Școala Gimnazială Tătărani

Supliment al revistei Școala SMART

Școala SMART

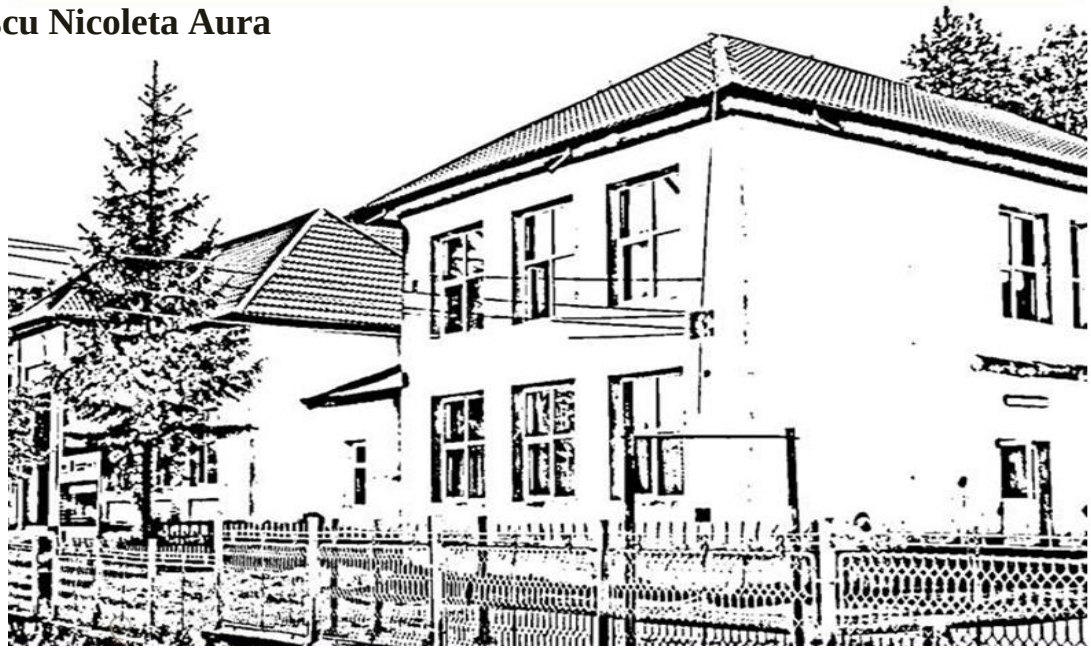
pentru profesori

ISSN 3008-6302
ISSN-L 3008-6302

Nr. 2
Aprilie 2024

Revista se adresează cadrelor didactice în scopul informării, promovării și valorificării experienței personale, materialelor didactice și a modelelor de bune practici.

Coordonatori:
Perianu Marilena Ramona
Negrea Ariadna
Topolică Anda
Țîncu Ionela
Chivu Marius
Alecsandrescu Nicoleta Aura

Școala SMART
pentru profesori

Acesta este un supliment al revistei ȘcoalaSMART
Şcoala Gimnazială Tătărani
Com. Tătărani, Judeţul Dâmboviţa
Strada Principală, Nr. 115
Nr. 2 / 2024
Tătărani, 2024
ISSN 3008-6302
ISSN-L 3008-6302

CUPRINS

CUPRINS 2
RESURSE EDUCAȚIONALE DESCHISE 11
RESURSE EDUCAȚIONALE PENTRU ÎNVĂȚAREA ASISTATĂ DE TEHNOLOGIE 13
COMUNICAREA LA PERSOANELE CU AUTISM 15
CREATIVITATEA, INOVAȚIA ŞI EDUCAȚIA PENTRU EXCELENȚĂ A COPIILOR CU POTENȚIAL APTITUDINAL RIDICAT 19
INTELIGENȚA EMOȚIONALĂ 23
ROLUL TERAPEUTIC SI FORMATIV-EDUCATIV AL JOCULUI IN CADRUL PROCESULUI DE RECUPERARE AL ELEVILOR CU CES 26
EMINESCU SI ȘTIINȚELE EXACTE 30
MATEMATICA ALTFEL 33
„ARTA TRANZIENTĂ ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ” 35
ACTIVITATILE INTEGRATE – SUGESTII, EXEMPLE DE BUNE PRACTICI 39
TEHNOLOGIA ÎN DEMERSUL DIDACTIC- BENEFICIU SAU DEZAVANTAJ? 42
JOCUL DIDACTIC 43
ȘCOALA ȘI FAMILIA, ÎN PARTENERIAT 44
FESTIVALUL INTERNAȚIONAL „MINUNILE ARTEI” - UN SPAȚIU DE EXPRESIE ȘI ÎNVAȚARE PENTRU TINERII TALENTAȚI. DISEMINAREA REZULTATELOR PROIECTULUI CULTURAL-EDUCATIV. 47
EDUCAȚIA REMEDIALĂ 50
ASPECTE JURIDICE PRIVIND VIOLENȚA IN MEDIUL ȘCOLAR 52
METODE ȘI TEHNICI PENTRU DEZVOLTAREA GÂNDIRII CREATIVE ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE 54
FAMILIA- INFLUENȚĂ HOTĂRÂTOARE ASUPRA FORMĂRII CARACTERULUI COPIILOR 56
IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR OUTDOOR ÎN DEZVOLTAREA COPIILOR PREȘCOLARI 59
PROIECTELE ETWINNING – UN SCHIMB DE EXPERIENȚA DEOSEBIT 62
COMUNICAREA CU COPIII CU AUTISM 65
TULBURARI DE LIMBAJ SI DE COMUNICARE 67
METODELE INOVATIVE - NECESITATEA EDUCAȚIEI MODERNE – 69
MANAGEMENTUL CURRICULUMULUI DIFERENȚIAT 72
EDUCAȚIA INCLUZIVĂ ÎN GRĂDINIȚĂ 74
LECTIILE ESENTIALE DIN PRIMII ȘAPTE ANI DE VIAȚA 76
EDUCAȚIA PREȘCOLARILOR ÎN SPIRITUL VALORILOR NAȚIONALE 77
COMUNICAREA POZITIVĂ ÎN RELAȚIA CU COPILUL 79
TEHNOLOGIE ȘI EDUCAȚIE 81
SUGESTII CREATIVE PENTRU FORMAREA UNEI ATITUDINI POZITIVE FAȚA DE INVAȚARE LA DISCIPLINA MATEMATICA 86

IMPORTANȚA SOFTURILOR EDUCAȚIONALE ÎN PROCESUL ÎNVĂȚĂRII 90
DOMENIUL LEXICO - GRAFIC 92
UTILIZAREA TIC ÎN CADRUL ORELOR DE MATEMATICĂ 95
ŞCOALA ROMÂNEASCĂ - ÎNCOTRO? 97
STAREA DE BINE IN INVATAMANTUL PRESCOLAR 99
„PROIECTUL –ABORDARE, PLANIFICARE, INTEGRARE, PREZENTARE, SURSE DE INFORMARE, EVALUARE, BIBLIOGRAFIE, IMPACT 101
ACTIVITĂȚI STEM ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE 110
INFLUENȚA PERSPECTIVEI COGNITIVISTE ȘI MOTIVAȚIONALE IN INVAȚAREA EFICIENTA IN EDUCAȚIA FIZICA ȘI SPORT 113
COPILUL HIPERACTIV - STUDIU DE CAZ 116
DEZVOLTAREA PERSONALĂ A ELEVULUI, ÎN VEDEREA ORIENTĂRII ŞCOLARE ŞI PROFESIONALE,PRIN PROIECTE EDUCATIVE 121
EDUCAȚIA INCLUZIVĂ ÎN GRĂDINIȚĂ 125
CUM SA-ȚI CULTIVI BUCURIA IN PREDARE 127
JOCUL DIDACTIC – METODA EFICIENTA PENTRU INVATAREA MATEMATICII LA CICLUL PRIMAR 129
EDUCAȚIA PENTRU TOȚI – UN DREPT FUNDAMENTAL 132
INSTRUIREA DIFERENTIATA A PRESCOLARILOR 136
DASCALUL CREȘTIN INTRE DATORIE ȘI DARUIRE 139
EDUCAȚIA INCLUZIVĂ- EDUCAȚIE DE CALITATE PENTRU TOȚI 141
LA FRANCE – VISITE VIRTUELLE – CURS OPȚIONAL 143
EDUCAREA PREȘCOLARILOR ŞI ŞCOLARILOR ÎN SPIRITUL VALORILOR MORALE 145
DASCĂLUL ROMÂN – ÎNTRE TRADIȚIONAL ȘI MODERN 150
INTEGRAREA COPIILOR CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE ÎN ŞCOALA DE MASĂ 152
STRATEGII DE STIMULARE A MOTIVAȚIEI ÎNVĂȚĂRII ŞCOLARE 155
EDUCAȚIA INCLUZIVĂ 159
DEZVOLTAREA INTELIGENȚEI EMOȚIONALE LA COPII 161
COLEGUL MEU, MENTORUL MEU 164
INTEGRAREA TEHNOLOGIEI ÎN PREDAREA DANSULUI CLASIC 167
CALCULATOARELE PERSONALE ȘI PROTEJAREA NATURII 170
EDUCAȚIA – DRUMUL VIITORULUI 172
INSTRUMENTELE DIGITALE, CAI ATRACTIVE DE PREDARE/EVALUARE A CUNOȘTIINȚELOR IN INVAȚAMANTUL PREȘCOLAR 173
BENEFICIILE PLATFORMELOR DE E-LEARNING ÎN PROCESUL INSTRUCTIV-EDUCATIV 175
POLARITATEA METODELOR DIDACTICE ÎN PROCESUL INSTRUCTIV-EDUCATIV 178
ARTA CU ACUL 181
STATISTICĂ DESCRIPTIVĂ 183

TRANZIȚIA DE LA GRĂDINIȚĂ LA ȘCOALĂ 187
TIPURI DE JOCURI INOVATIVE APLICATE ÎN GRĂDINIȚĂ 189
SUB ARIPA MORȚII ALBE 192
FOLOSIREA LITERATURII CA PUNCT DE PLECARE AL LECȚIEI, ÎN PREDAREA LIMBII ENGLEZE 194
FLĂMÂNZI DE ATENȚIE : NEVOIA COPILULUI DE A FI VĂZUT 196
MEDIEREA ȘCOLARĂ 197
ORA DE LIMBA ROMANA ȘI TEHNOLOGIA 200
IMPORTANȚA TEATRULUI PENTRU COPII 202
IMPORTANTA CREATIVITATII PEDAGOGICE 204
ZÂMBET ȘI IUBIRE - MAMĂ EȘTI LUMINĂ 205
EXEMPLU DE BUNĂ PRACTICĂ 206
IMPORTANȚA EDUCAȚIEI MUZICALE ȘI ROLUL EI IN DEZVOLTAREA PERSONALITAȚII ELEVILOR 208
METODE SI TEHNICI INOVATIVE DE ABORDARE A PROCESULUI DIDACTIC (PREZENTAREA UNOR EXEMPLE DE BUNA PRACTICA DIN CADRUL ACTIVITAȚILOR DE LA CLASA). 211
INOVAȚII IN EDUCAȚIA PREȘCOLARA: ABORDARI PROGRESIVE 215
DESPRE C.E.S LA GRĂDINIȚĂ 218
IMPLICAȚII ALE DRAMATIZĂRII POVEȘTILOR RAȚIONALE ÎN PROCESUL INSTRUCTIV-EDUCATIV ȘI RECUPERATOR AL ELEVILOR CU CES 222
ERA DIGITALĂ ÎN EDUCAȚIE 226
PROFESORUL ȘI ADAPTAREA LUI LA NOILE TEHNOLOGII 228
ROLUL COMUNICĂRII ÎN CONTEXTUL TSA 230
ASPECTE ALE ABORDARII INTERDISCIPLINARE IN LECȚIILE DE LIMBA ROMANA LA CICLUL PRIMAR 232
EDUCAȚIE PENTRU SĂNĂTATE LA PREȘCOLARI 234
STRATEGII DE DISCIPLINARE POZITIVĂ ÎN CLASA DE ELEVI/ GRUPA DE PREȘCOLARI 237
IMPORTANTA DISCIPLINEI CONSILIERE SI DEZVOLTARE PROFESIONALA IN DEZVOLTAREA SI MODELAREA PERSONALITATII ELEVILOR 240
JOCURI ȘI EXERCIȚII PENTRU DEZVOLTAREA LIMBAJULUI 242
DEZVOLTAREA ABILITĂȚILOR CREATIVE ALE COPILULUI 245
OPTIONAL DE IMPROVIZAȚIE 245
„ADAPTAREA ȘCOLARA A ELEVILOR LA TRECEREA DE LA INVAȚAMANTUL PRIMAR LA INVAȚAMANTUL GIMNAZIAL” 247
EDUCAȚIA ÎNCEPE ÎN FAMILIE 249
L'ART DANS L'APPRENTISSAGE DU FLE : UN PONT ENTRE CULTURE ET LINGUISTIQUE 251
CONCEPTUL DE ÎNVĂȚARE 254
SOCIALIZAREA EMOȚIILOR- DOBÂNDIREA REGULILOR DE EXPRIMARE EMOȚIONALĂ LA VÂRSTELE TIMPURII 256
„TAINELE ÎNVĂȚĂRII ÎN AER LIBER’’ 260

SĂ IUBIM ŞI SĂ OCROTIM NATURA 266
IMPORTANȚA EDUCAȚIEI PREȘCOLARE 269
O PRIVIRE ASUPRA GRĂDINIȚEI CA FUNDAMENT AL DEZVOLTĂRII COPILULUI 269
ACTIVITATE PROPUSĂ CU SCOPUL COMBATERII BULLYINGULUI ÎN MEDIUL ȘCOLAR 270
ATELIER DE SENSIBILIZARE ȘI EMPATIE 270
ŞCOALA SMART 271
DIALOGUL 273
CEI ŞAPTE ANI DE ACASĂ 275
ŞCOLARUL MIC ŞI FORMAREA UNOR DEPRINDERI 277
NECESARE ÎN CLASA PREGĂTITOARE 277
EVALUAREA ŞCOLARĂ 279
CONCEPTUL DE MANAGEMENT EDUCAȚIONAL 282
METODE INTERACTIVE IN ACTUL EDUCAȚIONAL 283
IMPORTANŢA JOCUL DIDACTIC ÎN ÎNVĂŢĂMÂNTUL PRIMAR 286
OMONIMIA 288
TENDINȚE EDUCAȚIONALE 290
ŞCOALA VIITORULUI - PROIECTELE ERASMUS 292
INTEGRAREA TRANSDISCIPLINARĂ, MODALITATE EFICIENTĂ DE ORGANIZAREA A CONȚINUTURILOR 295
METODE DE EDUCARE A COMPORTAMENTULUI MORAL ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR 298
EDUCAȚIA INCLUZIVĂ- O NECESITATE A COMUNITĂȚII ȘCOLARE 301
WEBQUEST-UL - UN INSTRUMENT INOVATOR PENTRU FACILITAREA ÎNVĂȚĂRII BAZATE PE INVESTIGAȚIE 304
IMPORTANȚA OREI DE DANS ÎN ŞCOALA ROMÂNEASCĂ 305
TULBURĂRILE HIPERKINETICE - O PROVOCARE ÎN ŞCOALA DE AZI 306
IMPACTUL MOBILITĂȚILOR ERASMUS+ ASUPRA ELEVILOR ȘI CADRELOR DIDACTICE 308
IMPORTANȚA EDUCAȚIEI PENTRU COPII 310
ROLUL LITERATURII ÎN MODELAREA PERSONALITĂȚII ELEVILOR 312
FORME DE ORGANIZARE A PROCESULUI INSTRUCTIV - EDUCATIV ÎN AFARA CLASEI ŞI ÎN AFARA ŞCOLII 314
STRATEGII EDUCAȚIONALE PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA RANDAMENTULUI ŞCOLAR 317
METODE MODERNE ÎN PROCESUL INSTRUCTIV-EDUCATIV 320
MODALITĂȚI DE OBȚINERE A PROGRESULUI 322
ÎN EDUCAREA ELEVILOR CU C.E.S. 322
EGALITATEA DE ŞANSE ÎN SISTEMUL EDUCATIONAL ROMÂNESC 325
BARIERE ȘI FACTORI DE RISC IN COMUNICAREA EDUCAȚIONALA 328
METODA INSTRUIRII PROGRAMATE UTILIZATĂ ÎN PROCESUL EDUCATIV 329

APĂRAREA DREPTURILOR COPIILOR ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREUNIVERSITAR 333
IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE ÎN PREVENIREA ABANDONULUI ȘCOLAR 337
STIMULAREA CAPACITĂȚILOR CREATOAREALE ELEVILOR PRIN ORELE DE LIMBA ROMÂNĂ 340
EDUCAȚIA ÎN VREMURI MODERNE 344
PREDAREA ONLINE (ARTICOL DE SPECIALITATE) 344
EDUCAȚIA INCLUZIVĂ-NECESITATE SAU PROVOCARE? 346
STIMULAREA CREATIVITĂȚII ȘI REDUCEREA AGRESIVITĂȚII ELEVILOR CU CES PRIN METODE ART-TERAPEUTICE 349
BULLYNG-UL ÎN ȘCOALĂ 352
„BENEFICIILE EDUCAȚIEI TIMPURII” 355
PARTICULARITĂȚI PSIHICE ŞI FIZICE ALE ELEVILOR CU DEFICIENȚE 358
ACTIVITĂȚILE EXTRACURRICULARE – ASPECTE GENERALE 361
INTERCULTURALITATE IN GRADINITA 366
MODALITATI DE REZOLVAREA A CONFLICTELOR LA PRESCOLARI 369
NOILE TIPURI DE VIOLENȚĂ ÎN ȘCOALĂ 377
COPILĂRIE, CÂNTEC FĂRĂ SFÂRŞIT 380
STAREA DE BINE PRIN JOCUL DIDACTIC LA PRESCOLARI 382
STUDIU ASUPRA METODELOR TRADIȚIONALE FOLOSITE ÎN PREDAREA RELIGIEI 385
CUM INFLUENȚEAZĂ ȘTIRILE ȘI EDUCAȚIA MEDIATICĂ ÎN SOCIETATEA CONTEMPORANĂ: O PERSPECTIVĂ SMART 388
ROLUL ACTIVITĂȚILOR EXTRAŞCOLARE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR-EXEMPLE DE BUNĂ PRACTICĂ 391
EDUCAREA LIMBAJULUI LA PRESCOLARI 395
PREDAREA EDUCAȚIEI FIZICE CU AJUTORUL ACTIVITĂȚILOR OUTDOOR 399
PROIECTELE EUROPENE-METODĂ CLIL PENTRU PREDAREA LIMBII ENGLEZE 403
PROIECTELE ȘI ROLUL ACESTORA ÎN ÎNVĂȚARE 405
MANAGEMENTUL CURRICULUMULUI 407
IMPORTANȚA ACTIVITAȚILOR DE CUNOAȘTEREA MEDIULUI 409
FAMILIA- INFLUENȚĂ HOTĂRÂTOARE ASUPRA FORMĂRII CARACTERULUI COPIILOR 411
STIMULAREA ELEVILOR ÎN CLASĂ 414
ACTIVITĂȚILE EXTRACURRICULARE – 416
ASPECTE GENERALE 416
O GRĂDINIȚĂ PENTRU TOȚI 421
METODE TRADIȚIONALE DE EVALUARE LA EDUCAȚIE PLASTICA 423
IMPORTANȚA FORMARII GANDIRII COMPUTAȚIONALE 425
COLABORAREA ȘCOALA-FAMILIE IN FORMAREA AUTONOMIEI PERSONALE LA ELEVUL CU C.E.S. 426

PARTICULARITATI ALE PSIHOMOTRICITATII LA SCOLARII CU DEFICIENTA MINTALA SEVERA/ PROFUNDA SI/ SAU ASOCIATA 429
EDUCATIA STEAM – ACTIVITATI DE INVATARE INTELIGENTA PENTRU COPII 432
METODE INOVATIVE DE EVALUARE 436
PRACTICI EUROPENE PENTRU ELEVII CU DIZABILITĂȚI SEVERE ȘI PROFUNDE, PRIN PROIECTUL ERASMUS + ... 441
„STRATEGII DE DEZVOLTARE A MOTIVAȚIEI LA PREȘCOLARI" 444
INADAPTAREA ŞCOLARĂ 447
PARTENERIATUL ȘCOALĂ – FAMILIE, UN PAS SPRE SUCCES 449
MODALITĂȚI DE REALIZARE A ACTIVITĂȚILOR STEAM, ÎN GRĂDINIȚĂ 451
IMPORTANȚA LECTURII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR 454
JOCUL DIDACTIC APLICAT IN ORELE DE ISTORIE 456
MATEMATICA PRIN ACTIVITĂȚI PRACTICE 462
FORMAREA CONTINUĂ A CADRELOR DIDACTICE - CERINȚĂ ESENȚIALĂ PENTRU ȘCOALA DE ASTĂZI 465
IMPORANȚA INCLUZIUNII COPIILOR CU CES 469
ŞCOALA SMART 472
DESCHIDEREA INTERCULTURALĂ – EXIGENȚĂ A EDUCAȚIEI CONTEMPORANE 474
TULBURĂRI DE LIMBAJ ŞI DE COMUNICARE 478
DEZVOLTAREA VOCABULARULUI COPILULUI PRIN ÎNVĂȚARE 480
INTELIGENȚA EMOȚIONALĂ LA ELEVI 487
EDUCAȚIE INCLUZIVĂ ȘI DREPTURI EGALITARE 490
NATURA – ABORDAREA INTEGRATA A TEMEI, ÎN CICLUL PRIMAR 493
RELAȚIA PROFESOR – ELEV 496
AVANTAJELE SISTEMULUI DE FORMARE E-LEARNING 499
PROFESORUL, ORGANIZATOR ȘI CONDUCĂTOR AL PROCESULUI EDUCAȚIONAL 501
CUBUL – O METODĂ MODERNĂ DE PREDARE-ÎNVĂȚARE DIFERENȚIATĂ 505
EXEMPLE DE BUNE PRACTICI IN MEDIUL ON LINE DIN TIMPUL PANDEMIEI 508
EDUCAȚIE ȘI DISCIPLINĂ 511
LOCUL ȘI ROLUL ACTIVITĂȚILOR EXTRACURRICULARE ÎN EDUCAȚIA COPIILOR 512
EDUCAȚIA ARTISTICĂ ÎN CONTEXTUL ALTOR DISCIPLINE DE ÎNVĂȚĂMÂNT 516
METODE DE DIFERENȚIERE ȘI INDIVIDUALIZARE A PROCESULUI INSTRUCTIV-EDUCATIV DIN CICLUL PRIMAR 520
IMPORTANȚA STUDIULUI LIMBILOR STRĂINE.LIMBA FRANCEZĂ ÎN CONTEXT EUROPEAN 522
IMPORTANȚA JOCUL ÎN PREDAREA LIMBII FRANCEZE 524
PROFILULUI PSIHOPEDAGOGIC ŞI FIZIC AL ŞCOLARULUI MIC 526
MODALITĂŢI DE CULTIVARE A CREATIVITĂŢII PRIN REZOLVAREA PROBLEMELOR 529

JOCUL ÎN GRĂDINIȚĂ 534
„JUNGLE BOOK" – A THRILLING ADVENTURE 537
FUNCȚIA LOGARITMICĂ 539
VERBUL: MODUL CONDIȚIONAL-OPTATIV (JOC KAHOOT) 544
PRIMĂVARA A SOSIT, FIȘĂ NOUĂ - AM PREGĂTIT! EXERCIŢII PENTRU DEZVOLTAREA VOCABULARULUI 546
CARTONAȘE NUMERE DE LA 1 LA 10 548
DOS - ACTIVITATE PRACTICĂ: „FRUNZA"- RUPERE, MOTOTOLIRE, LIPIRE 551
EXEMPLE DE BUNA PRACTICA - ORNAMENTE DE PASTI 552
MODEL DE BUNĂ PRACTICĂ 554
REALIZAREA EDUCAŢIEI ECOLOGICE PRIN ACTIVITĂŢI ŞCOLARE ŞI EXTRAŞCOLARE 556
TEST DE EVALUARE SUMATIVĂ 560
CONCURSUL DE LIMBA SI LITERATURA ROMANA „CUVINTE POTRIVITE", CLASA A V-A- FAZA LOCALA 563
MNEMOTEHNICI VIZUALE 567
POVESTEA BULBULUI 570
PROTECŢIA REŢELELOR DE CALCULATOARE. FIREWALL 572
URSUL POLAR – FIȘA DE LUCRU 574
METODE MODERNE DE PREDARE-INVAȚARE 578
PROIECT DE ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ 583
STUDIU DE CAZ 585
PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT (PIP) 589
PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT 593
FIȘĂ DE LUCRU 597
PROGRAMA OPŢIONALULUI 598
EMOȚIILE – PROIECT DE LECȚIE 605
PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ 607
PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT 613
LESSON PLAN-WILLIAM SHAKESPEARE 617
PROIECT DIDACTIC 627
PROIECT DIDACTIC DE ACTIVITATE INTEGRATĂ 630
PROIECT DIDACTIC DE ACTIVITATE INTEGRATA 638
PROIECT DIDACTIC 641
PROIECT DE ACTIVITATE 649
PROIECT DIDACTIC 662
PROIECT DIDACTIC 671
PROIECT DIDACTIC 676

PROIECT DIDACTIC 682
PROIECT DIDACTIC 684
PROIECT DIDACTIC 688
PROIECT DIDACTIC 697
PROIECT DE LECȚIE 703
PROIECT EDUCAȚIONAL „SĂ FIM MAI BUNI” 708
PROIECT DE ACTIVITATE EDUCAȚIE MUZICALĂ 711
PROIECT DE ACTIVITATE DIDACTICĂ 718
PROIECT DIDACTIC 727
PROIECT DE ACTIVITATE-„SUPA DE ZARZAVAT” 733
PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ 738
PROIECT DIDACTIC 744
PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ -ADP+ ALA1+ ADE(DŞ 2+ DPM)+ ALA2-GRUPA MARE 748
PROIECT DIDACTIC 751
PROIECT DIDACTIC 755
PROIECT DE LECȚIE 762
PROIECT DIDACTIC 782
PROIECT DIDACTIC 788
PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ 795
PPROIECT DE ACTIVITATE 811
PROIECT DE ACTIVITATEA INTEGRATĂ 817
PROIECT DIDACTIC DE ACTIVITATE INTEGRATĂ 837
LESSON PLAN 862
PROIECT DIDACTIC 884
PROIECT DE ACTIVITATE 891
PROIECT DIDACTIC 900
PROIECT DIDACTIC 905
MODEL PROIECT DE PARTENERIAT CU FABRICA DE PAINE 909
STORYBOOK 913
SOSESC PĂSĂRILE CĂLĂTOARE- CARDURI DE MEMORIE 915
EXEMPLAR BILINGV ROMÂN-MAGHIAR 915
RILĂ-IEPURILĂ ȘI BANII 916
PETRICĂ ȘI LUPUL 921
PROIECT DIDACTIC- PREVENIREA ŞI COMBATEREA 923
BULLYINGULUI ÎN GRĂDINIȚĂ 923
GHID METODOLOGIC 927

PROIECT DIDACTIC DE ACTIVITATE INTEGRATĂ..... 930

Resurse Educaționale Deschise

Prof. Negrea Ariadna, Școala Gimnazială Tătărani

UNESCO definește Resursele Educaționale Deschise (Open Educational Resources - OER) ca fiind materiale de învățare, predare și cercetare în orice format și mediu, care se află în domeniul public sau sunt protejate prin drepturi de autor, care au fost eliberate sub o licență deschisă, permițând accesul, reutilizarea, adaptarea și redistribuirea fără costuri de către alte persoane.

Recomandarea privind utilizarea Resurselor Educaționale Deschise, adoptată de Conferința Generală a UNESCO la cea de-a 40-a sesiune din 25 noiembrie 2019, este primul instrument normativ internațional care vizează acest domeniu al materialelor și tehnologiilor educaționale cu licență deschisă în educație. Pentru a sprijini implementarea Recomandării din 2019 privind Resursele Educaționale Deschise, UNESCO a înființat Coaliția Dinamică pentru Resurse Educaționale Deschise. Aceasta își propune să sprijine crearea de rețele și schimbul de informații în jurul celor 5 domenii de acțiune care au făcut obiectul recomandării. Este vorba despre consolidarea capacității părților interesate de a crea, accesa, reutiliza, adapta și redistribui RED, dezvoltarea unor politici de sprijin, încurajarea RED de calitate care promovează incluziune și echitabilitate, promovarea creării de modele durabile pentru RED și facilitarea cooperării internaționale.

UNESCO folosește RED pentru a sprijini activități legate de consolidarea accesului universal la informații. Printre acțiunile implementate se numără Proiectul Cadrul de Competențe TIC pentru profesorii care valorifică RED și Ghidul privind includerea elevilor cu dizabilități în învățarea deschisă și la distanță.
Proiectul Cadrul de competențe TIC pentru profesori care valorifică RED sprijină formarea profesorilor în vederea dezvoltării competențelor digitale atât în formarea inițială cât și continuă și dezvoltarea materialelor de formare contextualizate bazate pe RED. Scopul proiectului vizează reducerea decalajului digital și promovarea competențelor digitale,
Ghidul privind includerea elevilor cu dizabilități în învățarea deschisă și la distanță oferă părților interesate o privire de ansamblu asupra dezvoltării platformelor și proceselor de învățare deschisă și la distanță, pentru a răspunde nevoilor tuturor cursanților. Acest ghid concentrează soluții deschise, inclusiv RED.
Alături de software-ul gratuit și open source (FOSS), Open Access (OA), Open Data (OD) RED fac parte din „Open Solutions”.[1]

Resursele Educaționale deschise includ cursuri, materiale de curs, module, manuale, clipuri video, teste, soft-uri, și orice alte instrumente, materiale sau tehnici utilizate pentru a sprijini accesul la cunoștințe.

Avantajele Resurselor Educaționale Deschise sunt multiple:
Probabil că cel mai mare avantaj pe care îl oferă Resursele Educaționale Deschise pentru activitatea cadrului didactic este reprezentat posibilitatea de adaptare a materialului, prin integrarea de noi conținuturi, activități, exerciții, secvențe de evaluare. Resursele educaționale deschise oferă cadrelor didactice posibilitatea de a adapta instruirea la nevoile individuale ale elevilor, oferind informații actualizate permanent în vederea accesului la resurse aliniate la standarde de înaltă calitate.

În contextual actual în care platformele online care permit elaborarea de resurse digitale au cunoscut o dezvoltare rapidă orice profesor are la dispoziție instrumente prin care poate realiza o resursă relevantă, adaptată nevoilor colectivului la care predă, pornind de la o resursă deja existent. Prin ajustarea acesteia în funcție de nevoile, posibilitățile și contextul elevilor, de resursele de timp pe care le are, de

[1] https://www.unesco.org/en/open-educational-resources?hub=785

curriculumul proiectat el obține într-un timp mult mai scurt, un instrument eficient de predare-învățare-evaluare. Această ajustare nu înseamnă numai transfer sau simplificare ci o reconstrucție creativă, plecând de la finalitățile din program coroborate cu specificul colectivului vizat, cunoștințele, capacitățile și experiența acestuia.

Resursele educaționale deschise în format digital devin astfel mijloace flexibile pentru a valorifica experiența didactică a altor profesori, transpunând conținuturi care au fost identificate ca fiind utile și relevante pentru elevii unei anumite clase într-o formă pe care cadrul didactic o consider adecvată pentru activitatea de învățare pe care a construit-o.

Putem afirma că noile tehnologii vin să susțină o recuperare a pedagogiei în abordările didactice actuale, propunând variante viabile pentru adaptarea situațiilor educative la elev.[2]

Resursele educaționale deschise în format digital sunt gratuite, dar nu toate resursele gratuite pot fi catalogate ca fiind Resurse educaționale deschise. Gratuitatea anumitor materiale poate fi temporară sau pot fi restricționate de la utilizare la un moment dat în viitor (inclusiv prin adăugarea de taxe pentru a accesa aceste resurse).

De asemenea, nu sunt considerate Resurse educaționale gratuite materialele distribuite liber dar care nu pot fi modificate, adaptate sau redistribuite fără permisiuni exprese din partea deținătorului drepturilor de autor.

Ca o direcție firească de dezvoltare în zilele noastre, resursele educaționale deschise, ca de altfel majoritatea resurselor educaționale, sunt create digital, dare le pot fi puse la dispoziția elevilor și sub formă tipărită sub forma fișelor de lucru, culegerilor, chiar și a unui manual).

Principala caracteristică distinctivă a RED o reprezintă libertățile pe care licența le acordă altora pentru a o împărtăși și adapta. Dacă un material, de exemplu un plan de lecție sau activitatea nu este etichetat sau marcat în mod clar ca fiind în domeniul public sau ca având o licență deschisă, nu este RED. Chiar dacă pot fi dezvoltate licențe personalizate în cee ace privește drepturile de autor în scopul dezvoltării și utilizării RED, de cele mai multe ori este mai ușor să se aplice licențe standardizate gratuite, dezvoltate special în acest scop. Cele mai cunoscute sunt cele dezvoltate de Creative Commons sau – pentru software – cele aprobate de Open Source Initiative.

Bibliografie

1. Cucoș, C. (2013). Manualul digital – perspectiva pedagogică. În: constantincucos.ro. Online: constantincucos.ro/2013/05/manualul-digital-perspectiva-pedagogica
2. Grosseck, G. & Holotescu, C. Cui îi e frică de copyright? Implicații pentru educație. În Grosseck, G. & Crăciun, D. (2020). Ghid practic de resurse educaționale și digitale pentru instruire online. Editura Universității de Vest din Timișoara.
3. „Istrate, O. (2021) Resurse educaționale deschise. În: Revista Profesorului, nr. 2/ 2021". Accesat în 16 martie 2021.

[2] https://revistaprofesorului.ro/resurse-educationale-deschise/

RESURSE EDUCAȚIONALE PENTRU ÎNVĂȚAREA ASISTATĂ DE TEHNOLOGIE

STĂNONIU ELENA CĂTĂLINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ TĂTĂRANI

Resursele educaționale deschise ***(Open Educational Resources)*** se referă la accesul deschis, nemijlocit la o gamă largă de mijloace de învățare /resurse educaționale, facilitat de tehnologiile informației și comunicațiilor,
ce permit consultarea, utilizarea și adaptarea de către comunitatea utilizatorilor, în scopuri necomerciale

De ce să integrăm resursele educaționale deschise (RED) în lecţie?

- contribuie la creșterea calității educației provocând o schimbare majoră în educație;
- permit accesarea rapidă,,acoperind o gamă largă de reurse educaționale ce vin în sprijinul ,,educatorului"/profesorului dar si în sprijinul celui,,educat"/elevul;
- permit adaptarea facilă a conținutului informațional,în conformitate cu programele școlare în vigoare ,ținând cont de necesitatea unei abordari originale a conținuturilor expuse și adaptate nevoilor reale ale elevilor;
- pot fi cu ușurință particularizate, respectând astfel unul din principiile importante ale procesului instructiv-educativ, *luarea în considerare a particularităţilor de vârstă şi individuale;*
- contribuie la dezvoltarea profesională și personală a autorilor lor;
- reprezintă o modalitate de a împărtăși și de a ne fi împărtășite experiențe unice de învățare;
- permit traversarea barierelor legate de vârstă/loc/timp și cel mai important barierele legate de posibilitățile financiare,permițând accesul la o gamă largă de materiale/resurse educaționale datorită modului liber în care sunt licențiate ;
- pot fi cursuri, planuri de lecții, prezentări, cărți, manuale, teme pentru acasă, chestionare, activități în clasă sau în laborator, jocuri, simulări, teste, resurse audio sau video și multe altele puse la dispoziție în format digital sau pe un suport fizic și la care ai acces liber;

Tipuri de resurse educaționale deschise (RED):

- După modul de distribuire și utilizare:***resurse Web,resurse ofline etc;***
- După continut :***dicționare electronice,manuale,lucrări*** ;
- După principiul de realizare :***resurse multimedia,prezentări,sisteme de învățare;***
- După scopul de realizare: ***lecții,control,măsurare,evaluare;***
- După spațiul orar de utilizare: ***în cadrul orelor de curs,în afara orelor de curs;***

Exemple:
1.Comunicare în limba română
Clasa a I
TEMA- Jurnalul .Silaba. Cuvântul.Citirea propozițiilor
Resursă folosita -https://www.canva.com/ro_ro

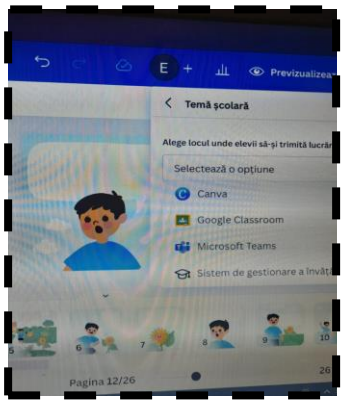

2.Matematică și explorarea mediului
Clasa I
Tema-Timpul :ziua,săptămâna,luna,anul
Resursă folosita -https://www.canva.com/ro_ro

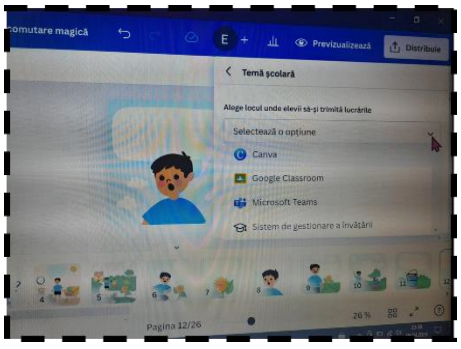

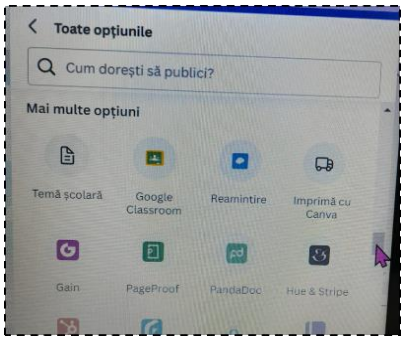

3. ,,Săptămâna Verde,,
Tema- ,,S.O.S-PLANETA ARE NEVOIE DE NOI!
Vom împărți pliante,vom lipi afișe vom distribui!
Totul la un clik distanță…

Resursă folosită-https://www.canva.com/ro_ro

Comunicarea la persoanele cu autism

Profesor înv. Primar Perianu Marilena Ramona
Școala Gimnazială Tătărani, jud. Dâmbovița

Comunicarea este activitatea sau procesul prin care o persoană îşi exprimă ideile, sentimentele, prin care oferă altora informaţii (Oxford Dictionary 6th edition). Ea implică numeroase forme de a trasmite mesaje celor din jur prin limbaj, gesturi . Muraru-Cernomazu, este de părere că limbajul este mai mult decât actul vorbirii şi îl defineşte ca un sistem semantic complex cu ajutorul căruia se realizează comunicarea într-un anume context social, cultural.

În mod obişnuit actul, comunicării între două persoane include atât sistemul lingvistic verbal cât şi formele non-verbale ale comunicării. Ultimele completează, accentuează sau nuanţează mesajul transmis prin intermediul limbajului, fiind suportul emoţiilor şi al atitudinilor participanţilor la comunicare. Din acest punct de vedere, rolul pe care formele non-verbale de exprimare îl au în comunicare şi în medierea relaţiilor sociale este unul extrem de important. Aceasta deoarece actul comunicării presupune, atât în componenţa sa receptivă cât şi în cea expresivă, şi, mai ales, în procesul de relaţionare a celor două componente, existenţa unor abilităţi cognitive şi de socializare, dobândite anterior, fără de care decodificarea şi codificarea informaţiilor, indiferent de suportul verbal sau non-verbal al acestora, este imposibilă.

Aspecte generale legate de comunicarea şi limbajul copiilor cu autism.

Dacă se ţine cont doar de intelectul restrâns al termenului "limbaj", anume abilitatea de a vorbi, adică de a produce sunete şi cuvinte, rolul pe care îl au deficienţele de limbaj în contextul simptomatologiei autiste ar fi mai puţin înţeles. Este adevărat ca mai bine de jumatate dintre copiii autişti nu vor reuşi niciodată să vorbească. Există însă şi autişti, aproximativ 25%, care sunt capabili să facă acest lucru, adică să rostească cuvinte, iar între ei există o minoritate care face acest lucru într-o manieră funcţională, ce le permite într-o oarecare măsură să comunice şi să înţeleagă ceea ce li se comunică. Însă chiar şi în cazul acestora din urmă, deficienţe identificabile la nivele superioare ale comunicării, care trec dincolo de simpla producere şi înţelegere de enunţuri, constituie o importantă piedică în calea întegrarii lor sociale.

Dificultăţile legate de limbaj şi comunicare au fost mereu considerate ca având un lor important fiind o caracteristică specifică pentru autism. Dacă se ia în considerare autismul ca întreg, este clar că problema fundamentală este cea a comunicării, mai mult decât a limbajului în sine. Sunt afectate formele non-verbale ale comunicării, si chiar dacă uneori abilităţile legate de limbaj sunt destul de bune, comunicarea şi utilizarea socială a limbajului rămâne săracă.

Copiii fără autism nu trebuie să îşi dezvolte propriile convenţii de comunicare ci sunt in mod normal socilaizaţi într-un sistem existent. Comunicarea timpurie este caracaterizată de "transparenţă", intenţiile şi credinţele fiind deschise, nu ascunse. Copii cu autism nu par a fi capabili să recunoasca aceste stări mentale şi astfel pentru ei comunicările timpurii sunt opace mai degrabă decât transparente. Acesta în schimb înseamna că ei pierd procesul socializării prin care se vor clarifica viitoarele convenţii comunicative. Forma normală de dezvoltare în care comunicarea precede limbajul şi este primul mijloc de învăţare a sa, este perturbată în autism. Acesta nu doar că face şi mai dificilă achiziţia limbajului (în sensul întelegirii şi utilizării sale mai mult decît a învăţării ca structură), dar de asemenea înseamnă că pentru copilul cu autism vor fi probleme legate de modul în care este folosit limbajul în educaţie.

Deoarece autismul este o dizabilitate de origine biologică afectând funcţionarea cerebrală, este foarte probabil ca ceea ce a cauzat autismul, să fi cauzat şi alte dezechilibre în funcţionarea creierului. Autismul

"pur" fără alte dizabilitaţi asociate, va fi foarte rar întîlnit. Astfel multe persoane cu autism vor avea şi alte probleme care duc în continuare la dificultăţi de limbaj. Dificultăţi severe de învăţare sau dificultăţi specifice de limbaj asociate, adesea înseamnă că dezvoltarea generală a limbajului este mult întârziată şi într-o minoritate semnificativă de cazuri, individul rămâne mut. Aceasta poate fi pentru că copilului îi lipsesc mecanismele înnăscute pentru a învăţa structura limbajului. Cu toate acestea, cel mai adesea sunt dificultăţi în achiziţia limbajului extinse la toate formele sale, inclusiv limbajul semnelor. Limbajul vorbit, în austism, variază de la lipsa totală (mutism) până la o aparenta facilitate în utilizare. Cazurile în care limbajul este achiziţionat, o dezinvoltură legată de structură şi formă, poate să conducă în mod eronat un ascultator naiv spre o falsă impresie a ceea ce înţelege de fapt persoana din ceea ce vorbeşte. Este normal să se presupună că de obicei înţelegerea precede producerea cuvintelor, dar acesta nu este în neaparat şi cazul copiilor autişti, deoarece s-a demonstrat că chiar şi în cazurile în care pronunţia şi strctura propozitţiei si a mesajului par bune, o analiză a acesteia ar scoate la iveală faptul că întelegerea limbajului poate fi cu mult mai slabă decat abilitatea persoanei de a-l produce. Problema autismului nu este o absenţă a dorinţei de interacţiune şi comunicare, ci o lipsă a posibilităţii de a face acest lucru. Aceste dificultăţi de socializare exercit o puternică influenţă asupra comprehensiunii complexităţilor şi schimbărilor continue ale vieţii sociale, subiecţii autişti refugiindu-se în aspecte ale lumii care nu se schimbî. Pentru a-şi controla incapacitatea de înţelegere şi frica, ei se agaţă fie de obiecte sau de ritualuri, fie îşi concentreazî întreaga energie asupra unor subiecte anume în care regulile sunt fixe. Iar dacă sunt deranjaţi din aceste activitati repetitive, devin agitaţi, uneori chiar agresivi.

Dificultăţi specifice de comunicare.

Gina Davies, un specialist în domeniul dezvoltării comunicării copiilor cu autism, explica faptul că unul dintre cele mai izbitoare aspecte ale comunicării cu copiii din spectrul autist este faptul că ţi se pare dificil şi ciudat oarecum. Este important să recunoaştem că ni se pare foarte normal şi atractiv să comunicăm cu copiii fără nevoi speciale, şi că motivaţia de comunicare cu ei este în mod natural puternică. Însă în cazul comunicării cu copii autisti, mulţi dintre adulţii care sunt ei înşişi persoane comunicative competente şi cu experienţă în priviinţa copiilor, adesea se simt nedumeriţi dupa ce vorbesc cu un copil autist, deşi le este greu să îşi explice de ce. Lipsa vorbirii este primul simptom observat în mod deschis de catre părinţi şi specialişti care duce la concluzia că copilul are nevoie de ajutor specializat. Urmează apoi de obicei apelarea la un logoped, şi părinţii speră ca aceasta va rezolva problema aparută. Însă specialiştii îşi dau seama că problema copilului legată de vorbire este doar un simptom al unei probleme fundamentale care trebuie să fie discutată deschis cu toate persoanele implicate ăn educarea copilului dacă se doreşte ca intervenţia să se adreseze problemei reale. Toţi trebuie să accepte faptul că principiile comunicării trebuie dezvoltate înainte ca, cuvinetele să fie înţelese şi vocalizate. Aceste principii trebuie să reprezinte o prioritate în cadrul intervenţiei şi continuă să rămână o prioritate şi după ce apar primele cuvinte. O caracteristic a copiilor cu autism este faptul ca nu reuşesc să menţină contactul privirilor. Acesta poate fi, de exemplu, trecător sau evitat în mod intenţionat. Efectul acestui fapt, este că copilul eşuează în a oferi mamei acea formă subtilă de contact al privirii, dar atât de importanta pentru ca mama să poată să dezvolte un curs al comunicării. Această lipsă a răspunsului poate apoi s-o descurajeze pe mamă în a mai iniţia comunicarea. Ceea ce înseamnă că copilul va fi lipsit de acte de comunicare si acesta îi va afecta dezvoltarea sa în ansamblu.

Deşi copiii cu autism adesea fac vocalizări sau produc cuvinte, acestea nu au calitatea de a fi mesaje împărtăşite cuiva, ci cel mai adesea pare că le spune doar pentru sine însuşi. Asemenea copii pot fi foarte tăcuţi pentru perioade lungi, majoritatea folosesc plânsul puternic pentru a semnala mânie sau stres. Instinctul mamei pentru a face să înceteze plânsul copilului este puternic, încercând să înlăture orice ar considera că poate provoca plînsul copilului.Aceşta copii de asemenea au de obicei o serie limitată de expresii faciale, adesea având o faţă inexpresivă sau zambind rar. Lipsa feedback-ului poate fi foarte dezorientantă, în sensul că e greu

să îşi dea cineva seama dacă interacţiunea este plăcută sau nu pentru copil. Ţinând cont de faptul că de obicei mamele se străduiesc mult pentru a obţine răspunsuri cu semnificaţie de la copiii lor, expresia neutră este imediat interpretată ca un semnal al plictiselii, şi aceasta inevitabil are impact asupra sentimentelor mamei. Mai târziu, cand copilul autist îşi duce parintele de mână spre obisctul pe care îl doreşte, lipseşte contactul vizual, şi arătarea cu degetul este lipsită sau foarte rară. Eşecul dezvoltării abilităţilor comunicaţionale normale este, la ora actuală, unanim acceptat ca una dintre cele mai importante trăsături ale autismului. Anomaliile limbajului sunt deseori semnalate de către părinţi şi sunt considerate, în literatura de specialitate, ca fiind printre primele probleme care produc îngrijorare. Vocalizele emise de bebeluşii autişti sunt rareori asemănătoare cu cele ale celor normali, atât în ce privşte extinderea, cât si frecvenţa. Acest lucru afectează şi apariţia limbajului verbal (normal între 9-12 luni).

Copilul autist nu reuşeşte sş participe la "conversaţiile prelingvistice" reciproce, care sunt obişnuite între mamă şi copil, înţelegerea limbajului verbal este de asemenea redusş, iar absenţa gesturilor simbolice este o caracteristică prezentă la aceşti copii. Chiar şi cele mai simple gesturi sunt afectate, de exemplu, "arătatul cu degetul", iar dacă totusş copiii îşi punctează dorinţele în acest mod, o fac mai degrabă cu toata mâna,decât cu indexul. Rareori aceste mişcări sunt acompaniate de mimică, demonstraţie sau gesturi simbolice.

Ca orice individ însa, autistul resimte anumite necesităţi şi doreşte să transmită anumite mesaje înspre celălalt. Dar maniera sa de comunicare non-verbală şi verbală este extrem de restrânsa şi neconvenţională. Modul sau de a atrage atenţia se reduce deseori la simple strigăte; intenţia este deci prezenţa, ceea ce lipseşte este însă, în mod dramatic, forma. Copilul utilizează rareori privirea directa ca semn preliminar al dorinţei de comunicare. I se întâmpla foarte rar să se asigure de disponibilitatea eventualului partener, căutându-i privirea. Funcţia socială, interogativă, este cel mai adesea absentă. Distanţa corporală nu e nici ea respectată, copilul plasându-se fie prea aproape, fie prea departe. Gesturile membrelor superioare, utilizate pentru a acompania vorbirea, pot merge pâna la limita discordanţei, dar pot şi lipsi cu desăvârşire. Apropierea de partener se face deseori din spate sau din lateral, şi nu din faţă, ca pentru a evita contactul vizual direct. Din datele statistice rezulta ca 50% dintre copiii autişti folosesc totuşi limbajul verbal. Din păcate, acesta nu are întotdeauna valoare comunicativă, pentru că nu codifică "aceeaşi lume". El conţine uneori formulări atât de ermetice, încât numai cei apropiaţi pot să le decodifice. Indiferent de domeniul abordat, semanticul, semioticul şi contextul nu intrş în rezonanţă. Comunicarea şi vorbirea sunt întotdeauna surse de contrarietate, de încercări laborioase şi de crize de frustrare intensă, care determină deseori renunţarea completă. Autistul vorbeste sau încearcă să o facă din necesitate, pentru a-şi descrie stările sau pentru a-şi manifesta cerinţele. Când asculta, dacă înţelege, o face în general la primul nivel, deoarece nu poate sa conceapa existenta reciprocitatii comunicării. Este, de asemenea, relevantă uşurinţa cu care unii copii autişti (cei care reuşesc stapânirea limbajului şi care nu prezintă o deteriorare profundă a capacităţilor intelectuale) învaţă să repete uneori liste nesemnificative de state, capitale, preşedinti, cântece, chiar într-o limbă straină. Acest lucru se întâmpla probabil, în primul rând, pentru ca prin repetare este evitată orice implicare personala evidentă. În al doilea rând, aceste înşiruiri nu divulgă nimic sau aproape nimic despre gândurile, sentimentele interioare, care trebuie ascunse. Folosirea limbajului de catre copiii autişti pare a fi mai curând axată pe ascunderea gândurilor lor reale şi pe limitarea contactelor cu alte persoane, decât pe crearea unei punţii între semeni.

Acei copii care renuţă la orice limbaj, intrând în starea de mutism, par sa fie convinşi că ascunderea gândurilor în spatele unui limbaj lipsit de sens nu este suficient pentru a le oferi siguranţa necesară. L. Jackson (1972) se referea, în studiile sale, la nouă cazuri de copii nevorbitori, pe care i-a avut în grijă, diagnosticaţi ca autişti datorită evitării oricărui contact cu fiinţele umane şi preocuparilor lor de tip repetitiv şi compulsiv. Mutismul acestor copii s-ar putea explica prin încercarea unei ultime retrageri în fata "pericolului".

Bibliografie

1. Jordan, Rita - Understanding and teaching children with autism, John Wiley & Son, New York, 1995

2. Muraru-Cernomazu, Oana - Aspecte generale ale patologiei autiste, Editura universităţii din Suceava, Suceava, 2005

3. Mureşan, Cristina - Autismul infantil, Presa Universitară Clujeana, Cluj Napoca, 2004

Powell Stuart - Autism and Learning, David Fulton Publisher, London, 1998

CREATIVITATEA, INOVAŢIA ŞI EDUCAŢIA PENTRU EXCELENŢĂ A COPIILOR CU POTENŢIAL APTITUDINAL RIDICAT

Prof. înv. primar Perianu Marilena Ramona
Școala Gimnazială Tătărani

Un învățământ cu adevărat democratic trebuie să dea satisfacție tuturor categoriilor de elevi, de la cei cu cerințe educative speciale şi până la cei cu aptitudini superioare în domeniile intelectuale, artistice, sportive etc. Atributul de democratic este dat de capacitatea sistemului de învățământ de a crea condițiile activizării tuturor predispozițiilor şi posibilităților, mai mari sau mai mici, purtate de copii.

Supradotarea primeşte numeroase semnificații şi definiții, în funcție de mai multe sisteme de referință. Cercetătorii americani scot în evidență dispoziții particulare în următoarele domenii :

- capacități intelectuale generale;
- aptitudini şcolare specifice;
- gândire creativă;
- artă vizuală sau alte expresii artistice;
- calități de lider;
- capacități psihomotrice.

În mai toate modurile de definire apare constant raportarea la potențialul aptitudinal, nivelul inteligenței, gradul ridicat al performanțelor şi necesitatea unor tratări diferențiate şi chiar personalizate a subiecților din această categorie.

Problematica educației copiilor superior dotați implică degajarea unui perimetru problematic larg, interdisciplinar, unde datele psihologiei, pedagogiei, sociologiei, politologiei, eticii, antropologiei, se vor corela şi se vor completa pentru a forma un edificiu explicativ capabil de a induce soluții practice cât mai rezonabile şi valide din punct de vedere praxiologic. Am putea spune că orice abordare practică de depistare şi asistare ale copiilor superior dotați trebuie să fie prefatată de una teoretică, de o fundamentare a finalităților, de o selecție a celor 106 mai bune metode de cercetare, de o sondare a posibilităților practice de intervenție în plan educațional. Or, toate aceste demersuri pot avea eficiență şi succes dacă sunt dublate de o filosofic adiacență de vizare a problemei, de un mod de gândire de a aborda o chestiune considerată încă delicată. Psihopedagogia celor superior dotați nu se reduce numai la un rețetar strict tehnic, la un set de măsuri cu incidentă imediat practică. Vrem să sugerăm faptul că închiderea pragmatică este la fel de păgubitoare ca şi perspectiva exclusiv filosofică, speculativă. Continuitatea şi corelarea celor doi poli ai intervenției sunt de dorit în locul unei perspective unilaterale.

În orice grup şcolar, se structurează norme de excelență şi de ierarhizare ale subiecțților.

În funcție de predominanta unor aptitudini, se poate avansa o tipologie a copiilor supradotați. Se vor distinge, astfel, următoarele tipuri de indivizi:

Copiii cu „aptitudini academice" sau şcolare, caracterizaţi prin succesul în activitatea de învăţare, prin uşurinta operării cu noţiunile abstracte şi a formulării generalizărilor, prin rapiditatea însuşirii cunoştintelor, în special teoretice.

Copiii cu „aptitudini creatoare", caracterizaţi prin capacitatea de a produce ceva nou faţă de stadiul lor de cunoştinte.

Copiii cu „aptitudini ştiintifice", caracterizaţi prin capacitatea de observare, prin raţionament logic şi prin uşurinta cu care folosesc calculele şi simbolurile, prin ingeniozitatea asocierii cunoştintelor.

Copiii cu „aptitudini artistice", caracterizaţi prin capacitatea creatoare de a imagina şi organiza simboluri, forme, modele, culori şi sunete, de a crea prin aceste mijloace o impresie estetică.

Copiii cu „aptitudini tehnice", caracterizaţi prin capacitatea deosebită de folosire şi de invenţie a unor obiecte tehnice; prin aptitudinea de a înţelege mecanica la un nivel teoretic, nu numai practic, de a rezolva probleme tehnice, de a sesiza relaţiile spaţiale.

Copiii cu „aptitudini de conducere", caracterizaţi prin capacitatea de a-i călăuzi şi îndruma pe alţii, de a-i convinge şi antrena, prin însuşiri de personalitate precum tactul, curajul, puterea de abstractie, ca şi printr-o evidentă inteligenţă combinativă.

Copiii cu „aptitudini sociale" (altele decât cele de conducere), caracterizaţi prin capacitatea de formare a relaţiilor umane, prin competenţă socială, prin facilitate psihomotorie.

În perspectiva educaţiei copiilor supradoţti se poate recurge la mai multe strategii. Psihopedagogii care se ocupă de acest domeniu au identificat mai multe modalităţi şi forme concrete de educaţie.

Accelerarea presupune dimensionarea unor scenarii de învăţare prin stabilirea unor conţinuturi specifice pentru fiecare nivel de instruire pentru copiii capabili de performanţe superioare. Accelerarea se bazează pe parcurgerea conţinuturilor într-un timp mai scurt.Accelerarea învătării a condus la schimbări de ordin legislativ ale sistemelor de instruire. Cele mai multe dintre aceste precizări normative privesc : a) saltul peste o clasă ; b) parcurgerea a două clase într-un an ; c) admiterea timpurie la şcoală, liceu sau facultate ; d) activităţi suplimentare de tip extraşcolar ; e) progresul diferenţiat la unele materii ; f) cursuri extracurriculare

Accelerarea parcursurilor generează şi unele consecinţe negative : instabilitatea în timp a performanţelor şcolare, neadaptarea emoţională şi neintegrarea socială.

Îmbogăţirea se referă la extinderea sau aprofundarea studiilor prin diferite strategii didactice. La nivelul curriculumului se pune accent pe introducerea unor experiente educaţionale mai bogate, variate sau suplimentare la curriculumul clasic, experienţe care pot viza conţinutul sau strategiile de predare ale profesorului. Imbogăţirea poate fi orientată spre proces (având ca scop dezvoltarea proceselor mintale, a creativităţii), spre conţinut (centrat către anumite materii ce se predau în sens aprofundat) şi spre produs (avându-se în vedere anumite tipuri de rezultate - directe sau indirecte - ale instruirii.

Gruparea presupune reunirea elevilor în mai multe forme, pentru a genera o invăţare eficientă. In acest sens, există mai multe posibilităţi:

• Sistemul de grupare pe abilităţi omogene (performanţe scăzute, performanţe medii, performanţe înalte);

• Regruparea elevilor în funcţie de abilităţile la anumite materii, în rest instruirea făcându-se la un loc;

• Gruparea interclase, care selecţionează elevii cu performanţe înalte din clase diferite, care au parcurs aceeaşi programă şcolară la mai multe discipline;

• Gruparea intraclasă, când profesorul decide formarea unor grupuri mici în interiorul unei clase, în raport cu performanţele la o anumită disciplină;
• Separarea elevilor dotaţi în clase distincte ce urmează programe specifice;
• Gruparea în „mănunchi", prin formarea unor grupe de cinci-şase elevi ce sunt repartizate unor profesori special pregătiţi pentru instruirea supradotaţilor.

Strategiile şcolare sunt o formă de instruire a supradotaţilor care presupune iniţierea şi statornicirea unor aşezăminte şcolare alocate cu prioritate subiecţilor cu aptitudini înalte.

Acest mod de organizare este asociat şi cu servicii specializate variate : studii individualizate, tutoriat, mentorat, admitere timpurie, salt peste o clasă etc.

Strategiile extraşcolare se referă la o reţea de servicii şi un cadru de stimulare pe care societatea le poate promova la un moment dat. Programele sau serviciile educaţionale „societale" (centrate pe incitări, provocări, încurajări, premieri, consilieri, cooperări) vin să propenseze şi să consacre excelenţa educaţională, să ratifice traiecte dezirabile pentru întreg corpul social. În perspectiva perfectării acţiunilor şi principiilor invocate, în invăţământul românesc s-au adoptat decizii legislative importante. Astfel, recunoscându-se însemnătatea tinerilor capabili de performanţe (TCP) în ansamblul resurselor naţionale s-a infiinţat CETCP (Centrul de Excelenta pt Tinerii Capabili de Performanta, ca o structură responsabilă de crearea şi asigurarea condiţiilor optime de dezvoltare a acestora pe durata şcolarizării, în perspectiva valorificării integrale a potenţialului creator al acestor categorii de elevi. Activitatea CETCP se desfăşoară în cadrul unei unităţi centrale integrate în structura MEC şi în unităţi din teritoriu dispuse după criteriul geografic şi al centrelor universitare care îi sprijină acţiunile.

Centrul de Excelenţă pentru Tinerii Capabili de Performanţă (CETCP) are următoarele atribuţii :
- identifică tinerii capabili de performanţe utilizând criterii ştiinţifice şi criterii psihoatitudinale;
- elaborează strategiile şi programele de instruire în colaborare cu specialiştii pe discipline;
-monitorizează evoluţia TCP pe o durată de 15 ani începând din momentul identificării, păstrând legătura cu instituţiile în care îşi continuă instruirea sau în care lucrează;
- coordonează activitatea centrelor regionale;
- susţine TCP pe toată perioada în care se menţine performanţa;
- lansează acţiuni de promovare a TCP prin mass-media;
- sprijină instituţiile de invăţământ superior dispuse să elaboreze şi să pună în practică programe proprii de instruire destinate TCP;
- aprobă listele personalului didactic antrenat în sistemul de activităţi CETCP;
- stabileşte relaţii cu unităţi capabile să sprijine pe plan ştiinţific, psihopedagogic sau logistic instruirea TCP;
- acordă recompense pentru TCP şi pentru cadrele didactice implicate în pregătirea TCP în funcţie de rezultatele acestora ;
- eliberează Diplome de Excelenţă pentru elevii care parcurg programe de pregătire în cadrul CE şi obţin rezultate deosebite. Diplomele de Excelenţă au acelaşi regim juridic cu diplomele acordate de MEC la fazele naţionale ale concursurilor şcolare.

Centrele regionale pentru Tinerii Capabili de Performanţă (CRTCP) au ca preocupare:
- identificarea tinerilor capabili de performanţe, utilizând criterii ştiinţifice şi criterii psihoatitudinale;
- aplicarea programelor de pregătire elaborate de CETCP şi adaptarea lor potrivit resurselor umane şi materiale de care dispun;

- asigurarea derulării programelor de pregătire ale TCP în centrele regionale sau în unităţile de invăţământ din care provin elevii;
- asigurarea circulării informaţiei între unitatea centrală şi unităţile de invăţământ în care sunt şcolarizaţi TCP;
- propunerea promovării unor cadre didactice sau a unor elevi în sistemul de pregătire a TCP;
- propunerea de recompense pe baza criteriilor elaborate de unitatea centrală în vederea stimulării activităţii elevilor şi personalului didactic din sistemul propriu ; - organizarea de concursuri şi competiţii din calendarul ME;
- iniţierea concursurilor şi competiţiilor proprii cu aprobarea ME.

Învățământul de performanță constituie o componentă firească a activităților din orice unitate școlară. Pentru sprijinirea învățământului de performanță, în școlile în care se obțin rezultate deosebite, se pot organiza clase speciale aprobate de CETCP la propunerea ISJ, clase care vor fi incluse în planul de școlarizare. Activitățile de învățământ de performanță se desfașoară la sfârșit de săptămână și în vacanța de vară.

INTELIGENȚA EMOȚIONALĂ

Profesor învăţământ primar : Neacșu Cătălina Ioana
Școala Gimnazială ”Matei Basarab”Târgovişte,
Județul Dâmbovița

Ce este inteligența emoțională?

Inteligența emoțională se referă la capacitatea de a acționa inteligent în legătură cu sentimentele celorlalți și cu sentimentele proprii și presupune un set important de abilități. Acest tip de inteligență nu se măsoară prin teste IQ și implică posibilitatea de a observa, înțelege și acționa asupra emoțiilor într-un mod eficient.

Spre deosebire de IQ, care are o istorie de peste 100 de ani de cercetări aplicate pe sute de mii de oameni, termenul de inteligență emoțională, deși vehiculat anterior, a fost promovat abia în anul 1995 de către psihologul Daniel Goleman care, în lucrarea sa „Emotional Intelligence”, evidențiază existența a cinci elemente de bază ale inteligenței emoționale:

1. Auto-conștientizarea este capacitatea de a-ți cunoaște starea la un moment și modul în care aceasta îi poate afecta pe ceilalți întrucât incapacitatea de observa adevăratele tale sentimente te lasă pradă acestora.

2. Auto-reglementarea este capacitatea individului de a controla modul în care răspunde la emoțiile sale, de a calcula posibilele consecințe înainte de a acționa impulsiv.

3. Motivația este capacitatea individului de a-și atinge obiectivele, în ciuda unor sentimente negative sau distrugătoare pe care le poate avea. Este capacitatea de a fi “pe fază” care duce la performanțe remarcabile în toate domeniile, crește productivitatea și eficiența.

4. Empatia se clădește pe baza conștientizării de sine emoționale care este fundamentul capacității de înțelegere a celorlalți.

5. Manevrarea relațiilor este capacitatea de a stabili relații și înseamnă, în mare parte, capacitatea de a gestiona emoțiile celorlalți. Contribuie la o mare popularitate, la spiritul de conducere și la eficiență în relațiile interpersonale.

În aceeași lucrare Goleman subliniază faptul că IQ și inteligența emoțională nu sunt competențe contradictorii, ci mai degrabă separate. Toți oamenii amestecă intelectul cu acuitatea emoțională. Cei care au un IQ ridicat dar o inteligență emoțională scăzută (sau un IQ scăzut și o inteligență emoțională ridicată) sunt, în ciuda stereotipurilor, relativ puțini. Din datele existente reiese că inteligența emoțională poate fi la fel de puternică sau uneori chiar mai puternică decât IQ, mai ales pentru că mulți susțin că IQ-ul nu poate fi schimbat prin experiență sau studii iar competențele emoționale, de o importanță crucială pot fi dobândite
pornind de la vârsta copilăriei și perfecționate pe parcursul vieții de adult.

Importanța inteligenței emoționale

Inteligența emoțională este foarte importantă în special pentru copiii cu probleme de învățare și atenție.

Unul dintre rolurile cheie ale inteligenței emoționale este modelarea modului în care răspundem provocărilor. Pentru un copil cu probleme de învățare și atenție, inteligența emoțională este ca un GPS

care îl poate ajuta să navigheze în jurul obstacolelor și spre succes. Inteligența emoțională îi permite să-și analizeze situațiile, să le pună în perspectivă și să vină cu modalități de a lucra cu ele. Cei cinci factori care alcătuiesc inteligența emoțională se reunesc pentru a-l ajuta să obțină cel mai bun rezultat.

În tabelul de mai jos se prezintă două scenarii care evidențiază rolul și importanța inteligenței emoționale.

Scenariul 1 (elev cu inteligență emoțională)	Scenariul 2 (elev fără inteligență emoțională)
• Elevul se luptă cu temele de matematică. • El își dă seama că devine frustrat. • Apreciază rapid rezultatul strigătului sau aruncând cartea pe podea. • El vine cu o modalitate mai bună de a răspunde - explică părintelui cum simte el. • El vrea să încerce din nou, în ciuda faptului că este frustrat, deoarece înțelege ce va câștiga pe termen lung. • El va cere ajutorul părinților. • Chiar dacă părinții insistă prea mult, dar el înțelege că este pentru că le pasă cu adevărat și doresc să-l ajutate să găsească soluția corectă. • El spune că trebuie să meargă într-un ritm mai lent și ar dori să încerce să o facă din nou singur. • A doua zi, el așteaptă până după oră și îi spune profesorului că are probleme cu înțelegerea.	• Elevul se luptă cu temele de matematică. • Își aruncă creionul în frustrare în momentul în care se blochează pe o problemă. • El țipă la părinți când vin să îl ajute, crezând că e acolo ca să-l certe. • Fuge din cameră și nu se mai întoarce să încerce din nou. • El nu vede nici o importanță în realizarea temei. • La ora de matematică, a doua zi îi spune colegului de bancă că tema era lipsită de importanță. • Când profesorul cere elevilor să-și predea tema, el spune că nu a făcut-o. • Nu-i spune după oră profesorului că are probleme.

Sigur că există foarte mulți copii cu probleme de învățare și atenție care nu au probleme cu inteligența emoțională, unii având chiar o inteligență emoțională foarte ridicată.

Cu toate acestea problemele cu inteligența emoțională pot fi uneori un semn precoce că un copil are o problemă de învățare sau atenție. Un copil cu ADHD ar putea pierde indiciile sociale pentru că nu acordă suficientă atenție pentru a le identifica, un copil cu o tulburare de procesare auditivă ar putea interpreta greșit ceea ce îi spun ceilalți iar un copil cu dizabilități nonverbale de învățare ar putea să nu ia deloc în seamă lecțiile sociale.

Cum putem "preda" inteligența emoțională?

Cercetările au arătat că inteligența emoțională "prezice" peste 54% din variația succesului (relații, eficacitate, sănătate, calitatea vieții). Date suplimentare concluzionează că tinerii cu inteligență emoțională ridicată obțin note mai mari, nu abandonează școala și fac alegeri mai sănătoase.

Vestea bună privind inteligența emoțională este că ea poate fi dezvoltată în timp și astfel elevii care au probleme de învățare și atenție pot fi învățați să fie conștienți de emoții și să acționeze eficient asupra lor.

Sigur că la fel ca orice capacitate și abilitate pe care urmează să o dezvoltăm elevilor se impune un parteneriat cu familia. Uneori, părinții nu au un mod sănătos de manevră a emoțiilor și au probleme

în a-i învăța pe copiii noștri să se ocupe de propriile emoții. De aceea schimbarea trebuie să înceapă cu noi, adulții, și din fericire toate cele cinci componente ale inteligenței emoționale pot fi învățate la orice vârstă.

Există multe instrumente și tehnici care pot fi utile adulților și copiilor în procesul de identificare și înțelegere a emoțiilor. Acest proces începe cu recunoașterea, pentru că numai atunci când știm unde suntem putem să ne deplasăm spre locul în care vrem să fim. Când recunoaștem influența profundă a emoțiilor în viețile noastre, inspirăm o nouă atitudine față de conștiința de sine și sănătatea mintală. Putem apoi să începem să punem întrebări mai largi, cum ar fi cum putem crea o mișcare pentru creșterea inteligenței emoționale a generațiilor viitoare?

Studiile au constatat că o practică de mindfulness poate ajuta la reducerea simptomelor stresului, depresiei și anxietății la copii. De asemenea, poate crește densitatea materiei cenușii în regiunile creierului implicate în reglarea emoțională.

Un alt studiu al adolescenților a constatat că sportul, sub toate formele sale, poate spori atenția, și poate contribui la îmbunătățirea capacității de reglementare emoțională a elevilor.

La nivel sistemic, putem contribui la creșterea inteligenței emoționale a generațiilor viitoare, colaborând pentru a obține ca școlile noastre să implementeze programe de învățare socială și emoțională.

În școlile din Statele Unite ale Americii există programe care îi învață pe elevi să își gestioneze propriile emoții și în acest sens Universitatea Yale a dezvoltat programul RULER pentru școli. Programul se referă la recunoașterea emoțiilor în sine și alții, înțelegerea cauzelor și consecințelor emoțiilor, etichetarea emoțiilor cu exactitate, exprimarea emoțiilor în mod corespunzător și reglarea eficientă a emoțiilor. Programul sa dovedit că stimulează inteligența emoțională a studenților și aptitudinile sociale, productivitatea, performanța academică, abilitățile de conducere și atenția, reducând în același timp anxietatea, depresia și cazurile de agresiune între studenți.

Pe un nivel față în față, ca părinți, profesori, putem deschide un dialog și îi putem încuraja pe copii să-și exprime ceea ce simt. Noi îi putem învăța că numirea sentimentelor lor îi poate ajuta să se le gestioneze eficient. De asemenea, putem vorbi mai mult despre propriile noastre sentimente, fiind cinstiți și direcți cu privire la vremurile în care ne simțim triști sau supărați.

Prin predarea și învățarea inteligenței emoționale, creăm un mediu în care copiii noștri pot să-și înțeleagă în permanență emoțiile și experiențele. Acest set de aptitudini este probabil cel mai mare predictor al succesului lor în viață, dar mai important, al fericirii lor.

Bibliografie

Daniel Goleman, Creierul și inteligența emoțională, editura Curtea Veche, 2018
https://www.understood.org
https://www.psychologytoday.com
http://ei.yale.edu/what-we-do/teaching-emotional-intelligence/

Rolul terapeutic şi formativ-educativ al jocului în cadrul procesului de recuperare al elevilor cu CES

Profesor învăţământ primar: Cătălina Ioana Neacşu
Școala Gimnazială „Matei Basarab” Târgoviște
Profesor initerant: Manuela Grigore
Școala Gimnazială „Matei Basarab” Târgoviște

În literatura de specialitate, jocul este definit şi explicat în moduri foarte diferfite, tot atât de diferite sunt şi funcţiile şi sensurile care i se atribuie.

Aşa cum îl defineşte J. Huizinga în „Homo ludens,’’„jocul este o acţiune specifică, încărcată de sensuri şi acţiuni, întotdeauna desfăşurată după reguli acceptate de bunăvoie şi în afara sferei utilităţii sau necesităţii materiale, însoţită de simţăminte de înălţare şi încordare, de voioşie şi destindere. (1977,pp.214-215).

Sau, „jocul este manifestarea primară a atitudinii creative a copiilor faţă de ceea ce îi înconjoară.’’

Jocul trezeşte imaginaţia, creează buna dispoziţie, activează gândirea.’’(L.S. Vâgoski,1967).

Izvorât din trebuinţele interne, mereu crescânde ale copilului, expresie până la urmă a interiorizării contactului său cu lumea înconjurătoare în adevăratul sens al cuvântului, jocul este „spontaneitatea originală’’(Gotseman,2001,p.195), este acţiunea urmărită prin ea însăşi, fără utilitate imediată, generatoare de distracţie şi reconfortare, de sentimente de plăcere şi de bucurie.

Activitatea spontană a copilului se manifestă în bună parte, dacă nu în totalitate, în activitatea ludică. Sprijinindu-se pe această spontaneitate, jocul reclamă „o armonie naturală între cerinţele situaţiei de joc şi aptitudinile celor care se joacă.’’

Încorporate în activitatea didactică, elementele de joc imprimă acesteia un caracter mai viu şi mai atrăgător, aduc varietate şi o stare de bună dispoziţie, de veselie şi de bucurie, de divertisment şi de destindere, ceea ce previne apariţia monotoniei şi a plictiselii, a oboselii.

Restabilind un echilibru în activitatea şcolarilor, jocul fortifică energiile intelectuale şi fizice ale acestora, furnizează o motivaţie secundară dar stimulatorie, o prezenţă indispensabilă în ritmul muncii şcolare.

Contrar unor teorii care susţin că jocul şi educaţia se exclud reciproc (H.A. Franke ş.a.), fiind două acţiuni cu specific aparte, în practică jocul a fost dintotdeauna socotit ca o modalitate de educaţie pusă în slujba dezvoltării plastice, ritmice, verbale, grafice etc.

În plan teoretic, ideea de a folosi jocul în scopuri educative a fost încă din Antichitate clar exprimată de Platon, iar mai târziu, în perioada Renaşterii, de Vittorino de Feltre, Bacon ş.a., iar în epoca modernă de Frobel, Montessori, Decroly ş.a.

Cu toate acestea, de-abia „epoca noastră este aceea care a făcut din joc *un adevărat instrument educativ şi didactic’’*(E. Planchard,1992), *o bază a metodelor de instruire în educaţie* în învăţământul primar şi preprimar şi, cu atât mai mult, în învăţământul special.

Prin convertirea situaţiei de joc la situaţie de invăţare, elevul deficient are acces la modele de tip cognitiv. Astfel, plecând de la forma de joc, învăţarea de tip explorator, manipulativ, deficientul mintal ajunge să cunoască obiectele care îl înconjoară, să-şi organizeze stimulii prin antrenament, fapt care îl ajută în final în organizarea sa mintală. Prin joc se pot obţine întărirea comportamentelor şi raţionamentelor corecte şi poate cel mai important aspect didactico-formativ, motivarea copilului deficient spre explorare şi cunoaştere. Fiecare se poate afirma, se poate manifesta ca entitate liberă, ca fiinţă gregară în acelaşi timp.

Regulile jocului sunt standarde sociale incipiente. Supunându-se azi unor reguli impuse de grupul de joacă, în viitor se va putea supune unor norme sociale şi morale.

În joc pot apărea şi animozităţi, relaţii de respingere. Rezolvarea lor îi pregăteşte pe elevii cu CES pentru „contactul social", pentru „negociere". În cadrul jocului se stabilesc „ierarhii":

-conducătorii de joc;

-elevii care execută;

-sau elevii izolaţi de grup.

Este un mod de integrare primară în ierarhia socială, de învăţare a rolului de conducător şi condus, de lider sau de subordonat.

Observând cu atenţie jocurile elevilor vom observa o strânsă corelare a lor cu evoluţia socială. În multe situaţii jocul poate deveni un mod de manifestare a unor înclinaţii, aptitudini sau chiar talente.

Un aspect important pentru activitatea ludică în clasele de elevi cu cerinţe educative speciale este acela că poate compensa anumite lacune sau carenţe educaţinale, afective, de socializare, comportamentale sau anumite handicapuri fizice şi intelectuale.

Jocul poate deveni un mod de reeducare, de recompensare şi de satisfacere a unor nevoi ale acestor copii. Iată de ce trebuie să ne concentrăm atenţia asupra nevoii copiilor din această categorie de a se juca, de a fi învăţati să se joace, de a li se oferi condiţii de joc şi de a putea să se joace aşa cum se joacă ceilalţi copii. Educatorul poate sugera jocuri, poate ajuta copiii în situaţii conflictuale, dar recomandabil este să intervină cât mai puţin şi numai la solicitarea elevilor.

Preocuparea educatorului constă în a le oferi jucării, obiecte necesare jocului, şi să urmărească atent surprinzând copiii retraşi, timizi, respinşi, încercând sa-i integreze. Un alt aspect pe care îl va mai urmări va fi evitarea conflictelor între copii. Se poate interveni cu tact, insistând apupra respectării regulilor impuse de copii şi pentru evitarea confruntării fizice.

Educatorul va observa liderii informali, copii care organizează jocul, impun regulile şi tind să domine jocul. Atunci când liderul îşi terorizează colegii, va interveni subtil şi-l va convinge de necesitatea cooperării.

În timpul jocului copiii se manifestă diferit, în funcţie de experienţa lor de viaţă. Educatorul va sesiza carenţele afective, educative şi va căuta să le compenseze prin atitudini educative de la caz la caz. În cazurile de individualism exagerat, agresivitate sau supunere excesivă, va purta discuţii individuale cu respectiviii elevi după consumarea jocului.

Valoarea activităţilor de joc este apreciată după capacitatea acestora de a-l ajuta pe copil să se integreze în mediul natural, social şi pentru a înţelege lumea înconjurătoare. Experienţa acţională pe care o dobândeşte elevul jucându-se se reflectă asupra dezvoltării sale psihice prin:

- dobândirea unor însuşiri sociale: să fie cooperant, răbdător, compătimitor;
- activizarea şi optimizarea potenţialului intelectual: a observa, a înţelege, a analiza, a exprima.

- activizarea şi optimizarea potenţialului fizic: să arunce, să prindă, să apuce.

Activitatea de joc este extrem de solicitantă pentru copil în ciuda aparenţei pe care o creează, aceea de a fi relaxantă, lejeră. Educatorul trebuie să ştie cât poate să-l solicite prin joc pe elev şi în ce fel, convertind jocul într-o veritabilă situaţie de învăţare.

Funcţia socială a jocului ne permite să evidenţiem anumite obiective ce se realizează prin organizarea jocului elevilor:

- contribuie la exersarea şi dezvoltarea comportamentului interpersonal;
- favorizează maturitatea socială a individului;
- asigură diversificarea relaţiilor interumane;
- îmbogăţeşte experienţa elevilor prin reflectarea în conştiinţa lor a relaţiilor sociale;
- oferă largi posibilităţi de manifestare a unor aspiraţii şi trebuinţe;
- creează condiţii favorabile cu rol motivaţional.

După funcţiile didactice îndeplinite, jocurile pot fi grupate în mai multe categorii:

- jocul funcţional: ,,Ghici cine este?'',,Săculeţul cu surprize,'' ,,Aşează-mă la locul potrivit!''
- jocul de mişcare – sau fără reguli: ,,De-a avioanele,'',, De-a circulaţia", jocuri de alergare, cu mingea, şotron;
- joc de creaţie – desene, modelaje;
- joc de dramatizare – mici piese de teatru (joc de simulare);
- joc de construcţii – în nisip, cu cuburi;
- jocuri stimulatoare – ale gândirii logice – Şah, Rumy;
- jocuri sociale – în aer liber sau în club.

Jocul dezvoltă însuşiri ca: atenţia, spiritul de observaţie, imaginaţia. Pe lângă toate acestea, trezeşte cele mai diferite emoţii: la un joc de mişcare elevul vrea să fie cel mai rapid, la un joc de creativitate elevul tinde ca lucrarea sa să fie cea mai frumoasă şi, deci, cea mai apreciată.

Pentru a atinge aceste obiective, elevul îşi va pune în valoare toate posibilităţile fizice, psihice şi intelectuale de care dispune.

Roger Couşinet arată că cele două forme de activitate (cea de învăţare şi jocul) devin adesea concurente: ,,elevul nu învaţă că se joacă şi nu se poate juca că are de învăţat.''

Pentru ca jocul să rămână joc are nevoie de următoarele elemente:

- de ghicire;
- de mişcare;
- de întrecere;
- elemente surpriză.

,,Secretul'' acestui mod de activitate, jocul, este că el dezvoltă o mare trăire afectivă, învaţă copilul să se bucure de existenţă. Bucuria acţiunii produsă de joc constituie o formă excepţională de echilibrare afectiv-mintală a copilului şi a relaţiilor sale cu cei din jur.

,,A învăţa în joacă''- semnifică a învăţa cu uşurinţă, pentru că învăţarea îţi dă sentimentul bucuriei, şi a succesului. În cazul deficientului mintal, jocul are o deosebită însemnătate datorită funcţiei sale terapeutice care completează funcţia instructivă.

„Jocul este munca, este binele, este datoria, este idealul vieţii. Jocul este singura atmosferă în care fiinţa sa psihologică poate să respire şi în consecinţă poate să acţioneze.’’(E. Claparede)

În concluzie, jocul este unul dintre cele mai eficiente şi mai importante mijloace de educaţie şi instrucţie a copiilor.

Bibliografie:

Colecţia Profesiuni Sociale, *Educatorul specializat*, Editura Tritonic Bucureşti (1998)

D.B.,Elkonim, *Psihologia jocului*, E.D.P., Bucureşti, (1980)

J., Huizinga, *Homo ludens,* Ed. Humanitas, Bucureşti, (1989)

J., Piaget, *Naşterea inteligenţei la copil,* E.D.P., Bucureşti, (1973)

U., Şchiopu, *Probleme psihologice ale jocului şi distracţiilor*, E.D.P., Bucureşti (1970)

EMINESCU SI ȘTIINȚELE EXACTE

Autor: Profesor Dobre Magdalena
Școala Gimnazială Dragodana, Dâmbovița

Marele poet al culturii noastre, Mihai Eminescu (15 ianuarie 1850 – 15 iunie 1889), a fost puternic atras de cunoştinţele ştiinţifice ale timpului său, acestea devenind uneori chiar izvor al propriei creaţii. Manuscrisele eminesciene impresionează prin varietatea domeniilor abordate, dar şi prin gradul de elaborare a informaţiilor ştiinţifice, cuprinzând însemnări referitoare la matematică, fizică, astronomie sau ştiinţe naturale. S-au găsit scrieri care ilustrează preocupările lui pentru studiul, înţelegerea şi interpretarea unor concepte importante ale matematicii.

EMINESCU SI MATEMATICA

În anul 1993 a apărut la Editura Academiei Române volumul al XV-lea din „*Operele lui Mihai Eminescu*", sub îngrijirea lui Petru Creţia şi Dimitrie Vatamaniuc. Textele din acest volum sunt împărţite în două sectiuni:

- Fragmentarium
- Addena.

La rândul lor, textele din Fragmentarium sunt împărţite şi ele în trei sectiuni. Printre textele din prima sectiune se găsesc si cele referitoare la matematică, astronomie, fizică si ştiinţe naturale.

În textele redactate în primăvara si vara anului 1883, poetul foloseste un limbaj de maximă concentrare, adesea criptic. Acestea pot constitui importantă si interes pentru scoala matematică românească, deoarece în aceste însemnări Eminescu matematizează cele mai variate domenii ale activitătii umane. El afirmă că matematica este *Limba universală, limba de formule, adică de fractiuni ale celor trei unităţi : timp, spaţiu şi miscare.*

În capitolul „*Educatie şi învătământ*" sunt însemnări despre „*Operatii aritmetice*", efectuând aceste operaţii după modelul timpului. La paginile 177 şi 178 găsim operaţii de:adunare, scadere, inmultire si impartire.

Poetului nu-i sunt străine nici fracţiile, „multiplicarea fracţiilor", fracţii echivalente, operaţii cu fracţii. El este preocupat de înţelegerea fenomenului matematic şi chiar a matematizării celor mai variate domenii ale activităţii umane. Referindu-se la numărul 1 spune că *cine a zis 1 a zis toată seria infinită a numerelor.*

Despre algebră spune că *Algebra n-a putut să se ivească decât după ce literele au fost descărcate de rolul de-a însemna numere concrete.*

În opinia lui, *Matematica este o abstracţiune a mecanicii.*

În capitolul „Elemente de calcul diferenţial", ocupându-se de raportul dintre finit şi infinit, face o serie de însemnări caracteristice profunzimii gândirii sale. De exemplu:

- *Orice mărime finită faţă cu infinitul este zero. De aceea sentimentul de adîncă nimicnicie care ne cuprinde faţă cu Universul.*
- *O mărime concretă adunată c-o mărime infinită dă o mărime infinită.*
- *O mărime concretă din care se scade o mărime infinită dă un rest negativ în infinit.*
- *O mărime concretă multiplicată c-o mărime infinită creşte în progresiunea mărimii infinite.*

- *O mărime concretă divizată printr-o mărime infinită dă zero.*

În „Teoria ecuaţiunii” interpretează fenomenele umane prin ecuaţii matematice astfel:

- *Orice moment din viaţa universului e ecuaţiunea momentului următor.*
- *Orice moment din prezent e ecuaţiunea momentului trecut.*
- *Nu cunoaştem decât raporturi dintre finit şi finit-ecuaţiunea.*

- *ecuaţiunea fizică: frumuseţea*
- *ecuaţiunea socială: echitatea*
- *ecuaţiunea psihologică: lupta şi economia*
- *ecuaţiunea intelectuală: omnilateralitatea, cultura*
- ecuaţiunea comercială: preţul fix
- ecuaţiunea comercială: dobânda legală

Influenta matematicii în gândirea eminesciană este ilustrată în următoarele versuri:

Există în arta poetică mici poeme de formă fixă: sonetul, rondelul şi trioletul în care matematica joacă un rol fix. Eminescu s-a înscris şi în rândul celor mai mari sonetişti, cu arhicunoscutul sonet „*S-a stins viaţa…*”. Sonetul este un mic poem de 14 versuri de aceeaşi măsură, cu versuri de 11 silabe, cele 14 versuri alcătuiesc 4 strofe, primele două fiind catrene şi ultimele terţine. Catrenele au numai două rime, aceleaşi în ambele strofe, terţinele au în total trei rime.

Acum vă voi prezenta un şir mai special. Este vorba despre un şir în care primii opt termeni sunt: 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, … . Credeti că puteti scrie următorii trei termeni? Dacă nu ati reutit, vă ajut eu. Priviţi cu atentie si veti observa că al treilea termen este suma celor doi termeni dinaintea lui, al patrulea termen este suma celor doi termeni dinaintea lui si acelaşi lucru se întâmplă cu oricare alt termen (de exemplu 13 este suma dintre 5 si 8). Acest sir este cunoscut în matematică sub numele de şirul lui Fibonacci. Dacă luăm trei termeni care urmează unul după altul (de exemplu 5, 8, 13) si îi vom numi „ieri”, „azi”, „mâine”, relaţia dintre ei este:

mâine – ieri = azi (13 – 5 = 8).

Să reţinem acest lucru! Dar care este legătură dintre Mihai Eminescu si acest sir? Într-una dintre poeziile sale acesta spune:

Cu mâne zilele-ţi adaogi,
Cu ieri viaţa ta o scazi
Şi ai cu toate astea-n faţă
De-a pururi ziua cea de azi.
(Cu mâne zilele-ţi adaogi – M. Eminescu)

Observăm că primele două versuri reprezintă diferenţa dintre „mâine” si „ieri”. Al treilea vers dă semnul egal, iar versul al patrulea este tocmai „azi”.

Eminescu a reunit poezia cu ştiinţele naturii şi istoria şi de aceea poeziile lui ne oferă un orizont mult mai vast pe care sufletul omenesc îl cuprinde şi-l apropie.

EMINESCU SI FIZICA

Virtutile curiozitatii au facut ca un mare poet al culturii noastre sa fie puternic atras de cunostintele stiintifice ale timpului sau, aceasta devenind uneori chiar izvor al propriei creatii.

Studiile facute la Viena si Berlin l-au apreciat pe Eminescu de operele unor nume cunoscute si recunoscute ale stiintei Arhimede, Galileo Galilei ,Johannes Kepler,Isaac Newton ,Daniel Bernoulli, Chales de Coulumb,Brown,Robert von Mayer,James Loule,Hermsann von Helmholtz,Rudolf Clausius

etc.familiarizindu-l totodata cu teoriile stiintifice ale momentului. In sprijinul acestei afirmatii sau nu numai poemele sale,ci si insemnarile referitoare la chestiuni legate de Fizica , insemnari cuprinse de doua caiete numite de Eminescu FIZIOLOGIE I si FIZIOLOGIEII.

Manuscrisele eminesciene impresioneaza prin variantele domeniilor abordate,dar si prin gradul de elaborare a informatiei stiintifice cele mai ample desfasurari avind insemnari referitoare la matematica si fizica.In cele ce urmeaza am incercat o ordonare a informatiilor cuprinse in caietele poetului si o prezentare a modului in care aceasta si-au gasit o expresie lirica in opera poetului.

MATEMATICA ALTFEL

Prof. Dobre Magdalena
Școala Gimnazială nr. 2 Picior de Munte Boboci, Dâmbovița

Pentru profesorii de matematică, orele desfășurate în cadrul Programului național " Școala altfel", sunt o adevărată provocare. Este destul de dificil să lucrezi cu elevii " altceva", dar totuși legat de matematică.

De aceea, mi-am propus să vă prezint câteva din activitățile desfășurate de mine în această săptămână "altfel". Aceste ore s-au desfașurat online, în perioada 23 – 27 noiembrie 2020. Pe lânga rebusuri, anecdote matematice și date despre marii matematicieni ai lumii, am proiectat și trei activități care le-au plăcut foarte mult elevilor.

Prima activitate, " Povestea numărului π", în care elevii au prezentat informații despre celebrul număr π și ziua numărului π. Au fost foarte încântați când au aflat că există o zi în care se celebrează anual această constantă matematică. Ziua pi este serbată pe 14 martie (3/14 în formatul lună/zi) din moment ce 3, 1 și 4 sunt primele trei cifre importante ale lui π. În 2009 Camera Reprezentanților a Statelor Unite ale Americii a susținut desemnarea unei „zile pi" și celebrarea ei în întreaga lume. În anul 2015, Ziua pi a căpătat o importanță deosebită pe 3/14/15 la 9:26:53 (a.m. și p.m.), data și ora reprezentând primele 10 cifre ale lui π. Aceeași secundă a conținut de asemenea un anumit moment, numit Pi Instant, corespunzător tuturor cifrelor lui π.

Prezentările elevilor au conținut informații despre această temă și, surprinzător, desene și povești făcute de ei.

În cele ce urmează, vă prezint povestea făcută de o elevă care acum este în clasa a VIII-a.

„ VIAȚA LUI PI

Într-o zi de luni, Pi a plecat în Pădurea cu Formule Matematice pentru a culege niște numere. Preferatul lui este 14, pentru ca pe 14 martie este ziua lui.

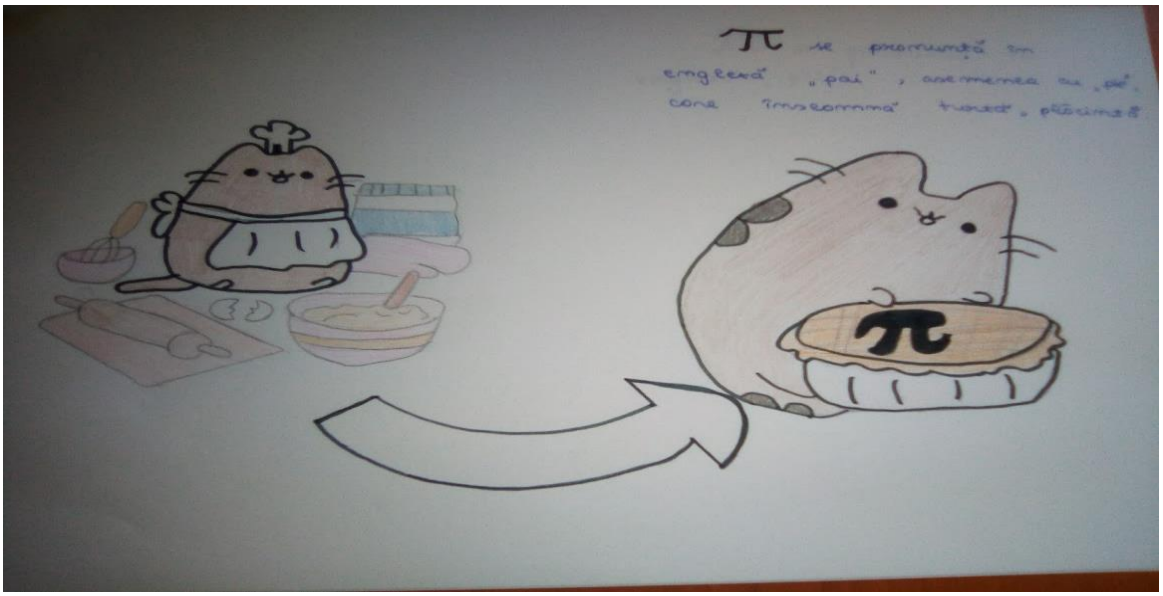
În drum spre Copacul cu Numere, Pi s-a întâlnit cu domnul Radical. Acesta este un profesor mustăcios căruia îi plac numerele pătrate perfecte.

- Buna, Pi! Ce faci în Pădurea Matematicii? Nu ar trebui să fii la școală?
- Buna ziua, domnule Radical! Eu nu mă duc la școală!
- Cum așa? Toți copiii de vârsta ta merg la școală!
- Eu nu mă duc la școală pentru ca știu deja prea multe.

- Da, dar școala este locul în care legi prietenii. Vino cu mine la Școala Numerelor Magice!

Astfel, Pi a început să meargă la școală și să afle informații despre istoria numerelor și cum de cresc ele în copaci. A învățat și să cânte, să picteze și chiar să danseze.

Timpul a trecut repede, iar Pi a devenit cel mai bun elev al școlii și a învățat că talentul pe care îl ai, trebuie să fie arătat lumii. Acum el merge împreună cu prietenii lui la școală."

A doua activitate cu ajutorul căreia elevii si-au însușit, cu siguranță, noțiuni predate la clasă a fost o audiție a melodiilor formației Profu´ de mate. Am descoperit astfel, împreună cu elevii, beneficiile muzicii în procesul predării/învățării. Matematica pe note i-a atras pe elevi și și-au însușit, într-un mod mai plăcut teorema lui Pitagora și operațiile cu numere întregi.

Pentru elevii clasei a VIII-a am utilizat Platforma educațională GeoGebra, o aplicație software de geometrie. În această aplicație, din secțiunea Classroom Resources , le-am prezentat elevilor corpuri geometice învațate (secțiuni în corpuri, desfășurarea corpurilor, generarea corpurilor).

Poate, cu ajutorul unor astfel de ore, reușim să facem matematica mai atractivă. În acest mod, elevii văd si o parte mai ușoară și mai frumoasă a acestei discipline.

„Arta tranzientă în activitatea didactică”

Prof. Sandu Adriana Mariana
Ed. Caragață Roxana Georgiana
Grădinița cu P.P. nr.6, Brăila

„Spune-mi și voi uita. Învață-mă și îmi voi aminti. Implică-mă și voi învăța.” – Benjamin Franklin.

„Terapia prin artă” poate descrie totalitatea exprimărilor artistice menite să îmbunătățească sau să mențină sănătatea mintală și emoțională a unui individ.

În cadrul Proiectului Erasmus+ „I exist with art”, scopul principal al terapiei prin artă a fost de a ajuta copiii să obțină o perspectivă asupra emoțiilor, gândurilor și comportamentelor lor prin procesul creativ, bazându-ne pe ideea că autoexprimarea poate duce la vindecarea emoțională și la creșterea personală.

Pedagogii precum Waldorf sau Montessori au militat întotdeauna pentru nevoia copiilor de a beneficia de experiențe reale de viață care să îi ajute să dobândească abilitățile necesare. Este important să înțelegem că acum este mai mult decât necesar să ne bucurăm de resursele nelimitate pe care natura, mediul înconjurător, imaginația fiecăruia ni le dezvăluie, și să punem copilul în contact cu acestea, să-i trezim curiozitatea și să-l deprindem să fie responsabil, competent și autonom.

Arta tranzientă este un concept folosit în cadrul pedagogiilor de inspirație Reggio Emilia sau celor care promovează conectarea copiilor cu natura. Este o artă cu caracter non-permanent, cunoscută și sub numele de arta fără lipici (no glue art).

Conceptul de Artă tranzientă se referă la crearea unor lucrări din piese libere, care nu sunt fixate, rezultatul fiind unul temporar, permițându-le copiilor să manipuleze, să exploreze și să experimenteze modele și forme într-un mod complet orientat spre proces. Ea oferă copiilor o mulțime de oportunități de învățare și dezvoltare, încurajând creativitatea acestora, conectându-i, în același timp cu natura.

Conform teoriei acestei pedagogii, nu contează rezultatul final, ci procesul prin care copilul ajunge să creeze ceva, se pune accent pe proces, pe stimularea creativității spre a descoperi, analiza, compara, pe senzațiile vizuale, tactile și nu pe produs, mai ales că această arta este non- permanentă. Copiii sunt încurajați să creeze și să se joace cum vor ei, nu se pune niciun fel de presiune. Educatorii si părinții trebuie doar sa asigure mediul, lucru ușor de realizat în cazul existenței unei locuințe cu gradină, unde există un mediu natural cu flori, frunze, pietricele, pământ, poate nisip, si multe astfel de exemple dar și în interior se pot crea astfel de medii.

În arta tranzientă, am folosit următoarele materiale:

- Resurse naturale (scoici, nuci, coceni, semințe, boabe de porumb, măceșe, castane, bețe, bucăți de lemn, pietre, conuri, nisip, frunze, flori etc.)
- Alimente (paste,sare,zahăr, orez, boabe, mălai etc)
- Materiale din plastic (nasturi, capace, sfori, cartoane, clești etc.)

Beneficiile sunt nenumărate :

– dezvoltă limbajul, motricitatea fină, concentrarea, atenția la detalii, creativitatea, jocul liber, curiozitatea, oferindu-le copiilor capacitatea de a crea și explora materiale fără a pune presiune asupra lor;
- stimulează imaginația și creativitatea copiilor și dezvoltă simțul estetic, oferindu-le posibilitatea de a crea lucrări din materiale și texturi diferite, folosite în alte scopuri decât în mod obișnuit;
-stârnește amuzamentul/voia bună;
Arta tranzientă îi conectează pe copii cu natura, în contextul în care acum trăim o depărtare de aceasta, o aparentă îngrădire. Aceasta artă implică:

- Sortarea și gruparea materialelor;
- Combinarea creativă a culorilor;
- Crearea unui pattern sau a unei geometrii a elementelor (adeseori se întâmplă intuitiv);
- Aranjarea și rearanjarea elementelor;
- Munca de concept, identificarea unei idei și mai bune sau îmbunătățirea ideii inițiale;
- Explorarea texturilor materialelor;
- Conectarea simultană cu toate procesele de mai sus;

Din multitudinea de activități derulate în grădiniță vă împărtășim:
Arta tranzientă a reprezentat o modalitate eficientă pentru învățarea literelor, copiii realizând litere mari de tipar din materialele selectate apoi scriindu-și numele. De asemenea, a reprezentat și o modalitate excelentă de a-i încuraja pe preșcolari să exerseze limbajul prin prezentarea creațiilor lor .

Am folosit cu succes artă tranzientă și în activitățile matematice, pentru învățarea cifrelor, formelor geometrice, pentru sortarea și clasificarea obiectelor etc.

La activitățile de dezvoltare personală (ADP), copiii au învățat despre emoții realizând chipuri cu diferite expresii.

Utilizând pietre de diferite forme și mărimi, în centrele de interes deschise, la ALA, dimineața, copiii au realizat adevărate tablouri.

Interesant este modul în care utilizează sita sau strecurătoarea și presară făina pentru a realiza un pat, apoi procesul de trasare a liniilor curbe, alte linii și forme pentru a realiza căsuțe, oameni de zăpadă, etc.

În centrul de interes ,,Construcții”, am lucrat cu zahăr cubic, realizând iglul eschimoșilor.

În activități de matematică cu ajutorul semințelor am consolidate număratul în limitele de la 1-10

Cu ajutorul pufuleților , în activitate relaxantă din centrul de interes Arte, am obținut floricele .

Din bețișoare și vată am asamblat bărcuțe.
Cu ajutorul sării am realizat cele mai ingenioase Floricele.

Din paste am realizat labirinturi, floricele, diferite forme:

Cercetările evidențiază faptul că acei copii care au parte în mod constant de joacă liberă beneficiază de experiențe sau rezultate școlare mai bune. La rândul lor, adulții care iau parte la procesul de învățare au parte de experiențe mai bune în cadrul instituțiilor în care lucrează. Efecte pozitive precum colaborarea, rezolvarea de probleme, luarea deciziilor, gândirea strategică și critică par să fie stimulate din plin de joaca liberă cu *loose parts* (piese libere).

Activităţile integrate – Sugestii, exemple de bune practici

Buzaș Diana Ileana
Grădinița Voinicelul Satu Mare

Argument

“ Lăsaţi copilul să vadă, să audă, să descopere, să cadă, să se ridice şi să se înşele. Nu folosiţi cuvinte când acţiunea, faptul însuşi, sunt posibile.”

Activitatea integrată - este activitatea specifică reformei curriculare propusă de noul Curriculum pentru învăţământul preşcolar. Aceasta se desfăşoară atât ca activităţi în cadrul unui proiect tematic, cât şi în cadrul proiectării pe teme săptămânale. Procesul instructiv-educativ pe care îl desfăşurăm în grădiniţă, permite fiecărei educatoare, sau echipe de educatoare, punerea în valoare a propriei experienţe didactice, prin activităţi educative cu caracter integrat, şi cu o abordare complexă a conţinuturilor.

Prin activitate integrată înţelegem – demers global, în care graniţele dintre categoriile de activităţi dispar, activitatea desfăşurându-se după un scenariu unitar, în scopul investigării unei teme. Demers concertat, coerent, care nu se desfăşoară fiindcă se cere, ci pentru că asigură un plus în educarea şi instruirea copiilor. Aceste activităţi ample, care reunesc conţinuturi din ştiinţe şi domenii diferite înlesnesc copilului procesul înţelegerii, însuşirii şi aplicării cunoştinţelor. Astfel se creează situaţii de învăţare optim structurate din punct de vedere logic, psihologic şi pedagogic, determinând experienţe de învăţare mai complexe, net superioare celor monodisciplinare. Activitatea integrată din grădiniţă ne conduce la realizarea unui scenariu bine gândit pentru o zi. Această activitate presupune o împletire de obiective care provin de la arii curriculare diferite, apelându-se la conţinuturi din diferite domenii.

Clasificare:

Activitătile integrate sunt de patru feluri în functie de elementele de conţinut. Astfel, avem:

• activitate integrată care cuprinde toate activităţile din cadrul unei zile

• activitate integrată care integrează ALA (activităţi liber alese) și ADE (activităţi pe domenii experienţiale)

• activitate integrată care cuprinde ADE dintr-o zi

• activitate integrată în care sunt înglobate mai multe domenii experienţiale, indiferent de programul zilei

Activitatea integrată poate fi definită ca fiind un demers coerent, global în care graniţele dintre discipline dispar, activitatea desfăşurându-se după un scenariu bine stabilit, în scopul investigării unei teme. Prin aceste activităţi se va pune accentul pe dezvoltarea gândirii critice, pe latura calitativă a formării, pe feed-back-ul pozitiv. Integrarea se va face prin împletirea într-un scenariu bine închegat a conţinuturilor corespunzătoare ariilor curriculare implicate. În maniera activităţilor integrate întregul program al unei zile reprezintă un tot, un întreg, având o organizare şi structurare a conţinuturilor menită să elimine graniţa dintre domeniile de învăţare.

Abordarea integrată este, aşadar, o împletire a conţinuturilor într-o formă atractivă, flexibilă, care conduce activitatea copilului spre investigare, documentare, cercetare şi aplicarea practică a celor învăţate.

Săptămânal, fiecare educatoare trebuie să desfăşoare 3 activităţi integrate la nivel I(3-5 ani) şi 5 activităţi la nivel II (5-6/7 ani).

În activităţile integrate accentul va cădea pe activităţile de grup şi nu pe cele frontale, copiii fiind încurajaţi în permanenţă să se manifeste, să -şi exprime ideile, să interpreteze date, să facă predicţii, să-şi asume roluri şi responsabilităţi, şi mai ales, „ să facă", „ să trăiască împreună cu ceilalţi" şi „ să devină" parte integrantă a comunităţii. Un aspect important ce trebuie precizat legat de proiectarea şi planificarea activităţilor de tip integrat este faptul că activităţile care fac parte din activitatea integrate îşi pierd statutul de activitate de sine stătătoare, acestea fiind părţi componente ale unui demers global.

Avantajele activităţilor integrate în grădiniţă sunt:

• dobândeşte cunoştinţe profunde şi solide;
• identifică mai uşor relaţiile dintre idei şi concepte;
• face corelaţii între temele abordate în grădiniţă şi cele din afara ei;
• parcurge teme care-l interesează şi le studiază mai mult timp;
• se încurajează comunicarea;
• învaţă să rezolve sarcini prin cooperare;
• se formează sentimentul de apartenenţă la grup;
• devine mai responsabil în procesul învăţării.
• stimulează interesul pentru abordarea unor noi conţinuturişi metode;
• îşi organizeaza mai bine planificarea;
• utilizează o varietate de activităţi pentru a prezenta tema în profunzime;
• încurajează copiii să producă idei originale pentru activităţi.
• Finalităţile activităţii integrate sunt selectate din listele de obiective cadru şi de referinţă ale domeniilor experienţiale, iar obiectivele operaţionale vor constitui un set unitar şi restrâns de 4-5 obiective, cu referire directă la experienţele de învăţare vizate.
• Conţinuturile abordate sunt selectate şi abordate în strânsă relaţie cu nucleul de integrare curriculară.

Într-o situaţie în care tema săptămânii este „Animale sălbatice", iar tema activităţii integrate este „Proiectarea unei grădini zoologice pentru oraşul nostru", conţinuturile didactice vehiculate vor proveni din domeniile experienţiale: Ştiinţe, Om şi Societate şi, eventual, din domeniul estetic şi creativ, dar se vor selecta acele conţinuturi şi activităţi care vor contribui la îndeplinirea cerinţelor impuse de tema activităţii integrate.

De exemplu, alcătuirea proiectului grădinii zoologice, cu vizualizarea spaţiului şi a accesoriilor necesare pentru găzduirea fiecărui tip de animal, discutarea şi decizia privind vecinătăţile, spaţiile de vizitat, hrana necesară, formularea regulilor de comportament pentru vizitatori, estimarea costurilor biletelor etc.

• Fiecare dintre situaţiile de învăţare proiectate şi desfăşurate în cadrul activităţii integrate contribuie la explicitarea, analiza, rezolvarea temei activităţii.

• Activitatea integrată include valenţele formative ale curriculumului integrat ca model de proiectare curriculară. În situaţia descrisă în exemplul de mai sus, copiii vor fi încurajaţi să caute informaţii privind dimensiunile, habitatul, comportamentul, hrana unor animale sălbatice care vor fi găzduite în grădina zoologică, să propună mai multe variante de organizare a grădinii zoologice, pe care să

le ilustreze cu material intuitive (gărduleţe, cuşti construite din cutii de carton sau cuburi, animale în miniatură etc.).

Activităţile integrate aduc un plus de lejeritate şi mai multă coerenţă procesului de predare-învăţare, punând accent deosebit pe joc ca metodă de bază.

Activitatea integrată se dovedeşte de a fi o soluţie pentru o mai bună corelare a activităţilor de învăţare cu viaţa societăţii, cultura şi tehnologia didactică. Pentru copiii mici, adaptarea la regimul grădiniţei se face adesea cu greutate. Cea mai uşoară cale de a-l face pe copil să nu simtă absenţa mamei, a jucăriilor şi lucrurilor personale de acasă este aceea a "scenarizării" activităţilor din grădiniţă. Marea artă a educatoarei este aceea de a fi o artistă deosebită şi de a da, în fiecare clipă, "marea reprezentaţie" în faţa micilor spectatori şi de a-i implica şi pe ei.

Tehnologia în demersul didactic- beneficiu sau dezavantaj?

Prof. Înv. Preșc. NICOLCEA ELENA, GRĂDINIȚA CU PP NR 1, BRĂILA

Încă din cele mai vechi timpuri, demersul didactic a căpătat însușiri și valori diferite și s-a dezvoltat într-un mod armonios, pliindu-se pe nevoile și cerințele fiecărei generații. Cadrele didactice s-au folosit dintotdeauna de orice resursă didactică pentru a transmite informațiile către elevi, de a le fixa, evalua, ca mai apoi să le poată folosi în viața de zi cu zi. Fie că vorbim de tradițional sau modern, fiecare perioadă a căpătat o nuanță aparte, conturată de imaginația cadrelor didactice.

Privind imaginea de ansamblu a situației actuale, se poate spune că tehnologia a obținut rezultatea zdrobitoare în fața tradiționalului. În perioada de pandemie, unde on-line-ul a fost principala modalitate de comunicare, predare și nu numai, creativitatea didactică a trecut printr-o dezvolatare masivă, unde orice limită părea că a fost depășită. Actul de predare-învățare-evaluare a fost facilitat de aplicațiile on-line extrem de atractive pentru beneficiarii școlari. Se poate spune că tradiționalul impunea anumite limite creativității, iar cauza principală fiind lipsa de resurse de care generația din zilele noastre are atât de multă nevoie. Totul este într-o continuă schimbare, iar „noul" de astăzi, devine "vechiul" de mâine. Copiii nu mai au nevoie doar de informații așternute pe hârtie, ci vor ca totul să fie exemplificat prin imagine, prin transpunerea exemplului la viața reală și prin metode și materiale didactice diverse și atractive.

Cu toate acestea, un bun dascăl știe ca nu are nevoie de toată tehnologia pentru a putea transmite copiilor informațiile. Uneori, când copiii au acces la prea multă tehnologie, unde lucrurile se desprind încetul cu încetul de realitate, creativitatea didactică tradițională, cu toate elementele ei, intervine și oferă o imagine reală. Elementele din natură au început sa fie introduse încă din preșcolaritate, iar cadrele didactice creează o adevărată poveste prin activități și decor. Acestea au devenit un real succes pentru captarea atenției copiilor, dar și pentru însușirea informațiilor. Este adevărat că trebuie sa fie multă voință, imaginație, și efort pentru a putea crea un cadru parcă "rupt" din natură, însă satisfacția cadrului didactic atunci când observă că elevii sunt fascinați de tot ceea ce vad și se petrece, este de neînlocuit.

Când totul devinde prea ușor și este oferit "pe tavă", copiii uită că este nevoie să se implice cât mai mult în dezvoltarea si evoluția lor, să treacă atent informația prin filtrul gândirii și al simțirii. Un alt aspect negativ asupra tehnologiei excesive îl reprezintă problemele de vedere de care suferă tot mai mulți copii, deoarece au acces nelimitat la ecrane. De asemenea, scrisul de mână, care are numeroase beneficii, precum dezvoltarea memoriei, a început să se piardă, deoarece hârtia a fost înlocuită cu tastatura sau ecranul. De aceea, cadrele didactice trebuie să acorde o atenție deosebită problemelor enumerate și să creeze o îmbinare armonioasă între modern și tradițional în actul didactic.

Prin urmare, tehnologia poate fi benefică atunci când este folosită cu înțelepciune și îndemânare de către cadrele didactice, dar poate crea haos atunci când este folosită în exces. Chiar dacă facilitează munca multor cadre didactice, tehnologia trebuie utilizată în mod controlat și organizat.

Jocul didactic

Handro Denisa Larisa
Şcoala Gimnazială Doba- Şcoala Primară Boghiş, Satu Mare

Alături de învăţare, munca şi creaţie, jocul reprezintă una din modalităţile esenţiale prin care omul se raportează la realitatea înconjurătoare. Prin joc copilul învaţă şi se dezvoltă totodată. Jocul înseamnă o explorare a universului, a realităţii şi este activitatea care conduce la cele mai importante modificări psihice ale copilului.

Jocul este o activitate specific umană, dominantă în copilărie prin care omul îşi satisface după posibilităţi propriile dorinţe, acţionând conştient şi liber în lumea imaginară pe care şi-o creează singur. Este un proces interdisciplinal care încurajează toate tipurile inteligenţei.

Ca metodă, procedeu şi mijloc de realizare a activităţilor din grădiniţă, jocul se găseşte cu preponderenţă în programul zilnic al preşcolarului, facilitând o mare parte din învăţarea didactică. E un puternic stimulent cognitiv atât pentru învăţarea independentă, cât şi pentru învăţarea în grup.

Jocul didactic este o activitate dirijată prin care se consolidează şi verifică cunoştinţele predate anterior. Ca atare jocul didactic este o activitate de fixare şi consolidare a cunoştinţelor.

Dintre caracteristicile jocului didactic amintim trei dintre acestea: este o activitate dirijată prin care se consolidează şi verifică cunoştinţele învăţate anterior, este o modalitate de realizare a activităţilor pe domenii experienţiale şi prin jocul didactic se asigură efectuarea în mod independent a acţiunilor cu obiecte.

Specificul jocului didactic este dat de următoarele elemente structurale: denumirea sugestivă a jocului, scopul jocului, conţinutul, sarcina, reguli şi elementele de joc.

În concluzie esenţa jocului didactic constă în faptul că aceasta combină armonios sarcini şi funcţii specifice jocului cu sarcini şi funcţii specifice învăţării.

ȘCOALA ȘI FAMILIA, ÎN PARTENERIAT

Rus Georgeta Daniela, Școala Gimnazială„Ion Agârbiceanu”, Cluj-Napoca,Cluj

„Nu ce faci tu pentru copilul tău, ci ce l-ai învățat pe el să facă pentru el,asta îl va ajuta să fie un om împlinit.”

(Ann Landers)

„Copiii au nevoie cel mai mult de prezența adulților, decât de darurile lor.”

(Jesse Jackson)

Școala, alături de familie, influenţează, prin condiţiile concrete în care se desfăşoară procesul de învățământ, personalitatea copilului. Școala eficientă realizează un parteneriat cu elevul, prin valorizarea și respectarea identităţii sale cu familia, prin recunoaşterea importanţei acesteia şi atragerea în procesul didactic şi cu toate resursele educative ale societaţii, pe care le identifică şi le foloseşte activ.

Parteneriatul educaţional este forma de comunicare, cooperare şi colaborare în sprijinul copilului la nivelul procesului educaţional. Acesta presupune o unitate de cerinţe, opţiuni, decizii şi acţiuni educative între factorii educaţionali.

Parteneriatul educaţional realizat între familie și școală va armoniza relațiile învățătoare–copil, învățătoare-părinte, părinte-copil, le va forma copiilor deprinderea de a fi cooperanţi, cu viziune spre viitor, de a avea iniţiativă şi de a-şi cultiva aprecierea pentru sacrificiile părinților,

Pornind de la acest concept am considerat că este benefică implicarea părinților în desfășurarea unor activități în colaborare, atât în cadrul orelor de dezvoltare personală cât și în cadrul activitățile extrașcolare,activități ce aveau ca obiectiv familiarizarea micilor școlari cu profesiile practicate de părinți și bunici.Aceste activități i-au ajutat să înțeleagă importanța muncii fiecărui om, că de fapt ei se se pregătesc pentru alegerea unei profesii care va fi încununată cu un loc de muncă.

În acest sens a fost invitat la clasă tatăl unei eleve, de profesie bucătar, care ne-a împărtășit din experiența lui, beneficiile alegerii acestei profesii dar și riscurile ei. Apoi a explicat și demonstrat modul de realizare a unor modele din fructe și legume ce țin de arta temporară, care pot constitui aranjamente pentru mesele festive. Pentru ca activitatea să fie una activă bucătarul punea întrebări elevilor în timp ce pregătea modelul. La final fiecare elev a avut posibilitatea de a crea pe câte o frigăruie un model din fructe, care în cele din urmă au fost consumate.

La o altă activitate a fost invitată mămica unui elev ,care le-a explicat elevilor cu o voce plină de blândețe și dragoste în ce constă meseria de economist, că este o muncă de birou ce cuprinde evidența cheltuielilor și a veniturilor unei societăți,efectuarea inventarelor lunare,facturarea produselor.De asemenea că mai cuprinde angajarea personalului calificat pe diverse locuri de muncă disponibile în societate,interviuri, pregătirea actelor necesare angajării, integrarea personalului și alte activități.

Le-a explicat că cheltuielile reprezintă banii cheltuiți de firmă pentru diverse produse necesare bunei administrări (de exemplu:hârtie,creioane,pixuri,apă,mărfuri necesare) iar veniturile sunt banii primiți în urma vânzării produselor.Desigur,ca activitatea să fie una plăcută, i-a angrenat în discuții pe marginea informațiilor prezentate. La finalul activității, după exemplul dat de doamna legat de

inventarierea rechizitelor dintr-un ghiozdan împrumutat, au fost puși în situația să își inventarieze rechizitele din ghiozdanul personal.

O altă activitate care a avut un mare impact în viețile lor a fost cea desfășurată de bunica unei eleve cu ocazia zilei de 1 Decembrie - Ziua Națională a României.Fiind de profesie cadru militar le-a explicat elevilor ce înseamnă să fii militar,că armata este organizată în trupe de uscat,forțe aeriene și forțe terestre. că o calitate de bază a militarului o reprezintă spiritul de corp, adică împărtășirea împreună cu ceilalți colegi a valorilor comune (mândrie,loialitate,încredere în sine,onestitate,onoare,disciplină,demnitate) ,că profesia de militar aduce multe satisfacții ,chiar dacă implică multe sacrificii.De asemenea le-a spus că soldații și gradații profesioniști constituie cel mai numeros corp de personal din armată,fiind destinat îndeplinirii misiunilor de execuție.

La comanda doamnei ofițer elevii au executat anumite comenzi.Apoi au cântat cântecul,,Drum bun" urmărind în același timp scene din trecutul țării proiectate cu ajutorul videoproiectorului.După aceea au audiat povestirea ,,Fetița din nuc" de Dumitru Almaș, despre curajoasa Măriuca. Activitatea s-a încheiat prin colorarea unor figurine din lemn în ținute militare.

Activitățile susținute de părinți au fost organizate sub forma unor discursuri interactive,discursuri ce s-au bazat în mare măsură pe conversație,explicație,exemplificări,detalieri și sesiune de întrebări-răspunsuri la întrebări la care au participat elevii.

Aceste întâlniri cu oamenii dragi lor, oameni care le doresc tot binele din lume , nu vor fi uitate ci vor fi păstrate în ierbarul lor cu amintiri.

Festivalul Internațional „Minunile Artei” - Un spațiu de Expresie și Învățare pentru tinerii talentați. Diseminarea rezultatelor proiectului cultural-educativ.

Dimitrașco Natalia, profesor arta dramatică, gr.did. I,
director Școala de Arte Criuleni

În fiecare an, începând cu 19 septembrie, se deschide cortina pentru un eveniment cultural - educațional de excepție: Festivalul Internațional „Minunile Artei”. Proiectul organizat de Școala de Arte Criuleni este deschis colaborării între instituții educaționale din spațiul European și în diferiți ani a adunat tinere talente din Moldova, România, Ucraina și Lituania.

Ajuns la cea de-a X-a ediție, Festivalul Internațional „Minunile Artei” reprezintă un punct culminant pentru elevi, care sunt pasionați de artă și au aptitudini deosebite în domeniul muzicii, dansului, artelor plastice, artei cuvântului scris și a teatrului, oferindu-le o platformă unică pentru exprimare și învățare în cadrul activităților desfășurate timp de o lună.

Organizat în strânsă colaborare cu școlile de arte din regiune, festivalul, în timp scurt, atrage sute de elevi talentați din instituții de învățământ extrașcolar și de masă, transformând orașul gazdă (or. Criuleni) într-un adevărat centru al creativității. Concerte, spectacole, proiecții de filme, expoziții, atelierele de pictură și artă decorativă la care pot participa toți doritorii. Toate acestea deschid posibilități de comunicare și interacțiune cu profesioniști din domeniu, dascăli, coordonatori a colectivelor artistice de copii și tineri.

Prin ediția din 2023 a festivalului, dedicată artei dramatice și a coeziunii interdisciplinare, pe lângă sprijinirea talentului actoricesc al tinerilor, organizatorii și-au propus și obiectivul de facilitare a accesului la experiențe culturale a colectivelor de teatru din România. Astfel, proiectul a oferit opotunitatea de dialog cultural direct și întărirea relațiilor de prietenie între trupa-gazdă Studioul Artistic

„Micul Prinț” a Școlii de Arte Criuleni și trupa-oaspete „Thalia” de la Casa Municipală de Cultură din Făgăraș, România. Tinerii actori au jucat în fața publicului urban și rural, aducând în scenă spectacole de excepție după piese din dramaturgia națională și universală, captivante și valoroase prin impactul lor educațional. În câteva zile, și artiștii, și spectatorii, au avut de învățat din prezentări și au savurat din atmosfera de teatru și creație.

Programul distractiv pentru membrii acestor trupe a fost planificat, la fel, ca o modalitate de învățare și educare a tinerilor și a cuprins o excursie interactivă în capitala Republicii Moldova, unde colectivul-gazdă a organizat un flashmob de teatru de stradă din Commedia dell'arte, a ghidat oaspeții la expoziția de pictură a artistului plastic autohton, Ion Jabinschi, prodecan al FAPDD al Academiei de Muzică, Teatru și Arte Plastice din R. Moldova, după care s- au bucurat de o plimbare prin Chișinăul de seară, decorat pentru ziua orașului. Încă o zi s-a dedicat excursiei în Orheiul Vechi, apropierea acestuia de orașul Criuleni fiind punctul de referință pentru vizitarea celei mai emblematice destinații din Republica Moldova, unde cultura, trecutul și prezentul se contopesc în sufletele oamenilor, formându-le amintiri frumoase despre țara și oamenii noștri.

Exemple de bune practici în domeniul teatrului școlar și a artelor conexe, au împărtășit cu publicul și alte patruzeci și nouă de instituții educaționale din România și Moldova, care au participat online în cadrul ediției. Posibilitatea participării indirecte este unul dintre punctele forte și aspectele definitorii ale proiectului cultural-educativ Festivalul „Minunile Artei”. Aceasta a permis descoperirea și valorificarea talentelor a 240 de tineri din regiuni îndepărtate ale țării și din România, care, ghidați de dascăli, au împărtășit pasiunea lor artistică prin realizarea spectacolelor, studiilor de teatru de păpuși, teatru de umbre, dans, cântec și pictură dedicate teatrului, transmise prin platforme digitale către organizator pentru publicare pe pagina festivalului.

Trupa de teatru „THE WINNERS”,
LT „Traian Lălescu, Orșova, Mehedinți

Prin urmare, ediția a X-a a festivalului a avut un impact semnificativ în promovarea conștientizării și aprecierii artei dramatice în comunitatea locală și națională. Prin intermediul performanțelor lor actoricești captivante și provocatoare, participanții proiectuluiau au reușit să inspire și să influențeze gândirea și perspectiva umană, evidențiind relevanța și puterea artei dramatice în lumea artistică contemporană, dar și în viața cotidiană.

Oferind o experiență bogată și diversificată pentru toți participanții și publicul larg, reprezentările teatrale directe și indirecte în cadrul festivalului, au fost menite nu doar să încurajeze și promoveze talentul artistic al tinerilor, dar și să îi expună la o varietate de forme de expresie artistică, contribuind astfel la dezvoltarea lor holistică și la cultivarea aprecierii pentru artă și cultură.

Având un succes remarcabil prin numărul de participanți și spectatori direcți și virtuali, festivalul a scos în evidență creativitatea și artistismul tinerilor generații, contribuind la promovarea și încurajarea aprecierii artei dramatice în rândul publicului larg. Conceput ca o platformă educațională și culturală pentru prezentarea talentului și a performanțelor în domeniul învățământului artistic, Festivalul Internațional „Minunile Artei" facilitează schimbul de idei și experiențe între participanți: elevi, cadre didactice din domeniu, public, contribuind la crearea unei conexiuni autentice între artiști și spectatori, consolidând legături sociale, profesionale și culturale, adunând de zece ani pe scena orașului Criuleni sute de oameni care iubesc și promovează arta.

Cerchina Vlad, cl.1, 11 ani
Școala de Arte din satul Mereni
prof. Cerchina Inga

SĂ FI ACTOR PE SCENA VIEȚII

Motorca Mihai
Liceul Tehnologic Francisc Neuman Arad

Să fie viața un nesfârșit spectacol?
Iar noi cei tineri actorii principali?
Sa-începem să jucăm pe scenă-acest miracol
Al vieții personaje, e normal?

Să trecem peste trac și peste toate,
Ca să putem în viață să visăm
Și pentru ceea ce dorim să ne luptăm
Să nu avem în gând că „nu se poate."

Să construim acum, când gongul bate,
Ce noi visăm să fim pe scena vieții
Și-așa cum cade roua dimineții
Prin greutăți încet, încet răzbatem.

Cu muncă, cu credință și onoare,
Pășind pe scenă drepți și fără teamă,
Să ne jucăm cu sârg a vieții dramă,
Și-n viață să nu fim „un oarecare".

Când scena pare că se clatină cu noi,
Și vântul tare parcă ne doboară,
Și pasul nostru pare că coboară
Încet, încet, să scoatem capul din noroi.

Nimic pe scena vieții nu e imposibil
Atâta vreme cât te lupți pentru ce ai,
Atâta timp cât poți să îți faci „rai"
Și poți să vezi că totul e posibil,

Și când cortina cade la final
Și rolul nostru încet, încet apune
Noi cu mândrie să putem a spune
Că am răzbit și cel din urmă val.

EDUCAȚIA REMEDIALĂ

Profesor Ghinea Irina Anamaria -Liceul de Agricultură și Industrie alimentară -Odobești jud.Vrancea

Obiectivul educației remediale este de a oferi un ajutor suplimentar elevilor care, dintr-un motiv sau altul, au rămas în urmă față de restul clasei. O mare parte de elevi țin pasul cu cerințele curriculum-ului școlar, în timp ce o altă proporție de elevi eșuează permanent în acumularea de cunoștințe. Unii elevi își pierd ritmul începând din școala elementară, iar până în clasa a VIII-a diferența devine mai pronunțată. Copiii cu dificultăţi de învăţare au aceleaşi nevoi psihologice şi caracteristici ca și alți copii.

Organizarea activităților de remediere are un impact major asupra vieții școlare, cu scopul de a schimba atitudinile față de fiecare copil care poate avea la un moment dat dificultăți de învățare. Educația de remediere trebuie să aibă loc atât la nivel de grup, cât și la nivel individual. Este esențial ca un profesorul să înțeleagă temeinic punctele forte și punctele slabe ale elevilor lor, astfel încât să poată fi adoptate abordări adecvate de predare pentru a răspunde nevoile lor individuale. Este nevoie de sprijin în îndrumarea elevilor cu teme, activități recuperare școlară și ameliorarea dificultăților de învățare, precum și activități de educație plastică cu scop educativ, jocuri distractive, activități extrașcolare etc.

Competența „a învăța să înveți” este una din competențele cheie care reprezintă abilitatea de a se implica şi de a persevera în învăţare, de a organiza propria învăţare, gestionând eficient timpul şi informaţia, atât individual, cât şi în grup. Aceasta include conştientizarea procesului şi a nevoilor individuale de învăţare, identificarea oportunităţilor existente şi abilitatea de a depăşi obstacolele care pot apărea, în scopul realizării unei învăţări de succes. La nivel individual, activitatea remedială presupune: identificarea punctelor slabe și a celor forte; stabilirea priorităților de învățare; alegerea celor mai adecvate metode şi strategii; înregistrarea progreselor elevilor.

Organizarea programului de remediere are un impact major asupra vieții școlare și are ca scop schimbarea atitudinii față de fiecare elev care poate avea la un moment dat dificultăți de învățare.

Educația specială nu este același lucru cu educația de remediere. Educația de remediere reînvață ceea ce a fost deja învățat. Acest lucru poate fi solicitat de diverși elevi din diverse motive. Unii elevi au nevoi speciale, unii dintre ei nu.

Învățământul special, spre deosebire de programele de remediere, este doar pentru elevii cu dizabilități. Este specific fiecărui cursant și continuă.

Care este scopul unei strategii de predare de remediere? Scopul final al educației de remediere este de a ajuta elevii care au rămas în urmă în studiile lor să învețe cât mai bine posibil și să-i readucă în sălile de clasă de masă cât mai curând posibil de prevenirea a abandonul școlar al copiilor din grupurile defavorizate și de a îmbunătăți succesul școlar. Aceste activități urmăresc schimbarea atitudinii profesorilor, părinților, elevilor și reprezentanților instituțiilor publice față de comunitățile și grupurile defavorizate.

Care este rolul principal al profesorului în educația de remediere? Profesorul sfătuiește atât copilul, cât și părinții cu privire la modul de a face față și de a depăși provocările (atât academice, cât și non-academice). Instruirea se desfășoară utilizând programa școlară, precum și alte abordări terapeutice pentru a se asigura că copilul are o dezvoltare sănătoasă.

În timpul remedierii, profesorul ar trebui să adopte o abordare cuprinzătoare, să se concentreze asupra problemelor copilului și să-l ajute să facă față. Profesorul ar trebui să-l învețe pe tânăr cum să facă față și să depășească problemele sale în cel mai eficient mod posibil
Copiii trebuie învățați să gândească pozitiv atunci când se confruntă cu sarcini dificile. Spune-ți: „Este greu, dar reușesc!" Nu judeca prea aspru când greșesc.

Identificarea timpurie a nevoilor copiilor din comunitățile vulnerabile implică găsirea de soluții pentru dezvoltarea unui instrument educațional de prevenire, protecție și reintegrare într-un complex, egalitatea de șanse, creând astfel o imagine holistică în domeniul educației de recuperare.

În concluzie, profesorii pot crea programe educaționale individualizate, cu sprijin intensiv de remediere pentru a ajuta elevii să-și consolideze cunoștințele de bază, la diferite discipline, să stăpânească metodele de învățare, să-și consolideze încrederea și să sporească eficacitatea învățării.

BIBLIOGRAFIE

1.Cherchez, N., Mateescu, E., Elemente de management şcolar, Editura Spiru Haret, Iaşi, 2005;
2.Paralescu Sebastian, Işfan Ion, Gîrdu Constantin Cristinel, Elena Ion (coordonatori), Ghid pentru educație remedială, Editura Măiastra, Târgu Jiu, 2012;

3.Tarcovnicu, Victor – Învățământ frontal, învățământ individual, învățământ pe grupe – EDP, București 1981.

4. https://www.ise.ro/a-invata-sa-inveti-in-scoala-dincolo-de-logica-implicita-a-simtului-comun

5. https://www.practicaladultinsights.com/what-is-remedial-education

6. https://classplusapp.com/growth/remedial-teaching-strategies/

7. https://www.cncv.ro/wp-content/uploads/Tutorial1_bun.pdf

Aspecte juridice privind violența în mediul școlar

Prof. Rusu Cristina, Colegiul Tehnic Infoel Bistrița

Trăim într-o lume violentă, în care comportamentele antisociale sunt adesea promovate ca exemple demne de urmat, în special de tânăra generație. La această promovare contribuie dezvoltarea Internetului care permite oricui să posteze sau să distribuie orice, iar altora să aibă acces la ceea ce se postează/distribuie. Școala face parte din societatea contemporană, ca urmare nu este nici ea lipsită de violență. Pe măsura sporirii actelor de violență în societate, acestea s-au înmulțit și în școală.

Trebuie să avem în vedere că violența în școală are conotații juridice și că orice participant la acte de violență (elev, profesor, părinte) poate fi sancționat potrivit reglementărilor în vigoare.

În primul rând, prin Legea Învățământului nr. 198/2023, art 65 alin 1 și 2, se prevede aprobarea Planului național de combatere a violenței școlare (PNCVS), care vizează *„prevenirea și reducerea activităților și comportamentelor care încalcă sau favorizează încălcarea normelor de moralitate/conduită, în orice formă de manifestare, atât ca violență verbală, fizică, psihologică - bullying, emoțională, sexuală, socială, culturală, cibernetică, cât și ca orice alte activități sau comportamente care pot pune în pericol sănătatea sau integritatea beneficiarilor primari și a personalului din învățământ”*. PNCVS a fos t pus în dezbatere publică pe site-ul Ministerului Educației Naționale, la sfârșitul lunii martie 2024 și urmează să fie aprobat în săptămânile următoare.

Tot în dezbatere publică se află în prezent și proiectul Ministerului Educației care prevede ca în toate școlile să fie montate camere de supraveghere audio-video pentru supravegherea elevilor și a personalului din învățământ. Potrivit proiectului, rolul acestor camere de supraveghere este de a asigura securitatea în școli, iar imaginile înregistrate de acestea nu vor putea fi folosite în alte scopuri (cum ar fi evaluarea profesorilor).

Prin Ordinul Minsterului Educației nr. 6235/2023, a fost aprobată Procedura privind managementul cazurilor de violență asupra antepreșcolarilor/preșcolarilor/elevilor și personalului unității de învățământ, precum și al altor situații corelate în mediul școlar și al suspiciunii de violență asupra copiilor în afara mediului școlar.

Această procedură, prevede că în fiecare școală se va institui un mecanism se sesizare anonimă a suspiciunilor și faptelor de violență, mecanism detaliat în regulamentul de ordine interioară. În cadrul procedurii sunt menționate cazurile ușoare, medii și grave de violență în cadrul școlar și măsurile pe care personalul unităților de învățământ trebuie să le ia în fiecare dintre aceste cazuri.

Cele mai grave cazuri de violență care se pot produce în unitățile de învățământ sunt infracțiunile, precum: vătămarea corporală, lovirea sau alte violențe, instigarea la violență, incitarea la ură și discriminare, amenințarea, șantajul, lipsirea de libertate, agresiunea sexuală, actul sexual cu un minor, violul, coruperea sexuală etc. De menționat că aceste fapte atrag răspunderea penală a autorilor (potrivit prevederilor Codului Penal), inclusiv a elevilor care au împlinit vârsta de 16 ani (peste 16 ani, orice persoană răspunde penal). De precizat că minorul care nu a împlinit vârsta de 14 ani nu răspunde penal,

iar între 14 și 16 ani, minorul răspunde penal numai dacă se dovedește că a săvârșit fapta cu discernământ.

Deși reglementate legal, faptele de violență din mediul școlar sunt departe de a fi eradicate sau măcar ținute sub control în țara noastră. Zilnic, televiziunile de știri aduc în atenția publicului fapte de violență produse în școlile românești. Este o provocare a zilelor noastre ca fenomenul violenței din școli să poate fi gestionat în condiții optime.

METODE ȘI TEHNICI PENTRU DEZVOLTAREA GÂNDIRII CREATIVE ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE

Mészáros Gabriela-Tünde
Grădinița cu Program Prelungit Voinicelul

Creativitatea, ce stă la baza acestei abordări, este sursa unui tip de gândire valabil de la copiii de vârsta preșcolară, la echipele manageriale de vârf, aducând o nouă perspectivă asupra felului in care funcționează propria minte și o uimitoare creștere a capacității de a propune idei noi, de a găsi soluții și de a obține rezultate uimitoare.

Ca și *gândirea logică*, gândirea laterală reprezintă un mod de a folosi mintea.

Gândirea verticală se ocupă cu definirea și dezvoltarea modelelor conceptuale.

Gândirea laterală se axează pe restructurarea acestor modele (intuiția) și determinarea unor modele noi (creativitatea). Aceste două tipuri de gândire sunt complementare.

Este necesară exersarea amândurora și totuși în educație, accentul a fost pus întotdeauna în mod exclusiv pe gândirea verticală.

Principiul esențial al gândirii laterale este acela ca orice mod particular de a privi lucrurile reprezintă doar unul dintre nenumaratele moduri posibile. Gândirea laterală caută să exploreze celelalte moduri, restructurând și rearanjând informațiile disponibile.

Gândirea laterală poate fi dezvoltată de la vârste mici, imaginația copiilor în a găsi soluții pentru o situație dată, întrece granițele gândirii verticale, si practicând-o îi ajută să-și lărgească orizontul de posibilități în găsirea rezultatului scontat. Un beneficiu secundar dar important în dezvoltarea acestora este creșterea abilității de a se adapta la mediu, integrând multiple variante de răspuns eficiente. Este important să înțeleagă scopul și să analizeze eficiența soluției date.

Gândirea laterală semnifică un mod de a gândi care urmăreşte schimbări în percepţii,concepte şi idei prin utilizarea unor instrumente specifice.

Prin aplicarea tehnicilor de gândire laterală copilul este capabil să:

- rezolve probleme pe care nu le-a putut rezolva cu metode obişnuite;
- priveşte lucrurile din mai multe perspective;
- își dezvoltă abilitatea de a gândi altfel decât critic şi analitic;
- descoperă idei noi;
- formulează răspunsuri la întrebări;
- găsește soluții în diferite situații.

Tehnici de gândire laterală:

Focus: formularea definiţiilor alternative pentru a obţine cele mai bune rezultate;

Lista propunerilor creative: canalizarea energiei creative într-un mod optim;

Cuvântul aleator: folosirea unui in-put întâmplător pentru a ieşi dintr-o stare de blocaj;

Contestare: aplicarea întrebărilor: de ce A?, de ce B?, de ce C? oricărei situaţii sau mod de gândire;

Conceptul triunghi: utilizarea unui "punct fix" pentru a genera mai multe idei;

Conceptul evantai: cum să generezi un număr mare de idei care satisfac același focus;

Recoltare: colectarea şi organizarea sistematică a tuturor ideilor emise;
Tratarea ideilor: transformarea oricărei idei într-una valoroasă şi practică în acelaşi timp;
Evaluare: cu 11 aspecte diferite care fac ca evaluarea unei idei să asigure implementarea ei cu succes.
Gândirea laterală nu este altceva decât abilitatea de a gândi creativ, și de a ieși în mod degajat din "zona de confort", concept care se poate referi atât la rezolvarea ingenioasă a problemelor personale, cât și a celor legate de inspirație și imaginație. și determinarea unor modele noi (creativitatea).

Metode de dezvoltare a gândirii laterale la preșcolari:

Brainstorming-ul

Având semnificaţia de furtună în creier, efervescenţă, aflux de idei, stare intensă de creativitate asalt de idei, una din cele mai răspândite metode de stimulare a creativităţii.

Învăţarea prin cooperare

Este o metodă care implică procedee de colaborare şi activitate comună în rezolvarea unor sarcini de instruire: copiii lucrează împreună, uneori în perechi, în grupuri mici pentru a rezolva aceeaşi problemă, pentru a explora o temă nouă, pentru a crea idei noi.

Metoda ciorchinelui

Este o tehnică ce stimulează realizarea unor asociaţii de idei noi.
Obiectivul aplicării acestei metode este adăugarea de noi informaţii la volumul de cunoştinţe acumulate de copii.Tehnica contribuie la organizarea reprezentărilor, exersează capacitatea copiilor de a înţelege un anumit conţinut.

FAMILIA- INFLUENȚĂ HOTĂRÂTOARE ASUPRA FORMĂRII CARACTERULUI COPIILOR

ONOFREICIUC IONELA, ȘCOALA PRIMARĂ PIATRA-STOENEȘTI
JUDEȚ ARGEȘ

Despre procesul educațional

În contextul actual, în procesul educațional sunt antrenați diferiți factori, însă sunt solicitate cu prioritate școala, familia și comunitatea. Contribuția acestora va fi valoroasă dacă acești factori își vor unifica eforturile în același sens, urmărind aceleași deziderate. În situația în care concepțiile și proiecțiile celor trei sunt divergente, nu sunt în consens, educația unuia este în detrimentul celeilalte. Ideal este să existe unitate de vederi în definirea personalității copilului, iar demersurile educaționale pe care le întreprind să fie convergente, să sprijine eforturile celuilalt pentru un scop comun.

Educația în familie

Familia ocupă locul central în viața copilului aici el își trăiește primii ani, află informațiile inițiale, își însușește valorile, începe să descopere lumea și pe sine, acumulează și simulează modele de comportament, care îi determină ulterior personalitatea.

Educația în familie constă într-un ansamblu de acțiuni sistematice orientate spre formarea și dezvoltarea calităților intelectuale, morale și fizice ale copilului, acțiuni care încep să fie realizate odată sau chiar înainte de conceperea lui.

Pentru orice persoană copil,adolescent,tânăr, adult familia este mediul natural cel mai favorabil pentru formarea, dezvoltarea și afirmarea lui, asigurând condiții de securitate și protecție, atât fizică, cât și psihică, în orice perioadă a vieții. Aici se conturează concepția despre viață și conceptul de sine. Cei șapte ani de acasă, ca și lipsa lor, marchează destinul fiecărui om. Dacă în familie nu doar s-a vorbit despre cele sacre, despre adevăr, bine, frumos, dragoste, respect, toleranță, ci copilul a simțit cum e să fii iubit, a fost obișnuit să manifeste dragoste față de cei dragi, să-i respecte pe cei mai în vârstă, să spună adevărul, știind că va fi tratat cu îngăduință, să aprecieze binele și frumosul, să se îngrijească de cele sacre, acel copil va crește iubitor, politicos, tolerant, responsabil.

Importanța exemplului pozitiv în procesul de educație

Unul dintre cele mai eficiente mijloace în educația copilului este modelul sau exemplul. Este esențial ca acesta să fie unul pozitiv și utilizat cu pricepere. Importanța exemplului pozitiv în procesul de educație se bazează pe tendința înnăscută a copilului de a imita. Din frageda copilărie el imită persoanele care îi sunt apropiate. Incontestabil, pentru copil părinții constituie primele modele de viață și de comportament. Psihologii au ajuns la concluzia că, în copilărie, întregul comportament al copiilor reprezintă o copie fidelă a comportamentului părinților. De aceea, părinții trebuie să aibă mare grijă cum se comportă cu și în preajma copilului său, să conștientizeze faptul că el nu are nicio vină pentru problemele cotidiene, îngrijorările sau frustrările lor, trebuie să-și controleze nervii sau izbucnirile de mânie. El merită un mediu echilibrat și multă dragoste.

Atmosfera afectivă în familie are o influență hotărâtoare asupra dezvoltării psihice în mica copilărie. În primii ani de viață copilul răspunde la tot ce se întâmplă în jur prin reacții emotive, care vor determina atitudinile de mai târziu. Năzuințele copilului se formează în copilărie, fiind influențat de cei

din jur. În familie copilul învață limbajul ți comportamentul social, își formează aspirații și idealuri, convingeri și aptitudini, sentimente, trăsături de voință și caracter. Întotdeauna ambianța, climatul din familie influențează în raport cu natura sa, personalitatea copilului. Marele pedagog John Locke, convins de puterea exemplului în familie, afirma Nu trebuie să faceți în fața copilului nimic din ceea ce nu vreți să imite.

Din experiența profesională , am remarcat în ultimii ani o exacerbare a lipsei de bun simț și a violenței din partea copiilor, sub ochii îngăduitori ai părinților sau uneori, având consimțământul tacit sau vizibil al acestora, care din prea multă dragoste aprobă cu nonșalanță comportamentul reprobabil al acestora.

Aceștia nu realizează că greșesc, cultivând acest tip de comportament dăunător, care ne amintește de personajul lui Caragiale. Mai târziu psihologul austriac A. Adler menționa că în formarea personalității copilului un rol important îl joacă constelația familială, relațiile dintre părinți și copii.

Modelele de conduită oferite de părinți, calitatea afectivă a căminului familial creează condiții favorabile pentru formarea și afirmarea unei personalități, apte a se integra eficient în societate, respectând normele și legile acesteia.

E bine să se țină cont de faptul că, lipsiți de influența benefică a unui mediu familial favorabil, deseori din cauza stilului comportamental neadecvat al părinților, al deficitului de afecțiune și încredere în relațiile cu aceștia, copiii ajung să săvârșească abateri de la normele de conviețuire socială.

Influențele educaționale ale familiei asupra dezvoltării personalității viitorului adult

Educația în familie ocupă un loc important în formarea puiului de om, care trebuie să găsească aici condiții de dezvoltare fizică , perceptivă, intelectuală, personală și socială. Din primii ani de viață personalitatea adultului de mai târziu prinde contur și se manifestă prin elemente concrete cum sunt temperament, caracter, însușiri, capacități, abilități și aptitudini.

Cei șapte ani de acasă sunt hotărâtori în procesul de adaptare și integrare la viața socială și așa marcată de influențele mediului socio- economic. Familia trebuie să asigure sentimentul de confort și siguranță. o ambianță frământată de tensiuni familiale, lipsită de afecțiune, stare de indiferență, cu acte de violență va duce la reacții de inadaptare în societate și reacții de respingere a acestuia în colectivitate.

Zestrea de echilibru relațional și adaptativ pe care copilul o moștenește din tiparul reprezentat de familia sa este cea mai sigură investiție pe terenul viitoarei lui personalități, asigurndu-i detenta realizării de sine și a succesului în general.

Din contră, dacă este crescut într-un climat tensionat, conflictual, instabil, copilului se poate inhiba, ba chiar se poate maturiza afectiv și conjunctiv.

Familia este instituția primordială unde copilului se bucură de cea dintâi școală a vieții. Copiii învață din felul în care trăiesc.

,, Dacă trăiesc în încurajare, copiii învață să fie încrezători.

Dacă trăiesc în acceptare, copiii învață să iubească.

Dacă trăiesc în aprobare, copiii învață să se placă pe sine.

Dacă trăiesc înconjurați de recunoaștere, copiii învață că este bine să ai un țel.

Dacă trăiesc împărțind cu ceilalți , copiii învață generozitatea.

Dacă trăiesc în bunăvoință și considerație, copiii învață respectul.

Dacă trăiesc în prietenie, copiii învață că e plăcut să trăiești pe lume.”

(Doroty Law Nolte)

„ Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.” (Maria Montessori – Descoperirea copilului)

“Într-o țară așa de frumoasă, cu un trecut așa de glorios, în mijlocul unui popor atât de deștept, cum să nu fie o adevărată religie iubirea de patrie și cum să nu-ți ridici fruntea, ca falnicii strămoși de odinioară, mândru că poți spune:”Sunt român!”(Alexandru Vlahuță)

Carențele educaționale

Toate instituțiile , comunitatea, societatea și adulții trebuie să garanteze și să asigure dezvoltarea normală a fiecărui copil, în orice colț al lumii, întrucât el este în germen viitorul , certitudinea, progresul și speranța. nedezvoltarea, devierea comportamentală, promiscuitatea și suferința fac din ce în ce mai multe victime printre copii, marcând destinul lor în chip nefericit.

Uneori indiferența, alteori agresivitatea, lipsa de înțelegere și de afecțiune, neputința adulților ori marginalizarea de către societate, familie și chiar instituții sunt responsabile de o autentică degradare umană, înjositoare pentru copil, dar și pentru mediul în care trăiește.

În Noul Testament se scrie dacă rădăcinile sunt sfinte atunci și ramurile sunt. Această parabolă ne subliniază faptul că dacă răul coboară spre copii și ajunge să-i infesteze, atunci și trunchiul și ramurile națiunii se vor ofili, iar copacul va putrezi.

Ca educatori, ne revine sarcina imensă a educației copiilor. Nu numai cu numele, ci cu fapta și cu vocația trebuie să reflectăm stăruitor, să acceptăm libertatea de afirmare, posibilitatea de a achiziționa comportamente adecvate și discernământ în ceea ce facem.

Bibliografie

1. Dumitrana, Magdalena – Copilul, familia, grădinița, București, Editura Compania, 2000
2. Mărgineanu, Nicolae – Condiția umană, București, Editura Științifică, 1973
3. Vințanu, Nicolae – Educația adulților, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1998.

IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR OUTDOOR ÎN DEZVOLTAREA COPIILOR PREȘCOLARI

Prof Sitariu Mihaela-Corina
Grădinița cu PP *Floarea soarelui*,Reșița

„Ieri, am făcut un om de zăpadă!” mi-a spus un copil la „Întâlnirea de dimineață”. Era ianuarie, iar afară era o zăpadă proaspătă, de jumătate de metru. Eram încântată. „A fost distractiv, nu-i așa? Ai reușit să-i pui pantaloni de zăpadă?” Copilul s-a uitat la mine. Evident, am greșit total. Încet și condescendent, mă corectează: „Am făcut un om de zăpadă pe computer, nu afară!”. Asta era…A făcut un om de zăpadă digital. Educația în aer liber este considerată a fi mult mai motivantă, stimulativă și cu un impact puternic asupra procesului de învățare. Educația în aer liber (Outdoor Education) este o formă organizată de învățământ care se desfășoară în aer liber și pregătește copilul pentru viața în aer liber, bazându-se pe filozofia, teoria și practica educației experiențiale și a educației ecologice.

Față de sistemul tradițional de instrucție și educație, educația în aer liber prezintă anumite avantaje:

- mobilizează exemplar resursele corporale și mintale, copiii sunt mult mai sensibili când se află în mijlocul naturii;
- produce efecte educative mai puternice și mai durabile privind dobândirea capacității de stăpânire a unor situații complexe, de inovare, de conducere, de spirit de echipă și de comunicare.

Atunci când este planificată o activitate outdoor este necesară realizarea unor conexiuni cu „domeniul” pe care dorim „să-l scoatem în aer liber”.

Activităţile de Educație Outdoor se desfășoară în natură, în mediu natural și finalitatea acestora o reprezintă schimbările vizibile produse la nivelul comportamentului copiilor.

Din acest motiv, Educația Outdoor are un caracter nonformal. Educația Outdoor se adresează tuturor celor trei nivele de învățare:

♣ nivelul acumulărilor de cunoștințe (Cognitiv);

♣ nivelul deprinderilor fizice (Motric);

♣ nivelul individualizării unor trăsături de comportament (Afectiv). În funcție de activitățile alese, obiectivele programului de Educație Outdoor pot face parte din oricare aceste trei categorii. Astfel, copiii pot învăța mai multe lucruri despre mediul înconjurător în care își desfășoară activitatea, relațiile dintre componentele acestuia și cum pot să-și aducă aportul la protejarea lui; învaţă despre propria persoană, propriile limite şi cum pot fi acestea depăşite; comunică şi colaborează eficace în cadrul unui grup.

Scopul urmărit în activitățile outdoor este de a dezvolta personalitatea fiecărui participant. În cele ce urmează voi oferi o serie de exemple practice referitoare la modul de integrare a educației outdoor în activitățile din cadrul grădiniței. Domeniul limbă și comunicare După ce povestea „Coliba iepurașului” a fost prezentată în sala de grupă, am solicitat copiilor să schimbe firul epic al acesteia. Punerea în scenă a avut loc în natură, lângă o pădurice. Copiii au fost pregătiți pentru activitate cu o zi înainte. La locul de

desfășurare au fost spontani, fiind încurajați să improvizeze. Am început o poveste alegând din natură o floare, un copac, o pasăre, un animal și am încurajat copiii să continue povestea. În cadrul plimbărilor în natură au descoperit cu ce literă încep diverse obiecte pe care le-au întâlnit. „Ce ne povestește…" (copacul, iarba, floarea…) Copiii așezați lângă copac ascultă în liniște sunetele din natură: „Ce sunet ați auzit? De unde vin?", „Dacă copacul ar putea vorbi, ce poveste ar spune?" Toate aceste activități contribuie la dezvoltarea imaginației, creativității, exprimării literare și artistice. Domeniul științe oferă oportunități diversificate: ¬ Pentru o învățare interactivă, scoși în curtea grădiniței, copiii au format diverse figuri geometrice; ¬ Întreaga grupă a adunat o grămadă de pietre. Am ales o piatră, iar fiecare copil a comparat piatra aleasă de el cu piatra mea (mai mică, mai mare, mai rotundă, mai tare, etc.); ¬ Copiii au adunat frunze, care au fost sortate după mărime, culoare, formă; ¬ Drumețiile în pădure, construirea de căsuțe pentru păsările, acțiunile de ecologizare a râului Moldovița, plantarea și îngrijirea florilor au contribuit la dobândirea de cunoștințe cu privire la mediul înconjurător, la poluare și consecințele acesteia. În scopul trezirii interesului copiilor pentru cunoașterea mediului înconjurător, am organizat o activitate cu tema: „Pădurea, prietena mea", aceasta desfășurând-se în pădurea de pe muntele Runc. Deplasarea s-a făcut pe jos, cu cântec și voie bună. Activitatea s-a desfășurat în varianta interdisciplinară și a fost realizată prin intermediul unui joc didactic interactiv. Prin experimentare, prin observare la fața locului, copiii au fost mult mai motivați să învețe, au găsit cu ușurință răspunsuri la întrebările lor. Domeniul estetic-creativ oferă posibilitatea manifestării depline a creativității și sensibilității copilului. Desenele, colajele, afișele cu mesaj ecologic constituie o îmbinare a esteticului cu informația științifică. Prin aceste activități, obiectele din materiale refolosibile capătă valoare artistică. Am vizitat „Monumentul Eroilor" din centrul localității și i-am încurajat să-și exprime părerea față de acesta. Prin acest gen de activităţi își dezvoltă vorbirea, exprimarea, creativitatea, gândirea analitică și critică. Creioanele colorate ale naturii: copiii au adunat frunze, pământ, crenguțe. Apoi au fost puși să le fricţioneze pe hârtie pentru a determina ce culoare are „creionul" lor natural. În cadrul Educației muzicale am organizat concursuri muzicale în aer liber şi am participat împreună cu copiii la diferite spectacole. Aceştia au realizat, în aer liber, diverse instrumente muzicale din materiale refolosibile, pe care le-au folosit pe parcursul activităţilor. Domeniul psiho-motric se pliază cel mai bine pe acest concept de educație outdoor. Această arie disciplinară contribuie la dezvoltarea fizică și psihică a copilului într-un mod armonios. Există multe beneficii pentru activitățile în aer liber. Afară, copiii se pot juca în mod energic, pot folosi vocile puternice și se eliberează excesul de energie. Pot experimenta mediul natural și se pot consolida abilități fizice, angajându-se în preocupări sociale, cognitive și creative. Copiii care se joacă în aer liber demonstrează o dezvoltarea fizică și psihică armonioasă, imaginație și abilități verbale și sociale dezvoltate, față de copiii care se joacă în interior. Expunerea la soare este necesară pentru producerea vitaminei D în organism. Domeniul om și societate Regulile de comportare corectă față de natură trebuie respectate de toți. Totul pornește de la deprinderi simple. Hârtiile, ambalajele alimentelor, sticlele și alte deșeuri nu se aruncă la întâmplare. Spațiile verzi cu flori trebuie curățate și prin grija micilor ecologiști ai grădiniței. În acest sens am organizat acțiuni de ecologizare periodice. Împreună cu copiii am realizat un calendar al evenimentelor religioase. Am oferit informații despre simbolurile religioase și am efectuat vizite la biserică. Concluzii Natura, peisajul, locurile natale impresionează copilul încă din primii ani ai vieții. Coloritul, forma, mișcarea, ritmul provoacă copiilor stări de bucurie care, treptat, se statornicesc, alcătuind și îmbogățind conținutul afectiv al copilului. În natură, copiii se

manifestă deosebit, sunt mai activi, cu o permanentă bună dispoziție. Aici se identifică cu mediul și comunicarea devine naturală și spontană. Acest mod de învăţare caracteristic educaţiei outdoor, se numeşte experienţial ,,Înveţi cu creierul, mâinile şi inima!”

Bibliografie:

1. Berman, M. G., Jonides, J., & Kaplan, S. (2008) Beneficiile cognitive interacționează cu natura, Psychological Science, 19(12), 1207-1212. 2. Lucaciu, Gh., (2004) Activități recreative, note de curs, Facultatea de Educație Fizică și Sport Oradea 3. Salade, D.,(1998) Dimensiuni ale educației, Editura Didactică și Pedagogică RA, București 4. Sbenghe, T., (2002) Kinesiologie, Ştiința mișcării, Editura Medicală, București

Proiectele Etwinning – un schimb de experiență deosebit

Prof. Mariana Manole
Liceul Tehnologic nr 1 Prundu Jud. Giurgiu

Promovarea pe orice mediu de popularizare, atât online, cât și fizic in activitățle metodice a fost mobilul care m-a motivat să particip la primul proiect eTwinning „ THEMATIC MATHEMATICS”. Inițial m-am informat despre acest tip de proiecte pe site-ul oficial https://etwinning.ro/ . Este un proiect ce necesită o muncă asiduă, realizată cu abnegație de către toți participanții, atât cadre didactice, cât și elevi.

Lansat în 2005 drept componentă fundamentală a programului eLearning al Comisiei Europene, eTwinning a devenit parte integrantă a Erasmus+, Programul Uniunii Europene pentru Educație, Formare, Tineret și Sport, începând din 2014.

Etwinning este un proiect cofinanțat de Comisia Europeană care facilitează cadrelor didactice crearea de proiecte de colaborare interşcolară pentru elevi, utilizând platforma europeană ESEP. Cadrele didactice pot elabora proiecte educaţionale în colaborare cu colegii lor, prin intermediul cărora să vizeze obiective de formare şi de dezvoltare a competenţelor elevilor în diverse domenii. European School Education Platform este o comunitate a şcolilor din Europa, reunind peste 654.000 de cadre didactice din peste 205.000 de şcoli.

Proiectele de tip eTwinning sunt realizate între două sau mai multe şcoli, pe discipline de studiu sau transdisciplinare.

Disciplina MATEMATICĂ a fost etichetată din totdeauna o disciplină dificilă. Observând și rezultatele slabe la examenele de finalizare a studiilor liceale și a disponibilitații elevilor de a-și însuși competențele matematice, am considerat că abordând într-o manieră diferită matematica, voi reuși să determin elevii să privească într-o lumină nouă acestă disciplină și să împărtășească și colegilor această experiență.

În vederea constituirii de parteneriate pentru proiecte didactice pe diferite domenii de interes sau pe discipline de studiu, profesorii şi elevii din România au posibilitatea de a colabora şi de a face schimb de informaţii cu profesori și elevi din ţările Uniunii Europene, din Islanda, Norvegia, Croatia, Turcia, Elveția.

Puteţi înscrie şcoala dumneavoastră, completând formularul de înscriere. În formular, vi se solicită date despre:

* dumneavoastră – ca persoană de contact (profesia, disciplinele predate, grupele de vârstă ale elevilor cu care lucraţi, experienţa în proiecte etc.)

* preferinţe pentru etwinning (domenii de interes pentru proiecte, limbile de lucru ale proiectelor, ideile dumneavoastră pentru proiecte)
* şcoală (adresă, tip, telefon, fax, email, informaţii despre conducerea şcolii)
* profilul şcolii (număr de elevi, participarea la alte proiecte, echipamentele IT disponibile în şcoală pentru proiectele de colaborare la distanţă, experienţa în proiecte de colaborare online, tipul de conexiune Internet etc.)

După înscriere, puteţi modifica datele furnizate în formularul de înscriere, direct din contul dumneavoastră.

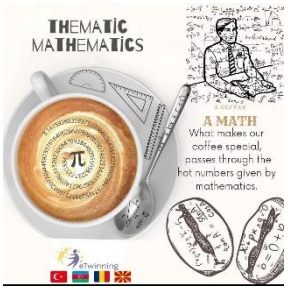
După ce v-aţi înregistrat, puteţi intra pe situl etwinning.net utilizând numele de utilizator şi parola dumneavoastră, puteţi căuta o şcoală parteneră şi înregistra un parteneriat care vă oferă acces la un spaţiu de lucru comun (twinspace).

Proiectul eTwinning „THEMAtic maTHEMAtics" a fost fondat de profesorul de matematică din Liceul Anatolian Eskişehir Süleyman Şah Hatice GÜLTAŞ din Turcia şi Irina Dimzova TREVNESKA din Macedonia, în parteneriat cu patru ţări.

În derularea acestui proiect am colaborat alături de inițiatori cu încă 6 parteneri, Lala TALIBOVA din Azerbaidjan, Eylem ÇINAR din Eskişehir, Gülizar ERDEM din Bursa, Müslüm KAYA din Şanlıurfa, Zeynep İŞLEK din Kütahya şi Ercan EKİNCİ de la Teachkirdağs. Am beneficiat unul de experiențele celuilalt, în timp ce elevii au legat prietenii din diferite țări și orașe și și-au dezvoltat abilitățile de matematică și de învățare a limbilor străine în timp ce s-au dezvoltat social și cultural.

Proiectul Thematic Mathematics a avut un plan foarte motivant și atractiv propus a se desfășura pe perioada a patru luni : ianuarie, februarie, martie și aprilie.

În luna **ianuarie** s-au propus următoarele activități :

online

- Realizarea grupurilor de lucru
- Realizarea conturilor in twinspace-ul platformei eTwining
- Prezentarea cadrelor didactice și a elevilor în întâlniri

- Selectarea unui POSTER si LOGO pentru proiect
- Realizarea unei prezentări video a fiecărui elev
- Realizarea unei prezentări video a fiecărei școli

În luna **februarie** s-au realizat materiale didactice specifice disciplinei și s-au împărtășit profesorilor și elevilor, luna **martie** a fost dedicată realizării unui joc matematic, iar luna **aprilie** analizarea celor realizate în acest proiect.

Planul de activități a fost însă îmbunătățit pe parcurs marcând și alte activități ca :

- „ Ziua sigurantei pe Internet”
- “ Ziua PI” – realizarea de semne de carte si activitati dedicate acestei zile
- Calendar matematic – o adevarată provocare în care s-au format grupe de elevi combinate. Astfel au colaborat atât profesorii cu elevi din alte țări, cât și elevi cu profesori de naționalitate diferită.
- Diseminarea proiectului pe diferite surse online de socializare: Blog, Instagram

În cadrul acetui proiect atât eu, cât și elevii mei am pornit cu sfiala primului pas, in astfel de proiecte și cu incertitudinea de a ne descurca într-o colaborare în limba engleză. Am avut alături cadre didactice dăruite activității didactice, dornice de implicarea în colaborarea cu alte cadre didactice. Aplicații noi cum ar fi CANVA , Padlet, Voki for Education și platforma eTwinning au fost o provocare pentru mine și elevii mei ca și consolidarea cunoștințelor matematice într-o nouă manieră, mai atractivă și mai prietenoasă, dar și permanentă.

Astfel s-a urmărit contribuția la educație cu portalul eTwinnig, care reunește profesori și studenți din lume și din țara noastră. Prin acest proiect, profesorii și-au propus să se asocieze prin portalul eTwinnig, să-și facă elevii să iubească matematica, să combine matematica cu viața și să aducă împreună profesori și elevi cu caracteristici diferite din cultura europeană pentru a lucra în cooperare.

Elevii au avut posibilitatea sa comunice cu alți elevi din țările participante, să afle elemente de specific al educației din țările partenere, să învețe utilizând noile tehnologii, să își perfecționeze competențele de comunicare în limba engleză și nu în ultimul rând să capete încredere în forțele proprii de a se descurca în situații noi înfruntând cu curaj noile provocări.

COMUNICAREA CU COPIII CU AUTISM

Profesor învățământ preșcolar, Toma Elena-Claudia
Grădinița Specială Sfânta Elena Pitești

Trăim într-o lume în care comunicarea ocupă un loc central, intr-o lume a cuvântului și a relațiilor stabilite de acesta. Este o lume în care pragul între individualitate și colectivitate este foarte fragil.

Pentru copiii cu autism, care refuză să privească în ochi, care deseori refuză să vorbească, care se învârt în jurul propriei ființe, granița normalului este vizibil depășită. Dincolo de miturile înlocuirii lor de către zâne, dincolo de miturile unei vieți bogate în interior, studiile arată că acești copii au nevoie de ajutor și că sunt de fapt, victimele biologicului.

Dar, așa cum se întâmplă la început de drum, datele despre această boală sunt încă precare. Nu există medicamente care să îmbunătățească foarte mult starea persoanelor autiste, nu există niciun leac miraculos care să reușească să străpungă bariera de singurătate care îî separă pe copiii autiști de restul lumii. Există, însă, o cale care este anevoioasă și dă rezultate în timp. Aceasta este educația. Aceasta îi ajută pe copiii cu autism în procesul recuperării și este singura alternativă vizibilă pentru a putea ajuta acești copii. Studiile în domeniul educației copiilor cu autism demonstrează influența pozitivă a copiilor fără dizabilități la îmbunătățirea interacțiunii sociale a celor dintâi și rolul de modele ale copiilor normali pentru achiziționarea unor comportamente sociale dezirabile la copiii cu autism, modele pe care adulții nu le pot oferi indiferent de metodele folosite.

Recuperarea autistului este un proces complex interdisciplinar, care se bazează pe învățarea unor comportamente variate prin metode diverse care se folosesc în cadrul unui curriculul comprehensiv, adaptat și individualizat.

Nu toți autiștii sunt la fel. Stabilirea diagnosticului diferențial, deși greu de efectuat, este absolut necesară pentru a nu se confunda autistul cu copilul normal dar lent, cu surdul, cu cel care prezintă întârziere în dezvoltarea limbajului etc.

De un diagnostic corect și de o obsevare atentă a comportamentului fiecărui subiect în parte, va depinde corectarea și eficienta abordare terapeutică, la nivel individual și frontal, în ca cabinetul psihopedagogic, în clasă și în familie.

Comparativ cu alți copii cu alte tipuri de deficiențe, copiii cu tulburări din spectrul autist sunt infinit mai dezavantajați din perspectiva accesului la educație potrivită nevoilor lor și cu atât mai puțin la educație alături de ceilalți copii normali.

În urma unor studii de caz, s-a obsevat că, copiii proveniți din centre de plasament, deși au avut o evoluție bună în urma procesului de reuperare, nu pot egala progresele copiilor autiști crescuți în sânul unei familii. Chiar dacă vorbim despre autism ca despre o tulburare ce afectează procesul de relaționare și afectivitate, copiii autiști au nevoie, ca oricare alți copii, de sprijinul familiei.

Copilul provenit dintr-o familie care este unită în eforturi cu specialiștii în domeniu, are rezultate mult mai bune decât copilul provenit dintr-o familie care nu a cerut sprijinul specialiștilor. Astfel, o familie iubitoare nu poate sprijini, indiferent de eforturile depuse, programele de specialitate. O familie care are în componență un copil autist va necesita sprijin din partea psihologului și medicului psihiatru,

pentru toți membrii familiei. Copiii care au început procesul de recuperare la o vârstă mai fragedă prezintă progrese mai mari decât cei care au început procesul de recuperare la o vârstă mai mare.

Este adevărată ipoteza cum că, cu cât este mai lung timpul în care copilul produce comportament autist, cu atât este mai greu ca acesta să fie îndreptat.

Până în prezent nu există terapii care să ducă la vindecare sau la o recuperare reală în ceea ce privește comunicarea persoanelor cu autism, deși persoanele cu autism pot învăța multe și pot achiziționa multe abilități, autismul este o dizabilitate pe vialță și nu există miracole, care să vindece 100%. Există multe programe terapeutice care propun intervenții educaționale, dar niciunul nu deține cheia recuperării totale și nici nu se știe care este problema apariției sale. Se poate vorbi de recuperare în ceea ce privește comunicarea, relaționarea în cazul acestor copii cu autism? Cu siguranță, DA!

Poate nu putem vorbi de o recuperare totală, dar putem ghida copiii autiști spre societate. Iar acest lucru îl putem atinge cu ajutorul educației și cu ajutorul unei relații optime între specialiști și părinți. Părinților trebuie să li se ofere cât mai repede o informare corectă asupra originilor și caractetisticilor simdromului autist pentru a-i ajuta să înțeleagă mai bine și să facă față problemelor specifice copilului lor. Acest lucru se poate realiza prin intermediul unor întâlniri periodice cu părinții, discuții particulare în cadrul unor consilieri sau prin participarea activă la programele de îngrijire ndividualizată și de dezvoltare a abilităților, derulate acasă sau în instituția școlară, sub forma unor sesiuni de lucru și de asemenea, prin editarea unor broșuri care să conțină material informativ care să le ofere o cunoaștere mai bună a terapiilor folosite pentru recuperarea copiilor autiști.

Bibliografie;

Autism and Asperger syndrome edited by Uta Frith, Cambridge University Press, 2006;

Tulburări de limbaj şi de comunicare

Prof. înv. preşcolar Tanasă Ana Maria
Şcoala Profesională „Sf.Ap.Andrei" Smârdan

Primele atestări în legătură cu abordarea tematicii tulburărilor de limbaj şi de comunicare apar în anul 1852 şi sunt făcute de Franz Gall. El este cel care a prezentat pentru prima dată copiii care au tulburări de limbaj receptiv şi expresiv şi a realizat o deosebire foarte clară ăntre aceşti copii şi cei cu dizabilităţi cognitive. După puţin timp s-a accentuat conexiunea dintre achiziţia limbajului şi structurarea neurologică. Începuturile activităţilor legate de demonstrarea tulburărilor de comunicare şi limbaj au fost controlate de un tratament medicalizat, focalizat pe o componentă anatomică.

În anul 1952 în cadrul Consiliului de Cercetare în Ştiinţele Sociale s-a constituit psiholingvistica (disciplină specifică pentru domeniul tulburărilor de limbaj şi de comunicare) precul şi Comitetul pentru lingvistică şi psihologie. În cadrul acestui comitet s-au reunit mai mulţi specialişti din diferite domenii care purta ca principală activitate studiul limbii, în legătură cu organizarea şi dezvoltarea cercetărilor privind deprinderea lingvistică.

Psiholinvistica are o importanţă crescută pentru logopedia din zilele noastre deoarece încearcă să răspundă la unele probleme cum ar fi: achiziţia limbajului (strategiile folosite în legătură cu achiziţia limbajului, fazele achiziţiei limbajului şi stadiile achiziţiei limbajului), procesarea limbajului (producerea limbajului, comprehensiunea- felul în care analizăm unităţile lingvistice), aspecte neurolingvistice (sistemul nervos central, zonele cerebrale, modul în care se dezvoltă creierul în copilărie) .

Există mai multe modele de diagnostic a tulburărilor de limbaj, dintre care amintim modelul propus de Guţu (1974), acesta are o gândire criterială, cum ar fi: criteriul anatomo-fiyiologic, structurii lingvistice afectate, periodizării şi psihologic. În logopedie, acest model are o utilizare extinsă şi garantează un cadru pronunţat de încadrare diagnostică şi intervenţie. În cadrul acestui model accentul cade pe perspectiva medicală, anatomică, pe perspectiva lingvistică, cât şi pe perspectiva psihologică în abordarea a acţiunilor de comunicare şi limbă, acest model este unul multidimensional.

În cadrul criteriului anatomo-fiziologic sunt prezentate mai multe categorii de tulburări de limbaj: tulburări care implică lezarea analizatorului verbo-motor (tulburări care afectează coordonarea motorie, tulburări expresive); tulburări care implică lezarea analizatorului verbo-auditiv (tulburări impresive); tulburări care implică afectarea centrală (lipsa este localizată în sistemul nervos central); tulburări care implică afectarea periferică (deficitul apare la nivelul aparatului fonoarticulator); tulburări care implică afectarea organică (deficitul se regăseşte atunci când apar diferite modificări structural-anatomice în componentele periferice si centrale ale anlizatorului verbo-auditiv şi verbo-motor); tulburări care implică afectarea funcţională (deficitul apare în cazul unor disfuncţii ale analizatorului verbo-auditiv şi verbo-motor la nivelul componentelor periferice şi centrale).

Limbajul este considerat a fi un ansamblu de caractere convenţional selecţionate, astfel încât să se poată concretiza actul comunicării şi al schimbului de informaţii. Limbajul poate fi numit prin însuşirea

sa transformaţională, subordonată utilizatorului, dar şi prin însuşirea statică, referindu-se la convenţiile care desemnează norma lingvistică.

În delimitarea termenului de limbaj trebuie să luăm în calcul şi noţiunea de semn lingvistic. Tematica semnului lingvistic a fost pusă în evidenţă de Ferdinand de Saussure, teoria lui a fost prezentată public în anul 1967. Conform acestei teorii, semnul lingvistic este definit printr-o conexiune între unitatea de expresie şi unitatea de conţinut, conexiunea fiind neintenţionată, arbitrară, aflându-se convenţional fixată şi stabilită în rânduiala vorbitorilor. Unitatea de expresie se raportează la învelişul grafemic sau sonor, în timp ce unitatea de conţinut se raportează la sensul acelei unităţi lingvistice

Dezvoltarea vorbirii la copii se face în condiţiile măririi activităţilor de intercomunicare, de memorare verbală, de constituire a unui limbaj interior,precum şi de corectare, îmbogăţirea vocabularului. Părinţii influenţează foarte mult dezvolarea limbajului la copii, deoarece aceştia stabilesc relaţii de comunicare foarte complexe.

Vârsta preşcolarităţii este momentul în care limbajul este însuşit în mod sistematic şi organizat. În altă ordine de idei, cunoaşterea vorbirii în rândul copiilor ajută la deschiderea de noi perspective spre abordarea unor procese psihice cum ar fi gândirea, imaginaţia, memoria, afectivitatea.

Bibliografie

1. Viar R. (2003), *La motivation en contexte scolaire,* Bruxelles, De Boeck.
2. Lemaire P. (1999), *Psychologie cognitive*, Bruxelles, De Boeck.
3. Lemaire P. (2006), *Abrege de psychologie cognitive,* Bruxelles, De Boeck.
4. Bodea Haţegan C., (2003), *Tulburări de voce şi vorbire. Evaluare şi intervenţie,* Cluj-Napoca, Presa Universitară Clujeană.
5. Paul R., (2007), *Language Disorders from Infancz though Adolescence: Assessment and Internention*, 3rd Edition, St. Louis: Mosby- Year Book.
6. Slama-Cazacu T., (1980), *Lexturi de psihilingvistică,* Bucureşti, Editura Didactică şi pedagogică.

Metodele inovative
- necesitatea educaţiei moderne –

Prof. Înv. Preşcolar: Rizea Cristina-Andreea
Grădinița Cu Program Prelungit ”Rază de Soare”

În învăţământul contemporan auzim din ce în ce mai des despre o educaţie centrată pe elev şi despre metode interactive, cu toate că foarte puţine cadre didactice cunosc şi aplică eficient, în procesul de predare/învăţare, aceste metode. Prin metode interactive înţelegem modalităţile prin care se formează şi se dezvoltă priceperile, deprinderile şi capacităţile elevilor de a acţiona asupra mediului înconjurător, de a folosi roadele cunoaşterii transformând exteriorul în facilităţi interioare, formându-şi caracterul şi dezvoltându-şi personalitatea. Din această definiţie observăm că, în cadrul procesului educaţional interactiv, accentul este pus pe formarea de competenţe, ci nu pe transmiterea logică a cunoştinţelor, astfel actorul central, copilul, este transformat într-o fiinţă raţională ce conştientizează importanţa dezvoltării personalităţii individuale, el nemaifiind o „maşină de reprodus informaţie”. Aceste metode nu pot avea efectele scontate dacă se abuzează de ele sau dacă sunt tratate superficial pentru că „metodele interactive urmăresc optimizarea comunicării, observând tendinţele inhibitorii care pot apărea în interiorul grupului” iar folosirea exclusivă a unei anume metode ar duce la plictisirea educabilului, deci este de dorit ca aceste metode să fie foarte bine însuşite de dascăli şi apoi folosite pentru a demonstra necesitatea educaţiei şcolare.

Metode și tehnici interactive de grup, aplicabile în învățământul preșcolar: turul galeriei; brainstorming; ciorchinele; explozia stelară; pălăriuțele gânditoare; cubul; tehnica lotus; piramida și diamantul; bula dublă; acvariul; mica publicitate; ghicitorile; metoda bulgarelui de zăpadă; benzi desenate; schimba perechea; tehnica blazonului ș.a.

Exemple de aplicații:

Metoda	Tema
Turul galeriei	Tema: "Toamna-Iarna"- evaluare Copiii se împart în grupuri de câte 3-4. Fiecare grup va realiza un poster comun (desen, pictură, colaj). Apoi toate lucrările sunt expuse. Copiii trec apoi pe la fiecare lucrare și împreună cu educatoarea analizează și fac observații privind realizarea lucrării.
Brainstorming	Tema: " De ce îmi place iarna?"-pretabilă pentru Întâlnirea de dimineață Fiecare copil răspunde printr-un enunț scurt în ordinea stabilită, fără să repete ideile colegilor. Răspunsurile copiilor sunt notate de către educatoare pe o foaie de flipchart și cele mai bune sunt reamintite la final.
Ciorchinele	Tema:" Anul" Se stabilește câte anotimpuri are un an, câte luni are fiecare anotimp.

	Copiii numără de la 1-4 formând 4 grupuri, fiecare grup reprezintă un anotimp. Fiecare grup desenează câteva elemente specifice ale anotimpului pe care îl reprezintă. Desenele sunt apoi așezate la locul corespunzător al anotimpului, pe schema expusă de către educatoare la un panou.
Pălăriuțele gânditoare	Tema:" Scufița Roșie" Ce sunt cele 6 pălariuțe: 6 moduri de a gândi; 6 perspective: - ce știm-albă - ce e bine-galbenă - ce nu e bine-neagră - ce simțim-roșie - ce alternative avem- albastră - ce alegem în legătură cu o idee- verde Copilul cu pălăria albă- Cine este Scufița Roșie? Copilul cu pălăria roșie- pe cine e supărat din poveste și de ce? Copilul cu pălăriuța verde- cum se putea încheia altfel povestea, de cum s-a încheiat? Copilul cu pălăriuța galbenă- cum trebuia să procedeze Scufita Roșie ca să nu pățească ce a pățit? Copilul cu pălăria neagră- ce pățesc copiii care nu-și ascultă părinții? Copilul cu pălăria albastră- cum crezi că va proceda altădată Scufița Roșie?
Cubul	Tema:"Locuitorii pădurii" Pe fiecare fațete a cubului sunt lipite imagini corespunzătoare sarcinilor: Numește animalele din imagine Descrie modul de viață al animalelor sălbatice Din ce povești fac parte animalele din imagini? (asociaza) De ce se numesc animale sălbatice? (argumentează) Compară lupul cu vulpea Analizează lupul
Tehnica Lotus	Tema: "Legume" În mijlocul florii de lotus din centru, avem o imagine cu legume. În jurul ei se conturează criteriile de clasificare ale acestora după: culoare, mărime, formă, lungime (alte flori de lotus mai mici) - 4 flori: sus, jos, stânga, dreapta. Între cele 4 flori de lotus, introducem alte 4, cu clasificarea legumelor după gust, greutate, grosime, consum în stare crudă.
Tehnica	Tema:" Mesaj pentru mama"

Mica publicitate	Intr-un cadru de televizor decupat, fiecare copil transmite mamei un mesaj de 8 Martie.

Bibliografie:

1. Ioan Cerghit, Metode de învăţământ, Editura Polirom, 2006;
2. Ion-Ovidiu Pânişoară, Comunicarea eficientă, Editura Polirom, 2006;
3. J. Piaget, Psihologia Copilului, Editura Cartier, 2011.

MANAGEMENTUL CURRICULUMULUI DIFERENȚIAT

Prof. Itinerant Rodica Tătar
Școala Gimnazială Ștefan Cel Mare/ Csei Nr. 1, Bistrița

În contextual actual al reformei din învățământul românesc, și nu numai, profesorii sunt primii responsabili pentru aplicarea principiului diversității, ce face indispensabilă cunoașterea profilului individual și a nevoilor educaționale particulare ale elevilor. Astfel, cunoașterea profundă a fiecărei categorii de elevi și chiar a fiecărui elev în parte permite luarea de decizii asupra urmării unui anumit traseu cognitiv de învățare.

Ca și cadre didactice în școli inclusive, în activitatea didactică avem mereu de-a face cu alte și alte personalități în formare, dar cunoștințele, priceperile, deprinderile și capacitățile pe care dorim să le formăm sunt aceleași pentru toți elevii. Nu e ușor deloc pentru profesori să țină seama de mai multe aspecte: un anumit specific psihologic, un anumit nivel de dezvoltare intelectuală, volumul de cunoștințe, experiența de viață, stilul de învățare și altele. Prin desfășurarea diferențiată a activității, prin adaptările curriculare precum și prin felul în care manageriem un curriculum diferențiat, trebuie să urmărim să-i ajutăm pe elevi să se dezvolte la nivelul la care îi permit posibilitățile sale prin eforturi progresive.

Didactica și pedagogia actuală ne spun că nu există elevi buni și elevi răi, ci numai elevi care sunt buni la lucruri diferite și că fiecăruia trebuie să-i punem pe umeri atât cât poate duce. Prof.univ.dr.Constantin Cucoș spunea că a vorbi pe treizeci de voci (dacă atâția elevi sunt într-o clasă), simultan, într-o unitate de timp determinată (ora) este imposibil. Dar, sugerează că am putea vorbi pe mai puține voci, spre exemplu trei: una pentru elevii slabi, una pentru elevii mediu dezvoltați și alta pentru cei cu posibilități deosebite. Să împărțim clasa pe grupe de elevi cam de același nivel, iar sarcinile să fie cu grade diferite de dificultate sau prin activitatea frontală, să distribuim sarcini diferențiate.

Ca și dascăli cărora ne pasă și de dezvoltarea psihoemoțională a elevilor, pentru a evita etichetarea elevilor prin organizarea grupelor de nivel, trebuie să găsim un echilibru între activitatea frontală, cu activitatea pe grupe sau individuale. Să evităm separarea cu caracter permanent a elevilor capabili de performanță de elevii cu cerințe educaționale speciale. Tratarea diferențiată trebuie să țină cont și de particularitățile psihice ale copiilor, să ne adaptăm stilul de lucru ținând cont și de temperamentele acestora. Mediul curricular al școlii și al clasei atmosfera de lucru generală (psihologică, fizică, socială) pot fi modelate în vederea optimizării învățării.

Scopul intrinsec al tuturor pedagogilor este acela de a oferi copiilor cu cerințe educative speciale posibilitatea de a comunica și a se manifesta în mod deschis, de a-și dezvolta propriul potențial intelectual, aptitudinal/vocațional, de a le facilita obținerea independenței socio-emoționale și sprijini în a trăi cu demnitate. Unul din factorii implicați puternic în adaptarea socio-profesională a copiilor cu dizabilități, este stabilitatea emoțională, prezența tulburărilor afective reprezentând una din caracteristicile deficienților, dar și datorită faptului că asupra acestora se poate acționa mai

eficient decât a nivelului intelectual. Modificarea emoțiilor se poate face și prin schimbarea modului de a interpreta evenimentele, apelând la gândire. Stabilitatea emoțională intervine în determinarea succesului profesional, în adaptarea și integrarea socială a indivizilor. În atitudinea pedagogică față de copil, iubirea este singura terapie adevărată. În acest fel, nu va apărea niciodată frica de educator, frică ce poate genera ulterior în copii minciuna, fățărnicia și pierderea încrederii în educator.

Menținerea echilibrului între activitățile fizice și cele de concentrare, dintre participarea activă și ascultare, sunt câteva dintre provocările cărora educatorul trebuie să le facă față în activitatea copiilor cu dizabilități. Sunt intervale de timp în care un copil are nevoie de o abordare individualizată, în afara grupului, pentru a avea șansa să lucreze și să depășească o dificultate legată de dizabilitatea sa. Tratarea diferențiată se referă și la formarea unor atitudini comportamentale corespunzătoare și uneori e necesară intervenția psihologului și la orele de consiliere făcute după orele de școală.

Copiii evoluează extraordinar atunci când li se oferă libertatea într-un mediu propice nevoilor lor. Rezultatele la învățătură sunt mai bune dacă elevii se angajează în relații de cooperare decât de competiție. Pentru a răspunde unor nevoi atât de diferite, nu se pot oferi rețete, ci numai orientări generale. Depinde de fiecare situație în parte, de empatia și aplecarea pe care o manifestăm față de fiecare copil în parte, de creativitatea și implicarea noastră, în activitatea didactică.

Bibliografie

Golu, P., Zlate, M. Verza, E, (1995), *Psihologia copilului*, Editura Didactică și Pedagogică, București

Bocoș, M., Chiș, V.(2013), *Management curricular. Repere teoretice și aplicative*, Editura Paralela 45, Pitești

Weihs, T.J. (1992), *Copilul cu nevoi speciale. Elemente de pedagogie curativă*, Editura Humanitas, București

EDUCAŢIA INCLUZIVĂ ÎN GRĂDINIŢĂ

PROF. ÎNV. PREŞC. Maria- Ștefana Lup

Educația este esențială pentru dezvoltarea personală și socială a unei persoane, iar accesul la o educație incluzivă de calitate este fundamental pentru asigurarea unui viitor mai bun pentru toți.

Participarea la procesul de învăţământ a tuturor copiilor din cadrul unei comunităţi , având a scop exploatarea resurselor existente , îndeosebi a resurselor umane şi care presupune un proces permanent de îmbunătăţire a instituţiei şcolare defineşte educaţia incluzivă. Aşadar, indiferent dacă un copil este cu dizabilităţi sau nu, fiecare copil are propriile nevoi,este special, este diferit.

În acest sens condiţiile pentru ca o grădiniţă să devină incluzivă sunt relativ simple dar implică acţiuni de durată şi complexe:

- Să se schimbe aspectul grădiniţeu, prin adaptarea tuturor parametrilor la incluziune;
- Să fie primiţi toţi copiii;
- Profesorii/ educatorii să fie pregătiţi în condiţiile menţionate.

Astfel, educaţia incluzivă este o formă pentru înlăturarea barierelor de orice tip şi nu o formă de educaţie pentru anumite grupuri dezavantajate, ea indeplineşte cerinţele educative ale tuturor celor care învaţă, le oferă posibilitatea copiilor de a se dezvolta mai departe în funcţie de puterile lor.

Trebuie spus că pornind de la premisa că dezvoltarea individuală şi socializarea reprezintă scopul educaţiei, strategiile predării-învăţării trebuie să fie adaptate astfel încât ele să corespundă stilurilor de dezvoltare şi învăţare fireşti ale copiilor. De aceea, educatoarele vor cunoaşte deficiețele copiilor pe care îi vor avea în grupă în scopul modelării activităţilor în funcţie de necesităţile copiilor dar şi pentru o mai bună înţelegere a acestora.În acest sens sensibilizarea preşcolarilor pentru a primi un coleg cu dizabilităţi în grupă este foarte importantă. Se vor crea şi aplica jocuri care permit stimularea unor deficienţe cum ar fi motorize,auditivă,vizuală pentru a determina copiii să înţeleagă mai bine situaţia copilului cu dizabilităţi.

Copilul cu nevoi speciale va fi tratat la fel ca şi ceilalţi copii din grupă, păstrându-se o aparentă normalitate astfel încât toţi copiii să simtă că sunt egali., pe lângă mobilierul adecvat preşcolarilor trebuie să se regăsească jocuri adecvate dezvoltării motrice, intelectuale şi estetice.

Lucrul în echipă dar şi conceptul de sprijin sunt elemente esenţiale pentru dezvoltarea unei grădiniţe incluzive, astfel responsabilitatea împărtăşită de întreaga echipă devenind baza construcţiei educaţiei incluzive.

Deci, în vederea integrării copiilor cu cerinţe educative speciale în grădiniţe trebuie să existe o foarte bună colaborare între educatoare, profesorul logoped, psihologi şi nu în ultimul rând părinţi.

În munca de zi cu zi, la clasă, putem crea pentru fiecare copil condiţii optime de învăţare folosind metode şi procedee de lucru diverse, respectând diversitatea copiilor dar şi faptul că fiecare copil este unic , facilitând accesul la oprtunităţi educaţionale egale.

În raport cu obiectivele şi scopul activităţii didactice vom selecta metodele şi procedeele de lucru,particularităţile copiilor şi conţinutul lecţiei dar şi tipul de deficienţă sau tulburare a copilului.

Pentru a implementa măsurile recuperatorii în timp real se recomandă tehnici şi instrumente de evaluare diverse. În acest sens, importantă este nu doar etapa iniţială de evaluare dar şi etapa finală, în care se poate stabili gradul de atingere a obiectivelor învăţării şi se pot lua măsuri de ameliorare. Nivelul de progres al elevilor poate fi stabilit în urma procesului de evaluare finală.

Având în vedere că părinţii deţin cele mai multe informaţii despre copiii lor ei devin parteneri în procesul de educaţie. Ei ne pot informa despre activităţile la care copiii participă cu plăcere dar şi despre factorii care ar trebui evitaţi, care determină o influenţă negativă asupra copiilor, de genul fobiilor, atitudini care determină izolarea copiilor sau inhibarea lor, neplăceri. În acest sens ei vor fi informaţi în permanenţă despre programul grupei şi depre metodele şi conţinuturile didactice. Părinţii vor fi implicaţi în activităţile la care participă copiii – ex. excursii, sebări, vizite la muzee, participări la expoziţii, tocmai pentru a asigura factorul securizant pentru aceștia. Astfel, pentru reuşita participării la programul instructiv-educativ din grădiniţă, responsabilizarea şi angajarea familiei în educaţia copiilor este esenţială, îar buna colaborare dintre părțile implicate este foarte ușor sesizabilă.

Atât părinţii cât şi educatorii nu pot trata problemele medicale sau psihologice ale copiilor cu CES, pentru că nu sunt medici şi nu au cunoştinţele necesare dar ,*le pot reduce* prin întocmirea unor planuri de intervenţie personalizate în scopul formării şi dezvoltării personalităţii copilului, precum și printr-o atitudine psihoterapeutică corespunzăroare.

Educaía incluzivă tocmai acest lucru îl urmărește, integrarea cu succes a acestor elevi, precum și ameliorarea stării lor, din toate punctele de vedere, iar grădinița/ școala are datoria de ase asigura de acest lucru.

Bibliografie:

1.https://isj.sv.edu.ro/images/Docs/Discipline/invatamnat_preprimar/2017/biblioteca/Educatia-incluziva-in-gradinita.pdf
2. https://gradinita-rasarit.ro/educatia-incluziva-in-gradinita /
3. https://revistaprofesorului.ro/integrarea-copiilor-cu-ces-in-gradinita /
4.https://www.raa.ro/wp-content/uploads/2023/01/Brosura-Integrarea-scolara-a-copiilor-cu-cerinte-educationale-speciale_compressed.pdf

Lecţiile esenţiale din primii șapte ani de viață

Prof înv primar Knecht Andrea Erzsebet
Școala Gimnazială Nr.1, Carei

Răbdarea: când îl învăţăm pe copil să aştepte liniştit, să amâne satisfacerea unei plăceri, să îşi urmeze scopul cu perseverenţă, să nu bată din picior pentru că „toate” i se cuvin doar lui, am pus o piatră extraordinară la temelia caracterului sau.

Bunătatea: una din primele lecţii pe care i le-am dat fiicei mele, şi a prins, în parte pentru că a văzut exemplul în familie, în parte datorită firii ei sensibile, a fost să nu râdă niciodată de nimeni. Am învăţat-o să se poarte frumos cu copiii, mai ales faţă de cei cu nevoi speciale, să nu râdă, ci să poarte de grijă.

Să nu invidieze: cunoaşteţi adulţi care reuşesc să aibă o relaţie omenească cu cineva doar atunci când respectivul este… un pic mai prejos decât ei? Altfel, sunt roşi de invidie. Noi, ca părinţi, trebuie să fim cu luare aminte, să nu comparăm, să nu încurajăm excesiv spiritul de competiţie. Cel mic e bine să înveţe că îşi este suficient sieşi exact aşa cum este, iar darurile şi avantajele altora nu-i vor ştirbi din calităţile lui.

Bună cuviinţă: este una dintre lecţiile de la sine-înţelese pentru cei şapte ani de-acasă. Însă doar o mamă vă poate spune cât de dificil e ea de predat, cât de multă consecvenţă îţi trebuie să îi predai copilului bune maniere, respect pentru oameni şi bunurile lor şi o purtare frumoasă în public. Din nou, pilda comportamentului părinţilor va vorbi mai mult decât o mie de cuvinte.

Să nu îşi urmărească doar propriul interes: de obicei ne învăţăm copiii să facă orice ca să le fie bine, iar un astfel de sfat pare ciudat. Atunci când îl învăţăm pe cel mic să vadă şi folosul celuilalt, să lucreze în echipă, să se bucure de binele celui de lângă el, într-un cuvânt, să fie altruist şi empatic, i-am dat un dar nepreţuit pentru toată viaţa! L-am învăţat să semene sămânţă de prieten!

O gândire optimistă : iată încă o lecţie care se prinde din „zbor”. Când în casă pluteşte optimismul, copilul va învăţa să gândească pozitiv prin imitaţie. Reversul e valabil. Dacă ne lăsăm măcinaţi de gânduri rele, dacă suntem permanent îngrijoraţi şi sumbri, la fel va deveni şi puiul nostru în timp.

Ar fi fost de ajuns să spun că lecţia esenţială a celor şapte ani de-acasă este să îi învăţăm pe copii ce e dragostea, dar pentru asta, nu-i aşa, e nevoie de o viaţă întreagă.

În mod sigur educația și învățămintele,nu se opresc la vârsta de 7 ani. Noi ca și părinți avem totuși cel mai important rol asupra copiilor noștri, în crearea caracterului, personalității, viziunii și concepțiilor despre viață și despre valorile și aprecierile a tot ce este în jurul nostru, atât la oameni, copii, animale și natură ....De noi depinde cel mai mult viitorul copiilor noștri prin educația pe care le-o dăm. Este foarte important să fim responsabili și să ne încurajăm copiii, să-i sustinem, să le spunem mereu cât de mult îi iubim, apreciem și respectăm. Să le spunem mereu că ei sunt curajoși, deștepți, talentați, inteligenți, sănătoși și că pot obține în viață tot ceea ce își doresc dacă vor ști cum să facă acest lucru și dacă vor lua deciziile corecte la timplul și locul potrivit.

EDUCAȚIA PREȘCOLARILOR ÎN SPIRITUL VALORILOR NAȚIONALE

Prof. inv.prescolar PRADATU SORINA
Grădiniţa cu program prelungit nr. 29 Iaşi

„Nu te intreba ce poate face tara pentru tine, intreaba-te ce poti face tu pentru tara ta“
(Jojn F. Kennedy)

„Patriotismul este convingerea noastra ca o tara este superioara altora intrucat ne-am nascut in ea!”(George Bernard Shaw)

Nimeni „nu poate deveni om decât dacă este educat”(Comenius) ceea ce înseamnă că activitatea de formare și stimulare a resurselor individuale conduce la desăvârșirea omului. Rolul de influențare pe care îl are educația, este acela prin care se urmărește dezvoltarea continuă a unor calităţi umane specifice și explorarea de noi orizonturi de cunoaștere pentru individ. Prin acest rol, este exploatată întocmai atitudinea activă a omului față de propria împlinire, dar și simțul responsabilității pentru generațiile viitoare, exprimat prin intenția și preocuparea permanentă de a transmite urmașilor idealul educației, acela de „a fi” și „a deveni”. În sens restrâns, acest ideal educaţional reprezintă „tipul de personalitate pe care o anumită societate, într-o anumită etapă istorică, îl proiectează, şi la care aspiră sau pe care îl impune, ca pe modelul cel mai general de referinţă pentru valorile împărtăşite de societatea respectivă, în orizontul de timp care îi este accesibil”.

Factorii educativi-familia, şcoala, universitatea, mass-media, instituţiile de cultură, internetul - pot şi trebuie să se implice în formarea conştiinţei şi a conduitei nationale .

Agenţii educativi - părinţii, învăţătorii, profesorii, mentorii –trebuie să aibă deschiderea şi pregătirea necesară pentru a favoriza copiilor şi tinerilor asimilarea valorilor culturii şi civilizaţiei naţionale, cunoaşterea şi respectarea valorilor romanesti.

Copiii şi tinerii trebuie să înţeleagă şi să adere la valorile promovate, sa se comporte ca reprezentanţi ai naţionalităţilor sau etniilor cărora le aparţin , păstrându-şi identitatea.

Educatia copiilor in spiritual respectului fata de valorile nationale este astazi pentru noi o sarcina de prima importanta, de ea depinzand viitorul nostru , al tuturor. Constructia adultului nu poate rezista daca nu se sprijina pe o baza solida si rezistenta. Parintii si scoala au rolul principal, punand o amprenta pozitiva asupra valorilor si traditiilor unei intregi natiuni.

Inovatia in educatia contemporana insemna ,,atitudine,,.Educatia bazata pe valorile traditionale romanesti este despre atitudinea cadrului didactic, pentru ca el inchide usa clasei la un moment dat.

Folclorul, legendele, obiceiurile populare si traditiile atesta vechimea si identitatea noastra ca popor. Drapelul National, Imnul National si Stema Romaniei sunt valorile simbol care duc la cel mai inalt nivel educatia nationala. Valorile culturale ale României sunt păstrate cu sfințenie mai ales în mediul rural, acestea reușind să conserve elementele de cultură, tradiție și folclor, care sunt înțelepciuni de viață izvorâte din experiențe, din bucurie sau durere, din năzuințe și dor, din setea de liniște sau dragostea pentru frumos, creând punți între generații

Strategia de construire constienta a unui spirit national presupune intr-o prima faza explicatia notiunii de tara. Cu ajutorul ei putem dezvalui continutul si sensul respectarii unor cerinte care pot declansa o traire afectiva fata de neamul din care facem parte cu totii. Convorbirea, dialogul si discutia dintre educator si copil urmareste transmiterea si clarificarea unor cunostinte despre tara si popor. Avantajul dialogului consta in aceea ca valorifica experienta de viata a copiilor (mersul cu colinda, uratul). Convorbirile organizate sau ocazionale se desfasoara cu intreaga grupa sau individual, cat si observarea costumului popular, descrierea elementelor componente, incepand cu podoaba capului si terminand cu incaltamintea. Povestirea consta in prezentarea , intr-o forma atractiva a unor intamplari, fapte reale sau imaginare, oferind copilului prilejul de a desprinde anumite concluzii personale. In acest sens zicătorile, proverbele, ghicitorile, care se pot folosi în cadrul unor sezatori dau naștere unei atmosfere recreative și antrenante. La probele practice, se pot realiza obiecte de artă populară și lucrări precum cusături, împletituri, decorare vase, confecționare păpuși pe linguri de lemn. Activitati precum dansurile populare constituie un mijloc complex de educare a copiilor în spiritul dragostei față de valorile artistice ale poporului român. Dansul popular poate fi însoțit și de strigaturi si chiuituri, ceea ce îi conferă mai mult dinamism, devine mai antrenant și invita la joc si buna dispozitie. Organizarea serbărilor cu tradițiile și obiceiurile locale ne ajuta sa perpetuam si sa le transmitem din generatie in generatie. Fiind la "vârsta întrebărilor" si manifestand o curiozitatea mare despre tot ceea ce se intampla in jurul lor, prescolarii acumuleaza informatii pretioase, isi formeaza impresii puternice si deprinderi de comportament.

Grădinița îl face pe copil să conștientizeze valorile creațiilor populare, il ajuta pe copil să inteleaga frumusețea folclorului românesc, dansul, cântecul și portul popular, casa tradițională românească. Sarbatoarea de 1 Decembrie, 24 Ianuarie, Paștele, Crăciunul și Anul Nou sunt un teren propice pentru a insufla copiilor mândria de a fi români.

Cu totii avem datoria morala sa transmitem generatiilor de copii semnificatia simbolurilor nationale, apartenenta la acest popr, trecutul si prezentul neamului romanesc, sa constientizam necesitatea promovarii lor pentru ca : „A fi patriot nu e un merit, e o datorie.„(George Toparceanu).

BIBLIOGRAFIE

Dumitrana Magdalena, „Copilul, familia şi grădiniţa", Editura Compania, Bucureşti, 2000

Sârbu Tănase, Etică: valori şi virtuţi morale, Editura Societăţii academice Matei Teiu Botez, Iaşi, 2005

MECT, CNFP „Managementul proiectului - „Ghid practic pentru formatori și cadre didactice", București, 2001.

Revista Învățământul Preșcolar nr.1-2, 2009.

Cf. Onaga Florima-Magdalena, *Educaţie pentru valori şi convingeri morale*, Timişoara, 2018, p. 3.

Tudorica, Roxana, Dimensiunea europeana a invațamantului romanesc, Institutul European, 2004.

COMUNICAREA POZITIVĂ ÎN RELAȚIA CU COPILUL

Profesor Învățământ Preșcolar, Melencu Elena-Denisa
Liceul Tehnologic Baia de Fier

Educația copilului reprezintă de cele mai multe ori o dilemă pentru părinți. De multe ori părinții sunt puși în fața unor situații cu totul noi la care nu știu cum să facă față nevoilor copiilor.
Perioada preșcolară, este perioada care se caracterizează prin cele mai profunde și productive însușiri psihice ale individualității. Este perioada unei intense receptivități, sensibilități și flexibilități psihice divergente. De aici necesitatea de a exersa și fructifica potențialul creativ al preșcolarului, de a-i forma și dezvolta eul cognitiv, afectiv, socio-acțional în devenire.
Comunicarea este o trebuință a copilului de a se integra social. Această trebuință poate fi satisfăcută de părinte la vârstă preșcolară, deoarece este legat emoţional de el.

Menținerea comunicării dintre părinte și copil, îi va crea preșcolarului încredere în forțele sale, deoarece în această perioadă acesta, asimilează foarte multe cunoștințe, dacă este susținut de părinți sau de către persoane în care preșcolarul investește mult.
Comunicarea părintelui cu copilul la perioadă de vârstă 3-6 ani duce la prevenirea dereglărilor în personalitatea copilului.
Comunicarea cu propriul copil reprezintă o regulă de bază pentru a-i înțelege nevoile și pentru a-l îndruma către o educație adecvată necesităților societății.

Comunicarea cu copilul, îl ajută pe adult să se aproprie mai mult de el, să-l înțeleagă și să contribuie la dezvoltarea lui emoțională, socială, cognitivă, dar și la disciplinarea lui.
La vârsta preșcolară, curiozitatea se manifestă pe deplin, în aceasta etapă a copilăriei întrebările curg fără oprire. Părinții sunt asediați cu întrebări de genul „de ce”, „cine”, la care trebuie să răspundă cu răbdare, deoarece răspunsurile au un rol esențial în dezvoltarea intelectuală a micuțului preșcolar. Astfel că, prin răspunsul la întrebări, părinții vor contribui major la dezvoltarea universului micuțului, la o proximă cunoaștere a lumii în care trăiește, la dezvoltarea imaginației, a formării mecanismelor de apărare, pentru ca mediul înconjurător să fie mai ușor de suportat pentru micul preșcolar, iar adaptarea să se facă mai ușor.
O relație pozitivă cu cel mic, intermediată de o comunicare optimistă, motivațională, este esențială pentru creșterea unui copil capabil de succes pe viitor și fericit.
Cei mici au nevoie să fie ascultați de părinți. Adulții trebuie să fie la dispoziția lor și să-I asculte cu mare atenție. Comunicând cu copilul, este bine ca acesta să simtă că i se acordă atenție, că există tot timpul un contact vizual și că nu are de ce să-i fie frică să spună ceea ce-și dorește și ceea ce simte. Pentru a fi un bun părinte, este nevoie să asculți cu răbdare, empatie ceea ce îți spunecopilul tău.
Gândirea și comunicarea pozitivă nu presupune că trebuie să încurajăm rezultatele mai slabe ale copilului, ci să discutăm cu el, să-l ascultăm. Când copilul greșește trebuie să comunicăm pozitiv cu el, să găsim faptele, lucrurile care merită laude.

Experienţa unei comunicări nereuşite cu părinţii, creează deseori obstacole pentru copil în procesul de socializare cu lumea din jur. Orice replică negativă din partea părintelui îl face să creadă că el nu este demn de o bună apreciere. Un copil neascultat şi neînţeles va deveni un adult foarte nesigur pe sine, întâmpinând mari dificultăţi de a se afirma şi a lua decizii.

Un copil căruia îi este satisfăcută nevoia de comunicare va creşte un adult care îşi va propune scopuri îndrăzneţe, va realiza obiectivele propuse și se va bucura de succesele personale. Comunicarea eficientă cu copilul îi dezvoltă acestuia capacităţi de autoafirmare. Astfel, copilul, în viitor, nu va întâmpina dificultăţi în a-şi spune punctul de vedere şi a colabora cu oameni noi, fiindcă el a fost învăţat de mic că, pentru a fi înţeles, este nevoie de comunicare eficientă.

Un copil îşi creează din experienţa trăită, lumea sa de valori şi idei. Cu cât mai mult veţi comunica cu el, cu atât va fi mai bogată, diversă şi obiectivă această lume. În funcţie de reacţia adultului din preajma lui, copilul învaţă cum să comunice cu cei din jur, cum să-şi exprime părerea şi să se facă auzit.

Un părinte care ascultă cu atenție ceea ce îi spune cel mic, formează un om.

TEHNOLOGIE ȘI EDUCAȚIE

Prof. ec. GURĂU MIRELA LILIANA
LICEUL TEHNOLOGIC COSTACHE CONACHI PECHEA,GALAȚI

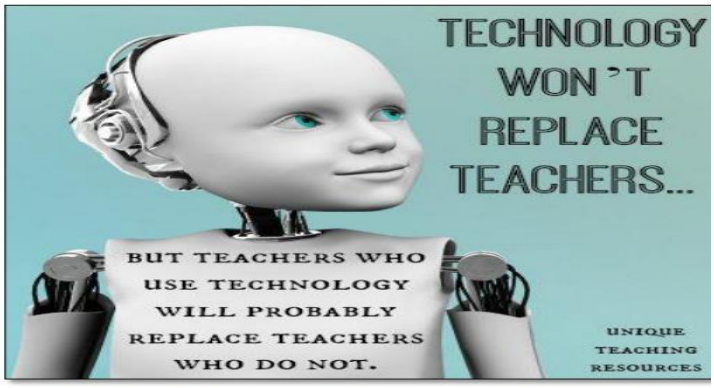

Fig.1.1 Tehnologia nu va înlocui profesorul *(Dykes, 2016)*

Utilizarea tehnologiei în sălile de clasă a devenit un lucru firesc atât pentru cadrele didactice cât și pentru elevi.

Telefoanele,tabletele sau laptopurile sunt folosite pentru a accesa informații în timp scurt, pentru a realiza prezentări atractive sau pentru a parcurge simultan teste sau informații , realizând astfel activități educaționale interactive.

Tehnologia digital oferă elevilor posibilitatea accesării informației în format scris,audio sau video,elevul reușind astfel să înțeleagă și să asimileze mai ușor cunoștințele și informațiile.

Instituțiile de învățământ folosesc în acest moment paltforme de tipul ZOOM,MICROSOFT TEAMS, GOOGLE CLASSROOM ,MEET etc care permit elevilor să participle la ore și să învețe indifferent de locul sau distanța la care se află.

Pe măsură ce tehnologia avansează,elevii au posibilitatea de a utiliza competențele digitale dobândite pe parcursul școlii ,într-o manieră eficientă și atractivă pentru ei.

Tehnologia nu numai că îmbunătățește accesul la educație și resurse ,dar ajută și la pregătirea elevului pentru o integrare mai ușoară într-o lume unde competențele digitale au un rol hotărâtor.

Educația modernă are nevoie de tehnologie deoarece o competență important a tânărului absolvent o reprezintă competența digitală.

În era inteligenței artificiale ,competențele digitale dau elevilor un avantaj în viață,ele reprezentând un mare plus pentru fiecare individ.

Utilizarea tehnologiilor digitale în procesul de învățare ajută la îmbunătățirea abilităților de citire și de calcul,la dezvoltarea dexterității manuale și a memoriei de lucru visual-spațiale.

Studiile arată că utilizarea tehnologiei digitale interactive de către elevi, ajută la dezvoltarea și îmbunătățirea funcțiilor executive - capacitatea de a se concentra și de a realiza lucruri noi precum și îmbunătățirea capacităților de memorare.

Utilizarea jocului didactic ,cu ajutorul -leaning apps,kahoot,jumbord ,padlet etc pot ajuta la realizarea unei ore atractive la care elevul ,implicat fiind ,să participle cu plăcere și să rețină mai ușor informația.

Este important ca sistemul educational să continue să integreze tehnologia în moduri care sprijină și îmbogățesc experiența de învățare a elevilor,pregătindu-i pentru provocările și oportunitățile lumii de mâine.

Principalele argumente care stau la baza nevoii de utilizare a tehnologiei în educație sunt susținute, pe de o parte, de evoluția continuă și fără precedent a noilor tehnologii, de rolul tot mai accentuat pe care acestea îl înregistrează în toate domeniile de activitate, de cerințele pieții forței de muncă, orientate spre deținătorii competențelor digitale și, pe de altă parte, invitabil, de existența unei generații de tineri nativi digitali.

Deasupra acestor incontestabile argumente, amintim unul, adesea, ignorat din dorinţa de a rămâne sub mirajul „unicităţii" digitalizării: nevoia şcolii de folosire corectă, atentă, responsabilă a mijloacelor – indiferent de „era" pe care o parcurgem. Tema „noilor mijloace" nu este nouă. Noile mijloace, se modifică, se pot „revoluţiona" dar relaţia lor cu şcoala rămâne neschimbată. Mereu, în istorie, provocarea societății, a școlii și a tuturor actorilor implicați în procesul educativ este să identifice soluții care să răspundă nevoilor și particularităților noii generații de elevi, să-i pregătească pentru o societate în care să rămână capabili să utilizeze tehnologia vremii și informația în favoarea persoanei cu spirit inovativ, dar mereu analitic, care să dețină însă criterii mereu riguroase de selecție și decizie responsabilă. Generaţia nouă a fost mereu definită ca fiind „altfel" pentru că fiecare are, la rândul ei, acces la o tehnologie fără precedent, care conferă şansa unor deprinderi şi particularități unice, în raport cu cele anterioare, dar şi cu ale celor viitoare.

Evoluția tehnologiei, aplicațiile social media, site-urile specializate oferă posibilitatea menţinerii tuturor în relaţie cu orice sursă în timp real. Este momentul optim să acceptăm instrumente şi metode noi, dar fără a renunța la cele tradiţionale, întrucât ele reprezintă baza tuturor dezvoltărilor, fiind și cele care reprezintă fundamentul care a dus la civilizaţia digitalului.

Educația, ca fundament al culturii și sursă valorică a civilizației rămâne singurul garant al armoniei necesare dezvoltării persoanei, grupurilor colectivităților indiferent de mărimea lor.

Bibliografie

https://covera.ro/beneficiile-tehnologiei-in-educatie
https://www.edupedu.ro/
https://www.libertatea.ro/tehnologie

Utilizarea TIC în învăţământul primar

p.i.p. Ciobanu Doiniţa Daniela
Şcoala Gimnazială "Ion Creangă",
Craiova

Dezvoltarea tehnologiilor informațiilor și comunicării și avantajele folosirii acestora reprezintă o realitate a lumii actuale față de care școala prin specialiștii săi trebuie să manifeste deschidere, capacitate de asimilare, adaptare și valorificare eficientă în raport cu beneficiarii săi direcți. Atât timp cât acceptăm, ca profesori, că tehnologia modernă care facilitează accesul la informații și relaționarea rapidă și complexă cu medii dintre cele mai diverse ocupă astăzi un loc foarte important în viața elevilor noștri, trebuie să înțelegem și că acest aspect poate și trebuie valorificat și în activitatea noastră.

Utilizarea calculatorului în şcoala nu trebuie să fie limitată doar la un anumit domeniu, de exemplu informatica; calculatorul trebuie să-şi găsească loc şi în cadrul altor discipline, într-un mod raţional şi bine gândit!

Un prim avantaj îl constituie chiar faptul că elevii, chiar şi cei din ciclul primar, fiind deja familiarizați cel puțin cu utilizarea internetului și a mediilor de socializare, pot fi, în principiu, convinși să le utilizeze și în activitatea școlară. Internetul, spațiu virtual labirintic, vine spre noi cu bune și cu rele. Ca adulți, reușim, probabil , mult mai ușor să evităm anumite capcane ale bombardamentului cu informații disparate, haotice și care necesită efort de ordonare. Integrarea TIC în activitatea didactică, din această perspectivă, poate avea un dublu avantaj: pe de o parte, permite accesul rapid la informații, pe de altă parte, contactul cu aceste informații poate fi orientat într-o o manieră constructivă și eficientă de documentare și adesea îl preferă consultării unei bibliografii tradiționale (cărți, studii, reviste etc). Rolul profesorului este important aici în formarea elevilor în direcția selectării judicioase și critice a surselor pe care le au la dispoziție. Faptul că elevul înțelege că nu orice informație găsită pe internet este valoaroasă, ci numai cea care răspunde unei teme, unor ipoteze de lucru sau ca dovadă în susținerea unor argumente este adevăratul câștig al întâlnirii dintre tehnologie și educație. Ce câștigă elevul? Plăcerea explorării, urmată de dezvoltarea capacității de analiză, selectare, combinare și sintetizare a datelor obținute. Obișnuința de a verifica o informație folosind mai multe surse poate dezvolta elevilor deprinderea de a gândi critic și de a rezolva autonom o problemă.

De exemplu, la ciclul primar, TIC poate fi valorificat cu preponderenţă la orele de ştiinţe când se pot prezenta copiilor într-un mod atrăgător şi captivant anumite filmuleţe, documentare, ilustraţii, experimente care să stimuleze şi să satisfacă nevoia de cunoaştere, descoperire, informare. Să nu mai spun de faptul că, conform noului curriculum, toate conţinuturile aferente programelor şcolare trebuie predate folosind strategiile tehnologiei moderne. Auxiliarele şcolare sunt digitale şi acest lucru ne încurajează să utilizăm aproape la fiecare oră calculatorul, videproiectorul sau alte mijloace tehnice care să faciliteze şi să asigure buna funcţionare a

procesului instructiv-educativ. Copiii prezintă un mai mare interes faţă de şcoală, faţă de conţinuturi deoarece modul în care sunt prezentate informaţiile ce urmează a fi însuşite de către aceştia le captează atenţia şi le dezvoltă dorinţa de descoperire, de cunoaştere şi experimentare.

Unul dintre deziderateleșcolii actuale îl reprezintă dezvoltarea competențelor de lucru prin colaborare și TIC-ul poate fi integrat și aici cu succes. De exemplu, site-ul E twinning, ca parte a programelor Comenius, oferă posibilitatea realizării unor proiecte între școli din toate colțurile Europei, pentru toate categoriile de vârstă și pe teme dintre cele mai diverse. Toate activitățile se desfășoară în spațiul virtual care utilizează instrumente variate precum blogurile, chat-ul, prin care elevii pot intra ușor în legătură cu alți elevi, din alte țări, lărgindu-și astfel orizontul cultural și de cunoaștere.

Un aspect deosebit de important îl reprezintă avantajele pe care TIC-ul le are în sprijinul educațional al elevilor cu CES, fie că vorbim despre cei cu dificultăți de învățare, fie despre cei cu tulburări de comportament sau cu diferite dizabilități. De exemplu, având la clasă un elev cu grave deficiențe vizuale, de un real folos a fost faptul că am putut realiza cu ușurință documente de lucru cu caracterele și dimensiunile care să-i asigure o bună receptare. Eu, personal, am avut la clasă un copil cu autism, care nu avea capacitatea de a relaţiona eficient cu cei din jur datorită anumitor tulburări de persoalitate pe care le avea, dar, ori de câte ori, utilizam mijloacele TIC, în special la orele de muzică şi mişcare, reuşea să se cupleze cu noi şi să se implice în activitatea pe care o desfăşuram în mommentul respectiv. De asemenea, în cazul unor clase eterogene, TIC-ul mi-a oferit posibilitatea realizării mult mai facile a unor documente de lucru adaptate nevoilor și ritmurilor diferite ale elevilor.

Se poate spune că integrarea resurselor TIC în educaţie este benefică şi duce la o creştere a performanţelor şcolare, cu condiţia ca elevii să posede cunoştinţe de utilizare a calculatorului. Calculatorul nu trebuie să fie doar un instrument pentru a prezenta conţinuturile existente într-o altă manieră, ci trebuie să ducă la modificarea modului de gândire şi stilului de lucru la clasă al profesorilor, cristalizate în secole de învăţământ tradiţional, în care eram prea puţin preocupaţi de personalitatea şi de posibilităţile elevului.

Activitatea didactică presupune o bună relaționare profesor-elev-părinte. În situația actuală, în care implicarea părinților în evoluția școlară a copilului este adesea afectată de cauze diverse (timp, absența din țară etc), consider că realizarea unui catalog electronic prin care părintele să afle în timp real situația exactă a copilului său prin simpla accesare a internetului ar putea contitui o modalitate de îmbunătățire a relației școală-părinți, cel puțin la nivel informațional.

În concluzie pot spune că, pentru a realiza un învatamânt de calitate şi pentru a obţine cele mai bune rezultate trebuie să folosim atât metodele clasice de predare, învaţare, evaluare cât şi metodele moderne, printre care putem să menţionăm TIC. Dacă se doreşte un process educaţional de calitate şi rezultate de success este foarte important să îmbinăm metodele tradiţionale cu cele moderne, însă, să nu uităm că, ţinând cont de particularităţile, cerinţele societăţii, cât şi de caracteristicile elevilor “noii generaţii”, mijloacele TIC nu trebuie să lipsească din proiectarea

didactică şi din activitatea de predare-învăţare-evaluare.

Bibliografie:

- Istrate, Olimpius – *Efecte si rezultate ale utilizării TIC în educaţie* în Lucrările Conferinţei Naţionale de Învăţământ Virtual , Ediţia a VIII-a, 29 octombrie – 31 octombrie 2010, Tehnologii Moderne în Educatie **s**i Cercetare, Editura Universităţii din Bucureşti, 2010
- Thorne, Kaye. *Blended Learning – How to Integrate Online and Traditional Learning*, 2003, Kogan Page Limited
- http://iteach.ro/experientedidactice/avantajele-integrarii-tic-in-activitatea-didacti ca

Sugestii creative pentru formarea unei atitudini pozitive față de învățare la disciplina matematică

Prof. înv. Primar Ungureanu Amalia,
Școala Gimnazială, Comuna Măgureni

Matematica este disciplina al cărui studiu contribuie în mod esenţial la formarea gândirii logice, a unei judecăţi riguroase şi a ordinii în viaţă şi în muncă. Învăţarea matematicii exersează gândirea, antrenează capacitatea de organizare logică a ideilor, întăreşte atenţia şi măreşte puterea de concentrare în intensitate şi durată, antrenează memoria logică, dezvoltă un ascuţit simt critic constructiv şi gustul pentru obiectivitate şi precizie.

În planul-cadru de învăţământ, disciplina Matematică şi explorarea mediului face parte din aria curriculară *Matematică şi Ştiinţe ale naturii*, realizând o abordare integrată a conceptelor specifice domeniilor Matematică şi Ştiinţe ale naturii, pentru care sunt alocate, la clasa pregătitoare şi clasa I, 4 ore pe săptămână, iar la clasa a II-a, 5 ore.

Principalele motive care au determinat *abordarea integrată* a matematicii şi a unor elemente de ştiinţe ale naturii în cadrul aceleiaşi programe sunt următoarele: o învăţare holistică la această vârstă are mai multe şanse să fie interesantă pentru elevi, fiind mai apropiată de universul lor de cunoaştere, contextualizarea învăţării prin referirea la realitatea înconjurătoare sporeşte profunzimea înţelegerii conceptelor şi a procedurilor utilizate, armonizarea celor două domenii: matematică şi ştiinţe permite folosirea mai eficientă a timpului didactic şi măreşte flexibilitatea interacţiunilor.

Din punctul de vedere al particularităților psihologice ale micului școlar, observăm că cei mai mulţi întâmpină greutăţi asupra operaţiilor de adunare şi scădere cu trecere peste ordin. Mintea copilului de 6-8-9 ani poate explora fenomene matematice complexe şi această etapă de şcolaritate este momentul optim să fie stimulată capacitatea imagistică a copilului.

În etapa 6/7 - 10/11 ani crește acuitatea perceptivă față de comportamentele obiectului perceput, dar și a schemelor logice, există dificultăți în recunoaștere anumitor construcții geometrice prezentate într-o altă poziție decât cea în care le percepe în mod frecvent, în perioada școlarității mici, copilul se confruntă cu erori în aprecierea microunităților de timp (minutul, secunda), activitățile de observare trebuie conduse de îndrumător (cadru didactic, părinte), încep să se dezvolte imaginile anticipatorii, implicate in acțiuini de creație, micul școlar reușește să conserve în plan mintal cantitatea, iar mai târziu (9-12 ani), greutatea și volumul corpurilor, se amestecă frecvent datele esențiale ale unei probleme cu cele neesențiale; raționamentul dominant este cel intuitiv, semnificația cuvintelor se îmbogățește și devine mai precisă, citirea calitativă este legată de înțelegerea textului, volumul memoriei crește de 8 până la 10 ori față de perioada anterioară (preșcolaritatea), memoria de scurtă durată (MSD) devine foarte activă după vârsta de 8 ani, iar memoria de lungă durată (MLD) stochează cu precădere idei, operații, strategii, procedee, caracter specific: uită acțiuni comportamentale (de exemplu: uită rechizite acasă), atenția este predominant involuntară, spontană la vârste mici, imaginația reproductivă este solicitată îndeosebi in activități de

învățare și înțelegere, asistăm la îmbogățirea și diversificarea trăirilor afective: satisfacția rezolvării unei sarcini dificile; dorința de a cunoaște mai mult (curiozitate intelectuală); emoții și sentimente trăite față de succesele grupului de apartenență, fenomenul Pygmalion: motivația școlarului mic de a învăța crește datorită atitudinilor celor care stimulează încrederea în sine a copilului, îi acordă atenție, antrenează și valorizeaza capacitățile acestuia, interesul pentru joc continua să fie puternic și se accentuează cel pentru lectură, natură și domeniul tehnic, după 9 ani elevul se poate mobiliza voluntar și își dezvoltă autonomia, se accentuează deprinderea de calcul aritmetic, rezolvare și compunere de probleme matematice, crește aptitudinea de a învăța, dar și aptitudinile speciale (plastice, muzicale), trăsăturile temperamentale se nuanțează; colericii încep să se pondereze, flegmaticii adoptă un ritm mai alert, iar melancolicii își activează conduita prin succesele pe care le obțin, imaginea de sine înregistrează o amplificare în toate cele trei planuri: corporal, social, spiritual (aici EUL e implicat în activitatea de învățare și consolidare a imaginii de sine).

În baza analizei literaturii de specialitate și a curriculumului pentru învățământul primar, precizăm următoarele repere teoretico-metodologice privind formarea atitudinilor față de învățarea matematicii la elevii de clase primare:

• pot fi definite ca ansambluri ale factorilor interni ai personalității elevului, care determină, orientează, organizează și susțin eforturile în învățarea matematicii. Ele se formează datorită sistemelor relaționale în care se află elevul, în baza experienței de învățare a matematicii.

• includ componente: de ordin *cognitiv* – cunoștințe, convingeri, opinii despre valoarea matematicii în viața oamenilor; de ordin *afectiv* – sentimente de plăcere sau neplăcere aferente activităților matematice; *de performanță* – comportamente în activități matematice.

• procesul de formare și dezvoltare a atitudinii față de matematică este influențat de multipli factori externi, printre care un rol aparte îl au atitudinile față de matematică ale cadrului didactic și ale părinților.

• strategiile didactice problematizatoare, bazate pe diferențiere/individualizare, ce stimulează cooperarea și metacogniția în condițiile accesibilității vârstei sunt cele mai oportune pentru dezvoltarea acestora.

Am selectata câteva sugestii de tehnici de superînvățare care pot contribui la formarea unei atitudini pozitive de învățare șa disciplina matematică:

a) Muzica are un rol foarte important în învățare, putând spori receptivitate și capacitatea de concentrare, știut find că ritmul și armonia influențează pozitiv stările psihice.

b) Aportul de vitamina B influențează pozitiv coeficientul de inteligență: B1 crește performanțele intelectuale, B6 îmbunătățește funcțiile mintale, B12 sporește capacitatea de învățare.

c) Copiii care consumă multe dulciuri au dificultăți în învățare; ele predispun la somnolență, reducând atenția și concentrarea.

d) Creierul este cel mai mare consumator de oxigen din corp; de aici necesitate aerisirii spațiilor de studiu sau a respectării recreațiilor (chiar și acasă, programul zilnic de pregătire a temelor trebuie să includă și pauze).

e) Emisfera cerebrală stângă este dominantă la majoritatea dreptacilor; controlează procesul gândirii, limbajul, scrierea, calculul, memoria pe termen scurt.

f) Inteligența nu garantează succesul, ea reprezintă doar baza, iar psihologii o consideră nativă. Copilul nu se naște deștept sau prost, el se naște cu capacitatea de a ajunge deștept.

g) În rezolvarea testelor este indicat să se treacă peste subiectele care ridică probleme mari în rezolvare și să se revină la ele după parcurgerea celorlalte sarcini. De regulă, se lucrează în ordinea dată, deoarece solicitările ar trebui prezentate gradual, cu subiecte dificile spre sfârsit.

h) Succesul crește motivația învățării; izbânda în rezolvarea micilor probleme va mări încrederea în forțele proprii și îți va permite să abordezi cu mai mult curaj problemele mai grele.

i) Copiii trebuie tratați cu respect, trebuie încurajați să gandească liber, au nevoie să fie susținuți și aprobați.

j) Invățarea este mai eficientă dacă e urmată de laudă/recompensă și nu de pedeapsă (ceartă sau calificative mici).

k) Cum se modificã starea de atentie pe parcursul unei ore:

- în primele 5 minute intră în funcțiune atenția involuntară și crește capacitatea de concentrare, apoi scade atenția involuntară datorita reducerii gradului de noutate și intră în funcțiune atenția voluntară, bazată pe efort conștient;
- atenția crește treptat, atingând cota maximă după 25-35 de minute de activitate;
- după 35-45 minute de activitate intensă se manifestă oboseala intelectuală, ceea ce impune necesitate unei pauze.

1) Atenția este un proces psihic dificil și complex: controlul minții înseamnă controlul simțurilor și al gândirii.

„Să fiu atent!" este autocomanda pentru atenția voluntară.

m) Pentru ca o informație să fie înregistrată, ea trebuie să prezinte un anumit interes; motivația antrenează automat atenția: cunoașterea scopului învățării mărește de 5-6 ori randamentul.

n) Când învățarea este abordată sub forma unui joc, va apărea un interes profund pentru lucrurile care înainte păreau plictisitoare.

Motivatia intrinsecă (interioară) provine din plăcerea de a învăța și este mult mai eficientă decât motivația extrinsecă (sub presiunea notelor, părinților, profesorilor; cei care învată numai pentru a trece un test sau un examen uită 60-70% din ceea ce au învățat).

o) De-a lungul vieții, omul nu folosește mai mult de 10% din capacitatea creierului. Cum ar fi dacă ai putea utiliza numai 10% dintre degete, adică un singur deget?

Visarea constitue un fenomen natural, pozitiv în anumite condiții. Cauzele ei sunt multiple (oboseala, anxietatea etc.), dar, în primul rând este insuficiența sau proasta organizare a învățării, raportată la întelegerea materialului, metodele de memorare-învățare-recapitulare, particula-ritățile individuale.

p) În cazul învățării în salturi și a memorării forșate în primele 3 zile după examen (sau după lecție), peste 80% din cunostințe vor fi uitate dacă nu sunt repetate!

q) Conform datelor psihologiei cognitive omul reține 10% din ceea ce citește, 20% din ce aude, 30% din ce vede, 50% din ceea ce vede și aude, 80% din ce spune și 90% din ce spune și face în același timp. Dezvățarea este de 10 ori mai grea decât învățarea: prin urmare, este necesar să se învețe corect de la început.

r) Este obligatoriu să se evite învățarea mecanică: memorarea logică, bazată pe înțelegere este de 20 de ori mai productivă decât cea mecanicã. Emoțiile negative și apatia afectează

capacitatea de învățare. Memorarea e mai ușoară când se face apel la o serie de repere sau puncte de sprijin.

s) Cea mai scăzută productivitate a învățării este între orele 13 și 15. Ceea ce se învață după-amiaza și seara se reține mai bine, deoarece somnul are un efect de întărire și de fixare asupra informațiilor obținute în starea de veghe.

t) Se vor evita întreruperile în perioada învățării: nu se va trece de la o temă la alta până ce prima nu e însușită temeinic, deoarece s-ar putea genera confuzii și interferențe negative.

u) Necesarul de somn este: pentru copiii de 6-7 ani - 12 ore de somn, între 8-10 ani - 11 ore și jumătate, pentru cei peste 11 ani - 11 ore; 80-90% dintre copii dorm mai puțin decât normele optime, iar durata și calitate somnului influențează calitatea randamentului școlar. Memoria de lungă durata (MLD) lucreaza intens în timpul somnului care, în interval 2-24, este cel mai odihnitor.

v) Informațiile sunt recepționate și transmise creierului astel: 83% prin văz, 11% prin auz, 3,5% prin miros, 1,5% tactil și 1% prin gust.

w) Scrierea cu litere mari sau colorarea cuvintelor-cheie, a formulelor și a observațiillor faciliteaza reținerea. Dacă modelele, exemplele oferite nu sunt revizuite imediat, va interveni uitarea. După o săptămână se uită 75%, iar după 3 saptămâni - 98% dintre achiziții.

Nu în ultimul rând, reamintim faptul că atitudinea profesorului și atitudinea părintelui care sprijină parcursul școlar sunt cele care determină atitudinea elevului față de matematică, în special si față de învățare, în general.

Bibliografie:

1. Berechet, Florian, *Cu eleganță didactică spre performanța matematică-ghid inovator pentru învățământul primar*, Editura Paralela 45, Pitești, 2021
2. Zlate Mielu., Verza Emil, Golu Pantelimon–*Psihologia copilului*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1995
3. Ursu Ludmila, *Note de curs la didactica matematicii*, Chișinău: UPS Ion Creangă, 2015

Importanța softurilor educaționale în procesul învățării

Autor: prof. Hrihorciuc Otilia
Școala: Colegiul Andronic Motrescu Rădăuți

În ultimii ani, utilizarea softurilor educaționale în educație a devenit din ce în ce mai importantă, deoarece acestea pot oferi o serie de beneficii pentru procesul de învățare al elevilor. Softurile educaționale sunt programe de calculator special concepute pentru a sprijini procesul de învățare și pentru a ajuta elevii să își dezvolte abilitățile într-un mod interactiv și captivant. Aceste softuri acoperă o gamă largă de materii școlare, de la matematică și limba engleză până la științe și istorie, și sunt disponibile pentru toate nivelele de educație, de la grădiniță până la universitate.

Acest articol își propune să expună câteva idei despre importanța utilizării softurilor educaționale în educație și să evidențieze avantajele pe care acestea le oferă elevilor. De asemenea, se vor analiza câteva studii de specialitate care au investigat impactul utilizării softurilor educaționale în procesul de învățare.

Utilizarea softurilor educaționale în educație aduce numeroase beneficii atât pentru elevi, cât și pentru profesori. Iată câteva dintre avantajele principale pe care aceste softuri le oferă:

Dezvoltarea abilităților cognitive și matematice

Softurile educaționale pot fi folosite pentru a sprijini dezvoltarea abilităților cognitive și matematice ale elevilor. Aceste programe pot oferi exerciții interactive și provocări care îi pot ajuta pe elevi să își consolideze cunoștințele și să își îmbunătățească abilitățile în domenii precum matematica, logica și gândirea creativă.

Îmbunătățirea abilităților de comunicare și colaborare

Prin utilizarea softurilor educaționale, elevii au oportunitatea de a lucra în echipă și de a comunica eficient cu colegii lor. Aceste programe pot facilita colaborarea între elevi și pot dezvolta abilitățile de comunicare și de lucru în echipă.

Personalizarea procesului de învățare

Softurile educaționale pot fi personalizate în funcție de nevoile și nivelul de experiență al fiecărui elev. Aceste programe pot oferi exerciții adaptative și feedback individualizat care să ajute elevii să se dezvolte în ritmul lor propriu.

Motivarea și implicarea elevilor în procesul de învățare

Softurile educaționale pot fi proiectate într-un mod captivant și interactiv, ceea ce poate crește nivelul de motivare al elevilor și poate să îi țină implicați în procesul de învățare. Aceste programe pot oferi recompense sub formă de puncte sau insigne pentru a stimula progresul elevilor.

Unul dintre studiile de specialitate care a investigat impactul utilizării softurilor educaționale în procesul de învățare a fost realizat de către Smith et al. (2017). Aceștia au analizat modul în care utilizarea unor softuri educaționale pentru învățarea matematicii a influențat performanțele elevilor din clasele primare. Rezultatele studiului au arătat că elevii care au utilizat softurile educaționale au

obținut rezultate mai bune la testele de matematică și au manifestat o mai mare încredere în abilitățile lor matematice.

Un alt studiu realizat de către Johnson et al. (2018) a explorat impactul utilizării softurilor educaționale în învățarea limbilor străine. Cercetătorii au descoperit că elevii care au folosit softuri educaționale pentru învățarea unei limbi străine au avut progrese mai mari în comparație cu elevii care au folosit metode tradiționale de învățare.

Aceste studii evidențiază beneficiile pe care utilizarea softurilor educaționale le poate aduce în procesul de învățare și subliniază importanța integrării acestor programe în practica educațională.

Concluzie

Utilizarea softurilor educaționale în educație este din ce în ce mai importantă, deoarece acestea pot oferi o serie de beneficii pentru elevi și pot sprijini procesul de învățare într-un mod interactiv și captivant. Softurile educaționale pot ajuta elevii să își dezvolte abilitățile cognitive și matematice, să își îmbunătățească abilitățile de comunicare și colaborare, să personalizeze procesul de învățare în funcție de nevoile lor și să îi motiveze și să îi implice în procesul de învățare. Studiile de specialitate au evidențiat impactul pozitiv al utilizării softurilor educaționale în procesul de învățare și au subliniat importanța integrării acestor programe în practica educațională.

Bibliografie:

Smith, J., Brown, A., & Jones, C. (2017). The impact of educational software on mathematics learning in primary schools. Journal of Educational Technology, 20(2), 45-58.

Johnson, R., White, D., & Davis, S. (2018). The effectiveness of educational software in foreign language learning. International Journal of Language Education, 15(3), 78-92.

DOMENIUL LEXICO - GRAFIC

Prof. Maroiu Manuela
Centrul Școlar de Educație Incluzivă "Aurora" Reșița

Dislexia şi disgrafia se referă la incapacitatea de a învăţa citirea şi scrierea. Şcolarul cu astfel de tulburări face confuzii constante şi repetate între achiziţionarea cunoştinţelor specifice, cum ar fi : confuzii între litere şi grafismul lor; inversiuni, adăugiri, omisiuni de litere şi grafeme; omisiuni, inversiuni, adăugiri de cuvinte şi chiar propoziţii. Copilul cu o astfel de deficienţă are greutăţi în a comunica în unităţile mai mari de limbaj. Această caracteristică împiedică asimilarea, interiorizarea şi automatizarea regulilor ortografice. Din cauza neînţelegerii celor citite , exprimarea verbală a copiilor este lacunară, plină de omisiuni sau conţine adăugiri de elemente care nu figurează în textul respectiv.

Tulburarile de spectru autist (autism) reprezintă un grup de tulburări de dezvoltare a copilului caracterizate printr-o deteriorare calitativă, severă şi pervazivă în urmatoarele arii de dezvoltare:

- interacţiune socială reciprocă,
- comunicare,
- comportament.

Tulburări asociate

Copiii cu TSA pot prezenta și alte probleme comportamentale sau tulburări asociate care trebuie luate în considerare în momentul evaluării dar și al intervenției, cum ar fi și întârzierea mintală, tulburări instrumentale, întârziere în dezvoltarea limbajului.

Câteva repere ale intervenției logopedice în dislexo-disgrafie

Forme ale dislexo-disgrafiilor

- **Dislexo-disgrafia specifică sau propriu-zisă**, manifestată prin incapacitatea paradoxală în formarea abilităților de scris-citit. Tulburarea se manifestă pregnant în dictare și compunere. În citit se poate silabisi.
- **Dislexo-disgrafia în evoluție** numită și de dezvoltare sau structurală. Se distinge prin faptul că este foarte rezistentă la corectare fapt ce poate indica o componentă genetică. Manifestările sunt de ordin disortografic, în planul înțelegerii semnificației, omisiuni de litere, grafeme, cuvinte, înlocuiri, substituiri, inversiuni, adăugiri de grafeme, litere, cuvinte.
- **Dislexo-disgrafia spațială sau spațio-temporală** se manifestă prin scrierea și citirea în diagonală, prin prezentarea unor forme de separare a cuvintelor în silabe, prin scrierea ondulată.
- **Dislexo-disgrafia pură sau consecutivă** ce apare în asocierea cu alte deficiențe ca: afazia, alalia, hipoacuzia.
- **Dislexo-disgrafia motrică** ce apare în situația unor tulburări de motricitate și psihomotricitate și duce la aspectul neîngrijit al scrisului, ilizibil în cele mai multe cazuri precum și la dificultăți de neînțelegere.
- **Dislexo-disgrafia lineară** constă în incapacitatea trecerii de la un rând la altul, omiterea unor pasaje, sărirea peste spații; ea este mai accentuată în scris.

Etape și obiective în corectarea dislexo-disgrafiei

1.Diagnosticarea (diagnostic general și specific)

Obiective pentru diagnosticul general

- nivelul de înțelegere al vorbirii;
- starea auzului, văzului, motricității;
- pronunția sunetelor.

Obiective pentru diagnosticul specific

- orientarea spațială și temporală;
- elemente de lateralitate;
- orientarea în spațiul paginii:
- cunoașterea grafemelor;
- tipuri de erori.

2. Etapa de prelexie şi pregrafie

Obiective pentru pregătirea psihomotorie:

- dezvoltarea forţei musculare şi posibilitatea de dirijare a acesteia;
- dezvoltarea mişcărilor de fineţe a braţelor şi ale mâini;
- educarea mâinii dominante;
- coordonarea mişcării, respiraţiei, vorbirii;
- pregătirea generală grafomorfică prin exersarea manualităţii;
- exersarea prin desen;
- stabilizarea lateralităţii şi a coordonării oculomotorii.

Obiective pentru pregătirea limbajului verbal:

- educarea deprinderilor de articulare corectă a eventualelor sunete deficitare;
- educarea şi dezvoltarea auzului şi percepţiei auditive;
- identificarea atributelor sunetelor.

Obiective pentru formarea conduitelor perceptiv-motrice:

- identificarea culorilor;
- perceperea formelor;
- formarea percepţiilor formelor grafice;
- formarea percepţiilor de mărime şi cantitate;
- formarea percepţiilor spaţiale - poziţia, direcţia, relaţia;
- formarea percepţiilor temporal;
- identificarea ordinii cronologice;
- cunoașterea schemei corporale;

Obiective pentru dezvoltarea abilităţilor vizual-auditive:

- dezvoltarea acuității vizuale;
- percepţia formelor şi culorilor;
- percepţia imaginilor;
- coordonarea oculo-motorie;
- discriminarea fond-formă;
- discriminarea simbolurilor;

- dezvoltarea memoriei vizuale;
- dezvoltarea acuităţii auditive;
- diferenţierea sunetelor;
- discriminarea verbal;
- perceperea şi decodarea vorbirii;
- dezvoltarea coordonării între sunet şi mişcare;
- dezvoltarea memoriei audio-vizuale.

3. Etapa iniţierii în actul lexico-grafic

Obiective :

- recunoaşterea şi identificarea literelor;
- reproducerea şi însuşirea literelor;
- învăţarea grefo-lexică a vocalelor;
- învăţarea grafo-lexică a consoanelor;
- diferenţierea grafo-lexică a grafemelor care sunt asemănătoare grafic şi/sau acustic.

4. Etapa învăţării grafo-lexiei silabelor

5. Etapa învăţării grafo-lexiei cuvintelor

Obiective :

- recunoaşterea şi reproducerea în scris-citit a cuvântului;
- analiza şi sinteza lexică şi grafică a cuvintelor;
- despărţirea corectă în silabe şi scrierea corectă a cuvintelor;
- citirea corectă a cuvintelor;
- scrierea şi citirea diftongilor, triftongilor vocalici şi consonantici;
- perfecţionarea scrierii şi citirii cuvintelor.

6. Etapa însuşirii citit-scrisului propoziţiilor

Obiective :

- recunoaşterea şi reproducerea propoziţiilor;
- consolidarea propoziţiilor.

7. Etapa textelor

Obiective :

- scrierea-citirea unor texte scurte;
- perfecţionarea scris-cititului.

Pentru corectarea dislexo-disgrafiei la copiii cu TSA având și tulburări asociate, cum ar fi întârziere mintală, tulburări instrumentale – lexico-grafice, am conceput fișe de lucru cu ortograme pentru etapa însușirii citit-scrisului propozițiilor și a textelor.

Se vor citi textele, se vor transcrie, se observă scrierea ortogramelor, se vor formula enunțuri cu ortograme, se completează spațiile punctate cu forma corectă, se va scrie dictare.

Bibliografie:

Ecaterina Vrăsmaş, Cornelia Stănică – Terapia tulburărilor de limbaj. Intervenţii logopedice – EDP Bucureşti, 1997

Coord. Constantin Păunescu – Introducere în logopedie – vol I – EDP Bucureşti, 1976

Iolanda Mititiuc – Probleme psihopedagogice la copilul cu tulburări de limbaj – Ed. Ankarom Iaşi, 1996

Utilizarea TIC în cadrul orelor de matematică

Prof. Sorop Livia-Maria
Colegiul National Mihai Eminescu, Petrosani

Una din metodele moderne care este tot mai mult folosită atât în predarea matematicii, dar şi a altor discipline este Instruirea asistată de calculator. Folosirea calculatorului în orele de matematică face învăţarea matematicii mai atractivă, dar permite şi obţinerea unor rezultate mai bune în progresul de învăţare a elevilor. Utilizarea calculatorului în procesul de învăţământ devine o necesitate în condiţiile dezvoltării accelerate a tehnologiei informaţiei. Pentru noile generaţii de elevi, deja obisnuite cu avalanşa de informaţii multimedia, conceptul de asistare a procesului de învăţământ cu calculatorul este o cerinţă intrinsecă.

Potențialul tehnologiilor informației și comunicării pentru îmbunătățirea predării și pentru eficientizarea învățării este uriaș, însă depinde de câțiva factori, capacitatea cadrului didactic de a le integra în activitatea didactică, de sprijinul și deschiderea întregului colectiv de profesori şi de manageri școlari, precum și de resursele tehnologice disponibile. Infrastructura școlară asigură în proporție însemnată accesul la laboratorul cu computere și conectivitatea la internet. Existența softului educațional în școală ar putea fi o problemă ca și posibilitatea de timp sau spațiu de pregătire în cadrul școlii. Cadrele didactice găsesc totuși modalități complementare pentru nevoia de utilizare a computerului, mai ales că pregătirea lecțiilor se desfășoară preponderent în spațiul personal.

Din punctul meu de vedere, din ceea ce am constatat din experiența la clasă de-a lungul anilor, o contribuție semnificativă a integrării TIC în învăţare este dezvoltarea competenţelor cheie ale elevilor, cum ar fi transdisciplinaritate, interdependenţa pozitivă, responsabilitatea individuală, formarea şi dezvoltarea capacităţilor sociale. Succesul grupului depinde de efortul depus în realizarea sarcinii de către toţi membrii lui, fiecare membru al grupului îşi asumă responsabilitatea sarcinii primite și comunică unii cu alții pentru a rezolva exercițiile și problemele primite ca sarcină de lucru.

Integrând TIC în învăţare, permitem accesul elevilor la cunoaştere ştiinţifică şi tehnologii performante, colectarea de date pentru proiecte ştiinţifice şi organizarea lor sub formă grafică, efectuarea de simulări şi modelarea unor procese matematice.

Învățarea matematicii, de exemplu, trebuie privită atât din punct de vedere conceptual cât și ca o tehnică de calcul eficace. Studiul matematicii, mai mult ca la oricare altă disciplină, nu există în afara muncii individuale a elevului cu stiloul pe hârtie.

Matematica este una dintre cele mai vechi științe, are o istorie milenară din care putem oferi inspirat informații care să-i conducă într-un mod incitant pe elevi spre izvoarele însușirii experienței generațiilor anterioare, informații pe care, este adevărat, le putem găsi la un click distanță. Însă comunicarea orală are o mare flexibilitate putând să ofere discursului profesorului, în funcție și de calitățile oratorice ale acestuia, spontaneitate și putere de adaptare la specificul temei. Profesorul poate sesiza reacțiile spontane ale colectivului de elevi și-și poate adapta modalitățile de

comunicare a informației pentru a atinge maximul obiectivelor propuse. Atunci când comunicarea se face la distanță sau prin intermediul unui ecran acest lucru este imposibil.

Prezența tehnologiilor informaţiei şi comunicării in cadrul lecției este de neconceput astăzi, dat în predarea matematicii, nu putem să renunțăm total la metodele clasice, ele dovedindu-și eficiența de-a lungul timpului.

Folosirea calculatorului în orele de matematică aduce un element de noutate în cadrul lecţiilor, prin construirea unor grafice de funcţii sau prin parcurgere interactivă a unor secvenţe de învăţare. Un exemplu de folosire a calulatorului în cadrul orelor de matematică este folosirea aplicaţiei Microsoft Excel la lecţiile de aplicaţii la trigonometrie.

Bibliografie:

• Făt Silvia, Labăr Adrian Vicențiu, *Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație, "EduTIC"*, 2009.

• Conf. univ. dr. Seceleanu Andra, Prof. univ. dr. Papari Adrian Cristian, Prof. univ. dr. Papari George Daniel, 2012, *Curs pentru formarea continuă a profesorilor de matematică și științe economice in societatea cunoașterii*, Editura fundaţiei „Andrei Şaguna", Constanţa, 121-160.

ŞCOALA ROMÂNEASCĂ - ÎNCOTRO?

Prof. înv. primar: Chirilă Genoveva
Şcoala Gimnazială Pufeşti, Vrancea

Şcoala de astăzi trebuie să pregătească elevii pentru viată, nu doar pentru o profesie sau o meserie astfel încât ei să se poată active şi adapta într-o lume în continuă schimbare. Astfel învăţământul din România este o zonă mai animată, dacă nu cea mai animată, datorită modificărilor constante unde se produc mereu schimbări. Până la un punct este bine, dar avem nevoie şi de o stabilitate şi în viitorul apropiat ne dorim să spunem că avem şi noi un sistem de învătământ adecvat la realitatea românească, integrat în spaţiul învâţământului european şi care să trimită în societate oameni informaţi, dar şi formaţi. Trebuie să ne formăm pentru viaţă în şcoală. În educaţia timpurie trebuie să fie implicaţi părinţii, deoarece nu se mai poate vorbi de ,, Cei 7 ani de acasă", din cauză că aceştea lipsesc din viaţa copilului încă din primii ani ai acestuia .Părinţii sunt prinşi într-un sistem de lucru care nu le mai permite să stea suficient de mult cu copiii lor, e vorba de o majoritate a părinţilor care îşi încredinţează copiii grădiniţelor cu program prelungit până seara târziu, aşadar cei 7 ani de acasă, nu mai sunt prezenţi în viaţa copilului de astăzi, aşa cum au avut-o generaţiile de peste 30 - 35 de ani.

Aşadar să nu dăm vina pe copii în avea problema în actul de învăţare, în a ajunge la analfabetismul funcţional, de care suferă aproximtativ 40% dintre copiii din România. Pentru a aborda această chestiune ar trebui să vedem ce înseamnă analfabetism funcțional. De cele mai multe ori, acesta este definit în raport cu repere care decurg din evaluările internaționale (de tip PISA, de exemplu) și care au ca indicator principal capacitatea de înțelegere și aplicare a cunoștințelor. Ce înseamnă să aplici cunoștințele asimilate? Modul de aplicare este dependent de modul în care au fost asimilate în procesul de învățământ. Într-o manieră bazată predominant pe memorare și reproducere sau într-una bazată pe înțelegere, reflexivitate, creativitate, gândire critică. Prima modalitate evocată mai sus constituie una dintre sursele analfabetismului funcțional. A învăţa să citeşti şi să scrii, dar să nu înţelegi este un lucru grav, pentru că asta arată o degradare cognitivă a copiilor de astăzi şi cred că se vorbeşte foarte mult de tehnologizare, digitalizare în defavoarea actului real de învăţare care reprezentă contactul direct cu cartea, cu biblioteca, cu textul , cu memorarea de text, cu limbi străine inclusiv vechi sau noi, cu materii fundamentale din zona culturii umaniste care s-au a dovedit de-a lungul mai multor milenii că formează mintea omului, dau ceia ce spuneau latinii o formă a ,,mentis". Mintea şi trupul trebuie să capete o formă armonioasă, în absenta unei educaţii fondate pe disciplină, pe rigoare, pe efort, pe învăţare, pe memorare, mintea se dezarticulează, nu capătă supleţe, nu capătă percepţii, direcţii.

Prima misiune a şcolii este să-i înveţe pe copii să înveţe. A învăţa să înveţi este un principiu fundamental al şcolii. Educaţia este un act de o resonsabilitate copleşitoare pentru că în calitate de dascăl ai în faţa ta sufletele unor copii, a unor oameni neformaţi pe care dascălii trebuie să-i formeze pentru ziua de mâine. Copilul este ca un burete, absoarbe informaţii. Dascălul ideal este omul de care elevul, te ,,indrăgosteşti" ,în care există o relaţie fondată pe respect, pe o cale de autoritate, dar de care şcolarul nu îşi dă seama. Elevul respectă profesorul care are ţinută, care are

întotdeauna ce să transmită, care nu improvizează, care nu se abate de la oră, de la subiectele lecţiei şi care păstrează necesarul interval între el şi elevi. Putem fi prietenoşi, putem fi apropiaţi din punct de vedere intelectual ,uman , putem fi empatici , dar nu trebuie să surpăm ierarhiile. Şcoala are datoria să organizeze cu o artă pedagogică limitele în care copilul trebuie să evolueze.

Copiii sunt striviţi şi de greutatea ghiozdanului, dar şi de programe sufocante. E bine ca învăţământul să se modernizeze, dar trebui să ştim ce înseamnă modernizare. Dacă noi credem că înlocuirea caietului cu tableta înseamnă modernizare, riscăm ca acel copil să nu mai ştie să mai scrie de mână niciodată, ceea ce se întâmplă în ţările de nord unde excesul de digitalizare a condus la nebănuitele repercusiuni în viaţa copilului. Este important să păstrăm valorile validate de istoria pedagogiei universale şi aceste lucruri nu trebuie scoase din învăţământ, de la materiile importante până la atitudinea fondată pe respect, rigoare, disciplină, efort şi bineînţeles colaborare inteligentă între profesori, părinţi şi elevi.

Rolul major al școlii este să ridice nivelul calitativ al actului educațional, astfel încât disparitățile actuale dintre oraș și sat să nu mai fie prezente în accesul la cultură prin intermediul cărții. Din păcate, cartea are un rol minor în lumea rurală, cu un ambient cultural deficitar, cu părinți subinstruiți, cu un procent mare de analfabeți funcționali. Ar trebui mai intens investigată – ca premisă a actului educațional – „geografia“ culturală și socială a mediului rural. Dar școala nu este ajutată, în această privință, nici de autoritățile locale, nici de cele centrale.

Concluzie: Dacă nu investim serios în educaţie, dacă nu încurajăm copiii să meargă la şcoală, dacă nu îi sprijinim să aibă succes, tot noi vom avea de suferit pe termen mediu şi lung.

Bibliografie:

1. BOTNARIUC, P., GLAVA, C. *Şcoala online,elemente pentru inovarea educaţiei,* Editura Universităţii din Bucureşti, Bucureşti, 2020
2. ANDRON , D., KIFOR, Ş. *Tehnologii digitate în activitatea didactică,* Editura Universităţii ,,Lucian Blaga”, Sibiu, 2021

STAREA DE BINE IN INVATAMANTUL PRESCOLAR

PROF.INV.PRESCOLAR DUDAU MONICA
SCOALA GIMNAZIALA GHEORGHE VERNESCU –G.P.P.NR2 RAMNICU SARAT

Vârsta preșcolară este o perioadă a descoperirii. Depășind poate pentru prima dată spațiul restrâns, familiar, al casei, copilul învață că există o lume interesantă dincolo de acesta, dorește să se implice în cunoașterea și transformarea ei, se descoperă pe sine ca o persoană care are abilitatea de a face să se întâmple anumite lucruri, câștigă autonomie în cunoaștere și inițiativă. Este perioada conturării primelor elemente ale conștiinței de sine și a socializării. Procesul devenirii ca persoană unică, independentă și perfect funcțională își are rădăcinile în copilăria timpurie. Lărgirea câmpului relațional și diversificarea tipurilor de relații cu co-vârstnicii, rudele, alți adulți îi permit copilului descoperirea de sine, cunoașterea propriilor capacități și limite, conturarea unor capacități de reflecție intrapersonală, dezvoltarea unui comportament social care să respecte cerințele impuse din exterior, dar și nevoile și carcacteristicile individuale. Este perioada apariției competențelor, și acestea țin de implicarea în explorarea, explicarea, procesarea realității, dar și de acțiune asupra ei.

Promovarea stării de bine în mediul școlar este o temă care stârnește tot mai mult interes în spațiul public, îndeosebi între cei interesați de promovarea unui act educațional de calitate, un învățământ care pune în prim plan copiii și relațiile dintre aceștia, dar și utilizarea unor resurse bogate în conținut interactiv, punând accent în mod evident pe comunicare, creativitate și flexibilitate în gândire. Actul didactic în sine are nevoie de o transformare, de o reformă care să pornească de la realitățile și nevoile lumii contemporane. Educația trebuie să se adapteze noii paradigme în care societatea se dezvoltă, pentru a se face utilă și pentru a pune umărul la construcția viitorului. Confortul fizic, siguranța emoțională și calitatea interacțiunilor sociale sunt vectori determinanți ai încrederii în sine și ai dorinței copiilor de a veni la grădiniță „și mâine”. „Copiii învață cel mai bine atunci când se simt conectați, apreciați și în siguranță.Sala de grupă sau chiar grădinița în ansamblu reprezintă doar unul dintre locurile unde se pot desfășura activități de învățare. Activitățile de tip „outdoor” și contactul permanent cu mediul natural sporesc motivația pentru învățare, cresc gradul de participare și conduc la o interacțiune mai eficientă a copilului cu natura.

Prin starea de bine

•Copiii pot învăța să își stabilească obiective simple de învățare, pot alege reguli sau tipuri de activități, colegii de echipă, locul în care să lucreze sau timpul de lucru.

•Relațiile de calitate, bazate pe respect și grijă reciprocă, sunt esențiale pentru că favorizează un mediu în care învățarea devine eficientă.

•Este necesară o atitudine pozitivă și față de dificultățile întâmpinate de educatoare la grupă.

•Îmbunătățirea mediului de învățare și adaptarea acestuia la nevoile diverse ale copiilor, creșterea calității interacțiunilor între copii și educatoare sunt alte elemente care cresc gradul de incluziune al unei grădinițe.

Jocuri și activități care promovează starea de bine în grădiniță

POŞTAŞUL

Sarcina didactică: recunaşterea şi denumirea lucrătorului care foloseşte anumite unelte sau face anumite produse.

Regulile jocului: copilul care a primit scrisoarea de la poştaş, trebuie să spună de cine a fost trimisă, orientându-se după imaginile uneltelor sau a produsului din ilustrată. Grupa de copii mimează a acţiune specifică lucrătorului de la care a primit scrisoarea.

Indicaţii pentru organizarea şi desfăşurarea jocului

În organizarea jocului se va urmăricrearea atmosferei prin anunţarea şi sosirea poştaşului.

La început educatoarea va utiliza un exemplu cu ajutorul căruia va explica şi demonstra. Astfel, la întrebarea: „De la cine ai primit scrisoarea?”, copilul poate răspunde: „Eu am primit scrisoarea de la croitor, deoarece pe ea este desenat acul cu care el coase”, sau: „Eu am primit scrisoarea de la bucătar, deoarece pe ea este desenat un cozonac pe care-l pregăteşte bucătarul”.

Până când copiii pot formula fraze atât de lungi se pot folosi două sau chiar trei întrebări consecutive. De exemplu: „De la cine ai primit scrisoarea?” copilul răspunde: „De la croitor”. Urmează cea de-a doua întrebare: „De unde şti?”. Copilul răspunde: „Fiindcă pe ea este desenat un mosor cu aţă”. A treia întrebare va fi: „Ce face croitorul cu aţa?”. Copilul precizează: „Croitorul coase cu aţa”.

La grupele cu nivel mai dezvoltat se va putea solicita denumirea uneltei sau a pronumelui de către un alt copil. După „lectura” scrisorii, grupa va mima dacă se poate, o acţiune specifică profesiunii respective. Propunerea acţiunii o face la începutul jocului educatoarea, apoi o pot sugera copiii. În cursul jocului, se va avea grijă ca rolul poştaşului să fie interpretat, pe rând de mai mulţi copii.

Bibliografie

Elkonin ,D.B., *Psihologia jocului* ,E.D.P.1980

Radu I. T. *Teorie i prcatică în evaluarea eficien ei învă ământului,* E.D.P.,Bucure ti, 1981

Zlate ,M. *Cunoaşterea şi activarea grupurilor şcolare,* Editura Politică, Bucureşti, 1982.

X. **Roegiers** (2004).

„Proiectul –abordare, planificare, integrare, prezentare, surse de informare, evaluare, bibliografie, impact

Profesor Invatamant Primar- Musat Viorica
Scoala Gimnaziala „Mihail Sadoveanu'' Medgidia, jud. Constanta

Motto: „Să nu-i educăm pe copii pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari. Și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze." (Maria Montessori)

In pedagogia moderna se urmareste permanent dezvoltarea de metode, tehnici si instrumente de lucru care sa ajute, sa mobilizeze si sa sprijine copilul in procesul de invatare. Astfel, metodele traditionale aplicate in activitatea didactica pot fi imbinate si cu alte metode complementare cum ar fi:

-interviul,
-investigatia,
-jocurile de rol,
-dramatizarile,
-jocurile didactice,
-portofolii,
-pliante,
-postere,
-albume,
-proiectul in sine.

Caracterul integrat și interdisciplinar al activităților oferă copilului posibilitatea de-a percepe o realitate complexă și clară, de a-și însuși noi capacități, priceperi și deprinderi.

Desfășurarea activităților din scoala prin proiectul tematic înseamnă a îmbunătăți elementele învățate anterior, pe de o parte și pe de altă parte a completa progresiv tema încât să nu devină o repetare monotonă a sarcinilor propuse în cadrul jocurilor și a activităților frontale.

Proiectul – reprezinta ,,procesul de anticipare a pasilor ce urmeaza a fi parcursi in realizarea activitatii didactice'', presupunand o analiza a componentelor curriculum-ului (finalitati, continuturi, strategii, evaluare).

Metoda proiectului este o metoda cu un puternic caracter interdisciplinar ce dezvolta multilateral personalitatea copilului, este o cercetare a unui subiect pe toate planurile care presupune efort, atentie si energie. In plan practic, aceasta metoda poate fi caracterizata ca un efort de cercetare a copilului pentru a depista detaliile subiectului abordat in intreaga lui amploare.

Cel mai bun mediu de învățare pentru copii este mediul înconjurător, deoarece oferă:

- ✓ ocazii de explorare și experiment;
- ✓ satisface curiozitatea;
- ✓ răspunde la nevoia de acțiune.

Educația creează un mediu prielnic pentru învățare și ea este parte integrantă a acestui mediu. De aceea, orice lucru, ființă sau eveniment din scoala sau de acasă poate fi subiectul unui proiect. Important este interesul pe care îl va trezi copilului.

În "pedagogia proiectivă modernă" proiectul este înțeles ca o temă de cercetare orientată spre atingerea unui scop bine precizat ce urmează a fi realizat, pe cât posibil, prin îmbinarea cunoștințelor teoretice cu activitatea practică. Pentru aceasta, copiii își aleg sau primesc o temă relativ cuprinzătoare, pe care o realizează în forme variate de studiu, de investigație și de activitate practică, fie individual, fie prin efort colectiv, în echipă.

Astfel, proiectul devine concomitent și acțiune de cercetare și acțiune practică, subordonată îndeplinirii unor sarcini concrete de instrucție și educație, elevul se deprinde astfel, să învețe și din cercetare și din activitatea practică, să-și însușească atât procesualitatea științei, cât și conținutul acesteia, raportându-se direct la activitatea practică.

Proiectul tematic este o strategie didactică bazată pe interese, necesitate și posibilități de dezvoltare, presupune lucrul în echipă, interacțiunea directă, dar și brainstorming-ul, care devin mijloace de bază al procesului educativ. Prin metoda proiectului se lasă copilului mai multă libertate de exprimare și acțiune și se oferă ocazii reale de a lua decizii și de a-și asuma responsabilități. Toate acestea duc, implicit, la crearea unei motivații puternice și la o implicare deopotrivă efectivă și afectivă a copiilor. Simplul fapt că sunt consultați în alegerea temelor și se ține cont de părerea lor îi face pe copii să aibă mai multă încredere în forțele proprii.

O temă este o idee, dar și o posibilitate de a-i ajuta pe copii să învețe prin acțiune practică, cu finalitate reală, în care copiii îmbină acțiunile de culegere a informațiilor cu cele de participare la o alta, concretă, aplicativă pe o temă.

Elaborarea proiectelor tematice ne impune o largă varietate a surselor de informare, dar și un dialog cu copiii în care, ascultându-i, punându-le întrebări despre ceea ce știu sau ar dori să știe, descoperim ce îi interesează și putem să organizăm conținuturile într-un plan logic de învățare.

Important în derularea proiectului tematic este implicarea părinților în activitatea propriilor copii, toate acestea duc la o mai bună cunoaștere a activității din scoala, dar și la cunoașterea mai profundă, mai realistă a copiilor lor, consolidându-se punțile afective și de comunicare între aceștia.

Pot afirma că, proiectul tematic este una dintre cele mai eficiente metode atât pentru copii, cât și pentru cadrul didactic, chiar dacă implică un studiu individual susținut, o pregătire meticuloasă și serioasă în privința documentării, o multitudine de materiale didactice, o imensă muncă de căutare a modalităților celor mai potrivite în stabilirea inventarului de activități. Satisfacțiile sunt pe măsura efortului depus, căci ce poate fi mai mare prilej de mulțumire pentru cadrul didactic decât bucuria de a-și vedea închegat colectivul clasei, de a-i înțelege mai bine pe elevi prin prisma relațiilor lor cu părinții, de a constata că activitatea clasei a devenit mai interesantă și mai stimulativă.

Ce este un proiect?

Proiectul este un plan sau o intentie de a intreprinde ceva, de a organiza, de a face un lucru.

- creatie personalizata;

-proiectul este activitatea cel mai pregnant centrata pe elevi;

-este un produs al imaginatiei elevilor, menit sa permita folosirea libera a cunostintelor insusite, intr-un context mai relevant;
-proiectul este o activitate personalizata, elevii putand decide nu numai asupra continutului sau, ci si asupra formei de prezentare.

- tema abordata in mod diferit;

-proiectul porneste de regula, de la o tema studiata in clasa:
-are o structura foarte flexibila, activitatea de proiect poate fi adaptata orcarui nivel de varsta si de studiu.

- produsul finit;

-proiectul este ceva, nu despre ceva;
-produsul finit, realizat in urma activitatii de proiect, creeaza elevului sentimentul utilitatii a ceea ce produce;
-proiectul incurajeaza cel mai bine abordarea integrata a invatarii;
-fiind o activitate centrata pe elev, proiectul ii da posibilitatea de a asambla intr-o viziune personala cunostintele pe care le are.

Tipurile de proiect
-individuale sau de grup, in functie de abilitatile pe care invatatorul intentioneaza sa le dezvolte la elevi;
-realizate in clasa sau in afara clasei, in functie de continut, resurse si interese.

Etapele realizarii unui proiect;

- Stimularea - fiind coordonati de catre invatator, elevii discuta ideile legate de o tema, de regula, dupa parcurgerea unei unitati de invatare;
- Stabilirea obiectivelor - grupele de lucru negociaza asupra continutului, formei si modalitatii de prezentare a proiectului;
- Impartirea sarcinilor - fiecare membru al grupului isi asuma o sarcina de lucru;
- Cercetare / creatie/ investigare - studiul individual al unor surse bibliografice; scrierea de articole, povestiri,etc;
- Procesarea materialului - este momentul cand sunt semnalate erorile de continut;
- Prezentarea proiectului-membrii grupului decid asupra formei de prezentare.

Evaluarea proiectului

Pe durata proiectului, invatatorul asista elevul/grupul de elevi incurajandu-i astfel;
-sa discute dificultatile, aspectele care-i nemultumesc;
-sa-si autoevalueze activitatea si progresul.

Avantajele folosirii metodei proiectului;

- lucrul pe baza proiectelor tematice, are un caracter interdisciplinar și permite

abordarea subiectelor propuse din mai multe unghiuri, *dezvoltând multilateral personalitatea în curs de formare a copiilor*;

- implicați cognitiv, volitiv și mai ales afectiv în proiectele tematice, descoperă norme

ce duc la o mai bună comunicare, la înțelegere, cooperare, respect și acceptarea celuilalt, altfel spus, *își dezvoltă competențe personale și sociale*.

Copiii descoperă cum se învață creativ, eficient și inteligent, cum să achiziționeze un număr mare de cunoștințe într-o perioadă scurtă de timp și cu efort redus, dezvoltându-și competențe de acțiune, practice. În urma derulării proiectelor tematice, a existat o mai bună comunicare între copii care au devenit mai încrezători în forțele proprii și care au simțit interesul, afecțiunea și aprecierea părinților în legătură cu activitatea lor la scoala.

Proiectarea tematică este un demers elaborat, care necesită o bună pregătire a cadrului didactic în ce priveşte utilizarea conceptelor şi conţinuturilor ştiinţifice, iar activităţile desfăşurate în cadrul proiectului necesită antrenarea părinţilor, specialiştilor, membrilor comunităţii sau a altor factori. De asemenea, evoluţia activităţilor într-un proiect este previzionată de o hartă care conţine, prin direcţiile de dezvoltare stabilite, traseul învăţării. Acesta trebuie permanent monitorizată și evaluată pe parcursul derulării proiectului. Este necesară existenţa unui centru tematic, care se îmbogăţeşte permanent prin strădania copiilor, a cadrului didactic a părinților sau a celorlalți parteneri implicați în proiect. Un aspect deosebit de important este acela că toate proiectele tematice trebuie să aibă o finalitate – o lucrare colectivă, o acţiune amplă, în care sunt antrenaţi toţi factorii implicaţi, o expoziţie, un act umanitar, un obiect de decor sau de folosinţă în scoala, un poster, un afiş, un cod sau un regulament pentru copii**.**

Pentru fiecare proiect derulat trebuie să se întocmească portofoliul proiectului, ca o dovadă a parcurgerii sale. El trebuie să conţină materiale cu conţinut informaţional vizând tema proiectului, harta proiectului, tot proiectul tematic, lucrări realizate de către copii, imagini sugestive din timpul derulării proiectului, materiale create, albume.

Trebuie să ţinem seama de necesitatea selectării obiectivelor, pentru întreaga perioadă a derulării proiectului tematic, deoarece succesul activităţii didactice este condiţionat de claritatea şi ordonarea obiectivelor pe care le urmăreşte.

Progresul şi achiziţiile înregistrate pe parcursul derulării proiectului tematic trebuie să fie vizibile în atitudinile, comportamentele, deprinderile pe care copiii le-au dobândit, în cunoştinţele nou-însuşite, toate fiind reflectate în portofoliul proiectului.

Literatura de specialitate consideră necesară parcurgerea unor etape în derularea unui proiect.

În **faza I** a proiectului, copiii şi cadrul didactic dedică un timp discuţiilor în vederea selectării şi conturării subiectului care va fi investigat. La clasele mici, iniţiativa aparţine invatatoarei, atât în ceea ce priveşte alegerea subiectului, cât şi în stabilirea zonelor de interes, a inventarului de informaţii - ce ştim, ce dorim să aflăm-, în alcătuirea hărţii proiectului și în crearea centrului tematic. La clasele mari, mai ales dacă elevii sunt acomodaţi cu derularea proiectelor tematice, ei înşişi îşi prezintă ideile, şi astfel clasa se mobilizează pentru alegerea subiectului. După trezirea interesului copiilor, rolul invatatoarei se diminuează, ea colaborează discret, lăsând copiii să-şi manifeste creativitatea.

Activitatea de proiectare tematică presupune o viziune de ansamblu a tot ceea ce se poate întâmpla în perioada derulării unui proiect şi permite o abordare interdisciplinară a conţinuturilor. De aceea, avem în vedere câteva criterii de selectare a subiectelor:

- să fie strâns legat de experienţa cotidiană a copiilor;
- să fie suficient de familiar cel puţin câtorva copii pentru a fi capabili să formuleze întrebări relevante;
- să permită exersarea deprinderilor din toate domeniile de dezvoltare: limbă şi comunicare, domeniul cognitiv, socioemoțional, al dezvoltării fizice și al atitudinilor și capacităților de învățare;
- să fie suficient de bogat pentru a fi studiat cel puţin o zi, cel mult cinci săptămâni;
- să poată fi cercetat și acasă, dar și la scoala

În această fază se poate întocmi o hartă conceptuală împreună cu copiii, hartă care poate fi completată şi pe măsură ce proiectul se desfășoară.

Faza a II-a este cea a derulării propriu-zise a proiectului, așadar, în această etapă are loc investigarea directă, nemijlocită a subiectului unui proiect. Acum copiii fac observări și înregistrează rezultate, măsoară, compară, explorează, fac predicții, discută, sintetizează sub diferite forme rezultatele acestor demersuri ale lor. Învățarea se face prin joc, ea se bazează pe interrelaționare și se realizează într-o manieră integrată. Cadrul didactic are rolul decisiv în influențarea și sprijinirea copilului în procesul de asumare de roluri și responsabilități în această etapă.

Activitățile se vor planifica ca și până acum în cadrul proiectului, ținând cont de planul de învățământ, cadrul didactic va avea grijă să respecte atât orarul stabilit, cât și numărul de activități propuse.

Faza a III-a sau evaluarea proiectului, care consta în evaluarea propriu-zisă a temei abordate pe o perioada de timp bine delimitată. Evaluarea poate fi făcută sub diferite forme: convorbiri, dramatizări, portofolii cu lucrările copiilor, machete, lucrări colective, fișe individuale etc.

Indiferent de ce tip de învățare promovează un proiect, copiii au de rezolvat probleme și situații diferite. Ei formulează judecăți de valoare în urma prelucrării datelor cunoscute ale problemei, combină ideile, își atribuie responsabilități, relaționează, își respectă limita capacitaților individuale în cadrul grupului, fac analogii între diferite situații, activități desfășurate, participă cu interes la proiectarea secvențelor de activitate, fac transfer de cunoștințe de la un proiect la altul, de la o activitate la alta.

Evaluarea prin metoda proiectelor tematice poate fi folosita in toate formele ei:

- evaluare initiala
- evaluare continua
- evaluare sumativa si poate asigura, de asemenea calitatea predarii si invatarii deoarece

se estimeaza progresele de invatare, capacitatile si competentele formate si identifica ceea ce copilul nu a inteles sau nu si-a insusit.

Această metodă nouă are o viziune mai amplă asupra dezvoltării armonioase a personalității copilului, pune un accent deosebit pe colaborarea dintre copii transformă într-un adevărat partener de lucru al propriului copil, având posibilitatea de a participa activ cu acesta în activități ce se desfășoară la grupă. Părintele nu mai este un simplu spectator la activitățile demonstrative susținute de educatoare, și un "membru" al grupei din care face parte copilul lui.
Tema anuală de studiu. Cum este a fost și va fi aici pe pământ?
Denumirea proiectului: Obiceiuri și tradiții strămoșești
Scopul: Îmbogățirea cunoștințelor copiilor despre obiectele de artă populară, despre tradiții și obiceiuri de iarnă ale poporului român.

FAZA I

1. Sursa alegerii subiectului.

Aplecându-ne cu dragoste spre trecutul nostru, gândindu-ne cu respect la originea poporului român născut creștin, trebuie să ne păstrăm cu sfințenie obiceiurile păstrate din vremurile de demult, ca niște adevărați români. Să-i învățăm pe copii să prețuiască și să respecte obiceiurile și tradițiile în care s-au născut, să-i învățăm să iubească obiectele de artă populară, costumul popular. Să facem în așa fel încât să ducem mai departe aceste tradiții și obiceiuri parcă pe an ce trec își pierd din farmecul și mireasma lor. În acest sens am decis să desfășor acest proiect tematic: Obiceiuri și tradiții strămoșești

2. Stabilirea direcțiilor de dezvoltare

Harta proiectului – care a cuprins principalele aspecte ale conținuturilor abordate în cadrul proiectului- a fost alcătuită împreună cu copiii. A fost realizară cu imagini decupate, unele chiar desenate de ei și a rămas deschisă pe tot parcursul proiectului pentru a i se aduce permanent completări. Concomitent cu harta am întocmit și inventarul de probleme – Ce știm?, Ce nu știm și vrem să aflăm?, care s-a afișat alături de hartă. S-a realizat o scrisoare de intenție către părinți, către preotul de la biserică și profesorul de religie, pentru a ne sprijini în această acțiune. Tot acum am purtat discuții și cu specialiștii de la muzeul municipal.

3. Crearea centrului tematic

La început, centrul tematic s-a realizat cu materiale pe care le aveam deja în grădiniță: albume despre portul popular și despre tradițiile și obiceiurile românești, obiecte de artizanat, cărți cu povești religioase, imagini cu tradiții și obiceiuri de iarnă, cu Moș Crăciun, cu bradul împodobit. Am așezat materialele din centrul tematic la îndemâna copiilor, pentru a le fi mai ușor să le mânuiască, dar și pentru a-l completa cu alte materiale. Părinții au îmbogățit centrul tematic cu cărți, reviste, imagini și costume populare, obiecte folosite în gospodărie, o culegere de colinde, brad, beteală, globuri, ornamente de Crăciun, capra, sorcove, plugușorul Preotul ne-a oferit câteva obiecte bisericești, cărți religioase, iar profesorul de religie, manuale de religie.

4. Discuții cu partenerii implicați

Pentru atingerea obiectivelor propuse s-a stabilit cu partenerii implicați în proiect un program exact de acțiune.

FAZA a II- a

În vederea planificării calendaristice, pentru a putea fi cuprinse toate aspectele față de care copiii și-au manifestat interesul, s-a stabilit parcurgerea proiectului într-o perioadă de două săptămâni, având următoarele subteme:

1. Portul tradițional românesc;
2. Tradiții și obiceiuri de iarnă

Subtema: Portul tradițional românesc

S-au stabilit obiectivele ce s-au urmărit în proiect și s-a întocmit planificarea activităților ținându-se cont de experiența copiilor, de dorința lor și de Curriculumul pentru învățământul preșcolar. Sala de grupă a fost împărțită pe arii/ zone de stimulare pentru a se lucra pe grupuri mici, astfel încât copiii să-și poată asuma roluri și să poată experimenta.

Activități liber alese: ALA I

Bibliotecă: Lecturarea unor texte din literatura populară; Audiție basme și povestiri populare; Crearea de povești; Repetarea poeziei: Portul românesc de Eugen Frunză; Citire de imagini cu obiecte de artă populară; Scriere semne grafice pe costume populare; Icoane și rugăciuni – mesaj moral religios; Decorăm fota, ulciorul; Citim și selectăm imagini cu obiceiuri străbune.

Știință: Alege corect!- selectăm imagini cu obiecte de artă populară; Cunoașterea unor materiale care se folosesc la confecționarea costumului popular; Sărbători religioase, laice- întâlnire cu preotul, cu profesoara de religie.

Joc de rol: De-a gospodinele; De-a meșterii olari; De-a șezătoarea.

Construcții: Costumul popular din piese geometrice; Obiecte de artă populara din pioneze; Case și porți țărănești.

Artă: Șnuruire- Brâul, fota, cămeșa; Picturi decorative pe linguri de lemn, pe vase de lut, hârtie, sticlă, pânză; Obiecte de artă populară – modelaj din plastilină și lut.

Joc de masă: Puzzle cu costumul popular; Din jumătăți/ întregul; Găsește umbra!

Activități pe domenii experiențiale – ADE:

Domeniul științe:

- Observarea costumului popular;
- Joc didactic: Unde este grupa de...?, Joc logic: Trenul cu vagoane mari și mici

Domeniul limbă și comunicare:

- Memorizare: Portul românesc de Eugen Frunză
- Lectură după imagini: Tradiții și obiceiuri de iarnă

Domeniul om și societate:

- Convorbire: Cum ne păstrăm tradițiile? – vizionare unor imagini prezentate prin video-proiector;
- Aplicație: Costumul popular.

Domeniul estetic și creativ:

- Desen decorativ: Ulciorul;
- Predare cântec: Bundița
- Audiții: Cântece populare românești

Domeniul psihomotric:

- Dans popular: Hora românească

Activități liber alese: ALA II

Joc de mișcare: Fuga la ulcior; Atinge brâul, Sări peste brâu

Subtema: Tradiții și obiceiuri de iarnă

Activități liber alese: ALA I

Bibliotecă: Citim imagini despre iarnă, despre bradul împodobit, despre Moș Crăciun; Scrisoare lui Moș Crăciun; Legenda lui Moș Crăciun.

Știință: Semnificația sărbătorii de Crăciun; De ce împodobim bradul?; De ce bradul rămâne mereu verde?; Magia Crăciunului – vizionare PowerPoint; Cine au fost și ce-au făcut Sf. Nicolae, sf. Vasile, Sf. Ion; Cum sărbătorim Crăciunul, Anul Nou?; Ajută-l pe Moș Crăciun să-și găsească sacul!; Cum se fac covrigii; Când se colindă?; În țara lui Moș Crăciun.

Joc de rol: De-a gospodinele; Mergem la cumpărături; Jocul caprei; Aranjăm o masă festivă; Împodobim bradul; De-a Moș Crăciun; La colindat, De-a gazdele; În noaptea de Ajun; De-a șezătoarea; Serbare de Crăciun.

Construcții: Bradul - din piese geometrice; Trăistuțe pentru colindători; Cutii pentru cadouri; Drumul lui Moș Crăciun; Casa lui Moș Crăciun; Sania lui Moș Crăciun; Suport pentru brad; Steaua pentru colindători

Artă: Împodobim bradul; Bradul – modelaj; Podoabe pentru brad; Săniuța lui Moș Crăciun; Îngeri – confecție din șervețele; Felicitări pentru Crăciun; Colorăm globulețe; Sorcove; Portretul lui Moș Crăciun.

Joc de masă: Puzzle cu bradul, cu Moș Crăciun; Din sferturi/ întregul; Găsește umbra!

Activități liber alese ALA II

Activități pe domenii experiențiale ADE:

Domeniul știință:

- Observare: Bradul
- Exerciții cu material individual: Formează perechi între obiectele din cele două grupe și spune unde sunt mai multe, mai puține sau tot atâtea;
- Joc logic: Cine aranjează bine și frumos?

Domeniul limbă și comunicare:

- Lectura educatoarei: Legenda bradului
- Joc didactic: Ce ne-a adus Moș Crăciun?

Domeniul om și societate:

- Convorbire: Ce vreau să-mi aducă Moș Crăciun?
- Confecționare: Podoabe pentru brad

Domeniul estetic și creativ:

- Pictură: Bradul împodobit
- Colinde învățare: Moș Crăciun, Steaua, Sorcova;
- Joc muzical: Jocul caprei

Domeniul psihomotric:

- Dans popular: Zi din fluier!

Activități liber alese ALA II:

Joc de mișcare: Atinge clopoțelul; Cursa brăduților; Renii la galop; Cine se urcă în sanie; Hora în jurul bradului.

FAZA A III -a

1. Adăugare de detalii

Cu obiectele realizate, copiii au împodobit sala de grupă, astfel, s-a creat atmosfera de sărbători specifică poporului nostru, în care gazda primește și răsplătește colindătorii.

2. Evaluarea finală

A fost realizată printr-o vizită organizată la biserica din apropiere. Copiii au spus rugăciuni, poezii și au cântat colinde. În final, Moș Crăciun le-a adus daruri, atmosfera a fost încărcată de emoție și de trăirea bucuriei Crăciunului – serbarea cu tema: Vine, vine Moș Crăciun Educatoarea a trimis părinților, preotului și profesoarei de religie scrisori de mulțumire.

BIBLIOGRAFIE:

1. Activități integrate pentru preșcolari (3-6 ani) – Ghid pentru proiecte tematice, Didactica Publishing House, 2008;
2. Aplicarea noului curriculum pentru educație timpurie – O provocare?, Editura Diana;
3. Ghid orientativ pentru aplicarea curriculumului în învățământul preșcolar 3-6/7 ani, Tipografia Astra, Deva, 2008;
4. Metoda proiectelor la vârstele timpurii – Aspecte teoretice și practice în abordarea metodei proiectelor la vârstele timpurii, Editura Școala Gălățeană, 2008;
5. Ministerul Educației și Cercetării - Metoda proiectelor la vârstele timpurii, Editura Miniped, 2002;
6. Proiecte tematice orientative, Editura Tehno-Art, 2006.

ACTIVITĂȚI STEM ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE

prof. înv. preșc. ISPAS SĂNDIȚA
Școala Gimnazială Chiscani- Grădinița Chiscani, Brăila

Lumea este în continuă schimbare, inclusiv sistemul de învățământ, pentru a răspunde nevoilor elevilor pe baza cerințelor societății. Dezvoltarea sistemului de învățământ este necesară pentru a pregăti tineri pentru inovarea în tehnologie.

STEM este practic integrarea științei, tehnologiei, ingineriei și matematicii. Știința și tehnologia fac parte din viața noastră, este important să le folosim într-un mod care să aducă valoare. În loc de a avea copii care sunt doar consumatori de tehnologie, am putea avea copii care o înțeleg și o folosesc într-un mod conștient sau chiar o creează. Aici intră educația STEM care ajută copiii să înțeleagă prin experimentare. De exemplu, pot înțelege cum funcționează construcția de drumuri, construcția unui motor sau chiar un robot, totul într-un mod pro activ.

STEM este, în același timp, o nouă abordare în educație, aplicat de la cele mai mici vârste, bazat pe observație directă, experiment, logică, înțelegerea lucrurilor și fenomenelor ca făcând parte dintr-un sistem. Astfel, sunt incluse în categoria competențelor STEM: gândirea critică, argumentarea, gândirea creativă, analiza sistemică.

Putem cultiva interesul și pasiunea copiilor pentru STEM de la vârste timpurii,folosindu-ne de curiozitatea lor nativă, de înclinația către explorare și experimentare, prin activități simple, cum sunt acestea:

Activitățile cu apă sunt probabil cele mai simple, distractive și instructive. În cadrul activităților din grădiniță, DȘ, copiii sunt lăsați să experimenteze cu diferite recipiente, mai mici sau mai mari, punându-le la dispoziție strecurătoare, pâlnie, paie sau tuburi de plastic și lăsându-i să se joace atât cu robinetul, cât și cu vase mai mari.

Exemplu :

În cadrul unor activități copiii sunt rugați să își acopere ochii iar educatoarea pune aceeași cantitate de apă în vase diferite ca formă.Îi rugăm să estimeze unde e mai multă apă și discutăm despre volum și despre cum apa ia forma vasului în care se află.

Exemplu: Un alt experiment îndrăgit de copii în anotimpul iarna constă în observarea transformării gheții în apă: o combinăm cu apă , o lăsăm la soare și vedem cum se topește.În cadrul ALA putem propune jocul : „Vânătoarea de comori în gheață”...

Putem combina apa, uleiul și șamponul și învățăm despre densitate.Activitățile de construcție sunt utile nu doar pentru dezvoltarea motricității, ci și pentru a învăța despre dimensiuni și forme, dezvoltă gândirea logică și creativitatea.

În cadrul centrului **„Construcții**”, folosim cuburi, nisip sau chiar cărți de joc, și îi învățăm să măsoare dimensiunile – lungime, lățime, înălțime, adâncime. Înainte să ne apucăm de construit, facem un plan împreună cu copiii, și vorbim despre cum ar trebui să arate produsul finit, și îi încurajăm să încerce să deseneze construcția pe care au creat-o, încercăm să încadrăm construcția într-un context (de ex. facem o casă – poate fi și din două cuburi și o punem într-o curte, planificăm poziția în raport cu intrarea pe poartă, grădina din spate, căsuța cățelului etc.)

În cadrul **DȘ** Putem face comparații: mai înalt, mai scund, mai lat, construim, diferite forme geometrice cu bezele moi.

În cadrul activităților **DLC**, putem prezenta copiilor Povestea celor 3 purcelușiîn care vorbim despre rezistență și durabilitate.

Jocul cu lumini și umbre este ideal pentru a exersa corespondența dintre real și abstract. Acest tip de activitate îi va ajuta pe copii să învețe să își pună întrebări, să facă presupuneri, să experimenteze legătura dintre mișcări și forme.

De exemplu, putem înfige un băț în pământ atunci când e soare afară și învățăm despre momentele zilei, punctele cardinale, rotația pământului. Experimentăm și facem diferite forme cu mâinile, pe care le proiectăm pe un perete, tot ce avem nevoie este o lanternă și de întuneric, și de draperii la ferestrele clasei. Îi putem ruga pe copii să deseneze urmărind conturul umbrelor și analizăm ce am obținut.

Activitățile de logică și memorie sunt de o varietate și complexitate impresionantă, adaptate pentru orice vârstă.

În cadrul centrului **Bibliotecă**, preșcolarii sunt îndrumați să construiască puzzle-uri.Putem printa o fotografie (sau o imagine) și o tăiem în fâșii sau pătrate, avem astfel, un puzzle de rezolvat.

Activitățile cu modele repetitive pot fi realizate fără nici o pregătire dacă ne facem un obicei din a le identifica în lumea care ne înconjoară. În cadrul activităților desfășurate împreună cu familia îi îndrumăm pe copii sa observe:- pe stradă, că mașinile se opresc toate la culoarea roșie și pornesc la culoarea verde,- când merg la magazin însoțindu-i pe părinți de cele mai multe ori să includă pe lista de cumpărături anumite lucruri care se repetă- lapte, pâine, dulciuri, jucării, dimineața și seara sespălă pe dinți.-pot sa observe obiectele din jur și natura și să încerce să identifice modele (pe haine, pe blana tigrului, pe hârtia de împachetat.

Explorarea naturii:

Unul dintre cele mai importante aspecte ale învățării este observația directă, verificarea teoriei prin practică.

-O drumeție prin pădure, o zi pe plajă sau chiar câteva ore în parc oferă posibilităținelimitate pentru explorare.

-Îi lăsăm pe copii sa observe plantele și animalele (chiar și dintr-un acvariu) și îi învățamdespre (eco)sisteme.

-Putem face o hartă a lumii folosind animalele care trăiesc pe diferite continente.

-Observăm diferite obiecte la microscop: un fir de păr, o frunză, o bucățică de șervețel, cretă colorată, zahăr, sare, un fir de ață, foiță de ceapă, o bucățică de roșie , o petală de floare .

- Putem face o vizită la o fermă sa culegem fructe și legume.

Analiza vieții de zi cu zi și a lumii care ne înconjoară este o cale simplă pentru a dezvolta gândirea critică și logică și să înțeleagă mecanismele societății în care trăiesc. Într-o lume invadată de ”fake news” și de dezbateri ”pro și contra” adesea agresive, discuțiile din casă îi ajută pe copii și mai ales pe adolescenți să își construiască propriul sistem de valori și să învețe să treacă informația prin propriile filtre de validare.

Beneficiile educației STEM

*Reducerea timpului la ecran în favoarea învățării sănătoase a tehnologiei.

*STEM îi învață pe copii abilități de rezolvare a problemelor.

*Se bazează și pe lucrul în echipă, cooperare și comunicare.
*Încurajează inovația. Experimentele sau lecțiile de tip STEM sunt un mod excelent de a reduce anxietatea școlarilor sau a copiilor de grădiniță.

Reciclați gunoiul pentru a crește țelina:

Știați că puteți crește țelină în loc să o aruncați ca deșeu. Puneți-o într-un borcan umplut cuapă și înmuiați țelina în apă și lăsați-o să stea aproximativ o săptămână. Veți observa o nouăcreștere de țelină în doar o săptămână. Fă-i pe copii să-l transfere într-un ghiveci umplut cu pământ și explică-le întregul proces despre cum crește o plantă și care sunt elementeleesențiale de care are nevoie. Din aceste activități am ales să realizez o activitate STEM prin plantarea de grâu, porumb, fasole. Le-am plantat în interiorul grădiniței în pahare de unică folosință, apoi le-am îngrijit împreună cu copiii. Această activitate le-a dat copiilor posibilitatea să observe schimbările prin care trece o plantă, de la stadiul de sămânță și până când se dezvoltă și, de asemenea, îi responsabilizează cu privire la îngrijirea unei alte vieți.

CONCLUZII

Natura este mediul perfect pentru explorarea și trezirea curiozității preșcolarilor în legăturăcu lumea vie. Activitățile STEM în aer liber îi stimulează să descopere, cu uimire și bucurie,câteva dintre secretele naturii și ale universului.

Activitățile STEM pentru copiii de grădiniță domină lumea educației chiar acum, dintr-un motiv pozitiv. Împreună Știință, Tehnologie, Inginerie și Matematică evoluate într-oactivitate îl fac STEM. Copiilor nu le place întotdeauna să învețe lucruri teoretic așa cum sunt,dar de fapt preferă să facă sesiuni practice.

Activitățile STEM pentru copii trebuie incluse inițial, deoarece adaptarea tehnologiei de la început este incredibil de importantă. STEM este important pentru că se răspândește în fiecare parte a vieții noastre. Învață cum conceptele sunt legate de viața reală.

Copiii sunt curioși de orice și acesta este motivul pentru care își pun mereu atâtea întrebări. Cu toate acestea, profesorii nu sunt singurii care pot să implice educația STEM în viața unui copil, părinții joacă, de asemenea, un rol imens în acest sens, iar proiectele pentru grădiniță sunt cel mai bun mod de a-l face să învețe la școală și acasă în moduri diferite.Educația STEM pentru activitățile de grădiniță trebuie promovată împreună cu beneficiile pe care le deține.

Influența perspectivei cognitiviste și motivaționale în învățarea eficientă în Educația fizică și Sport

Lepciuc Gabriela, Școala Gimnazială Rădeni, Iași

Această lucrare investighează modul în care perspectivele cognitiviste și motivaționale influențează procesul de învățare eficientă în domeniul educației fizice și sportului. Prin analiza și integrarea cercetărilor recente, această lucrare oferă o înțelegere mai profundă a rolului proceselor cognitive și motivaționale în îmbunătățirea performanței și angajamentului în aceste domenii.

Educația fizică și sportul reprezintă domenii complexe care implică nu doar aspecte fizice, ci și mentale și motivaționale. În acest context, perspectivele cognitiviste și motivaționale oferă un cadru esențial pentru înțelegerea modului în care indivizii învață și se perfecționează în activitățile fizice și sportive. Această lucrare explorează interacțiunea dintre aceste perspective și impactul lor asupra procesului de învățare.

- **Perspective Cognitiviste:**

Perspectivele cognitiviste oferă o înțelegere profundă a modului în care procesele mentale, cum ar fi atenția, memoria și gândirea, influențează învățarea și performanța în domeniul educației fizice și sportului. În această secțiune, vom explora contribuțiile unor autori de referință și studii relevante care evidențiază importanța acestor procese cognitive.

- *Atenția și concentrarea:*

Atenția și concentrarea sunt considerate factori cheie în îmbunătățirea performanței sportive și învățării eficiente în domeniul sportului. Conform lui Memmert (2009), capacitatea de amenține o atenție concentrată asupra sarcinilor și obiectivelor este esențială pentru performanța optimă în sport. Studiile arată că sportivii care pot menține o atenție deosebită asupra detaliilor și pot ignora distragerile au tendința de a obține rezultate mai bune în competiții.

- *Memoria și învățarea motorie:*

Memoria joacă un rol crucial în procesul de învățare și performanță în sport. Hall (2001) a evidențiat importanța reprezentărilor mentale și a vizualizării în îmbunătățirea performanței sportive. Prin repetiție mentală și vizualizare activă a tehnicii și mișcărilor, sportivii pot consolida memorii motorii și îmbunătăți pattern-urile de mișcare, ceea ce duce la o performanță mai bună în timpul competițiilor.

- *Planificarea și execuția strategiilor:*

Capacitatea de a planifica și executa strategii eficiente este esențială pentru succesul în sport. Un studiu de către Farrow și Abernethy (2003) a demonstrat că sportivii care pot anticipa

mișcările adversarilor și pot răspunde în mod adecvat au un avantaj competitiv semnificativ. Planificarea tactică și adaptarea la schimbările din timpul competițiilor sunt aspecte importante ale performanței sportive de succes.

Aceste contribuții ale autorilor precum Memmert, Hall, Farrow și Abernethy, împreună cu cercetările lor relevante, evidențiază importanța perspectivei cognitiviste în înțelegerea și îmbunătățirea performanței și învățării în domeniul educației fizice și sportului. Integrarea acestor concepte în programele de antrenament și instruire poate contribui la optimizarea performanței sportive și a procesului de învățare în acest domeniu.

- **Perspective Motivaționale:**

Perspectivele motivaționale oferă o înțelegere profundă a factorilor care influențează motivația și angajamentul în domeniul educației fizice și sportului. În această secțiune, vom explora două teorii motivaționale importante și contribuțiile lor la înțelegerea și optimizarea motivației în contextul sportiv.

- *Teoria Autodeterminării:*

Teoria autodeterminării, dezvoltată de Ryan și Deci (2000), subliniază importanța satisfacerii nevoilor psihologice de autonomie, competență și legătură socială în promovarea motivației intrinseci în educația fizică și sport. Autonomia se referă la simțul de control și libertate în alegerea și realizarea activităților sportive, competența la sentimentul de eficacitate și abilitate în performanța sportivă, iar legătura socială la interacțiunile și conexiunile sociale din cadrul echipelor și comunităților sportive. Studiile au arătat că satisfacerea acestor nevoi psihologice fundamentale este asociată cu o motivație intrinsecă mai mare și o angajare pe termen lung în practica sportivă.

- *Teoria Obiectivelor:*

Pe de altă parte, teoria obiectivelor, propusă de Locke și Latham (1990), evidențiază rolul stabilirii și urmăririi obiectivelor specifice și măsurabile în îmbunătățirea performanței și angajamentului în activitățile sportive. Obiectivele bine definite și cuantificabile oferă un cadru clar pentru orientarea eforturilor și evaluarea progresului în sport. Această teorie pune accentul pe stabilirea unor obiective realiste, relevante și provocatoare, care să motiveze și să îndrumesportivii către succes.

Integrarea acestor teorii motivaționale în programele de antrenament și instruire în domeniul educației fizice și sportului poate contribui la stimularea motivației și angajamentului sportivilor, precum și la optimizarea performanței lor. O abordare holistică, care să satisfacă atât nevoile psihologice fundamentale ale individului, cât și să ofere un cadru clar de orientare și evaluare a progresului, poate susține dezvoltarea și succesul sportivilor în activitățile lor.

În concluzie, integrarea perspectivelor cognitiviste și motivaționale oferă o înțelegere mai completă a procesului de învățare eficientă în domeniul educației fizice și sportului. Procesele cognitive și motivaționale sunt interconectate și influențează reciproc performanța și angajamentul în activitățile fizice și sportive. Înțelegerea profundă a acestor interacțiuni poate

contribui la dezvoltarea unor strategii educaționale și antrenament adaptate și eficiente în acest domeniu.

BIBLIOGRAFIE

1. Ericsson, K. A., Krampe, R. T., & Tesch-Römer, C. (1993). The role of deliberatepractice in the acquisition of expert performance. Psychological Review, 100(3), 363–406.
2. Memmert, D. (2009). Paying attention to attention: Evidence for its role in decision making in sports. Research Quarterly for Exercise and Sport, 80(2), 291–298.
3. Hall, C. R. (2001). Imagery in sport and exercise. Handbook of Sport Psychology, 2, 529–549.
4. Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2000). Self-determination theory and the facilitation of intrinsic motivation, social development, and well-being. American Psychologist, 55(1), 68–78.
5. Locke, E. A., & Latham, G. P. (1990). A theory of goal setting & task performance. Prentice Hall.

COPILUL HIPERACTIV
STUDIU DE CAZ

Prof. Flori Cristina Camelia
Grădiniţa cu Program Prelungit "Pinocchio" Craiova

Hiperactivitatea cu deficit de atenţie este o tulburare de comportament cu o foarte mare incidenţă. Această tulburare debutează în copilărie şi persistă şi la vârsta adultă la anumite persoane.

Hiperactivitatea desemnează un comportament exuberant şi uşor excitabil asociat cu o activitate musculară excesivă. O persoană hiperactivă se poate caracteriza prin reacţii emoţionale puternice, impulsivitate, agresivitate, dificultăţi de concentrare şi susţinere a atenţiei, agitaţie psihomotorie, vorbire în exces, dificultăţi în a desfăşura activităţi individuale de genul lecturii unei cărţi.

Hiperactivitatea este observabilă în primul rând de către părinţi şi educatori, iar impresia generală este că persoanele din jur suferă mai mult de pe urma efectelor ei negative decât copilul hiperactiv. În realitate, copilul este cel mai afectat în urma interacţiunii cu ceilalţi, consecinţele constând în trăiri ale tristeţii, deprimării, persecuţiei sau izolării. Deficitul de atenţie şi hiperactivitate (ADHD) constituie cea mai recentă etichetă a persoanelor caracterizate ca având deficite reale de atenţie, impulsivitate şi hiperactivitate.

Este dificil de diagnosticat hiperactivitatea deoarece trebuie să ţinem seama de mai multe criterii.

Alt criteriu la care ar fi bine ca părintii să se raporteze se referă la contextul în care se manifestă hiperactivitatea copilului. De exemplu, părinţilor li se pare mai tolerabil comportamentul hiperactiv al copilului dimineaţa în parc, decât seara târziu acasă. Este mai acceptabilă agitaţia din timpul unei petrecerii a copiilor, decât atunci când copilul se joacă singur (sau cu fratele) acasă.

Deloc de neglijat este criteriul conţinutului şi particularităţilor sarcinii pe care un copil o realizează. De exemplu, în cazul pregătirii temelor, unui adult i se pare mai problematic comportamentul "neastâmpărat" al copilului, decât în cazul jocului liber.

Un alt criteriu evaluează persistenţa în timp a comportamentului hiperactiv, respectiv dacă se manifestă în toate activităţile pe care le desfaşoară copilul sau numai în anumite perioade specifice (de exemplu, în timpul pauzelor, în excursii).

PREZENTAREA CAZULUI

1) Date de identificare

Subiectul – preşcolarul Y;
Vârsta - 5 ani;
Grupa - mare;
Sex - masculin

2) Definirea problemei

Gradul de manifestare al subiectului în activitatea cotidiană

Copilul este veşnic agitat, atât în timpul activităţilor alese cât şi în timpul activităţilor comune (se ridică în picioare atunci când nu-i convine ceva, deranjează colegii în timpul lucrului, nu termină nici o

lucrare începută). Vorbeşte neîntrebat mai tot timpul, manifestă nerăbdare întrerupându-şi colegii. Răspunsurile sale sunt eliptice, pripite, întrerupând şi educatoarea.

3) Date familiale

- *Ocupaţia părinţilor*: tata – inginer; mama – casnică;
- *Structura şi componenţa familiei*

Copilul provine dintr-o familie organizată, de condiţie socio-profesională medie: tatăl este inginer, mama este casnică. Cu familia locuieste şi bunica din partea tatalui. Familia are condiţii materiale medii, dar satisfăcătoare creşterii şi educării unicului copil.

- *Atmosfera şi climatul educativ*

În cadrul familiei mediul ambiant şi climatul educativ este unul sigur. Relaţiile familiale sunt normale, fără a fi tulburate de conflicte majore. Datorită programului mamei, aceasta se implică activ în interventia educativă a copilului, colaborând cu cadrele didactice ori de câte ori este necesar, fiind alături de fiul sau la toate evenimentele derulate în cadrul grădiniţei. Bunica este de asemenea activă şi se ocupă atunci când este necesar de nepotul său.

- *Condiţii de viaţă şi învăţare*

Copilul locuieşte împreună cu familia sa, într-un apartament cu trei camere. Locuinţa este organizată în aşa fel încât băieţelul să beneficieze de condiţii bune de învăţare şi petrecere a timpului liber. Au la dispoziţie mijloace de învăţare şi recreere moderne (calculator cu internet, televizor, DVD, etc.).

- *Influenţe extra familiale*

Prietenii săi sunt în general de vârstă mai mică, nu se înţelege bine cu colegii. Relaţiile de prietenie se bazează atât pe interese cât şi pe preocupări de moment. Se alătură frecvent celor mai zgomotoşi copii din grup, dar nici cu aceştia nu râmâne timp mai îndelungat deoarece are tendinţa de a nu respecta regulile jocului impuse de grupul respectiv.

4) Date medicale

În afara problemelor medicale inerente creşterii şi dezvoltării, copilul nu era în evidenţă cu afecţiuni clinice şi/sau cronice. În perioada cât copilul a frecventat grădiniţa, psihologul instituţiei a fost sesizat de către educatoarea de la grupa din care facea parte băiatul, informându-l despre modul de comportare în cadrul colectivului de preşcolari. Au fost făcute observaţii pe marginea comportamentului său, care era de tipul agitaţiei psihomotorii, vorbit excesiv în perioada de desfăşurare a activitatilor practice, jocul cu obiecte în alte momente decât cele alese pentru acest tip de activitate, incapacitatea de a rămâne aşezat în timpul lectiilor.

În urma discuţiei cu părinţii băiatul a fost supus unor controale şi teste medicale de specialitate. Astfel, părinţii au fost informaţi despre o posibilă tulburare de tipul hiperactivităţii care este însoţită de dificultăţi de învăţare.

5) Dezvoltare fizică

Greutatea şi înălţimea sunt în limitele normale ale vârstei. Rezistenţa la efort fizic este bună.

6) Date privind dezvoltarea personalităţii

- *Percepţie* : lacunară;
- *Atenţie* : instabilă, se concentrează mai greu în activitate;

- *Memorie*: predominant mecanică şi de scurtă durată; viteza de memorare lentă; întipărirea slabă, durata păstrării scurtă.
- *Gândirea* : concret- intuitivă, nu face abstractizări.
- *Limbaj şi comunicare* :

- Volum vocabular : sărac, concret- situativ*;*
- Tip de comunicare : verbală, mimico-gesticulară;
- Structura gramaticală : construieşte propoziţii scurte, acordul gramatical nu este bine format
- Imaginaţie: săracă, îndreptată spre lumea desenelor animate pentru că urmăreşte aceste programe la televizor;
- Afectivitate: emotivitate - instabil, imatur emoţional; reacţii emotive cu caracter exploziv (ţipete, plâns, aruncarea jucăriilor);
- Psihomotricitate : coordonare motrică generală – bună;

- *Temperament* : coleric;
- *Rezistenţă la dificultăţi*: oboseşte uşor, se plictiseşte repede;
- *Trăsături de caracter*: neîncredere în sine, timiditate, nehotărâre, nesiguranţă, egoism;
- *Aptitudini*: inteligenţă corporal - kinestezică, aptitudini pentru activităţile practice, educaţie fizică;
- *Creativitate:* în activităţile practice;
- *Relaţiile în grupul de elevi/ preşcolari*:

În colectiv este sociabil, are o fire deschisă dar de cele mai multe ori el este cel care provoacă neînţelegeri şi conflicte. Este impulsiv atunci când copiii nu-i dau dreptate sau nu-l ascultă.

- *Stilul de învăţare*: - Greoi, datorită faptului că nu se poare concentra mult timp şi se plictiseşte repede. Preferă activităţile practice şi educaţia fizică. Este dezinteresat de celelalte activităţi din grădiniţă, are un stil de muncă încet, se plictiseşte uşor, nu rezistă la efort intelectual susţinut şi nici la efort fizic.
- *Stil de muncă* : sub supravegherea educatoarei se mobilizează greu în activitate.

STABILIREA NEVOILOR SPECIFICE

- ❖ Nevoia de apreciere a adulţilor asupra persoanei sale, dându-i încredere în forţele proprii;
- ❖ Nevoia de a-şi consuma într-un mod organizat energia pe care o are;
- ❖ Nevoia de socializare, de integrare într-un grup pentru a stabili relaţii de prietenie cu ceilalţi copii (pentru că nu are prieteni foarte mulţi), pentru a nu se considera „altfel”;
- ❖ Nevoia de comunicare – legată de celelalte nevoi, pentru că trebuie să-şi convingă colegii că nu este diferit faţă de ei;
- ❖ Nevoia de a învăţa – o bună exprimare şi comunicare este legată de capacităţile intelectuale ale copilului, care şi le poate dovedi în mare parte şi printr-un limbaj corespunzător;
- ❖ Nevoia de afecţiune - are nevoie să fie iubit, în ciuda tulburării pe care o are;
- ❖ Nevoia de o imagine de sine mai bună - pentru a-şi învinge reţinerea de la orice activitate, timiditatea, de a căpăta încredere în forţele proprii şi a participa, astfel, activ la orice activitate realizată în grădiniţă, dar şi în familie.

PLAN DE INTERVENŢIE

Obiective de realizat de către copil şi acţiuni ce trebuie urmate pentru realizarea obiectivelor:

* dezvoltarea capacităţii de autocontrol şi autoevaluare a progreselor;
* încurajarea relaţiilor de prietenie, de încredere reciprocă;
* dezvoltarea abilităţilor de exprimare a emoţiilor pozitive;
* utilizarea tehnicilor de recompensare imediată;
* îmbunătăţirea abilităţilor de luare de decizii şi de finalizare a activităţilor;
* educarea independenţei în acţiune, a iniţiativei în desfăşurarea activităţilor;
* constituirea unui stil propriu de învăţare.

A)"*Gândeşte-te cum eşti şi desenează cum vrei să fii*!"

- oferă copilului ocazia de a reflecta;
- încurajează autocunoaşterea copilului

- Metode folosite: reflexia, dezbaterea în perechi, realizarea de desen.

B)"*Vrei să fii prietenul meu*?"

Activităţi propuse:

- integrarea în jocuri de echipă cu ceilalţi copii; (Domino, Loto, Şah în imagini)
- realizarea de lucrări colective; ("Cartierul în care locuiesc", "Parcul de joacă")
- rezolvarea unor jocuri puzzle în cooperare cu ceilalţi copii;

- Metode folosite: învăţarea prin descoperire, jocul de rol, comentarea unor texte şi imagini

C)"*Şi eu sunt la fel de bun"*

- „Rezolv toate sarcinile primite în timpul propus"
- Activităţi de analiză a modului de realizare a sarcinilor (discuţii libere);
- „Cum te-ai simţit astăzi când ai realizat aceste activităţi?"(discuţie cu educatoarea)

D)"*Ce mi-a plăcut astăzi la grădiniţă sau acasă ?"*

Activitaţi propuse:

- "Desenează ce ţi-a plăcut!", "Descrie jucăria preferată!","Prietenul cel mai bun";
- rol de lider în jocurile de rol; terapie prin joc;
- sarcină de care să răspundă numai el (ordine la bibliotecă, completarea calendarului naturii) ;
- "Ce am învăţat participând la aceste activităţi?"
- „Cum mă simt acum?"

❖ **Jurnalul practicilor pozitive cuprinde:**

- Data;
- Evidenţierea elementelor pozitive ale copilului;
- Reacţia copilului după fiecare discuţie sau activitate propusă;
- Reacţia educatoarei.

❖ **Strategii folosite**

- reducerea negativismului;
- angajarea activă în procesul de învăţare;
- crearea unei atmosfere propice dintre participanţii la procesul de instruire;
- motivarea procesului de învăţare practicat;
- trecerea gradată de la învăţarea deprinderilor simple la cele complicate;
- posibilitatea autoevaluării;

- folosirea feedback - ului ca metodă de evaluare continuă;
- reducerea stresului;
- încurajarea de soluţii proprii;
- terapie şi asistenţă în situaţii de criză.

CONCLUZII

Copilul hiperactiv poate beneficia de o dezvoltare corespunzătoare dacă va urma un program de consiliere, colaborând inclusiv psihologul şcolar. Acesta poate discuta cu părinţii şi poate stabili de comun acord o strategie psihopedagogică ce are ca scop prevenirea şi corectarea comportamentelor nedorite în grădiniţă şi in mediul social.

Mulţi copii hiperactivi sau cu comportamente agresive au şi probleme emoţionale: anxietate, lipsa încrederii în sine, nesiguranţă. În cazul acestor copii, terapia individuală este utilă în diminuarea tulburărilor emoţionale. Se mai pot practica şi alte forme de terapie: terapia motorie, ergoterapia, terapia prin joc, terapia de familie, metode de relaxare.

BIBLIOGRAFIE:

- Cristea, Sorin , *Dicţionar de termeni pedagogici*, E.D.P., Bucureşti, 1998;
- Creţu, E., *Probleme de adaptare şcolară*, Editura All Educational, Bucureşti, 1999;
- Iucu, B.Romiţă ,,*Managementul clasei de elevi - Aplicaţii pentru gestionarea situaţiilor de criză educaţională,* Editura Polirom, Iaşi, 2006;
- Jinga, Ioan, *Managementul învăţământului,* Editura Aldin, Bucureşti, 2001

Dezvoltarea personală a elevului, în vederea orientării şcolare şi profesionale, prin proiecte educative

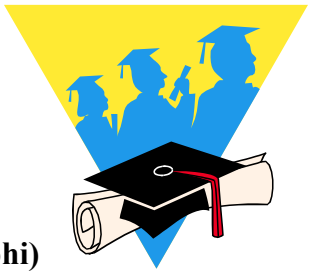
prof. Manuela Cătălina Ghiuță
Școala Gimnazială Nr.1 Pildești-Cordun

Unul din principalele obiective ale procesului de învăţământ este dezvoltarea identităţii vocaţionale. Identitatea se formează progresiv, pe măsura organizării şi structurării informaţiilor despre sine. Ea include aspecte legate de: caracteristicile înnăscute şi dobândite ale personalităţii, talentele şi abilităţile personale (cunoştinţe şi deprinderi), identificarea cu modelele (părinţi, colegi sau alte figuri semnificative).

Astfel, apare nevoia tot mai acută de a-i învăţa pe tineri capacităţi esenţiale pentru viaţa lor, ceea ce se poate realiza prin educaţia non-formală ce cuprinde activităţi educative de tip extracurricular desfăşurate în sistemul de învăţământ de către instituţii educative.

Participarea la proiecte educative presupune implicare comunitară şi voluntariat, asumarea rolului de cetăţean: activ, responsabil, informat, pregătit pentru a participa la configurarea propriului traseu de formare şi pentru realizarea de opţiuni şcolare şi profesionale în cunoştinţă de cauză.

Proiect educativ

"Cunoaşte-te pe tine însuţi
şi vei cunoaşte întreg universul
cu toate forţele sale ascunse!"
(Inscripţie pe frontonul templului din Delphi)

A. DENUMIREA PROIECTULUI – *"QUO VADIS?"(Încotro?...)*
a. Domeniul şi tipul de educaţie în care se încadrează:
Consiliere orientare şcolară. Educaţie pentru dezvoltare personală
b. Tipul de proiect : regional
B. APLICANTUL: Unitatea şcolară
C. CONTEXT

În România se simte tot mai acut nevoia de orientare spre alegerea carierei şi a inserţiei socio-profesionale a viitorilor absolvenţi de gimnaziu, în conformitate cu standardele europene. Consilierea şi orientarea profesională este considerată pe plan european ca o componentă esenţială a reformelor educaţionale. De asemenea, reprezintă o dimensiune majoră a politicilor educaţionale în toate ţările europene. Educaţia pentru orientarea spre carieră, care înseamnă – in extenso – educaţia pentru viaţă este un scop educaţional, dirijând sistemul de învăţământ către un set de valori comune.

Activităţile de orientare urmăresc dezvoltarea personală şi înzestrarea tânărului cu un bagaj de cunoştinţe şi abilităţi necesare pentru realizarea unui management eficient al propriei careire. Unul din

principalele obiectivele ale procesului de învăţământ este dezvoltarea identităţii vocaţionale. Identitatea se formează progresiv, pe măsura organizării şi structurării informaţiilor despre sine. Ea include aspecte legate de: caracteristicile înnăscute şi dobândite ale personalităţii (ex: temperament, introversiune, pasivitate), talentele şi abilitaţile personale (cunoştinţe şi deprinderi), identificarea cu modelele (părinţi, colegi sau alte figuri semnificative), modalităţile de interacţiune, modalitatea de rezolvare a conflictelor, modalităţile de reglare a comportamentului, rolurile sociale şi vocaţionale adoptate de individ la un moment dat.

Identitatea vocaţională combină aspecte legate de cunoaşterea propriilor interese, valori, abilităţi şi competenţe, pe de o parte, cu preferinţa pentru un anumit tip de activităţi, stiluri de interacţiune şi medii de muncă, pe de altă parte. Ea apare la confluenţa dintre experienţele de învăţare şi de muncă multiple ale adolescentului, devenind etalonul maturizării sale.

Interesele reprezintă preferinţele cristalizate ale unei persoane pentru anumite domenii de cunoştinţe sau de activitate. Ele constituie unul din elementele importante de decizie în carieră.

Un prim pas în orientarea spre carieră, pornind mai ales de la educaţia formală îl constituie opţiunea elevului în alegerea tipului de şcoală după absolvirea clasei a VIII – a. Cel căruia îi place matematica se va îndrepta spre o clasă de matematică – informatică, de ştiinţele naturii sau spre un liceu cu profil tehnic; cel căruia îi plac limbile străine va opta pentru o clasă cu profil filologic sau bilingv, cel căruia îi place chimia, biologia sau fizica se va îndrepta spre o clasă cu profil de ştiinţele naturii, iar cel căruia îi place mai puţin să înveţe va alege o şcoală de arte şi meserii.

Astfel, apare nevoia tot mai acută de a-i învăţa pe tineri capacităţi esenţiale pentru viaţa lor, ceea ce se poate realiza doar prin educaţia non-formală ce cuprinde activităţi educative de tip extracurricular desfăşurate în sistemul de învăţământ de către instituţii educative.

Astfel de activităţi educative extracurriculare ne propunem să desfăşurăm în cadrul prezentului proiect, concretizate prin vizite la licee din zona Roman, la întreprinderi economice, prin participare la Târgul educaţional organizat de către ISJ la Roman în luna mai.

D. DESCRIEREA PROIECTULUI :

- Scop: **Pregătirea profesională trebuie să permită oamenilor adaptarea la dinamica tehnologică şi socială şi să conducă la creşterea mobilităţii şi a flexibilităţii forţei de muncă. Avem nevoie de o ocupaţie din diverse motive, cel mai puternic fiind acela că trebuie să ne asigurăm toate cele necesare unui trai decent. Toate acestea se obţin printr-o orientare şcolară şi profesională eficientă.**

- Obiective:
  O_1-să-şi formeze şi să-şi dezvolte capacităţi de autocunaoştere pentru a înţelege raportul dintre *"ce-mi place"* şi *"ce pot face"*
  O_2 - să manifeste interes faţă de propriul viitor
  O_3 - să-şi aleagă o meserie potrivită în funcţie de interese, aptitudini şi realitate
  O_4 – să cunoască factorii care influenţează alegerea meseriei

- Grup ţintă :
  - Direct : elevii clasei a VIII-a

- Indirect : şcoala, părinţii, comunitatea locală
- Durata: 6 luni
- Calendarul activităţilor:

1. Informare asupra proiectului. Aplicare de chestionare pe tema orientării şcolare şi profesionale a elevilor clasei a VIII-a – octombrie;
2. Lecţie - vizită la liceul particular din localitate – atelierul de instalații – noiembrie;
3. Vizită la atelierul de mobilă din localitate – decembrie
4. Vizită la brutărie – februarie
5. Vizită la fabrica de confecții textile din Roman – aprilie
6. Participare la Târgul de oferte educaţionale Roman – mai
7. Completarea fişei cu opţiuni şcolare – iunie

- Metode şi tehnici de lucru, forme de organizare:
- lecţii – vizită la licee, informare asupra ofertelor educaţionale ale liceelor din zona Roman, cercetarea intereselor proprii ale elevilor, lectorate cu părinţii
- forme de organizare: activităţi pe grupe în atelierele-şcoală, activităţi colective în întreprinderi, completarea individuală a fişelor cu opţiuni pentru admiterea computerizată.

- Rezultate: fotografii, portofolii personale, film, CD, pliante, etc;
- Resurse umane: cadre didactice, elevi, părinţi
- Parteneriate cu şcolile implicate în proiect, cu intreprinderile comerciale vizitate.
- aplicantul va deplasa grupele de elevi în vizită, pe cont propriu;
- va instrui elevii privind circulaţia pe drumurile publice şi în mijloacele de transport, pentru prevenirea accidentelor rutiere;
- partenerii în proiect vor efectua instructajul privind protecţia muncii, pentru a preveni accidentele de muncă; vor explica procesele tehnologice desfăşurate în întreprinderea respectivă, în vederea orientării şcolare a elevilor de clasa a VIII-a;

E. EVALUAREA PROIECTULUI:

I. Evaluare internă a proiectului:
- stabilirea unei relaţii între *ce vreau – ce pot – ce trebuie să fac*, în corelaţie cu cererea şi oferta locurilor de muncă, de pe piaţa muncii;
- realizarea unui colţ informativ privind oferta educaţională a liceelor din zona Roman;
- realizarea unei bune orientări şcolare şi profesionale la sfârşitul clasei a VIII-a
- completarea fişei de opţiuni
- indicatori de realizare: - promovarea 100% a clasei a VIII-a;
  - completarea 100% a fişei cu opţiuni;
  - toţi elevii ajung la profilul dorit, în urma repartiţiei computerizate

II. Evaluare externă a proiectului (indicatori).

- înscrierea tuturor elevilor absolvenţi de clasa a VIII-a în clasa a IX –a de liceu sau la școala profesională

F. SUSTENABILITATEA PROIECTULUI

- posibilitatea de continuare ulterioară a proiectului prin implicarea clasei a VII-a
- implicarea şi a altor parteneri în derularea activităţilor de orientare şcolară şi profesională

G. BUGETUL PROIECTULUI

- menţionarea surselor de finanţare: individuale

H. ANEXE

- acord de parteneriat cu şcolile partenere şi întreprinderile vizitate

EDUCAŢIA INCLUZIVĂ ÎN GRĂDINIŢĂ

Mercurean Ioana Otilia,
Grădinița cu Program Prelungit „Mihai Eminescu” Târgu Jiu, Gorj

Educația de tip incluziv este o educaţie de calitate, accesibilă şi care îşi îndeplineşte menirea de a se adresa tuturor copiilor, fără discriminare. În întreaga lume, din ce în ce mai mulți copii care provin din medii defavorizate urmează grădinițele, școlile primare sau gimnaziale.În cele mai multe țări se stipulează prin lege că toți copiii trebuie să beneficieze de educație. Integrarea educativă vizează reabilitarea și formarea persoanelor cu nevoi speciale, aflate în dificultate psihomotorie, de intelect, de limbaj, psihocomportamentală, senzorială, printr-o serie de măsuri de natură juridică, politică, socială, pedagogică.

În pedagogia contemporană există o preocupare intensă pentru găsirea căilor și mijloacelor optime de intervenție educativă, încă de la vârstele mici, asupra unei categorii cât mai largi de populație infantilă. Astfel, conștiința copiilor, de la cea mai fragedă vârstă, trebuie formată și dezvoltată , învățându-i pe aceștia că primirea copiilor „diferiți”, alături de toți ceilalți, trebuie făcută nu de dragul lor, în primul rând, și nu din milă pentru ei, ci pentru dreptul fiecărui individ de a participa la acțiuni comune pentru dezvoltarea lui ulterioară , pentru a contribui și el la dezvoltarea comunității în care trăiește.

Integrarea/ incluziunea poate fi susținută de existența unui cadru legislativ flexibil și realist, de interesul și disponibilitatea cadrelor didactice din școala de masă și din școala specială, de acceptul și susținerea părinților copiilor integrați, de implicarea întregii societăți civile, dar și de nivelul de relații ce se formează și se dezvoltă la nivelul clasei integratoare care se bazează pe toleranță și respect față de copilul cu probleme. Grădinița care îi receptează în colectivitatea sa pe c opiii defavorizați și își determină intern „direct și indirect”, atitudinea față de aceștia este alcătuită din: educatoare, părinți, copii, iar la nivel extern, societatea cu numeroase instituții și diverși factori media. O condiție esențială pentru reușita acestor acțiuni comune ale celor trei factori activi din grădiniță este existența unor relații de înțelegere, constructive care se realizează prin atitudini deschise, prin disponibilitate, printr-un „pozitivism” specific ce se cimentează cu voință și convingere.

Educatoarea trebuie să cunoască deficiențele copiilor pe care îi va primi în grupăîn scopul înțelegerii acestora și pentru a-și putea modela activitățile, în funcție de necesitățile copiilor. Grupa în care va fi integrat copilul cu cerințe speciale va trebui să primească informații într-o manieră corectă și pozitivă despre acesta. Este foarte importantă sensibilizarea copiilor și pregătirea lor pentru a primi în rândurile lor un coleg cu dizabilități. Sensibilizarea se face prin stimulări: crearea și aplicarea unor jocuri care permit stimularea unor deficienţe (motorie, vizuală, auditivă), ceea ce determină copiii să înţeleagă mai bine situaţia celor ce au dizabilităţi: prin povestiri, texte literare, prin discuţii, vizitarea/ vizita unor persoane cu deficienţe.

Primirea în grupă a copilului cu cerinţe educative speciale, atitudinea faţă de el trebuie să păstreze o aparenţă de normalitate, copilul trebuind să fie tratat la fel cu ceilalţi copii din grupă. Conduita şi atitudinea educatoarei trebuie să demonstreze celorlalţi copii că i se acordă preşcolarului cu dizabilităţi. De aceea trebuie să exprime aceleaşi aşteptări şi să stabilească limite similare în învăţare ca

şi pentru ceilalţi copii din grupă. Ea trebuie să îşi asume rolul de moderator , să promoveze contactul direct între copiii din grupă şi să direcţioneze întrebările şi comentariile acestora către copilul cu cerinţe educative speciale.

De asemenea, trebuie să-i încurajeze şi să-i stimuleze ori de câte ori este nevoie pe aceştia, dându-le încrederea în forţelele proprii, în propria reuşită în acţiunile întreprinse, evidenţiind unele abilităţi sau interese speciale lor în dezvoltarea şi sprijinirea cărora trebuie implicate şi familiile copiilor. Copiii cu cerinţe educative speciale integraţi în programul grădiniţei trebuie să dispună de o bună colaborare între educatoare, părinţi, psihologi şi profesorul logoped. Părinţii sunt parteneri la educaţie pentru că deţin cele mai multe informaţii despre copiii lor. Relaţia de parteneriat între părinţi şi grădiniţă presupune informarea părinţilor cu privire la programul grupelor, la conţinuturile şi metodele didactice, dar presupune şi întâlniri cu aceştia, participări la expoziţii, excursii, serbări, vizite, etc., în care sunt implicaţi proprii lor copii.

Grădiniţa este incluzivă printr-un curriculum flexibil şi deschis ce permite adaptări succesive. Nu copilul urmează curriculumul, ci acesta este un instrument menit să sprijine dezvoltarea lui, se adaptează nevoilor şi particularităţilor acestuia. Când spunem „grădiniţă incluzivă”, nu trebuie să ne ducem cu gândul la copiii cu CES, ci la fiecare copil în parte, pentru că fiecare are un ritm propriu de dezvoltare şi la un moment dat poate avea nevoie de anumite cerinţe speciale în ceea ce priveşte educaţia. Există, de asemenea, şi anumite situaţii de risc, în care educatoarea trebuie să cunoască trăirile şi comportamentele copilului, pentru a-l sprijini. Riscurile pot apărea din mediul socio-cultural din care acesta face parte, din relaţiile de familie care îi determină existenţa zilnică, precum şi modul de dezvoltare, din modelele formale educaţionale ce pot exercita un stres deosebit asupra copilului care nu corespunde „normalităţii” cu care ne-am obişnuit.

În concluzie, pentru abordarea unei educaţii incluzive în grădiniţă, educatoarea trebuie să respecte următorii paşi:

-să elaboreze un plan de dezvoltare a grădiniţei în care să se precizeze concret parteneriatul cu familia şi comunitatea;

-să fie pregătit întregul personal al grădiniţei pentru a primi toţi copiii, fără discriminări;

-să asigure un climat primitor şi deschis prin organizarea mediului educaţional cât mai eficient şi stimulator;

-să aibă discuţii, în prealabil, cu copiii pentru a se accepta unii pe alţii, pentru a negocia, a colabora şi a lucra împreună;

-să asigure un curriculum flexibil şi deschis la care să aibă acces şi părinţii;

-să evalueze fiecare copil prin observaţie directă şi indirectă pentru a asigura participarea lui adecvată la activităţile curriculare;

Bibliografie:

-Ecaterina Vrăşmaş-,, Educaţia copilului preşcolar”, Editura Pro Humanitas, Bucureşti, 1999;

-Ecaterina Vrăşmaş-,,Introducere în educaţia cerinţelor speciale”, Editura Credis, Bucureşti, 2004

Cum să-ți cultivi bucuria în predare

Prof.înv.primar, Condopol Andreea-Gabriela
Școala Gimnazială Chetriș, Bacău

„Există un moment de bucurie în care totul se simte posibil.”

Nu există nicio îndoială că educația este de departe una dintre cele mai pline de satisfacții profesii. Nu există două zile la fel și fiecare zi este o nouă oportunitate de a avea un impact adevărat asupra vieții cuiva. Profesorii își pot găsi plăcere la locul de muncă fără a ignora provocările reale, iar acest lucru îi poate ajuta pe ei și pe elevii lor să continue să învețe și să crească.

Ca și în cazul multor profesori, primul meu an a fost plin de provocări. Așa că, atunci când am început să mă gândesc la motivul pentru care predau, am fost surprinsă de cât de ușor îmi aminteam momentele de bucurie: un elev care scria pentru prima dată, o rezolvare corectă a unui exercițiu sau o reacție comună la o scurtă poveste.

Când s-au întâmplat aceste momente, inima mea a izbucnit de bucurie și a depășit cu mult luptele cu care m-am confruntat.

BUCURIA ESTE O PARTE INTEGRANTĂ A PREDĂRII

Deși este important să recunoaștem provocările existente, este, de asemenea, esențial să ne amintim că un aspect cheie al profesiei noastre *este* bucuria. Bucuria nu se găsește doar atunci când lucrurile merg bine. Este vorba despre un sentiment profund de împlinire, încredere și speranță de care ne putem ține, chiar și în vremuri de luptă. Momentele vesele cu elevii mei nu sunt doar „lucruri bune”, ci lucruri pozitive care sunt contextualizate și îmbogățite prin cunoașterea momentelor în care ne-am luptat împreună.

Trebuie să ne recunoaștem luptele, să încercăm să le transcendem și poate chiar să ne reformulam perspectiva. Bucuria ne poate ajuta să cultivăm o comunitate puternică, să ne încurajeze să căutăm resurse și să ne conectăm unul cu celălalt și să ne energizeze pentru a transforma provocările cu care ne confruntăm.

Fie că ne adaptăm la rutinele de la clasă, fie că avem nevoie doar de o resetare în orice moment al anului, iată câteva practici care ne ajută să ne concentrăm bucuria în munca noastră.

PUTEM SĂ CEREM SPRIJINUL COLEGILOR

O greșeală pe care am făcut-o ca debutantă a fost să-mi tratez clasa ca pe o insulă. Poate părea mai ușor să ne izolăm de ceilalți și să presupunem că munca dintre zidurile noastre este un efort individual, dar izolarea duce în cele din urmă la epuizare. În schimb, putem căuta colegi cu care să putem discuta sau sfătui.PURTAȚI-VĂ AUTENTIC

Cercetările arată că elevii învață mai bine atunci când pot face conexiuni cu idei, concepte sau practici de care sunt pasionați. Elevii se simt mai implicați și mai entuziasmați atunci când simt că sinele lor autentic este conectat cu ceea ce învață.

Această emoție poate începe cu noi, ca profesori. Această pasiune poate să provină din munca noastră ca educatori, precum și din părți din viața noastră. Când împărtășim părți din noi înșine care aduc bucurie – muzica pe care o iubim, un hobby pe care îl avem – elevii simt cum ne simțim și se conectează cu noi ca oameni. Împărtășind sinele nostru autentic cu elevii noștri, creăm un spațiu în care

ei pot face același lucru. Chiar dacă nu le place neapărat muzica sau hobby-ul pe care îl iubim, totuși se pot conecta cu ea într-un mod pe care s-ar putea să nu o aibă dacă ne văd doar vorbind despre conținut.

Sala ta de clasă este plină de personalități diferite, uneori provocatoare, foarte adesea pline de umor. Recunoașteți și apreciați acest lucru! Da, scopul unui profesor este să transmită cunoștințe, dar elevii tăi se pot bucura și de distracție. Așa că oferă-le lecții plăcute – vor învăța și își vor aminti mai multe!

De asemenea, este important să rămânem conectați cu cealaltă latură a dumneavoastră, cea care nu predă. Munca noastră de educatori poate prelua o parte substanțială a vieții noastre în afara sălii de clasă. Acest lucru este de înțeles, dar când se face la extrem, ne putem consuma mai ușor. Aducerea pasiunilor noastre din afara clasei în munca noastră ne poate asigura că nu ne pierdem din vedere pe noi înșine și lucrurile care ne aduc bucurie dincolo de profesia noastră.

NE REZERVĂM TIMP ȘI PENTRU NOI

Este esențial să recunoaștem că predarea, deși împlinitoare, este și epuizantă din punct de vedere emoțional. Chiar și atunci când îți iubești cu adevărat meseria, epuizarea este posibilă. Este important să rețineți că este în regulă să spuneți nu muncii suplimentare. Fie că este vorba de activități extracurriculare sau de a ajuta un coleg care are nevoie – este în regulă să nu vă lăsați presați să acceptați să faceți ceva.

Este esențial să aveți grijă de propria sănătate și bunăstare pentru a evita epuizarea.Oferim timpul, energia și grija noastră copiilor noștri și, deși este posibil să nu vrem să-i împovărim pe alții, meritățm, de asemenea, puțin timp și grijă. Acest lucru ar putea fi realizat prin trasarea unor limite sănătoase în timpul și munca noastră, asigurându-ne că facem loc pasiunilor noastre personale sau implementând practici conștiente în viața noastră de zi cu zi, ceea ce poate fi uneori făcut și cu elevii noștri.Practicarea recunoștinței, de exemplu, este benefică atât pentru elevi, cât și pentru profesori.

Cultivarea acestui spațiu de îngrijire personală este importantă pentru a ne ajuta să ducem vieți mai fericite și, de asemenea, ne ajută să modelăm cultivarea îngrijirii pentru elevii . Când ne oferim permisiunea de a avea grijă de nevoile noastre, semnalăm că și alții ar trebui să ia în considerare timpul și spațiul pentru a se îngriji și de propriile nevoi. Bucuria are un efect de undă: atunci când concentrăm bucuria pentru noi înșine, aceasta afectează elevii noștri și comunitatea școlară din jurul nostru. Asigurându-ne că ne amenajăm spațiu pentru a găsi bucurie, cum ar fi să ne facem timp pentru îngrijire personală, va ajuta pe toți să prospere.

Când ne pregătim pentru un semestru, o nouă săptămână sau o nouă zi, este ușor să vedem bucuria ca o parte mai puțin practică a procesului nostru. Chiar dacă momentele de bucurie sunt mici, ele pot oferi scânteia necesară pentru a incita creșterea, conexiunea și schimbarea plină de satisfacții pentru noi înșine, sălile de clasă și comunitatea noastră școlară în general.

Bibliografie:

https://www.researchgate.net/publication/354127526_The_joy_of_teaching_and_learning_in_academia_-_teachers'_perspectives_from_three_countries

Jocul didactic – metodă eficientă pentru învăţarea matematicii la ciclul primar

Prof.înv.primar Burs Adriana
Școala Gimnazială „Dimitrie Gusti” Nereju

La vârsta şcolară mică elevii iau cunoştinţă cu unele tehnici elementare ale învăţării intelectuale. Interesul lor pentru studiu se găseşte într-o fază incipientă.
Prezentarea conţinutului matamatic cât mai clar, atrăgător, variat şi la nivelul posibilităţilor de înţelegere al micilor şcolari, stimulează interesul pentru această disciplină, plăcerea de a căuta şi satisfacţia de a descoperii lucruri noi.

În ierarhia metodelor activ-participative din învăţământul primar, jocul didactic îşi găseşte locul cu maximă eficienţă. La vârsta şcolară, jocul este de fapt un mijloc de învăţare. Datorită conţinutului şi modului de organizare, jocurile didactice sunt mijloace eficiente de activizare a întregii clase, contribuind la formarea şi dezvoltarea deprinderilor practice elementare. Cu cât jocul este mai bine structurat, elevul acordă o implicare mai mare în desfăşurarea lui. Obişnuiesc să utilizez jocul dodactic în oricare moment al lecţiilor de matematică şi la fiecare capitol, fapt care a determinat elevii să îndrăgească şi să înţeleagă mult mai uşur cunoştinţele dobândite, antrenându-se involuntar într-o adevărată competiţie. În continuare doresc să prezint câteva dintre cele mai eficiente jocuri utilizate la clasă.

„Ştafeta întrebărilor” s-a dovedit o gimnastică a minţii. Fiecare elev primeşte câte un bileţel pe care este scrisă o cerinţă . Spre rezolvare elevul trebuie să emită o judecată logică şi un răspuns simplu. Primul elev citeşte sarcina de pe biletul primit şi numeşte un coleg să răspundă. Acesta dă răspunsul la întrebare şi adresează întrebarea scrisă pe biletul lui către un alt coleg. Cel care nu ştie să răspundă la o întrebare va fi penalizat sau eliminat din joc. Jocul s-a dovedit deosebit de antrenant, reuşind să se reactualizeze un volum mare de cunoştinţe dobândite. În acelaşi scop am utilizat,,**Rebusul matematic**”, de cele mai multe ori ca activitate individuală, dându-mi posibilitatea să constat nivelul de cunoştinţe în general referitoare la însuşirea terminologiei matematice.

,,**Cine socoteşte mai repede**”- jocul urmăreşte consolidarea deprinderilor de calcul rapid, folosind proprietăţile operaţiilor: a)1+2+3+4+5+6+7+8+9= ;
b)10+20+30+40+50+60+70+80+90=; c)25+30+20+25=…etc.
Folosind asociativitatea adunării se grupează termenii pentru efectuarea rapidă a calculelor.

,,**Campionul**”-se desfăşoară sub formă de concurs având ca scop consilidarea deprinderilor de calcul corect şi rapid. Clasa se împarte în trei grupe. Jocul se poate desfăşura pe fişă care circulă de la un elev la altul sau se desenează pe tablă trei scări cu calcule de acelaşi nivel de dificultate. Fiecare echipă deleagă un număr de elevi egal cu numărul de trepte, creta circulă de la un elev la altul(gen ştafetă), fiecare elev urcând o treaptă şi rezolvâin în ordine câte un exerciţiu.

Dintre jocurile care vizează şirul numerelor naturale pot fi enumerate: ,***Cenumere lipsesc, Caută vecinii, Numără mai departe, Ghiceşte numărul, Descoperăregula şi completează şirul.***

„Caută şi veu găsi”- se dau două sau mai multe cifre, sarcina didactică fiind să găsească toate posibilităţile de formare a numerelor cu cifrele date.

„Care număr se ascunde”-se dau un şir de numere formate din aceleaşi cifre printre care se ascunde un număr format din alte cifre. Ex:726, 276, 762, 147, 267, 672.

Jocul verifică capacitatea de analiză şi observaţia elevilor.

Pentru consolidarea cunoştinţelor referitoare la înmulţirea şi împărţirea numerelor 0-100 am utilizat jocuri de forma:

„Şiragul de mărgele”-se dă un şirag de biluţe pe fiecare fiind scris un număr, sarcina didactică este să coloreze mărgelele cu numere mai mari de 3 ori decât:2,4 .6, 8, 10.

„Colierul”- dintr-un şir de numere date să coloreze cu roşu mărgelele cu numere mai mici decât 48 care se împart exact la 7,şi cu galben cele mai mari decât20 care se împart exact la 4, sarcinile putând fi modificate după cerinţă.

„Tratamentul”- Un blonav ia medicamente. Prima pastilă o ia la ora 8 dimineaţa, apoi din 4 în 4 ore, până a doua zi la ora 16. Traseul este marcat pe fişă prin pătrate şi cerculeţe. Sarcina de lucru este să precizeze în pătrate orele la care ia medicamentele şi în cerculeţe numărul de ore care trec. Apoi să coloreze pătratele spre a scoate în evidenţă orele la care ia tratamentul.

„Petale colorate”- Se dau spre rezolvare exerciţii cu două operaţii(adunare şi scădere, înmulţire şi împărţire). Alături este desenată o floare cu tot atâtea petale câte rezultate trebuie obţinute.Pe fiecare petală este precizată culoarea şi un rezultat. Elevii efectuiază calculele apoi colorează petalele după cerinţă.

„Baloanele şi înmulţirea”- Clasa se împarte în trei grupe. Fiecare grupă va primi o fişă cu baloanele desenate, pe fiecare balon fiind scrisă o operaţie de înmulţire. Fiecare elev din grupă va efectua câte un calcul şi fişa trece la celălalt elev. Câştigă grupa care termină prima toate calculele fără greşeli. Jocul se poate utiliza şi la împărţire.

„Haideţi la întrecere”-Se dau un şir de exerciţii simple de înmulţire şi împărţire rezolvate în care s-au strecurat şi rezultate greşite. Fiecărui rezultat îi corespunde o literă dată. Elevii vor încercui numai literele ce corespund operaţiilor efectuate corect şi vor obţine o urare.Cine descoperă primul cuvântul ascuns va fi recompensat.

Pentru dezvoltarea flexibilităţii gândirii exemplific jocurile:

„Caută soluţiile”- Jocul se poate desfăşura începând cu clasa întâi la compunerea şi descompunerea numerelor: ?+?=10; ?-?=5 etc.

„Semnul ascuns”- Se dau şiruri de câte 4 numere şi rezultatul. Sarcina didactică este să aşeze la locul potrivit semnele operaţiilor pentru a obţine rezultatul dat.

„Să plantăm paranteze”- Din exerciţiile date lipsesc parantezele. Elevii vor pune parantezele la locul potrivit, astfel ca egalităţile să fie adevărate.

„Unde se ascunde răspunsul”- Jocul poate fi organizat individual sau pe grupe, în consolidarea sau evaluarea oricărei operaţii matematice. Sunt desenate două cercuri mari. În primul cerc sunt date perechi de numere iar în al doilea sunt rezultatele perechilor.Se precizează operaţia şi se cere să se pună în corespondenţă perechile de nr. cu rezultatele lor.

„Vârstele”- Bunicul are 60 ani. Bunica cu 8 mai puţin. Mama jumătate din vârsta bunicului. Unchiul de 5 ori mai mult decât diferenţă dintre vârstele bunicilor. Tata cu 3 ani mai mult decât mama. Dan de 6 ori mai puţin decât mama. Andrei de 3 ori mai mult decât Dan. Ana este soră geamănă cu Dan.

Câţi ani are fiecare?

În evaluarea cunoştinţelor, jocul,,**Cel mai bun pilot**" s-a dovedit deosedit de eficient, elevii antrenându-se în concurs pentru a câştiga titlul de pilot cosmonaut.

Fiecare elev primeşte o fişă pe care este desenată o rachetă cu patru sau cinci trepte, în funcţie de câte itemuri verificăm şi de timpul alocat probei de evaluare.

Pe fiecare treaptă am scris câre o sarcină de lucru, gradul de dificultate al sarcinilor crescând de la o treaptă la cealaltă. Cine rezolvă toate sarcinile corect va avea satisfacţia de a deveni pilot cosmonaut şi o recompensă suplimentară-imagini cu rachete şi cosmonauţi. După trei aplicaţii, numărul elevilor care au câştigat concursul şi titlut de **Cel mai bun pilot** a crescut de la trei la doisprezece efevii aşteptând cu nerăbdare priba de evaluare , teama ori emoţia fiind înlocuită cu entuziasmul sau bucuria jocului.

Având în vedere coborârea vârstei de şcolarizare, jocul matematic trebuie folosit oră de oră mai ales la clasa I şi a-II-a, deoarece acesta are capacitatea de a antrena toţi elevii clasei, acţionând favorabil şi asupra celor care întâmpină greutăţi în însuşirea cunoştinţelor.

EDUCAŢIA PENTRU TOŢI – UN DREPT FUNDAMENTAL

Enache Mirela
Școala Gimnazială „ Dimitrie Gusti ”
Nereju, jud.Vrancea

Școala are datoria de a asigura şanse egale tuturor elevilor. A asigura şanse egale elevilor înseamnă a asigura posibilităţi maxime de dezvoltare fiecăruia, în funcţie de aptitudinile şi interesele sale.

Fiecare copil este unic, cu necesităţi diferite. Noi, adulţii, părinţi şi dascăli deopotrivă, încearcăm să-i educăm, astfel încât să devină, la rândul lor, adulţi fericiţi, iubitori şi eficienţi. Însă există copii marginalizaţi, defavorizaţi şi/sau excluşi de la educaţie. Aceştia sunt cei pentru care educaţia incluzivă a devenit o şansă pentru o dezvoltare armonioasă.

Rolul esenţial în educaţia integrată îl deţine învăţătorul clasei, care devine principalul factor de acţiune şi de coordonare a realizării programului pedagogic individual pentru elevi.

Acesta trebuie :

- să elaboreze un program pedagogic individualizat.
- să-şi îmbogăţească pregătirea cu elemente care să-i faciliteze includerea optimă în clasă a acestor elevi şi asigurarea de şanse egale pentru aceştia la instrucţie şi educaţie;
- să manifeste interes continuu pentru identificarea, evaluarea şi reprogramarea periodică a conţinuturilor învăţării pentru fiecare elev;
- să coopereze în cu ceilalţi membri ai echipei educaţionale, dar şi cu familia elevului;

Școala incluzivă facilitează accesul tuturor la o educație de calitate prin:

- ameliorarea și flexibilizarea curriculum-ului;
- utilizarea unor metodologii de predare - învațare - evaluare centrate pe elev;
- implicarea comunității în viața școlară;
- formarea cadrelor didactice din perspectiva valorilor educației incluzive;
- oferirea de servicii educationale conform principiului ,,resursa urmează copilul";
- programe de tip "A doua șansă" dedicate persoanelorcare au abandonat școala sau nu au frecventat niciodată învățământul obligatoriu;
- îmbunătățirea atitudinilor adulților și copiilor față de diversitatea culturală, umană și etnică dintr-o comunitate.

Cele trei dimensiuni ale incluziunii la nivel școlar:

1. Dimensiunea culturală

Se referă la măsura în care filosofia educației incluzive este împărtășită de toate cadrele didactice din școală și în care ea poate fi observată de toți membrii comunității școlare si de toți cei care intră în școală. Crearea unei culturi a școlii trebuie sa devină un proces la fel de important ca acela de predare a

cunoștințelor și de dezvoltare a deprinderilor. O astfel de filosofie va putea sta apoi la baza elaborării unor strategii și a luării unor decizii curente privind practica.

2. Dimensiunea strategică

Se referă la plasarea abordării incluzive în nucleul dezvoltării școlare, astfel încât aceasta să se reflecte în toate strategiile școlare și să nu fie privită ca o adăugire exterioară, distinctă de toate celelalte. Conceptul de educație incluzivă trebuie sa se reflecte în toate documentele de planificare școlară.

3. Dimensiunea practică

Se referă la asigurarea reflectării în activitatea la clasă atât a culturii cât și a politicilor incluzive ale școlii.

Metodele de predare - învațare - evaluare trebuie să încurajeze participarea fiecărui elev la activitatile desfășurate în cadrul orelor de curs. Democratizarea învăţământului a fost şi este un deziderat permanent al societăţii contemporane . Procesul ca atare vizează perfecţiunea activităţii de conducere a şcolii, la toate nivelurile sale, în mod special, în planul organizării structurilor necesare pentru egalizarea şanselor ale tuturor preşcolarilor şi şcolarilor.

Egalizarea şanselor de instruire este teoretic garantată în aproape toate ţările lumii, dar realizarea practică a acestui principiu generos continuă să rămână una din cauzele de importanţă majoră ale reformelor. Conceptul de "egalitate" înseamnă astăzi ceva mai mult decât drepturile egale pe care democraţii secolului trecut le revendicau cu entuziasm pentru toţi cetăţenii; ea înseamnă o egalitate reală a şanselor individuale de promovare socială, iar educaţia este insrumentul cel mai important în dezvoltarea la maximum a acestor şanse.

În ştiinţele educaţiei, sintagma "educaţia pentru toţi", introdusă la Conferinţa educaţiei de la Jomitien (Thailanda, 1990), reprezintă în acelaşi timp un concept şi un obiect.

Conceptul defineşte o pedagogie care acceptă şi valorizează, deopotrivă diferenţele dintre oameni surprinzând legătura dintre general şi particular. Dintre universalitate şi unicitate în acţiunea educativă.

Ca obiectiv, educaţia pentru toţi desemnează ţelul unei educaţii cu adresabilitate maximă, care surprinde necesitatea adaptării strategiilor şi metodelor în aşa fel încât nici un individ să nu rămână în afara acţiunii educaţionale. Se conturează tot mai mult ideea că fiecare individ reprezintă un izvor de experienţe în învăţare atât pentru propria sa formare, cât şi pentru ceilalţi, ceea ce subliniază ideea că învăţarea este un proces complex ce implică interrelaţii şi experienţe comune ale educatului şi educatorului.

Principiului democratic „**societate pentru toţi**" trebuie să i se asocieze cel de **"educaţie pentru toţi"**, ca expresie a drepturilor egale pentru toţi componenţii comunităţii. În prezent este promovată concepţia educării copiilor cu dizabilităţi laolaltă cu ceilalţi. Ea este sintetizată în sintagma**"învăţământ integrat şi/ sau incluziv"**, concretizată în instituţionalizarea şcolarităţii subiecţilor cu cerinţe speciale de educaţie împreună cu ceilalţi sau în structuri şcolare cât mai apropiate.

Principalul motiv pentru formarea şi educarea copiilor cu dizabilităţi în şcoli obişnuite este acela de a spori oportunităţile de învăţare, prin interacţiune cu ceilalţi copii şi de a stimula participarea acestor copii la viaţa comunităţii.

„Prin educaţie pentru toţi trebuie să se creeze posibilitatea ca toate fiinţele umane, inclusiv cele cu dizabilităţi, să-şi dezvolte în întregime potenţialul, să aibă contribuţii în societate şi, mai presus de toate, să fie valorizate, datorită diferenţelor lor. În lumea contemporană, alcătuită din diferenţe de toate

felurile, nu cei cu dizabilităţi ci marea societate este cea care are nevoie de educaţie specială pentru a deveni o adevărată societate pentru toţi.” Federico Mayor

Conceptul de „Educaţie specială” semnifică, în cele mai multe cazuri, „educaţia persoanelor cu cerinţe speciale”, iar într-un sens mai resrâns, “educaţia persoanelor aflate în dificultate”. Aceasta este o formă de educaţie adaptată modului de dezvoltare a copilului.

Deci, acest concept priveşte învăţământul special, adică educaţia subiecţilor cu deficienţe, handicapuri de natură intelectuală şi/ sau senzorială. Copiii care au deficienţe fizice, senzoriale sau intelectuale se pot confrunta cu multa dificultăţi de învăţare şi de participare la viaţa comunităţii. De exemplu, copii cu dizabilităţi datorită unui accident, sau unor sechele de poliomelită, pentru că nu pot să meargă sau să urce scările, şansa de a participa la viaţa comunităţii sunt foarte puţine. Este posibil să se ruşineze de corpul său, îi lipseşte încrederea şi încearcă să evite să se joace cu alţi copii. O primă soluţie ar fi eliminarea deficienţei, dar dacă medical deficienţa respectivă nu se poate vindeca, atunci se poate acţiona în sensul de a schimba mediul pentru copil, astfel încât efectul deficienţei să fie mai puţin evident. Multe din efectele deficienţelor se pot reduce în cazul în care copiilor li se oferă şansa de a interacţiona cu colegii şi adulţii din comunitatea căruia îi aparţine, de a fi învăţaţi de părinţi şi profesori care să-i ajute să-şi însuşească noi abilităţi. Pe lângă nevoile fizice, copilul mai are şi alte nevoi care sunt vitale pentru dezvoltarea lor emoţională şi mentală: nevoia de a se simţi ocrotit şi în siguranţă, nevoia de interacţiune şi stimulare. Comunicarea, jocul şi afecţiunea sunt esenţiale pentru dezvoltarea fizică, mentală şi emoţională a copilului.

Familiile şi şcoala trebuie să găsească modalităţi de a antrena copiii cu cerinţe speciale la activităţi curente din viaţa cotidiană.

Între toate dizabilităţile, cele intelectuale sunt cele mai frecvente. Cauzele acestora pot fi multiple: afecţiuni genetice, intrauterine, la naştere, accidente şi boli, cauze psihosociale. Profesorii care lucrează cu aceşti copii vor lua măsuri de adaptare a copiilor în clasă, ocupându-se în activitatea de predare –învăţare în mod special de copilul cu astfel de dizabilităţi. Profesorul trebuie să-şi asume responsabilitatea pentru toţi elevi din clasă, chiar dacă există un ajutor suplimentar, pentru copiii cu cerinţe speciale, pe perioade limitate de timp într-un mod sau altul. Va fi încurajat, ajutat, sarcinile ce îi revin vor fi descompuse în etape. Copilul va lucra împreună cu alt coleg care îl va ajuta în rezolvarea sarcinilor.

Valoarea educaţiei incluzive, pentru orice elev constă în faptul că este împreună şi poate să colaboreze cu alţi elevi. Profesorii au datoria de a încuraja acest lucru, deoarece experienţa demonstrează că elevii cu cerinţe speciale pot fi izolaţi chiar şi atunci când se află în clase sau în şcoli. Ceilalţi copii trebuie să înţeleagă de ce unii colegi de-ai lor nu pot vorbi, sau se comportă astfel. Diversitatea trebuie recunoscută şi respectată.

Cel mai mare obstacol în faţa incluziunii este atitudinea negativă. Copiii nu sunt obişnuiţi cu alţi copiii care arată şi se comportă „altfel” decât ei. Părinţii îşi pot face probleme privind „scăderea standardelor” copilului, dacă în clase obişnuite sunt incluşi şi copiii cu dizabilităţi sau alte cerinţespeciale. Profesorii sunt cei care deţin instrumentele formării unor atitudini pozitive ale părinţilor, şi ale copiilor, dar şi ale celorlalte cadre didactice.

Educaţia pentru toţi şi pentru fiecare este o educaţie deschisă pentru toate persoanele, indiferent de vârstă, condiţie socială sau alte criterii, o educaţie flexibilă adaptată şi adaptabilă necesităţilor

specifice individuale, într-o societate deschisă, democratică care aşează efectiv omul, ca valoare supremă, în centru.

Bibliografie:

- Radu I., (1974), *Psihologie şcolară*, Editura Ştiinţifică, Bucureşti
- Văideanu Ge., (1988), *Educaţia la frontiera dintre milenii*, Editura Polirom, Bucureşti;
- Vrăjmaş T., (2004), *Şcoala şi educaţia pentru toţi*, Editura Miniped, Bucureşti;

Instruirea diferenţiată a preşcolarilor

Prof. Chebeşi Marinela
Grădinița cu Program Prelungit ”Mihai Eminescu”, Târgu Jiu, Gorj

Problematica tratării diferenţiate a preşcolarilor suscită un larg interes în rândurile pedagogilor şi a tuturor celor preocupaţi de valoarea şi eficientă sistemului educaţional global. Prin urmare, şi la nivelul învăţământului preşcolar ,tratarea diferenţiată a copiilor reprezintă o preocupare tot mai recurentă a educatoarelor în privinţa puneri în practică a unor procedee educaţionale specifice ,cu relevanţă asupra dezvoltării pluridimensionale a personalităţii copilului. Tratarea diferenţiată a copiilor preşcolari vizează ,în fapt, adoptarea unor practici instructiv –formative strict circumscrise , la capătul cărora se urmăreşte diferenţierea calitativă reală a subiecţilor expuşi educaţiei deopotrivă cu afirmarea individualităţii copiilor, încă de la această vârstă. Din perspectiva activităţii pedagogice propriu-zise, educatorul recurge la proiectarea, organizarea şi desfăşurarea unor procese curriculare care să conducă în mod nemijlocit la diferenţierea şi individualizarea preşcolarilor, favorizând o serie de contexte specifice procedeelor de instruire şi dezvoltând strategii particulare care să se materializeze în diverse forme de aplicare a programelor de învăţare.

Din multitudinea factorilor care conduc la necesitatea realizări activităţilor didactice diferenţiate, acelea care au impus au fost deosebirile dintre copiii de aceaşi vârstă, supuşi unui proces de instruire; înţelegerea nevoii de a nu uniformiza , ci de a oferi condiţii de afirmare şi copiilor dotaţi cu înzestrări personale deosebite , şi celor cu ritmuri alerte sau mai lente în acumulări. Dimensiunea psihologică a personalităţii umane se distinge printr-o sinteză de dispoziţii ,tendinţe biologice ,înclinaţii înnăscute, pe de o parte, şi însuşiri formate în cursul vieţii şi activităţii pe de altă parte. Deosebirile individuale sunt o realitate ,iar natură şi gradul lor de dezvoltare sunt de multe ori uşor sesizabile, astfel că nu ne vom găsi niciodată în faţă omului, în general, ci totdeauna în faţă unui om particular, a unui individ care ,de multe ori se dovedeşte a fi o enigmă.

Întreagă activitate instructiv –educativă desfăşurată în grădiniţă se bazează pe cunoaşterea personalităţii copilului: educatoarea cunoaşte copilul educându-l şi îl educa mai bine dacă îl cunoaşte. Învăţământul actual se adaptează tot mai mult la particularităţile psiho-fizice individuale şi de vârstă ale copiilor, în vederea dezvoltării cât mai depline a personalităţii acestora.

În activităţile zilnice pe care le desfăşoară la grădiniţă copilul trebuie să găsească elemente care să-l solicite corespunzător stadiului de dezvoltare atins de el.Dacă aceste elemente sunt prea uşoare, nu trezesc interesul copilului, îl conduc cel mai adesea la plictiseală.Dacă gradul de dificultate al elementelor stimulative depăşeşte posibilităţile copilului,acesta se va consideră neputincios şi, în cele din urmă îl va lua pe „nu pot” în braţe.

Pentru a putea ajunge la o diferenţiere autentică şi eficientă în instruirea copiilor,trebuie să îndeplinim două obiective:

-cunoaşterea particularităţilor psihice ale copiilor în corelaţie cu randamentul lor cu privire la interese,înclinaţii,viaţă afectivă;

-clasificarea psihologică a copiilor în procesul instruirii privind paricularităţile activităţii de gândire şi capacitatea de învăţare.

În funcţie de receptivitatea copiilor la învăţare se va stabili ritmul de lucru şi ţinând cont de capacitatea lor de asimilare se vor alege formele de muncă metodele ,ritmul de lucru. Depistarea

acestor trăsături care-i diferenţiază pe copii,stabilirea rolului fiecăruia în definirea comportamentului care conduce la performanţele scontate,reprezinta operaţia iniţială ,premisa oricărei acţiuni de tratare diferenţiată a subiecţilor.Caracteristica acţiunii de diferenţiere, în planul organizării şi desfăşurării activităţii didactice o constituie nuanţarea modalităţilor de lucru,evitându-se separarea cu caracter permanent a copiilor capabili de un randament ridicat de copii lenţi.Totodată,această implică o îmbi-
nare raţională echilibrată a activităţii frontale cu întreagă grupa şi a activităţilor pe gru-puri individuale adaptate particularităţilor acestora.

Sistemul de modalităţi adoptate în vederea diferenţierii instruirii constă în combinaţii variabile ale factorilor care definesc procesul didactic şi anume:

1.conţinutul instrucţiei;
2.modul de grupare a preşcolarilor;
3.timpul sau ritmul de lucru;
4.metode de lucru;

Astfel cele mai frecvente combinaţii sunt:

1.variaţii în conţinutul stucturii şi ritmului de lucru;
2.acelaşi conţinut ,dar timp variabil;
3.acelaşi ritm de lucru, dar conţinut diferit că volum şi complexitate;
4.grupări variate de copii, variaţii de conţinut şi de timp;
5.variabilitatea metodelor de lucru şi a modalităţilor de realizare a conţinuturilor activităţilor.

În continuare vom prezenţa câteva modalităţi de tratare diferenţiată a copiilor din grupele omogene în activităţile de educare a limbajului,cunoscută fiind atenţia sporită pe care educatoarele o acoarda tuturor condiţiilor care stimulează dezvoltarea lim-bajului sub toate aspectele sale.

Activităţile de convorbire ,care urmăresc consolidarea , aprofunda-rea şi sistematizarea cunoştinţelor dobândite în cadrul celorlalte activităţi,cer că tehnică punerii întrebărilor să se aplice cu mult tact ,dar şi cu eficientă, pentru a antrena întregul colectiv al grupei.

Pentru tratarea diferenţiată a copiilor ,în aceste activităţi ,întrebările care se referă la experienţă de viaţă a copiilor ,întrebările simple vor fi adresate copiilor care au frecventat mai puţin grădiniţă sau celor cu un nivel intelectual mai scauzt ,în timp întrebările complexe, care vizează corelaţii ample şi rapide pe plan mintal, vor fi adre-sate copiilor cu un nivel de dezvoltare intelectual superior şi care au avut o frecvenţa foarte bună. Atenţia noastră se va concentra şi asupra volumului de cunoştinţe al copiilor apelând la întrebările ajutătoare ,atunci când răspunsul primit nu este cel aşteptat.

În oricare din aceste situaţii, întrebările trebuie să aibă un conţinut accesibil vârstei, să fie legate direct de tema convorbirii, să fie formulate simplu şi concret, astfel încât fiecare copil să poată participa în raport cu potenţialul sau de dezvoltare.

Jocurile didactice sunt activităţile care dau educatoarelor posibilitatea că prin complexitatea regulilor, prin elementele de joc să-i antreneze pe toţi copiii .Cei cu dificultăţi de pronunţie sau de învăţare pot fi ajutaţi prin intermediul unor jucării, personaje din poveşti sau chiar de către colegii de grupa ,că să îndeplinească sarcina de joc şi să trăiască sentimente de satisfacţie şi reuşită ,care să-i motiveze pe viitor.

Jocul didactic este un mijloc important de tratare diferenţiată a copiilor timizi.O sarcina de joc atractivă ,un element de joc nou îi ajută pe copii să depăşească starea de timiditate.

În activităţile de lectură după imagini, în care primează analiză, putem antrena cu succes şi copiii care au deficienţe de pronunţie, care necesită o îmbuna-
tatire a exprimării verbale şi au nevoia de a-i deprinde cu o exprimare corectă şi coeren-
ta.Copiii cu o vorbire corectă , cu rapiditate în gândire,capacitate mărită de concentrare,
atenţie stabilă ,vor fi antrenaţi diferit faţă de ceilalţi. Ei pot descrie cu uşurinţă imaginile ,
pot face sinteze parţiale sau generale ,la grupele mari.

Activităţile de povestire pot să ceară unor copii să dea o replică simplă a unui personaj sau unora să povestească o scenă din poveste, iar altora să redea
întreagă poveste.Copiii care stăpânesc conţinutul poveştilor ,care au o exprimare corectă
şi manifestă crativitate pot să găsească un alt sfârşit poveştii, să interpreteze personajul preferat.

O instruire diferenţiată şi individualizată se poate desfăşura în zona ,,Biblioteca". Aici putem să-i antrenăm cu uşurinţă pe acei copii care prezintă deficienţe de vorbire, în vederea corectării acestora, se exersează pronunţia corectă şi din punct de vedere gramatical, putem să repetăm poezii cu copiii care au un ritm de memorare mai lent, desfăşurăm povestiri sau repovestiri , conversăm fie individual, fie cu grupuri mici de copii.

Ştiind că o vorbire clară şi expresivă se realizează prin efectuarea corectă a respiraţiei şi prin formarea cât mai precisă a imaginilor audio- motrice ale sunetelor ,în muncă de tratare diferenţiată a preşcolarilor ,în acest caz ,vom desfăşura exerciţii individuale ,care antrenează respiraţia, articularea şi auzul fonematic al copiilor.

Jocurile exerciţiu ,,Spune şi tu", ,,Repetă după mine", ,,Află gresă-la, frământările de limba,versurile din folclorul copiilor care să vizeze sunetele a căror pronunţie dorim să o îmbunătăţim, se pot desfăşura atât cu un copil cât şi în grupuri mici sau chiar cu toată grupa.

Situaţia reală a nivelului de performanţă atins de fiecare copil în parte, am consemnat-o în fişa de recuperare sau de dezvoltare ,după caz, ambele nomina-le, întocmite la sfârşitul activităţilor.

Am urmărit rezultatele evaluării copiilor în două etape:mai întâi am constatat că numai un anumit număr de copii au răspuns cerinţelor ;mai apoi ,în urmă tratării diferenţiate a copiilor, am constatat creşterea numărului de copii care au răspuns corect exigenţelor activităţii.Acest fapt ne conduce la concluzia că instruirea diferenţiată este necesară şi că ea duce la obţinerea performanţei.

A educa nu înseamnă a ,,fabrică''oameni conform unui model comun, ci înseamnă a elibera din fiecare om ceea ce-l împiedică să fie el însuşi şi a-i da posibilitatea să se împlinească, să se realizeze conform modului sau de a fi în lume.

Dascălul creștin între datorie și dăruire

prof. dr. Dana Platona
Liceul Teoretic German „ Friedrich Schiller", Oradea

„Religia nu e o teorie, ci un mod de a fi. "
(Dumitru Stăniloae)

„ Educația unui popor se câștigă și se păstrează cu anevoie și tot atât de lesne se și pierde și se compromite o asemenea moștenire, când de sus se dau exemple de neorânduială, de nedreptate și de incoerență."
(M.Eminescu)

Misiunea profesorului de religie este aceea de îndrumător de suflete, mai ales acum în aceste vremuri tulburi pline de întrebări, dileme și angoase existențiale . De asemenea școala e a doua Biserică , unde dascălul de religie încearcă să-L aducă pe Dumnezeu în sala de clasă. Prin multă dăruire și talent pedagogic , noi avem nobila misiune și imensa responsabilitate de a lucra atât cu ciclul primar în ochii cărora vezi iubirea puritatea și seninătatea atunci când rostesc rugăciunile în timpul orei de religie cât și cu adolescenții frământați de o multitudine de întrebări , triști și temeri printre care cele mai importante am constat că sunt: teama de a nu-și dezamăgi părinții, teama de a nu fi luat în râs de colegi, teama de a nu părea o personalitate ștearsă , teama de a nu reuși în viață etc.

De-a lungul carierei mele didactice mărturisesc că am predat în paralel atât limba și literatura română cât și religie ortodoxă. Profesorul de limba română după părerea mea are o misiune mult mai ușoară, deoarece el are rolul de a învăța elevul cum să dobândească cunoștințe și deprinderi noi. Personalitatea profesorului de limba română se face remarcată printr-o bună pregătire psihopedagogică și de specialitate , competența și autoritatea sa în fața clasei. În schimb profesorul de religie se transformă de multe ori într-o icoană în ochii copiilor și are nobila și dificila misiune misiune de a fi alături de elevi în apele tulburi ale lumii contemporane.

În societatea contemporană putem observa că din familia creștină a cunoscut transformării majore , în urma implementării normelor Uniunii Europene. În urma acestor implementări doresc să mă opresc asupra faptului că pentru familia tradițională creștină s-a produs din păcate o criză reală de proporții. Multe familii au devenit monoparentale datorită plecării în străinătate la muncă a unuia dintre părinți și mai grave sunt situațiile în care a plecat mama . Aceste situații au cauzat grave tulburări în comportamentul copiilor . În aceste situații când uneori familia nu mai poate să dea sentimentul apartenenței religioase intervine sarcina deloc ușoară a profesorului de religie care adeseori se vede pus în situația de a consilia spiritual. Percepția despre creștinism , credință și Biserică a copiilor se formează în timpul orelor de religie. Observăm așadar că relația într-o comunitate dintre profesorul de religie –

preot – și familie este deosebit de importantă.

În acest sens doresc să menționez că în județul nostru s-au desfășurat o multitudine de activități în parteneriat cu Inspectoratul Școlar Județean Bihor, Episcopia Ortodoxă a Oradiei , Consiliul Județean Bihor, Centrul de Cultură a Județului Bihor , Facultatea de Teologie Ortodoxă „Episcop Dr.Vasile Coman" , Oradea, Liceul Ortodox „ Episcop Roman Ciorogariu" Oradea, Asociația Părinți pentru Ora de religie – Filiala Bihor , Biblioteca Județeană, Palatul Copiilor Oradea și Muzeul Țării Crișurilor având drept scop dezvoltarea spirituală a viitorului adult. În acest ansamblu de împrejurări, profesorul de religie reprezintă liantul care face legătura dintre ora de religie și pridvorul Bisericii.

Revenind în sala de clasă, intrăm din nou în zona expectanțelor ridicate în ceea ce privește prestația metodică și didactică a profesorului de religie. Aici, profesorul de religie pe lângă virtuțiile morale binecunoscute pe care le deține în contextul cultural și social este impetuos necesar să dea dovadă de prestația unui profesor policultural, care posedă cunoștinte vaste și temeinice în urma unor studii îndelungate, care să facă față provocărilor și întrebărilor care vin din partea elevilor. În acest sens este deosebit de binevenită deschiderea spre interdisciplinaritate unde concursurile interdisciplinare: literatură și religie, artă și religie etc, permite dezvoltarea elementelor de factură spirituală prezente în toate ariile curriculare.

Prin vocația sa profesorul de religie este cel care manifestă iubire și încredere în primul rând în Dumnezeu, iar apoi în elevii săi. Este în permanență conștient importanța misiunii pe care o are și de datoria sa de a respecta și iubi elevii. A preda orice materie necesită multă răbdare dar profesorul de religie trebuie să dețină în plus și darul răbdării și pe cel al smereniei. „ În religie găsim cele mai luminoase și mai blânde livezi spirituale, dumbrăvi pure și binefăcătoare răcoare, flori de vis , dar tot în ea găsim și prezența implacabilă a meridianelor normative." [3] Prin optimismul său educatorul creștin reușește să scoată în evidență calitățile copiilor și să le insufle multă încredere devenind adeseori un model pentru elevii săi. „ Sufletul copilului este fraged, el este în mâna educatorului ca o pastă, pe care o poate modela după dorința sa , este o ceară pe care poate imprima foarte bine sigiliul." [4]

Dacă facem o analiză sumară în ceea ce privește viitorul, putem afirma că predarea religiei în școli , constituie un aspect important în ansamblul celorlalte discipline prin faptul că nu aduce numai un plus de cunoștințe ci vine ca o completare a acestora adăugând de asemenea noi forțe sufletești și contribuie în mod cert la o bună relație a omului cu Dumnezeu . Iar în ceea ce privește viitorul națiunii noastre primează interesul nostru de a cunoaște religia , de a fi creștini practicanți și nu în ultimul rând de a ne cunoaște identitatea noastră națională.

[3]V.Băncilă , *Inițierea religioasă a copilului,* Editura Anastasia, București, 1996, p.82
[4]Sf.Ioan Gură de Aur, *Despre creșterea copiilor,* în vol. *Puțul și împărțirea de grâu,* Bacău, 1995, *passim*

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ- EDUCAȚIE DE CALITATE PENTRU TOȚI

Prof. de sprijin, Tătar Rodica
Școala Gimnazială Ștefan cel Mare/ CSEI Nr. 1- Bistrița

Educaţia este pilonul de bază al progresului social şi al calităţii vieţii, domeniu care transformă succesul sau insuccesul unei persoane în succesul/insuccesul întregii societăţi. În acest context, educaţia incluzivă este un domeniu în dezvoltare. În întreaga lume părinţii, profesorii, organizaţiile guvernamentale și neguvernamentale depun eforturi pentru dezvoltarea practicilor educaţionale pozitive, astfel încât toţi copiii şi tinerii să beneficieze de o educaţie de calitate.

Educaţia integrată/incluzivă, ca alternativă a învăţământului special, permite acordarea serviciilor de sprijin pentru copiii cu posibilităţi reale de recuperare şi reintegrare, care altădată ar fi fost orientaţi către o şcoală specială. Pentru a realiza integrarea copiilor cu CES, trebuie să acţionăm asupra diferitelor nivele de dezvoltare a personalităţii lor: asupra nivelului biologic, psihic dar și social, iar profesorul de sprijin devine facilitator în acest complex proces.

„Reţete magice" pentru integrarea copiilor cu CES în învăţământul de masă nu există. Cei care manifestă deschidere pentru integrarea acestora caută și găsesc şi strategiile potrivite. Fiecare copil are dreptul la educaţie şi merită să i se acorde o şansă. Învățând împreună, copiii cu dizabilități și fără, învaţă să trăiască împreună, să se accepte şi să se ajute la nevoie. Astfel, integrarea copiilor cu CES conferă instituţiei şcolare rolul de componentă fundamentală a sistemului social, singura aptă să răspundă concret imperativelor de moment ale evoluţiei din societatea contemporană şi să rezolve o serie de probleme referitoare la nevoile de acceptare, valorizare socială a fiecărui individ şi la capacitatea acestuia de a se adapta şi integra într-o societate aflată în continuă transformare. Pornind de la principiul dreptului egal la educație pentru toți copiii, metodele moderne de învățare, activ-participative, permit elevului satisfacerea interesului pentru cunoaștere, facilitează contactul cu realitatea înconjurătoare, sporind gradul de socializare al copiilor, stimulează și dezvoltă învățarea prin cooperare și acceptare.

Educaţia incluzivă presupune un proces permanent de adaptare al instituţiei şcolare, având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susţine participarea la procesul de învăţământ al tuturor elevilor din cadrul unei comunităţi. Acesta înseamnă, că şi o şcoală specială, poate fi incluzivă sau poate dezvolta practici incluzive în abordarea copiilor. Școlile deschise, prietenoase, în care se urmăreşte flexibilizarea curriculumului, calitatea predării-învăţării, evaluarea permanentă şi parteneriatul educaţional sunt şcoli incluzive.

Principiile incluziunii se bazează pe valorizarea diversităţii, pe dreptul de a fi respectat, pe demnitatea fiinţei umane, pe nevoile individuale înţelese ca cerinţe individuale sau /și pe şanse egale.

Adaptarea curriculară ar trebui să fie o preocupare constantă a cadrelor didactice pentru a putea susține progresul fiecărui educabil. Prin adaptare curriculară profesorii trebuie să acorde sprijin și să stabilească așteptări rezonabile, să pună accent pe învățarea activă și pe lucrul în echipă, să aibă un scop precis, să creeze situații de succes în învățare, benefice elevului cu dizabilități și totodată să vină în

întâmpinarea acestora. Adaptările trebuie să devină parte obișnuită a activităților de la clasă. În educația incluzivă, profesorii au rolul de a stimula creșterea pe toate palierele ei: emoțional, cognitiv, educațional. Limbajul folosit în activitatea cu elevii cu CES trebuie să fie unul accesibil, simplu. Pentru a învăța eficient, copiii vor fi implicați în procesul de învățare pe toată durata lui. Așadar, elevul cu CES trebuie în permanență să exerseze, dar motivația este esențială în procesul de învățare. Arătându-i fiecaruia în parte, că au posibilitatea, forța, capacitatea de a învăța vor finaliza sarcina, în ritmul lor, ambiționându-i să continue. Integrarea acestor elevi speciali în învățamântul de masă nu este o procedură tocmai ușoară. De multe ori ne lovim de tot felul de bariere sociale cum ar fi neglijența, marginalizarea, etichetarea, sau pur si simplu refuzul de a li se acorda dreptul de a învăța alaturi de copii tipici. Odată depășite barierele sociale, integrarea acestor copii se face treptat deoarece, până ajung la nivelul de a putea fi integrați într-o scoala de masă, aceștia trec prin ani de terapie și pregătire specifică, împreună cu familiile lor. Procesul de integrare depinde foarte mult și de diagnostic. Ideal ar fi ca fiecare gradiniță și școală care are ca specific integrarea copiilor cu nevoi speciale printre copiii tipici, să aibă și ”sfânta treime a integrării” formată din psihoterapeut, educator/învățător și bineînțeles familie.

Educaţia incluzivă înseamnă sprijin şi educaţie pentru toţi, grijă şi atenţie pentru fiecare. Incluziunea este o politică şi un proces care permite tuturor copiilor să participe la programele educaţionale, prin schimbare şi adaptarea curriculară.

Bibliografie:

1. Gherguţ Alois , Psihologia persoanelor cu cerinţe speciale. Strategii de educaţie integrată , Polirom , Iaşi , 2001

2. Ungureanu Dorel , Educaţia integrată şi şcoala inclusivă , Editura de Vest , Timişoara , 2000

3. Vrăşmaş Ecaterina, ,,Introducere în educaţia cerinţelor speciale”, Editura Credis, Bucureşti, 2004

LA FRANCE – VISITE VIRTUELLE – CURS OPȚIONAL

Prof. Baban Diana
Școala Gimnazială Nr. 18 Baia Mare

Clasa a VIII-a
1 oră / săptămână

Argument

Cunoașterea unor limbi moderne nu mai este azi un avantaj, ci o necesitate. Astfel, pentru o bună dezvoltare și adaptare socială, absolventul de gimnaziu trebuie să cunoască cel puțin două limbi moderne, la nivel mediu.

Desigur, atunci când studiem o limbă străină, principalul scop este comunicarea. Din punctual de vedere al învățăcelului, călătoriile sunt prima opțiune atunci când încearcă să motiveze studiul unei limbi moderne.

Cu ajutorul acestui optional vom încerca să facem o călătorie, fie ea reală sau virtuală prin intermediul tehnologiei care ne pune la dispoziție diferite mijloace de a descoperi noi culturi, civilizații, feluri de a fi sau a deveni oameni.

Scopul acestui opțional este de a stârni curiozitatea elevilor, de a porni într-o călătorie pentru a vizita patria limbii franceze. Astfel, elevii pot descoperi locuri despre care au auzit că există, dar încă nu le puteau repera pe o hartă, dar vor desoperi și alte locuri noi care să le stârnească dorința de cunoaștere și la care să viseze că într-o zi le vor putea vedea în realitate.

Datorită acestui curs, elevii pot să-și exprime opinii cu privire la locurile pe care și-ar dori să le poată vizita în realitate, pot să reflecteze asupra turismului francez și să facă o comparație cu cel românesc și pot să se imagineze reprezentant al unei agenții de turism pentru a promova un obiectiv turistic sau pentru a trage turiști.

Competențe generale:

1. Cunoașterea și recunoașterea valorilor turistice din Franța.
2. Utilizarea competenței digitale pentru documentare în limba franceză.

Competențe specifice și exemple de activități de învățare

1. Cunoașterea și recunoașterea valorilor turistice din Franța

1.1 identificarea și recunoașterea unor obiective turisrice renumite pe plan mondial;

- identificarea și selectarea celor mai cunoscute locuri / atracții turistice;
- identificarea informațiilor necesare din materiale audio – video, texte, pliante, imagini.

1.2 descoperirea potențialului turistic și a particularităților unor regiuni franceze

- realizarea unor desene / simboluri specifice Franței sau unor regiuni din Franța;
- asocierea unor imagini cu orașe / regiuni franceze;
- redactarea unor scurte prezentări pe anumite teme (gastronomică, turistică);
- realizarea unor pliante pentru promovarea turistică a unei regiuni franceze;
- crearea unor oferte de vacanță / concediu pentru turiștii care doresc să viziteze Franța.

2. Utilizarea competenței digitale pentru documentare în limba franceză

2.1 descoperirea de surse de informare pentru realizarea unor prezentări

- exerciții de căutare a infomațiilor în mediul online după cuvine-cheie;
- exerciții de stocare a infomațiilor găsite în scopul utilizării lor.

2.2 utilizarea aplicațiilor TIC pentru crearea unor fișe de identitate ale regiunilor / obiectivelor turistice din Franța

- utilizarea programelor Word sau PPT/Prezi pentru a-și personaliza fișele / prezentările;
- introducerea infomațiilor / imaginilor căutate într-un document prin operații specifice.

Conținuturi:

La France - cadre général
A Paris en métro
Le Nord
La Bretagne
Les châteaux de la Loire
De la mer a la montagne
La Côte d′Azur
La gastronomie française

Sugestii metodologice:

Proiecte

- Pliant turistic
- Oferte turistice pentru o regiune franceză
- Prezentare unui produs gastronomic specific francez

Concursuri:

- Cel mai reușit produs gastonomic
- Cea mai atractivă ofertă turistică

Evaluarea se realizează la finalul unei teme: elevii își prezintă materialele (oral / scris / proiecte / prezentări PPT) și prin portofolii (fișe de lucru, imagini, fișe de identitate a unor obiecte / regiuni turistice / proiectele realizate / desene etc.)

Bibliografie și sitografie:

Le tour de France- Viorica Aura Păuș, Rodica Mlădinescu, ed. Sigma, 2003, Buc
Le nouveau guide France- Guz Michaud, Alain Kimmel, Hachette,1996
http://www.inside360.fr/visites-virtuelles-lieux/
https://www.parisinfo.com/ou-sortir-a-paris/infos/guides/visites-virtuelles-paris
https://monbeaupays.fr/visites-virtuelles-musees-et-monuments-francais

Educarea preșcolarilor și școlarilor în spiritul valorilor morale

Prof. înv. preşcolar: OGLICE ATENA
Gradiniţa cu PP."Floare Albastră "-Craiova, Dolj

Drumul în viaţă al omului este presărat de nenumărate valori. Printre acestea valorile morale au un rol deosebit atât în formarea caracterului şi a stilului distinctiv al oamenilor unii faţă de alţii, cât şi în solidarizarea lor în adoptarea unor proiecte comune care le canalizează viaţa. Omul are multiple nevoi personale care îl determină să aleagă din realitate ceea ce este potrivit, dar trăieşte totodată în diferite colectivităţi, care îi impun anumite criterii de alegere şi decizie[5].

Nu putem avea o imagine a principalelor valori morale, dacă nu deţinem datele principale despre societatea în care ele sunt cultivate după anumite reguli şi obişnuinţe, tradiţii împărtăşite de membrii, instituţiile principale, grupurile din acea societate.

Educaţia este concepută ca o activitate de formare şi dezvoltare armonioasă a fiinţei umane, marii filosofi şi oameni ai culturii arătându-se preocupaţi de "darul cel mai frumos care poate fi făcut omului". (Platon). Dezvoltarea plenară, armonioasă a omului presupune o modelare a acestuia, în planuri multiple: fizic, intelectual, moral, estetic şi practic[6].

Educaţia exprimă o funcţie excesiv umană şi de natură pur spirituală la acţiune, educaţia porneşte de la o persoană şi se îndreaptă spre formarea altei persoane. Educaţia are în vedere viaţa personală a omului, mântuirea acestuia, relaţia lui cu Dumnezeu. O condiţie indispensabilă a educaţiei este modelul după care educatorul vrea să modeleze spiritul omenesc.

Educaţia morală este acea dimensiune a educaţiei prin care se urmăreşte formarea şi dezvoltarea conştiinţei şi conduitei morale a personalităţii umane. Paradigma contemporană a educaţiei morale îmbină cunoaşterea (morală) cu acţiunea (morală) în procesul formării profilului moral al personalităţii.

Rolul educaţiei morale este de a-l apropia pe elev de spaţiul eclesial.

"În religie copilul se trăieşte pe sine în chip natural. Nu religia, ci lipsa de religie e o viaţă artificială şi fără sens pentru copil ca şi pentru om. De aceea, vârsta fragedă a copilăriei este cea mai potrivită pentru formarea moral – religioasă (…). A nu face educaţie religioasă copilului e a proceda la o operaţie caracterizată de infirmizare a sufletului, e a amputa fiinţa umană de ceea ce are mai de preţ"[7]. "Scopul urmărit nu este doar să se mobilizeze sufletul cu un inventar de cunoştinţe filosofice abstracte ci să le modeleze viaţa în Duhul lui Hristos"[8].

Formarea profilului moral al personalităţii este un proces îndelungat care îşi are originea în familie, se continuă în şcoală şi se consolidează pe tot parcursul devenirii umane. Cunoaşterea procesului formării conştiinţei şi conduitei morale, a relaţiei dintre latura morală şi celelalte aspecte ale educaţiei, a rolului diferiţilor factori în formarea convingerilor, sentimentelor şi obişnuinţelor morale trebuie să stea în atenţia specialiştilor.

Perioada preşcolarităţii reprezintă fundamentul personalităţii copilului. La grădiniţă, copilul trebuie să intre în contact cu ceea ce înseamnă bazele unei educaţii diverse şi care se va desfăşura pe tot parcursul vieţii.

Problema apropierii copilului de cunoaştere a normelor, regulilor de bază şi convieţuire trebuie văzute prin prisma jocului şi amenajării adecvate a spaţiilor locative.

Educaţia morală formează copiilor o conduită morală bazată pe cunoaşterea cotidiană a regulilor vieţii sociale, urmăreşte iniţierea copiilor în practicarea unui comportament activ, responsabil, capabil de toleranţă şi respect faţă de sine şi faţă de ceilalţi, conştient de drepturi şi datorii, liber şi deschis spre alte culturi.

Educatorul intervine la această vârstă în realizarea educaţiei moral civile şi sociale a copilului.

Faptul ca unii copii prezintă trăsături morale ca cele ale părinţilor (bunătate/răutate); altruism/egoism) nu se explică prin ereditate, ci mai degrabă prin influenţa exemplului exercitat de mediul familial asupra copilului care la vârstă mică are tendinţa de a imita.

Grija pentru conduita morală este un aspect foarte important al educaţiei morale la această vârstă când imitarea este un mod de viaţă pentru preşcolar. Acum se pot forma uşor deprinderi de comportament civilizat ceea ce şi fac factorii educaţionali din grădiniţă.

La intrarea în grădiniţă, copilul are o experienţă de viaţă, care poate fi valorificată, însă educatorul trebuie să-l introducă pe copil în universul valorilor reale, să-l facă să înţeleagă semnificaţia acestora, să dobândească acea capacitate de a distinge ceea ce este frumos, bun, adevărat. Pentru ca aceste cunoştinţe să se transforme în conduite trebuie însoţite de trăiri afective, componenta cognitivă şi cea afectivă fiind indispensabile în formarea conştiinţei morale.

Totuşi formarea conştiinţei morale este un proces lung şi anevoios, iar transformarea acestuia în conduită presupune corelarea tuturor componentelor sale fundamentale: obiective, conţinut, metode, mijloace, forme de organizare, metode de evaluare. Îmbinarea acestora într-un sistem, deprinderea elementelor de bază, unitatea dintre teorie li practică şi fundamentarea actului educaţional pe principii ştiinţifice reprezintă baza unei educaţii morale corespunzătoare.

La grădiniţă, copiii deprind normele de conduită civilizată de a îndeplini diferite sarcini, de a avea un program regulat şi astfel este ajutat să colaboreze mai bine cu cei din jurul său şi să aibă iniţiativă. Acum ei îşi îmbogăţesc vocabularul, îşi dezvoltă gândirea, concentrarea, memoria, dorinţa de cunoaştere şi atenţia, comunică mai mult, îşi dezvoltă aptitudinile fizice, psihice, artistice.

O direcţie importantă în educaţia morală o constituie cunoaşterea şi respectarea normelor de comportare civilizate, educarea comportamentului şi a conduitei disciplinate. O disciplină conştientă pentru preşcolar înseamnă îndeplinirea conştientă a cerinţelor educatoarei, ale părinţilor, abandonarea intereselor personale pentru cele colective.

Proverbele, zicătorile transmit prin valoarea lor estetică şi învăţăturile morale modele de acţiune în variate împrejurări cu care se confruntă omul. Prin intermediul lor, copiii înţeleg noţiuni cu conţinut pozitiv: cinstea, hărnicia, răbdarea, bunătatea, curajul, modestia. Dar ei pot învăţa şi din cele cu conţinut negativ pentru că mai repede omul învaţă din rău decât din bine, din situaţii identice trăite.

Proverbele şi zicătorile pot fi folosite la orice activitate, deoarece dacă ele sunt explicate pe măsura puterii lor de înţelegere sau prin exemple concrete, copiii vor reuşi să-şi însuşească valorile morale pe care ni le dorim.

Ghicitorile au şi ele învăţămintele lor. Prin intermediul lor, copiii pot să-şi precizeze reprezentări asupra trăsăturilor caracteristice obiectelor şi fenomenelor pe care le cunosc. Prin învăţarea lor, exerciţiul mintal devine antrenant şi distractiv. Li se dezvoltă astfel isteţimea, atenţia, priceperea de a scoate în evidenţă trăsătura principală a unui obiect.

Şcoala reprezintă o necesitate. Copilul vrea să fie activ. Rolul dascălului acum nu mai este acela de a transmite cunoştinţe, iar cel al elevului de a asculta şi a asimila informaţiile. Dascălul este mai mult decât un organizator al învăţării şi un element de legătură între elev şi societate. Procesul de învăţare a devenit dinamic şi interactiv, iar elevii şi dascălii sunt responsabili pentru practicile educaţionale şi pentru rezultatele acestora. Relaţia profesor – elev este una de colaborare, de încredere şi de respect reciproc, elevul este sprijinit de profesor.

Încă din clasa I, copiii dezbat termeni ca: adevăr, prietenie, altruism, disciplina, supunere, răspundere (valori morale). Citind şi povestind unele lecturi literare (Un om necăjit, M. Sadoveanu; Micul patriot padovan, Edmond de Amicis; Robinson Crusoe, Daniel Defoe), elevii vor beneficia de efectul educativ al unor lecţii de etică morală. Se vor întâlni cu personaje pozitive şi negative care se luptă şi triumfă binele, întărind credinţa în Dumnezeu; cu personaje care reuşesc datorită speranţei şi credinţei.

Recitarea poeziilor este o plăcere pentru şcolarii mici. Ele trezesc puternice sentimente de bucurie, dragoste de viaţă, de apreciere sau dezaprobare faţă de anumite comportamente.

Dramatizările au multe implicaţii benefice în realizarea comportamentului moral, schiţele, glumele, scenetele satirice, de asemenea. Cunoaşterea şi utilizarea limbajului din sfera valorilor civice devine mai uşor de atins folosind forme activ participative, plăcute, cu accent pe spiritul de competiţie.

Exemple:

- rebus – utilizând termenii : bine, sinceritate, adevăr, colaborare, altruism;
- concursurile – redactarea unui eseu, lucrarea plastică;
- proverbe, zicători

Educaţia ecologică este un obiectiv al educaţiei morale şi se exprimă prin ataşament faţă de plante şi animale, faţă de natură.

La nivelul ariei curriculare „Om şi societate” prin intermediul disciplinelor: Istoria românilor, Religie, Educaţie civică, micul şcolar află modele exemplare de comportament în spiritul valorilor morale care s-au impus în societate de-a lungul timpului. Astfel, din lecţiile de istorie, copilul află despre modul de organizare al societăţii din cele mai vechi timpuri şi până în epoca modernă şi contemporană. Cunoaşterea formării şi afirmării virtuţilor poporului din care fac parte generează în sufletul elevilor sentimentul de apreciere faţă de curajul şi viteza înaintaşilor.

Educaţia moral – civică se realizează prin lectura suplimentară unde vor identifica valori morale, virtuţi şi comportamente folosite drept exemple pentru sintagme „aşa e bine”, „aşa e rău”.

Educaţia moral – civică urmăreşte formarea acelui set de competenţe civice necesare şi suficiente; pentru a face din copil un locuitor al cetăţii, un bun cetăţean, urmărind cultivarea integrităţii morale a micilor şcolari sub aspectul conştientizării propriului Eu şi – al modelării comportamentului ca viitori membrii ai comunităţii sociale. Cunoştinţele pe care elevul le va asimila vor întregi aportul în formarea unor deprinderi şi priceperi cu ajutorul cărora va deveni apt să se adapteze cu succes cerinţelor şi normelor pe care societatea le impune.

„Nu există artă mai frumoasă decât arta educaţiei. Pictorul şi sculptorul fac doar figuri fără viaţă, dar educatorul creează în chip viu; uitându-se la el se bucura şi oamenii, se bucura şi Dumnezeu şi oricine poate fi dascăl, dacă nu al altora cel puţin al său”- Sf. Ioan Gură de Aur.

Educaţia este o acţiune care vizează întregul, armonia trup – suflet din om. Sufletul însă, ca esenţă spirituală şi deci superioară, stăpâneşte corpul şi-l conduce spre ţintele sau idealurile făurite de el sau descoperite de Dumnezeu. Prin educaţie se poate nădăjdui realizarea unităţii morale, unitate ce dirijează în mod statornic viaţa şi toate acţiunile omului. Astfel se realizează şi caracterul moral.

În educaţia creştină a copilului este implicată întreaga societate. Copilul fiind ca o mlădiţă în formare poate să copieze în sufletul său şi exemple negative. Pentru cunoaşterea gândurilor, sentimentelor copilului trebuie o colaborare strânsă între familie, şcoala şi Biserică. Pentru aceasta, părinţii trebuie să conştientizeze că faptul că ora de religie este decisivă pentru viaţa copilului.

Una din trăsăturile vieţii creştine în lume este cea care ne spune că trebuie să fim generoşi, primitori, iubitori şi atenţi cu cei în nevoi. Aceste calităţi pot fi insuflate în sufletul copiilor încă din frageda pruncie. Dacă între copii, părinţi şi dascăl s-a stabilit o relaţie de dragoste, copilul are încredere şi îi respectă.

Disciplina trebuie să fie cu rost şi să slujească în scopul dreptăţii şi scopul disciplinării copiilor este să-i învăţăm ce e bine şi ce e rău.

Iubirea noastră pentru copii trebuie să fie o icoană a iubirii lui Dumnezeu pentru umanitate. Asta înseamnă că dacă un copil îşi recunoaşte greşeala şi îi pare rău de ce a făcut, trebuie să ne stăpânim dorinţa de a-l pedepsi, încurajându-i în felul acesta pe copii să nu-şi ascundă greşelile.

Educaţia religioasă se face în primul rând prin exemplul părinţilor, dascălilor, prin întreţinerea unei atmosfere de dragoste şi rugăciune. Dragostea, rugăciunea şi exemplul sunt mult mai convingătoare decât cuvintele.

Din punct de vedere creştin ortodox, educaţia religios – morală caută să perfecţioneze omul, creaţie a lui Dumnezeu, în, cu şi prin Hristos, Dumnezeu – Omul ca şi creaţia absolută. Educaţia se bazează pe dragostea dintre oameni. Din dragoste izvorăşte încrederea, iar acolo unde este iubire şi încredere izvorăşte libertatea. Fără libertate nu poate exista viaţă morală.

Copiii de astăzi sunt cetăţenii societăţii informatice. Ei trebuie să acţioneze şi să gândească altfel decât au făcut-o părinţii lor. Asistăm la o transformare calitativă a societăţii omeneşti. Ea presupune (în termeni filosofici) că nu mai acordăm materiei rolul esenţial în univers. Acest loc este ocupat acum de informaţii.

Procesul de construire a profilului moral – civic al elevului este complex şi angajează nu numai cadrele didactice, ci şi părinţii, instituţiile culturale, biserica, mijloacele de comunicare în masă deci – societatea.

Bibliografie

1. Dumitrana Magdalena, Copilul, familia şi grădiniţa, Editura Compania, Bucureşti, 2000
2. Revista Învăţământului Preşcolar nr. 3,4/1997, Bucureşti 1997
3. Învăţământul primar nr. 12/1996, Editura Discipol, Bucureşti, 1996
4. Galeriu Constantin, Lăsaţi copiii să vină la mine, Revista de pedagogie, nr. 6, 1991

5. Comănescu I, Reconsiderări necesare în problematica educaţiei morale, Revista de pedagogie, nr. 6, 1991
6. Sârbu Tănase, Etică: valori şi virtuţi morale, Editura Societăţii academice Matei Teiu Botez, Iaşi, 2005

Dascălul român – între tradițional și modern

Prof.înv.preșc. BABIN Cristina – Ionela
G.P.P. „Rița-Gărgărița" Agigea, jud.Constanța

Așa cum bine știm, în România sunt destule cadre didactice, cu o bogată experiență în procesul de învățământul românesc, care au prins sistemul comunist, tradițional și care cu greu se adaptează la sistemul de învățământ "modern", dar și cadre didactice cu o mai mică experiență de predare, care totuși, datorită sistemului de formare profesională prin care aceștia au trecut, merg tot pe sistemul tradițional al procesului de învățământ, de predare – învățare- evaluare.

În cele ce urmează, pot doar să descriu cum am început eu să lucrez pe sistemul tradițional, învechit, din lipsă de experiență, dar și pentru că așa am fost formată în cei patru ani de liceu. Toată lumea avea o imagine de ansamblu a ceea ce trebuie să faci la clasă, oarecum cam în aceeași măsură sau tipar , ca să spun mai pe scurt. Dacă veneai cu idei noi, cum să îmbini diferite metode, materiale...mmm, parcă nu erai văzută prea bine, se considera că nu stăpânești "teoria"...chiar și în prezent se mai întâmplă lucrul acesta! Multe știm acest lucru. Lucram cu materiale învechite, dacă aveam norocul să le avem...cu imagini de pe vremea comuniștilor...cu oameni care făceau diferite activități de toamnă, spre exemplu...care mă duceau înapoi în timp...totul era ca pe vremea când eram eu la grădiniță....

Ulterior, în decursul următorilor ani, am început să apelez la bunătatea părinților, la dorinț lor de a vedea că ceva s-a mai schimbat în sistemul de învățământ românesc și am început sa achiziționez, încet, încet, materiale moderne(flipchart, tablă magnetică, diferite materiale cu suport magnetic...etc.). Ba chiar veneam și încă vin cu bani de acasă pentru a putea satisface cât de cât nevoile, cerințele educaționale. Mi-am cumpărat ți un videopoiector, pe care îl foloseam pe tabla magnetică, fiind albă puteam să o folosesc impreună cu el. Videoproiector achiziționat tot din bugetul personal... Însă aveam o mare satisfacție sufletească când vedeam cât de încântați sunt preșcolarii că pot viziona diferite filmulețe, documentare, prezentări PPT, etc., când aveam ședințele de consiliere cu părinții și aceștia veneau de plăcere, deoarece pregăteam o sumedenie de materiale suport. Sunt foarte multe de povestit cum un cadru didactic, format pe sistem tradițional, are curajul să îmbine diferite alternative de învățare, pentru a-i atrage și a-i vedea pe copii fericiți, dornici să desfășoare cât mai multe activiăți îmbinate cu alternativa Montessori, Planul Dalton, etc. În prezent îmi confecționez singură materialele de la clasă, nu mai folosesc tradiționalele fișe de lucru, cuburi de lemn(decât foarte rar) în care parcă eram ca niște roboței; am început să preiau dferite alternative de lucru cu preșcolarii, de la țările cu un sistem de învățământ mult mai bun și mai pliat pe nevoile copilului decât al nostru și să le adaptez totuși, la curriculum-ul nostru, reușind astfel, să fac copiii să fie mult mai atrași de grădiniță și dorindu-și să revină, cu drag, a doua zi, întrebându-mă cu ochii mari și curioși "doamna, azi ce mai facem?!"

Un neajuns am, sau o oarecare părere de rău, dezamăgire și anume, că toate cadrele didactice trebuie să aibe cam același tipar, învechit, de predare a sistemului de învățământ, că trebuie să facem o adevărată birocrație, pentru a putea demonstra, celor mai "sus-puși" că noi respectăm curriculum și modul de abordare al acestuia. Această birocrație și bătaie de cap, ne manâncă timpul pe care ar trebui să îl alocăm confecționării materialelor, deoarece neavând un sprijin din partea conducătorilor, nu ne permitem să achiziționăm materialele necesare unei bune desfășurări a activității didactice! Sunt

convinsă că dacă ar fi așa, am face mult mai multe lucruri interesante si atractive la clasă cu copiii. Însă până atunci...fiecare muncește cum poate, mai cu bani din buzunar, mai cu finanțare de la părinți, de la mici sponsori...Un sistem de învățământ românesc învechit, dar care totuși se luptă să fie ”modern”.

INTEGRAREA COPIILOR CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE ÎN ȘCOALA DE MASĂ

Profesor educator: Mihaela-Ramona Căpușan,
Centrul Școlar Pentru Educație Incluzivă ”Miron Ionescu”, Cluj Napoca

În sens generic, integrarea este un proces de inserţie activă şi eficientă a individului în activităţile sociale, în grupurile sociale şi într-o accepţiune mai largă în viaţa socială. Pe ansamblu, acest proces se realizează prin diverse forme şi mijloace, cum ar fi: instruirea, educaţia şi serviciile sociale.

Integrarea socială a copiilor este indisolubil legată de procesul de socializare al acestora precum şi de diferitele forme de acţiune educativă la care participă. Sistemul şcolar este un instrument de integrare socială a copiilor şi adolescenţilor în sistemul existent.

Recunoașterea drepturilor egale pentru toți oamenii, pentru toți copiii, fără nici o discriminare, presupune faptul că nevoile fiecărui individ sunt de o importanță egală. Aceste nevoi trebuie să stea la baza planurilor făcute de societate și deci, egalizarea șanselor se referă la procesul prin care diversele sisteme ale societății și mediului sunt puse la dispoziția tuturor și, în particular, a persoanelor cu dizabilități. Egalizarea șanselor trebuie înțeleasă ca drept al persoanelor și copiilor cu dizabilități de a rămâne în comunitate și de a primi sprijinul necesar în cadrul structurilor obișnuite de educație, sănătate, a serviciilor sociale și de încadrare în muncă.

Integrarea şcolară a copiilor cu cerinţe speciale în învăţământul de masă presupune:

- a educa copiii cu cerinţe speciale în şcoli obişnuite, alături de copiii normali;
- a asigura servicii de specialitate (recuperare, terapie educaţională, consiliere şcolară, asistenţă medicală şi socială etc) în şcoala respectivă;
- a acorda sprijinul necesar personalului didactic şi managerilor şcolii în procesul de proiectare şi aplicare a programelor de integrare;
- a permite accesul efectiv al copiilor cu cerinţe speciale la programul şi resursele şcolii obişnuite (bibliotecă, terenuri de sport etc);
- a încuraja relaţiile de prietenie şi comunicarea între toţi copiii din clasă/şcoală;
- a educa şi ajuta toţi copiii pentru înţelegerea şi acceptarea diferenţelor dintre ei;
- a ţine cont de problemele şi opiniile părinţilor, încurajându-i să se implice în viaţa şcolii;
- a asigura programe de sprijin individualizate pentru copiii cu cerinţe speciale;

Instituția de învățământ trebuie să recunoască și să reacționeze la diversele cerințe ale copiilor, să armonizeze diferențele de stiluri de învățare, diferențele între grade de reușită școlară, să asigure o educație de calitate pentru toți. Sunt necesare restructurări, în special în domeniul curricular, privind:

- programe analitice elaborate de o manieră în care să răspundă la cerințele tuturor copiilor, în raport cu posibilitățile reale de învățare, de stilul și de ritmul fiecărui copil;
- tehnologii educaționale individualizate, care să eficientizeze procesul de învățare;
- organizarea învățării pe principiile învățarii active, participative, de cooperare, de ajutor reciproc;
- valorizarea socială a fiecărui copil, diferența fiind respectată și valorificată.

Integrarea a devenit un principiu uman și social, care tinde spre realizarea educației pentru toți, ca răspuns la principiul mai general , societate pentru toți,aflându-se la baza tuturor demersurilor legislative, administrative și sociale întreprinse în cadrul sistemului de protecție a persoanelor defavorizate. Din nefericire lipsește ceva: cumularea eforturilor tuturor actorilor implicați în acest proces. În integrarea elevilor cu CES trebuie să se ţina seama de toţi cei implicaţi direct în realizarea obiectivelor învăţării, în cadrul procesului de învăţământ.

În Declarația de la Salamanca se spune că "Școala obișnuită cu o orientare incluzivă reprezintă mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare, un mijloc care crează comunități primitoare, construiesc o societate incluzivă și oferă educație pentru toți; mai mult, ele asigură o educație eficientă pentru majoritatea copiilor și îmbunatățesc eficiența și, până la urmă, chiar și rentabilitatea întregului sistem de învățământ."

"Educația incluzivă caută să răspundă nevoilor de învățare ale tuturor copiilor, tinerilor și adulților, cu un accent deosebit pe cei vulnerabili din punctul de vedere al marginalizării și excluziunii sociale." (UNESCO, Salamanca, 1994)

Educația incluzivă, încorporează principiile universal valabile ale unei pedagogii sănătoase, centrate pe copil. Din aplicarea acestor principii beneficiază toți copiii dintr-o comunitate școlară. Această pedagogie pleacă de la premisa că diferențele dintre oameni sunt normale, că învîțământul trebuie să se adapteze la aceste diferențe și la cerințele specifice de educație care derivă din ele, mai degrabă decât să obligăm copilul să se adapteze unor aserțiuni prefabricate privind scopul și natura învățământului.

Școala incluzivă ridică învățarea la rang de principiu general și presupune înainte de orice acceptarea faptului că orice copil poate învăța.

Sursele învățării, pentru fiecare, vin din relațiile interumane și din experiența permanentă cu obiectele, cu semenii și cu sine. Școala nu este numai un teritoriu al cunoștințelor academice ci și unul al experiențelor practice și al relațiilor interumane.

Predarea este un act de cooperare, descoperire și reflecție, la care participă atât profesorul (care poate coopera cu colegii săi) cât și elevii unei clase. O resursă importantă pentru profesor în predare este cooperarea elevilor. Pregătirea predării și de multe ori realizarea ei se completează cu cooperarea între profesori și chiar cooperarea cu unii părinți.

Opinii personale în ceea ce privește integrarea copiilor cu dizabilități în școala publică

Integrarea elevilor cu CES în colectivul unei clase este una dintre cele mai dificile probleme psihopedagogice datorită diverselor probleme pe care le ridică aceasta, cum ar fi:

- posibilităţile de dezvoltare;
- efectele asupra colegilor de clasă;
- condiţii diferite de organizare a orei;
- evaluare diferenţiată.
- lipsa unui profesor de sprijin si a unui consilier scolar ;
- lipsa unei colaborari eficiente cu familiile copiilor cu cerinte educative speciale.

Dezvoltarea schimbului de experiență cu specialiști în domeniu și crearea spațiului necesar pentru activitățile complementare programului de școală reprezintă oportunități pentru integrarea

copiilor cu nevoi speciale iar mentalitatea părinților și a colectivelor de elevi precum și rezistență la schimbare se înscriu în sfera amenințărilor realizării integrării.

Pentru eficientizarea procesului de integrare se propun:

- asigurarea unei echipe interdisciplinare pentru fiecare școală integratoare/incluzivă (psihopedagog, asistent social comunitar, consilier profesor, profesor de educație specială, învățător/profesor)
- elaborarea metodologiei de evaluare a prestației cadrelor didactice care asigură integrarea ;
- adaptarea conținutului Fișei de evaluare a activității cadrelor didactice din școala integratoare pentru aprecierea obiectivă a acesteia și motivarea personalului implicat în aceste activități.

În concluzie, pot aprecia că problematica integrării în învățământul de masă a copiilor cu cerințe educative speciale este înțeleasă ca o necesitate, însă pentru atingerea acestui obiectiv trebuie conjugate eforturile tuturor partenerilor implicați.

Modalitatea concretă pentru realizarea integrării o reprezintă formarea continuă a cadrelor didactice în vederea schimbării mentalității acestora (temeri exagerate cu privire la copiii care provin din instituții și la afectarea prestigiului școlii, confuzia care se face între copil cu nevoi speciale, cu cerinte educative și copil în dificultate, neînțelegerea importanței rolului cadrelor didactice în facilitarea integrării copiilor în învățământ și nu numai), existența cabinetului de logopedie și a profesorului de sprijin, încheierea de parteneriate între autoritățile implicate în integrarea copiilor.

BIBLIOGRAFIE

Alois, G. (2005). Sinteze de psihopedagogie specială. Editura Polirom, Iași.

Neamțu C., Alois G. (2000). Psihopedagogie specială. Editura Polirom, Iași.

Vraşmaş, T. (2004). Școala și educația pentru toți. Editura Miniped, Bucuresti.

Vraşmaş, T. (2010). Incluziunea școlară a copiilor cu cerințe educașionale speciale. Editura Vanemonde, București.

Dicționar de pedagogie contemporană (1969). Editura Enciclopedică Română, București.

STRATEGII DE STIMULARE A MOTIVAŢIEI ÎNVĂŢĂRII ŞCOLARE

Profesor-educator NAGY RAMONA, CȘEI MIRON IONESCU, Cluj-Napoca, Cluj

Consideraţii generale

O trăsătură comună a oricărei activităţi a omului este motivaţia, concept cu largă rezonanţă în istoria comportamentului uman, de la latinescul "motivus-care pune în mişcare". A cunoaşte motivaţia unei persoane echivalează cu găsirea răspunsului la întrebarea ,,de ce" întreprinde o activitate. Al. Roşca defineşte motivaţia ca fiind „ totalitatea mobilurilor interne ale conduitei, fie că sunt înnăscute sau dobândite, conştientizate sau neconştientizate, simple trebuinţe fiziologice sau idealuri abstracte" (Roşca, 1943, p.3).

Când vorbim despre motivarea şcolarilor mici, ne referim la ansamblul de motive care il determină pe copil să vină la şcoală/acivitatea educativă suplimentară şi să înveţe. Psihologii arată că putem face apel la două tipuri de motivaţii: motivaţie intrinsecă (internă) şi motivaţie extrinsecă (externă). Motivaţia extrinsecă se referă la dorinţa de afirmare, la dorinţa de afiliere (copilul învaţă pentru a face plăcere familiei,educatoarei/învăţătoarei), tendinţe normative (el este obişnuit să se supună normelor), teama de consecinţe (frica de pedeapsă) sau ambiţia (care-i transformă uneori pe ceilalţi în rivali). „Inima" motivaţiei intrinseci este curiozitatea, dorinţa de a afla cât mai multe. Ea are la bază un impuls nativ şi apare mai ales în primii ani de şcolaritate, iar măiestria dascălului o poate menţine trează. Dacă asigură o bogăţie de trăiri şi surse de satisfacţie, ea se permanentizează. Motivaţia intrinsecă este mai importantă şi mai eficientă în învăţare decât cea extrinsecă, dar la vârste mici, acest raport se inversează.

Controlul şi dirijarea sistemului de motive specifice activităţii de învăţare reprezintă una din cele mai dificile sarcini ale muncii cadrului didactic. Stimularea motivaţiei elevului este o artă care ţine de măiestria şi harul didactic al educatorilor,al acelora care, după cum spunea Comenius[1] au ,,cea mai minunată îndeletnicire din lume". De educatori depinde formarea la elevi a unei atitudini active faţă de învăţare,faţă de nou, de necunoscut, fiind astfel capabili să se adapteze ,,din mers" cerinţelor societăţii aflate în schimbare.

Educatorii trebuie să înţeleagă faptul că factorul emoţional este cel care asigură reuşita oricărei forme de învăţământ, deoarece învăţarea la această vârstă este predominant afectivă şi motivaţională. Indiferent care ar fi scopul, învăţarea nu înseamnă doar o acumulare de cunoştinţe, deoarece formarea motivaţiei pentru studiu nu se poate realiza fără stimularea condiţiilor afective ale copilului.

O informaţie cu valoare pozitivă produce o activizare intensă, care determină mărirea capacităţii de recepţie şi prelucrare. Dimpotrivă, o informaţie cu valoare emoţională negativă produce diminuarea capacităţii de recepţie şi prelucrare.Aceasta înseamnă că emoţiile se intelectualizează, se somatizează şi se transformă în motive pentru învăţare.[2].

Dacă educatorul va determina o motivaţie optimă, atunci activitatea de învăţare va fi eficientă. Crearea **optimului motivaţional** vizează o corelare variabilă între particularităţile individuale (subiective)şi situaţiile obiective.[3]

Motivaţia este influenţată atât de factori care ţin de mediul în care se desfăşoară activitatea de învăţare(**factori ecologici**: *climat fizic, climat social, climat ocupaţional*), cât şi de **factori subiectivi** (*starea de sănătate, starea emoţională, starea cognitivă*)[4].

Analizând factorii motivaţiei şi căutând cele mai potrivite modalităţi de îmbinare a influenţei acestor factori, cercetătorii în domeniu au sugerat unele strategii de creare a motivaţiei învăţării.

Strategii de stimulare a motivaţiei

1. Terapia veseliei, propusă de C. Păunescu, presupune crearea unui climat afectiv pozitiv, prin corelarea cât mai eficientă a influenţei stării emoţionale a copilului cu climatul social în care se desfăşoară activitatea care necesită să fie motivată.Interacţiunile armonioase, prietenoase, bazate pe egalitate şi respect vor întări motivaţia pentru cooperare şi stima de sine. Fericirea, bucuria, entuziasmul vor asigura activităţii un cadru destins. Orice acţiune educativă trebuie să fie astfel structurată încât să anticipeze satisfacţia, întărirea pozitivă.

2.Acordarea recompenselor/sancţiunilor

Pentru a fi eficiente, recompensele şi sancţiunile trebuie să respecte anumite cerinţe căci ,,o teorie a instruirii ar trebui să precizeze ritmul şi natura recompenselor şi pedepselor din cadrul procesului de învăţare şi predare”[5] Recompensa este un mijloc de influenţare pedagogică folosit în cazul când elevul a îndeplinit cu succes o sarcină grea, a săvârşit o faptă bună.

Recompensa acordată pe merit sporeşte încrederea elevului în forţele proprii, îi trezeşte dorinţa de a se evidenţia, îl convinge că educatorul şi colegii îi apreciază străduinţa şi rezultatele obţinute.

Recompensa se acordă respectându-se **regulile generale** de a nu recompensa un grup restrâns de aleşi, ci pe toţi care s-au evidenţiat într-o anumită activitate (învăţătură, sport); de a îmbina recompensa cu exigenţa şi cu stimularea spiritului autocritic; de a deprinde pe elevi să nu se mulţumească cu realizările obţinute; de a nu banaliza formele superioare de recompensă(acordarea diplomei de onoare, premierea) prin folosirea lor cotidiană şi cu cel mai mic prilej; de a ţine cont de particularităţile individuale şi de vârstă ale copiilor.

Recompensele dau rezultate numai atunci când sunt îmbinate cu exigenţă riguroasă şi constantă. Ele trebuie acordate cu măsură, ştiind că exagerările duc la apariţia egoismului şi a înfumurării. Recompensa trebuie să fie adecvată, în sensul că trebuie să ofere copilului plăcere şi *trebuie acordată imediat după realizarea sarcinii* .[6]

În şcoală pot fi folosite ca **tipuri de recompense**: *lauda, recompensa materială*, *recompensa exprimată în timp liber, recompensa exprimată în termeni sociali* (conferirea unor responsabilităţi ca formă de apreciere), nota.

Recompensa materială- în activitatea mea, am recompensat elevii material cu ajutorul tombolei.La un număr de 50,100,150,200 ... de puncte roşii strânse de elevi(elevul primeşte un punct roşu pentru fiecare exerciţiu realizat corect fără sprijinul cadrului didactic)se va extrage un număr ,căruia îi corespunde un anumit obiect :un caiet, un pix,un creion mai deosebit etc .

Lauda. Prin laudă se înţelege evidenţierea atitudinilor exprimate prin acţiuni sau cuvinte care demonstrează trăsăturile de caracter, precum şi explicarea modului în care acestea au îmbunătăţit viaţa unei persoane sau a unui grup. Trebuie să ştim însă că pentru copii lauda noastră este o motivaţie extraordinară şi cu cât profesorii îşi manifestă mai mult preţuirea pentru caracter cu atât mai mult elevii vor urmări acest lucru.

În acest scop am strâns laude pentru fiecare elev : A=atenţie, R=responsabilitate, H=hărnicie. În permanenţă am căutat să laud caracterul nu doar reuşita , întrucât caracterul este cel care determină reuşitele cuiva. În continuare este redat un dialog profesor- elev :

Profesor ,,De ce crezi că ai ştiut să faci exerciţiul?

Răspunsul elevului:,,Pentru că am fost atent."

Profesor:,,Atenţia în clasă ,sârguinţa, hărnicia te-a ajutat să iei astăzi o notă mai bună"

După cum se observă ,am încercat să fac din laudarea caracterului o parte din viaţa elevilor, lăudând motivaţia dindărătul muncii depuse (am lăudat atitudinea şi efortul care stau la bază).

Intervalul de timp ales pentru a strânge laudele a fost de o lună, după care laudele au fost numărate,iar primilor trei elevi (cei care au obţinut cei mai mulţi de A, R,H) li s-au înmânat diplome speciale pentru caracter. Elevii cu stimă de sine pozitivă îşi asumă responsabilitatea , se comportă independent, sunt mai curajoşi, sunt mândri de realizările lor, realizează sarcini noi, oferă sprijin celorlalţi.

Pentru luna următoare , am stabilit (pentru ca ceilalţi elevi să nu fie descurajaţi), să primească diplome toți elevii care reuşesc să adune cu cinci laude mai multe decât pe luna de dinainte. După cum se observă, am îmbinat recompensarea prin laude cu **o altă stategie de stimulare a motivaţiei,şi anume-*competiţia.***

Studii recente recomandă utilizarea inteligentă a competiţiei. În timpul competiţiei create se naşte emulaţia care poate duce la două fenomene:

- *unul negativ*, manifestat prin atitudini de răutate, invidie¸orgliu, perceperea partenerului drept rival, care schimbă intenţiile iniţiale ale întrecerii;
- *unul pozitiv*, care apare ca o formă a emulaţiei cultivate, ca o aspiraţie la competenţă, la cultură.

Satisfacţia copiilor poate fi intensificată prin celebrarea reuşitelor. Obişnuiesc să "popularizez"succesele copiilor, folosind „remunerări" pozitive simbolice , dar cu mare impact în motivarea copiilor: aplaudarea unui rezultat deosebit, strângerea mâinii şi felicitarea în faţa clasei, afişarea diplomelor pe coridorul scolii etc., observând că recunoaşterea succeselor copiilor, atât în public, cât şi în particular, consolidează comportamente şi atitudini care au asigurat obţinerea succesului, în continuare copiii tinzând să procedeze în mod similar sau chiar mai elaborat, avînd scopul de a reuşi din nou.

Selectând cunoştinţe care le satisfac interesele şi le dezvoltă percepţiile, răsplătind succesul, chiar şi prin câteva cuvinte de apreciere că s-au descurcat cum trebuie, oferim copiilor un feed-back pozitiv, întărindu-le încrederea în propria persoană, studiile arătând că motivaţia pozitivă este mai eficientă decât cea negativă. Cea dintâi se asociază cu stări afective pozitive, tonifiante, în timp ce utilizarea mustrărilor scade motivaţia pe măsură ce este utilizată continuu şi induce stări afective negative, de respingere. Trebuie deci, să căutăm, să ne modelăm comportamentul în favoarea celui

pozitiv, constructiv, blând, fără a uita însă că excesul de blândeţe poate să scadă motivaţia şi să diminueze progresele. Psihologii recomandă să fim concise atunci când dăm feeb-back negativ, făcând referire nu la copilul care a greşit, ci la performanţa şi sarcina pe care a avut-o de îndeplinit acesta, formulând cu atenţie comentariile, lăsând copilul să înţeleagă că îşi poate îmbunătăţi activitatea.

Pentru a putea construi relaţii pozitive în cadrul colectivului de elevi, noi înşine trebuie să fim un exemplu demn de urmat. Stabilind nişte standarde clare (reguli ale grupei) pe care le vom urmări în permanenţă, asigurând contactul zilnic cu fiecare elev, exprimându-ne bucuria ca îi vedem zilnic, alternând corectarea cu lauda.

BIBLIOGRAFIE

Cosmovici, A. şi Iacob, L. (1999) – Psihologie şcolară – Editura Polirom, Iaşi;

Chateau, Jean (I986) - Copilul şi jocul, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti;

Dumitrana, Magdalena (2005) - Jocuri şi jucării pentru preşcolari, Editura Compania, Bucureşti;

Flueraş, V. (2005) – Teoria şi practica învăţării prin cooperare, Casa Cărţii de Ştiinţă, Cluj-Napoca;

Gongea, E.; Breben, S.; Ruiu, G.;Fulga, M. (2006) - Metode interactive de grup (ghid metodic), Editura Arves, Craiova

Niculescu, R.M.; Lupu, D. (2007) - Pedagogia preşcolarităţii şi a şcolarităţii mici, curs pentru învăţământ la distanţă, anul II, semestrul 1;

Educația incluzivă

Profesor Ghilencia Mirela Elena
Școala Gimnazială ”Petre Tudose” Mălureni

Principiul fundamental al educației incluzive este acela că toți copiii trebuie să învețe împreună, iar diferențele care pot exista între ei (cognitive, aptitudinale, socio-economice, etnice, religioase, etc.) sau dificultățile în care se pot afla să nu mai aibă nici o importanță, ci să devină o sursă de învățare și progres. Prin urmare, școala incluzivă se adresează individualităților, dar oferă în același timp și oportunitatea colaborării și cooperării într-un climat educațional inclusiv și tolerant.

Trăim într-o lume atât de diversă și intrăm în contact cu oameni cu origini și stiluri de viață diferite, perspective, valori, norme și comportamente care determină într-o anumită măsură felul în care suntem.

Așadar, este important să înțelegem și să respectăm fiecare dintre aceste aspecte, iar diversitatea culturală este exact ceea ce înseamnă să aducem împreună oameni din medii și culturi diferite și să creăm un mediu care nu numai că recunoaște diferențele dintre aceste culturi și medii, ci le și respectă.

Diversitatea culturală contribuie la crearea unui spațiu în care oamenii pot fi ei înșiși în mod autentic, inclusiv aspecte precum orientarea sexuală, identitatea, religia, limba, genul, handicapul, statutul socioeconomic și etnia.

Diversitate culturală înseamnă varietatea de culturi care interacționează și coexistă în același spațiu geografic. Acest concept presupune recunoașterea și acceptarea diferențelor culturale. Diversitatea culturală este indispensabilă pentru pace și securitate la nivel local, național și internațional.

Doar acceptând și respectând diferențele culturale, noi vom susține o dezvoltare durabilă a comunităților, popoarelor și națiunilor.Acceptarea diferențelor culturale este esențială în susținerea și promovarea diversității culturale.

Prin urmare, este important să recunoaștem că fiecare cultură este diferită și fiecare individ are o identitate culturală unică. Mai mult, înțelegerea faptului că lumea este alcătuită din oameni cu culturi diferite este esențială pentru a deveni o persoană respectuoasă și respectată, care este capabilă să lucreze cu ceilalți pentru binele comun.

Stereotipurile sunt bazate pe informații lipsite de argumente, formate în lipsa unor experiențe directe. Datorită stereotipurilor, oamenii își creează prejudecăți care duc la neînțelegeri, conflicte sociale și discriminări.

Pentru a evita aceste probleme, putem proceda astfel: să avem răbdare să cunoaștem oamenii, să nu pornim cu idei preconcepute, să ne dezvoltăm empatia și toleranța, pentru a înțelege felul în care cuvintele și comportamentul nostru îi poate afecta pe ceilalți, să învățăm despre diferite culturi și tradiții, să fim critici cu privire la orice stereotip cultural pe care îl auzim.

Discriminarea se întâmplă atunci când o persoană sau un grup de oameni nu sunt tratați corect din cauza etniei, religiei, naționalității, genului, aspectului fizic, a unei dizabilități sau a oricăror factori, prin comparație cu alte persoane.

Aunci când promovăm diversitatea în clasă, putem folosi o serie de activități și principii pentru a ajuta elevii să recunoască și să respecte diferențele oamenilor, creând o atmosferă atotcuprinzătoare. Promovarea diversității și a egalității în educație este esențială atât pentru elevi, cât și pentru profesori.

Scopul este de a crea un mediu de clasă incluziv – un loc sigur fără prejudecăți – în care elevii au posibilitatea de a prospera. Predarea cu succes și creșterea gradului de conștientizare cu privire la diversitate funcționează pentru a evidenția caracteristicile și trăsăturile individuale care îi fac pe oameni unici, mai degrabă decât diferiți. Când elevii sunt învățați să respecte diversitatea, aceștia dobândesc cunoștințe și înțelegere care îi pot ajuta să îmbunătățească relațiile, să abordeze prejudecățile și să ia decizii pozitive de-a lungul vieții. În societatea de astăzi, provocatoare și diversă, ar trebui să insuflețim tinerilor atitudini pozitive și deschise la minte.

Trăind într-o societate multiculturală este important să înțelegemcăindiferent de culoarea pielii, accent, limba vorbită sau locul în care ne-am născut, suntem cu toții egali și merităm să fim tratați la fel. Pentru a opri discriminarea, este necesar să reflectăm cu toții asupra impactului cuvintelor și acțiunilor noastre asupra altor oameni.

Ar trebui să fim mai atenți la ce cuvinte folosimcândvorbim despre rase, religie, aspect fizic sau alte diferențe culturale. De asemenea, este important săneasigurăm că toată lumea se simte bine-venită și inclusă.

Prin faptul că tratăm fiecare copil ca fiind unic, creăm un mediu care influențează pozitiv toate aspectele de dezvoltare: fizic, social, emoțional, cognitiv. Învățându-i că este în regulă să aibă propriile preferințe, propriile sentimente, diferite de alte celorlalți, îi învățăm astfel să devină ei înșiși, să se descopere cu adevărat, să înțeleagă că nimeni nu este perfect și că toți greșim, că este important să învățăm din aceste greșeli, că este esențial să aibă încredere în propriile forțe. Este important să conștientizăm că fiecare copil este special, după cum spunea Albert Einstein, „toți suntem genii”.

„Copiii sunt ca fluturii care zboară în văzduh. Unii se înalţă mai sus ca alţii, însă fiecare zboară cât de bine poate. De ce să-i compari între ei? Fiecare este diferit. Fiecare este special. Fiecare este frumos.”

Bibliografie

1. Bugajski, Janusz: Political Parties of Eastern Europe. A Guide to Politics in the Post-Communist Era. Armonk, NY-London, England: M.E. Sharpe (The Center for Strategic and International Studies), 2002.
2. Cunningham, F.: Theories of Democracy. A Critical Introduction, London-New York: Routledge, 2002.
3. Kymlicka, W., Opalski, M. (esd.): Can Liberal Pluralism Be Exported? Western Political Theory and Ethnic Relations in Eastern Europe, Oxford: Oxford University Press, 2000.
4. Snyder, Jack: From Voting to Violence. Democratization and National Conflict, NewYork-London: W. W. Norton & Company, 2000.
5. Stein, J. P. (ed.): The Politics of National Minority Participation in Post-Communist Europe. State-Building, democracy, and Ethnic Mobilization, Armonk, NY-London, England: M.E. Sharpe (EastWest Institute), 2002.

DEZVOLTAREA INTELIGENȚEI EMOȚIONALE LA COPII

PROFESOR: ONOFREI MĂDĂLINA
GRĂDINIȚA ELECTROMAGNETICA

Inteligenţa emoţională este recomandată ca cheia succesului în viaţă, fiind deosebit de necesară în orice moment al vieţii. Din aceste considerente trebuie dezvoltată de timpuriu, din fragedă copilărie. Metodele, procedeele propuse corespund vârstei şi sunt deosebit de eficiente în rezolvarea problemei.
Inteligenţa emoţională este un fenomen frecvent cercetat şi întrebat în prezent în rândul oamenilor de cele mai diverse vârste, profesii. O persoană are inteligenţă emoționala când poate dirija cu propriile emoţii, influenţa emoţiile altor persoane. Persoanele inteligente emoţional uşor elucidează, depistează emoţiile oamenilor şi pot obţine maximum de beneficii din relaţiile sociale, adaptându-şi comportamentul in funcţie atât de persoană, cât şi de context. Lumea complexă in care trăim ne face să conștientizăm din de in ce mai mult că inteligenţa emoţională, modul in care ne stăpânim şi înțelegem emoţiile, are un rol important in dobândirea fericirii personale şi a succesului in viaţă. In general, inteligenţa emoțională este definită ca abilitatea de a observa, diferenţia şi înțelege propriile emoţii, ale celor din jur şi de a folosi informaţiile obţinute în ghidarea propriilor acţiuni, propriului comportament .IQ-ul academic nu este suficient pentru a reuşi în viaţă. Inteligenţa emoţională fiind un ingredient cheie pentru succesul in viaţa personală şi profesională. Nivelul ridicat al inteligenţei emoţionale este o caracteristică importantă a liderilor de succes. Inteligenţa emoţională trebuie dezvoltată în orice perioadă a vieţii. Orice părinte, își doreşte să aibă o relaţie cât mai frumoasă şi reuşită cu proprii copii. Secretul constă nu in promovarea unei discipline sociale rigide, autoritare, bazată pe impunerea unor reguli false şi confuze, dar prin dezvoltarea comportamentului copilului, prin înțelegerea emoţiilor lui. Inteligenţa intelectuală sau cognitivă a cedat in faţa celei emoţionale prin modul in care copiii au fost educaţi. In prezent, specialiştii scot de la depozit inteligenţa emoţională, care are un rol important în dezvoltarea unor copii deştepţi, fericiţi şi de succes. Inteligenţa emoțională trebuie dezvoltată la copii din primii ani de viaţă, pentru a-i ajuta să se cunoască mai bine, să-şi înțeleagă emoţiile pentru a le folosi in cele mai diverse situaţii din viaţă. Specialiştii susţin că înainte de a încerca să creştem un copil inteligent emoţional, trebuie să ne învățăm să folosim această abilitate in viaţa personală. Fiind determinată genetic inteligenţa emoţională are o puternică bază in funcţionarea neurobiologică a creierului. Totodată poate fi influenţată de factorii de mediu din copilărie, odată cu dezvoltarea limbajului şi a abilităţilor de socializare ale copilului. Predispoziţia genetică se cultivă prin modul in care adulţii din preajma copilului ştiu să stimuleze adecvat dezvoltarea emoțională, comunicativă, socializarea copilului. Putem dezvolta inteligenţa emoţională la copii prin dezvoltarea unor abilităţi importante

Înțelegerea emoțiilor personale şi ale altor persoane. Această abilitate se referă la capacitatea de a identifica şi denumi corect stările emoţionale, atât proprii, cât şi ale altor persoane, dar şi la capacitatea de a face discriminări fine între intensităţi diferite ale aceleiaşi emoţii, stări emoţionale, in special a celor mai fine, mai subtile. De exemplu, starea de agresivitate a unei persoane, mai mult sau mai puţin evidentă pentru alţi oameni. Este vorba, de fapt, despre dezvoltarea capacităţii de a vedea starea

emoţională a altor persoane indiferent de modul in care aceştia se manifestă verbal sau comportamental. Această abilitate la copii începe să se dezvolte mai ales după vârsta de 4-5 ani, după ce neurologic, copilul a atins pragul de maturitate necesar pentru a înțelege ce gândesc alte persoane din perspectiva lor personală. Exprimarea emoţională include manifestarea emoţiilor prin comportamente nonverbale (mimică, gest, pantomimică) şi verbale (utilizarea cuvintelor potrivite, tonalitatea şi intonaţia necesară limbajului, modularea limbajului pentru exprimarea corectă a stării emoţionale). Autoreglarea emoţională constă in dezvoltarea capacităţii de autocontrol a emoţiilor, astfel încât comportamentul copilului să fie adaptat la cerinţele vieţii sociale. Autocontrolul înseamnă abilitatea de a inhiba sau de a modifica starea emoţională in funcţie de context. Aceasta este o abilitate care se îmbunătățește odată cu vârsta şi începe să devină vizibilă treptat abia după 5-6 ani, odată cu maturizarea lobului frontal al creierului, responsabil de acest lucru . Părinții pot educa această abilitate descriindu-şi cu acurateţe propriile stări emoţionale şi etichetându-le verbal corect, explicând copiilor ce simt şi ce anume le-a generat acea stare emoţională. Citindu-le poveşti şi analizând trăirile personajelor, consecinţele comportamentelor lor in diverse situaţii, copiii pot fi ajutaţi să înțeleagă mai uşor cauzele şi efectele comportamentale in plan emoţional. Părinţii trebuie să manifeste un comportament firesc şi adecvat şi să nu – şi mascheze stările emoţionale adevărate. Un comportament falsificat induce în eroare copilul, îi poate genera frustrări şi poate duce la formarea unei personalităţi false, cu efecte psihologice negative pe termen lung. Părinţii servesc ca model pentru copii prin felul in care își controlează emoţiile. În acest caz un bun exemplu de autocontrol din partea părinţilor este cea mai bună lecţie de dezvoltare a inteligenţei emoționale. Prin modul in care părinţii reacţionează la emoţiile altor persoane în diverse situaţii din viaţă, oferă copiilor modele de imitare, mai mult sau mai puţin valoroase, pe care copiii le vor imita în diverse situaţii. Pentru a dezvolta inteligenţa emoţională la copii este recomandat să combinăm cunoaşterea şi experienţa de viaţă cu empatia, înțelepciunea, conştiinţa de sine şi autocontrolul. Acestea sunt momentele de bază şi au o contribuţie importantă la adaptarea la contemporaneitate. Controlul propriilor emoţii şi înţelegerea trăirilor copilului ne ajută în lucrul cu copilul, şi-l determină să coopereze mai uşor cu noi. Ne vom gândi la relaţia cu copilul nostru, de exemplu, ca la o relaţie dintre şef şi subaltern. Copilul are aceleaşi nevoi pe care le are subalternul de la şef. Ca şi alţi oameni in general, copilul cooperează şi își dă interesul in ceea ce face dacă se simte auzit, plăcut, apreciat sau iubit, motivat, încurajat . Copiii sunt dispuşi să urmeze sfaturile şi indicaţiile adulţilor, daca sunt exprimate clar, concis şi dacă sunt corecte. Înainte de a pretinde ca copilul să ne asculte ne vom gândi şi examina propriile emoţii şi trebuinţe, vom încerca să le înțelegem. Este necesar ca părinţii să se străduie să fie părinţi buni, pentru o dezvoltare emoţională corectă a copilului :

- să se cunoască pe sine,

să nu-şi verse furia pe copii, pe cei din jur ,

să-şi reducă frustrările;

- să-şi cunoască capacităţile, dar şi să ştie a le impune la moment în lucrul cu copilul;
- să-şi recunoască emoţiile şi abia apoi să le exprime, să înveţe ce să facă cu ele în relaţiile cu copilul, alte persoane;
- nu vor ţipa la copii, îşi vor păstra calmul, pentru a fi un model pozitiv, a-i arăta copilului cum să se comporte când este furios sau când cineva îl supără.

Este mai bine să-l încurajăm să se gândească asupra propriilor emoţii, decât să ţipăm la el; - vor încuraja copilul de fiecare data când va face o faptă bună sau când are o reuşită, succes, pentru a dezvolta

comportamentul pozitiv. Atunci când folosim inteligenţa emoţională pentru a ne educa copilul, nu mai este nevoie să întreprindem ceva pentru a o dezvolta la copil. Dacă vom avea grijă să folosim această abilitate in modul in care îl creştem, educăm şi disciplinăm, se va dezvolta şi la copil . În cazul în care copilul poate identifica propriile sentimentele, este necesar să verificăm dacă el poate să monitorizeze sau să depisteze sentimentele altora. Acesta este momentul in care mulţi părinţi eşuează, atunci când sunt crescuţi de către proprii părinţi ca să-şi înăbuşe sau să-şi nege sentimentele. Copiilor trebuie să le permitem să aibă sentimente proprii şi-i vom ajuta să le identifice. Sentimentele sunt nişte retrăiri emoţionale de lungă durată, comparativ cu emoţiile sunt mai complexe, deoarece include în structura sa mai multe şi diverse emoţii. Inteligenţa emoţională, calea spre propriile sentimente presupune încurajarea mai multor momente în lucrul cu copii :

1. Nu vom spune copilului să se abţină de la propriile emoţii, sentimente, dar îl vom încuraja. Un copil care este determinat să-şi ascundă sentimentele, va respinge pe oricine, sau se va închide în sine şi, treptat, se va distruge. Când dezvoltăm la copil abilităţile inteligenţei emoţionale, îl învățăm cum să-şi identifice şi să-şi recunoască propriile sentimente. Odată ce el este capabil să facă acest lucru, el va depista că sunt momente când nevoile unei situaţii îl pot face să reacţioneze conform sentimentelor ori împotriva lor. Aşa un comportament va dezvolta emoţional copilul, nu-l va inhiba.

2. Vom interacționa, relaţiona pozitiv cu copiii. Atunci când îl corectăm, discutăm cu copilul, nu țipăm la el. Dezvoltăm la copil capacitatea de a asculta, de a se înţelege cu alți copii, alţi oameni, proces care are loc de-a lungul vieţii. Strigând la copil, blocăm calea în dezvoltarea inteligenţei emoţionale, oferim un model de comportament în care inteligenţa emoțională lipseşte. Îi vom atrage copilului atenţia asupra la ceea ce a făcut corect şi ce ar fi putut să facă ca să-i bucure pe alţi copii, pe mama şi tata. Continuarea lucrului în acest aspect îl ajuta pe copil să-şi dezvolte abilităţile de auto-reflecţie care conduc spre inteligenţa emoţională.

3. Susţinem, încurajăm copiii în situaţiile pozitive. Susţinerea, încurajarea copilului în situaţiile pozitive îl va ajuta să-şi descopere propria identitate, ca persoană căreia îi pasă de sine şi de alţii. Printr-o selecţie atentă a cuvintelor evidenţiem situaţiile în care el a oferit un model de comportament corect. De exemplu: "Am observat cum l-ai ajutat pe fratele tău, colegul tău, atunci când el se simţea rău, chiar daca a fost neprietenos cu tine. Am fost impresionat de comportamentul tău" . Din cele spuse ne dăm seama de importanţa şi necesitatea dezvoltării emoţionale, inteligenţei emoţionale la copii. Fiecare părinte trebuie să-şi asume responsabilitatea de a dezvolta la copii capacitatea de a pătrunde în lumea emoţiilor, în profunzimea lumii lor emoţionale. Copiii trebuie învățaţi să-și gestioneze sănătos emoțiile, chiar şi cele dificile. Aici ei trebuie susţinuţi, ghidaţi de către părinţi. Toţi părinţii doresc să aibă copii sănătoşi, atât fizic, cât și emoţional. După cum învăţăm copiii să aibă grijă singuri de corpul lor, tot aşa, ei au nevoie să înveţe modalităţi concrete și potrivite pentru a-şi gestiona singuri emoţiile . Inteligenţa emoțională este abilitatea de a identifica, folosi, înțelege, şi de a gestiona pozitiv emoţiile. Inteligenţa emoțional este cheia succesului in societate, de aceea cunoştinţele, abilităţile, deprinderile, competenţele necesare în domeniu trebuie dezvoltate de timpuriu, din copilărie.

Bibliografie

1. Bradberry T., Greaves J. Inteligenţa emoţională 2.0. Bucureşti
2. Cury A. Eliberează-te de temniţa emoţiilor. Bucureşti
3. Dicţionar de psihologie. Coord. U. Şchiopu. Bucureşti: Babel, 1997

COLEGUL MEU, MENTORUL MEU

PROFESOR ÎNVĂŢĂMÂNT PRIMAR, ISAILĂ NATALIA
ŞCOALA GIMNAZIALĂ „SIMION BĂRNUŢIU” BLAJ

Mentorul este o persoană cu încredere de sine profesională crescută, cu o filosofie de a face lucrurile cu multă responsabilitate în privinţa a ceea ce îşi asumă.

Mintea umană este modelată în permaneţă de ceea ce întâlneşte zilnic, de mediu, de situaţii şi de contextele în care este expusă. Eu cred că alegerea mentorilor în viaţă este o decizie foarte importantă care merită gândită bine, pentru că ei sunt cei care îţi oferă direcţia în viaţă. Te pot ajuta şi te pot ghida în momentele în care ai nevoie de un sfat.

De-a lungul timpului dezvoltăm propriul nostru filtru de percepţie asupra vieţii şi după cum spuneam mai sus, el este modificat sau influenţat de oamenii care sunt lângă tine. Cred ca o persoană care trece prin viaţa ta în mod întâmplător poate să îţi schimbe viaţa sau anumite convingeri. Şi spun asta pentru că am avut parte de schimbări de direcţie atât datorită mentorilor mei cât şi datorită persoanelor pe care le-am întâlnit o singură dată în mod întâmplător!

Cu siguranţă că au fost mulţi oameni în viaţa mea care au fost acolo cu un scop, chiar dacă nu l-am conştientizat în acel moment sau încă nici nu mi-am dat seama de schimbările pe care le-au produs aceştia în viaţa mea.

Dacă ar fi să o iau în mod conştient aş spune că primii oameni pe care i-am luat ca şi mentori sunt părinţii mei, care mi-au asigurat contexte şi mediul pentru a putea eu să scot la suprafaţă identitatea mea. Este esenţial ca cineva să îţi acorde încredere şi susţinere deplină, să fie lângă tine de fiecare dată când ai nevoie şi să te susţină în ceea ce îţi doreşti să faci, chiar dacă nu coincide cu planurile pe care le aveau ei pentru tine, pentru că nu e despre ei, aici e despre tine!

Au mai apărut câteva persoane care m-au influenţat în mod pozitiv, pe parcursul şcolii şi aceştia au fost o parte din profesorii mei cei care mi-au rămas cu adevărat în minte. Multe dintre învăţăturile lor au fost puncte de plecare pentru a dezvolta mai departe idei foarte bune. Iar avantajul meu este că lucrăm împreună şi ne completăm în ceea ce facem, evoluăm împreună şi ne ţinem în permanenţă la curent cu toate noutăţile. Această legătură ne face să fim într-o permanentă creştere.

Ţin să mulţumesc unei persoane care a avut încredere în mine, m-a ajutat din multe puncte de vedere, m-a susţinut, mi-a oferit multe şanse şi oportunităţi de creştere şi în acelaşi timp a ştiut când e cazul să îmi spună ceea ce am greşit ca să pot să fac un mare pas înainte!

Vreau să vă vorbesc despre un mentor, pedagog, coleg şi bun prieten, o dăscăliţă de poveste care a îndrumat şi picurat din frumusetea acestei meserii multor generaţii de elevi, picuri de rouă pură. Fiecare generaţie a fost un succes pentru ea. Cine o cunoaşte are multe de învăţat. Este tipul de dascăl cere munceşte necondiţionat şi care îţi sare în ajutor şi atunci când nu stigi după acesta. Cunoaşte omul şi este foarte muncitoare.

Un suflet bun, cald şi ambiţios care este gata oricând să te ajute, să te susţină, să te înveţe. Este colega mea, învăţătoare cu mulţi ani de experienţă didactică. A lucrat ca învăţătoare la şcoala din Cistei îndrumând elevi cu mult tact. Am cunoscut-o şi atunci când eu elevă fiind la liceu şi mergem în practică

la Şcoala din Cistei la clase cu învăţământ simultan. Am avut deosebita plăcere să o avem ca îndrumătoare.Sfaturile ei ne-au ajutat apoi în cariera didactică.

S-a întâmplat într-un moment al carierei mele de dascăl, când după patru ani ce i-am petrecut într-o altă instituţie, ca învăţătoare, m-am întors la catedra mea, o altă şcoală cu alte dificultăţi şi colective noi. Colega mea venise şi ea cu un an mai devreme de la o altă şcoală şi se acomodase cu mediul şcolar de aici.Ca să mă acomodez a încercat să îmi prezinte avantajele muncii în echipă, mi-a dat indicaţii cu privire la munca diferenţiată, aproape simultană în colectivul de elevii, deoarece existau foarte mulţi elevi cu cerinţe educative speciale. Orice sarcina primea o realiza cu calm şi perfect. M-a făcut sa constientiz multe despre mine.

După cum am spus şi altă dată, ca să poţi să străluceşti ca şi un diamant, să poţi să îi inspiri pe cei de lângă tine trebuie să străluceşti atât pe exterior cât şi pe interior. M-a făcut să am mai mare încredere în puterea mea de a face lucruri frumoase şi de a ţine mulţi oameni lângă mine. Fiecare elev este mândru că a avut o astfel de învăţătoare, iar noi, chiar dacă unii nu recunosc ne mândrim cu o astfel de colegă. Acuma este în prag de pensie şi vreau să vă povestesc despre ea. Nu oboseşte deloc, clasa ei degajă lumină şi căldură şi datorită sufletului dânsei, face fiecare lucru de calitate, pregăteşte elevii pentru viaţă. Le insuflă dragostea pentru frumos prin curăţenia mediului, fizică şi a sufletului. Are un limbaj foarte bogat şi adaptat persoanei cu care comunică. Relaţia cu părinţii elevilor este una sinceră, transparent şi de colaborare şi sprijin reciproc. Pentru fiecare coleg are cuvinte de laudă, de încurajare, de ajutor.

Îi mulţumesc pentru tot ceea ce face şi cred că ea nu ar aştepta niciodată să primească laude sau mulţumiri de la cineva, ci doar să ştie că a făcut ceva cu folos, util cuiva, în mod deosebit elevilor pe care îi îndrumă cu atâta dăruire.

Dezvoltarea mea personală aş spune că a început timpuriu, pe vremea când părinţii mei se preocupau de acest subiect şi am crescut în casă cu cărţi, casete şi CD-uri de dezvoltare personală . Oamenii care au pus o amprentă în formarea mea, oamenii care mă ajută şi mă ghidează, sunt dispusi să mă asculte şi să mă ghideze de fiecare dată când am nevoie de ajutor.

Sunt convinsă că lista nu se va opri aici şi cu siguranţă mai sunt oameni care îmi vor arăta perspective diferite în viaţă şi vor pune o amprentă în mod constient sau poate inconştient!

Din punct de vedere profesional, un mentor este extrem de important în a explica şi îndruma atât moduri de comportament, cât şi transferul rapid de cunoştinţe. Aceste cunostinţe sunt procesul unor filtrări şi acumulări de-a lungul mai multor ani de experienţă.

Au existat perioade în viaţa mea când am avut şansa să am diverşi mentori. Fiecare dintre ei mi-a pus la dispoziţie atât informaţii, cât mai ales modele de comportament care mi-au dat posibilitatea să-mi formez o abordare proprie în relaţiile inter-umane. Împrejurările în care ei s-au manifestat au aparţinut atât unei perioade de decizii importante pentru mine, cât şi acelor timpuri în care acumulările profesionale mă obligau să fac faţă unei concurenţe acerbe. Avantajul de a avea un mentor în acele momente nu a fost doar faptul că am avut ocazia să învăţ mai mult, ci că a reprezentat şi o alianţă strategică pe care am încheiat-o cu o persoană care a investit, la rândul ei, timp şi emoţii într-o relaţie de viaţă.

Aşa cum apare chipul dascălului în multe din operele literare, zugrăvit cu migală de scriitori celebrii care au avut mentori buni, aşa apare şi în viaţa noastră la un moment dat o persoană care ne devine mentor şi ne pătrunde în suflete cu daruri de preţ.

Bibliografie:

1. www.dzitac.ro/files/ioana/Dascalul
2. https://www.didactic.ro/materiale-didactice
3. www.qreferat.com/referate/pedagogie/Modul-Pedagogic-Nivelul-II

Integrarea tehnologiei în predarea dansului clasic

Autor: Cocea Nicoleta
Prof. Liceul de Coregrafie Floria Capsali, București

Dansul clasic, cunoscut și sub denumirea de balet, este o formă de artă impresionantă și sofisticată, care implică tehnică, eleganță și expresie emoțională. Pentru a transmite aceste aspecte complexe elevilor, profesorii de dans trebuie să fie inovatori în abordarea lor didactică prin utilizarea de metode, tehnici și abordări noi în procesul de instruire și învățare a dansului clasic. Inovarea didactică în predarea dansului clasic/balet joacă un rol crucial în creșterea performanțelor și angajamentului elevilor, permițându-le să-și dezvolte potențialul și să se exprime în mod autentic prin mișcare. Aceasta implică adaptarea practicilor tradiționale de predare a dansului clasic pentru a răspunde nevoilor și cerințelor elevilor într-un mod mai eficient și captivant, adaptat la contemporaneitatea pe care o traversăm și la ritmul de dezvoltare al tehnicii care face parte din cotidianul elevilor și al profesorilor, oferindu-le oportunități noi de învățare și predare care pot contribui la îmbunătățirea performanțelor elevilor.

Una dintre metodele inovative în predarea dansului clasic este **integrarea tehnologiei** în sala de clasă. Tehnologia poate fi folosită pentru a aduce exemple vizuale și audio în timpul lecțiilor, oferind elevilor posibilitatea de a se inspira și de a înțelege mai bine mișcările și coregrafiile. **Proiecțiile video** pot ilustra exemple de mișcări și interpretări artistice, ajutând elevii să vizualizeze și să înțeleagă mai bine cerințele și detaliile tehnice ale dansului clasic. Profesorii pot utiliza proiecții video și înregistrări pentru a prezenta detaliile unei mișcări din vocabularul dansului clasic, într-o viteză de redare încetinitită pentru ca elevul să poată procesa detaliile coordonării corporale (plasamentul picioarelor, al brațelor, orientarea capului și a privirii, impostarea corpului în *epaulement* sau *en face*). Prin proiecțiile video elevii vor vizualiza și vor înțelege mai bine tehnica dansului clasic. De asemenea, se pot realiza **înregistrări** ale elevilor în timpul orelor de balet pentru a-i ajuta la identificarea erorilor tehnice și la oferirea de feedback detaliat și personalizat. Elevii/dansatorii pot utiliza, de asemenea, aceste înregistrări video pentru a-și autoevalua mișcările și pentru a urmări progresul lor sau pentru studiu individual. În afară de proiecțiile video, se pot utiliza și alte materiale vizuale și audio pentru a sprijini învățarea, de exemplu fotografii, albume de artă sau muzică pentru a ilustra stiluri (coregrafice), perioade (istorice) sau coregrafii specifice.

Tutorialele video pot fi complementare informațiilor verbale în procesul de predare pentru asimilarea corectă a mișcărilor sau pentru studiul variațiilor clasice din repertoriul coregrafic, elevii familiarizându-se cu stilurile coregrafice, interpretări diferite ale aceleiași variații sau moment coregrafic, identificând elementele caracteristice metodelor de predare cu tehnică specifică (metoda introdusă de Școala franceză, metoda Bournonville, metoda Vaganova, metoda Cechetti, metoda folsită de Royal Academy of Dance - RAD, metoda Balanchine). Aceste materiale pot ajuta la înțelegerea contextului și aprofundarea experienței de învățare.

Software-urile de analiză a mișcărilor (de ex. E-Traces[9]) pot oferi feedback detaliat și personalizat elevilor, ajutându-i să își îmbunătățească tehnica și să evolueze într-un mod mai precis și eficient (Conceptul de **E**lectronic **Traces** se bazează pe captarea mișcărilor de dans și transformarea acestora în senzații vizuale prin utilizarea noilor tehnologii).

Prin utilizarea **instrumentelor de editare video** profesorii și dansatorii pot analiza și evalua înregistrările sesiunilor de dans/exercițiilor/spectacolelor. Aceasta poate implica încetinirea sau accelerarea mișcărilor pentru o mai bună înțelegere a detaliilor tehnice sau combinarea înregistrărilor pentru a crea prezentări coregrafice mai complexe, pentru efecte video, sau pentru crearea unui portofoliu personal de prezentare.

O altă inovație didactică în predarea dansului clasic/balet este **explorarea creativității** și a **gândirii critice**. Deși dansul clasic are o structură tehnică rigidă, este important ca elevii să-și dezvolte și să-și exprime propria creativitate și interpretare în mișcări și coregrafii. Profesorii pot utiliza tehnici de improvizație și exerciții de explorare a mișcărilor libere pentru a încuraja elevii să-și dezvolte imaginația și să-și exprime individualitatea în dans. Aceasta nu numai că îi va ajuta să devină dansatori autentici, dar le va oferi și o perspectivă inovatoare asupra dansului clasic, permițându-le să îmbine tradiția cu expresia personală.
Colaborarea și feedback-ul reprezintă, de asemenea, componente cheie ale inovării didactice în predarea dansului clasic. Profesorii pot organiza activități de grup și proiecte de colaborare care implică elevii în procesul de creație a coregrafiilor și exercițiilor . Prin colaborare, elevii pot învăța să comunice și să lucreze împreună, dezvoltând abilități sociale și de echipă. De asemenea, oferirea de feedback constant și specific, atât individual, cât și în grup, ajută elevii să-și îmbunătățească abilitățile și să înțeleagă mai bine cerințele și așteptările în dansul clasic. Pe parcursul orei de balet elevii pot propune pe rând structura unui exercițiu, pe baza elementelor și a mișcărilor studiate anterior, într-o succesiune creată de ei, pentru nivelul lor de vârstă/an de studiu sau pentru colegi mai mici, în interacțiunea proiectelor școlare și extrașcolare, nonformale (jocuri de rol, elevul în rolul profesorului etc).
Pentru a adapta metodele inovative la predarea dansului clasic/balet, profesorii trebuie să fie flexibili și deschiși la abordări diferite în funcție de nevoile și nivelul de competență al elevilor. Adaptarea cerințelor și exercițiilor pentru a se potrivi cu nivelurile individuale ale elevilor este esențială pentru a le asigura succesul și progresul continuu. Inovarea didactică în predarea dansului clasic/balet nu este un proces static, ci unul dinamic, care evoluează în funcție de schimbările în tehnologie, tendințe și nevoile elevilor. **Colaborarea online** datorită tehnologiei facilitează colaborarea și comunicarea între elevi și profesori de la distanță. Prin intermediul platformelor de videoconferință sau a platformelor de colaborare online, profesorii pot oferi lecții și feedback în timp real, iar elevii pot participa la cursuri sau workshop-uri virtuale, atât în grup cât și individual.

Aplicațiile mobile și **platformele online specializate în dans** oferă tutoriale video, exerciții practice și resurse educaționale. Aceste instrumente pot fi folosite pentru a sprijini procesul de învățare în afara

[9] https://cargocollective.com/lesiatrubat/E-TRACES-memories-of-dance

sălii de dans, permițând elevilor să aprofundeze și să practice mișcările și tehnicile în ritmul propriu, pentru a-și consolida sau îmbunătăți aspecte ce țin de tehnica și stilistica dansului, pregătirea fizică specifică balerinilor, interacțiunea cu stiluri de predare folosite în școlile din străinătate sau specifice anumitor profesori/maeștri de balet. **Youtube** oferă resurse educaționale adaptate nivelului de înțelegere al elevilor și în acord cu anul de studiu prin lecții de balet, masterclass-uri, workshop-uri în discipline de specialitate complementare studiului dansului clasic (dans de caracter, dans contemporan, dans popular românesc) sau pentru disciplina dans clasic.

Realitatea virtuală (RV) și **realitatea augmentată** (RA) sunt tehnologii care pot crea experiențe imersive și interactive pentru dansatori. Aceste tehnologii pot fi utilizate pentru a crea scenarii virtuale de dans, pentru a explora diverse medii și stiluri de dans, sau pentru a înregistra și reproduce mișcări corporale precise. Aceste tehnologii sunt dificil de folosit în predarea din școli, fiind folosite mai ales în experimente universitare sau companii de dans.

În concluzie, inovarea didactică în predarea dansului clasic/balet este esențială pentru a crea o experiență de învățare captivantă și eficientă pentru elevi. Integrarea tehnologiei, explorarea creativității, colaborarea și feedback-ul sunt doar câteva dintre metodele inovative care pot fi utilizate pentru a spori angajamentul, performanța și pasiunea pentru dans a elevilor. Prin adaptarea metodelor inovative la specificul dansului clasic/balet și la nevoile individuale ale elevilor, profesorii pot să îi încurajeze pe aceștia să-și dezvolte potențialul maxim și să se bucure de frumusețea și expresivitatea dansului clasic.
Este important de menționat că utilizarea metodelor inovative de predare a dansului clasic poate varia în funcție de resursele disponibile, de nivelul de studiu și de specificul instituției sau al tipului de spectacol. Cu toate acestea, în ultimii ani, tot mai multe instituții și profesori au început să adopte abordări inovative în predarea dansului clasic pentru a se adapta nevoilor și intereselor elevilor și pentru a îmbunătăți procesul de învățare și performanță.
Tehnologia poate aduce avantaje semnificative în învățarea și dezvoltarea dansatorilor, îmbunătățind accesibilitatea, feedback-ul și procesul de instruire global, dar este important ca utilizarea tehnologiei să fie integrată în mod corespunzător în procesul didactic și să fie adaptată nevoilor și cerințelor specifice ale elevilor și ale instruirii în dans clasic.

Bibliografie:
”Basic Principles of Classical Ballet”, Agrippina Vaganova
”Teaching Dance: The spectrum of Styles”, Elizabeth Gibbons
”Dance Pedagogy for a Diverse World: Culturally Relevant Teaching in Theory, Research, and Practice", Nyama McCarthy-Brown
”Teaching Dance Studies”, Judith Chazin-Bennahum
https://cargocollective.com/lesiatrubat/E-TRACES-memories-of-dance

CALCULATOARELE PERSONALE ȘI PROTEJAREA NATURII

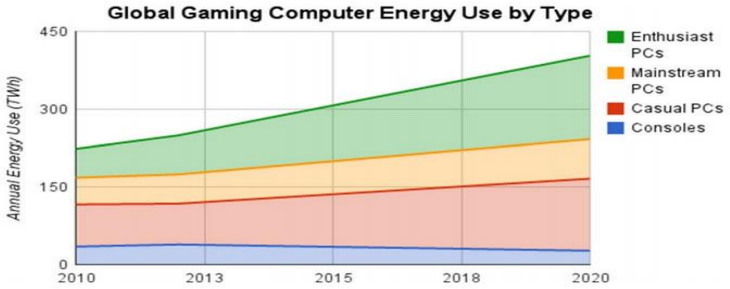
Prof. RUSU MARIA CONSTANȚA
Liceul Tehnologic "Henri Coandă" Târgu-Jiu, Gorj

În prezent, calculatorul personal reprezintă realitatea de fiecare zi a oamenilor. Printre aplicațiile frecvent utilizate se află și jocurile pe calculator, de la cele mai simple la cele foarte complexe. Visul oricărui împătimit de jocuri pe calculator este să aibă un calculator specializat cu performanțe cât mai bune. Dar ce înseamnă asta ca și consum energetic?

Conform unor studii din 2012, se estima că, pe plan mondial, consumul de energie electrică s-a cifrat la peste 18.600 TWh, din care, toate calculatoarele personale din lume (PC-uri, laptopuri, console) au consumat în jur de 375 TWh. Ceea ce înseamnă doar 2% din consumul total de curent electric. În practică, însă, a fost necesară **funcționarea a circa 125 de termocentrale obișnuite de 500 MWh** – care, la o cantitate medie de circa 850 kg CO2/MWh, înseamnă emisii de peste 50.000 de tone pe an de dioxid de carbon.

Mai mult decât atât, un PC dedicat jocurilor are performanțe mult mai mari decât un PC obișnuit, iar, când este folosit la capacitate maximă, ajunge să consume **de 10 ori mai mult decât o consolă obișnuită și de până la 6 ori mai mult decât un PC normal**. Practic, studiul realizat arată că, deși PC-urile pentru gaming reprezintă doar 2,5% din totalul calculatoarelor personale, consumul este de 20% din consumul total al acestora.

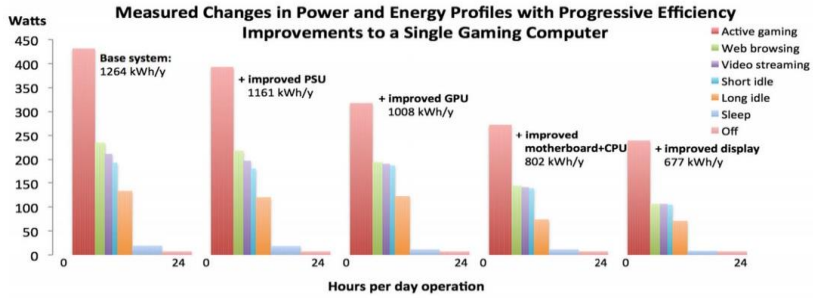
Studiul realizat evidențiază că PC-urile pentru jocuri ar fi consumat circa 75 TWh de energie electrică. În bani, înseamnă că au fost cheltuite **peste 10 miliarde de dolari** pentru producerea acestei cantități de curent, iar, în termeni de poluare, au fost emise **peste 10.000 de tone de CO2 în atmosferă**. Rezultă în mod evident că jocurile pe calculator nu afectează doar sănătatea celui din fața ecranului, ci produc și poluare în procesul de producție a curentului electric consumat.

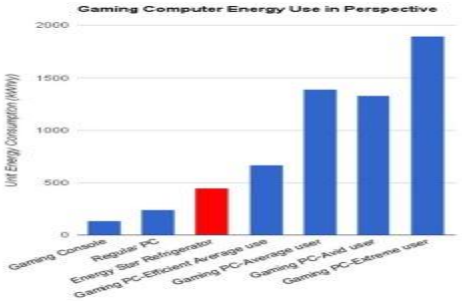
Dacă se ia în considerare trendul actual de dezvoltare a acestui sector, al achiziției și utilizării de PC-uri pentru gaming, ar însemna că în 2020, cei care se joacă pe calculator vor consuma **circa 120 TWh, care s-ar traduce într-un cost de 18 miliarde de dolari** pentru producerea acestei energii, la care se adaugă poluarea produsă în proces (dacă acest curent ar proveni doar din termocentrale).

Conform studiului, se poate obține **o economie de până la 75% a consumului de energie** pentru PC-urile dedicate gamingului. În urma unor teste, în care au fost realizate diverse configurații pentru un gaming PC, s-a reușit reducerea consumului de la circa 1.200 KWh/an la doar 600 kWh/an.

Deci, se poate obține o reducere a consumului energetic de până la 50% doar printr-o configurare optimizată a calculatorului.

Mai mult, o economie de încă 25% a fost posibilă prin diversele setări ale sistemului de operare, precum și ale jocurilor testate. Foarte interesant este că această reducere semnificativă de consum a fost obținută **fără a afecta performanțele PC-ului**. Ceea ce înseamnă că industria IT ar trebui să acorde o atenție mai mare designului componentelor, care pot fi optimizate cu eforturi minime pentru a fi mai eficiente. Conform studiului, în prezent un calculator de jocuri ajunge să consume de 3 ori mai mult decât un frigider obișnuit.

De asemenea, au fost evidențiate diferențe notabile între performanțele de consum din realitate ale componentelor și cele înscrise pe eticheta obligatorie cu ratingul de consum – de exemplu, unele procesoare grafice au avut **în realitate un consum chiar și de 5 ori mai mare decât cel specificat**. Acest lucru trebuie rezolvat în primul rând în faza de omologare a componentelor, prin reacția companiilor implicate în acest domeniu, dar și a autorităților.

Nu trebuie să uităm că planeta are nevoie să fie protejată, la fel și oamenii, și să încercăm pe cât este posibil să diminuăm eliberarea de noxe în aerul pe care îl respirăm cu toții.

Bibliografie: 1. https://www.acue.ro/ghidul-consumatorului/eficienta-energetica
2. http://ecoprofit.ro

EDUCAȚIA – drumul viitorului

Dan Ramona Marcela
Școala Gimnazială,, Georgiu Popa", Câmpani

Educația are și a avut dintotdeauna roluri multiple atât pentru individ cât și pentru societate. Educația are implicații semnificative în evoluția fiecărui individ în parte, a fiecărei comunități, a fiecărei națiuni.

Cele mai importante valori care contribuie la evoluția educației în România sunt cele **de încredere, echitate, solidaritate, eficacitate și autonomie.**

Încrederea este o valoare de bază, care caracterizează respectul reciproc și interdependența între toți actorii implicați în educație, începând de la elev și profesor și continuând cu familia și comunitatea.

Echitatea implică dreptului fiecărui elev de a avea șanse în mod egal la educație, pentru atingerea potențialului și a-și modela personalitatea, indiferent de calități, de aptitudini sau caracteristici fizice și psihice.

Solidaritatea implicăcontribuția comună, prin care toți membrii și actorii educaționali lucrează împreună și formează o comunitate de învățare incluzivă, fiind egali, în folosul educației.

Eficacitatea implică preocuparea ca educația să aibă efectul așteptat, astfel încât copiii să învețe și să evolueze spre atingerea idealului, astfel încât să aibă o viață de calitate. Profesorul trebuie să fie preocupat în mod activ ca activitățile, intervențiile, strategiile și acțiunile sale să fie cele mai potrivite pentru fiecare elev.

Autonomia presupune responsabilizarea fiecărui individ implicat în educație, să fie transparentă și să urmărirească interesului beneficiarilor actului educațional.

Beneficiarul direct al educației în țara noastră este elevul împreună cu cele trei dimensiuni ale dezvoltării sale, și anume: corp, minte și suflet. Indiferent de activitatea desfășurată într-o instituție de învățământ, trebuie justificată în măsura în care îmbunătățește, în mod clar și evident, calitatea educațională.

Școala contribuie la dezvoltarea educațională a elevilor în toate în toate domeniile necesare unei vieți independente și împlinite în societate, și le asigură o alfabetizare funcțională care să contribuie la atingerea idealului , in funcție de aptitudinile și dorințele fiecăruia, dar și trasarea drumului spre starea de bine individuală și a comunității.

Școala oferă tinerilor un set de valori și de principii etice care să le asigure dezvoltarea unei identități bine definite din perspectiva națională, europeană și globală. Școala asigură fiecărui beneficiar educațional o dezvoltare personală care să-i permită gestionarea emoțiilor, luarea deciziilor, lucrul în echipă și în comunitate.

Rolul fundamental, central în educarea copiilor îl ocupă familia, dar și comunitatea locală, ca univers median față de societate, în ansamblul său. Educația este astfel organizată și structurată pentru a veni în sprijinul și în orientarea familiei în acest scop, într-un mod care să implice cooperarea și încrederea, care să asigure că obiectivele parcursului școlar obligatoriu sunt atinse în interesul și în contextul nevoilor speciale ale copilului.

Instrumentele digitale, căi atractive de predare/evaluare a cunoștiințelor în învățământul preșcolar

Prof. TRANDAFIR CASANDRA
GPP PRICHINDEL SUCEAVA

Grădiniţa este un mediu creativ şi interesant, care pune baza educaţiei copilului şi îl ajută să deprindă primele aptitudini necesare pentru următoarele etape din viaţa sa. Trăim într-o epocă în care învăţarea este un proces dinamic, care începe să se formeze de la vârste din ce în ce mai fragede.

Utilizarea instrumentelor digitale în educaţia preşcolarilor permite transmiterea şi asimilarea noilor cunoştinţe într-un mod atractiv pentru copii.

Folosirea acestora în grădiniţă constituie o creştere a calităţii predării și învăţării. Alături de mijloacele didactice ce pot fi folosite în scopul eficientizării tuturor activităţilor din grădiniţă. Interesul copiilor se menţine pe tot parcursul activităţilor, folosind acest mijloc didactic.

În alegerea instrumentelor digitale, profesorii trebuie să urmărească valențele pedagogice ale acestora (gradul de interacțiune, de comunicare și colaborare, dezvoltarea competențelor secolului al XXI-lea etc.). Beneficii pentru preşcolari: un mediu de învăţare mult mai confortabil și atractiv.

Dintre instrumentele digitale pe care le putem folosi în învățământul preșcolar putem enumera următoarele:

Hărți digitale- printre cele mai cunoascute tipuri de aplicaţii digitale se numără şi hărţile dintre care enumerăm Google Maps, Tripline şi Zeemaps, ca şi instrumente colaborative care se pot utiliza cu succes şi la ciclul preşcolar.

Zeemaps- este una dintre cele mai uşor de folosit aplicaţii prin completarea unor câmpuri şi identificare pe hartă a poziţiei tale, a grădiniţei tale. Este un instrument care permite vizulizarea datelor geografice. Nu necesita cont de utilizator şi este gratuit. Îl puteţi accesa de aici: www.zeemaps.com

Pereți virtuali- sunt aplicaţii digitale care oferă spaţiu de afişare colaborativ atât pentru varianta text, imagine, video, site-uri web. Printre cele mai cunoscute sunt Padlet și lino.it.

Padlet- este o aplicaţie care permite utilizatorilor să afişeze materialele în acest perete virtual. Peretele este o pagină web care permite utilizatorilor încărcarea diferitelor materiale pe o temă dată, materiale de tipul documentelor, prezentărilor, legaturilor spre diferite site-uri web. Este gratuită, dar necesită crearea unui cont. Te poţi loga cu contul de yahoo, gmail sau Facebook. Se poate accesa aici: www.padlet.com

Jocuri online – sunt aplicaţii plăcute de către copii şi de cadrele didactice doarece îşi păstrează simţul ludic. Cele mai utilizate la vârstele timpurii sunt puzzle-urile on-line.

Jingsa wplanet- este o aplicaţie care permite încărcarea unui fişier de tip text sau fotografie şi decuparea sub forme de piese în funcţie de complexitatea dorită(de la 3 la câteva sute de bucaţi). Este o aplicaţie gratuită şi nu necesită crearea de cont de utilizator. Se poate accesa de aici: www.jingsawplanet.com

Creatoare online- sunt aplicaţii uşor de folosit, foarte vizibile ne ajută în crearea de colaje, slide-showuri, filmuleţe, animaţii. Cele mai cunoscute sunt: Pizap, Pixl, Kizoa, Animoto.

Pizap- este un editor on-line cu ajutorul căruia putem edita imagini, crea colaje de fotografii, afişe în format digital etc. Este foarte uşor de utilizat, este gratuit şi nu necesită crearea unui cont. Se poate accesa de aici: https://www.pizap.com/

Editori digitali- sunt platforme online care găzduiesc publicaţii în format electronic de tipul revistelor, auxiliarelor didactice, fluturaşi, materialelor didactice, cărţi etc. Printre cele mai utilizate sunt issuu.com ,calameo, smore.com.

Issuu - este o platformă de editare digitală care pemite găzduirea de materiale didactice, împărtăşirea şi descărcarea unor materiale educaţionale. Este gratuită, necesită cont de utilizator prin logare cu emailul sau contul de Facebook. Informaţii utile găsiţi aici: https://issuu.com/

Jocuri didactice - instrumente care facilitează munca. Dintre instrumente recomandate puteti utiliza: Worldwall sau Learningapps.

Wordwall - este o aplicație utilă pentru cadrele didactice deoarece se pot crea jocuri interactive pentru susținerea învățării, fiind posibile de la 1 la 8 modele. (De exemplu: Cuvântul lipsă, Anagrame, Puzzle, Rebus, Adevărat sau Fals, Sortează, Chestionare, Spânzurătoare, Deschide cutia etc); Este un instrument digital ușor de utilizat și plăcut de copii datorită elementelor ludice inserate. https://wordwall.net

Aplicații feed-back- instrumente de măsurare a impactului învățării, de sondaj și de evaluare. Printre cele mai cunoscute sunt: Quizizz, Kahoot, Mentimeter etc.

KAHOOT- Este un instrument on-line pentru feed-back, cu ajutorul căruia se creează teste interactive pentru copii; profesorul creează testul, apoi trimite codul de acces copiilor care accesează testul într-un timp limitat. Puteți adăuga imagini, clipuri video şi diagrame întrebărilor pentru a crește gradul de interacțiune al jocului. Se poate juca pe desktop, tabletă sau telefon mobil. Rezultatele testului sunt vizibile tuturor, la încheierea acestuia, sub forma unui clasament. https://kahoot.com/

Quizizz - Este un instrument on-line pentru feed-back, cu ajutorul căruia se pot realiza evaluări formative într-un mod distractiv pentru preșcolari. Permite inserarea de răspunsuri multiple, imagini, audio text, sondaje, răspunsuri deschise; se pot utiliza atât pentru învățarea sincron live, cât și pentru cea de acasă . Au o interfață prietenoasă, se văd întrebările şi sunt uşor de utilizat în diferitele modele oferite de platformă. Sunt importante pentru că oferă profesorului statistici, progresul copiilor, precm şi rapoarte detaliate despre răspunsuri, timp etc. https://quizizz.com/admin

Bibliografie

- Bracken, S. S., & Fischel, J. E. (2008). Family Reading Behavior and Early Literacy Skills in Preschool Children From Low-Income Backgrounds. *Early Education and Development*, *19*(1), 45–67. https://doi.org/10.1080/10409280701838835
- Botnariuc, P., Cucoș, C., & Glava, C. (2020). *Scoala_Online_Raport_aprilie_2020.pdf*. Retrieved February 15, 2021, from https://stiriedu.ro/wp-content/uploads/2020/05/Scoala_Online_Raport_aprilie_2020.pdf.
- Miulescu, M. L. (2020). DIGITAL MEDIA: FRIEND OR FOE? PRESCHOOL TEACHERS' EXPERIENCES ON LEARNING AND TEACHING ONLINE. Journal of Pedagogy - Revista de Pedagogie, LXVIII(2), 203–221. https://doi.org/10.26755/RevPed/2020.2/203

Beneficiile platformelor de E-learning în procesul instructiv-educativ

Prof. VIRLAN DANIELA,
Colegiul Economic Virgil Madgearu , Iasi

În contextual actual al secolului XXI se vehiculează tot mai mult termenul de pedagogie digitală care vizează folosirea tehnologiilor digitale în educație. Utilizarea acestora a devenit o necesitate, având ca scop final satisfacerea nevoilor de instruire ale elevilor, valorizând corelarea aspectelor tehnologice cu cele pedagogice.

La modulele din cadrul disciplinei Alimentație publică am utilizat următoarele platfor: Learning Apps, Puzzler Maker, Mind Maps, Word Search, Mentimeter, Padlet.

Prezint în continuare câteva aplicații cu ajutorul cărora am realizat materiale și activități educaţionale utilizate atât on line cât si la clasă.

1. **LearningApps.org,**

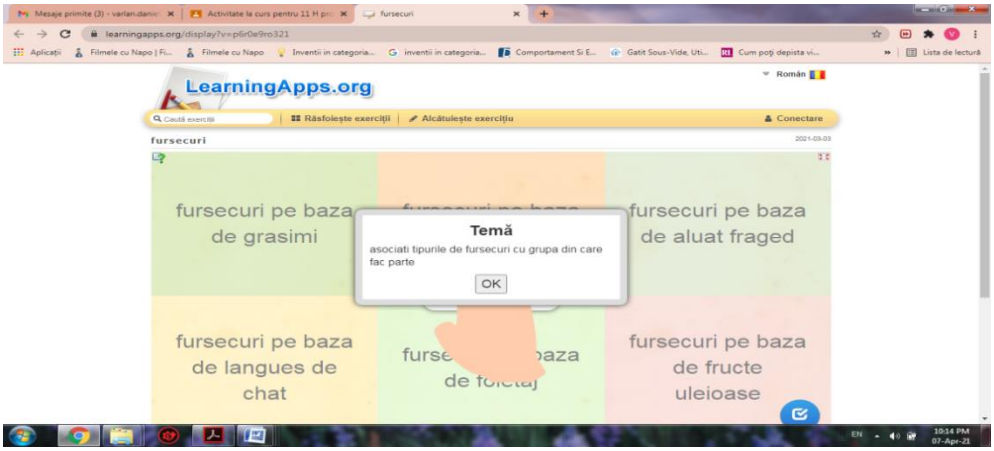
Learningapps este o platformă folosită pentru crearea de mici joculeţe care pot fi folosite în consolidarea cunoștințelor prin exerciții la diverse discipline. Este foarte atractivă pentru elevi întrucât aceștia pot executa sarcinile atât singuri, cât și în competiție cu alți colegi. La final pot vedea rezultatul.Tipurile de exerciții care pot fi alcătuite sunt diverse.

Exemple

Exercitiu - Ordonarea pe grupe

Lecția – fursecuri, clasa a XI a, tehnician in gastronomie

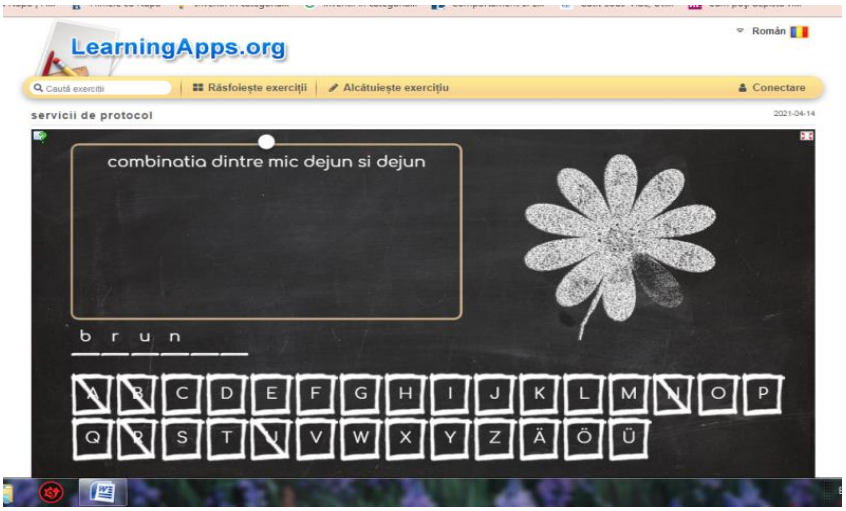
Cerința – Asociați tipurile de fursecuri cu grupa din care fac parte

Lecția- Servirea preparatelor- clasa a XI a

Exercițiul spânzurătoarea.

Se dau o serie de întrebări la care elevii trebuie să răspundă corect

2. Harta minţii - Mind Mapping

Harta minții este o reprezentare grafică de idei, sub formă arborescentă, cu „ramuri” radiale, care pornesc de la un subiect unic, principal, înscris în mijlocul unei pagini albe.

Ideile principale „sunt emise” de la subiectul central, în toate direcțiile, similar cu spițele unei roți, iar idei asemănătoare se ramifică din aceste „ramuri”. Graficul utilizează imagini și simboluri, cuvinte, linii, săgeți, fonturi de text variate, de diferite mărimi, diferite culori.

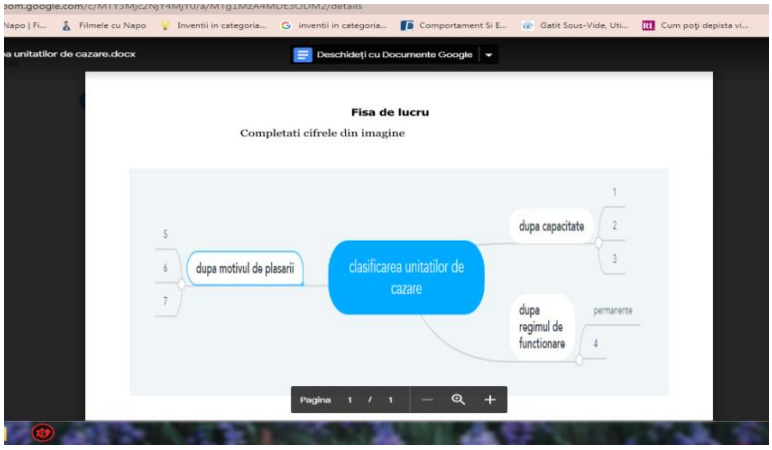
Acest instrument de stimulare a creativității este util oricând este necesară o gândire clară, învățare sau implicarea memoriei. Hărțile minții sunt diagrame conceptuale care pot fi utilizate pentru a genera, a vizualiza și a clasifica ideile asupra unui subiect.

Mind mapping-ul va permite elevilor să îşi reamintească cu mai multă uşurinţă diferite aspecte pe care le-au notat. Astfel, creierul va stoca un număr mai mare de asocieri, întrucât cuvintele sunt deseori însoţite de imagini şi simboluri.

Exemplu

Tema- Unități de cazare, clasa a IX a

Cerința – completați cifrele din imagine pentru a clasifica unitățile de cazare

3. Aplicatia Padlet

Padlet este o ***platformă*** unde profesorii pot crea clase, discuta şi adăuga imagini.

Scopul aplicatiei- Padlet este utilizat pentru-socializarea clasei, învățarea prin colaborare, învățarea de la egal la egal, colectarea cercetării și a resurselor pe un anumit subiect, măsurarea înțelegerii unui subiect sau a unui concept studiat.

Cum poate fi folosit Padlet în sala de clasă?

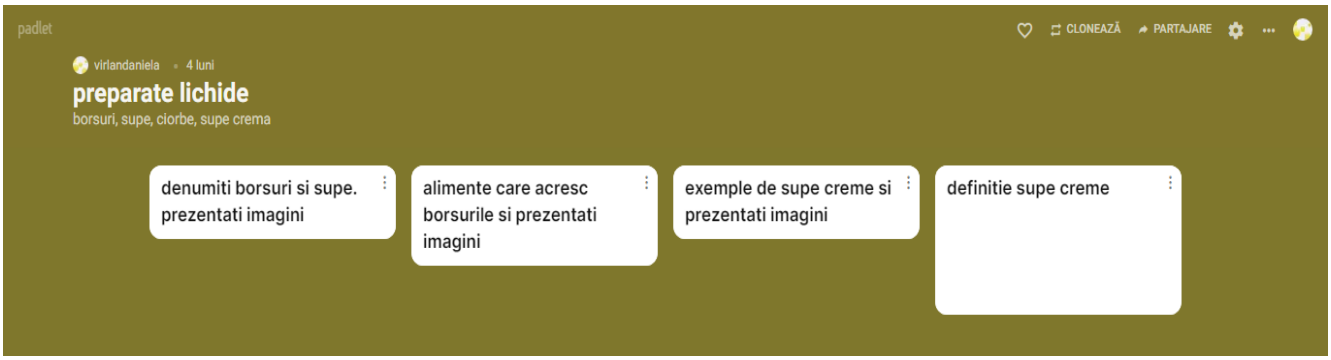
- Puteţi avea un Padlet al clasei şi puteţi pune link-uri cu orice altceva cum ar fi teme, proiecte sau prezentări.
- Sau puteţi să îi puneţi pe elevi să lucreze la o problemă şi să pună o poză cu rezolvarea acesteia în Padlet-ul clasei.

Exemplu

clasa a X a , modulul – Sortimentul de preparate și băuturi

Lecția – Preparate lichide

Cerința - Răspundeti la următoarele întrebări

Concluzii

Prin folosirea acestor aplicatii pe calculator, în procesul de predare-învăţare-evaluare, am urmărit, ca elevii să nu mai considere şcoala un loc anost ci ca un loc plăcut unde îşi pot completa cunoştinţele şi deprinderile, reducerea nivelului monotoniei, a plictiselii, a stresului şi motivarea acestora pentru învăţarea continuă. Am observant o creştere uşoară a randamentului şcolar și chiar participarea cu plăcere la lecții

Bibliografie:

- Ceobanu, Ciprian.,- (2016), *Învăţarea în mediul virtual.Ghid de utilizare a calculatorului în educaţie*, Editura Polirom, Iaşi,
- ******Tehnologia în sprijinul învăţării, Proiect Erasmus+, Educaţia adulţilor,* Iaşi, 2016
- https://sites.google.com/site/sitesp4balti/materiale-didactice/informati/learning-apps
- https://play.google.com/store/apps/details?id=com.wallwisher.Padlet&hl=ro&gl=US

Polaritatea metodelor didactice în procesul instructiv-educativ

Profesor: Duțan Elena Mihaela, Colegiul Național „Spiru Haret “ Tg-Jiu

Actul de predare-învățare este alcătuit dintr-o serie de elemente, gândite, proiectate, organizate atent. Calitatea fiecărui demers didactic depinde de aceste elemente, dar mai ales de relațiile care se stabilesc între ele. Metodele didactice ocupă o poziție cheie în organizarea și desfășurarea fiecărei activități didactice și, indiferent că sunt tradiționale sau moderne, expozitive sau activ-participative, devin adevărate instrumente transformatoare. În opinia mea, prin alegerea și aplicarea unor metode didactice diverse și adecvate pentru fiecare clasă de elevi și fiecare situație de instruire, profesorul reușește să-i conducă pe elevi pe calea unei învățări autentice și să construiască un climat educațional optim pentru activitatea instructiv-educativă și

În primul rand, **metoda didactică** poate fi considerată calea de urmat în activitatea comună a educatorului şi educaţilor, pentru îndeplinirea scopului învăţământului, adică pentru informarea şi formarea elevilor. Metodele didactice reprezintă calea prin care profesorul îndrumă și sprijină elevii spre a descoperi viața, natura, lumea înconjurătoare, lucrurile, știința. Există o mare diversitate de metode didactice, iar pentru clasificarea acestora sunt folosite diferite criterii, unul dintre aceste criterii fiind perioada în care au fost elaborate. După acest criteriu, metodele se clasifică în: metode tradiționale, metode de dată mai recentă si metode moderne. Metodele tradiționale sunt: expunerea didaactică, prelegerea, conversația, exercițiul. Ele au un caracter unidimensional, sunt centrate pe profesor, pe activitatea de predare, folosesc elevul ca pe un obiect al educației. Metodele de dată mai recentă sunt: problematizarea, dezbaterea, experimentul. Ele fac trecerea între vechi și nou, între ce a fost și ce trebuie sa fie, între trecut și viitor. Metodele moderne sunt: cubul, cvintetul, metoda pălăriilor gânditoare, metoda piramidei, explozia stelară, brainstorming-ul. Au un caracter multidimensional, sunt centrate pe elev, pe activitatea de învățare, folosesc elevul ca pe un subiect al educației. Idealul în folosirea metodelor ar fi alternarea celor tradiționale(care au ca dezavantaj neimplicarea elevului în predare-învățare și ca avantaj, însușirea riguroasă a cunoștințelor) cu cele moderne(care au ca dezavantaj dezorganizarea clasei, crearea impresiei de dezordine și ca avantaj, implicarea activă a elevului în predare-învățare). Important este ca, prin alegerea și aplicarea metodelor didactice, profesorul să reușească să genereze experiențe de învățare elevilor, să producă o învățare de calitate la toți elevi. Profesorul este cel care transformă fiecare metodă dintr-una pasivă, într-una activă, sporește valențele fiecăreia și o transformă în cel mai potrivit instrument de lucru. De altfel, metodele de învătământ îndeplinesc mai multe funcții, dar aceste funcții sunt îndeplinite doar dacă profesorul dă dovadă de creativitate, de flexibilitate, de măiestrie în alegerea și aplicarea acestora. Funcțiile pe care le îndeplinesc metodele sunt: comunicativă(de transmitere a cunoștințelor, a priceperilor, a deprinderilor, a valorilor), cognitivă(de însușire a cunoștințelor, a priceperilor, a deprinderilor, a valorilor), normativă(de reglare, de organizare, de planificare), motivațională(trebuie să atragă, să mențină și să sporească curiozitatea copilului), operațional-instrumentală(ca intermediar între conținut și elev), formativ-educativă(trebuie sa dezvolte procese psihice și motorii, concomitent cu însușirea cunoștințelor, formarea priceperilor,

deprinderilor, valorilor). Toate aceste funcții demonstrează cât de importante sunt metodele pentru realizarea obiectivelor de învățare. Ele nu sunt valoroase în sine, ci în relație unele cu toate componentele strategiei didactice: mijloace de învățământ, forme de organizare a activității, în relație cu conținuturile instruirii și finalitățile educaționale. În plus, pentru a realiza activități instructiv-educative de calitate, profesorul are posibilitatea să combine cât mai multe metode, să aleagă atât metode tradiționale, cât și metode moderne. De exemplu, pentru a preda lecția ”Adunarea cifrelor, fără trecere peste ordin”, la disciplina ”Matematică și explorarea mediului”, la clasa I, se poate recurge la metoda problematizării, pentru a formula o problemă și pentru a stimula elevii să o rezolve, folosind cunoștințele anterioare(cifrele), apoi la metoda expunerii didactice, pentru a transmite oral, prin intermediul cuvantului cadrului didactic, un volum de informații, iar apoi pentru a fixa cunoștințele poate recurge la metoda cubului: pe fiecare față a unui cub ar fi lipite cartonașe cu adunări cu cifre(de exemplu: ”3+2=?”, ”5+1=?”, ”7+0=?”), fiecare copil aruncă cubul, citește, apoi rezolvă adunarea scrisă pe fața de sus a cubului.

În al doilea rând, constructul ”valențe..limitele specifice, determinate de contextul social,...de personalitatea profesorului...de personalitatea elevilor” poate face trimitere către teoria lui I. Cerghit, cum că o situație de învățare poate fi reprezentată printr-un triunghi cu vârfurile E,C,P, cu laturile EP, EC, CP, înconjurat de un mediu M. E- este elevul, cu activitatea lui specifică, învățatul. C- reprezintă conținuturile (ce se predă), metodele didactice(cum se predă), mijloacele de învățământ (cu ajutorul cui se predă) și formele de organizare a activităților de predare-învățare (în ce mod se predă). Iar P- este profesorul, cu activitatea sa dominantă, predarea. Învățarea este activitatea specifică elevului, care poate fi definită ca : un ansamblu de cunostințe, de priceperi, de deprinderi, de valori asimilate, cu scopul de a rezolva o problemă innaccesibilă în trecut. Predarea este activitatea dominantă a profesorului, care nu se rezumă doar la transmiterea unor cunoștințe, unor priceperi, unor deprinderi, unor valori, ci este reprezentată și de organizarea, de planificarea, de proiectarea, de orientarea, de desfășurarea lecțiilor. Ambele activități sunt influențate de relațiile interpersonale din clasa de elevi(între elevi si profesor, ca nivel de clasă, între elevi și elevi, între profesor și elevi, ca peronalități distincte). Aceste relații sunt: de intercunoaștere, de intercomunicare, de conducere și socio-afective. Relațiile de intercomunicare pornesc de la nevoia de a face schimb de mesaje cu ceilalți, de la nevoia de a interacționa cu ei. Relațiile de intercunoaștere pornesc de la nevoia de a ști detalii despre ceilalți, de a le cunoaște mentalitățile, convingerile, opiniile, ideile. Dacă un profesor se apropie prea mult de un elev sau de un grup de elevi se poate crea impresia de prietenie între ei. Este o impresie greșită, deoarece relația dintre actorii procesului de învățământ va fi întotdeauna asimetrică, pentru că profesorul este superior prin nivelul de cunoștințe pe care îl deține, prin rolul pe care îl are (de a conduce elevul în învățare). Relațiile socio-afective reprezintă coloratura afectivă a legăturilor din clasa de elevi și se pot defini ca fiind modul în care o persoană se raportează la alta: prin superioritate, prin egalitate, prin inferioritate. Dacă între actorii procesului bilateral (pe de-o parte predarea, pe de altă parte învățarea) nu se stabilesc relații cooperative și se stabilesc relații de dezinteres, de ură sau de dispreț se pot crea atitudini ostile, de ura ori de dispreț față de disciplina în cauză, astfel învățarea nu va mai fi una autentică. Relațiile de conducere sunt de trei feluri: democratice, autoritare, îngăduitoare. Relațiile îngăduitoare sunt specifice profesorilor tineri, nou-intrați în învățământ, care au convingerea că dacă acționează, în orice fel, asupra elevului, îi vor perturba activitatea de învățare și aceasta nu va mai fi una eficientă. Relațiile de autoritate sunt specifice profesorilor exigenți și există două scenarii care se pot întâmpla: elevii să

adopte atitudini ostile, de dezinteres sau de ură, care să degradeze procesul de predare-învățare sau elevii adoptă atitudini de frică, față de profesor și automat față de disciplina predată, iar ei ajung să învețe continuu, din cauza fricii de a nu fi pedepsiți cu note mici. Acești profesori confundă respectul cu frica, ceea ce este un lucru eronat. Relațiile democratice sunt ideale în clasa de elevi, sunt bazate pe cooperararea între elevi și elevi, între profesor și elevi, pe integrarea activă a elevului în procesul de învățământ, pe comunicarea între cei doi actori ai actlui de predare-învățare. De exemplu, daca la grupa pregătitoare, relația stabilită este una îngăduitoare sau autoritară, elevii vor căpăta dezinteres pentru școală. Învățătoarea trebuie să aibă tactul de a recepta atenția elevilor, de a stârni curiozitatea lor. Dacă se va stabili o relație democratică, câștigul este pe termen lung, elevii vor căpăta interes pentru școală, dorință de cunoaștere.

În concluzie, îmbinarea metodelor tradiționale cu cele activizante oferă un câștig, atât pentru elevi(deoarece pot înțelege si fixa cunoștințele), cât și pentru profesor(predarea poate și trebuie să genereze învățare autentica.

ARTA CU ACUL

Prof. Șorodoc Simona Rica
Liceul Tehnologic „Mihai Eminescu” Dumbrăveni, Suceava

Chiar dacă arta a fost inclusă ca mijloc important în educație încă din antichitate, ea rămâne până astăzi un instrument mereu îmbogățit în procesul de formare al copiilor.
Arta constituie forma de exprimare, prin care se dezvoltă atât sensibilitatea senzorială, cât și cea artistică, având o mare contribuție și în formarea comportamentului. Deși are la bază factorul genetic, educația rămâne modalitatea prin care se dezvoltă și modelează orice formă de exprimare artistică.
În artă ne reflectăm, și la rândul ei, arta ne exprimă. Creăm artă, dar în același timp arta ne modelează comportamentul, gândirea și simțirea.
Gustul pentru frumos, îndemânarea şi talentul şi-au spus cuvântul în cusăturile şi broderiile ce au împodobit obiectele de port popular (cămăşile femeieşti şi bărbăteşti) şi textilele de interior (ştergare, năfrămi, feţe de masă, etc). Dintre obiectele de port, cămăşile şi ştergarele de cap ţesute din bumbac, au fost împodobite cu un decor cusut cu măiestrie într-o primă etapă, iar mai târziu, în sec. al XIX-lea, decorul obţinut prin cusătură sau broderie s-a extins şi la celelalte categorii amintite.
Cusătura a fost procedeul cel mai cunoscut în executarea motivelor ornamentale diferite: asocierea pe suprafaţa pânzei a punctelor cusute.
În decorul obiectelor de artă populară pe parcursul timpului au fost utilizate multiple puncte de cusături, care au servit la crearea unor valori ale artei irepetabile.
Orice ținută poate fi împodobită cu un accesoriu brodat manual cu motive tradiționale românești. Astfel tradiția este transmisă mai departe, iar noi suntem atinși de magia ei prin podoabele purtate. Fiecare popor are o identitate și o poveste conturate de generații din cele mai vechi timpuri. Cusăturile și arta cusutului trăiesc pe pământul nostru din vremea tracilor, iar fiecare generație de femei și-a adăugat câte o fărâmă din sufletul lor acestor motive și simboluri populare, folosite pentru a-și împodobi portul, casa și familia. Continuarea tradiției este firul ce leagă generațiile între ele, fiind luat ca o linie de plutire a poporului român.
Se spune că frumosul este “ atipic”, “atemporal ”și “ fără vârstă”. Arta este artă și atât, iar mai mult de atât, discutăm despre artă și meșteșug împreună, deoarece legătura dintre ele este mai apropiată în practica zilnică; acolo unde apare meșteșugarul, acolo unde apare îndemânarea, tehnica, măiestria, acolo apare de obicei și arta.
Așadar, “ lucrul de mână” prin infinita posibilitate de individualizare a pieselor executate, prin valoarea de unicat pe care acestea o pot căpăta, este o îndeletnicire ce nu-și pierde niciodată valoarea și importanța în viața noastră de zi cu zi. În această eră a tehnologizării și a automatizării,
“ lucrul de mână” capătă o importanță și mai mare, fiind chiar un trend, un “ must- have” al momentului.
Astăzi a fi creativ înseamnă a avea mai multe șanse de a reuși în plan profesional, social dar și personal. Pe de altă parte, creativitatea nu este o meserie învățată la școală, nu există o rețetă pe care o poți aplica pentru a stimula creativitatea copilului.

Arta este artă și atât….

BIBLIOGRAFIE

1. Dorina, Marin, *Promovarea tinerilor valori prin artă*
2. www.bp-soroca.md/.../rolularteiplasticeindezvoltareacapacitatilorcreative
3. http://madr.ro/docs/dezvoltare-rurala/rndr/buletine-tematice/PT12.pdf
4. http://eduperformance.ro/dezvoltarea-creativitatii-si-personalitatii-prin-arta/
5. ghidlocal.com Broderiile Ana- o artă care ne aduce mai aproape istoria noastră

STATISTICĂ DESCRIPTIVĂ

Vlăsceanu Lorena Erika
Profesor învățământ primar , Școală Gimnazială „Șerban Vodă Cantacuzino"

Statistica este o disciplină care răspunde de prelucrarea și organizarea datelor, datele fiind orice măsură sau valoare care poate fi obținută prin experimente, anchete, recensăminte sau alte mijloace. Analiza datelor începe de obicei cu aplicarea metodelor statisticii descriptive, iar apoi continuă cu metodele statisticii inferenţiale.

Cercetarea de față își propune să analizeze modul în care poate fi dezvoltată vorbirea copiilor folosind medodele interactive de grup, la clasa I.

Obiectivele urmărite sunt:

- evidenţierea rezultatelor folosirii metodelor interactive de grup în dezvoltarea vorbirii la şcolarii mici (clasa I), pe parcursul unui semestru.

Pentru atingerea acestui obiectiv trebuie să fie îndeplinite următoarele condiţii:

- proiectarea, organizarea şi desfăşurarea de activități bazate pe strategii active de învățare, ținând cont de particularitățile psihologice și nivelul de dezvoltare intelectuală a elevilor;
- stabilirea unor criterii de evaluare concludente și coerente;
- înregistrarea, interpretarea şi monitorizarea rezultatelor evaluării şcolarilor;
- asigurarea unui climat de cooperare între cadru didactic și copil, între copii și grupul clasei, existența unor relații de participare afectivă a elevilor la descoperirea cunoştinţelor;
- realizarea unei baze materiale care să corespundă cerințelor;
- gestionarea corectă a timpului de lucru.

În funcţie de tipul activităţilor organizate în cadrul școlii, metodele interactive se pot clasifică astfel:

- **Metode de predare- învăţare**: Predarea- învăţarea reciprocă, Strategii de lectură atextelor ştiinţifice, Mozaic, Tehnică Lotus,Bulă dublă, Partenerul de sprijin, Acvariul, Învăţarea în cerc, Mică publicitate, Harta cu figuri, Cubul, Puzzle,Comunicarea rotativă, Schimbă perechea, Călătoria misterioasă, , Locuri celebre, Examinarea expunerii.
- **Metode de cercetare în grup**: Proiectul, Cercetarea, Reportajul, Investigaţia în grup, , Explorarea interdisciplinară,Experimentul. **Metode de rezolvare de probleme**: Studiu de caz, Pălăriuţele gânditoare, Pătratele divizate, Minicazurile, Interviul, Explozia stelară, Diagramă cauză- efect, Metodă Frisco..
- **Metode de fixare, consolidare şi evaluare**: Piramidă, Ghicitorile,
- Ciorchinele, Tehnică fotolimbajului, Benzi desenate, Turnirul întrebărilor, Posterul, Trierea aserţiunilor, Cvintetul, Analiză şiinterpretarea imaginilorTehnica blazonului, Sintetizarea, Diagramă Venn, Metodă piramidei, Examinarea
- povestirii, Turul galeriei, Cvintetul, Analiză şiinterpretarea imaginilor
- **Metode de creativitate**: Bainstorming, Tehnică viselor, Metodă Philips

- **Metode de cercetare în grup**: Proiectul, Cercetarea, Reportajul, Investigaţia în grup,Explorarea interdisciplinară, Experimentul.

Ipoteza de lucru

Pornind de la obiectivul propus, am formulat următoarea ipoteză de lucru:

- dacă am să folosesc preponderent metode interactive care să corespundă necesităților clasei de elevi, atunci vor exista diferențe semnificative între inceputul si sfarsitul semestrului în ceea ce privește dezvoltarea limbajului, gândirii și imaginației.

Concluzii

Rezultatele cercetării au confirmat ipoteza , astfel că pot considera obiectivele realizate. Utilizarea de metode și tehnici interactive în cadrul activităților instructiv educative desfășurate au arătat un salt calitativ în ceea ce privește nivelul de pregătire al subiecților, sub aspectul dezvoltării capacității de comunicare orală, a capacității de a recepta și de a emite un mesaj oral.

Urmărind evoluţia subiecților de la testarea inițială până la evaluarea finală, se constată eficienţa utilizării metodelor şi tehnicilor interactive prin progresele realizate de către aceștia în ceea ce privește următoarele aspecte:

- și-au perfecționat auzul fonematic;
- și-au format un vocabular activ;
- și-au dezvoltat exprimare în diverse contexte de comunicare;
- s-au format și dezvoltat abilități de folosire corectă a expresiei corporale și atitudinale impuse de mediu și de situația de comunicare, de ascultare activă, de exprimare corectă și logică a ideilor, de stapanaire a debitului verbal.

În urma abordării acestor tipuri de activități s-a constatat îmbunătățirea climatului educațional, stimularea elevilor pentru învățare, a coeziunii grupului, a motivației acestora în situațiile competionale.

Nr.crt	Note dezvoltarea limbajului I	Note dezv. gandirii si imaginatiei I	Note dezvoltarea limbajului II	Note dezv. gandirii si imaginatiei II
1.	6	7	8	9
2.	7	7	8	9
3.	9	9	9	9
4.	10	9	9	8
5.	8	8	9	9
6.	7	6	7	9
7.	7	7	8	8
8.	6	6	8	8

9.	6	7	7	8
10.	8	7	9	9
11.	9	8	9	10
12.	10	9	9	9
13.	8	7	8	9
14.	7	6	8	8
15.	7	6	9	9
16.	8	7	9	8
17.	6	8	7	8
18.	6	8	7	9
19.	7	7	8	8
20.	6	7	7	8
MEDIA	7.4	7.3	8.15	8.6

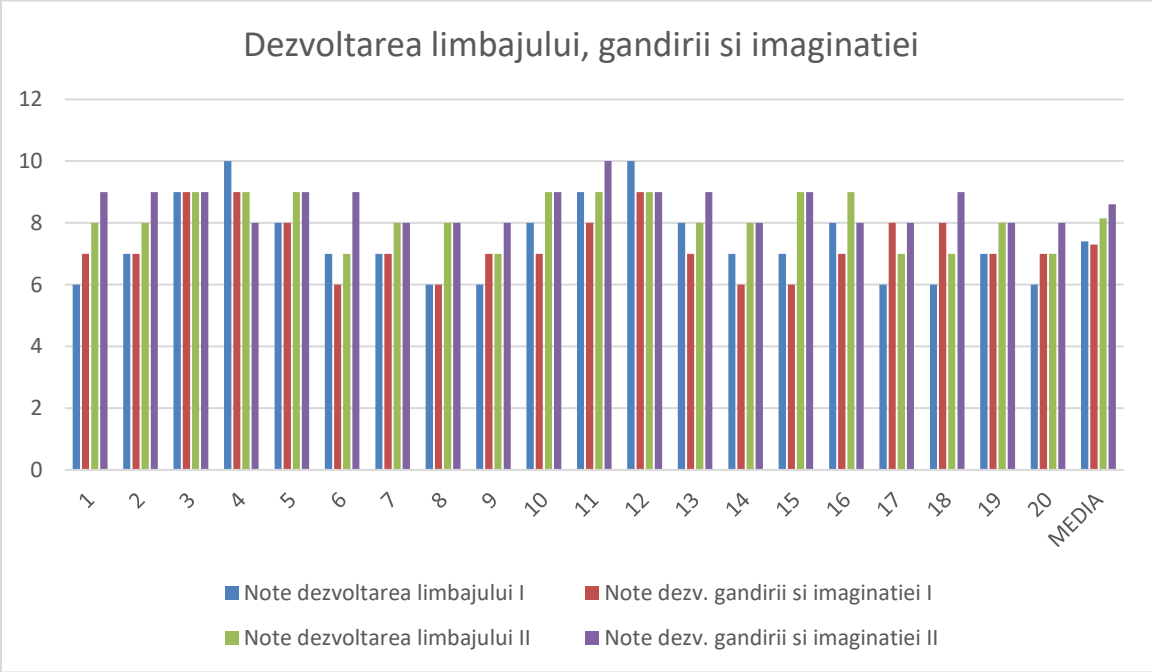

Fig.1 Evoluția limbajului, gândirii și imaginației la clasa I, pe parcursul unui semestru

BIBLIOGRAFIE:

1. Breben, S., Gongea, E., Ruiu,G., Fulga, M., *Metode interactive de grup*- ghid metodic, Editura Arves, 2002;

2. Clinciu, A. - *Metodologia cercetării in psihopedagogie***,** Editura. Univ. Transilvania din Braşov, Braşov, 2002;

3.Cerghit, I., *Metode de învăţare* ,E.D.P. , Bucureşti, Bucureşti, 1997;

4.Cucoş, C., (2002) , *Pedagogie*, Ed. a II-a revăzută şi adaugită, Editura Polirom, Iaşi, 2002;

5.Drăgan, I., Nicola, I., *Cercetarea psihopedagogică***,** Editura Tipomar, Târgu Mureş, 1993.

TRANZIȚIA DE LA GRĂDINIȚĂ LA ȘCOALĂ

EPURE MĂDĂLINA-NICOLETA,
GRĂDINIȚA CU PROGRAM NORMAL NUMĂRUL 1 BALȘ

Educația timpurile joacă un rol decisiv în viitoarea integrare școlară și socială a copilului. În timpul educației timpurii, pot fi identificate anumite deficiențe de învățare, precum și psihocomportamentale, ducând astfel la reducerea abandonului școlar prin diminuarea ratei eșecului.

Grădinița este cea care are sarcina de a insufla o atitudine pozitivă față de școală, bineînțeles cu ajutorul părinților, astfel încât aceștia să poată obține performanțe școlare superioare și să prezinte aptitudine pentru școlaritate.

Copilul preșcolar trebuie sa prezinte aptitudine pentru școlaritate, prin însușirea unor instrumente intelectuale necesare schimbării și o atitudine pozitivă față de schimbare. Aptitudinea pentru școlaritate presupune și dobândirea unor deprinderi, abilități și capacități. De asemenea, presupune demonstrarea rezistentei la exigențele școlare.

Întrarea în școală, necesita din partea copilului participarea la anumite activități care necesită încredere în sine, autocontrol, autoreglare, interiorizarea comenzilor vocale, maturizare psihosocială. Participarea la lecții presupune putere de concentrare, optimizarea atenției, rezistenta la factorii perturbatori.

Pregatirea copilului pentru adaptare la exigențele și conditiile scolare se realizează încă din grădiniță, prin implicarea părinților și educatorilor.

În ciclul preșcolar pregătirea copilului pentru școală este o prioritate, educația la vârste timpurii fiind optimizată și eficientizată pentru aceasta. Dezvoltarea copilului este dependentă de ocazii oferite de rutina zilnică din grădiniță, de interacțiunea cu ceilalți, de organizarea mediului din grădiniță sau de activitățile și situațiile de învățare special concepute. Realizarea unei continuități între grădiniță și școală are sens dublu, scopul fiind de continuare a dezvoltării copilului și de continuitate a muncii educaționale. Vârsta cuprinsă între 3-5/6 ani este cea care reprezintă cele mai înalte ritmuri de dezvoltare, cea în care se pun bazele viitoarei personalități. Pregătirea pentru școală este susținută de motivația bazată pe interiorizarea intereselor de cunoaștere și de integrarea în școală.

Jocul este o activitate practicată în primii ani de viață. Aceasta este o activitate captivantă pentru copii care presupune o confruntare cu sine și cu ceilalți. Din punct de vedere psihologic, jocul este activitatea dominantă atât la grădiniță, cât și la clasa pregătitoare. Prin joc copilul descoperă lumea, manipulează obiectele, dobânzișteconoștințe și încredere în sine. Dezvoltarea integrală a elevului de vârstă școlară mică necesită un mod integrat de abordare a activităților de predare-învățare-evaluare prin joc. Prin desfășurarea activităților în manieră integrată, cadrul didactic oferă șansa elevilor de a se exprima liber și creativ și crează un mediu stimulant.

Trăsăturile de personalitate: încrederea în sine, tenacitatea, autocontrolul, curiozitatea, perseverența, capacitatea de a stabili relații si de a comunica și colabora, care determină modul în care copilul învață și se comportă la școală, cât și în viață în general, depind în mare parte de modul în care copilul a fost îngrijit în primii ani de viață. Copiii care au avut o educație timpurie de calitate, de simt mai atrași de școală, manifestă atitudine pozitivă față de învățare, au rezultate superioare și doresc să finalizeze întregul parcurs școlar. Copiii care nu au avut un start bun în viață, de cele mai multe ori prezintă dificultăți în dezvoltare și nu își pot realiza la maximum potențialul.

Trăirea anumitor experiențe de către copii în timpul tranziției de la grădiniță la școală au un impact pe termen lung asupra modului în care aceste se privește pe sine, cât și asupra capacității sale de a face față schimbării. Astfel, o mare parte dintre țări pun accent pe tranziția de la grădiniță la școală, evaluând periodic performanțele înregistrate de copii.

Bibliografie:

Pacearcă , Ş., Burlan , C., Stoicescu , D., Gheorghe , R., Ilea , A., Dorobanţu , G. , (2012). Ghidul cadrului didactic pentru clasa pregătitoare. Bucureşti: Editura Didactica Publishing House

Didacica Publishing House, I. Albulescu, H. Catalano, București 2019, Sinteze de pedagogia învățământului preșcolar

Tipuri de jocuri inovative aplicate în grădiniță

Prof. învățământ preșcolar Bîndac Marlena
G.P.P."Letea", Bacău

Jocul, strategie euristică, prin care copilul își manifestă inventivitatea, istețimea, inițiativa, răbdarea, îndrăzneala, curajul, asigură o antrenare deplină a întregii activități psihice tocmai prin încărcătura sa afectivă. În joc, copilul este un actor adevărat, dar și un simplu spectator. Jocul asigură o învățare autentică, deoarece copilul participă cu toată ființa sa la îndeplinirea obiectivului jocului.

Dată fiind marea varietate a jocurilor întâlnite în perioada copilăriei, literatura de specialitate evidenţiază o largă preocupare a specialiştilor pentru identificarea diferitelor tipuri de joc. Clasificarea jocurilor s-a impus ca „o necesitate din considerente de ordin teoretic şi practic, urmărind o sistematizare a diversităţii lor, pe baza anumitor criterii considerate". (Dumitriu, 2011)

În evoluţia jocului, Jean Piaget stabileşte existenţa a trei categorii de joc, la care adaugă şi o a patra categorie ce face trecerea între jocul simbolic şi activităţile neludice. El împarte jocurile în conformitate cu etapele dezvoltării intelectuale a copilului şi distinge următoarele grupe succesive de jocuri (Lupu, C.,2014):

- *Jocuri-exerciţiu* – constau în repetarea pentru plăcerea activităţii, în scopul adaptării; sunt întâlnite la copiii mici (1–3 ani), dar pot fi utilizate şi mai târziu în vederea formării unor deprinderi. Jocurile-exercițiu creează un climat favorabil învățării, un climat destins, motivant, activ, creativ. Jocurile-exercițiu au caracter interdisciplinar. Acestea permit educatoarei să exploreze toate categoriile de activități și să ducă la îndeplinire obiective diverse. Ele pot fi folosite în orice moment al zilei, ca parte integrantă a unor activități sau ca activități de sine stătătoare. Jocurile-exercițiu, prin marea lor diversitate, sunt un instrument didactic veritabil și foarte maleabil. Ele pot fi adaptate nivelului de dezvoltare al fiecărui copil, în funcție de achizițiile pe care acesta le are.

Dintre jocurile-exercițiu aplicate în activitățile cu preșcolarii pot fi amintite: „Cine face așa?", „Cum face?", „Cum cântă?", „Repetă după mine!", „Anotimpurile și sunetele lor", „Sunetul Focului, al Vântului și al Apei", „Prietenii din Căsuța din Oală", „Jocul antonimelor", „Masha și familia sa", „Am spus bine, like, n-am spus bine, dislike!". Toate aceste jocuri contribuie la dezvoltarea auzului fonematic și mai ales la identificarea tulburărilor de limbaj, ajutând la corectarea sau ameliorarea unora dintre ele.

- *Jocuri simbolice* – prin care se formează structurile de asimilare necesare adaptării, se realizează "asimilarea la eu a rolului, adaptează eul la real și exprimă adevărurile comune". (Lupu, C.,2014) Este specific vârstei de 2,5– 6 ani şi constă în acordarea unor semnificaţii proprii unor obiecte şi acţiuni din lumea înconjurătoare.

Jocul simbolic dezvoltă preșcolarului funcții cognitive complexe, capacitatea de planificare, de organizare, înțelegerea relației cauză-efect. Ajută copilul să învețe reguli sociale, să devină empatic, să înțeleagă mai bine sentimentele, să se raporteze mai bine la emoțiile sale și ale celor din jur, să înțeleagă perspectiva partenerilor de joc, să se pună în locul celuilalt. El își dezvoltă astfel noi sinapse neuronale ce îl ajută la dezvoltarea raționamentului. Își dezvoltă aria de limbaj, creativitatea, abilitățile sociale, imaginația, capacitatea de a rezolva probleme din viața de zi cu zi, de a găsi soluții potrivite. Jocul simbolic implică acțiune, fiind dezvoltate astfel abilități motorii fine și grosiere. Este jocul plin de

dinamism, ce antrenează copiii, rupe monotonia, solicitând toate procesele psihice și dezvoltând armonios personalitatea.

În grădiniță, jocul simbolic este practicat mai ales în prima parte a zilei, în cadrul activităților liber-alese. Acesta permite copiilor să socializeze, să-și dezvolte gândirea, limbajul, afectivitatea, imaginația, creativitatea, voința. Jocul simbolic poate îmbrăca cu succes și forma unei consolidări sau evaluări când urmează unor activități de cunoașterea mediului: „De-a oamenii de știință", „De-a doctorul", „De-a educatoarea", „De-a legumicultorii", „De-a exploratorii", „De-a astronauții"; activități matematice: „De-a contabilii", „De-a vânzătorii", „De-a magazinul"; activități de educare a limbajului: „De-a recitatorii", „De-a povestitorii", „De-a scriitorii"; activități muzicale: „De-a dansatorii", „De-a soliștii": activități artistico-plastice: „De-a desenatorii", „De-a pictorii"; activități psihomotrice: „De-a sportivii", „De-a gimnastele", „De-a atleții"; activități în cadrul domeniului Om și societate: „De-a vizita", „La teatru", „De-a călătoria cu autobuzul, cu trenul", „De-a pietonii", „De-a gospodinele", „De-a colindătorii", „De-a servitul mesei", „De-a musafirii", „De-a Masha și prietenul ei, Ursul", „De-a Meșterul Fixiki".

- *Jocuri cu reguli* – sunt jocuri ale căror reguli sunt formulate de copii sau de adulți și au două caracteristici esenţiale: existenţa cel puţin a unei reguli şi caracterul competitiv. Jocul cu reguli apare după vârsta de 4 ani, dar se dezvoltă deplin după 7 ani.

Jocul cu reguli este definit prin mai multe elemente importante. Acestea sunt: proiectarea, stabilirea sarcinilor, gradul înalt de conştientizare a rolului şi acţiunii, prin regulile de desfăşurare ce obligă participanţii să le respecte. Regula jocului capătă funcţii de reglementare a competiţiei. Conduita în jocul cu reguli constituie un mijloc important de apreciere a copilului. Corectitudinea, onestitatea reprezintă conduite implicate în sportivitate; lipsa acestor însuşiri împiedică buna desfăşurare a jocului, dând naştere la conflicte ce afectează şi relaţiile din afara jocului.

Având un scop bine determinat, cu reguli și condiții, jocul cu reguli are menirea de a plasa copilul în lumea cunoștințelor, de a-i forma deprinderi pentru aputea opera cu cuvântul. Prin intermediul jocului, preșcolarul va gândi independent, va aplica cunoștințele achiziționate în diverse situații, va putea autoevalua propriul demers cognitiv, va conștientiza propriile acțiuni și operații realizate. Jocul cu reguli întregește cele mai frumoase calități intelectuale, morale, estetice, influențează emoțiile copilului, acesta devenind mai ingenios, mai dinamic, încrezător în propriile forțe.

Copilul preşcolar practică jocuri cu reguli de mişcare sau intelectuale. Jocurile de mişcare sunt foarte îndrăgite de preşcolari, deşi posibilităţile lor de a stabili reguli de joc sunt reduse. Jocuri precum „Poștașul Veste Bună", „Șoarecele și pisica", „Vrăbiuțele și ciorile", „Batistuța", „Scăunelele muzicale", pe lângă bucuria participării, implicarea afectivă, socializarea, cooperarea, dorința de a câștiga, impun și respectarea regulilor. Copiii acționează doar când sunt numiți sau când trebuie să aleagă un partener, să se întreacă cu el. Aceste jocuri exercită importante influenţe educative. Stabilirea scopului, sarcinilor, regulilor, subordonarea faţă de reguli antrenează capacităţi intelectuale care, pe parcursul jocului, sunt dublate de antrenarea conduitei voluntare, motivaţiei şi de cerinţa de corectitudine.

- *Jocuri de construcţie* – se dezvoltă pe baza jocului simbolic şi presupun anumite cunoştinţe, o bună coordonare oculomotorie, capacitate de rezolvare a unor situaţii-problemă. Se încadrează în sfera jocurilor de creație, într-o zonă precisă, aceea a reproducerii unor construcții și obiecte din mediul înconjurător și a relațiilor sociale ce rezultă din producerea acestor obiecte. Jocul de construcție reprezintă activitatea prin care copilul exersează deprinderi și capacități ce contribuie la dezvoltarea cognitivă și la dezvoltarea motricității fine. Prin jocul de construcții copilul sortează, grupează,

realizează corespondențe, asociază, stabilește diverse raporturi între obiecte (de mărime, lungime, greutate, volum, formă), organizează sau pune în valoare spațiul.

Preșcolarii folosesc în jocurile de construcție o gamă variată de materiale: forme geometrice, cuburi din lemn, lego, nisip, mozaic, materiale mărunte din natură (piatră, bucăți de cărămidă, nuiele, zăpadă, scoici, castane, ghinde) sau materiale refolosibile (capace din plastic). În funcție de tema săptămânală planificată, jocurile de construcție pot fi: căsuțe, mijloace de transport, orașe, blocuri, garaje, adăposturi pentru animale, lădițe pentru fructe și legume, unelte ce aparțin diferitelor meserii. Exemple de jocuri de construcție: „Blocul în care locuiesc", „Strada mea", „Grădinița mea", „Orășelul copiilor", „Garaj pentru mașina mea", „Parc de distracții", „Lădițe pentru fructe și legume", „Gărdușul grădinii", „Adăposturi pentru animale", „Castelul Anei și al Elsei", „Regatul de gheață".

Jocurile de construcție aduc beneficii excepționale pentru preșcolari: îmbunătățesc dezvoltarea motricității fine întrucât copiii vor apuca corect și vor plasa exact unde trebuie piesele; dezvoltă orientarea în spațiu; îmbunătățesc abilitățile vizual-spațiale; copiii se deprind cu primele noțiuni de geometrie și fizică deoarece învață să realizeze o construcție care nu se dărâmă; dezvoltă răbdarea, concentrarea, imaginația, creativitatea; încurajează gândirea, raționamentul.

Jocul, indiferent de categoria din care face parte, pune bazele sănătății mintale, a rezistenței, accentuează încrederea în sine și dezvoltă capacitatea de a rezolva situații problemă.

Bine elaborat și condus, jocul constituie un veritabil instrument de lucru în activitățile cu preșcolarii, dezvăluind virtuți formative dincolo de toate așteptările. Pentru valorificarea acestui incredibil potențial, educatoarea va trebui să-și folosească și chiar să-și dezvolte disponibilitățile empatice, înțelegând prin aceasta capacitatea de a se transpune imaginar în vârsta copilăriei.

Bibliografie:

1. Dumitriu, C., (2011), *Psihopedagogia jocului*, Bacău: Editura Alma Mater.
2. Lupu, C., (2014), *Didactica jocului*, Bacău: Editura Alma Mater.

SUB ARIPA MORȚII ALBE

Prof. dr. Hagiu Violeta Alina
Liceul Tehnologic „Anghel Saligny”
Roșiorii de Vede, Teleorman

„Viciile sunt călăii care te omoară încet, ca o sabie neascuţită.” Nicolae Iorga

Unul dintre cele mai tragice fenomene ale lumii contemporane îl constituie flagelul drogurilor. Este monstrul perfid care devorează fără milă viaţa. An de an, milioane de oameni cad pradă stupefiantelor de tot felul şi o proporţie tot mai mare dintre ei sunt pierduţi în mod definitiv pentru societate.Ţara noastră nu a scăpat nici ea de influenţa tot mai nefastă a morţii albe.

Motivele pentru care oamenii îşi îndreaptă atenţia către aceste produse chimice ucigaşe sunt dintre cele mai variate. Curiozitatea, presiunea grupului, alienarea, şomajul sunt unii factori care pot declanşa tragedia. Pentru un om ce se simte neglijat şi izolat în familie, într-un grup sau în societate, drogul poate constitui o alinare, un ajutor, un refugiu vremelnic şi tragic.Nu de puţine ori exodul către oraş, în căutarea unei vieţi mai comode şi mai uşoare sfârşeşte în împărăţia drogurilor. Lipsa unui loc de muncă, absenţa unei educaţii adecvate, dezmembrarea familiei sau confruntarea cu alte greutăţi existenţiale pot dirija paşii unei fiinţe slabe şi neajutorate spre consumul de droguri. Aceasta este o evadare din cruda şi nemiloasa realitate. „Când îmi pun la nas şi gură punga cu aurolac, declara odată un copil al străzii din Bucureşti unui ziarist, uit şi de frig şi de foame ”.

Starea de euforie, efectul „divin” al drogurilor corespund unei prime etape.Dar când dogul continuă să fie administrat, plăcerea descreşte şi individul va fi obligat să ia doze din ce în ce mai mari numai să obţină aceeaşi trăire plăcută. Administrarea regulată şi repetată a acestor substanţe perfide adaptează organismul atât de perfect, încât absenţa acestora devine o autentică suferinţă, cu simptome dureroase grave şi uneori letale. În acest fel avem de-a face cu o dependenţă fizică de narcotice. Persoana în cauză va decădea, va încerca din răsputeri să facă rost de doza necesară, fiind capabil să fure sau chiar să ucidă spre a-şi procura banii necesari în acest scop. Astfel, ea va deveni un fel de jucărie în mâinile traficanţilor şi va sfârşi adesea, după declinul moral total, fie la morgă, fie, dacă va avea un dram de noroc, într-un centru de tratamente sau reeducare. Desprinderea de droguri necesită terapie extrem de grea, de lungă durată.

Problema stupefiantelor rămâne foarte serioasă pentru toate popoarele lumii, la ora actuală. Toate drogurile sunt periculoase, ele producând modificări fizice şi psihologice la cel ce le consumă.

Toxicomania nu poate fi eradicată din viaţa noastră. Nu trebuie să avem o atitudine fatalistă şi îngăduitoare faţă de problema stupefiantelor. Faptul că până nu demult întreaga lume a stat cu mâinile încrucişate în faţa acestui flagel al civilizaţiei a permis morţii albe să atingă proporţiile epidemice pe care le vedem astăzi. Trebuie să recunoaştem că problema respectivă depăşeşte frontierele naţionale. Ea constituie o ameninţare pentru ordinea economică şi socială a lumii.Forţele de ordine oricât ar fi ele de abile, nu vor putea ţine sub control fenomenul.La fel lumea medicală, nu poate face nici ea mai mult.

Este nevoie de o vastă colaborare pe plan internaţional din partea tuturor factorilor politici, economici, sociali şi de altă natură, pentru a se pune capăt acestei morţi albe. Problema respectivă nu poate fi soluţionată într-o zi sau într-un an, însă, prin participarea activă a tuturor naţiunilor şi organizaţiilor de tot felul, ea poate fi în cele din urmă rezolvată

Omul este o fiinţă fragilă, slabă şi destul de neajutorată în faţa atâtor pericole care-l pândesc la tot pasul în scurta sa viaţă. El însă dispune de inteligenţă, ceea ce-l face vietatea cea mai puternică de pe Terra. Prin această miraculoasă facultate a minţii sale el poate preveni toate primejdiile existenţiale ce-l agresează. El mai dispune şi de un mare simţ al curiozităţii.Vrea să ştie, vrea să cunoască. Faptul este atât de posibil în cazul drogurilor. Aici e bine să ştim că nu avem ce căuta, nici chiar din cea mai banală curiozitate. Inteligenţa noastră ne opreşte să facem aşa ceva. De ce? E simplu. Suntem extrem de vulnerabili.Un singur pas făcut şi am căzut în capcana din care nu mai putem scăpa. Orice viciu este molipsitor şi periculos pentru sănătate.În acelaşi timp, el crează acea dependenţă pe care n-o mai putem struni, n-o mai putem ţine sub control.Să nu ne amăgim cu tăria voinţei noastre. Viciul, în speţă cel al drogurilor, nu ascultă de aşa ceva.

Un viciu care a pus odată mâna pe noi ne coboară, ne umileşte, ne terfeleşte demnitatea, ne depersonalizează. Un drogat este departe de a fi un om adevărat. El este o vietate primitivă împinsă la marginea societăţii, părăsit de rude, părăsit de prieteni şi chiar de propria-i inteligenţă. Foarte puţini drogaţi reuşesc să revină pe linia de plutire a vieţii. Cei mai mulţi dispar în neant. Or, este mare păcat să ne batem joc de viaţă.

Am putea cădea în capcana drogurilor şi în mod involuntar. Iată de ce e imperios necesar să fim foarte prudenţi atunci când cineva ne oferă generos o ţigară, o băutură sau orice altceva care ar putea conţine drogul ucigaş.

Ai izbutit? Continuă! N-ai izbutit? Continuă! În viaţă trebuie să triumfe binele, adevărul, frumosul, trebuie să promovăm valorile etern-umane. Noi, tinerii trebuie să avem capacitatea de a discerne între bine şi rău; viaţa trebuie să triumfe: carpe diem! (trăieşte clipa) – să trăim cu pasiune fiecare clipă, să aspirăm spre ideal, spre perfecţiune. „Omul se naşte cu setea de paradis şi cu frica de infern!”

Folosirea literaturii ca punct de plecare al lecției, în predarea limbii engleze

prof. Petrache Cristina Nicoleta
Școala Gimnazială Nr. 3 Mangalia

În calitate de profesor de engleză ca limbă străină, am fost dezamăgită să descopăr că literatura este aproape absentă la orele de limba engleză și că se pune accent mai ales pe gramatică și vocabular. Într-adevăr, atunci când predau o limbă străină, în cazul nostru engleza, profesorii trebuie să ia în considerare aceste două dimensiuni diferite: nivelul gramatical și nivelul lexical al limbii. Ambele niveluri sunt foarte importante și, în același timp, depind unul de celălalt, deoarece nu putem folosi limba corect fără a stăpâni atât vocabularul, cât și gramatica acelei limbi.

Cu toate acestea, chiar și la un nivel avansat, elevii sunt reticenți să se angajeze într-o dezbatere, deoarece simt că nu stăpânesc bine gramatica. Acest lucru se datorează în mare parte faptului că manualele și profesorii de engleză oferă explicații despre utilizarea unor reguli gramaticale, dar nu sunt suficiente îndrumări despre cum să folosești sensul anumitor cuvinte și expresii. Elevii trebuie să devină conștienți că învățarea pe de rost a regulilor gramaticale și a cuvintelor noi nu le va permite să vorbească limba țintă.

Și totuși, literatura poate oferi o sursă bogată atât pentru achiziția de vocabular și gramatică, cât și pentru informații interesante despre diferite culturi și popoare. Folosirea literaturii facilitează învățarea limbilor străine, deoarece, atunci când este introdusă corespunzător, elevii se bucură de stilul literar. Structurarea lecțiilor în jurul lecturii literaturii introduce o gamă variată de vocabular, dialog și proză. Pe lângă dezvoltarea abilităților de limba engleză ale elevilor, predarea literaturii face apel și la imaginația lor, dezvoltă conștientizarea culturală și încurajează gândirea critică cu privire la intrigi, teme și personaje. Acest lucru îi va ajuta pe elevi să devină participanți activi la clasă. Studiul literaturii facilitează activitățile centrate pe elev, care oferă oportunități de lucru în grup în colaborare. Cu toate acestea, alegerea textelor și a activităților este crucială, deoarece aceste selecții vor face diferența între lectura pasivă și implicarea activă cu un text literar. Departe de a fi un observator pasiv, profesorul este un facilitator și un ghid important atunci când vine vorba de a oferi o gamă de texte și modalități de interpretare a acestora.

Povestirile scurte oferă mai mult decât o distragere a atenției de la gramatica și formulele de scriere. Elevii pot identifica elementele unei nuvele (personaj, decor, intrigă și temă), pot descoperi elemente literare (ironie, simboluri, punct de vedere), pot observa meșteșugul scriitoricesc al autorului (finale surpriză, folosirea limbajului descriptiv); pot face conexiuni text-sine, identificându-se cu personajele și văzând modul în care deciziile personajului sunt legate de propriile vieți și, în același timp, elevii au ocazia să-și exerseze abilitățile de citire. O povestire poate fi punctul de plecare al oricărei clase de engleză – fie că este axată pe gramatică, vocabular sau comunicare. Poveștile scurte sunt o cale de a dezvolta apetitul pentru literatură pentru majoritatea elevilor.

Există o mulțime de avantaje atunci când vine vorba de predarea povestirilor în loc de extrase dintr-un roman, de exemplu. În primul rând, textele mai lungi nu pot fi citite în versiunea lor originală

de către elevii de clasa a șaptea sau a opta. Vor citi fie versiunea în limba română, fie versiunile prescurtate. Poveștile scurte pot fi citite cu ușurință și încredere, lungimea lor susținând discuțiile în clasă în aceeași zi. Textele scurte sunt, de asemenea, un răspuns la lectura falsă, lectura în clasă permițând profesorului să-i observe pe elevi ca cititori.

Este evident deci că elevii își pot îmbunătăți obiceiurile de a citi dacă încep să se bucure de literatură încă de la o vârstă fragedă. Astfel, dacă în timpul lecțiilor de engleză se folosesc povestiri scurte ca punct de pornire al lecției, elevii ar putea dezvolta un gust estetic pentru literatură, precum și să-și îmbunătățească gramatica și vocabularul.

Flămânzi de atenție : Nevoia copilului de a fi văzut

Educatoare : Huțu Ioana
Structura Grădinița cu Program Normal Nicani, Suceava

Motto : „ A spune unui copil care suferă nu-i nimic înseamnă a-l tulbura; îi negăm trăirea tocmai atunci când ne caută confirmarea. „- Maria Montessori.

Nevoile unui copil sunt cele la care părinții trebuie să răspundă pentru o dezvoltare armonioasă a copilului. Prin observare și interacțiune constantă, copiii învață să-și exprime emoțiile, să-și dezvolte abilitățile sociale și să-și formeze o imagine pozitivă despre ei înșiși.

Psihologul britanic John Bowlby este fondatorul "teoriei atașamentului", concentrându-se pe legăturile stabilite între ființele umane, în special cu persoanele apropiate. De-a lungul cercetărilor sale, acesta a descoperit că, încă din primele zile de viață, copiii dezvoltă dorința de a forma atașamente cu persoanele care le acordă atenție și îngrijire în mod constant.

Există o punte de legătură între ceea ce simte un copil și felul în care acesta se manifestă. Ce simți tu când cineva îți oferă atenție și rezonează cu ceea ce spui și exprimi? Cel mai probabil te simți important, reprezinți ceva pentru celălalt. Te simți respectat, acceptat, iubit.

Trăind într-o societate în care părinții sunt acaparați de problemele cotidiene, deseori aceștia nu reușesc să acorde atenție copilului. Dar ce facem atunci când cel mic dorește să petreacă timpul în preajma celor dragi?

Este important să înțelegem distincția dintre timpul în care părintele este prezent fizic cu copilul și timpul de calitate, când acesta participă activ la diferite activități: se joacă împreună, citesc, povestesc. Chiar și în activitățile simple, gospodărești, copiii pot fi implicați, cum ar fi: amenajarea spațiului de joacă, gătitul, curățenia. Timpul petrecut cu copilul nu constă în măsurarea lui în ore sau minute, ci în experiențe, conexiune și armonia relației părinte-copil.

În general, părinții abordează "închiderea carapacei", așa cum îmi place mie să o numesc. Probabil vă întrebați ce înseamnă asta, ei bine, aceștia apelează la autoritatea lor pentru a corecta anumite comportamente ale copiilor. Nimic greșit până aici, însă un aspect important este faptul că umilința, învinovățirea, excluderea copilului și lipsa de atenție și afecțiune pot conduce la lipsa de încredere și activarea revoltei copilului asupra părintelui.

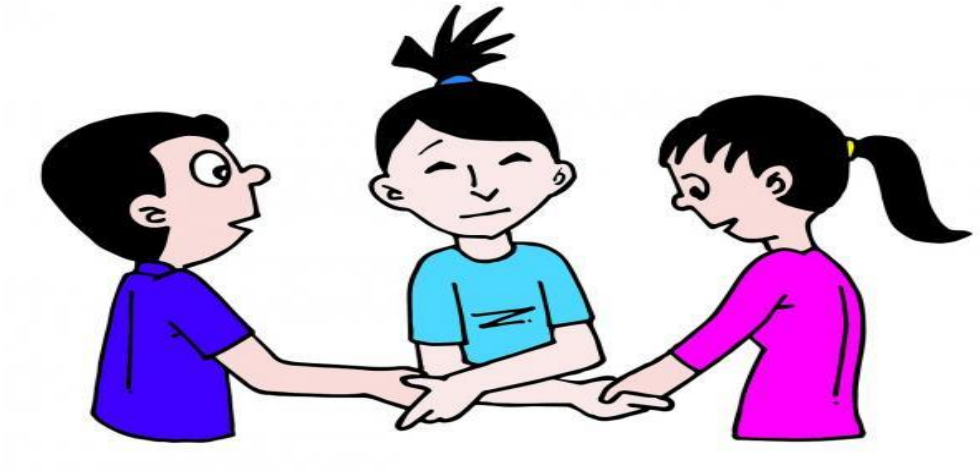
Așa cum adulții au nevoie de a li se acorda atenție și validare, același principiu se aplică și la cei mici. În caz contrar, neprimind atenția cuvenită, va găsi o alternativă de a atrage atenția, fie ea și negativă.

Cautarea constantă de atenție din partea copilului poate duce la o capturare a întregii vieți a părintelui. Scopul nu este să creștem un copil dependent de prezența noastră, ci să încurajăm autonomia lui. De cele mai multe ori, copilul pare să prefere atenția negativă, exprimată prin reproșuri, mustrări, în detrimentul absenței totale.

Petreceți timp de calitate alături de copil și uitați de noțiunea timpului. Conectați-vă unul cu celălalt, împărtășiți-vă gândurile și sentimentele și veți vedea ascensiunea și echilibrarea socio-emoțională.

MEDIEREA ȘCOLARĂ

Mediator școlar,
Mirela FILIP
Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Tulcea
(Școala Profesională „DANUBIUS” Tulcea)

Medierea școlară urmărește asigurarea participării tuturor copiilor din comunitate la învăţământul general obligatoriu, încurajând implicarea părinţilor în educaţia copiilor şi în viaţa şcolii şi facilitând colaborarea dintre familie, comunitate şi şcoală.

Mediatorul școlar colaborează cu profesorii consilieri școlari/logopezi, cu personalul unităţii de învăţământ preuniversitar, cu consiliul părinţilor sau cu alte structuri asociative ale părinţilor recunoscute de unitatea de învăţământ preuniversitar, cu autorităţile locale/judeţene, cu organizaţii neguvernamentale şi cu ceilalţi parteneri ai unităţii de învăţământ preuniversitar care au ca scop creşterea gradului de participare la educaţie şi îmbunătăţirea calităţii serviciilor educaţionale.

Mediatorul școlar este persoana care face puntea de legătură dintre familie, comunitate și școală.

Cunoaște foarte bine comunitatea, familiile, copiii, nevoile fiecărei familii, în mod special ale celor care au copii în risc de abandon școlar. Ține legătura cu instituțiile colaboratoare în vederea sprijinirii copiilor ce se află în risc de abandon școlar (elevi care au acumulat peste 30 de absențe) cât și a celor care sunt în abandon școlar.

Programul de lucru este de 8 ore/zi. În primele două ore ale zilei, mediatorii școlari monitorizează prezența elevilor la cursuri, conform anexei nr.1 din procedura de lucru privind serviciile de mediere școlară în județul Tulcea. Ulterior sunt identificați elevii care absentează în ziua respectivă, sunt finalizate documentele de lucru din ziua precedentă și se pregătesc rapoartele de vizită în comunitate conform anexei nr. 9 din procedura de lucru după care, se face deplasarea pe teren, la domiciliul elevilor pentru a informa și consilia din punct de vedere educațional, părinții ai căror copii înregistrează peste 30 de absențe sau sunt în risc de abandon școlar. Sigur că, în funcție de prioritățile zilei programul poate suferi modificări. Identificarea elevilor cu absenteism se poate realiza și prin discuţii cu cadrele didactice ale şcolii, cu familia sau cu partenerii din comunitate.

Sunt identificați cu discernământ, elevii care necesită consiliere specializată și familia este îndrumată către surse/instituţii specializate. Aspectele sunt selectate cu responsabilitate pentru ca sfaturile şi recomandările oferite familiei şi/sau comunităţii să fie pertinente.

Activitatea pe teren nu înseamnă doar informarea familiei despre situația școlară ci înseamnă mult mai mult. Înseamnă implicarea în problemele cu care se confruntă acestea și crearea unei legături de încredere. Dacă se reușește convingerea familiei asupra importanței "investirii" în educația copiilor, este cea mai reușită zi.

Mediatorii școlari cunosc cel mai bine care sunt cauzele abandonului școlar și de aceea, împreună cu instituțiile abilitate lucrează pentru identificarea celor mai eficiente soluții pentru a nu îi priva pe copii de dreptul la educație. Informează comunitatea cu privire la metodologiile-cadru și a calendarelor de înscriere a copiilor în învățământul preșcolar, primar, profesional, dual, liceal și universitar, în colaborare cu inspectorul școlar pentru minorități naționale-rromi, cu reprezentați ai Asociației Partida Romilor PRO-EUROPA", filiala Tulcea, cu conducerea și profesorii consilieri școlari din cadrul C.J.R.A.E Tulcea, cu conducerea și cadrele didactice din cadrul unităților de învățământ din județul Tulcea.

Sprijină întotdeauna, părinții/aparținătorii legali ai copiilor la întocmirea dosarelor de înscriere la școală. Cunosc legislația în vigoare cu privire la programele guvernamentale de sprijin și oportunitățile de finanțare externă. Împreună cu conducerea unității de învățământ, cadrele didactice diriginți, serviciul secretariat, sprijin părinții elevilor la întocmirea documentelor necesare pentru dosarele de burse, tichete sociale, rechizite, Euro 200, etc. Acolo unde este necesar, merg cu părinții/aparținătorii legali ai elevilor la autoritățile publice locale, pentru a-i sprijini în obținerea documentelor.

Identifică copiii/tinerii care au abandonat școala sau care nu au fost înscriși în învățământul obligatoriu și îi sprijină în procesul de înscriere la învățământul cu frecvență și la programele educaționale complementare - „A Doua Șansă" și învățământ cu frecvență redusă. Sprijină pregătirea și participarea elevilor din școli la diferite olimpiade și concursuri școlare. Însoțesc copiii în deplasările la olimpiadele și concursurile naționale, în taberele școlare. Încurajează părinții/aparținătorii legali să se implice în educația copiilor prin diverse activități curriculare și extracurriculare.

Desfășoară diverse proiecte educaționale în colaborare cu conducerea unităților de învățământ, cadrele didactice, profesorii consilieri școlari și părinții, în care implică toți elevii din școli, precum:

- **ATELIERELE DE VARĂ „ȘOTRON**"- activitate de voluntariat care se desfășoară în perioada vacanței de vară, în special cu copii de etnie rromă care provin din medii vulnerabile și care participă la activitățieducative și recreative și sunt ajutați să își structureze cunoștințele.
- **PUNGUȚA CU DOUĂ CĂRȚI** - proiect de voluntariat desfășurat pentru încurajarea lecturii în familie, pentru copiii de etnie rromă de 0–3 ani, care provindin grupuri vulnerabile.
- **ZIUA INTERNAȚIONALĂ A ROMILOR** (8 APRILIE)
- **ZIUA INTERNAȚIONALĂ A TOLERANȚEI** - activități de promovare în mediul școlar și extrașcolar a unei atitudini potrivite, pozitive față de semenii noștri.
- **ZIUA EUROPEANĂ DE LUPTĂ ÎMPOTRIVA TRAFICULUI DE PERSOANE**- activități de informare și sensibilizare a elevilor cu privire la fenomenul traficului de persoane.
- **SĂ SPUNEM NU VIOLENȚEI! –** activități de prevenire în aplanarea conflictelor iminent și a violenței.
- **APROAPE DE EMINESCU! –** activități de comemorare a marelui poet.

- **ZIUA DE COMEMORARE A DEZROBIRII RROMILOR DIN ȚĂRILE ROMÂNE –** activități de cunoaștere a istoriei rromilor;
- **ZIUA INTERNAȚIONALĂ A CITITULUI IMPREUNĂ! -** campanie de promovare a bucuriei, frumuseții și beneficiilor lecturii.

Promovează constant în rândul elevilor și al părinților acestora, exemplele de bune practici a copiilor de etnie rromă/proveniți din medii vulnerabile, care au absolvit școli profesionale, licee, facultăți, masterate, doctorate și care sunt angajați în structuri locale, guvernamentale, europene sau au devenit antreprenori.

Valorile comunităţii sunt cunoscute în şcoală, interesul pentru cunoaşterea obiceiurilor şi tradiţiilor comunităţii este stimulat, sensibilitatea interculturală şi gradul de acceptare a celuilalt devenind o valoare a şcolii.

În colaborare cu inspectorul școlar pentru minorități naționale-rromi și cu reprezentați ai Asociației Partida Romilor PRO-EUROPA", filiala Tulcea organizează activităţi cu specific multicultural în care sunt implicați elevii, părinții şi ceilalţi membri ai comunităţii.

Mediatorul școlar este mai mult decât un simplu angajat. De multe ori lucrează peste program atunci când situația o impune. Este contactat frecvent de membrii comunității și după orele programului de lucru, datorită încrederii pe care a dobândit-o în comunitate. Membrii comunității solicită sfaturi, sprijin, au încredere în discreția lui, îl percep că pe un ***"salvator".***

Mediatorul școlar are o misiune grea și importantă, datorită diverselor tipuri de activități, însă dacă nu este dedicat, nu poate exercita această funcție.

A fi mediator școlar este o mare onoare, prin faptul că lucrezi cu membrii comunității, iar prin dedicare și implicare, diversele situații apărute se pot rezolva mai ușor. Atunci vine și satisfacția profesională.

Ora de limba română și tehnologia

prof. Lăpădat Ana-Maria Cristina, Școala Gimnazială Vâlcele

Bazându-ne pe activităţile de învăţare a limbii și literaturii române în cadrul orelor de curs în care se utilizează TIC, elevii pot fi antrenaţi în realizarea unor produse precum: prezentări literare, afişe, grafice, reviste, bloguri, forumuri, teste, diferite software-uri educaţionale, jocuri, pliante publicitare, dicţionare on- line. Aceste produse pot fi apoi, valorificate în cadrul unor activităţi educative interactive, formând astfel competenţele de socializare şi de comunicare.

Didactica limbii şi literaturii române oferă o mulțime de metode, mijloace, procedee şi strategii educative care, aplicate cu succes prin utilizarea T.I.C, pot aduce satisfacţii şi rezultate participanţilor la actul educativ. În procesul educativ, la limba şi literatura română pot fi utilizate cu succes toate metodele, procedeele şi strategiile didactice tradiţionale. Studiul gramaticii limbii române şi al literaturii presupune cumularea mai multor tehnici şi abordări. La ora de limba română nu există metodă universal valabilă; pentru fiecare scriitor, curent literar, lecţie de limbă şi comunicare trebuie adoptate metode potrivite de predare în vederea obţinerii succesului şcolar.

Folosirea instrumentelor T.I.C. în procesul de predare-învăţare-evaluare a limbii și literaturii române este mult apreciată de elevi. Utilizarea lor face lecţia mai uşoară şi mai atractivă, în special când introducem elemente de interactivitate şi de socializare, precum e-mailul, forumurile şi videoconferinţele. Mulţi elevi, prin învăţarea independentă şi folosirea unei varietăţi de noi tehnologii, devin mai încrezători în forţele proprii şi procesul de învăţare pentru ei devine mai uşor. În acest context, competenţele specifice limbii române pot interacţiona în foarte mare măsură cu competenţele cheie T.I.C., rezultând activităţi moderne de predare-învăţare-evaluare.

Instruirea programată şi instruirea asistată de calculator se regăsesc în tratatele de pedagogie alături de metode precum explicaţia, demonstraţia, problematizarea, brainstorming-ul. Motivele pentru care nu au fost utilizate aceste metode până acum, ar fi : aplicarea lor cere dotări speciale (calculatoare) care abia în ultimii ani au pătruns în şcoli (de obicei metoda era utilizată experimental); evoluţia inteligenţei artificiale a contribuit la răspândirea resurselor Tehnologiei Informaţiei, până acum câţiva ani acestea fiind inaccesibile.

Sugestii pentru folosirea T.I.C. în formarea competenţelor specifice limbii și literaturii române :

Competenţe specifice. Exemple de activităţi TIC

Receptarea mesajelor transmise oral sau în scris în diferite situaţii de comunicare

- realizarea şi rezolvarea unui puzzle lingvistic;
- exerciţii de punere în corespondenţă: imagine- cuvânt, cuvânt-imagine;
- ilustrarea prin desen a unui text citit;
- jocuri educaţionale de gramatică, jocuri de puzzle;

Producerea de mesaje orale sau scrise adecvate unor anumite contexte de comunicare - reprezentarea grafică a unui minirebus;

- realizarea unui document care să cuprindă un dialog imaginar, pe o temă dată;
- realizarea unei invitaţii, a unei scrisori; concurs de ghicitori propuse;

Realizarea de interacţiuni în comunicarea orală sau scrisă - realizarea unui document care să cuprindă

un dialog imaginar, pe o temă dată;
- întocmirea unei pagini web personale
- realizarea unui blog personal

Transferul şi medierea mesajelor orale sau scrise în situaţii variate de comunicare - realizarea unui referat pe o temă dată utilizând o enciclopedie, o bibliotecă sau un dicţionar online,
- realizarea unui album de artă cu informaţii şi imagini extrase dintr-o enciclopedie online;
- realizarea de pagini web cu conţinut interdisciplinar
- realizarea de pagini web specifice unor evenimente

De asemenea, putem utiliza în cadrul orelor de limba și literatura română sistemul A.E.L. În şcoala românească a fost implementat de câţiva ani un sistem virtual de educaţie A.E.L. (Advanced

La disciplinele umaniste aceste lecţii aproape că lipsesc. Specificul disciplinei limba şi literatura română face ca o serie de clasificări, teste grilă, tipuri de itemi să nu poată fi aplicate având în vedere aspecte precum creativitatea, originalitatea şi subiectivitatea la nivelul conţinuturilor didactice. De aici derivă dificultatea formalizării lecţiilor pentru a fi tratate computerizat.

Observăm că, profesorul de limba română, dispunând de o imaginație bogată, poate implementa cu succes, în cadrul orelor, noile tehnologii. Însă, nu este corect să ne imaginăm, în situaţia actuală, că apariţia şi implementarea tehnologiilor moderne vor face să dispară cărţile sau tabla din sălile de clasă. Studiul unei opere literare va presupune întotdeauna lectura unei cărţi şi formarea deprinderilor pentru interpretarea ei. Tehnologiile viitorului propun, alături de modalităţile tradiţionale de studiu, şi alte abordări care au o bază conceptuală nouă, însă nu exclud nimic, ci completează, oferind noi puncte de vedere asupra unei anumite probleme sau direcţii de studiu.

Bibliografie:

CUCOȘ, C., 2006, Informatizarea în educaţie, Editura Polirom,
Iaşi;
GHEORGHE, M., 2005, Tehnologia informaţiei şi comunicaţiilor,
Editura Corint, Bucureşti
CRISTEA, S., 2000, Dicţionar de pedagogie, Editura Litera

Importanța teatrului pentru copii

Lăpădat Ana-Maria Cristina, Școala Gimnazială Vâlcele

Teatrul pentru copii **este imaginație pură.** Este locul unde copilul are libertate deplină. Este echivalent cu energia și bucuria nesfârșită a copiilor. Aceștia descoperă prin artă un univers nou. Își creează, de fapt, un univers propriu. Prin diferitele jocuri pe care le fac, a desenelor, a picturilor și poveștilor, copiilor li se stimulează imaginația.

Aceștia vor fi mai empatici cu copiii și oamenii din jurul lor. Prin jocurile imaginare cu răufăcători și eroi, copiii vor învăța să fie mai încrezători în forțele proprii, vor și mai conștienți de puterile lor. Viața unui copil creativ, este una mai fericită. Ei pot transforma situațiile negative în unele pozitive sau cel puțin vor învăța ceva din ele. Vor deveni și mai activi și energici.

Teatrul pentru copii joacă un rol important în **dezvoltarea emoțională.** De-a lungul vieții, copiii se confruntă cu o serie de emoții. Emoții care nu pot fi catalogate ca fiind bune sau rele, deoarece ele formează copilul. Pe baza lor își creează relații, empatizează, își croiesc un comportament. În teatru ei vor învăța cu ajutorul unor tehnici de cunoaștere și atotcunoaștere, cum să le gestioneze, să le verbalizeze.

Copilul este ca un burete. El observă, imită și simte. Este important să fie pus în cât mai multe situații stresante și limită pentru a învăța să se descurce. Prin acest joc constant, care devine psihologic, el își construiește o traiectorie emoțională, se descoperă pe sine.

Această dezvoltare emoțională stă la baza piramidei pentru dezvoltarea personală propriu-zisă.

Deseori copiii au de memorat la școală diverse lucruri ori de prezentat proiecte. Sunt momente care pentru ei sunt dificile și unii copiii le depășesc greu. Aici le vine în ajutor teatrul.

Aceștia pot împrumuta o multitudine de **jocuri și tehnic**i învățate din teatru, pentru a le aplica în studiu. Câteva dintre acestea sunt:

- Arta memorării
- Prezența scenică
- Controlul emoțiilor
- Dicția

Vor privi cu alți ochi învățarea, va deveni și ea un joc. Se vor disciplina singuri prin intermediul jocului. Poeziile de la limba română vor fi floare la ureche, alături de prezentările de la istorie sau biologie. Până și calculele de la matematică vor deveni ușoare.

În teatru, copiii formează o **echipă.** În jocul lor fiecare are dreptul la opinie, fiecare este ascultat. Li se cultivă această acceptare față de oameni. Pe această cale fiindu-le mult mai ușor să lucreze alături de alți oameni.

Rolurile pe care le interpretează copiii la teatru îi ajută în principal, pentru că ei se pun în pielea diferitelor tipuri de personaje. Le învață tipologia, o simt. Ajung să își înțeleagă locul și sarcina. Datorită acestor lucruri, empatia lor este crescută. Știu cum să se integreze, dar și cum să integreze alte persoane. De asemenea, dispun și de acest atuu al jocului. De a găsi soluții și de a transforma orice dezavantaj în avantaj. Prin firea lor creativă și prin această deschidere pot excela în munca de echipă.

O bună **comunicare cu părinții** poate fi dezvoltată prin teatru. Teatrul pentru copii oferă părinților oportunitatea de a petrece timp cu cei mici într-un mod inedit. Ei pot lua parte la diferite laboratoare sau ateliere de teatru împreună cu copii. În acest mod ei pot înțelege mai bine viziunea copilului. Ajung să își înțeleagă la alt nivel propriul copil. Legăturile devin mult mai strânse.

Prin teatru copiii își depășesc fricile, învață că nu este greșit să îți exprimi **opinia,** să ai o opinie. În teatru acest lucru primează. Dezvoltarea unei voci proprii. Lucru important în viața unui copil, de a se face auzit.

În acest fel își formează și o imagine de sine bună, se privesc altcumva. Se simt în control. Prin teatru, copiilor le este cultivată această libertate.

Copiii se dezvoltă și se schimbă. Ei învață din fiecare lucru mărunt. Orice lucru, cât ar fi el de neînsemnat, le este cărămidă în zidul cunoașterii, în zidul pasiunilor. Teatrul le deschide orizonturile, pune la dispoziție o paletă largă de unde ei pot alege. Află ce le trezește interesul, ce le place. Totodată și unde să se oprească din explorat. Se pun, chiar dacă numai pentru o oră, în papucii unui medic sau al unui designer de modă. Rolurile acestea fiind o portiță de explorare a mai multor domenii.

Teatru nu este doar pentru cei pasionați, este pentru fiecare copil. Ajută la **creionarea identității** fiecăruia. Îl dezvoltă pe mai multe planuri, iar tehnicile învățate și abilitățile dobândite îi vor fi de ajutor în orice domeniu.

Importanţa creativităţii pedagogice

Prof.gradul I Petcu Lavinia
Şcoala Militară de Maiştri Militari şi Subofiteri a Forţelor Aeriene " Traian Vuia" , Boboc

Creativitatea pedagogică este o abilitate complexă. Ea reprezintă abilitatea de a proiecta, de a duce la îndeplinire cu succes activităţi de predare - învăţare - evaluare, de a pune în practică cunoştinţele profesorului acumulate în ani de studiu pentru binele beneficiarului adică al elevului.

Creativitatea pedagogică reprezintă sursa progresului elevilor. Calitatea educaţiei şi forţa de a crea viitori creatori este un factor decisiv pentru naţiune.

Cuvântul creativitate provine de la verbul „creare" care înseamnă a crea, a naşte, a face de la început. Ea este cel mai înalt nivel comportamental uman, o importantă valoare umana, socială şi educaţională.

În zilele noastre se pune un accent deosebit pe educarea creativităţii umane.

Creativitatea nu este doar un proces necesar doar la vârsta adultă sau în şcoală. Creativitatea pedagogică ar trebui să stimuleze potenţialul creativ al elevului de vârsta mică ,ar trebui să motiveze elevul ,să-i stimuleze curiozitatea..

Prin metode de joc , profesorul poate stimula de asemenea creativitatea copilului. Acest lucru ţine de capacitatea, abilitatea profesorului de a elabora o strategie care să pună în valoare capacităţile cu care a fost înzestrat elevul.

Un rol important pe lângă cel al cadrului didactic profesionist îl are şi familia elevului, ambii trebuind să colaboreze şi să coopereze optim pentru binele copilului.

Prin metode pedagogice bazate pe studiu şi aprofundare , cunoaştere a particularităţilor de vârstă ale elevilor, prin îmbinarea metodelor tradiţionale cu cele moderne.

Învăţarea creativă urmăreşte ca elevul să participe activ la activităţile predate ,lucrând individual sau în grup.

Activitatea profesorului reprezintă ea însăşi un act de creaţie. Profesorul înţelege copiii şi situaţiile în care aceştia sunt puşi prin sarcinile de lucru oferite ,îi motivează în tot ceea ce fac.

În concluzie, creativitatea pedagogică reprezintă un act necesar bunei desfăşurări a demersului didactic.

Bibliografie :

Bocoş Muşata, Catalano Horaţiu – Pedagogia învăţământului preşcolar şi şcolar, Cluj-Napoca, Presa Universitară Clujeană , 2008

Bontaş Ioan - Tratat de pedagogie , Bucureşti editura Bic All, 2007

Cojocariu Venera Mihaela- Educaţie pentru schimbare şi creativitate, Bucureşti , Editura didactică şi pedagogică, 2008

Prof. înv. primar Pantazeanu Lavinia Elena, regfereat Rolul creativităţii în educaţie, postat 2005

www.scoalaargeseana.ro

dspace.usarb.md

ZÂMBET ȘI IUBIRE - MAMĂ EȘTI LUMINĂ

Prof. Înv.Preșc. Abrudan
Maria Rodica
Școala Gimnazială Bârsău De Sus
Jud.Satu Mare

In ,,Atelierul cu parinții din acest an școlar ,am organizat o serbare dedicată mamelor . Serbarea a debutat cu cantece de primăvară, apoi fiecare preșcolar a recitat o poezie pentru mămica lui. La jocurile cu text și cant au prticipat și invitatii noștri din atelier. Dansul florilor a avut elemente tematice specifice acestui eveniment festiv .

Înainte de începerea serbării, sala sau locul în care are loc evenimentul este decorat festiv, utilizarea baloanelor colorate, benzi decorative, luminițe strălucitoare sau alte elemente tematice în concordanță. cu evenimentul sărbătorit .Ziua Mamei este o ocazie specială dedicată celebrării și aprecierii mamelor în toată lumea. Ziua Mamei este momentul ideal pentru a exprima recunoștința și dragostea față de mame. Preșcolarii grupei mari au impresionat mamele cu cantece de mamă, cu iubirea prin diverse gesturi, cum ar fi oferirea de flori, cadouri, bilete de felicitare sau chiar prin gesturi simple, cum ar fi un sărut sau să îmbrățișare caldă.

Atmosfera plină de emoție,nzâmbet , culoare și lumina a pus in prim plan ,,jocuri integrate specific preșcolarilor cum ar fi -..Mama mulțumesc pentru …cu ajutorul razelor soarelui preșcolarii au lipit cifrele invățate de atâtea ori ei au spus mulțumesc….

Cel de al doilea joc a constat in recunoasterea literelor invățate la grupă - decorarea rochiței, mama fiind fericită, toti copiii au reușit .

Metoda Brainstorming a pus in valoare trăsaturile mamei prin cuvintele scrise pe bilițele, fiecare copilaș a extras un bilețel l-a dat mamei să-l citească apoi l-a lipit pe poster .Mame fericite=copiii bucuroși

În concluzie, o serbare dedicată mamei este o ocazie frumoasă și plină de emoție pentru a celebra și onora importanța mamelor în viețile noastre și pentru a le arăta recunoștința noastră pentru tot ceea ce fac pentru noi.

EXEMPLU DE BUNĂ PRACTICĂ

Prof. înv. preşc.: Pop Cosmina / Coroiu Alina
G.P.P. Voinicelul, Satu Mare

Titlul: „Povestea prieteniei dintre leu și șoricel”

1. Nivelul de învățământ: Preșcolar
2. Tipul activității:
   Modalităţi practice de implementare a educaţiei pentru valori
3. Scopul activității:

Fixarea și consolidarea valorilor: iertarea, acceptarea, bunătatea, curajul, corectitudinea, prietenia, întrajutorarea, recunoștința, respectul, solidaritatea,
Dezvoltarea atenţiei, a gândirii, a spiritului de observaţie,
Educarea spiritului critic şi autocritic.

4. Obiectivele activității:

- să asculte cu atenție povestirea educatoarei;
- să identifice asemănări și deosebiri între cele două personaje ale poveștii;
- să extragă morala poveștii, utilizând comunicarea expresivă a ideilor;
- să enumere trăsăturile morale (valorile) celor două personaje,
- să motiveze identificarea cu un personaj, enumerând valorile acestuia.

5. Descrierea pe scurt a activității (conținut, metode, sarcini de lucru, caracter interdisciplinar, parteneriate etc.):

În cadrul Programului Educațional Național de Educație pentru Valori "Joc, respect și bucurie”, în Modulul V, la grupa mare, am abordat ca temă a activității „Povestea prieteniei dintre leu și șoricel”, pentru a reactualiza și consolida o parte din valorile însușite pe tot parcursul anului școlar. Am povestit copiilor conținutul poveștii, folosindu-mă de mimică, gestică, intonarea vocii, macheta junglei și siluete. Povestirile fac parte din activitățile preferate ale grupei noastre. Prin metode şi procedee didactice variate, cum ar fi povestirea, conversaţia euristica, explicaţia, demonstraţia, problematizarea, jocul, observarea sistematică am sprijinit procesul de învățare a valorilor la nivelul grupei.

Am pus accentul pe asocierea trăsăturilor fizice cu cele morale/valori ale personajelor, astfel, leul, un animal puternic, mândru, superior, curajos. Regele Junglei este în antiteză cu șoricelul, mic și jucăuș, care se strecurase, înspăimântat și cere îndurare și iertare. Cu toate acestea, șoarecele este înțelept, curajos si respectuos, recunoscator și îl salvează din capcană, ca un prieten adevărat.

”Povestea prieteniei dintre leu și șoricel” ne oferă o fixare a mai multor exemple de valori: iertarea, acceptarea, bunătatea, curajul, corectitudinea, prietenia, întrajutorarea, recunoștința, respectul, solidaritatea, toleranța. Aceste valori, atribuite celor două personaje pricipale, au ajutat copiii să-și dezvolte comportamente sociale, să le înțeleagă în profunzime și să se identifice cu personajele care au fost purtătoare de valori.

Morala poveștii a fost ușor de identificat.

“Atunci când faci un bine, binele se întoarce”. Leul l-a iertat pe șoricel, a dat dovadă de bunătate, iar șoricelul i-a salvat viața, arătându-i respect și recunoștință leului.
„Chiar și cei puternici au nevoie de ajutor”. La început, leul era puternic și mândru, în final șoricelul este cel curajos. „Fiecare ființă este importantă în jurul nostru, chiar și cei mai mici”. Leul i-a vorbit cu dispreț și supremație șoricelului, însă șoricelul a fost tot timpul politicos și blând, bun, tolerant, salvându-i viața leului.

Conţinutul poveştii a oferit o abordare interdisciplinară activităţii, astfel încât Domeniul limbă şi comunicare DLC (povestire), Domeniul ştinţă DŞ (cunoaşterea mediului) şi Domeniul om şi societate DOS (educaţia moral civică),au evidenţiat aspecte importante care sprijină dezvoltarea preşcolarilor.

Încheierea activității le-a adus copiilor bucurie, fiecare având posibilitatea de a pudra cu făină șablonul personajului cu care s-a identificat și a cărui trăsături a dorit să le aibă.

6. Descrierea rezultatelor obținute în urma activității:

Cea mai influientă educație a copilului vine din exemplele oferite de mediul apropiat, familia și grădinița. În prezent, responsabilitatea cadrului didactic se dublează, în condițiile în care timpul părinților pentru educația copiilor este tot mai scurt.

“Dragostea va genera dragoste, ura va genera ură.” Fiind înconjurat de dragoste, sinceritate, bunătate, respect, preșcolarul va deveni treptat un OM frumos, bun, corect, sincer, prietenos, empatic, curajos, tolerant, respectuos și rersponsabil.

Importanța educației muzicale și rolul ei în dezvoltarea personalității elevilor

Profesor: Cîrstea Mihăiță Petre,
Școala Gimnazială Nr. 2 Oraș Boldești-Scăeni

Alături de toate disciplinele de învăţământ, educaţia muzicală este parte integrantă a obiectelor de studiu ce au ca principal țel realizarea educaţiei estetice. Educaţia estetică întregeşte personalitatea individului, deoarece prin ea îşi dezvoltă aptitudinile şi capacitatea de a percepe realitatea obiectivă, învăţând prin intermediul emoţiilor artistice să admire tot ce este frumos.

Pentru profesori, nu mai constituie o noutate faptul că printre cei mai silitori elevi sunt cei care îndrăgesc muzica. Ea îi ajută să-şi cultive sensibilitatea, creativitatea, perseverenţa, simţul estetic, autocunoaşterea şi responsabilitatea pentru ceea ce realizează, să-şi formeze noţiuni şi judecăţi, să-şi formeze o cultură specifică, parte a culturii generale. Rolul educativ al muzicii a fost reliefat de mulţi oameni de cultură, filosofi, muzicieni şi pedagogi, toţi evidenţiind dezideratul de a cere şcolii să înzestreze viitoarele generaţii cu principalele elemente culturale româneşti şi universale care „reprezintă lada de zestre a acestora”.

Scopul principal al predării muzicii în şcoala de cultură generală este realizarea educaţiei estetice a elevilor. Totodată, prin conţinutul de idei al cântecului, prin mesajul artistic pe care îl poartă opera de artă, cât şi prin mijloacele artistice proprii, care-i asigură forţa de emoţionare, muzica, alături de celelalte obiecte de studiu, constituie un mijloc important de înfăptuire a incluziunii, a educaţiei intelectuale şi morale, contribuind în mare măsură la cultivarea unor înalte sentimente etice. Educaţia muzicală îşi propune modelarea sensibilităţii muzicale ale elevilor, cultivarea aptitudinilor muzicale şi a receptivităţii pentru valorile artei muzicale.

Muzica este efectul unor preocupări intelectuale de mare rafinament şi de mare complexitate. Muzica îmbogăţeşte fiinţa umană prin procurarea de bucurii spirituale, devenind un factor cultural esenţial. Ea disciplinează gândirea, operează cu valori artistice de certă autenticitate, care fac parte din bunurile spirituale ale omenirii. Ea se bazează pe anumite cunoştinţe şi deprinderi intelectuale, având ca ţintă finală apropierea elevilor de arta muzicală şi în special de aspectul ei cultural.

Prin natura lor, activităţile de educaţie muzicală acţionează asupra ambelor emisfere cerebrale:

- Cea stângă - centrul gândirii - prin cunoştinţe organizate logic, prin perceperea teoretică, raţională;
- Cea dreaptă - centrul afectivităţii, imaginaţiei, emotivităţii, creativităţii, relaţiilor interumane - prin activităţi muzicale propriu - zise: interpretare, audiţie.

Cercetările privind influența muzicii asupra organismelor în general și al organismului uman în mod special au relevat o serie de beneficii de care acesta se poate bucura. Acestea oferă suportul științific al aplicării terapiei prin muzică, precum și încurajarea practicării acestei metode datorită rezultatelor pozitive. Medicina și științele interesate de acest domeniu au constatat că muzica poate avea efecte terapeutice asupra unor niveluri diferite:

a. Efecte biologice – care se produc în funcție de tipul de efect al muzicii asupra biochimiei corpurilor noastre, putând avea efecte pozitive și efecte negative.

b. Efecte fiziologice – organismul uman reacționează în mod diferit la muzică, iar efectele generale la nivel fiziologic pot duce modificări ale tensiunii arteriale, frecvenței cardiace și pulsului, respirației, răspunsul galvanic al pielii, creșterea nivelului activității musculare și nivelul pragului de rezistență la durere, activare neuronală, răspunsul creierului, efecte relaxante etc.

c. Efecte psihologice – prin acțiunea muzicii asupra sistemului nervos central se produc efecte sedative (cântecul de leagăn), stimulente (marșurile, muzica de dans), poate stârni emoții sau sentimente umane (frica, anxietatea, iubirea, ura, bucuria, disperarea, teroarea, speranța etc.)

d. Efecte intelectuale – stimulează imaginația și creativitatea, contribuie la dezvoltarea memoriei și celorlalte judecăți, sursă de plăcere similară jocurilor de noroc. Impactul social – cauzează și stimulează auto-exprimarea, pot fi sugerate idei și sentimente fără cuvinte (limbaj analogic), interpretarea, cântecul și dansul pot fi agent de socializare.

Influența muzicii asupra organismului trece dincolo de barierele gândirii logice și analitice ale minții, coborând în abisurile sufletului și spiritului unde stârnește sentimentele cele mai profunde.

Includerea terapiei prin muzică în procesul instructiv-educativ aduce beneficii multiple. Adoptarea unor planuri de intervenție bazate pe obiectivele muzicoterapiei, permite recuperarea copiilor cu dizabilități și includerea lor în clasele cu copii normali. Astfel, au fost obținut rezultate notabile pe plan psihologic și pedagogic, copiii beneficiind de un tratament diferențiat, au fost ajutați să-și formeze anumite deprinderi și capacități, menite să le ușureze viața. Pe de altă parte, este importantă alegerea metodelor potrivite. Acest proces de alegere nu se poate face în afara unor criterii esenţiale cum sunt: vârsta elevilor, stadiul de dezvoltare a gândirii, experienţa de viață a elevului, precum şi obiectivele urmărite. Alegerea metodelor potrivite ține de contextul învăţării, personalitatea şi creativitatea profesorului, ea fiind în exclusivitate decizia cadrului didactic. În luarea acestei decizii, cadrul didactic are următoarele repere: competențele, conţinutul, particularităţile elevilor, mijloace didactice, materiale didactice disponibile, timpul și propriile competenţe.

Educaţia muzicală ține mai mult de formarea unor competenţe care pleacă şi de la înzestrări native ale elevilor. Tocmai de aceea de multe ori demersul didactic trebuie adaptat mai mult decât la orice altă disciplină contextului şi particularităţilor elevilor mai ales în cazul celor cu nevoi educaționale speciale.

Valorile pe care educația muzicală le transmite sunt profund consistente și au scopul de a întemeia societăți incluzive, acest lucru concentrându-se pe responsabilitatea creării unei atmosfere care promovează această disciplină ca un mijloc de incluziune socială și luarea în considerare a celor două principale instituții educaționale : școala și familia. Este necesar ca școala și părinții să lucreze împreună pentru a-și atinge scopul : trebuie să devină aliați și să învețe elevii cele mai importante valori civice și sociale.

Educaţia muzicală, ca disciplină şcolară, nu poate fi ,,predată”, ci se realizează într-un deplin parteneriat profesor-elev şi este un proces care începe în şcoală, dar care ar trebui să se prelungească în societate, în viaţa religioasă, etică, civică, artistică şi să continue cu formele de autoeducaţie. Vehiculând un limbaj universal, muzica contribuie la apropierea dintre oameni, dintre naţiuni configurând acea personalitate pentru care comunicarea artistică este esenţială şi definitorie.

În concluzie, educaţia muzicală vizează toate resorturile personalităţii umane: cognitive, afective, psiho-motorii, fiind un mijloc esenţial pentru formarea tipului de personalitate cerut de societatea viitorului.

Bibliografie:

Aldea Georgeta, Munteanu Gabriela – Didactica educaţiei muzicale în învăţământul primar, Editura didactică şi pedagogică, Bucureşti, 2001.

Gagim Ion – Ştiinţa şi arta educaţiei muzicale, Editura Arc, Chişinău, 1996.

Vasile Vasile – Metodica educaţiei muzicale, Bucureşti, 2004.

Vasile Vasile, „Lada de zestre" în revista *Actualitatea muzicală*, Bucureşti, nr. 84, septembrie 1993.

Metode şi tehnici inovative de abordare a procesului didactic (prezentarea unor exemple de bună practică din cadrul activităților de la clasă).

Profesor Stroe Ilona, Școala Gimnazială Odobești, Structura Crovu, Județul Dâmbovița

Într-o societate care se afla într-o continuă schimbare, elevii au nevoie de multe cunoștințe și abilități pentru a se adapta cu succes la realitatea în care trăiesc.

Religia, ca obiect de studiu are un rol deosebit în ceea ce priveste profilul de formare al absolventului.

Proiectarea și organizarea orelor de către cadrul didactic trebuie să fie în acord cu acest profil de formare, centrat pe competențe cheie.

Valorile, capacitatile si atitudinile vizate de profilul de formare definesc rezultatele învăţării urmărite prin aplicarea noului curriculum.

În cadrul Programului Comisiei Europene „Education & Training 2010", grupul de lucru „Basic skills entrepreneurschip and foreign languages" a stabilit opt domenii de competenţe-cheie pe care trebuie să se concentreze sistemele de învăţământ europene:

- comunicarea în limba maternă;
- comunicarea în limbi străine;
- alfabetizarea matematică şi competenţe de bază în ştiinţe şi tehnologii;
- competenţe TIC;
- a învăţa să înveţi;
- competenţe civice şi interpersonale;
- competenţe antreprenoriale;
- sensibilitatea la cultură;

Religia ca disciplină contribuie la formarea acestor competențe-cheie prin, de exemplu:

· **comunicarea în limba maternă**

- cunoştinţe: contribuţia religiei la formarea limbii române; literatura religioasă şi de inspiraţie religioasă;

- abilităţi: analizarea, compararea şi dezbaterea vizând rolul religiei în formarea limbii române;

- atitudini: respectul faţă de limba maternă; responsabilitatea în utilizarea corectă a termenilor specifici ;

· **a învăţa să înveţi**

- abilităţi: manifestarea autonomiei, a perseverenţei şi a disciplinei în procesul de învăţare, reflecţia critică asupra diferitelor aspecte ale învăţării, din perspectiva propriei identităţi religioase şi a atitudinii ecumenice;

-atitudini: aprecierea pozitivă a învăţării şi a importanţei acesteia pentru dezvoltarea proprie; adaptabilitate şi flexibilitate în raportarea la cele învăţate; automotivaţie şi iniţiativă în procesul de învăţare; dorinţă de dezvoltare şi perfecţionare permanentă;

· **competenţe interpersonale, interculturale, sociale şi civice**

- cunoştinţe: informaţii referitoare la aportul Bisericii în edificarea şi promovarea limbii române, în răspândirea etosului naţional, cunoştinţe despre propria credinţă şi despre alte credinţe şi convingeri; etc

-abilităţi: asumarea şi susţinerea propriei identităţi religioase; integrarea în comunităţi variate din punct de vedere al convingerilor; respectarea opiniilor şi a comportamentelor semenilor; eliminarea din comportament a oricărei forme de violenţă sau discriminare pe criterii religioase; etc.

-atitudini: înţelegerea particularităţilor şi diferenţelor dintre valorile specifice diferitelor religii; afirmarea propriei identităţi religioase fără prejudicierea ataşamentului spiritual al alterităţii ,

● sensibilitate la cultură

- cunoştinţe: contribuţia religiei la cultura şi civilizaţia universală sau cultura naţională (istorie, limbă, literatură, artă, civilizaţie etc.);

- abilităţi: analizarea, compararea şi dezbaterea vizând rolul religiei în generarea culturii universale şi naţionale;

- atitudini: asumarea şi afirmarea propriei identităţi religioase şi manifestarea respectului pentru alte credinţe;.

Astfel, religia, ca disciplina contribuie nu doar la formarea profilului absolventului prin atingerea celor 8 competente cheie, cat si la formarea unei *imagini reale, completive , integrale si responsabile asupra vieții.*

Finalităţile disciplinei religie sunt în relaţie directă cu idealul formulat de către Domnul Iisus Hristos: cunoaşterea lui Dumnezeu şi dobândirea comuniunii de iubire cu El, cunoaştere care se fundamentează pe adevărurile de credinţă revelate prin Cuvântul întrupat.

Obiectivele educaţiei se definesc pentru anumite intervale de timp şi au un nivel redus de generalitate. Ele descriu rezultatele aşteptate în urma unor acţiuni educative. În stabilirea acestora se au în vedere mai multe aspecte: nivelul dezvoltării societăţii, nivelul de dezvoltare al ştiinţei.

Noile programe şcolare sunt centrate pe competenţe, definite drept ansambluri structurate de cunoştinţe, abilităţi şi atitudini dezvoltate prin învăţare, care permit rezolvarea unor probleme specifice unui domeniu sau a unor probleme generale, în contexte diferite.

Proiectarea didactică reprezintă un demers didactic prin care ne fixăm pașii pe care ii parcurgem in activitatea didactica.

Proiectarea unei lecţii se realizează ţinând cont de mai multe aspecte:

-de complexitatea conţinutului,

- de nivelul de pregătire a elevilor,

- de natura strategiilor aplicate,

- de tipurile de lecţii alese, etc.

Tebuie să existe o bună corelare între competențele specifice ,obiective operaționale și conținuturi. Fiind derivate din competenţele generale, competenţele specifice reprezintă etape în dobândirea acestora ,elemente de bază urmărite in proiectare. Ele sunt vizate explicit de activităţile didactice de pe durata unui an şcolar si constituie nucleul funcţional al programei şcolare, definit pentru fiecare an de

studiu.Se obsevă o continuitate a competențelor specifice la nivel de ciclul de învățământ ,de la o clasă la alta.
Sugestiile privind activităţile de învăţare şi evaluarea didactică pot fi incluse în etapele lecţiilor în funcţie de modelul de proiectare utilizat de catre profesor.

Cum aflăm dacă elevii au învăţat lecţia? Acest fapt il aflam prin evaluare, prin raspunsurile date de elevi la nivel de cunoștinte , prin definirea anumitor termeni, prin rezolvarea sarcinilor de lucru, prin abilitatile practice, de exemplu sa confectioneze o corabie in miniatura, sau compararea cunostintelor anterioare cu cele noi, etc, iar la nivel atitudinal poate descrie comportamentul Sfantului Nicolae fata de cele 3 fetite pe care le-a ajutat si comportamentul lui unui copil care raneste un animal, sau arunca hartii in clasa, etc.

De exemplu :

FIŞĂ DE LUCRU- clasa a VI-a

Lecția: MĂRTURII DESPRE AJUTORUL PRIMIT DE LA DUMNEZEU

ÎN PLAN DE CUNOȘTINȚE VA TREBUI SA ALEAGA INFORMAȚIA CORECTĂ:

1.Citește cu atenție afirmațiile de mai jos și scrie litera A, dacă afirmația este adevărată și F, dacă afirmația este falsă:

A/F a) Domnul Iisus îi ascultă și îi sprijină pe ceicare Îi cer ajutorul în diferite situații ale vieții.

A/F b) Mântuitorul Hristos nu i-a ajutat pe cei aflați în suferințe.

A/F c) Mântuitorul le-a poruncit să nu spună nimănui, dar ei au mărturisit că Iisus i-a tămăduit.

A/F d) Slăbănogul a mărturisit tuturor ajutorul primit de la Iisus Hristos.

A/F e) Cei care Îl mărturisesc vor primi răsplată.

ÎN PLAN ATITUDINAL:

2.Menționați 2 virtuți pentru:

slăbănogul de la scăldătoarea Vitezda :

1 ……

2 ……..

ÎN PLANUL ABILITATILOR PRACTICE :

3. REALIZAREA UNEI SCHEME CU COMPORTAMENTE :

PLĂCUTE LUI DUMNEZEU	NEPLACUTE IN FATA LUI DUMNEZEU

Exemple de activitati de buna practica realizate in cadrul orei de religie în planul comopetențelor civice și sociale:

Acțiune de volunatriat ,, Pe fir cu Moș Nicolae,, în care am adus bucurie copiilor defavorizați din localitatea lor.

Acțiune de voluntariat desfășurată în cadrul orei de religie ,, Să protejăm natura, darul lui Dumnezeu pentru om,,

Ora de religie desfișurată în online ,, Recunoștința față de binele primit,,, clasa aVI-a

Inovații în educația preșcolară: abordări progresive

Prof. Înv. Preșcolar Chindea Claudia
Școala Gimnazială Teremia Mare
Gr. PN Nerău

Educația preșcolară reprezintă stadiul inițial al sistemului de învățământ formal, destinat copiilor cu vârste cuprinse între aproximativ 3 și 6 ani. Această etapă este concepută pentru a oferi copiilor un mediu stimulant și sigur în care să învețe și să se dezvolte într-un mod holistic, având în vedere aspectele cognitive, sociale, emoționale și fizice ale dezvoltării lor.

Perioada preșcolară este crucială în dezvoltarea copilului din mai multe motive:

- Fundamentarea competențelor de bază: Educația preșcolară oferă oportunități pentru copii să-și dezvolte abilitățile de bază în domenii precum limbajul, matematica, științele, creativitatea și abilitățile sociale. Aceste competențe servesc ca temelie pentru învățarea continuă pe tot parcursul vieții.
- Stimularea curiozității și a explorării: În mediul preșcolar, copiii sunt încurajați să exploreze lumea din jurul lor prin intermediul jocului și al activităților practice. Această explorare activă stimulează curiozitatea și setea de cunoaștere, pregătindu-i pentru învățarea ulterioară.
- Dezvoltarea abilităților sociale și emoționale: Educația preșcolară oferă oportunități esențiale pentru copii să învețe să interacționeze cu alți copii și adulți într-un mediu structurat și susținător. Ei învață să-și exprime emoțiile, să-și dezvolte empatia și să înțeleagă importanța cooperării și a respectului reciproc.
- Promovarea independenței și a abilităților de rezolvare a problemelor: În cadrul educației preșcolare, copiii sunt încurajați să devină mai independenți și să-și dezvolte abilitățile de rezolvare a problemelor. Ei învață să-și facă alegeri, să-și gestioneze timpul și să-și depășească obstacolele într-un mediu sigur și susținător.
- Pregătirea pentru școală și pentru viață: Educația preșcolară îi pregătește pe copii pentru tranziția către învățământul primar și pentru viața în societatea modernă. Aceasta îi ajută să dobândească abilitățile necesare pentru a avea succes în școală și în viața de zi cu zi, precum și să-și dezvolte o atitudine pozitivă față de învățare și explorare.

Educația preșcolară joacă un rol esențial în dezvoltarea copilului, oferindu-le acestora fundația necesară pentru a deveni adulți încrezători, autonomi și bine pregătiți pentru provocările vieții. Este o perioadă critică în care se pot forma bazele pentru succesul pe termen lung al copilului în domeniul academic și al vieții în general.

Metodele inovative de predare și învățare reprezintă abordări și tehnici educaționale care implică utilizarea unor strategii noi, creative și adaptative pentru a sprijini procesul de învățare al elevilor. Aceste metode se bazează pe cercetările recente în domeniul educației și pe înțelegerea în continuă evoluție a nevoilor și caracteristicilor individuale ale elevilor. Ele pun accentul pe implicarea activă a

elevilor în procesul de învățare, pe dezvoltarea abilităților lor critice și creative și pe crearea unui mediu de învățare stimulant și relevant.

Este important să aplicăm metode inovative de predare și învățare în educația preșcolară din mai multe motive:

- Răspuns la nevoile individuale: Copiii preșcolari au nevoi și ritmuri de învățare diferite. Metodele inovative permit personalizarea procesului de învățare pentru a se potrivi mai bine nevoilor și abilităților individuale ale fiecărui copil, astfel încât să se asigure că toți copiii sunt sprijiniți în maximizarea potențialului lor.
- Stimularea imaginației și creativității: Metodele inovative de predare și învățare încurajează explorarea, jocul și creativitatea în procesul de învățare. Acestea oferă copiilor oportunități ample de a-și folosi imaginația și de a-și dezvolta gândirea creativă, care sunt esențiale pentru dezvoltarea lor holistică.
- Promovarea abilităților sociale și colaborative: Multe metode inovative implică activități de grup și colaborare între copii. Aceste activități nu numai că promovează dezvoltarea abilităților sociale, cum ar fi comunicarea și lucrul în echipă, dar și încurajează empatia, înțelegerea și respectul reciproc.
- Încurajarea gândirii critice și rezolvării de probleme: Metodele inovative încurajează gândirea critică și rezolvarea de probleme prin intermediul activităților practice și provocărilor relevante pentru vârsta copiilor. Acestea îi încurajează pe copii să pună întrebări, să exploreze și să experimenteze în mod activ pentru a-și dezvolta abilitățile de rezolvare a problemelor.
- Pregătirea pentru lumea modernă: În lumea modernă, este important ca elevii să dobândească abilități relevante pentru secolul 21, cum ar fi gândirea critică, rezolvarea de probleme, colaborarea și comunicarea. Metodele inovative de predare și învățare sunt concepute pentru a încuraja și dezvolta aceste abilități încă din primele etape ale educației.

Aplicarea metodelor inovative de predare și învățare în educația preșcolară este esențială pentru a asigura că copiii sunt pregătiți să facă față provocărilor și oportunităților lumii moderne. Aceste metode creează un mediu de învățare stimulant și adaptabil, care îi încurajează pe copii să-și dezvolte abilitățile, creativitatea și curiozitatea, pregătindu-i pentru succesul în viață.

Exemplificate metodele inovative de predare și învățare pentru preșcolari menționate anterior:

Învățare prin joc:

Un exemplu ar putea fi utilizarea unui colț de joacă tematic în clasă, unde copiii pot explora roluri și scenarii diferite, cum ar fi un magazin alimentar sau un spital de jucărie. Prin intermediul acestor jocuri, copiii pot învăța despre concepte matematice simple, cum ar fi numărarea și sortarea, sau pot dezvolta abilități sociale, cum ar fi colaborarea și rezolvarea problemelor.

Metoda Montessori:

Într-o clasă Montessori, copiii ar avea acces la materiale didactice specifice și structurate, cum ar fi materialele sensoriale sau de matematică. Un exemplu ar putea fi utilizarea "cilindrilor de formă", unde copiii învață să facă corespondența între formele geometrice și orificiile corespunzătoare dintr-un bloc de lemn, dezvoltând astfel coordonarea ochi-mână și recunoașterea formelor.

Abordarea Reggio Emilia:

Pentru a implementa abordarea Reggio Emilia, educatoarea ar putea organiza un proiect de explorare a naturii în curtea școlii. Copiii ar putea să colecteze mostre din mediul lor înconjurător, să le studieze folosind lupi de mărire și să documenteze observațiile lor prin desene și discuții în grup. Acest proiect ar promova curiozitatea și investigarea activă, iar rezultatele ar putea fi expuse într-un "atelier al naturii" creat în clasă.

Învățarea bazată pe proiecte:

Un exemplu de proiect ar putea fi construirea unei "orașe din carton". Împreună, copiii ar putea planifica și construi un oraș folosind cutii de carton, hârtie colorată și alte materiale reciclabile. În timp ce lucrează la acest proiect, copiii pot învăța despre concepte precum spațiul și comunitatea, pot dezvolta abilități practice, cum ar fi tăierea și lipirea, și pot colabora pentru a rezolva problemele întâmpinate în timpul construcției.

Aceste exemple ilustrează modul în care metodele inovative de predare și învățare pot fi aplicate în practică în contextul educației preșcolare, oferind copiilor oportunități ample de explorare, descoperire și dezvoltare.

Bibliografie:

Otilia Clipa - "Educația preșcolară în România. Strategii de formare continuă"

Luminița Olteanu -"Educație și formare continuă. Strategii de intervenție și dezvoltare personală"

Viorica Trif - "Metode inovative de predare și învățare în educația timpurie"

Katz, L. G., & Chard, S. C. (2013). Angajarea minților copiilor: Abordarea proiectului. Grupul de publicații Greenwood.

Montessori, M. (1964). Metoda Montessori: Pedagogia științifică aplicată educației copiilor în casele pentru copii. Editura Schocken Books.

Edwards, C., Gandini, L., & Forman, G. (Eds.). (1998). Cele o sută de limbaje ale copiilor: Abordarea Reggio Emilia în educația timpurie a copiilor. Editura Ablex Publishing Corporation.

Pianta, R. C., Barnett, W. S., Burchinal, M., & Thornburg, K. R. (2009). Efectele educației preșcolare: Ce știm, în ce măsură politicile publice sunt sau nu aliniate cu baza de dovezi și ce mai trebuie să știm. știința psihologică în interes public, 10(2), 49-88.

DESPRE C.E.S LA GRĂDINIȚĂ

Prof.înv.preșcolar Morar Cristina-Adriana
G.P.N CIONEȘTI-Liceul Tehnologic"Tara Moților"- Albac, AB

Argumentul acestui material este tocmai ideea că incluziunea poate și este mai mult decât un discurs demagogic, declarativ; ea poate fi pusă în practică prin tehnici concrete de predare și adaptare curriculară individualizată, prin formarea și dezvoltarea conștiinței tuturor copiilor pentru accepțiunea diversitară de orice tip. Grădinița are ca scop crearea unui program coerent și coordonat de incluziune a copiilor preșcolari cu diferite dizabilități, de alte etnii, proveniență socială etc. și pregătirea celorlalți copii în vederea acceptării acestora alături de ei, fără diferențe de manifestare comportamentală sau verbală. De asemenea, se impune și implementarea unor strategii coerente de dezvoltare a conștiinței și a comportamentelor copiilor în spiritul toleranței şi nediscriminării, a acceptării de șanse egale pentru toți copiii.

Educația de tip incluziv este o educaţie de calitate, accesibilă şi care îşi îndeplineşte menirea de a se adresa tuturor copiilor, fără discriminare. În întreaga lume, din ce în ce mai mulți copii care provin din medii defavorizate urmează grădinițele, școlile primare sau gimnaziale. Fiecare copil este diferit şi special şi are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu dizabilităţi. Toţi copiii au dreptul la educaţie în funcţie de nevoile lor. Educaţia incluzivă are ca principiu fundamental un învăţământ pentru toţi, împreună cu ceilalți, care constituie un deziderat şi o realitate ce câștigă adepți și se concretizează în experiențe și bune practici de integrare/ incluziune.

Integrarea/ incluziunea poate fi susținută de existența unui cadru legislativ flexibil și realist, de interesul și disponibilitatea cadrelor didactice din școala de masă și din școala specială, de acceptul și susținerea părinților copiilor integrați, de implicarea întregii societăți civile, dar și de nivelul de relații ce se formează și se dezvoltă la nivelul clasei integratoare care se bazează pe toleranță și respect față de copilul cu probleme. Grădinița care îi receptează în colectivitatea sa pe copiii defavorizați și își determină intern „direct și indirect", atitudinea față de aceștia este alcătuită din: educatoare, părinți, copii, iar la nivel extern, societatea cu numeroase instituții și diverși factori media. O condiție esențială pentru reușita acestor acțiuni comune ale celor trei factori activi din grădiniță este existența unor relații de înțelegere, constructive care se realizează prin atitudini deschise, prin disponibilitate, printr-un „pozitivism" specific ce se cimentează cu voință și convingere.

Educatoarea trebuie să cunoască deficiențele copiilor (printr-o evaluare pe o anumită perioadă) pe care îi are în grupă, în scopul înțelegerii acestora și pentru a-și putea panifica activitățile, în funcție de necesitățile copiilor. Este foarte importantă sensibilizarea copiilor și pregătirea lor pentru a primi în rândurile lor un coleg puțin diferit: ca personalitate, ca și bagaj de cunoștințe, ca și limbaj, ca și mod de acționa și de a socializa…. Sensibilizarea se face prin simulări: crearea și aplicarea unor jocuri/activități care permit stimularea unor deficienţe, ceea ce determină copiii să înţeleagă mai bine situaţia celor ce au dizabilităţi: prin povestiri, texte literare, prin discuţii, joc de rol, povești inventate pe o anumită situație!

Grădiniţa este incluzivă printr-un curriculum flexibil şi deschis ce permite adaptări succesive. Nu copilul urmează curriculumul, ci acesta este un instrument menit să sprijine dezvoltarea lui, se adaptează

nevoilor şi particularităţilor acestuia. Când spunem ,,grădiniţă incluzivă", nu trebuie să ne ducem cu gândul la copiii cu CES, ci la fiecare copil în parte, pentru că fiecare are un ritm propriu de dezvoltare şi la un moment dat poate avea nevoie de anumite "ateni" speciale în ceea ce priveşte educaţia. Există, de asemenea, şi anumite situaţii de risc, în care educatoarea trebuie să cunoască trăirile şi comportamentele copilului, pentru a-l sprijini. Riscurile pot apărea din mediul socio-cultural din care acesta face parte, din relaţiile de familie care îi determină existenţa zilnică, precum şi modul de dezvoltare, din modelele formale educaţionale ce pot exercita un stres deosebit asupra copilului care nu corespunde ,,normalităţii" cu care ne-am obişnuit.

Pentru a evalua un copil, eu ca educatoarea trebuie să am în vedere competenţele şi capacităţile educaţionale ale fiecărui copil cu care intră în colectivitate şi neapărat, să identific:

- cum este fiecare?
- ce știe fiecare?
- ce știe să facă fiecare?
- cum (poate) cooperează cu ceilalţi.

Din punctul meu de vedere, pentru abordarea unei educaţii incluzive în grădiniță, educatoarea, ar fi recomandat, să parcurgă următorii paşi:

- ❖ să asigure accesul tuturor copiilor la programul grădiniţei, dar şi la modificările şi adaptările acestuia;
- ❖ să asigure participarea tuturor familiilor la decizii şi acţiuni în favoarea tuturor copiilor;
- ❖ să evalueze permanent şi periodic progresele pe care le fac toţi copiii, nu numai din punctul de vedere al achiziţiilor intelectuale, dar şi al relaţiilor sociale, al cooperării şi colaborării, al dezvoltării imaginii de sine şi încrederii în forţele proprii;
- ❖ să elaboreze planuri individualizate, personalizate pentru copiii care au nevoie de sprijin în anumite componente ale dezvoltării şi la anumite momente;
- ❖ să asigure un climat primitor şi deschis prin organizarea mediului educaţional cât mai eficient şi stimulator;
- ❖ să aibă discuţii, în prealabil, cu preșcolarii pentru a se accepta unii pe alţii, pentru a negocia, a colabora şi a lucra împreună;
- ❖ să asigure un curriculum flexibil şi deschis la care să aibă acces şi părinţii;
- ❖ să evalueze fiecare copil prin observaţie directă şi indirectă pentru a asigura participarea lui adecvată la activităţile curriculare;
- ❖ să ajusteze permanent curriculumul pentru a-l adapta la nevoile educative ale copiilor, chiar și dacă este vorba despre UN SINGUR COPIL, diferit de ceilalți;

În lucrare de față aș vrea să mă opresc asupra uni caz de la nivelul grupei mele. Băiețelul T.M. de 4 ani și 8 luni, vine direct în grupa mijlocie (datorită faptului că stă foarte departe, nu a frecventat grupa mică). Cinci zile locuiește doar cu bunica maternă, iar sâmbăta-duminica își reia locul în familie alături de celălalt frate (mai mic) și părinții. Copilul vine în grădiniță folosind uzual o vorbire "încărcată" cu anumite cuvinte neșlefuite/folosirea perfectului simplu: taticu, mamica, fusei, mancai, baui, coptilu, crionul, mâța, cânele, pita, amu; cuvinte care stârnesc râsul colegilor de grupa mare, iar mie ba îmi fură câte un zâmbet, ba mă provoacă spre a-l corecta, iar colegii de grupa mare adresează mereu întrebarea "Ce a spus? Ce a înseamnă? Ce a vrut să zică?"…

Mai mult se observă că nu are deprinderi de a ține creionul în mână sau a recunoaște culori (la toate le zice pe ”ghicite”…), dar cu mult bun simț și cu bucurie de a se juca și a fi parte, alături de ceilalți copii, din grupă! După câteva zile în care a frecventat grădinița, am văzut cu ce am de a face! Pentru a evita marginalizarea și ironia din partea colegilor mi-am trasat următorul plan:
-prin atitudinea faţă de el am păstrat o aparenţă de normalitate, copilul fiind tratat la fel ca ceilalţi copii din grupă.;
-conduita şi atitudinea mea a trebuit să demonstreze celorlalţi copii că aveam aceleași reguli ca şi pentru ceilalţi copii din grupă, însă pentru T.M. trebuiau repetare mai des, în diferite împrejurări!
-mi-am asumat rolul de moderator, promovând contactul direct între copiii din grupă prin direcționarea întrebările (către acel copil) care aveau răspunsuri scurte, pentru a putea fi ușor corectat și de a nu fi pus în situația de a reda ceva cu multe cuvinte, propoziții dezvoltate;
-l-am încurajat şi l-am stimulat ori de câte ori era nevoie (atât individual cât și frontal), dându-i încrederea în forţelele proprii, făcându-l să zâmbească, de multe ori.....!
Un aspect interesant în toata această problema este faptul că si părinții vorbesc la fel, cu același accent, cu același fel de a se exprima! Le-am recomandat, direct si discret, că e nevoie să vorbim mai corect în familie pentru că părinții sunt primii educatori ai copilului…....!
Cert e că după aproape un an, băiețelul T.M a început să îi copieze pe colegi și să se detașeze puțin câte puțin de ”exprimarea” din familie. Deci activitatea în grupul de copii și ”corectările din umbră” au ajuns la efectul scontat! Constat că educaţia părinţilor şi consilierea acestora are un rol important în integrarea copiilor cu diferite ”afecțiuni” în grădiniţă. Rezultatele muncii pentru promovarea incluziunii, atât directe cât şi indirecte, faţă de partenerii educaţionali (părinţi, familia) apar după intervale mari de timp şi sunt efectul unui exerciţiu asiduu, susţinut și cu multă grijă abordabil!

O planificare nu poate porni aşa, tradiţional, ca altă dată, de la conţinuturi, ci de la personalităţile copiilor, de la caracteristicile şi particularităţile individuale. Pe de altă parte, grădiniţa, ca instituţie, nu poate face faţă singură cerinţelor multiple ale unui program eficient de educaţie. Este nevoie de un parteneriat între grădiniţă-familie-comunitate, de o construcţie comună în folosul copilului, fără prejudecăţi, bazată pe respect reciproc, acceptare, toleranţă, indiferent de situaţia economică, socială sau educaţională a părinţilor. Educatoarea, la rândul ei, trebuie să răspundă diversităţii şi unicităţii fiecărui copil, să-şi orienteze pozitiv atitudinea, limbajul şi metodele pedagogice. Copilul preşcolar se află într-un proces de formare în care fiecare gest, fiecare cuvânt, fiecare privire din partea adulţilor care îl înconjoară poate să îi influienţeze imaginea de sine. Este foarte importantă atitudinea educatoarei la acţiunile copilului, apelativele, aprecierea pozitivă sau negativă, pentru a-i da copilului, a pierde încredere în forţele proprii.

În acest sens, educația incluzivă, vizează reabilitarea și formarea persoanelor cu nevoi speciale, aflate în dificultate psihomotorie, de intelect, de limbaj, psihocomportamentală, senzorială, printr-o serie de măsuri de natură juridică, politică, socială, pedagogică. În pedagogia contemporană există o preocupare intensă pentru găsirea căilor și mijloacelor optime de intervenție educativă, încă de la vârstele mici, asupra unei categorii cât mai largi de populație infantilă. Astfel, conștiința copiilor, de la cea mai fragedă vârstă, trebuie formată și dezvoltată, învățându-i pe aceștia că primirea copiilor „diferiți”, alături de toți ceilalți, trebuie făcută nu de dragul lor, în primul rând, și nu din milă pentru ei, ci pentru dreptul fiecărui individ de a participa la acțiuni comune pentru dezvoltarea lui ulterioară , pentru a contribui și el la dezvoltarea comunității în care trăiește.

Bibliografie:
Vrășmaş, Ecaterina Adina, Educaţia copilului preşcolar, Editura ProHumanitas, Bucureşti, 1999
Vrășmaș, Ecaterina Adina, Introducere în educaţia cerinţelor speciale, Editura Credis, București, 2004
www.didactic.ro
www. itech.ro

Implicații ale dramatizării poveștilor raționale în procesul instructiv-educativ și recuperator al elevilor cu CES

Profesor itinerant și de sprijin: Brie Camelia
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă „Miron Ionescu", Cluj-Napoca

Ca parte integrantă a copilăriei, poveștile contribuie la dezvoltarea emoțională și comportamentală a copiilor.

Atunci, când poveștile sunt create de specialiști psihologi pe baza unor modele cognitiv-comportamentale, astfel încât, pe lângă caracterul ludic, să ajute direct la creșterea unor copii raționali și sănătoși, ele capătă funcții formative, întrucât prin intermediul lor se identifică și modifică credințele iraționale care generează patologie și suferință copiilor, și în paralel se asimilează credințe raționale care generează o stare de sănătate psihică, emoțională și comportamentală pentru copii, ajutându-i să se dezvolte armonios din punct de vedere psihologic. Așadar, prin conținutul psihologic integrat în fiecare poveste, părinți, bunicii și educatorii vor reuși mai bine să contribuie la dezvoltarea unor copii raționali, sănătoși din punct de vedere psihologic, emoțional și comportamental.

Poveștile raționale reprezintă un model al educației rațional-emotive și comportamentale, care este o formă de psihoterapie cognitiv-comportamentală. Psihoterapiile cognitive și comportamentale (cognitiv-comportamentale) constituie acel segment din familia largă a psihoterapiilor care este cel mai bine validat științific și a cărui eficientă a fost demonstrată în studii științifice. Asumpțiile fundamentale ale tuturor psihoterapiilor cognitiv-comportamentale sunt:

1. Evenimentele de viața nu ne afectează răspunsurile/reacțiile în mod direct ci modul în care le interpretăm (cogniții noastre-modul în care gândim despre ele) cauzează răspunsurile/reacțiile noastre cognitive (ex. ideea că nu merit să trăiesc), comportamentale (ex. izolare și lipsă de comunicare), subiectiv-emoționale (ex. trăire depresivă) și biologice (ex. creșterea tensiunii arteriale).
2. Cogniții prin care interpretăm aceste evenimente de viață pot fi identificate. Această identificare poate fi directă, în cazul cogniților conștiente, sau indirectă (ex. prin indicatori comportamentali) în cazul cogniților inconștiente.
3. Odată identificate, cogniții pot fi schimbate prin tehnici psihologice specifice; astfel, cogniții iraționale/dezadaptative care generează răspunsuri disfuncționale sunt înlocuite cu cogniții raționale/adaptative care generează răspunsuri funcționale.[10]

[10] pag. 5-6, *Prefață* ("Povești raționale pentru copii", Virginia Waters), Prof. univ. dr. Daniel David, Conf. univ. dr. Adrian Opre

Terapia raţional-emotivă şi comportamentală (REBT) se defineşte printr-o serie de caracteristici care o individualizează fată de terapiile cognitive şi cele cognitiv-comportamentale prin focalizarea pe un tip special de cogniţii, şi anume, cogniţiile iraţionale şi raţionale. Identificarea şi modificarea credinţelor iraţionale care generează patologie si suferinţă, precum şi asimilarea unor credinţe raţionale care generează o stare de sănătate psihică, constituie puncte fundamentale ale REBT.

De-a lungul ultimelor 6 decenii, REBT şi extensia sa educaţională, Educaţia Raţional Emotivă, au fost adoptate de o largă varietate de practicieni din sistemul sănătăţii mentale, care lucrează cu copii şi adolescenţi. Cei care au încorporat şi integrat REBT în practica lor individuală cu cei de vârste mici, au remarcat că elementele esenţiale ale REBT le-au eficientizat practica.

Tendinţa majoră a generaţiei actuale de copii de a avea mai multe probleme emoţionale şi, implicit, comportamentale decât în trecut, impune cu necesitate abordarea unui program psihoeducaţional de intervenţie preventivă adresat elevilor (Educaţia raţional-emotivă şi comportamentală - EREC). Problemele întâmpinate de copii acoperă o arie foarte largă: sunt mai singuri şi mai deprimaţi, mai furioşi şi mai nestăpâniţi, mai emotivi şi mai înclinaţi să devină anxioşi din orice, mai impulsivi şi mai agresivi. Soluţia depinde de felul în care noi considerăm potrivită pregătirea tinerilor pentru viaţă.

Toate aceste aptitudini pot fi insuflate elevilor din primii ani de şcoală, ba chiar încă de la grădiniţă. Iniţierea şi dezvoltarea lor pe durata şcolarităţii le va acorda, la maturitate, elevilor implicaţi o şansă mai mare de a se adapta la cerinţele, mereu crescânde ale societăţii, independent de potenţialul intelectual ereditar al fiecăruia. Esenţiale în acest sens sunt mărturiile unor investigaţii neurobiologice care au demonstrat că există o adevărată ”fereastră de oportunităţi” pentru formarea obiceiurilor emoţionale ale elevilor (Goleman, 1995). Moştenirea genetică îl înzestrează pe fiecare dintre noi cu o serie de emoţii fundamentale care se vor regăsi în structuri temperamentale. Lecţiile emoţionale pe care le învăţăm în copilărie, acasă şi la şcoală, ne modelează circuitele emoţionale, sporindu-ne sau diminuându-ne adaptabilitatea emoţională. Prin urmare, copilăria şi adolescenţa sunt perioade optime pentru a ne forma acele obiceiuri emoţionale esenţiale care îşi vor pune amprenta mai apoi pe întreaga existenta.

Pe scurt, programele EREC îşi propun să ajute elevii în încercările lor de a-şi spori productivitatea şi, deopotrivă starea de bine, independent de statutul lor economic sau de talentele particulare ce la deţin. Altfel spus, prin programele EREC, elevii au şansa de a-şi îmbunătăţi abilităţile de gândire critică şi, implicit, de a-şi optimiza sentimentul de autoeficacitate graţie căruia însuşi traseul lor vocaţional şi stabilirea acestuia se limpezesc.[11]

Programele EREC sunt fundamentate pe principiile teoretice ale Terapiei Raţional-Emotive şi Comportamentale (REBT). Bazată pe lucrările lui Albert Elis, fondatorul Institutului pentru Terapie Raţional-Emotivă şi Comportamentală este o intervenţie de consiliere întemeiată pe asumpţia că problemele emoţionale sunt rezultatul unui stil de gândire deficitar cu privire la unele evenimente şi nu al evenimentelor în sine. Astfel, REBT presupune existenta unui sistem cognitiv-emoţional-comportamental. Această idee este ilustrată de modelul ABC al perturbărilor emoţionale, în care A

[11] p. viii-xi, Vernon, Ann (2006). *Dezvoltarea inteligenţei emoţionale – educaţie raţional-emotivă şi comportamentală, clasele I-IV*, Editura ASCR, Cluj-Napoca

reprezintă evenimentul activator, B – convingerile despre eveniment, iar C – consecințele emoționale și comportamentale.

Mulți oameni au impresia că evenimentele activatoare cauzează nemijlocit consecințele. Totuși, testele REBT pun accent pe intervenția convingerilor despre evenimentul activator, care au un rol critic în determinarea consecințelor. Dacă convingerile sunt raționale, ele conduc la emoții moderate care dau posibilitatea oamenilor să acționeze constructiv și să-și îndeplinească scopurile. În opoziție, convingerile iraționale conducă la emoții disfuncționale, cum ar fi mânia, anxietatea sau depresia, care nu fac decât să îngreuneze atingerea scopurilor.

Asumpția de bază a REBT se referă la faptul că distrasul emoțional își are rădăcinile în trei mari categorii de convingeri iraționale.

1. ”Eu **trebuie** să mă descurc bine și să câștig aprobare pentru ceea ce fac, pentru că, altfel, sunt considerată o persoană de nimic.”

2. ”Ceilalți **trebuie** să mă trateze cu considerație și bunătate, exact în modul în care eu îmi doresc să fiu tratat/ă; dacă nu o fac, societatea și universul ar trebui să îi blameze cu severitate, să îi condamne și să îi pedepsească pentru lipsa lor de considerație.”

3. ”Mediul în care **trăiesc** eu trebuie astfel organizat încât, practic, eu să primesc tot ceea ce vreau într-un mod confortabil, facil și rapid și să nu mi se întâmple aproape nimic din ceea ce nu-mi doresc.” (A. Ellis, 1980, p.5-7)

Aceste convingeri iraționale dau naștere unor emoții și atitudini disfuncționale.

1. Lipsa de valoare (worthlessness): sunt o persoană fără valoare dacă nu mă descurc foarte bine și nu câștig aprobarea altora așa cum ar trebui.

2. Catastrofarea (awfullizing): este catastrofal, groaznic sau oribil că nu mă descurc așa cum trebuie.

3. Convingeri de tipul ”nu suport„ (frustration, intolerance): nu pot tolera, nu pot suporta lucrurile care mi se întâmplă și care ar trebui să nu mi se întâmple. (A. Ellis, 1980, p.8)

Acel ”trebuie” care caracterizează aceste emoții și atitudini se traduce în următoarele tipuri de convingeri, ușor de depistat pentru oricine lucrează cu copiii de vârstă școlară:

- este cumplit dacă ceilalți nu mă plac;
- sunt o persoană rea dacă greșesc;
- totul trebuie să se întâmple așa cum vreau eu, și eu trebuie mereu să am ceea ce vreau;
- trebuie să primesc cu ușurință ceea ce vreau;
- lumea trebuie să fie dreaptă;
- trebuie să câștig;
- nu ar trebui să aștept pentru a avea ceva;
- este mai bine să evit provocările decât să risc eșecul;
- trebuie să mă conformez grupului;
- nu suport să fiu criticat;
- este vina părinților mei că sunt nefericit;
- nu pot să fac nimic pentru a depăși starea în care sunt. (V. Waters, 2003)

O dată identificate asemenea convingeri iraționale, devin operative D-ul și E-ul din modelul ABC. Disputarea, D, înseamnă provocarea convingerilor iraționale prin chestionarea asumpțiilor referitoare la

eveniment. Pe măsură ce disputarea înaintează și convingerile iraționale sunt înlocuite cu cele raționale, apar emoții, E, din ce în ce mai adaptative.[12]

Caracteristici ale gândurilor raționale:

- derivă din realitate;
- sunt susținute de dovezi reale;
- ajută la obținerea a ceea ce se dorește;
- conduc la sentimente adecvate chiar și în situații neplăcute (iritare, nu furie; regret, nu vinovăție; preocupare, nu anxietate; tristețe, nu depresie);
- exprimă preferințe sau dorințe.

Caracteristici ale gândurilor iraționale:

- nu derivă din realitate;
- nu sunt susținute de dovezi reale;
- nu ajută la obținerea a ceea ce se dorește;
- conduc la sentimente inadecvate (furie, vinovăție, anxietate, depresie);
- sunt exagerări extreme ale unei situații (în termeni de ”groaznic, teribil”);
- sunt solicitări imperative fată de sine, de ceilalți, de viață (”Trebuie!”, ”E neapărat necesar!”, ”Mi se cuvine!”).[13]

Bibliografie:

Preda, Vasile (coord.) (2007). *Elemente de psihopedagogie specială*, Editura EIKON, Cluj-Napoca

Waters, Virginia (2003). *Povești raționale pentru copii*, Editura ASCR, Cluj-Napoca

Vernon, Ann (2006). *Dezvoltarea inteligenței emoționale – educație rațional-emotivă și comportamentală, clasele I-IV*, Editura ASCR, Cluj-Napoca

[12] p.3-5 Vernon, Ann (2006). *Dezvoltarea inteligenței emoționale – educație rațional-emotivă și comportamentală, clasele I-IV*, Editura ASCR, Cluj-Napoca

[13] p. 50-51, Waters, Virginia (2003). *Povești raționale pentru copii*, Editura ASCR, Cluj-Napoca

Era digitală în educație

prof. Ileana – Carmen Dămean
Școala Gimnazială ”Sava Popovici Barcianu” Rășinari, jud. Sibiu

Progresul în tehnologie a adus cu sine o serie de schimbări în procesul educațional din țara noastră. O dată cu utilizarea internetului, au apărut cele mai mari schimbări deoarece acesta a generat apariția și răspândirea pe scară largă a metodelor de predare-învățare la distanță. Utilizarea tehnologiilor moderne, digitale în școală sunt parte importantă a evoluției firești a procesului de predare, precum și o soluție evidentă a tuturor provocărilor pe care elevii le întâmpină de-a lungul procesului de învățare. Încorporarea metodelor moderne de lucru utilizând tehnologiile digitale în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare constituie este oportună în integrarea inovațiilor tehnologice în interacțiunea și implicarea utilizate de metodele tradiționale de lucru.

Trăim într-un spațiu și timp în continuă mișcare, lucru care ne constrânge să fim permanent în alertă, să fim absolut tot timpul pe fugă. Acest lucru afectează sau nu procesul educațional, în funcție de capacitatea fiecăruia, elev sau profesor, de a discerne binele de rău, calitatea de cantitate, lucrurile care ajută de cele care distrug. Tehnologiile moderne sunt parte componentă a procesului educațional, atât la nivelul evoluției profesorului în cariera sa, cât și pentru elevi/studenți. Capacitatea de a discerne până unde e necesară folosirea metodelor moderne și de unde se reia folosirea celor tradiționale, o are sau o dobândește fiecare, în funcție de nevoile sale. În cazul elevilor, modul de integrare a metodelor e o artă pe care o manevrează profesorul.

În trecut, educația primită în școală era considerată a fi suficientă pentru dezvoltarea viitorului adult de succes. În prezent acest lucru nu mai este suficient, adultul de mâine formându-se printr-o educație pe tot parcursul vieții, parte importantă din aceasta utilizând tehnologiile moderne, digitalizarea.

Se remarcă diferențe majore între elevii de azi și cei de ieri, cum de altfel, se remarcă diferențe între profesorii de azi și cei de ieri. Există pentru toți rutina utilizării internetului, folosirea comunicării prin mesaje instant, utilizarea rețelelor de socializare. Există situații în care, deși profesorul la clasă nu folosește instrumente digitale, nici metode și tehnici ce utilizează tehnologiile moderne, elevii acasă le folosesc, informațiile le preiau sau le verifică folosind internetul. Temele pentru acasă sunt în continuare o povară pentru elevi, dar nu din cauza gradului lor de dificultate, ci din cauza faptului că nu mai au starea necesară să le facă/ copieze, știind că de fapt, găsesc online orice răspuns la orice întrebare.

În ajutorul educației moderne au venit orele de Tehnologia Informației și Comunicării, introducând astfel la nivelul unităților școlare calculatorul, tabla interactivă, tabletele. Majoritatea elevilor, profesorilor, cercetătorilor utilizează în prezent tehnologiile digitale, atât pentru studiu individual, cât și în predarea/ cercetarea desfășurată. E ușor de înțeles că actul educațional nu mai este privit ca o muncă efectivă a cadrului didactic, ci acesta devine o interacțiune între elev și calculator, sub coordonarea profesorului.

Avantajele și dezavantajele instruirii asistate de calculator sunt numeroase.
Astfel, avantaje pot fi:

- Stimularea capacității de învățare inovatoare, adaptată schimbărilor sociale rapide
- Creșterea randamentului însușirii coerente a cunoștințelor prin aprecierea imediată a răspunsurilor elevilor
- Întărirea motivației elevilor în procesul de învățare
- Instalarea climatului de autodepășire, competitivitate
- Dezvoltarea culturii vizuale
- Conștientizarea faptului că noțiunile învățateîși va găsi ulterior utilitatea
- Facilități de prelucrare rapidă a datelor, de efectuare a calculelor, de afișare a rezultatelor, de realizare de grafice/tabele
- Introducerea unui stil cognitiv, eficient, un ritm de muncă independent
- Asigurarea alegerii și folosirii strategiilor potrivite pentru rezolvarea aplicațiilor variate
- Asigurarea unui feedback permanent, astfel încât profesorul să poată reproiecta activitatea sa în funcție de rezultat
- Dezvoltarea gândirii astfel încât, pornind de la o modalitate generală de rezolvare a problemei, elevul să își găsească singur rezolvarea
- Stimularea imaginației
- Îmbunătățirea perspectivei relaționale prin stabilirea de relații interumane între educator și educabil.

Există, evident, și dezavantaje precum:

- Costurile ridicate ale tehnologiei de ultimă generație, fiind un obstacol pentru persoanele provenite din medii dezavantajate
- Utilizarea, la întâmplare, a tehnologiei digitale, în special a calculatorului, fără un scop precis în timpul orelo, se transformă în plictiseala
- Individualizarea excesivă a învățării
- Folosirea în exces a calculatorului duce la pierderea abilităților practice, de calcul, de scriere, de investigare a realității.

Entuziasmul pentru noile tehnologii a stins oarecum cote ridicate, datorită utilizării pe scară largă a acestora și, în special, a internetului. E important de remarcat în ce măsură această utilizare duce la progres și cât trebuie tras un semnal de alarmă asupra regresului. În acest context, aplicarea noilor tehnologii ale informațiilor și comunicației în mod corect poate avea ca rezultat creșterea creativității și îmbunătățirea muncii în echipă, schimbarea rolului profesorului, reducerea frustrărilor pentru elevi, acces simultan la mai multe surse de învățare/ informare.

Bibliografie:

1. Beetham Helen, Sharp Rhona – Rethinking Pedagogy for a Digital Age – Designing and Delivering E-Learning, 2007
2. Istrate Olimpius – Efecte și rezultate ale utilizării TIC în Educație, 2010

Profesorul și adaptarea lui la noile tehnologii

Prof. Mircea – Ciprian Dorca
Liceul Teoretic ”Constantin Noica” Sibiu

Progresul în tehnologie a adus cu sine o serie de schimbări în procesul educațional din țara noastră. O dată cu utilizarea internetului, au apărut cele mai mari schimbări deoarece acesta a generat apariția și răspândirea pe scară largă a metodelor de predare-învățare la distanță. Utilizarea tehnologiilor moderne, digitale în școală sunt parte importantă a evoluției firești a procesului de predare, precum și o soluție evidentă a tuturor provocărilor pe care elevii le întâmpină de-a lungul procesului de învățare. Încorporarea metodelor moderne de lucru utilizând tehnologiile digitale în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare constituie este oportună în integrarea inovațiilor tehnologice în interacțiunea și implicarea utilizate de metodele tradiționale de lucru.

Trăim într-un spațiu și timp în continuă mișcare, lucru care ne constrânge să fim permanent în alertă, să fim absolut tot timpul pe fugă. Acest lucru afectează sau nu procesul educațional, în funcție de capacitatea fiecăruia, elev sau profesor, de a discerne binele de rău, calitatea de cantitate, lucrurile care ajută de cele care distrug. Tehnologiile moderne sunt parte componentă a procesului educațional, atât la nivelul evoluției profesorului în cariera sa, cât și pentru elevi/studenți. Capacitatea de a discerne până unde e necesară folosirea metodelor moderne și de unde se reia folosirea celor tradiționale, o are sau o dobândește fiecare, în funcție de nevoile sale. În cazul elevilor, modul de integrare a metodelor e o artă pe care o manevrează profesorul.

În trecut, educația primită în școală era considerată a fi suficientă pentru dezvoltarea viitorului adult de succes. În prezent acest lucru nu mai este suficient, adultul de mâine formându-se printr-o educație pe tot parcursul vieții, parte importantă din aceasta utilizând tehnologiile moderne, digitalizarea.

Se remarcă diferențe majore între elevii de azi și cei de ieri, cum de altfel, se remarcă diferențe între profesorii de azi și cei de ieri. Există pentru toți rutina utilizării internetului, folosirea comunicării prin mesaje instant, utilizarea rețelelor de socializare. Există situații în care, deși profesorul la clasă nu folosește instrumente digitale, nici metode și tehnici ce utilizează tehnologiile moderne, elevii acasă le folosesc, informațiile le preiau sau le verifică folosind internetul. Temele pentru acasă sunt în continuare o povară pentru elevi, dar nu din cauza gradului lor de dificultate, ci din cauza faptului că nu mai au starea necesară să le facă/ copieze, știind că de fapt, găsesc online orice răspuns la orice întrebare.

În ajutorul educației moderne au venit orele de Tehnologia Informației și Comunicării, introducând astfel la nivelul unităților școlare calculatorul, tabla interactivă, tabletele. Majoritatea elevilor, profesorilor, cercetătorilor utilizează în prezent tehnologiile digitale, atât pentru studiu individual, cât și în predarea/ cercetarea desfășurată. E ușor de înțeles că actul educațional nu mai este privit ca o muncă efectivă a cadrului didactic, ci acesta devine o interacțiune între elev și calculator, sub coordonarea profesorului.

Avantajele și dezavantajele instruirii asistate de calculator sunt numeroase.
Astfel, avantaje pot fi:

- Stimularea capacității de învățare inovatoare, adaptată schimbărilor sociale rapide
- Creșterea randamentului însușirii coerente a cunoștințelor prin aprecierea imediată a răspunsurilor elevilor
- Întărirea motivației elevilor în procesul de învățare
- Instalarea climatului de autodepășire, competitivitate
- Dezvoltarea culturii vizuale
- Conștientizarea faptului că noțiunile învățateîși va găsi ulterior utilitatea
- Facilități de prelucrare rapidă a datelor, de efectuare a calculelor, de afișare a rezultatelor, de realizare de grafice/tabele
- Introducerea unui stil cognitiv, eficient, un ritm de muncă independent
- Asigurarea alegerii și folosirii strategiilor potrivite pentru rezolvarea aplicațiilor variate
- Asigurarea unui feedback permanent, astfel încât profesorul să poată reproiecta activitatea sa în funcție de rezultat
- Dezvoltarea gândirii astfel încât, pornind de la o modalitate generală de rezolvare a problemei, elevul să își găsească singur rezolvarea
- Stimularea imaginației
- Îmbunătățirea perspectivei relaționale prin stabilirea de relații interumane între educator și educabil.

Există, evident, și dezavantaje precum:

- Costurile ridicate ale tehnologiei de ultimă generație, fiind un obstacol pentru persoanele provenite din medii dezavantajate
- Utilizarea, la întâmplare, a tehnologiei digitale, în special a calculatorului, fără un scop precis în timpul orelo, se transformă în plictiseala
- Individualizarea excesivă a învățării
- Folosirea în exces a calculatorului duce la pierderea abilităților practice, de calcul, de scriere, de investigare a realității.

Entuziasmul pentru noile tehnologii a stins oarecum cote ridicate, datorită utilizării pe scară largă a acestora și, în special, a internetului. E important de remarcat în ce măsură această utilizare duce la progres și cât trebuie tras un semnal de alarmă asupra regresului. În acest context, aplicarea noilor tehnologii ale informațiilor și comunicației în mod corect poate avea ca rezultat creșterea creativității și îmbunătățirea muncii în echipă, schimbarea rolului profesorului, reducerea frustrărilor pentru elevi, acces simultan la mai multe surse de învățare/ informare.

Bibliografie:

3. Beetham Helen, Sharp Rhona – Rethinking Pedagogy for a Digital Age – Designing and Delivering E-Learning, 2007
4. Istrate Olimpius – Efecte și rezultate ale utilizării TIC în Educație, 2010

ROLUL COMUNICĂRII ÎN CONTEXTUL TSA

Dascăl Ramona-Maria, profesor educator,
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă „Miron Ionescu'', Cluj-Napoca

Autismul este o tulburare pervazivă de dezvoltare care cauzează dificultăți de socializare, comunicare și limbaj, schimbări comportamentale, astfel încât persoanele cu autism ajung să proceseze informația diferit de ceilalți oameni.

Autismul este un spectru larg și poate afecta persoana ușor sau sever, începând din primul an de viață, sau în jurul vârstei de 3 ani, când copilul începe să piardă achizițiile dobândite până atunci.

Toți copiii cu autism prezintă dificultăți de comunicare și limbaj într-un fel sau altul, exprimate printr-o slabă capacitate de a interacționa sau comunica cu ceilalți: fie nu vorbesc, fie dacă vorbesc pot avea dificultăți în exprimare sau în înțelegere a celor din jur. Dificultățile se regăsesc și în limbajul nonverbal – înțelegerea și folosirea gesturilor, expresiilor faciale, contactul vizual etc.

Dificultățile de pronunție sunt întâlnite frecvent sub forma dislaliilor (omiterea, alterarea sau înlocuirea unor sunete sau silabe în cuvinte) care afectează claritatea, și chiar și atunci când copilul vorbește, uneori este dificil să înțelegi ce spune. Uneori, datorită problemelor senzoriale, asociate autismului, copiii se pot concentra mai mult pe sunetele din mediu, decât pe sunetul produs de persoanele care vorbesc. Ei par ca sunt tot timpul neatenți la ceilalți sau neinteresați, și pare ca nu aud ce vorbesc cei din jur. Și pentru ca nu imită spontan, la fel ca ceilalți copii, se instalează întârzierea în dezvoltarea limbajului. Fie că nu vor imita deloc ceea ce spun alte persoane, fie vor imita cuvinte sau propoziții întregi fără a le înțelege sensul.

Abilitățile de comunicare vor varia în funcție de dezvoltarea globală a persoanei, în strânsă legătură cu dezvoltarea ei intectuală și socială. Unii copii nu vor reuși să învețe să vorbească în timp ce alții vor putea discuta subiecte complexe, într-un mod foarte elaborat, cu multe detalii. Cei mai mulți dintre copiii cu autism prezintă dificultăți în comunicarea cu ceilalți, deși uneori pot demonstra ca pot vorbi corect și fluent, nu o vor face cu usurință într-o conversație.

Cele mai frecvente dificultăți de comunicare și limbaj se regăsesc în următoarele arii:

- *limbajul este repetitiv și rigid și poate să nu fie funcțional*, fără înțeles pentru ceilalți și fără să urmeze subiectul unei discuții. De exemplu, copilul poate să enumere mărci de mașini în mod repetitiv, sau să repete de nenumărate ori anumite lucruri pe care le-a auzit la alte persoane sau la TV (ecolalie). La copiii la care nu apare ecolalia, de regulă primele cuvinte apar cu întârziere și adesea sunt cuvinte surprinzătoare, de exemplu cifre sau mărci de mașini, ori magazine.

Adesea pot avea întrebări repetitive.
De regulă nu răspund comunicării celorlalți, iar când o fac nu folosesc pronumele personal, persoana I. Adesea s-a crezut despre copiii cu autism că nu aud, datorită faptului că nu răspund comunicării și interacțiunii celorlalți.
- unii copii cu autism au *o intonație diferită*, voce foarte subțire, pițigăiată sau cântată. Uneori au anumite cuvinte sau sunete pe care le folosesc la inceputul conversatiei, de exemplu pot sa-si spuna numele chiar si cunoscutilor foarte apropiati ca start in conversatie, sau pot să te intrebe "Ce mai faci?" deși ați fost tot timpul împreună.
- *interese restrânse și focusarea pe un anumit subiect*. Unii copii pot face monologuri elaborate pe o anumită tema, însă nu pot susține o conversație între 2 sau mai multe persoane pe același subiect. Nu știu cum să înceapă sau să termine o conversație chiar dacă subiectul este unul preferat de ei.
- *dezvoltarea inegală a abilităților de comunicare și limbaj*.

Copiii cu autism de regulă, demonstrează o memorie foarte bună și își pot dezvolta un vocabular bogat pe o temă care îi interesează, deși în alte arii ale limbajului progresul poate fi lent și inegal. Copiii cu autism pot învăța rapid să citească, dar învață mai greu să înțeleagă sensul a ceea ce au citit.
- *dificultăți în înțelegerea limbajului figurat,* în înțelegerea metaforelor, glumelor, zâmbetului, minciunilor sau ironiilor; în înțelegerea umorului în spectacole, filme, desene animate etc. Din acest motiv ei răspund foarte strict sugestiilor, indicațiilor sau instrucțiunilor, și le urmează într-un mod foarte literal, întocmai, fără a vedea ansamblul problemei.
-*nu înțeleg anumite condiții care determină ca o conversație este sau nu este adecvată,* în funcție de moment, de persoanele prezente, de subiect. Nu înțeleg emoțiile și perspectiva diferită a celorlalți, și adesea prezintă o empatie scazută.
- *dificultăți în înțelegerea și exprimarea non-verbală*. Adesea copiii cu autism nu învață spontan gesturile (arătatul cu degetul, contactul vizual, salutul, exprimarea nonverbală a lui DA si NU etc).

În lipsa gesturilor funcționale sau a limbajului, copiii cu autism vor dezvolta frustrări mari neavând instrumente de exprimare a propriilor sentimente, nevoi, preferinte etc. iar aceste frustrări pot fi exprimate în crize de comportament manifestate prin țipete, agresivitate, etc.

Bibliografie:

https://www.autism-aita.ro/limbaj-si-comunicare-in-autism
Carolina Bodea Hațegan- *Logopedia*, editura TREI ,Chișinău, 2020
ASTTRL, Raluca Trifu : curs- Dezvoltarea abilităților de comunicare în comunicare în contextual TSA, *Competența de comunicare în TSA, 2020*

Aspecte ale abordării interdisciplinare în lecțiile de limba română la ciclul primar

prof. înv. primar Enache Andreea Oana
Liceul cu Program Sportiv Câmpulung

Plecând de la realitatea că educația modernă trebuie să dea posibilitatea elevilor să dobândească o înțelegere mai complexă a conținuturilor și să dezvolte o gamă mai largă de competențe și abilități care să îi pregătească pe aceștia pentru societatea actuală, dar și pentru provocările viitoare, abordarea interdisciplinară a lecțiilor de limba română la ciclul primar devine o necesitate ce generează achiziții durabile, transferabile. Ar fi greșit să credem încă într-o organizare rigidă, unilaterală a informației, întrucât între conceptele abordate nu există un vid, ci sunt legate între ele și pot fi înțelese mai bine atunci când sunt puse în context. Integrând elemente din diferite domenii de studiu, este facilitată înțelegerea și asimilarea conținutului predat. Prin tratarea interdisciplinară a lecțiilor de limba română în ciclul primar, aspecte relevante ale vieții cotidiene vin să completeze dezvoltarea personală a elevului, generând competențe generale durabile în timp. Perspectiva interdisciplinară în procesul de învățare a limbii române la ciclul primar reprezintă o modalitate eficientă de a îmbogăți cunoștințele elevilor și de a-i ajuta să înțeleagă mai bine contextul în care se folosește limba română.

În mod practic, în cadrul lecților de limba și literatura română, printre produsele care facilitează o tratare transdiciplinară, putem menționa: harta conceptuală, scheletul de pește, diagrama Venn, afișul, puzzle, proiecte de grup, careul, completarea tabelelor, schemelor, etc. Materialele didactice adaptate, facilitează legătura între diversele discipline și oferă exemple concrete și captivante pentru elevi.

Pentru lecțiile de limba și literatura română putem exemplifica interdisciplinaritatea prin:

- activități practice și experențiale – elevii pot învăța limba română prin intermediul jocurilor de rol, dramatizări, vizite la bibliotecă sau la muzeu, proiecte creative;
- integrarea tehnologiei în cadrul lecțiilor prin utilizarea computerelor pentru crearea unor prezentari, colaje sau videoclipuri legate de temele studiate, poate stimula interesul eleilor pentru această disciplină;
- limbajul artistic utilizat în interpretarea și analiza textelor literare, facilitează integrarea limbii române cu literatura și arta; un subiect literar poate fi asimilat mai ușor de către elevi, dacă acesta este exprimat și prin muzică sau printr-un desen. Să luăm exemplul studierii unui pastel, unde învățătorul poate propune elevilor să audieze un vals despre anotimpuri, iar după lectura pastelului, să redea printr-un desen impresiile, emoțiile simțite la lectura acestor poezii;
- organizarea lecțiilor de limba română în jurul unor teme sau subiecte care au legătură cu alte discipline, cum ar fi istoria, educația civică sau științele; studierea unui text literar poate fi completată prin explorarea aspectelor culturale și istorice asociate perioadei sau evenimentelor descrise în acel text.
- un exemplu de integrare a matematicii în studiul limbii române este reprezentat de ghicitorile matematice dezvoltate pe baza textului studiat sau compunerea unor probleme care să utilizeze elemente din opera literară. Un text precum Cioc! Cioc! Cioc! (Emil Gârleanu) oferă cadrul prielnic

unor discuții despre animale, mediul lor de viață, adaptarea lor la condițiile de mediu, valorificând domeniul științelor naturii.

Ocaziile de reflecție și de discuție pe parcursul lecțiilor construite în acest fel permit elevilor să își exprime ideile și să își dezvolte gândirea critică, pe de o parte facând conexiuni între limba română și celelate discipline integrate, iar pe de altă parte exporându-și propria creativitate în procesul de învățare. Se dezvoltă astfel abilităţile de comunicare, expunere liberă, interpretare, iar elevii își îmbogățesc cultura generală prin informaţii din alte domenii, formându-și valori și atitudini.

Această perspectivă are multiple beneficii pentru elevi asigurând durabilitatea celor asimilate și aplicabilitatea crescută noilor achiziții. În primul rând, îi ajută să își dezvolte abilități de gândire critică și de rezolvare de probleme, întrucât sunt expuși la informații și perspective diferite. De asemenea, îi motivează să învețe, deoarece temele sunt mai relevante și mai interesante atunci când sunt puse într-un context mai larg. În plus, facilitarea interacțiunii între diverse discipline contribuie la dezvoltarea abilităților de comunicare și colaborare în rândul elevilor. Prin integrarea altor discipline în lecțiile de limba română, elevii pot să-și îmbunătățească abilitățile de comunicare și să-și dezvolte capacitatea de a argumenta și de a-și exprima ideile în mod coerent și convingător.

Dincolo de argumentele prezentate mai sus în favoarea acestei acțiuni, activitatea la clasă devine mai atractivă pentru elevi și îi mobilizează, oferind posibilitatea tratării unei teme din mai multe perspective, pentru formarea unei imagini unitare a realității.

EDUCAȚIE PENTRU SĂNĂTATE LA PREȘCOLARI

Prof. înv. preșcolar Pop Andreea
Grădinița cu P.N. Sânbotin
Localitatea Dăești
Județul Vâlcea

Sănătatea este definită ca stare de bine fizică, mentală și socială a fiecărei persoane. Factorii psihosociali care influențează starea de bine și boala sunt: componentele sănătoase sau de risc, abilități cognitive, emoționale și sociale, atitudini și valori personale relaționate cu sănătatea, normele socio-culturale de gen. Principalii factori care au impact asupra stării de sănătate și boală sunt comportamente care descriu stilul de viață: alimentație echilibrată, practicarea exercițiului fizic, reducerea consumului de sucuri, respectarea orelor de somn.

Comportamentele sănătoase sunt învățate social de către copil prin observarea și imitarea adulților. De exemplu, alimentația, practicarea exercițiului fizic sunt comportamente care se învață în familie în perioada timpurie și au un rol definitoriu în dezvoltarea atitudinilor și practicilor din perioadele ulterioare de dezvoltare și din viața adultă relaționate cu stilul de viață sănătos.

Promovarea conceptului de sănătate în rândul copiilor de grădiniță, prin oferirea de informații despre reguli de igienă individuală și colectivă și de formare a unor deprinderi de viață sănătoasă, fundamentează conceptul de educație pentru sănătate, pe care noi dascălii învățământului preșcolar am ales de câțiva ani

să-l implementăm în grădiniță.

Comportamentele sănătoase sunt învățate social de către copil prin observarea și imitarea adulților. De exemplu, alimentația, practicarea exercițiului fizic sunt comportamente care se învață în familie în perioada timpurie și au un rol definitoriu în dezvoltarea atitudinilor și practicilor din perioadele ulterioare de dezvoltare și din viața adultă relaționate cu stilul de viață sănătos.
Sănătatea este definită ca stare de bine fizică, mentală și socială a fiecărei persoane. Factorii psihosociali care influențează starea de bine și boala sunt: componentele sănătoase sau de risc, abilități cognitive, emoționale și sociale, atitudini și valori personale relaționate cu sănătatea, normele socio-culturale de gen. Principalii factori care au impact asupra stării de sănătate și boală sunt comportamente care descriu stilul de viață: alimentație echilibrată, practicarea exercițiului fizic, reducerea consumului de sucuri, respectarea orelor de somn.
Comportamentele sănătoase sunt învățate social de către copil prin observarea și imitarea adulților. De exemplu, alimentația, practicarea exercițiului fizic sunt comportamente care se învață în familie în perioada timpurie și au un rol definitoriu în dezvoltarea atitudinilor și practicilor din perioadele ulterioare de dezvoltare și din viața adultă relaționate cu stilul de viață sănătos.

La vârsta preșcolară, copiii învață comportamente prin observarea și imitarea adulților, își formează atitudinile față de comportamente sanogene și de risc. La această vârstă se formează și reprezentarea stării de sănătate și de boală. Părinții și adulții care interacționează direct cu copiii au un rol major în dezvoltarea comportamentelor sanogene cu rol protectiv asupra sănătății. Adulții influențează comportamentele adoptate de copii rin modelul pe care îl reprezintă. De asemenea, aceștia sunt

principalii furnizori ai oportunităților de petrecere a timpului liber și ai diversității alimentare. Părinții și educatorii sunt cei care conturează preferințele copiilor și atitudinile lor față de comportamentul alimentar, exercițiul fizic prin reacțiile pe care le exprimă.
Educația pentru sănătate la preșcolari permite învățarea comportamentelor sanogene și integritatea lor în rutinele comportamentale. În sens larg, educația pentru sănătate este reprezentată de toate experiențele de învățare care conduc la îmbunătățirea și menținere stării de sănătate. În sens restrâns, educația pentru sănătate implică dezvoltarea abilităților cognitive, sociale și emoționale cu rol protector asupra sănătății și dezvoltarea unui stil de viață sănătos prin întărirea comportamentelor sănătoase și reducerea comportamentelor de risc.
Pentru preșcolari, alimentele și servirea mesei reprezintă o nouă oportunitate de a explora și de a culege infirmații. Comportamentul alimentar în această perioadă de dezvoltare se caracterizează prin: curiozitate (întreabă de ce morcovii sunt portocalii, în loc să îi mănânce, sunt fascinați de noile alimente și de modul de a le servi); scop (preșcolarii mănâncă când le este foame și se concentrează asupra mesei și refuză mâncarea când s-au săturat sau nu le e foame); fluctuanța (apetitul copiilor crește după perioade de activitate intensă și scade când sunt obosiți sau entuziasmații, preferințele culinare se modifică de la o zi la alta); dorința de companie (preșcolarii doresc să mănânce împreună cu alți copii, de multe ori preferințele alimentare a celor din jur)
La vârsta preșcolară, copiii au abilități motorii suficient dezvoltate si sunt capabili să meargă pe o tricicletă, să urce scările, să meargă pe vârfuri, să sară peste un obstacol, să arunce și să prindă o minge, să se îmbrace singuri, să folosească foarfecele, să deseneze sau să picteze o figură. Activitatea fizică are un rol esențial în dezvoltarea fizică, cognitivă si social emoțională a copilului. Dezvoltarea unei atitudini pozitive față de activitățile in aer liber reprezintă un bun predictor pentru practicarea sistematică a exercițiului fizic în perioada imediat următoare, vârsta școlară și adolescență.
Sănătatea este o stare de bine, mentală și socială și se manifestă ca abilitatea de adaptare continuă la cererile de schimbare constantă și la stimulii mediului natural și social.
Fiind un bun al tuturor, sănătatea trebuie conștientizată prin acțiuni educative începând de la vârsta cea mai mică. Trebuie să-și formeze un comportament igienic corespunzător în care să includă noțiuni și cunoștințe despre relațiile interumane și igiena acestora, despre propria persoană în scopul autocunoașterii, despre boală și sărăcie, despre sănătatea și îmbolnăvirea naturii sau a planetei.
Scopul educației pentru sănătate în grădiniță este să asigure cunoștințele despre sănătate și formare a deprinderilor de viață sănătoasă adecvate vârstei preșcolare. Obiectivele unei astfel de educații vizează conștientizarea unor probleme de sănătate fizică, mentală și socială pe înțelesul copilului preșcolar, depistarea unor deficiențe și boli și îndrumarea spre cabinetele de specialitate.

Educaţia pentru sănătate în grădiniţă se realizează prin jocuri, poveşti, dramatizări, vizite, întâlniri cu cadre medicale, iar ca formă de evaluare se organizează expoziţii tematice, concursuri, serbări. Aceste activităţi vor stimula copiii dezvoltându-le şi acea motivaţie interioară de care au nevoie.
Exemplu personal oferit de educatoare şi părinţi este un alt factor care contribuie la reuşita educaţiei pentru sănătate.
Având în vedere conţinutul activităţii de educaţie pentru sănătate, am selecţionat cu atenţie temele, trecând la întocmirea planificării acestora încercând să le îmbin în mod cât mai judicios. Prin

exemplificări cu situaţii din viaţa reală, din povestiri şi basme, prin cântece, poezii, le-am oferit exemple de comportament corect, pentru a-i sensibiliza, pentru a aplica şi ei în viaţă comportamentele pozitive.
Rolul nostru, al educatoarelor, este acela de a-i învăţa pe copii să cunoască normele igienico-sanitare şi să le aplice, să-şi dezvolte şi consolideze deprinderile igienico-sanitare, să acţioneze în vederea prevenirii şi eliminării cauzelor şi efectelor ce pot perturba sănătatea.
Pentru a avea un corp sănătos, copiii trebuie să cunoască şi să aplice unele reguli de igienă individuală care se referă la igiena individului, dar şi la igiena vestimentaţiei, a alimentaţiei, a regimului de activitate şi de odihnă, a călirii organismului.
Tot nouă, educatoarelor ne revine şi sarcina de a desfăşura o activitate de educaţie a părinţilor, deoarece carenţele educaţionale ale acestora se pot răsfrânge asupra copiilor şi nu de puţine ori efectele acestora sunt greu sau imposibil de corectat. Adesea se comit greşeli din neştiinţă, din comoditatea sau ignoranţa părinţilor.
În acest sens am amenajat o minibibliotecă cu material didactic atât pentru părinţi cât şi pentru copii: cărţi, reviste, broşuri, pliante, etc., care vizează asemenea aspecte şi pe care adulţi la pot studia fie în grădiniţă fie împrumutându-le. Tot aici am desfăşurat şedinţe, mese rotunde la care am invitat un medic de familie care le-a vorbit copiilor despre aplicarea corectă a normelor igienico-sanitare, cum să acţioneze în vederea prevenirii şi eliminării cauzelor şi efectelor ce pot perturba sănătatea.
Prin intermediul poeziilor „Au venit la grădiniţă”, „Bombonica”, „Prietenii”, copiii au învăţat să utilizeze corect obiectele de igienă personală, să se spele din proprie iniţiativă de câte ori este nevoie, să cunoască unele consecinţe ale nerespectării regulilor de igienă.
Prin toate activităţile desfăşurate în grădiniţă copiii şi-au format deprinderi corecte în aplicarea normelor igienico-sanitare.
„Dacă vei respecta întotdeauna aceste reguli vei fi sănătos pentru că mama sănătăţii este curăţenia”

BIBLIOGRAFIE:

• Marcela Peneş. 2004. Igiena personală. Editura Ana
• Silvia Borţeanu. 2009. Curriculum pentru învăţământul preşcolar. Didactica Publishing House
• Alice Nichita, Mihaela Mitroi. 2009.Educaţia pentru sănătate. Editura Aramis

STRATEGII DE DISCIPLINARE POZITIVĂ ÎN CLASA DE ELEVI/ GRUPA DE PREȘCOLARI

Activitate în vederea formulării unor reguli de consens

Prof. înv. preșcolar Ungurean Delia-Elena
Școala Gimnazială ''Mihai Viteazu'' Șelimbăr

Disciplina pozitivă în grupa de preșcolari se bazează pe promovarea comportamentelor dorite și dezvoltarea abilităților sociale, evitând pedepsele sau reprimările negative. Iată câteva strategii de disciplinare pozitivă pentru preșcolari:

1. **Stabilește Așteptări Clare:**
   - Comunică clar așteptările și regulile într-un mod simplu și accesibil pentru copii. Asigură-te că înțeleg ce comportament este acceptabil și apreciat în grup.
2. **Recompense și Recunoaștere:**
   - Utilizează un sistem de recompense și recunoaștere pentru a evidenția comportamentele pozitive. Felicită copiii în mod regulat pentru eforturile și comportamentele lor bune.
3. **Folosirea Poveștilor Motivaționale:**
   - Creați și folosiți povești motivaționale care să ilustreze comportamentele dorite și consecințele pozitive ale acestora. Poveștile pot fi adaptate la nivelul de înțelegere al preșcolarilor și să fie interactive.
4. **Modelarea Comportamentului Pozitiv:**
   - Fii un model de comportament pozitiv. Copiii preșcolari învață prin observare, așa că demonstrează cum să te comporți în situații diverse.
5. **Discuții Deschise și Empatice:**
   - Oferă discuții deschise și empate cu preșcolarii pentru a înțelege motivele comportamentului lor și pentru a-i ajuta să-și exprime emoțiile. Stabilește o legătură de încredere și comunicare.
6. **Time-Out-uri Pozitive:**
   - Implementează "time-out-uri" pozitive pentru a-i ajuta pe copii să-și regleze emoțiile și să se calmeze. Oferă-le un spațiu liniștit și activități relaxante, evitând asocierea cu pedeapsa.
7. **Înlocuirea Comportamentelor Nedorite:**
   - Învață copiii să înlocuiască comportamentele nedorite cu alternative pozitive. Oferă alternative și modelează cum pot gestiona situațiile dificile într-un mod constructiv.
8. **Implicarea Copiilor în Stabilirea Regulilor:**
   - Implică copiii în stabilirea regulilor și a așteptărilor. Atunci când sunt implicați în procesul de luare a deciziilor, sunt mai predispuși să le respecte.
9. **Colaborare cu Părinții:**

- Menține o comunicare deschisă cu părinții. Colaborează cu aceștia pentru a implementa strategii de disciplină pozitivă și asigură coerență între mediul școlar și cel casnic.

10. **Jocuri Educaționale pentru Învățarea Regulilor:**
    - Introduce jocuri educaționale pentru a învăța regulile și a promova cooperarea în grup. Jocurile interactive pot fi o modalitate distractivă de a consolida învățarea.
11. **Consistență și Predictibilitate:**
    - Asigură consistență în aplicarea regulilor și a consecințelor. Copiii se simt mai siguri atunci când știu ce să aștepte și când regulile sunt aplicate consecvent.
12. **Planificare a Rutinei:**
    - Implementează o rutină stabilă și predictibilă. Preșcolarii se simt mai în siguranță atunci când știu la ce să se aștepte și când au o rutină bine stabilită.

Aceste strategii de disciplină pozitivă se bazează pe construirea relațiilor pozitive cu preșcolarii, promovând învățarea prin experiență și dezvoltând abilități sociale esențiale. Este important să abordăm comportamentele neadecvate cu empatie și să căutăm modalități constructive de a ghida copiii spre comportamentele dorite.

ACTIVITATE ÎN VEDEREA FORMULĂRII UNOR REGULI DE CONSENS ÎN CLASA DE ELEVI/ GRUPA DE PREȘCOLARI

Proiectarea unei activități pentru formularea regulilor de consens într-o grupă de preșcolari poate implica participarea activă a copiilor, stimularea creativității și colaborarea în echipă. Iată o idee de activitate potrivită:

Activitate: "GRĂDINA NOASTRĂ DE REGULI"

Scopul Activității: Formularea unor reguli de consens în grupa de preșcolari prin participare activă și colaborare.

Materiale Necesare:

1. Cartonașe colorate.
2. Creioane, markere și stickere.
3. Imagini sau desene reprezentând activități specifice grupului de preșcolari.
4. O tablă sau un panou pe care să fie afișate regulile.

Desfășurarea Activității:

1. Discuție Deschisă:
    - Începem cu o discuție deschisă despre importanța regulilor în grup și cum acestea contribuie la buna funcționare a activităților zilnice.
2. Imagini sau Desene:
    - Arătăm imagini sau desene reprezentând diferite activități pe care le desfășurăm în grup (jocuri, lecturi, activități creative etc.).
3. Brainstorming:
    - Realizăm un brainstorming colectiv pentru a identifica comportamentele și regulile care ar contribui la desfășurarea armonioasă a acestor activități. Încurajăm preșcolarii să împărtășească ideile lor.
4. Crearea Cartonașelor:

- Distribuim cartonașe colorate și le spunem copiilor să deseneze sau să scrie reguli pe acestea. Pot utiliza imagini, cuvinte sau combinații ale ambelor.

5. Prezentarea și Discuție Individuală:
    - După ce au creat regulile lor, fiecare preșcolar prezintă regulile în fața grupului, explicând motivul pentru care au ales acele reguli.
6. Votare și Selecție:
    - Organizăm un proces de votare pentru a selecta cele mai importante reguli. Acest lucru poate implica fiecare preșcolar care își exprimă preferința sau o selecție colectivă.
7. Construirea Grădinii de Reguli:
    - Pe un panou sau tablă, creăm o "Grădină de Reguli". Fiecare regulă selectată este afișată în formă creativă, cu desene și culori atractive.
8. Reafirmarea și Implementarea:
    - Reluăm regulile în mod regulat, reafirmând importanța lor. Invităm preșcolarii să își amintească regulile și să le implementeze în activitățile de zi cu zi.
9. Recompense și Recunoaștere:
    - Oferim recompense sau recunoaștere pentru respectarea regulilor, încurajând astfel comportamentul pozitiv.

Această activitate nu doar că implică preșcolarii în procesul de formulare a regulilor, dar și le oferă un cadru vizual și creativ pentru a le reaminti regulile și pentru a consolida un sentiment de responsabilitate în grup.

Importanţa disciplinei Consiliere şi dezvoltare profesională în dezvoltarea şi modelarea personalităţii elevilor

Prof. Vesa Marinela
Şcoala Gimnazială Nr. 1 Uileacu de Beiuș, județul Bihor

Creşterea numărului de eşecuri şi chiar abandonuri şcolare, de tulburări emoţionale în rândul elevilor, demonstrează faptul că şcoala trebuie să ia nişte măsuri în această direcţie. Pentru a răspunde acestor nevoi reale, a fost introdusă disciplina Consiliere şi orientare profesională

Consilierea reprezintă o activitate prin care se urmăreşte sugerarea modului de a proceda sau a modului de comportare ce trebuie adoptat de o persoană consiliată într-o situaţie dată sau, în general, în viaţă şi activitatea sa cotidiană.

În cadrul grupurilor şcolare, consilierea reprezintă o formă particulară de interacţiune şi influenţare, care contribuie la sprijinirea elevilor în rezolvarea problemelor cu care se confruntă, precum şi la omogenizarea şi dezvoltarea clasei de elevi ca grup educaţional.

Această disciplină îşi propune explicit ca scop: formarea şi dezvoltarea complexă a elevului, reprezentând una dintre modalităţile esenţiale prin care şcoala trebuie să îşi urmeze scopul primordial: de proces formativ centrat pe elev, capabilă să valorizeze tipuri diverse de elevi şi abilităţi şi să răspundă nevoilor societăţii pentru viață .

Elevii sunt nehotărâţi în privinţa viitorului pe care trebuie să-l aleagă. De aceea, ei au nevoie de îndrumarea unui consilier educativ, care nu este altcineva decât profesorul diriginte, persoana care pe parcursul orelor de consiliere va realiza diferite activităţi, le va aduce fişe de lucru, le va capta atenţia şi îi va stimula să participe la lecţii, descoperindu-se astfel pe sine, descoperindu-şi aptitudinile şi competențele pentru viitor, pentru meseriile cele mai potrivite.

Orele de consiliere şi orientare profesională a elevilor de clasa a VIII-a sunt menite sa-i ajute pe elevi să-şi cunoască aptitudinile, să-şi îmbunătăţească capacitatea de analiză a însuşirilor personale, să identifice modalităţile de dezvoltare şi valorificare a aptitudinilor, să se cunoască mai bine, acceptându-şi plusurile şi minusurile, să dezvolte capacităţi de cunoaştere şi autocunoaştere prin integrarea într-unul din cele patru tipuri de temperamente, să-şi descopere aptitudinile şi interesele, să conştientizeze concordanţa dintre ţelurile profesionale şi aptitudinile personale, să identifice meseriile viitorului, să realizeze portretul omului viitorului, menţionând calităţile acestuia, meseria, salariul, cheia reuşitei. Totodată orele de consiliere şi orientare sunt esenţiale pentru a-i pregăti pe elevi să lucreze în echipă, să înţeleagă oportunitatea lucrului în echipă, implicaţiile lucrului în echipă, avantaje şi dezavantaje, să analizeze importanţa echipei şi a asumării rolului de om de echipă, să înţeleagă importanţa conversaţiei într-un proces de comunicare şi necesitatea comunicării eficiente, să se ferească de vicii şi să evite violenţa.

Prin prisma orelor de consiliere şi orientare, i se oferă elevului oportunitatea de a se cunoaşte, de a-şi cunoaşte colegii, de a explora, descoperi si clarifica moduri de a trăi, valorificându-si resursele, ceea ce conduce la sentimentul care-i perturbă activitatea, viaţa. Dirigintele are menirea să ajute elevul să-şi

identifice gândurile, emoţiile, comportamentele, care conştientizate fiind, îl fac sa se simtă plin de resurse și să hotărască schimbarea. Îl ajută să rezolve în mod amiabil orice conflict; să întărească prieteniile . Prin activitatea desfăşurată la clasă se încearcă ca elevul să fie ajutat a se cunoaște pe sine, îl ajută la accelerarea procesului de învăţare în echipă, creează schimbări, energii noi, crește implicarea și participarea activă a lor, dezvoltă creativitatea, ajută la defularea „deşeurilor emoţionale" acumulate în această perioadă.

Însă este important de precizat faptul că dirigintele nu va încerca nicio clipă să substituie un specialist, psihologul, care posedă competenţele şi expertiza necesară pentru rezolvarea situaţiilor specifice în care s-ar afla elevul. Totuşi, între cei doi profesionişti, consilier şi psiholog, trebuie să existe relaţii de colaborare. Profesorul - consilier poate facilita, prin activitatea sa, reducerea riscului apariţiei şi dezvoltării de probleme care solicită în mod obligatoriu expertiza psihologului specialist. În acelaşi timp, psihologul şcolar are competenţa de a favoriza procesul educativ prin conturarea unor strategii de intervenţie cognitivă, motivaţională, emoţională şi comportamentală, atât la nivel individual, cât şi de grup.

Cunoasterea elevului presupune o activitate complexã, care constã în culegerea datelor despre elev, din diverse medii (familie, scoalã, grupuri de prieteni etc.), utilizarea unor metode specifice de investigare a personalitãtii. Aceastã activitate constituie o conditie fundamentalã a organizãrii si desfãșurãrii eficiente a procesului de educatie, dar și o componentã esențialã a procesului de consiliere si orientare școlarã.

Cunoasterea personalitãtii elevilor nu se realizeazã ușor si nici într-o perioadã scurtã de timp. Ea necesitã parcurgerea unor etape ierarhice, observarea continuã a cresterii si dezvoltãrii individului precum si a atitudinilor sale, în urma unor evenimente apãrute sau provocate. Cu alte cuvinte, este vorba de adoptarea unei viziuni longitudinale, care constã în observarea și examinarea evolutiei aptitudinilor, capacitãților si performanțelor elevilor de-a lungul școlaritãtii.

Metodologia consilierii si orientãrii elevilor constituie o premisă deosebit de importantã, care este rãspunzãtoare, într-o mare mãsurã, de rezultatele concrete ale acestei activitãti. De aceea, cunoașterea si utilizarea ei corespunzãtoare de cãtre consilier, diriginte sau alte cadre didactice, reprezintã o condiție fundamentalã pentru desfășurarea unei activitãții de consiliere și orientare știintifice si eficiente.

Bibliografie:

-*Îndrumar de dirigenţie*, autori Mirela Comşa, Maria Puia, Editura Niculescu, Bucureşti, 2007.

-*Învăț să fiu, ghid pentru psihologi școlari, diriginți, profesori,* autori Cristina Beldiga, Viorica Cojocaru, Otilia Dandara, Violeta Dumitrașcu, Editura Pro Didactica, Chișinău, 2008

Jocuri și exerciții pentru dezvoltarea limbajului

Profesor pentru Învăţământul Preşcolar
Moldovan Maria Roxana
Grădiniţa cu Program Normal Herghelia,
Structură a Şcolii Gimnaziale Ceuaşu de Câmpie, Jud Mureş

Dezvoltarea limbajului preșcolarilor se referă la dezvoltarea capacităților generale de comunicare interumană și de relaționare. Pentru copiii este foarte important să comunice cu cei din jurul lor, să își exprime gândurile, sentimentele, ideile și trăirile deoarece doar așa își pot constitui o bază solidă în viața și activitatea socială de mai târziu. Prin limbaj atât copiii cât și adulții comunică, relaționează și își îmbogățesc vocabularul.

Exerciții pentru dezvoltarea limbajului:

- exerciții de respirație pe nas;
- exerciții de expirație pe gură;
- exerciții de inspirație-expirație;
- exerciții însoțite de sunete;
- exerciții de gimnastică facială și lingual;
- exerciții pentru dezvoltarea auzului fonetic
- exerciții pentru diferențierea unor sunete; etc

Jocuri pentru dezvoltarea limbajului:

„SPUNE CUM FACE!”

OBIECTIVELE JOCULUI:

- să recunoască vocalele a,e,i,o,u, pronunțându-le corect;
- să pronunțe corect onomatopeele ilustrate pe cartonașe;
- să recunoască animalele mimate numindu-le;

SARCINA DIDACTICĂ:

Copilul desemnat își vor alege un plic cu cartonașe ilustrând anumite animale pe care va trebui să le identifice iar apoi să le imite (onomatopee). Ceilalți vor avea sarcina de a recunoaște animalul mimat.

MATERIALE DIDACTICE: jetoane, cartonașe cu imagini ce reprezintă unele animale domestice, sălbatice, acvatice și insecte (albina, câinele, pisica, rața, cocoșul, ursul, lupul etc).

REGULILE JOCULUI:

Fiecare copil își va aștepta rândul pentru a fi desemnat de educatoare. Acesta va alege un plic cu catonașe și va respecta indicațiile cadrului didactic. Ceialalți copii vor sta pe scăunele având sarcina de a identifica animalul mimat.

DESFĂȘURAREA JOCULUI:

Jetoanele sunt așezate în plicuri. Plicurile se vând la un chișeu. Copiii le cumpără, recunosc imaginile și le denumesc. Cei care nu au făcut nici o greșeală primesc o costumație sumară, în ceea ce are mai reprezentativ animalul pe care îl imită. Copiii care nu au cumpărat plicuri stu pe scăunele. Aceștia sunt spectatori.

Copiii imită mersul sau glasul unui animal pe care îl reprezintă. Spectatorii îl recunosc, îl denumesc și în cor pronunță cum face.

Educatoarea trebuie să-și îndrepte aenția asupra modului de pronunție a sunetelor cu dificultate, înlăturând tendința copiilor de a modifica, de a înlocui, de a inversa sau de a prelungi pronunția unui sunet.

„TRENUL ȘI VÂBTUL”

OBIECTIVELE JOCULUI:

- să pronunțe corect consoanele ș și j, imitând sunetul trenului și al vântului;
- să își dezvolte auzul fonetic pe baza activităților desfășurate;

SARCINA DIDACTICĂ:

Copiii vor fi împărțiți în două grupe. Fiecare grupă va avea sarcina de a imita sunetul vântului, respectiv sunetul trenului, pronunțând corect sunetele scoase de acestea.

MATERIALE DIDACTICE: -

REGULILE JOCULUI:

Copiii vor fi împărțiți în două grupe ca urmare a unei extrageri. Aceștia vor fi atenți la intrarea fiecărei grupe în joc (precizate de educatoare) și la pronunțarea corectă a sunetelor „ș” și „j”.

Pentru articularea consoanelor s-z, limba trebuie plasată în spatele incisivilor inferiori și colțurile gurii bine trase în părți. Pentru articularea consoanelor ș-j, vârful limbii este înspre palat și gura rotunjită.

DESFĂȘURAREA JOCULUI:

Preșcolarii sunt împărțiți în două grupe.O grupă va imita trenul iar cealaltă va imita vântul.

Educatoarea indică deplasarea trenului - șșș (acțiune însoțită de mișcarea brațelor). A doua grupă de copiii, așteaptă semnalul pentru a depăși trenul, alergând cu o viteză mai mare în timp ce pronunță – jjj (brațele lateral). Jocul continuă, schimbându-se rolurile.

În partea a doua a jocului, acțiunea se complică prin prezența a patru grupe: albinele (zzz), șarpele (sss), trenul (șșș) și vântul (jjj).

„ȘARPELE ȘI ALBINA”

OBIECTIVELE JOCULUI:

- să pronunțe corect sunetele s-z, ș-j și r, imitând animalele care conțin aceste consoane;
- să denumească corect cuvintele care încep sau au în componența lor sunetele amintite;

SARCINA DIDACTICĂ:

Copiii își vor alege câte un jeton cu o imagine reprezentativă, la care va trebui să recunoască obiectul/animalul, să îl imite și să pronunțe sunetele care le scoate acesta.

MATERIALE DIDACTICE: jetoane cu diferite imagini.

REGULILE JOCULUI:

Fiecare preșcolar își va aștepta rândul pentru a extrage un jeton. Acesta va repecta indicațiile educatoarei. Se va urmării în mod special imitarea sunetelor scoase de obiectele/animalele indicate de jeton, reproduse de copii.

Pentru pronunțarea onomatopeelor care încep cu consoanele s-z se recomandă atragerea atenției asupra locului de articulare – limba va fi plasată jos în spatele incisivilor inferori, iar colțurile gurii puternis trase în părți; strângerea dinților astfel încât spațiul deschis să nu fie mai mare de 1-2 mm.

DESFĂȘURAREA JOCULUI:

Jocul se poate desfășura și pe bază de povestire, având ca element de joc mișcarea, târârea șarpelui sau zborul alninei, însoțite de pronunția onomatopeelor repective: „*bâzz", „fâșș"*.

Pentru sunetul r copiii vor da semnalul de oprire a calului din mersul său: *Trrr! Trrr!;* vor imita cârâitul ciorilor: *Cra! Cra!,* vor rupe scândura *Pârrr!, Pârrr!;* vor imita țârâitul greierilor *Țârr! Țârr!*; scârțâitul roților: *Scârrr!*

Pentru complicarea jocului, copiii care scot alte imagini (șiret, șapcă, joben) se deplasează în fața grupei și imită acțiunile pe care le fac cu aceste obiecte (își leagă șiretul, își scoate șapca etc). Copiii pot schimba jetoanele între ei în funcție de sunetul pe care îl conține.

Bibliografie

1. Antonovici, Ș., Neațu, P. (2008), *Jocuri și activități alese*, București, Editura Aramis;
2. Antonovici, Ș., Nicu, G. (2008), *Jocuri interdisciplinare – material auxiliar pentru educatoare,* București, Editura Aramis;
3. Bocoș, M. (2007), *Teoria și practica cercetării pedagogice*, Editura Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca

DEZVOLTAREA ABILITĂȚILOR CREATIVE ALE COPILULUI
Optional de improvizație

Profesor Simona Paraschivu – Liceul de Coregrafie Floria Capsali București

Introducere

Dezvoltarea abilităţilor creative - Creativitatae şi autocunoaştere prin dans – improvizație

Atelierul își propune să stimuleze creativitatea, să creioneze personaje, să relaxeze toată partea fundamentală a corpului – coloana vertebrală. Să ofere cursantului privilegiul de a se cunoaște corporal și de a se relaxa printr-o mișcare organică a corpului.
Cursul o să cuprindă:

- Stimularea motivaţiilor care determină însuşirea dansului, prin mijloacele oferite de tehnica de improvizaţiei;
- Autocunoaşterea şi dezvoltarea spiritului mișcării;
- Cunoaștere corporală și relație cu sinele;
- Dezvoltarea și cultivarea creativităţii;
- Să conceapă un moment de mișcare naturală prin improvizaţie, pe teme muzicale date;
- Dezvoltarea simțului artistic prin propunerea de teme proprii de improvizaţie.
- Înțelegerea importanței rolului improvizaţiei în stimularea spontaneităţii reacţiilor;

Cursul propune să diversifice atelierul cu exerciţii de improvizaţie pe teme muzicale date. Prin muzica oferită la acest curs, elevul se familiarizează cu partituri muzicale consacrate, ce o să dezvolte calitatea interpretării artistice.
Improvizația o să meargă pe două direcții: exerciţii de improvizaţie pe teme de mișcare date și exerciţii de improvizaţie pe teme de mișcare propuse de elevi. Acest lucru crește încrederea în sine, sporește imaginația și obligă elevul să fie concentrat și conectat la curs.
Un alt moment important în atelier va fi improvizaţiea cu obiecte. Raportarea la un obiect din spațiu, ne ajută să ne orientăm și să avem grijă la cum relaționăm cu spațiul înconjurător.
Pentru diversificarea și credibilitatea momentului, atelierul o să meargă și pe vizionarea unor momente video ale unor lecţii de improvizaţie. Iar apoi, o să filmăm cursul pentru a putea viziona ce am realizat.

ORGANIZAREA ATELIERULUI TEMATICĂ

1. Tipuri de relaţii ale mișcării cu spaţiul.
2. Tipuri de relaţii ale mișcării cu timpul.
3. Relaţia dintre mişcare şi formă.
4. Modalităţi de expresivitate a mișcării.
5. Scurte scenarii pe teme propuse de elevi.
6. Înregistrarea video a improvizaţiilor realizate de elevi şi analiza lor.

7. Vizionarea momentelor de improvizație realizate de artiști consacrați.

Dansul eliberează stresul iar improvizația lasă gândul să navigheze pe tărâmuri nebănuite. Acest tip de activitate duce și la o dezbatere la final de curs. Elevul pentru a putea să se conecteze și pentru a povesti ce au simțit și cum poate ajuta atelierul pentru a îmbunătăți relația cu sinele, prezintă printr-o frază experiența trăită.

Atelierul își propune discuţii în legătură cu ceea ce am realizat în timpul improvizației, atât din punct de vedere emoțional, cît și fizic. Intenţia fiind ca fiecare elev să conştientizeze corpul și reacțiile sale.

Dansul accesează o zonă sentimentală care eliberează stresul și lasă partea emoțională să se exprime liber, înlătură frustrările, mai ales atunci când este liber fără impunerea unor reguli de formă. Se merge foarte mult pe comportamentul de respect și grijă, față de propria persoană și față de aproape.

Necesarul pentru a realiza acest atelier:
- un spațiu mare cu o podea propice așezatului pe jos;
- o cameră de filmat;
- un laptop;
- un videoproiector;
- un sistem audio;
- scaune ce se pot strânge.

„Adaptarea școlară a elevilor la trecerea de la învățământul primar la învățământul gimnazial”

Profesor Dumitriu Mihaela
Școala Gimnazială Specială nr. 14 Tulcea

Un aspect fundamental al activității instructiv-educative este reprezentată de problema adaptării și a inadaptării școlare. În acest sens, cercetările, sunt îndreptate către factorii care favorizează integrarea școlară, identificarea cauzelor care generează dificultăți în adaptarea școlară, dar și a modalităților de diminuare a fenomenului de inadaptare școlară.

În perioada preadolescenței se înregistrează frecvent dificultăți de adaptare școlară, perioadă reprezentată de trecerea elevilor de la învătământul primar la învățământul gimnazial. Inadaptarea școlară la această vârstă poate fi generată de transformările multiple pe cele două planuri: planul dezvoltării bio-psihologice și planul activității instructiv educative. Posibilitățile de adaptare școlară a preadolescentului depind de modul în care se realizează interacțiunea dintre particularitățile individuale ale acestuia (intelectuale, fizice, afective, de personalitate) și cerințele impuse de activitatea instructiv educativă.

Adaptarea este un concept biologic, psihologic sau sociologic. Din punct de vedere biologic, adaptarea reprezintă ,, un proces de modificare a organismelor vii, în urma căruia rezultă o corelare a structurii morfologice și a funcțiunilor fiziologice ale viețuitoarelor în raport cu mediul înconjurător” (DEX, 1975, p.10). Adaptarea psihologică este reprezentată de modificarea comportamentului persoanei în funcție de cerințele mediului socio-cultura, dar si modificarile mediului în funcție de aspirațiile persoanei. Din perspectivă sociologică, adaptarea umană este una dintre fazele procesului de integrare socială. Integrarea socială este reprezentată de modalitățile de interacțiune între individ și un anumit mediu social.

Adaptarea umană raportată la activitatea instructiv-educativă a generat fenomenul de adaptare școlară. Adaptarea școlară presupune o compatibilitate între cerințele și exigențele impuse de activitatea instructiv-educativă și personalitatea elevului, răspunsurile lui la aceste solicitări. Adaptarea școlară reprezintă un proces de transformare a comportamentului elevului la cerințele procesului instructiv-educativ, dar presupune și modificarea, ajustarea procesului instructiv-educativ la particularitățile psihoindividuale ale elevului.

Scopul adaptării școlare este obținerea unui echilibru între cerințele mediului școlar și comportamentul de răspuns al elevului, dar și între capacitățile elevului și modul de reglare a procesului instructiv- educativ față de acestea.

În ciclul gimnazial, elevul se confruntă cu multiple modificări în planul activității instructiv-educative, cum ar fi: noi cerințe și solicitări, contactul cu modele umane diversificate, lecții diferențiate, care potențate de transformările bio-psihologice pot genera în anumite situații dificultăți de adaptare școlară. Modificările acestea se concretizează în aspecte precum: modificarea relației profesor-elev, predarea fiecărei discipline de către alt profesor, cu stiluri de predare și evaluare diferite, reducerea timpului liber, creșterea numărului de discipline școlare, trecerea de la aprecierea rezultatelor școlare cu

calificative la note. Pornind de la faptul că relația profesor-elev reprezintă unul din factorii importanți ai adaptării școlare. Tipul optim de relație profesor-elev presupune eliminarea autoritarismului și promovarea unei relații democratice prin împletirea conducerii procesului de instructiv-educativ cu stimularea individualității fiecărui elev.

De asemenea, stilul de predare diferit al fiecărui cadru didactic, ce vizează aspecte precum grad de exigență diferit, metode de predare și evaluare diferite. În această situație, elevul este nevoit să se adapteze exigențelor fiecăruia. Se consideră că este necesar ca profesorii sa-și coordoneze exigențele, pentru ca dezacordul sau contradicția dintre cerințe să nu le ofere elevilor prilejul de justificare a unor comportamente negative sau adoptarea unei atitudini critice față de profesori.

Creșterea numărului disciplinelor de învățământ studiate are ca și consecință creșterea numărului de ore alocate studiului individual și automat, reducerea timpului liber al elevilor. De aceea elevul trebuie îndrumat pentru o bună organizare a timpului dedicat activităților de studiu și a timpului liber.

Luând în considerare aceste transformări, modificări, atât cele biofiziologice, cât și psihice, dar și a condițiilor procesului de învățământ, alături de școală, un rol foarte important în susținerea acestui proces de adaptare, îl are familia. Aceasta trebuie să sprijine, să susțină permanent eforturile elevilor de a se adapta cu succes acestor schimbări.

Familia trebuie să colaboreze activ cu școala, pentru a avea în vedere noile exigențe ale acestei etape școlare. Familia are rolul de a ajuta copilul atunci când acesta întâmpină dificultăți, fără a lua măsuri aspre împotriva lui la constatarea primelor rezultate nesatisfăcătoare și fără a-l ajuta în pregătirea lecțiilor mai mult decât ar fi necesar. Familia nu trebuie să dramatizeze dificultățile inevitabile la începutul ciclului gimnazial. Programul de odihnă al elevului ar trebui stabilit împreună, în funcție de particularitățile individuale ale copilului. Pentru a nu îngreuna procesul de integrare a elevului, părinții nu trebuie să îi inducă sentimentul inferiorității, dar nici convingerea că este superior altor elevi.

În cadrul familiei, atitudinea părinților față de preadolescenți este neclară: de cele mai multe ori nu-l mai consideră copil, ci mai degrabă adult și au cerințe adecvate acestui statut, solicitând reacții mature și o gândire apropiată de a sa, deși alte ori evită implicarea acestuia în sarcini care solicită mai multă responsabilitate, motivând că este încă un copil. Această incertitudine fașă de rolurile ce i se pretind creează contradicții și confuzii.

Pentru ca adaptarea să decurgă conform așteptărilor și obținerea unor rezultate școlare satisfăcătoare din partea elevilor care întâmpină dificultăți este important ca profesorii să găsească tonul corespunzător în relațiile cu elevii, pe baza cunoașterii particularităților individuale și a posibilităților de dezvoltare ale fiecăruia în parte.

Preadolescența este în realitate o perioadă care marchează sfârșitul copilăriei, o perioadă în care puberii descoperă și înțeleg cât mai mult din lumea adulților. Fără sprijinul familiei și a profesorilor de cele mai multe ori, se poate ajunge la situația nedorită, și anume la neadaptarea școlară a unora dintre elevi.

EDUCAȚIA ÎNCEPE ÎN FAMILIE

Bozîntan Lucia
Școala Gimnazială
Bârsău De Sus,Jud Satu Mare

Familia este unul din cele mai importante elemente sau, mai bine spus, sisteme care contribuie la dezvoltarea unei persoane şi la starea ei de sănătate.
Familia exercită o influenţă deosebit de adâncă asupra copiilor. Părinţii furnizează „zestrea genetică", iar familia creează condiţiile dezvoltării fizice, emoţionale, intelectuale şi modelează caracterul copilului, simţul moral, estetic etc.

Educația este un proces complex și continuu, iar una dintre primele și cele mai importante etape ale acestui proces începe în familie. Familia este prima comunitate în care copiii își dezvoltă abilitățile sociale, emoționale și cognitive

Un copil manierat se va descurca mult mai bine în relaţiile cu cei din jur decât unul căruia îi lipsesc cei 7 ani de acasă. Ceea ce învaţă în familie trebuie să îl ajute pe copil să se orienteze în evaluarea comportamentului său şi a celor din jur.

Educația în familie joacă un rol crucial în transmiterea valorilor morale și etice. Prin modelare și discuții, părinții îi învață pe copii despre integritate, respect, responsabilitate și empatie. Aceste valori își vor pune amprenta asupra comportamentului și alegerilor lor în viitor.

Dacă unui copil familia nu-i satisface nevoia de confort fizic şi afectiv, atunci pe viitor va apărea acel sentiment de neîncredere în mediu, teama de viitor sau îndoieli de sine, o lipsă a încrederii în propriile sale forţe, dar va apărea şi acel sentiment de ruşine. Tot timpul familia trebuie să încurajeze copilul, să îl îndrume şi să îi arate ce e bine şi ce e rău. Familia este cea care oferă copilului primele informaţii despre lumea ce-l înconjoară, primele norme şi reguli de conduită, dar şi climatul socio-afectiv necesar trebuinţelor şi dorinţelor sale.

Influenţele educative pe care familia le exercită asupra copiilor se pot manifesta atât direct, prin acţiuni mai mult sau mai puţin dirijate cât şi indirect, prin modele de conduită oferite de membrii familiei. Modelele de conduită oferite de părinţi, pe care copiii le preiau prin imitaţie şi învăţare, şi climatul socio-afectiv, în care se exercită influenţele educaţionale, reprezintă primul model social cu o influenţă hotărâtoare asupra copiilor privind formarea concepţiei lor despre viaţă, a modului de comportare şi relaţionare în raport cu diferite norme şi valori sociale.

Procesul educativ al copilului trebuie condus cu grijă şi caldă afecţiune în concordanţă cu etapa de dezvoltare în care se află el, fără a-l solicita prea de timpuriu cu lucruri ce nu sunt pe măsura forţelor lui, oferindu-i şi cerându-i numai ce nu-i depăşeşte capacitatea de înţelegere.

În familie se dezvoltă sprinjinul de afirmare a idealurilor tânărului, dorinţa sa de participare la viaţa socială, culturală şi politică a ţării sale. În familie se formează primele deprinderi de viaţă sănătoasă ale copilului, de conduită igienică individuală şi colectivă şi de altruism, componente majore ale moralei elementare a indivizilor societăţii, constituind bagajul educativ al „ celor 7 ani de acasă". Viaţa copilului acasă, alături de părinţii săi, toate activităţile care se desfăşoară împreună consolidează

anumite deprinderi, abilităţi ce contribuie la autonomia copilului, convieţuirea socială, sănătatea, igiena şi protecţia lui. În familie copilul începe să se cunoască pe sine, să se definească prin jocul imitaţiilor, comparaţiilor şi îşi însuşeşte modele la care se poate referi în mod constant în devenirea sa ca adult. După ce ajunge la vârsta preşcolară educaţia copilului se împarte între familie şi dascălii şi pedagogii din şcoală; cei din urmă vor fi chemaţi să şlefuiască ceea ce a realizat familia, să completeze golurile din procesul instructiv-educativ care au scăpat până la această vârstă şi să-l ajute pe copil în înţelegerea şi lămurirea unor probleme. Familia constituie un factor esențial în progresul formării conștiinței morale a omului și a conduitei sale. Când copilul vine pe lume, este primit de către niște oameni care gândesc, acționează, simt. Acești oameni trăiesc și își dezvăluie comportamentul în fața copilului. Familiile sunt „fabrici" care produc personalități umane.

Educația în familie este fundamentul pe care se construiește întreaga educație a copilului. Prin oferirea unui mediu sigur, transmiterea valorilor morale, dezvoltarea abilităților sociale și modelarea comportamentului, familia contribuie semnificativ la formarea personalității și caracterului copilului Copiii cresc şi se formează în viaţă într-un univers pe care-l creează părinţii.

BIBLIOGRAFIE

Ilade, Corneliu, 2008, Influența modelului educațional familial asupra comportamentului deviant al copilului în Educația la început de mileniu, editura Terra, Focșani

Golu, M., (2000), *Fundamentele psihologiei*, Editura Fundaţiei România de Mâine, Bucureşti.
Negovan, V., (2003), *Introducere în psihologia educaţiei*, Editura Curtea Veche, Bucureşti.

L'art dans l'apprentissage du FLE : un pont entre culture et linguistique

Prof. Iacob Venera-Roxana
Colegiul Național „Alexandru Odobescu”, Pitești

Dans le monde dynamique de l'éducation linguistique, l'intégration d'œuvres d'art dans les salles de classe offre une approche novatrice pour enrichir l'apprentissage des langues étrangères. Cette méthode pédagogique émerge comme un moyen puissant de fusionner l'expression artistique avec l'acquisition linguistique, créant ainsi un environnement d'apprentissage dynamique et captivant. Si toute maîtrise d'une langue étrangère est un art, la motivation des apprenants par le biais d'œuvres d'art ne peut être qu'un éveil heureux.

L'œuvre d'art devient ainsi un catalyseur pour l'exploration culturelle et linguistique, offrant aux apprenants une fenêtre sur le monde francophone. En exposant les étudiants à une gamme diversifiée d'œuvres, qu'elles soient picturales, sculpturales, ou photographiques, les enseignants stimulent non seulement l'intérêt pour la langue cible, mais également la curiosité culturelle des apprenants.

La sélection méticuleuse des œuvres est cruciale, nécessitant une compréhension approfondie de leur contexte culturel et artistique. Les enseignants deviennent ainsi des guides éclairés, utilisant les œuvres comme des points d'ancrage pour explorer la grammaire, le vocabulaire et les nuances linguistiques. Par exemple, une peinture de Monet pourrait inspirer une leçon sur les adjectifs descriptifs, tandis qu'une sculpture de Rodin pourrait introduire des discussions sur les métaphores et les expressions idiomatiques.

Comment intéresser nos étudiants à l’Art et aux musées ? Visiblement, cela marche lorsqu’ils s’amusent à détourner une œuvre en l’accompagnant d’un message décalé. Mais encore faut-il trouver les peintures et sculptures qui se prêtent à ce jeu. Le blog bagagelitteraireabord.wordpress.com, par exemple, fournit des exemples amusants et créatifs à partir des œuvres du Musée d’Art de Nantes qui pourraient servir comme source d’inspiration. A ce titre, la sitographie proposée liste des activités à essayer en classe.

L'approche pédagogique centrée sur l'œuvre d'art favorise également l'interaction entre les apprenants, encourageant les discussions collaboratives et les échanges interculturels. Cette méthode renforce ainsi non seulement les compétences linguistiques, mais aussi les compétences sociales et interpersonnelles des apprenants.

Cependant, comment serait-il possible de planifier la compétence culturelle lorsque le français est enseigné comme langue « seconde », privilégiant le savoir linguistique, et que le manuel ne propose pas assez d’espace consacré aux contenus culturels, mis à part le texte littéraire qui fait souvent l’unanimité ? De plus, la formation initiale des enseignants n’offre pas toujours une formation allant dans ce sens. Pourtant, rappelons que l’interculturalité exige un certain nombre de compétences cognitives, affectives

et comportementales préalables, en particulier des connaissances, des attitudes, l'aptitude à la découverte et une conscience culturelle aiguisée. Ainsi, hormis les enseignants qui se permettent des séjours à l'étranger, assurent des cours dans des centres de langues ou s'offrent des formations en didactique du FLE, « la majorité des professeurs de langue étrangère enseignent une culture à laquelle ils ne se sont jamais personnellement confrontés » (Zarate, 2012, 9).

En intégrant une œuvre d'art, l'enseignant devient un intermédiaire entre l'apprenant et l'objet artistique car il est important de bien préparer l'entrée de l'œuvre en classe, mais il est aussi censé faciliter l'accès en lui procurant l'arrière-plan culturel dont il a besoin pour s'exprimer à propos de l'œuvre. Nous retenons ainsi que tout enseignant de langue […] exerce, dans le cadre de ses fonctions, un rôle très délicat de médiateur culturel et de passeur entre la culture des apprenants et la ou les cultures cibles (Borgé, 2015, 30).

A cet égard, en présentant une œuvre d'art dans un dispositif classe comme étant un support d'enseignement, le rôle du médiateur est d'organiser la réception esthétique. L'enseignant doit encourager et guider l'apprenant, à partir d'une approche sensible et intuitive, dans la découverte progressive d'un ensemble de connaissances sur l'œuvre d'art tout en accueillant leurs goûts esthétiques, aussi variés soient-ils (Borgé, 2015). Notons à ce stade que l'apprenant pourrait facilement considérer la reproduction de l'œuvre comme une simple image si l'enseignant ne place l'œuvre dans son contexte. Ainsi, son discours, y compris lors de la mise en situation, devrait être riche en notions qui faciliterait ainsi les conditions de réception.

Nous considérons que l'art, en classe de français, est la « passerelle idéale » entre la langue maternelle et la langue enseignée (Alaoui, 2007, 349). Ainsi, en mobilisant son expérience lors de l'apprentissage, l'apprenant participe indépendamment à la construction de ses connaissances.

En outre, cette approche offre une plateforme pour aborder des thèmes culturels sensibles et complexes, tels que l'identité, la diversité et l'histoire. Les œuvres d'art deviennent des points d'entrée pour des discussions significatives sur ces sujets, encourageant les apprenants à développer une compréhension plus profonde de la culture et de la société francophones.

Sous ces diverses formes, l'art contribue amplement au développement de la compétence linguistique car il libère la parole en langue cible de même que la compétence interculturelle, étant donné qu'il met en contact deux cultures différentes et permet d'observer ce qu'elles produisent.

Rappelons que l'œuvre d'art est considérée comme document authentique didactisé en classe de français. En conséquence, ce contact avec l'œuvre d'art qui est plus au moins improvisé (via un écran projecteur ou via des posters) peut être considéré comme un obstacle qui va perturber la réception esthétique et biaiser le contact direct avec l'œuvre. Pour éviter tout écueil, les images choisies fonctionneront telles des œuvres exposées dans un musée ou un vernissage. En favorisant les reproductions sur les murs et non des projections, nous tenons à instaurer la même proximité corporelle et le même rapport « sensuel » même en l'utilisant au plan didactique. En effet, en optimisant la perception sensorielle, en exposant une production proche du réel, nous tenons à garder approximativement le même plaisir esthétique que nous pouvons avoir dans un cadre institutionnel.

En conclusion, l'intégration des œuvres d'art dans l'enseignement des langues étrangères offre une approche riche et multidimensionnelle pour stimuler l'apprentissage linguistique et culturel. En exploitant le pouvoir évocateur de l'art, les enseignants peuvent créer des expériences éducatives engageantes et mémorables, tout en ouvrant de nouvelles perspectives sur la langue et la culture française.

Bibliographie

- ADEN, J., Empathie et pratiques théâtrales en didactique des langues, Pdf.N°6. Editions du CRINI. Revue électronique. Consulté [En ligne], URL : http://www.academia.edu/7754617/Empathie_et_pratiques_the_a_trales_en_didactique_des_langues, 2014
- ADEN, J. (dir.), Apprentissage des langues et pratiques artistiques. Créativité, expérience esthétique et imaginaire. Paris : Le Manuscrit, 2008.
- ALAOUI, D. C., Apports humanistes et linguistiques des pratiques artistiques dans l'apprentissage et l'enseignement de la langue dans une classe d'accueil. Études de linguistique appliquée,2007, 147/3, 349-364.
- BORGÉ, N., Réception, médiation et expérience esthétiques dans les classes de français comme langue étrangère de niveau avancé (Thèse de doctorat), Université Sorbonne Nouvelle-Paris 3, 2015.
- CUQ, J.-P. (dir), Dictionnaire de didactique du français langue étrangère et seconde. Paris, Clé International, Asdifle, 2003.
- CUQ, J.-P., GRUCA, I. Cours de didactique du français langue étrangère, Grenoble, PUG, 2006.
- ZARATE, G., Représentations de l'étranger et didactique des langues, Paris, Didier, 2012.

Sitographie

- https://mon-coffre-a-fle.e-monsite.com/pages/b1/production-orale/parler-d-art-1.html
- https://leszexpertsfle.com/ressources-fle/tache-une-oeuvre-dart-pour-decorer-votre-salon/
- https://apprendre.tv5monde.com/fr/aides/vocabulaire-decrire-une-oeuvre-dart
- https://bagagelitteraireabord.wordpress.com/2018/03/11/snaps-sur-sculptures-au-musee-darts-de-nantes-fle-production-ecrite-tous-niveaux/

CONCEPTUL DE ÎNVĂȚARE

Prof.înv.preșcolar: CUMPĂNAȘU MARIA ALINA
G.P.P. OSTROVENI 1, RM. VÂLCEA

Învățarea ca fenomen complex, dinamic, multilateral are un conținut bogat și o sferă largă de cuprindere. Învățarea poate fi definită ca un proces evolutiv de esență informativă și formativă, prein care se realizează noi achiziții relativ stabile în sfera comportamentală, ca rezultat al activității individului, cu scopul adaptării la mediu.

Învățarea în sens larg este un proces evolutiv de esență informativ-formativă, constând în dobândirea (recepționarea, stocarea, valorizarea internă) de către ființa vie, într-o manieră activă explorativă, a experienței de viață și pe această bază, în modificarea selectivă și sistematică a conduitei, în ameliorarea și perfecționarea ei controlată și continuă sub influența acțiunilor variabile ale mediului ambiant.

Învățarea în sens larg presupune:

- Orice modificare produsă în structura de personalitate, comportamentul persoanei, apare ca urmare a experienței personale și duce la o bună adaptare la mediu
- Când între organism și mediu există un dezechilibru, se pune problema adaptării
- Cerințele individului (cerințele interne) la care mediul trebuie să răspundă, iar răspunsurile satisfac cerințele, atunci mediul este asimilat de individ
- Cerintele mediului (cerințe externe) la care individul trebuie să răspundă, iar răspunsurile sunt oportune mediului, atunci individul s-a acomodat mediului
- Orice ființă vie învață
- Omul învață pe tot parcursul vieții
- Ca să învețe omult trebuie să se implice într-o situație excepțională
- Se învață numai comportamentele eficiente
- Cunoștințele, comportamentele învățate trebuie să fie interiorizate, utilizate atunci când se cere, iar interiorizarea duce la dezvoltarea personalității
- Este un proces informativ-formativ
- De-a lungul evoluției filogenetice devine organul specializat al pornirii, păstrării și prelucrării informațiilor
- Are o desfășurare procesuală, parcurge anumite trepte și faze

Învățarea ca produs reprezintă un ansamblu de rezultate exprimate în termeni noi cunoștințe, noțiuni, idei, norme, priceperi, deprinderi, modalități de gândire, de expresie și de acțiune, atitudini, comportamente.

Învățarea ca proces definită ca proces de învățare este o succesiune de operații, acțiuni și/sau stări interne, conștiente care conduc la transformări psihice/comportamentale în scopul unei adaptări eficiente.

<u>Tipurile învățării sunt:</u>

- *Învățarea didactică* - se desășoară într-un cadru organizat și urmărește dezvoltarea personalității copilului, formarea dimensiunii intelectual cognitive; are scop instrumental operațional

- *Învățarea socială* – are loc numai în contexte interpersonale și de grup, apare ca re-învățare, stimulează dezvoltarea socio-comportamentală și psiho-morală, urmărește formarea dimensiunii moral-axiologice, motivaționale, are scopuri umaniste, pregătește pentru viața socială
- *Învățarea școlară*- formarea dimensiunii intelectual cognitive a personalității, are loc în condiții individual-solitare, are scop instrumental-operațional, este o învățare din experiența altora (indusă, interînvățare)
- *Învățarea din experiența altora* – indusă, interînvățare
- *Învățarea din propria experiență* – autoînvățare

ÎNVĂȚAREA ȘCOLARĂ are următoarele particularități:

- Se realizează în cadre și cu mijloace instituționalizate, fiind reglementate de norme, legi, regulamente, structuri de organizare și funcționare(planuri, programe de învățământ)
- Ca activitate specific umană ea este conștientă și complexă
- Este o activitate individuală, nimeni nu poate învăța pentru altul
- Are loc doar în starea de veghe, solicită un efort intelectual, care cu cât este mai plenar cu atât se exercită o inflență formativă mai puternică
- Este un *proces dirijat din exterior* (părinți, profesori, adulți) care spre finele școlarității, devine un *proces autodirijat*
- Este un *proces strict controlat* prin mijloace specifice (teme pentru acasă, note, calificative, teze, examene), iar cu timpul devine autocontrolat
- Este un *demers conștient,* presupune stabilirea anticipată a scopului, efortul voluntar, raționalizarea conduitelor, elaborarea conduitelor alternative
- Are un *pronunțat carcter secvențial*, exprimat în treceri succesive de la starea de relativă neinstruire la cea de instruire, parcurgerea mai multor secvențe (de învățare, de verificare, de refacere a celor insuficient sau eronat învățate
- Dispune *de un caracter gradual* stabilirea unor sarcini didactice cu diferite grade progresive de dificultate (treceri de la simplu la complex, de la neesențial la esențial, de la senzorio-motor la abstract, de la recunoaștere la reproducere)
- Este *un proces relațional mijlocit* ansamblu de relații perceptive, comunicaționale, între profesor și elev, mediat de obiectul de învățământ
- Are un pronunțat *caracter informativ-formativ* asimilând informații elevul își elaborează diverse variante de răspuns, își formează un comportament plastic, suplu, uneori imprevizibil,dar în legătură cu necesitățile individuale, elevul își modifică selectiv și sistenatic conduita, o ameliorează, perfecționează, o controlează permanent

Bibliografie:

1. Păiși-Lăzărescu Mihaela, Surdu Magdalena, Tudor Loredana, „Compediu de psihologie și pedagogie”, Ed. Pământul, 2006
2. Pantelimon Golu, Mielu Zlate, Emil Verza „Psihologia copilului” (învățare-dezvoltare), Manual pentru cls. a-XI-a, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1996
3. Stănculescu Elena, „Psihologia Educației de la teorie-la practică”, Ed. Universitară București, 2008

Socializarea emoțiilor- dobândirea regulilor de exprimare emoțională la vârstele timpurii

Prof. ed. timpurie ALDEA Liana-Mihaela
GPP „Micul Prinț", Pitești

Emoția este definită ca fiind o „reacție afectivă de intensitate mijlocie și de durată relativ scurtă, însoțită adesea de modificări în activitățile organismului, oglindind atitudinea individului față de realitate". De-a lungul timpului, emoțiile au fost studiate de către etnologi, etologi, antropologi, psihologi, psihiatri, sociologi, filosofi, devenind un punct central în teoriile ce privesc funcționarea și dezvoltarea individului. În psihoterapie, locul evaluării coeficientului de inteligență a fost preluat de către evaluarea globală a funcționalității individului, clasicele teste de inteligență fiind înlocuite de scările de evaluare a calității vieții sub considerentul ca analiza „Coeficientului de emoționalitate" ne spune multe despre individ, inclusiv despre performanțele cognitive ale acestuia.

Keneth Dodge spunea în anul 2001 că „orice procesare a informației este emoțională, pentru că emoția este energia care conduce, organizează, amplifică sau atenuează activitatea cognitivă și, pe de altă parte, este rezultatul experienței și al exprimării acestei activități". Emoțiile sunt un produs al tranzacțiilor individului cu mediul în care își duce existența, în primul rând cu mediul social și dețin rol de control în funcționarea psihicului uman în ansamblu.

Potrivit lui Carol Izard, emoțiile au o componentă învățată și una programată genetic, cu care individul vine prin înzestrarea sa ereditară. Dacă reușim să înțelegem modul în care ființa umană trăiește emoțiile și modul în care oamenii își comunică emoțiile între ei, putem înțelege ceea ce înseamnă dezvoltare psihică și felul în care funcționează omul în contextul social al relațiilor umane.

Emoțiile sunt clasificate și comparate în funcție de anumite trăsături de ordin cantitativ și calitativ. La fel ca alte tipuri de reacții, emoțiile apar în urma unui semnal declanșator. Acestea au o numită perioadă latentă, mai mică sau mai mare în funcție de tipul și forma lor structurală. Ca și durată putem avea: reacții emoționale - care sunt determinate de un stimul și ele au o durată relativ scurtă și sentimente sau pasiuni – care pot să îl însoțească pe individ pe perioade lungi de timp.

Dezvoltarea atașamentului și a emoțiilor la vârstele timpurii

Primul an de viață al copilului este esențial în dezvoltarea unui ansamblu de aptitudini ce îl ajută la descifrarea și înțelegerea stărilor emoționale. La început comportamentul copilului capătă sens doar dacă adultul care îl îngrijește îi oferă acestuia un sens. În acest moment copilul începe să înțeleagă că reacțiile lui au o consecință. Copilul plânge-persoana care îl îngrijește caută cauza care a declanșat plânsul și încearcă să stabilizeze dezechilibrul creat. Nou născutul are abilitățile necesare pentru a atrage atenția persoanei care îl îngrijește dar abia acum învață să le folosească. Între părinte (sau persoana care îngrijește copilul) și copil, încă de la naștere se instalează o spirală a interacțiunii. Reacțiile, atitudinile și ideile pe care părinții le au despre rolul lor se oglindesc în mod direct în comportamentul copilului.

Copilul învață de la toate persoanele cu care intră în contact, el devenind un produs al tuturor oamenilor care s-au implicat în creșterea sa, însă centrul cunoașterii lui este mama, persoana care preț de

nouă luni l-a purtat în pântece. Astfel, copilul receptează primele emoții prin raportarea la emoțiile mamei. Calitatea comunicării copilului cu mama va da coloratură emoțiilor lui. Relația pe care copilul o are cu mama în primul an de viață va funcționa ca o matrice pentru toate relațiile pe care le va avea copilul, viitor adult.

Prin interacțiunea individului cu mediul apar emoțiile ca și exprimare a gradului de adecvare între context și nevoile individului. Interacțiunile sociale pe care copilul le are în primele luni de viață vor reprezenta baza tuturor relațiilor sociale pe care le va avea adultul de mai târziu, iar această perioadă reprezintă „cea mai importantă sarcină a vârstei mici" adică acum se dobândește controlul emoțiilor și al expresiilor.

Primele comportamente de exprimare a nevoilor apar la copil din primele zile de viață, iar până la finalul primului an copilul deja învață să își stăpânească și să își exprime parte din emoțiile primare, adaptându-se la lumea din jurul său. Însă această adaptare nu se petrece peste noapte și este nevoie de multă grijă și atenție din partea părinților și a celorlalte persoane implicate în creșterea copilului pentru că ei sunt cei de la care copilul învață șă își formeze propriile reacții și răspunsuri adecvate. De exemplu, după vârsta de 4 luni, mama deja știe să deosebească plânsetele copilului: știe când plânge de foame, când este plictisit sau când a obosit.

Emoțiile se manifestă devreme în copilărie, în succesiunea dezvoltării copilului având o valoare adaptativă determinantă. Studiile arată faptul că emoțiile se vehiculează, se comunică, se manifestă prin comportament nonverbal. Acest comportament este specific copilului mic a cărui funcționare este dominată de emisfera dreaptă a creierului. În această etapă emoțiile sunt mult mai dezvoltare decât dezvoltarea cognitivă a copilului. Emoțiile sunt contagioase. Dacă într-un grup de copii unul începe să țipe, vor țipa toți. Dacă un copil va râde, încep să râdă mai mulți. La zâmbet reacția celorlalți este de a zâmbi. Există ceea ce se numește rezonanță emoțională. Această rezonanță emoțională are pe de o parte rolul de a conecta pe copil cu adultul care îl îngrijește, dar și de a asigura integrarea socială a copilului.

Una din componentele esențiale ale adaptării este dezvoltarea emoțională optimă. În literatura de specialitate, întâlnim sintagma „ competență emoțională" atunci când este vorba despre capacitățile copilului de a se dezvolta emoțional. Competența emoțională la copii presupune recunoașterea și interpretarea emoțiilor proprii și ale celorlalți, dar și abilitatea de a gestiona potrivit situațiile de încărcătură emoțională. Competența emoțională a fost împărțită în trei mari categorii:

- Experiențierea (trăirea) emoțiilor
- Înțelegerea și recunoașterea emoțiilor
- Reglarea emoțională

Experiențierea emoțiilor presupune conștientizarea trăirilor emoționale proprii, transmiterea adecvată a mesajelor cu încărcătură emoțională, manifestarea empatiei. Conștientizarea propriilor emoții stă la baza achiziționării tuturor celorlalte abilități emoționale. Dacă o persoană nu își conștientizează emoțiile, nu le va putea recunoaște și exprima, ceea ce va duce la o reglare emoțională deficitară.

Abilitatea de a exprima emoțiile depinde de modul în care copilul înțelege emoțiile și relația dintre trăirea emoției și exprimarea ei. Exprimarea emoției generează comportamente observabile, în

timp ce trăirea ei este o experiență interioară a fiecărei persoane. În general copiii exprimă emoțiile asa cum le simt, fără a fi influențați de reguli de exprimare

Înțelegerea și recunoașterea emoțiilor înseamnă identificarea emoțiilor pe baza indicilor non-verbali, denumirea emoțiilor („sunt bucuros”, „sunt trist”), înțelegerea cauzelor și consecințelor emoțiilor. Înțelegerea emoțiilor presupune atât verbalizarea acestora cât și exprimarea unei mimici specifice. Modul în care copiii exteriorizează emoțiile, verbal sau non-verbal, este rezultatul experienței lor anterioare legată de manifestarea emoțiilor. Verbalizarea emoțiilor este în strânsă legăturiă cu însușirea limbajului. În primii ani de viață, copiii achiziționează treptat etichetele verbale ale emoțiilor. Acest lucru înseamnă cu înțelegerea și exprimarea non-verbală a emoțiilor precedă exprimarea lor verbală.

Reglarea emoțională folosește strategii de reglare emoționale specifice fiecărei vârste în parte. Acest aspect se referă la monitorizarea, evaluarea și modificarea reacțiilor emoționale pentru a manifesta comportamente corespunzătoare normelor sociale. În general copiii recurg la căutarea apropierii fizice față de adult atunci când capacitățile de reglare emoțională sunt reduse, sau au de aface cu un factor prea puternic care produce stări emoționale disfuncționale. Această manieră de autoreglare depinde de calitatea relației emoționale pe care copilul o are cu adultul respectiv.

Repere de vârstă în dobândirea regulilor de exprimare emoțională

Conștientizarea emoțiilor nu se poate măsura obiectiv, dar poate fi observată prin modul de dezvoltare a capacității de exprimare a emoțiilor. La 3 ani copiii sunt capabili să exprime stările de bucurie, tristețe, furie, frica sau dezgustul, chiar dacă nu sunt capabili să pună etichete verbale pentru toate aceste emoții. În schimb știu să distingă între emoții pozitive și emoții negative (bine/rău). În jurul vârstei de 3-4 ani încep să experimenteze emoțiile sociale cum ar fi mândria, rușinea sau vina, iar teama este adesea confundată cu tristețea sau pur și simplu nu se face distincția între cele două. Aceasta este și etapa în care copiii învață să un context cu o emoție specifică.

La vârsta de 4 ani copiii încep să învețe să autoregleze trăirile emoționale negative fără a mai căuta apropierea fizică de un adult. După vârsta de 5 ani copiii respectă regulile de exprimare a emoțiilor sociale însă fără a ști încă sub ce considerent trebuie să facă acest lucru. La această vârstă un copil înțelege că nu este în regulă să râdă atunci când cineva se lovește și începe să manifeste comportamente empatice față de ceilalți: „NU plânge”, „Nu fii supărat”, etc. Tot aceasta este vârsta la care copiii conștientizează cauzele comportamentului propriu: „Îmi place să stau mult în parc pentru că mă joc cu prietenii mei”. Din punctul de vedere al reglării emoționale, la 5-6 ani copilul distinge si minimalizează unele situații neplăcute, sau le interpretează în termeni pozitivi.

Educația emoțională este cel mai important dar pe care îl putem oferi copiilor. Pentru a crește copii echilibrați din punct de vedere emoțional este important să respectăm nevoile psihologice ale copiilor. Astfel, ei devin mai puternici pentru a se adapta acestei lumi în continuă schimbare, mai capabili să învețe, mai fericiți, mai reziliențI. Un atașament sănătos între copil și părinți va sta la baza tuturor relațiilor pe care copilul, viitor adult, le va avea pe tot parcursul vieții sale. Dezvoltarea

emoțională optimă a copilului presupune multă atenție și grijă din partea adultului care îl îngrijește, dar și a celorlalte persoane care participă la educarea lui.

Bibliografie:

A, Muntean. (2009). *Psihologia dezvoltării umane,* Iași: Polirom

M, Golu. (2005). *Bazele psihologiei generale*, București: Ed. Universitară

C, Ștefan. (2010). *Dezvoltarea competențelor emoționale și sociale. Ghid practic pentru părinți,* Cluj-Napoca: Ed. ASCR

A, Mitu, (2015). *Puterea părinților. Succesul copilului tău depinde de tine*. București

M, Cole., S, Cole. (1989). *The development of children*. New York: Scientific American Books

„Tainele învățării în aer liber”

Profesor înv. Preșcolar: Brăilă Camelia- Daniela
Școala Gimnazială Chiscani

„Ceea ce aud-uit, ceea ce văd-țin minte, ceea ce fac-învăț.”
(proverb chinezesc)

Educația de tip outdoor este o formă organizată de învățământ ce îl pregătește pe copil pentru viața ce se desfășoară în aer liber. Ea se bazeaza pe filosofia, teoria si practica educatiei experientiale („Înveţi cu creierul,mâinile şi inima!”). Acest termen poate include educaţia pentru mediu, dezvoltare personală, activităţi recreative, terapie prin aventură etc., și dezvoltă la elevi înţelegerea şi aprecierea de sine, a celor din jur și a lumii naturale. Concepţia acestui nou tip de educatie este că orice om ,în diferite condiții, își mobilizează, prin creativitate, resursele corporale si mintale. Astfel prin desfășurarea activităților în aer liber, preșcolarii au posibilitatea să experimenteze ,învățarea activă’, practică într-un mediu natural urmărindu-se trei nivele de învățare- nivelul deprinderilor motrice, nivelul acumulărilor de cunoștințe și cel al individualizărilor unor trăsături de comportament afectiv.

De asemenea activitățile propuse (de tip outdoor) contribuie la dezvoltarea personalității copilului și integrării lui sociale, accetuându-se valențele lor positive pentru menținerea unei stări fizice și psihice optime, ducând totodată la îmbunătățirea calității vieții.

În natură putem regăsi cunoștințe, emoție și inspirație. Un sentiment trăit în natură se transformă într-o oportunitate de a evolua. Prin experiența nemijlocită cu natura și reflecție asupra stărilor trăite, copiii pot învăța cu mult mai mult, aceste trăiri pot deveni un fundament important pentru viitorul lor.

Noi, cadrele didactice trebuie să ne considerăm răspunzătoare pentru sănătatea fizică şi comportamentală a copiilor pe care-i îndrumăm de aceea ne propunem să mergem pe deviza:

Cât mai mult timp în natură!

Mai departe voi prezenta un program de activități outdoor ce poate fi derulat cu preșcolarii și elevii din învățământul primar. Programul se numește : ”Activitățile outdoor, altfel de educație pentru altfel de generații”, și cuprinde șase activități.

OBIECTIVE CADRU:

- Dezvoltarea abilităţilor socio-personale: îmbunătăţirea muncii în echipă, îmbunătăţirea relaţiilor sociale, dezvoltarea competenţelor de conducere, etc .
- Dezvoltarea abilităţilor de management: organizare, coordonare, evaluare ale preșcolarilor.
- Cunoaşterea mediului prin stimularea interesului pentru studierea realităţii înconjurătoare;

OBIECTIVE DE REFERINŢĂ:

OR1- Să-şi îmbogăţească experienţa senzorială, ca bază a cunoştinţelor matematice referitoare la recunoaşterea, denumirea obiectelor, cantitatea lor, clasificarea, constituirea de grupuri/ mulţimi folosind materiale din natură;

OR2- Să comunice impresii, idei pe baza observărilor efectuate.

OR3- Să-şi îmbogăţească vocabularul activ şi pasiv pe baza experienţei, activităţii personale şi/sau a relaţiilor cu ceilalţi şi simultan să utilizeze un limbaj oral corect din punct de vedere gramatical, explorând mediul înconjurător

OR4- Să compună în mod original şi personal spaţiul plastic, utilizând materiale şi tehnici diverse OR5- Să improvizeze spontan, liber scurte cântecele inspirându-se din frumuseţile naturii.

OR6- Să efectueze operaţii simple de lucru cu materiale din natură şi sintetice

OR7- Să manifeste în timpul activităţii atitudini de cooperare, spirit de echipă, de competiţie, fair-play.

Programul cuprinde următoarele activități:

1. Ce este educația oudoor?
2. Rolul și locul educației outdoor în activitățile educaționale din școală și grădiniță
3. Strategii de predare- învățare folosind metode și strategii interactive în educația outdoor
4. Dezvoltarea aptitudinilor sociale și personale ale copiilor prin activități outdoor
5. Jocul outdoor versus jocul indoor
6. Noi abordări pedagogice privind educația outdoor

În cadrul activității ” Ce este educația oudoor?” , se poate desfășura un exercițiu de spargerea gheții, joc de intercunoaștere, numit ‚Fotograful și aparatul’, acest joc desfășurându-se în perechi, având ca scop o mai bună cunoaștere a preșcolarilor.

Desfășurare:

Participanții sunt rugați să formeze perechi , unul dintre ei va fi ”fotograful”, celălalt – ”aparatul”. Vor avea la dispoziție trei minute. Cel care va fi fotograful va sta în spatele celui care este aparatul foto. ”Aparatul ” va avea obiectivul (ochii) închis și se va lăsa ghidat de fotograf. În momentul în care fotograful va bate de două ori pe umăr „aparatul” , acesta deschide ”obiectivul” și vede ”poza”. În acest fel își îmbogățesc memoria vizuală cu imagini unice, văzute prin ochii altora. După finalizarea timpului alocat, fiecare ”aparat” va descrie imaginile pe care fotograful l-a rugat să le vizualizeze.

Exerciții de grup :

1. Povestea cuburilor – (brainstorming) scopul exercițiului fiind stimularea capacităților creatoare și exprimarea într-o succesiune logică a unor fapte și întâmplări, utilizând un limbaj adecvat.

Jocul se va desfășura în curtea școlii, unde participanții vor veni în contact cu mediul înconjurător. Participanții sunt împărțiți în patru echipe, iar fiecare grup va primi 6 cuburi cu imagini diferite, având ca sarcină să creeze o poveste folosindu-se de imaginile de pe cuburi. Se va alege tema, titlul și finalul poveștii (care pate fi trist, fericit, polițiste sau comedii). Fiecare echipă va expune povestea și membrii echipei vor interpreta câte un rol. La final, în grupul mare se discută despre beneficiile utilizării acestei metode cu elevii și cum îi poate ajuta să-şi exprime în mod liber ideile, opiniile, de a le confrunta cu cele ale colegilor și de a-şi dezvolta competenţele metacognitive.

2. ” Orientare botanică ”- Jocul se desfășoară în curtea școlii, unde participanții sunt împărțiți pe patru echipe și au ca sarcină găsirea a cât mai multe despre anumite plante ce se regăsesc în curte, urmând mai multe etape: găsirea plantei pe hartă, identificarea părților componente, memorarea vizuală a acestora, recompunerea acestora tip puzzle și notarea punctelor pe tabela de lucru.

Această activitate este de un real succes datorită faptului că interacțiunea dintre membrii echipei, orientarea pe hartă, descoperirea simbolurilor ascunse , competiția sunt esențiale în realizarea acesteia.

A doua activitate ” Rolul și locul educației outdoor în activitățile educaționale din școală și grădiniță” va debuta cu Spargerea gheții și se va realiza printr-un joc de intercunoaștere : ”Balonul

jucăuș”, având ca scop recunoașterea colegilor în funcție de anumite simboluri, precum și stimularea atenției și memoriei vizuale.

Desfășurare:

Participanții sunt așezați în semicerc și primesc câte un balon pe care îl umflă și desenează pe el un simbol care crede că îl reprezintă. Pe fundal muzical, toate baloanele se aruncă în aer, fără să cadă pe podea. Când muzica se oprește, fiecare cadru didactic prinde un balon și are ca sarcină să recunoască colegul, în funcție de simbolul desenat, apoi să afle trei lucruri despre acesta, pe care le va prezenta la finalul jocului întregului grup.

Exerciții de grup :

1. Povești fermecate - scopul exercițiului fiind stimularea capacităților creatoare, a imaginației și originalității.

Pornind de la nevoile la care educația outdoor răspunde :

- Nevoia de a se simţi respectat
- Nevoia de a fi responsabil
- Nevoia de a fi activ
- Nevoia de a fi inclus social
- Nevoia de a se simti în siguranță

Participanții se împart în grupe de câte șase- șapte, extrag biletele pe care se regăsesc scrise cele cinci nevoi menționate mai sus, și în baza celor scrise pe bilet, fiecare grup va compune o poveste, alegând un obiect din natură (un copac, o floare, etc) sau personaje din povești. Fiecare poveste va fi pusă în scenă, unde fiecare membru va avea un rol, iar decorul va fi realizat cu materiale din natură.

2. Caruselul - scopul exercițiului fiind dezvoltarea imaginației, a creativității, stimularea comunicării nonverbale.

Fiecare participant va primi o coală A3 pe care va realiza un poster. În funcție de materia predată la clasă, cadrele didactice vor desena pe poster o activitate , cu toate etapele acesteia, pe care o pot desfășura cu elevii outdoor. După ce fiecare participant a terminat de realizat posterul, va mima în fața celorlalți activitatea pe care dorește să o desfășoare cu elevii, și ceilalți vor ghici despre ce activitate e vorba. La final, se va realiza o expoziție cu posterele lucrate, iar colegii trec prin fața acestora să vadă prezentările și, eventual, să facă observații privitoare la conținut, apoi se vor discuta observațiile făcute de colegi.

A treia activitate ” Strategii de predare- învățare folosind metode și strategii interactive în educația outdoor, poate debuta cu ”Spargerea gheții” și se poate realiza printr-un joc numit : ”Pânza de păianjen”, având ca scop stimularea atenției și a concentrării.

Desfășurare:

Participanții la joc sunt rugați să se așeze în cerc. Cu ajutorul unui ghem colorat se realizează o pânză de păianjen, apoi fiecare participant primește câte un fir de ață din pânza creată și vor trebui să desfacă pânza astfel încât să-și găsească partenerul de la celălalt capăt al firului. În cadrul acestui joc se urmărește lucrul în echipă și semnarea liderului, în funcție de indicațiile date.

Desfășurarea propriu-zisă a activității va consta într-o prezentare a unor metode inovative de învățare (”Harta poveștilor”, ”Spirala cunoașterii”, ”Mozaic”, metoda R.A.I, ”Cvintetul”, ”Schimbă perechea”, ”Tehnica acvariului”, etc.), acele modalităţi moderne de stimulare a învăţării şi dezvoltării personale

încă de la vârstele timpurii, instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experienţe, de cunoştinţe.

Exerciții de grup :

1. Protejăm natura! - scopul exercițiului fiind exersarea creativității și a unor atitudini deschise la nivelul grupului și Dezvoltarea capacității de a trăi anumite situații, de a le analiza, de a lua decizii privind alegerea soluției optime.

Se împart participanții în două grupe egale. Se formeaza doua cercuri concentrice, participanții fiind față în față pe perechi și vor primi ca temă de dezbătut : ”Cum protejăm natura de poluare?” Utilizându-se metoda interactivă ”Schimbă perechea”, fiecare pereche discută și apoi comunică ideile. Cercul din exterior se rotește în sensul acelor de ceasornic, realizându-se astfel schimbarea partenerilor în pereche. Participanții au posibilitatea de a lucra cu fiecare membru al grupului; fiecare se implică în activitate și isi aduce contributia la rezolvarea sarcinii. Exercițiul se continuă până cand se ajunge la partenerii inițiali.

Activitatea cu numărul patru ,” Dezvoltarea aptitudinilor sociale și personale ale copiilor prin activități outdoor”, la „Spargerea gheții” se va desfășura jocul numit: ”Helium”, având ca scop stimularea atenției, a răbdării și încurajarea spiritului de echipă.

Desfășurare:

Participanții sunt împărțiți pe două echipe. Fiecare echipă are ca sarcină susținerea cu degetul arătător a unei bare la nivelul capului, apoi să o coboare pe podea fără să o scape. La final fiecare membru din echipă va numi o stare care îl reprezintă în acel moment.

Exerciții de grup :

1. Peisajul din oglindă - acest exercițiu are ca scop stimularea acuității vizuale și a creativității.

Participanții se împart în grupe de câte șase membri.Fiecare echipă primește câte o oglindă și își aleg un peisaj care, reflectat în oglindă, să reprezinte un veritabil tablou din natură. Oglinda se poziționează rezemată de o piatră, de o creangă, cu fața în sus pe iarbă sau orice altă variantă astfel încât privind în oglindă, să se reflecte un peisaj cât mai interesant. Echipele își aleg peisajul, fixează oglinda și apoi unul dintre membrii fiecărei echipe rămâne lângă oglindă pentru a oferi detalii despre peisajul care dorește să fie observat, iar ceilalți membri, prin metoda ”Turul galeriei”, trec pe la celelalte echipe încercând să descopere peisajul reflectat de oglinda acestora.

Cel care rămâne lângă oglindă încearcă să-și atragă colegii la propria ”expoziție de artă”, prin descrierea peisajului din oglindă.

După ce au fost vizualizate toate peisajele reflectate de oglinzi, fiecare echipă va picta pe un tablou din pânză canvas, peisajul care i-a plăcut cel mai mult. La final este votat cel mai frumos tablou și cea mai elocventă descriere.

2. Natura și culorile – acest exercițiu are ca scop verificarea capacității de orientare.

Participanții sunt împărțiți în patru echipe, fiecare primește câte cinci pungi de hârtie colorate- maro, roșu, verde, galben, gri. Echipele vor ieși în curtea școlii, unde au ca sarcină să caute pe traseele stabilite, elemente având aceleași culori cu pungile primite și să le așeze în punga corespunzătoare. L a final vor identifica elementele din fiecare pungă și vor descrie starea de spirit transmisă de culoarea acestora.

Varianta 2:

Fiecare echipă are ca sarcină să deseneze elementele descoperite în natură pe trunchiul copacului (acesta fiind acoperit cu hârtie albă).

Activitatea cu numărul cinci, ” Jocul outdoor versus jocul indoor”, ”Spargerea gheții„ poate fi realizată printr-un joc de atenție numit : Alibi, având ca scop stimularea atenției și a originalității.

Desfășurare:

Participanții sunt așezați în semicerc și lucrează în perechi. Au ca sarcină să stabilească un alibi, astfel încât să reiasă că au fost împreună în ziua când a fost furată o comoară din pădure. Partenerii sunt interogați pe rând, neavând posibilitatea să audă răspunsurile celuilalt. Pe parcursul jocului se va urmări corespondența răspunsurilor și, în funcție de acestea s- a stabilit validitatea alibiului.

Exerciții de grup :

I. În excursie – având ca scop dezvoltarea spiritului de observaţie, formarea unor deprinderi (de orientare pe teren, schiţarea unor peisaje simple, alcătuirea unor scheme/desene), stimularea originalității, a gândirii critice.

Participanții sunt împărțiți pe două echipe, iar fiecare echipă va avea ca sarcină să elaboreze un plan unde să prezinte succinct pașii ce trebuie urmăriți în organizarea unei excursii cu elevii. O echipă va organiza o excursie cu copiii în Munții Bucegi, cealaltă echipă va organiza excursie în delta Dunării. Cele două grupuri de participanți își vor prezenta etapele desfășurării excursiei:

i. proiectarea excursiei (stabilirea traseului, stabilirea opririlor, stabilirea obiectivelor);

ii. pregătirea teoretică (pentru învăţător/profesor : studierea hărţii în vederea identificării obiectivelor pe teren; pentru elevi: cunoaşterea planului, repartizarea sarcinilor individuale sau de grup, formarea grupelor de lucru, stabilirea echipamentului);

iii. desfăşurarea excursiei – se vor prezenta obiectivele ce pot fi studiate în cele două zone: fenomene geologice (cariere de piatră, peşteri, saline), aspecte geografice (un lac, un munte, o deltă, un baraj natural, vegetația și fauna din cele două zone), elemente de etnografie (datini, tradiții, portul popular din zona respectivă),

Cele două grupuri vor prezenta legăturile cauză-efect între componentele mediului, stabilind ce popasuri vor face, cu scopul de a observa unele lucrări de degradare a terenului sau de poluare, observarea deşeurilor menajere aruncate la întâmplare în preajma apelor, în locurile de relaxare din păduri, în preajma localităţilor.

II. Dansul în perechi (joc indoor) - având ca scop coordonarea mișcărilor în dans, consolidarea relației între parteneri și sincronizarea acțiunilor acestora.

Participanții sunt organizați în două cercuri, unul interior și altul exterior. Cei din cercul mic (interior) sunt așezați cu fața către interiorul cercului, iar cei din cercul mare (exterior) sunt așezați cu fașa către exterior, aceștia stau spate în spate. Unul dintre participanți va juca rolul de lider și le va indica acestora trei tipuri de mers: cu pași adăugați rotind brațele, pași de dans cha- cha (față- spate), pași de vals. Participanții au ca sarcină să se deplaseze în cerc, spate în spate ținându-se de mâini, iar la semnal (sunetul clopoțelului) să realizeze cele trei tipuri de mers, fără să-și dea drumul la mâini.

Varianta1:

Participanții dansează spate în spate păşind peste obstacole,fără să-și dea drumul la mâini.

În cadrul activității cu numărul șase, ”Noi abordări pedagogice privind educația outdoor”, la ”Spargerea gheții„ se va realiza un joc de intercunoaștere, numit: ” Jocul liniei”, având ca scop verificarea

capacității de atenție și reacție la receptarea unor afirmații false sau adevărate în raport cu experiența proprie.
Desfășurare:
Participanții sunt împărțiți în două echipe, așezându-se de o parte și de alta a unei linii marcate pe asfalt. Conducătorul jocului prezintă afirmații referitoare la viața personală (exemplu: Cine are doi copii? Cine are ochi căprui? Cine este profesor / educatoare?, etc.) Cine se regăsește în afirmația spusă face un pas spre linie. Câștigă echipa ai cărei membri ajung primii la linie.
Exerciții de grup:
1. Planiglobul – având ca scop dezvoltarea încrederii în grupul din care faci parte, a gradului de îndemânare.
Desfășurare:
Participanții s-au împărțit pe cinci grupuri și fiecare grup a trasat cu sfoară conturul unui continent. Ulterior, fiecare participant s-a postat într-o regiune a globului pe care ar dori să o viziteze.
Apoi, s-au format echipe de câte trei- patru participanți care au avut ca sarcină să mimeze trei aspecte caracteristice zonei, pe care restul partenerilor a trebuit să le identifice.
S- a urmărit, pe parcursul desfășurării jocului, colaborarea între echipe, păstrarea proporțiilor, definirea punctelor cardinale, amplasarea în teren, precum și conturarea liderului de grup.

2. Un copac- un copil, prietenie pe viață!- având ca scop responsabilizarea adulților și a copiilor față de natură, crearea unei legături trainice cu mediul înconjurător, stimularea creativității și a socializării.
Participanții împreună cu elevii din unitate s-au împărțit în șase grupuri, și, după o discuţie prealabilă, au înţeles cât este de necesară menţinerea curăţeniei în parcul din fața școlii, în care ei se joacă zilnic, şi astfel au participat la igienizarea acestuia. Apoi, fiecare membru din grup va planta un copac, după care, toți participanții vor amplasa pe anumite porțiuni ale parcului, anvelope de mașină , pictate și în interiorul acestora au fost plantate flori.
Principala provocare pentru organizatorul unei activităţi outdoor este cum să transforme materia prima din mintea elevului,trecând-o printr-un proces de învăţare intenţionată,în deprinderi și competenţe funcţionale.

SĂ IUBIM ŞI SĂ OCROTIM NATURA

Prof. înv.prescolar Avram Loredana
Gradinita cu P.P. nr. 18, Focşani

,,A înţelege natura înseamnă a înţelege viitorul, iar a face ceva pentru salvarea naturii, atât de ameninţată azi, înseamnă să contribui la fericirea ei."

Eugen Popa

De când există omul pe pământ, natura l-a ocrotit, fiindu-i prietenă. Ea l-a respectat, respectându-şi legile, respectându-se nestingherită. Dacă ne gândim că prietenia este legătura care-i uneşte pe oameni, atunci înţelegem că şi omul trebuie să manifeste respect şi dragoste pentru natură. Datorită intervenţiei nechibzuite a omului, natura este astăzi în pericol. Poluarea ameninţă prezentul şi viitorul omenirii. Omul trebuie să-şi lege interesele de legile naturii, să gândească şi să actioneze, aşa încât să nu-i facă rău. Pentru a fi prietenul ei trebuie să ai un comportament ecologic, s-o ocroteşti, menţinând curăţenia şi îngrijind frumuseţile ei, orinde te-ai afla. *Iubind şi ocrotind natura, ne iubim şi ocrotim pe noi înşine!*

Aşa cum ne ocupăm de educaţia intelectuală, de cea morală şi etică, de dezvoltarea aptitudinilor şi sentimentelor, trebuie să ne ocupăm şi de *educaţia ecologică* prin care să conştientizăm copiii *să iubească şi să ocrotească natura*, desigur în conformitate cu particularităţile de vârstă.

Educaţia ecologică este un proces vast şi de durată, care nu se încheie la sfârşitul unui ciclu de învăţământ, iar în realizarea lui am pornit de la simplu şi uşor, trecând progresiv la lucruri din ce în ce mai complexe. Interesul şi dragostea pentru natură sunt, la majoritatea copiilor, instinctive. Însă comportamentele şi convingerile formate copiilor sunt cele care se păstrează cel mai bine toată viaţa. De aceea, în educaţia realizată în grădiniţă trebuie să pornim de la interesul copiilor pentru plante şi animale, pentru ceea ce reprezintă natura pentru ei.

Prin activităţile desfăşurate în mijlocul naturii: plimbări, vizite, excursii, copiii au fost învăţaţi cum să observe, să analizeze, să exploreze lumea înconjurătoare şi să-şi pună întrebări în legătură cu aspectele întâlnite, să-şi exprime emoţii şi stări sufleteşti, să iniţieze acţiuni diferite. Curiozitatea pe care o manifestă copiii faţă de mediul înconjurător trebuie permanent stimulată şi transformată într-o puternică dorinţă de a afla cât mai multe, de a înţelege ceea ce se întâmplă dincolo de aparenţe. Grădiniţei îi revine importanta sarcină de natură ecologică de a-i face pe copii să cunoască, să îngrijească şi să preţuiască natura, unul din factorii care acţionează nemijlocit asupra comportamentului afectiv al personalităţii copilului.

Am pornit în realizarea acestui obiectiv prin efectuarea unor acţiuni concrete la colţul naturii din sala de grupă unde copiii au îngrijit plantele, le-au şters frunzele de praf, le-au răsădit, au observat procesul de germinaţie, au comparat evoluţia procesului de înmugurire şi de creştere a plantelor, le-au săpat la rădăcină pentru ca plantele să respire şi să se hrănească mai bine. Astfel au avut posibilitatea să-şi verifice direct cunoştinţele referitoare la evoluţia plantelor, să-şi însuşească deprinderea de a îngriji natura, fiind conştienţi că de munca lor depinde dezvoltarea plantelor. În toate activităţile de observare a unor plante şi animale, pe lângă sistematizarea cunoştinţelor despre părţile componente, am orientat activitatea spre sensibilizarea copiilor în a le îngriji şi ocroti ca pe nişte *fiinţe* sensibile, lipsite de orice

mijloc de apărare, care au şi ele dreptul la viaţă. Am desfăşurat cu copiii acţiuni de curăţire şi amenajare a curţii grădiniţei ori de câte ori a fost necesar. În anotimpul de primăvară copiii au fost antrenaţi să planteze flori, să sădească pomişori, să semene iarbă, să îngrijească şi să curăţe locul de joacă.

Povestirile, excursiile, discuţiile libere şi convorbirile organizate cu tema: *„Parcul-izvor de sănătate" „În excursie la munte" „Pădurea şi tainele ei" „Grădiniţa din pădure''* etc. au avut ca obiectiv nu atât transmiterea unui volum de cunoştinţe, ci în special stimularea interesului faţă de natură, de bogăţiile şi frumuseţile ei, conştientizarea copiilor spre a contribui la păstrarea frumosului din natură, la educarea capacităţii de a ocroti şi a respecta natura.

Cu diferite ocazii am desfăşurat împreună plimbări în parcul oraşului, unde au avut ocazia să observe frumuseţea plantelor, aspectul îngrijit al parcului, copacii văruiţi, băncile vopsite, toate acestea impresionau prin atmosfera îmbietoare la recreere şi contemplarea frumosului oferit de natură.

Am desfăşurat o serie de activităţi plastice cu temele *„Cea mai frumoasă grădiniţă", „Floarea preferată", „Grădina bunicilor", „Culorile curcubeului",* jocuri ecologice *„Jocul norilor", „Dialogul florilor*", *„Jocul anotimpurilor"*, activităţi practice desfăşurate în aer liber în apropierea grădiniţei, adunarea plantelor medicinale: muşeţel, mentă, măcieşe, ocazie cu care au înţeles neceşitatea ocrotirii lor, excursii în crângul de la marginea localităţii, ocazie cu care copiii au colecţionat materiale din natură: frunze, ghindă, castane, seminţe de flori, betigaşe de diferite forme, conuri de brad, pe care ulterior le-au folosit în realizarea diferitelor lucrări pentru organizarea de expoziţii sau au fost dăruite copiilor din alte grădiniţe.

Problema poluării apei am prezentat-o prin efectuarea unui experiment în sala de grupă, intitulat *„Apă şi petrol"*: am udat o plantă cu apă, iar alta cu petrol sau ulei. Astfel, copiii au avut posibilitatea să observe influenţa pe care o are poluarea asupra florei. Într-un alt experiment sub titlul *„Aerul curat"*, le aratat copiilor că prin arderea petrolului şi a cărbunelui sunt eliberate în aer gaze dăunătoare organismului, sens în care am folosit un băţ de chibrit, care după stingere degajă dioxid de sulf, cu miros specific. Le-am explicat cu acest prilej, că prin poluarea apelor şi aerului au de suferit plantele, peştii, animalele, dar şi omul.

În toamna anului trecut ne-am deplasat cu copiii într-o excursie la Galaţi unde am vizitat Grădina Botanică, Grădina Zoologică şi Muzeul de Ştiinte ale Naturii. La primul popas făcut copiii au fost îndemnaţi să admire veşmântul toamnei în toată splendoarea coloristică, de la verdele ce mai purta amprenta verii, până la culorile cele mai speciale de galben, arămiu, maro roşcat, specifice toamnei. În vizită la Grădina Botanică s-a declanşat acea atitudine emoţională, firească la copii, ce a provocat o stimulare a dorinţei de cunoaştere. În seră copiii au descoperit nemijlocit varietatea plantelor ce trăiesc ca într-o familie şi preocuparea oamenilor pentru îngrijirea şi crearea unor condiţii de viaţă favorabile creşterii şi dezvoltării lor.

Din lumea plantelor ne-am continuat drumul în lumea animalelor vizitând Grădina Zoologică şi Muzeul de Ştiinţe ale Naturii unde copiii au avut fericita ocazie să admire animale din toate colţurile lumii, precum şi cele mai frumoase colecţii de insecte, păsări şi animale împăiate din medii diferite de viaţă.

Excursia a contribuit la formarea dragostei copiilor pentru natură şi respect pentru cei ce îngrijesc plantele şi animalele.

Periodic am desfăşurat cu copiii concursuri pe diferite teme: *„Să iubim şi să ocrotim natura”*, „*Terra şi vieţuitoarele ei”*, ocazii cu care copiii au învăţat importanţa protejării mediului înconjurător, pentru viaţa lor şi a celor din jur şi au conştientizat relaţia dintre plante, animale şi om.

O floare ruptă, o piatră mutată fără rost, scrijelirea copacilor sau ruperea lor, focuri aprinse la întâmplare şi nesupravegheate, defrişarea pădurilor sunt fapte ce pot duce la degradarea naturii. Este o datorie cetăţenească, o datorie de conştiinţă, să contribuim la ocrotirea naturii, pentru că natura nu aparţine numai generaţiilor actuale, ci cu deosebire, generaţiilor viitoare.

Concluzii

Mediul înconjurător ne asigură condiţiile necesare vieţii, însă depinde de noi dacă dorim să folosim aceste elemente esenţiale cât mai util sau dacă vrem să ocolim acest aspect al vieţii noastre.

Poluarea planetei se agravează pe zi ce trece şi se pare că nu acordăm interes acestui proces nociv. Convingerea că această problemă este doar a specialiştilor şi a forurilor internaţionale, este tot atât de eronată, pe cât este şi de gravă. Ocrotirea planetei este o problemă mondială, şi, tocmai de aceea, fiecare dintre noi, începând de la cea mai fragedă vârstă trebuie să ne asumăm acestă responsabilitate.

Lupta împotriva poluării întregii planete solicită colaborare şi cooperare internaţională şi de aceea depinde de noi dacă vom trăi într-un mediu curat, sănătos şi nepoluat. Stă în puterea noastră să luăm măsuri eficiente şi să găsim soluţii pentru a opri continuarea şi agravarea acestui proces dăunător.

BIBLIOGRAFIE:

1.*Didactica activităţilor instructiv-educative pentru învăţământul preprimar*,Editura Didactica Nova, Craiova, 2005

2. Colectiv de autori - *Educaţia ecologică în grădiniţă*, Editura Lyra, Tg. Mureş, 2005

3. *Pro Ecologia Mileniului III - Revista de educaţie ecologică*, 2004

Importanța Educației Preșcolare
O Privire Asupra Grădiniței ca Fundament al Dezvoltării Copilului

Autor: Paraschiv Mădălina Gabriela
Instituţia: Grădiniţa „Albina”- Structură arondată Liceului Teoretic „Marin Preda”
Bucureşti, Sector 6

În fiecare dimineață, în orașele și satele din întreaga lume, părinții își îndreaptă pașii spre grădinițe, locuri pline de râsete, jocuri și învățare. Grădinița, etapă crucială în viața unui copil, nu este doar o instituție de îngrijire a copiilor; este o punte către explorare, dezvoltare și pregătire pentru viață.

Una dintre cele mai importante funcții ale grădiniței este de a oferi un mediu sigur și stimulativ pentru copii. Aici, cei mici sunt încurajați să socializeze, să își dezvolte abilitățile sociale și să își exprime creativitatea. Prin intermediul jocului și al activităților interactive, copiii învață să lucreze împreună, să își dezvolte empatia și să își îmbunătățească abilitățile de comunicare.

Însă, grădinița nu este doar despre joacă; este și despre pregătirea pentru educația formală. În sălile de clasă, educatoarele pregătesc activități care îi ajută pe copii să își dezvolte abilitățile cognitive și lingvistice. De la recunoașterea formelor și culorilor până la învățarea primelor litere și cifre, fiecare zi petrecută în grădiniță este plină de descoperiri și realizări.

De asemenea, grădinița are un rol esențial în pregătirea copiilor pentru viața în societate. Prin intermediul unor programe educaționale bine structurate, copiii învață despre valori precum respectul, toleranța și responsabilitatea. În plus, ei își dezvoltă abilitățile de rezolvare a problemelor și învață să fie independenți, pregătindu-se pentru tranziția către școală și, ulterior, către viața de adult.

Cu toate acestea, este important de subliniat că grădinița nu este doar despre cunoștințe și abilități academice. Este și despre dezvoltarea armonioasă a întregului copil: fizic, emoțional, intelectual și social. Prin intermediul activităților sportive, artistice și recreative, copiii învață să își gestioneze emoțiile, să își exprime gândurile și să își dezvolte încrederea în sine.

În concluzie, grădinița este o etapă esențială în viața fiecărui copil, oferindu-le acestora o bază solidă pentru succesul în școală și în viață. Prin intermediul mediului său stimulativ și aprofundat, grădinița îi încurajează pe copii să exploreze, să învețe și să crească, pregătindu-i pentru a deveni cetățeni activi și contribuitori în societatea noastră în continuă schimbare.

Activitate propusă cu scopul combaterii bullyingului în mediul școlar
Atelier de sensibilizare și empatie

Prof. Băncilă Corina
Palatul Copiilor Brașov

Fenomenul bullyingului în instituțiile de învățământ reprezintă o amenințare la adresa întregului demers educational și se poate manifesta atât la nivel fizic, cât și verbal, social și emoțional. Prevenirea și combaterea eficace a acțiunilor de bullying este posibilă într-un efort de echipă multidisciplinar, iar procesul trebuie să se desfășoare pe multiple planuri: individual, familie, școală, clasă, etc. Fiecare persoană este chemată să contribuie la dezvoltarea unei culturi care încurajează inhibarea comportamentelor violente, o cultură a acceptării tuturor indivizilor, indiferent de caracteristici, prin formarea propriei mentalități în acest sens, iar apoi convingerea celorlalți să urmeze același exemplu.

În vederea combateri bullyngului în mediul școlar se poate organiza un Atelier de sensibilizare și empatie, pentru a oferi elevilor oportunitatea de a experimenta și înțelege impactul negativ al bullyingului.

Se va începe cu o discuție deschisă despre conceptul de bullying și efectele sale asupra victimelor, inclusiv consecințele emoționale, psihologice și sociale ale acestei experiențe. Elevii vor fi încurajați să împărtășească propriile cunoștințe despre acest concept și să discute despre modul în care se manifestă în mediul școlar.

După discuția inițială, elevii vor participa la un exercițiu practic care îi va ajuta să înțeleagă mai bine perspectiva victimelor bullyingului. Vor viziona un material video "A Mile in My Shoes" care îi va ajuta să vadă lumea prin ochii altora. După vizionare, fiecare participant va primi câte o fișă care descrie o situație de bullying și ilustrează o persoană necunoscută. Descrierea va include aspecte precum tipul de bullying, impactul asupra victimelor și reacția sau lipsa de reacție a celor din jur.

Elevii vor fi încurajați să reflecteze la experiențele descrise și la modul în care se simt victimele bullyingului. Fiecare dintre ei va recrea acel personaj, punându-se în pielea lui și îl va prezenta în fața colegilor. La sfârsitul prezentării vor arăta poza primită. Vor împărtăși gândurile și sentimentele generate de această experiență și vor discuta despre modul în care se pot implica pentru a preveni și combate bullyingul în mediul școlar.

Profesorul va facilita discuția și va încuraja elevii să fie deschiși și empatici în abordarea subiectului. după ce au împărtășit experiențele lor, elevii vor fi încurajați să dezbată și să propună strategii pentru a preveni și combate bullyingul în mediul școlar. Vor fi îndemnați să vină cu idei și soluții pentru a sprijini victimele bullyingului și pentru a promova un mediu școlar sigur.

ŞCOALA SMART

Prof. înv. primar Pădurean Gabriela Elena
Şcoala Gimnazială „Constantin Ioan Motaş" Mediaş

Tehnologia a pătruns atât de mult în viaţa noastră, în şcoala de pretutindeni încât a ajuns indispensabilă şi chiar a ajuns să fie solicitată reducerea utilizării ei în favoarea mijloacelor clasice, tradiţionale. „ Luptăm" atât de mult cu copiii să- i dezlipim de device- uri şi gadget- uri, să îi scoatem în natură, să redescopere frumuseţea jocurilor în aer liber, a jocurilor copilăriei noastre încât unii dintre ei au ajuns să se supere pe noi.

Am avut nevoie de doi ani de pandemie să ne contrazicem pe noi şi să îi forţăm să petreacă mai multe ore în faţa telefoanelor, a tabletelor, a laptop- urilor, dată fiind situaţia de atunci.

Sunt pro tehnologie deoarece ne uşurează foarte mult activitatea la clasă, în întocmirea documentelor, în realizarea unui schimb de experienţă tare fructuos cu colegele/ colegii de breaslă. Suntem doar la un click distanţă de tot ceea ce ne dorim să aflăm, să arătăm elevilor, să le facilităm învăţarea. Internetul abundă de lecţii online, lecţii filmate, materiale pe care le putem utiliza la momentul potrivit în cadrul orelor la clasă. "Călătorim" în lumea largă şi aducem astfel o bucurie tuturor copiilor, în special celor care provin din familii defavorizate, familii cu venituri reduse care nu îşi pot permite călătorii sau vacanţe. Participăm activ la lecţii filmate cu drona. Lecţiile de ştiinţe, istorie şi geografie, educaţie civică şi dezvoltare personală sunt mai plăcute, mai accesibile, mai captivante şi emoţionante când utilizăm un film educativ, o poveste cu eroi care merită să fie copiaţi. Prin jocurile şi aplicaţiile descoperite de copii au înţeles că tehnologia are locul şi rolul ei în viaţa noastră.

Îmi rezerv timp să discut cu elevii despre avantajele şi dezavantajele avantajelor tehnologiei deoarece ei înţeleg aceste lucruri chiar de la o vârstă fragedă.

Consider însă că o Şcoală Smart trebuie să fie atât de "smart"(din engleză deştept/ deşteaptă) încât să nu renunţe la acele metode, procedee şi mijloace care au ajutat ani de-a rândul elevii înainte de apariţia tehnologiei, care au fost foarte eficiente şi care au dat lumii savanţi înainte de apariţia mouse-ului, când caietul şi creionul erau armele unei minţi inteligente. O Şcoală Smart îmbină în mod plăcut şi util tradiţionalul cu modernul, clasicul cu inovativul, inteligenţa nativă cu inteligenţa artificială. Acest lucru încerc să îl aplic la clasa mea astfel încât activităţile să aibă un caracter antrenant, interactiv, plăcut elevilor, să nu existe monotonie, să nu cădem într-o rutină plictisitoare. Copiii acestor vremuri au o curiozitate nelimitată iar dascălul este dator să vină în întâmpinarea acestei curiozităţi, să o satisfacă astfel încât elevii să descopere frumuseţea acestei lumi, să îşi dorească să cunoască mai mult şi mai bine.

Utilizez la clasă metode variate de lucru, mijloace diverse, clasice, moderne, formele de organizare sunt felurite, elevii interacţionează în mod plăcut iar rezultatele sunt pe măsură.

Pe lângă activităţile şcolare specifice, ţin foarte mult la desfăşurarea activităţilor extraşcolare şi extracurriculare pentru o dezvoltare armonioasă a elevilor din toate punctele de vedere.

Am iniţiat la clasă un Cerc de chitară pe care în susţin cu mult drag. Am învăţat să cânt la chitară la vârsta elevilor mei şi m-am gândit că aş putea să le insuflu elevilor mei bucuria de a cânta la acest instrument aşa cum am simţit-o eu de la vârsta lor şi până în prezent.

Lucrez la clasă cu 13 elevi pe care îi îndrum în acest sens şi cu care am participat la acţiuni umanitare, am adus bucurie prin muzică persoanelor vârstnice de la Căminul de persoane vârstnice din localitate pe care i-am vizitat în mai multe rânduri, am suţinut un spectacol la Muzeul Municipal Mediaş cu ocazia Sărbătorii de Dragobete.

Chiar dacă tehnologia ne- a propulsat în timp, e de datoria noastră să arătăm elevilor cât e de plăcut să cânţi la un instrument adevărat, nu la un sintetizator, să descoperi muzica adevărată prin propria putere, voce şi voinţă. E de datoria noastră ca dascăli să le povestim copiilor de tradiţii şi obiceiuri, să îi întoarcem în timp la origini, la rădăcini, să le insuflăm dragostea de neam şi ţară chiar dacă pentru unii pare demodat acest lucru. Dacă nu avem trecut nu vom avea viitor. Suntem datori să transmitem generaţiilor viitoare tot ceea ce ne leagă de acest pământ, respectul faţă de înaintaşii noştri fără de care nu am exista acum şi aici. Am îmbrăcat cu mândrie cu toţii costumul popular românesc sau măcar ia tradiţională românească şi am petrecut o sărbătoare românească în cadru festiv.

Este bine să găsim un echilibru în tot ceea ce facem astfel încât să simţim că avansăm, că lucrurile pe care le realizăm ne aduc bucurie în viaţă.

Încerc să fiu un model pentru elevii mei ghidându- mă după principiul “Copilul învaţă mai mult de la un model decât de la un critic”.

Acţiune umanitară

Dragobete la Muzeu

Dialogul

Autorul : Călin Adriana Raluca
Unitatea de învățământ : Școala Gimnazială „Grigore Alexandrescu” Târgoviște
Școala Gimnazială „Smaranda Gheorghiu” Târgoviște

Forma elementară, atomică, a limbii, forma primordială a limbii, este dialogul.
Formele de monolog fiind forme ulterioare. Dacă la baza limbii au stat sunetele repetate, ele întotdeauna au fost repetate numai de către cel care le emitea, dar și afirmate la rândul lor de de către cel pentru care erau emise. Dialogul, deci fiind forma fundamentală a vorbirii, putem să spunem că el nu numai că are un caracter dudu (adică are ca și fundament, repetarea a aceluiași obiect de două ori) dar ca principal instrument al comunicării, într-un fel definește comunicarea ca repetare de două ori a aceluiași lucru, adică odată cel care emite numele lucrului și odată receptează numele lucrului.
Dialogul este pentru prima dată consemnat în ritualuri. Dacă vom considera formele de ritual transformate în forme estetice adică vom considera teatrul ca mamă a literaturilor și a literaturii în genere, aici vom constata mutarea dialogului pe scenă și vom avea de a face cu un circuit al dialogului cu totul aparte. Adică pe de o parte vom avea un dialog și pe de altă parte se va realiza un dialog între dialog și cel care receptează dialogul.
Monologul fiind defapt tot un dialog, nu există vorbire în sine, vorbire fără adresă. Nu s-ar fi născut vorbirea dacă nu ar fii avut ca semn principal „Comunicarea”, deci și monologul este tot o formă a comunicării iar ca orice formă de comunicare, are doi poli:

- ✓ Cel care comunică
- ✓ Cel care primește comunicarea

Monologul este încă o formă superioară dialogului dar nu îi depășește cadrele, este o formă particulară a monologului. Dialectica, care este principiul fundamental de cercetare al filozofiei, se bizuiește și ea la rândul ei tot pe dialog. Dialectica este tot o formă a dialogului dar ca acest dialog se poate desfășura afirmarea în dialectică. Afirmarea afirmată la un momendat poate fi negată. Nu se poate nega o afirmație pur și simplu. O negare negată devine afirmație. Deci și în acest sens avem de a face cu formele principale ale comunicării și în acest sens filozofia este și ea supusă legilor comunicării fundamentale ale vorbirii, la urma urmei exprimă o noțiune și noțiunea la rândul ei fiind fixată în urma unor generalizări.
Forma cea mai simplă a generalizării este repetarea. De aceea sunt foarte multe cuvinte de natură internațională care se pot găsi în fondul principal al tuturor limbilor, care se compun din două silabe repetate. Asta este un început de noțiune, prima formă cea mai simplă (dublarea) , emanciparea limbajului, dialogului, se va produce îndată cu apariția scrisului.
Atât pe plan istoric cât și pe plan (pe planul vârstelor), abia în clasa I (primară), se produce alinierea fundamentală față de limbaj, limbajul cel invizibil, cel inexistent, natural, cel conținut în obiecte, brusc poate fi transcris într-un sistem de semne, brusc poate să capete înfățișare anumită. Exact ca și cum ai îmbrăca un trup de aer în haine.

De bună seamă că la această vârstă, elementele de dialog sunt mai ales cele ale „imitației”. Copilul va repeta întocmai cele spuse de părinții lui, de profesorii lui. Dacă mama spune copilului : „Masa este albă”…Copilul va repeta : „Masa este albă” și iată că avem această formă de repetare, nu numai în cadrul silabic care a născut cuvântul prin simpla repetare silabică ci chiar în cadrul propozițional și sintactic de repetare a unor sintagme în întregimea lor.

Această formă de dezvoltare a dialogului ne îndreptățește încă odată opinia că forma dialogului este o formă a comunicării, iar această comunicare este în direct raport cu existența și cu relația socială și niciodată nu poate fi imaginată în afara ei. Faptul că iarba este verde în sine, asta nu presupune nici o comunicare și nici un raport social. Faptul că se spune despre iarbă că este verde, dintr-o dată avem de a face cu o comunicare care este intrată în raportul social. Este implementarea unui nume prin circuit.

CEI ŞAPTE ANI DE ACASĂ

Prof . Monica Boros
Grădinița nr.280 București

Lucrând în învățământ îmi dau seama ce importanță are educația în familie, pentru că în situațiile în care ne supără atitudinile și comportamentul unei persoane ori ale unui copil ne ducem imediat cu gândul la cei 7 ani de acasă.

A fi părinte constituie o experiență extrem de complexă, cu nenumărate variabile.

A concepe rolul parental ca un rol care ne dezvoltă și care urmează anumite studii, determinate clar de interacțiunile cu copilul, dar și de experiența de zi cu zi, este o idee interesantă și apreciată la nivelul literaturii de specialitate.

Educația vine din familie, un părinte bun posedă abilități umane adaptate rolului său. El este capabil să construiască o relație corectă cu copilul său, știe să raspundă nevoilor acestuia și să îi favorizeze dezvoltarea în condiții convenabile. Pentru a fi un părinte bun este necesar să se adopte atitudini și abilități care să răspundă cât mai adecvat cu putință nevoilor care caracterizează fiecare vârstă a copilului. Niciun părinte nu-şi doreşte ca odrasla sa, să dea dovadă de proastă creştere, acasă sau în societate. Şi, evident, fiecare părinte ar vrea ca fiul său sau fiica sa, să fie un exemplu de bună purtare în toate contextele sociale, începând de la comportamentul în mediul familial şi până la conduita celui mic la şcoală, pe terenul de sport, la teatru sau în vizită la rude. Trebuie să recunoaştem că puţini copii se comportă ca şi cum tocmai ar fi ieşit de pe porţile unui colegiu englezesc de bune maniere, cum la fel de puţini sunt, probabil, şi cei care l-ar fi inspirat pe Caragiale pentru reeditarea lui „Domnul Goe".Între aceste două improbabile extreme are loc o provocare - uneori dificilă - a părinţilor în dorinţa lor de a le oferi copilului ceea ce este cunoscut generic drept „cei şapte ani de acasă.

Este foarte cunoscut faptul că cu cât un adult acordă mai multă valoare rolului său de părinte, cu atât obține mai multe succese în dezvoltarea copilului său și competența sa parentală crește proporțional cu satisfacția personală.Pentru achiziția competenței parentale sunt necesare o serie de premise cum ar fi: maturitate afectivă, funcționare intelectuală, așteptări realiste în raport cu rolul său parental.

Trecând peste realitatea că nu prea mai există cei 7 ani deacasă, deoarece copiii sunt incluşi în diverse forme educaţionale încă de la vârste mult mai fragede, rămâne ideea de la baza acestei expresii: normele de conduită se învaţă din familie. Acest mediu este cel în care copilul deprinde principalele reguli de bună purtare, cel mai adesea prin imitare decât printr-un comportament conştient, iar vârsta primei copilării este esenţială în conturarea şi achiziţia normelor unui comportament social corect. Şcoala şi alte medii educaţionale nu pot ulterior decât să confirme şi să consolideze normele deja deprinse din familie.

Uneori pe umerii cadrului didactic este aruncată o imensă povară deoarece părinții spun că educația se face la grădiniță / școală, în instituții abilitate și nu acasă, lucru foarte greșit.

Începerea frecventării gradiniței este o tranziție semnificativă pentru cei mai mulți copii, deoarece se constituie startul pentru experiențe într-un mediu nou. Este posibil ca unii copii să devină anxioși pentru că se activează teama de necunoscut. De aceea este de dorit ca grădinița să fie sau să

devină un mediu incluziv de învățare și părintele să vină în ajutorul cadrului didactic, să îl pregatească pentru intrarea în colectivitate. Un mediu incluziv va răspunde nevoilor individuale, va crește șansele de succes ale tuturor copiilor, va dezvolta respectul și imaginea de sine, va valoriza în mod benefic diferențele dintre persoane, va încuraja comunicarea deschisă.

De noi, părinţii, depinde ca adolescentul, tânărul şi adultul de mâine să-şi asume în aceşti primi ani ai copilăriei toate componentele unei bune creşteri. Iar această expresie „bună creştere” nu este un standard general. Ea are forma pe care noi, părinţii, i-o dăm. A fi bine-crescut nu înseamnă peste tot acelaşi lucru. Atât contextul cultural-istoric obiectiv al societăţii cât şi standardele subiective ale fiecărui părinte determină definiţia celor „şapte ani deacasă.

Se pot creiona, evidentgeneralizări. Printre principalele ingrediente care compun ceea ce se înţelege, în mod tradiţional, un copil „bine crescut” regăsim:

Salutuleste prima normă de conduită învăţată în familie, începând de la etapa în care copilul nu poate saluta decât prin fluturarea mâinii şi continuând pe urmă firesc cu „bună ziua”. Comportamentul în public este iar foarte important, un copil „bine crescut” ştie să răspundă la întrebări şi să susţină, la rându-i, conversaţia, îşi aşteaptă rândul fără să întrerupă pe cel care vorbeşte.

Comportamentul cu prietenii, la fel de important, deoarece manierele nu se demonstrează doar în preajma adulţilor. Jocurile copiilor sunt experienţe, care pe lângă că aduc destindere şi voie bună, îi pregătesc pe cei mici pentru rolul de adult. Tot jocurile sunt ocazia de a învăţa, exersa şi testa comportamente corecte.Un copil „bine crescut” îşi respectă partenerii de joacă, înţelege şi se conformeazăregulilorjocurilorspecificevârsteilui.

Înţelegerea normelor sociale se realizeză prin imitaţie şi suficientă practică,copilul deprinde, cu ajutorul părinţilor, ceea ce „se face” şi ceea ce „nu se face” în societate. O bună creştere implică şi cunoaşterea şi aplicarea acestor reguli nescrise ale lumii în care trăim: trebuie să ne aşteptăm rândul la magazin, la medicul de familie sau la leagănul din parc, spunem „te rog”, „mulţumesc” şi „cu plăcere”, nu încălcăm drepturile celorlalţi prin afirmarea drepturilor noastre, nu facem zgomot în ora de linişte, respectăm simbolurile, credinţele şi valorile noastre şi ale celor de lângă noi. Majoritatea copiilor preșcolari imită doamnele educatoare pe care le au la grupă sau comportamente ale părinților.

Manierele la masă, înseamnă o bună creştere ceea ce presupune folosirea eficientă a tacâmurilor,respectulcomesenilorşiacelui/celeicare serveşte masa.

Recunoaşterea greşelilor „îmi pare rău” este, la fel ca şi „te rog”, reprezintă o expresie magică. Pentru a o folosi, un copil are nevoie să o audă şi din partea adulţilor din jurul lui. Astfel, va învăţa că recunoaşterea greşelilor şi sinceritatea exprimării regretului nu sunt un semn de slăbiciune, ci de respect şi demnitate.

ȘCOLARUL MIC ȘI FORMAREA UNOR DEPRINDERI NECESARE ÎN CLASA PREGĂTITOARE

prof. Monica Boros
Grădinița nr. 280 București

Copiii generației actuale intră la școală la clasa pregătitoare, cu o pregătire deosebită. Această pregătire deosebită o dobândesc cu sprijinul educatoarelor care depun eforturi remarcabile pentru predarea eficientă la preșcolari a unei palete largi de informații, concretizateîn cunoștințeintra, inter și trandisciplinare-consecințe și mărturii ale implicării lor vocaționale și aplicării metodologiilor moderne.

Curriculum actual conduce către stabilirea de conexiuni între informații și la transpunerea acestora în reprezentări corecte și complexe ale fenomenelor și conceptelor. Așadar, la clasa pregătitoare se duc preșcolari bine motivați, formați și informați cu un bogat bagaj de cunoștințe și apetențe de investigare și învățare, uneori punându-se problema cu ce îi vom mai atrage pe copiii.

Ambianța la grădiniță este una primitoare, copilul se simte în largul său, familia și grădinița trebuie să-i asigure condiții favorabile de creștere și dezvoltare, în funcție de disponibilitățile individuale. Cei care nu beneficiazăîn familie de condiții favorabile dezvoltării lor, au șanse de recuperare, dacă frecventează grădinița. Aici procesul instructiv-educativ se desfășoară în funcție de particularitățile de vârstă și se urmărește dezvoltarea armonioasă psihofizică,se stimulează gândirea și inteligența, se formează deprinderile de bază. Mai importante în această etapă sunt: deprinderile igienico-sanitare (de autoservire), de comportare civilizatășipolitețe, deprinderile de ordine și curățenie. Copiii sunt antrenați în jocuri și activități care se desfășoară cu toată grupa și individual, folosindu-se metode și procedee specifice fiecarei etape de vârstă.

Deprinderile, odată formate, îl scutesc pe copil de alte solicitări, care mai tarziu, ar necesita un consum mai mare de energie și timp.Deprinderile care se pot forma la vârsta antepreșcolarășipreșcolară (în familie și grădiniță), deprinderi care, uneori poartă denumirea de ”bune deprinderi” sau ”cei sapte ani de-acasa”. Ele reprezintă forma cea mai simplă a învățării de către copii a unor mișcări complexe și atitudini care vor influența comportamentul lor viitor.

Lipsa bunelor deprinderi face posibilă instalarea unora rele. Bunăoară, copilului căruia nu i s-au format deprinderile de autoservire la timpul potrivit, așteaptă totul de la familie, de la părinți.

De aici și necesitatea ca în familie, ca și în gradiniță, să se insiste pentru formarea deprinderilor de bază, până ce acestea se transformăîn obișnuințe.

Deprinderea este un complex de acțiuni automatizate, bazate pe sisteme de legături nervoase temporare denumite "stereotipuri dinamice". "La om, orice acțiune se însușește pe calea învățării ca proces conștient". Este, așadar un moment al activității și un efect al învățării. Pentru formarea deprinderilor, este nevoie de voințășide timp, de concentrare mai mare din partea copilului, la ceea ce are el de făcut, caapoi, printr-un exercițiu susținut, să se ajungă la automatizarea mișcărilor și exercitatea lor într-o anumită succesiune. Acest proces presupune concentrarea tuturor acțiunilor, precum și eliminarea mișcărilor de prisos, care cer un mare consum de energie.

Pentru a se ajunge la automatizarea mișcărilor, acestea se repetă de mai multe ori, iar pe măsură ce se formează deprinderile, se cere prelungirea treptată a intervalelor dintre exerciții. În aceasta perioadă deosebit de importantă este atitudinea consecventă de care trebuie să dea dovadă părinții, personalul educativ din creșe, educatoarele. De exemplu, dacăîn situații similare, odată i se cere copilului să realizeze un lucru și altădată nu, dacă unul din adulți îi cere săîndeplinească "ceva" și altul îi cere "altceva", sau dacă unul îi indică o caleși altul una opusă, procesul este îngreunatși deprinderea nu se formează. De asemenea, trebuie să existe o concordanță deplinăîntre ceea ce i se cere copilului în familie și ceea ce se realizeazăîn gradiniță.

În procesul educativ-formativ al copiilor de 3-7 ani se pot distinge trei grupe de bază de deprinderi, ca : deprinderi igienico-sanitare (de autoservire); deprinderi de ordine și curățenie; deprinderi de comportare civilizatășide politețe.

Pentru formarea acestora trebuie pornit de la faptul că exigențele cresc treptat în raport invers cu aportul adultului, fapt care contribuie la dezvoltarea îndemânării și spiritului de independență ale copilului. De cele mai multe ori părinții preocupați de problemele profesionale și gospodărești, dimineata, preferă să-l îmbrace pe copil, deși nu au timpul necesar, în loc să-l lase să se îmbrace singur. Mai târziu, degeaba îi va reproșa comoditatea. De fapt, este vina adulților dacă copilul nu și-a format deprinderile elementare igienico-sanitare la vârsta preșcolară. Părinții pot să le acorde timpul necesar în zilele când sunt acasă dimineața, în zilele de sâmbătăși duminică, sau în zilele de concedii: dacă sunt adulți în familie(bunici, surori mai mari) se pot ocupa ei de formarea acestor deprinderi.

Copilul trebuie să fie trezit cu 10-15 minute mai devreme și să fie pus să efectueze anumite operații de autoservire. Fiecare deprindere se compune dintr-o serie de operații, care vor fi repetate pe rând până devin acte și mișcări automatizate.

Formarea oricărei deprinderi, și mai ales a celor igienico-sanitare, necesită din partea părinților și a educatoarelor, răbdare și mai ales un echilibru nuanțat între severitate, toleranțăși timp. Familia are rolul cel mai important în formarea deprinderilor. Trebuie să-i repete copilului de mai multe ori ce are de facut. "Nici o altă instituție, oricât de calificată, nu este atât de direct sensibilă la exprimarea trebuințelor, la manifestarea slăbiciunilor sau potențialului de dezvoltare al copilului, fiindcă nici o altă instituție nu cuprinde ființe legate de copil în mod atât de direct și atât de vital ca tatăl și mama. Familia ne apare mai curând ca un fel de mecanism reglator care permite copilului, în ciuda sărăciei sale aparente de mijloace, să trăiască o viață realăși uimitor de intensă, viața lui proprie".

Colaborarea familie-creșă sau familie-grădiniță, în procesul de educare a copilului, are un rol deosebit, în special, în formarea deprinderilor igienice. Copilul își petrece cea mai mare parte din timp în familie, care exercită o influență deosebită asupra sa. Pe măsură ce copilul crește, asupra lui acționează tot mai mulți factori educativi : creșă - grădiniță - școală, care continuăși perfecționează educația începutăîn familie; uneori, acestea o corectează sau o îmbogățesc. La copiii instituționalizați în leagăne și creșe se constată că nu au formate deprinderi igienice. În acest caz, trebuie ca educatoarele să lucreze cu fiecare copil până la formarea deprinderilor respective.

Pentru reușita deplină, familia are obligația săținăpermanent legătura cu unitățile în care sunt instituționalizați copiii și să sprijine munca depusă de factorii educativi din aceste unități. Pentru a asigura unitatea sistemului de cerințe este necesar ca asistentele și educatoarele să cunoască condițiile de viață ale fiecărui copil în familie, iarla rândul ei, familia să cunoască preocupările pedagogice ale creșei și grădiniței. Procedându-se în felul acesta, reușita muncii educative este deplină.

EVALUAREA ŞCOLARĂ

IANIN MĂDĂLINA, profesor limba franceză, Colegiul Tehnic „Emanuil Ungureanu”, Timişoara

Evaluarea şcolară este un factor important în predare deoarece cuantifică rezultatele învăţării dar are şi un rol de măsurare a acestor rezultate. Astfel profesorul sau învăţătorul îşi dă seama ce noţiuni nu au fost bine înţelese şi pe ce trebuie să mai insiste.

Evaluarea este o acţiune de cunoaştere specifică a unor fenomene sub raportul însuşirilor acestora, a stării şi a funcţionalităţii unui sistem, a rezultatelor unei activităţi. De aceea obiectul ei poate fi un fenomen, o persoană (elev, profesor), o activitate sau rezultatele acesteia, o instituţie, sistemul şcolar în ansamblu, etc. Evaluarea rezultatelor muncii şcolare evidenţiază valoarea, nivelul , performanţele şi eficienţa eforturilor depuse de toţi factorii educaţionali şi randamentul muncii în învăţare.

Există mai multe caracteristici ale evaluării pe care doresc să le enumăr în cele ce urmează :

1. Evaluarea şcolară nu e decât un mijloc în slujba progresului elevului, nu un scop în sine.
2. Evaluarea trebuie să aprecieze drumul parcurs de elev , dacă a făcut progrese sau nu.
3. Evaluarea trebuie să stimuleze activitatea elevului şi să faciliteze progresul său.
4. Pentru a fi corect, profesorul trebuie să fie neutru şi obiectiv. A evalua rezultatele elevilor, înseamnă a determina măsura în care obiectivele programei de instruire au fost atinse, precum şi eficienţa metodei de predare – învăţare folosite.

Sistemul de evaluare din învăţământ vizează : evaluarea obiectivelor curriculare şi a strategiilor educaţionale utilizate, evaluarea activităţii de predare- învăţare, a strategiilor didactice şi a metodelor de învăţământ, evaluarea nivelului structurilor psihice ale elevilor (cognitive, operaţionale, psihomotrice, atitudinal- valorice), evaluarea performanţelor profesionale, evaluarea întregului sistem de învăţământ, informarea elevilor, a părinţilor şi a societăţii cu privire la rezultatele obţinute şi asupra cauzelor nerealizării obiectivelor curriculare propuse, diversificarea metodelor şi a tehnicilor de evaluare , prin utilizarea unor procedee alternative. A stabili o strategie de evaluare în învăţământ înseamnă a fixa când evaluezi, prin ce metode şi mijloace iar verificarea trebuie să fie continuă şi sistematică pentru a stabili calitatea şi volumul cunoştiinţelor dobândite de elevi.

O evaluare corectă trebuie să urmeze anumite etape :

a. ce urmează să fie evaluat/ obiectul evaluării;

b. natura şi obiectul deciziei avute în vedere;

c. tipul de date ce trebuie verificate;

d. gestiunea informaţiilor obţinute.

Un rol important în proiectarea acţiunilor evaluative îl are complementaritatea metodelor şi a tehnicilor folosite. Se folosesc următoarele strategii de evaluare : evaluarea normativă, criterială, detaliată, exploratorie, diagnostică.

Rolul şi scopul evaluării

Evaluarea are rolul de a măsura şi a aprecia, în funcţie de obiective, eficienţa procesului de predare- învăţare, raportată la îndeplinirea funcţiilor ei, la cerinţele economice şi culturale ale societăţii contemporane. Scopul major al evaluării este de a oferi datele necesare care să permită luarea celor mai bune decizii educaţionale. Rolul evaluatorului este de a preciza : ce se doreşte, natura deciziilor care urmează a fi adoptate, tipurile de informaţii ce trebuie furnizate , utilizarea unor proceduri în concordanţă cu scopurile vizate.

Un alt scop al evaluării este de a fundamenta deciziile , a conştientiza problemele şi a influenta evoluţia sistemului evaluat.

Funcţiile sociale ale evaluării sunt :

- **diagnostică/ ameliorativă** (depistarea lacunelor, greşelilor elevilor şi înlăturarea acestora prin teste de cunoştiinţe de tip diagnostic);

- **prognostică** (evidenţarea performanţelor viitoare ale elevilor prin teste de aptitudini, teste pedagogice ce verifică calitatea învăţării), orientarea şcolară ;

- **de selecţie** (clasifică şi ierarhizează elevii prin teste standardizate de tip normativ);- motivaţională (stimulează învăţarea);

- **constatativă**;

- **certificativă**.

Din punctul de vedere al momentului evaluării avem alte tipuri de evaluare :

- **Evaluare iniţială, predictivă** care are loc la începutul unui program de instruire. Are funcţie diagnostică, scopul ei fiind cunoaşterea stadiului iniţial de la care se pleacă în abordarea secvenţelor de instruire, dar şi o funcţie prognostică, prin proiectarea eficientă, realistă, a conţinuturilor noii materii.
- **Evaluarea normativă** arată nivelul candidaţilor faţă de o anumită normă sau o medie a rezultatelor obţinute de toţi candidaţii.
- **Evaluarea criterială** măsoară dacă un candidat deţine o serie de abilităţi, structurate într-o listă de competenţe.

Evaluarea continuă are loc pe întreg anul şcolar. În evaluarea continuă toate exerciţiile sunt evaluate, fie de către profesor , fie prin autocorecţie (individuală sau colectivă)iar procesul de evaluare profită de diversitatea surselor primare (intervenţii orale, interacţiuni la interfaţa unui dispozitiv tehnologic, interogare sau problematizare). În acest fel profesorul obţine o evaluare mai exactă şi mai corectă a fiecărui elev deoarece se bazează pe o multitudine de date.

Activitatea de evaluare este o activitate creativă. Ea conţine întreaga expresivitate a profesorului şi a stilului său de predare. Prin evaluarea continuă profesorul aduce în prim plan originalitatea personală în vederea eficientizării reuşitei elevului, cu atât mai mult cu cât el trebuie să identifice în acest tip de evaluare cât mai multe aspecte ale învăţării însuşite de elev, pe care să le aplice imediat în activitatea didactică.

În evaluarea continuă un rol important îi revine profesorului, acela de a apropia elevul de conţinuturile învăţării .În acest tip de acţiune evaluat- evaluator există anumite limite, profesorul fiind autoritatea de la clasă , care poate sau nu să fie caracterizat de obiectivitate, subiectivitate, stil propriu de evaluare, model comportamental sau echilibru între cerinţele evaluării şi instruirea efectuată. Cei doi – profesor şi elev – se găsesc în cadrul dialogului de evaluare continuă într-o continuă manifestare de expresivitate, care le influenţează personalităţile.

În concluzie, creativitatea profesorului în procesul de evaluare continuă este determinantă pentru influenţarea pozitivă a elevilor. În raport cu această expresivitate elevii aplică imediat modelul comportamental favorabil în timpul evaluării. Multe dintre expresiile, gesturile personale ale profesorilor împiedică profesorul să influenţeze activ elevii, misiunea ce-i revine în consecinţă profesorului fiind de a elimina orice neajuns ce poate întrerupe eficienţa comunicării în evaluare iar acest lucru se întâmplă pentru fiecare profesor într-un mod unic. Deci scopul evaluării este să ofere datele necesare care să permită luarea celor mai bune decizii educaţionale. În relaţie cu factorii decizionali , rolul evaluatorului este de a preciza : ce se doreşte, natura deciziilor care urmează a fi adoptate , utilizarea unor proceduri în concordanţă cu scopurile vizate.

Bibliografie :

1.Opris, Monica, *Evaluarea şcolară între tradiţional şi modern*, Editura Elicon, Bucuresti, 2017

2. Cucos, Constantin, *Pedagogie şcolară*, Editura Polirom, Iaşi, 2002.

3. Cotovan, Adriana, Evaluarea scolara- o perspectiva teoretica , Editura Arabela, Comuna Mosoaia, 2021.

CONCEPTUL DE MANAGEMENT EDUCAȚIONAL

FLOROIU CRISTINA MARIA,
ȘCOALA GIMNAZIALĂ SĂULEȘTI,, GORJ

În concepția primă-de conducere-,numeroase contribuții românești au căutat să definească specificul său, în planul învățământului. Astfel, managementul educațional ar reprezenta o metodologie de abordare globală-optimă-strategică a activității de educație, dar nu și un model de conducere a unității de bază a sistemului de învățământ, aplicabil la nivelul organizației școlare complexe. Mai mult decât atât , I. Jinga consideră că în esență, managementul pedagogic poate fi definit ca știința și arta de a pregăti resursele umane, de a forma personalități, potrivit unor finalități acceptate de individ si de societate. Și apoi este caracterizat ca un ansamblu de principii și funcții, de norme si metode de conducere care asigură realizarea obiectivelor sistemului educativ, la standarde de calitate și eficiență cât mai înalte. Atunci, într-o precizare generală, putem considera managementul educației ca teoria și practica, știința și arta proiectării, organizării, coordonării, evaluării, reglării elementelor activității educative, ca activitate de dezvoltare liberă, integrală, armonioasă a individualității umane, în mod permanent, pentru afirmarea autonomă și creativă a personalității sale, conform idealului stabilit la nivelul politicii educaționale.

Față de managementul general, cel pedagogic/al educației diferă printr-o raportare specifică la finalitățile educației, la resursele umane antrenate, ele însele în formare – dezvoltare, la activitățile centrate pe informare, comunicare și participare prin strategii educaționale specifice, la comportamentele tuturor celor implicați. Știință, practică și artă în același timp, managementul s-a afirmat în ultimele decenii ca una dintre cele mai importante activități umane. Managerii sunt necesari pentru a concentra și canaliza resursele umane neorganizate, informațiile, precum și fondurile necesare spre o activitate utilă și performantă. Managerul modern este elementul catalizator în orice tip de instituție, atent la ideea că mediul natural, social și politic, pot influența substanțial decizia managerială.

BIBLIOGRAFIE

CORNELIU MAIOR , 2011, MANAGEMENT EDUCAȚIONAL ,UNIVERSITY PRESS, ARAD

ELENA JOIȚA, 2001, CURS DE PEDAGOGIE ȘCOLARĂ, REPROGRAFIA UNIVERSITĂȚII DIN CRAIOVA

Metode interactive în actul educațional

Prof.inv.primar Costache Carmen
Școala Gimnazială„Ștefan cel Mare„Alexandria

În şcoala modernă, dimensiunea de bază în funcţie de care metodele de învăţământ sunt considerate inovative este caracterul lor activ adică măsura în care sunt capabile să declanşeze angajarea elevilor în activitate, concretă sau mentală, să le stimuleze motivaţia, capacităţile cognitive şi creatoare.

Aceste metode inovative se numesc metodele interactive centrate pe elev, acele modalităţi moderne de stimulare a învăţării şi dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experienţe, de cunoştinţe.

Interactivitatea presupune o învăţare prin comunicare, prin colaborare, produce o confruntare de idei, opinii şi argumente, creează situaţii de învăţare centrate pe disponibilitatea şi dorinţa de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă şi activă, pe influenţa reciprocă din interiorul microgrupurilor şi interacţiunea socială a membrilor unui grup.

Implementarea acestor instrumente didactice moderne presupune un cumul de calităţi şi disponibilităţi din partea cadrului didactic: receptivitate la nou, adaptarea stilului didactic, mobilizare, dorinţă de autoperfecţionare, gândire reflexivă şi modernă, creativitate, inteligenţa de a accepta noul şi o mare flexibilitate în concepţii.

Uneori considerăm educaţia ca o activitate în care continuitatea e mai importantă decât schimbarea. Devine însă evident că trăim într-un mediu a cărui mişcare este nu numai rapidă ci şi imprevizibilă, chiar ambiguă. Nu mai ştim dacă ceea ce ni se întâmplă este “bine” sau “rău”. Cu cât mediul este mai instabil şi mai complex, cu atât creşte gradul de incertitudine.

Datorită progresului tehnologic şi accesului sporit la cunoaştere şi la resurse ne putem propune şi realiza schimbări la care, cu câtva timp în urmă nici nu ne puteam gândi.

E bine ca profesorul să modeleze tipul de personalitate necesar societăţii cunoaşterii, personalitate caracterizată prin noi dimensiuni: gândire critică, creativă, capacitate de comunicare şi cooperare, abilităţi de relaţionare şi lucru în echipă, atitudini pozitive şi adaptabilitate, responsabilitate şi implicare.

Un învăţământ modern, bine conceput permite iniţiativa, spontaneitatea şi creativitatea copiilor, dar şi dirijarea, îndrumarea lor, rolul profesorului căpătând noi valenţe, depăşind optica tradiţională prin care era un furnizor de informaţii.

În organizarea unui învăţământ centrat pe copil, profesorul devine un coparticipant alături de elev la activităţile desfăşurate. El însoţeşte şi încadrează copilul pe drumul spre cunoaştere.

Utilizarea metodelor interactive de predare – învăţare în activitatea didactică contribuie la îmbunătăţirea calităţii procesului instructiv - educativ, având un caracter activ – participativ

Nu insist asupra descrierii fiecărei metode deoarece intenţia mea este de a oferi câteva exemple eficiente Astfel, Metoda “Inteligenţelor multiple” în eleborarea unui portofoliu colectiv, la unitatea “O lume de poveste ...”, textul suport fiind “Buburauza fara buline ” de Claudia Groza . Această activitate, alcătuirea portofoliului şi prelucrarea lui, poate fi desfăşurată şi secvenţial, elementele componente

putând fi discutate la orele de curs, pe măsură ce sunt elaborate (de la o oră la alta), ca teme diferenţiat acordate, nu suplimentar, celor curente. Exemple de cerințe pentru fiecare tip de inteligență:
Limba și literatura română (clasa a III-a): Dezvoltarea potențialului de inteligențe pornind de la textul "Buburuza fără buline ".

1. <u>Lingvistică:</u> Redați prin povestire dialogul dintre buburuza și baiat .
Desprindeți proverbul care reiese .
Imaginați-vă un alt curs al întâmplării.
Realizați un dialog între buburuză și albina , după această întâmplare.

2. Logico-matematică:
Încercuiește proverbul care se potrivește povestirii:
Ce ţie nu-ţi place, altuia nu-i face.
După ploaie răsare soarele.
c) Prietenul la nevoie se cunoaşte.
d) Haina nu îl face pe om.

1. Observă imaginile care însoţesc textul. Alege cuvântul potrivit pentru a completa propoziţiile date.
Textul descrie lumea a. păsărilor b. insectelor c. florilor
Personajul principal este o . a. furnică b. fetiţă c. buburuză
Ea este a. fericită b. tristă c. uimită
pentru că şi-a pierdut a. suratele b. bulinele c. Prietena

2 .Așezați în ordine logică și cronologică următoarele propoziții:
Albina şi buburuza dansează fericite.
Albina vrea să o ajute pe buburuză.
Insectele râd de buburuză, fiindcă ploaia i-a spălat bulinele.
După ploaie, insectele își fac apariția printre frunze.
Băiatul pictează bulinele pe aripile buburuzei.
Albina zboară în jurul micului pictor
Compuneți o problemă în care să folosiți personajele povestirii.

3 .Muzical-ritmică: Amintiți-vă cântece despre buburuza si albina.

Buburuza	Albinuța mea
Ruza, ruza, buburuza	Zum, zum, zum, albinuța mea,
Cu-a ta rosioara bluza.	Prin câmpii și prin răzoare,
Cu buline negre mici.	Alergăm din floare-n floare,
Bucuria celor mici.	Zum, zum, zum, albinuța mea.
R:	Zum, zum, zum, albinuța mea,
Zboara-n calda zi de vara,	Căutam prin floricele,
De cu zori si pana-n seara.	Și-adunăm mierea din ele,
Ai buline pe hainuta,	Zum, zum, zum, albinuța mea.
Esti a soarelui draguta.	Zum, zum, zum, albinuța mea,
II.	Ne-am întors cu toate-acasă,
Ruța, ruța, mamaruța	Și-am adus mâncare aleasă,
Vin la mine pe manuța.	Zum, zum, zum, albinuța mea.
Punctele ți-oi numara	

Si-apoi zboară unde-i vrea. R: Zboară-n caldă zi de vara, De cu zori si pana-n seară. Ai buline pe hainută, Esti a soarelui draguță.	

4. Vizuală-spațială: Modelați personajele povestirii din plastilină. Realizați o scenă din poveste.
5. Corporal-kinestezic: Interpretați întâlnirea dintre buburuza și albina cu ajutorul mișcării.
6. Interpersonală: Grupați-vă în apărători și acuzatori ai celorlalte insecte . Susțineți-vă părerea. Imaginati-va cum le puteti convinge pe celelalte insecte sa o ajute pe buburuza.
7. Intrapersonală: Sunteți albina . Daca erai in locul albinei ,cum procedai?
Imaginează-ți că ești baiatul. Daca nu o ajutai pe buburuza ce se intampla?
8. Naturalistă: Colecționați imagini cu insecte

Stiinte ale naturii -Poluarea apei si a solului

1. Lingvistică: Țineți un discurs pe tema ce poți face pentru a preveni poluarea .
2. Logico-matematică: Se prezintă imagini din zone poluate.
Analizați cauzele care au dus la această situație. Precizați efectele poluării.
Compuneți și rezolvați o problemă de matematică pornind de la această temă.
3. Muzicală-ritmică: Redați ritmic ploaia.
4. Vizual-spațială: Realizați un desen pornind de la tema poluării, cu titlul: ”Așa da”, ”Așa nu”.
5. Corporal-kinestezică: Mimați o acțiune de intervenție pentru protejarea mediului.
6. Interpersonală: Discutați pe tema “Să spunem nu poluării”
7. Intrapersonală: Realizați un interviu cu următoarea temă.
”Ce ai face dacă ai fi primar, pentru a preveni poluarea?”
Amintiți-vă o întâmplare pe care ați trăit-o în timpul unei excursii sau drumeții în care ați observat intervenția negativă a omului asupra mediului.
Împărtășiți colegilor impresiile.
8. Naturalistă: Colecționați ilustrate cu plante și animale ocrotite de oameni. Realizați un album.

Am dat mai sus câteva idei de activități prin care se pot accesa și dezvolta diferite tipuri de inteligențe în cadrul unor obiecte de învățământ. În funcție de alegerea învățătorului , aproape toate lecțiile se pot desfășura în baza inteligențelor multiple. Trebuie însă să se țină cont de următoarele aspecte: evitarea formării a mai mult de 4-5 grupe (altfel activitatea devine foarte greu de urmărit și sprijinit), respectarea manierelor diferite de exprimare; începerea folosirii inteligențelor multiple ca puncte de plecare ale unei lecții obișnuite; observarea în mai multe rânduri a copiilor pentru a le cunoaște profilul de inteligențe.

BIBLIOGRAFIE

-Cerghit, I, 2006, Metode de învăţământ, , editura Polirom, Iaşi. •
-Ionescu, M., Radu I., Didactica modernă, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001.
- Moise, C., 1996, Concepte didactice fundamentale, Ankarom, Iaşi.
- Pânișoară, Ion- Ovidiu – “ Comunicarea eficientă”, ediţia a III-a, Editura Polirom, Iaşi, 2006
- Cojocariu, Venera Mihaela – “ Teoria şi metodologia instruirii”, EDP, Bucureşti, 2004

IMPORTANȚA JOCUL DIDACTIC ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

prof. înv. primar BUȘESCU LARISA ANDREEA
Şcoala Gimnazială Slănic Aninoasa, Argeş

Jocul didactic este o activitate de învăţare dirijată, dar şi o metodă didactică. Jocul didactic îmbină elementul instructiv-educativ cu cel distractiv. Prin joc se afirmă eul copilului, personalitatea sa. Mai târziu, el se poate afirma şi prin activitate şcolară. Activitatea şcolară se valorifică prin note, acestea se sumează în medii, rezultatul final al învăţării fiind tardiv din punct de vedere al evaluării, pe când jocul se consumă ca activitate creând bucuria şi satisfacţia acţiunii ce o cuprinde.

Pedagogia ne învaţă că jocul satisface în cel mai înalt grad nevoia de activitate a copilului, generată de trebuinţe, dorinţe, tendinţe specifice copilului.

De aceea, jocul constituie o formă de manifestare întâlnită la copiii tuturor popoarelor; din cele mai vechi timpuri, a fost, este şi va rămâne tovarăşul nedespărţit al copilăriei.

Jocul este una dintre activităţile prin care copilul învaţă să cunoască lumea reală. El influenţează toate aspectele dezvoltării şcolarului : percepţia, memoria, gândirea, imaginaţia, sentimentele, interesele, voinţa.

Pentru învăţământul primar, jocul didactic „ este o specie de joc care îmbină armonios elementul instructiv şi educativ cu elementul distractiv „ este un tip de joc prin care învăţătorul consolidează, precizează şi verifică cunoştinţele predate elevilor, le îmbogăţeşte sfera de cunoştinţă „ .

Jocul didactic cuprinde cele mai bogate valenţe formative. Îmbinând distracţia, surpriza, buna dispoziţie cu sarcina didactică la potenţialul intelectual, moral şi fizic al copiilor, acesta asigură o activitate complexă, interesantă, plăcută, antrenantă, dezvoltând la elevi deprinderi de muncă independentă, perseverenţă şi dârzenie în învingerea dificultăţilor, flexibilitatea gândirii, spiritul de cooperare, stimulează iniţiativa, inventivitatea, creativitatea, iar competitivitatea angajează la efort toate capacităţile elevului, fără a produce oboseală. Jocul didactic este o metodă activ-participativă, dar şi un mijloc prin care învăţătorul consolidează, precizează şi verifică cunoştinţe, pune în valoare şi le antrenează capacităţile creatoare. Poate să aducă varietate în exerciţiul matematic, poate înviora lecţia şi ca urmare drumul spre deprinderi este mai sigur şi mai plăcut.

Lecţiile, bogate în materiale intuitive şi presărate cu jocuri didactice, devin mai interesante, susţin efortul elevilor şi le menţin atenţia concentrată mai mult timp.

Prin folosirea jocului didactic le stimulăm elevilor efortul susţinut şi-i determinăm să lucreze cu plăcere, cu interes, atât în oră, cât şi în afara ei. Are un efect educativ evident: cultivă încrederea în forţele proprii, spiritul de răspundere, de colaborare, dezvoltă imaginaţia, gândirea şi atenţia.

Prin joc, copilul se dezvoltă intelectual, moral şi fizic şi să nu uităm lecţia artiştilor care, prin simplu joc, ne-au învăţat de-a lungul veacurilor să ne cunoaştem mai bine şi să ne iubim mai mult semenii.

BIBLIOGRAFIE:
-Nicolae Constantin Matei,*Educarea capacităţilor creatoare în procesul de învăţământ,* EDP,Bucureşti,1982;
-Jean Chateau, *Copilul şi jocul, EDP, 1967;*
- Vasile Fetescu, *Preocupări pedagogice,* Spiru Haret,Iaşi, 1995;

OMONIMIA

PROF. GÂRD ALINA CLAUDIA, GÂRD LIVIU MIHAI
ŞCOALA GIMNAZIALĂ DĂNEASA

Omonimele sunt cuvinte cu formă identică şi acelaşi corp fonetic, dar cu înţeles total diferit. De exemplu: *accident* „ semn care alterează ”, *accident* „ element neprevăzut care întrerupe cursul unei întâmplări, al unei stări”; *banc* „ îngrămădire de nisip, de pietriş sau de nămol formată pe fundul mărilor şi al fluviilor, grup mare de peşti sau de scoici”, *banc* „ platformă special amenajată pentu lucrări specifice unor profesiuni manuale”, *banc* „ numele unui joc de carţi”; *bancă* „ instituţie financiară”, *bancă* „ scaun lung, cu sau fără spătar”; *bar* „ unitate de măsură a presiunii atmosferice”, *bar* „ local în care se vând băuturi alcoolice şi unde consumatorii stau în picioare sau pe scaune înalte”; *băcan* „ lemn de culoare roşiatică al unui arbore exotic”, *băcan* „ negustor care vinde cu amănuntul diverse produse alimentare”; *ban* „a suta parte din moneda naţională”, *ban* ”titlu şi funcţie boierească în evul mediu”; *cancan* „vorbe răutăcioase”, *cancan* „numele unui dans de cabaret şi al melodiei acestui dans” ş.a.[14].

Omonimele sunt cuvinte înregistrate în articole de dicţionar diferite, ca o dovadă că, deşi au o formă identică, între sensurile cuvintelor respective nu mai există nici o legătură. Au calitatea de a fi *omofone* (aceeaşi pronunţare) şi *omografe* (aceeaşi grafie).

Omonimele se pot caracteriza şi clasifica după următoarele criterii:

A. După origine, omonimele se împart în :

- omonime etimologice;
- omonime derivaţionale;
- omonime semantice;

Omonimele etimologice sunt generate de convergenţa fonetică a două cuvinte moştenite: *încinge* „ a arde cu flacără mare”(lat.*incendere*) - *încinge* „ a se înfăşura peste mijloc cu o cingătoare” (lat.*încingere*); *semăna* „ a pune sau a arunca sămânţa în pământul pregătit în prealabil pentru a o face să încolţească şi să răsară”(lat.*seminare*), *semăna* „ a avea trăsături, calităţi, defecte comune cu altcineva, a se asemui, a se asemăna”(lat.*similare*); *păr* „ pom din familia rozaceelor cu coroana piramidală , cu frunze ovale , cu flori mari, albe sau roz, cultivat pentru fructele lui comestibile” (lat.*pirus*), *păr* „totalitatea firelor subţiri de origine epidermică,cornoasă , care cresc pe pielea omului şi mai ales pe a unor animale” (lat. *pilus*), *păsa* „ a simţi nelinişte, a se îngrijora”(lat.*pensare*), *păsa* „ a merge, a se duce” (lat.*passare*), etc.

Omonimele derivaţionale se pot produce între un cuvânt primar şi unul derivat: *păcurar* „ păstor, cioban” (lat.*pecorarius*), *păcurar* „muncitor care se ocupă cu extragerea păcurii” (*păcură+ar*); sau între două cuvinte derivate : *măluros* „ atacat de mălură” (*mălură+ os*), *măluros* „ cu maluri abrupt” (*mal+-ur-+-os); spătar*„ spatele unui scaun” (*spate +ar*), *spătar* „ demnitar la curtea domnească” (*spată+ar*), etc.

Omonimele semantice rezultă din dezagregarea polisemiei: *peniţă* „ pană mică”, *peniţă* „instrument de scris”; *scurtă* „ haină”, *scurtă* „ inflamaţie”, *scăunaş* „ scaun mic”, *scăunaş* „negustor”[15], etc.

B. După relaţia dintre omonime

[14] Gabriel Angelescu, *Dicţionar de omonime*, Bucureşti, 2002, p. 334.
[15] Sala Marius, *Enciclopedia limbii române* ,2001, p.396

Omonimia tolerabilă reprezintă cuvinte ale căror forme diferă printr-un detaliu fonetic, gramatical, sau printr-unul stilistico-funcţional.[16] De exemplu: *acele* „ace de cusut", *acele* „pronume demonstrative";*(a) altoi* „a practica altoirea, a lovi" , *altoi* „rămurică desprinsă din planta-mamă", *barem* „ măcar, cel puţin", *barem* „ normă, criteriu de evaluare" boi „aspect, înfăţişare", *boi* „colora, vopsi" *ochi* (substantive, pronunţat într-o silabă) şi *ochi* (verb, pronunţat în două silabe) ; *adună (*indicativ,timpul prezent), *adună* (perfect simplu); *forma* (substantiv), *forma* (verb), (accentul cazând diferit, iar părţile de vorbire fiind diferite). *Umbrele* copacilor se oglindesc în lac. (acc. cade pe al doilea „e"./Am fost într-un magazin în care se vând doar *umbrele*. (acc. cade pe ultimul „e"), Va pleca în ***zori.*** (acc. cade pe „o")/Îl ***zori*** ca să nu întârzie. (acc. cade pe-i). ***Voia*** să vină și el la întâlnire. (acc. cade pe „a")./Nu se poate face totul după ***voia*** ta. (acc. cade pe „o"). Este o fire foarte ***veselă***. (acc. cade pe primul „e")/Și-a cumpărat ***veselă*** nouă. (acc. cade pe al doilea „e"). Păsările au migrat spre alte ***zări.*** (acc. cade pe „ă")/ Îl ***zări*** pe când se întorcea acasă. (acc. cade pe „i").[17]

Omonimia intolerabilă are drept caracteristică faptul că toate formele omonimelor sunt identice, dar unul dintre cuvinte este înlăturat pentru a se evita confuzia de sens. De exemplu, *albinărie* „ meseria de apicultor" , *albinărie* „ prisacă"; *bucătărie* „ încăperea în care se gătesc mâncări", *bucătărie* „ ocupaţia permanentă sau temporară a celor care pregătesc mâncare"; *fierărie* „ meseria de fierar" , *fierărie* „ locul unde se exercită această profesiune, magazinul de vânzare a produselor fabricate din fier, grămadă de fier de diverse categorii,forme[18]"; *păcurar* „ vânzător de păcură", *păcurar* „ păstor", caz în care s-a înlocuit cuvântul *păcurar 2* „ păstor" cu „ cioban", rămânând ca „ păcurar" să denumească „ vânzătorul de păcură".

Româna pare a nu se situa în rândul limbilor cu omonime numeroase, datorită numărului mare de cuvinte polisilabice , cu posibilităţi de coincidenţă . În limba română afectează mai mult zonele perferice ale vocabularului , fiind în mare măsură tolerabilă.

[16] Angela Bidu- Vrânceanu , I. Coteanu, 1975, p. 85
[17] Mariana Badea,*Limba română* ,2011,p.18
[43] Angela Bidu-Vrănceanu,I.Coteanu,1975, p.85

TENDINȚE EDUCAȚIONALE

Prof. Codroiu Diana
Școala Gimnazială ”Vasile Alecsandri” Baia Mare

Inovația în procesul de educație constă în preocuparea cadrelor didactice de a găsi metode și soluții ingenioase care să pună elevul și nevoile sale de învățare în prim plan, indiferent că este vorba de o lecție de predare, consolidare, evaluare sau autoevaluare. Progresele în tehnologia digitală au permis elevilor să aleagă ce, cum și când să învețe. De asemenea acestea permit o învățare personalizată care să se potrivească preferințelor și nevoilor individuale ale elevilor.

Digitalizarea educației este o etapă esențială și un demers complex, fără de care nu se poate vorbi de un învățământ modern, la standarde europene.

Termenul de digitalizare a educației se referă la folosirea calculatoarelor, dispozitivelor mobile, internetului, aplicațiilor software și a altor tipuri de tehnologii digitale în procesul de educație. Procesul de digitalizare constă în transformarea informațiilor (text, audio, video, vizuale, etc) în format digital. Principalul obiectiv este integrarea în procesul educațional a educației digitale, în predarea diferitelor subiecte pentru a stimula interacțiunea cu și dintre elevi și a obține rezultate mai bune.

„Profilul de formare european” cuprinde competențele cheie au ca scop adaptarea flexibilă şi rapidă a absolventului, în condițiile modificărilor rapide și profunde care au loc pe piața muncii prin dezvoltarea noilor tehnologii. Una dintre cel 8 competențe cheie este competența digitală. Aceasta urmărește dezvoltarea competențelor digitale ale absolvenților prin:

- utilizarea pe scară largă, dar și critică, a noilor tehnologii la locul de muncă, în timpul liber și pentru comunicare;
- dezvoltarea unor conţinuturi digitale simple în contextul unor activităţi de învăţare;
- respectarea unor norme de bază privind siguranţa în utilizarea a dispozitivelor, aplicaţiilor, conţinuturilor digitale și pe internet.

Dezvoltarea competențelor digitale implică: utilizarea calculatorului pentru a accesa, evalua, stoca, produce, prezenta, schimba informație, precum și comunicarea și participarea în rețele prin intermediul internetului.

În ultimii ani a avut loc o schimbare majoră privind modul în care școlile utilizează tehnologia datorită apariției unor dispozitive și servicii mobile ușor de folosit și accesibile, alături de dorința de a adapta educația la generația de copii ”digitali”, cu așteptări complet noi în ceea ce privește procesul de învățământ. Acest lucru a dus la schimbarea modului în care școlile înțeleg și practică actul de învățare. Profesorii trebuie să descopere metodele și instrumentele concrete prin care își pot schimba în mod pozitiv stilul de predare și modul de a relaționa cu elevii.

Instrumentele digitale pot spori flexibilitatea și creativitatea, pot contribui la îmbunătățirea eficienței și a rezultatelor învățării. Folosind instrumentele digitale, pot fi prezentate un număr mare de informații iar materialul prezentat este mai interesant, mai concret. Acest tip de învățare implică diferite instrumente și tehnici digitale: cursuri online, examene online, manuale și cărți digitale, animații, proiecte online, laboratoare virtuale, portofoliul digital.

Cărțile și manualele digitale oferă o interfață interactivă în care fiecare elev are acces la conținut multimedia (videoclipuri, prezentări interactive și linkuri active).

Animațiile adaugă impact prezentărilor, deoarece spre deosebire de text și imagini acestea sunt dinamice, captivante. Impactul vizual al animațiilor este foarte mare și permite înțelegerea mai ușoară a conținutului. Chiar și conținuturile mai dificile pot fi prezentate într-un mod simplificat cu ajutorul animațiilor.

Animațiile și modelele 3D ne permit sa realizăm o prezentare spectaculoasă și foarte eficientă a conținutului, care ilustrează perfect componentele unui sistem, procesele, fenomenele din natură. Astfel oferă elevilor posibilitatea de a le explora și de a le înțelege.

Proiectând şi realizând activităţi de predare-învăţare-evaluare bazate pe strategii didactice interactive, cadrul didactic oferă elevilor multiple ocazii de a se implica în procesul propriei formări. Folosirea instrumentelor digitale încurajează elevii să aibă mai multă autonomie în învățare, folosindu-și la maxim creativitatea. Pentru a menține interesul elevilor pe tot parcursul lecției trebuie incluse în activitățile cu elevii diverse activități interactive. Se pot alege jocuri scurte, simularea unor procese și fenomene (de exemplu la biologie se pot folosi https://phet.colorado.edu/,https://merlot.org/, https://www.geogebra.org/ https://gizmos.explorelearning.com/) , fișe de lucru interactive (ex. https://liveworksheets.com), animații și modele 3D (www.mozaweb.com) , etc.

Avantajele metode interactive de predare:

– pregătirea devine individuală, ținând seama de interesele, nevoile și personalitatea fiecărui elev;

– devine posibilă prezentarea concisă și succintă a oricărei cantități de informații educaționale;

– îmbunătățește percepția vizuală, astfel procesul de însușire a materialului educațional este mult simplificat;

– activitatea cognitivă a elevilor este intensificată, aceștia dobândesc cunoștințe teoretice și abilități practice.

Indiferent de instrumentele alese și locul de predare, important este să menținem un grad ridicat de atenție și implicare din partea elevilor, solicitându-i cât mai des posibil. Procesul de predare-învățare trebuie să fie centrat pe nevoile elevilor, să răspundă nevoilor de învățare ale acestora, deoarece nu toți elevii învață în același ritm. Dacă materialele didactice vor fi structurate astfel încât să plaseze elevii pe primul loc, atunci aceștia vor participa la activitățile școlii cu plăcere.

Bibliografie:

1. Adăscăliţei, A., Instruire asistată de calculator: didactică informatică, Polirom, 2007.
2. Pavel Cerbușca, Învățământul general în mod online:eficacitate și eficiență, Chișinău, 2020
3. https://www.academia.edu/37945823/Digitalization_in_Education_Sector
4. https://eacea.ec.europa.eu/national-policies/eurydice/sites/eurydice/files/en_digital_education_n.pdf

Școala viitorului - Proiectele Erasmus

Peptea Ileana
Școala Gimnazială Mănești

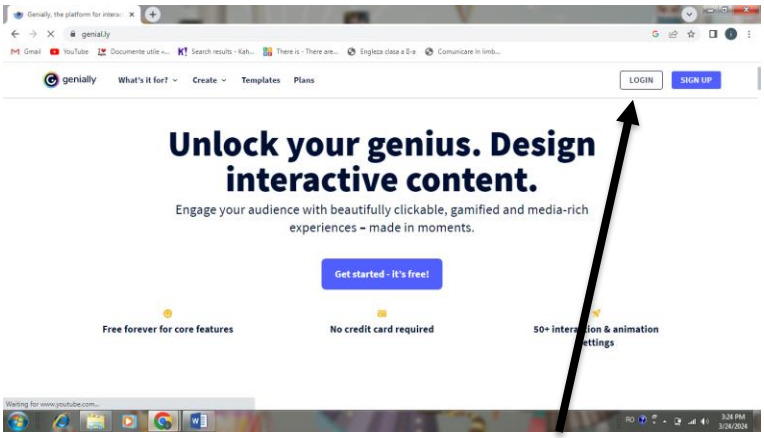
Oportunitățile oferite de proiectele Erasmus reprezintă o modalitate prin care școlile se aliniază celor mai înalte standarde în materie de pregătire și instruire a cadrelor didactice. Și Școala Gimnazială Mănești se bucură de programul Erasms prin intermediul căruia profesorii din școala noastră își dezvoltă competențe necesare în lucrul cu elevii.

În decembrie 2023 am luat parte la cursul numit Tablets and Smartphones: Using Mobile Devices as Educational Tools, în Italia, Florența, împreună cu alte două colege. Cursul a fost creat pentru participanții interesați de învățarea îmbunătățită prin tehnologie și învățarea Mlearning. Am descoperit modul în care laptopurile, tabletele și smartphone-urile pot fi integrate în setul de instrumente al unui profesor. În timpul acestui curs de formare, am primit idei noi despre cum să încorporăm tehnologia în lecțiile noastre și cum să lucrăm în grupuri mici pentru a îndeplini sarcini practice. Am învățat cum să utilizăm software, platforme și aplicații pentru a comunica, a gestiona grupurile de elevi și a încuraja colaborarea. Am avut, de asemenea, șansa de a experimenta modul în care învățarea poate fi îmbunătățită prin utilizarea unor jocuri tehnologice serioase și a chestionarelor. Până la sfârșitul cursului, am fost mai inspirați în utilizarea instrumentelor TIC într-un mod motivant și pedagogic.

Cursul ajută participanții să: utilizeze tehnologia în sala de clasă: gestionarea grupurilor, interacțiunea, comunicarea și partajarea materialelor; să structureze informațiile, să analizeze mai bine, să înțeleagă, să sintetizeze, să amintească și să genereze idei noi folosind instrumente tehnologice; să adopte învățarea interactivă prin utilizarea de chestionare, jocuri și cartonașe; să gestioneze o clasă virtuală, trimiterea temelor, căutarea și partajarea materialelor utile și comunicarea cu elevii și părinții; să crească gradul de conștientizare cu privire la problemele etice legate de rețelele sociale și platformele web; să gestioneze setările de confidențialitate pentru utilizarea în siguranță a rețelelor sociale.

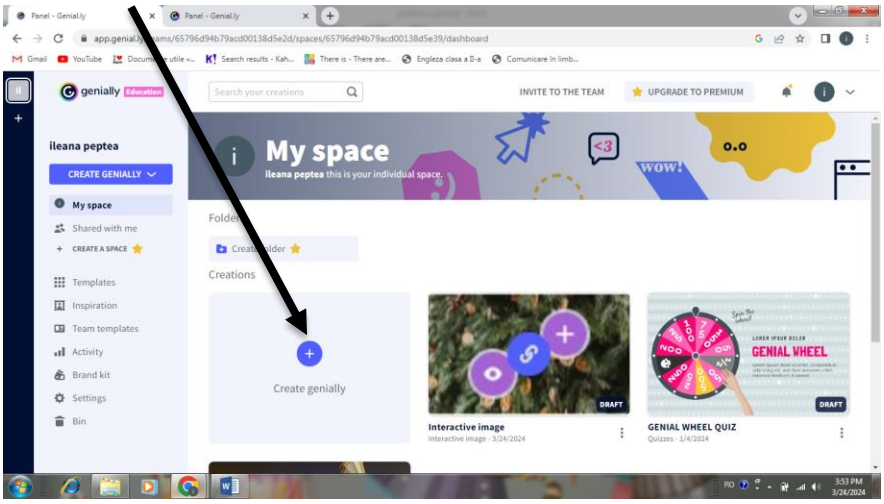
Printre aplicațiile prezentate s-au numărat Genially, Canva, Nearpod, Pear Deck, Plickers și diferite aplicații unde este folosită inteligența artificială.

Una dintre apicațiile cele mai interesante și utile în lecțiile de limba engleză este Genially. Aceasta este o platformă online care permite crearea de infografice, video, ghiduri, imagini și prezentări digitale colorate, artistice și creative, dar și jocuri, teste distractive online. Înregistrarea se poate face folosind contul gmail.Utilizare: Se accesează site-ul: https://genial.ly/ și se creează un cont SIGN UP.

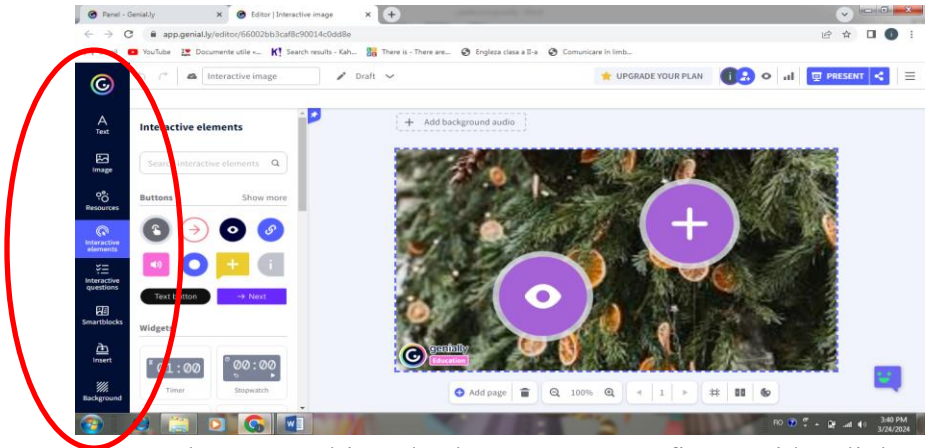

Se accesează ulterior contul prin apăsarea LOG IN.

De la CREATE GENIALLY se alege tipul de activitate: prezentare sau imagine intractivă, joc, etc.

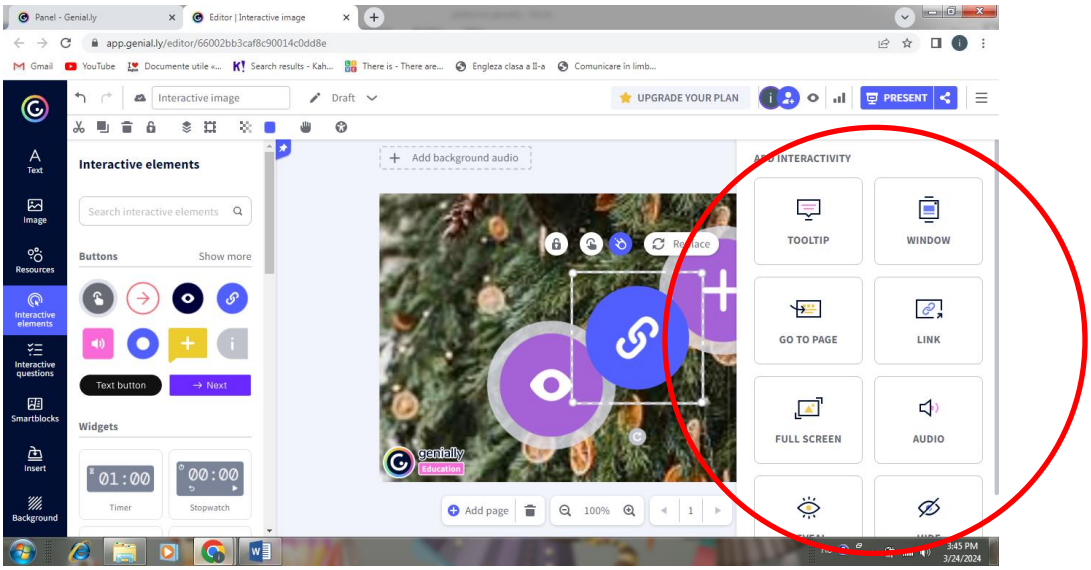

Din acest mediu se poate alege ce anume să cream folosind platforma. Spre exemplu, imagine interactive, joc, prezentare și multe alte posibilități. Pentru a crea o imagine interactivă se încarcă o imagine, iar din partea din stângă se adaugă elementele interactive:

Se pot adăuga o mulțime de elemente, cum ar fi text, video, link în funcție de tema aleasă.

Se dă click pe INTERACTIVE ELEMENTS, se deschide în dreapta o fereastră de unde se poate alege ce anume să se insereze.

De la PRESENT se poate alege prezentarea a ceea ce s-a creat, iar de la share se poate distribui. Toate modificările se salvează automat. Prezentările create se regăsesc de fiecare data când se accesează site-ul in panelul de deschidere.

Elevii sunt încântați de fiecare data când profesorul vine cu ceva nou, când sunt utilizate programe, aplicații și gadget-uri. Datorită programelor Erasmus am avut posibilitatea să învăț lucruri folositoare pe care să le aplic în cadrul orelor cu elevii la limba engleză.

Participarea la proiectele Erasmus reprezeintă un instrument esențial pentru creare unui spațiu european al educației, stimularea inovării și dezvoltarea educațională atât a profesorilor, cât și a elevilor, contribuind astfel la consolidarea identității europene și a cetățeniei active, cu alte cuvinte, participarea în cadrul programelor și proiectelor Erasmus reprezintă un pas către o școală a viitorului.

Integrarea transdisciplinară, modalitate eficientă de organizarea a conținuturilor

Prof. înv. primar Barbu Felicia-Mariana
Școala Gimnazială Ioan Bădescu, Popești-Leordeni, Ilfov

„Transdisciplinaritatea priveşte ceea ce se află în acelaşi timp şi între discipline, şi înăuntrul diverselor discipline, şi dincolo de orice disciplină. Finalitatea ei este înțelegerea lumii prezente, unul dintre imperativele ei fiind unitatea cunoașterii. (Basarab Nicolescu, Transdisciplinaritatea)"

Elevii manifestă interes pentru problemele concrete cu care se confruntă în viaţa de zi cu zi şi caută pentru multe dintre aceste explicaţii şi soluţii practice . Pentru a veni în întâmpinarea intereselor lor, învăţământul trebuie să se aplece mai mult asupra cotidianului, căci ceea ce îi interesează pe copii ţine prea puţin de domeniul teoriei ştiinţifice .Școala trebuie să-i pregătească pentru viaţa care urmează în lumea reală.În acest sens, în școală se pot organiza desfășurarea unor activități transdisciplinare care să vizeze formarea competențelor specifice mai multor arii curriculare, elevii fiind puşi în situaţia de a aplica în situaţii noi cunoştinţe dobândite, priceperile şi deprinderile formate în cadrul lecţiilor din săptămâna respectivă sau din cele anterioare.Aceste activități traversează barierele disciplinelor, organizând cunoașterea ca un tot unitar , întrucât activităţile dintr-o zi sunt părţi ale unei teme, lecţiile pot avea legături unele cu altele, fără a se desfăşura una după alta cu distanţe clare între ele.

O astfel de activitate pe tema : **„ Protejăm natura!"** se poate realiza, de exemplu, la clasa a II-a, pe o durată de două săptămâni, lucrând în grupuri de 4-5 elevi.

Scopurile activităţii pot fi: conştientizarea nevoii de protejare a naturii, consolidarea deprinderilor de calcul, stimularea interesului pentru participarea la acţiuni de îngrijire şi de protejare a vieţuitoarelor, formarea capacităţii de exprimare orală, formarea capacităţii de exprimare scrisă și formarea capacităţii de relaţionare.

Exemple de aplicaţii practice şi exerciţii creative pentru desfăşurarea acestor activităţi:

1) „ **Omul şi natura** „ – se distribuie fiecărui grup imagini/ jetoane care sugerează intervenţia omului în natură.

Se cere elevilor să deseneze o bulină verde lângă imaginile care sugerează intervenţia pozitivă a omului în natură şi alta roşie pentru intervenţia negativă.

Apoi sunt solicitaţi să formuleze oral câteva sfaturi pentru protejarea naturii.

2) „ **Copiii iubesc pădurea"** – fiecare copil primeşte o foaie de hârtie/ carton care se îndoaie; pe jumătate este trasat conturul unui copac; se recomandă elevilor să decupeze după contur, ţinând foaia îndoită (astfel, vor obţine copăcei care pot fi aşezaţi în poziţie verticală). Se solicită, unui grup, să realizeze un desen de avertizare pentru sugererea unor acţiuni interzise în pădure (se obţine în ansamblu, o machetă a unei păduri). Se vor interacţiona grupurile între ele şi vor comunica.

3) „ **Ocrotiţi pădurea**" – fiecare grup primeşte câte două imagini (una cu o pădure defrişată, alta cu o pepinieră). Se cere elevilor să discute, în grup, despre activitatea oamenilor, sugerată de fiecare imagine şi li se sugerează ca în prezentare să folosească numere naturale.

4) „ **Sub paşii tăi**” – se prezintă elevilor o imagine reprezentând o pereche de ghete (la grupul de litere „ghe”), pietricele şi gândăcei, furnicuţe....Se cere să se indice numele unor animale ce ar putea fi strivite de oameni. Se recomandă să discute, în perechi, despre animalele observate în imagini. Se sugerează ca în prezentare să se folosească numere şi să se formuleze câte un sfat pentru oameni.

5) „ **Plante de apă**” – se dă fiecărui grup o fişă cu numere naturale cuprinse între 20 şi 60. Prin unirea lor, în ordine crescătoare, se vor obţine contururile unor nuferi.

Se cere să se recunoască denumirea plantei obţinute şi să i se coloreze petalele. Se citeşte, apoi copiilor dintr-o enciclopedie despre importanţa salvării nuferilor (se deschid diminesţa la aceeaşi oră – deci poţi, verifica şi cât este ceasul; pot să prevadă ploaia, întrucât niciodată nu se deschid înainte de ploaie).

6) „**Mesajul copiilor**” – fiecare grup primeşte o fişă de lucru care reprezintă o horă de copii. Pe corpul fiecărui copil, (pe tricou) este scrisă o operaţie aritmetică, iar dedesubt un număr şi o literă de cod.

Li se cere copiilor să rezolve exerciţiile şi apoi să descopere mesajul copiilor, prin decodare. („Sănătate pentru Terra”). Copiii vor prezenta, în grup, situaţii în care au salvat un animal.

7) „ **Responsabilităţile la colţul naturii vii** ” – se lucrează pe fişe (un labirint cu nume de copii, drumuri cifrate şi imagini cu: un acvariu cu peşti, un ghiveci cu o plantă, o broască ţestoasă şi un şoricel). Prin rezolvarea exerciţiilor (în mod corect) se descoperă responsabilitatea fiecărui copil, ştiind că, pe un traseu, toate calculele au acelaşi rezultat. Li se indică faptul de a folosi culori diferite pentru fiecare imagine. În final, elevii vor discuta, în grup, despre responsabilităţile pe care le au ei în clasă şi acasă.

8) „**Prietenii naturii**” – fiecare grup primeşte câte un cartonaş pentru confecţionarea unui ecuson „ Prietenii naturii” (copiii se consultă, în grup şi realizează un desen corespunzător). Se expun toate ecusoanele şi sunt consultaţi şi implicaţi elevii pentru desemnarea „ ecusonului clasei”

9) „ **Semănăm flori !** .” – se pregătesc, din timp, pahare din material plastic, pământ, seminţe de flori. Se distribuie fiecărui copil câte două pahare şi li se cere să semene flori. Solicitaţi fiecărui copil să-şi pună pe etichete numele său şi numele plantei.

Se recomandă ca paharele să fie aşezate la „ Colţul viu”, copiii să urmărească evoluţia plantelor şi să le îngrijească. Li se sugerează ca atunci când plantele vor răsări, un pahar să-i ofere altei persoane.

10) „**Protejăm animalele!** .” – daţi fiecărui copil o coală de hârtie / carton subţire, îndoită pe jumătate, pe care aţi trasat conturul unui animal (iepure, fluture, urs, câine, pisică); indicaţi elevilor să decupeze după contur, păstrând foaia îndoită; astfel, vor obţine animale care pot fi aşezate în poziţie verticală; li se cere, apoi, să scrie câte un sfat pentru vânători (pe a doua parte); se completează macheta clasei cu toate animalele obţinute.

11) „ **Nouă ne pasă !**.” – întrebaţi-i despre acţiuni ale copiilor care dăunează plantelor şi animalelor şi recomandaţi-le să discute în grup; cereţi-le să realizeze împreună un desen sugestiv şi să scrie un sfat adecvat pentru protejarea plantelor şi a animalelor.

12) „**Necazurile unei picături de apă**” – prezentaţi elevilor un desen cu picături de ploaie curate şi cu picături murdare; solicitaţi-le să completeze desenul cu elementele care au poluat picăturile de apă; cereţi-le să formuleze, în grup, o povestire orală pe baza imaginilor, cu titlul “Necazurile unei picături de apă”; sugeraţi-le că prezentarea se poate face printr-un joc de rol.

13) „**Prietenii naturii**” – daţi elevilor două versuri şi cereţi-le să creeze altele; (Exemplu – „Suntem prietenii naturii/ Ne plac copacii înverziţi”)

• Cereţi-le să improvizeze o melodie şi să cânte

• Sugeraţi-le ca în prezentare să execute şi mişcări fizice adecvate versurilor şi ritmului

14) „ **Copiii ocrotesc natura**” – propuneţi elevilor să realizeze, în grup, un poster/ afiş despre ocrotirea naturii; sugeraţi-le ca imaginile să exprime preocupările copiilor pentru ocrotirea naturii, iar propoziţia pe care o vor scrie să nu conţină cuvântul „Nu”.

Sintezele inter şi transdisciplinare reprezintă demersurile didactice cele mai promiţătoare , dar şi mai greu de aplicat . Ele presupun activităţi bine pregătite , puncte de vedere globale criterii şi exemple problematice cu caracter comun : natura , comunicarea , democraţia , drepturile omului , filosofia etc. Prin transdisciplinaritate se urmăreşte ca sistemul informaţional să realizeze coerenţa între elementele sale, să adapteze situaţiile de învăţare la cerinţele educaţionale, să ofere posibilitatea afirmării personalităţii elevului .

Bibliografie :

1. Constantin Cucoş , „ Pedagogie”, Ed. Polirom , 2006 , Iaşi
2. . Mirela Mihăescu , Aniţa Dulman , Claudia Mihai , „Activităţi transdisciplinare – Ghid pentru învăţători” , Editura Radical , 2004 , Craiova
3.*** „ Învăţământul primar”- Revistă dedicată cadrelor didactice , Nr. 4 , Ed. Discipol, 2000
4.***„Iniţial” – Publicaţie de informare şi opinie pentru învăţământul pre/ primar, Nr. 16- 19, Ed. C.C.D. Grigore Tăbăcaru , Bacău , 2004

METODE DE EDUCARE A COMPORTAMENTULUI MORAL ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

Prof. Tăutu Silvia, Școala Gimnazială Nr.13 Timișoara

Educația morală este o componentă a educației prin care se realizează formarea și dezvoltarea conștiinței și a conduitei morale, formarea profilului moral al personalității, elaborarea comportamentului social-moral. Ceea ce ne face să devenim buni este, după unii, natura, după alţii deprinderea, după alţii învăţătura" spunea Aristotel. Dar e aproape evident că virtutea etică nu e o dispoziție naturală inflexibilă, ci e ceva modelabil, ceva ce depinde de noi.

Esența educației morale constă în „crearea unui cadru adecvat interiorizării componentelor moralei sociale în structura personalității morale a copilului, elaborarea și stabilizarea, pe această bază, a profilului moral al acestuia în concordanță cu imperativele societății noastre".

Sarcinile educaţiei morale se realizează printr-un ansamblu de metode şi procedee, care integrate într-un tot, constituie strategia educaţiei în spiritul moralei, care conduce la construirea conştientă a personalităţii moral – civice în concordanţă cu imperativele societăţii democratice. Să analizăm principalele metode şi procedee folosite în acest scop.

Explicaţia morală. Cu ajutorul explicaţiei morale dezvăluim conţinutul unei cerinţe, al unei norme şi reguli morale. Explicaţia îndeplineşte două funcţii: una informativă (conștientizarea sensului unei cerinte) şi alta stimulativă (constă in motivarea cerinței, în declanșarea stărilor afective, stimulative, prin forța limbajului).

Convorbirea etică. Este un dialog între profesor şi elevi prin care se urmăreşte clarificarea cunoştinţelor morale şi declanşarea de stări afective corespunzătoare. Avantajul dialogului constă în antrenarea elevilor la analiza (dezbaterea) faptelor morale, în valorificarea experienţei de viaţă a acestora. Convorbirea etică îndeplineşte multiple funcţii: de informare, de sensibilizare, de întărire şi de corectare.

Povestirea morală. Constă în relatarea, prezentarea într-o formă atractivă a unor întâmplări şi fapte reale sau imaginare cu semnificaţii morale, cu scopul de a-i ajuta pe copii să desprindă concluzii, învăţăminte cu privire la propria lor comportare. Se foloseşte cu precădere la clasele mici.

În vremurile de demult, un părinte, care se distingea prin sfințenia vieții și prin cunoașterea sufletului omenesc, i-a dat următoarea poruncă ucenicului său: „Să scoți din rădăcină acest copac"! Și i-a arătat un copăcel tânăr, un curmal, care apucase însă să prindă rădăcini foarte puternice și adânci.Făcând ascultare de duhovnicul său, ucenicul încercă să ducă la îndeplinire această poruncă, însă, cu toate eforturile depuse, nu reuși să facă nimic. „Părinte", îi spuse, „ceea ce mi-ați cerut să fac depășește cu mult puterile mele"! Atunci părintele îi arătă un alt copăcel, cu mult mai mic și mai firav, pe care ucenicul reuși să îl smulgă din pământ de la prima încercare, fără a depune prea mare efort. Vedem așadar, că nimic nu a reușit ucenicul față de copacul care apucase să prindă rădăcini puternice și fără nici o greutate, a smuls copăcelul abia răsărit.

Făcând o legatură între povestirea aceasta și educația copiilor, am putea spune că, de multe ori, părinții rămân aproape neputincioși în a schimba comportamentul copiilor mai mari de vârstă, dacă nu au început să se ocupe de educația lor încă din fragedă pruncie.

Exemplul se bazează pe intuirea (sau imaginarea) unor modele ce întruchipează fapte sau acţiuni morale. Eficienţa exemplului depinde de calitatea modelului, de ceea ce ilustrează el şi de modul cum este perceput şi reflectat acest model. Există numeroase proverbe, maxime, expresii celebre care evidenţiază rolul deosebit al exemplului în procesul educaţiei. Treptat se elaborează criterii tot mai solide care permit elevului să diferenţieze exemplele pozitive de cele negative. În funcţie de sursa modelului distingem:

- exemple directe oferite de persoane din apropierea copilului: părinţi, profesori, colegi etc.;
- exemple indirecte prezentate prin descrierea unor fapte, acţiuni morale, exercitate de o persoană reală sau imaginară (exemple de cinste, modestie, de patriotism etc. întâlnite la personaje literare).

Exemplele pot fi pozitive sau negative (atât intre copii, în mediul apropiat, cât și dintre educatori). Exemplele negative nu vor fi declarate indezirabile ci vor fi arătate urmările in cazul unui comportament negative, pentru ca elevii sa ia singuri decizia ca nu vor sa urmeze un astfel de comportament.

Analiza de caz. Caracteristica acestei metode constă în aceea că se permite elevilor (studenţilor) o confruntare directă cu o situaţie reală, luată drept "exemplu" tipic, reprezentativ pentru o stare de lucruri mai generală, pe care aceştia urmează să o analizeze sub toate aspectele pentru a ajunge la înţelegerea cât mai complexă a problemei date.

Cazul poate fi pozitiv, negativ sau contradictoriu. De asemenea, analiza şi discutarea cazului (a comportamentului altuia) impune raportarea la sine; prin comparaţie, pe baza mecanismului acceptare – respingere, se retuşează şi se consolidează unele elemente ale propriei conduite morale.

Exerciţiul moral. Exerciţiul constă în executarea sistematică şi repetată a unor fapte şi acţiuni, în condiţii relativ identice, cu scopul formării deprinderilor şi obişnuinţelor de comportare morală, al constituirii şi fixării trăsăturilor volitive şi de caracter, a conduitei morale, a relaţiilor morale practice.

Metoda exerciţiului moral presupune două momente principale:

- formularea cerinţelor şi
- exersarea propriu-zisă.

Cerinţele prescriu modul în care se va desfăşura activitatea şi condiţiile ce vor trebui respectate. Cele mai importante forme prin care se pot formula cerinţele sunt:

- ordinul – o formă de exprimare categorică a unei sarcini;
- dispoziţia – o formă de ordin, mai atenuată, însoţită de explicaţii şi argumente, privind necesitatea îndeplinirii obligaţiilor;
- îndemnul şi sugestia – forme indirecte de formulare a cerinţelor, ce se bazează pe anumite calităţi ale elevilor (simţul datoriei, al onoarei, al cinstei ş.a.). În acest fel contribuim la transformarea cerinţelor externe într-un mobil intern al conduitei;
- rugămintea – prin care solicităm cu căldură îndeplinirea benevolă a unor sarcini. Relaţia amicală între profesor şi elevi se exprimă în acest caz în folosirea unor expresii ca: vă rog, fiţi amabil etc. din care rezultă că şi profesorul este pătruns de dorinţa sinceră ca elevii să se comporte în mod corespunzător.

Alte forme de exprimare a cerinţelor sunt: stimularea unei activităţi prin promiterea unei recompense, iniţierea de întreceri între elevi, utilizarea perspectivelor, încurajarea, entuziasmarea, cultivarea tradiţiilor, interdicţia ca formă negativă de formulare a cerinţelor.

Exersarea propriu-zisă constă în îndeplinirea consecventă şi sistematică a cerinţelor formulate în vederea formării conduitei morale a elevilor.

Metode de apreciere a cunoştinţelor şi conduitei moral-civice

Aprecierea se realizează mai ales prin aprobare şi dezaprobare. Aceste modalităţi de apreciere se folosesc nu numai la sfârşitul activităţii, ci şi înaintea începerii şi pe parcursul desfăşurării ei. Ele reprezintă un gen de asistenţă continuă şi reglatoare, având rol de convingere, încurajare, temperare, prevenire. Aprobarea (recompensa) este forma aprecierii favorabile. Ea constă în acceptarea şi recunoaşterea rezultatelor comportării morale a elevilor, confirmarea concordanţei lor cu exigenţele stabilite. Pe plan psihologic aprobarea re-prezintă o întărire pozitivă, declanşează stări afective stenice, care stimulează şi intensifică menţinerea în continuare a aceleaşi conduite morale, contribuie la consolidarea rezultatelor obţinute, la fixarea în structura morală a personalităţii. Aprobarea se realizează prin mai multe procedee:

- Acordul (acceptarea), prin care ne manifestăm mulţumirea faţă de modul în care au fost respectate cerinţele. El poate fi exprimat printr-un zâmbet, un gest, o privire, sau cu ajutorul unei expresii "bine", "sunt mulţumit", "aţi procedat bine" etc.
- Lauda, ca formă a aprecierii verbale, se poate realiza între patru ochi sau în faţa colectivului.
- Evidenţierea constă în sublinierea îndeplinirii exemplare a unor cerinţe. Se poate face în faţa clasei, pe şcoală (la staţia de amplificare), în consiliul profesoral, în faţa părinţilor.
- Recompensa este o formă premială care se acordă pentru rezultate ce depăşesc nivelul de exigenţe obişnuit. Ea poate fi materială (cărţi, rechizite, material sportiv) şi spirituală (diplome, distincţii, evidenţierea la panoul de onoare).
- Dezaprobarea reprezintă forma negativă a întăririi, de respingere a unor fapte şi manifestări ce vin în contradicţie cu anumite cerinţe morale. Dezacordul - se exprimă nemulţumirea faţă de modul în care au fost respectate cerinţele. El se poate realiza printr-un gest, o privire, sau cu ajutorul limbajului;
- Observaţia se referă la un aspect concret al conduitei. Se face individual sau în faţa colectivului.
- Avertismentul reprezintă exprimarea dezacordului faţă de îndeplinirea deficitară a unei sarcini (cerinţe) şi prevenirea elevului că va fi pedepsit dacă va mai proceda la fel. Este un ultimatum care se adresează oral sau scris.
- Pedeapsa se foloseste în situaţii grave. Ea poate consta în: scăderea notei la purtare, mutarea disciplinară într-un alt colectiv (o altă clasă) sau alte măsuri prevăzute în regulamentul şcolar.

Bibliografie:

1. Mihăila Lizetta, Școala părinților-articol revista Itsy-Bitsy.
2. Cristea Sorin, Dragu Anca, Psihologie și pedagogie școlară, Ovidius University Press, Constanța, 2003.

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ- O NECESITATE A COMUNITĂȚII ȘCOLARE

PROF. ÎNV.PREȘC. HUSARIU ANDREEA,
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 25, IAȘI

Fiecare copil este diferit şi special şi are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu dizabilităţi.Toţi copiii au dreptul la educaţie în funcţie de nevoile lor. Educaţia incluzivă are ca principiu fundamental un învăţământ pentru toţi,împreună cu toţi, care constituie un deziderat şi o realitate ce câștigă adepți și se concretizează în experiențe și bune practici de integrare/ incluziune.
Educația de tip incluziv este o educaţie de calitate, accesibilă şi care îşi îndeplineşte menirea de a se adresa tuturor copiilor, fără discriminare. În întreaga lume, din ce în ce mai mulți copii care provin din medii defavorizate urmează grădinițele, școlile primare sau gimnaziale.În cele mai multe țări se stipulează prin lege că toți copiii trebuie să beneficieze de educație.

Grupul Român pentru Educație Incluzivă (GREI) are ca obiectiv general conectarea României la eforturile internaționale în realizarea educației incluzive, susținerea și dezvoltarea modelului românesc și promovarea acestuia la nivel național și european. Principiile pe care GREI le promovează sunt simple, clare și de maximă generalitate:
- fiecare copil este unic și valoros în cadrul sistemului de educație;
-fiecare copil poate învăța;
-politicile școlare sunt cele care trebuie să încurajeze mai curând ideea de școală pentru copil, decât cea de copil pentru școală;
-încurajează dezvoltarea și susținerea serviciilor de sprijin în școală , pentru a oferi oportunități de dezvoltare tuturor elevilor, dar și pentru a forma și sprijini profesorii;
- susțin parteneriatul educațional dintre profesori, părinți, elevi, alături de toți profesioniștii care dau valoare adăugată actului educațional; educație incluzivă înseamnă sprijin și educație pentru toți, grijă și atenție pentru fiecare.

În acest sens, integrarea educativă vizează reabilitarea și formarea persoanelor cu nevoi speciale, aflate în dificultate psihomotorie, de intelect, de limbaj, psihocomportamentală, senzorială, printr-o serie de măsuri de natură juridică, politică, socială, pedagogică. În pedagogia contemporană există o preocupare intensă pentru găsirea căilor și mijloacelor optime de intervenție educativă, încă de la vârstele mici, asupra unei categorii cât mai largi de populație infantilă. Astfel, conștiința copiilor, de la cea mai fragedă vârstă, trebuie formată și dezvoltată , învățându-i pe aceștia că primirea copiilor „diferiți”, alături de toți ceilalți, trebuie făcută nu de dragul lor, în primul rând, și nu din milă pentru ei, ci pentru dreptul fiecărui individ de a participa la acțiuni comune pentru dezvoltarea lui ulterioară , pentru a contribui și el la dezvoltarea comunității în care trăiește.

Argumentul acestui referat este tocmai ideea că incluziunea poate și este mai mult decât un discurs demagogic, declarativ; ea poate fi pusă în practică prin tehnici concrete de predare și adaptare curriculară individualizată, prin formarea și dezvoltarea conștiinței tuturor copiilor pentru accepțiunea diversitară de orice tip. Grădinița are ca scop crearea unui program coerent și coordonat de incluziune a

copiilor preșcolari cu diferite dizabilități, de alte etnii, proveniență socială etc. și pregătirea celorlalți copii în vederea acceptării acestora alături de ei, fără diferențe de manifestare comportamentală sau verbală. De asemenea, se impune și implementarea unor strategii coerente de dezvoltare a conștiinței și a comportamentelor copiilor în spiritul toleranței şi nediscriminării, a acceptării de șanse egale pentru toți copiii.

Integrarea/ incluziunea poate fi susținută de existența unui cadru legislativ flexibil și realist, de interesul și disponibilitatea cadrelor didactice din școala de masă și din școala specială, de acceptul și susținerea părinților copiilor integrați, de implicarea întregii societăți civile, dar și de nivelul de relații ce se formează și se dezvoltă la nivelul clasei integratoare care se bazează pe toleranță și respect față de copilul cu probleme. Grădinița care îi receptează în colectivitatea sa pe copiii defavorizați și își determină intern „direct și indirect", atitudinea față de aceștia este alcătuită din: educatoare, părinți, copii, iar la nivel extern, societatea cu numeroase instituții și diverși factori media. O condiție esențială pentru reușita acestor acțiuni comune ale celor trei factori activi din grădiniță este existența unor relații de înțelegere, constructive care se realizează prin atitudini deschise, prin disponibilitate, printr-un „pozitivism" specific ce se cimentează cu voință și convingere.

Educatoarea trebuie să cunoască deficiențele copiilor pe care îi va primi în grupă, în scopul înțelegerii acestora și pentru a-și putea modela activitățile, în funcție de necesitățile copiilor. Grupa în care va fi integrat copilul cu cerințe speciale va trebui să primească informații într-o manieră corectă și pozitivă despre acesta. Este foarte importantă sensibilizarea copiilor și pregătirea lor pentru a primi în rândurile lor un coleg cu dizabilități. Sensibilizarea se face prin stimulări: crearea și aplicarea unor jocuri care permit stimularea unor deficienţe (motorie, vizuală, auditivă), ceea ce determină copiii să înţeleagă mai bine situaţia celor ce au dizabilităţi: prin povestiri, texte literare, prin discuţii, vizitarea/ vizita unor persoane cu deficienţe.

Primirea în grupă a copilului cu cerinţe educative speciale, atitudinea faţă de el trebuie să păstreze o aparenţă de normalitate, copilul trebuind să fie tratat la fel cu ceilalţi copii din grupă. Conduita şi atitudinea educatoarei trebuie să demonstreze celorlalţi copii că i se acordă preşcolarului cu dizabilităţi. De aceea trebuie să exprime aceleaşi aşteptări şi să stabilească limite similare în învăţare ca şi pentru ceilalţi copii din grupă. Ea trebuie să îşi asume rolul de moderator , să promoveze contactul direct între copiii din grupă şi să direcţioneze întrebările şi comentariile acestora către copilul cu cerinţe educative speciale.

De asemenea, trebuie să-i încurajeze şi să-i stimuleze ori de câte ori este nevoie pe aceştia, dându-le încrederea în forţelele proprii, în propria reuşită în acţiunile întreprinse, evidenţiind unele abilităţi sau interese speciale lor în dezvoltarea şi sprijinirea cărora trebuie implicate şi familiile copiilor. Copiii cu cerinţe educative speciale integraţi în programul grădiniţei trebuie să dispună de o bună colaborare între educatoare, părinţi, psihologi şi profesorul logoped. Părinţii sunt parteneri la educaţie pentru că deţin cele mai multe informaţii despre copiii lor. Relaţia de parteneriat între părinţi şi grădiniţă presupune informarea părinţilor cu privire la programul grupelor, la conţinuturile şi metodele didactice, dar presupune şi întâlniri cu aceştia, participări la expoziţii, excursii, serbări, vizite, etc., în care sunt implicaţi proprii lor copii.

Această relaţie a grădiniţei cu părinţii copiilor cu cerinţe educative speciale este necesară şi benefică, ea furnizând, informaţional, specificul dizabilităţii preşcolarului, precum şi date despre contextul de dezvoltare a acestuia. Părinţii informează grădiniţa şi despre factorii de influenţă negativă

care ar trebui evitaţi (fobii, neplăceri, stimuli negativi, atitudini care determină inhibarea / izolarea copiilor). Angajarea şi responsabilizarea familiei în educaţia copiilor este fundamentală pentru reuşita participării la programul instructiv- educativ al grădiniţei. La orice copil, în mod particular la copiii cu dizabilităţi, gradul de interes şi de colaborare a părinţilor cu grădiniţa este, cel mai adesea, proporţional cu rezultatele obţinute de aceştia. De aceea, putem afirma că familia este primul educator şi are cel mai mare potenţial de modelare.

Grădiniţa are rolul de a sprijini familiile să aibă încredere în resursele proprii, să facă faţă greutăţilor cu care acestea se confruntă. Educaţia părinţilor şi consilierea acestora au un rol important în integrarea copiilor cu afecţiuni de natură psihică, emoţională ori de altă natură în grădiniţă. Rezultatele muncii pentru promovarea incluziunii, atât directe cât şi indirecte, faţă de partenerii educaţionali, părinţi, apar după intervale mari de timp şi sunt efectul unui exerciţiu asiduu, susţinut. Centrarea atenţiei educaţionale pe grupurile vulnerabile este un indiciu al nivelului de civilizaţie atins de o anumită societate şi aceasta impune căutarea unei noi formule de solidaritate umană, fapt ce are o semnificaţie aparte în societatea noastră.

Grădiniţa este incluzivă printr-un curriculum flexibil şi deschis ce permite adaptări succesive. Nu copilul urmează curriculumul, ci acesta este un instrument menit să sprijine dezvoltarea lui, se adaptează nevoilor şi particularităţilor acestuia. Când spunem „grădiniţă incluzivă”, nu trebuie să ne ducem cu gândul la copiii cu CES, ci la fiecare copil în parte, pentru că fiecare are un ritm propriu de dezvoltare şi la un moment dat poate avea nevoie de anumite cerinţe speciale în ceea ce priveşte educaţia. Există, de asemenea, şi anumite situaţii de risc, în care educatoarea trebuie să cunoască trăirile şi comportamentele copilului, pentru a-l sprijini. Riscurile pot apărea din mediul socio-cultural din care acesta face parte, din relaţiile de familie care îi determină existenţa zilnică, precum şi modul de dezvoltare, din modelele formale educaţionale ce pot exercita un stres deosebit asupra copilului care nu corespunde „normalităţii” cu care ne-am obişnuit.

O planificare nu poate porni aşa, tradiţional, ca altă dată, de la conţinuturi, ci de la personalităţile copiilor, de la caracteristicile şi particularităţile individuale. Pe de altă parte, grădiniţa, ca instituţie, nu poate face faţă singură cerinţelor multiple ale unui program eficient de educaţie. Este nevoie de un parteneriat între grădiniţă- familie- comunitate, de o construcţie comună în folosul copilului, fără prejudecăţi, bazată pe respect reciproc, acceptare, toleranţă, indiferent de situaţia economică, socială sau educaţională a părinţilor. Educatoarea, la rândul ei, trebuie să răspundă diversităţii şi unicităţii fiecărui copil, să-şi orienteze pozitiv atitudinea, limbajul şi metodele pedagogice. Copilul preşcolar se află într-un proces de formare în care fiecare gest, fiecare cuvânt, fiecare privire din partea adulţilor care îl înconjoară poate să îi influienţeze imaginea de sine. Este foarte importantă atitudinea educatoarei la acţiunile copilului, apelativele, aprecierea pozitivă sau negativă, pentru a-i da copilului încredere în forţele proprii.

Pentru a evalua copilul, educatoarea trebuie să aibă în vedere competenţele şi capacităţile educaţionale ale fiecărui copil şi să identifice:

- cum este fiecare; ce ştie fiecare; ce face fiecare; cum cooperează cu ceilalţi.

Bibliografie:

-Ecaterina Vrăşmaş-,, Educaţia copilului preşcolar”, Editura ProHumanitas, Bucureşti, 1999;
-Ecaterina Vrăşmaş-,,Introducere în educaţia cerinţelor speciale”, Editura Credis, Bucureşti, 2004.

Webquest-ul - un instrument inovator pentru facilitarea învățării bazate pe investigație

prof. Silter Andreea, Liceul Tehnologic Sf. Antim Ivireanu, București

Acest articol își propune să familiarizeze profesorii cu instrumente inovatoare de predare și învățare, cum ar fi webquest-ul, și să-i ajute să integreze cu succes Internetul în procesul de predare pentru a stimula motivația și interesul elevilor pentru învățare.

Ce este un webquest?

Este o activitate de învățare bazată pe investigație care îi îndeamnă pe elevi să folosească Internetul într-un mod ghidat și semnificativ pentru a învăța despre un anumit subiect sau pentru a rezolva o problemă. Implică munca în grup și furnizează elevilor un scenariu/roluri de jucat, precum și informații detaliate despre pașii pe care trebuie să-i parcurgă elevii pentru a realiza o sarcină autentică.

Structura unui webquest

Există șase secțiuni de bază ale unui webquest: introducere (care furnizează informații de fundal și un scenariu/roluri de jucat pentru elevi, precum și obiectivele de învățare), sarcini de îndeplinit, proces (pașii pe care trebuie să-i parcurgă elevii pentru a îndeplini sarcinile), resurse (linkuri/site-uri web marcate) necesare pentru a finaliza sarcina, evaluare (o grilă pentru evaluarea muncii elevilor) și concluzie (îi încurajează pe elevi să reflecteze asupra a ceea ce tocmai au învățat).

Cum realizăm webquest-uri?

Iată câteva repere care pot ajuta profesorii să creeze webquest-uri:

- selectați tema care se potrivește programei disciplinei pe care o predați
- decideți asupra unei sarcini adecvate care abordează abilitățile de gândire de nivel superior ale **Taxonomiei lui Bloom (consultați taxonomia sarcinilor**)
- familiarizați-vă cu resursele online legate de acea temă
- selectați doar acele resurse care sunt potrivite pentru elevii dumneavoastra în ceea ce privește vârsta și nivelul de cunoștințe și competente
- utilizați un șablon deoarece economisește mult timp sau utilizați instrumentul gratuit de creare a webquest-urilor
- asigurați-vă că ați prezentat informațiile într-o ordine logică

De ce să folosiți webquest-uri?

În primul rând, webquest-urile cresc motivația și interesul elevilor pentru învățare, deoarece majoritatea sarcinilor sunt concepute pentru a aborda problemele din lumea reală. În al doilea rând, elevii au oportunitatea de a utiliza resurse actualizate (linkuri/site-uri web marcate) în locul manualelor vechi și dobândesc abilități valoroase de cercetare. În plus, webquest-urile implică învățarea cooperativă, cerând elevilor să lucreze în colaborare (în perechi/grupuri) și să joace anumite roluri pentru a îndeplini sarcini specifice. În plus, webquest-urile pot ajuta profesorii să integreze cu succes tehnologia în predare, oferind elevilor oportunitatea de a-și dezvolta și abilitățile digitale.

Cel mai bun loc pentru a începe căutarea webquest-urilor este matricea de exemple de webquest-uri a lui Bernie Dodge.

Importanța orei de dans în școala românească

Prof. Mălăeru Raluca Ioana – Liceul de Coregrafie "Floria Capsali"

"Dansul este suprema imagine a iubirii de viață." (Floria Capsali)

Nu mai este un secret faptul că dansul, în toate formele lui, contribuie la starea noastră de bine.

Beneficiile dansului se răsfrâng atât asupra corpului, cât și la nivel emoțional. Dansul îmbunătățește considerbil forma fizică, prin dezvoltarea musculaturii celor care îl practică, dar poate fi, totodată și un excelent mijloc de exprimare al emoțiilor.

Încă din Antichitate, oamenii dansau. În acea perioadă, dansurile aveau un caracter ritualic, acestea regăsindu-se, de fiecare dată. în cele mai importante evenimente ale unei comunități.

De-a lungul timpului dansul a evoluat, la fel ca și celelalte arte și este tot mai căautat, fapt ce demonstrează importanța acestuia în viața noastră.

În zilele noastre, în era tehnologiei, copiii au devenit mai atrași de tot ce înseamnă gadget-uri, internet, tehnologie. Pandemia a contribuit mult la reducerea timpului petrecut în natură, la diminuarea timpului dedicat activităților fizice, favorizând adoptarea unui stil de viață sedentar, atât în rândul adulților, cât și al copiilor.

Dezvoltarea armonioasă a copiilor, atât din punct de vedere fizic, cât și emotional este responsabilitatea noastră, atât a părinților, cât și a profesorilor, prin crearea unui climat sănătos. Mișcarea este esențială și contribuie semnificativ la starea de bine a copiilor.

În ceea ce privește dansul, beneficiile acestuia, asupra copiilor, merg pe două direcții: pe de-o parte dansul menține și chiar îmbunătățește forma fizică a copilului, pe de altă parte, prin indermediul orelor de dans, copilul își poate exprima emoțiile sentimentele, prin mișcare și poate lega conexiuni și prientenii de durată.

Ora de dans ar trebui inclusă în programa școlilor. Pornind de la ideea că dansul ne eliberează de orice constrângere și prejudecăți, lasându-ne să ne exprimăm natural, ne dorim ca atelierele noastre de dans să ajungă în cât mai multe școli. Prin intermediul lor, ne dorim să ajutăm copiii să se elibereze de emoțiile negative, de etichetele pe care și le pun unii altora, reușind astfel să se aprecieze reciproc, să se înțeleagă, să se respecte și, bineînțeles să își mențină sănatatea fizică.

Tulburările hiperkinetice - o provocare în școala de azi

Grigore Diana-profesor învăţământ primar, Şcoala Gimnazială Mărginenii de Jos
Anton Gabriela-profesor itinerant,Centrul Școlar de Educație Incluzivă Nr. 2, Municipiul Ploiești

ADHD este o tulburare de neurodezvoltare, fiind o conditie medicala prezentă încă de la naștere. Prin urmare, simptomele specific sunt observabile încă din copilaria mică, devenind mai evidente atunci când copilul este integrat în colectivitate.

Aceată afecţiune poate apărea ca urmare a afectării creierului copilului în timpul dezvoltării intrauterine, la naștere sau după naștere. De asemenea traumatisme, leziuni, infecții, lipsa temporară de oxigen sau a altor afecțiuni congenitale pot fi asociate cu apariția ADHD-ului. Din aceste cause incidența ADHD este semnificativ mai crescută în rândul categoriilor de risc, a copiilor premature sau cu greutate foarte mică la naștere. De asemenea, stress-ul, fumatul, consumul de droguri, alcool şi medicamente interzise în timpul sarcinii sau alte afecțiuni medicale ale mamei în timpul sarcinii pot determina apariția ADHD-ului la copil.În același timp, copiii cu un istoric timpuriu de abuz, neglijare și abandon manifestă aceste simptome specifice ADHD-ului, uneori confundate cu tulburări de atasament prezente în cazul acestor copii.

Tulburarea hiperkinetică cu deficit de atenţie (ADHD) se diagnostichează în copilărie, poate fi asociată cu alte tulburări psihice ale copilului şi poate persista la vârsta adultă.

Dificultăţile de diagnosticare ţin de faptul că predispoziţia genetică se corelează cu factorii de mediu, care pot creşte în mod semnificativ riscul de manifestare a acestei tulburări.Prin urmare, doar teste specifice, realizate de medici psihiatri pot diferenţia simptomele ADHD de comportamentul specific vârstei sau de alte tulburări.

În cazul copiilor cu ADHD există o serie de probleme psihiatrice sau de dezvoltare asociate. ADHD pur este foarte rar, în cele mai multe cazuri se asociază cu alte tulburări psihiatrice dintre care cele mai frecvente sunt: tulburarea de opoziţie, tulburarea de de conduită (comportamentul neadecvat din punct de vedere social), întârzierea mintală, întârzierea de limbaj, ticuri.

În cazul copiilor cu deficit de atenţie şi hiperactivitate, aceştia îşi însuşesc mai greu deprinderile de organizare, planificare, management al timpului. Aceștia au tendința de a avea mai multe accidente și răniri de tot felul decât copiii care nu au ADHD precum și tendința de a avea o stimă de sine scăzută. Sunt mai predispuși să aibă problem în interacțiunea socială. Nu în ultimul rând trebie evidențiat faptul că aceștia sunt expuși unui risc crescut de abuz de alcool, droguri și de alte comportamente delincvente.

Problemele persoanelor diagnosticate cu ADHD se accentuează la intrarea acestora în mediul școlar. Aceștia se confrunta cu o stimă de sine scăzută, interacțiuni dificile cu colegii și performanțe școlare slabe.

Adesea nu urmează instrucțiunile sau cererile și sunt incapabili să-și efectueze temele școlare. Sarcinile care cer un efort mental sustinut sunt experimentate ca neplăcute și respinse de un copil cu ADHD.

Tulburarea de atenție se manifestă prin dificultățile de concentrare asupra detaliilor, neglijența care generează erori în efectuarea temelor școlare sau a altor activități. Activitatea este deseori dezordonată și efectuată fără un plan anume. Elevilor le este greu să-și mențină atenția asupra unor sarcini sau activități de joc și au dificultăți în finalizarea lor.Copilul hiperactiv pare cu mintea în altă parte sau ca şi cum nu asascultă sau nu ar auzi ceea ce i se spune.

Strategii de stimulare pentru ca elevul hiperactiv să fie implicat în activități școlare:

- Să fie solicitat mai des și trebuie răsplătit pentru fiecare reusită
- Să îi spui pe loc ce a făcut bine pentru că reacționează la răsplata imediată.
- Să fie așezat în primele bănci, pentru că altfel este expus multor stimuli (vede tot ce se întamplă în clasă) și nu se mai poate concentra la lecții
- Să treacă profesorul mai des pe la copilul cu ADHD și să-i dea sarcini pe rând, pentru că nu se poate concentra la mai multe

Fără o abordare adecvată, copilul poate rămâne în urmă la școală, iar relaţiile sale de prietenie pot suferi. Copilul traieşte mai mult eşecul decât succesul și este afectat pe termen lung, atât în integrarea școlară cât și cea socială, profesională. Abordarea cu cele mai bune rezultate este de tip multimodal, îmbinând tratamentul medicamentos, terapia comportamentală şi metodele educaţionale specifice. Vor fi în principal abordate simptomele ţintă (cele pe care familia sau profesorii le consider importante şi cele care perturb în mod constant funcţionalitatea copilului), pot include terapie cognitiv-comportamentală, antrenarea abilităților sociale, precum și modificările programului educațional al copilului.

De asemenea, cercetările demonstrează clar că tratamentul medicamentos poate ajuta la îmbunătăţirea atenției, concentrării, comportamentului orientat către scop și a ptitudinilor organizatorice.

În unele cazuri simptomele se atenuează uneori odată cu vârsta. Cu toate acestea, unele persoane nu își depășesc niciodată complet simptomele ADHD. Dar ei pot învăța strategii de gestionare a acestei tulburări pentru a avea succes.

Bibliografie:

1. Gherguț, A. (2011). *Evaluare și intervenție psihoeducațională. Terapii educaționale, recuperatorii și compensatorii*. Iași: Editura Polirom.
2. Moțet, D. (2001). *Psihopedagogia recuperării handicapurilor neuromotorii*. București: Editura Fundației Humanitas.
3. Secară, O. (2006). *Sindroame psihopatologice în perioada copilăriei şi adolescenţei, sindroame ale nedezvoltării în T., Mircea, "Tratat de psihopatologie a dezvoltării copilului şi adolescentului"*. Bucureşti: Editura Artpress

Impactul mobilităților Erasmus+ asupra elevilor și cadrelor didactice

Vătău Elena Cătălina
Școala Gimnazială Crevedia, jud. Dâmbovița

În cadrul Programului Erasmus+, participarea la mobilitățile destinate profesorilor și elevilor reprezintă o oportunitate valoroasă pentru dezvoltarea personală și profesională a participanților. Aceste mobilități oferă posibilitatea de a învăța și de a interacționa într-un mediu internațional, facilitând schimbul de cunoștințe, experiențe și bune practici în domeniul educației.

Profesorii care participă la mobilități Erasmus+ au oportunitatea să își îmbunătățească competențele pedagogice, să își îmbogățească cunoștințele în domeniul lor de specialitate și să dezvolte parteneriate cu alte instituții educaționale din Europa. Prin intermediul acestor experiențe, profesorii pot dobândi noi perspective asupra învățământului și pot aduce înapoi în țara lor idei și metodologii inovatoare.

Pe de altă parte, mobilitățile Erasmus+ pentru elevi oferă acestora șansa de a trăi experiențe unice de învățare în afara țării lor de origine. Astfel, ei au posibilitatea de a-și dezvolta abilitățile lingvistice, de a cunoaște alte culturi și moduri de viață, și de a învăța să lucreze într-un mediu multicultural.

Beneficiile participării la mobilități Erasmus+ pentru profesori și elevi sunt numeroase și includ creșterea competențelor lingvistice, îmbunătățirea abilităților de comunicare și cooperare, dezvoltarea gândirii critice și creative, precum și sporirea încrederii în sine și a deschiderii către diversitate.

Programul Erasmus+ reprezintă un pilon esențial al cooperării europene în domeniul educației, oferind oportunități de mobilitate și schimb intercultural pentru elevi și cadre didactice.

Impactul asupra elevilor:

- Dezvoltarea abilităților interpersonale: participarea la mobilități Erasmus+ îi expune pe elevi la o varietate de culturi, limbi și moduri de viață diferite, contribuind la dezvoltarea abilităților interpersonale precum comunicarea, empatia și toleranța.
- Îmbogățirea culturală și lingvistică: elevii au oportunitatea să experimenteze o nouă cultură și să învețe o limbă străină într-un mediu autentic, ceea ce îi îmbogățește și îi deschide către lume.
- Creșterea încrederii și independenței: mobilitatea Erasmus+ îi încurajează pe elevi să devină independenți și mai siguri pe ei, să se adapteze la situații noi și să își asume responsabilități într-un mediu străin.
- Explorarea diferitelor sisteme educaționale: elevii pot observa și învăța despre diferitele sisteme educaționale din Europa, ceea ce le oferă o perspectivă mai amplă asupra învățământului și îi încurajează să își stabilească obiective academice și profesionale mai înalte.

Impactul asupra cadrelor didactice:

- Îmbunătățirea competențelor pedagogice: participarea la mobilități Erasmus+ oferă profesorilor oportunitatea de a-și îmbunătăți competențele pedagogice, descoperind noi metode și abordări învățătoare și adaptându-le la nevoile elevilor.
- Schimbul de bune practici: interacțiunea cu cadre didactice din alte țări facilitează schimbul de idei și bune practici în domeniul educației, conducând la îmbunătățirea calității actului didactic și la creșterea eficienței procesului de învățare.
- Consolidarea parteneriatelor internaționale: participarea la mobilități Erasmus+ facilitează stabilirea de parteneriate și colaborări cu alte instituții educaționale din Europa, deschizând noi oportunități de proiecte comune și schimburi de experiență.

În concluzie, mobilitățile Erasmus+ pentru profesori și elevi reprezintă o oportunitate extraordinară de a promova schimbul cultural și educațional în Europa, contribuind la formarea unei generații de tineri și cadre didactice deschiși către lume și pregătiți să facă față provocărilor globale ale secolului XXI.

IMPORTANȚA EDUCAȚIEI PENTRU COPII

Prof. CHIRCIOAGĂ ELENA MARILENA
LICEUL TEHNOLOGIC NR.1 MĂRĂCINENI

Toți părinții își doresc ce e mai bun pentru copiii lor. Realitatea este însă că foarte puțini le pot satisface toate nevoile, acasă, de la cele mai mici vârste. Mă refer acum la nevoile universale identificate de psihologi: nevoi fiziologice, emoţionale, sociale şi nevoi menite să asigure dezvoltarea intelectuală. Pentru a crește și pentru a se dezvolta armonios, cei mici au nevoie de afecțiune, de acceptare şi de un mediu securizant, de experiențe noi, de recunoaștere și de responsabilizare, dar și de joacă și de învățare. Fiecare copil necesită atenție și îngrijire în sensul promovării propriei identităţi, dar și a integrării lui în grup și în societate. Cu alte cuvinte, nu ar trebui să ne declarăm mulțumiți doar dacă cel mic este în siguranță, chiar dacă integritatea lui fizică este extrem de importantă. Un copil căruia nu i se satisfac și nevoile cognitive, emoționale sau sociale nu se va putea dezvolta armonios și nu va fi echilibrat și fericit.

Nevoile copilului preșcolar sunt strâns legate de dragoste, de securitate afectivă, de limite sănătoase, de ascultare și de deschidere spre lume. De la 2 la 5 ani, el trăiește o perioadă caracterizată și de dezvoltarea proceselor cognitive precum gândirea, limbajul, atenția, imaginația, motivația, jocul - ca principala activitate și modalitate de cunoaștere și de dorința de a se descoperi pe sine, dar și lumea înconjurătoare.

Aici intervine grădinița, o instituție care are ca obiectiv dezvoltarea fizică, morală, intelectuală și socio-emoțională a copilului. La grădiniță, copilul întâlnește persoane noi cu care intră în contact și cu care stabilește diferite relații, învață să se joace cu ei, să comunice, să interacționeze și își dezvoltă anumite abilități cognitive și socio-emoționale, învață să se descurce în lipsa părinților. Desigur, măsura în care se îndeplinesc aceste obiective depinde de mulți factori, unul important ar fi numărul de copii care se află în îngrijirea unui educator. La grădinițele de stat, din păcate, este o realitate faptul că unele nevoi sunt sacrificate în favoarea altora, mai ales din rațiuni de timp dedicat fiecărui copil în parte.

Copiii însă sunt diferiți și nevoile lor, implicit, diverse. Se estimează că 16% dintre copii sunt cei cu abilități înalte, cu nevoi specifice.

Un părinte își dă seama că are un copil cu abilități înalte observând, de exemplu, semne timpurii în dezvoltarea motorie: față de alți copii de vârsta lui, începe să meargă mai repede fără să fie forțat de părinți sau susținut în timpul procesului, reușește să se încalțe singur sau să meargă pe bicicletă/tricicletă cu roți ajutătoare mai repede decât alți copii de vârsta lui, are foarte multă energie, este hiperactiv.

De asemenea, pot exista semne timpurii în dezvoltarea limbajului: are un vocabular elevat, fie folosește cuvinte puține, dar elevate (cu un bagaj informațional peste vârsta lui), poate începe să vorbească foarte devreme sau poate avea întârzieri în vorbire, cu un limbaj care nu este foarte structurat sau elaborat, dar cu o atitudine matură și cu capacitate de conceptualizare.

Sunt și semne timpurii legate de joc și de memorie: copilul este foarte creativ, are prieteni imaginari, creează diverse lumi fantastice, este foarte expresiv, îi place să spună povești, este foarte curios și vrea să înțeleagă diferite concepte în profunzime, pune multe întrebări, trăiește emoțiile foarte intens, dar nu la nivel de tantrum, ci are mereu nevoie de explicații logice și profunde pentru a urma

deciziile celor mari, poate fi foarte sensibil, poate simți multă frică, anxietate, doarme foarte puțin (poate avea și coșmaruri), mai degrabă preferă compania persoanelor mai mari ca vârstă (copii sau adulți), poate fi foarte atras de partea artistică, are sensibilitate muzicală.

Acești copii, deși cu abilități înalte, nu-și pot atinge potențialul din cauza fondului emoțional neglijat, în general, în instituțiile de învățământ, sau a lipsei de informații în ceea ce privește specificul "gifted", ajungând uneori să simtă că nu își găsesc locul. Astfel, ei reușesc mai greu să se integreze, se pot simți diferiți și pot avea impresia că e ceva în neregulă cu ei.

Povestesc în calitate de mamă a unor copii cu abilități înalte, dar și de fondatoare a primei școli dedicate acestei categorii aparte de elevi. Ei au nevoie de atenție acordată dezvoltării și echilibrării emoționale, într-un proces continuu, care să-i ajute și pe părinți și pe copii să înțeleagă ce înseamnă și ce presupune a fi un copil cu abilități înalte, strategiile de învățare și predare fiind adaptate în funcție de nevoile fiecăruia, astfel încât procesul să fie unul nu doar cantitativ, ci si calitativ, copiii ajungând să se exprime autentic și să se definească și să se contureze în individualitatea lor, bucurându-se de acceptarea celor din jur.

Cu cât întârziem această integrare mai mult, cu atât este mai probabil ca problemele de exprimare și de stimă de sine să se agraveze, cu cât ignorăm mai mult decalajul dintre dezvoltarea cognitivă și cea emoțională, cu atât el se adâncește. Mai mult decât atât, copilul poate dezvolta frustrări și manifestări nedorite: agresivitate sau izolare. Fie că este *bully* sau *bullied*, ca rezultat al inadecvării, el poate avea un regres emoțional semnificativ. Un alt risc este dezvoltarea anxietății de performanță care se poate manifesta prin anorexie sau bulimie, de exemplu.

Putem trata cu superficialitate primii ani de educație ai unui copil, crezând că un copil are nevoie doar de iubire și de securitate, dar după mulți ani dedicați educației și cercetării în domeniu, fiind și doctorandă în științele educației, și lucrând cu zeci de psihologi specializați pe sănătatea emoțională a copiilor, pot să vă spun că startul în viață este la fel de important ca și parcursul. Poate chiar cel mai important.

ROLUL LITERATURII ÎN MODELAREA PERSONALITĂȚII ELEVILOR

Prof. înv. preșcolar: PECHE ALINA – MARIETA
Școala Gimnazială Nr. 13/Grădinița cu P.P. Nr. 14,
Rm. Vâlcea, jud. Vâlcea

Prin educaţie, elevul îşi dezvoltă personalitatea, îşi sădeşte o mentalitate pozitiv-constructivistă şi reuşeşte să se ridice din starea primară, biologică, într-o stare spirituală, culturalizată. Prin educaţia îndrumată de către un cadru didactic se poate corecta ceea ce este negativ în personalitatea elevului şi contura laturile pozitive ale personalităţii acestuia. Aşadar, şcoala nu contribuie doar la formarea specialiştilor, ci formează şi oameni, iar ca modalităţile de pregătire să fie eficiente şi constructive, este necesar ca îndrumătorul să colaboreze cu elevul, astfel încât să se completeze reciproc, în orice situaţie şi moment. Contrastul dintre modelele descoperite prin lectură, prin comportamente de inferioritate sau superioritate, perpetuează în accepţiunea elevului ori prin refuzarea modelelor din literatura în care nu se regăseşte ori alegerea unui tip de comportament în conformitate cu modelele culturale. Valorile culturale esenţiale ale omenirii, descoperite prin intermediul conţinuturilor învăţământului se vor impregna în cunoştinţele generale ale elevului, punând baza unei comunicări interumane şi fundamentul cultural al personalităţii acestuia. Valoarea, ”totalitatea însuşirilor care dau preţ sau importanţă unui lucru sau unei persoane”, depinde îndeosebi de moştenirea şi deschiderea culturală, mentalitate, modul de gândire, tendinţe. Valorile morale exercită o puternică inflenţă asupra dezvoltării personalităţii copilului, asigurând condiţii favorabile formării unei imagini cât mai completă asupra lumii, oferind posibilitatea înţelegerii multiplelor forme ale vieţii şi dând capabilitatea acestuia de a-şi câştiga autonomia. Literatura ocupă un rol important de modelare nu numai a personalităţii, ci şi a gândirii şi a exprimării, determinând elevul să participe la viaţa eroilor astfel încât, cu ajutorul imaginilor, sentimentelor, modelelor descoperite, să îşi exprime stările de conştiinţă şi să îşi însuşească anumite trăsături pe care le analizează în paralel cu cele ale personajului ales drept model. Într-un articol din ”Flacăra”, Constantin N. Arseni afirmă că şi literatura are o contribuţie dominantă în realizarea unui profil cristalizat sub aspect moral şi spiritual: ”Specialist mare fără orizont mare nu există. Orizont mare fără limbă şi literatură maternă, nici vorbă. Numai literatura şi arta dezvoltă mintea, sensibilitatea, spiritul omului. Literatura şi arta formează tot ce e frumos în creierul nostru.” Prin intermediul literaturii, nivelul productiv al gândirii critice se activează în momentul în care elevul identifică în textele literare acele persoane-eroi, dominaţi de factorii precum timpul, spaţiul, categoriile sociale, curentele literare. Pe parcursul analizei literare, profesorul trebuie să implice pe elev la îndelungate observaţii, dezbateri şi confruntări ca, în cele din urmă, mesajul transmis să devină şi operaţionabil. Mesajele interpretate necesită să fie explicate în funcţie de situaţiile socio-pedagogice pentru a se menţine un echilibru între conţinut şi imaginea redată de către acesta. Astfel, elevul va deveni pregătit în detrimentul cerinţelor şi aspiraţiilor societăţii şi va putea raţionaliza atât fundamentele sociale şi psihilogice, în urma cărora îşi va putea delibera deprinderile pe care le-a acumulat în urma educaţiei ce l-a format. În acest context,

educaţia şi instruirea trebuie să atingă obiective clar formate prin continuitatea, concentrarea şi intensitatea informaţiilor atent selectate şi structurate, astfel încât să faciliteze dezvoltarea abilităţilor şi deprinderilor necesare omului şi integrării acestuia în societate.

Deşi se doreşte "educarea conştiinţei morale şi sădirea idealurilor de viaţă, a dorinţelor de progres spiritual" competenţele de lectură şi de reflecţie asupra mesajelor care se transmit în mod direct elevului, necesită o înţelegere profundă a normelor de trai, atât din cel cotidian cât şi din cel transpus în literatură, pentru ca acesta să poată face comparaţie şi să distingă modelele pozitive de cele negative. Astfel, va reuşi să îşi preia singur informaţiile din texte şi să analizeze acţiunile, dobândind capacitatea de a cunoaşte societatea şi cultura, prin prisma vieţii de zi cu zi, comparând condiţiile din societate, relaţiile sociale şi personale, comportamentul şi gesturile personajelor în conformitate şi cu realitatea prezentă. Aşadar, acumularea cunoştinţelor pe baza informaţiilor receptate din lecturare va trebui dirijată spre pregătirea pentru viaţa cotidiană, între reguli şi principii. Prin prisma modelelor prezente în textele literare, elevul îşi va putea dobândi anumite concepţii care vor conduce la descoperirea treptată a propriei personalităţi, însuşindu-şi calităţile sau defectele descoperite prin desfăşurarea acţiunilor relatate. Calitatea idealului de viaţă al elevului depinde chiar şi de potenţialul moral şi etic al personajului pe care acesta îl studiază. Astfel, prin strategii şi metode specifice gândirii critice, elevul poate diferenţia aspectele pozitive de cele negative şi să descopere ce rol pot avea în propria sa dezvoltare personală.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cucoş, Constatin, *Pedagogie şi axiologie*, Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică R.A.,1995.
2. *Dicţionarul limbii române contemporane*, 1986.
3. Arseni, N., Constantin, (n. 3 februarie 1912, Dolhasca, județul Suceava – d. 5 iulie 1994, București), unul dintre cei mai mari specialişti din lume în domeniul neurochirurgiei; întemeietorul neorochirurgiei româneşti.
4. Arseni, N., Constantin, articolul din "*Flacăra*", nr. 11/ 9 martie, 1974.
5. Secrieru, Mihaela, *Didactica limbii române*, Iaşi, Editura Studis, 2008.

Forme de organizare a procesului instructiv - educativ în afara clasei și în afara școlii

ROŞCULEASA VERGINICA , *Scoala Gimnazială Segarcea Dolj*

Necesitatea de a completa şi prelungi procesul de învăţământ în afara clasei şi în afara şcolii s-a impus la începutul secolului XX, fiind conştientizată de reprezentanţii ,.educaţiei noi" şi satisfăcută, iniţial, nu de şcoală, ci de asociaţii de tineret de tipul „Wandervogel" care, în ciuda reacţiei autorităţilor, au dat expresie dorinţei lor de a-şi cunoaşte ţara prin vizite şi excursii. Pe de altă parte, confruntat cu tot mai multe critici din afara sa, sistemul pe clase şi lecţii era obligat să conceapă şi să desfăşoare în alte moduri, mai complexe şi mai atractive, mai antrenante şi mai flexibile, activitatea sa specifică.
Există două tipuri de astfel de forme de organizare:

A. **în afara clasei**: lucrări practico-aplicative, excursii şi vizite didactice;

B. **în afara şcolii**: cercuri de elevi, consultaţie, meditaţie, olimpiade, competiţii artistice şi sportive, excursii şi vizite extraşcolare (pentru sistematizare).

Valoarea acestor activităţi este mare nu doar din punct de vedere instructiv, cât mai ales din punct de vedere **educativ,** în măsura în care asigură condiţiile de aplicare în practică a cunoştinţelor şi de consolidare a lor, de cunoaştere a elevilor între ei, de apropiere între elevi şi între educator şi elevi; de dezvoltare a sentimentelor de preţuire a frumuseţilor naturale, a realizărilor artistice şi economice, de identificare şi dezvoltare a predispoziţiilor artistice şi sportive. Atât activităţile în afara clasei cât şi cele extraşcolare vin, mai mult, în întâmpinarea intereselor şi trebuinţelor specifice ale elevilor, oferind şi cadrul (mai flexibil) de satisfacere a lor. În ceea ce îi priveşte pe educatori, şi aceştia se pot implica mai amplu în acest tip de activitate care-i reprezintă cel mai bine, pentru care manifestă interes şi plăcere, sporind satisfacţia profesională şi personală.

Din multitudinea acestor **forme** mă opresc la următoarele:

a. Excursii şi vizite didactice organizate pentru a asigura / consolida contactul direct, nemijlocit al elevilor cu realităţi istorice, naturale, economice, social - culturale cunoscute teoretic sau necunoscute, în contextul lor autentic. Doza maximă de veridicitate, ambianţa în care se desfăşoară şi climatul social specific amplifică achiziţiile cognitive şi le oferă suportul unei mai bune fixări. Există autori care le conferă următoarele funcţii: cognitivă, moral-civică, estetică, de reconfortare şi tonifiere biosomatică.

Cea mai des invocată taxonomie a acestora este cea care are drept criteriu **sarcina didactică fundamentală:**

- excursii şi vizite introductive,
- excursii şi vizite de comunicare de noi conţinuturi;
- excursii şi vizite finale;
- excursii şi vizite mixte.

Excursiile şi vizitele didactice introductive se desfăşoară la începutul unei teme sau unui capitol, pentru a asigura elevilor fondul perceptiv şi de reprezentări, necesar pentru asimilarea ulterioară

a unor conţinuturi noi. Observaţia lor va fi orientată spre aspectele esenţiale, spre adunarea de material didactic, spre investigarea unor fenomene şi procese inedite.

Excursiile şi vizitele didactice organizate în vederea **comunicării de noi conţinuturi** se desfăşoară prin raportare la o temă din programă cu intenţia de a-i conduce pe elevi spre o mai bună şi rapidă înţelegere şi asimilare a conţinuturilor, ca urmare a contactului nemijlocit cu acestea. Explicaţia, demonstraţia, exerciţiul, studiul de caz, problematizarea sunt tot atâtea metode care pot interveni în desfăşurarea lor. Cele mai evidente **avantaje** ţin de învăţarea temeinică şi conştientă, în timp ce **dezavantajele** se referă la disiparea atenţiei elevilor spre o multitudine de aspecte noi, relativ necunoscute precum şi la imposibilitatea (sau o posibilitate improprie) de a-şi nota ideile cele mai importante (la muzeul de istorie - Unirea înfăptuită de Mihai Viteazul şi la muzeul de artă - Pictura secolului XX; la gradina zoologică - Specii inedite de animale; la acvariu - Din lumea apelor , etc.

Excursiile şi vizitele didactice cu caracter final sunt organizate după parcurgerea unui capitol sau grup de capitole cu scopul de a exemplifica cunoştinţele comunicate, a le fixa şi sistematiza, a le conexa cu realităţile pe care le reflectă.

În oricare din variantele sale, ele au **avantajul** că asigură contactul nemijlocit al elevilor cu o serie de fenomene şi procese necunoscute deloc, cunoscute parţial sau numai teoretic iar rezonanţa afectivă ataşată este mult mai amplă decât în cazul lecţiilor.

Cele mai importante cerinţe psihopedagogice în organizarea şi desfăşurarea lor ţin de:

- pregătirea foarte serioasă a desfăşurării activităţii;
- valorificarea rezultatelor obţinute din cadrul lor cu ocazia primei lecţii ce are loc imediat după excursie sau vizită;
- sprijinirea şi îndrumarea elevilor în actul de observare pentru descoperirea elementelor esenţiale de structură, funcţionare, devenire.

b. Lucrări practice, concepute în spiritul principiului legării teoriei cu practica şi în intenţia de a asigura pregătirea tehnico - productivă a elevilor, principalul mijloc al realizării educaţiei tehnologice. Însoţind progresele din lumea tehnicii şi a muncii, lucrările practice au cunoscut o evoluţie de la simplu la complex, trecând de la executarea de obiecte finite, la formarea unor deprinderi simple, apoi la executarea unor serii de deprinderi, Instruirea tehnică pe operaţii (clasele V - VIII) şi pe operaţii complexe asigură astăzi apropierea şcolii de specificul producţiei industriale.

Integrându-se grupului mai mic al disciplinelor de învăţământ la care predomină aspectul practic al formării, ele se bucură de desfăşurare în atelierele şcolare şi de conducere din partea unor profesori, profesori - ingineri sau maiştri - instructori. Beneficiind, de cele mai multe ori, de o dublă pregătire (tehnică şi pedagogică), aceştia deschid şi amplifică interesul elevilor pentru diferite câmpuri ale muncii productive.

La clasele mici, prin disciplina „Compoziţii aplicative" se formează şi consolidează deprinderi elementare de muncă productivă: a tăia, a coase, a cola, a îndoi până la nivelul realizării unor produse finite. În afară de realizarea sarcinilor specifice educaţiei tehnologice, aceste activităţi contribuie la

educarea capacităţii de efort fizic, educaţie estetică, educaţie morală şi intelectuală (prin integrarea şi valorificarea achiziţiilor teoretice din mai multe domenii).

Principalele cerinţe în realizarea lucrărilor practice sunt:

- asigurarea unui instructaj adecvat, care să preceadă realizarea propriu-zisă a operaţiilor;
- executarea model a operaţiilor, prezentarea obiectelor finite care trebuie realizate;
- supravegherea strictă a modului în care elevii execută operaţiile, corectarea lor pe parcurs pentru a nu conduce la formarea unor deprinderi greşite;
- analiza produselor realizate, valorificarea lor.

Activităţile analizate precum şi toate celelalte menţionate vin să completeze, să fixeze, să dezvolte, să valorifice cunoaşterea achiziţionată de elevi prin tradiţionala lecţie, să cultive aptitudinile elevilor, să-i ajute să depăşească dificultăţile la învăţătură sau să obţină rezultate superioare. În această calitate ele sunt apreciate ca fiind complementare şi se impun, tot mai mult, în organizarea activităţii didactice.

Bibliografie

1. Cerghit Ioan Perfecţionarea lecţiei în şcoala modernă , E.D.P. Bucureşti 19834.
2. George Stoenescu , Radu Constantinescu , Metodica predării fizicii, Ed. Sitech , Craiova 1999
3. Singer, M., Voica, C., Didactica ariilor curriculare Matematică şi ştiinţele naturii şi tehnologii, Unitatea de management a PIR, Bucureşti, 2005

STRATEGII EDUCAȚIONALE PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA RANDAMENTULUI ȘCOLAR

Prof. Liliana Ciobanu
Liceul Tehnologic de Mecatronică și Automatizări

Evaluarea rezultatelor muncii şcolare evidenţiază valoarea, nivelul, performanţele şi eficienţa eforturilor depuse de toţi factorii educaţionali şi randamentul muncii de învăţare. Randamentul şcolar include evaluarea rezultatelor obţinute sub toate laturile personalităţii elevului, ca şi ale întregului proces instructiv–educativ al instituţiei şcolare.

Condiţiile unui randament şcolar bun sunt: nivelul şi calitatea conţinutului învăţării, calitatea pregătirii profesionale, calitatea metodelor şi mijloacelor de predare-învăţare, modul de organizare a timpului liber al elevilor, motivaţia învăţării, calitatea relaţiei profesor-elev, existenţa condiţiilor de studiu - laboratoare, cabinete, biblioteci, material didactic - calitatea influenţei educaţiei, ale factorilor educatori - familie, mass-media, organizaţii de tineret - a sănătăţii elevilor, a calităţii evaluării cunoştinţelor.

De multe ori auzim (sau nu), de la elevii noștri remarci de genul: *”este greu", "nu-mi place", "mă enervează", "nu mă atrage deloc", "nu-mi va folosi niciodată", „care-i scopul", "teorie, teorie, teorie, “m-am saturat", "m-a pierdut de elev/elevă", "nu mă mai interesează deloc ce se întamplă",* sau *"super", "am trăit o experiență formidabilă", "de mult nu a mai fost așa cool la ore", "în sfârșit, un prof/o profă altfel", "nu știu cum, dar m-a atras, am participat cu atenție", "am învățat ceva practic".*

Pentru ca elevii să cunoască conţinutul tuturor disciplinelor de învăţământ la un nivel cât mai bun, trebuie să folosim metode active şi individualizate care trezesc și mențin curiozitatea și interesul lor pentru activitatea școlară.

Pentru a creşte motivaţia şi interesul şcolar vom defini întâi noţiunile de succes şcolar şi insucces şcolar:

Succesul şcolar – ca performanţă echivalentă cu atingerea obiectivelor propuse, se distinge de progresul şcolar – ce exprimă aprecierea rezultatelor obţinute şi a evoluţiei situaţiei la învăţătură ale elevului prin raportarea acestora la performanţele anterioare. Astfel, un elev este posibil să nu atingă parametrii obiectivelor stabilite chiar dacă în plan personal, înregistrează progrese. În acelaşi timp, progresul şcolar corelat cu succesul nu implică un nivel limită de performanţă şcolară ci are un caracter de proces, se află în continuă devenire, ceea ce înseamnă că rezultatele obţinute de un elev se raportează atât la obiectivele stabilite cât şi la posibilităţile proprii. De aici reiese necesitatea conceperii programului şcolar la capacităţile elevilor.

Insuccesul şcolar – văzut ca incapacitate a elevului de a progresa în ritmul colegilor, de a obţine un randament în conformitate cu obiectivele stabilite – se sancţionează în mod obişnuit prin repetarea clasei, ceea ce constituie o problemă psihopedagogică importantă, deoarece reflectă adaptarea limitată a sistemului de învăţământ, a acţiunilor educative, la particularităţile psihice ale elevului, fapt ce condiţionează reuşita şcolară (făcând-o dependentă de capacitatea elevului de a răspunde cerinţelor şi condiţiilor impuse de şcoală).

Factorii care influenţează reuşita şcolară pot fi:

- *Factorii interni* se constituie ca elemente definitorii ale capacităţii de învăţare şi cuprind determinanţi biologici (*particularităţi de vârstă, starea sănătăţii, potenţial de muncă*), precum şi însuşiri psihice, cognitive şi non–cognitive, referitoare la nivelul de dezvoltare intelectuală, aptitudini, interese, aspiraţii, atitudini.
- *Factorii externi* se pot defini prin intermediul aspectelor psihopedagogice care privesc organizarea şi desfăşurarea procesului de învăţământ (*concordanţa dintre conţinut şi capacitatea de asimilare a elevilor, metodologia aplicată, nivelul de pregătire al profesorului*), aspecte care ar putea fi incluse şi în categoria factorilor interni, datorită incidenţei asupra actului didactic.

De mare importanţă sunt *factorii externi* care influenţează nivelul randamentului activităţii şcolare şi anume: condiţiile de mediu familial, socio-cultural, calitatea materialelor didactice, a resurselor materiale din şcoală, condiţia estetică a mediului şcolar. Chiar dacă aceşti factori au un impact major asupra întregii perioade şcolare, în primii ani ai vieţii copilului s-a demonstrat că influenţează în mod decisiv evoluţia psihică a copilului.

Modalităţi de asigurare a reuşitei şcolare şi de combatere a insuccesului:

Un rol important în asigurarea reuşitei şcolare îl constituie organizarea şi desfăşurarea activităţii didactice, în sensul adaptării conţinutului acesteia, a metodelor utilizate, la particularităţile de vârstă şi individuale ale elevilor.

Cunoaşterea particularităţilor psihofizice ale elevilor este condiţia ce se impune atunci când adoptăm anumite strategii de *tratare diferenţiată a elevilor,* atât sub aspectul exigenţelor conţinutului cât şi a modalităţilor de învăţare. Din acest punct de vedere, reuşita sau nereuşita şcolară (în raport cu exigenţele normelor şcolare), se prezintă ca o stare relativă.

Se impune punerea de acord a şcolii cu posibilităţile de învăţare ale elevilor precum şi adaptarea acestora la activitatea şcolară (succesul presupune adaptarea copilului la activitatea şcolară dar şi a şcolii la factorii interni ai acestuia).

Principalii factori care intervin în determinarea rezultatelor şcolare sunt:

- ❖ Inteligența generală
- ❖ Aptitudinea verbală
- ❖ Factorii nonintelectuali de personalitate

Ne întrebăm, de exemplu, de ce un elev, care posedă abilități cognitive și competențe mult mai mari decât ceilalți, poate avea rezultate mai mici decât un alt elev cu abilități mai reduse? Cum pot fi identificați factorii care influențează gradul de implicare al fiecărui elev? Cum putem ști ce îi "mobilizează" pe fiecare? Cum poate fi stimulat un elev astfel încât el să obțină un randament în concordanță cu potențialul său?

Astfel apare noţiunea de motivaţie…

Există numeroase definiții ale termenului de motivație. Majoritatea acestor definiții au în comun sublinierea faptului că motivația este un ansamblu de forțe ce incită elevul în a se angaja într-un comportament dat. Este vorba de un concept care se raportează atât la factori interni (de personalitate sau intrinseci), cât și la factori externi (de mediu sau extrinseci) care fac elevul să adopte o conduită particulară. Așa cum demonstrează cercetarea științifică, factorii motivaționali interni sunt reprezentați de nevoile sau aspirațiile personale care "împing" elevul să adopte un comportament precis (curiozitatea, nevoia de cunoaștere, nevoia de auto-dezvoltare, plăcerea de a lucra ceva anume), în timp factorii

externi apar atunci când persoana este constrânsă să facă ceva sau este stimulată să acționeze într-o direcție predeterminată (pentru recunoaștere, acceptarea de către ceilalți, recompensa simbolică sau materială).

Între motivul şi scopul învăţării elevilor se stabilesc relaţii multiple şi foarte complexe. Astfel, în general, scopul este subordonat motivului şi odată fixat, întăreşte motivaţia care l-a determinat. De cele mai multe ori însă, în învăţarea şcolară scopurile sunt fixate din exterior, de către profesori, părinţi (mai ales la vârstele mai mici) sub forma unor cerinţe care devin sarcini pentru elevi. Problema care se pune este ca elevii să-şi asume aceste sarcini, să şi le conştientizeze acceptându-le ca şi când ar fi propriile lor scopuri. Aceasta înseamnă că ele trebuie să corespundă unei motivaţii ce ţine de natura internă a personalităţii.

Motivaţia reprezintă ansamblul mobilurilor interne ale conduitei, înnăscute sau dobândite, conştiente sau inconştiente, simple trebuinţe fiziologice sau idealuri abstracte.

Astfel definită, motivaţia stă în spatele tuturor deciziilor, atitudinilor şi acţiunilor umane fiind de aceea denumită „cauzalitatea internă" a conduitei umane.

Organizarea şi funcţionarea motivaţiei umane poate fi caracterizată de următoarele trăsături: diversitatea motivaţională, conflictualitatea motivaţională, ierarhizarea motivaţiei şi variabilitatea motivaţională.

Motivarea elevilor nu este numai o problemă dependentă de nivelul de maturizare motivaţională (evoluţia de la motivaţia extrinsecă la acea intrinsecă), de stilul motivaţional personal (setul de stimuli motivaţionali la care este sensibil fiecare elev). Capacitatea de a-și asuma obiective, mai mult sau mai puţin ambiţioase, influenţează profund performanța şcolară și, prin feedback-ul oferit de reuşită, participă la formarea unei personalităţi performante.

Pentru a îmbunătăţi randamentul şcolar al elevilor trebuie ca noi, profesorii, să îmbinăm strategiile tradiţionale şi cele moderne astfel încât să îi facem pe tinerii de azi să conştientizeze că ei sunt maturii de mâine care vor avea grijă de societate, nu trebuie să ne mulţumim cu orice fel de performanţe, ci cu performanţe cât mai bune, cât mai înalte, care să însemne nu doar o simplă realizare a personalităţii, ci o autodepăşire a posibilităţilor ei.

Bibliografie:

Cerghit I., Neacşu, I., Negreţ-Dobridor, I., Pânişoară, I.-O., 2001, Prelegeri pedagogice, Editura Polirom, Iaşi.

Barbu Alina, Motivaţia învăţării şi reuşita şcolară, Editura Vladimed-Rovimed, 2013

METODE MODERNE ÎN PROCESUL INSTRUCTIV-EDUCATIV

Prof. înv. primar Brînzac Ana
Liceul Tehnologic „Felix„ Sânmartin, jud. Bihor

Judith Renyei afirmă că „Elevii trebuie să-şi pună unii altora întrebări şi să spună lumii ceea ce ştiu pentru a afla ce ştiu. Spunând vor învăţa, spunând vor interpreta lumea aşa cum o văd ei pentru noi ceilalţi”.

Profesorul în procesul de învățământ acționează prin intermediul metodelor de predare și învățare. Aceste metode constituie o sursă importantă de eficientizare a învățământului. Învățarea teoretică sau tradițională este metoda cea mai veche folosită în educație, dar odată cu dezvoltarea domeniului IT și cu apariția unor noi tehnologii, aceste metode își pierd eficacitatea pentru generațiile actuale. Astfel întâlnim în rândul elevilor fenomenul de plictiseală.

Metodele moderne definesc învățarea experiențială. Această învățare dezvoltă la elevi spiritul autodidact punând accentul pe practică. Aceste metode mobilizează energia elevului, îi dezvoltă imaginația, înțelegerea, memoria, le concentrează atenția și le stârnesc curiozitatea. Metodele moderne se pliază la majoritatea materiilor. Lecțiile interactive în care folosim tehnologia, jocurile didactice, implică activ elevii în procesul de predare-învățare și accelerează învățarea. Folosirea metodelor moderne nu implică renunțarea la metodele tradiționale ci o îmbinare a lor, astfel încât lecțiile să devină interactive și să eficientizeze procesul instructiv-educativ.

Pentru eficientizarea metodelor în practica didactică, este necesară cunoașterea teoretică și integrarea lor corespunzătoare în procesul educativ.

Cele mai utilizate strategii didactice interactive utilizate la clasă în învățământul primar sunt: Brainstorming-ul, Ciorchinele, Cvintetul, Știu/Vreau să știu/Am învățat, Metoda cadranelor, Explozia stelară, Metoda pălăriilor gânditoare, Cubul, Turul galeriei, Metoda R.A.I. Aceste metode interactive le consider cele mai indicate în activitatea didactică, dar fiecare professor își alege oricare dintre metode (care îi place în mod deosebit sau care se pliază cel mai bine la ora și clasa respectivă). Dintre cele indicate mai sus o să prezint câteva metode:

Metoda brainstorming

Brainstormingul este una din cele mai răspândite metode în formarea elevilor, în stimularea creativităţii. Un principiu al brainstormingului este: cantitatea generează calitatea. Conform acestui principiu, pentru a ajunge la idei viabile şi inedite este necesară o productivitate creativă cât mai mare. Obiectivul fundamental constă în exprimarea liberă a opiniilor elevilor aşa cum vin ele în mintea lor, indiferent dacă acestea conduc sau nu la rezolvarea problemei.

Pălăriile gânditoare

Acest nou tip de metodă de predare – învăţare este un joc în sine. Copiii se impart în şase grupe – pentru şase pălării. Ei pot juca şi câte şase într-o singură grupă. Împărţirea elevilor depinde de materialul studiat. Pentru succesul acestei metode este important însă ca materialul didactic să fie bogat, iar cele şase pălării să fie frumos colorate, să-i atragă pe elevi. Ca material vor fi folosite 6 pălării

gânditoare, fiecare având câte o culoare: alb, roşu, galben, verde, albastru şi negru. Fiecare culoare reprezintă un rol.

Se împarte clasa în 6 grupe. În cadrul fiecărei grupă se primesc sarcini de lucru pe care elevii vor trebui să le resolve împreună.

1. Pălăriile albastre (moderatorii): Sunteţi responsabili de modul în care se desfăşoară activităţile celorlalte grupe: dau cuvântul membrilor grupelor pentru a-şi prezenta rezolvarea sarcinilor .

2. Pălăriile albe (povestitorii): Povestesc într-un anume fel textul sau povestea .

3. Pălăriile roşii (psihologii): Prezintă colegilor sentimentele trăite de personajele textului, sau de un anumit personaj . Argumentează alegerile făcute.

4. Pălăriile negre (criticii): Ce anume i-a nemulţumit după ce au citit textul, povestea?

5. Pălăriile verzi (gânditorii) : Să-și imagineze un alt final, un alt episod.

6 Pălăriile galbene (creatorii): Să continue povestea sau o întâmplare din poveste.

Metoda cubului

Este o modalitate de lucru care poate fi aplicată individual, în perechi sau în grupuri pentru o abordare a unei situaţii problematice, prin solicitarea gândirii elevului. Este o strategie care urmărește studierea unei teme din mai multe perspective. Scopul ei este lărgirea orizontului de idei al elevului. Este necesar un cub mare, pe feţele căruia să fie scrisă câte o sarcină de lucru sub diferite forme: 1. DESCRIE, 2.COMPARĂ , 3. ASOCIAZĂ, 4. ARGUMENTEAZĂ, 5. APLICĂ, 6.ANALIZEAZĂ. Clasa se împarte în șase grupe. Din fiecare grupă un reprezentant aruncă cubul și i-a fișa corespunzătoare grupei. După ce sarcinile sunt rezolvate în echipă, din fiecare grup un reprezentat prezintă rezolvările.

La fiecare din metodele moderne pe care le aplicăm la clase vom face aprecieri individuale și globale.

Bibliografie

1. Mândruț, Octavian; Luminița Catană; Mândruț, Marilena; Instruirea centrată pe competențe, Universitatea de Vest ,,Vasile Goldiș,, din Arad. Centrul de didactică și Educație permanentă.

2. Dumitru, I. Al., 2000, Dezvoltarea gândirii critice şi învăţarea eficientă, Editura de Vest, Timişoara;

3. Pintilie, 2002: M. Pintilie, Metode moderne de învățare-evaluare, Cluj-Napoca, 2002

MODALITĂȚI DE OBȚINERE A PROGRESULUI ÎN EDUCAREA ELEVILOR CU C.E.S.

Prof. înv. primar Preda Georgeta,
Scoala Gimnazială, Comuna Puchenii Mari, jud Prahova

Problematica elevilor cu CES a devenit în ultimii ani prioritară atât pentru sistemul național de învățământ cât și pentru educatori, profesori și nu în ultimul rând pentru părinți și chiar bunici uneori. Toți luptăm pentru o viață normală pentru acești copii. Învățământul modern postulează ideea unui învățământ centrat pe elev, fiecare copil fiind o individualitate irepetabilă, care necesită un tratament individualizat, aspect care vine în favoarea conceptului de abordare individualizată a instruirii, impunând acest aspect în mod direct, fiind și a doua dimensiune după cea a respectării naturii interioare a persoanei stipulată în principiul respectării particularităților de vârstă și individuale.

Școala trebuie să ofere o paletă cât mai largă de servicii educaționale care să atragă copii și să le satisfacă cerințele. În școală trebuie să existe în primul rând comunicare, înțelegere, într-un cuvânt un spațiu dominat de acceptare, toleranță și diversitate. Este știut faptul că din categoria copiilor cu cerințe speciale fac parte nu numai copii cu deficiențe, dar și copii care, chiar dacă nu au dizabilități organice sau fiziologice, prezintă manifestări repetate de inadaptare la cerințele programei școlare.

Abordarea problematicii conținuturilor educației în condițiile integrării copiilor cu CES în învățământul de masă trebuie să se finalizeze cu realizarea unui curriculum diferențiat sau adaptat. Acest curriculum trebuie să fie flexibil astfel încât fiecare elev să avanseze într-un ritm propriu în funcție de capacitățile sale de învățare. Un curriculum integrat trebuie să pună accent pe următoarele domenii:

1) Dezvoltarea trăsăturilor de personalitate din domeniul afectiv, motivațional, caracterial și al socializării: imaginea de sine; motivația internă și externă; scopurile, interesele, pasiunile; activitățile individuale și în grup; gradul de toleranță și înțelegere față de cei din jur și față de valorile acestora; echilibrul afectiv; jocul, activitățile de timp liber; responsabilități individuale, școlare, sociale; atitudine față de muncă etc.

2) Dezvoltarea deprinderilor de muncă individuală; deprinderile de studiu și stilul personal de învățare; învățare socială; activitățile extrașcolare de învățare; comunicarea verbală și non verbală, orală și scrisă, cititul; operațiile aritmetice de bază.

3) Dezvoltarea conduitei morale, religioase și a simțului estetic; sistemul de valori morale; atitudinea față de valorile religioase; atitudine față de diferite evenimente și fenomene sociale; gradul de implicare în diferite activități cu conotație etică sau estetică etc.

4) Dezvoltarea armonioasă a conduitelor psihomotrice; deprinderi psihomotrice de bază(locomoția, gesturile, mimica); jocurile dinamice și exercițiile fizice; rezistența la efort fizic etc.

În proiectarea curriculumului trebuie să se țină seama de tipul și gradul deficienței elevului.

O primă direcție spre obținerea progresului școlar al copiilor cu CES o reprezintă utilizarea metodelor sau tehnicilor de lucru adaptate vârstei elevilor și nivelului lor de performanță. Astfel, metodele activ participative integrate în procesul instructiv-educativ duc la obţinerea unor progrese atât în rândul elevilor tipici, cât şi în rândul elevilor atipici, progrese ce vor sta la baza formării personalităţii lor ca şi adulţi responsabili.

Dintre aceste metode amintim:

1) **Predicțiile în perechi** . Această activitate presupune o listă de cuvinte dintr-o povestire sau un text. Fiecare pereche trebuie să alcătuiască o scurtă compunere pe baza unei predicții în jurul listei de cuvinte. Elevii sunt încurajați să emită idei și să-și valorifice experiența personală pe care o au.

2) **Știu -Vreau să știu- Am învățat** este o metodă des întâlnită. Se alege o temă/ un subiect, se spune ce știu deja elevii despre tema respectivă, apoi se formulează întrebări la care se așteaptă găsirea răspunsului în timpul lecției, iar la sfârșit se verifică ce au aflat nou după desfășurarea lecției.

3) **Brainstormingul** este o metodă aplicată individual sau în perechi în care elevii scriu pe hârtie toate lucrurile despre un subiect dat. De exemplu am cerut elevilor să scrie ce le vine în minte la auzul cuvântului toamna. Inclusiv elevii cu CES au reușit să scrie numeroase cuvinte.

4) **Ciorchinele** este o metodă grafică de organizare şi integrare a informaţiei în cursul învăţării. Această metodă presupune următoarele etape:

• se scrie un cuvânt sau temă care urmează a fi cercetat în mijlocul tablei;

• se notează toate ideile care vin în minte în legătură cu tema respectivă în jurul acestuia, trăgându-se linii între acestea şi cuvântul iniţial;

• pe măsură ce se scriu cuvinte se trag linii între toate ideile care par a fi conectate;

• activitatea se opreşte când se epuizează toate ideile; încurajează elevii să gândească liber şi deschis;

Este o tehnică de căutare a căilor de acces spre propriile cunoştinţe pentru a înţelege un anumit conţinut.

5) **Gândiţi – lucraţi în perechi, comunicaţi** presupune o activitate de învăţare prin colaborare parcurgând următorii paşi:

• fiecare elev dintr-o pereche scrie despre un anumit subiect;

• cei doi parteneri îşi citesc reciproc răspunsurile şi convin asupra unuia comun;

• profesorul pune două – trei perechi să rezume conţinutul discuţiilor şi concluziile la care au ajuns partenerii de comun acord.

Este o modalitate simplă şi rapidă de învăţare prin colaborare pe grupe. La o întrebare pregatită anticipat de învăţător elevii pot găsi mai multe răspunsuri posibile.

Exemplu: Ce calităţi avea Cuza? „Ocaua lui Cuza” după Dumitru Almaş

Listă cu însuşirile personajului:

cinstit	credincios	omenos	drept	demn
viclean	corect	necinstit	arogant	rău

Prin confruntarea răspunsurilor în perechi şi între perechi există premisele organizării informaţiilor acumulate în structuri cognitive prin realizarea de contexte noi de exersare a acestor conţinuturi şi duc la o învăţare bună.

6) Metoda R.A.I. „Răspunde-Aruncă- Interoghează” este o metodă de fixare şi sistematizare a cunoştinţelor, dar şi de verificare. Are la bază stimularea şi dezvoltarea capacităţilor copiilor de a comunica (prin întrebări şi răspunsuri) ceea ce au învăţat. Urmăreşte realizarea feed-back-ului printr-un joc de aruncare a unei mingi uşoare. Copilul care aruncă mingea trebuie să formuleze o întrebare din cunoştintele însuşite, copilului care o prinde. Cel care prinde mingea răspunde la întrebare, apoi o aruncă mai departe altui coleg, punând o nouă întrebare. Copilul care nu ştie răspunsul iese din joc, la fel ca şi cel care este descoperit că nu cunoaşte răspunsul la propria întrebare.

Elevii sunt încântaţi de această metodă – joc de constatare reciprocă a rezultatelor obţinute, modalitate care se constituie în acelaşi timp şi ca o strategie de învăţare ce îmbină cooperarea cu

competiţia. Este o metodă de a realiza un feed-back rapid, într-un mod plăcut, energizant şi mai puţin stresant decât metodele clasice de evaluare. Se desfăşoară în scopuri constatativ – ameliorative şi nu în vederea sancţionării prin notă sau calificativ.

Antrenaţi în acest joc cu mingea, chiar şi cei mai timizi elevi se simt încurajaţi, comunică cu uşurinţă şi participă cu plăcere la o activitate care are în vedere atât învăţarea cât şi evaluarea. Există şi un oarecare suspans care întreţine interesul pentru metoda R.A.I. Tensiunea este dată de faptul că nu ştii la ce întrebări să te aştepţi din partea colegilor tăi şi din faptul că nu ştii dacă mingea îţi va fi sau nu adresată. Această metodă este şi un exerciţiu de promptitudine, atenţia participanţilor trebuind să rămână permanent trează şi distributivă. Jocul, ca modalitate de relație între individ și lumea obiectelor, constituie formula primară a acțiunii umane, o formă de organizare a cogniției, o formă de organizare a cunoașterii.

Copiilor le plac aceste metode activ-participative și chiar dacă uneori copiii cu CES nu le înțeleg pe deplin ei solicită să participe în număr cât mai mare la realizarea lecției. Lista metodelor și tehnicilor este foarte vastă și poate fi folosită și îmbogățită în funcție de imaginația și creativitaea dascălului și în funcție de nivelul clasei la care predă.

O altă direcție spre obținerea progresului școlar al copiilor cu CES este și terapia ocupațională care se constituie intr-o disciplină care valorifică informații din domeniile anatomiei, fiziologiei, pedagogiei, psihologiei, sociologiei, antropologiei, științe care studiază comportamentul uman, realizând o sinteză informațională între cunoștințele provenite din diverse științe particulare. Emil Verza arată că terapiile ocupationale sunt de mai multe feluri, dar pentru persoanele cu deficiențe cele mai semnificative se referă la ludoterapie, muzicoterapie, terapia prin dans și ergoterapia.Cântecul, jocurile muzicale, jocurile cu text și cântec, audițiile muzicale, modelajul, desenul, pictura, sculptura sau alte activități din sfera terapiilor ocupaționale contribuie la sporirea atenției, la dezvoltarea memoriei, gândirii, imaginației a tuturor proceselor psihice implicate în învățarea de tip școlar. Prin teoria „inteligențelor multiple” ale lui H. Gardner se recunoaște faptul că oamenii învață în moduri diferite și obțin progrese școlare tot în moduri diferite.

Progresul școlar se obține treptat prin muncă și efort uriaș depus atât de cadrul didactic cât și de elev. Capacitatea de învățare a elevilor cu CES, ambianța și sprijinul familiei și a societății în general, influențeză foarte mult obținerea unui progres școlar real.

Bibliografie

1. Alois, Gherguț, 2016, Educția incluzivă și pedagogia diversității, Editura Polirom.
2. Alios, Gherguț, 2001, Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale, Editura Polirom.
3. Oprea Crenguta, 2006, Strategii didactice interactive – repere teoretice și practice, Editura Didactică și Pedagogică.
4.Cucoş, Constantin. Pedagogie, Editura Polirom ,Iasi, 2001;
5.Radu, Gheorghe. Psihopedagogia școlarilor cu handicap mintal, Editura Pro Humanitas, București, 2000
6.Gherguţ, Alois. Sinteze de psihopedagogie special-Ghid pentru concursuri și examene de obţinere a gradelor didactice, Editura Polirom, Iaşi, 2013;
7.Seach Diana. Jocul interactive pentru copii cu autism, Editura Fides, Iasi, 2011.

Egalitatea de șanse în sistemul educational românesc

Ed. Bratu Ana-Maria
Grădinița cu Program Prelungit„ Voinicelul„ Slobozia

„Eu sunt copilul! Tu ţii în mâinile tale destinul meu. Tu determini în cea mai mare măsură, dacă voi reuşi sau voi eşua în viaţă! Dă-mi, te rog, acele lucruri care să mă îndrepte spre fericire. Educă-mă, te rog, ca să pot fi o binecuvântare pentru lume." (Din „Child's Appeal", Mamie Gene Cole)

Construcția unei educaţii pentru toţi ia în calcul schimbări de a se construi politici ale incluziunii, să se dezvolte practici necesare, obţinute prin procesul organizat al invăţării incluzive. Practica pedagogică şi gândirea teoretică referitoare la satisfacerea nevoilor speciale de educaţie sunt orientate în două direcţii majore, ambele cu riscuri şi limite dar şi cu oportunităţi care încă mai sunt analizate şi argumentate.

O particularitate care condiţionează educaţia copiilor cu cerințe speciale de educație este cea semnalată de modelul tranzacțional al dezvoltării conform căruia dihotomia " a face - a suporta" este un principiu fundamental stabil care acţionează pe tot parcursul dezvoltării umane. Echilibrul între a face şi a suporta se schimbă progresiv. În condiţii normale aceste schimbări sunt grăbite de creşterea capacităţilor şi aptitudinilor fizice, cognitive şi afective ale copilului, dezvoltarea devenind pur şi simplu reorganizare formală a acestui echilibru. Educaţia pentru diversitate este un răspuns la pluralismul de toate felurile cu care ne confruntăm. Valorificarea diversității permite toleranța; recunoaşte, apreciază şi facilitează procese implicate în explorarea şi descoperirea noului, conduce la întărirea relațiilor în cadrul comunităţii şi măreşte posibilitățile tinerilor de a se realiza într-o societate pluralistă, din ce în ce mai complexă. La copilul cu dizabilităţi creşterea capacităţilor fizice, intelectuale şi afective nu are loc armonios şi echilibrat, reorganizarea şi flexibilitatea relației dintre "a face" şi "a suporta", necesită condiţii speciale ceea ce formulează anumite exigențe pentru organizarea instruirii lor (respectarea heterocroniei şi disteleologiei semnalate în dezvoltarea acestei categorii de copii).

De la vârstele mici, copiii preşcolari au o dezvoltare mai rapidă din punct de vedere informațional, iar informația este stocată pe o perioadă mai îndelungată. Copiii mici învată prin imitare, prin practica-aplicativă, abordarea interactivă şi interdisciplinară a conținuturilor învățării. Prin activităţile de la grădiniță copilul îşi ameliorează anumite comportamente de limbaj, fizice, psihice, își antrenează memoria si fixează informația. Prin domeniul de educare a limbajului, copilul îşi dezvolta vorbirea, pronunțarea clară a cuvintelor, exprimarea cât mai clară și corectă a unei propoziții. Modalitățile prin care profesorii contribuie la reducerea absenteismului și prevenirea abandonului școlar sunt diverse și se referă la implicarea elevilor în activitățile de grup, conceperea unor situații de învățare atractive, bazate pe elemente ludice și jocuri didactice, activități extrașcolare și extracurriculare, activități de dezvoltare a abilităților socio-emoționale.

Şcoala românească trebuie să construiască diverse strategii pentru o tratare pluralistă a diversității culturale, cum ar fi: aprecierea patrimoniului cultural pe care îl aduc cu ei elevii şi utilizarea

acestuia pentru a ajuta profesorii şi directorii să învețe culturile elevilor; utilizarea conflictelor etnice pentru producerea unor schimburi culturale şi sociale pozitive; crearea unui mediu de cooperare între elevi, profesori şi familiile elevilor; facilitarea succesului tuturor prin asigurarea accesului egal şi eficient la instituția școlară; înlăturarea prejudecăţilor legate de rasă, clasă socială sau etnie; eliminarea unor practici care dezavantajează persoane şi grupuri de elevi. Sugestiile menționate sunt grupate pe următoarele arii tematice, aflate în corespondență cu diferitele categorii de activități eligibile :

1. Activități inițiale specifice MATE și de cunoaștere a comunității – identificare, înregistrare, gestionare date etc

2. Activități de prevenție – mediu de învățare suportiv, învățare activă, dezvoltarea abilităților socio-emoționale etc

3. Activități de intervenție – cursuri de remediere, activități extra-curriculare, îndrumare (coaching) pentru cadre didactice și personal auxiliar etc

4. Activități de compensare - identificarea și înregistrarea copiilor și tinerilor din afara școlii, activități de reintegrare școlară etc

5. Digitalizarea procesului educațional - activități de predare – învățare – evaluare susținute de tehnologie.

Cauzele acestui fenomen sunt multiple, de nivelul socio-economic precar al familiei, climatul familial, practici parentale ineficiente, indiferența față de școală până la condiții medicale și dificultăți de învățare, deficiențe fiziologice, psihologice sau mixte. Lipsiți de motivație, mulți elevi abandonează școala încă din primii ani de studiu și ajung să ajute prin casă sau să lucreze ca zilier.

Copiii cu cerințe educative speciale au aceleași necesități de bază în creștere şi dezvoltare ca toţi copiii. Astfel, abilitatea de a relaţiona cu alţii, încrederea de a se adapta la noi situaţii, nevoia de afecțiune şi de securitate, de apreciere şi de întărire pozitivă, de responsabilitate şi independență – toate acestea formează un spectru de trăsături unice pentru fiecare copil. Ne gândim la copilul cu cerințe speciale, la ce cunoştinţe poate să asimileze, la ce sarcini poate să răspundă, ce, când, cât şi cum îi oferim pentru a-l educa. Educatorii copiilor speciali, doresc formarea pentru viață astfel încât acesta să se descurce în societate, să fie acceptați şi utili societăţii. Elevii au nevoie de sprijin pentru a studia, pentru a învăța o meserie pe care să o practice, pentru a-și întemeia o familie și pentru a-și educa proprii copii.

Munca cu preşcolarii se continuă şi în rândul părinţilor, subliniind faptul că grădiniţa, şcoala în general, se călăuzeşte pe principii precum egalitatea sau complementaritatea valorilor, exploatează diferenţele spirituale şi valorile locale. Deschiderea spaţiului grădiniţei către comunitate şi specificul ei se face prin organizarea unor întâlniri, excursii, serbări cu specific intercultural în scopul egalizării şanselor de afirmare.

În grădiniţa , familiarizarea copiilor cu elemente din alte culturi decât cea în care s-au născut, se face prin multiple tipuri de activităţi:

-Ateliere de lucru cu tema culturală,

-Invătare de cântece şi jocuri din diferite culturi,

-Activităţi artistico-plastice (decorarea unor obiecte aparţinând anumitor culturi sau cu decoraţiuni specifice unei culturi),

-Memorizări şi invăţare de cântece,

-Observări.

Pentru a le face cunoscută copiilor existenţa altor ţări cu secificul lor, se derulează activităţi de convorbiri sprijinite de imagini şi filmuleţe, reviste, planşe, albume, emisiuni T.V, copiii cunoscând diversitatea oamenilor (de culoare, aspect). Prin intermediul povestilor şi povestirilor cu întâmplări, preocupări ale copiilor şi adulţilor din ţara noastră şi din alte ţări, au concluzionar că în fiecare ţară copiii au aceleaşi preocupări : se joacă, dansează, cântă, desenează, chiar dacă după aspectul fizic, ei par diferiţi. În proiectarea curriculumului trebuie să se țină seama de tipul și gradul deficienței elevului.

În practica instructiv-educativă am întâlnit numeroase cazuri de elevi deficienți care au fost integrați în clase de elevi fără deficiențe și au avut evoluții spectaculoase la unele discipline. În cadrul activităților, au fost aplicate cu precădere metodele activ-participative care stimulează interesul pentru cunoaștere, facilitează interacțiunea cu realitatea înconjurătoare. Lucrul în perechi sau în grupe mici de elevi au facilitat comunicarea între ei, colaborarea sau sprijinul reciproc în realizarea sarcinilor sau temelor avute. Au fost toleranți unii cu alții, au luat decizii prin consultarea între ei, și-au exprimat opinii realizând o participare activă și înțelegere a realității înconjurătoare. În cadrul lecțiilor se pot utiliza o serie de metode sau tehnici de lucru adaptate vârstei elevilor și nivelului lor de performanță. Prezint câteva metode aplicate în cadrul lecțiilor, care au dus la obținerea unui progres școlar al copiilor cu deficiențe.

Exemple de jocuri care pot fi folosite în procesul de integrare a elevilor cu cerințe educaționale speciale în învățământul de masă sunt nenumărate; ele pot fi folosite la absolut orice materie, în pauze, în cadrul activităților extrașcolare.

Toate au ca scop o incluziune făcută pas cu pas și…cu zâmbetul pe buze!

Bibliografie :

Neacşu, Ioan, 1990, Instruire şi învățare, Bucureşti, Editura Ştiinţifică, p. 15,
28

Popenici,Ș.,Fartunșic ,C., Motivația pentru învățare, Editura Didactica Publishing House , București , 2009

Mara D.,,,Strategii didactice în educația incluzivă", Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 2004.

Verza E., Păun E.,,,Educaţia integrată a copiilor cu handicap", UNICEF şi RENINCO, Bucureşti, 2008.

Bariere și factori de risc în comunicarea educațională

Prof. Gheorghe Florina Iolanda
Grădinița cu Program Normal Dârza, jud. Dâmbovița

Comunicarea educațională poate fi influențată de diverse bariere și factori de risc care pot afecta calitatea și eficacitatea procesului de învățare. Iată câteva dintre acestea:

1.Bariera limbajului: Diferențele de limbaj sau terminologie între profesori și elevi pot crea dificultăți în înțelegerea conținutului. Utilizarea unui limbaj prea tehnic sau jargon specific unei anumite discipline poate fi descurajatoare pentru elevi.

2.Diferențe culturale: Diversitatea culturală poate duce la interpretări diferite ale mesajelor și la dificultăți în comunicarea valorilor și așteptărilor educaționale. Lipsa de sensibilitate culturală din partea educatorilor poate duce la alienarea sau excluderea unor grupuri de elevi.

3.Bariera perceptivă: Elevii pot avea moduri diferite de a percepe și de a procesa informațiile. Unii pot fi mai vizuali, alții mai auditivi sau kinestezici. Lipsa de adaptare a metodelor de predare la nevoile individuale ale elevilor poate duce la scăderea eficacității procesului de învățare.

4.Tehnologia și media: Utilizarea excesivă sau inadecvată a tehnologiei sau a media în procesul de predare poate crea distragerea atenției și poate reduce capacitatea elevilor de a se concentra și de a învăța.

5.Relația profesor-elev: O relație slabă sau tensionată între profesor și elev poate inhiba comunicarea deschisă și cooperarea în procesul de învățare. Un mediu de învățare bazat pe încredere și respect reciproc este esențial pentru succesul educațional.

6.Motivația și interesul: Lipsa de motivație sau de interes din partea elevilor poate fi o barieră majoră în comunicarea educațională. Elevii care nu sunt motivați să învețe pot fi mai puțin receptivi la mesajele și informațiile transmise de profesor.

7.Factori socio-economici: Diferențele socio-economice pot influența accesul la resurse educaționale și pot crea inegalități în procesul de învățare. Elevii din medii defavorizate pot avea mai puține oportunități de învățare și pot fi expuși la mai multe riscuri care să le afecteze succesul școlar.

8.Tulburări de învățare și dizabilități: Elevii cu tulburări de învățare sau dizabilități pot întâmpina dificultăți în comunicarea și în procesul de învățare. Necesitatea de a adapta materialele și metodele de predare pentru a răspunde nevoilor lor specifice este esențială.

Depășirea acestor bariere și factori de risc necesită o abordare comprehensivă și atentă la nevoile individuale ale elevilor, precum și la contextul educațional în ansamblu. Adaptarea metodelor de predare, promovarea unei culturi a respectului și diversității, și implicarea elevilor în procesul de învățare pot contribui la creșterea eficacității comunicării educaționale.

Metoda instruirii programate utilizată în procesul educativ

Prof. Iordache Ana Maria Carmen
Lic. Tehnologic Virgil Madgearu Roşiorii de Vede

Metoda instruirii programate organizează acţiunea didactică, aplicând principiile ciberneticii la nivelul activităţii de predare-învăţare-evaluare, concepută ca un sistem dinamic complex, constituit dintr-un ansamblu de elemente şi interrelaţii.

Procesul de învăţământ valorifică următoarele principii cibernetice:

principiul transmiterii şi receptării informaţiei prin mecanisme specifice de programare şi comandă;

principiul prelucrării şi stocării informaţiei prin mecanisme specifice de organizare a materialului transmis şi difuzat în secvenţe şi relaţii de întărire;

principiul autoreglării raporturilor dintre efectele şi cauzele informaţiei prin mecanisme specifice de conexiune inversă;

principiul asigurării concordanţei dintre programarea externă şi asimilarea internă a informaţiei prin mecanisme specifice de individualizare a activităţii.

Metoda instruirii programate dezvoltă propriile sale principii:

- principiul paşilor mici constă în divizarea materiei în unităţi de conţinut care asigură elevului şansa reuşitei şi a continuităţii în activitatea de predare – învăţare – evaluare; toate aceste unităţi logice prezentate într-o succesiune univocă constituie programul activităţii;
- principiul comportamentului activ presupune dirijarea efortului elevului în direcţia selecţionării, înţelegerii şi aplicării informaţiei necesare pentru elaborarea unui răspuns corect.

Elevul este obligat să răspundă fiecărei unităţi logice ce i se prezintă, altfel nu poate trece mai departe. Întrebările şi răspunsurile sunt prezentate într-o ordine prestabilită.

- principiul evaluării imediate a răspunsului urmăreşte întărirea pozitivă sau negativă a comportamentului elevului în funcţie de reuşita sau nereuşita în îndeplinirea sarcinii de învăţare corespunzătoare fiecărui **pas.** Astfel, după parcurgerea fiecărei unităţi, elevul este informat dacă a răspuns corect sau nu. Confirmarea răspunsului se face imediat şi automat după ce a fost dat. Din punct de vedere psihologic, această confirmare sau infirmare este o întărire. De altfel, părintele modern al instruirii programate. B. F. Skinner, consideră că „ a instrui înseamnă a organiza relaţii de întărire”, relaţii care se manifestă pe două planuri: intern, prin cunoaşterea imediată de către elev a performanţelor obţinute şi extern, prin aprecierile cadrului didactic pe baza mesajelor primite prin conexiune inversă. Se elimină totodată, pericolul fixării unor idei eronate.
- principiul ritmului individual de învăţare vizează respectarea şi valorificarea particularităţilor elevului, demonstrate prin modul şi timpul de parcurgere a fiecărei secvenţe.

Ca metodă, învăţarea asistată de calculator, recurge la un ansamblu de mijloace care să permită atingerea obiectivelor şi formarea competenţelor specifice. Mijloacele didactice specifice metodei sunt programele de învăţare sau soft-urile didactice.

O clasificare a **soft-urilor educaţionale** este unanim acceptată după funcţia pedagogică specifică pe care acestea le pot îndeplini în cadrul unui proces de instruire:

- **Soft-uri de exersare** - soft-urile de acest tip vin în ajutorul profesorului cu un plus de cunoştinţe al lecţiei din clasă
- **Soft-urile interactive în predarea de noi cunoştinţe** - soft-urile de acest tip produc un dialog între programul respectiv şi elev.
- **Soft-urile de simulare** - acest tip de soft permite reprezentarea controlată a unui sistem real sau fenomen prin intermediul unor modele de comportament analog.
- **Soft-uri pentru testarea cunoştinţelor - r**eprezentând poate cea mai diversificată gamă, deoarece depinde de mai mulţi factori – scopul testării, momentul testării, tipologia interacţiunii (feedback imediat sau nu) - aceste soft-uri apar uneori autonome, alteori făcând parte dintr-un mediu de instruire mult mai complicat.
- **Jocurile cu rol educativ** - sunt soft-uri care apar sub formă de joc şi care urmăresc atingerea unui scop, prin aplicarea a unui set de reguli sub o formă inteligentă şi care implică elevul într-un proces de rezolvare de probleme.

O taxonomie a soft-ului utilizat în învăţământ, având drept criteriu opoziţia dintre centrarea pe elev, la o extremă, şi auxiliar al profesorului, la cealaltă, o găsim la P. Gorny :

1. Suporturi pentru învăţare nedirijată:

Instrumente pentru rezolvarea de probleme:

- sisteme de programare;
- sisteme de modelare dinamică;

Instrumente pentru structurarea cunoaşterii prin organizarea datelor:

- procesarea textelor şi pregătirea documentelor;
- sisteme hipertext;
- utilitare pentru design;
- baze de date;
- tabele matematice;

Sisteme de comunicare;

Sisteme de regăsire a informaţiei, inclusiv hipermedia;

2. Învăţare prin descoperire dirijată:

- Sisteme de simulare;
- Jocuri (didactice asistate de calculator);
- Sisteme de monitorizare (procese, robotică);
- Sisteme tutoriale inteligente.

3. Resurse pentru predare şi învăţare:

- Tabla electronică, etc., inclusiv multimedia;
- Tutoriale;
- Sisteme de exersare.

Instruirea programată, numită şi **învăţământ prin stimulare** , reprezintă o tehnică modernă de instruire, care propune o soluţie nouă la problema învăţării. Prin această metodă instruirea se dirijează printr-un program pregătit dinainte pe care elevul îl parcurge independent. Programul creat este astfel alcătuit încât elevul să-şi autoregleze conştient procesul de asimilare. Aşadar o condiţie ce trebuie să

satisfacă un program bun este acela de a prevedea toate punctele în care elevul ar putea să găsească şi apoi să prevadă continuări care să-l ajute să elimine eroarea. Această condiţie este lesne de îndeplinit la matematică datorită organizării logice, stricte a conţinutului.

Din punct de vedere al metodologiei, instruirea programată ridică probleme legate de mijloacele instruirii programate şi de organizare a lecţiilor. Instruirea programată se realizează în condiţii optime cu ajutorul calculatorului. Îmbinarea instruirii programate cu alte metode şi mijloace didactice curente şi forme de organizare constituie o modalitate eficientă de însuşire şi consolidare a cunoştinţelor.

Exemplu de soft educaţional pentru matematică:

Softul educaţional**Hot Potatoes**. Softul a fost creat de Universitatea Victoria din Canada: "Half Baked Software". El poate fi descărcat gratuit de la adresa: http://hotpot.uvic.ca, condiţia fiind de a nu utiliza software-ul in scopuri comerciale. Urmărind pas cu pas tutorialul on line, veţi înţelege repede cum se foloseşte programul.

Cu ajutorul Hot Pot, orice utilizator poate crea si publica pe Internet mai multe tipuri de exerciţii ca pagini html. Primul demers pe care trebuie sa-l faceţi pentru a putea folosi Hot Pot: sa va înregistraţi. După completarea formularului, veţi primi un cod cu numele dvs. de utilizator. Puteţi lansa apoi unul din cele sase subprograme Hot Pot: din meniu selecţionaţi *help/aide*, apoi *register/ enregistrement*. Va trebui sa introduceţi numele de utilizator cu care v-aţi înregistrat si codul, după care primiţi un mesaj de confirmare a înregistrării. Aveţi nevoie de parola primită, atunci când începeţi să construiţi exerciţiile.

Ce putem face cu Hot Pot? Este un soft uşor de utilizat, atât pentru profesori, cat si pentru elevi si oferă o gama larga de exerciţii. Aşa cum vedeţi in imaginea de mai jos, reprodusa de pe site-ul original, pe fiecare cartof apare numele unui tip de exerciţiu: JCloze, JMatch, JMix, JCross, JQuiz. Lansaţi de pe ecranul principal fiecare tip de exerciţiu, după instalare.

Programul JQuiz creează întrebare pe bază de chestionare. Întrebările pot fi de patru tipuri diferite, inclusiv mai multe variante de răspuns şi scurt-răspuns. Feedback-ul specific pot fi furnizate atât pentru răspunsurile corecte şi a prezis raspunsuri gresite sau distractors. Pe scurt-răspunde la întrebări, ghici student este inteligent analizat şi feedback-ul de ajutor pentru a arăta ceea ce o parte a unui ghici este bine şi ce parte este greşit. Studentul poate solicita un indiciu în formă de "scrisoare de liberă" din răspunsul.

Programul JCloze creează diferenţa de-exerciţii de umplere. Răspunsurile corecte Unlimited pot fi specificate pentru fiecare spaţiu liber, iar studentul poate cere pentru un indiciu şi de a vedea o scrisoare de răspuns corect. Un indiciu specifice pot fi, de asemenea, incluse pentru fiecare spaţiu liber.

Scor automată este, de asemenea, incluse. Programul permite gapping de cuvinte selectate, sau gapping automată a fiecărui cuvânt n-lea într-un text.

Programul JCross crează cuvinte încrucişate care poate fi completat on-line. Aveţi posibilitatea să utilizaţi o reţea de aproape orice dimensiune. Ca şi în JQuiz şi JCloze, un buton de indicii permite studentului de a solicita o scrisoare gratuită în cazul în care este nevoie de ajutor.

Programul JMix crează exerciţii de amestecate-teză. Aveţi posibilitatea să specificaţi cât mai multe răspunsuri corecte diferite, după cum doriţi, bazate pe cuvinte şi semne de punctuaţie în propoziţie de bază, şi un buton indiciu solicită elevul cu cuvântul corect următor sau segment de teză, dacă este necesar.

Programul JMatch crează exerciţii de potrivire sau de comanda. O listă de elemente fixe apare pe

stânga (acestea pot fi imagini sau text), articole wth amestecate pe dreapta. Aceasta poate fi utilizată pentru a se potrivi de vocabular la imagini sau traduceri, sau pentru a comanda Exemple de a forma o secvenţă sau o conversaţie

Bibliografie :

Berar Ioan – Aptitudinea matematică la şcolari, Ed. Academiei Române, Bucureşti, 1991.
Bontaş Ioan – Pedagogie, Ed. All, Bucureşti, 1994.
Cosmovici Andrei – Psihologie Generală, Ed. Polirom, Iaşi, 1996.
Frîncu Angela – Jocuri didactice şi exerciţii distractive, E.D.P., Bucureşti, 1972.
Mitrofan Nicolae – Aptitudinea pedagogică, Ed. Academiei, Bucureşti, 1988.
Neacşu Ioan, Gălăteanu Monalisa, Predoi Petre – Didactica matematicii în învăţământul primar – Ghid practic, Ed. Aius, Craiova, 2001.
Schinteie Valeria – Stimularea creativităţii prin jocuri, Învăţământul primar nr. 2-3, Ed. Discipol, Bucureşti, 2000.

APĂRAREA DREPTURILOR COPIILOR ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREUNIVERSITAR

ACHIM MONICA-profesor învățământ preșcolar
Școala Gimnazială nr 1 Orbeasca/structura GPN nr. 2 Orbeasca de Jos, Teleorman
SOCOL VIOLETA- profesor învățământ preșcolar
GPP nr 7 Alexandria, Teleorman

,,Iubirea este necesară, deoarece pentru fiecare dintre noi nu este suficient faptul de a exista. Un copil poate să traiască fericit numai atunci când ştie că este iubit. Numai atunci devine complet el însăşi. "(Luigi Verdi)

Există pretutindeni copii lipsiţi de căldura şi dragostea căminului, copii maltrataţi şi neglijaţi, copii care muncesc din greu pentru a supravieţui - într-un cuvânt ,,copii fără copilarie.''Plasarea copilului în centrul preocupărilor unei societăţi trebuie să constituie o proprietate a tuturor factorilor implicaţi şi responsabili cu protecţia lui. Dacă vom înţelege copilul ca pe o persoană care are nevoie de respect, de dragoste, îndrumare şi sprijin, vom putea vorbi de o reală respectare a drepturilor lui şi de asigurarea unei protecţii corespunzătoare.

Convenţia Drepturilor Copilului, atrage încă de la început, atenţia asupra vulnerabilităţii copiilor care au nevoie de condiţii speciale de îngrijire şi protectie, punând un accent deosebit pe responsabilitatea familiei. Astăzi se manifestă o atenţie crescută faţă de copiii abuzaţi şi neglijaţi chiar în casele lor şi de propria lor familie. Rareori copiii abuzaţi au şansa de a cere ajutor, fiind lăsaţi să se apere singuri. De aceea, este extrem de important ca autorităţile şi serviciile sociale să se implice în identificarea şi monitorizarea copiilor abuzaţi, neglijaţi şi acolo unde este necesar, să intervină pentru protejarea lor. În lipsa acestei implicari, abuzul poate avea consecinţe dezastruoase asupra copilului.

Pentru a respecta drepturile copilului nu e de ajuns să semnezi documente internaţionale, ci trebuie să ştii şi să înţelegi nevoile copilului şi efectul pe timp îndelungat al satisfacerii sau al neglijării lor. Toate drepturile copilului nu sunt altceva decât nevoi înţelese şi recunoscute de către societăţi preocupate de un viitor mai bun" (A. Muntean - Raport, p.31).

Începând chiar cu o vârsta fragedă, de la care poate conştientiză anumite lucruri, fiecare copil trebuie să îşi cunoască drepturile, trebuie să fie informat, pentru a se evita eventuale situaţii de abuz, într-un cadru extins fie spus: încălcarea drepturilor copilului. Experienta ne arata ca cei mici sunt de multe ori mult prea conştienţi de responsabilităţile pe care le au şi prea puţin de drepturile lor:

*Dreptul la sănătate - un copil are dreptul la un stil de viaţă sănătos, care să îi permită o dezvoltare armonioasă. Acesta trebuie să beneficieze de un mediu adecvat- un spaţiu de locuit, hrana necesară precum şi haine specifice fiecărui anotimp.

*Dreptul la educaţie - fiecare copil are dreptul să beneficieze atât de o educaţie informală, care vine din partea familiei, cât şi de o educaţie acordată într-un cadru formal (grădiniţă, şcoală).

*Dreptul la opinie - fiecare copil are dreptul de a-şi exprima opinia şi de a-i fi tratate cu seriozitate toate problemele cu care se confruntă. Nu sunt puţine la număr situaţiile în care o problemă, vazută prin ochii unui adult este lipsită de importanţă, iar privită din perspectiva unui copil, este o adevarată tragedie.
*Dreptul de a nu fi discriminat - un copil are dreptul de a fi acceptat şi respectat de către cei din jur şi de a nu fi discriminat, fie că este vorba despre discriminarea de gen, naţionalitate, etnie, religie, cultură şi discriminarea privind orientarea sexuală (în rândul adolescentilor).
*Dreptul de a fi protejat împotriva oricărei forme de abuz, violenţă, exploatare - fiecare copil are dreptul de a fi protejat de către părinţi sau de către alţi reprezentanţi legali, de a nu fi supus abuzului (emoţional, fizic, prin neglijare, sexual) sau actelor de violenţă, precum şi formelor de exploatare (cerşetorie, exploatare prin muncă, exploatare sexuală etc).

În cadrul şcolii copiii trebuie învăţaţi şi încurajaţi să rămână la fel de sinceri, de deschisi, de dornici de a se lăsa ajutaţi şi de a discuta despre problemele cu care se confruntă, indiferent de natura lor! Este important să cunoască faptul ca au drepturi, că există o lege care îi protejează şi că au responsabilitatea la rândul lor să acţioneze/reacţioneze în virtutea lor.

Adulţii trebuie atenţionaţi să fie deschişi la problemele copiilor, să le ia opiniile în serios, insuflându-le respectul pentru ei şi pentru ceilalţi, transformâdu-i în adulţi responsabili, capabili de decizii înţelepte.

Opiniile părinţilor vis-a-vis de disciplină şi pedeapsă par să nu depindă de clasele sociale sau de grupul cultural de apartenenţă. O mare parte din atitudinea noastră este influenţată de propria experienţă de copil. Problemele pe care le acuză majoritatea părinţilor ţin de dificultatea pe care o întâmpina în a-şi aminti cum era când a fost copil.

Este mult mai simplu să reacţionezi la ceea ce a făcut copilul tău decât să încerci să înţelegi semificaţia actelor sale. Este cu mult mai uşor să te comporţi ca un părinte ce "îşi acordă un timp de gândire" înainte de a lua o atitudine faţă de copilul aflat în culpă - dacă la rândul tău ai fost un copil cu astfel de părinţi - deşi foarte mulţi părinţi depun un efort conştient de a face din copiii lor ceea ce proprii părinţi nu au făcut pentru ei, în copilarie. Uneori aceasta dorinţă se traduce prin hotarârea de a nu aplica o "corecţie fizică", pentru ca aceasta îţi readuce în minte spaima pe care tu însuţi ai trăit-o.

Alţi părinţi gândesc: "n-a fost nici o nenorocire că am luat câte o bataie, din când în când". Adevăratul sens al acestei afirmaţii este că, în calitate de adulţi, nu putem accepta că părinţii noştri n-au fost perfecţiunea întruchipată. A accepta imperfecţiunea propriilor părinţi şi a conştientiza în acelasi timp calităţile pentru care îi iubim şi îi admirăm reprezintă o cale mai uşoară pentru noi de a deveni părinţi ce "gândesc", conştienţi de propriile imperfecţiuni. Acest lucru ne va îngădui să-i permitem copilului să ne contrazică, atunci când greşim.

Bataia regulată reprezintă un mod de a folosi forţa de adult pentru a înspaimânta şi a obliga un copil să se supună. Copilul nu poate învaţa prin bătaie; cum să înţeleagă de ce anumite comportamente sunt cerute. El poate înţelege, dar să nu le manifeste. Doar înţelegând motivul pentru care îi sunt cerute anumite comportamente şi motivul pentru care nu are voie să se comporte de o anumită manieră poate ajunge la autodisciplină, care poate fi însuşită. Când batem un copil, adulţi fiind, înseamnă că am încetat să gândim. Pur si simplu comportamentul lor ne deranjează sau ne jenează. Chiar când suntem obligaţi să corectăm rapid o atitudine, abia apoi având timp de reflecţie, încercarea de a explica, de a face apel la raţiune va răsplăti eforturile pe care le depunem, chiar dacă durează mai mult.

Uneori copiii care sunt bătuţi cu regularitate se transformă în fiinţe dependente, subordonate; ei par să se aştepte mereu să fie loviţi şi sunt victime sigure ale sâcâielilor provocate de ceilalţi copii sau de adulţi. Ţipetele sau măsurile extreme ca ameninţarea că nu-i vom mai iubi şi nu vom mai avea încredere în ei au acelaşi impact devastator asupra copiilor.

Copiii sunt cea mai mare resursă umană a oricarei culturi. Modul în care sunt crescuţi contribuie la fomarea concepţiei fundamentale despre ei însişi.

Educaţia părinţilor în ceea ce priveşte comunicarea cu copilul este un element esenţial în viaţa de familie şi ca în societatea noastră contemporană este necesară o asemenea intervenţie. Infomarea şi educarea părinţilor pot preveni multe conflicte în viaţa de familie şi pot contribui la respectarea drepturilor copilului.

Părinţii ,de multe ori, nu pot accepta copilul lor aşa cum este el, doresc să fie numai "copil de 10", fapt ce duce de multe ori la un copil stresat, plin de retineri, complexe, chinuit, situaţie care exclude încrederea, siguranţa şi de multe ori pacea din familie, fiind încălcate fără a conştientiza multe din drepturile copilului, inclusiv dreptul la joacă.

Metodele de cunoaştere pot ajuta eficient la descoperirea situaţiilor conflictuale şi pot veni prin rezultatul lor în ajutorul copilului mic care nu este vinovat din cauza că: părinţii sunt concentraţi asupra carierei, sunt preocupaţi mai mult de telenovele şi vicii decât de propriul copil, doresc de la copilul lor imposibilul. Multe dintre mame gândesc astfel: "copilul meu să realizeze ceea ce eu nu am reuşit să realizez", "aş vrea să-mi găsesc fericirea în el", altele văd în copilul lor un "ajutor" în singuratatea lor, fiind divorţate.

Părerile sus menţionate oglindesc autocompătimirea mamelor şi tocmai de aceea când copilul lor ajunge într-o colectivitate, le creează surprize, chiar probleme. Atunci ele se simt înşelate, părăsite sau unele se simt ruşinate de atitudinea copilului lor.

Sărăcia, scăderea nivelului de trai şi creşterea şomajului a schimbat şi viaţa familiei, implicit şi viaţa copilului. Goana nesfârşită după binele material distrage atenţia de la educaţia, creşterea corectă a copiilor. Ei pot deveni în foarte multe cazuri, victime ale mediului în care trăiesc şi nu de rareori devin victime în propriile familia. Părinţii nu cunosc şi nu respectă drepturile copiilor, iar în familii domină "legea" intimităţii.

În aceste situaţii instituţiile sociale trebuie să intervină şi să ia parte în sprijinirea familiei, la creşterea şi educarea copiilor, numai ca acest sprijin nu poate fi realizat decât cu o colaborare eficientă cu instituţiile şcolare.

Motivul ar fi, că adesea cadrele didactice sesisează prima dată problemele socio-umane, la copiii de 3 ani, veniţi prima dată într-o instituţie de educaţie unde câteva ore nu sunt cu părinţii. Aceste probleme pot fi descoperite cu uşurinţă, mai ales în jocul liber a copiilor când se joacă "de a familia" sau la desenele lor, apar deseori pete imense de negru, la copiii care bâlbâie din cauza unor agresiuni a părinţilor sau alte probleme asemănătoare. Educatorul este primul "străin" care poate identifica neregulile care pot intra în competenţa asistenţei sociale.

Instituţia şcolară, care, în virtutea misiunii sale, cultivă cu grijă statornicia, dezvoltă judecata, promovează simţul valorilor, pregăteşte pentru viaţa profesională şi generând relaţii de prietenie între copii de firi şi condiţii diferite, favorizează spiritul de bună înţelegere. Pe lânga acestea, ea constituie un centru la a cărui activitate şi dezvoltare trebuie să participe familiile.

Părinţii care au participat la diferite întâlniri organizate cu scopul de a afla drepturile fundamentale ale copiilor, au conştientizat cu uşurinţă existenţa anumitor nereguli în creşterea şi educarea copiilor. Discuţile cu părinţii şi exerciţiile rezolvate la aceste întâlniri au ajutat la asumarea responsabilităţii faţă de creşterea, îngrijirea şi educarea propiilor copii, îndeplinirea îndatoririlor părinteşti, la rezolvarea situaţiilor dificile apărute pe parcursul educaţiei.

O astfel de intevenţie oferă posibilitatea părinţilor de a reflecta asupra relaţiei cu propriul copil, motivarea părintelui de a face cât mai bună relaţia, iar acest lucru se poate realiza numai respectând copilul şi drepturile sale.

Este necesară şi extrem de importantă organizarea unor programe educative părinţilor, pentru a preveni relele tratamente şi oferirea de sprijin pentru acei părinţi care se confruntă cu probleme în educaţia copiilor.

Bibliografie:

*Balahur Doina, 2001 *,,Protectia drepturilor copilului ca principiu al asistenţei sociale''*, ,Bucureşti, Ed. Al Beck

*Boros Maximilian, 1992, *,,Părinţi şi copii''*, Bucureşti

*Şerban Ionescu , 2001, *„Copilul maltratat''*, Bucureşti

Importanța activităților extrașcolare în prevenirea abandonului școlar

Floarea Bâlc, Școala Gimnazială „Axente Sever” Aiud
Gianny-Adrian Bâlc, Școala Gimnazială „Axente Sever” Aiud

În societatea contemporană, abandonul școlar reprezintă o problemă complexă și presantă, având consecințe semnificative asupra elevilor și comunităților în ansamblu. Abandonul școlar se referă la situația în care un elev părăsește școala înainte de finalizarea programului de învățământ obligatoriu sau înainte de absolvirea unei anumite etape de învățare, cum ar fi absolvirea unei clase sau obținerea unei diplome.

Impactul acestui fenomen este vast și se reflectă în limitarea accesului la oportunități educaționale și profesionale. Copiii care părăsesc școala prematur pot avea acces redus de angajare și dezvoltare personală. Această privare de resurse educaționale esențiale contribuie la perpetuarea ciclului sărăciei și la creșterea inegalităților sociale. Totodată, acestea generează dificultăți în adaptarea la cerințele societății, deoarece elevii care nu finalizează ciclul educațional întâmpină obstacole în relaționarea cu cei din jur și în dezvoltarea abilităților sociale necesare pentru a se integra armonios în comunitate. La nivel socio-economic, efectul abandonului școlar este resimțit la nivelul întregii societăți. Prin pierderea potențialului productiv al indivizilor care renunță la școală, comunitățile se confruntă cu provocări în ceea ce privește dezvoltarea economică și competitivitatea pe piața muncii. Mai mult, dependența crescută de asistența socială poate genera presiuni semnificative asupra resurselor statului.

Cauzele abandonului școlar sunt variate și adânc înrădăcinate în diferite aspecte ale vieții individuale și sociale. Probleme sociale și economice, cum ar fi sărăcia și lipsa accesului la resursele educaționale, constituie factori determinanți ai acestui fenomen. Fără prezenta unui suport material, elevii se simt marginalizați si descurajați în a finaliza studiile gimnaziale/liceale, iar abandonul rezultă ca o alternativă pentru a se integra, fără o pregătire prealabilă, pe piața muncii. Mai apoi, dificultățile în învățare, inclusiv dislexia sau alte tulburări de învățare, pot crea bariere considerabile în calea succesului școlar. Factorii familiali, precum instabilitatea familială sau lipsa sprijinului parental, pot contribui, de asemenea, la decizia de a abandona școala. Totuși, nu trebuie neglijat nici aspectul pedagogic care poate determina abandonul școlar, manifestat prin relevanta materialului predat raportat la necesitățile de învățare ale elevilor. Cauzele menționate anterior nu acționează izolat, ci interdependent, si oricare dintre acestea trebuie tratate într-o manieră integrată.

Astfel, în lumina acestor provocări, este imperios să explorăm strategii și tactici eficiente pentru a preveni abandonul școlar și a oferi sprijin adecvat elevilor aflați în situații vulnerabile. Vom analiza rolul crucial pe care activitățile extrașcolare îl pot juca în reducerea abandonului școlar. Măsurile de prevenire vizează intervențiile timpurii, cu rol de a identifica problemele educaționale încă din stadiile incipiente, susținerea părinților în educația copiilor pentru crearea unui mediu de învățare pozitiv, si nu în ultimul rând programele de sprijin educațional și emoțional pentru a ajuta elevii să depășească obstacolele și să își mențină interesul pentru școală.

cadrul programelor de sprijin în instituțiile școlare ne vom referi la activitățile extrașcolare ca o resursa de îndrumare și inspirație pentru tinerii aflați în situații dificile.

Motivația sporită reprezintă un factor determinant în prevenirea abandonului școlar, iar activitățile extrașcolare devin catalizatori esențiali în atingerea acestui obiectiv. Descoperirea unor activități care captivează și pasionează elevii nu doar că îi împiedică să renunțe la școală, ci și le oferă un motiv puternic de a participa activ la procesul educațional. Un elev interesat este echivalent cu un elev dornic de cunoaștere și atras de oportunitățile oferite de școală. Prin intermediul activităților culturale și artistice, cum ar fi vizionarea de filme sau documentare educaționale, elevii intră în contact cu domenii care pot stârni interesul lor și astfel îi motivează să se implice mai profund în învățare. Aceste experiențe nu doar îmbogățesc cunoștințele lor ci și alimentează curiozitatea și setea de cunoaștere. Motivația elevilor este strâns legată de promovarea valorilor și atitudinilor pozitive față de procesul educațional. Activitățile extrașcolare reprezintă un mediu propice pentru a oferi elevilor oportunitatea de a experimenta în mod interactiv conținuturile învățate în clasă prin participare activă. Interactivitatea îi determină să își dezvolte o atitudine pozitivă față de școală, întrucât aceasta devine mai mult decât un simplu cadru instituțional, devine un spațiu de explorare și creștere personală. Mai mult, excursiile educaționale, cum ar fi vizitele la muzee sau galerii de artă, nu doar oferă oportunități practice de învățare, ci și conferă elevilor un sentiment de relevanță a cunoștințelor acumulate în clasă. Acest aspect contribuie semnificativ la creșterea motivării intrinseci, deoarece elevii își pot vedea propriile conexiuni între materialele școlare și lumea reală.

Dezvoltarea abilităților sociale și emoționale prin intermediul activităților extrașcolare reprezintă un alt aspect relevant pentru menținerea elevilor în instituția școlară. Prin promovarea participării active și interacțiunii intense între elevi și cadre didactice în cadrul activităților extrașcolare, de exemplu spectacolele de teatru sau dans, se creează un mediu propice dezvoltării abilităților sociale și de comunicare. Această abordare dinamică și participativă încurajează elevii să-și exprime ideile și să învețe unii de la alții, contribuind la consolidarea relațiilor interpersonale. De asemenea, implicarea elevilor în unele activități precum atelierele și programele de voluntariat oferă oportunități unice de a explora și dezvolta competențe precum gândirea critică, creativitatea și lucrul în echipă. Aceste abilități, adesea subevaluate în curriculumul școlar, devin cheie în construirea unei baze solide pentru evitarea abandonului școlar. Promovarea stimei de sine este un alt aspect crucial în acest context. Succesele și realizările obținute în cadrul unor activități precum participarea la ateliere practice sau programe de voluntariat în comunitate, contribuie la construirea încrederii în propriile capacități. Implicarea în activități sportive reprezintă o dimensiune suplimentară în dezvoltarea abilităților sociale și emoționale, fiindcă participarea la echipe sportive nu doar îmbunătățește sănătatea fizică și mentală, dar promovează, de asemenea, spiritul de echipă, disciplina și responsabilitatea personală.

Oferirea de perspective profesionale prin intermediul activităților extrașcolare reprezintă de asemenea un element-cheie în eforturile de prevenire a abandonului școlar. Integrarea profesională devine esențială, având în vedere că activitățile vor fi adaptate intereselor și nevoilor individuale ale elevilor, oferindu-le un cadru de inspirație pentru a-și contura viitoarea carieră. De exemplu, prin intermediul cluburilor școlare și a activităților recreative, elevii au oportunitatea de a explora și dezvolta interesele personale într-un cadru mai relaxat și captivant. Cursuri de chitara, ateliere de creație sau sesiuni de activități practice în prezența cadrelor didactice și profesioniștilor în domeniu pot să le trezească interesul elevilor în aceste profesii, oferindu-le opțiuni pentru alegerea profesională post-

școlară. Trebuie menționat argumentul promovării diversității și inclusivității în cadrul activităților extrașcolare, deoarece crearea unui mediu incluziv permite participarea tuturor elevilor, indiferent de aptitudini sau background și fiecare individ se simte valorizat și încurajat să-și exploreze pasiunile. Un alt exemplu este dat de participarea activă la târguri de cariere, ce constituie o modalitate interactivă de a explora și a interacționa cu diverse domenii profesionale. Elevii pot circula între standuri și pot obține informații directe de la profesioniști, oferindu-le astfel o perspectivă practică și concretă asupra potențialelor căi de carieră. Activitățile sunt proiectate să integreze aspecte profesionale, transformându-se în surse captivante de inspirație pentru alegerile de carieră viitoare. Adesea, o sursa de nemulțumire a elevilor este inaplicabilitatea curricumului școlar în viața reală, deoarece noțiunile teoretice nu pot fi tangibile realității vieții profesionale. Flexibilitatea și adaptabilitatea sunt cheile pentru a răspunde la schimbările în interesele sau necesitățile elevilor. În plus, activități extrașcolare ca sesiunile de consiliere profesională, reprezintă un suport crucial pentru elevi în depășirea anxietăților legate de alegerile de carieră. Un program de mentorat în care elevii sunt asociați cu profesioniști din domeniile lor de interes, oferă oportunitatea pentru întâlniri periodice, facilitând discuții privind carierele, educația și experiențele de viață.

Prin intermediul activităților extrașcolare, se conturează un mediu educațional ameliorat, menit să prevină și să combată abandonul școlar. Motivația sporită, dezvoltarea abilităților sociale și emoționale, împreună cu oferirea de perspective profesionale devin piloni esențiali în această strategie. Aceste activități nu doar încurajează participarea activă a elevilor în procesul educațional, ci și contribuie la formarea unei identități școlare pozitive. Totuși, implementarea acestor inițiative nu este lipsită de provocări, precum resursele limitate și accesul inegal. Soluțiile la aceste obstacole pot fi găsite în consolidarea sprijinului financiar, promovarea parteneriatelor comunitare și implicația activă a cadrelor didactice și a părinților. Prin integrarea corespunzătoare a activităților extrașcolare în contextul educațional, se deschid uși către un mediu educațional mai inclusiv și echitabil, pregătind astfel terenul pentru ca elevii să își atingă potențialul maxim și să își construiască cu încredere viitorul.

Bibliografie :

Gyönös, E. (2011). Abandonul şcolar: cauze şi efecte. Economie teoretică şi aplicată, 37-47.

Maria, P. (2019). ABANDONUL ŞCOLAR CAUZE ŞI MODALITĂŢI DE PREVENIRE. UNIVERSUL ŞCOLII Nr.3, 23-24.

Vîrlan, M. (2018). Diminuarea abandonului şcolar prin activităţi psiho–socio-educative. Psihologie. Pedagogie Specială. Asistenţă Socială, 50(1), 43-55.

STIMULAREA CAPACITĂŢILOR CREATOARE ALE ELEVILOR PRIN ORELE DE LIMBA ROMÂNĂ

Prof. Inv. Primar Marasoiu Silvia
Liceul Tehnologic Topoloveni

„Orice creaţie e un act al dăruirii de sine, o faptă a iubirii prin care prinde viaţă şi căldură întreaga comunitate umană chemată să se înalţe şi să se bucure de acel dar.“

TUDOR VIANU-„ Scriitori români’’

Creativitatea reprezintă un fenomen general uman, fiind în acelaşi timp o posibilitate de comunicare între individ şi sinele său, între individ şi mediu, între societate şi umanitate.

Conceptul de creativitate a dobândit noi dimensiuni în sensul că activitatea creatoare nu se manifestă numai în domeniul artei şi ştiinţei aşa cum se gândea în trecut, ci potenţialităţile creative se afirmă şi sunt solicitate de toate sectoarele de activitate umană: artă, ştiinţă, tehnică, munca de organizare şi conducere, activitatea didactică, strategia şi tehnica militară, activităţile sportive de toate genurile, sănătate. Pentru toate aceste activităţi societatea modernă cere oameni creativi, inventivi, aceasta fiind o condiţie hotărâtoare a progresului material şi spiritual la care aspiră toate popoarele lumii, toate fiinţele de pe planeta noastră.

Creativitatea înseamnă îndrăzneală condiţionată de libertate interioară; înseamnă curajul de a fi altfel decât ceilalţi; este un moment al învăţării, dar şi unul al descoperirii; este o sinteză aptitudinală, dar şi atitudinală.

Depistarea potenţialului creativ la vârste fragede şi valorificarea superioară a acestuia revine şcolii şi celorlalte instituţii educative.

În ciclul primar şcoala îşi propune formarea unor capacităţi cognitive ce vor constitui fundamente ale procesului creativ real atunci când adolescenţii sau tinerii intră în fluxul vieţii productive ca făuritori de bunuri materiale şi spirituale.

Dezvoltarea creativităţii este posibilă numai prin educaţie. **„Omul nu poate deveni om decât prin educaţie.“,** spunea Kant**.** Şcoala este cea care trebuie să pregătească oamenii pentru viaţă. Încă din clasele primare, modernizarea învăţământului este privită prin prisma integrării rapide a adolescentului în viaţa socială, dar pentru a putea să se adapteze viitoarei societăţi, în sistemul educaţional trebuie stimulată şi formată creativitatea.

Educarea gândirii creative este posibilă la orice vârstă. Vârsta micii şcolarităţi se caracterizează printr-un remarcabil potenţial creativ. Dacă acesta nu este fructificat, pierderile sunt mari,iar recuperările sunt parţiale.

În vederea stimulării creativităţii este necesar ca în paralel cu demersurile tradiţionale pentru învăţarea corectă şi însuşirea aspectului corect al limbii, să se utilizeze şi exerciţii a căror menire este

dezvoltarea capacităţilor de comunicare şi de creaţie, activitate care presupune provocare, dirijare şi supraveghere.

Astfel în abordarea textelor de citire, elevii trebuie să înţeleagă structura şi unitatea acestora, să explice şi să motiveze relaţiile dintre întâmplările relatate, să observe noţiunile de limbă, să le explice, să le compare, să descopere elementele lor comune, să le generalizeze şi să desprindă concluzii.

Precizarea dificultăţilor întâmpinate de copii în receptarea,înţelegerea şi utilizarea cuvintelor este deosebit de importanta pentru a stabili strategiile pentru cultivarea vocabularului.

Frecvenţa în circulaţie şi importanţa în comunicare a cuvintelor sunt factori care uşurează sau fac dificilă receptarea,înţelegerea şi fixarea lor în vocabularul individual. Cuvintele trebuie introduse într-un sistem de relaţii care să permită receptarea lor de către elevi.

O dificultate deosebită o prezintă cuvintele cu sens figurat . Dacă într-o locuţiune populară cum este a aduce la sapă de lemn se poate uşor explica si înţelege transferul metaforic , în expresiile lucirea de vis a luminii, diamante de rouă scăpărau curcubeie, perceperea transferului este complicată : copiii înţeleg că e vorba de o exprimare neobişnuită, dar sesizează cu greu transferul. Nu rareori, copiii sunt dezorientaţi sau fac greşeli,când utilizează cuvinte cu un polisemantism dezvoltat. De exemplu: a strecura este ,de regulă , folosit corect cu sensul a trece un lichid printr-o sită, dar greşesc adesea la sensul a introduce pe nesimţite ceva sau pe cineva .

Din aceeaşi cauză se greşeşte în cazul sinonimelor si al antonimelor, neţinându-se seama de nuanţă: nu există sinonime perfecte, nu în orice context un antonim se potriveşte. De exemplu: cer senin poate fi substituit prin limpede, curat, dar nu este nimerit clar; antonimele lui senin pot fi întunecat, închis, acoperit, mohorât, dar neclar,murdar,tulbure sunt nepotrivite.

Elevii trebuie să fie dirijaţi să sesizeze abaterile şi greşelile care privesc forma şi sensul cuvintelor în vederea îmbogăţirii, precizării si nuanţării vocabularului. În cursul acestor acţiuni elevii îşi formează o serie de priceperi şi deprinderi utile pe parcursul întregii vieţi, deoarece cultivarea limbii nu se limitează numai la ciclul primar , nici la nivelul şcolii în general , ea devine o necesitate pentru comunicarea permanentă între oameni.

La dispoziţia învăţătorului se află un număr mare de metode şi procedee, de mijloace şi forme de instruire în vederea cultivării vocabularului, iar manualele ofera posibilitatea organizării unor lecţii eficiente.

Pentru cultivarea capacităţilor de exprimare şi a celor creatoare am folosit la clasă o mare varietate de exerciţii dând posibilitatea elevilor de a-şi exprima sentimentele, stările afective şi de a le stimula încrederea în forţele proprii.

La baza muncii dezvoltării capacităţilor creatoare şi activizării vocabularului micilor şcolari stă textul literar, ca model de exprimare corectă şi plastică. Iniţierea elevilor în receptarea textului literar se realizează, în clasa a –II-a, pe baza metodei lecturii explicative.

În analiza textului se realizează exerciţii lexicale care au ca centru de interes îmbogăţirea, activizarea, nuanţarea şi dezvoltarea creativităţii vocabularului prin:

- identificarea cuvintelor şi expresiilor noi;
- însuşirea explicaţiei cuvintelor şi expresiilor noi;
- exerciţii lexicale cu sinonime, antonime, omonime.

În acest scop am propus elevilor exerciţii de tipul:

1. Scrieţi cât mai multe cuvinte folosind literele: a) m, a, e, r, n, b) c, e, r, t, i, a.

2. Scrieţi cât mai multe cuvinte folosind silabele: ma, ra, şi, ca, nă, le, me.
3. Scrieţi cuvinte cu înţeles asemănător pentru cuvintele date:

geroasă	crengi	a se uita	silitor
voioasă	pildă	a se duce	pădure.

4. Scrieţi cuvinte cu înţeles opus pentru cuvintele date:

prieteni	lung	geroasă	leneş
închide	săteni	supărată	a sosit.

5. Găsiţi cât mai multe însuşiri pentru cuvintele:

iarna	albina	copac	şcolari	păsări.

6. Precizaţi înţelesurile cuvântului *nouă* din următoarele exemple:

Cosmin are nouă ani.
Irina şi-a cumpărat o carte nouă.
Nouă ne plac foarte mult poveştile.

7. Scrieţi explicaţia următoarelor expresii:

„cu capul în nori“	„a dat din cap“
„îl bate la cap“	„cu capul luminat“

8. Scrieţi cuvintele care fac parte din familia cuvântului **om, copil, şcoală.**
9. Transformaţi în adjective următoarele cuvinte:

aramă	pădure	a cânta
trandafir	floare	a citi
soare	ger	a plânge

Forma ideală de dezvoltare a creativităţii elevilor din clasele I şi a-II-a este jocul didactic care crează motivaţia corespunzătoare pentru comunicare şi învăţare. Toate jocurile sunt îndrăgite de copii. Jocurile le dezvoltă copiilor curajul, atenţia, imaginaţia, creativitatea şi dorinţa de a relaţiona cu grupul.

În scopul activizării şi dezvoltării creativităţii vocabularului am folosit la clasă jocuri ca:
-„*Înlocuieşte o consoană*“Înlocuind una din consoane elevii vor obţine cât mai multe cuvinte.
Exemplu: dar, mare, loc, sac.
-„*Cuvinte care rimează*“pentru cuvintele: masă, soare, voioasă, zburând, cade.
-*„Alintăm cuvintele*“: copil, carte, floare, mamă, bancă, măr, rochie.
-„*Citeşte invers*“şi vezi ce obţii: topor, toc, rac, dor, mare, dac, dar, rar, soc, cuc, coc.
-*„Eu spun una, tu spui multe “*: elev, caiet, carte, şcoală, mamă, soră, dulap, creion.
-„*Eu spun multe, tu spui una*“: ierni, broaşte, castraveţi, uşi, ghete, poveşti, exerciţii.

Pentru dezvoltarea creativităţii am folosit şi exerciţii care îi îndeamnă să cerceteze, să analizeze şi să descopere rezolvarea unor situaţii problemă.
Exemple:
1. Ordonaţi cuvintele pentru a obţine propoziţii:
a) harnică, polenul, din, albina, adună, flori
b) şapte, parfumaţi, Sorina, ghiocei, are
2. Completează cuvintele cu grupurile de litere potrivite:

măr__le	pa__te	__reşe	__tuţe
ru __ nă	o__lari	pa__nă	a__le

3. Scrieţi enunţuri cu înţelesurile cuvintelor: broască, ochi, poartă, lac, sare, vin, car.

Pentru a ne bucura de succes, se impune promovarea unor relaţii învăţător-elev, bazate pe cooperare, pe libertatea iniţiativei, respect, toleranţă, luarea deciziilor în comun, pe munca în echipă, pe stimularea elevilor în vederea expunerii propriilor păreri. Din păcate însă, lectura se află într-o concurenţă acerbă cu televizorul şi cu calculatorul, pierzând teren în faţa acestora.

Pentru elevi, cartea trebuie să rămână principalul mijloc de formare, o sursă de informaţie certă şi avizată, un mijloc de a cunoaşte frumosul din viaţă, societate şi lume, un mod plăcut şi util de petrecere a timpului liber. Toate acestea depind în mare măsură de învăţător.

Avem convingerea, ca învăţători, că problemele cultivării limbii şi limbajului sunt cele mai importante ale educaţiei intelectuale a copilului, pentru că un vocabular bogat, nuanţat este instrumentul argumentării ideilor, este un suport al originalităţii şi creativităţii lui şi că în ciclul primar elevii trebuie să-şi însuşească o vorbire corectă, curentă, conştientă şi frumoasă corespunzător cerinţelor curriculumului şcolar şi să-şi însuşească un scris corect, citeţ ţinând seama de normele ortografice şi de punctuaţie.

Trebuie să luăm în seamă îndemnul pe care ni-l adresează **G.F.Morozov** în cartea sa *„Cărţi prietene":* **„Iubiţi cartea, îngrijiţi-o şi citiţi cât mai mult! Cartea ne este prieten credincios, de nădejde."**

Astfel, o muncă susţinută din partea învăţătorului corelată cu o participare activă a elevilor, la toate obiectele de învăţământ, lecţie de lecţie, va duce la formarea unei motivaţii superioare în învăţare şi la dezvoltarea capacităţilor creatoare. Permanent trebuie să-i învăţăm pe elevi cum să înveţe, să-şi pună şi să pună întrebări, să formuleze probleme şi să dea cât mai multe soluţii, adică să gândească creativ.

Numai o muncă continuă şi conştiincioasă duce la dezvoltarea gândirii creatoare, la formarea omului ca personalitate. În acest sens **Ovidiu** spunea că: **„Picătura găureşte piatra nu prin forţă, ci prin continua ei cădere."**

Bibliografie:

1. Ungureanu, A. – *Metodica studierii limbii şi literaturii române – învăţământ primar,* Editura AS'S, Iaşi, 2003

2.Nicolae Constantin Matei – *Educarea capacităţilor creatoare în clasele I-IV*, Bucureşti, 1992

Educația în vremuri moderne
Predarea online
(articol de specialitate)

Prof. înv. primar Văduva Luiza Adela
Școala Gimnazială Padeș, jud Gorj

Datorită pandemiei unitățile de învățământ au fost nevoite să își transfere activitatea exclusiv online. Trecerea de la lecțiile predate în școli la cele bazate exclusiv pe videoconferințe a adus cu sine multe provocări atât pentru profesori, deoarece aceștia au trebuit să facă un efort și mai mare pentru a capta atenția elevilor, cât și pentru elevi deoarece atenția lor a fost mult mai mică fiind acasă. Un lucru e cert: **pentru ca educația online să funcționeze și să fie eficientă e nevoie de noi metode de a preda**.

Metodele de predare aplicate în clasă au un rol puternic asupra calității educației. Practic, mult din calitatea actului învățării atârnă pe umerii dascălilor: **30% din succesul învățării depinde de comportamentul profesorului.** Așadar, la competențele pe care fiecare profesor le dezvoltă în relația cu elevii săi, iar această relație continuă să fie la fel de importantă și în mediul online.

Atunci când informațiile pe care le primești într-un mod sau altul nu devin cunoștință, nu poți spune că e vorba de învățare. Oare e posibil ca învățatul să fie eficient chiar și prin intermediul educației online?

Mai este puțin timp până școala va începe din nou, iar întrebarea pe care probabil fiecare profesor și-o pune acum este următoarea: Cum să fac ca lecțiile online să fie mai atractive și să stârnească interesul elevilor cărora le predau pentru ca aceștia să rețină informațiile prezentate?

Deoarece timpul este crucial în predarea online **e nevoie ca lecțiile să fie structurate într-un mod diferit față de cele din clasă.** Acestea trebuie să fie mai scurte, însemnând maxim 20 de minute în care să prezinți informațiile noi legate de subiectul predat, iar timpul rămas ar trebui dedicat activităților care să-i ajute pe elevi să asimileze mai ușor informațiile prezentate anterior. Cu cât vei adăuga mai multe activități pe parcursul fiecărei lecții predate, cu cât timpul va zbura mai repede pentru elevii tăi.

Exemple de metode de predare online:

- Realizează prezentări PowerPoint pentru a prezenta informațiile importante legate de lecția predată.
- Slide-urile trebuie să conțină doar informațiile importante pe care le vei dezvolta mai apoi în cadrul lecției.
- Alege o temă de culori pentru fiecare prezentare și nu folosi prea multe culori deoarece acestea obosesc ochiul. Alege culori care se pot citi – culori deschise pentru background închis și viceversa.
- Adaugă imagini în prezentări și videoclipuri scurte. Deoarece e ușor ca atenția unui elev să se piardă destul de repede, ar trebui să împarți materialele video pe care le prezinți pe secțiuni mai scurte. Videoclipurile lungi cu foarte multe informații nu stârnesc curiozitatea unui elev, acesta devenind plictisit destul de repede. Un studiu realizat de cei de la MIT afirmă faptul că videoclipurile care nu sunt mai lungi de 6 minute au cel mai mare succes atunci când sunt prezentate cuiva.
- **Include în lecțiile predate chestionare scurte fără a da o notă pentru acestea.**

Pe lângă a prezenta elevilor lecțiile pline de informații, trebuie să îi ajuți și să asimileze informațiile prezentate. Una dintre metodele pe care poți să le folosești pentru a face acest lucru este realizarea de chestionare scurte. Poți să faci acest lucru cât de des dorești, dar fără a oferi o notă pentru răspunsurile elevilor. Deoarece elevii știu că nu vor primi o notă pe aceste chestionare, aceștia nu vor fi intimidați și vor putea să le perceapă ca pe un instrument educațional. S-a dovedit faptul că acestea cresc performanța și pe lângă acest lucru au și alte beneficii:

- Reținerea informațiile mai ușor
- Identifică golurile de cunoștințe
- Încurajează învățarea
- Permite elevilor să aibă o verificare imediată a răspunsurilor corecte sau greșite

Mai multe studii afirmă faptul că elevii care răspund în mod frecvent la chestionare rețin mai ușor informațiile prezentate și au un grad de satisfacere mai ridicat legat de curs.

Nu în ultimul rând,

- Lipsa colegilor și a interacțiunii fizice cu aceștia poate fi un factor enorm de dezinteres pentru elevi. Unii dintre aceștia se gândesc că și dacă lipsesc de la o anumită lecție nimeni nu le va simți lipsa sau va observa că lipsesc. Cea mai bună metodă pentru a rezolva această problemă este ca profesorii să îi facă pe elevi să se simtă apreciați. Pentru a face acest lucru aș avea câteva sugestii pentru tine care te-ar putea ajuta:
- Poate părea banal, dar trebuie să înveți numele fiecărui elev și să îl folosești cât mai des în timpul lecțiilor. Îi va face să se simtă importanți.
- Află care sunt interesele elevilor tăi și încearcă să le incluzi în unele lecții unde este posibil.
- Oferă feedback în mod regulat elevilor tăi.
- Încearcă ca prin ceea ce spui sau faci, aceștia să se simtă încurajați și să fie motivați de pozitivitatea ta.

Predarea lecțiilor exclusiv online necesită mult timp de acomodare și multă răbdare.

Dacă predarea online este o experiență complet nouă pentru noi, probabil că ne vom simți din nou ca în primele dăți când am început să predam în școală.

Învățarea există și în online, iar pentru școli, profesori, părinți și elevi înseamnă doar noi ferestre către educație.

BIBLIOGRAFIE:

Cucoș, C. *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2014

https://profs.info.uaic.ro/~mihaela/teach/courses/iac/curs03iac.pdf

http://e-istet.ro/scoala/evaluare-online/

Educaţia incluzivă-necesitate sau provocare?

Prof.înv.primar Badea Mariana-Mirela,
Şcoala Gimnazială „Spiru Haret", Braniştea

Educaţia incluzivă exprimă extinderea scopului şi a organizării instituţiei educaţionale obţinute pentru a putea răspunde unei diversităţi mai mari de copii, şi anume a copiilor marginalizaţi, defavorizaţi sau excluşi de la instruire şi educaţie. Educaţia incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătăţire a instituţiei educaţionale, având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susţine participarea la procesul de învăţământ a tuturor copiilor din cadrul unei comunităţi .

Educaţia incluzivă se referă la integrarea în structurile învăţământului de masă a copiilor cu cerinţe speciale în educaţie (copii cu deficienţe senzoriale, fizice, intelectuale, de limbaj, defavorizaţi socio-economic şi cultural, copii din centre de asistenţă şi ocrotire, copii cu uşoare tulburări psiho - afective şi comportamentale*)* pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase şi cât mai echilibrate a personalităţii.

În pedagogia contemporană există o preocupare intensă pentru găsirea căilor şi mijloacelor optime de intervenţie educativă încă de la vârstele mici asupra unei categorii cât mai largi de populaţie infantilă.

Învăţământul incluziv presupune ca tinerii şi copiii cu dizabilităţi şi ceilalţi, fără probleme, să înveţe în instituţiile de învăţământ având sprijinul corespunzător. Indiferent de *deficienţa sau dificultatea de învăţare*, copiii au un rol de jucat în societate după terminarea şcolii. Copiii cu dizabilităţi au drepturi egale cu ceilalţi, o educaţie separată ar duce la marginalizare şi discriminare împiedicând formarea, împlinirea de sine şi afirmarea personalităţii

Beneficiile incluziunii sunt reciproce. Conştiinţa copiilor, de la cea mai fragedă vârstă trebuie formată şi dezvoltată învăţându-i pe copii că primirea copiilor ,,diferiţi'' alături de toţi ceilalţi trebuie făcută nu de dragul lor, şi nu din milă pentru ei, ci pentru dreptul fiecărui individ de a participa la acţiuni comune pentru dezvoltarea lui ulterioară , pentru a contribui şi el la dezvoltarea comunităţii în care trăieşte. Toţi copiii trebuie să înţeleagă că educaţia tuturor este o ieşire din sărăcie, dependenţă şi exploatare. O persoană care ştie să citească, să scrie, are o şansă în plus la o viată mai bună, are acces la oportunităţile educaţionale şi este în situaţia de a lua propriile decizii, de a-şi deschide singură drumul în viaţă.

Scopul incluziunii şcolare este implementarea unor strategii coerente de dezvoltare a conştiintei şi a comportamentelor copiilor în spiritul toleranţei şi nediscriminării, a acceptării de şanse egale pentru toţi copiii. Crearea unui sistem coerent şi coordonat de incluziune al copiilor preşcolari cu diferite dizabilităţi sau de alte etnii şi pregătirea celorlalţi copiii în vederea acceptării acestora alături de ei, fără diferenţe de manifestare comportamentală sau verbală.

Educaţia incluzivă promovează :

- dreptul la nondiscriminare;
- dreptul la a frecventa şcoala şi comunitatea;
- dreptul la o educaţie centrată pe dezvoltarea personalităţii copilului;
- dreptul la o viaţă adultă activă.

Poate fiecare profesor a încercat să răspundă la un moment dat la întrebări de genul: *De ce nu toţi elevii mei progresează în acelaşi fel? Cum pot să-i ajut pe toţi să înţeleagă? Cum pot să-i ajut pe cei care învaţă mai greu?*

Un prim pas în oferirea răspunsurilor la aceste întrebări stă în faptul că profesorul ar trebui să accepte, în primul rând, diversitatea dintr-o clasă; faptul că fiecare elev are propriile sale capacităţi intelectuale, diferite de cele ale altor colegi, că fiecare are stilul său propriu de a învăţa şi fiecare are nevoile sale în privinţa asimilării de informaţii. Aşadar, unul dintre cele mai importante aspecte ale învăţământului actual este nevoia sa de adaptare la necesităţile copiilor, oricare ar fi acele necesităţi şi oricare ar fi copiii – fie că sunt copiii cu CES, fie că pur şi simplu sunt copii cu un ritm mult mai încet de învăţare.

S-a dovedit că metodele utilizate în cadrul claselor incluzive pot îmbunătăţi semnificativ performanţa tuturor elevilor. În comparaţie cu educaţia în centre sau şcoli speciale, care are riscul de a-i menţine pe copii şi adolescenţi în afara societăţii, şcoala incluzivă constituie un teren de pregătire ideal pentru viitoarea lor integrare în societate. În loc să-i izolăm şi să spunem că sunt „dificili", „turbulenţi" sau chiar „handicapaţi", am putea să admitem faptul că aceşti copii ar putea progresa mai mult într-o clasă obişnuită, dacă noi, profesorii, am accepta că educaţia este pentru toţi.

Printre avantajele şcolii incluzive se numără faptul că elevii cu cerinţe educaţionale special sunt trataţi ca parte integrantă a societăţii, au ca model restul colegilor care nu au probleme, atât copiii cu CES cât şi colegii lor îşi dezvoltă abilităţile comunicative, devin mai creativi, acceptă diversitatea,etc. Profesorii adoptă metode diverse de predare-învăţare, de care beneficiază toţi elevii. Socializarea între elevii şi dezvoltarea prieteniilor între colegi este destul de importantă în dezvoltarea procesului de învăţare, datorită schimbului de informaţii permanent.

În ceea ce priveşte cadrele didactice din cadrul şcolii incluzive, ele trebuie încurajate să adopte practici moderne în cadrul orelor de curs, să se autoperfecţioneze în permanenţă în ceea ce priveşte copiii cu CES. Un alt rol important pe care cadrele didactice îl au este acela de a-i face pe copiii fără probleme să-şi accepte şi să-şi ajute colegii, fără a-i ridiculiza sau exclude.

Educaţia incluzivă se defineşte prin următoarele particularităţi:

- susţine şi confirmă că *toţi copiii pot învăţa* şi au nevoie de o formă de sprijin pentru învăţare;
- urmăreşte *să identifice şi să minimizeze barierele învăţării;*
- este *mai cuprinzătoare* decât educaţia formală obişnuită cuprinzând: educaţia pentru familie, pentru comunitate, alte oportunităţi de educaţie în afara şcolii;
- presupune *schimbare de atitudini, comportamente, curriculum*, care să satisfacă diversitatea copiilor, inclusiv a celor cu cerinţe educaţionale speciale;
- este un *proces dinamic*, care se dezvoltă continuu în funcţie de cultură şi context;
- este *parte a strategiei* de dezvoltare a unei societăţi incluzive.

Cu cât învăţământul va fi mai individualizat, cu atât el va permite o respectare mai riguroasă a diferenţelor individuale ale elevilor.

Un program educativ individualizat trebuie să includă următoarele componente:

- evaluarea nivelului actual de dezvoltare a elevului cu cerinţe speciale;
- determinarea obiectivelor dezvoltării proxime;
- determinarea serviciilor de asistenţă şi a resurselor care vor stimula participarea elevului integrat la activităţile unei clase obişnuite;

- formularea în scris a obiectivelor şi indicarea metodelor instructive şi educative (precizarea activităţii, durata învăţării, alegerea metodelor);
- evaluarea progreselor copiilor şi a realizării obiectivelor pe termen scurt, mediu şi lung;
- readaptarea programei în funcţie de progresele copilului integrat (fixarea altor obiective sau recurgerea la alte metode dacă progresele sunt lent ori par imposibile).

Practicile incluzive se referă la ceea ce fac principalii actori în procesul de predare şi învăţare, la ceea ce se predă şi ce se învaţă, precum şi la modul în care se realizează acest proces. Din perspectiva incluziunii, cadrele didactice ar trebui să structureze predarea şi să dirijeze învăţarea astfel încât:

- activitățile de învățare să se adreseze nevoilor tuturor elevilor;
- toți elevii să fie încurajați să învețe și să se implice activ în propriul proces de învățare;
- gândirea critică a elevilor să fie încurajată;
- elevii să învețe unul de la celălalt;
- să fie facilitată înțelegerea faptului că între oameni există asemănări și deosebiri;
- evaluarea să se realizeze constructiv, să stimuleze progresul;
- activitățile extrașcolare și extracurriculare să fie organizate cu implicarea tuturor copiilor;
- resursele școlii să fie cunoscute și utilizate transparent.

Strategiile specifice integrării educative sunt la rândul lor flexibile , caracterizate prin diversitate. Conceptul de strategie în educaţia integrată se distanţează de accepţia din pedagogia europeană-continentală , apropiindu-se de cea anglo-saxonă . Aceasta nu pune accent pe combinarea inspirată a metodelor şi mijloacelor clasice , ci pe „ aplicarea inspirată , originală, creativă, în orice caz, într-o nouă manieră, a unor metode şi mijloace vechi, preexistente, acceptându-se chiar modificarea acestora .“

În esenţa lor, strategiile educaţiei integrate sunt „ strategii de micro-grup, activ-participative cooperative, colaborative, parteneriale, implicante, organizative şi socializante”. Acestea, datorită atributelor lor, sunt adaptabile, putând fi cu uşurinţă multiplicate sau diversificate pentru a acoperi situaţiile noi. Aceste atribute caracterizează şi învăţarea, care trebuie să se realizeze în grupuri mici, să fie cooperativă, partenerială, activ-participativă, să se desfăşoare într-un mediu relaxant, plăcut.

Datorită strategiilor cooperative, toţi elevii învaţă să asculte activ, să fie toleranţi, să ia decizii şi să-şi asume responsabilităţi în cadrul grupului.

Educaţia incluzivă promovează egalitatea şanselor, oferind sprijin pentru învăţare şi acestor copii, care nu reuşesc să se adapteze la exigenţele şcolii, care întâmpină dificultăţi în învăţare, care uneori vor, dar…nu pot.

BIBLIOGRAFIE:

1. Barbos, E., Barbos, A.M. Adaptare, Compenso-Recuperare, Integrare. Cluj-Napoca: Risoprint, 2007
2.Bernat, S.E., „Tehnica învăţării eficiente”, Editura Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2003
3.Chicu, V. Educaţie incluzivă, repere metodologice. Chişinău: Ştiinţa, 2006
4.Gherguţ, Al. Educaţia integrată – izvoare. Iaşi, Polirom 2001
5.Popovici, D.V., „Elemente de psihopedagogia integrării”, Editura PRO HUMANITE, Bucureşti, 1999
6.Ungureanu, D., Educaţia integrată şi şcoala incluzivă, Editura de Vest, Timişoara, 2000

Stimularea creativității și reducerea agresivității elevilor cu CES prin metode art-terapeutice

Simina Olga, logoped
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă „ Miron Ionescu", Cluj-Napoca

Arta reprezintă o cale originală de exprimare și un mijloc de comunicare, ce poate îmbrăca multe forme, de unde rezultă perspectiva artei ca expresie. Arta este o încercare de a da răspunsuri și totodată de a ridica semne de întrebare în jurul unor concepte precum existenţa, lumea, omul, prin recurgere la simbolism.

Arta este, nu în ultimul rând, o componentă importantă în terapia persoanelor cu tulburări de comportament prin efectele pe care le produce, putând fi utilizată cu succes de către profesori în cadrul activităților didactice cu elevii ce prezintă diverse tulburări. Pentru a realiza prevenţia tulburărilor de acest gen şi intervenţia timpurie este bine ca profesorul să fie familiarizat cu principiile şi tehnicile terapeutice de grup putând să le utilizeze în anumite activităţi desfăşurate la nivelul clasei (ore de dirigenţie sau educaţie civică etc.). Introducerea consilierii ca o activitate acceptabilă şi respectabilă pentru personalul şcolar reprezintă o extindere a responsabilităţii şi metodelor de lucru dincolo de rolul tradiţional al profesorului (educatorului) care era în legătură cu activitatea instructiv-educativă şi adesea cu disciplina, consilierea fiind invocată în acele situaţii ale vieţii şcolare de zi cu zi în care apar sau ameninţă să apară diverse probleme şi conflicte personale. De multe ori,elevul preferă să caute ajutor (suport) la profesorul său, lucru explicabil având în vedere proximitatea existentă între cei doi şi în acelaşi timp încercând să evite stigmatul asociat faptului că ar fi clientul serviciilor profesionale de acordare a ajutorului (psihoterapeut,consilier).

Pentru a se putea realiza cu succes activitatea de consiliere în şcoală, necesită suport şi înţelegere din partea personalului didactic şi în general din partea tuturor celor care sunt implicaţi în sistemul educaţional. În acest sens, implicarea părinţilor este foarte importantă pentru adaptarea şcolară a copiilor lor, asumarea rolului de şcolar echivalând cu o schimbare majoră nu numai în viaţa copilului ci şi a părinţilor (o relaţie funcţională continuă între familia elevului şi şcoală ,întemeiată pe valorizare reciprocă, reprezintă un factor frenator al devianţei şcolare).

Această lucrare are în primul rand un scop practic ,acela de a ajuta părinţii, profesorii şi alte persoane implicate în procesul educative, oferindu-le alternative de intervenție

Art-terapia este o modalitate psihoterapeutică mediată prin producţii vizual-plastice (picturale, grafice, de modelaj, sculptură, măşti, colaje etc.) şi prin alte moduri de expresie artistică (muzică, poezie, teatru, dans, expresii corporale).

Asociația Americană de Art Terapie definește această metodă de intervenție ca fiind un proces de creație ce implică auto-exprimarea artistică, ajutând la rezolvarea conflictelor și problemelor, la formarea deprinderilor de autonomie interpersonală, modificarea comportamentală, reducerea stresului, creșterea stimei de sine și a capacității de introspecție și autoconștientizare.

Art-terapia reprezintă o formă de de psihoterapie complexă și specifică ce utilizează mesaje nonverbale, transmise pe mai multe domenii: art-terapia vizual-plastică, meloterapia, terapia prin dans, terapia prin teatru, terapia prin poezie sau basme și povestiri. (Preda, 2006)

Tehnicile art-terapeutice care pot fi utilizate ca modalități de intervenție în tulburările de comportament la copiii cu dizabilități intelectuale sunt:

- desenul și pictura
- colajul
- modelajul
- confecționatul măștilor și marionetelor
- dansul și mișcarea creativă
- teatrul
- muzica
- metafora terapeutică, basmele și povestirile terapeutice

Intervenţia pe baza procedeelor de art-terapie și a metaforelor terapeutice, prin dezvoltarea empatiei, oferirea unor modele non-agresive, a unor alternative de rezolvare a problemelor, încearcă să diminueze frecvenţa manifestărilor agresive la copiii cu tulburări de comportament.

Activitățile de art-terapie, poveștile, jocurile, exerciţiile de dramatizare, prin caracterul lor indirect, influențează comportamentul copiilor și vor determina o creștere a capacității de identificare a emoțiilor, a sentimentelor, facilitând surmontarea dificultăților cu care se confruntă și adaptarea la situația problematică. Totodată, aceste intervenţii creează impresii pozitive asupra acestora şi, astfel, ei acceptă mai uşor mesajele ascunse ale metaforelor (Burns. 2005).

Intervenția terapeutică a urmărit includerea elevilor depistați cu tulburări de comportament (elevi ai CSEI „Miron Ionescu", Cluj-Napoca) în cadrul unui program special de diminuare a reacțiilor agresive și, de asemenea, în activități de art-terapie specifice (desen, pictură de icoane pe sticlă, împletitul din fire și fibre naturale, modelaj, colaj, confecționare de mărgele, măști și costume, etc.).

S-a urmărit și înscrierea acestor elevi în diverse activități competiționale la nivel local, județean, regional, activități în domeniul artei decorative și meșteșugurilor tradiționale și expunerea produselor activităților cu ocazia unor expoziții cu vânzare în mai multe locații din oraș.

În urma derulării programului de intervenție de tip art-terapeutic, la toți subiecții care au urmat acest program, s-a observat o ameliorare a comportametului de tip agresiv în relațiile cu colegii, o reducere a agresivității verbale și ostilității, dar și o mai bună implicare în realizarea sarcinilor școlare. De asemenea, s-a constatat o creștere ușoară a nivelului empatiei și o diversificare a modalităților de reacție la situațiile problematice. S-a remarcat o schimbare a atitudinii vădit agresive în cadrul ședințelor de intervenție, cooperare și și răbdare în realizarea lucrărilor artistice propuse.Programul terapeutic pe baza metaforelor s-a desfășurat în cadrul orelor de consiliere și a ajutat elevii să-și recunoască mai uşor sentimentele; dacă învaţă cum să-şi identifice semnele interioare înainte de a mobiliza agresivitatea atunci au şanse mai mari de a-şi distrage gândurile de la aceasta sau pur şi simplu de a ieşi din această situaţie.

Considerăm că intervenția terapeutică a fost benefică pentru copii, însă este necesară continuarea acestui demers o perioadă mai îndelungată pentru ca mecanismele noi, non-agresive, să poată pătrunde în gândirea elevilor ca niște comportamente alternative la situațiile de conflict. Astfel, s-ar putea obține rezultate deosebite în diminuarea nivelului de agresivitate generală. Bineînțeles, este nevoie de

colaborarea familiei în continuarea demersului didactico-terapeutic, ceea ce este foarte dificil de realizat la aceste cazuri de copii care trăiesc într-un mediu nefavorabil (familii dezorganizate, relații conflictuale, statut socio-economic scăzut). Datorită lipsei de supraveghere, a condițiilor de viață precare și a unor responsabilități care apasă deja pe umerii lor, copiii absentează foarte mult de la școală.

Bibliografie

1. **Boldizsar, I.(2004).** *Poetica poveştilor*, Budapesta, Editura Academică.
2. **Burns, G.W.(2005).** *101 Healing Strories for Kids and Teens. Using Metaphors in* Therapy, New Jersey, John Wiley & Sons.
3. ***Preda, V.(2006).*** *Terapii* prin *mediere artistică, Cluj- Napoca, Editura Presa Universitară Clujeană*.
4. **Preda, V.(1988).** *Delincvenţa juvenilă. O abordare multidisciplinară,* Cluj-Napoca, Presa Universitară Clujeană

BULLYNG-UL ÎN ȘCOALĂ

„Nu judeca pe nimeni, până nu vei fi mers de două ori, până la luna și înapoi, în pantofii săi." -
Achim Andra-Simona, profesor învățământ primar Școala Gimnazială Petru Rareș

Proverb indian

Deși sunt mulți părinți care nu au auzit până acum de aceste termen, bulying, copiii lor au de-a face cu acest fenomen în fiecare zi și, din păcate. Bullying-ul este definit ca fiind un comportament ostil, de excludere, de luare în derâdere a cuiva, de umilire.

Cauzele apariției bullying-ului

Din păcate, problemele apar în familie. Mai ales când părinții nu își cenzurează atitudinea și cuvintele agresive pe care le folosesc în familie față de ceilalți membri și mai ales față de copil. Involuntar, copilul copiază părinții și se comportă în societate așa cum vede în propria familie.

Copilul care beneficiază de atenţie, dragoste, înţelegere este respectat și va oferi la rândul lui iubire, sprijin va ști să aprecieze, să primească suport şi afecţiune.

Profilul psihologic al agresorului

Un copil care trăiește într-un mediu ostil, nesigur, care este agresat fizic şi verbal, emoţional va face acelaşi lucru la rândul lui. Nu-și dă seama cât de dureroasă poate să fie postura în care sunt puse „victimele lui". El provine din familii dezorganizate în care se țipă, se folosește agresiunea fizică și psihică, se distrug bunuri în crizele de furie, iar comportamentul urât este un un lucru obișnuit. Copilul care manifestă un comportament repetat îndreptat spre rănirea fizică sau mentală a unui alt copil, care încearcă să-i domine pe ceilalți copii din clasă este un potențial agresor. Ținând cont de particularitățile de vârstă, copiii agresori pot ajunge să se autosaboteze în relațiile cu cei din clasă, nu înțeleg de ce nu sunt acceptați și ajung în final să devină victime ale bullying-ului, fiind etichetați.

Profilul psihologic al celui agresat

Copilul care este etichetat, tachinat, batjocorit de către colegi, care este strigat într-un anume fel, îmbrâncit, este un copil agresat. Primii afectați sunt, în general, copiii timizi, care se supără foarte repede, incapabili de a se apăra singuri, care nu reuşesc să opună rezistenţă.

Formele de manifestare ale bullying-ului

1. **Fizic** – agresorul își folosește forța fizică pentru a-și arăta puterea asupra celorlalți (lovire, împingere, pus piedică, distrus obiecte personale etc.).
2. **Relațional/Social** – agresorul își folosește popularitatea pentru a strica imaginea socială a celuilalt sau pentru a-l exclude din grupul de prieteni, a-l face de râs.
3. **Verbal** – agresorul spune sau scrie lucruri răutăcioase despre celălalt (tachinează, pune porecle, imită etc.).
4. ***Cyberbullying*** – se petrece în spațiul online sau prin mesaje ori e-mailuri (ex: răspândirea de zvonuri false pe platformele de social media, împărtășirea unor imagini sau filmulețe jenante, crearea de profiluri false etc.).

Recomandări și soluții de combatere:

Dacă ai un copil care agresează:

- acordă importanţă motivelor pentru care copilul recurge la acest fenomen;

- oferă-i un mediu sigur și prietenos acasă;
- îmbunătățelte relațiile cu adulții, fără agresare fizică și verbală;
- încurajează comportamentele pozitive;
- acordă-i atenție și inițiază jocuri la care să participe toți membrii familiei;
- încurajează-I să-și exprime sentimentele și frustrările;
- împreună cu educatoarea. găsește soluții pentru rezolvarea unor probleme care se ivesc în relațiile cu ceilalți copii din clasă.

Dacă ai un copil care este agresat:

- învață-l să ignore comportamentul de agresare: ”Nu-i răspunde și pleacă de lângă el/ea”;
- învață-l să solicite sprijin din partea unui adult : ”Spune-i doamnei educatoare și roag-o să te ajute”;
- explică-i că nu trebuie să copieze comportamentul agresorului sau să arate că-i este teamă: ”Tu, copil isteț cum te știu, vei zâmbi, te vei comporta civilizat, vei vorbi calm și îi vei spune că te vei juca cu el atunci când se va comporta frumos”;
- spune-i să nu ceară ajutorul celorlalți colegi ca să-și facă dreptate: ”Îți vei chema prietenii și le vei spune: Haideți să ne jucăm împreună, Ionel va veni să se joace cu noi atunci când va fi calm!”;
- inițiază jocuri în care copilul învață ce să spună în situaţia respectivă și să se comporte diferit.

Ce pași trebuie să urmezi când copilul tău este agresat la școală de un alt coleg?

1. Semnalează problema educatoarei și insistă să ancheteze cazul și să ia măsuri.

2. Deschide problema ca temă de dezbatere în cadrul ședințelor cu părinții (cauze, efecte, prevenție).

3. Cere ajutorul consilierului școlar din unitatea de învățământ pe care o frecventează copilul tău. În cazul în care grădinița nu are un astfel de consilier, solicită ajutorul directorului unității.

De reținut! Orice sesizare pe care o faci trebuie înregistrată. Verifică numărul de înregistrare! Potrivit legii, directorul unității trebui să răspundă solicitării în 30 de zile, timp în care demarează ancheta și ia și măsurile care se impun în urma investigațiilor.

5. Numai în cazul în care observi că fenomenul se repetă în ciuda măsurile luate la nivelul unității sesizezi Inspectoratul școlar.

Sfaturi pentru încurajarea comportamentului pozitiv:

- Ajută ca un copil să nu devină victimă a *bullying-ului*, faptul că este perfect conștient și în controlul limbajului său non-verbal (al corpului). Spre exemplu, copilul poate exersa ca de fiecare dată când comunică cu cineva, să fie atent la culoarea ochilor persoanei. Astfel, într-o situație de *bullying,* va face contact vizual direct ceea ce îl arată ca încrezător. Dr. Borba spune că este „mai important cum arăți decât ceea ce spui atunci când te întâlnești cu un *bully*”.
- Copilul poate exersa felul în care să vorbească cu un posibil agresor, folosind un ton ferm și puternic spunând lucruri ca „Nu mă mai deranja!”, „Nu voi mai vorbi cu tine dacă te comporți răutăcios”, „Mda, cum spui tu!, retrăngându-se. Dacă un copil demonstrează că nu poate fi deranjat, de regulă agresorul dă înapoi sau se orientează către altcineva.

Exemple de activități:

I. „Tehnici de calmare si autocontrol” – ateliere de lucru cu cadrele didactice. Activitatea constă în participarea cadrelor didactice la un atelier în două etape: 1.”Tehnici de calmare și autocontrol prin posturi de yoga pentru copii”, atelier condus de un instructor

specializat în yoga pentru copii;
2. “Strategii de gestionare a emoțiilor puternice și creare a unei atmosfere pozitive în grupul de copii”, atelier condus de unul dintre cadrele didactice din școală;

II. „Cutia cu emoţii” – implicarea copiilor într-un program zilnic de jocuri și activități liniștitoare în cadrul întâlnirii de dimineață, timp de două săptămâni, pe baza strategiilor deprinse de cadrele didactice în timpul atelierului de gestionare a trăirilor emoționale puternice și crearea unei atmosfere pozitive în grupul de copii. Jocurile vor fi integrate de cadrele didactice în activitatea curentă. Activitatea pornește de la prezentarea zilnică a unei cutii în care se află câte un tip de materiale diferite de la o zi la alta, cu ajutorul cărora vor exersa un joc sau vor realiza un produs care să îi ajute să se autoregleze atunci când simt diferite stări precum oboseală, furie, nervozitate etc. Copiii vor fi încurajați să dezvolte jocurile propuse cu idei proprii folosindu-se de materialele prezentate.

III. „Patrula de ajutor” – formarea unei echipe de câte doi-trei copii pe zi care are următoarele responsabilități: oferă soluții pozitive comportamentelor inadecvate ale colegilor în timpul pauzelor de joacă, a jocului liber din clasă sau afară, oferă ajutor celor care au dificultăți în diferite contexte precum îmbrăcat, sarcini de lucru din timpul activităților zilnice etc. Toți ceilalți copii sunt încurajați să anunțe și să ceară ajutorul patrulei la nevoie.

IV. „Copii liniștiți, părinți fericiți” – atelier de lucru în echipe părinte-copil, în care se exersează jocuri și tehnici de calmare și intervenție pozitivă pentru reglarea unor comportamente cu potențial de bullying, pe baza tehnicilor și jocurilor de calmare și autocontrol exersate anterior și adaptate de cadrele didactice pentru lucrul în echipă.

V. „Colţul de relaxare” – amenajarea în spațiul grupei/clasei a unui colț antistress cu postere și obiecte realizate în timpul activităților din proiect, în care copiii care simt nevoia unui moment de detensionare se pot retrage ca să se simtă în siguranță și să își poată regla stările de emoție;

VI. „Stop Bullying!”- realizarea unui poster cu un mesaj şi imagini antibullying de către fiecare clasă implicată în proiect şi amenajarea unei expoziţii cu acestea.

Am desfășurat cu școlarii, activitatea **”Stop bullying-ului”.**

Etapele activității au fost următoarele:

-prezentarea fenomenului bullying și a tipurilor de comportament;
-discuții despre situațiile de bullying în care pot fi implicați atât ca agresori, cât și ca agresați;
-vizionarea unui filmuleț pe această temă;
-prezentarea de mesaje de stopare a fenomenului.

Bibliografie:

Abuzul si neglijarea copilului, Salvaţi Copiii, București, 2013
Vlăsceanu Lazăr, Metodologia cercetării sociologice, Editura Economică, București, 2000

„BENEFICIILE EDUCAȚIEI TIMPURII”

Prof. înv. preșc. Voinic Florica
Grădinița cu PP Nr.3, Tulcea

MOTTO:

”Copiii învaţă mai bine atunci când sunt într-un climat socio-afectiv sigur, când relaţionează plăcut cu părinţii, cu educatorii şi cu ceilalţi din jurul lor”.

John Bennet, UNESCO, 2004

În România, ca în majoritatea statelor lumii, educaţia timpurie a copiilor contribuie la supravieţuirea, creşterea, dezvoltarea şi instruirea/învăţarea timpurie a copiilor, incluzând aspectele sănătăţii lor, ale alimentaţiei şi igienei, precum şi ale dezvoltării cognitive, sociale, fizice şi emoţionale, începând din momentul naşterii și terminând cu intrarea în şcoala primară,în cadrul învăţământului formal.

De regulă, în țara noastră, se vorbeşte despre educaţie timpurie odată cu intrarea copilului în grădiniţă. în acelaşi context, se consideră că grădiniţa asigură mediul care garantează siguranţa şi sănătatea copiilor şi care, ţinând cont de caracteristicile psihologice ale dezvoltării copilului, implică atât familia cât şi comunitatea în procesul de învăţare.

În acest context, realizarea unui sistem coerent de educaţie timpurie a copilului în România este o necesitate care decurge din prioritățile educaţiei la nivel mondial şi naţional

Ca primă treaptă de pregătire pentru educaţia formală, educaţia timpurie, asigură intrarea copilului în sistemul de învăţământ obligatoriu (în jurul vârstei de 6 ani), prin formarea capacităţii de a învăţa, deci, trebuie considerata drept baza sistemelor de educație și de formare, fapt care se traduce prin asigurarea condițiilor optime de dezvoltare în perspectivă a competențelor cheie. O educație timpurie coerentă în toate mediile implicate (familie, grădiniță, comunitate etc.) reprezintă contextul necesar unui echilibru între aspectele socio-emoționale, învățare și starea de bine.

Conform cercetătorilor din educație , copiii dobândesc doar o mică parte din cunoștințe în sistemul de educație formală . Cea mai mare parte a educației lor se petrece în afara școlii – în familie, cu prietenii, la locul de joacă, în cartier, etc. În fiecare zi, copiii explorează în mod creativ lumea din jurul lor. De când se nasc, încep să dobândească abilități complexe și cunoștințe de bază esențiale jucându-se și interacționând cu persoanele care îi îngrijesc și cu alți copii. Ca urmare, este deosebit de important să facilităm și încurajăm învățarea informală în primii ani de viață.

Când copiii intră la grădiniță, abilitățile personale: motorii, lingvistice, cognitive, sociale și emoționale diferă de la copil la copil. Dovezile arată că, atunci când copiii înregistrează întârzieri în dezvoltare la vârstele mici, recuperarea ulterioară poate fi destul de anevoioasă. De aceea, este atât de important să le oferim tot sprijinul necesar pentru a beneficia de un start bun în viață. Pentru orice problemă care apare în dezvoltarea unui copil, cu cât intervenţia este mai timpurie, cu atât şansa de remediere este mai mare. De asemenea, cu cât intervenţia se produce mai târziu, cu atât mai mari sunt costurile asociate şi prognosticul poate fi nefavorabil.

Deprinderile şi cunoştinţele dobândite devreme favorizează dezvoltarea altora ulterior, iar deficienţele de cunoştinţe şi deprinderi produc în timp deficienţe mai mari, oportunităţi de învăţare ratate sau slab valorificate.

Copiii sunt diferiţi. Ei au abilităţi şi interese variate, medii de proveniență şi medii diferite în care se dezvoltă, ritmuri de lucru şi de învăţare diferite etc. Copilăria timpurie, cea mai importantă perioadă din viaţa copilului, este marcată de momente cruciale pentru succesul său de mai târziu, la şcoală şi în viaţă. Intervenţia adultului asupra copilului în această perioadă este fundamentală. Aceste lucruri au orientat preocupările specialiștilor și a celor care răspund de construirea strategiilor și a politicilor socio-educaționale către ideea de oportunitate a îngrijirii, creșterii și educării copilului mic în afara familiei, în servicii specializate și, prin urmare, către trecerea de la îngrijirea privată, în familie, la cea în servicii publice, denumite servicii de îngrijire și educație, în afara familiei (”out of family”), dar din care familia nu este exclusă ci, dimpotrivă, invitată să participe activ la educația copilului.

Noul curriculum îşi propune să realizeze o reactualizare şi o restructurare a curriculumului naţional pentru educaţia timpurie, înglobează, deopotrivă, educaţia antepreşcolară şi educaţia preşcolară, corectându-se abordarea lor fragmentată din practica de până acum. În același timp, a încercat să dea o mai mare claritate instrumentelor din interiorul acestuia, puse la dispoziția cadrelor didactice, prin corelarea coerentă a acestora și prin asigurarea unor parghii interne de verificare a atingerii scopului pentru care documentul a fost construit, respectiv: *dezvoltarea armonioasă și deplină a potențialului propriu al fiecărui copil.*

Deci, se pune un accent deosebit pe **conceptul de dezvoltare globală a copilului,** considerat a fi central în perioada copilăriei timpurii, în contextul în care, în societatea de azi, pregătirea copilului pentru şcoală şi pentru viaţă trebuie să aibă în vedere nu doar competenţele academice, ci în aceeaşi măsură, capacităţi, deprinderi, atitudini ce ţin de **dezvoltarea socio-emoţională** (a trăi şi a lucra împreună sau alături de alţii, a gestiona emoţii, a accepta diversitatea, toleranţa etc.), **dezvoltarea cognitivă** (abordarea unor situaţii problematice, gândirea divergentă, stabilirea de relaţii cauzale, etc., asocieri, corelaţii etc.), **dezvoltarea fizică** (motricitate, sănătate, alimentaţie sănătoasă etc.), **dezvoltarea limbajului și a comunicării** (ascultare în vederea înțelegerii mesajului, comunicare și exprimare orală corectă, interes pentru scris și citit, discriminare fonetică, conștientizarea mesajului scris etc.), **capacități și atitudini în învățare** (curiozitate și interes, inițiativă, persistență, creativitate).

De aceea, domeniile de dezvoltare devin, pe parcursul primilor ani de viaţă organizată în mediul din grădiniţă, instrumente pedagogice esenţiale pentru a realiza individualizarea educaţiei şi a învăţării, dând posibilitatea educatorilor să identifice atât predispozițiile, cât și înclinațiile cu care copilul a venit pe lume, „interesele” sale sau, mai bine spus, domeniile, secvenţele, aspectele sau elementele mediului social şi natural de care este atras şi faţă de care îşi manifestă curiozitatea, precum şi dificultăţile pe care la întâmpină fiecare în parte pe parcursul dezvoltării timpurii.

Cele cinci domenii de dezvoltare sunt:

- DEZVOLTAREA FIZICĂ, A SĂNĂTĂŢII ŞI IGIENEI PERSONALE
- DEZVOLTAREA SOCIO-EMOŢIONALĂ
- CAPACITĂȚI ȘI ATITUDINI FAȚĂ DE ÎNVĂȚARE
- DEZVOLTAREA LIMBAJULUI, A COMUNICĂRII ŞI A PREMISELOR CITIRII ŞI SCRIERII
- DEZVOLTAREA COGNITIVĂ ŞI CUNOAŞTEREA LUMII

Elemente de noutate ale Curriculumului pentru educație timpurie:

- Existența <u>unui cadru coerent de la naștere până la 6 ani</u> care stimulează dezvoltarea copiilor, din punct de vedere fizic, socio-emoțional, cognitiv.

- Axa Programei pentru educaţia timpurie constituită din domeniile de dezvoltare – dimensiuni ale dezvoltării – comportamente, ca premise ale competențelor ulterioare.
- Sintagma *dimensiuni ale dezvoltării*
- Programul anual de studiu, Planul de învățământ și tipurile de activități de învățare pentru copiii de la 0 la 3 ani.
- Flexibilizarea Planului de învățământ pentru perioada de vârstă cuprinsă între 3 și 6 ani, astfel încât să favorizeze jocul ca activitate specifică vârstei și să faciliteze învățarea multidimensională, polisenzorială, globală și integrată.
- Reperele orare orientative incluse în programul zilnic de activitate, cu posibilitatea particularizării acestuia în funcție de nevoile unității, cu acordul CA.
- Includerea jocului liber în programul zilnic de activitate cu copiii.
- Lectura, considerată una dintre cele mai intense, mai educative şi mai răspândite activităţi. Cu cât apropierea copilului de carte se face mai devreme, cu atât mai importante şi mai durabile sunt efectele ei în domeniul limbajului, al comunicării, precum şi în cel al comportamentului şi al socializării.
- Activitatea opțională intră în norma cadrului didactic și i se acordă o plajă orară de 0-1 activitate/săptămână. Programa unei activităţi opţionale poate fi elaborată de educatoare şi, în acest caz, va fi avizată de inspectorul de specialitate sau poate fi aleasă din oferta de programe opționale avizate de MEN sau de ISJ.
- **Stabilirea la nivel județean a unei zile din săptămână, pentru cele 3 ore** de activitate de pregătire metodico-științificăcare vor fi desfășurate **în instituția de învățământ**
- Posibilitatea utilizării (fără a fi obligatorie) a metodei CLIL (Content and Language Integrated Learning), proiectelor / parteneriatelor cu alte instituții similare din alte țări, de tipul parteneriatelor eTwinning, pentru încurajarea studiului limbilor străine.

BIBLIOGRAFIE:

***(2019) Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculumul pentru educație timpurie

*** (2007). *România educației, România cercetării. Raport al Comisiei Prezidențiale pentru Analiza și Elaborarea Politicilor din Domeniile Educației și Cercetării,* București.

*** (2019) Curriculum pentru educația timpurie

PARTICULARITĂȚI PSIHICE ȘI FIZICE ALE ELEVILOR CU DEFICIENȚE

Prof. itinerant Achilăriței Maria
Școala Profesională Specială „ Sfântul Stelian” Botoșani

A cunoaște un elev înseamnă a descifra caracteristicile principale ale personalității sale, a recunoaște și a înțelege motivele care îl fac să se comporte într-un mod sau altul și de a-i intui evoluția sa viitoare.

Înțelegerea școlarului asigură caracterul diferențiat al pregătirii și educării personalității lui, adaptând metodele cele mai potrivite, raportate la particularitățile dezvoltării psihice , fizice, și sociale. În acest fel se poate realiza intervenția metodologică prin care se asigură eficacitatea activităților instructiv- educative, se modelează profilul personalității fiecărui elev și se prezice dinamica dezvoltării sale individuale în contextul activităților școlare.

În opinia lui Gherguț A.(2013) orice activitate de învățare are loc doar printr-o relație dintere funcțiile și procesele psihice unde se pune accent în special pe procesele cognitive.Individul învață prin raportare la factorii de mediu dar și din propria experiență.

La unii copiii cu deficiență poate apărea diminuarea *sensibilității* , aceasta se observă din mica copilărie, și va avea o influență negativă asupra activității sensorial-perceptive dar și a formării capacităților cognitive.

În ceea ce privește *percepția*, aceasta depinde de starea funcțională a analizatorilor dar și de experiența perceptivă a persoanei. La elevii cu deficiență percepția este incompletă, fragmentată, limitată.Apar dificultăți de analiză și sinteză ceea ce determină confuzii în câmpul perceptiv și neputința reconstituirii întregului pornind de la elemente componente , dar și orientarea în spațiu este dificitară.

În activitatea didactică este important ca atunci când se lucrează cu elevii care prezintă diverse deficiențe să se țină cont de necesitățile perceptive ale acestora.Să se aloce un timp mai mare pentru perceperea obiectelor, să se lucreze imagine- cuvânt (pentru o mai bună înțelegere a materialului predat), deci cu material concret intuitiv.

La școlarii cu CES *reprezentările* sunt afectate ceea ce duce la o scădere a eficienței lor în activitatea de învățare comparativ cu elevii tipici. Datorită afectării reprezentărilor, capacitatea de abstractizare și generalizare la acești elevi este diminuată.. Este important ca copiii care au probleme de învățare să aibă contact direct cu obiectele și fenomenele care constituie activitatea de învățare, adică să fie mereu orientați intuitiv-activ-practic.Este necesar ca profesorii să folosească materiale și mijloace didactice diverse, pentru ca fiecare elev să poată înțelege conținuturile, pe care aceștea le predau.

Gândirea acestor elevi, are unele particularități care duc la scăderea eficienței intelecuale.Apare inconsecvența gândirii, pierderea treptată a capacităților de concentrare și efort. Uneori apare și spiritul de observație redus, slabă manifestare a interesului, acestea influențând negativ procesul de învățare.În activitatea școlară la elevii cu dificultăți de învățare apare: lentoarea operațiilor mentale și practice, repetarea informațiilor pe care le-au asimilat mecanic, lipsa de spirit critic, insuficiența curiozității,inconsecvența gândirii.De cele mai multe ori gândirea copiilor cu deficiență își pierde rolul de coordonare asupra activității pe care aceștea o desfășoară. Elevii cu dificultăți de învățare

atunci când primesc o sarcină nu stau să analizeze ce au de făcut ci trec direct la rezolvarea ei orientându-se după situații asemănătoare.Deci le lipsește momentul de orientare în sarcina primită. Se cunoaște faptul că gândirea are un rol important în structurarea și echilibrarea întregii personalități.

Imaginația este și ea afectată la elevii atipici, din cauza sărăciei și caracterului lacunar al bagajului de reprezentări, a dificultăților de limbaj și a insuficienței dezvoltări a gândirii. Este important ca în predare cadrele didactice să evite folosirea doar a metodelor verbale și să folosească și procedee intuitiv-practice și activ participative, în acest fel elevii își pot forma algoritmi de utilizare a mijloacelor schematice și simbolice specifice disciplinei la care au de acumulat cunoștințe.

În ceea ce privește *memorarea* la școlarii cu CES , în activitatea de învățare , depinde de o serie de factori : interesul pentru învățare, modul de organizare a materialului de memorat, fondul emoțional.Copilul atipic are o fidelitate redusă a memoriei care se manifestă prin inexactitatea reproducerii.

În activitatea didactică trebuie să se țină cont de fiecare elev în parte și să fie dozat ritmul de derulare a exercițiilor de învățare, diversificarea metodelor de predare-învățare și o atenție deosebită în evaluarea continuă.Profesoii trebuie să îi ajute pe elevi, să înțeleagă conținuturile și să-i învețe să-și organizeze informațiile.

La elevii cu dificultăți de învățare *atenția involuntară* poate fi captată și menținută cu ușurință. Capactatea de concentrare a atenției are fluctuații. Școlarii pot fi ușor distrași de apariția unor stimuli colaterali sau rămân fixați din cauza inerției specifice.

În perioada școlară mică o atenție deosebită trebuie dată debutului școlar. Un debut școlar cu probleme , duce la dificultăți de învățare, tullburări de comportament și uneori eșec școlar. Adaptarea elevului în școală este primul pas în adaptarea socială viitoare . Este important dialogul permanent între familie și școală. În clasele primare dacă nu sunt acumulate achizițiile de bază, mai târziu în gimnaziu apar dificultăți serioase în adaptarea elevului la cerințele compleze ale programei școlare.

Concluzionând, nu putem zice niciodată, că ne cunoaștem suficient de bine elevii fiindcă mereu există ceva ascuns în necunoscut, mai ales când se vorbește despre ființa umană. Fiecare copil are talente și daruri , iar noi, dascălii trebuie să le observăm și să-l ajutăm să le dezvolte și să le folosească. Egalitatea între copii ar trebui să fie un mod de viață concret , nu doar un vis ce pare greu de realzat, datorită motivelor materiale sau concepțiilor unor oamenii, ce, într-un mod sau altul, ies din normalitate.

A oferi fiecărui școlar capacitatea de a-și arăta valoarea, de a simți fericirea copilăriei și de a descoperi lumea care îl înconjoară, asta cred că e menirea noastra ca profesori.A educa un copil este o activitate care cere multă rațiune, dragoste și cunoștințe precise care să fie transmise în așa fel încât la finalul orei fiecare elev să rețină un minim de informații.

Precum o plantă, copilul se dezvoltă diferit, în funcție de climatul favorabil sau nefavorabil din familie. Acest ambiant îl poate ajuta sau îl poate împiedica să se dezvolte normal, iar răspunderea pentru aceasta o avem noi, educatorii și părinții.Nu e ușor să îndrumi spre maturitate ființa umană, încurajările, eforturile, descurajările, slăbiciunile fac parte din acest drum.

Un vechi proverb chinezesc spunea că *„Dacă te gândeşti la ziua ce va urma, ia-ţi de mâncare. Dacă te gândeşti la anul care va urma, plantează un copac. Dacă te gândeşti la secolul ce va urma, educă atunci copiii.”*

BIBLIOGRAFIE:

Cosmovici ,A. (2005). *Psihologia generală ,* Editura Polirom , Iași
Crețu,T. (2011) . *Psihologia vârstelor,* Editura Credis, București
Gerguț, A. (2013) *Sinteze de psihopedagogie specială,* Ediția III,ditura Polirom ,Iași .
Verza, E. ,Verza, F.E. (2000), *Psihologia vârstelor ,(ed)* . *Perioada școlară mică (a treia copilărie) ,* (pp. 129- 156) , Editura Pro Humanitate, București.

ACTIVITĂȚILE EXTRACURRICULARE – ASPECTE GENERALE

Dumitru Maria Simona
Scoala Gimnaziala "Ion Țuculescu", Craiova

Educaţia prin activităţile extracurriculare urmăreşte identificarea şi cultivarea corespondenţei optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viaţă civilizat, precum şi stimularea comportamentului creativ în diferite domenii. Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoştinţe punându-i in contact direct cu obiectele şi fenomenele din natură.

Activitatea extraşcolară este segmentul de educaţie, care asigură în mare parte transferul de cunoştinţe, acumulate de către elevi în cadrul programului standard de ore obligatorii (curriculum formal) în practică, ceea ce oferă elevului deprinderi practice de a implementa în practică cunoştinţele teoretice acumulate.

Activitatea educativă școlară și extrașcolară dezvoltă gândirea critică și stimulează implicarea tinerei generații in actul decizional în contextul respectării drepturilor omului si al asumării responsabilităților sociale, realizându-se, astfel, o simbioza lucrativa intre componenta cognitiva si cea comportamentala. În urma plimbărilor, a excursiilor in natura, copiii pot reda cu mai multa creativitate si sensibilitate, imaginea realităţii, în cadrul activităţilor de desen şi modelaj, iar materialele pe care le culeg, sunt folosite în activităţile practice, în jocurile de creaţie. La vârsta şcolară, copiii sunt foarte receptivi la tot ce li se arata sau li se spune în legătură cu mediul, fiind dispuşi să acţioneze în acest sens.

Pedagogul american Bruner consideră că „oricărui copil, la orice stadiu de dezvoltare i se poate preda cu succes, într-o formă intelectuală adecvată, orice temă", dacă se folosesc metode şi procedee adecvate stadiului respectiv de dezvoltare, dacă materia este prezentată „într-o formă mai simplă, astfel încât copilul să poată progresa cu mai multă uşurinţă şi mai temeinic spre o deplină stăpânire a cunoştinţelor". Oricât ar fi de importantă educaţia curriculară realizată prin procesul de învăţământ, ea nu epuizează sfera influenţelor formative exercitate asupra copilului.

Rămâne cadrul larg al timpului liber al copilului, în care viaţa capătă alte aspecte decât cele din procesul de învăţare şcolară. În acest cadru, numeroşi alţi factori acţionează, pozitiv sau nu, asupra dezvoltării elevilor. Educaţia prin activităţile extracurriculare urmăreşte identificarea şi cultivarea corespondenţei optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viaţă civilizat, precum şi stimularea comportamentului creativ în diferite domenii. Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoştinţe punându-i in contact direct cu obiectele şi fenomenele din natură. Trebuinţa de se juca, de a fi mereu în mişcare, este tocmai ceea ce ne permite să împăcăm şcoala cu viaţa. Dacă avem grijă ca obiectivele instructiv – educative să primeze, dar să fie prezentate în mod echilibrat şi momentele recreative, de relaxare, atunci rezultatele vor fi întotdeauna deosebite. În cadrul acestor activităţi elevii se deprind să folosească surse informaţionale diverse, să întocmească colecţii, să sistematizeze date, învaţă să înveţe. Prin faptul că în asemenea activităţi se supun de bună voie regulilor,

asumându-şi responsabilităţi, copiii se autodisciplinează. Cadrul didactic are, prin acest tip de activităţi, posibilităţi deosebite să-şi cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influenţeze dezvoltarea, să realizeze mai uşor şi mai frumos obiectivul principal al scolii şi al învăţământului primar – pregătirea copilului pentru viaţă. Scopul activităţilor extraşcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activităţi cât mai variate şi bogate în conţinut, cultivarea interesului pentru activităţi socio-culturale, facilitarea integrării în mediul şcolar, oferirea de suport pentru reuşita şcolară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale şi corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Modernizarea şi perfecţionarea procesului instructiv-educativ presupune îmbinarea activităţilor şcolare cu activităţile extraşcolare. Îmbinarea acestora are numeroase valenţe formative.

Activităţile extracurriculare se referă astfel la totalitatea activităţilor educative organizate şi planificate în instituţiile de învăţământ sau în alte organizaţii cu scop educaţional, dar mai puţin riguroase decât cele formale şi desfăşurate în afara incidenţei programelor şcolare, conduse de persoane calificate, cu scopul completării formării personalităţii elevului asigurată de educaţia formală sau dezvoltării altor aspecte particulare ale personalităţii acestuia.

Activităţile extracurriculare oferă oportunităţi pentru dezvoltarea unor competenţe, în raport cu anumite obiective ce inspiră şi provoacă educabilul, atât pentru succesul lui educaţional, cât şi pentru cel din viaţa de zi cu zi. Acestea au o valoare importantă atât pentru dezvoltarea socială a educabilului, cât şi pentru cea personală, prin demersuri specifice şi particulare. Deşi activităţile specifice educaţiei formale urmăresc anumite finalităţi menţionate anterior, totuşi ele nu uzitează la maxim de valorizarea unor competenţe precum: dezvoltarea unor abilităţi interpersonale, muncă în echipă, iniţierea şi implementarea unor proiecte personale sau în echipă, deprinderi de învăţare a modului cum să înveţi etc.

Activitatea extracurriculară e o componentă educaţională valoroasă şi eficientă căreia orice cadru didactic trebuie să-i acorde atenţie, adoptând el, în primul rând, o atitudine creatoare, atât în modul de realizare al activităţii, cât şi în relaţiile cu elevii, asigurând astfel o atmosferă relaxantă care să permită stimularea creativă a elevilor. Diversitatea activităţilor extraşcolare oferite creşte interesul copiilor pentru şcoală şi pentru oferta educaţională.

Educaţia extracurrriculară (realizată dincolo de procesul de învăţământ) îşi are rolul şi locul bine stabilit în formarea personalităţii copiilor noştri. Educaţia prin activităţile extracurriculare urmăreşte identificarea şi cultivarea corespondenţei optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viaţă civilizat, precum şi stimularea comportamentului creativ in diferite domenii. Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoştinţe punându-i în contact direct cu obiectele si fenomenele din natura.

Trebuinţa de se juca, de a fi mereu în mişcare, este tocmai ceea ce ne permite să împăcăm şcoala cu viaţa. Dacă avem grijă ca obiectivele instructiv – educative să primeze, dar să fie prezentate în mod echilibrat şi momentele recreative, de relaxare, atunci rezultatele vor fi întotdeauna deosebite.

În cadrul acestor activităţi elevii se deprind să folosească surse informaţionale diverse, să întocmească colecţii, să sistematizeze date, învaţă să înveţe. Prin faptul că în asemenea activităţi se supun de bună voie regulilor, asumându-şi responsabilităţi, copii se autodisciplinează.

Cadrul didactic are, prin acest tip de activităţi, posibilităţi deosebite să-şi cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influenţeze dezvoltarea, să realizeze mai uşor şi mai frumos obiectivul principal al scolii şi al învăţământului primar – pregătirea copilului pentru viaţă.Scopul activităţilor extraşcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activităţi cât mai variate şi bogate în conţinut, cultivarea interesului pentru activităţi socio-culturale, facilitarea integrării în mediul şcolar, oferirea de suport pentru reuşita şcolară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale şi corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale.

Oricât ar fi de importantă educaţia curriculară realizată prin procesul de învăţământ, ea nu epuizează sfera influenţelor formative exercitate asupra copilului. Rămâne cadrul larg al timpului liber al copilului, în care viaţa capătă alte aspecte decât cele din procesul de învăţare şcolară. În acest cadru, numeroşi alţi factori acţionează pozitiv.

Ca orice demers orientat către o finalitate, activitatea extracurriculară presupune o anume structurare şi organizare, asigurate de corelarea activităţilor de proiectare,implementare şi evaluare. Reuşita activităţilor extracurriculare rezidă deci în gestionarea celor trei procese şi în asigurarea relaţiei ce se stabileşte între acestea. În cadrul activităţilor extracurriculare, cele trei procese nu se constituie în procese originale,diferite cu mult de caracteristicile identificabile în orice situaţie educaţională din şcoală,dar esenţa lor stă în particularizare, prin prisma specificului categoriei de activităţi extracurriculare pe care le vizează. Există însă nişte repere generale, identificabile în cadrul fiecărui proces, indiferent de tipul de activitate extracurriculară avută în vedere.

Pornind de la criteriul *locului desfăşurării activităţilor extracurriculare* şi instituţia care le gestionează, le putem clasifica în:

- activităţi extracurriculare desfăşurate în instituţiile de învăţământ, dar în afara clasei şi a lecţiei;

- activităţi extracurriculare desfăşurate în afara instituţiilor de învăţământ, dar sub incidenţa acestora;

- activităţi extracurriculare desfăşurate în instituţiile de învăţământ, de alte instituţii cu funcţii educative;

- activităţi extracurriculare desfăşurate în afara instituţiilor de învăţământ, de alte instituţii cu funcţii educative.

În funcţie de grupul ţintă vizat şi dimensiunea acestuia, activităţile extracurriculare sunt:

- activităţi cu întreaga clasă de elevi;

- activităţi realizate pe grupe de elevi;

- activităţi individualizate;

În funcţie de finalitatea urmărită, activităţile extracurriculare pot fi:

- activităţi cu caracter predominant informativ;

- activităţi cu caracter predominant formativ;

În funcţie de dimensiunea educaţională dominantă, activităţile extracurriculare sunt:

- activităţi de educaţie intelectuală;

- activităţi culturale;

- activităţi sportive;

- activități artistice;

- activități de educație morală.

Activităţile extraşcolare vizează de regulă acele activităţi cu rol complementar orelor clasice de predare-învăţare. Aria lor e dificil de delimitat. Pot fi excursii şi vizite la muzee, cinematografe, teatre, operă, balet, pot fi excursii şi vizite la instituţii publice sau alte obiective de interes comunitar, pot fi vizite la alte şcoli, pot fi activităţi artistice, de hobby, cluburi tematice şi echipe sportive, pot fi activităţi legate de protecţia mediului.

Există câteva caracteristici de bază ale activităţilor extraşcolare:

1.în funcţie de sursă,**înglobează activităţile organizate de către şcoli**(înafara mediului şcolar) **şi de către alte instituţii extraşcolare specializate**(centre de creaţie a copiilor/ centre de creaţie tehnică, centre ale tinerilor turisti/scoli, cluburi sportive,scoli de muzică şi de arte pentru copii)

2.**au un rol complementar rolului şcolii**, văzută ca sistem puternic formalizat de transmitere de cunoştinţe şi sunt venite din nevoia ca şcolile să „asigure experienţe care să susţină dezvoltarea în ansamblu a elevilor" (Holland şi Andre, 1987).

3.**depind de contextul mai larg, sunt parte a sistemului şcoală –familie–comunitate.**Dezvoltarea adolescenţilor depinde de un întreg sistem de fenomene şi relaţii, iar activităţile extraşcolare/ extracurriculare reprezintă un element fundamental în reţeaua şcoală –familie –comunitate: „sunt parte din instituţii extraşcolare şi comunităţi şi sunt influenţate de familii şi colegi."

3.**oferă posibilitatea de exprimare şi explorare a identităţii, dezvoltă capitalul social al tinerilor.**

Activităţile extraşcolare generează capital social şi uman şi constituie un mediu formator mai atractiv în afara contextului academic. Adolescenţii îşi formează identitatea prin dezvoltarea de abilităţi, descoperirea de preferinţe şi prin auto-asocierea cu alţii.

Participarea la activităţi extraşcolare/extracurriculare îi ajută pe adolescenţi să se înţeleagă pe ei înşişi prin observarea şi interpretarea propriului comportament din timpul participării la aceste activităţi. În plus, cercetările indică rolul important al activităţilor extracurriculare în dezvoltarea capitalului social în rândul celor care iau parte la ele.

Funcţiile generale ale activităţilor extracurriculare sunt:

·Funcţia socială a activităţilor extracurriculare este confirmată de asigurarea unui cadru de manifestare optim interrelaţionării, dezvoltării abilităţilor de muncă în echipă, ideii de apartenenţă la un grup, formării educabilului ca cetăţean activ-participativ, abilităţi cerute individului de către societatea contemporană. Se asigură astfel, renunţarea la un şablon al modelului de elev, în favoarea cerinţei prioritare de a-i pune pe elevi „în contact cu realitatea", astfel încât, fiecare dintre ei „să fie liber să-şi dezvolte gândirea proprie şi valorile şi în care, să fie stimulate răspunsurile creative la realitate"

·Funcţia culturală a activităţilor extracurriculare se realizează prin vehicularea unor valori ale educaţiei axiologice, atât la nivel naţional, cât şi internaţional. Diversele tipuri de

activităţi extracurriculare sunt centrate pe formarea şi dezvoltarea dimensiunii culturale a personalităţii elevului.

·Funcţia economică a activităţilor extracurriculare se manifestă atât prin pregătirea şi perfecţionarea educabilului, ca viitoare forţă de muncă creatoare, dar şi prin valorificarea potenţialului educabilului, ca o condiţie esenţială pentru asigurarea creşterii economice într-o ţară.

Printre funcţiile specifice ale activităţilor extracurriculare amintim:

·Funcţia de întărire a învăţării realizate în cadru formal, prin diversificarea şi extindere

·Funcţia de suplimentare a curriculumului cu experienţe de învăţare care nu sunt posibil de realizat în clasa de elevi (clubul de dans, consiliile elevilor). Aceste experienţe valorifică principiile învăţării depline şi asigură suport pentru petrecerea timpului liber al elevilor.

·Funcţia de integrare a cunoştinţelor din diferite domenii de activitate ale elevului. Activităţile extracurriculare nu oferă conţinuturi abstracte, izolate, ci se fundamentează pe interconexiunea cu diferite aspecte din viaţa reală, valorificând rezolvarea de probleme reale din diverse perspective.

·Funcţia de democratizare, activităţile extracurriculare asigurând un cadru propice pentru realizarea obiectivelor unei vieţi construite pe principiile democraţiei. Unul dintre scopurile acestor activităţi este eludarea barierelor de comunicare şi interacţiune socială ce pot apărea în educaţia formală.

·Adăugăm acestor funcţii şi pe cea suportiv-compensatorie, de dezvoltare a aptitudinilor, motivaţiei, sensibilităţii umane în general,

simţului valorilor, creativităţii, planului atitudinal al personalităţii educabilului.

INTERCULTURALITATE IN GRADINITA

Dumitru Maria Simona
Scoala Gimnaziala "Ion Ţuculescu", Craiova

Gradinita are misiunea de a permite fiecărui copil

- să crească,
- să-şi dezvolte spiritul, corpul şi inima, deci inteligenţa, sensibilitatea, creativitatea,
- să permită copiilor să înveţe să trăiască împreună, unii cu alţii, cu persoane diferite,
- să-şi poată ocupa progresiv locul în societate,
- să poată deveni cetăţeni activi.

Interculturalitatea este, înainte de orice, respectul diferenţelor. Cadrele didactice sunt garanţiile acestor rigori ale spiritului care veghează asupra diferenţelor

- pentru a învăţa,
- a cunoaşte şi
- a înţelege ceea ce ne leagă, ceea ce ne face asemănători, ceea ce ne apropie.

Suntem diferiţi, dar nu înseamnă că unul este mai bun decât celălalt, cu toţii avem un potenţial valoric egal. Toţi avem o cultură asemănătoare dar în acelaşi timp şi culturi diferite. Acestea ţin de

- religiile noastre,
- de grupul nostru etnic,
- de valorile politice, sociale,
- de familiile noastre.

Unica posibilitate ca oamenii să devină solidari este recunoaşterea şi estimarea acestor diferenţe şi similitudini.

Pentru cadrele didactice este esenţial să creeze relaţii pozitive în interacţiunea dintre semeni, să favorizeze dezvoltarea persoanei cât şi a relaţiilor constructive în grup, pentru a trăi sentimentul propriei identităţi. Venind din culturi diferite avem şansa să ne integrăm într-o societate

o diferită,
p multiculturală,
q care favorizează sentimentul de a fi în realitatea cotodiană,
r o individualitate care nu seamănă cu nimeni şi nimic.

Cunoaşterea şi înţelegerea celuilalt este un proces progresiv şi complex. Primele contacte intre oamenii de culturi diferite sunt însoţite de sentimentul de insecuritate, de frică, de adversitate deschisă faţă de celălalt. Datorită învăţării relaţionale, pe măsură ce contactele devin frecvente, indispensabile (datorită unor circumstanţe, locuri de muncă, etc) acceptarea şi înţelegerea celuilalt devin comportamente de bun simţ.

În învăţământ, culturile se cer a fi studiate intr-o manieră comparativă şi complementară. Efortul de aplicare a tezelor educaţiei interculturale este mai dificil decât cel de teoretizare. Astfel apar fel de fel de întrebări cum ar fi

- o să se valorifice pedagogic diferenţele culturale,
- p când trebuie să începi şi cum să menţii un echilibru între respectarea specificităţii fiecăruia
- q evitarea etichetărilor, al accentuării diferenţelor.

Formarea omului este o sarcină complexă şi de înaltă răspundere, care trebuie realizată fără rebuturi sau pierderi de valori umane. Îndeplinirea acestei nobile misiuni, cu dezideratul său major de a ameliora progresiv capacitatea adaptativă a omului la cerinţele sociale, revine in principal, şcolii.

Formarea capacităţii de adaptare la diverse situaţii de viaţă este condiţionată , într-o mare măsură, de găsirea modalitaţilor optime de instruire si invăţare. Dezvoltarea psihică a elevilor poartă amprenta conţinutului concret al invăţământului şi al modului de realizare a acestuia.

Posibilităţile mintale ale copilului sunt mari, iar evaluarea capacităţilor mintale genetice este o sarcină dificilă în stadiul actual de dezvoltare socială. Potenţialităţile intelectuale se realizează în contextul activităţilor în care este antrenat copilul in mod efectiv. Metodologia activităţilor instructiv – educative, modul lor de organizare, pot favoriza ori limita valorificarea deplină a posibilităţilor de dezvoltare psihică de care dispune copilul. Perfecţionarea mijloacelor, a metodelor reale de formare a personalităţii, contribuie la ridicarea nivelului de dezvoltare mintala, afectivă și morală a copilului.

Toleranța este o valoare morală, iar educarea în spiritul acesteia se înscrie, așadar, în sfera educației morale.

Educația morală reprezintă dimensiunea internă a activității de formare-dezvoltare a personalității care vizează ,,ceea ce este mai profund și mai accentuat subiectiv în ființa umană'' (Hubert,Rene). Acest lucru este realizabil prin raportarea la valorile incluse în normele etice definitorii pentru reglementarea raporturilor omului cu lumea și cu sinele.

Discriminarea reprezintă unul dintre puţinele aspecte comune în situaţii în care se găsesc romii şi comunităţile de romi. Multă vreme, ideea că romii au fost şi sunt şi în prezent victime ale descriminărilor şi ale unor prejudecăţi de tip rasist este tot mai acceptată şi discutată. Ea se regăsește în prezent în mai multe documente oficiale şi fiind luată în considerare în politicile publice .
Teoriile sociologice şi psihosociologice arată că nu se poate vorbi de o reală eficienţă în combaterea descriminării. Lipsește un cadru instituţional adecvat şi un mesaj public clar exprimat către instituţiile publice în sensul combaterii descriminării .

Tipuri de discriminare

- o Discriminare directă
  - ➢ apare în situaţia în care persona este tratată mai puţin favorabil decât alta, când ar putea fi tratată într-o manieră similară. Spre exemplu, un caz de descriminare directă este cel al refuzului înscrierii copiilor romi la o anumită grădiniţă.
- p Discriminare indirectă

➢ o prevedere, un criteriu sau o practică aparent neutră care dezavantajează anumite persoane.

Exemple: impunerea purtării de către copii a unor uniforme scumpe; sau obligativiatea achiziţionării de către părinţi a unor materiale educative cu costuri ridicate. Drept consecinţă, are loc concentrarea copiilor proveniţi din medii defavorabile în grădiniţe care nu au astfel de solicitări.

q Discriminare structurală

➢ se referă la slaba reprezentare a unor categorii de persoane în anumite domenii .

Efectele discriminării

Existenţa unei legislaţii nondiscriminatorii şi a unor instituţii cu atribuţii în combaterea discriminării sunt elemente importante, dar nu suficiente pentru asigurarea reducerii discriminării romilor. Toate acestea au, dincolo de rolul lor funcţional direct, consecinţe psihologice semnificative.

Prejudecată rasială: Este o judecată formulată aprioric şi se bazează pe noţiunea de „rasă” greşit interpretată, lucru care duce la preferinţe iraţionale.

Modalitati de rezolvarea a conflictelor la prescolari

Ristea Elena Georgiana
Scoala Gimnaziala "Ion Țuculescu", Craiova

Conflictul este un fenomen extrem de comun în viața publică. Conflictele apar între reprezentanții individuali ai comunităților , în viața publică - între oameni, grupuri sociale, clase, state. În timpul vieții sale, o persoană devine membru al diferitelor colective. În copilărie și adolescență - aceasta este o clasă școlară, un grup de studenți, la vârsta adultă - aceasta este o echipă de lucru. Colectivul, ca grup social mic a îngrijorat societatea tot timpul, deoarece creșterea unei persoane ca persoană depinde de colectiv și de atmosfera sa.Capacitatea de a comunica cu oamenii ar trebui să fie principalul lucru pentru personalitatea unei persoane. Această abilitate este determinată de capacitatea de a apăra opinia unuia în dispute,conflicte,oameni cu personalitati diferite.**Conflictul** este un fenomen socio-psihologic, un mod în care oamenii interacționează atunci când opiniile, pozițiile și interesele lor incompatibile se ciocnesc, urmărindu-și obiectivele, două sau mai multe părți Între timp, conflictul, fiind o parte cotidiană a vieții, nu poate fi atribuit acelor fenomene care pot fi controlate pe baza experienței de viață și a bunului simț. O înțelegere profundă a cauzelor și mecanismelor conflictului, legile dezvoltării și rezoluției acestuia deschid ocazia de a gestiona eficient conflictul, pentru a reduce daunele conflictului și chiar utilizarea rațională a potențialului de dezvoltare al conflictului.
Relevanța acestui subiect este determinată de importanța studierii specificului situațiilor de conflict mediate de catre cadrele didactice, în special în grupurile mici de școli . Profesorul trebuie să stăpânească abilitățile de prevenire și rezolvare a situațiilor de conflict, deoarece problema interacțiunii participanților la procesul pedagogic devine din ce în ce mai acută in scoli. Un conflict educațional nu ar trebui să introducă dificultăți suplimentare determinate subiectiv în procesul dezvoltării personalității la un elev.

Conflictul: conceptul și esența acestuia

Istoria omenirii din cele mai vechi timpuri până în prezent a arătat existenta conflictelor întotdeauna și vor continua să existe atât timp cât există interacțiunea umană. Viața dovedește despre conflict ca nu se aplică acelor fenomene care pot fi controlate pe baza experienței de viață și a bunului simț. Orice impact eficient asupra conflictului poate fi furnizat în cazul în care înțelegem profund cauzele adevărate ale conflictului, prezentăm legile dezvoltării sale și dispunem de mecanisme de soluționare. În această privință, un astfel de fenomen precum conflictul psihologic și pedagogic a căpătat o semnificație specială.
Există diverse definiții ale conflictului, dar toate subliniază existența unei contradicții, care ia forma dezacordului atunci când vine vorba de interacțiunea oamenilor.

În psihologie, conflictul este definit ca si „coliziunea tendințelor opuse direcționate, incompatibile între ele, un episod unic în minte, în interacțiuni interpersonale sau relații interpersonale ale indivizilor sau grupurilor de persoane asociate cu experiențe emoționale negative” .

Majoritatea lucrărilor pe care le-am studiat ne permit să distingem **patru tipuri de conflicte** :

- r Intrapersonal : în acest caz, părțile în conflict pot fi două sau mai multe componente ale aceleiași personalități, de exemplu, trăsături individuale, tipuri sau instanțe. În acest caz, avem de-a face cu o ciocnire conflictogenă a trăsăturilor de personalitate individuale și a comportamentului uman.
- s Conflictul interpersonal apare între doi (sau mai mulți) indivizi separați. În același timp, se confruntă cu nevoile, motivele, obiectivele, valorile și / sau atitudinile.
- t Conflictul personalitate-grup apare cel mai adesea datorită discrepanței dintre comportamentul individului și cerințele grupului.
- u Intergrup . În acest caz, poate apărea o ciocnire de stereotipuri de comportament, norme, obiective sau valori ale diferitelor grupuri. Studiul examinează conflictele într-un grup mic de adolescenți. Acestea pot fi conflicte intergrupale, conflicte între un individ și un grup. Acesta din urmă este unul dintre cele mai dificile tipuri de conflicte, deoarece în acest caz toate consecințele negative ale conflictului vor fi exprimate cel mai clar în raport cu individul, mai rar cu grupul.

Conflictele pot fi ascunse sau explicite, dar se bazează pe o lipsă de acord.

Un conflict poate îndeplini atât funcții pozitive (conflicte constructive) cât și negative (conflicte distructive). Cercetările în acest domeniu ne-au permis să formulăm o serie de funcții de conflict pozitiv care au un impact pozitiv asupra dezvoltării elevului/subiectului:

- Stabilirea și menținerea parametrilor de reglementare ai echipei. Ca urmare a conflictului, blocaje și probleme nerezolvate în conducerea echipei, în formarea unităților structurale, sunt identificate deficiențele participanților individuali la diviziunea muncii existente. În urma conflictului, o interacțiune colectivă are loc în echipă, însoțită de reacții emoționale violente, care, pe lângă posibilele consecințe negative, înlătură tensiunea emoțională de la participanții săi și duce la o scădere ulterioară a intensității emoțiilor negative;
- Stabilirea și menținerea unei structuri de relație relativ stabile. Conflictele susțin activitatea socială a oamenilor, ajută la prevenirea stagnării și servesc drept sursă de inovație;
- Crearea și menținerea unui echilibru de putere;
- Diagnosticarea capabilităților adversarilor, identificarea acțiunilor de răspuns probabile ale celeilalte părți;
- Identificarea încălcărilor funcționării echipei. Conflictul ne permite să determinăm că nu totul este în ordine în echipă, pentru a afla ce schimbări sunt necesare; sursa de inovație, stimulent pentru schimbare și dezvoltare.

Funcțiile negative ale conflictului duc adesea la tulburare, instabilitate, violență, costul resurselor materiale importante, temporare și emoționale, încetinesc și îngreunează luarea deciziilor.

Există un nivel de prag de stres, a cărui exces duce la efecte calitative diferite asupra comportamentului uman - aceasta este toleranța la frustrare. Depășirea pragului toleranței individuale este însoțită de fenomene mentale distructive, de exemplu, există agresivitate, fugă din situație sau schimbări în psihologia participanților la conflict.

Fiecare conflict are o structură mai mult sau mai puțin clar definită. Structura unui conflict este totalitatea legăturilor sale stabile care asigură integritatea, identitatea cu sine și diferența față de alte fenomene ale vieții sociale. Fără aceste conexiuni, conflictul nu poate exista ca sistem și proces interconectat dinamic.

În orice conflict există un obiect al unei situații de conflict asociat fie cu dificultăți tehnologice și organizaționale, fie cu specificul relațiilor de afaceri și personale ale părților aflate în conflict.

Al doilea element al conflictului îl constituie obiectivele, motivele subiective ale participanților, datorită opiniilor și credințelor lor, intereselor materiale și spirituale.

Atunci când analizăm conflictul, este necesar să evidențiem un astfel de element, cum ar fi condițiile în care părțile la conflict sunt localizate și care operează, mediul în care a apărut conflictul.

În plus, conflictul implică prezența adversarilor, a anumitor persoane care sunt participanții săi.

Și în final, în orice conflict, este important să distingem cauza imediată a conflictului de adevăratele sale cauze, adesea ascunse.

Dinamica conflictului include o serie de **etape** principale:

> Pentru **prima etapă** , în timpul dinamicii conflictului descriere ar trebui să fie atribuită apariția unei situații de conflict, un potențial conflict.
>
> **A doua etapă** este conștientizarea unei situații conflictuale obiective. Când contradicțiile devin conștiente, conflictul devine o realitate, deoarece percepția situației ca un conflict generează un comportament adecvat. Pentru a se realiza conflictul, este necesar un incident, adică o situație în care una dintre părți începe să acționeze, încălcând interesele celeilalte părți .
>
> **A treia etapă** se caracterizează printr-o tranziție la un comportament de conflict sau relații de conflict. După ce conflictul este realizat, părțile procedează la comportamentul în conflict sau relațiile de conflict, care au ca scop blocarea realizărilor părții opuse, aspirațiilor, obiectivelor, intențiilor acestuia.
>
> **A patra** etapă este rezolvarea conflictului, care începe cu descărcarea emoțională, atunci când unul dintre adversari, sau ambii, procedează la un comportament mai constructiv; evitați iritanții verbali, precizați în mod specific și cu siguranță ce a provocat conflictul.

Rezolvarea conflictelor poate fi completă - conflictul este eliminat la nivelul comportamentului extern și la nivelul motivelor interne.

Rezolvarea poate fi parțială - acțiunile specifice sunt excluse, dar incită la conflict.

Conflicte în mediul socio-pedagogic, conținutul acestora

De la mijlocul anilor 70 există o creștere constantă a interesului pentru studierea problemei conflictului în mediul socio-pedagogic.

Conflictele pedagogice pot fi de următoarele **tipuri** : între un profesor și un elev, între un elev și un elev (interpersonal), între o persoană și un grup, între două grupuri „în război” (intergrup). Pentru a preveni și rezolva conflictele, este necesar să înțelegem și să analizăm cauzele conflictului pedagogic. Nu este posibilă enumerarea tuturor cauzelor conflictului. Dar, în general, este cauzat de următoarele trei grupuri de motive, din cauza:

- proces educativ;
- caracteristicile psihologice ale relațiilor umane, adică gusturile și neplăcerile lor, acțiunile profesorului, comunicarea psihologică deficitară .
- unicitatea personală a membrilor grupului, de exemplu, incapacitatea de a controla starea lor emoțională, agresivitatea, lipsa abilităților de comunicare.

De asemenea, este util ca profesorul să știe ce trăsături ale caracterului, trăsăturile comportamentului uman sunt caracteristice unei persoane aflate în conflict. Rezumând cercetările psihologilor, putem spune că următoarele caracteristici pot fi atribuite:

- Stima de sine inadecvată în ceea ce privește capacitățile și abilitățile lor , care pot fi atât supraevaluate cât și subestimate. În ambele cazuri, acesta poate contrazice o evaluare adecvată a celorlalți - iar terenul este pregătit pentru un conflict;
- Dorința de a domina , prin toate mijloacele, acolo unde este posibil și imposibil;
- Caracteristicile psihologice ale unei persoane care contravin normelor și credințelor care există în această echipă educativă;
- Un set specific de calități emoționale ale unui individ: anxietate, agresivitate, încăpățânare, iritabilitate.

Conflictul elev- elev

Majoritatea conflictelor dintre elevi/ studenți apar din cauza pretențiilor către conducere în microgrupuri. Pot apărea conflicte interpersonale între un lider stabilit și un lider care câștigă autoritatea într-un microgrup. Situații conflictuale pot apărea în timpul interacțiunii liderilor microgrupurilor, fiecare dintre ele putând pretinde recunoașterea autorității sale de către grup în ansamblul său. Liderii își pot atrage susținătorii în conflicte, extinzând sfera conflictului interpersonal. Situațiile de conflict între elevi sunt soluționate de liderul grupului (clasa), care trebuie să găsească (uneori împreună cu părinții) fiecare lider propriul domeniu specific de conducere. Conflictele interpersonale aleatorii apar între fete și băieți datorită demonstrației de superioritate personală, lipsei de empatie față de ceilalți.

Conflictul copil-profesor

Conflictele interpersonale între elevi și profesori apar în liceu din cauza problemelor adolescenței. Societatea, părinții și profesorii îl prezintă pe tânăr cu o sarcină importantă de a realiza autodeterminarea profesională și nu numai în planul intern sub forma unui vis, intenția de a deveni cineva în viitor, ci în termeni de alegere reală. În acest caz pot apărea conflicte dacă pozițiile profesorului și ale elevului sunt opuse.

În clasele inferioare, profesorul pentru elev este aceeași autoritate indubitabilă ca și părinții, prin urmare, nu apar conflicte interpersonale. În adolescență, apare o schimbare de personalitate, se confirmă poziția „Sunt adult”, ceea ce ajută la crearea de conflicte cu profesorul. În liceu, școlarii se străduiesc pentru autonomie, își păstrează deschis dreptul de a fi ei înșiși, rezolvă în mod independent problemele care îi preocupă personal, au propriile lor afecțiuni, precum și propriile lor păreri despre ceea ce se întâmplă în jurul său. La această vârstă, reacția la comentariile fără tact devine mult mai acută și poate duce la conflicte sub orice formă.

Pot apărea conflicte între profesor și elevi/studenți din cauza evaluărilor nedrepte. În astfel de cazuri, întreaga clasă poate fi implicată în conflict, vorbind de partea elevului. Unii profesori au două strategii opuse în evaluarea cunoștințelor elevilor. Unul este exprimat în cerințe subestimate pentru stabilirea

relațiilor favorabile cu elevii, iar celălalt în cerințe supraestimate pentru a pregăti eleviii pentru admiterea la o universitate. Ambele strategii sunt potențial conflictuale. Notele înalte reprezintă elevii buni de la învățarea activă, notele mici sunt percepute de către clasă ca fiind arbitrarul profesorului. O evaluare corectă a cunoștințelor elevilor este necesară.

Conflict „profesor - profesor"

Situațiile conflictuale dintre profesori apar nu numai din cauza particularității temperamentului și a caracterului, dar și în cazurile unui nivel scăzut de dezvoltare a personalității. Există mai multe comportamente în rândul profesorilor:

- s Rivalitatea unui profesor care atinge doar un nivel ridicat de activitate profesională cu autorități recunoscute anterior. Un astfel de profesor poate disemina informații negative despre autoritățile recunoscute, care au lucrat mult timp și cu succes cu elevii. Drept urmare, începe o rivalitate nesănătoasă, plină de conflicte interpersonale;
- t Comportament accentuând gradul de superioritate al cadrelor cu experiență față de cei tineri, atunci când profesorii experimentați își permit să-și instruiască în mod lejer colegii tineri, să-și exprime nemulțumirea față de metodele lor și să-și impună metodologia sub forma unui model;
- u Crearea de către unii profesori a unei impresii favorabile despre ei înșiși nu prin activitatea productivă, ci prin imitarea acesteia, participarea la diverse evenimente sociale.

Conflict între grupuri

O instituție de învățământ este formată din multe grupuri formale și informale, între care pot apărea conflicte, de exemplu, între management și performanți, între elevi/studenți, între grupuri informale din cadrul grupului de studiu, între administrație și sindicat. Din păcate, dezacordurile dintre nivelurile superioare și inferioare de guvernare, în special între liderii școlilor și profesorii, sau între profesori și studenți, sunt un exemplu comun de conflict intergrup. Acesta este un exemplu primordial de conflict disfuncțional. Conflictele între grupuri sunt cauzate de incompatibilitatea obiectivelor în lupta pentru resurse limitate, adică. prezența concurenței reale, precum și apariția concurenței sociale.

Conflictele în procesul pedagogic sunt inevitabile. Profesiunea pedagogică este recunoscută drept una dintre cele mai dificile: în tensiunea sa psiho-fiziologică se situează la nivelul piloților de test și al alpinistilor, de aceea una dintre problemele din pedagogie este problema rezolvării constructive a conflictelor.

În prezent, problema conflictelor și prevenirea acestuia este studiată în pedagogie în următoarele domenii:

- r analiza conflictelor în procesul pedagogic;
- s conflicte în colective pedagogice și modalități de a le depăși;
- t depășirea conflictelor din grupurile de elevi/studenți;
- u pregătirea cadrelor didactice pentru prevenirea și soluționarea conflictelor în grupurile de predare și în rândul elevilor/studenților.

Problemele de prevenire a conflictelor dintre profesori și părinți sunt, de asemenea, studiate în mod activ.

Rezolvarea conflictelor este o eliminare parțială sau completă a cauzelor conflictului sau o modificare a obiectivelor părților în conflict. Rezolvarea **parțială** a conflictului poate fi obținută prin încheierea comportamentului extern al conflictelor părților, dar menținând în același timp tensiunea internă,

intelectuală și emoțională care a generat comportamentul conflictului. Rezolvarea **completă** a conflictului se realizează numai atunci când ambele componente ale situației conflictului sunt transformate - atât la nivel extern, cât și la nivel intern. Un astfel de rezultat complet este obținut, de exemplu, prin satisfacerea tuturor cerințelor juste ale părții aflate în conflict.

Se crede că rezolvarea constructivă a unui conflict depinde de următorii factori:

a) adecvarea percepției conflictului, adică o evaluare suficient de exactă a acțiunilor și intențiilor care nu este denaturată de preferințele personale;
b) deschiderea și eficacitatea comunicării, disponibilitatea pentru o discuție cuprinzătoare a problemelor, când participanții își pot exprima înțelegerea a ceea ce se întâmplă și modalitățile de ieșire din situația de conflict;
c) crearea unei atmosfere de încredere și cooperare reciprocă.

Pentru o soluționare mai reușită a conflictului, este recomandabil să mapați conflictul. Esența sa este următoarea:

- identificarea problemei conflictului în termeni generali:
- aflați cine este implicat în conflict (studenți, grupuri, clase etc.);
- identificați adevăratele nevoi și preocupări ale fiecăruia dintre participanții principali la conflict.

Cea mai bună modalitate de a rezolva o situație de conflict este alegerea conștientă a strategiei comportamentale optime pentru acest caz particular.

În soluționarea conflictelor pedagogice, un rol foarte important revine profesorului, care poate acționa ca intermediar pentru părțile aflate în conflict. Pentru a rezolva o situație de conflict, prezența unui mediator este extrem de importantă din punct de vedere psihologic, deoarece permite părților în conflict, în ciuda concesiilor reciproce de a „salva situatia". Profesorul trebuie să-și amintească că o încercare de a pune capăt conflictului prin forță sau convingere duce la o creștere, la extinderea acestuia prin atragerea de noi persoane, grupuri etc. De aceea, profesorul intermediar trebuie să afle mai întâi cauza conflictului și sa încearce să-l repare. Succesul profesorului ca intermediar poate depinde de o serie de factori: încrederea participanților la conflict, imparțialitatea profesorului de ambele părți ale conflictului și evaluarea de către participanții a conflictului a deciziei luate de către profesor ca fiind corectă. Abilitatea de a rezolva un conflict pedagogic necesită o mare abilitate și experiență pedagogică din partea unui profesor. Capacitatea unui profesor de a vedea o situație de conflict, de a o înțelege și de a implementa acțiuni de ghidare pentru rezolvarea acesteia se numește **gestionarea conflictelor**. În psihologia modernă au fost dezvoltate destul de multe metode de gestionare a conflictelor, inclusiv în activitățile educaționale. Metodele de gestionare a conflictelor într-o instituție de învățământ pot fi reprezentate sub forma mai multor grupuri, fiecare având propriul său domeniu de aplicare:

- intrapersonal, adică metode de influență asupra unei persoane individuale;
- structural - metode de eliminare a conflictelor organizaționale;
- metode interpersonale sau stiluri de comportament în situații de conflict;
- negocieri;
- măsuri ofensatoare de represalii. Acest grup de metode include acțiuni agresive care sunt utilizate în cazuri extreme când capacitățile tuturor grupurilor de metode anterioare au fost

epuizate. (Desigur, ultimul grup nu se aplică la rezolvarea conflictelor din cadrul grupurilor școlare.)

Metodele intrapersonale de gestionare a conflictelor constau în capacitatea profesorului de a-și organiza în mod corespunzător propriul comportament, de a-și exprima punctul de vedere fără a provoca o reacție defensivă din partea elevului.

Metode interpersonale . Pedagogia este înarmată cu o serie de algoritmi de comportament necesari pentru munca de succes a unui profesor:

- La școală un profesor ar trebui să demonstreze doar o dispoziție de lucru. Emoțiile negative asociate problemelor personale ar trebui să rămână peste pragul unei instituții de învățământ.
- Nu este necesar să evitați conflictele, este necesar să direcționați procesul de soluționare a acestora într-o direcție constructivă și să încercați să nu prelungiți conflictul.
- Este necesar să se trateze toți elevii în mod egal.
- Toate activitățile profesorului ar trebui să fie axate pe procesul de instruire și educare.
- Nu puteți umili elevii/studenții, dimpotrivă, trebuie să-i „ridicați" la nivelul lor.
- În relațiile cu colegii, trebuie să demonstrați doar o afirmație ca forma de comportament.

Educația ca tehnologie socio-culturală nu este doar o sursă de bogăție intelectuală, ci și un factor puternic în reglementarea și umanizarea practicii sociale și a relațiilor interpersonale. Totuși, realitatea pedagogică a educației moderne dă naștere la numeroase contradicții și situații de conflict, a căror cale necesită o pregătire specială a profesorilor.

Dintre strategiile utilizate pentru a diminua conflictele, enumăr:

❒**Cooperare.** Elevii învaţă să lucreze împreună, să aibă încredere unii în alţii şi să-şi împărtăşească preocupările.

❒**Comunicare.** Elevii învaţă să observe atent, să comunice cu acurateţe ceea ce au de spus, să-i asculte atent pe ceilalţi.

❒**Toleranţă.** Elevii învaţă să respecte şi să valorizeze pozitiv diferenţele între oameni, să înţeleagă propriile prejudecăţi şi modul în care acestea acţionează

❒**Expresie emoţională pozitivă.** Elevii învaţă să-şi exprime sentimentele, în special supărarea sau nemulţumirea, în modalităţi neagresive şi nedistructive: ei învaţă auto-controlul.

❒**Rezolvarea conflictelor**. Elevii învaţă abilitatea de a răspunde în mod creativ într-o situaţie conflictuală. Cunoaşterea cauzelor care pot provoca conflictul reprezintă una dintre precondiţiile managementului eficient al acestuia. Principalele cauze ale conflictului la nivelul clasei sunt:

❒**Atmosfera competitivă.** Elevii au fost obişnuiţi să lucreze individual pe bază de competiţie. Elevilor le lipseşte deprinderea de a munci în grup, încrederea în colegi şi profesori. Ei nu doresc decât victoria asupra celorlalţi şi dacă nu o obţin îşi pierd stima de sine.Competiţia apare în toate momentele, chiar în cele în care ea este neproductivă.

❒**Atmosfera de intoleranţă.** În clasă se formează clici. Lipsa sprijinului între colegi duce de multe ori la singurătate şi izolare. Apar resentimente faţă de capacităţile şi realizările celorlalţi, neîncrederea şi lipsa prieteniei

❒**Comunicare slabă.** Aceasta reprezintă solul cel mai fertil pentru conflict. Cele mai multe conflicte pot fi atribuite neînţelegerii sau percepţiei greşite a intenţiilor , sentimentelor, nevoilor şi acţiunilor

celorlalţi. Elevii nu ştiu să-şi exprime în mod pozitiv nevoile şi dorinţele sau le este frică să facă asta. Ei nu pot să-i asculte pe ceilalţi. Nu există contextul sau climatul necesar pentru aceasta.

❒**Exprimarea nepotrivită a emoţiilor.** Orice conflict are o componentă afectivă. Conflictele se vor accentua atunci când elevii au sentimente deplasate, nu ştiu să-şi exprime supărarea sau nemulţumirea într-un mod neagresiv, îşi suprimă emoţiile, sunt lipsiţi de auto-control.

❒**Absenţa priceperilor de rezolvare a conflictelor.** Elevii şi profesorii nu ştiu să răspundă în mod creativ conflictelor. Ei preţuiesc şi utilizează modalităţi violente de soluţionare a acestora, urmând adesea modele furnizate de filmele de consum.

Raspunsul la conflict

Între agresiune şi inacţiune există o gamă foarte largă de răspunsuri. A câştiga sau a pierde, ca individ, nu sunt singurele ieşiri posibile dintr-un conflict. Cea mai bună soluţie este cea în care ambele părţi câştigă. Pentru a se ajunge la soluţia *câştig- câştig,* profesorul poate utiliza o serie de **tehnici de rezolvare a conflictelor,** cum ar fi:

❒**Potolirea unei bătăi;**

❒**Medierea;**

❒**Ignorarea;**

❒**Povestirea;**

❒**Răgazul**

❒**Formular de descriere a conflictului;**

❒**Jocul de rol;**

❒**Strategia celor 3R.**

Se spune că "în lume sunt mai multe conflicte decât fire de nisip" şi poate că este adevărat, tot atât de adevărat pe cât este şi faptul că însăşi **societatea ne influenţează sistemul de valori, principii şi credinţe, comportamentul şi punctele de vedere asupra conflictelor.** Proverbele-mesaj ca "*dinte pentru dinte, ochi pentru ochi", "cine scoate sabia , de sabie va pieri*", nu pot să nu ne marcheze. O privire ofensivă, o replică depreciativă sunt capabile să determine un conflict.

Oricine poate şi trebuie să trateze situaţiile conflictuale astfel încât comportamentul atacatorului să nu se accentueze şi respectul faţă de propria persoană să nu fie lezat.

S-a stabilit că, întrucât un conflict se bazează adesea pe o contradicție supusă anumitor legi, profesorii nu ar trebui să se „teamă" de conflicte, dar, înțelegând natura apariției lor, să folosească mecanisme specifice de influență pentru a le rezolva cu succes în diferite situații pedagogice.

Înțelegerea cauzelor conflictelor și utilizarea cu succes a mecanismelor de gestionare a acestora sunt posibile numai dacă există calități, cunoștințe și abilități personale adecvate.

Bibliografie

1.*Evaluarea competentelor civice ale elevilor,* Ed. Fildner, Bucuresti, 2004

2.*Mamagementul conflictului- ghid pentru formatori si cadre didactice,* Bucuresti, 2001

3.*Interferente didactice – periodic pentru initiative si dezvoltare profesionala in educatie,* Ed. Corgal Press –Bacau Nr. 3/ 2006

NOILE TIPURI DE VIOLENȚĂ ÎN ȘCOALĂ

Glatchevici Alexandrina
profesor psihopedagogie specială
Școala Gimnazială Specială Nr. 14 Tulcea

Ființa umană pentru a supraviețui, pentru a se perpetua, afirma sau dezvolta a fost nevoită să-și formeze diferite mecanisme prin care să răspundă provocărilor societății din vremea respectivă.

De aceea individul a trebuit să ”agreseze”, într-o oarecare măsură mediul înconjurător și acest lucru a fost permis în anumite situații. Condiția acceptată de societate a fost ca acest tip de răspuns să nu fie distrugător, vătămător sau în funcție de nivelul de intensitate sau modul de manifestare să nu devină parte a unei conduite deviante.

Indiferent de vremurile în care am trăit și de generațiile din care am făcut parte (generația X,Y,Z sau cea actuală Alpha) dispozițiile, energia declanșatoare sau motivația comportamentului pentru satisfacerea nevoilor a existat și va exista întotdeauna în interiorul individului.

Extrem de relevant este modul și direcția în care permitem eliberarea acestei tensiuni fiziologice, care necesită control și raport cu normele, valorile sociale.

În urmă cu mai bine de un deceniu a fost publicată o cercetare din domeniul educației care prezenta și analiza mediul școlar asemenea unei scene care oferă avantajul unui mediu propice dezvoltării afective și morale a elevilor. Acest articol mai susține că școlile și indirect sălile de clasă, devin spații de interacțiune și de învățare în care participanții își construiesc propria dezvoltare prin activitățile educaționale propuse și rețelele de relații interpersonale create.

În societatea românească modelele predominante de valori și reguli au tendința de a se repeta în mediul școlar, astfel putem întâlni forme ale abuzului, de excludere socială, răutate, competiție sau decepția provocată de unele relații stabilite la nivelul clasei.

În prezent problema agresiunii și violentei a depășit spațiul școlar generalizând manifestările impulsive și în alte contexte care până nu demult păreau sigure. Formele de agresiune asociate cu noile tehnologii precum internet-ul și telefoanele mobile apar săptămânal în mass - media.

O prima ipoteză ar fi aceea că atunci când abuzul, dominația -supunerea sau violența devin prezente în interacțiunile dintre tineri, este posibil ca acestea să sfârșească prin a fi exportate în alte relații sau medii frecventate de elevii implicați. Dacă se verifică această primă supoziție, se poate explica parțial, de ce există acte de violență în cazurile de întâlnire (dating violence) sau violență prezentă în relațiile de flirt. De aceea modelele și manifestările afectiv-morale bazate pe tiparul supunere - dominație – violență prezente la elevi cu certitudine vor produce acte de agresiune în cadrul viitoarelor cupluri de tineri.

O a doua explicație, complementară cu prima, se bazează pe apariția noilor contexte, a spațiilor relaționale ale elevilor și dezvoltarea importantă și disponibilitatea noilor tehnologii pentru populația largă.

Putem acorda o valoare pozitivă faptului ca elevii beneficiază și se familiarizează din timp cu noile tehnologii care vor fi parte indispensabilă a vieții lor. Dar marea majoritate a tinerei generații apelează în

diferite contexte nefavorabile la mijloacele informatice ducând la apariția noilor forme de violență bazate pe folosirea sau abuzul acestora.

Astfel au apărut noi forme de agresiune și violență, acordând o importanță specială acelora care au un impact mai mare în media datorită semnificației lor sociale: problemele cauzate de cyberbullying, happy slapping și cazul de dating violence.

a) Cyberbullying

Acest fenomen a fost studiat în țările dezvoltate încă de la începutul anilor 2000. În rândul populațiilor școlare s-a observat un comportament de agresiune socială, rău intenționat, frecvent, din partea unui individ sau grup față de o persoană care nu se poate apăra cu ușurință.

Agresiunea constă în publicarea sau trimiterea, în mediul online al unui material, sms, poze, fișier video prin intermediul telefonului mobil cu scopul de a face rău, a dăuna, a denigra, a înșela, a imita sau a intimida persoana vizată.

Atacurile online au doar efecte negative și pot dăuna respectului, încrederii în sine și în ceilalți și la probleme în mediul școlar. Întotdeauna conduc la dificultăți de adaptare psihosocială și în a stabili relații interpersonale.

Amploarea fenomenului a determinat-o pe Nancy Willard, în 2005 (director - Centrul pentru utilizare sigură și responsabilă a internetului, USA) să propună o taxonomie centrată pe tipul de acțiune și astfel se pot distinge șapte tipuri de cyberbulling. Asociat acestui fenomen este și ***cyberthreats*** în care materialul online are scopul de a destabiliza ținta, de a o amenința cauzând dorința de vătămare a altor persoane sau a propriei persoane, inclusiv suicidul.

Potrivit cercetărilor nu există diferențe majore de gen, atunci când au fost implicați în calitate de victimă, dar incidența în rândul agresorilor este mai mare la băieți.

b) Happy slapping

Acest fenomen a apărut pentru prima dată într-un supliment educațional în SUA, în anul 2005 și merită studiat independent de celelalte tipuri de agresiune online. Deși este asociat fenomenului de cyberbullying are alte caracteristici și o importanță deosebită.

Acesta este descris ca un atac de grup, neprevăzut asupra victimei în timp ce totul este filmat de către prietenul agresorului cu scopul de a distribui materialul video sau de a o viziona în mod repetat.

În ciuda gravității faptelor și efectelor devastatoare asupra victimei, agresorul oferă o conotație jucăușă comportamentului său în încercarea de se justificare. Pornind de la filmarea unor tachinări, palme sau abuzuri fizice, fenomenul a luat o amploare până la unele situații în care victima a murit.

Fenomenul, datorită caracterului său imprevizibil, neașteptat face victima să se simt permanent ”vânată”, încolțită și pentru totdeauna agresată. Evenimentul fiind filmat poate fi revăzut sau redistribuit și va rămâne mult timp producând suferință o lungă perioadă.

c) Dating violence

Elemente prezente în relațiile interpersonale precare stabilite în contextul școlar, la cuplurile tinere continuă uneori în cadrul flirturilor sau întâlnirilor, dând naștere problemei cunoscute drept ***dating violence.***

Acest fenomen poate apărea în orice moment din cadrul relației (la prima întâlnire, pe parcursul acesteia sau chiar după terminarea ei) și poate fi realizat de o singură persoană sau de un grup împotriva unei singure victime.

El se poate exprima prin manifestări violente izolate (agresiune sexuală) sau prin abuz fizic, psihic, sexual sau emoțional repetat, bazat pe tiparul supunere-control.

Studiile în acest domeniu demonstrează că fetele sunt mai des supuse acestui fenomen, în special prin abuz emoțional și sexual cu implicații nedorite (abuz de substanțe interzise, probleme nutriționale, schimbări emoționale etc.).

În concluzie s-a stabilit că odată cu creşterea intereselor personale stereotipurile tradiţionale privind masculinitatea şi feminitatea continuă să descrească drastic astfel diferenţele dintre sexe privind agresivitatea s-au voalat.

Adaptarea la formele non-fizice de agresiune (agresiune verbală, pasivă) şi implicarea în unele situaţii în care agresiunea pare să fie solicitată este întâlnită la ambele sexe.

Una dintre cauzele care determină apariția manifestărilor de noi forme de violență în mediul școlar ar fi teoria învăţării sociale conform căreia agresivitatea se imită şi se învaţă.

Copii violenţi, abuzaţi, maltrataţi provin adeseori din familii în care, ca mijloc de disciplinare a conduitei s-a folosit pedeapsa fizică, inducând o stimă de sine scăzută, izolare şi în final respingerea de către grupul de apartenenţă.

Indiferent de tipul de agresiune trăită și consecințele pe care le pot avea, familia și persoanele apropiate joacă un rol crucial în recuperarea părților implicate.

De asemenea școlile pot ajuta la facilitarea sensibilizării și educației părinților, a comunității. Informațiile pot fi furnizate către părinți prin buletine informative şi ateliere pentru aceştia sau pot fi furnizate profesioniștilor din domeniul sănătății mintale din comunitate, organizațiilor de tineret, publicului larg și mass-media.

Cauzalitatea complexă a noilor forme de violență nu se pot sintetiza, comprima doar în câteva rânduri, deoarece factorul cel mai important care influențează și determină apariția agresivității, în acest moment este o inegalitate socială, culturală, profesională și economică.

Bibliografie:

Gittins, Ch., 2006, *Reducerea violenţei în şcoală- un ghid al schimbării*, Consiliul Europei.

Murphy, T., 2007, *Agresivitatea pasivă. Cum o recunoşti şi controlezi la tine şi la ceilalţi,* Editura Trei, Bucureşti.

Olweus, D., 1993, *Bullying in school: what we know, can do?*, Oxford, Blackwell.

Ortega, R.; Joaquín A. M.; Thomas J., 2007, *Luptând împotriva agresiunii şi violenţei în şcoală. Rolul mass-mediei, al autorităţilor locale şi al internetului*, Londra.

COPILĂRIE, CÂNTEC FĂRĂ SFÂRŞIT

Prof. înv. preşc. Ion Gabriela Sanda
Grădinița cu P. P. Nr. 3, Tulcea

„Hai mai bine despre copilărie să povestim, căci ea este veselă şi nevinovată şi drept vorbind, acesta-i adevărul." (Ion Creangă)

Copilărie... când aud acest cuvânt mă cuprind mii de amintiri. Lipsa de griji, libertatea, inocenţa şi bucuria sinceră sunt doar câteva dintre trăsăturile copilăriei. Copilăria este fără îndoială cea mai frumoasă perioadă din viaţa unui om, însă este şi perioada de formare şi de dezvoltare ca individ. Copilul simte orice îi este oferit şi se hrăneşte şi creşte cu asta: îi oferi iubire, va creşte cu iubire, îi oferi ură, va creşte cu ură.

Sufletul copilului este precum lutul, iar adulţii (familia, educatorii etc) sunt sculptorii, când lutul s-a întărit creaţia este gata. Acelaşi lucru se întâmplă şi cu sufletul copilului: cu cât sculptorul este mai bun, cu atât creaţia este mai frumoasă.

Copiii sunt cele mai pure fiinţe. Aceştia nu ştiu ce este ura sau răutatea şi se joacă împreună chiar dacă s-au certat. Ei sunt cei mai buni profesori pentru noi, au cele mai frumoase valori fără ca măcar să ştie. Au puterea printr-o mângâiere să ne pună soarele pe chip, zâmbetul lor ne poate reda speranţă şi putere în cele mai grele momente.

În calitate de cadru didactic în învăţământul preşcolar, consider că, este de datoria mea să-i ajut pe copii să-şi trăiască această etapă a vieţii cât mai pur şi memorabil.

Educatoarea joacă un rol important în dezvoltarea psihică a viitorului individ, deoarece aceasta îl preia cu grijă din mâinile tremurânde ale mamei şi îi strânge cu grijă mânuţele de porţelan.

Pe langă trupul plăpând pe care îl ţinem cu sfială la piept, sufletul copilului se află în mâinile noastre, educatorul creează un chip viu, de multe ori după asemănările sale. Fie că acceptăm sau nu, copiii îşi oglindesc trăsăturile educatorului şi le pliază după propria persoană.

În literatura română unul dintre marii reprezentanţi ai copilăriei este *Ion Creangă.* Acesta oglindeşte trăsăturile copilăriei privite din perspectiva copilului crescut la sat. Cu toţii am citit măcar o dată volumul *Amintiri din copilărie* unde sunt reliefate atât de sincer şi frumos trasăturile copilăriei. Îmi amintesc cu nostalgie primul meu contact cu acet tezaur al literaturii române. Abia învăţasem să citesc, era final de clasa I, vacanţa de vară. Stăteam pe prispa casei bunicilor mei, la ţară. Era cald. Bunica nu avea timp să se joace cu mine deoarece fierbea sucul de roşii. M-am resemnat şi am despachetat bagajul unde aveam cartea primită de la doamna învăţătoare *Amintiri din copilărie.* M-am aşezat la umbră pe prispă şi am început să citesc. Reacţiile mele erau antitetice: ori râdeam din pricina poznelor făcute de *Nică*, ori mă temeam de pedeapsa pe care urma să o primească.

Ion Creangă a fost, fără îndoială, un copil fericit. A trăit intens fiecare clipă şi nu s-a temut să greşească, deşi ştia că urmează să fie pedepsit.

Cel mai important factor în dezvoltareea copilului este jocul. Jocul este o activitate specific umană, dominantă în copilarie, prin care omul îşi satisface nevoile imediat, după propriile dorinţe, acţionând conştient şi liber în lumea imaginară ce şi-o crease. Jocul are o semnificaţie funcţională

esenţială şi nu este un simplu amuzament. El formează, dezvoltă şi restructurează întreaga viaţă psihică a copilului. Prin joc copiii îşi dezvoltă percepţiile, reprezentările, creativitatea, îşi amplifică posibilităţile memoriei, îşi formează însuşirile voinţei, răbdarea, perseverenţa, stăpânirea de sine. Jocul ca: *formă fundamentală* de activitate în copilăria timpurie şi formă de învăţare cu importanţă decisivă pentru dezvoltarea şi educaţia copilului. Jocul este forma cea mai naturală de învăţare şi, în acelaşi timp, de exprimare a conţinutului psihic al fiecăruia. Un bun observator al jocului copilului poate obţine informaţii preţioase pe care le poate utiliza ulterior în activităţile de învăţare structurate.

„Jocul este şi o pregătire pentru viaţa de mai târziu, dar mai presus de toate, el este însăşi viaţa copilului" (Mc. Dougall). După cum afirmă şi Mc. Dougall, dezvoltarea psihică şi emoţională a copilului este strâns legată de învăţarea prin joc. Jocul este specificul copilăriei, temelia de bază a unui adult în devenire.

H. Wallon apreciază jocul ca o activitate de preînvăţare. Treptat în cadrul activităţii de joc a preşcolarilor, începe să se constituie şi învăţarea, care în etapa următoare va deveni activitatea dominantă. Învăţarea nu apare direct şi în mod spontan din joc, ci este introdusă în mod special de cadrul didactic ca o nouă treaptă în evoluţia activităţii infantile.

Învăţarea este indisolubil legată de joc. Treptat, elementele de joc încep să cedeze tot mai mult locul elementelor de învăţare.

De asemenea, pentru unii oameni copilăria rămâne veşnic sâmburele vieţii. Aleg să trăiască veșnic într-un suflet de copil şi să se bucure de fiecare moment al vieţii: de ciripitul păsărilor, de picăturile ploii, de razele blânde ale soarelui. Aceşti oameni nu vor înceta niciodată să se bucure de noile descoperiri şi de provocările vieţii.

Pentru mine, copilăria a fost şi va rămâne una dintre cele mai frumoase etape ale vieţii. Etapă în care orice descoperire mi se parea magică şi unde orice greşală făcută era doar o lecţie.

BIBLIOGRAFIE:

1. Creangă Ion, *Amintiri din Copilărie,* Editura Libris, anul 2013
2. Cucoş Constantin, *Pedagogie,* Editura Polirom, anul 2015
3. Ion Albulescu, Horatiu Catalano, *Sinteze de pedagogie în învăţământul preşcolar*, anul 2016

STAREA DE BINE PRIN JOCUL DIDACTIC LA PRESCOLARI

Prof. Inv. Prescolar Olteanu Ionica
Scoala Gimnaziala Gheorghe
Vernescu –G.P.P. Nr.2 Ramnicu Sarat

Jocul apare la toţi copiii şi, cu o frecvenţă mai mică şi o semnificaţie întrucâtva diferită, este prezent şi la adulţi. Dar, dacă pentru aceştia din urmă jocul constituie cel mai adesea o formă de divertisment, pentru copil el nu este nicidecum distracţie. El este în esenţă o modalitate de investigaţie şi de cunoaştere a lumii reale, o pre-învăţare (Vâgotski, Piaget, Wallon), un spaţiu de satisfacere a dorinţei fireşti de manifestare a independenţei (Freud), un mijloc de comunicare (Bateson).Implicarea copilului în joc este deplină; el îşi antrenează spontan şi voluntar toate potenţialităţile fizice, intelectuale, afective, jocul reprezentând astfel un mijloc de realizare a sinelui (Claparede) şi de formare a eu-lui (Chateau).Unul din mijloacele folosite din ce în ce mai frecvent în cadrul procesului de instruire şi educare a preşcolarilor şi a cărui eficienţă a fost dovedită printr-o serie de studii sau cercetări de specialitate este jocul didactic.

Rolul şi importanţa jocului didactic constă în faptul că el facilitează procesul de asimilare, fixare, consolidare şi verificare a cunoştinţelor, iar, datorită caracterului său formativ, influenţează dezvoltarea personalităţii copilului.

Prin joc, copilul învaţă cu plăcere, devine interesat de activitatea care se desfăşoară; cei timizi devin cu timpul mai volubili, mai activi, mai curajoşi şi primesc mai multă încredere în propriile capacităţi, mai multă siguranţă şi rapiditate în răspunsurile pe care le elaborează.

Datorită conţinutului şi a modului de desfăşurare, jocurile didactice sunt mijloace eficiente de activizare a întregului colectiv al grupei, dezvoltând spiritul de echipă, de întrajutorare; de asemenea, se formează şi se dezvoltă unele deprinderi practice elementare şi de muncă organizată.

Fiind o metodă activă de învăţare, prin joc copiii reuşesc să se integreze în climatul socio-afectiv al mediului în care se desfăşoară procesul de învăţare. Faptul că între ei se creează o stare de competiţie îi determină să-şi amplifice dorinţa de cunoaştere. Jocul didactic îl conduce pe copil la descoperirea unor adevăruri printr-un efort care, datorită formei atractive, pare mult mai mic, are rolul de a dinamiza gândirea, imaginaţia, creativitatea copiilor precum şi viaţa afectivă, oferindu-le un randament sporit de învăţare.

Copilul participă activ la propria formare, achiziţionând cunoştinţe, formându-şi aptitudini şi comportamente.

Jocul didactic trebuie să aibă un conţinut şi o structură bine organizate, subordonate Particularităţilor de vârstă şi sarcinii didactice, să se desfăşoare după anumite reguli sub directa supraveghere a educatoarei, rol important căpătând latura instructivă, elementele de distracţie nefiind decât mediatori ai stimulării capacităţilor creatoare. El poate fi folosit şi ca moment pentru fixarea cunoştinţelor la sfârşitul unei lecţii. În acest caz, problema care se ridică este aceea a

timpului dedicat efectiv dimensiunii ludice a activităţii, dat fiind faptul că accentul cade adesea pe secvenţa de dobândire nemijlocită a noilor cunoştinţe.

Deseori, jocul didactic este folosit cu succes în acele tipuri de activităţi care sunt dedicate recapitulării, constituind şi un reper de evaluare pentru educatoare, evaluare pe care preşcolarii o conştientizează mai puţin decât în cazurile stricte de evaluare anunţate.

Jocul didactic matematic oferă preşcolarilor numeroase şi variate ocazii de depăşire a stadiului de concret şi face mai uşoară şi plăcută „urcarea" către general şi abstract!

În timpul jocului copiii dovedesc iniţiativa şi inventivitate, jocul le permite mai multă independenţa şi libertate de acţiune si stare de bine.

De asemeni, în timpul jocului didactic se stabilesc relaţii între copii, urmărindu-se instaurarea unui climat favorabil conlucrării fructuoase între copii în vederea rezolvării cu succes a sarcinilor de joc, crearea unei tonalităţi afective pozitive de înţelegere şi exigenţă în respectarea regulilor şi stimularea dorinţei copiilor de a-şi aduce propria contribuţie la reuşită jocului. Consider că jocul didactic este mijlocul potrivit ales în vederea dezvoltării personalităţii multilaterale a copiilor şi a unei funcţionari optime din punct de vedere psiho-social a acestora.

LA APROZAR

Scop:

consolidarea deprinderii de a construi grupe de obiecte după formă;
consolidarea deprinderii de a compara grupe de obiecte şi de a sesiza unele relaţii cantitative;
dezvoltatarea rapidităţii şi a promtitudinii în gândire.

Obiective operaţionale:

- să constituie mulţimi după unul sau mai multe criterii date;
- să compare mulţimile din punct de vedere cantitativ, utilizând limbajul matematic corespunzător („mai multe", „mai puţine", „tot atâtea") şi sesizând constanţa cantităţii indiferent de locul mulţimii;
- să rezolve itemii propuşi în fişa de lucru individuală.
- sa ofere starea de bine prescolarilor

Sarcina didactică:

- Gruparea obiectelor după formă, realizarea corespondenţei între elementele a duoă mulţimi şi sesizarea diferentei dintre acestea.

Regulile jocului:

Prin vocea educatoarei, Zâna Toamnei va indica sarcinile jocului ce vor fi scpecificate pe jetoane în formă de frunze ruginii. Cele două grupe de copii răspund pe rând, fiecare răspuns corect fiind recompensat cu o crizantemă. Colegii dintr-o echipă se vor sprijini între ei pentru a rezolva sarcinile.

Elemente de joc: prezenţa Zânei Toamnei, închiderea şi deschiderea ochilor, coroniţe surpriză de la Zâna Toamnă.
Material didactic: prezenţa Zânei Toamnei, frunze pe care sunt scrise sarcinile, jetoane cu fructe şi legume de toamnă, coşul Toamnei plin cu fructe şi legume, fişe individuale de lucru.
Desfăşurarea jocului:
Copiii vor fi împărţiţi în două echipe. Ei vor lua pe rând o frunză din copacul toamnei şi vor rezolva sarcina cerută:

1. Copiii vor grupa fructele şi legumele din aprozar după formă.
2. Echipele vor primi câte două grupe de obiecte. Aşează în perechi obiectele celor două grupe pentru a aprecia raportul cantitativ dintre acestea.
3. Pe panou se aşează o grupă de obiecte. Fiecare copil din cele două echipe aşează pe masă o grupă care să aibă cu un obiect mai mult sau mai puţin decât în grupa dată.
Coechipierii au voie să se ajute între ei. Pentru fiecare sarcină rezolvată corect, echipa va primi din parte Zânei Toamnei o crizantemă. Cine va avea cele mai multe va câştiga jocul.
Variantă:
Educatoarea are cartonaşe pe care sunt desenate legume sau fructe de toamnă în număr variabil. Va cere copiilor să aşeze în coşul toamnei „mai multe” , „mai puţine”, sau „tot atâtea” legume sau fructe din aprozar.

BIBLIOGRAFIE
Elkonin ,D.B., Psihologia jocului ,E.D.P.1980
Piajet, J. Psihologia copilului, E.D.P, Bucure ti ș 1968
Radu I. T. Evaluarea în procesul didactic”, Bucureşti, EDP,1999.

STUDIU ASUPRA METODELOR TRADIȚIONALE FOLOSITE ÎN PREDAREA RELIGIEI

Prof. Pică Costel
Specialitatea:Religie,cultul ortodox
Școala Gimnazială Nr. 3, Mangalia, Județul Constanța

Intenţia oricărei ore de religie este transmiterea mesajului creştin. Această intenţie se concretizează într-o anumită metodă folosită pentru influenţarea în sensul dorit a proceselor de învăţare. În semnificaţia originară, cuvântul metodă provine de la grecescul *methodos* şi înseamnă cale, drum de urmat în vederea realizării unui scop. Metoda de învăţământ reprezintă o manieră concretă de lucru, mersul practic de desfăşurare a activităţii, o modalitate concretă de intervenţie. Metodele de învăţământ sunt căile folosite în vederea transferării, fixării, sistematizării şi evaluării cunoştinţelor elevilor.

Metodele didactice folosite în predarea religiei se clasifică după mai multe criterii. După criteriul istoric, se disting: metode tradiţionale, clasice (conversaţia, expunerea, demonstraţia, exerciţiul); metode moderne, activ-participative. După criteriul suportului purtător de informaţie, se pot distinge: metode expozitive şi interogative, bazate pe cuvântul scris şi rostit; metode bazate pe observarea directă a obiectelor şi fenomenelor. După scopul didactic urmărit, se disting: metode de predare, fixare şi metode de formare de priceperi şi deprinderi; metode de evaluare a randamentului şcolar. În predarea religiei se folosesc atât metode clasice, cât şi metode moderne, activ-participative. În cadrul lecţiilor metodele clasice trebuie să se îmbine armonios cu cele moderne, care pun în acţiune nu doar memoria ci şi imaginaţia şi gândirea elevilor.

Conversaţia poate fi definită ca o comunicare didactică realizată prin dialog. Este una dintre cele mai utilizate metode în procesul de învăţământ. Conversaţia are două forme: conversaţia catehetică şi conversaţia euristică. Conversaţia catehetică face parte din categoria metodelor clasice şi urmăreşte verificarea, consolidarea şi sistematizarea cunoştinţelor însuşite de elevi. Conversaţia euristică este dialogul educaţional prin care se urmăreşte sprijinirea elevilor în procesul de descoperire de noi adevăruri. Face parte din categoria metodelor activ-participative. În formularea întrebărilor profesorul va avea în vedere ca acestea să îndeplinească anumite cerinţe: să fie precis formulate; să fie concise ca formă şi exprimate cu claritate; să fie corect formulate gramatical; să fie accesibile, înţelese de toţi elevii; să nu sugereze răspunsul; să fie adresate întregii clase.

Expunerea constă în prezentarea orală a unei teme, într-o organizare logică, fiind caracterizată prin densitate, pregnanţă şi fluenţă. Se foloseşte în predarea tuturor obiectelor de învăţământ. Expunerea se realizează sub următoarele forme: povestirea, explicaţia, prelegerea şi parabola. În predarea religiei se vor utiliza povestiri cu caracter moralizator din evenimentele biblice, din vieţile sfinţilor care să contribuie la atingerea obiectivelor propuse. Se vor evita povestirile care deformează adevărul religios şi

produc îndoieli în sufletul copiilor. O bună povestire trebuie să îndeplinească anumite condiţii: să aibă caracter intuitiv (această condiţie se poate realiza prin folosirea unor materiale intuitive care zugrăvesc cele prezentate); să fie redată într-un limbaj accesibil, care implică utilizarea unor cuvinte simple, cunoscute elevilor; să asigure un climat emoţional, prin folosirea unui ton şi a unei gestici corespunzătoare.

Explicaţia este o formă a expunerii, prin care se reprezintă esenţa lucrurilor, cauzele unor fenomene şi relaţiile dintre ele. La religie explicaţia se foloseşte pentru a lămuri diferite nume proprii, o poruncă,o parabolă,un verset din Sfânta Scriptură. Explicaţia trebuie să fie: clară, la nivelul de înţelegere al elevilor; să fie corectă din punct de vedere doctrinar; să fie clară pentru a nu crea confuzii în gândirea elevilor; să fie convingătoare, argumentată, făcută cu căldură, nu ca o simplă informaţie.

Prelegerea este o altă formă a metodei expunerii. În funcţie de interacţiunea cu alte metode de predare, se disting: prelegeri magistrale, respectiv expunere continuă de lungă durată,centrată pe profesor; prelegeri cu întrebări retorice, astfel de întrebări invită auditoriul la reflecţie personală; prelegeri cu material demonstrativ care suscită interesul şi atenţia elevilor (se pot folosi fragmente din film, diferite proiecţii); prelegeri cu oponent. Prin oponent se înţelege o teză opusă celei afirmate anterior, cu scopul de a argumenta o afirmaţie şi de a face unele diferenţieri.

Parabola este o formă a expunerii, alegorică în care se explică cu text biblic cu scopul de a desprinde o învăţătură morală sau un îndemn pe baza unei pilde semnificative. Se foloseşte atât în biserică cât şi în predarea religiei. Cu toate că este alegorică, parabola are întotdeauna un substrat real şi are rolul de a ilustra un caz particular sau un adevăr central. În pildă sunt folosite fapte sau evenimente din mediul înconjurător pentru a clarifica o anumită învăţătură. Iisus, Învăţătorul a folosit des pildele pentru a-i învăţa pe ucenici şi pe oameni. Din unele reies în mod cât se poate de simplu şi clar diferite adevăruri. Exemplu: pilda samarineanului milostiv în care ni se dă un exemplu concret de iubire a aproapelui. Folosind un exemplu viu, Iisus ne-a dat o minunată lecţie de morală. Alteori parabola îmbracă o formă alegorică ce impune o interpretare. Acesta este cazul pildei semănătorului.

Demonstraţia constă în prezentarea în cadrul lecţiilor a unor lucruri, procese şi fenomene din lumea reală sau a substitutelor acestora. Funcţiile demonstraţiei: perceperea mai clară a lucrurilor; facilitarea înţelegerii relaţiilor dintre fenomene; facilitarea formării convingerilor ştiinţifice. Prin demonstraţie se urmăreşte nu doar transmiterea de cunoştinţe, ci şi formarea de convingeri. Formele demonstraţiei: cu obiecte şi fenomene naturale; cu ajutorul substitutelor obiectelor / tablouri; cu ajutorul mijloacelor moderne (casete, video, filme).

Învăţarea prin descoperire este definită ca o metodă de tip euristic, care implică un ansamblu de operaţii privitoare la conceperea şi organizarea lecţiei. În cadrul ei, elevul descoperă, sprijinit de profesor, cu propriile-i forţe intelectuale explicaţia şi semnificaţia unui fenomen, proces, cauzele şi esenţa acestora. **Problematizarea** constă în crearea şi rezolvarea unor situaţii problemă, adică a unei situaţii cu mai multe alternative de rezolvare, dintre care, uneori e valabilă una singură, alteori mai multe. Problematizarea solicită din partea elevilor un efort susţinut şi complex pentru a găsi soluţiile

unor probleme, pentru a le verifica şi aplica. Esenţa problematizării constă în crearea situaţiilor problemă.

Exemplu: De ce Iosif s-a arătat fraţilor săi doar a doua oară? Alternative: era supărat pe ei; pentru a se răzbuna; pentru a le da o lecţie.

Jocul de rol se desfăşoară în următoarele etape: pregătirea şi distribuirea rolurilor; jocul propriu-zis; analiza interpretării rolului. O importanţă deosebită se va acorda supravegherii jocului de către profesor, pentru a asigura respectarea tuturor regulilor şi cerinţelor. În cadrul lecţiilor de religie, se pot realiza nenumărate jocuri de rol (exemplu: Iosif şi fraţii săi). O atenţie deosebită se va acorda analizei jocului, modului în care au înţeles rolul personajului interpretat, modul în care au interpretat rolul respectiv (mimică, limbaj, mişcare). Folosirea mai deasă a jocului in cadrul lecţiilor ar face ca multe lecţii să nu mai fie aride şi plictisitoare.

Manualul şi alte surse de învăţare:

Folosirea manualului în cadrul lecţiilor este o necesitate imperioasă deoarece, acesta reprezintă alături de explicaţia profesorului o importantă sursă de cunoştinţe. Un manual bun este un mijloc preţios de întregire a cunoştinţelor date de profesor şi de formare a priceperilor şi deprinderilor intelectuale. Activitatea cu manualul îi ajută să scoată ideile principale dintr-un text să folosească dicţionarul, să facă un rezumat, să facă aplicaţii practice.

Alături de manual, în cadrul orelor de religie se vor folosi numeroase alte surse de formare şi informare, cum ar fi: Biblia, dicţionare, enciclopedii, reviste de specialitate, cărţi cu vieţile sfinţilor şi alte surse. Cultivarea interesului pentru folosirea manualului şi a cărţii rămâne unul dintre obiectivele muncii educative.

Bibliografie:

https://lumea.catholica.ro/2011/02/metode-de-predare-invatare-folosite-in-predarea-religiei/

Cum influențează știrile și educația mediatică în societatea contemporană: O perspectivă SMART

Călinescu Amalia
Stancu Mioara Adriana
Colegiul Naţional „Tudor Vladimirescu”
București

În lumina filosofiei lui Friedrich Hegel, schimbările din perioada premodernă spre epoca modernă evidențiază o tranziție semnificativă în modul în care individul interacționează cu informațiile și sursele de cunoaștere. În timp ce în trecut lectura Bibliei reprezenta o activitate centrală, în zilele noastre, citirea ziarului dimineața a devenit o practică obișnuită. Această evoluție ilustrează trecerea de la focalizarea pe spiritualitate și tradiție către o preocupare crescută pentru informații și actualitate în societatea contemporană. Astfel, conceptul de școală SMART (Sursă, Monitorizare, Analiză, Reacție, Transmitere) devine crucial în înțelegerea și gestionarea acestei tranziții.

În contrast cu Biblia, considerată un adevăr nealterabil, ziarul este perceput ca un adevăr efemer, schimbându-se odată cu evenimentele și progresele în lumea contemporană. Cu toate acestea, indiferent de natura lor, cunoașterea acestor adevăruri, fie ele permanente sau trecătoare, este considerată un aspect crucial al evoluției individuale și sociale. Aici intervine conceptul de școală SMART, care promovează o abordare strategică în gestionarea și interpretarea informațiilor, facilitând adaptarea la schimbările rapide din societate.

În contextul românesc, societatea a trecut printr-o serie de transformări semnificative, inclusiv aderarea la Uniunea Europeană și tranziția către democrație. Manipularea mediatică a devenit o preocupare majoră, iar școala SMART poate fi o modalitate eficientă de a înțelege și de a gestiona aceste provocări. Prin intermediul acestei abordări, indivizii pot să își monitorizeze sursele de informare, să analizeze critic informațiile primite și să reacționeze în mod adecvat în fața manipulării mediului informațional. În plus, într-o societate în care prezența instituțiilor religioase este puternică, iar educația suferă de o degradare dramatică, școala SMART poate juca un rol esențial în promovarea unei gândiri critice și a unei abordări raționale față de informațiile furnizate de media și de alte surse de cunoaștere. Astfel, individul poate să își asume responsabilitatea pentru propriile alegeri și să își îmbunătățească capacitatea de a evalua și de a acționa în diverse contexte.

În anii recenţi, situația din România reflectă o serie de aspecte contrastante și preocupante. Pe de o parte, țara este recunoscută ca fiind cea mai bisericoasă din Uniunea Europeană, cu cel mai mare număr de biserici pe cap de locuitor. În același timp, asistăm la o degradare dramatică a sistemului de educație, cu aproximativ 40% dintre elevi considerați analfabeți funcțional și social din cauza lipsei de educație primară adecvată. Mai mult, conform unui raport oficial al Eurostat, România se află pe locul trei în topul celor mai sărace țări din Europa. Această combinație de factori – sărăcie, lipsă de educație și prezența puternică a instituțiilor religioase – ridică întrebări semnificative cu privire la direcția și sănătatea societății românești. Deși libertățile individuale și democratice au fost dobândite în urma căderii regimului comunist în 1989, există îngrijorări legate de conștientizarea și aprecierea acestor

libertăți, în special în rândul tinerilor. Ca urmare, un sentiment de incertitudine și îngrijorare cu privire la viitorul democratic al țării este palpabil.

În analiza conceptului de liber arbitru, este esențial să adoptăm o abordare strategică și holistică pentru a înțelege interacțiunea complexă dintre om și divinitate, precum și implicarea libertății individuale în contextul social și moral. Prin implementarea conceptului de școală SMART, putem obține o înțelegere mai profundă și o gestionare mai eficientă a acestor aspecte filosofice. În cadrul școlii SMART, identificarea surselor relevante și credibile este primordială. În acest caz, explorăm opiniile și contribuțiile multiplelor gânditori filosofici care au abordat conceptul de liber arbitru de-a lungul istoriei. De la filosofii antici precum Socrate și Platon, la gânditorii medievali ca Toma de Aquino și la filosofii moderni precum Kant și Nietzsche, fiecare oferă o perspectivă unică și valoroasă asupra acestui concept fundamental.

Școala SMART implică monitorizarea continuă a informațiilor și ideilor prezentate de diferite surse. În acest context, este important să fim conștienți de evoluția conceptului de liber arbitru de-a lungul timpului și de diversele sale interpretări. Prin urmărirea atentă a discuțiilor și dezbaterilor filosofice, putem observa schimbările și tendințele în gândirea umană legate de libertatea individuală și responsabilitatea morală. O componentă esențială a școlii SMART este analiza critică a informațiilor și ideilor. În contextul conceptului de liber arbitru, este crucial să examinăm argumentele și contraargumentele propuse de diferiți gânditori filosofici. Astfel, putem înțelege mai bine complexitatea acestui concept și implicațiile sale în viața umană și în societate. Școala SMART ne încurajează să reacționăm în mod activ și responsabil la informațiile și ideile prezentate. În ceea ce privește conceptul de liber arbitru, aceasta înseamnă că trebuie să ne asumăm responsabilitatea pentru alegerile noastre și să acționăm în concordanță cu principiile și valorile noastre personale, în ciuda constrângerilor sau limitelor percepute. O componentă finală a școlii SMART este transmiterea cunoștințelor și înțelegerii către alții. În cadrul analizei conceptului de liber arbitru, este important să împărtășim cunoștințele noastre și să încurajăm dialogul și reflecția filosofică în comunitatea noastră. Prin aceasta, putem contribui la dezvoltarea unei înțelegeri mai profunde și mai echilibrate a acestui concept esențial.

Există multiple perspective asupra conceptului de liber arbitru, iar majoritatea consideră că această caracteristică este inerentă omului. Liberul arbitru nu poate fi negat, deoarece chiar și refuzul de a face alegeri reprezintă, în sine, o opțiune, o manifestare a voinței individului. Este esențial ca omul să-și asume responsabilitatea pentru alegerile sale, deoarece avem libertatea de a lua decizii și Dumnezeu nu intervine în procesul nostru decizional.

Existența liberului arbitru este necesară și fundamentată, deoarece ne permite să acționăm în concordanță cu rațiunea și să trecem prin procesul de luare a deciziilor în diverse contexte. Deși uneori putem face greșeli, neluând în considerare toate aspectele, este firesc, totuşi, să fim limitați în capacitatea noastră de a evalua și de a acționa. Cu toate acestea, este crucial să avem capacitatea de a lua decizii, iar responsabilitatea pentru utilizarea acestei libertăți revine fiecărui individ. O declarație demnă de atenție este aceea că, în societate, pentru a influența comportamentul unei persoane, nu este suficient să îi interzici să facă ceva, ci este necesar să îi oferi exemple sau modele mentale adecvate. Această idee amintește de experimentele de reeducare din perioada comunistă, precum cel de la Pitești, unde s-a încercat să se impună un nou tip de comportament prin manipulare și suprimarea educației tradiționale. Absența liberului arbitru ar compromite esența umană și ar diminua aspecte precum responsabilitatea sau ambiția, iar libertatea de a alege este o realitate, nu o iluzie.

În lumea contemporană, știrile joacă un rol crucial în procesul de luare a deciziilor. De la o vârstă fragedă, suntem expuși puterii imaginilor și a cuvintelor și învățăm să apreciem impactul acestora. Cu toate acestea, nu suntem educați să fim critici în selecția informațiilor furnizate de știri. După încheierea educației formale, media preia rolul de educator, iar oamenii își îndreaptă încrederea către sursele media, presupunând că acestea oferă informații corecte și obiective. Manipularea este o prezență constantă în viața de zi cu zi și capacitatea de a interpreta și înțelege contextul în care sunt prezentate informațiile este strâns legată de exercitarea liberului arbitru.

Aşadar, implementarea conceptului de școală SMART în analiza conceptului de liber arbitru ne permite să abordăm această temă complexă și provocatoare într-un mod strategic și eficient. Prin adoptarea unei abordări integrate și proactive, putem obține o înțelegere completă și profundă a implicațiilor filosofice și sociale ale libertății individuale în lumea contemporană. Conceptul de școală SMART reprezintă, astfel, o abordare strategică și holistică în gestionarea informațiilor și a mediului informațional în societatea contemporană. Prin promovarea unei gândiri critice și a unei abordări raționale, această realitate educaţională poate contribui la dezvoltarea individului și la promovarea unei societăți mai democratice și mai prospere.

ROLUL ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR-EXEMPLE DE BUNĂ PRACTICĂ

Stan, Ala , Şcoala Gimnazială "Otilia Cazimir", Iaşi

Până mai ieri singura instanţă cu rol educativ la nivel social, şcoala se confruntă astăzi cu o multitudine de provocări. Una dintre aceste provocări se referă la faptul că oferta şcolii trebuie să se diversifice pentru a răspunde nevoilor de cunoaşterea ale copiilor, să iasă din formal şi formalism. În acest context, activităţile extracurriculare şi extraşcolare par a căpăta o importanţă din ce în ce mai mare. Studii de specialitate subliniază rolul acestora în planul dezvoltării personale a elevilor, în construirea unui climat şcolar prietenos, în creşterea participării la cursuri şi în planul socializării. Legislaţia educaţională românească pare a valoriza din ce în ce mai mult aspectul educaţiei de-a lungul întregii vieţi şi al educaţiei nonformale şi, implicit, al activităţilor extraşcolare. Există o deschidere a şcolii româneşti către acest tip de activităţi, o nevoie de completare a curriculumului formal cu „altceva, care să lasă şcoala să respire, să iasă din monotonia de zi cu zi" şi să îi facă pe elevi să trăiască „bucuria de a învăţa".

Activităţile extraşcolare sunt activităţile care intră în sfera educaţiei nonformale, la care pot participa elevii în afara programului şcolii. Acestea au scopuri variate: interacţiune socială, leadership, recreere şi educaţie pentru sănătate, autodisciplină şi creştere a încrederii în sine. Implicarea elevilor în activităţi extraşcolare are o vechime mare în sistemele formale de educaţie. Iniţial, ideea activităţilor extraşcolare era menită să ofere copilului alternative la educaţia şcolară, care necesita un efort intelectual predominant. Astfel, activităţile extraşcolare aveau scopul de a oferi copilului posibilitatea să se mişte, să se exprime liber, să facă lucruri care îi plac. Treptat, sfera activităţilor extraşcolare s-a diversificat, iar problematica valorificării educaţiei nonformale în spaţiul şcolii a căpătat din ce în ce mai multă importanţă. În cadrul desfăşurării activităţilor extracurriculare, elevii sunt activi, entuziasmaţi, participă într-o atmosferă de voie bună, optimism, cu însufleţire şi dăruire. Datorită acestora, ei pot să se exprime liber, fără teama de a primi un calificativ bun sau rău, sunt îndrumaţi să dobândească o gândire independentă, capacitatea de a descoperi şi rezolva diferite probleme. Totodată, li se dezvoltă simţul practic, estetic, dragostea pentru artă, istorie, neam, operaţional şi se autodisciplinează.

Activităţiile extracurriculare contribuie la gândirea şi completarea procesului de învăţare, la dezvoltarea înclinaţiilor şi aptitudinilor elevilor, la organizarea raţională şi plăcută a timpului lor liber. Având un caracter atractiv, copiii participă într-o atmosferă de voie bună şi optimism, cu însufleţire şi dăruire, la astfel de activităţi. În cadrul acestor activităţi elevii se deprind să folosească surse informaţionale diverse, să întocmească colecţii, să sistematizeze date, învaţă să înveţe. Activităţile extracurriculare au un rol complementar faţă de activităţile didactice, urmărind lărgirea şi adâncirea influenţelor exercitate în procesul de învăţământ, valorificarea şi dezvoltarea intereselor şi aptitudinilor elevilor, organizarea judicioasă şi atractivă a timpului liber al elevilor. Ca activităţi complementare ele prezintă unele particularităţi ce se referă la participarea elevilor, la conţinutul şi durata lor, la formele de organizare şi metodele folosite, la evaluarea rezultatelor. Participarea elevilor este facultativă, profesorul

poate interveni, însă, prin dirijare sugestivă pentru antrenarea elevilor la unele din aceste activităţi. Conţinutul se fixează în funcţie de dorinţele şi preferinţele elevilor, de condiţiile şi posibilităţile de realizare. Formele de organizare sunt mult mai elastice, ingenioase şi cu caracter recreativ. Se oferă în acest fel câmp deschis manifestării spiritului de iniţiativă din partea elevilor. Pentru evaluarea rezultatelor se folosesc alte activităţi decât în cadrul lecţiei. Activităţile extracurriculare se organizează în vederea aprofundării pregătirii elevilor într-un anumit domeniu, al dezvoltării aptitudinilor şi exprimării creativităţii. Profilul lor diferă în funcţie de natura obiectelor de învăţământ, de aptitudinile şi interesele elevilor, de tipul şcolii, de condiţiile geografice în care funcţionează şcoala. Ele se constituie la nivelul clasei sau pe grupe de clasă, frecventarea fiind facultativă.

Activităţile extracurriculare pot îmbrăca forme variate: spectacole cultural-artistice, serbări şcolare pe diverse teme, excursii , vizite, cercuri pe diferite discipline sau literare, concursuri, întreceri sportive, vizionarea de emisiuni muzicale, teatru de copii.

Tipuri de activităţi desfăşurate cu elevii mei:

- **serbări şi festivităţi**- contribuie la dezvoltarea artistică a elevului precum şi crearea unei atmosfere de sărbătoare. Prin serbări se evaluează talentul, munca şi priceperea colectivului clasei. Este important ca fiecare copil să aibă un loc bine definit în cadrul programelor pentru a fi conştient că în funcţie de participarea sa depinde reuşita serbării şcolare. Au devenit o tradiţie în clasa mea serbările organizate pe 1 Decembrie-Ziua României şi Ziua Marii Uniri,Festivalul Toamnei Serbarea pomului de iarnă, Serbarea de 8 Martie, Serbarea de 1 Iunie, de sfârşit de an şcolar.

- excursiile şi drumeţiile sunt activităţi cu caracter atractiv, asigură o educaţie completă deoarece permite o abordare interdisciplinară a cunoştinţelor. Excursia este cea mai completă formă de educare a elevilor, prin multitudinea de aspecte ale vieţii – istorice, sociale, geografice, civice, culturale – pe care le înglobează. Dintre acestea pot enumera: ,,Ziua mondială a animalelor”- ocazie cu care elevii au făcut

o drumeţie la Grădina Zoologică din Bârlad, unde au vizitat mai multe obiective :Planetariul şi Observatorul Astronomic al Muzeului “Vasile Parvan” .

- vizitele au fost programate la școli, muzee, monumente şi locuri istorice, case memoriale, unităţi economice. Pentru a atinge obiectivele trebuie să fie bine organizate, să se stabilească clar obiectivele, să fie discutate învăţămintele, impresiile, să fie organizate de cadre didactice de înaltă ţinută profesională. În urma încheierii parteneriatului cu Complexul Muzeal Naţional Moldova Iaşi, unde am vizitat: Muzeul Etnografic al Moldovei, Muzeul de Istorie, Muzeul de Artă, Muzeul Ştiinţei şi Tehnicii Ştefan Procopiu.

De menţionat vizita la unul dintre cei mai mari producători de panificaţie Velpitar, unde au avut ocazia să frământe şi să facă diferite produse:covrigei, colaci. O altă vizită pe care o marcăm anual în calendarul activităţilor extracurriculare: Grădina Botanică Iași. Aceasta din urmă oferă privelegiu de a explorara şi investiga lumea plantelor, a relaţiei acestora cu alte organisme în vederea înţelegerii lumii vii, a locului nostru în natură, a necesităţii protejării naturii

Alte activităţi marcate: Vizita copiilor la Biblioteca Județeană „Gh. Asachi” Iași, vizită şi participare la spectacole de teatru, prin prisma parteneriatului cu Teatrul “Luceafărul”.

- **proiectele educaţionale şi parteneriatele** încheiate cu alte instituţii (şcoli, muzee, instituţii de cultură) ajută elevii să intre în contact direct cu problemele noi ale sau comunităţii din care fac parte. S-a început derularea unor proiecte educative locale: „Micul creștin” care se va derula în parteneriat cu Parohia; parteneriat cu familia “Împreună cu copiii noștrii”, parteneriat cu poliția locală “Siguranţa copilului – prioritatea şcolii, a familiei , a poliției”, parteneriat cu teatrul “Luceafărul”.
- **cercurile de elevi pe obiecte de învăţământ** au menirea să completeze pe căi specifice instrucţia şi educaţia şcolară, să evidenţieze caracterul polifuncţional al metodelor, acţiuni operatorii, deci promovarea metodelor interactive.

Participarea la activităţile extraşcolare contribuie în mod semn ificativ la dezvoltarea cognitivă, relaţională, afectivă a elevilor. Achizitiile în contextele de învăţare din activităţile extraşcolare le pot

servi elevilor ca suport pentru învăţare în activităţile de la clasă, motiv pentru care participarea (activă) la activităţile extraşcolare ar trebui valorificată, dar şi încurajată în permanenţă. Mai mult, valorificarea experienţei dobândite în cadrul activităţilor extraşcolare în activităţile de la clasă ar constitui un stimul major pentru o implicare şi mai bună a elevilor în cadrul acelor acţiuni, pentru creşterea spiritului de iniţiativă a acestora. Elevii valorizează foarte mult activităţile extraşcolare în învăţare, înţeleg importanţa acţiunilor nonformale desfăşurate în şcoală pentru propria lor dezvoltare. La rândul lor, cadrele didactice sunt observatori direcţi ai beneficiilor activităţilor extraşcolare pentru învăţare. Ei sunt cei care se implică în mod direct în organizarea şi desfăşurarea activităţilor extraşcolare, dar sunt şi cei care pot observa imediat impactul pe care aceste activităţi îl are la nivelul elevilor. Activităţile extraşcolare tind să aibă la nivelul şcolilor un profil bine conturat: se desfăşoară cu elevii şi cadrele didactice din şcoală, părinţii şi reprezentanţii comunităţii fiind categoriile din afara spaţiului şcolar care participă uneori la aceste acţiuni.

Bibliografie:

Cernea, Maria, "Contribuţia activităţilor extracurriculare la optimizarea procesului de învăţământ, în " Învăţământul primar" nr. 1 / 2000", Ed. Discipol, Bucureşti;

Crăciunescu, Nedelea, "Forme de activităţi extracurriculare desfăşurate cu elevii ciclului primar, în "Învăţământul primar" nr. 2, 3 / 2000", Ed. Discipol, Bucureşti;

D. Ionescu, R. Popescu, „Activităţi extraşcolare în ruralul românesc. Dezvoltarea de competenţe cheie la copii şi tineri", Editura Universitară, Bucureşti,2012;

Ionescu, M., Chiş, V., "Mijloace de învăţământ şi integrarea acestora în activităţile de instruire şi autoinstruire", Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001;

Jinga, Ioan; Istrate, Elena, (1998), "Manual de pedagogie", Ed. ALL, Bucureşti; Mihaela Jigău- "Curs de formare: Facilitator de învăţare permanentă în şcoală"- Tema 6: "Elaborarea ofertei de activităţi extraşcolare. Şcoala altfel: să ştii mai multe, să fii mai bun- Resurse pentru lectură şi informare" **Nicola, Ioan, (1994**), Pedagogie, E.D.P., Bucureşti;

Ţîru C. Maria, „Pedagogia activităţilor extracurriculare" – Suport de curs, "Activităţile extraşcolare", Cluj-Napoca,2007;

Vlăsceanu, Gheorghe, coord., Neculau, Adrian, "Şcoala la răscruce. Schimbare şi continuitate în curriculumul învăţământului obligatoriu. Studiu de impact", Editura Polirom, 2002

Educarea limbajului la preşcolari

Educatoare: Salajean Loredana Ana
Gradinita cu Program Prelungit Voinicelul Satu Mare

Limbajul reprezintă una dintre cele mai importante aptitudini pe care le achiziţionează copilul preşcolar, acesta fiind totodată un element cheie în însuşirea unei bune educaţii în şcoală şi mai apoi în mediul universitar. "Însuşirea limbajului este o activitate, un proces, care presupune un efort îndelungat din partea individului. Aceasta pentru că tehnica de recepţionare (limbajul impresiv) şi de exprimare (limbajul expresiv) a comunicării este una din priceperile omeneşti cele mai complicate, pentru însuşirea căreia este nevoie de un şir întreg de ani." (Jurcău). Dezvoltarea limbajului include următoarele aspecte: evoluţia în plan fonetic, lexical, gramatical şi semantic. Se ştie deja că preşcolarii sunt nişte parteneri de conversaţie excelenţi - nu doar că pun o mulţime de întrebări, dar le şi place foarte mult să povestească. Această caracteristică îi ajută foarte mult pe părinţi şi educatori în activităţile de dezvoltare a vocabularului şi a competenţelor de comunicare la copii.

Un studiu recent, Mother - child bookreading în low - income families: Correlates and outcomes during the first three years of life. Child Development “realizat de Raikes, H., Pan, B.A., Luze, G., Tamis-LeMonda, C.S., Brooks-Gunn, J., Constantine, J., Tarullo, L.B., Raikes, H.A., & Rodriguez, E.T. (2006) a evidenţiat efectele citirii de către mame în primii trei ani de viaţa a copiilor. Părinţii sunt încurajaţi să citească poveşti copiilor lor pentru a favoriza dezvoltarea limbajului şi abilitaţilor cognitive. Mamele şi copiii au fost participanţi într-un studiu de evaluare a programului Early Head Start, program federal ce ajută 62000 de familii cu venituri mici în 7000 de comunităţi la nivel naţional. Early Head Start oferă servicii acasă sau în centre de servicii, pentru a îmbunătăţi dezvoltarea copilului şi abilităţile părinţilor. Au fost intervievate mai mult de 1100 de femei cu copii cu vârste de 14, 24 şi 36 de luni. Unele dintre ele participau la programul Early Head Start, iar altele făceau parte din grupul de control. Mamele au fost întrebate despre frecvenţa cu care citesc povesti copiilor. Deasemenea, s-au pus întrebări legate de resursele şi problemele familiei. Cercetători experimentaţi au efectuat măsurători standard ale vocabularului şi abilitaţilor cognitive ale copiilor.

Aproape jumătate dintre mame au raportat că citesc zilnic copilului lor la vârsta de 14 luni şi numărul mamelor creştea odată cu înaintarea copilului în vârstă. Frecvenţa cu care li se citea era asociată cu rezultatele cognitive şi de vorbire ale copilului la aceeaşi vârstă şi la o vârstă ulterioară. În general, cu cât mamele citeau mai mult copiilor lor, cu atât vocabularul şi abilităţile cognitive ale copiilor aveau de câştigat astfel încât, la vârsta de 3 ani (atunci când copiii încep să fie interesaţi de activităţi de pre-citire) copiii cărora li s-a citit zilnic în primii doi ani de viaţa aveau scoruri cognitive şi de limbaj semnificativ crescute. Aceste descoperiri erau evidente pentru copiii vorbitori de limba engleză, dar şi pentru copiii vorbitori de limba spaniolă. Rezultatul cel mai important a fost că practica cititului de către mama a influenţat limbajul copilului creând un efect reciproc de “bulgăre de zăpadă” şi dovedind în acest fel că expunerea timpurie la lectura dezvolta abilitaţi de vorbire, care, la rândul lor, au condus la dezvoltarea cititului şi a vocabularului. Cu alte cuvinte, bebeluşii expuşi cititului de la o vârstă fragedă au început să vorbească mai devreme şi au arătat interes faţă de cărţi, ceea ce a provocat un şi mai mare interes pentru

citit, dezvoltându-şi astfel abilităţile cognitive şi de vocabular. Luate împreună, aceste studii arata ca cititul pe care îl fac părinţii împreună cu copiii de la o vârstă fragedă, chiar înainte ca aceştia să recunoască literele, poate forma o bază importantă pentru dezvoltarea vocabularului şi a abilităţii de vorbire, ulterior în viaţa copilului. Aceste descoperiri sunt cu adevărat importante pentru copiii ce provin din familii sărace, unde realizările cognitive şi de vorbire ale copilului sunt predispuse la eşec. Prin urmare, programele care contribuie la conştientizarea importanţei cititului, de către părinţi sau educatori, pentru copilul care provine dintr-un mediu social vulnerabil, poate duce la câştiguri lingvistice importante în anii de şcoală.

„La început, preşcolarul mic are un vocabular format din până la 1. 000 de cuvinte, iar la sfârşitul acestei perioade, preşcolarul mare are un vocabular format din până la 4. 000 de cuvinte. Limbajul este o activitate deosebit de complexă, iar deprinderea să este dificilă şi de lungă durată.

De la un copil la altul se observa deosebiri importante în ceea ce priveşte vârsta de debut a limbajului, claritatea cuvintelor şi bogăţia vocabularului. Copiii încep să înveţe încă din viaţa intrauterină, atunci când aud şi răspund la vocile familiare. Perioadă în care învaţa cel mai mult este cuprinsă în intervalul dintre 2 şi 5 ani. Între 15 şi 18 luni, copilul înţelege în general mai mult decât poate exprima în cuvinte. Acest decalaj în vorbire este de obicei urmată de o explozie de cuvinte între 18 şi 24 luni. Atingerea anumitor repere în deprinderea limbajului variază mult de la un copil la altul. Dacă până la vârsta de 3 ani copiii înţeleg mult mai multe cuvinte decât pot să reproducă, situaţia începe să se schimbe la vârsta preşcolara, când limbajul se dezvolta în acelaşi timp cu gândirea şi copilul reuşeşte să reproducă aproximativ toate cuvintele cunoscute. Vocabularul acumulat şi aptitudinile de comunicare ale copilului depind în cea mai mare parte de mediul de dezvoltare - stimularea copilului în cadrul conversaţiilor cu adulţii. Dezvoltarea limbajului în perioada preşcolară se caracterizează prin evoluţia pronunţiei şi a structurilor gramaticale, trecerea de la limbajul situativ la cel contextual; vorbirea este tot mai clară.

Un copil căruia i se vorbeşte sau citeşte frecvent dobândeşte mai rapid competentele lingvistice, aceste două acţiuni având un mare impact asupra modului în care copilul va fi capabil să se exprime mai târziu. Un copil căruia i se vorbeşte sau citeşte foarte rar va învăţa să vorbească mai târziu decât alţi copii de aceeaşi vârstă, deoarece copilul are nevoie de a fi stimulat pentru a se dezvolta corespunzător.

Se descriu următoarele stadii ale dezvoltării limbajului: preverbal, verbal (al cuvintelor), al propoziţiilor, al achiziţiei regulilor şi al limbajului scris.

În stadiul preverbal, intre 0-1 an, mijloacele lingvistice de comunicare sunt ţipetele şi plânsul, care reprezintă primele semnale de comunicare. Ele se modulează în raport cu starea emoţională a copilului şi mama învaţa să le cunoască semnificaţia. Comunicarea dintre părinţi şi copii se realizează prin tactil kinestezic, apoi prin utilizarea simţului vizual, care este primul limbaj prin care copilul înţelege iar zâmbetul bebeluşului este primul răspuns la dialogul vizual. Dialogul dintre părinte şi copil se schimbă de-a lungul primului an. Verbalizarea copilului creşte înainte că bebeluşul să iniţieze limbajul. La 3-4 săptămâni încep să apară primele forme de comunicare non-verbala (diferite expresii ale fetei surâs, zâmbet, gestica mâinilor etc.). La vârsta de 3 luni apare gânguritul, copilul emite sunete ascuţite, vocale prelungite. Este considerat semn de plăcere. La 6 luni începe lalalizarea, rezultată din alăturarea unei consoane la o vocală, la.. la.., baba. Ele capătă treptat semnificaţie şi se leagă între ele rezultând primul cuvânt.

Stadiul verbal începe de la vârsta de 9-10-12 luni cu variaţii mari de la copil la copil.După luna a 10-a copilul se centrează pe cuvinte, chiar dacă acestea sunt imitări de sunet (pisica este miau-miau, câinele este ham-ham), ele au pentru copil înţeles de propoziţii, dovada că el înţelege mai mult decât poate să exprime. Treptat vocabularul creşte la 30-40 cuvinte şi capătă semnificaţia de cuvânt-propoziţie înainte de 18 luni.

Prima jumătate a celui de-al 2-lea an de viaţă, stadiul cuvântului fraza, a cuvântului care conţine o mare încărcătură informaţională şi care exprimă cu precădere atitudinile afective şi mintale ale copilului. A doua jumătate a primului an de viaţă, stadiul pre-frazei, câteva cuvinte înşirate unele după altele, mai ales după importanţa lor afectivă. Copilul reuşeşte să formuleze propoziţii din 2 cuvinte rezultate din alăturarea substantiv-verb: „mama", „apa".

În anii ce urmează copilul asimilează adjective, pronume, prepoziţii, formele de plurar, conjuga verbele. Treptat învaţa să alcătuiască propoziţii din ce în ce mai complicate, corecte gramatical, conforme regulilor şi adecvate situaţional. La începutul celui de-al 3-lea an de viaţă, stadiul structurii sintactice, în cursul celui de -al 3 -lea an, stadiul diferenţierii formelor gramaticale, îndeosebi a pronumelui personal, persoana întâi, ceea ce dovedeşte existenta conştiinţei de sine.

La vârsta de 3 - 4 ani, limbajul sau păstrează un pronunţat caracter situativ, comunicările din timpul jocului sunt reduse, nu înţelege prea bine indicaţiile verbale care i se dau. Apoi în anii următori se dezvolta limbajul, în această perioadă se câştiga cam 50 de cuvinte pe lună. Spre vârsta de 5 ani se conturează o modalitate psihocomportamentală nouă, şi anume formarea limbajului interior, care va constitui o cotitură esenţială pentru dezvoltarea psihică a copilului.

La vârsta de 5 - 7 ani limbajul capăta o structură mult mai închegata decât în etapele anterioare, fiind construit după regulile gramaticale, apar primele forme ale gândirii logice, orientate spre sistematizarea şi observarea faptelor particulare.

Particularitățile vorbirii la preșcolar sunt legate de vârstă și trebuie știut că în primii ani de viață limba este mai puțin suplă, mai puțin mobilă, musculatura cavității bucale mai slab dezvoltată, corzile vocale sunt scurte și subțiri, iar volumul vocii, mic.

Trăsăturile specifice ale vorbirii preșcolarilor sunt legate de pronunție, de bogăția vocabularului, de structura gramaticala, de cursivitatea si expresivitatea limbajului.

Concluzionăm spunând că la vârsta preşcolară şi şcolară mică, limbajul capăta noi valenţe ce îi permite copilului să realizeze relaţii complexe cu adulţii şi cu ceilalţi copii, să-şi organizeze activitatea psihică, să acumuleze informaţii, să însuşească experienţă social.

Educația preșcolară trebuie să fie o pregătire pentru viață, asigurând în primul rând dezvoltarea capacităților copilului astfel încât acesta să poată fi integrat în programul de instruire școlară prin care personalitatea sa se va forma plenar. Printre cauzele frecvente ale eșecului școlar cosemnate în studiile de specialitate se remarcă:

- limbajul slab dezvoltat, lipsa deprinderii de audiere verbală, utilizarea insuficientă a cuvântului ca mijloc de comunicare și instrument al cunoașterii;
- instabilitatea afectivă și lipsa unor deprinderi de activitate independentă;
- tulburări ale percepției fonemelor, auz fonematic deficitar.

Învățământul preșcolar are o deosebită importanță în procesul dezvoltării cognitive și a personalității copilului, dezvoltare inclusă în relația joc-învățare-dezvoltare, relație ce stă la baza mijloacelor și procedeelor folosite în actul didactic. În procesul instructiv-educativ desfășurat cu copiii,

informativul trebuie îmbinat cu formativul, pentru că trecerea de la activitatea preabecedară la activitatea abecedară, de tip școlar, să aibă un impact cât mai mic asupra copilului “ [19].

[19]Munteanu, A., *Psihologia copilului şi adolescentului*. Timişoara: Editura Augustă, (1998).

Predarea educaţiei fizice cu ajutorul activităţilor outdoor

Lazaric Ştefan, Şcoala Gimnazială Avram Iancu, Bistriţa

Educaţia *outdoor* este o formă de educaţie care se bazează pe învăţarea în aer liber. Realizând o sinteză a lucrărilor şi studiilor de specialitate, am identificat câteva caracteristici cheie ale acestui tip de educaţie.

- oferă posibilitatea contactului direct cu natura în acelaşi timp fiind şi o modalitate extrem de benefică pentru schimbarea atitudinilor şi comportamentelor faţă de mediu;
- reprezintă o puternică sursă de experienţe de învăţare – în cadrul unui mediu relexant, liber, procesul de educare devine puternic şi de natură să schimbe comportamente sociale;
- facilitează procesul de învăţare al elevilor care întâmpină dificultăţi în acest sens – unii elevi care au un nivel scăzut de performanţă şcolară pot deveni mai motivaţi;
- dezvoltă spiritul de echipă;
- oferă nenumărate beneficii fizice, emoţionale, mentale ce asigură bunăstarea elevului.

Există o serie de programe de educaţie outdoor care pot fi utile: programe axate pe sănătate şi pe educaţie fizică, pe ştiinţa mediului, etc. Spre exemplu un program de educaţie outdoor axat pe educaţie fizică şi sport ar putea duce la scăderea numărului de elevi cu obezitate (programul ar include exerciţii fizice, plimbări în aer liber, discuţii cu elevi, specialişti, organizarea şi desfăşurarea unor activităţi practic-gospodăreşti – stabilirea unor meniuri sănătoase, etc.).

Un program de educaţie outdoor axat pe ştiinţa mediului va avea ca efect informarea elevilor cu privire la problemele de mediu din comunitatea lor, conştientizarea cu privire la impactul pe care acţiunile lor le au asupra mediului (se pot organiza diferite activităţi relevante în abordarea problemei identificate în funcţie de creativitatea cadrului didactic).

Un aspect important al educaţiei outdoor este acela că poate contribui la creşterea nivelului de bunăstare al copilului. Pe lângă nevoile de bază ale unei persoane, există şi o serie de nevoi la care educaţia outdoor poate răspunde şi anume: nevoia de a fi respectat, de a fi inclus social, de a fi activ şi responsabil, de a se simţi în siguranţă.

Toate nevoile precizate mai sus îşi au rolul şi locul lor în dezvoltarea personală a copilului, dar aş situa pe prim plan nevoia de a fi inclus social – poate cea mai importantă caracteristică a educaţiei outdoor, ea fiind o modalitate de succes, de a depăşi unele dificultăţi ale copilului (psihice, fizice, sociale, emoţionale), copilul să fie inclus social, să simtă că aparţine unei comunităţi. Mediul din interiorul celor 4 pereţi ai clasei este mai degrabă unul competitiv, în timp ce, acel din afara clasei este unul care permite copiilor să se exprime, să relaţioneze cu ceilalţi, să colaboreze.

Dintre formele de educaţie formală, informală şi non-formală, educaţia outdoor se pliază cel mai bine cu cea non-formală, întrucât ca şi aceasta, educaţia outdoor se bazează foarte mult pe participarea activă şi oferă utilitate practică imediată cunoştinţelor învăţate.

Atât educaţia non-formală cât şi educaţia outdoor pot fi integrate cu succes în educaţia formală cu scopul de a maximiza efectele procesului de învăţământ.

Educaţia outdoor se pliază cel mai bine pe cea nonformală, întrucât ca şi aceasta, educaţia outdoor se bazează foarte mult pe participarea activă, maximizează procesul de învăţare, minimalizând constrângerea specifică şcolii, oferă o utilitate practică imediată cunoştinţelor învăţate, se desfăşoară în contexte diferite având un cadru de învăţare şi un conţinut lejer, foloseşte metode care stimulează implicarea şi participarea, are o structură şi o planificare flexibilă, procesul învăţării este orientat spre participant, se bazează pe experienţa participanţilor.

Atât educaţia nonformală cât şi educaţia outdoor pot fi integrate cu succes în educaţia formală cu scopul de a maximiza efectele procesului de învăţare, tendinţa actuală este aceea de amplificare a celor două forme, mai ales pentru faptul că încorporate, ele conduc la un sistem educativ mult mai valoros din punct de vedere al calităţii, produc avantaje pe termen lung, permit acoperirea unei game largi de discipline şi cel mai important, actul educaţional se axează în aceeaşi măsură şi celor care o implementează (în speţă profesorilor) şi celor care fac obiectul învăţării (în speţă elevii).

Educaţia formală are meritul de a fi organizată şi structurată, încorporând o paletă întreagă de informaţii şi cunoştinţe de care are nevoie un individ în formarea sa educaţională, educaţia informală vine în sprijinul educaţiei formale şi asigură procesul de învăţare oricând şi oriunde, pe tot parcursul vieţii, educaţia non-formală vine cu acele elemente de natură să satisfacă nevoile unui individ de natura, psihica, social, emoţională prin diferite metode interactive, participative, iar educaţia outdoor " scoate la aer " cele 3 forme de educaţie, le rivigorează, le adaugă prospeţime si îşi extinde acţiunea benefică în diferite domenii (*dezvoltare durabilă*, *protecţia mediului*, *dezvoltare personală şi profesională*).

Activităţile de tip outdoor nu sunt activităţi de educaţiei formală ce au loc în afara sălii de clasă, ci activităţi de educaţie nonformală, menite să familiarizeze copiii cu natura şi să le formeze deprinderi şi priceperi de cunoaştere prin experienţă, bazându-se desigur pe cunoştiţele dobândite în activităţile de educaţie formală.
Educația prin jocuri de colaborare urmărește:

1. Creșterea îmcrederii în forțele proprii.
2. Creșterea gradului de într-ajutorare din cadrul grupului.
3. Creșterea nivelului de sprinteneală și coordonare neuro-musculară.
4. Creșterea satisfacției pentru propriul corp și a bucuriei de a fi împreună cu ceilalți.
5. Creșterea familiarizarii cu mediul natural.

Ce virtuți lipsesc tinerilor de azi după ce au fost ,,educați" de părinți și școală?

Se poate obsevra: lipsa încrederii în forțele proprii, a respectului față de sine, a spiritului de inițiativă și implicare, a responsabilității personale și pentru soarta comunității, a capacității de rezolvare în grup a problemelor comune, a toleranței, a priceperii de a comunica eficient, a într-ajutorării, a capacității de a conduce eficient un grup.

Educația adecvată viitorului ar trebui să producă un individ dotat cu patru trăsături de caracter: vitalitate, curaj, raționalitate și inteligență.

Comportarea morală, responsabilă, cetățenească, este rațională și eficientă însă deprinderea ei necesită o școlarizare adecvată, nu vine de la sine.
Principiile de bază ale educației cu jocuri de colaborare sunt:

1. Capacitatea individului de a lucra în echipă este o îndemânare utilă în viața, care îi aduce mari avantaje. Ea se învață și se exersează.
2. Orice grup are capacitatea de a lucra eficient împreună, ca o echipă pentru atingerea unui scop comun.

3. Punerea individului sau a grupului în situații stresante și confruntarea cu provocări, poate mari încrederea în sine.
4. După ce învață și exersează cooperarea, încrederea interpersonală și rezolvarea problemelor, un grup devine mai capabil să îndeplinească sarcini comune și să facă față provocărilor de orice fel.

Fiecare joc impune jucătorilor să lucreze împreună ca să îndeplinească tema. Pentru a reuși, grupa va fi silită să folosească diverse mijloace și indemânări: comunicare, colaborare, soluționarea problemelor, încrederea în colegi.

Jocurile de colaborare sunt variate:

- de introducere
- de încălzire
- de destindere
- de creativitate
- de cooperare și comunicare
- de încredere
- de încheierea lecției

Creșterea încrederii în sine

Unul din factorii de bază ai succesului este încrederea în sine. Această însușire depinde considerabil de felul în care ceilalți ne apreciază și reacționează la eforturile noastre.

Încrederea în sine crește direct proporțional cu capacitatea de a stăpâni problemele corporale. Cu ajutorul încrederii în sine, individul poate depăși insuccesul, el va avea curajul de a încerca din nou, ceea ce îl va duce la reușită.

Noile tipuri de activități asigură creșterea încrederii în sine atât pentru indivizi, cât și pentru grup. Pe măsură ce în mintea individului se dezvoltă ideea că el aparține unei echipe de succes, va lua parte din ce in ce mai activ la activitatea grupului, renunțând la rolul de observator pasiv.

Formarea spiritului de echipă produce succes fără a crea și perdanți, așa cum se întâmplă în cazul educației competiționale. Pentru a comunica eficient avem nevoie de „canale" de comunicare: cuvinte, tonul vocii, expresia feței și expresia corpului.

Acceptarea riscurilor

Deciziile bune, duc la creșterea încrederii individuale și colective, și o dată cu aceasta la acceptarea unor riscuri. Deseori copiii sunt împiedicați să ia decizii, pentru ei decid părinții. Aceasta este încercarea de a proteja copiii de greșeli. Însă viața impune luarea hotărârilor de catre fiecare, indiferent de vârstă.

Învățarea de a lua decizii bune se face numai practicând și greșind adeseori. Din punct de vedere educativ, punând elevul într-o situație potrivită, greșeala poate deveni calea spre succes.

Conducătorul acestor jocuri trebuie să aibă o intenție, un scop, un crez, o misiune.

Sarcinile conducatorului de joc sunt:

- conducerea activității
- planificarea activității
- pregătirea grupului
- explicarea regulilor jocului
- supravegherea desfășurării activității
- pastrarea disciplinei
- discutarea finală a experienței
- entuziasmarea și motivarea grupulu

Metodele de învăţare în context nonformal – şi am amintit doar cîteva – au obiective educaţionale bine definite, sînt active, interactive şi creative, au caracter participativ şi experienţial şi determină implicarea, toleranţa, învăţarea prin joc, cunoaşterea, deschiderea, acţiunea. Toate modelează atitudini şi dezvoltă competenţe.

Bibliografie:

CUCOŞ, C. *Pedagogie*. Ediţia a II-a, Iaşi, Polirom, 2006;

DUMITRU, G., BUCUREI, C., CĂRĂBUȚ, C., *Integrarea elevilor cu cerințe educaționale speciale*, Timișoara, Ed. Mirton, 2006;

IONESCU, D., POPESCU, R., *Activităţi extraşcolare în ruralul românesc. Dezvoltarea de competențe cheie la copii și tineri*, București, Ed. Universitară, 2011;

MANUAL DE EDUCAȚIE OUTDOOR

Proiectele europene-metodă CLIL pentru predarea limbii engleze

Lazaric Anca, Şcoala Gimnazială Ştefan cel Mare, Bistriţa

Metoda CLIL (Content and Language Integrated Learning) este o metodă de predare-evaluare bazată pe parcurgerea diverselor discipline școlare prin intermediul unei limbi straine, în cazul acesta limba engleză. Scopul metodei CLIL este dublu: pe de o parte elevii vor acumula cunoștințe într-un anumit domeniu, de exemplu fizică, chimie, matematică etc., iar pe de altă parte își vor îmbunătăți cunoștințele și abilitățile de comunicare în limba engleză. În acest proces, cei ce învață trebuie să fie implicați pentru că asimilarea va avea loc în timpul interacțiunii cu ceilalți. Rolul profesorilor CLIL este de a pune la dispoziția elevilor metode de a interacționa într-o limbă străină pe subiecte din curriculă. Principiile fundamentale ale CLIL sunt: conținutul, comunicarea, înțelegerea interculturală şi procesul de cognitive.

CLIL dezvoltă latura socială şi culturală prin folosirea unor teme specifice. Învățarea conținutului dezvoltă limbajul și procesele mentale. Limbajul în care se desfăşoară activitățile de învățare este tipul de limbaj pe care elevii trebuie să îl învețe pentru a putea accesa conținutul. Profesorii CLIL trebuie să echilibreze cerințele de nivel cognitiv cu cele de limbă, pentru ca atât învățarea limbii, cât şi a conținutului să fie eficiente. Elevii trebuie să fie provocați din punct de vedere cognitiv şi lingvistic, iar pentru aceasta vom folosi un cadru pentru a susține procesul de învățare. Acest cadru trebuie să ofere suport pentru ca elevii să reuşească în sarcina primită, fără de care nu ar fi avut succes.

Care sunt etapele metodei?

Specialiştii europeni propun următoarele trei etape de lucru cu această metodă:

1. La prima etapă o importanţă deosebită se atrage lexicului. La lecţii se vorbeşte atât în limba maternă, cât şi în limba străină.

2. La etapa a doua lecţiile au loc doar în limba-ţintă (nonmaternă) cu mici explicaţii în limba maternă a elevilor. Se explică lexicul, unele expresii şi fraze, se lucrează cu materia gramaticală.

3. La etapa a treia, lecţiile se predau doar în limba-ţintă, toate instrucţiunile privind desfăşurarea lecţiei se oferă în limba studiată de elevi.

Aceşti specialişti recomandă ca studierea unei discipline să înceapă:

• de la o oră săptămânal;

• apoi să fie extinsă până la 3-4 ore săptămânal.

Se accentuează faptul că în predarea acestor discipline cu metoda CLIL pot fi antrenaţi 2 profesori: profesorul de la clasă şi un profesor instruit la acea disciplină care se predă într-o limbă străină. Aceşti profesori pot lucra atât împreună, cât şi separat.

Proiectele europene au fost privite de managerii şi de profesorii şcolilor româneşti drept excelente oportunităţi de dezvoltare profesională şi formare continuă, dar şi de dezvoltare şi promovare instituţională, nu doar prin abilitarea resursei umane a şcolii cu noi competenţe plurivalente, dar şi prin construirea de parteneriate valoroase la nivel naţional şi internaţional. În unele cazuri, care sunt însă mai degrabă izolate, un plus de motivaţie a constituit-o şi beneficiul, concomitent educaţional şi material, al

dotării instituţiei cu instrumentar didactic specific. Înscrierea şi participarea la proiecte europene de tip Erasmus+ utilizând metodologia CLIL a avut, în cazul unităţilor şcolare cuprinse în acest studiu, o primă motivaţie legată de oportunitatea unei deschideri formative extracurriculare, atât pentru cadrele didactice interesate, cât şi pentru elevi.

Din punctul de vedere al profesorilor, mobilităţile oferite de proiectele Erasmus+ au reprezentat şanse deosebite de completare a propriei formări profesionale, prin accesul la cursuri de pregătire, ateliere, vizite şi sesiuni de lucru cu experţi şi parteneri, prin posibilitatea asistenţei la lecţii-model şi la alte tipuri de practici educaţionale, prin schimburi de experienţă de ordin nonformal şi informal, prin utilizarea unor platforme online.

Pentru elevi, implicarea în cadrul proiectelor europene a venit în întâmpinarea unor nevoi de lărgire a orizontului cultural, de cunoaştere a unor sisteme, viziuni şi experienţe educaţionale diferite, dar şi a altor realităţi culturale, ţări şi oameni. Curiozitatea intrinsecă, apetitul epistemic şi existenţial pentru ceea ce este nou şi diferit reprezintă trăsături caracteristice ale noii generaţii, care reclamă multiplicarea ocaziilor de învăţare inedite, de tip informal şi nonformal. De asemenea, o motivaţie pragmatică la fel de importantă pentru elevii responsabil angajaţi într-un parcurs formativ de durată sau care vizează anumite ţinte profesionale o constituie nevoia de perfecţionare lingvistică, dincolo de ceea ce poate oferi programa şcolară. Mulţi elevi sunt conştienţi că limba engleză, franceză, germană, spaniolă reprezintă un atu determinant, care poate influenţa decisiv traseul academic superior, dar şi cariera lor viitoare. Ei sunt hotărâţi să ia parte la medii de învăţare diverse, mai „vii” sau mai apropiate de cele ale vieţii profesionale şi ale „vieţii reale”, care le permit progresul lingvistic şi dobândirea unor achiziţii considerate utile pentru dezvoltarea lor

PROIECTELE ȘI ROLUL ACESTORA ÎN ÎNVĂȚARE

Prof.înv.primar: Simion Anca-Mihaela
Școala Gimnazială Chetriș
Localitatea Tamași, județul Bacău

Pentru profesori relevanța învățării prin proiecte constă în dezvoltarea profesionalismului şi a colaborării cu colegii, precum şi posibilităţile de a construi relaţii cu elevii. Totodată, majoritatea cadrelor didactice apreciază un model adresat unor diverse categorii de elevi prin existența unei diverse game de oportunităţi în învăţare. Aceştia descoperă că elevii care beneficiază cel mai mult de acest tip de învăţare sunt cei în cazul cărora metodele de instruire tradiţionale nu sunt suficiente și eficiente.

Pentru majoritatea elevilor, stilul acesta de învăţare este unul foarte ofertant, fiindcă derivă din autenticitatea experienţelor. Aceștia îşi asumă comportamentul și rolul celor care lucrează într-un domeniu anume. Fie că elaborează o broşură turistică pentru a prezenta locurile cu semnificaţie istorică din comunitatea lor, fie că realizează un film documentar despre problemele de mediu sau realizează o prezentare despre avanjatele și dezavantajele construirii unui mall, elevii sunt implicaţi în activităţi reale, care au semnificaţie dincolo de sala de clasă sau şcoală.

Învățarea pe bază de proiecte presupune un angajament pe o perioadă îndelungată de timp, între o săptămână și un interval de învățare școlar și se poate implementa în format de grup, constituind o învățare de tip practic, de tip rezolvare a unei probleme specifice oamenilor, precum orientarea într-un mediu nou, căutarea unui loc de muncă sau aplicarea teoriilor despre electricitate prin construirea unui produs electronic. La final, proiectul va fi prezentat sub forma unui raport sau a unei prezentări a produsului în fața unui public.

Model de proiect

„Împreună pentru o nouă șansă''

1. **Cum putem ajuta comunitatea din care facem parte pentru a preveni abandonul școlar?**

   Implementarea proiectului reprezintă o investiție în copii și pentru copii, menita să identifice și să corecteze nivelul scăzut de educație, să prevină abandonul școlar și să îmbunătățească rata de succes școlar pentru copiii proveniți din medii dezavantajate, de a promova incluziunea socială și pentru a spori încrederea în beneficiile aduse de grădiniță ca și instituție de învățământ.

2. **Proiectarea unui plan pentru implementarea proiectului**

   Ne-am propus prin activitățile proiectate, unitatea școlară participantă, să devină un loc propice pentru copii, pentru petrecerea timpului de calitate, desfășurând activități remediale, dar și activități prin care aceștia își pot mări performanțele școlare și pot dobândi cunoștințe, priceperi sau deprinderi.

   GRUP ȚINTĂ: școlari din comunitate, cu vârste cuprinse între 6-10 ani, copii proveniți din familii defavorizate, din diverse categorii sociale, cu situație materială precară și copii de vârstă preșcolară care nu au frecventat grădinița până în prezent, copii cu CES, proveniți din familii monoparentale sau cu părinți decedați sau plecați în străinătate RESURSE UMANE: părinţii copiilor implicați în proiect, profesorii voluntari, alți voluntari, comunitatea.

RESURSE FINANCIARE: Consiliul local al comunei;

Fonduri obținute din vânzarea diferitelor produse în cadrul atelierelor realizate în școală.

3. **Stabilirea unui program**

Elevii vor participa la activitățile desfășurate de voluntari pe toată perioada anului școlar 2024-2025, în fiecare vineri, între orele 12.00-16.00.

Programul se va desfășura în incinta școlii, după cum urmează

12.00-13.00- servirea mesei

13.00-15.00- activități remediale

15.00-16.00- activități recreative cu scopul îmbunătățirii relațiilor sociale.

(Aceste activități nu se vor desfășura în perioada vacanțelor școlare sau a zilelor declarate oficial libere).

4. **Monitorizarea elevilor și a progresului proiectului**

Monitorizarea proiectului se va desfășura lunar, in ultima vineri a lunii, ora 16.00, prin organizarea unor ședințe informative la care vor participa voluntarii și părinții elevilor implicați, prin prezentarea unor fișe de progres școlar și prin chestionare aplicate elevilor participanți.

5. Evaluarea rezultatelor

Realizarea unui portofoliu cu lucrări

CD cu aspecte din timpul activităţilor şi album cu poze

Diplome pentru școlari

Diplome și adeverințe pentru cadrele didactice și voluntarii implicați în proiect.

6. **Evaluarea experienței**

Evaluarea experiențelor se va realiza în cadrul unei întâlniri finale, alături de toți participanții proiectului. Se vor purta discuții libere, se vor schimba impresii la cald, se vor aduce propuneri de activități suplimentare și completări de proiect pentru viitor.

Bibliografie:

Ulrich, Cătălina – *Învățarea prin proiecte. Ghid pentru profesori, E*ditura Polirom, Iași , 2016

MANAGEMENTUL CURRICULUMULUI

-Prezentare generală-

Autor: prof.înv.primar Orbu Roxana-Mădălina
Școala Gimnazială Valea Măcrișului, jud. Ialomița

Etimologia conceptului "curriculum" (la plural "curricula") se află în limba latină, în care termenul "curriculum" care are semnificaţii multiple, însă relativ apropiate; semnificaţia contemporană mai frecvent utilizată: parcurs, drum de viaţă sau carieră ("curriculum vitae"). Toate aceste semnificaţii sugerează un demers complet, comprehensiv, cuprinzător, însă sintetic, condensat, esenţializat şi dinamic, demers întreprins în realizarea unei acţiuni, în abordarea unui domeniu etc.

În sens larg, „Curriculum-ul este ansamblul experienţelor de învăţare prin care trece elevul pe parcursul traseului său şcolar”. **În sens restrâns** „Curriculum-ul reprezintă ansamblul documentelor şcolare care reglementează desfăşurarea activităţii şcolare: plan de învăţământ, programe şcolare, manuale, ghiduri de aplicare etc.”

Managementul Curriculumului este un proces esențial în domeniul educației și se referă la planificarea, dezvoltarea, implementarea și evaluarea programelor de învățare.

- **Scopul Managementului Curriculumului** este să se asigure ca programele de învățare îndeplinesc obiectivele educaționale și necesitățile elevilor într-o manieră eficientă ți eficace.
- **Obiectivul Managementului**

1. Asigură coerența în procesul de învățare
2. Contribuie la îmbunătățirea calității educației
3. Ajută la adaptarea programelor de învățare la nevoile și obiectivele educaționale

- **Componente ale Managementului Curriculumului**

1. **Identificarea și Definirea Obiectivelor** educaționale clare care să definească ce cunoștințe, abilități și competențe ar trebui să dobândească elevii; acestea trebuie să fie SMART (Specifice, Măsurabile, Atingibile, Relevante și Temporar definite)
2. **Dezvoltarea Conținutului** relevat și actualizat pentru a atinge obiectivele stabilite.
3. **Planificarea Procesului de Învățare**
   - Se aleg metodele de predare potrivite pentru a livra conținutul.
   - Se dezvoltă planuri de lecție și materiale didactice.
4. **Evaluarea și Măsurarea Performanței**
   - Se creează metode și instrumente de evaluare pentru a monitoriza progresul studenților.
   - Se analizează datele obținute din evaluare pentru a îmbunătăți curriculumul.
5. **Adaptarea Curriculumului** la schimbările din societate și învățare
   - Se iau în considerare feedback-ul studenților, al profesorilor și al părților interesate pentru a face ajustări.

- **Dezvoltarea Curriculumului:**

1. Elaborarea materialelor de învățare:

- Curriculumul poate include manuale școlare, resurse digitale, materiale video și alte resurse educaționale

2. Adaptarea la nevoile specifice:

- Curriculumul poate fi adaptat pentru a se potrivi nevoilor specifice ale elevilor, cum ar fi elevii cu nevoi speciale.

- **Implementarea Curriculumului:**

- Planificarea lecțiilor: Curriculumul este pus în aplicare de către profesori prin planificarea și predarea lecțiilor în funcție de obiectivele și conținutul curriculumului

- **Evaluarea si Masurarea performanței**

1. Evaluarea curriculumului:

- Evaluarea procesului: Curriculumul în sine este evaluat pentru a se asigura că rămâne actualizat și eficient în atingerea obiectivelor.

- Evaluarea rezultatelor: Rezultatele elevilor sunt evaluate pentru a determina dacă curriculumul a fost eficace în dezvoltarea competențelor și cunoștințelor dorite.

2. Ajustarea Curriculumului

- Feedback și îmbunătățiri continue: Curriculumul este ajustat pe baza feedback-ului de la profesori, elevi, părinți și alți factori relevanți pentru a îmbunătăți procesul de învățare.

- **Rolul Managementului Curriculumului in diverse contexte**

1. Școlile și instituțiile de învățământ folosesc managementul curriculumului pentru a oferi o educație de calitate și pentru a îndeplini obiectivele educaționale.
2. Universitățile și colegiile utilizează managementul curriculumului pentru a dezvolta programe de studiu și a se adapta la nevoile studenților și ale industriei.
3. În mediul de afaceri, managementul curriculumului se aplică pentru dezvoltarea de programe de instruire și dezvoltare a angajaților.

Importanța activităților de cunoașterea mediului

Prof.înv.preșc.Limbașan Ilona
Școala Gimnazială nr.88, București, Sector3

Unitățile de învățământ reprezintă un veritabil mijloc de acțiune în formarea generațiilor viitoare,adresându-se unui segment larg al opiniei publice ,iar pe de altă parte,în mod practic,procesele instructiv educative fiind dependente de calitatea profesorilor dar și de cea a elevilor.Școala are un rol hotărâtor în crearea unei societăți care să nu fie indiferentă față de mediul său,societate care ar putea deveni distructivă sau autodistructivă.

Educația preșcolarilor și chiar a antepreșcolarilor este importantă pentru:dezvoltarea sentimentului de afecțiune față de tot ce îi înconjoară;corectarea atitudinilor comportamentale sau chiar suplinirea părinților în formarea comportamentului copiilor;transmiterea unor noi cunoștințe și lămurirea ,corectarea informațiilor pe care le au din familie prin intermediul televizorului sau prin basme;formarea unor viitoare personalități.

Activitățile de cunoașterea mediului desfășurate în grădiniță sunt extrem de importante pentru dezvoltarea copiilor, deoarece le ofera posibilitatea de a interacționa direct cu lumea din jurul lor și de a descoperi lucruri noi. Aceste activități contribuie la formarea unui comportament ecologic responsabil și la dezvoltarea abilităților cognitive, sociale și emoționale ale copiilor.

Prin activitățile de cunoașterea mediului, copiii învață să observe, să exploreze și să înțeleagă mai bine elementele naturale și sociale din jurul lor. Acest lucru îi ajută să dezvolte capacitatea de a analiza și de a face conexiuni între diferite fenomene sau situații, precum și capacitatea de a lua decizii informate.

De asemenea, activitățile de cunoașterea mediului îi învață pe copii să respecte și să aprecieze natura și mediul înconjurător, să aprecieze diversitatea culturală și să manifeste grija față de cei din jur. Aceste aspecte sunt esențiale pentru formarea unei conștiițe ecologice și a unei atitudini responsabile față de mediu.

În concluzie, activitățile de cunoașterea mediului în grădiniță sunt esențiale pentru dezvoltarea armonioasă și echilibrată a copiilor, contribuind la formarea unei atitudini pozitive față de mediul înconjurăor și la dezvoltarea unor valori și comportamente sustenabile.

Educația ecologică a preșcolarilor se realizează mai ales la nivel afectiv,îndeosebi prin accentuarea aspectelor ce țin de legaturile emoționale,cunoasterea mediului fiind necesar să inceapă de la cele mai fragede vârste.La copil se conturează sentimente ce se manifestă prin atitudini ce dovedesc atenția acordată de acesta mediului.

Puterea exemplului este foarte importantă la această varstă deoarece copiii imită ceea ce văd în jurul lor.Copiii sunt dornici să participe la acțiuni de amenajare a locului unde trăiesc și se joacă.

Copiii se implică cu plăcere în activități de îngrijire a plantelor și animalelor dar trebuie sa fie la fel de entuziasmați și la participarea la acțiuni de curățenie și îngrijire a spatiului de joacă.Cu ajutorul cadrelor didactice copiii îsi pot forma comportamente ce dovedesc dorința de a nu deteriora locul în

care se află.Acțiunile de igienizare ajută la realizarea educației ecologice,deoarece prin intermediul acestui tip de educație putem afla modul cum este structurat mediul și cum functionează,ne explicăm problemele cu care se confruntă mediul și putem identifica soluțiile ce pot fi folosite pentru remedierea acestor probleme.

Cunoașterea mediului ajută copiii să afle despre mediu:își formează un comportament adecvat supraviețuirii sale și a tuturor formelor de viață de pe Pământ;ia atitudine față de problemele cu care se confruntă mediul;formulează soluții pentru rezolvarea problemelor de mediu; atrag atenția celor din jur asupra comportamentului lor față de mediu.Constatăm la copil ceea ce unii numesc''NEVOIA DE ORDINE'',respectarea regulilor sociale ce guvernează cele mai simple conduite și constituie instrumente de afirmare a eului și a personalității.

Activitățile copiilor sunt mult mai eficiente dacă există termeni de referință concreți care să-i readucă în memorie soluții de rezolvare si să-i dea posibilitatea de a se corecta prin confruntarea afirmațiilor cu realitatea,acesta este motivul pentru care metoda principală de desfășurare a procesului instructiv-educativ este observarea.

Această metodă constă în urmărirea independentă premeditată,intenționată,cu scop,realizată planificat și sistematic,utilizându-se dacă e nevoie de instrumente tehnice.

Observarea este o metodă de cunoaștere directă a realității,subiectul cunoscător aflându-se în contact direct,senzorial cu realitatea de cunoscut.

Educația de mediu reprezintă procesul care servește la recunoașterea valorilor mediului înconjurator și la clasificarea conceptelor privind mediul,iar scopul său este de a promova formarea aptitudinilor și atitudinilor necesare pentru a înțelege interrelețiile dintre oameni,cultura și mediul înconjurător,pentru dezvoltarea activității conștiente și responsabile care are drept scop îmbunătățirea calității mediului.

Civilizația umană are rol important în evoluția ecosistemelor de pe planeta noastră dar din păcate,omul nu pare să fie conștient de imensul rol pe care il are.

Copiii sunt sprijiniți spre conștientizare spre atingerea unui nivel de cunoștințe și atenție față de mediu și problemele sale.

Copiii trebuie să înțeleagă modul de funcționare al mediului înconjurător,de apariție a problemelor cu care se confruntă acesta și de rezolvare a acestor probleme.

Copiii trebuie să-și însușească un set de valori și să manifeste grija pentru mediu,precum și să posede motivație și dorință pentru a participa la acțiuni menite să îmbunătățească starea mediului.Prin formarea de abilități,priceperi și deprinderi ,copiii sunt sprijiniți pentru a-și forma și dezvolta abilități necesare identificării și investigării problemelor de mediu și în scopul participărilor la rezolvarea acestora.

Copiii sunt ajutați să-și însușească experiența,capacitatea de a folosi cunoștințele și abilitățile formate în luarea unor decizii bine gândite ,pozitive ,pentru rezolvarea problemelor de mediu. Dacă ne întrebăm ce șanse are educația de mediu într-o lume mânată de interese și ce efecte ar avea,nu trebuie să fim părăsiți de optimism,să fim convinși, că începută de la o vârstă mai fragedă,cunoașterea mediului înconjuraăor are șanse mari pentru un mediu curat și sănătos.

FAMILIA- INFLUENȚĂ HOTĂRÂTOARE ASUPRA FORMĂRII CARACTERULUI COPIILOR

Onofreiciuc Ionela- Școala Primară Piatra-Stoenești
Județ Argeș

Despre procesul educațional

În contextul actual, în procesul educațional sunt antrenați diferiți factori, însă sunt solicitate cu prioritate școala, familia și comunitatea. Contribuția acestora va fi valoroasă dacă acești factori își vor unifica eforturile în același sens, urmărind aceleași deziderate. În situația în care concepțiile și proiecțiile celor trei sunt divergente, nu sunt în consens, educația unuia este în detrimentul celeilalte. Ideal este să existe unitate de vederi în definirea personalității copilului, iar demersurile educaționale pe care le întreprind să fie convergente, să sprijine eforturile celuilalt pentru un scop comun.

Educația în familie

Familia ocupă locul central în viața copilului aici el își trăiește primii ani, află informațiile inițiale, își însușește valorile, începe să descopere lumea și pe sine, acumulează și simulează modele de comportament, care îi determină ulterior personalitatea.

Educația în familie constă într-un ansamblu de acțiuni sistematice orientate spre formarea și dezvoltarea calităților intelectuale, morale și fizice ale copilului, acțiuni care încep să fie realizate odată sau chiar înainte de conceperea lui.

Pentru orice persoană copil,adolescent,tânăr, adult familia este mediul natural cel mai favorabil pentru formarea, dezvoltarea și afirmarea lui, asigurând condiții de securitate și protecție, atât fizică, cât și psihică, în orice perioadă a vieții. Aici se conturează concepția despre viață și conceptul de sine. Cei șapte ani de acasă, ca și lipsa lor, marchează destinul fiecărui om. Dacă în familie nu doar s-a vorbit despre cele sacre, despre adevăr, bine, frumos, dragoste, respect, toleranță, ci copilul a simțit cum e să fii iubit, a fost obișnuit să manifeste dragoste față de cei dragi, să-i respecte pe cei mai în vârstă, să spună adevărul, știind că va fi tratat cu îngăduință, să aprecieze binele și frumosul, să se îngrijească de cele sacre, acel copil va crește iubitor, politicos, tolerant, responsabil.

Importanța exemplului pozitiv în procesul de educație

Unul dintre cele mai eficiente mijloace în educația copilului este modelul sau exemplul. Este esențial ca acesta să fie unul pozitiv și utilizat cu pricepere. Importanța exemplului pozitiv în procesul de educație se bazează pe tendința înnăscută a copilului de a imita. Din frageda copilărie el imită persoanele care îi sunt apropiate. Incontestabil, pentru copil părinții constituie primele modele de viață și de comportament. Psihologii au ajuns la concluzia că, în copilărie, întregul comportament al copiilor reprezintă o copie fidelă a comportamentului părinților. De aceea, părinții trebuie să aibă mare grijă cum se comportă cu și în preajma copilului său, să conștientizeze faptul că el nu are nicio vină pentru problemele cotidiene, îngrijorările sau frustrările lor, trebuie să-și controleze nervii sau izbucnirile de mânie. El merită un mediu echilibrat și multă dragoste.

Atmosfera afectivă în familie are o influență hotărâtoare asupra dezvoltării psihice în mica copilărie. În primii ani de viață copilul răspunde la tot ce se întâmplă în jur prin reacții emotive, care vor

determina atitudinile de mai târziu. Năzuințele copilului se formează în copilărie, fiind influențat de cei din jur. În familie copilul învață limbajul ți comportamentul social, își formează aspirații și idealuri, convingeri și aptitudini, sentimente, trăsături de voință și caracter. Întotdeauna ambianța, climatul din familie influențează în raport cu natura sa, personalitatea copilului. Marele pedagog John Locke, convins de puterea exemplului în familie, afirma Nu trebuie să faceți în fața copilului nimic din ceea ce nu vreți să imite.

Din experiența profesională , am remarcat în ultimii ani o exacerbare a lipsei de bun simț și a violenței din partea copiilor, sub ochii îngăduitori ai părinților sau uneori, având consimțământul tacit sau vizibil al acestora, care din prea multă dragoste aprobă cu nonșalanță comportamentul reprobabil al acestora.

Aceștia nu realizează că greșesc, cultivând acest tip de comportament dăunător, care ne amintește de personajul lui Caragiale. Mai târziu psihologul austriac A. Adler menționa că în formarea personalității copilului un rol important îl joacă constelația familială, relațiile dintre părinți și copii.

Modelele de conduită oferite de părinți, calitatea afectivă a căminului familial creează condiții favorabile pentru formarea și afirmarea unei personalități, apte a se integra eficient în societate, respectând normele și legile acesteia.

E bine să se țină cont de faptul că, lipsiți de influența benefică a unui mediu familial favorabil, deseori din cauza stilului comportamental neadecvat al părinților, al deficitului de afecțiune și încredere în relațiile cu aceștia, copiii ajung să săvârșească abateri de la normele de conviețuire socială.

Influențele educaționale ale familiei asupra dezvoltării personalității viitorului adult

Educația în familie ocupă un loc important în formarea puiului de om, care trebuie să găsească aici condiții de dezvoltare fizică , perceptivă, intelectuală, personală și socială. Din primii ani de viață personalitatea adultului de mai târziu prinde contur și se manifestă prin elemente concrete cum sunt temperament, caracter, însușiri, capacități, abilități și aptitudini.

Cei șapte ani de acasă sunt hotărâtori în procesul de adaptare și integrare la viața socială și așa marcată de influențele mediului socio- economic. Familia trebuie să asigure sentimentul de confort și siguranță. o ambianță frământată de tensiuni familiale, lipsită de afecțiune, stare de indiferență, cu acte de violență va duce la reacții de inadaptare în societate și reacții de respingere a acestuia în colectivitate.

Zestrea de echilibru relațional și adaptativ pe care copilul o moștenește din tiparul reprezentat de familia sa este cea mai sigură investiție pe terenul viitoarei lui personalități, asigurndu-i detenta realizării de sine și a succesului în general.

Din contră, dacă este crescut într-un climat tensionat, conflictual, instabil, copilului se poate inhiba, ba chiar se poate maturiza afectiv și conjunctiv.

Familia este instituția primordială unde copilului se bucură de cea dintâi școală a vieții. Copiii învață din felul în care trăiesc.

,, Dacă trăiesc în încurajare, copiii învață să fie încrezători.

Dacă trăiesc în acceptare, copiii învață să iubească.

Dacă trăiesc în aprobare, copiii învață să se placă pe sine.

Dacă trăiesc înconjurați de recunoaștere, copiii învață că este bine să ai un țel.

Dacă trăiesc împărțind cu ceilalți , copiii învață generozitatea.

Dacă trăiesc în bunăvoință și considerație, copiii învață respectul.

Dacă trăiesc în prietenie, copiii învață că e plăcut să trăiești pe lume.”

(Doroty Law Nolte)

„ Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.” (Maria Montessori – Descoperirea copilului)

“Într-o țară așa de frumoasă, cu un trecut așa de glorios, în mijlocul unui popor atât de deștept, cum să nu fie o adevărată religie iubirea de patrie și cum să nu-ți ridici fruntea, ca falnicii strămoși de odinioară, mândru că poți spune:”Sunt român!”(Alexandru Vlahuță)

Carențele educaționale

Toate instituțiile , comunitatea, societatea și adulții trebuie să garanteze și să asigure dezvoltarea normală a fiecărui copil, în orice colț al lumii, întrucât el este în germen viitorul , certitudinea, progresul și speranța. nedezvoltarea, devierea comportamentală, promiscuitatea și suferința fac din ce în ce mai multe victime printre copii, marcând destinul lor în chip nefericit.

Uneori indiferența, alteori agresivitatea, lipsa de înțelegere și de afecțiune, neputința adulților ori marginalizarea de către societate, familie și chiar instituții sunt responsabile de o autentică degradare umană, înjositoare pentru copil, dar și pentru mediul în care trăiește.

În Noul Testament se scrie dacă rădăcinile sunt sfinte atunci și ramurile sunt. Această parabolă ne subliniază faptul că dacă răul coboară spre copii și ajunge să-i infesteze, atunci și trunchiul și ramurile națiunii se vor ofili, iar copacul va putrezi.

Ca educatori, ne revine sarcina imensă a educației copiilor. Nu numai cu numele, ci cu fapta și cu vocația trebuie să reflectăm stăruitor, să acceptăm libertatea de afirmare, posibilitatea de a achiziționa comportamente adecvate și discernământ în ceea ce facem.

Bibliografie

1. Dumitrana, Magdalena – Copilul, familia, grădinița, București, Editura Compania, 2000
2. Mărgineanu, Nicolae – Condiția umană, București, Editura Științifică, 1973
3. Vințanu, Nicolae – Educația adulților, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1998.

Stimularea elevilor în clasă

RĂDOI LILIANA-RAMONA
Școala Gimnazială *OPREA IORGULESCU*

Copiii sunt însetaţi de cunoaşterea lumii din jurul lor. Ei trebuie încurajaţi să se gândească la ceea ce fac şi nu la cât de bine execută. Însă putem şi trebuie să-i influenţăm. Misiunea pedagogilor nu este nici să motiveze elevii,dar nici să stea degeaba; misiunea lor este de a oferi condiţiile care facilitează procesul învăţării. După cum au formulat unii psihologi, provocarea este să nu aşteptăm „până când este interesat un individ, ci să oferim un mediu stimulator care poate fi perceput de către elev drept conţinând opţiuni viabile şi valoroase, care pot duce la performanţă şi învăţare încununate de succes".

Cercetările disponibile ne arată că, dacă încurajăm copiii să se implice complet în activitatea la care lucrează şi să nu-şi mai facă griji legate de performanţa lor, contribuim la „un tipar motivaţional care are mari şanse să promoveze o implicare de lungă durată şi performanţă în procesul de învăţare". Însă cum stimulăm motivaţia copiilor şi cum obţinem acel sentiment al descoperirii? Mai mulţi autori s-au oprit asupra câtorva sugestii:

- **Folosirea învăţării active**. Ca şi adulţii, copiii învaţă cel mai eficient când pot să vadă şi să atingă, nu doar să stea în bancă şi să asculte.
- **Oferirea unui motiv pentru teme.** „Dacă o temă nu este valoroasă în sine, probabil n-ar trebui să o daţi" [3]. Ar trebui să le oferim măcar un indiciu elevilor la fiecare temă.
- **Stârnirea curiozităţii.** Oamenii sunt curioşi prin natura lor faţă de ceva căruia nu-i pot anticipa rezultatul final, sau, odată ce află acest rezultat, faţă de aspectele neprevăzute. Adulţii care citesc poveşti opresc la mijlocul frazei şi întreabă: "Ce crezi că urmează?" sau "De ce crezi că a făcut asta?". Aici stă sursa motivaţiei intrinsece şi, exploatând cu pricepere acest aspect, putem atrage şi elevii mai mari către activitate.
- **Fiţi un exemplu.** Copiii ar trebui să-şi audă profesorul vorbind despre ce aspecte îi plac în meseria lui şi să-l vadă că are preocupări intelectuale pentru propria-i plăcere. Profesorii mai pot oferi un exemplu şi când admit că nu ştiu ceva.
- **Nu respingeţi greşelile.** Profesorii experimentaţi ascultă cu atenţie când elevii greşesc. Nu se enervează, deoarece ştiu că greşelile nu înseamnă neapărat neglijenţă sau lene. Greşelile oferă informaţii despre cum gândeşte elevul. Nu ar trebui corectate rapid fără să fie explicate. Chiar mai important, este puţin probabil ca elevii care se tem de greşeli să ceară ajutor, să-şi asume riscuri din punct de vedere intelectual şi să fie motivaţi.

Rolul elevilor în învăţământul tradiţional este să reţină informaţiile transmise de profesor iar pentru a facilita procesul aplicăm recompensa pentru succes, pedeapsa pentru eşec şi un sistem de notare elaborat pentru a nu pierde din ochi transferul de informaţie.

Studiile au demonstrat că participarea la grupuri cu o bună funcţionalitate şi cooperare face elevii să aibă o părere mai bună faţă de sine, faţă de ceilalţi şi faţă de obiectul de studiu. Învăţarea prin cooperare are succes atât pentru copiii de grădiniţă, cât şi pentru elevii din clasele mari, pentru elevii care fac eforturi să înţeleagă, dar şi pentru cei care prind din prima. Totuşi, pe cât este de vital să ne

rupem de contextul tradiţional individualist şi de setările competitive, pe atât este de important sa depăşim modelul behaviorist de instruire.

În acest moment, sarcinile care le sunt date copiilor implică foarte puţin gândirea creativă şi foarte mult învăţatul pe de rost. Informaţia este prezentată în mod abstract, disociată de contextele în care ar putea avea un rol evident pentru viaţa de zi a copiilor. Subiectele sunt prezentate când sunt cerute de programa şcolară, şi nu când anumiţi copii sunt interesaţi în mod special gata să înveţe despre ele.

Ne întrebăm de ce elevii nu sunt motivaţi, de ce abandonează şcoala, de ce nu se ridică la aşteptări, în contextul unei programe şcolare neatrăgătoare. Ne înfuriem când visează cu ochii deschişi sau inventează ceva să se amuze. Fiecare profesor căruia i se spune ce materie să acopere, când să o predea şi cum să evalueze performanţa copiilor ştie că entuziasmul faţă de muncă păleşte brusc când intervine controlul. Dacă învăţarea se reduce la a urma ordine, elevii pur şi simplu nu o vor recepta cum ar fi făcut-o dacă ar fi avut ceva de spus despre ceea ce trebuie să execute.

În fiecare zi ar trebui să fie cel puţin un interval de timp în care copiii să poată alege ce vor face: să înceapă cu temele, să scrie în caiet, să citească ce vor sau să lucreze la proiecte artistice.

BIBLIOGRAFIE:

1.Alfie Kohn- ***Pedepsiti prin recompense, ed.*****MULTI MEDIA EST PUBLISHING*****, 2014***

2.Thomas Gordon, Noel Burch- ***Profesorul eficient,ed.Trei, 2011***

ACTIVITĂȚILE EXTRACURRICULARE – ASPECTE GENERALE

Radulescu Delia
Scoala Gimnaziala "Ion Țuculescu", Craiova

Educaţia prin activităţile extracurriculare urmăreşte identificarea şi cultivarea corespondenţei optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viaţă civilizat, precum şi stimularea comportamentului creativ în diferite domenii. Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoştinţe punându-i in contact direct cu obiectele şi fenomenele din natură.

Activitatea extraşcolară este segmentul de educaţie, care asigură în mare parte transferul de cunoştinţe, acumulate de către elevi în cadrul programului standard de ore obligatorii (curriculum formal) în practică, ceea ce oferă elevului deprinderi practice de a implementa în practică cunoştinţele teoretice acumulate.

Activitatea educativă școlară și extrașcolară dezvoltă gândirea critică și stimulează implicarea tinerei generații in actul decizional în contextul respectării drepturilor omului si al asumării responsabilităților sociale, realizându-se, astfel, o simbioza lucrativa intre componenta cognitiva si cea comportamentala. În urma plimbărilor, a excursiilor in natura, copiii pot reda cu mai multa creativitate si sensibilitate, imaginea realităţii, în cadrul activităţilor de desen şi modelaj, iar materialele pe care le culeg, sunt folosite în activităţile practice, în jocurile de creaţie. La vârsta şcolară, copiii sunt foarte receptivi la tot ce li se arata sau li se spune în legătură cu mediul, fiind dispuşi să acţioneze în acest sens.

Pedagogul american Bruner consideră că „oricărui copil, la orice stadiu de dezvoltare i se poate preda cu succes, într-o formă intelectuală adecvată, orice temă", dacă se folosesc metode şi procedee adecvate stadiului respectiv de dezvoltare, dacă materia este prezentată „într-o formă mai simplă, astfel încât copilul să poată progresa cu mai multă uşurinţă şi mai temeinic spre o deplină stăpânire a cunoştinţelor". Oricât ar fi de importantă educaţia curriculară realizată prin procesul de învăţământ, ea nu epuizează sfera influenţelor formative exercitate asupra copilului.

Rămâne cadrul larg al timpului liber al copilului, în care viaţa capătă alte aspecte decât cele din procesul de învăţare şcolară. În acest cadru, numeroşi alţi factori acţionează, pozitiv sau nu, asupra dezvoltării elevilor. Educaţia prin activităţile extracurriculare urmăreşte identificarea şi cultivarea corespondenţei optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viaţă civilizat, precum şi stimularea comportamentului creativ în diferite domenii. Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoştinţe punându-i in contact direct cu obiectele şi fenomenele din natură. Trebuinţa de se juca, de a fi mereu în mişcare, este tocmai ceea ce ne permite să împăcăm şcoala cu viaţa. Dacă avem grijă ca obiectivele instructiv – educative să primeze, dar să fie prezentate în mod echilibrat şi momentele recreative, de relaxare, atunci rezultatele vor fi întotdeauna deosebite. În cadrul acestor activităţi elevii se deprind să folosească surse informaţionale diverse, să întocmească colecţii, să sistematizeze date, învaţă să înveţe. Prin faptul că în asemenea activităţi se supun de bună voie regulilor, asumându-şi responsabilităţi, copiii se autodisciplinează. Cadrul didactic are, prin acest tip de activităţi, posibilităţi deosebite să-şi cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influenţeze dezvoltarea, să realizeze mai

uşor şi mai frumos obiectivul principal al scolii şi al învăţământului primar – pregătirea copilului pentru viaţă. Scopul activităţilor extraşcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activităţi cât mai variate şi bogate în conţinut, cultivarea interesului pentru activităţi socio-culturale, facilitarea integrării în mediul şcolar, oferirea de suport pentru reuşita şcolară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale şi corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Modernizarea şi perfecţionarea procesului instructiv-educativ presupune îmbinarea activităţilor şcolare cu activităţile extraşcolare. Îmbinarea acestora are numeroase valenţe formative.

Activităţile extracurriculare se referă astfel la totalitatea activităţilor educative organizate şi planificate în instituţiile de învăţământ sau în alte organizaţii cu scop educaţional, dar mai puţin riguroase decât cele formale şi desfăşurate în afara incidenţei programelor şcolare, conduse de persoane calificate, cu scopul completării formării personalităţii elevului asigurată de educaţia formală sau dezvoltării altor aspecte particulare ale personalităţii acestuia.

Activităţile extracurriculare oferă oportunităţi pentru dezvoltarea unor competenţe, în raport cu anumite obiective ce inspiră şi provoacă educabilul, atât pentru succesul lui educaţional, cât şi pentru cel din viaţa de zi cu zi. Acestea au o valoare importantă atât pentru dezvoltarea socială a educabilului, cât şi pentru cea personală, prin demersuri specifice şi particulare. Deşi activităţile specifice educaţiei formale urmăresc anumite finalităţi menţionate anterior, totuşi ele nu uzitează la maxim de valorizarea unor competenţe precum: dezvoltarea unor abilităţi interpersonale, muncă în echipă, iniţierea şi implementarea unor proiecte personale sau în echipă, deprinderi de învăţare a modului cum să înveţi etc.

Activitatea extracurriculară e o componentă educaţională valoroasă şi eficientă căreia orice cadru didactic trebuie să-i acorde atenţie, adoptând el, în primul rând, o atitudine creatoare, atât în modul de realizare al activităţii, cât şi în relaţiile cu elevii, asigurând astfel o atmosferă relaxantă care să permită stimularea creativă a elevilor. Diversitatea activităţilor extraşcolare oferite creşte interesul copiilor pentru şcoală şi pentru oferta educaţională.

Educaţia extracurrriculară (realizată dincolo de procesul de învăţământ) îşi are rolul şi locul bine stabilit în formarea personalităţii copiilor noştri. Educaţia prin activităţile extracurriculare urmăreşte identificarea şi cultivarea corespondenţei optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viaţă civilizat, precum şi stimularea comportamentului creativ in diferite domenii. Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoştinţe punându-i în contact direct cu obiectele si fenomenele din natura.

Trebuinţa de se juca, de a fi mereu în mişcare, este tocmai ceea ce ne permite să împăcăm şcoala cu viaţa. Dacă avem grijă ca obiectivele instructiv – educative să primeze, dar să fie prezentate în mod echilibrat şi momentele recreative, de relaxare, atunci rezultatele vor fi întotdeauna deosebite.

În cadrul acestor activităţi elevii se deprind să folosească surse informaţionale diverse, să întocmească colecţii, să sistematizeze date, învaţă să înveţe. Prin faptul că în asemenea activităţi se supun de bună voie regulilor, asumându-şi responsabilităţi, copii se autodisciplinează.

Cadrul didactic are, prin acest tip de activităţi, posibilităţi deosebite să-şi cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influenţeze dezvoltarea, să realizeze mai uşor şi mai frumos obiectivul principal al scolii şi al învăţământului primar – pregătirea copilului pentru viaţă.Scopul activităţilor extraşcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activităţi cât mai variate şi bogate în conţinut, cultivarea interesului pentru activităţi socio-culturale, facilitarea integrării în mediul şcolar, oferirea de suport pentru reuşita şcolară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale şi corelarea aptitudinilor

cu atitudinile caracteriale.

Oricât ar fi de importantă educaţia curriculară realizată prin procesul de învăţământ, ea nu epuizează sfera influenţelor formative exercitate asupra copilului. Rămâne cadrul larg al timpului liber al copilului, în care viaţa capătă alte aspecte decât cele din procesul de învăţare şcolară. În acest cadru, numeroşi alţi factori acţionează pozitiv.

Ca orice demers orientat către o finalitate, activitatea extracurriculară presupune o anume structurare şi organizare, asigurate de corelarea activităţilor de proiectare,implementare şi evaluare. Reuşita activităţilor extracurriculare rezidă deci în gestionarea celor trei procese şi în asigurarea relaţiei ce se stabileşte între acestea. În cadrul activităţilor extracurriculare, cele trei procese nu se constituie în procese originale,diferite cu mult de caracteristicile identificabile în orice situaţie educaţională din şcoală,dar esenţa lor stă în particularizare, prin prisma specificului categoriei de activităţi extracurriculare pe care le vizează. Există însă nişte repere generale, identificabile în cadrul fiecărui proces, indiferent de tipul de activitate extracurriculară avută în vedere.

Pornind de la criteriul *locului desfăşurării activităţilor extracurriculare* şi instituţia care le gestionează, le putem clasifica în:

- activităţi extracurriculare desfăşurate în instituţiile de învăţământ, dar în afara clasei şi a lecţiei;
- activităţi extracurriculare desfăşurate în afara instituţiilor de învăţământ, dar sub incidenţa acestora;
- activităţi extracurriculare desfăşurate în instituţiile de învăţământ, de alte instituţii cu funcţii educative;
- activităţi extracurriculare desfăşurate în afara instituţiilor de învăţământ, de alte instituţii cu funcţii educative.

În funcţie de grupul ţintă vizat şi dimensiunea acestuia, activităţile extracurriculare sunt:

- activităţi cu întreaga clasă de elevi;
- activităţi realizate pe grupe de elevi;
- activităţi individualizate;

În funcţie de finalitatea urmărită, activităţile extracurriculare pot fi:

- activităţi cu caracter predominant informativ;
- activităţi cu caracter predominant formativ;

În funcţie de dimensiunea educaţională dominantă, activităţile extracurriculare sunt:

- activităţi de educaţie intelectuală;
- activităţi culturale;
- activităţi sportive;
- activităţi artistice;
- activităţi de educaţie morală.

Activităţile extraşcolare vizează de regulă acele activităţi cu rol complementar orelor clasice de predare-învăţare. Aria lor e dificil de delimitat. Pot fi excursii şi vizite la muzee, cinematografe, teatre, operă, balet, pot fi excursii şi vizite la instituţii publice sau alte obiective de interes comunitar, pot fi vizite la alte şcoli, pot fi activităţi artistice, de hobby, cluburi tematice şi echipe sportive, pot fi activităţi legate de protecţia mediului.

Există câteva caracteristici de bază ale activităţilor extraşcolare:

1.în funcţie de sursă,**înglobează activităţile organizate de către şcoli**(înafara mediului şcolar) **şi de către alte instituţii extraşcolare specializate**(centre de creaţie a copiilor/ centre de creaţie tehnică, centre ale tinerilor turisti/scoli, cluburi sportive,scoli de muzică şi de arte pentru copii)

2.**au un rol complementar rolului şcolii**, văzută ca sistem puternic formalizat de transmitere de cunoştinţe şi sunt venite din nevoia ca şcolile să „asigure experienţe care să susţină dezvoltarea în ansamblu a elevilor” (Holland şi Andre, 1987).

3.**depind de contextul mai larg, sunt parte a sistemului şcoală –familie–comunitate.**Dezvoltarea adolescenţilor depinde de un întreg sistem de fenomene şi relaţii, iar activităţile extraşcolare/ extracurriculare reprezintă un element fundamental în reţeaua şcoală –familie –comunitate: „sunt parte din instituţii extraşcolare şi comunităţi şi sunt influenţate de familii şi colegi.”

3.**oferă posibilitatea de exprimare şi explorare a identităţii, dezvoltă capitalul social al tinerilor.**

Activităţile extraşcolare generează capital social şi uman şi constituie un mediu formator mai atractiv în afara contextului academic. Adolescenţii îşi formează identitatea prin dezvoltarea de abilităţi, descoperirea de preferinţe şi prin auto-asocierea cu alţii.

Participarea la activităţi extraşcolare/extracurriculare îi ajută pe adolescenţi să se înţeleagă pe ei înşişi prin observarea şi interpretarea propriului comportament din timpul participării la aceste activităţi. În plus, cercetările indică rolul important al activităţilor extracurriculare în dezvoltarea capitalului social în rândul celor care iau parte la ele.

Funcţiile generale ale activităţilor extracurriculare sunt:

·Funcţia socială a activităţilor extracurriculare este confirmată de asigurarea unui cadru de manifestare optim interrelaţionării, dezvoltării abilităţilor de muncă în echipă, ideii de apartenenţă la un grup, formării educabilului ca cetăţean activ-participativ, abilităţi cerute individului de către societatea contemporană. Se asigură astfel, renunţarea la un şablon al modelului de elev, în favoarea cerinţei prioritare de a-i pune pe elevi „în contact cu realitatea”, astfel încât, fiecare dintre ei „să fie liber să-şi dezvolte gândirea proprie şi valorile şi în care, să fie stimulate răspunsurile creative la realitate”

·Funcţia culturală a activităţilor extracurriculare se realizează prin vehicularea unor valori ale educaţiei axiologice, atât la nivel naţional, cât şi internaţional. Diversele tipuri de activităţi extracurriculare sunt centrate pe formarea şi dezvoltarea dimensiunii culturale a personalităţii elevului.

·Funcţia economică a activităţilor extracurriculare se manifestă atât prin pregătirea şi perfecţionarea educabilului, ca viitoare forţă de muncă creatoare, dar şi prin valorificarea potenţialului educabilului, ca o condiţie esenţială pentru asigurarea creşterii economice într-o ţară.

Printre funcţiile specifice ale activităţilor extracurriculare amintim:

·Funcţia de întărire a învăţării realizate în cadru formal, prin diversificarea şi extindere

·Funcţia de suplimentare a curriculumului cu experienţe de învăţare care nu sunt posibil de realizat în clasa de elevi (clubul de dans, consiliile elevilor). Aceste experienţe valorifică principiile învăţării depline şi asigură suport pentru petrecerea timpului liber al elevilor.

·Funcţia de integrare a cunoştinţelor din diferite domenii de activitate ale elevului. Activităţile extracurriculare nu oferă conţinuturi abstracte, izolate, ci se fundamentează pe interconexiunea cu diferite aspecte din viaţa reală, valorificând rezolvarea de probleme reale din diverse perspective.

·Funcţia de democratizare, activităţile extracurriculare asigurând un cadru propice pentru realizarea obiectivelor unei vieţi construite pe principiile democraţiei. Unul dintre scopurile acestor activităţi este eludarea barierelor de comunicare şi interacţiune socială ce pot apărea în educaţia formală.
·Adăugăm acestor funcţii şi pe cea suportiv-compensatorie, de dezvoltare a aptitudinilor, motivaţiei, sensibilităţii umane în general,
simţului valorilor, creativităţii, planului atitudinal al personalităţii educabilului.

O grădiniță pentru toți

Prof. înv. preşcolar Erofei Claudia-Aurelia
Grădinița cu PP Nr. 3, Tulcea

„Eu sunt copilul! Tu ţii în mâinile tale destinul meu.Tu determini în cea mai mare măsură, dacă voi reuşi sau voi eşua în viaţă! Dă-mi, te rog, acele lucruri care să mă îndrepte spre fericire. Educă-mă, te rog, ca să pot fi o binecuvântare pentru lume". (Din „Child's Appeal", Mamie Gene Cole)

Grădinița are ca scop crearea unui program coerent și coordonat de incluziune a tuturor copiilor preşcolari- cu diferite dizabilități, de alte etnii, proveniență socială etc. și pregătirea celorlalți copii în vederea acceptării acestora alături de ei prin implementarea unor strategii coerente de dezvoltare a conștiinței și a comportamentelor copiilor în spiritul toleranței şi nediscriminării, a acceptării de șanse egale pentru toți copiii.

Pentru a deveni un mediu incluziv, grădinița trebuie să adere la principiul centrării pe identitatea unică a fiecărui copil în parte, printr-un curriculum flexibil şi deschis ce permite adaptări succesive. Nu copilul urmează curriculumul, ci acesta este un instrument menit să sprijine dezvoltarea lui, se adaptează nevoilor şi particularităţilor acestuia. Când spunem „grădiniţă incluzivă", nu trebuie să ne ducem cu gândul numai la copiii cu CES, ci la fiecare copil în parte, pentru că fiecare are un ritm propriu de dezvoltare şi la un moment dat poate avea nevoie de anumite cerinţe speciale în ceea ce priveşte educaţia. Există, de asemenea, şi anumite situaţii de risc, în care, ca educatoare trebuie să cunosc trăirile şi comportamentele copilului, pentru a-l sprijini. Riscurile pot apărea din mediul socio-cultural din care acesta face parte, din relaţiile de familie care îi determină existenţa zilnică, precum şi modul de dezvoltare, din modelele formale educaţionale ce pot exercita un stres deosebit asupra copilului care nu corespunde „normalităţii" cu care ne-am obişnuit. Educatoarea trebuie să răspundă diversităţii şi unicităţii fiecărui copil, să-şi orienteze pozitiv atitudinea, limbajul şi metodele pedagogice. Copilul preşcolar se află într-un proces de formare în care fiecare gest, fiecare cuvânt, fiecare privire din partea adulţilor care îl înconjoară poate să îi influenţeze imaginea de sine.

Pe de altă parte, grădiniţa, ca instituţie, nu poate face faţă singură cerinţelor multiple ale unui program eficient de educaţie. Este nevoie de un parteneriat între grădiniţă-familie- comunitate, în folosul copilului, fără prejudecăţi, bazat pe respect reciproc, acceptare, toleranţă, indiferent de situaţia economică, socială sau educaţională a părinţilor.

În concluzie, pentru abordarea unei educaţii incluzive în grădiniţă, o educatoare trebuie să respecte următorii paşi:

- realizarea parteneriatului cu familia şi comunitatea;
- pregătirea întregului personal al grădiniţei pentru a primi toţi copiii, fără discriminări;
- asigurarea un climat primitor şi deschis prin organizarea mediului educaţional cât mai eficient şi stimulator cu materiale didactice pentru toți copiii;
- discuții, în prealabil, cu copiii pentru a se accepta unii pe alţii, pentru a negocia, a colabora şi a lucra împreună;
- asigurarea unui curriculum flexibil şi deschis la care să aibă acces şi părinţii;

- evaluarea fiecărui copil prin observaţie directă şi indirectă pentru a afla cum este fiecare/ce ştie fiecare/ce face fiecare/cum cooperează cu ceilalţi pentru a asigura participarea lui adecvată la activităţile curriculare;
-asigurarea accesului tuturor copiilor la programul grădiniţei, dar şi la modificările şi adaptările acestuia;
- asigurarea participării tuturor familiilor la decizii şi acţiuni în favoarea tuturor copiilor;
- evaluarea permanentă şi periodică a progreselor pe care le fac toţi copiii, nu numai din punctul de vedere al achiziţiilor intelectuale, dar şi al relaţiilor sociale, al cooperării şi colaborării, al dezvoltării imaginii de sine şi încrederii în forţele proprii;
- elaborarea unor planuri individualizate, personalizate pentru copiii care au nevoie de sprijin în anumite componente ale dezvoltării şi la anumite momente în colaborare cu psihologul unității;
- adaptarea permanentă a curriculumului la nevoile educative ale copiilor;
- realizarea unui permanent schimb de idei, experienţe şi soluţii cu celelalte colege, din grădiniţă sau din alte instituţii, precum şi cu familiile copiilor.
Cea mai frumoasă grădiniță e cea în care toți copiii au dreptul la educație. Fiecare copil este diferit şi special şi are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu dizabilităţi.

Bibliografie:

- Ecaterina Vrăşmaş, Educaţia copilului preşcolar, Editura ProHumanitas, Bucureşti, 1999.
- Idem, Introducere în educaţia cerinţelor speciale, Editura Credis, Bucureşti, 2004.

Metode tradiționale de evaluare la Educație plastică

Prof. Iacob Ancuța
Școala Gimnazială Nr. 3 Mangalia

Un element important în teoria şi practica evaluării îl constituie metodele de evaluare, considerate de Liţoiu N. căi prin care „profesorul oferă posibilitatea de a demonstra nivelul de stăpânire a cunoştinţelor, de formare a diferitelor capacităţi, testate prin utilizarea unei diversităţi de instrumente adecvate scopului urmărit”.

Ele pot fi grupate în două mari categorii: metode tradiţionale şi metode moderne de evaluare. Voi enumera câteva metode tradiționale folosite la ora de educație plastică precum și la alte discipline.

Metode tradiţionale de evaluare

1. Probe orale

Acestea sunt necesare în evaluarea capacităţilor de exprimare verbală orală, a nivelului de cunoştinţe în legătură cu o temă.

Probele orale prezintă următoarele *avantaje*:

- au un caracter interactiv, solicitând abilităţile de comunicare, de relaţionare ale elevilor;
- presupun coordonarea mai multor criterii, abordând concomitent diferite aspecte: cunoştinţe, gândire, formularea unor opinii, aplicarea cunoştinţelor etc.

Aceste probe prezinta şi *dezavantaje*: nu acoperă uniform şi echilibrat un domeniu de conţinut, operând selectiv; nu pot fi cotate prin compararea răspunsurilor cu modele complete, corecte, fapt ce permite judecata subiectivă a evaluatorului; se bazează pe o măsurare imprecisă datorită duratei probei, control redus asupra dificultăţii elementelor şi încărcăturii subiective a cotării; consumă mult timp.

Eficienţa probelor orale depinde de respectarea mai multor cerinţe referitoare la: utilizarea combinată a tehnicilor, frecvenţa examinării, natura şi formularea întrebărilor, elaborarea răspunsurilor, stabilirea unor liste de descriptori pentru departajarea mai exactă a performanţelor elevilor, antrenarea acestora în completarea sau corectarea răspunsurilor, angajarea întregului colectiv în dialog, oferind posibilitatea fiecărui elev să intervină.

2. Probe scrise

Probele scrise nu stabilesc un contact direct examinator – examinat şi concretizează achiziţiile elevilor într-o gamă variată de suporturi scrise: probe curente, probe de evaluare periodică, teze semestriale, teste standardizate, referate, eseuri.

Ele sunt preferate pentru următoarele *avantaje*:

-posibilitatea verificării unui număr mare de subiecţi într-un interval de timp limitat;
-acoperirea unitară şi mai completă a unui domeniu de conţinut;
-raportarea tuturor celor examinaţi la acelaşi conţinut curricular şi la acelaşi sistem de criterii evaluative, fapt ce permite compararea rezultatelor, clasificarea şi ierarhizarea elevilor;
-asigurarea unei calităţi metrice superioare;
-reflectarea într-o măsură mai mare a capacităţilor cognitive ale elevilor;
-crearea unui cadru emoţional mai puţin tensionat şi stresant, care să permită manifestarea tuturor elevilor, inclusiv a celor timizi sau cu probleme emoţionale.

Dezavantajele probelor scrise constau în: realizarea unui feed-back slab, eventualele confuzii sau erori neputând fi eliminate operativ; prelungirea intervalului dintre momentul aplicării probei scrise şi cel al corectării şi comunicării rezultatului, anulează efectele formative ale evaluării.

3. Probe practice

Acestea urmăresc încorporarea cunoştinţelor teoretice dobândite în suporturi materiale, obiectuale, solicitând celor evaluaţi deprinderi şi priceperi practic-acţionale. Ele reflectă cel mai bine ceea ce ştiu să facă elevii, demonstrând utilitatea celor învăţate, motivându-i pentru a învăţa în continuare. Rezultatele care evidenţiază capacităţile de aplicare privesc în special disciplinele aplicative (educaţie fizică, educaţie plastică, abilităţi practice) şi pe cele cu caracter experimental (ştiinţe). Se evaluează atât procesul (acţiunea realizată), cât şi produsul (rezultatul). În pregătirea probelor practice se vor selecta experienţele relevante în raport cu obiectivele evaluării, asigurându-se materialele necesare. Înainte de desfăşurarea activităţii practice, examinaţilor trebuie să li se comunice condiţiile ce trebuie respectate şi criteriile folosite în evaluare.

Probele practice pot lua diverse forme: realizarea unui obiect, elaborarea unei machete, a unor desene, realizarea unui proiect ce implică îndeplinirea mai multor acţiuni, lucrări pe lotul şcolar, efectuarea unor experienţe. Factorii ce intervin în evaluarea rezultatelor se raportează la tipul produsului solicitat , gradul de complexitate a operaţiilor pe care le implică, timpul necesar realizării lui, resursele implicate în elaborare.

4. Testele

Numite şi teste docimologice, ele reprezintă instrumente de evaluare care măsoară cu mare precizie performanţele şcolare ale elevilor prin raportarea la răspunsuri standard. Ele sunt, dupa Ioan Nicola „un set de probe sau întrebări cu ajutorul cărora se verifică şi se evaluează nivelul asimilării cunoştinţelor şi al capacităţilor de a opera cu ele prin raportarea răspunsurilor la scară de apreciere etalon, elaborată în prealabil”. [20]

Calităţile unui test sunt: validitate, fidelitate, standardizare, etalonare, obiectivitate şi aplicabilitate.

Probele orale, scrise şi practice trebuie utilizate prin complementaritate, fiind necesar un echilibru în utilizarea lor în practica educaţională. Complexitatea obiectivelor urmărite, timpul disponibil, resursele materiale existente, natura şi specificul conţinutului evaluat reprezintă factori ce reglează aplicarea unui tip sau altul de probe. Astfel, evaluarea orală poate demonstra realizarea comportamentului comunicativ şi de interrelaţionare al elevului, evaluarea scrisă poate solicita în mai mare măsură capacităţi intelectuale complexe, iar cea practică poate stimula motivaţia învăţării, demonstrând utilitatea achiziţiilor.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cucoş, Constantin, *Pedagogie*; Ed. Polirom, Iaşi, 1996
2. Nicola, Ioan, „Tratat de pedagogie şcolară”, E.D.P., Bucuresti, 1996, p.40
3. Radu, I., T., *Evaluarea în procesul didactic*; E.D.P., Bucureşti, 2000
4. Stoica, A.(coordonator), „Evaluarea curentă şi examenele”, Editura Pro-Gnosis, Bucureşti, 2001

Importanța formării gândirii computaționale

Prof. Dumitru Alina
Școala Gimnazială Nr. 3 Mangalia

Gândirea computațională este o modalitate de a aborda și de a rezolva probleme complexe astfel încât acestea să poată fi înțelese și executate de către un calculator (computer). Este esențială nu doar în informatică, ci și în rezolvarea problemelor cotidiene.
Gândirea computațională încorporează diverse abilități și tehnici, cum ar fi descompunerea problemelor, recunoașterea șabloanelor, abstractizarea, algoritmizarea și automatizarea.
Componentele gândirii computaționale
1. Descompunerea reprezintă împărțirea unei probleme complexe în părți mai mici și mai ușor de gestionat. Aceasta facilitează înțelegerea problemei în ansamblu și identificarea componentelor individuale care necesită soluții.
2. Recunoașterea șabloanelor constă în identificarea șabloanelor sau caracteristicilor comune în date sau probleme, care poate ajuta la simplificarea și la rezolvarea acestora.
3. Abstractizarea este procesul de ignorare a detaliilor mai puțin relevante ale unei probleme, concentrându-se doar pe aspectele care sunt vitale pentru înțelegerea și rezolvarea acesteia. Abstracția ajută la generalizarea soluției, făcând-o aplicabilă în mai multe contexte.
4. Algoritmizarea constă în crearea unui set de instrucțiuni clar definite pentru a rezolva problemele sau pentru a efectua sarcini. Algoritmii sunt pași executați într-o ordine specifică pentru a atinge un anumit obiectiv.
5. Automatizarea este fundamentul pentru automatizarea proceselor și pentru crearea de sisteme care pot prelua și executa sarcini complexe, eliberând astfel timpul uman pentru activități creative și de înaltă valoare.
Gândirea computațională permite oamenilor să abordeze probleme complexe și să găsească soluții eficiente.
Gândirea computațională reprezintă procesul de analiză a problemelor și de identificare a soluțiilor de rezolvare. Ea poate fi folosită în rezolvarea problemelor simple cum ar fi: planificarea unei excursii, repararea diferitelor obiecte sau prepararea unei mâncări.
Pentru găsirea unor soluții se parcurg următorii pași:
1. Definirea problemei
2. Planificarea
3. Găsirea soluțiilor
4. Modificarea
5. Comunicarea rezultatelor
Gândirea computațională este o abilitate esențială în lumea modernă, care se extinde dincolo de domeniile tehnice. Ea nu numai că ajută la rezolvarea problemelor specifice și la crearea de noi tehnologii, dar oferă și o metodologie robustă pentru a aborda o varietate largă de probleme în diverse domenii. Învățarea și îmbunătățirea acestei abilități este crucială pentru oricine dorește să excelеze într-un mediu din ce în ce mai dependent de tehnologie.

Colaborarea școală-familie în formarea autonomiei personale la elevul cu C.E.S.

Profesor Stanciu Andreea-Marina
Școala Gimnazială Specială Nr.9, București

Educația a devenit astăzi, una din dimensiunile fundamentale ale societății contemporane, care condiționează atitudinea și conduita individului prin evoluția întregii societăți. D. Todoran precizează că "formarea în vederea integrării în societate, prin adaptarea personală e semnificația cea mai generală care se atribuie conceptului de educație". Adaptarea social se definește ca procesul prin care o persoană sau un grup social devine capabil să trăiască / să se integreze într-un mediu social, ajustându-și comportamentul după cerințele mediului.

Integrarea socială înseamnă familiarizarea cu mediul, cunoașterea locului de muncă și a colectivului, acomodarea cu cerințele, adaptare (modificare a unor stereotipii vechi în accord cu noile cerințe), crearea unor concordanțe între achizițiile cognitive existente și noile cerințe. Procesul de integrare este bipolar. Contextul și grupul social cu valorile sale morale, culturale, spiritual acționează asupra individului prin intermediul unor factori – purtători de valori (familia, școala, mass-media, alte instituții), iar după ce coordonatele definitorii ale personalității sunt definitive stabilite individul începe să acționeze și să modifice valorile sociale, într-o măsură mai mare sau mai mica.

Există formulate trei mari categorii de strategii privind integrarea socială :

- Strategiile individuale - privesc mai mult posibilitățile particulare utilizate în procesul de integrare și au la bază abilitățile intelectuale, comportamentale și sociale proprii individului;
- Strategiile colective – cer o dezvoltare permanentă și sunt de tip școlar, socio-profesional sau cultural, pornesc de regulă din microgrupul familial sau / și de stradă și se dezvoltă ulterior în mediu;
- Strategii totale – prin care se facilitează integrarea individului în societate dar și a valorilor sociale în conștiința individului.

Ca proces, integrarea social este legată mai ales de munca educativă, dar și de evoluția unor fenomene aflate sub influența mediului socio-economic. Ea cunoaște specificități și ritmuri diferite chiar la unul și același individ, în funcție de context (tipul de colectiv, experiența acumulată, dificultăți de adaptare). Ținând cont de aceste considerații se pot proiecta programe educaționale raportate la specificitatea și individualitatea copilului.

Pentru copilul cu CES, programele educaționale ce au ca finalitate integrarea socială, respectiv formarea autonomiei sociale, vor asigura în primul rând recuperarea socială, facilitându-se în acest fel adaptarea și integrarea de care copilul cu CES are nevoie pentru a evolua ca membru al societății. Aceste programe educaționale sunt aplicate atât de către profesorul – diriginte la orele de consiliere și orientare profesională cât și de profesorul-educator în cadrul orelor de formare a autonomiei personale, respective de profesorul – psihopedagog în cadrul terapiilor specifice de recuperare.

Deși între activitatea de predare-învățare și cea educational-terapeutică există diferențe nete în ceea ce privește structura activităților, strategiile de învățare/formare, sistemul de evaluare sau caracterul

preponderant personalizat al intervenției educational-terapeutice, scopul final este același : copilul cu CES să poată evolua correct în societate astfel încât să fie acceptat ca un membru obișnuit al societății.

Obiectivele generale urmărite pe termen lung în demersal instructive al întregii echipe de educatori pentru a se obține autonomia social a copilului cu CES sunt :

- Formarea și dezvoltarea abilităților sociale care să conducă la maturitatea psihosocială, stabilirea echilibrului emotional precum și a gradului de maturitate necesar care să permită adaptări inter și intra-personale;
- Creșterea capacității de a se detașa, de a căpăta independență în contextul mediului înconjurător;
- Dobândirea de capacități și resurse de adaptare și integrare social;
- Perceperea corectă și obiectivă a propriei persoane; acceptarea de sine dar și a altora;
- Educarea sensibilității și a echilibrului afectiv pentru a garanta siguranța de sine dar și a altora;
- Formarea capacităților afective care să îi permită exprimarea propriilor emoții și sentimente;
- Manifestarea de respect și receptivitate pentru alte persoane în context sociale diferite;
- Organizarea și programarea de activități care să permită conduita independent;
- Stimularea curiozității și interesului pentru cunoașterea mediului social, cu relații sociale specifice.

Căldura afectivă poate să îmbogăţească climatul cel mai sărac. O familie, din punct de vedere material foarte săracă, dar bogată afectiv, unde între membrii familiei este o comunicare de bună calitate, este mult mai apreciată decât una care deţine toate bunurile materiale, dar în care nu există comunicare, înţelegere între membri ei.

Dragostea familiei valorează mai mult decât orice bunuri materiale iar cei care simt acest lucru sunt copiii. Un copil care este iubit ştie să ofere dragoste la rândul lui oamenilor din jur şi în special familiei, are încredere în forţele proprii, deoarece ştie că este susţinut de familie, iar atunci când se confruntă cu o problemă nu va ezita să se adreseze părinţilor, pe când un copil care nu simte afectivitate din partea părinţilor, nu va face lucrul acesta. Crearea unui climat afectiv călduros ajută familia să nu se mai închidă din cauza ruşinii.

Părinţii trebuie să se implice alături de specialişti în educaţia copiilor, în acest fel se vor obţine rezultate pozitive şi stabile în dezvoltarea acestora. Părinţii sunt cei care petrec majoritatea timpului cu copilul, din acest motiv trebuie priviţi ca parteneri de către specialişti şi provocaţi să investească în propriul copil. Comunicarea dintre specialişti şi părinţi este foarte importantă, specialiştii trebuie să le prezinte părinţilor nivelul de dezvoltare al copilului şi planul de intervenţie, iar părintele trebuie să întrebe atunci când are nelămuriri. Este foarte important ca părinţii, încă de la început, să vorbească despre proiecte de viitor pentru copil, întrucât adeseori ei nu se mai gândesc să ducă copilul la grădiniţă, la şcoală, la întâlniri cu prietenii.

Părintele poate ajuta copilul să-şi îmbunătăţească achiziţiile, să-l încurajeze, să-i ofere spaţiu şi să întărească comportamentele pozitive. Implicarea părintelui în terapia copilului poate avea efecte pozitive sau negative asupra dezvoltării acestuia. Efectele pozitive se obţin atunci când părintele reuşeşte să menţină un echilibru între intervenţia terapeutică şi joacă, şi când părintele respectă nevoile esenţiale ale copilului: nevoia de afecţiune - oferită necondiţionat, nevoia de joc - liber fără a urmări anumite

realizări. Efectele negative pot apărea atunci când părintele, copleşit de problema copilului, uită de aceste nevoi esenţiale şi i le oferă în mod condiţionat şi exagerat uneori. Copilul primeşte laude şi îmbrăţişări doar când reuşeşte să achiziţioneze ceva, jocul are loc doar după anumite reguli, impuse de părinte pentru a învăţa o anumită deprindere, iar desertul este oferit doar ca recompensă. Toate acestea pot fi derutante pentru copil şi pot fi sursa unor comportamente nedorite pe viitor. Un ataşament puternic îl va ajuta să îşi atingă un potenţial intelectual deplin, să aibă o gândire logică, încredere în alţii, în sine, o mai bună suportare a stresului şi a frustrării, să-şi atenueze sentimentele de gelozie specifice preşcolarilor, să-şi depăşească durerile şi grijile comune. Un copil care simte căldura părinţilor, este capabil să lucreze cu eficienţă şi în lipsa părinţilor, pe când imaturitatea afectivă va face un copil să lucreze cu eficienţă atâta timp cât părintele îl supraveghează şi îl aprobă.

Incluziunea copiilor cu CES în programul școlii este realizată prin parteneriatul între părinţi şi școală. Părinţii sunt parteneri în educaţie pentru că ei furnizează informaţii despre cerinţele speciale ale şcolarului, precum şi date despre dezvoltarea acestuia. Ei sunt, cei, care cunosc cel mai bine copilul şi constituie o bună sursă de consultanţă pentru cei care lucrează cu copiii lor şi sunt principalii susţinători ai copilului. Părinţii trebuie să se implice în activitatea copilului în afara casei şi să-i încurajeze şi pe ceilalţi părinţi să se alăture. Angajarea şi responsabilizarea familiei în educaţia copilului este fundamentală pentru reuşita integrării copilului cu C.E.S în școală. Este bine de ştiut că la copiii cu C.E.S, gradul de interes şi colaborarea părinţilor cu școala este cel mai adesea direct proporţional cu rezultatele obţinute de copiii.

Colaborarea dintre şcoală şi familie presupune o comunicare efectivă şi eficientă, o unitate de cerinţe şi o unitate de acţiune când este vorba de interesul copilului. Rolul profesorului este acela de a discuta cu părinţii copiilor, de a stimula comunicarea permanentă cu aceştia, de a informa membrii familiei cu privire la nevoile psihice şi motrice ale copiilor, de a-i orienta către cunoaşterea activităţilor din școală şi sprijinul în desfăşurarea cât mai eficientă a acestora. Modul cum interrelaţionează părinţii şi profesorii îşi pune amprenta pe formarea şi educarea copilului. La copiii cu vârste în 7 și 15 ani este foarte important ca familia şi personalul școlii să comunice liber şi deschis despre copii şi activităţile lor. Școala şi căminul părintesc sunt strâns legate între ele şi cu cât comunicarea între ele este mai eficientă, cu atât mai mult sprijin pot primi copiii pentru a trece printr-o perioadă educaţională încununată de succes. Pentru realizarea parteneriatului cu părinţii este esenţial ca părinţii să fie priviţi ca participanţi activi care pot aduce o contribuţie reală şi valoroasă la educarea copiilor lor şi ca parte la adoptarea deciziilor. Valorificarea informaţiilor date de părinţi referitoare la copiii lor şi utilizarea lor în completarea informaţiilor profesionale, responsabili de educaţia copilului fiind în egală măsură atât profesorul cât şi responsabilitatea să fie împărţită între părinţi şi profesor.

Bibliografie :

Holt România, (2002) – Ghiduri de bună practică în asistenţa socială a copilului şi familiei; Bucureşti : Editura Lumen

Roth-Szamoskozi, M., (2007). Dezbatere publică pe tema incluziunii şcolare şi sociale a copiilor şi tinerilor cu dizabilităţi, copiii de azi sunt părinţii de mâine; vol. 9, nr. 19, p.3 – 6

Weihs, T., J., (1998). Copilul cu nevoi speciale – Elemente de pedagogie curativă. Cluj-Napoca : Editura Triade

Particularităţi ale psihomotricităţii la şcolarii cu deficienţă mintală severă/ profundă şi/ sau asociată

Profesor psihopedagog,
FILIMON COSTINELA - ERICA
C.Ș.E.I. "Dumitru Ciumăgeanu" Timișoara

Psihomotricitatea denumeşte, generic, orice acţiune motorie, atitudine sau model comportamental care se află sub influenţa proceselor psihice, cele două laturi ale sale (motorie şi psihică) neputând fi separate.

Este o caracteristică a comportamentului motor reieşită din particularităţile individuale ale organizării şi coordonării mişcărilor musculare, fiind, deci, o funcţie complexă, o caracteristică umană, o aptitudine, ce integrează şi conjugă aspecte motrice şi psihice legate de funcţiile senzoriale, perceptive, motorii şi intelectuale, de recepţia informaţiilor şi de execuţia adecvată a actului de răspuns, care determină o conduită specifică, individualizată.

În general, toate cercetările bazate pe măsurarea performanţelor obţinute de către deficienţii mintal în domeniul psihomotricităţii au dus la concluzia unei imaturităţi psihomotrice sau a debilităţii psihomotrice ca fenomen specific asociat deficienţei mintale.

Frecvenţa şi gravitatea dificultăţilor psihomotorii creşte, în cele mai multe cazuri, direct proporţional cu gravitatea deficienţei mintale. Principalele aspecte ce caracterizează psihomotricitatea deficienţilor mintal sunt:

a. Din anumite lucrări de specialitate reiese că dezvoltarea fizică are, uneori, influenţă asupra dezvoltării intelectuale şi psihomotorii.

b. Chiar în absenţa tulburărilor motorii mai grave se constată, la deficienţii mintal o slabă dezvoltare a mişcărilor complicate.

c. Uniformitatea mişcărilor, inerţia, lipsa de expansivitate, greutatea trecerii de la o mişcare la alta, greutăţi în executarea mişcărilor în situaţii imaginate.

d. Dificultăţi datorate emotivităţii crescute, a tulburărilor de lateralitate şi schemă corporală.

e. Dezorganizare temporo-spaţială.

f. Dificultăţi de ordin neurologic (lipsa de îndemânare, inabilităţi motrice, senzori-motrice, ideopraxice şi funcţionale, stângăcie în gesturi şi mişcări, mai ales în cele digitale, alternative, de echilibru şi în cele impuse a se executa rapid sau lent).

g. La deficienţii mintal uşor dificultăţile de psihomotricitate, comparativ cu normalii, sunt mai mult de natură calitativă şi mai puţin de natură cantitativ-măsurabilă.

Structuri perceptiv – motrice de formă, culoare, mărime

Perceperea vizuală a formei devine posibilă numai prin asocierea impresiilor vizuale cu cele cutanato-kinestezice la care se adaugă experienţa individuală.

Prin experienţă, se realizează o generalizare a legăturilor dintre componentele unui sistem complex.

Forma imaginii se modifică în funcţie de direcţia din care este privit obiectul. Astfel, dacă privim dintr-o poziţie oblică un cerc, acesta are formă de elipsă, iar un pătrat are formă de romb sau de dreptunghi. Dacă ţinem în mână un obiect de o anumită formă, fără să-1 privim, nu-i putem identifica forma doar pe cale tactilă şi atunci, prin închiderea palmei, prin palpare, forma obiectului este percepută prin impulsurile kinestezice.

Experienţa proprie, prin care se îmbină cea vizuală, tactilă, kinestezică, somatică etc. permite realizarea unei generalizări prin care se stabileşte conştient o constantă prin care individul, indiferent de poziţia din care priveşte obiectul, îi recunoaşte forma. Noţiunea de formă rezultă dintr-un complex senzorial în care predomină senzaţiile musculare (mai ales ale mâinilor şi ochilor) şi cele vizuale (de culoare şi lumină).

Formarea abilităţii şi structurii perceptiv-motrice de formă se asociază cu cele de culoare, mărime, orientare, ritm, dar şi de spaţiu şi timp.

Localizarea cerebrală strictă a zonelor răspunzătoare de structura perceptiv-motrică de formă nu este cu precizie stabilită, existând părerea că acestea ar fi situate în lobul occipital. S-a demonstrat totuşi că existenţa unor leziuni difuze în întregul creier afectează procesul de specificare a formei.

Achiziţionarea abilităţilor perceptiv-motrice de culoare are importanţă deosebită pentru formarea, la rândul lor, a abilităţilor perceptiv-motrice de formă şi spaţiu.

La deficienţii mintal, achiziţiile în discriminarea culorii sunt mai bune în comparaţie cu perceperea formei, greutăţii, spaţiului şi timpului, iar în procesul didactic exploatarea rolului afectiv pe care îl are culoarea în mobilizarea psihicului poate fi utilizat cu succes atunci când un anumit element trebuie scos în evidenţă (spre exemplu, la confecţionarea materialului didactic, în special a planşelor). Totodată, în activitatea practică cu copiii deficienţi mintal s-a demonstrat că rolul educaţiei în perceperea şi diferenţierea culorilor este deosebit de importantă şi că se poate realiza cu succes, ajutându-i la mai buna cunoaştere a mediului, dar şi în achiziţionarea unor cunoştinţe şi deprinderi profesionale în domenii în care se utilizează culoarea (mai ales, în meseria de zugrav-vopsitor).

Pentru a pune în evidenţă dificultăţile în perceperea şi operarea cu culori, se cere subiecţilor examinaţi: să numească culorile ce i se arată, să indice culoarea unui anumit obiect, să sorteze culori după diferite criterii (aceeaşi culoare, nuanţe ale aceiaşi culori), să recunoască, dintr-un grup de imagini, pe cele necorespunzătoare din punct de vedere al culorii.

Se pot constitui probe:

1. de recunoaştere a unor culori (fără a le denumi);
2. de indicare, la cererea examinatorului, a unor culori;
3. de numire, la cererea examinatorului, a unor culori.

Tulburări în structurile percetiv – motrice de formă, culoare, mărime

În general, la persoanele care sunt normale, sub aspect intelectual şi sub aspectul calităţilor perceptive, apar foarte rar dificultăţi de identificare şi de discriminare a formei.

Uneori, datorită mediului inadecvat, sub aspect educativ, copiii neglijaţi au dificultăţi de identificare, discriminare şi în mod special de operare cu forma şi cu denumirea ei.

Pentru deficienţii mintal, identificarea şi discriminarea formei, precum şi operarea cu noţiunea de formă prezintă unele dificultăţi care sunt cu atât mai mari cu cât gravitatea deficienţei mintale este mai mare. Aceste dificultăţi sunt determinate de calitatea redusă a operaţiilor gândirii (analiza, sinteza, generalizarea).

Deficienţilor mintal le sunt caracteristice câteva dificultăţi de discriminare perceptiv-motrică, de formă, astfel:

- ezitări şi lentoare în identificarea formelor;
- schimbarea poziţiei formei sau a contextului în care a fost cunoscută duce, frecvent, la nerecunoaşterea ei;
- frecvent, nu recunosc formele cărora li se schimbă anumite caracteristici: culoare, stilizare, încărcare cu ornamentaţii;
- dificultăţi, ezitări, lentoare în formarea de mulţimi din diverse forme identice;
- dificultăţi în desprinderea obiectului de fondul percepţiei, confundă forma cu fondul, au greutăţi în identificarea unei imagini dintr-un context mai complex;
- dificultăţi în reproducerea formei după model (omit anumite detalii, orientează greşit modelul reprodus), nu pot reproduce (copia) figuri geometrice simple şi nu le pot reproduce din memorie;
- au mari dificultăţi în recunoaşterea şi operarea cu imagini în comparaţie cu recunoaşterea şi operarea cu obiecte;
- dificultăţi în însuşirea unor noţiuni ce denumesc forma (cercul esle numit "rotund", triunghiul este numit "ascuţit", deseori se fac confuzii între noţiunile de pătrat şi triunghi);
- nu pot reansambla într-un tot figurile decupate.

Bibliografie:

1. Avramescu M. D. *Defectologie și logopedie*. Editura Fundaţiei România de Mâine, 2007
2. Popovici D. V. și Matei R. *Terapia ocupațională pentru persoanele cu deficință*, Editura Muntenia, Constanța, 2005
3. Verza E., Verza F. coord. *Tratat de Psihopedagogie specială,* Editura Universităţii, 2011

Educaţia STEAM – activităţi de învăţare inteligentă pentru copii

prof. înv. primar Chiper Ionica
Şcoala Gimnazială "Dan Barbilian" Galaţi

„STEAM este o abordare educațională a învățării care folosește Știința, Tehnologia, Ingineria, Arte și Matematică ca puncte de acces pentru ghidarea anchetei, dialogului și gândirii critice a elevilor. Rezultatele finale sunt studenții care își asumă riscuri, se implică în învățarea experiențială, persistă în rezolvarea problemelor, îmbrățișează colaborarea și lucrează prin procesul creativ."– Susan Riley, fondatoarea EducationCloset

Secolul XXI necesită de la cetățenii săi: atitudine pro-activă, abilități de rezolvare a problemelor, creativitate, multitasking, inițiativă, capacitate anticipativă, lucru în echipă, empatie. În curriculum există tendința de a se concentra pe abordări integrative, în care educatorii să interfereze și să ofere elevilor o perspectivă globală a informațiilor, legându-le de viața reală. Soluția vine din învățarea colaborativă, folosind abordarea STEAM. STEAM este un curriculum bazat pe ideea educării elevilor în cinci discipline specifice - știință, tehnologie, inginerie, artă și matematică - într-o abordare interdisciplinară și aplicată. În loc să învețe cele cinci discipline ca subiecte separate și discrete, STEAM le integrează într-o paradigmă de învățare coezivă bazată pe aplicații din lumea reală, în felul acesta stimulează motivația de învățare a elevilor. Participarea elevilor la învățarea activă poate consolida relațiile din cadrul școlii, poate îmbunătăți climatul clasei, poate găzdui o varietate de stiluri și poate oferi modalități alternative de învățare.

Pe lângă conexiunea obiectelor cu viața reală, această abordare oferă o oportunitate pentru creativitatea elevului. Prin această abordare, activitățile școlarilor prezintă o serie de sarcini care trebuie abordate. Cu ajutorul unor astfel de sarcini, copilul nu numai că generează idei interesante, dar le pune în aplicare imediat. Astfel, el învață să-și planifice activitățile pe baza sarcinii și a resurselor disponibile, care cu siguranță îi vor fi utile în viața reală. În cadrul Conferinței internaționale „STEAM forward", desfășurată în 2014 la Ierusalim, au fost făcute următoarele declarații: - Educație prin STEAM ar trebui să înceapă de la cea mai fragedă vârstă preșcolară și, prin urmare, este necesară introducerea programelor în grădinițe; - Limba științei este engleza, pentru că, dacă vrem să studiem știința și să fim oameni de știință, trebuie să cunoaștem această limbă. - Se impune căutarea de programe de educație STEAM pentru fete. Fetele din știință, datorită exactității lor, pot face ceea ce băieții nu pot face uneori. Astfel, viitorul aparține, probabil, tehnologiilor, iar viitorul tehnologiilor, profesorilor cu un nou format, care sunt lipsiți de prejudecăți, care nu acceptă abordarea formală și pot, cu cunoștințele lor, să „explodeze creierul" studenților și să le extindă orizonturile la infinit. Viitorul depinde de Marii Profesori STEAM!

Începând cu anul 2007, educația STEAM s-a dezvoltat, în încercarea de a crește interesul elevilor pentru științele exacte și tehnologie. Educația STEAM contribuie la îmbunătățirea motivației elevilor şi la dezvoltarea abilităților cognitive, precum și la formarea abilităților necesare pentru obținerea și

menținerea unei profesii în secolul XXI. Din perspectivă aplicativă, sunt prezentate trei exemple de valorificare a educației STEAM în învățământul primar, gimnazial și liceal la trei discipline distincte.

Delimitări conceptuale

Educația STEAM (STEAM: Science, Technology, Engineering, Arts, Mathematics (en) – Știință, Tehnologie, Inginerie, Artă, Matematică) a început să se dezvolte începând cu anul 2007, luând naștere prin fuziunea educației STEM cu artele. Termenul de artă în contextul educației STEAM a fost considerat în diferite moduri (Perignat, & Katz-Buonincontro, 2019):

- arte vizuale (pictură, desen, fotografie, sculptură, arta media, design);
- arte vizuale, arta spectacolului (dans, muzică, teatru), estetica, arte meșteșugărești;
- arte liberale și științe umaniste.

Educația STEAM a fost caracterizată în funcție de tipul de integrare al disciplinelor, după cum urmează (Perignat, & Katz-Buonincontro, 2019):

- *educație STEAM transdisciplinară*, care implică fuziunea totală a disciplinelor și al cărei element principal îl constituie rezolvarea de probleme;
- *educație STEAM interdisciplinară*, în care o tema reprezintă punctul comun dintre discipline, însă se respectă abordarea specifică fiecărei discipline;
- *educație STEAM multidisciplinară*, care presupune o colaborare între mai multe discipline, însă acestea nu fuzionează;
- *educația STEAM transversală*, în care se practică examinarea/ observarea unei discipline prin perspectiva altei discipline.

Educația STEAM contribuie la îmbunătățirea motivației elevilor, la dezvoltarea abilităților cognitive, la rezolvarea de probleme și la stimularea gândirii critice, precum și la formarea abilităților necesare pentru obținerea și menținerea unei profesii în secolul XXI. CLA a evidențiat trei categorii de argumente interconectate cu privire la motivul pentru care este necesară abordarea STEAM (CLA, 2015): STEAM pentru educație, STEAM pentru ocuparea forței de muncă și STEAM pentru economie. În primul rând, STEAM are potențialul de a îmbunătăți realizarea generală a tinerilor, deoarece facilitează obținerea de rezultate în plan cognitiv, cum ar fi rezolvarea eficientă a problemelor la Matematică și Științe. În al doilea rând, educația STEAM oferă oportunitatea de a îmbunătăți inovația. Un sistem de învățământ care nu este multi-disciplinar și infuzat de creativitate „are un impact negativ, nu doar asupra viitorului creativității în industriei, dar și asupra capacității noastre de a produce oameni de știință, ingineri și tehnologi creativi în calitate de lideri la nivel mondial” (Warwick Commission Report, 2015, p. 15). În al treilea rând, abordarea STEAM dezvoltă indivizi bine pregătiți, care dețin abilitățile necesare pentru a fi angajați din perspectivă economică. Artele pot favoriza munca în echipă de înaltă performanță, gestionarea schimbărilor, comunicarea interculturală, îmbunătățirea capacității de adaptare.

Din perspectivă aplicativă, sunt prezentate trei exemple de valorificare a educației STEAM în învățământul primar, gimnazial și liceal la trei discipline distincte.

Exemplu de realizare a educației STEAM în învățământul primar

Disciplina: Științe ale naturii

Clasa: a III-a

Tema: Fenomene ale naturii

Știință	Tehnologie	Inginerie	Artă	Matematică
Elevii vor selecta informațiile relevante despre fenomenele naturii cu ajutorul buletinului meteo din ziua respectivă.	Fiecare elev va utiliza calculatorul pentru a descoperi informații despre vreme în localitatea din care fac parte.	Vor fi analizate consecințele fenomenelor naturii (ploaie, ninsoare, vânt, fulger, tunet) asupra mediului înconjurător.	Vor fi pictate simbolurile corespunzătoare pentru fenomenele meteo și vor fi utilizate pentru a indica pe hartă starea vremii în fiecare zi.	Vor fi rezolvate probleme de matematică, în care apar elemente despre fenomene ale naturii.

Exemplu de realizare a educației STEAM în învățământul gimnazial

Disciplina: Cultură civică

Clasa: a VII-a

Tema: Familia ca grup social

Știință	Tehnologie	Inginerie	Artă	Matematică
Vor fi identificate implicațiile scăderii numărului populației din mai multe perspective (economice, educaționale, istorice etc.).	Fiecare echipă va crea o prezentare power-point cu rolurile familiei în societatea actuală. Vor insera și imagini sugestive pentru rolurile exemplificate.	Se va propune elevilor să participe cu soluții privind prevenirea scăderii numărului populației.	Se vor crea mai multe grupe de lucru, care vor avea ca sarcină să creeze un tablou al familiei contemporane cu materiale diverse.	Vor fi supuse analizei datele statistice cu privire la demografia populației la nivel național și internațional.

Concluzii

Este nevoie de timp și grijă pentru a lua în considerare posibilitățile pe care le oferă educația STEAM pentru transmiterea informațiilor în diverse moduri de a cunoaște și de a fi. De asemenea, este nevoie de efort susținut pentru a rezista tiparelor de gândire care au orientat abilitățile cognitive și pentru a crea noi modalități epistemologice de învățare din perspectiva educației STEAM. Este important ca profesorii să se implice în construirea de parteneriate la nivel local și să faciliteze realizarea de activități caractersitice educației STEAM prin promovarea unei pedagogii creative.

Bibliografie

CLA: Cultural Learning Alliance (2015). STEAM Hack October 2015 blog. Material găsit la adresa culturallearningalliance.org.uk/news/steam-hack-october-2015 (accesat pe data de 04.09.2019).
Colucci-Gray, L., Burnard, P., Cooke, C., Davies, R., Gray, D., & Trowsdale, J. (2016). Reviewing the potential and challenges of developing STEAM education through creative pedagogies for 21st learning: how can school curricula be broadened towards a more responsive, dynamic, and inclusive form of education?. UK: BERA Research Commissions.
Perignat, E., & Katz-Buonincontro, J. (2019). STEAM in Practice and Research: An Integrative Literature Review. Thinking Skills and Creativity, 31, 31-43.
Raven, P. H. (2002). Science, Sustainability, and the Human Prospect. Science, 297, 954-958.
* * *
Autori:
Lect.univ.dr. Roxana Timofte • Departamentul pentru Pregătirea Personalului Didactic, Universitatea Babeş-Bolyai, Cluj-Napoca
Conf.univ.dr. Liliana Mâţă • Universitatea „Vasile Alecsandri" din Bacău

METODE INOVATIVE DE EVALUARE

Prof.înv. primar CHIPER IONICA
Şcoala Gimnazială "Dan Barbilian", Galaţi

În contextul curriculumului centrat pe competenţe, evaluarea gradului de dobândire a acestora dobândeşte o importanţă crescută. Pe de altă parte, accentul pe elev, respectiv pe activitatea de învăţare, evidențiază deplasarea accentului de la evaluarea produselor învăţării la evaluarea proceselor cognitive în timpul activităţii de învăţare. Sub acest raport, reformele curriculare deschid posibilitatea orientării spre demersuri personalizate în evaluare care valorizează progresul individual (evaluarea criterială) în detrimentul raportării la norma de grup (evaluarea normativă). În acest sens, se fac eforturi pentru a dezvolta instrumente de evaluare care pot măsura deprinderile, abilităţile şi componenta atitudinală a competenţelor şi se pune în discuţie legătura dintre evaluare şi competenţa de învăţare pe parcursul întregii vieţi. Pe de altă parte, în contextul principiilor de realizare a școlii incluzive și a asigurării accesului egal la educație, o atenție deosebită trebuie acordată elaborării adaptate a unor criterii de evaluare care pot măsura realizările elevilor în medii specifice de învățare. Tehnicile de aplicare inovativă se regăsesc în Planul de Intervenție Personalizat (PIP) pentru copiii cu tulburări de învățare sau în Planul Educațional Personalizat (PEP), în care să fie precizate tehnicile de evaluare adaptată la particularitățile de vârstă și individuale prin care sunt valorificate achizițiile celor educați din activități în medii specifice de învățare. Aceste medii specifice de învățare pot fi: medii noi de învățare: platforme e-Learning, bloguri, aplicații social-media (facebook, twitter); alte activități în mediul on-line (aplicația prezi); medii din zone și din grupuri vulnerabile: zone izolate geografic, minorități rome, cu dizabilități sau cu CES, școlarizați la domiciliu sau în spital, sunt instituționalizați; se află în stare de detenție; provin din familii cu un nivel scăzut de educație a părinților; sunt în alte situații demonstrabile de risc educațional.

Evaluarea autentică se realizează la clasă prin îmbinarea metodelor clasice de evaluare (lucrări scrise, probe orale, probe practice) cu metode complementare: observarea sistematică a comportamentului elevilor, investigaţia, proiectul, portofoliul, autoevaluarea. Mai sunt propuse şi experimentate ca tehnicile moderne (alternative sau complementare) de predare-învăţare-evaluare: hărţile conceptuale, metoda R.A.I., tehnica 3-2-1, evaluarea asistată de calculator.

Hărţile conceptuale. „Hărţile conceptuale („conceptual maps") sau hărţile cognitive („cognitive maps") pot fi definite drept oglinzi ale modului de gândire, simţire şi înţelegere ale celui/celor care le elaborează. Reprezintă un mod diagramatic de expresie, constituindu-se ca un important instrument pentru predare, învăţare, cercetare şi evaluare la toate nivelurile şi la toate disciplinele." (Oprea, 2006, 255). Hărţile conceptuale „oglindesc reţelele cognitive şi emoţionale formate în cursul vieţii cu privire la anumite noţiuni." (Siebert, 2001, 92). „Ele sunt imaginile noastre despre lume, arată modul nostru de a percepe şi interpreta realitatea. Hărţile nu indică doar cunoaşterea, ci şi non-cunoaşterea." (Siebert, 2001, 172). Deşi sunt utilizate mai mult în procesul instruirii, hărţile conceptuale (introduse şi descrise de J. Novak, în 1977) reprezintă şi instrumente care îi permit cadrului didactic să evalueze nu atât cunoştinţele pe care le deţin elevii, ci, mult mai important, relaţiile pe care aceştia le stabilesc între diverse concepte, informaţiile internalizate în procesul învăţării, modul în care îşi construiesc structurile

cognitive, asociind şi integrând cunoştinţele noi în experienţele cognitive anterioare. Harta cognitivă ia forma unei reprezentări grafice care permite „vizualizarea organizării procesărilor mentale a informaţiilor legate de o problemă de conţinut sau concept" (Joiţa, 2007, 22). Poate fi integrată atât în activităţile de grup, cât şi în cele individuale. În practica educaţională, se pot utiliza următoarele tipuri de hărţi conceptuale, diferenţiate prin forma de reprezentare a informaţiilor (Oprea, 2006, 260-262):

Hărţi conceptuale tip "pânză de păianjen" se plasează în centrul hărţii conceptul nodal (tema centrală), iar de la acesta, prin săgeţi, sunt marcate legăturile cu noţiunile secundare.

Hartă conceptuală ierarhică presupune reprezentarea grafică a informaţiilor, în funcţie de importanţa acestora, stabilindu-se relaţii de supraordonare/subordonare şi coordonare

Harta conceptuală lineară are ca specific prezentarea lineară a informaţiilor

Sisteme de hărţi conceptuale se diferenţiază de celelalte tipuri de hărţi conceptuale prin adăugarea inputs şi outputs (intrări şi ieşiri).

Realizarea unei hărţi conceptuale impune respectarea următoarelor etape (adaptare după Oprea, 2006, 259-260): elaborarea listei de concepte (idei) şi identificarea exemplelor, transcrierea fiecărui concept/idee şi fiecărui exemplu pe o foaie de hârtie (pot fi utilizate coli de culori diferite pentru concepte şi exemple), se plasează pe o coală de flip-chart mai întâi conceptele, organizându-le adecvat în funcţie de tipul de hartă conceptuală ce va fi realizată, dacă este cazul, se pot identifica şi adăuga şi alte concepte ce au rolul de a facilita înţelegerea sau de a dezvolta reţelele de relaţii interconceptuale, se marchează prin săgeţi/linii relaţiile de supraordonare/subordonare/derivare/coordonare stabilite între concepte/idei, dispunerea acestora se poate modifica în timpul realizării hărţii conceptuale, se notează pe săgeţile/liniile de interconectare un cuvânt sau mai multe care explică relaţia dintre concepte, se plasează pe hartă şi exemplele identificate, sub conceptele pe care le ilustrează, marcându-se această conexiune printr-un cuvânt de genul: exemplu, se copiază harta conceptuală obţinută pe o foaie de hârtie, plasând conceptele şi exemplele aferente acestora în interiorul unei figuri geometrice (se aleg figuri geometrice diferite pentru concepte şi exemple).

Principalele avantaje ale utilizării hărţilor conceptuale: facilitează evaluarea structurilor cognitive ale elevilor, cu accent pe relaţiile stabilite între concepte, idei, determină elevii să practice o învăţare activă, logică, permit profesorului să emită aprecieri referitoare la eficienţa stilului de învăţare al elevilor şi să îi ajute să-şi regleze anumite componente ale acestuia, asigură „vizualizarea" relaţiei dintre componenta teoretică şi practică a pregătirii elevilor, facilitează surprinderea modului în care gândesc elevii, a modului în care îşi construiesc demersul cognitiv, permiţând ulterior diferenţierea şi individualizarea instruirii, pot fi integrate cu succes în orice strategie de evaluare, pot servi ca premise pentru elaborarea unor programe eficiente de ameliorare, recuperare, accelerare sau în construcţia unor probe de evaluare, permit evaluarea nivelului de realizare a obiectivelor cognitive propuse, dar pot evidenţia şi elemente de ordin afectiv („O hartă cognitivă conţine atât cunoştinţe abstracte, cât şi empirice, şi totodată logici afective, cum ar fi entuziasmul sau respingerea." - Siebert, 2001,170).

În sfera dezavantajelor includem: consum mare de timp, risc crescut de subiectivitate în apreciere, în absenţa unor criterii de evaluare clare, efort intelectual şi voluntar intens din partea elevilor, care trebuie să respecte anumite standarde şi rigori impuse de specificul acestei metode.

Metoda R.A.I. vizează „stimularea şi dezvoltarea capacităţilor elevilor de a comunica (prin întrebări şi răspunsuri) ceea ce tocmai au învăţat." (Oprea, 2006, 269). Denumirea acestei metode

provine de la asocierea iniţialelor cuvintelor Răspunde – Aruncă – Interoghează. Poate fi utilizată în orice moment al activităţii didactice, în cadrul unei activităţi frontale sau de grup.

Un demers evaluativ realizat prin intermediul acestei metode implică respectarea următorilor paşi (în cazul unei activităţi frontale): se precizează conţinutul/tema supus/ă evaluării, se oferă o minge uşoară elevului desemnat să înceapă activitatea, acesta formulează o întrebare şi aruncă mingea către un coleg care va preciza răspunsul; la rândul său, acesta va arunca mingea altui coleg, adresându-i o nouă întrebare, elevul care nu va putea oferi răspunsul corect la întrebare va ieşi din „joc", răspunsul corect fiind specificat de cel ce a formulat întrebarea; acesta are dreptul de a mai adresa o întrebare, iar în cazul în care nici el nu cunoaşte răspunsul corect, va părăsi „jocul" în favoarea celui căruia i-a adresat întrebarea, în „joc" vor rămâne numai elevii care demonstrează că deţin cunoştinţe solide în legătură cu tema evaluată, la final, profesorul clarifică eventualele probleme/întrebări rămase fără răspuns.

Pe parcursul activităţii, profesorul-observator identifică eventualele carenţe în pregătirea elevilor şi poate adopta astfel deciziile necesare pentru îmbunătăţirea performanţelor acestora, precum şi pentru optimizarea procesului de predare-învăţare.

Această metodă alternativă de evaluare poate fi utilizată în cadrul oricărei discipline de studiu, cadrul didactic atenţionând însă elevii în ceea ce priveşte necesitatea varierii tipurilor de întrebări şi a gradării lor ca dificultate.

Avantajele metodei R.A.I.: este, în acelaşi timp, o metodă eficientă de evaluare, dar şi o metodă de învăţare interactivă, elementele de joc asociate acestei metode transformă demersul evaluativ într-o activitate plăcută, atractivă, stimulativă pentru elevi, nu implică sancţionarea prin notă a performanţelor elevilor, având rol constativ-ameliorativ, ceea ce elimină stările emoţionale intens negative, promovează interevaluarea şi interînvăţarea, permite realizarea unui feedback operativ, contribuie la: formarea şi consolidarea deprinderii de ascultare activă; formarea şi dezvoltarea capacităţii reflective; dezvoltarea competenţelor de relaţionare; dezvoltarea competenţelor de comunicare; formarea şi dezvoltarea competenţelor de evaluare şi autoevaluare; dezvoltarea capacităţii argumentative etc..

Limitele acestei metode pot fi următoarele: consum mare de timp, răspunsuri incomplete sau incorecte, în condiţiile în care profesorul nu monitorizează cu atenţie activitatea grupului, nonimplicarea unor elevi sau etichetarea elevilor care au nevoie de mai mult timp pentru formularea întrebărilor/răspunsurilor, marginalizarea sau autoizolarea elevilor care împărtăşesc anumite opinii, dezinteres, neseriozitate manifestată de unii elevi, aparentă dezordine, apariţia unor conflicte între elevi.

Tehnica 3-2-1 este o tehnică modernă de evaluare care nu vizează sancţionarea prin notă a rezultatelor elevilor, ci constatarea şi aprecierea rezultatelor obţinute la finalul unei secvenţe de instruire sau al unei activităţi didactice, în scopul ameliorării/îmbunătăţirii acestora, precum şi a demersului care le-a generat. Denumirea acestei tehnici se datorează solicitărilor pe care ea şi le subsumează. Astfel, elevii trebuie să noteze: trei concepte pe care le-au învăţat în secvenţa/activitatea didactică respectivă; două idei pe care ar dori să le dezvolte sau să le completeze cu noi informaţii; o capacitate, o pricepere sau o abilitate pe care şi-au format-o/au exersat-o în cadrul activităţii de predare-învăţare.

Avantajele tehnicii 3-2-1 sunt: aprecierea unor rezultate de diverse tipuri (cunoştinţe, capacităţi, abilităţi); conştientizarea achiziţiilor ce trebuie realizate la finalul unei secvenţe de instruire sau a activităţii didactice; cultivarea responsabilităţii pentru propria învăţare şi rezultatele acesteia; implicarea tuturor elevilor în realizarea sarcinilor propuse; formarea şi dezvoltarea competenţelor de autoevaluare; formarea şi dezvoltarea competenţelor metacognitive; asigurarea unui feedback operativ şi relevant;

reglarea oportună a procesului de predare-învăţare; elaborarea unor programe de recuperare/compensatorii/de dezvoltare, în acord cu nevoile şi interesele reale ale elevilor etc.

Evaluarea asistată de calculator. Impactul tehnologiei informatice asupra procesului de învăţământ, respectiv asupra activităţilor sale de bază – predare/învăţare, evaluare – cunoaşte, până în prezent, mai multe direcţii de aplicaţii.

În cadrul instruirii asistate de calculator se impune regândirea materialului de învăţământ, conceperea şi scrierea mai multor versiuni de soft educaţional, testarea lor pe serii de subiecţi şi apoi desprinderea concluziilor privitoare la eficienţa softului respectiv. Cu ajutorul calculatorului, evaluarea este făcută instantaneu; în urma apăsării pe butonul „Evaluare", elevul află numărul de răspunsuri corecte şi punctajul primit. Este o evaluare brută, cu un feedback insuficient, deoarece comunicare notei nu oferă nici un indiciu explicativ cu privire la natura greşelii sau a cauzei acesteia. Însă tocmai acest fapt poate declanşa noi eforturi de învăţare/înţelegere. Oricât de performant sau de „prietenos" ar fi acest program de evaluare, el nu poate înlocui pe deplin multiplele acţiuni ale feedback-ului învăţării, acţiuni iniţiate prin microdeciziile educatorului.

Rolul metodelor şi tehnicilor moderne de evaluare în optimizarea procesului de învăţământ. Cognitivismul aduce în prim planul atenţiei evaluatorilor concepte precum: autoevaluare, metacogniţie, autocontrol, autoreglare, percepţia eficacităţii personale etc.. În cadrul evaluării şcolare se produce astfel o mutaţie radicală: de la un demers evaluativ centrat pe produs, pe rezultatele obţinute efectiv de către elev, este necesar să realizăm tranziţia către un act evaluativ centrat pe procesele cognitive care susţin învăţarea, un act evaluativ care să permită şi să stimuleze autoreflecţia, autocontrolul şi autoreglarea. În acest context se impune diversificarea strategiilor evaluative şi alternarea metodelor, tehnicilor şi instrumentelor tradiţionale de evaluare cu cele moderne (alternative/complementare). „Spre deosebire de metodele tradiţionale care realizează evaluarea rezultatelor şcolare obţinute pe un timp limitat şi în legătură cu o arie mai mare sau mai mică de conţinut, dar oricum definită – metodele alternative de evaluare prezintă cel puţin două caracteristici: pe de o parte, realizează evaluarea rezultatelor în strânsă legătură cu instruirea/învăţarea, de multe ori concomitent cu aceasta; pe de altă parte, ele privesc rezultatele şcolare obţinute pe o perioadă mai îndelungată, care vizează formarea unor capacităţi, dobândirea de competenţe şi mai ales schimbări în planul intereselor, atitudinilor, corelate cu activitatea de învăţare." (Radu, 2000, 223-224).

Metodele şi tehnicile moderne de evaluare (hărţile conceptuale, metoda R.A.I., tehnica 3-2-1, proiectul, portofoliul, jurnalul reflexiv, investigaţia, observaţia sistematică a comportamentului elevilor, autoevaluarea etc.) au multiple valenţe formative care le recomandă ca modalităţi adecvate de optimizare a practicilor evaluative, fiind susceptibile, în primul rând, să faciliteze coparticiparea elevilor la evaluarea propriilor rezultate. Cu toate acestea, reținem constatarea unanim acceptată a faptului că metodele de evaluare nu sunt egal valabile pentru orice situaţie de testare; inclusiv metodele "moderne " nu reprezintă o garanţie a reușitei în orice împrejurare. Ceea ce contează este gradul lor de adaptare în funcţie de natura conținutului științific al disciplinei (setul de concepte, teorii, principii, legi) care este mai bine valorificat prin metode specifice de cunoaştere pentru dobândirea competenţelor specifice disciplinei.

Principalele valenţe formative ale metodelor şi tehnicilor moderne de evaluare sunt: stimularea activismului elevilor, accentuarea valenţelor operaţionale ale diverselor categorii de cunoştinţe, evidenţierea, cu mai multă acurateţe, a progresului în învăţare al elevilor şi, în funcţie de acesta,

facilitarea reglării/autoreglării activităţii de învăţare, formarea şi dezvoltarea unor competenţe funcţionale, de tipul abilităţilor de prelucrare, sistematizare, restructurare şi utilizare în practică a cunoştinţelor, formarea şi dezvoltarea capacităţilor de investigare a realităţii, formarea şi dezvoltarea capacităţii de cooperare, a spiritului de echipă, dezvoltarea creativităţii, dezvoltarea gândirii critice, creative şi laterale, dezvoltarea capacităţii de autoorganizare şi autocontrol, dezvoltarea capacităţilor de interevaluare şi autoevaluare, formarea şi dezvoltarea capacităţii reflective şi a competenţelor metacognitive, cristalizarea unei imagini de sine obiective, dezvoltarea motivaţiei pentru învăţare şi formarea unui stil de învăţare eficient.

Radu, I. T.(2000), *Evaluarea în procesul didactic*, Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică

Oprea, C.L.. (2006). *Strategii didactice interactive* Bucureşti: E.D.P..

Stoica, A., Mihail, R., (2007), *Evaluarea educaţională. Inovaţii şi perspective*. Ed.Humanitas

Siebert, H..(2001). *Pedagogie constructivistă. Bilanţ al dezbaterii constructiviste asupra practicii educative.* Iaşi: Institutul European

PRACTICI EUROPENE PENTRU ELEVII CU DIZABILITĂȚI SEVERE ȘI PROFUNDE, PRIN PROIECTUL ERASMUS +

Prof. Narcisa Soare
Şcoala Profesională Specială „Sf. Nicolae”, Bucureşti

1. ***Proiect educațional terapeutic inspirat după job-shadowing în Scoția***

Disciplina: Terapie Ocupațională
Denumirea activităţii: Gradina senzorială
Durata activităţii: 30 minute
Locul desfăşurării: Curtea școlii
Resurse: plante cu flori colorate, plante aromate (busuioc, oregano, cimbru, mentă, leuștean, mărar, pătrunjel), nisip/ materiale de diferite texturi, unelte pentru gradină.
Mod de desfăşurare: se lucrează frontal la clasă; se împarte materialul de lucru şi se explică sarcina;
Obiective operaționale:

- Să identifice părțile componente ale unei plante cu flori, pe baza modelului real prezentat de profesor;
- Să denumească materialele de lucru utilizate, pe baza observării directe a acestora;
- Să respecte etapele de lucru în realizarea activităţii practice;
- Să numească culorile plantelor cu flori pe baza observării directe;
- Să denumească plantele aromate folosite la amenajarea grădinii pe baza mirosului;
- Să identifice textura diferitelor materiale utilizate la amenajarea grădinii prin pipăirea acestora.

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII
Momentul 1: Organizarea materialului didactic şi comunicarea temei.
Momentul 2: Împărţirea materialului didactic şi explicarea sarcinii de lucru.
Momentul 3: Elevii identifică componentele unei plante cu flori pe baza modelului real prezentat de profesor și numesc diversele materiale de lurcu; elevii sunt solicitați să denumească culorile plantelor cu flori/ să denumească plantele aromate utilizând exercițiile olfactive și să discrimineze textura diferitelor materiale utilizate la amenajarea grădinii (nisip fin/zgrumțuros, pietriș, pământul); sunt explicate etapele de lucru și apoi se trece la efectuarea exercițiilor de încălzire a degetelor; urmează amenajarea efectivă a grădinii senzoriale, profesorul asigurând suport și sprijin pentru fiecare elev în parte.
Momentul 4: Profesorul face aprecieri asupra activității desfășurate de elevi ;aceștia sunt solicitați să își autoevalueze munca depusă în amenajarea grădinii senzoriale.
Momentul 5: Elevii sunt felicitați pentru efortul depus.

2. ***Proiect educațional terapeutic inspirat după job-shadowing în Scoția***

Disciplina: Formarea autonomiei personale
Denumirea activităţii: Mic dejun cu un campion

Durata activităţii: 20 minute
Locul desfăşurării: Sala de clasă
Resurse: Dispozitiv low tech Go Talk, orar vizual individual zilnic, cărți de comunicare.
Mod de desfăşurare: se lucrează unu la unu, fiecare adult (profesor, părinte, voluntar, etc.) lucrează cu un singur copil, formând o pereche; se lucrează faţă în faţă, profesorul fiind conducătorul grupului şi al jocului, participă maxim 5-6 copii;

Obiective operaționale:

- Să indice ordinea în servirea micului dejun utilizând cartea de comunicare;
- Să arate alimentele dorite pentru micul dejun utilizând pictograme/ dispozitiv Go Talk;
- Să aleagă alimentele preferate de pe tavă.

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII

Momentul 1: Formarea perechilor, după preferinţe sau necesităţi.
Momentul 2: Împărţirea cărților de comunicare, a dispozitivului GO TALK, orare vizuale individuale.
Momentul 3: Fiecare elev își indică ordinea servirii micului dejun utilizând pictograme; aceștia arată ce alimente doresc să servească la micul dejun utilizând pictograme/dispozitiv GO TALK- pentru a-i încuraja să comunice și să verbalizeze; în funcție de ceea ce și-au ales cu ajutorul pictogramelor /dispozitivului Go Talk, aceștia își aleg singuri de pe tavă alimentele pe care le vor servi la micul dejun.
Momentul 4: Felicitarea elevilor pentru alegerile făcute.
Momentul 5: Recompensarea copiilor; acestora li se permite să își aleagă jucăria preferată.

3. ***Proiect educațional terapeutic inspirat după job-shadowing în Scoția***

Disciplina: Ludoterapie
Denumire aactivităţii: Jocul culorilor
Durata activităţii: 20 minute
Locul desfăşurării: Sala de sport
Resurse: Cuburi de diverse culori, voluntar instructor karate
Mod de desfăşurare: jocuri desfășurate în cadrul unei activități de karate ce își propune formarea conduitelor perceptiv-motrice de bază – culoarea, stimularea atenției, echilibrarea stării de anxietate; Se lucrează pe rând cu câte un elev, în total 5-6 elevi; Activitatea este condusă de către un profesor și un instructor voluntar.

Obiective operaționale:

- Identificarea culorilor de bază;
- Stimulare atenției și a memoriei;
- Echilibrarea stărilor de anxietate (agitație, teamă, neliniște)

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII

Momentul 1: Profesorul pregătește materialele necesare jocului.
Momentul 2: Elevii sunt așezați în formație, salută profesorul și instructorul; apoi își ocupă locul în sala de sport, fiecare așteptându-și rândul; În momentul în care își aude numele, acesta se ridică , se

îndreaptă către profesor și așteaptă comanda acestuia.
Momentul 3: Efectuarea pe rând a unor exerciţii de echilibrare a stărilor de anxietate: la comanda instructorului, elevul lovește cu piciorul de mai multe ori într-un sac; urmează un joc de menținere a echilibrului: elevii vor merge pe rând cu o mică greutate pe cap către profesor; activitatea se încheie cu un joc de stimulare a atenției și identificare a culorilor; Cuburile de diverse culori sunt așezate în cerc iar la comanda profesorului fiecare elev va identifica culorile, profesorul spune o culoare, elevul urmând să atingă cubul ce are culoarea specificată de către profesor.
Momentul 4: Elevii sunt felicitați pentru progresul realizat.
Momentul 5: Elevii sunt recompensați cu diplomă.

4. ***Proiect educațional terapeutic inspirat după job-shadowing în Scoția***

Disciplina: Ludoterapie
Denumirea activităţii: Emoțiile
Durata activităţii: 20 minute
Locul desfăşurării: Sala de clasă
Resurse: laptop, tablă smart, limbajul Makaoton, pictograme
Mod de desfăşurare: se lucrează frontal, dar și unu la unu cu câte 5-6 elevi /ședință; Sunt utilizate jocuri de expresie afectivă ce își propune inițierea și stabilirea de relații cu cei din jur utilizând diverse forme de comunicare.
Obiective operaționale:

- Să comunice diverse stări afective (vesel , trist, furios) utilizând limbajul Makaton;
- Să identifice diferite stări afective cu ajutorul pictogramelor.

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII
Momentul 1: Profesorul pregătește materialul necesar desfășurării activității.
Momentul 2: Elevii sunt așezați în semicerc; profesorul salută elevii și le explică sarcina de lucru.
Momentul 3: Activitatea debutează cu un cântec despre stările afective; simultan pe tabla smart sunt proiectate imagini cu diverse stări afective; Profesorul cântă și utilizează limbajul Makaton pentru diverse stări afective: trist, vesel, elevii fiind încurajați să redea stările afective utilizând limbajul Makaton; Urmează un joc de identificare și comunicare a stărilor afective cu ajutorul pictogramelor și a limbajului Makaton ; Se lucrează pe rând cu fiecare elev; profesorul spune: azi mă simt fericit iar elevul trebuie să identifice pictograma corespunzatoare stării afective de fericire și apoi să comunice această stare cu ajutorul limbajului Makaton.
Momentul 4: Elevii sunt felicitați pentru progresul realizat.
Momentul 5: Elevii sunt recompensați cu jucării.

„STRATEGII DE DEZVOLTARE A MOTIVAȚIEI LA PREȘCOLARI"

PROF. ÎNV. PREŞC.: FUGACIU MIHAELA
GRĂDINIȚA CU P. P. „MIHAI EMINESCU", TÂRGU JIU

„Oamenii mici au obiceiul de a te descuraja, însă oamenii mari ştiu să te facă să simţi că poţi şi tu" (Mark Twain)

Epoca în care trăim este dominată de puternica expansiune a ştiinţei şi tehnicii în toate domeniile de activitate şi de accelerarea continuă a ritmului de viaţă al oamenilor. Aceste caracteristici ale contemporaneităţii au consecinţe directe şi asupra pregătirii tinerei generaţii, care trebuie să facă faţă cerinţelor actuale ale societăţii, cât şi dezvoltării sociale ulterioare. Toţi copiii se nasc având curiozitatea şi motivaţia de a învăţa despre lume. Motivația de a explora lumea este fundamentul învăţării.

Conceptul de motivaţie exprimă starea de mobilizare, de activare a individului şi de direcţionare a activităţii sale spre scopurile propuse.

Motivaţia este un proces dinamic în desfăşurare într-o organizare ascendentă în structura activităţii şi cu consecinţe asupra rezultatelor acesteia. Ea este concepută ca o „sete" de cunoaştere, ca un „mod subiectiv" al cauzalităţii obiective, ca o cale eficace de a cunoaşte evoluţia psihică a copilului în diferite etape ale evoluţiei sale.

Abordarea motivaţiei ca factor declanşator şi susţinător al activităţii de tip instructiv-educativ accentuează importanţa pe care calitatea informaţiilor, învăţarea experenţială, învăţarea mediată sau atitudinea pozitivă faţă de actul de cunoaştere o au în obţinerea performanţei preşcolare şi nu numai. Potrivit concepţiei general acceptate , în urma consultării literaturii de specialitate în ceea ce priveşte abordarea fenomenului motivaţional, putem afirma ca, la baza bunei funcţionări a componentelor acţiunii umane stă motivaţia, indiferent de activitatea desfăşurată sau de nivelul de achiziţii ale celui care depune efort în realizarea acesteia. Orice acţiune cu caracter finalist real trebuie completată cu o susţinere motivaţională bine realizată, în mod contrar putându-se instala lipsa de productivitate, caracterizată prin raportul invers proporţional stabilit între rezultatele obţinute şi efortul depus.

De ce este importantă motivația?

Motivația de a învăța este forța psihologică ce stimulează omul să actioneze independent şi să se concentreze asupra unui obiect pentru a rezolva o problemă sau o sarcină care prezintă o dificultate. Copiii simt nevoia să producă efecte asupra mediului în care trăiesc. De aceea explorează şi se joacă.

Motivația de a învăța se bazează pe câteva componente:

- Curiozitate
- Dorința de întrecere
- Succesul
- Satisfacția personală

Datorită motivaţiei, copiii iau iniţiativa să-şi asume o sarcină şi au perseverenţa să o ducă la capăt.

De ce ne interesează motivația de a învăța a copiilor?

Motivația este suportul oricărui tip de învățare. Datorită ei omul este perseverent în ceea ce face toată viața. Dar psihologii au constatat o scădere importantă pentru motivația de a învăța între 10 -14 ani. De aceea adulții implicați în educarea unui copil (părinți, profesori) ar trebui să știe metodele prin care motivația este întreținută și cauzele pentru care ea se diminuează.

Cum se leagă motivația de a învăța de cogniție, de inteligență?

Cercetările psihologice ne spun că va evolua mult mai bine copilul mai puțin dotat ca IQ, dar mai motivat. Copilul dotat genetic cu IQ ridicat, dar slab motivat, va pierde din avantajul genetic. Preșcolarul motivat este cel care se încăpățânează în rezolvarea situațiilor dificile. Tot el se implică în activități care îi vor stimula cogniția și inteligența. Preșcolarul avansat din punct de vedere cognitiv, nu este neapărat foarte motivat și nici foarte perseverent în ceea ce face.

Cum pot stimula adulții motivația și perseverența copiilor lor?

Se consideră că motivația este intrinsecă, dar ea poate fi influențată de relația copil – părinte. Rolul părinților se modifică la fiecare vârstă.

Părinţii care stimulează senzorial mai mult un bebeluş (atingeri, mângâieri etc.) vor observa că acesta devine mai perseverent în explorarea obiectelor.

- La 6 luni copilul cunoaşte lumea prin contact vizual şi tactil.
- La 9 luni descoperă că există relaţia cauză – efect, că, dacă face un anumit lucru, acesta are o consecinţă.
- La 18 luni încep să-şi compare comportamentul cu cel care pare să fie standard acceptat.

În perioada <u>preşcolară</u> alege deja activităţi care îl stimulează să gândească, nu le mai preferă pe cele care sunt uşor de îndeplinit.

Părinţii şi educatoarele care se opun tentativelor copiilor de a deveni independenţi, vor provoca în scurt timp scăderea motivaţiei acestora de a acţiona.

Părinţii şi educatoarele care trasează prea multe indicaţii, vor obţine nişte buni executanţi din copiii lor, dar aceştia vor fi inhibaţi să iniţieze o acţiune.

La vârsta de 2 ani copilul începe să-şi dezvolte conştiinţa de sine. Acest concept se referă la: cum se vede pe sine copilul, dacă alege să se implice într-o activitate, cum răspunde la provocări şi la eşecul din diferite activităţi. Această percepţie de sine a copilului de 2 ani este rudimentară, este la începutul evoluţiei ei şi de aceea reacţia mamei şi a educatoarei este importantă.

Reacţia negativă şi critică faţă de acţiunile copilului stimulează sentimentul de **RUŞINE** al acestuia. Scade şi tendinţa de a se implica în diferite activităţi, deci scade motivaţia. **Dacă reacţia negativă a mamei, a educatoarei, se asociază şi cu efecte negative** (se enervează, ridică tonul, are mimica şi gesturile agresive), efectul asupra copilului este şi mai grav. Copilul se va autoaprecia aşa cum o face mama sau educatoarea: **NEGATIV.**

Reacţia pozitivă a mamei şi a educatoarei, cu mesaje de încurajare, are efect invers şi motivaţia şi perseverenţa copilului cresc.

Pentru a motiva preşcolarii spre învăţare, educatoarea are la îndemână câteva strategii:

- Stabilirea regulilor grupei. Regulile trebuie comunicate clar, încă de la începutul anului şcolar, ceea ce va duce la o responsabilizare a preşcolarilor.
- Personalizarea grupei. Se pot folosi diverse desene sau activităţi prin care se pot remarca preşcolarii grupei. Felul cum arată grupa este o întărire a imaginii de sine.
- Cunoaşterea preşcolarilor reprezintă un important element în procesul de motivare al acestuia spre învăţare. Atenţia acordată de educatoare preşcolarului demonstrează respectul faţă de el, simplu fapt că-i memorează numele, că-i ştie preferinţele, îi dezvoltă preşcolarului încrederea în sine, îi întăresc sentimentele de siguranţă şi apreciere personală.
- Educatoarea poate deveni un exemplu de comportament pentru preşcolari. Urmând exemplul educatoarei, preşcolarii îşi pot modifica comportamentul.
- Stabilirea unei atmosfere pozitive, de empatie faţă de fiecare elev în parte.
- Rezolvarea situaţiilor problemă în cel mai scurt timp.
- Recompensarea şi întăririle pozitive faţă de orice comportament sau activitate demnă de luat în calcul a preşcolarului măreşte stima de sine a acestuia şi îl motivează să acţioneze la fel şi pe viitor. Cea mai eficientă metodă de a recompensa preşcolarii este lauda.

Deci să ne creştem copiii cu calm. Aşa cum ne spune şi Daniel Goleman în *"Inteligenţa emoţională",* toate emoţiile sunt contagioase. Se transmit uşor în jurul nostru şi ar trebui să ştim să le controlăm pentru a nu face

Inadaptarea școlară

(studiu de specialitate)

prof. Stancu Marilena
profesor istorie și educație socială
Şcoala Gimnazială nr. 39 - „Nicolae Tonitza”
Constanța

J. Piaget vorbea despre adaptare în termeni de asimilare și acomodare în cadrul interacțiunii om-mediu. **Adaptarea este, deci, acordul individului cu mediul (în primul rând cu mediul social), presupunând acomodarea optimă la mediul dat și răspunsul favorabil la solicitările și exigentele sale.**

Între reuşita şcolară şi adaptarea la colectivul şcolar există o relaţie puternică, elevul înregistrând insuccese şcolare „atunci când e inadaptat la mediul şcolar, la colectivul clasei sale, când trăieşte o situaţie de excludere sau de conflict” (I. Radu. coord, 1979, p.300-320); în acest sens adaptarea şcolară presupune existenţa unei compatibilităţi, între natura cerinţelor şcolare şi posibilităţile subiective ale elevului de a le îndeplini.

Orice conduită de devianţă şcolară presupune şi o formă de inadaptare, însemnând că „fenomenul inadaptării şcolare trebuie analizat, din perspectiva disciplinară (psihologică şi sociologică), apreciindu-se că un copil inadaptat este cel al cărui comportament, indiferent de cauză, îl împiedică să beneficieze de experienţele educaţionale şi sociale pe care şcoala şi familia i le oferă” (David, 2007, p.140).

Adaptarea şcolară trebuie însă să răspundă unor cerinţe privind „normativitatea şcolară cu rolul funcţional (realizarea obiectivelor şi scopurilor şcolare, cât şi unul psihologic, reducând gradul de anxietate şi nesiguranţă)” (Serge Moscovici 1999. p.7).

În schimb inadaptarea şcolară presupune absenţa unei compatibilităţi între natura cerinţelor şcolare şi posibilităţile subiective ale elevului, cauzele aparţinând fie elevilor fie şcolii, fie părinţilor, fie tuturor acestora.

Inadaptarea comportamentală a unor elevi, vizează tulburările de relaţionare cu, colegii, părinţii, profesorii, căutând să atragă atenţia celorlalţi ca să „ dobândească un statut sau indica o imposibilitate de adaptare” (Cristina Neamţu, 2003, p. 175).

Indicatorii inadaptării şcolare, după opinia lui Jigău, (1998, p. 19), presupune următoarele: aptitudinea elevului de a-şi însuşi informaţiile transmise şi posibilităţile de operare cu acestea; capacitatea de relaţionare cu grupul şcolar; interiorizarea unor norme şcolare şi valori sociale acceptate.

Aceşti indicatori ai îndeplinirii sarcinilor de învăţare se completează cu indicatorii relaţionali, încât unii elevi răspund cerinţelor pedagogice, dar au probleme de adaptare în relaţionarea cu, colegii şi profesorii, de la clasă, sau cu respectarea unor norme, reguli, ale colectivităţii şcolare. Specialiştii Coaşan, Vasilescu (1988, p. 22), spun că inadaptarea şcolară poate avea mai multe faţete. Astfel că, orice inadaptat are un comportament ce se caracterizează „ prin încălcarea sau transgresarea normelor şi valorilor şcolare, elevul refuzând să respecte, regulile, obligaţiile, care-i revin, prin urmare nu valorizează şcoala”.

Deoarece şcoala îşi propune asigurarea socializării educaţiilor, pentru a pregăti indivizi capabili de a răspunde eficient exigenţelor de integrare socială şi profesională „ neinternalizarea normelor şi

nevalorizarea comportamentelor prosociale, conduce la ineficienţa acţiunii şcolii de a asigura însuşirea competenţelor necesare unei inserţii reale" (D. Eugen, 2007, p. 155-156).

Inadaptarea şcolară în unele cazuri, asociată unor factori predispozanţi, favorizează manifestarea comportamentelor deviante, caracterizate prin: abaterea de la normele, regulile, valorile împărtăşite de comunitatea şcolară şi socială de apartenenţă. Specialiştii consideră că responsabilii de perturbările de comportament ale elevilor, implică „raportarea concomitentă la trei niveluri de analiză: incidentul propriu-zis, trăsăturile de personalitate ale autorului şi calitatea interacţiunilor sociale din clasă/şcoală." (Jigău, 1998, p. 73-74).

Dacă adaptarea școlară reprezintă un deziderat major, vizat în cadrul oricărui sistem de învățământ, inadaptarea școlară este un fenomen de mare amploare, cu o cauzalitate și o etiologie multiplă, ce se dorește limitat și pe cât posibil controlat. Astfel, pregătirea copilului pentru o bună adaptare la cerințele școlii se face încă din primii ani de viață ai copilului, în familie și la grădiniță (grupa pregătitoare urmărește tocmai acest lucru), premergător, deci, perioadei școlare. Problemele de inadaptare școlară nu sunt însă apanajul primului an de școlarizare. Deși întâlnite încă de la intrarea în școală, situațiile de inadaptare pot să apară la orice vârstă de-a lungul perioadei petrecute de elev în școală, fiind însă mai frecvente la tranziția de la o etapă de școlarizare la alta (clasa I, a V-a, a VIII-a etc.), deoarece aceste treceri necesită prin însăși natura lor, o readaptare a elevului, la noi cerințe educative, la un alt mod de organizare al procesului de învățământ etc.

Pe de altă parte, tranziția însăși este acută în funcție de perioadele de dezvoltare ontogenetică așa cum le descrie J. Piaget. Organizarea școlară este legată de schimbările de dezvoltare; spre exemplu, creșterea puberală denotă apropierea tranziției școala generală - liceu.

În concluzie, inadaptarea şcolară constituie o premisă a comportamentului deviant, în condiţiile în care socializarea în şcoală nu se produce, iar în acumulare cu o serie de factori predispozanţi se produce o abatere constantă de la: normele, valorile, regulile care guvernează convieţuirea socială. Un copil inadaptat, etichetat ca atare de către cei din jur, de profesori şi colegi de clasă, poate deveni un caz de profeţie care se autorealizează: concretizat în manifestarea de comportamente deviante.

REFERINŢE BIBLIOGRAFICE

1. Allport, G. W. – *Structura şi dezvoltarea personalitatii*, EDP, București, 1981;
2. Cucoş C. – *Pedagogie,* Editura Polirom, Iaşi, 1996;
3. David, E.; Lazar C.(2007) – *Comunicare, devianță și psihologia grupurilor în consilierea psihologică și educațională*, Editura Psihomedia, Sibiu, 2007;
4. Ghica V. – *Ghid de consiliere şi orientare şcolară*, Editura Polirom, Iaşi, 1998;
5. Neamţu, C. – *Devianţa şcolară*, Editura Polirom, Iaşi, 2003;
6. Neculau A. – *Psihologie socială*, Editura Polirom, Iași, 2004;
7. Tomşa, Gh. – *Consilierea şi orientarea în şcoală*, Casa de Editura și Presa Viața Românească, Bucureşti, 1999.

Parteneriatul școală – familie, un pas spre succes

Prof. înv. preșcolar Cîrstea Alexandrina Adelina
Școala Gimnazială „Șerban Vodă Cantacuzino”, Călimănești

Atât familia cât şi şcoala joacă un rol important în modelarea elevului într-o societatea în care atacul anticultural şi antivaloric al mijloacelor de circulaţie şi de difuzare a informaţiei este mai virulent, provocând chiar mutaţii la nivel social. Rolul părintelui şi al educatorului este cel de asociat, de partener, impunâdu-se copilului asocierea la preocupările familiei şi la cerinţele şcolii.

Familia este cea dintâi şcoală a copilului, iar contribuţia pe care o aduce la educarea acestuia poate favoriza sau dimpotrivă poate frâna acţiunea educativă a şcolii. De aceea între şcoală şi familie trebuie să existe o relaţie permanentă, familia având un rol important în acţiunea de învăţare a copilului prin susţinerea, lărgirea şi adâncirea acţiunilor educative ale şcolii, iar şcoala se sprijină neîncetat pe experienţa de viaţă a copilului dobândită în familie şi în alte împrejurări ale vieţii sale.

Pentru a preveni apariţia unei manifestări de dezinteres din partea familiei faţă de şcoală, se impune intensificarea eforturilor din partea cadrelor didactice pentru a-i atrage pe părinţi în procesul complex al educaţiei. Această muncă este dificilă şi depinde foarte mult de puterea de convingere, de tactul pedagogic, de integritatea şi competenţa lor profesională.

Momentul cheie a începerii acţiunii comune şcoală- familie este venirea copilului în grădiniță. Prima zi de grădiniță a preșcolarului constituie un moment deosebit de important pentru viitoarele relaţii între educatoare şi părinţi, prin crearea unei atmosfere de bună dispoziţie, prin aranjarea deosebită a clasei, prin modul cum îşi poate atrage simpatia părinţilor şi a copiilor. Cadrul didactic trebuie să cunoască bine mediul familial educativ al copilului pentru că, în deplină unitate cu părinţii, să îi îndrume cu răbdare şi siguranţă paşii micului preşcolar. Este foarte important ca educatorul, să fie prietenul părinţilor, să-şi iubească elevii şi să le dirijeze paşii spre cunoaştere cu dibăcie şi pricepere.

Mediul familial este primul mediu educativ şi socializator pe care îl cunoaşte copilul şi a cărui influenţă îi marchează dezvoltarea ca individ. Legătura copilului cu familia este extrem de puternică şi de neînlocuit. De aceea modelele de conduită oferite de părinţi, pe care copiii le preiau prin imitaţie şi învăţare, precum şi climatul socioafectiv în care se exercită influenţele educaţionale constituie primul model social cu o influenţă hotărâtoare asupra copilului privind formarea concepţiei lui despre viaţă, a modului de comportare şi relaţionare în raport cu diferite norme şi valori sociale.

Pentru dezvoltarea generală a personalităţii copilului, de o importanţă cu totul excepţională s-a dovedit a fi interacţiunea şi comunicarea membrilor familiei. Atunci când există atitudini şi climate familiale structurate deficitar, o consecinţă imediată este înscrierea copilului pe căi sinuoase ale dezvoltării sale psihice şi morale şi implicit adoptarea de către aceştia a unor comportamente inadecvate în relaţiile cu cei din jur, precum şi în atitudinea sa faţă de sine însuşi.

Analizând situaţiile concrete în care se manifestă acţiunile educative în familie s-au putut identifica mai multe tipuri de părinţi:

- părinți care înţeleg să-şi armonizeze sistemul lor de acţiuni educative cu cele ale şcolii, ale specialiştilor în domeniul muncii educative;

- părinți care nu conştientizează efectele negative ale strategiilor educative sau şi mai grav, refuză să recunoască faptul că relaţiile lor educaţionale cu copiii sunt deficitare. Aceştia din urmă sunt convinşi că nereuşitele educaţionale, rezultatele slabe la învăţătură, comportamentele inadecvate, chiar aberante ale copiilor, ar fi determinate de factori străini sau necunoscuţi familiei.

Uneori comportamentele educaţionale ale părinţilor, chiar dacă sunt bine intenţionate pot avea efecte negative asupra copiilor din cauza neadecvării lor la particularităţile de vârstă şi individuale, la sistemul de cerinţe adresate copiilor etc.

Comunicarea pozitivă dintre părinte-școală este în avantajul părinților. Ca educatori primari ai copiilor lor, părinții și familiile au o influență de durată asupra atitudinilor și realizărilor copiilor lor în școală. Ele pot încuraja învățarea copiilor lor în și din școală și pot, de asemenea, să sprijine obiectivele, direcțiile și ethosul școlar. Părinții se aşteaptă ca școlile să poată oferi copiilor lor un mediu sigur și grijuliu. Modul în care școlile comunică și interacționează cu părinții afectează amploarea și calitatea implicării părinților in învățarea copiilor lor. De exemplu, școlile care transmit știri proaste despre performanța elevilor mai des decât recunoașterea meritelor elevilor vor descuraja implicarea părinților, făcând părinții să se simtă că nu își pot ajuta în mod eficient copiii.

Cercetările arată că implicarea părinților poate ajuta profesorii să se concentreze mai mult pe sarcina de predare. De asemenea, având mai mult contact cu părinții, cadrele didactice învață mai multe despre nevoile elevilor și despre mediul de acasă, ceea ce reprezintă informații pe care le pot aplica pentru a răspunde mai bine acestor nevoi. Părinții care sunt implicați tind să aibă o viziune mai pozitivă asupra cadrelor didactice, ceea ce duce la îmbunătățirea relației cu profesorii. O abordare incluzivă în luarea deciziilor școlare și implicarea părinților creează un sentiment de responsabilitate partajată între părinți, membrii comunității, profesorii și liderii școlari. Părinții au dreptul să fie consultați și să participe la deciziile privind copiii lor. Părinții pot juca roluri semnificative în procesul decizional școlar. Formarea și informarea pentru a profita la maximum de aceste oportunități pot fi furnizate ca parte a activităților de parteneriat.

Contactul personal, inclusiv ședințe, vizite la domiciliu, apeluri telefonice par a fi cea mai eficientă formă de comunicare și poate fi printre cele mai familiare. Cu toate acestea, stabilirea unei comunicări efective între școală și casă a devenit mai complexă pe măsură ce societatea s-a schimbat. Marea diversitate în rândul familiilor înseamnă că nu este posibil să se bazeze pe o singură metodă de comunicare care va ajunge la toate familiile cu un mesaj dat. Este esențial ca o varietate de strategii, adaptate nevoilor anumitor familii și ale programelor acestora, să fie integrate într-un plan general.

Bibliografie:

1. Baran-Pescaru, A., *Parteneriat în educaţie: familie-şcoală*, Editura Aramis, Bucureşti, 2004
2. Vrajmaş, Ecaterina Adina, *Consilierea şi educaţia părinţilor,* Editura Aramis, Bucureşti, 2002

Modalități de realizare a activităților STEAM, în grădiniță

Prof. Bîrsan Mariana
Grădinița cu program prelungit „Pinocchio" Craiova

Educația STEAM (STEAM: Science, Technology, Engineering, Arts, Mathematics (en) – Știință, Tehnologie, Inginerie, Artă, Matematică, a început să se dezvolte începând cu anul 2007, luând naștere prin fuziunea educației STEM cu artele. Termenul de artă în contextul educației STEAM a fost considerat în diferite moduri (Perignat, & Katz-Buonincontro, 2019).

Scopul acestei abordări este de a crea un mediu de învățare în care copiii folosesc abilitățile din aceste 4 (sau 5) domenii pentru a rezolva probleme reale. Provocările educației STEAM includ ideea de lucru în echipă, de dialog, de punerea întrebărilor relevante, de căutarea informațiilor importante și de contextualizarea acestora în vederea descoperirii celor mai bune soluții.

În acest context, este necesară o reevaluare a valorilor din sistemul de educație românesc, prin încurajarea curiozității naturale a omului față de cunoaștere și dezvoltarea motivației intrinseci. Și asta încă din primii ani de grădiniță. Se vorbește adesea despre importanța jocului în învățare și despre îmbinarea ludicului cu educația pentru a încuraja o atitudine pozitivă a copiilor în raport cu grădinița/ școala.

- **De ce este educația STEAM importantă?**

Educația STEAM nu doar îi expune pe copii acestor experiențe de învățare, ea îi ajută să creeze o abordare inovativă pe care o pot folosi și la vârsta maturității.

Astfel în prezent lumea noastră este construită în jurul abilităților STEAM și avem nevoie să creștem copii care:

- pun întrebări relevante;
- creează soluții noi;
- formulează planuri;
- aplică ce au descoperit în lumea reală.

- **Ce putem face pentru a dezvolta competențele STEAM în grădiniță?**

Noi putem cultiva interesul și pasiunea copiilor pentru STEAM de la vârste timpurii, folosindu-te de curiozitatea lor nativă, de înclinația către explorare și experimentare, prin activități simple, cum sunt acestea:

- Activitățile cu apă sunt probabil cele mai simple, distractive și instructive.

Lasă-l să experimenteze cu diferite recipiente, mai mici sau mai mari. Pune-i la dispoziție strecurătoare, pâlnie, paie sau tuburi de plastic și lasă-l să se joace atât cu robinetul, cât și în vase mai mari sau în cadă.

Jucați-vă cu gheață, combinați-o cu apă, lasați-o la soare și vedeți cum se topește.

Fără să vadă, puneți aceeași cantitate de apă în vase diferite ca formă. Rugați-l să estimeze unde e mai multă apă și discutați despre volum și despre cum apa ia forma vasului în care se află.

Combinați apa, uleiul și șamponul și învățați despre densitate.

- Activitățile de construcție sunt utile nu doar pentru dezvoltarea motricității, ci și pentru a învăța

despre dimensiuni și forme, ci dezvoltă gândirea logică și creativitatea.

- Fie că folosești cuburi, nisip sau chiar cărți de joc, învață-l să măsoare dimensiunile – lungime, lățime, înălțime, adâncime. Faceți comparații: mai înalt, mai scund, mai lat etc.

-Citește-i Povestea celor 3 purcelușI și vorbiți despre rezistență și durabilitate.

- Înainte să vă apucați de construit, faceți un plan, vorbiți despre cum ar trebui să arate .

Jocul cu lumini și umbre este ideal pentru a exersa corespondența dintre real și abstract.

Aces tip de activitate îi va ajuta pe copii să învețe să își pună întrebări, să facă presupuneri, să experimenteze legătura dintre mișcări și forme.

- Înfigeți un băț în pământ atunci când e soare afară și învățați despre momentele zilei, punctele cardinale, rotația pământului.

- Faceți diferite forme cu mâinile, pe care le proiectați pe un perete; tot ce aveți nevoie este o lanternă și de întuneric.

- Desenați urmărind conturul umbrelor și analizați ce ați obținut. Vedeți cum am făcut noi la masa luminoasă.

- Activitățile de logică și memorie sunt de o varietate și complexitate impresionantă astfel:

-Construiți puzzle-uri. Printaţi o fotografie (sau o imagine) şi tăiaţi-o în fâşii sau pătrate – aveţi un puzzle de rezolvat.

- Găsește imaginea din umbră.

- Explorarea naturii:

Unul dintre cele mai importante aspecte ale învățării este observația directă, verificarea teoriei prin practică. O drumeție prin pădure, câteva ore în parc oferă posibilități nelimitate pentru explorare.

-Observați plantele și animalele (chiar și dintr-un acvariu) și învățați despre (eco)sisteme.

- Observați diferite obiecte la microscop: o furnică, o buburuză,un fir de păr, o frunză, o bucățică de șervețel, cretă colorată, zahăr, sare, un fir de ață, foiță de ceapă, o bucățică de roșie etc, o petală de floare etc.

-Faceți o vizită la o fermă, la zoo.

- Experimente desfășurate la grupă:

-Apa plimbăreaţă: Exploarea culorilor primare și secundare;Combinarea culorilor primare pentru a forma alte culori.

-Fertilitatea solului: Observarea diferitelor tipuri de sol puse la dispoziţie (sol negru, argilă şi nisip); Învățarea despre condiţiilor necesare creşterii plantelor.

Mai mult pământ, mai multă apă: Identificarea , prin intermediul culorilor, a suprafețelor de apă şi pământ de pe globul pământesc;Compararea rezultatelor pentru a stabili care este suprafaţa cea mai răspândită de pe glob (pământ sau apă).

-Paharul zburător: Observarea faptului că aerul sub presiune mare poate muta obiecte; Testarea condițiilor optime necesare pentru mișcarea paharelor.

-Absorbţia apei: Experimentarea modului de absorbție a apei în funcție de diferite materiale; Stimularea curiozităţii copilului şi a interesului pentru a realiza experimente.

-Cum să umfli un balon cu oțet și bicarbonat de sodiu? Familiarizarea copiilor cu reacțiile chimice și gazoase; Demonstrarea faptului că gazul produs atunci când este amestecat bicarbonat de sodiu și oțet este suficient de puternic pentru a umfla un balon.

- Joaca cu Baloane - Joaca cu baloane e super și pentru copii mici și pentru cei mai mari. Sunt o

multitudine de jocuri pe care le pot face cu baloane.

- Joaca cu Instrumente muzicale - Mereu vor fi foarte distractive pentru copii. Da, o sa fie ceva zgomot, dar le stimulează creativitatea și le dă ceva interesant de făcut.
- Ora de gătit - Copiii sunt mereu super încântați să pregătească ceva în bucătărie. Și astfel avem și gustări sănătoase pentru ei.
- Gimnastică, dans - Nu e nevoie să fie o oră întreagă, pot fi 15-30 minute de exemplu. Nimic nu se compară cu activitățile fizice pentru a consuma energia copiilor. Ei au nevoie de multe ore de mișcare pe zi, însă de multe ori nu e posibil să îi scoatem atât de mult pe afară.

Să găsești activități pentru copii care să îi țină captivați, poate fi o provocare. În primul rând nu excludem ieșirile afară în natură indiferent de vreme. Dar să fim onești, o mare parte din timp va fi petrecut în clasă. Aceste idei de activități pe care eu le fac cu copiii mei,pot fi adaptate conform vârstei, depinde de interesele și abilitățile copiilor și se pot desfășura unde vrem.

Bibliografie:

1. Crenguţa - Lăcrămioara Oprea (2008) – “ Strategii didactice interactive”, ed. a III-a, EDP, Bucureşti

IMPORTANȚA LECTURII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

Neacșu Iuliana
Grădinița nr.1 Cornetu, jud Ilfov

În prezent, așa cum sunt evidențiate rezultatele obținute la evaluările naționale, putem remarca o lipsă generală a interesului pentru lectură

In concordanță cu finalitățile educationale, lectura este covârșitoare, pe tot parcursul vieții, un fundament al învățării, o oportunitate a educabilului de a se integra în societate.

Cunoscând rolul literației, cadrul didactic poate orienta demersul educativ, astfel încat să îi motiveze pe elevi să citească, cu scopul dezvoltării capacității de comunicare.

Concepția limitată ,conform căreia cititul reprezintă un transfer de conținut dintre scriitor și lector, este total greșită. Numeroase cercetări, făcute de a lungul vremii, au dovedit că literația implică activarea simultană a mai multor zone cerebrale, dar și comunicarea intensă între ele, deoarece, într-un timp foarte scurt, creierul trebuie să recunoască semnele (literele), să stabilească relația acestora cu sunetele corespondente, să găsească un sens, să-l coreleze cu sensul contextului.

În opinia lui *Adrian Marino,* lectura poate fi privită de către lector: ***lectura-informaţie, lectura-distracţie, lectura-refugiu, lectura-plăcere, lectura-cultură, lectura-existenţă.***

Fiecare se raportează la citit în felul său, în funcție de pregătirea personală, însa rolul dascălului este, acela de a deschide căi de acces, pentru ca elevii să manifeste dorința de a citi.

În cadrul orelor de limba și literatura română, atât în ciclul primar, cât și în cel gimnazial, cu extindere către cel liceal, este necesar ca profesorul să utilizeze metode variate de orientare a elevului către lectură, către dezvoltarea competențelor de literație.

O problemă deosebită o reprezintă receptarea textelor, iar rezultatele examenelor naționale subliniază, în fiecare an, că, elevii se afla în imposibilitatea de a înțelege un text, nu sunt atenți la detalii, nu se pot exprima în scris. De aceea, formarea și dezvoltarea competențelor de literație au devenit o necesitate în cadrul procesului de învățământ.

Alegerea strategiilor potrivite, dezvoltarea gustului pentru lectură, propunerea unei bibliografii atractive, controlul lecturii, susțin acest deziderat. Modelarea unui cititor al *lecturii* se realizează în mediul școlar.

De unde apare lipsa motivației pentru citit? Cauzele sunt variate și converg către digitalizare, Paul Cornea formulează următoarea opinie: *nici computerul, nici televizorul nu vor duce la dispariţia cărţii, lectura va continua să joace un rol cardinal în viaţa oamenilor, accelerarea progresului tehnic va fi mereu însoţită de remedierea compensatoare a unui spaţiu liber pentru închipuire, visare şi căutare de sens…*

Lectura – ca *spațiu al căutării de sens* - poate reprezenta un punct de pornire al demersului instructiv-educativ, al alegerii unei strategii didactice motivante, prin care curiozitatea viitorului lector este trezită și menținută pe parcursul străbaterii stadiilor de literație.

Conform studiilor metodice, în mediul școlar, comprehensiunea și interpretarea se bazează pe parcurgerea următoarelor stadii: lectura afectivă, lectura explicativă/ relectura, aprofundarea (interpretarea textului), reflecția.

Contactul direct cu textul și activitățile de învățare specifice acestei etape debutează cu lectura afectivă, modelul de lecturare a textului. Relectura are drept scop inventarierea anumitor aspecte legate de cuvinte necunoscute, structuri sintactice particulare, contextualizarea unor termeni mai greoi, sensul cuvintelor în context etc..Reflecția - pornind de la text, constă în identificarea noilor cunoștințe însușite de elevi, corelarea lor cu alte cunoștințe din diferite domenii și cu cele însușite anterior.

Postlectura - deschide experiența de cunoaștere, sub impresia celor lecturate. Odată ce competențele de literație s-au format, este necesară evaluarea acestora care se realizează în cadrul orelor de limba și literatura română, prin testări naționale/ internaționale și/ sau digitale.

Demersul formării și dezvoltării competențelor de literație este anevoios, dar reprezintă o cerință fundamentală a societățiiactuale care promovează autonomia în învățare.

Bibliografie

1. Cornea, Paul, *Introducere în teoria lecturii*, Editura Minerva, Bucureşti, 1988;

2. Genette, Gérard, *Critică şi poetică*, *Structuralism şi critică literară*, în *Figuri*, Editura Univers, Bucureşti, 1978;

3. Goia, Vistian, *Didactica limbii şi literaturii române pentru gimnaziu şi liceu*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2000;

4. Pamfil, Alina, *Limba şi literatura română în gimnaziu. Structuri didactice deschise*, ediţia a 3-a, Paralela Piteşti, 45, 2006;

5. Pamfil, Alina, *Limba şi literatura română în şcoala primară. Perspective complementare*, Paralela 45, Piteşti, 2009;

Jocul didactic aplicat in orele de istorie

prof. înv. primar Damian Aurelia-Liliana
Școala Gimnazială Vădeni, județul Brăila

„Jocul este activitatea ce-i permite copilului să treacă pe nesimțite la munca serioasă…Condiția principală a jocului este de a-i face pe participanți să-și dea seama că se află într-o situație de învățare, că primează aspectul cognitiv și, ca atare acesta trebuie desfășurat cu toată seriozitatea. (Ioan Cerghit)

Jocul ocupă, evident, locul preferat în activitatea de fiecare zi a copilului . Jucându-se, el îşi satisface nevoia de activitate, de a acţiona cu obiecte reale sau imaginare, de a se transpune în diferite roluri şi situaţii care îl apropie de realitatea înconjurătoare. Folosirea jocului didactic în procesul de învăţământ face ca elevul să înveţe cu plăcere, să devină interesat de activitatea care se desfăşoară; face ca cei timizi să devină mai volubili, mai activi, mai curajoşi, să capete mai multă încredere în capacitatea lor, mai multă siguranţă şi tenacitate în răspunsuri.

Jocul reprezintă un ansamblu de acţiuni şi operaţii care, paralel cu destinderea, cu buna dispoziţie şi cu bucuria, urmăreşte obiective de pregătire intelectuală, tehnică, morală şi fizică a copilului. Inclus în activitatea didactică, elementul de joc imprimă acesteia un caracter mai viu şi mai atrăgător, aduce varietate şi o stare de bună dispoziţie, de divertisment, ceea ce previne apariţia monotoniei, a oboselii şi a plictiselii.

Jocul didactic se caracterizează printr-o îmbinare specifică a unei sarcini instructive cu elemente de joc. Ponderea mai mică sau mai mare a uneia din cele două componente poate duce la transformarea jocului didactic fie într-o lecţie, când accentul cade numai pe rezolvarea sarcinii instructive, fie într-o activitate pur distractivă, când elementele de joc devin predominante. Componentele care alcătuiesc structura unui joc didactic sunt următoarele: sarcina didactică, conţinutul jocului, elementele şi regulile jocului. Prima componentă – conţinutul - este constituită din cunoştinţele anterioare ale copiilor însuşite în cadrul activităţilor comune cu întreaga clasă, cunoştinţe ce se referă la plante, animale, anotimpuri, reprezentări matematice, istorice, etc. Cea de a doua componentă a jocului - sarcina didactică - poate să apară sub forma unei probleme de gândire, de recunoaştere, denumire, reconstituire, comparaţie, ghicire. Jocurile didactice pot avea acelaşi conţinut, acestea dobândind un alt caracter, datorită sarcinilor didactice pe care le au de rezolvat, de fiecare dată altele.

A treia componentă - regulile jocului - decurge din însăşi denumirea ei. Regulile sunt menite să arate copiilor cum să se joace, cum să rezolve problema respectivă. Totoda tă regulile îndeplinesc o funcţie reglatoare asupra relaţiilor dintre copii. Ultima latură - acţiunea de joc - cuprinde momente de aşteptare, surprize, ghicire, întrecere şi fac ca rezolvarea sarcinii didactice să fie plăcută şi atractivă pentru elevi. Dacă vin în completarea lecţiei, jocurile didactice, pot fi grupate după obiectivele urmărite şi tipul lecţiei. După obiectivele urmărite, jocul este folosit în cadrul tuturor ariilor curriculare, iar după tipul lecţiei jocul este folosit ca mijloc de predare, asimilare, mijloc de consolidare, sistematizare, recuperare a cunoştinţelor. Indiferent de modul de folosire, jocul didactic îl ajută pe elev să-şi angajeze întregul potenţial psihic, să-şi cultive iniţiativa, inventivitatea, flexibilitatea gândirii, spiritul de cooperare şi de echipă. În cazul în care jocurile organizate au scop educativ bine precizat, devin metode

de instruire, iar dacă jocul este folosit pentru a demonstra o caracteristică a unei lecţii, acesta devine un procedeu didactic.

Metodica desfăşurării unui joc didactic cuprinde :

- introducerea în joc;
- executarea jocului;
- complicarea jocului;
- încheierea jocului.

Jocul didactic nu poate fi desfăşurat la întâmplare; în aplicarea lui trebuie să se ia în considerare următoarele condiţii: jocul să se constituie pe fondul activităţii dominante urmărindu-se scopul şi sarcinile lecţiei; să fie pregătit de învăţător în direcţia dozării timpului şi a materialului folosit ; să fie variat, atractiv, să îmbine forma de divertisment cu cea de învă ţare ; să se folosească atunci când copiii dau semne de oboseală ; să creeze momente de relaxare, de odihnă, în vederea recuperării energiei nervoase a elevilor ; să antreneze toţi copiii în activitatea de joc ; să fie proporţionat cu activitatea prevăzută de programă şi structurat în raport cu tipul şi scopul lecţiei desfăşurate ; să urmărească formarea deprinderii de muncă independentă ; după caz, sarcinile didactice ale jocului să fie date diferenţiat pentru a preîntâmpina rămâneri în urmă la învăţătură ; să solicite gândirea creatoare şi să valorifice cu maximum de eficienţă posibilităţile intelectuale ale elevilor ; activităţile în completare prin joc să fie introduse în orice moment al lecţiei ; să nu afecteze fondul de timp al lecţiei propriu-zise ; să fie repartizate, după caz, în diferite secvenţe, sarcinile didactice având caracter progresiv ; indicaţiile privind desfăşurarea activităţii să fie clare, corecte, precise, să fie conştientizate de către elevi şi să le creeze o motivaţie pentru activitate ; activităţile de joc să se desfăşoare într-un cadru activ, stimulator şi dinamic ; să nu se facă abuz de joc, încât procesul de învăţare să se transforme în joc şi să fie luat ca atare ; să nu fie prea uşoare, nici prea grele.

Jocul didactic îşi aduce contribuţia sa specifică şi la realizarea obiectivelor predării- învăţării istoriei în învăţământul primar. Se pot desfăşura următoarele jocuri:

JOCURI CU AJUTORUL CUVINTELOR CU SEMNIFICAŢIE ISTORICĂ:

Rebusul

Aritmogriful

Alfabetul istoric

Acesta din urmă se poate desfăşura individual,în perechi sau în grup.Poate avea ca finalitate întocmirea unui glosar de termeni sau a unui mini dicţionar de istorie. Acest exerciţiu de vocabular specific disciplinei istorie se poate realiza în mai multe variante:

Varianta 1.

Elevii primesc cartonaşe pe care sunt scrise diferite cuvinte. Au ca sarcină într-un timp dat, sa le ordoneze după alfabet,apoi pe cealaltă faţă a cartonaşului să scrie un enunţ în legătură cu respectivul cuvânt. Câştigătorul este cel care realizează cele mai multe puncte.

Varianta 2

Elevilor li se cere să dea exemple de termeni istorici (evenimente, conducători , cetăţi, castele, etc.) în ordine alfabetică şi să spună ce au învăţat despre fiecare, din lecţiile de istorie sau din lecturi, filme, vizite în muzee. Se pot realiza postere sau expoziţii cu acestea şi prin metoda „ Turul galeriei” să fie stabilit câştigătorul sau lucrarea cea mai reuşită.

JOC DE ROL

Obiectivul acestui joc este de a-i deprindepe elevi să utilizeze informaţiile dintr-o sursă istorică pentru prezentarea unei personalităţi:

Elevii vor căuta şi vor selecta informaţii importante, edificatoare şi semnificative despre o personalitate istorică folosind atât cunoştinţele dobândite la orele de curs cât şi prin consultarea unor materiale suplimentare. Îşi vor alege apoi un rol pe acre îl „vor juca" respectând următorii paşi:

Cine sunt?

Când şi unde trăiesc?

Evenimentele la care am participat.

De ce sunt o figură importantă?

Elevii „spectatori" pot veni cu completări dacă „l-au cunoscut" pe „actor".

JOC DE SITUAŢIE SAU „MOTIVEAZĂ-ŢI DECIZIA"

Elevii îşi aleg o personalitate,un eveniment,un fapt istoric. Pe un jeton vor nota trei motive care au condus la luarea unei decizii.

Exemplu:

Eşti Traian: Motivează decizia de a cuceri Dacia;

Eşti Mihai Viteazul: Motivează decizia de a uni cele trei ţări române;

Eşti Emil Rcoviţă: Motivează participarea ta la expediţia cu vasul Belgica;

Eşti Napoleon Bonaparte: Motivează de ce este importantă epoca ta:

Eşti primarul Sucevei: Găseşte trei argumente pentru a ne convinge că oraşul tău este unul dintre cele mai încărcate de istorie;

Eşti ghid turistic: Găseşte trei argumente că Veneţia este unul dintre cele mai frumoase oraşe italiene şi europene.

„ROATA ISTORIEI"

Jocul poate avea ca obiectiv povestirea unor evenimente,fapte istorice. Se poate desfăşura individual sau în echipă la sfârşitul unei unităţi de învăţare şi la orele de recapitulare-sistematizare. Poate căpăta şi caracterul unei competiţii.

Roata istoriei se construieşte din carton, asemenea unui ceas,dar cu un singur ac, care să fie mobil.Cadranul se va împărţi în mai multe părţi pe care se vor înscrie evenimente, fapte istorice, numele unei personalităţi sau se poate lipi o imagine cu semnificaţie istorică. Se roteşte discul lăsându-l să se oprească singur. Un elev sau un reprezentant al echipei citeşte, apoi povesteşte ceea ce ştie despre evenimentul respectiv. Pentru atractivitatea jocului se poate introduce pe cadran un sector al surprizelor (să joace un rol,să cânte sau să recite versuri despre…,să spună câteva însuşiri ale …,să enumere puncte de importanţă turistică ale unui oraş,etc.).

Exemplu:

pentru prezentarea unui eveniment se vor urmări următoarele aspecte:cauze, desfăşurare, urmări;

pentru fişa de personaj se va preciza: perioada în care a domnit, câteva însuşiri semnificative şi fapte deosebite prin care s-a remarcat;

pentru castele, cetăţi, oraşe se va preciza zona geografică în care se află, mărturii istorice şi edificii culturale.

„Alege cauza, alege urmarea” –Obiectivul jocului este identificarea cauzelor unor evenimente istorice. Se poate aplica atât în etapa de învăţare cât şi în cea de fixare sau sistematizare.Se pregătesc coli de hârtie pe care se scrie(cu litere mari, pentru a fi văzute de întreaga clasă) cauze posibile ale unui eveniment istoric, procedând la fel şi pentru urmări. Fişele se împart elevilor. Se scrie pe tablă numele evenimentului discutat. Ies în faţa clasei cei care au primit foile pe care sunt notate cauzele evenimentului. „Spectatorii activi”(clasa) le aleg pe acelea pe care le consideră adevărate, motivând alegerea făcută. În acelaşi mod se procedează şi pentru urmări. Se repetă cauzele şi urmările faptului istoric, prin citirea lor de pe fişele elevilor care au rămas în faţa clasei, apoi se notează şi în caiete.

„Motivează-ţi decizia” –este un joc de rol ce are ca scop analiza unor fapte şi situaţii pentru a evidenţia importanţa deciziei oamenilor în desfăşurarea evenimentelor. Elevul este pus în situaţia de a înţelege modul de a gândi a celuilalt, dezvoltându-şi astfel creativitatea şi gândirea critică. În realizarea jocului elevii au primit câte un rol, sau au avut posibilitatea de a face o alegere.În continuare scriu câteva motive probabile care au condus la adoptarea unei decizii a personalităţii respective. Unul dintre exemple poate fi: „-Eşti Mihai Viteazul. Motivează-ţi decizia de a uni cele trei Ţări Române!”

„Roata timpului” –obiectivul jocului este povestirea unor fapte sau evenimente istorice. Pentru desfăşurarea sa este necesară construirea unei „roţi a istoriei”, un disc care se poate roti fiind montat pe un ax şi un ac indicator fix sau un cerc desenat pe un carton de dimensiuni mai mari. Cercul se împarte în sectoare, în fiecare dintre acestea notându-se numele unei personalităţi, a unui eveniment, sau se poate lipi o imagine cu o semnificaţie istorică. Elevul, cu ochii acoperiţi roteşte discul lăsându-l să se oprească singur. Citeşte faptul istoric indicat de acul fix, apoi povesteşte singur sau cu ajutorul grupei ceea ce ştie despre evenimentul respectiv. Se pot acorda şi puncte pe baza unor criterii stabilite la începutul jocului. În acest caz se poate desfăşura sub forma unei întreceri pe echipe. Exemplu: Folosind informaţiile dobândite şi termenii istorici adecvaţi, povesteşte despre: francezi, revoluţia franceză, Napoleon Bonaparte şi Imperiul francez, Franţa de astăzi.

„Ce ştiu despre...?” –Jocul se desfăşoară pe echipe, fiecare alegându-şi un reprezentant. Într-un săculeţ sunt introduse jetoane cu numele unor localităţi, monumente, ocupaţii, etc. Reprezentantul echipei extrage un jeton şi anunţă denumirea înscrisă pe acesta. Membrii echipei formulează câte un enunţ legat de subiectul anunţat.

Exemplu: a) Roma

-capitala Imperiului roma

-Columna lui Traian

b) Napoleon Bonaparte

-primul împărat al Franţei

-„Libertate, egalitate, fraternitate!”

-bătălia de la Waterloo

„Despre cine s-a spus că era...?”- Jocul se poate desfăşura pe echipe, sub forma unui concurs şi urmăreşte recunoaşterea unor personalităţi istorice. Cadrul didactic pregăteşte pe fişe citate(cunoscute de elevi), iar fiecare echipă va trebui să recunoască personajul.

Exemplu: „ ...principe între creştini, cel mai viteaz şi mai ager la minte.”(Mircea cel Bătrân)

Un alt tip de joc utilizat este rebusul, unul din jocurile cele mai apreciate de elevi, oferindu-le satisfacţia imediată a rezolvării unei „probleme”.

Privit ca un frate mai mic al rebusului şi rudă cu integramele atât de gustate în zilele noastre, rebusul şcolar îl face pe micul participant ca prin rezolvarea diferitelor rebusuri şcolare să se simtă şi el mai aproape de fraţii mai mari, de adulţi.

În acelaşi timp însă, ineditul joc dezvoltă procese psihice ale elevului :gândirea, limbajul, memoria,atenţia, creativitatea,voinţa; poate fi folosit si ca metodă/mijloc de învăţare şi evaluare sau procedeu în cadrul unei metode.

Dorinţa de a rezolva orice problemă de tip rebusist intensifică interesul pentru studierea disciplinelor necesare în soluţionarea cerinţelor date şi astfel rebusul ajută la dezvoltarea intelectuală a elevului.

Folosirea rebusului printre elementele de sprijin ale învăţării este importantă prin faptul că poate interveni stimulativ o dată cu creşterea curbei oboselii.

Mijloc activ şi eficace de instruire şi educare a şcolarului, rebusul poate fi folosit cu succes în captarea atenţiei pe tot parcursul activităţii didactice,conducând la evitarea plictiselii,dezinteresului.Interesantă şi atractivă este şi activitatea de construire a rebusurilor în două variante:

. se prezintă rebusul completat, elevii având sarcina de a formula definiţiile corespunzătoare cuvintelor;

. se dă soluţia (cuvântul ce trebuie obţinut pe verticală) şi se solicită construirea unui rebus, utilizând termeni/cuvinte cheie care se referă la tema sugerată de cuvântul soluţie.

Exemplu:

DECEBAL
APOLLODOR
OLTENIA
BUREBISTA
ROMA
LATINA
TRAIAN

Rege al Daciei între 87-106.
A construit podul de la Drobeta, peste Dunăre şi Columna lui Traian, la Roma
Zonă din sud-vestul Daciei, ocupată de romani, în urma păcii din 102.
Rege dac între anii 82-44 î.Hr.
Capitala Imperiului Roman.
Limba vorbită de romani.
Împăratul roman care a cucerit o parte a Daciei.
Vertical:
Monument triumfal comemorativ înălţat la Roma pentru glorioasa sărbătorire a lui Traian.

Un alt joc, cu un impact major asupra elevilor este „Pătratul buclucaş”. Acest tip de joc nu numai că dezvoltă spiritul de observaţie, dar stimulează şi competiţia dintre elevi. Se poate desfăşura cu întreaga clasă, individual sau pe echipe.Sarcinile vizează descoperirea unor termeni istorici, a unor

evenimente, a unor nume de conducători, etc.Poate fi utilizat în orice etapă a lecţiei. De exemplu, în cadrul unităţii de învăţare „Popoare de ieri şi de azi” s-a prezentat următorul pătrat:

Elevii au avut ca sarcină să descopere în pătrat:
vertical- patru cuvinte de origine dacă;
orizontal- cinci cuvinte de origine latină;
oblic- trei cuvinte de origine slavă.

V	B	I	S	E	R	I	C	Ă	X
A	O	M	N	F	I	U	D	Z	E
T	V	I	P	Ă	R	I	N	T	E
R	C	S	E	F	R	A	T	E	N
A	D	F	A	V	K	J	C	R	V
L	T	Y	X	P	O	R	O	C	D
P	Â	I	N	E	A	D	D	I	B
M	X	A	P	I	P	O	R	M	R
O	Î	N	G	E	R	L	U	F	A
Ş	Z	H	K	O	P	S	V	G	D

Bibliografie:

Buduroi,A., Pârâială,D., „Istorie-Auxiliar al manualelor alternative, clasa a IV-a”, editura Euristica, Iaşi
Cerghit,I., „Metode de învăţământ”, EDP, Bucureşti, 1980
Cerghit, I., „Metode de învăţământ”, Ediţia a III-a revăzută şi adăugită, EDP,Bucureşti, 1997
Ion,Al.,D., „Dezvoltarea gândirii critice şi învăţarea eficientă”, Editura de Vest, Timişoara, 2000
Iucu,R., „Instruirea şcolară”, Editura Polirom, Iaşi, 2001

MATEMATICA PRIN ACTIVITĂȚI PRACTICE

Prof. înv. primar, Moroşanu Livia-Ricuţa
Şcoala Gimnazială „Anastasie Panu” Huşi, jud. Vaslui

Copiii sunt familiarizați cu matematica înainte de a intra la școală. De fiecare dată când numără degetele, jucăriile sau frunzele pentru colaj, li se arată formele sau discută despre înălțimea turnurilor din cuburi, li se introduc pas cu pas noțiuni matematice. Competențele matematice se dezvoltă la copil de-a lungul timpului la fel ca limbajul, motricitatea sau abilitățile sociale. Când ajung la școală și matematica este abordată dint-o altă perspectivă și nu învățare prin joc, elevii își schimbă atitudinea față de matematică.

Cum îi ajutăm pe copii şă îndrăgesacă matematica?

Avem o **atitudine pozitivă** asupra matematicii încă din clasa pregătitoare. Le explicăm copiilor că toată lumea poate învăța matematica, că este importantă în viață, că este amuzantă. Le explicăm cum toți membrii dintr-o familie utilizează matematica în activitățile lor de la muncă sau de acasă, îi încurajăm să fie perseverenți în a rezolva o problemă care pare dificilă, îi felicităm pentru efortul depus și ne bucurăm împreună atunci când reușesc.

Prezentăm elevilor situațiile în care matematica este adesea **prezentă în decursul unei zile**, îi încurajăm să spună când și cum le este utilă matematica în viața de zi cu zi, le cerem să participle la activități familiale care au legătură cu matematica, cum ar fi cumpărăturile, măsurarea ingredientelor pentru o anumită rețetă, utilizarea instrumentelor de măsurare cum ar fi paharul gradat, numărarea tacâmurilor la o masa, etc.

Încurajarea copiilor să dea explicații. Când un copil încearcă să rezolve o problemă, ar fi util să-i cerem să explice raționamentul folosindu-se și de desene, obiecte dacă este necesar, ca să explice demersul pentru a ajunge la concluzia lui. Exprimându-și ideile și explicând ceea ce au de făcut ca să rezolve o problemă, elevii învață raționamentul matematic.

De ce este importantă matematica ?

Competențele matematice sunt esențiale pentru reușita unui copil, atât la școală, cât și în viața de toate zilele. A înțelege matematica dă siguranță și deschide uși spre cariere variate.

Folosim zilnic matematica pentru a calcula, dar și pentru a planifica diverse lucruri, pentru a raționa, pentru a rezolva diverse probleme și a găsi cele mai bune soluții, dar și pentru a folosi tehnologia, de exemplu calculatorul sau computerul. Matematica face apel și la diferite abilități: recunoașterea numerelor și a formelor, stabilirea unei clasificări, măsurarea dimensiunilor și volumului și stăpânirea noțiunilor de timp și spațiu. Putem ajuta copilul să integreze concepte matematice făcându-l să își dea seama de utilitatea lor și încurajându-l să pună în practică ceea ce a învățat în activitățile zilnice.

Activitățile practice pe care le putem realiza cu elevii la școală, care să fie continuate și acasă de către părinți pot fi variate, ele le oferă copiilor bucurie și îi ajută să treacă peste teama că matematica este grea. Astfel:

- *Pentru exersarea numerelor și calculul matematic*: jocuri de tipul ,,La cumpărături”(calculând și comparând prețurile), ,,Rețeta de fursecuri”(măsurarea ingredientelor), ,,La masă”(numără vesela și

tacâmurile când așează masa); numărarea înapoi, adăugarea sau scăderea de ingrediente, obiecte, jocuri cu zaruri prin adunarea sau multiplicarea valorilor obținute prin aruncare. Folosirea cântecelor pentru numărare crescător, descrescător, descoperirea multiplelor utilizări ale numerelor în casă/clasă sau în afara ei (pe telecomanda televizorului, pe telefon, panourilor de semnalizare, etc.) prin jocuri numite „Vânătoarea de numere". Rezolvarea de probleme cu date din viața cotidiană, de exemplu:„Avem nevoie de șase roșii pentru supă, iar noi avem doar două acasă. Câte roșii mai trebuie să cumpărăm ?". Bineînțeles, aceste probleme pot fi complicate în funcție de clasa la care lucrăm. Deasemenea încurajarea economisirii banilor de buzunar pentru achiziționarea unui joc, folosirea calculatorului, tabletei sau un alt instrument tehnologic.

- *Pentru familiarizarea cu conceptul de timp, formă și spațiu*, le putem cere copiilor ca temă pentru acasă, să clasifice oalele din dulap în ordinea mărimii, să numească forma diverselor obiecte din camera sa, să calculeze numărul de ore dinainte de weekend, numărul de zile până la sfârșitul lunii. La fel de utile sunt și activitățile de orientare pe o hartă geografică, de calculare a distanței, de estimare a duratei călătoriei cu mașina sau cu transportul public pe baza unor factori cum ar fi ora din zi și traficul de exempu, estimarea numărului de sticle de lapte pe care le utilizează familia în decursul unei săptămâni, iar la finalul săptămânii calcularea efectivă a sticlelor consummate, realizarea unui calendar al naturii, etc.
- *Pentru a dezvolta logica și raționamentul* trebuie să-i ajutăm pe elevi să identifice pașii pentru a rezolva o problemă sau a obține un rezultat (de exemplu să numească pașii dintr-o rețetă), să-i învățăm să facă grupări (de exemplu să aranjeze șosetele curate în perechi și hainele după culoare), să le cerem să numească pașii pentru realizarea unor activități ca de exemplu baia/ dușul zilnic (să reglați apa caldă și rece pentru a obține temperatura potrivită, să închideți robinetele când cantitatea de apă este suficientă, să vă scoateți hainele, să luați scoateți săpunul și prosopul etc.). Deasemenea să facem mici ieșiri în jurul școlii și să le oferim explicații despre ceea ce văd în jurul lor (semne de circulație, despre fenomenele naturale, etc).
- *Pentru a înțelege rolul statisticilor și a probabilităților*. Zilnic suntem bombardați de informații care reprezintă numere. A învăța să le culegi, să le organizezi și să le interpretezi de la cea mai mică vârstă, îi va ajuta pe elevi să-și dezvolte capacitatea de a înțelege și folosi informația și a lua cele mai bune decizii mai târziu. Pentru aceasta se pot realiza activități de tipul sortării creioanelor colorate pe culori, realizarea unui calendar al naturii și calcularea la finalul lunii a zilelor cu soare/ploioase/înnorate din luna respectivă, realizarea unui tabel cu alimentele consumate (mere, pere, portocale, banane, etc) iar la finalul lunii să calculeze numărul fiecărui fruct consumat și complicarea sarcinii prin numirea celui mai consumat fruct și cu cât a fost mai mult unul decât celălalt.

Experiențele de învățare timpurii pot avea un impact major asupra dezvoltării lor ulterioare. Nu există nicio îndoială că încă din grădiniță, copiii realizează activități matematice care sunt de preferat a fi realizate într-o manieră ludică, adaptată vârstei. Abordarea învățării bazată pe joc oferă oportunitatea de a dobândi o învățare „sănătoasă" a matematicii. Provocarea este de a introduce acest tip de învățare în clasă astfel încât copiii să își poată atinge întregul potențial la matematică.

Matematica ne simplifică viața!

Bibliografie

Dumitru, I.Al., Dezvoltarea gândirii critice și învățarea eficientă, Editura de Vest, Timișoara, 2000

Gheba, Grigore; Gheba, Lucreția; Popovici, Constantin; Șuluțiu, Monica, Jocuri didactice și probleme de perspicacitate pentru preșcolari și școlarii claselor I-IV, Editura Universal Pan, București, 1997
Petty, G., Profesorul azi. Metode moderne de predare, Editura Atelier Didactic, București, 2007

Formarea continuă a cadrelor didactice - cerință esențială pentru școala de astăzi

Prof. Inv. Presc. Trica Nicoleta
Gradinita P.P. "Casuta cu povesti", Craiova

Permanenta receptivitate pentru nou constituie o componentă fundamentală a sistemului motivațional al profesorului. Asigurarea calității proceselor de formare continuă a personalului didactic reprezintă o problemă de maximă complexitate politică pentru sistemele de învățământ europene.

Conceptul de formare continuă definește liniile pedagogice esențiale pentru activitatea de perfecționare a cadrelor didactice, linii conturate la nivelul sistemelor de învățământ, prin consolidarea reformelor deja întreprinse și reevaluarea priorităților într-o societate bazată pe tehnologii avansate. Formarea continuă răspunde la aceste evoluții și la problemele lor integrabile în contextul mai larg al educației permanente. Depășind semnificația tradițională, de ,,remediu la carențele formării inițiale insuficientă pentru întreaga carieră profesională" (didactică), formarea continuă, în accepția sa (post)modernă, ,,începe să fie concepută ca un proces de lungă durată și de învățare permanentă", fiind definită ca ,, un ansamblu de activități și de practici care cer implicarea educatorilor pentru amplificarea cunoștințelor proprii, perfecționarea deprinderilor, analiza și dezvoltarea atitudinilor profesionale" (EURYDICE, Rețeaua de Informare despre educație în Comunitatea Europeană, 1997). Formarea continuă a cadrelor didactice reprezintă o activitate cu conținut pedagogic și social proiectată, realizată și dezvoltată în cadrul sistemului de învățământ, cu funcție managerială de reglare–autoreglare continuă a procesului de învățământ, la toate nivelurile sale de referință: funcțional, structural, operațional.

Formarea continuă a personalului didactic, ca politică educațională, beneficiază de un cadru legislativ care reglementează această activitate; formarea continuă a personalului didactic constituie un drept care se realizează, în principal, prin perfecționare și conversie profesională. Pregătirea profesorului are un caracter sistematic și organizat și se realizează pe baza unor planuri de învățământ.

Sistemul de pregătire a cadrelor didactice este determinat de obiectivele care stau în fața școlii, de nivelul creșterii civilizației materiale și spirituale a întregii populații, ceea ce exprimă formula de ,,comandă socială". Prin acest sistem se ține seama de progresele științei și tehnicii, de realizările obținute în domeniul artei, de dezvoltarea exagerată a societății, de nevoile prezente și de perspectivele privind pregătirea noilor specialiști pentru diversele domenii de activitate.

Introducerea unor noțiuni, a unor tehnici noi de lucru reclamă elaborarea unei concepții corespunzătoare a pregătirii profesorului în concordanță cu astfel de cerințe. Un om creator, cu inițiativă, inovator și capabil să se adapteze rapid la schimbările impuse de progresul impresionant al științei contemporane, dar și la nevoile curente ale unei societăți, nu poate fi format decât de educatori care să posede ei înșiși asemenea calități, modernizarea formării cadrelor didactice ridicându-se la nivelul exigențelor celor mai înalte.

Cerințele, cărora trebuie să le corespundă un învățământ modern în care vor lucra viitori educatori capabili să modeleze profilul unei personalități, sunt următoarele:

- un astfel de învățământ trebuie să formeze și să dezvolte independența, inovația și creativitatea fiecărui individ, ținând seama de nevoile dezvoltării societății;
- profesorul pregătit pentru o școală modernă urmează să asigure formarea și dezvoltarea unei atitudini corespunzătoare, receptive, mobile, complexe, flexibile față de schimbări, pentru ca orice persoană să accepte schimbarea, s-o înțeleagă și să participe la producerea ei;
- un învățământ modern trebuie să permită fiecărui elev, nu numai să se dezvolte armonios, să-și formeze și să-și cultive optimal toate disponibilitățile, ci să contribuie la realizarea omului ca om, cultivându-i cele mai alese însușiri spirituale (cultură aleasă, devotament, demnitate, nevoie de cunoaștere, aptitudini organizatorice etc.);
- un învățământ înaintat trebuie să-i pregătească pe elevi pentru o cooperare socială în activitatea productivă și în viața extraprofesională;

Educația pentru integrarea în profesiune, pentru viața de familie, trebuie să-și găsească loc într-un învățământ modern. Formarea profesională a educatorului trebuie să cuprindă toți parametrii de calitate și de creare a om nou, activ, cult, devotat valorilor promovate în societate.

Profesorul este pentru elevii săi un model de conduită și de pregătire profesională, exercită asupra lor influențe nu numai prin volumul de cunoștințe pe care le transmite, ci și prin orizontul de cultură pe care îl deschide elevilor, prin modul său de a gândi, prin concepția sa ideologică, printr-un intelect permeabil, fluid și receptiv la nou și la o continuă receptare.

Formarea sa profesională vizează competența „specialistului" încadrată într-un fond de cultură generală, mobilizată și sprijinită de o temeinică pregătire psihologică, pedagogică și metodică, teoretică și practică.

Prin natura activității sale, educatorului i se cere un larg orizont cultural, o vastă informare în domenii diferite ale activității și o nepotolită sete de cunoaștere, pe baza căreia să poată să răspundă adecvat intereselor variate ale elevilor săi. Profesiunea de educator cere o atitudine mereu înnoitoare, o luptă continuă pentru a preveni rutina, stagnarea, schematismul și formalismul; orice educator trebuie să cunoască tot ceea ce poate cădea în câmpul atenției tânărului.

Permanenta receptivitate pentru nou constituie o componentă fundamentală a sistemului motivațional al profesorului, menită să-i alimenteze mereu lupta pentru o calitate tot mai ridicată în activitățile sale.

Profesorul își poate realiza cu succes misiunea de educator numai dacă și-a însușit priceperile și deprinderile necesare pentru a da relației profesor – elev o orientare și un conținut nou. Relațiile de apropiere, de încredere, de colaborare trebuie să caracterizeze tot timpul activitatea comună a profesorului și a elevului.Cadrele didactice „produc", „creează" bunuri materiale și spirituale. De aceea munca personalului didactic este mai responsabilă, mai dificilă și mai implicată pe termen lung în arta supraviețuirii și a progresului uman și social. Un bun cadru didactic trebuie să inoculeze tinerilor dinamism mental, stabilitate morală și sentimente afective. Orice cadru didactic trebuie să fie pregătit schimbărilor, nevoilor vieții sociale, nevoilor noilor generații, să se pregătească singur pe sine, să se autoperfecționeze.

Perfecționarea permanentă a profesorilor reprezintă o cerință esențială pentru școala modernă, devine o necesitate vitală, o condiție a existenței și a progresului ei. Legea educației stipulează că „întregul sistem de perfecționare a pregătirii profesionale a personalului didactic are ca scop însușirea temeinică a disciplinei de specialitate și a metodicii predării acesteia, a

ideologiei și politicii statutului, a realizărilor noi în domeniul specialității și pedagogiei, a metodelor de muncă cu preșcolarii, elevii și studenții".

Autoperfecționarea constituie principala cale de îmbunătățire a activității profesionale, de aceea este de dorit ca fiecare profesor să-și întocmească un plan individual de autoperfecționare.

Îmbinată cu autoperfecționarea, perfecționarea produce schimbările așteptate în procesul didactico-educativ. Conștiința proprie, deontologia profesională, mândria de a aparține celui mai numeros detașament de intelectuali, obligă la transformarea autoperfecționării într-o trăsătură definitorie, caracteristică și permanentă a muncii didactice a fiecărui profesor.

Profesorul își poate stabili singur obiectivele și metodele de lucru, el își alege bibliografia corespunzătoare, recurge la analiza unor situații de lucru, la evaluarea rezultatelor pe o perioadă dată, la autoanaliza lecțiilor ținute. Notându-și zilnic observațiile pe marginea activităților desfășurate, își adună material prețios pentru autoanaliză. Discuțiile cu colegii, asistența la activitățile acestora, organizarea unor mici experimente și investigații proprii, aplicarea rezultatelor altor cercetări, examinarea cu simț autocritic a unor observații și sugestii, autoevaluarea etc. sunt modalități pozitive pentru îmbunătățirea propriei activități.

Formarea și perfecționarea cadrului didactic se realizează în dimensiuni organizate concentric, pornind de la studiul individual, la forme organizate instituțional la nivel de catedre, de comisii, pe specialități înrudite, cercuri pedagogice, perfecționări periodice, masterate, cursuri postuniversitare, precum și prin sistemul definitivării și a gradelor didactice.
Formarea cadrelor didactice trebuie să constituie o prioritate a învățământului românesc. Reformarea sistemului de formare inițială și continuă nu constituie un scop în sine, ci este o premisă pentru realizarea unei misiuni esențiale: cariera didactică - construirea unei cariere didactice reale, orientate, motivante și deschise pentru cadrele didactice din România.

BIBLIOGRAFIE:

- Cucos, C., Pedagogie, Editura Polirom, Iasi, 1996
- Diaconu, Mihai, „Competenta pedagogica si performantele profesionale", in „Standarde profesionale pentru profesia didactica", coordonator Lucia Gliga, Consiliul National pentru Pregatirea Profesorilor, Bucuresti, 2002
- Dragu, Anca, „Structura personalitatii profesorului", EDP Bucuresti, 1988

The concept of continuous training defines the essential pedagogical lines for the activity of training teachers, lines outlined at the level of education systems, by consolidating the reforms already undertaken and reassessing the priorities in a society based on advanced technologies. Continuing education responds to these developments and their integrable issues in the wider context of continuing education.

The teacher is for his students a model of conduct and professional training, he exerts influences on them not only through the volume of knowledge he transmits, but also through the cultural horizon he

opens to the students, through his way of thinking, through the conception its ideological, through a permeable, fluid and receptive intellect to the new and to a continuous reception.

His professional training aims at the competence of the "specialist" within a background of general culture, mobilized and supported by a thorough psychological, pedagogical and methodical, theoretical and practical training.

Teacher training must be a priority of Romanian education.

IMPORANȚA INCLUZIUNII COPIILOR CU CES

Educatoare: Patru Camelia
Grădiniţa Căsuța Cu Povești
Craiova, Dolj

Fiecare copil este diferit şi special şi are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu dizabilităţi.Toţi copiii au dreptul la educaţie în funcţie de nevoile lor. Educaţia incluzivă are ca principiu fundamental un învăţământ pentru toţi,împreună cu toţi, care constituie un deziderat şi o realitate ce câștigă adepți și se concretizează în experiențe și bune practici de integrare/ incluziune.

Educația de tip incluziv este o educaţie de calitate, accesibilă şi care îşi îndeplineşte menirea de a se adresa tuturor copiilor, fără discriminare. În întreaga lume, din ce în ce mai mulți copii care provin din medii defavorizate urmează grădinițele, școlile primare sau gimnaziale.În cele mai multe țări se stipulează prin lege că toți copiii trebuie să beneficieze de educație.

Grupul Român pentru Educație Incluzivă (GREI) are ca obiectiv general conectarea României la eforturile internaționale în realizarea educației incluzive, susținerea și dezvoltarea modelului românesc și promovarea acestuia la nivel național și european. Principiile pe care GREI le promovează sunt simple, clare și de maximă generalitate:

- fiecare copil este unic și valoros în cadrul sistemului de educație;
-fiecare copil poate învăța;
-politicile școlare sunt cele care trebuie să încurajeze mai curând ideea de școală pentru copil, decât cea de copil pentru școală;
-încurajează dezvoltarea și susținerea serviciilor de sprijin în școală , pentru a oferi oportunități de dezvoltare tuturor elevilor, dar și pentru a forma și sprijini profesorii;
- susțin parteneriatul educațional dintre profesori, părinți, elevi, alături de toți profesioniștii care dau valoare adăugată actului educațional; educație incluzivă înseamnă sprijin și educație pentru toți, grijă și atenție pentru fiecare.

În acest sens, integrarea educativă vizează reabilitarea și formarea persoanelor cu nevoi speciale, aflate în dificultate psihomotorie, de intelect, de limbaj, psihocomportamentală, senzorială, printr-o serie de măsuri de natură juridică, politică, socială, pedagogică. În pedagogia contemporană există o preocupare intensă pentru găsirea căilor și mijloacelor optime de intervenție educativă, încă de la vârstele mici, asupra unei categorii cât mai largi de populație infantilă. Astfel, conștiința copiilor, de la cea mai fragedă vârstă, trebuie formată și dezvoltată , învățându-i pe aceștia că primirea copiilor „diferiți", alături de toți ceilalți, trebuie făcută nu de dragul lor, în primul rând, și nu din milă pentru ei, ci pentru dreptul fiecărui individ de a participa la acțiuni comune pentru dezvoltarea lui ulterioară , pentru a contribui și el la dezvoltarea comunității în care trăiește.

Argumentul acestui referat este tocmai ideea că incluziunea poate și este mai mult decât un discurs demagogic, declarativ; ea poate fi pusă în practică prin tehnici concrete de predare și adaptare curriculară individualizată, prin formarea și dezvoltarea conștiinței tuturor copiilor pentru accepțiunea diversitară de orice tip. Grădinița are ca scop crearea unui program coerent și coordonat de incluziune a copiilor preșcolari cu diferite dizabilități, de alte etnii, proveniență socială etc. și pregătirea celorlalți

copii în vederea acceptării acestora alături de ei, fără diferențe de manifestare comportamentală sau verbală. De asemenea, se impune și implementarea unor strategii coerente de dezvoltare a conștiinței și a comportamentelor copiilor în spiritul toleranței şi nediscriminării, a acceptării de șanse egale pentru toți copiii.

Integrarea/ incluziunea poate fi susținută de existența unui cadru legislativ flexibil și realist, de interesul și disponibilitatea cadrelor didactice din școala de masă și din școala specială, de acceptul și susținerea părinților copiilor integrați, de implicarea întregii societăți civile, dar și de nivelul de relații ce se formează și se dezvoltă la nivelul clasei integratoare care se bazează pe toleranță și respect față de copilul cu probleme. Grădinița care îi receptează în colectivitatea sa pe c opiii defavorizați și își determină intern „direct și indirect", atitudinea față de aceștia este alcătuită din: educatoare, părinți, copii, iar la nivel extern, societatea cu numeroase instituții și diverși factori media. O condiție esențială pentru reușita acestor acțiuni comune ale celor trei factori activi din grădiniță este existența unor relații de înțelegere, constructive care se realizează prin atitudini deschise, prin disponibilitate, printr-un „pozitivism" specific ce se cimentează cu voință și convingere.

Educatoarea trebuie să cunoască deficiențele copiilor pe care îi va primi în grupăîn scopul înțelegerii acestora și pentru a-și putea modela activitățile, în funcție de necesitățile copiilor. Grupa în care va fi integrat copilul cu cerințe speciale va trebui să primească informații într-o manieră corectă și pozitivă despre acesta. Este foarte importantă sensibilizarea copiilor și pregătirea lor pentru a primi în rândurile lor un coleg cu dizabilități. Sensibilizarea se face prin stimulări: crearea şi aplicarea unor jocuri care permit stimularea unor deficienţe (motorie, vizuală, auditivă), ceea ce determină copiii să înţeleagă mai bine situaţia celor ce au dizabilităţi: prin povestiri, texte literare, prin discuţii, vizitarea/ vizita unor persoane cu deficienţe.

Primirea în grupă a copilului cu cerinţe educative speciale, atitudinea faţă de el trebuie să păstreze o aparenţă de normalitate, copilul trebuind să fie tratat la fel cu ceilalţi copii din grupă. Conduita şi atitudinea educatoarei trebuie să demonstreze celorlalţi copii că i se acordă preşcolarului cu dizabilităţi. De aceea trebuie să exprime aceleaşi aşteptări şi să stabilească limite similare în învăţare ca şi pentru ceilalţi copii din grupă. Ea trebuie să îşi asume rolul de moderator , să promoveze contactul direct între copiii din grupă şi să direcţioneze întrebările şi comentariile acestora către copilul cu cerinţe educative speciale.

De asemenea, trebuie să-i încurajeze şi să-i stimuleze ori de câte ori este nevoie pe aceştia, dându-le încrederea în forţelele proprii, în propria reuşită în acţiunile întreprinse, evidenţiind unele abilităţi sau interese speciale lor în dezvoltarea şi sprijinirea cărora trebuie implicate şi familiile copiilor. Copiii cu cerinţe educative speciale integraţi în programul grădiniţei trebuie să dispună de o bună colaborare între educatoare, părinţi, psihologi şi profesorul logoped. Părinţii sunt parteneri la educaţie pentru că deţin cele mai multe informaţii despre copiii lor. Relaţia de parteneriat între părinţi şi grădiniţă presupune informarea părinţilor cu privire la programul grupelor, la conţinuturile şi metodele didactice, dar presupune şi întâlniri cu aceştia, participări la expoziţii, excursii, serbări, vizite, etc., în care sunt implicaţi proprii lor copii.

Această relaţie a grădiniţei cu părinţii copiilor cu cerinţe educative speciale este necesară şi benefică, ea furnizând, informaţional, specificul dizabilităţii preşcolarului, precum şi date despre contextul de dezvoltare a acestuia. Părinţii informează grădiniţa şi despre factorii de influenţă negativă care ar trebui evitaţi (fobii, neplăceri, stimuli negativi, atitudini care determină inhibarea / izolarea

copiilor). Angajarea şi responsabilizarea familiei în educaţia copiilor este fundamentală pentru reuşita participării la programul instructiv- educativ al grădiniţei. La orice copil, în mod particular la copiii cu dizabilităţi, gradul de interes şi de colaborare a părinţilor cu grădiniţa este, cel mai adesea, proporţional cu rezultatele obţinute de aceştia. De aceea, putem afirma că familia este primul educator şi are cel mai mare potenţial de modelare.

Grădiniţa are rolul de a sprijini familiile să aibă încredere în resursele proprii, să facă faţă greutăţilor cu care acestea se confruntă. Educaţia părinţilor şi consilierea acestora au un rol important în integrarea copiilor cu afecţiuni de natură psihică, emoţională ori de altă natură în grădiniţă. Rezultatele muncii pentru promovarea incluziunii, atât directe cât şi indirecte, faţă de partenerii educaţionali, părinţi, apar după intervale mari de timp şi sunt efectul unui exerciţiu asiduu, susţinut. Centrarea atenţiei educaţionale pe grupurile vulnerabile este un indiciu al nivelului de civilizaţie atins de o anumită societate şi aceasta impune căutarea unei noi formule de solidaritate umană, fapt ce are o semnificaţie aparte în societatea noastră.

Grădiniţa este incluzivă printr-un curriculum flexibil şi deschis ce permite adaptări succesive. Nu copilul urmează curriculumul, ci acesta este un instrument menit să sprijine dezvoltarea lui, se adaptează nevoilor şi particularităţilor acestuia. Când spunem „grădiniţă incluzivă", nu trebuie să ne ducem cu gândul la copiii cu CES, ci la fiecare copil în parte, pentru că fiecare are un ritm propriu de dezvoltare şi la un moment dat poate avea nevoie de anumite cerinţe speciale în ceea ce priveşte educaţia. Există, de asemenea, şi anumite situaţii de risc, în care educatoarea trebuie să cunoască trăirile şi comportamentele copilului, pentru a-l sprijini. Riscurile pot apărea din mediul socio-cultural din care acesta face parte, din relaţiile de familie care îi determină existenţa zilnică, precum şi modul de dezvoltare, din modelele formale educaţionale ce pot exercita un stres deosebit asupra copilului care nu corespunde „normalităţii" cu care ne-am obişnuit.

O planificare nu poate porni aşa, tradiţional, ca altă dată, de la conţinuturi, ci de la personalităţile copiilor, de la caracteristicile şi particularităţile individuale. Pe de altă parte, grădiniţa, ca instituţie, nu poate face faţă singură cerinţelor multiple ale unui program eficient de educaţie. Este nevoie de un parteneriat între grădiniţă- familie- comunitate, de o construcţie comună în folosul copilului, fără prejudecăţi, bazată pe respect reciproc, acceptare, toleranţă, indiferent de situaţia economică, socială sau educaţională a părinţilor. Educatoarea, la rândul ei, trebuie să răspundă diversităţii şi unicităţii fiecărui copil, să-şi orienteze pozitiv atitudinea, limbajul şi metodele pedagogice. Copilul preşcolar se află într-un proces de formare în care fiecare gest, fiecare cuvânt, fiecare privire din partea adulţilor care îl înconjoară poate să îi influienţeze imaginea de sine. Este foarte importantă atitudinea educatoarei la acţiunile copilului, apelativele, aprecierea pozitivă sau negativă, pentru a-i da copilului încredere în forţele proprii.

Bibliografie:

-Ecaterina Vrăşmaş-,, Educaţia copilului preşcolar", Editura ProHumanitas, Bucureşti, 1999;
-Ecaterina Vrăşmaş-,,Introducere în educaţia cerinţelor speciale", Editura Credis, Bucureşti, 2004.

ŞCOALA SMART

Prof. înv. primar Pădurean Gabriela Elena
Şcoala Gimnazială „Constantin Ioan Motaş" Mediaş

Tehnologia a pătruns atât de mult în viaţa noastră, în şcoala de pretutindeni încât a ajuns indispensabilă şi chiar a ajuns să fie solicitată reducerea utilizării ei în favoarea mijloacelor clasice, tradiţionale. „ Luptăm" atât de mult cu copiii să- i dezlipim de device- uri şi gadget- uri, să îi scoatem în natură, să redescopere frumuseţea jocurilor în aer liber, a jocurilor copilăriei noastre încât unii dintre ei au ajuns să se supere pe noi.

Am avut nevoie de doi ani de pandemie să ne contrazicem pe noi şi să îi forţăm să petreacă mai multe ore în faţa telefoanelor, a tabletelor, a laptop- urilor, dată fiind situaţia de atunci.

Sunt pro tehnologie deoarece ne uşurează foarte mult activitatea la clasă, în întocmirea documentelor, în realizarea unui schimb de experienţă tare fructuos cu colegele/ colegii de breaslă. Suntem doar la un click distanţă de tot ceea ce ne dorim să aflăm, să arătăm elevilor, să le facilităm învăţarea. Internetul abundă de lecţii online, lecţii filmate, materiale pe care le putem utiliza la momentul potrivit în cadrul orelor la clasă. "Călătorim" în lumea largă şi aducem astfel o bucurie tuturor copiilor, în special celor care provin din familii defavorizate, familii cu venituri reduse care nu îşi pot permite călătorii sau vacanţe. Participăm activ la lecţii filmate cu drona. Lecţiile de ştiinţe, istorie şi geografie, educaţie civică şi dezvoltare personală sunt mai plăcute, mai accesibile, mai captivante şi emoţionante când utilizăm un film educativ, o poveste cu eroi care merită să fie copiaţi. Prin jocurile şi aplicaţiile descoperite de copii au înţeles că tehnologia are locul şi rolul ei în viaţa noastră.

Îmi rezerv timp să discut cu elevii despre avantajele şi dezavantajele avantajelor tehnologiei deoarece ei înţeleg aceste lucruri chiar de la o vârstă fragedă.

Consider însă că o Şcoală Smart trebuie să fie atât de "smart"(din engleză deştept/ deşteaptă) încât să nu renunţe la acele metode, procedee şi mijloace care au ajutat ani de-a rândul elevii înainte de apariţia tehnologiei, care au fost foarte eficiente şi care au dat lumii savanţi înainte de apariţia mouse-ului, când caietul şi creionul erau armele unei minţi inteligente. O Şcoală Smart îmbină în mod plăcut şi util tradiţionalul cu modernul, clasicul cu inovativul, inteligenţa nativă cu inteligenţa artificială. Acest lucru încerc să îl aplic la clasa mea astfel încât activităţile să aibă un caracter antrenant, interactiv, plăcut elevilor, să nu existe monotonie, să nu cădem într-o rutină plictisitoare. Copiii acestor vremuri au o curiozitate nelimitată iar dascălul este dator să vină în întâmpinarea acestei curiozităţi, să o satisfacă astfel încât elevii să descopere frumuseţea acestei lumi, să îşi dorească să cunoască mai mult şi mai bine.

Utilizez la clasă metode variate de lucru, mijloace diverse, clasice, moderne, formele de organizare sunt felurite, elevii interacţionează în mod plăcut iar rezultatele sunt pe măsură.

Pe lângă activităţile şcolare specifice, ţin foarte mult la desfăşurarea activităţilor extraşcolare şi extracurriculare pentru o dezvoltare armonioasă a elevilor din toate punctele de vedere.

Am iniţiat la clasă un Cerc de chitară pe care în susţin cu mult drag. Am învăţat să cânt la chitară la vârsta elevilor mei şi m-am gândit că aş putea să le insuflu elevilor mei bucuria de a cânta la acest instrument aşa cum am simţit-o eu de la vârsta lor şi până în prezent.

Lucrez la clasă cu 13 elevi pe care îi îndrum în acest sens şi cu care am participat la acţiuni umanitare, am adus bucurie prin muzică persoanelor vârstnice de la Căminul de persoane vârstnice din localitate pe care i-am vizitat în mai multe rânduri, am suţinut un spectacol la Muzeul Municipal Mediaş cu ocazia Sărbătorii de Dragobete.

Chiar dacă tehnologia ne- a propulsat în timp, e de datoria noastră să arătăm elevilor cât e de plăcut să cânţi la un instrument adevărat, nu la un sintetizator, să descoperi muzica adevărată prin propria putere, voce şi voinţă. E de datoria noastră ca dascăli să le povestim copiilor de tradiţii şi obiceiuri, să îi întoarcem în timp la origini, la rădăcini, să le insuflăm dragostea de neam şi ţară chiar dacă pentru unii pare demodat acest lucru. Dacă nu avem trecut nu vom avea viitor. Suntem datori să transmitem generaţiilor viitoare tot ceea ce ne leagă de acest pământ, respectul faţă de înaintaşii noştri fără de care nu am exista acum şi aici. Am îmbrăcat cu mândrie cu toţii costumul popular românesc sau măcar ia tradiţională românească şi am petrecut o sărbătoare românească în cadru festiv.

Este bine să găsim un echilibru în tot ceea ce facem astfel încât să simţim că avansăm, că lucrurile pe care le realizăm ne aduc bucurie în viaţă.

Încerc să fiu un model pentru elevii mei ghidându- mă după principiul “Copilul învaţă mai mult de la un model decât de la un critic”.

Deschiderea interculturală – exigență a educației contemporane

Prof. înv. primar Purluca Daniela
Şcoala Gimnazială ,,Principele Radu" Adjud, Vrancea

Educaţia interculturală reprezintă o nouă dimensiune a educaţiei contemporane. Societatea actuală prefigurează o intensificare a transformărilor din toate domeniile, inclusiv în cel educaţional. Educaţia interculturală este o educaţie a relaţiilor interpersonale care implică membrii unor culturi diferite.

Fenomenul multiculturalităţii este prezent în mai multe ţări europene şi nu numai. Dacă în urmă cu aproximativ patruzeci de ani transformarea în sens multicultural caracteriza statele din nordul Europei,astăzi s-a extins şi spre sud (Italia, Spania).

Experiența tragică a unor conflicte interetnice din Europa zilelor noastre, vulnerabilitatea civilizației actuale față de riscul întoarcerii la barbaria și stupiditatea unor războaie interetnice (Kosovo, Transnistria, Abhazia și Osetia) și interconfesionale (Irlanda de Nord), toate acestea impun crearea unor structuri care să facă posibilă funcționarea Europei Unite ca Europă a minorităților dar şi a diversității.

În mod sintetic, educaţia interculturală vizează o abordare pedagogică a diferenţelor culturale, strategie prin care se iau în consideraţie specificităţile spirituale sau de alt gen (diferenţa de sex, diferenţa socială sau economică etc.), evitându-se, pe cât posibil, riscurile ce decurg din schimburile inegale dintre culturi sau, şi mai grav, tendinţele de atomizare a culturilor.

Multiculturalismul european este o bogăţie potenţială cu condiţia să nu diminueze sau să anuleze identitatea fiecărei culturi, şi se poate converti într-un veritabil interculturalism. Politicle educative şi culturale se cer a fi deschise nu numai în ceea ce priveşte valorile naţionale, ci şi cele internaţionale, căci cooperarea economică şi politica a devenit imposibilă dacă nu se aliază cu spiritul de comprehensiune şi cooperare în domeniile culturii şi educaţiei. O educaţie aptă să se fondeze pe diferenţă şi să se deschidă în faţa diverselor valori este singura capabilă să răspundă nevoilor Europei de astăzi şi de mâine.

Scopul acestui tip de educaţie este de a facilita relaţii interculturale, de a contribui formarea şi intensificarea atitudinii de toleranţă, de acceptare a celuilalt, care este diferit. Diferenţele în raport cu celălalt vizează mai multe domenii: limbă, religie, practici sociale de comunicare , de relaţionare, de petrecere a timpului liber, tradiţii etc. În funcţie de acestea individul în interacţiunea cu străinul poate să aibă un asamblu de reacţii complexe de natură cognitivă, afectivă,comportamentală.

Educaţia interculturală vizează dezvoltarea unei educaţii pentru toţi în spiritul recunoaşterii diferenţelor ce există în interiorul aceleaşi societăţi şi se referă mai puţin (sau deloc) la realizarea unei educaţii pentru culturi diferite, ceea ce ar presupune staticism şi o izolare a grupurilor culturale. Educaţia interculturală privilegiază interacţiunea şi dialogul, curajul de a ieşi din sine şi dorinţa de proiecţie în celălalt. O educaţie concepută în perspectiva interculturală va resemnifica relaţiile dintre şcoală şi alte spaţii educative; ea va deborda zidurile şcolii, prelungindu-se şi insinuându-se în activităţile informale, în viaţa de zi cu zi. Cum multiculturalul nu se

regăseşte doar în perimetrul şcolii (adesea acesta este **dincolo** sau **după** şcoală), trebuie să ne pregătim în prealabil pentru a-l întâmpina şi valoriza.

Valorile incluse în finalităţile interculturale nu se pot realiza de la sine în raporturile interculturale.Deschiderea faţă de celălalt, acceptarea acestuia, toleranţa nu sunt înnăscute ci se construiesc în personalităţile individuale prin demersuri educaţionale sistematice. Din perspectiva culturii şi promovării acestor valori, rolul şcolii este deosebit de important în transformarea acestor diferenţe într-o sursă a dezvoltării personale şi comunitare, şi mai puţin ca sursă de prejudecăţi , tensiuni, disconfort.

Ce poate face şcoala în materie de educaţie interculturală? Apare în şcoală riscul realizării unei "supe" culturale, dacă împrumuturile se fac la întâmplare, fără să existe o dirijare semnificativă a acestora. Un element cultural nu are niciodată un sens unic, izolat, ci se înscrie într-o evoluţie, o istorie, o tradiţie şi desemnează realitatea unei experienţe concrete a vieţii. Transmiterea acestui sens elevilor este un exerciţiu dificil, interdisciplinar ce imprimă acţiunii educative o dimensiune eminamente culturală. Acest sens conduce la sublinierea faptului că cultura este un fapt viu, o realitate ce devine sub influenţa unor determinări identificabile, obiective şi subiective.

Educaţia interculturală se poate articula pe toate disciplinele de învăţământ pentru că toate pot să invite la toleranţă, la respectarea drepturilor omului, la dezvoltare. Formele de realizare a educaţiei interculturale rămân cele generale, în care se face orice tip de educaţie: lecţiile obişnuite, activităţile nonformale din şcoală sau influenţele informale exercitate în afara perimetrului şcolar. Cât priveşte metodologia didactică, se vor prelua şi adapta procedeele activizante cunoscute, care se vor combina în modalităţi cât mai inteligente pentru a favoriza şi forma comportamente interculturale. Va fi promovată o pedagogie activă şi participativă, metode active care să solicite interesul şi creativitatea elevilor, care să facă apel la toate capacităţile lor şi care să le permită să se exprime şi să colaboreze. La aceasta pot concura mai multe tipuri de activităţi (Rey, 1999, p. 188): realizarea de proiecte, cercetări, anchete prin interviuri, jurnale de clasă, recitări de poezii, povestiri, interpretări de roluri, manifestări teatrale cu sau fără marionete, dezbateri de idei plecând de la studii de caz, discuţii asupra unor probleme cu impact asupra vieţii şcolii, posibilitatea de a negocia şi ajunge la decizii consensuale, exerciţii de reflecţie critică şi constructivă. Utilizarea nu doar a documentelor pedagogice ci şi a unor "documente autentice", ca foile de jurnal, fotografii, diapozitive, emisiuni T.V., filme video, ce vor permite acumularea unor informaţii diverse şi reale asupra obiectelor, culturilor şi limbilor pe care le studiază elevii.

La nivelul practicilor şcolare se va recurge la mai multe formule: necesitatea de a apela la o pedagogie activă şi participativă, învăţarea cooperativă ce antrenează mai mult pe copiii cu posibilităţi materiale modeste pentru a promova o egalitate a şanselor educaţionale, gestiunea democratică a învăţământului la nivelul clasei sau şcolii, educaţia pentru comunicare. Gama de activităţi în şcoală se va lărgi, prin îmbinarea diferitelor forme de organizare cu noi mijloace de învăţământ şi împrumutarea unor practici sau strategii specifice manifestărilor culturale de nivel comunitar sau global.

Şcoala trebuie să-şi propună să realizeze un proces de integrare prin preluarea preachiziţiilor culturale pe care le posedă elevii. Integrarea presupune nu numai o aducere a elevilor la cultura clasei, şcolii, comunităţii, cât şi o integrare a experienţei culturale a celui ce vine în experienţa comună a clasei în care elevul respectiv se va insera. Se pare că este nevoie ca clasa să se remodeleze în consens cu noul venit, simultan cu adaptarea acestuia la specificul grupului şcolar. Atunci când se cunoaşte că va veni cineva nou în clasă, profesorul ar putea pregăti

elevii în legătură cu ambientul cultural al acestuia (din ce regiune vine, care sunt trăsăturile limbii, religiei, culturii lui etc.).

În acelaşi timp, şcoala este spaţiul învăţării pluralităţii culturale prin preţuirea diversităţii, a notei distincte aduse de cultura fiecărui actor social participant. Ea trebuie să formeze deprinderea preţuirii valorilor pluriculturale, ideea că nu există valori superioare sau inferioare; există valori specifice care nu trebuie judecate pornind de la criterii apriori etnocentriste, ci preţuite prin aportul lor la nuanţarea şi îmbogăţirea celorlalte culturi cu care vin în contact. În şcoală, direcţia concretă de aplicare a acestui principiu este moderarea orgoliului etnic al majorităţii şi întărirea încrederii în sine a minorităţii Scopul acţiunii şcolii în optica interculturalităţii este educaţia pentru diversitate prin diversitate.

Cadrele didactice trebuie să identifice acele obiective şi conţinuturi care pot promova interculturalitatea şi să identifice posibilităţile de valorificare a diversităţii culturale din clasa de elevi ca resursă în procesul didactic.

Toţi copiii trebuie să înveţe să trăiscă şi să interacţioneze pozitiv în această lume diversă.Atingerea acestui deziderat presupune implicaţii majore la toate nivelurile învăţământului obligatoriu:politică, structuri,organizaţii,administraţie;relaţii între şcoala şi comunitate; restructurarea şi formarea personalului; pedagogie; evaluare; selecţia şi repartiţia elevilor, tutoratul; sistemul educativ şi servicii cum ar fi hrană mediul fizic şi, în general etosul şcolii.Să schimbăm ideologia care respinge sau subordonează grupurile minoritare, să facem în aşa fel ca, deţinătorii puterii să opereze într-o manieră justă şi umană.

Educaţia inter şi multiculturală se constituie în noi dimensiuni ale educaţiei, destinate formării la şcolari a unei conştiinţe europene, cultivării respectului şi solidarităţii faţă de cultura altor popoare, dezvoltarea unor comportamente şi atitudini inter şi multiculturale, implicând simultan afirmarea fiecărei culturi cu normele sale specifice, dar şi deschiderea către alte culturi, în perspectiva constituirii unei noi civilizaţii comune.

Şcolii îi revine rolul de a reflecta în curricula caracteristicile postmodernităţii şi ale globalizării, de a educa formatorii şi formabilii pentru a descoperi şi a înţelege unitatea existenţială a omenirii pe această planetă. După monismul şi etnocentrismul şcolii din perioada anterioară, educaţia interculturală reprezintă o adevărată „dinamitare" a curriculei, impunând o reconsiderare, o reinterpretare şi o reformulare a scopurilor, conţinuturilor, strategiilor şi sistemelor sale de evaluare. Interculturalitatea în demersul educațional înseamnă mai ales a face ceva altfel. Acest altfel înseamnă o nouă deschidere paradigmatică a orizontului de gândire spre existența factuală a realității sociale Educația interculturală nu presupune doar existența unor elevi aparținând mai multor etnii sau grupuri etno–culturale ci o nouă metodologie ce caută să integreze în spațiul educațional unele principii precum: toleranța, egalitatea, complementaritatea valorilor, dar mai ales să exploateze specificul spiritual al valorilor locale atașându-le la valorile generale ale umanității

Abordarea interculturală în educaţie constituie o nouă manieră de concepere şi implementare a curriculumurilor şcolare şi o nouă atitudine relaţională între profesori, elevi, părinţi. Perspectiva interculturală deschide noi piste de manifestare a diversităţii şi deferenţelor. Poziţionarea interculturală nu se reduce la o prezentare cumulativă a unor cunoştinţe despre valorile altora, ci înseamnă cultivarea unor atitudini de respect şi de deschidere faţă de diversitate. Această atitudine se naşte printr-o permanentă comunicare cu alţii şi printr-o decentrare atentă şi optimă faţă de propriile norme culturale

Trăim încă într-o lume confuză, ne lăsăm de multe ori influenţaţi de prejudecăţi. Nu valorizăm şi nu valorificăm diferenţele dintre noi ca fapt, ne lăsăm conduşi de suspiciune şi respingere. Nu înţelegem multiculturalitatea ca fenomen care ne îmbogăţeşte cu diversitate şi pe care noi înşine nu trebuie să ne permitem să-l risipim.

Sarcina şcolii de astăzi este de a forma elevilor o conştiinţă europeană. Încă din clasele primare se impune cultivarea respectului şi solidarităţii faţă de cultura altor popoare. În acest sens, însă elevii trebuie în primul rând centraţi cultural, trebuie să cunoască foarte bine valorile propriei culturi, ca apoi să fie în stare a primi informaţii despre o altă cultură. Aşadar, rezultă că „şcoala trebuie să fie mai întâi culturală şi apoi interculturală. Trebuie mers spre intercultural prin cultural."

Cadrele didactice pot avea tentaţia să considere pregătirea pentru interculturalitate un lux sau o gratuitate, inventată din dorinţa de a face pe plac standardelor euro-atlantice. Însă o multitudine de motive demonstrează contrariul: pregătirea dascălilor în spirit intercultural este o necesitate evidentă, chiar o prioritate.

Educaţa interculturală urmăreşte pregăirea tinerilor pentru a trăi într-o societate multiculturală, cu o dinamică tot mai pronunţată şi care tinde tot mai mult să devină o societate interculturală. Educaţia interculturală poate fi asociată conceptului de learning to live together, promovat de UNESCO.

Bibliografie:

Constantin Cucos, Teodor Cozma, *Locul educatiei pentru diversitate in ansamblul problematicii educatiei contemporane* ,Editura Polirom, Iasi, 2001

Constantin Cucos, *Educatia. Dimensiuni culturale si interculturale,* Editura Polirom, Iasi, 2000

Rey, Micheline, 1999, *De la logica "mono" la logica de tip "inter". Piste pentru o educaţie interculturală şi solidară*, în *Educaţia interculturală. Experienţe, politici, strategii*, Ed. Polirom, Iaşi,

Teodor Cozma , *O noua provocare pentru educatie: interculturalitatea,* Editura Polirom, Iasi. 2001

Tulburări de limbaj și de comunicare

Prof.înv.preşcolar Tanasă Ana Maria
Şcoala Profesională „Sf.Ap.Andrei” Smârdan

Primele atestări în legătură cu abordarea tematicii tulburărilor de limbaj şi de comunicare apar în anul 1852 şi sunt făcute de Franz Gall. El este cel care a prezentat pentru prima dată copiii care au tulburări de limbaj receptiv şi expresiv şi a realizat o deosebire foarte clară ăntre aceşti copii şi cei cu dizabilităţi cognitive. După puţin timp s-a accentuat conexiunea dintre achiziţia limbajului şi structurarea neurologică. Începuturile activităţilor legate de demonstrarea tulburărilor de comunicare şi limbaj au fost controlate de un tratament medicalizat, focalizat pe o componentă anatomică.

În anul 1952 în cadrul Consiliului de Cercetare în Ştiinţele Sociale s-a constituit psiholingvistica (disciplină specifică pentru domeniul tulburărilor de limbaj şi de comunicare) precul şi Comitetul pentru lingvistică şi psihologie. În cadrul acestui comitet s-au reunit mai mulţi specialişti din diferite domenii care purta ca principală activitate studiul limbii, în legătură cu organizarea şi dezvoltarea cercetărilor privind deprinderea lingvistică.

Psiholinvistica are o importanţă crescută pentru logopedia din zilele noastre deoarece încearcă să răspundă la unele probleme cum ar fi: achiziţia limbajului (strategiile folosite în legătură cu achiziţia limbajului, fazele achiziţiei limbajului şi stadiile achiziţiei limbajului), procesarea limbajului (producerea limbajului, comprehensiunea- felul în care analizăm unităţile lingvistice), aspecte neurolingvistice (sistemul nervos central, zonele cerebrale, modul în care se dezvoltă creierul în copilărie) .

Există mai multe modele de diagnostic a tulburărilor de limbaj, dintre care amintim modelul propus de Guţu (1974), acesta are o gândire criterială, cum ar fi: criteriul anatomo-fiyiologic, structurii lingvistice afectate, periodizării şi psihologic. În logopedie, acest model are o utilizare extinsă şi garantează un cadru pronunţat de încadrare diagnostică şi intervenţie. În cadrul acestui model accentul cade pe perspectiva medicală, anatomică, pe perspectiva lingvistică, cât şi pe perspectiva psihologică în abordarea a acţiunilor de comunicare şi limbă, acest model este unul multidimensional.

În cadrul criteriului anatomo-fiziologic sunt prezentate mai multe categorii de tulburări de limbaj: tulburări care implică lezarea analizatorului verbo-motor (tulburări care afectează coordonarea motorie, tulburări expresive); tulburări care implică lezarea analizatorului verbo-auditiv (tulburări impresive); tulburări care implică afectarea centrală (lipsa este localizată în sistemul nervos central); tulburări care implică afectarea periferică (deficitul apare la nivelul aparatului fonoarticulator); tulburări care implică afectarea organică (deficitul se regăseşte atunci când apar diferite modificări structural-anatomice în componentele periferice si centrale ale anlizatorului verbo-auditiv şi verbo-motor); tulburări care implică afectarea funcţională (deficitul apare în cazul unor disfuncţii ale analizatorului verbo-auditiv şi verbo-motor la nivelul componentelor periferice şi centrale).

Limbajul este considerat a fi un ansamblu de caractere convenţional selecţionate, astfel încât să se poată concretiza actul comunicării şi al schimbului de informaţii. Limbajul poate fi numit prin însuşirea sa transformaţională, subordonată utilizatorului, dar şi prin însuşirea statică, referindu-se la convenţiile care desemnează norma lingvistică.

În delimitarea termenului de limbaj trebuie să luăm în calcul şi noţiunea de semn lingvistic. Tematica semnului lingvistic a fost pusă în evidenţă de Ferdinand de Saussure, teoria lui a fost prezentată public în anul 1967. Conform acestei teorii, semnul lingvistic este definit printr-o conexiune între unitatea de expresie şi unitatea de conţinut, conexiunea fiind neintenţionată, arbitrară, aflându-se convenţional fixată şi stabilită în rânduiala vorbitorilor. Unitatea de expresie se raportează la învelişul grafemic sau sonor, în timp ce unitatea de conţinut se raportează la sensul acelei unităţi lingvistice

Dezvoltarea vorbirii la copii se face în condiţiile măririi activităţilor de intercomunicare, de memorare verbală, de constituire a unui limbaj interior,precum şi de corectare, îmbogăţirea vocabularului. Părinţii influenţează foarte mult dezvolarea limbajului la copii, deoarece aceştia stabilesc relaţii de comunicare foarte complexe.

Vârsta preşcolarităţii este momentul în care limbajul este însuşit în mod sistematic şi organizat. În altă ordine de idei, cunoaşterea vorbirii în rândul copiilor ajută la deschiderea de noi perspective spre abordarea unor procese psihice cum ar fi gândirea, imaginaţia, memoria, afectivitatea.

Bibliografie

7. Viar R. (2003), *La motivation en contexte scolaire,* Bruxelles, De Boeck.

8. Lemaire P. (1999), *Psychologie cognitive,* Bruxelles, De Boeck.

9. Lemaire P. (2006), *Abrege de psychologie cognitive,* Bruxelles, De Boeck.

10. Bodea Haţegan C., (2003), *Tulburări de voce şi vorbire. Evaluare şi intervenţie,* Cluj-Napoca, Presa Universitară Clujeană.

11. Paul R., (2007), *Language Disorders from Infancz though Adolescence: Assessment and Internention*, 3rd Edition, St. Louis: Mosby- Year Book.

12. Slama-Cazacu T., (1980), *Lexturi de psihilingvistică,* Bucureşti, Editura Didactică şi pedagogică.

DEZVOLTAREA VOCABULARULUI COPILULUI PRIN ÎNVĂȚARE

Prof. Înv. Primar Ancuța Denisa-Maria
Școala Gimnazială Tătărani

Educația preșcolară realizată prin prisma unei învățări sistematice, care stimulează creativitatea copilului, are rezonanțe asupra dezvoltării inteligenței acestuia, ajutându-l la conturarea personalității. Activitățile care stimulează învățarea în grădiniță, favorizează procesul de socializare și formează bazele educației permanente sau prelungite ulterioare. Aceste baze constau în conturarea unor însușiri psihice ale individualității proprii precum receptivitatea, sensibilitatea și flexibilitatea psihică.

Dezvoltarea limbajului și a vorbirii este influențată de valoarea afectivă pe care o oferă educatoarea mesajelor transmise. Cu cât mesajele au o mai mare încărcătură afectivă, cu atât comunicarea la copii se va desfășura în condiții optime.

Activitățile sistemetice ce vizează învățarea la vârstă preșcolară trebuie să vizeze dezvoltarea auzului fonematic, stimularea percepției auditive, formarea capacității de a separa cuvintele din propoziții, de a diviza cuvintele în silabe și de a pronunța corect sunetele. În formarea unei exprimări clare, corecte a ideilor, este necesară și dezvoltarea capacităților de a sesiza semnificația cognitivă a cuvintelor și propozițiilor. Reglarea ritmului de vorbire corespunzator conținutului și deprinderea de a respecta pauzele, intonația și accentul contribuie și ele la formarea unei comunicări inteligibile.

În jurul vârstei de 3 ani, copilul își însușește pronunția fonemelor, urmând ca în jurul vârstei de 6 ani să își perfecționeze latura fonetică a limbii materne (în condițiile unei educații corespunzătoare). Concomitent cu asimilarea aspectului lexical al limbajului cuvintele capătă semnificație, modificările pe care le suferă acestea (schimbare, îmbogățire) precizându-se treptat pe parcursul explorării mediului și evoluției proceselor psihice.

După parcurgerea etapei preșcolare, copilul trebuie să își desăvârșească structura gramaticală a limbajului, utilizând corect în exprimare formele și categoriile gramaticale de bază.

Formarea deprinderilor de exprimare corectă la vârstă preșcolară

În cadrul activităților instructiv-educative din grădiniță trebuie să se utilizeze metode activ-participatice de educare a limbajului, astfel încât copilul să fie direct implicat în acele activități și nu doar un simplu ascultător. Iminent va învăța să comunice prin monolog sau dialog, exersând structurile gramaticale și îmbogățindu-și vocabularul.

Prin uzul cuvintelor, copilul rememorează experiențe, trăiri, emoții ce s-au instalat pe baza observației. Chiar dacă nu cunoaște normele după care funcționează limbajul, este stimulat să le utilizeze prin jocuri, exerciții, corecții, prin imitare și interiorizare a unui model de exprimare.

Prin intermediul povestirii, foarte îndrăgită de copii de altfel, se stimulează limbajul prin memorare, deci imitarea într-o oarecare măsură a unui model de vorbire specific poveștilor, gândire prin respectarea succesivă a etapelor povestirii și atenție prin uzul expresiilor literare, valorificarea exprimării corecte și coerente.

Convorbirea poate etapiza o comunicare în funcție de dificultate. Apelând la aceasta, se pot crea întrebări care necesită din partea copiilor exprimarea în propoziții scurte și simple, până la exprimarea independentă care necesită răspunsul unor întrebări din ce în ce mai complexe, bineînțeles, respectând particularitățile de vârstă.

Aspect fonetic

Ionescu, C. Și Cerkez, M. (1993), definesc fonetica „știința care studiază sunetele vorbirii.

- Sunetul este material, concret.
- Fonemul este general, abstract.
- Sistemul fonetic este divizat în sistemul vocalic și sistemul consonantic.

Sistemul vocalic conține:

1. Vocale – sunete continue, care se pot rosti fără ajutorul altor sunete. Vocalele plenison formează singure o silabă.
2. Semivocale – nu pot fi rostite singure, intră în compoziția diftongilor și triftongilor (nu formează singure o silabă).

- Sistemul consonantic cuprinde 22 de consoane – sunete ce se pronunță însoțite de o vocală ajutătoare"[21].

Rolul educatoarei în perioada preșcolară este de a-l pregăti pe copil în trecerea cu succes în următoarea etapă, cea școlară. Condițiile care se cer în această etapă constau în articularea corectă a sunetelor limbii materne ca bază a însușirii scris-cititului.

Scis-cititul este direct condiționat de pronunția corectă a sunetelor verbale (foneme), astfel încât literele scrise sau citite (grafeme) se realizează prim concordanța dintre semnele grafice și rezonanțele lor fonetice și viceversa.

Cele două laturi ale formării aspectului fonetic al vorbirii copiilor sunt dezvoltarea auzului fonematic și corectarea pronunției copiilor.

La această vârstă, dezvoltarea auzului fonematic se poate realiza prin îmbunătățirea perceperii auditive și distingerea sunetelor, a pronunțării corecte a fiecarui sunet si a cuvintelor, pronunțarea clară, exactă și sigură a sunetelor și grupurilor de sunete.

În cadrul unor activități de povestire, repovestire sau lectură după imagini, educatoarea are în vedere:

- Pronunția corectă a unor cuvinte pronunțate inițial greșit de către copil, prin repetare, neatrăgându-i-se atenția asupra modului corect de pronunțare;
- Pronunția corectă a unor cuvinte pronunțate inițial greșit de către copil, prin repetare, cu referiri directe asupra modului corect de pronunțare;
- Pronunția corectă a unor cuvinte pronunțate inițial greșit de către copii, în condițiile în care cunosc structura gramaticală corectă a cuvântului, dar nu o utilizează.

Atragerea atenției asupra modului corect de pronunțare al unor cuvinte trebuie făcută pe un ton calm, nemustrător, a greși fiind omenește. Prin apelul la aceste procedee, copiii conștientizează că greșesc, iar pe parcurs devin mai atenți asupra modului de pronunție al educatoarei.

Aspectul fonetic vizează:

[21] *Ionescu, Cerkez, 1933,7*

- Articularea corectă a sunetelor limbii române privind modul de articulare și intonare a acestora în funcție de așezarea în cuvânt sau în silabă;
- Perfecționarea discernământului auditiv în sesizarea sunetelor în ansamblul cuvântului sau în grupuri silabice;
- Deprinderea de formare a cuvintelor din sunete inițiale date;
- Ameliorarea și înlăturarea unor deficiențe de pronunție a sunetelor (omisiuni, inversiuni, înlocuiri, prelungiri).

Aspect gramatical

„Regulile după care se modifică forma cuvintelor în vorbire sau se îmbină unele cu altele în propoziții sunt stabilite de gramatică".[22]

În grădiniță, aspectul gramatical urmărește utilizarea corectă a formelor gramaticale. Chiar dacă nu cunoaște teoretic regulile gramaticale după care funcționează limba, practic trebuie să le aplice în cadrul unor activități de învățare sau în vorbirea de zi cu zi. Neavând suportul teoretic după care funcționează limba, copilul face apel la imitarea limbajului educatoarei. Așadar, educatoarea trebuie să aibă un limbaj clar, în termeni simpli, să vorbească rar, precis și să nu aibă un caracter infantil. De asemenea și adulții din jurul său, în special părinții trebuie să fie atenți la exprimare, să respecte normele gramaticale după care se derulează cursul vorbirii.

Aspectul gramatical al exprimării copiilor vizează:

- Folosirea corectă a terminațiilor cazurilor substantivelor, în special genitivul si dativul, a formelor articulate și nearticulate ale substantivelor la singur și plural;
- Schimbarea formelor verbale în funcție de persoană, timp, număr și mai ales să folosească corect trecutul și viitorul verbelor cunoscute;
- Acordarea substantivului cu cuvintele care îl însoțește, să formeze grade de comparație ale adjectivelor;
- Să realizeze acordul dintre diferite pronume personale și de politețe și părțile de propoziție care le însoțește;
- Să utilizeze corect cuvintele de legătură în structura unor propoziții și fraze (care, pe care, din cauza, datorită cu specificarea într-o formă simplă a tipurilor de propoziții pe care le cer aceste prepoziții);
- Să combine corect propozițiile în realizarea frazelor, și frazele în cadrul unei comunicări, astfel încât aceasta să fie inteligibilă.

Aspect lexical

„Vocabularul (lexicul) cuprinde totalitatea cuvintelor dintr-o limbă."[23]

Asimilarea și utilizarea limbajului de la cea mai fragedă vârstă îl ajută pe copil în exprimarea dorințelor proprii, în stabilirea de relații sociale cu adulții, în special cu mama și cu ceilalți copii. Îmboțățirea vocabularului se produce concomitent cu explorarea mediului înconjurător, cu luarea în contact cu noi obiecte ori fenomene, cu mânuirea materialelor intuitive și cu explicarea înțelesului cuvintelor.

[22] Popescu, 1962, 5
[23] Costache A., Costache G., 2002, 7

Niciunei activități din grădiniță nu îi va scăpa din vedere importanța exprimării corecte. Cuvintele reprezintă simboluri ale realității. Prin înțelegerea semnificației fiecărui cuvânt, prin intermediul activității cu obiectele, copilul descoperă relațiile dintre ele, asemănări și deosebiri, face comparații și trage concluzii.

După finalizarea etapei preșcolare, copilul stăpânește fondul lexical, vocabularul lui concentrând 400 de cuvinte. O dată cu acesta, datorită dezvoltării proceselor psihice, se asimilează și semnificația cuvintelor, adică acele cuvinte care se schimbă și se precizează treptat.

Cauze ce duc la exprimarea incorectă a copiilor

„Corectitudine și greșeală sunt două concepte care se asociază pe baza unei relații complexe.(...) Vorbind de corectitudine, (...) aceasta reprezintă respectarea regulilor specifice unui domeniu dat. Prin opoziție, greșeala (incorectitudinea, abaterea) reprezintă încălcarea acestor reguli.”[24].

Cauzele premergătoare unei exprimări incorecte sunt determinate de fiziologia aparatului fonator, de cunoașterea insuficientă a unei limbi și de comoditatea vorbitorilor.

Tulburările de limbaj fac referire la deficiențele de înțelegere, de exprimare orală, de scriere și citire, de mimică și gestică întâlnite atât în comunicarea verbală, cât și în cea nonverbală. Copiii prezintă adesea tulburări de limbaj. Acestea prezintă aspecte care vizează disfuncții ale aparatului fonator, referitoare la debitul verbal (flux prea mare de cuvinte sau prea mic – mutism), ritm (accelerat sau încetinit), intonație. De asemenea, modul neobișnuit de a se îmbrăca, gesticula, coafa, exprima facial sunt alte deficiențe ce vizează exprimarea nonverbală.

„Tulburările de limbaj reprezintă rezultatul disfuncţiilor intervenite în recepţionarea, înţelegerea,elaborarea şi realizarea comunicării scrise şi orale datorită unor afecţiuni de natură organică, funcţională, psihologică sau educaţională, care acţionează asupra copilului mic în perioada apariţiei şi dezvoltării limbajului”[25].

Logopedia se ocupă atât cu depistarea principalelor probleme de limbaj cât și cu educarea limbajului tulburat, favorizarea comunicării, înțelegerii și restabilirii relațiilor specific umane.

Cunoașterea și identificarea la timp a tulburărilor de limbaj poate preveni afecatarea proceselor psihice (care creează dificultăți în învățare), relațiilor interumane și conturării personalității.

E. Verza (1994, 34-35) face o clasificare a tulburărilor de limbaj prin raportare simultană la criteriile: anatomo-fiziologic, etiologic, lingvistic şi psihologic. Astfel, sunt identificate următoarele categorii de tulburări:

1. Tulburări de pronunţie:

- dislalia
- rinolalia
- dizartria

2. Tulburări de ritm şi fluenţă a vorbirii:

- bâlbâiala
- tahilalia
- bradilalia
- logonevroza

[24] *Guțu, 1972, pp. 9-10*

[25] *Gherguț, 2000, 199*

- aftongia
- tulburări pe bază de coree

3. Tulburări de voce:

- afonia
- disfonia
- fonastenia

4. Tulburări ale limbajului citit-scrisului:

- dislexia-alexia
- disgrafia-agrafia

5. Tulburări polimorfe:

- afazia
- alalia

6. Tulburări de dezvoltare a limbajului:

- mutism psihogen, electiv sau voluntar
- întârziere în dezvoltarea generală a vorbirii.

Cunoașterea modului de manifestare a fiecărei deficiențe de limbaj în parte precum și a cauzelor ce le determină constituie punctul de plecare în elaborarea programului terapeutic necesar ameliorării și prevenirii acestora. Dintre cauzele care generează tulburările de limbaj, după Emil Verza, menționăm:

▪ Cauze care acţionează în perioada prenatală:

- boli infecţioase ale mamei în perioada sarcinii;
- incompatibilitatea Rh;
- intoxicaţii;
- traume mecanice (care lezează fizic organismul fătului) sau psihice (stres, spaimă, emoţii intense resimţite de mamă);
- carenţe nutritive etc.

▪ Cauze care acţionează în timpul naşterii:

- traumatisme obstetricale;
- naşteri prelungite care duc la asfixii şi leziuni ale sistemului nervos central;

▪ Cauze care acţionează în perioada postnatală:

- cauze organice de natură centrală sau periferică:
- leziuni ale sistemului nervos central provocate de unele traumatisme mecanice;
- afecţiuni ale aparatului auditiv şi fono-articulator care împiedică recepţia şi emiterea sunetelor (perforarea timpanului, anomalii ale buzelor, limbii, vălului palatin, maxilarelor etc.);
- boli infecţioase ale copilăriei (encefalită, meningită, scarlatină, tuberculoză, rujeolă, pojar etc.);
- intoxicaţii cu substanţe chimice, medicamente, alcool care pot afecta organic sau funcţional mecanismele neurofiziologice ale limbajului

▪ Cauze funcţionale – privesc sfera senzorială (receptoare) şi motorie (efectoare):

- tulburarea proceselor de excitaţie şi inhibiţie la nivelul cortexului;
- insuficienţe funcţionale ale sistemului nervos central;
- insuficienţe motorii la nivelul aparatului fonoarticulator (spasticitate sau tonus scăzut al musculaturii, afecţiuni pe traiectul nervului motor etc.);
- deficienţe ale auzului fonematic (hipoacuzii, discriminare senzorială redusă etc.);

- Cauze psiho-pedagogice – determină în special tulburări de ritm şi fluenţă a vorbirii):

- deficienţe mintale;
- tulburări ale memoriei, atenţiei, reprezentărilor vizuale şi acustice;
- tulburări în sfera personalităţii (neîncredere în sine, timiditate, supraaprecierea ale imaginii de sine etc.);
  - Cauze psiho-socio-pedagogice:
- slabă stimulare a vorbirii copilului în ontogeneza timpurie;
- carenţe pedagogice (stimulare deformată a vorbirii, imitarea unor modele cu vorbire deficitară, necorectarea la timp a tulburărilor de vorbire);
- suprasolicitare, stări conflictuale, oboseală , fenomenul de bilingvism (obligarea copilului de a învăţa o limbă străină înainte de a-şi forma deprinderile necesare în limba maternă etc.)[26].

Copiii care prezintă tulburări ale limbajului sunt slab integrați social deoarece prezintă o stimă de sine redusă din cauza faptului că nu se pot face înțeleși, sunt evitați de ceilalți copii din cauza agitației ce o exprimă în comportament.

Pe lângă tulburările de limbaj ce constituie efectuarea de greșeli în exprimare predominant inconștiente, întâlnim și greșeli de exprimare făcute din lipsa cunoașterii regulilor vorbirii. Dintre cauzele care le determină, menționăm:

- *Nesesizarea tulbărărilor de auz ale copilului de către familie*

Întârzierea vorbitului precum și denaturarea acestuia atunci când se constituie, poate avea drept cauză lipsa auzului instalat din diferite motive. Dacă copilul nu aude cu o ureche, de exemplu, atunci stimulii sonori nu sunt corect percepuți, iar pronunția deficitară a cuvintelor nu o să întârzie să se instaleze.

- *Gradul scăzut de cultură al familiei din care provine copilul*

Știm cu toții faptul că un copil de vârstă mică și nu numai învață prin imitare. Mama este persoana pe care copilul o imită cel mai mult, deoarece petrece majoritatea timpului în preajma ei. Limbajul necorespunzător al mamei, dar și al membrilor familiei se transpune și în limbajul copilului.

- *Necorectarea în timp util a sesizării greșelilor de exprimare*

Această cauză are legătură cu cea anterioară din perspectiva că dacă nu se cunosc greșelile de exprimare, nici nu se pot face corecții asupra lor. În cazul în care se cunosc regulile după care se derulează vorbirea corectă, este important ca în cazul sesizării greșelii să se intervină imediat asupra ei, menționând forma corectă a cuvântului respectiv.

- *Stimularea limbajului infantil*.

Din necunoștință de cauză, părinții „se prostesc” în exprimare, denaturând sunetele unor cuvinte din dorința de a stimula bebelușul să vorbească. Ce nu știu ei de fapt este faptul că nu fac altceva decât să blocheze instalarea formei corecte a cuvintelor prin pronunțarea acestora în mod peltic. Pronunțarea corectă a cuvintelor pe un ton cald este mult mai eficientă decât „oferirea” de „jucălii”, sau „bibelon”.

- *Petrecerea timpului copilului în preajma unor copii/adulți care fac greșeli de exprimare*

Ca și în cazul familiei, anturajul copilului are un rol important în conturarea ulterioară a limbajului.

[26] Verza, 1994, 32

- *Nesupravegherea de către părinți a mediilor online pe care le frecventează copilul*

Jocurile video, rețelele de socializare pun copilul în contact cu diferite persoane necunoscute de la care pot asimila un limbaj nepotrivit. Supravegherea și dozarea timpului destinat petrecerii copilului în fața calculatorului poate preveni acest lucru.

- *Nefrecventare mediilor educaționale corespunzătoare vârsei*

Educația este singura care poate crește potențialul ereditar și ameliora influențele medilor familiale sau colegiale necorespunzătoare. În cazul în care copilul prezintă greșeli de exprimare constituite din cauza imitării persoanelor din jurul lui, grădinița sau școala, prin intermediul educatoarei/învățătoarei, poate interveni prin oferirea de modele verbale corecte. Intervenția promptă în corectarea greșelilor de exprimare din partea cadrelor specializate joacă un rol important în dezvoltarea armonioasă a limbajului copilului. Dacă un copil nu frecventează din diferite motive grădinița/școala, atunci nu se pot face corecțiile necesare valorificării unei vorbiri elevate.

Cauzele care generează încălcarea regulilor vorbirii sunt diverse. Important este să subliniem faptul că un potențial ereditar bun din punct de vedere al componentelor aparatului fonator poate fi împiedicat în dezvoltare de influențe de mediu care prezintă carențe de vorbire. Educația poate interveni eficient în prevenirea și înlăturarea acestora, prin oferirea de modele de exprimare corespunzătoare sau prin punerea în practică a unui program logopedic necesar problemei în cauză.

Bibliografie:

1. Cerkez, Ionescu Cristina, 1993, *Exerciții de gramatică,* București: S.C. „DIACON CORESI" S.R.L.
2. Costache Adrian, Costache Georgeta, 2002, *Limba română o gramatică sintetică pentru clasele V-VIII*, București: Grupul Editorial Art.
3. Romalo Guțu Valeria, 1972, *Corectitudine și greșeală,* București: Editura Științifică.
4. Popescu Ion, 1962, *Gramatică și noțiuni de fonetică, Manual pentru clasa a V-a*, București: Editura didactică și pedagogică.
5. Verza, Emil, 1994, *Tratat de logopedie Volumul I*, București: Editura Fundației Humanitas.

INTELIGENȚA EMOȚIONALĂ LA ELEVI

Profesor psihopedagog: Hopârtean Monika
Centrul Școlar Pentru Educație Incluzivă ”Miron Ionescu” Cluj-Napoca

Un număr tot mai mare de educatori recunosc faptul că elevii care beneficiază exclusiv de pregătire şcolară pot fi „neechipaţi“ pentru provocările viitoare, atât ca indivizi, cât şi ca membrii ai societăţii. Nu este suficient doar ca mintea să fie hrănită. Astfel putem constata că majoritatea dintre noi neglijăm aspectul emoţional al inteligenţei noastre, considerând că, inteligenţa academică este cea care primează în dobândirea performanţei, nerealizând faptul că există şi o inteligenţă emoţională. Studiile arată că inteligenţa emoţională este cel mai bun predictor pentru achiziţiile viitoare ale copiilor, pentru succes, faţă de inteligenţa tradiţională, cognitivă şi abilităţile tehnice. Dinamica schimbărilor sociale contemporane solicită o bună capacitate de adaptare a individului la mediu care se poate realiza numai dacă înţelegem rolul extraordinar pe care îl are folosirea inteligentă a emoţiilor. Teoriile moderne despre inteligenţă s-au dezvoltat prin observarea faptului că persoana, de-a lungul vieţii, este într-o permanentă dezvoltare.

Pentru a avea succes trebuie să îndeplinească anumite condiţii. Aceste condiţii de obţinere a succesului în viaţă depind de abilităţi care se formează pe tot parcursul educaţiei formale sau cel puţin ar trebui să fie urmărite ca obiective, dincolo de discipline. Din lucrările oamenilor de ştiinţă despre inteligenţă se observă interesul special acordat inteligenţei emoţionale şi sociale care se referă la abilitatea de a te înţelege pe tine şi de a-i înţelege pe ceilalţi. Un număr tot mai mare de educatori şi cercetători în domeniul educaţiei recunosc faptul că la sfârşitul anilor de şcoală, absolvenţii sunt nepregătiţi să facă faţă provocărilor vieţii de fiecare zi, atât la nivel personal, cât şi ca membrii ai societăţii. Abordarea prin excelenţă cognitivă a demersurilor curriculare şi didactice nu este suficientă pentru a avea succes şi a fi fericit. În consecinţă, la ora actuală, aria învăţării emoţionale se dezvoltă pe baza cercetărilor în domeniu, respectiv al noilor teorii privind natura emoţiilor şi a inteligenţei în relaţie cu succesul şi fericirea. Prin învăţare socială şi emoţională, inteligenţa emoţională a indivizilor este dezvoltată, constituind un bagaj enorm pentru viitorul lor personal şi professional. Termenul de inteligenţă emoţională a fost formulat pentru prima dată în S.U.A. de Wayne Leon Payne în anul 1985, care considera că „inteligenţa emoţională implică o relaţionare creativă cu stările de teamă, durere şi dorinţă” (cf. M. Roco, 2001).

Cel mai important element al inteligenţei emoţionale îl constituie emoţiile Ele sunt foarte importante deoarece asigură:

Supravieţuirea – emoţiile noastre ne atenţionează atunci când ne lipseşte impulsul natural; când ne simţim singuri, ne lipseşte nevoia de a comunica cu alţi oameni; când ne este frică ne simţim respinşi, lipseşte nevoia de a fi acceptaţi.

Luarea deciziilor – sentimentele şi emoţiile reprezintă o valoroasă sursă de informaţii, ajutându-ne să luăm hotărâri.

Stabilirea limitelor – sentimentele noastre ne ajută să tragem nişte semnale de alarmă atunci când ne deranjează comportamentul unei persoane. Dacă învăţăm să ne încredem în ceea ce simţim şi să fim fermi în a exprima acest lucru, putem înştiinţa persoana respectivă de faptul că ne simţim incomod, de

îndată ce devenim conştienţi de acest fenomen. Acest lucru ne va ajuta în trasarea graniţelor care sunt necesare pentru protejarea sănătăţii noastre mintale.

Comunicarea – sentimentele noastre ne ajută să comunicăm cu ceilalţi. În cadrul comunicării dintre oameni, comunicarea nonverbală reprezintă cel puţin 60%, iar adevărul în privinţa emoţiilor se află mai mult în „cum" spune persoana decât în „ceea ce" spune ea. De exemplu, expresia feţei noastre poate exprima o gamă largă de sentimente: teamă, bucurie, surpriză, supărare, dezgust, furie etc. Dacă suntem mai abili în arta comunicării verbale, vom fi în stare să 2 exprimăm mai mult din nevoile noastre emoţionale, având astfel posibilitatea de a le simţi mai bine. Suntem capabili să-i facem să se simtă importanţi, înţeleşi şi iubiţi, dacă reuşim să fim cât se poate de receptivi la problemele emoţionale ale celorlalţi oameni. Parafrazându-l pe marele filozof Constantin Noica, înţelegerea este completată de ceea ce nu este exprimat prin cuvinte.

Comunicarea îl conţine pe om, iar omul se înfăţişează sau se ascunde prin comunicare. Din testele efectuate asupra a peste 7000 de persoane din SUA şi 18000 din alte ţări s-au constatat avantajele capacităţii de a interpreta sentimentele prin indicii nonverbali, inclusiv o mai bună adaptare emoţională, o mai mare popularitate şi deschidere (M. Roco, 2001).

Unitatea – sentimentele noastre sunt probabil cea mai mare sursă de unitate a tuturor membrilor speciei umane. Sentimentele sunt universale trecând peste graniţele religioase, politice şi culturale, cum ar fi sentimentele de empatie, compasiune, cooperare şi iertare. Acestea au potenţialul de a ne uni ca specie. Într-o viziune de ansamblu, sentimentele, ne unesc, convingerile ne despart.

În anii „80, Howard Gardner, în teoria inteligenţelor multiple a identificat inteligenţa interpersonală şi inteligenţa intrapersonală, care combinate, reprezintă ceea ce nouă ne este cunoscut astăzi sub numele de inteligenţa emoţională (IE).

Howard Gardner, pornind de la ideea existenţei unor inteligenţe diferite şi autonome ce conduc la modalităţi diverse de cunoaştere, înţelegere şi învăţare, a elaborat în 1985 "Teoria inteligenţelor multiple", considerată cea mai importantă descoperire din domeniul psihopedagogiei după teoria lui Jean Piaget. După Gardner, cele opt tipuri de inteligenţă sunt: verbală/lingvistică, matematică/logică, vizuală/spaţială, corporală/kinestezică, ritmică/muzicală, interpersonală, intrapersonală şi naturistă, fiecare având caracteristici proprii şi preferând un anumit tip de persoană.

Gardner abordează flexibil conceptul de inteligenţă, vede în ea o promisiune de potenţial bio-psihologic omniprezentă la toate fiinţele umane care contribuie la acte de creaţie, iar faptul că domeniul sau câmpul de manifestare determină inteligenţa care este valorizată, subliniază importanţa actului educativ în dezvoltarea uneia sau mai multora dintre inteligenţele umane în funcţie de oportunităţile şi posibilităţile de dezvoltare.

În teoria sa, Gardner rezervă un loc important formelor de inteligenţă, componente ale inteligenţei emoţionale şi anume: inteligenţa interpersonală şi inteligenţa intrapersonală. Inteligenţa interpersonală – constă în abilitatea de a-i înţelege pe ceilalţi, de a cunoaşte ceea ce îi motivează pe oameni, cum muncesc ei, cum poţi să cooperezi mai bine cu ei.

Inteligenţa intrapersonală – constă în abilitatea de a se întoarce spre sine, în interiorul propriei persoane, de a realiza o aprofundată cunoaştere personală. Psihologii au arătat că aceste abilităţi nu sunt generate de un nivel ridicat al inteligenţei academice/teoretice, ci ele constituie un fel de sensibilitate specifică faţă de practică şi de relaţiile interumane. Astfel, s-a născut o nouă formă de inteligenţă – inteligenţa emoţională.

IN LOC DE CONCLUZII:

Sugestii pentru profesori:

Abilitatea emoţională este foarte utilă în creşterea şi educarea copiilor, de aceea aceasta trebuie să fie dezvoltată astfel încât coeficientul de emoţionalitate să reuşească să se ridice peste medie. Părinţii şi profesorii vor putea să le dezvolte copiilor potenţialul emoţional şi social, învăţându-i să adopte şi să-şi dezvolte caracteristicile IE:

să-şi identifice sentimentele personale şi să le definească;
să înveţe mult mai mult despre modul cum şi unde se pot exterioriza sentimentele;
să- şi dezvolte empatia – abilitatea de a-şi pune sentimentele în acord cu alţii;
să citească limbajul trupului şi alte aspecte nonverbale, pentru a înţelege comunicarea;
să înveţe să asculte;
să înveţe să fie constructiv (afirmativ).

Relaţia profesor- elev are un impact mare asupra învăţatului, considerându-se că maniera în care profesorul interacţionează cu elevii determină reuşita şcolară. De aceea, profesorii trebuie:

- să creadă în elevii lor suficient de mult ca să le permită să facă numeroase alegeri ce şi cum trebuie ei însişi să înveţe;
- să fie sensibili la trebuinţele sociale şi emoţionale ale elevilor, să empatizeze cu aceştia, să le răspundă într-un mod pozitiv şi să dovedească că au încredere în ceea ce fac;
- să fie sinceri cu elevii, să le arate că şi ei au trebuinţe şi sentimente, au limite şi neâmpliniri, chiar dacă eunt adulţi;
- să utilizeze modalităţi mult mai „umane” pentru a facilita învăţarea şi pentru a acorda o atenţie mai mare aspectelor afective ale învăţării;
- să transmită mereu eleviloe mesaje de încurajare care să le arate că sunt acceptaţi de profesori aşa cum sunt;
- să facă apel la acele canale de admisie a informaţiei care sunt dominante la fiecare elev, adică tocmai la inteligenţele dominante ale fiecăruia.

Profesorul trebuie să fie în acelaşi timp şi un psiholog practician, pentru a putea astfel să recunoască deosebirile intelectuale la eleviii săi; să aibă la dispoziţie metode şi procedee adecvate pentru elevii mai talentaţi şi, în acelaşi timp, să poată face totul pentru sprijinirea cu răbdare a elevilor care progresează lent.

BIBLIOGRAFIE:

Anderson, W., (2000), Curs practic de încredere în sine, Editura Curtea Veche, Bucureşti Cosmovici Andrei, Luminiţa Iacob, Psihologie şcolară, Editura Polirom, Iaşi, 1999
Cosmovici Andrei, Luminiţa Iacob, Psihologie generală, Editura Polirom, Iaşi, 1999
Cucoş, C., Pedagogie, Editura Polirom, Iaşi, 1996
Ford-Martin, P., (2001), Emotional intelligence, Gale Encyclopedia of Psychology
Goleman, D., Inteligenţa emoţională, Editura Curtea Veche, Bucureşti, 2001
Roco, M.,(2001), Creativitate şi inteligenţă emoţională, Polirom, Iaşi

Educație incluzivă și drepturi egalitare

Prof. Învățământ Preșcolar: Stanciu Mariana-Alina
Grădinița cu Program Normal Numărul 8, Ploiești

Educația incluzivă și drepturile egale în educație sunt aspecte fundamentale pentru o societate echitabilă și progresivă. Educația incluzivă se referă la un sistem educațional care acceptă și susține diversitatea de abilități, nevoi și caracteristici ale elevilor. Aceasta implică crearea unui mediu în care toți elevii, indiferent de diferențele lor, se simt acceptați, respectați și sprijiniți în dezvoltarea lor.

Drepturile egale în educație se referă la garantarea accesului la educație de calitate pentru toți, fără discriminare sau excludere pe baza originii sociale, a etniei, a sexului, a religiei, a abilităților sau a altor caracteristici. Aceasta înseamnă asigurarea că fiecare individ are șanse egale de a beneficia de oportunitățile educaționale și că nu există obstacole care să împiedice accesul la educație sau să limiteze progresul în cadrul sistemului educațional.

În primul rând, implementarea educației incluzive și a drepturilor egale în educație necesită angajamentul ferm al instituțiilor educaționale, al comunității și al societății în ansamblu. Aceasta poate implica adaptarea curriculumului, formarea profesorilor pentru a lucra cu o diversitate mai mare de elevi, asigurarea accesului la resurse și tehnologii adecvate, precum și promovarea unei culturi a respectului și a acceptării în școli și în comunitate.

De exemplu, o societate care investește în educație incluzivă și drepturi egale în educație nu numai că oferă șanse echitabile pentru fiecare individ, dar și se îmbogățește din diversitatea și perspectivele multiple aduse de către fiecare membru al său.

În al doilea rând, educația incluzivă se concentrează pe crearea unui mediu educațional care să fie accesibil și să răspundă nevoilor diferite ale tuturor elevilor, indiferent de abilități, origine, sex, identitate de gen, orientare sexuală sau alte caracteristici. Aceasta implică: accesibilitatea fizică și tehnologică**(** asigurarea accesului la clădiri și facilități educaționale pentru persoanele cu dizabilități sau nevoi speciale, precum și furnizarea de tehnologii și instrumente adecvate pentru a sprijini învățarea); diversitatea în curriculum**(** adaptarea și diversificarea curriculumului pentru a reflecta diversitatea culturală, lingvistică și experiențială a elevilor. Aceasta poate include abordarea subiectelor care reflectă o gamă largă de perspective și experiențe sociale); formarea continuă a cadrelor didactice(o pregătire a profesorilor pentru a lucra cu o varietate de elevi, inclusiv înțelegerea nevoilor specifice ale acestora și dezvoltarea strategiilor adecvate pentru a răspunde la aceste nevoi); sprijin individualizat(furnizarea de sprijin individual pentru elevi, fie că este vorba de susținere educațională, consiliere sau alte resurse necesare pentru a le permite să-și atingă potențialul maxim), promovarea unui mediu incluziv(dezvoltarea unei culturi școlare care să sărbătorească diversitatea și să promoveze respectul, înțelegerea și acceptarea diferențelor între elevi).

De asemenea, în ceea ce privește drepturile egale în educație, acestea implică eliminarea barierelor care pot împiedica anumiți elevi să aibă acces la oportunități educaționale sau să beneficieze de acestea în mod egal. Acest lucru poate însemna: accesul universal la educație(garantarea că toți copiii au acces la educație de calitate, inclusiv cei din medii defavorizate sau marginalizate), absența discriminării(combaterea discriminării pe bază de rasă, etnie, religie, gen, orientare sexuală sau orice

altă caracteristică în cadrul sistemului educațional), oportunități egale(asigurarea că toți elevii au șanse egale de a accesa resursele și oportunitățile educaționale, indiferent de originea lor sau de alte factori de identitate), suport pentru diversitate(crearea unui mediu care să sărbătorească și să sprijine diversitatea, recunoscând și valorizând contribuțiile aduse de fiecare elev în cadrul comunității educaționale).

În al treilea rând, implementarea acestor concepte necesită o abordare holistică, implicând colaborarea între factorii de decizie, profesori, părinți și comunitate pentru a crea un sistem educațional care să ofere un sprijin solid și egal pentru toți elevii.

Educația incluzivă reprezintă un angajament profund pentru a crea un mediu educațional care să fie accesibil și să răspundă nevoilor diversificate ale tuturor elevilor, indiferent de diferențele lor. Iată câteva aspecte-cheie: a**ccesibilitatea fizică și tehnologică(e**ducația incluzivă se concentrează pe asigurarea că spațiile educaționale sunt accesibile pentru toți elevii, inclusiv cei cu dizabilități fizice. De asemenea, implică furnizarea de tehnologii și instrumente adecvate pentru a sprijini învățarea, cum ar fi dispozitive de asistență sau software specializat), d**iversitatea și adaptarea curriculumului**(curriculumul ar trebui să fie adaptabil pentru a răspunde la nevoile diferite ale elevilor. Aceasta poate implica modificări în metodologiile de predare sau în conținutul lecțiilor pentru a se potrivi mai bine diversității de învățare a elevilor), **sprijinul individualizat**(educația incluzivă recunoaște că fiecare elev are nevoi și ritmuri diferite de învățare. Astfel, oferă sprijin individualizat pentru a asigura că fiecare elev își poate atinge potențialul maxim), f**ormarea cadrelor didactice(pr**ofesorii joacă un rol crucial în implementarea educației incluzive. Prin urmare, pregătirea și formarea lor continuă pentru a lucra cu o gamă largă de elevi și pentru a înțelege nevoile acestora sunt aspecte esențiale), p**arteneriatul cu comunitatea și părinții(i**mplicarea comunității și a părinților în procesul educațional este importantă în educația incluzivă. Comunitatea poate oferi sprijin suplimentar, iar părinții pot contribui la înțelegerea nevoilor specifice ale copiilor lor), c**ultură a respectului și a acceptării(e**ducația incluzivă promovează o cultură în care diversitatea este sărbătorită și respectată. Încurajează toleranța, empatia și înțelegerea reciprocă între elevi, creând astfel un mediu propice învățării).

Implementarea educației incluzive necesită o abordare holistică și colaborarea între diferiți actori în domeniul educației și în comunitate pentru a asigura că fiecare elev primește sprijinul și resursele necesare pentru a reuși în sistemul educațional. Este un efort continuu și evolutiv, care se adaptează în permanență pentru a răspunde nevoilor și schimbărilor în societate.

De exemplu, educația incluzivă reprezintă un angajament profund pentru a crea un mediu educațional care să fie accesibil și să răspundă nevoilor diversificate ale tuturor elevilor, indiferent de diferențele lor, iar **accesibilitatea fizică și tehnologică, inseamnă că e**ducația incluzivă se concentrează pe asigurarea că spațiile educaționale sunt accesibile pentru toți elevii, inclusiv cei cu dizabilități fizice. De asemenea, implică furnizarea de tehnologii și instrumente adecvate pentru a sprijini învățarea, cum ar fi dispozitive de asistență sau software specializat și d**iversitatea și adaptarea curriculumului, c**urriculumul ar trebui să fie adaptabil pentru a răspunde la nevoile diferite ale elevilor. Aceasta poate implica modificări în metodologiile de predare sau în conținutul lecțiilor pentru a se potrivi mai bine diversității de învățare a elevilor.

Implementarea educației incluzive necesită o abordare holistică și colaborarea între diferiți actori în domeniul educației și în comunitate pentru a asigura că fiecare elev primește sprijinul și resursele necesare pentru a reuși în sistemul educațional. Este un efort continuu și evolutiv, care se adaptează în permanență pentru a răspunde nevoilor și schimbărilor în societate.

Educația incluzivă și drepturile egale în educație reprezintă piloni fundamentali pentru o societate echitabilă și pentru dezvoltarea personală și socială a fiecărui individ.

În concluzie, educația incluzivă nu se referă doar la integrarea elevilor cu nevoi speciale sau dizabilități în sistemul educațional, ci la crearea unui mediu care să răspundă nevoilor diverse ale tuturor elevilor. Aceasta implică adaptarea curriculumului, formarea continuă a cadrelor didactice, furnizarea de sprijin individualizat și promovarea unei culturi a respectului și a acceptării în școli și în comunitate.

Drepturile egale în educație implică garantarea accesului la educație de calitate pentru toți, fără discriminare sau excludere pe bază de rasă, etnie, sex, religie, abilități sau alte caracteristici. Este esențial să se asigure că toți elevii au oportunități egale de a accesa resursele și oportunitățile educaționale și că nu există obstacole care să împiedice progresul în cadrul sistemului educațional.

Implementarea acestor concepte necesită un angajament ferm și colaborarea între factorii de decizie, profesori, părinți și comunitate pentru a crea un mediu educațional care să ofere sprijin egal și solid pentru toți elevii. O societate care investește în educație incluzivă și drepturi egale în educație nu numai că oferă șanse echitabile pentru fiecare individ, dar și se îmbogățește din diversitatea și perspectivele multiple aduse de către fiecare membru al său. Este un drum continuu spre construirea unei societăți mai juste și mai incluzive, în care fiecare individ să aibă posibilitatea de a-și atinge potențialul maxim.

NATURA – ABORDAREA INTEGRATA A TEMEI, ÎN CICLUL PRIMAR

Prof. înv. primar, Adriana Apostol,
Liceul Teoretic "Miron Costin" Pașcani, jud. Iași

Promovarea integrării a devenit una dintre exigenţele sistemului de învăţământ actual ca o necesitate pentru ordonarea, corelarea şi integrarea cunoştinţelor, aptitudinilor, atitudinilor şi convingerilor obţinute în urma studierii fiecăreia dintre discipline. Aceste procese au ca finalitate formarea acelei personalităţi capabile să-şi găsească şi îndeplinească statutul său în societate, cu consecinţe benefice atât pentru individ ca produs al educaţiei, cât şi pentru societate.

Ca o modalitate de educare a comportamentului ecologic la elevii de vârstă şcolară mică, am apelat la *abordarea interdisciplinară* a temei **„Protejarea mediului. Folosirea deşeurilor",** la disciplina **Ştiinţe,** clasa a III-a. Am realizat un proiect interdisciplinar derulat pe parcursul a două ore, ale cărui coordonate au fost următoarele:

Tema integratoare: Stop poluării mediului!

Obiectiv dominant: Formarea convingerilor de ocrotire şi protecţie a mediului

Obiective operaţionale:

- să enumere activităţi ale omului cu efecte dăunătoare asupra mediului înconjurător;
- să recepteze mesajul unui text literar la prima vedere, valorificându-l din perspectiva educaţiei ecologice;
- să identifice modalităţi de intervenţie în scopul protejării mediului şi al prevenirii poluării;
- să exprime prin eseu sau desen propriile gânduri şi atitudini faţă de poluarea mediului.

Perioada: 2 ore

Forme de organizare a activităţii: frontal, individual, în perechi şi în grup

Discipline implicate: *Ştiinţe ale naturii, Limba şi literatura română, Ed. Plastică, Ed. muzicală*

Resurse procedurale: metode active: **Tehnica RICAR, Cubul, Mai multe capete la un loc!, Termeni-cheie, Cvintetul, Eseul**

Resurse materiale: text-suport, imagini, fişe de lucru, culori

Modalităţi de evaluare: autoevaluarea, observarea sistematică, coevaluarea, evaluarea în grup

Spicuim din design-ul activităţii următoarele:

1. **SCHIMBUL ACTIV DE EXPERIENŢE –** procedură de deschidere a activităţii, care permite atât evaluarea iniţială, cât şi interacţiunea elevilor:

a) Definirea unor cuvinte cu rol de *concepte-cheie:* *mediu, poluare, deşeuri* etc.;

b) Întrebări despre situaţii concrete din mediul apropiat sau cunoscute din mass-media, referitoare la cazuri grave de poluare;

c) Propoziţii incomplete, cum ar fi: *Prin reciclarea deşeurilor se pot fabrica……*(alte obiecte utile).*;*

Înlocuirea combustibililor poluanţi este o măsură care se poate lua pentru……(protejarea mediului).

Secvenţa nu durează mai mult de 7-8 minute, timp în care elevilor li se cere să găsească un răspuns cât mai adecvat, colegii de bancă fiind invitaţi să-şi confrunte opiniile, pentru ca apoi, fiecare pereche de colegi de bancă să împărtăşească răspunsul cu perechea cea mai apropiată.

2. TEHNICA RICAR

Elevilor li se propune investigarea textului – suport *„În Pădurea Petrişorului”,* de Mihail Sadoveanu (fragment), după tehnica RICAR, realizând acele sarcini cerute de iniţialele titlului:

R – **Răsfoieşte!**

Elevii vor lua contact cu textul, prin citire independentă.

I – Imaginează!

Elevii vor fi invitaţi să ilustreze, printr-un desen schematic textul.

C – Citeşte activ!

Se realizează lectura activă a textului, cu explicaţia cuvintelor şi a expresiilor nou – întâlnite, desprinzându-se mesajul.

A – Argumentează!

Vor fi aduse argumente (prin lucru în grup) privind rolul omului în păstrarea pădurii aşa cum este ea descrisă în text *(pro şi contra).*

R – Recitește! Elevii sunt îndemnaţi să recitească fragmentul, selectând expresiile care redau farmecul pădurii.

2. CUBUL

Printre alte strategii active de predare-învăţare, am folosit **CUBUL,** metodă de dezvoltare a gândirii critice, care ne ajută să studiem o temă din diferite perspective, apelând la corelaţii interdisciplinare. Am împărţit clasa în şase grupe eterogene şi am rostogolit cubul pe masa fiecărei grupe, astfel încât echipa să primească una dintre cele şase sarcini notate pe feţele cubului. În funcţie de sarcina primită, membrii grupei, prin activitate colaborativă, vor elabora răspunsul, prezentat în formă finală de raportorul echipei.

Instrucţiunile / sarcinile pentru cele şase feţe sunt:

1. **Descrie:** Priveşte cu atenţie imaginile şi observă ce activităţi ale omului pot afecta mediul înconjurător. (*eliminarea gazelor toxice de la coşurile fabricilor sau de la ţevile de eşapament ale maşinilor, aruncarea în ape sau în sol a unor substanţe toxice şi deşeuri, incendierea pădurilor, excesul de îngrăşăminte chimice etc.);*

   Nota: Imaginile prezentate, care ilustrează asemenea comportamente, sunt copii color ale unor ilustraţii reuşite şi sugestive, de mărime suficientă pentru a permite decodarea lor corectă şi rapidă.
2. **Compară:** La ce te gândeşti când vezi *(în realitate sau în imagini)* un teren acoperit cu reziduuri? (*la o pădure devastată de furtună, la o grădină năpădită de buruieni, la o casă nemăturată* etc.)
3. **Asociază:** Lasă-ţi imaginaţia să zboare şi spune ce desen ai putea realiza referitor la reciclarea deşeurilor. Realizează schematic desenul.
4. **Analizează:** Identifică în mediul apropiat (*cartierul în care locuieşti, drumul spre şcoală*) deşeuri frecvent întâlnite şi spune cum poluează ele apa, aerul, solul?

5. **Aplică:** Enumeră câteva acţiuni pe care copiii le pot face pentru prevenirea poluării.
6. **Argumentează:** Deşeurile, ca resturi provenite din unele activităţi ale omului, pot deveni folositoare? Cum?

3. MAI MULTE CAPETE LA UN LOC!

În această secvenţă, se lucrează pe grupe, strategia vizând învăţarea prin cooperare. Fiecare membru al grupului primeşte un număr (*în cazul nostru, de la 1 la 4).* Grupele au primit sarcina următoare: *Elaboraţi un plan de măsuri pentru diminuarea şi chiar eliminarea efectelor unor acţiuni poluante în zona în care locuiţi!*

Au fost respectate următoarele cerinţe:

- Răspunsul, respectiv identificarea soluţiilor, au fost formulate în mod individual;
- S-a discutat în grup răspunsul fiecăruia şi s-a formulat un răspuns al grupului;
- Învăţătorul a spus *un număr,* iar elevul care poseda acel număr a prezentat în faţa clasei *discuţiile din grupul lor*;
- Cele mai interesante opinii ale grupurilor au fost scrise pe tablă, apoi au fost dezbătute cu întreaga clasă;
- S-au evidenţiat *asemănările* şi *deosebirile* dintre opinii, elevii fiind lăsaţi să opteze pentru opinia susţinută prin cele mai solide argumente.

4. ÎNCHEIEREA ACTIVITĂŢII

AUTOEVALUARE

Individual, elevii vor completa enunţuri autoevaluative de tipul:

- Mi-a plăcut să……
- Mi s-a părut plicticos să……
- Cel mai uşor a fost să……
- Cel mai dificil a fost să…….
- Îmi propun să……
- Recomand învăţătorului meu să……...

Promovând învăţarea interdisciplinară, care potenţează asocieri şi corelaţii permanente între diferitele domenii ale cunoaşterii, şcoala va putea deveni o *mişcare vie* de educaţie ecologică şi protecţie a mediului, iar elevii vor putea forma, sub îndrumarea învăţătorilor, *marele detaşament al apărătorilor naturii.*

BIBLIOGRAFIE*:*

Flueraş, Vasile, *Paideea şi gândire critică,* Cluj-Napoca, Casa Cărţii de Ştiinţă, 2003;

Mohan, Gheorghe, Ardelean, A., *Ecologie şi protecţia mediului,* Bucureşti, Ed. Scaiul, 1993;

Stanciu, Mihai, *Reforma conţinuturilor învăţământului,* Iaşi, Ed. Polirom, 1999

Relația profesor – elev

Autor: Prof. înv. primar Moisil Valerica-Emanuela,
Unitatea de învățământ: Școala Gimnazială „Gavril Istrate”- Nepos

Orice acțiune educațională se realizează între minimum două persoane, educatorul și educatul, luând forma unei relații educaționale . Actul educațional , care cuprinde atât activitatea elevului sau a grupului, cât și pe cea a profesorului, desemnează procesul de schimburi ce intervin între cei doi termeni ai relației. El se soldează cu efecte formative atât la nivelul elevilor , cât și la nivelul profesorului . Relația profesor-elev reprezintă modalitatea principală de mediere didactică, de ipostaziere a acesteia într-o variantă umană, subiectivă . Această relație se materializează într-un set de acțiuni și strategii prin care profesorii se adresează elevilor într-o manieră prietenoasă, democratică, marcată de respect reciproc, cu atenție pe diferențele individuale ale elevilor, cu scopul de a contribui la dezvoltarea optimă a elevului, la acumularea de cunoștințe și la atingerea de performanțe în învățare. Cadrele didactice joacă un rol important în viața copilului. Acest rol nu se limitează la orele din clasă și la materiile școlare. Influența unui învățător sau a unui profesor depășește activitățile școlare. Relaţia profesor-elev este reciprocă. Fiecare transmite mesaje-semnale, fiecare le percepe diferit dar se influenţează reciproc. Anumite cerinţe influenţează personalitatea fiecăruia putând deveni, cu timpul, constante ale personalităţii.

Pentru ca obiectivele educației să fie realizate la cel mai înalt nivel, este nevoie nu doar de asigurarea unei baze materiale deosebite, este nevoie ca relația dintre cei doi factori de bază: cadru didactic și elev, să fie una bazată pe respect, încredere,colaborare, empatie, comunicare asertivă. Dacă în primii ani de învățământ copiii se întâlnesc cu cadre didactice pline de căldură, am putea spune că multe dintre educatoare și învățătoare/învățători dau dovadă de multă empatie, compasiune și nu de puține ori construiesc alături de micii învățăcei o relație familială astfel încât copilul dezvoltă un atașament sporit față de cei care îi inițiază în actul educativ, cu cât urcăm pe scara nivelurilor educaționale, și mai ales la nivel liceal, relația cadru didactic-elev, devine mai distantă, mai profesională, mai sobră. Acest fapt nu este tocmai un avantaj nici pentru elev, nici pentru cadru didactic, deoarece atunci când vorbim despre o relație, indiferent în ce domeniu ar fi aceasta, scopul va fi atins doar când factorii implicați în acea relație comunică, colaborează și alcătuiesc o echipă bine închegată cu o sintalitate bună.

Rolul profesorului este de a crea un climat școlar pozitiv, al cărui fundament îl constituie cooperarea dintre acesta și elev. Relația dintre educator și educat trebuie să se bazeze pe stimă și respect reciproc. De cele mai multe ori, expresiile ironice sau jignitoare tulbură atitudinea elevilor și afectează procesul educativ. De aceea, crearea unei bune dispoziții în clasă reprezintă un element sine qua non pentru relația profesor-elev, în scopul eficientizării procesului de învățământ. Se poate spune că relația profesor-elev este optimă atunci când implică: deschidere sau transparență – fiecare va fi dispus să riște să fie onest cu celălalt; grijă față de celălalt – fiecare știe că este prețuit de celălalt; diferențiere – îi permite celuilalt să fie unic, creativ și individual; satisfacție reciprocă – nevoile unuia să nu fie satisfăcute în detrimentul celuilalt.

Despre relația profesor-elev s-a tot discutat de-a lungul timpului și reprezintă una dintre marile provocări ale învățământului românesc și nu numai. În pedagogia modernă relația profesor-elev este una

foarte complexă implicând un dialog continuu între cele două părți. În educaţie, comunicarea este vitală: modul în care profesorii reușesc să comunice cu elevii este direct responsabil de comportamentele acestora. Pentru ca actul de comunicare să fie autentic şi de calitate, este necesar ca fiecare profesor să asculte, să observe, să analizeze, să controleze calitatea mesajului şi să se exprime în funcţie de elev, iar folosirea metodelor moderne, centrate pe elev, permit acest lucru mult mai mult decât folosirea celor tradiționale.

Relațiile dintre profesor și elevi trebuie să fie bazate pe o simpatie reciprocă, încredere și colaborare. Este lesne de înțeles și faptul că pentru o bună colaborare, profesorul trebuie să-și adapteze materia nivelului clasei, să țină cont de capacitățile intelectuale ale elevilor, să aibă puterea necesară de a le înțelege nevoile pentru a se putea aplica lucrul diferențiat. În momentul în care cadrul didactic ajunge la inima elevilor, înțelegându-i și antrenându-i pe fiecare în activitățile potrivite, înseamnă că acesta și-a atins misiunea didactică.

Relația profesor-elev are la bază și un alt ingredient, un liant care stă la baza unei relații eficiente, și anume, empatia. Indiferent de tipul de activitate desfășurată, la clasă, în cadrul unor activități extrașcolare, profesorul trebuie să dezvolte o relație de empatie, să înțeleagă nu doar modul de gândire al copilului dar și trăirile acestuia, sentimentele pozitive și negative pe care acesta le încearcă. În anumite condiții, cunoașterea afectivă a copilului este esențială pentru reușita lui. Profesorul trebuie să știe cum să reacționeze în anumite situații, să gestioneze corect propriile emoții pentru a-l sprijini corect pe elev. De cele mai multe ori, elevii simt nevoia de a fi înțeleși și îndrumați în anumite momente din viața lor, iar o implicare directă a profesorului și o atitudine empatică față de situația în care se află elevul va duce la consolidarea relației dintre cei doi. Cu alte cuvinte, cadrele didactice ar fi de dorit să conștientizeze că nu sunt doar o sursă științifică pentru elevii lor, ci și un exemplu de bună practică și moralitate. De aceea profesorul trebuie să sesizeze și să încurajeze orice încercare a elevilor de a se apropia de acesta.

La fel, în ceea ce privește relația profesor-elev, o importanță majoră o are feed-back-ul permanent între cele două părți. Pe de o parte, profesorul trebuie să fie deschis tuturor provocărilor din partea clasei, iar pe de altă parte elevii trebuie să fie în permanență verificați de familii pentru a se menține astfel un echilibru optim. În aceeași ordine de idei se poate sublinia și importanța tactului pedagogic al unui cadru didactic, întrucât acesta pe lângă o foarte bună pregătire profesională, are nevoie și de compasiune, înțelegere și multă dragoste față de copii. În momentul în care copilul se simte iubit și apreciat, va încerca să dea tot ce este mai bun din el tocmai pentru a nu dezamăgi. În plus, acordarea de către profesor a unui timp susținut pentru feed-back, demonstrează elevului implicarea didactică, dar și emoțională a profesorului, demonstrează elevului dorința sincera a profesorului pentru atingerea performanțelor elevilor săi, ceea ce duce , evident, la creșterea încrederii elevului în profesorul său și la construirea unei relații de calitate profesor-elev.

Un profesor bun trebuie să ştie calea pe care s-o aleagă pentru ca relaţia profesor-elev să fie cât mai eficientă. Profesorul trebuie să-i dea încredere elevului în forţele sale, să prindă curaj, să-l facă să se implice în relaţia de comunicare, să reuşească să-l antreneze intr-o discuţie constructivă. E necesar ca elevilor să li se transmită acea sete de cunoaştere, acea disponibilitate şi flexibilitate în gândire, dorinţa de comunicare. Profesorul trebuie să ţină seama de opiniile elevilor, de dorinţele acestora, de personalitatea fiecăruia în parte. Elevii trebuie consideraţi nişte persoane responsabile, cărora li se acordă un anumit credit. În relaţia profesor-elev trebuie avut în vedere, nu în ultimul rând, şi

personalitatea elevilor. Desigur, comportarea profesorului în clasă este condiţionată, în mare măsură, şi de atmosfera existentă, de comportarea elevilor. Contează, totodată, şi opiniile, valorile, atitudinile şi caracteristicile personale ale profesorului. Relația trebuie să se desfășoare la nivelul echilibrului emoțional, într-un mediu securizant din toate punctele de vedere și mai ales sub aspect emoțional. Cadrul didactic trebuie să manifeste o atitudine de susținător al celui aflat în plin proces de formare, de dezvoltare și devenire proprie. Ambii subiecți ai acestei relații trebuie să ocupe poziții etice, în care fiecare să își aducă contribuția în funcție de valorile proprii. Cadrului didactic îi revine sarcina majoră de a-l sprijini pe elev să își descopere valorile proprii și să și le împlinească de-a lungul actului educativ.

O modalitate de îmbunătățire a relațiilor dintre profesor-elev este practicarea activităților extracurriculare. Acestea sunt văzute o componentă educaţională valoroasă şi eficientă căreia orice cadru didactic ar trebui să-i acorde atenţie prin adoptarea unei atitudini creatoare, atât în modul de realizare a activităţii, cât şi în relaţiile cu elevii, asigurând astfel o atmosferă relaxantă care să permită stimularea creativă a elevilor. Diversitatea activităţilor extraşcolare oferite creşte interesul copiilor pentru şcoală şi pentru oferta educaţională. Felul în care se realizează activitățile extrașcolare, care denotă implicarea profesorului și talentul său de a modela personalitatea elevului, va determina fundamental relația profesor-elev. Activităţile extraşcolare bine pregătite pot fi atractive la orice vârstă școlară. Ele stârnesc interes, produc bucurie, facilitează acumularea de cunoştinţe, chiar dacă necesită un efort suplimentar. Copiilor li se dezvoltă spiritul practic, dar și artistic și, mai presus de toate, li se dezvoltă abilitățile sociale, empatia, prietenia, atât de necesare într-un colectiv. Copiii se autodisciplinează, prin faptul că în asemenea activităţi se supun de bună voie regulilor, asumându-şi responsabilităţi. Profesorul are posibilitatea de a-şi cunoaște elevii, de a se apropia sufletește mai mult de ei și de a crea o relație strânsă bazată pe înțelegere, empatie și dragoste. Aceste aspecte vor influenţa dezvoltarea copiilor în sens pozitiv, îi va pregăti pentru viaţă și va suda relația profesorului cu elevii săi. Realizarea unei bune relații cu elevul depinde în primul rând de educator, de talentul său, de dragostea sa pentru copii, de modul creator de abordare a temelor, prin punerea în valoare a posibilităţilor şi resurselor de care dispun copiii îndrumați. Așadar, activitățile extrașcolare oferă profesorului un bun prilej pentru a crea cu elevii săi o relație apropiată, armonioasă, bazată pe încredere, empatie și toleranță, relație care poate constitui un mediu favorabil dezvoltării complexe și complete a copiilor care i-au fost încredințați.

Prin urmare, relația profesor-elev este o relație complexă, constructivă, dinamică, în care ambele părți implicate își aduc aportul de originalitate și creativitate, fiind oportună pentru nobila misiune a școlii, aceea de a forma capacități, înțelegeri și semnificații. Iar pentru ca un profesor să reușească să-i ofere copilului o bună educaţie, trebuie în primul rând să ştie cum să construiască o relaţie pozitivă cu acesta, cum să comunice eficient, dându-i libertate, dar în acelaşi timp punând anumite limite. Prin comportamentul lui afectiv, profesorul impune elevilor un anumit comportament individual și de grup. Relațiile apropiate între profesor și elev, bazate pe încrederea elevului nu numai în competența profesională a profesorului, ci și în competența sa ca sfătuitor, pe capacitatea empatică a profesorului, sunt dorite de către elevi. Ei se adresează profesorilor pentru a obține sfaturi doar dacă sunt destul de apropiați de ei, dacă au încredere că vor fi înțeleși și bine sfătuiți.

AVANTAJELE SISTEMULUI DE FORMARE E-LEARNING

INFORMATICIAN, MARUSAC SIMONA OANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ *ȘTEFAN CEL MARE*, BISTRIȚA

E-learning-ul reprezintă un tip de educaţie la distanţă, ca experienţă planificată de predare-învăţare organizată de o instituţie care furnizează materiale într-o ordine secvenţială şi logică, pentru a fi asimilate de către elevi în manieră proprie.

E-learning-ul reprezintă un mod de predare și învățare bazat pe utilizarea tehnologiei și a internetului. Acesta permite accesul la materiale de învățare, cursuri, lecții și alte resurse educaționale online, eliminând nevoia de prezență fizică într-o clasă tradițională. E-learning-ul poate include diverse formate, cum ar fi videoclipuri, prezentări interactive, teste online, forumuri de discuții și alte instrumente colaborative.

Prin e-learning, studenții pot învăța în ritmul lor propriu, având flexibilitatea de a accesa materialele de învățare oricând și de oriunde, utilizând dispozitive conectate la internet, cum ar fi computerele, tabletele sau smartphone-urile. Această formă de învățare poate fi utilizată în diferite contexte, inclusiv în învățământul formal, în corporații pentru trainingul angajaților sau pentru autoinstruire și dezvoltare personală.

E-learning-ul aduce multiple avantaje, printre care accesibilitatea și flexibilitatea învățării, economisirea timpului și costurilor asociate deplasării la cursuri tradiționale, și posibilitatea de a personaliza învățarea conform nevoilor individuale ale fiecărui student.

Avantajele sistemului de formare e-learning:

Ritmul de învăţare

E-learning-ul este caracterizat de inexistenţa constrângerilor de timp şi de spaţiu, fiind disponibil pe scară largă la locurile de muncă şi în casele oamenilor şi permiţând acces la aplicaţii în orice moment. Astfel, învăţarea nu este limitată de disponibilitatea profesorului, a cursanţilor şi a unui loc de predare, şi nici de ritmurile de studiu preferate de profesor sau de către ceilalţi cursanţi.

Eficacitatea

Eficacitatea **e-learning-ului** se traduce prin generarea unui mediu armonios de educare, efect care se obţine prin feed-back şi sprijin primite în mod constant şi imediat pentru cursanţi din partea educatorului.

Economia

E-learning-ul câştigă teren în faţa învăţământului tradiţional, datorită costurilor mai reduse şi a uşurinţei de a produce şi de a edita materialul multimedia pe care îl presupune. De asemenea, permite cursanţilor şi profesorilor să-şi publice proiectele, materialele şi curricula într-un mod care este, în acelaşi timp, asemănător şi diferit în raport cu metodele tradiţionale.

Învăţarea colaborativă

Un alt mare avantaj al **e-learning-ului** constă în faptul că face posibilă colaborarea între cursanţi în procesul de învăţare, precum şi munca în echipe pentru realizarea sarcinilor.

Accesibilitate

E-learning-ul permite o formare mai rapidă, cu costuri mai mici, un acces mai larg la învăţământ şi o urmărire clară a tuturor participanţilor în cursul procesului de învăţare.

Actualizarea conţinuturilor

E-learning-ul utilizează sisteme de gestionare a conţinuturilor care permit actualizarea informaţiei în orice moment, simplu şi rapid. În acest fel, materialele folosite la predare sunt permanent actualizate cu informaţii mai recente şi conţinuturi noi.

Simplitatea utilizării

Frecventarea unui curs sau a oricărei alte acţiuni de formare în sistem **e-learning** este ceva extrem de simplu. La fel de simplu ca utilizarea oricărui alt serviciu la care recurgem zilnic pe Internet, fie că e vorba de consultarea e-mailului sau de navigarea pe site-uri de informaţii şi divertisment.

Interacţiunea şi interactivitatea

Spre deosebire de ce s-ar putea crede, **e-learning-ul** nu se rezumă la un grup de oameni aşezaţi în faţa calculatorului care urmează cursuri în mod izolat şi fără niciun fel de contact cu ceilalţi cursanţi. În realitate, formarea la distanţă prin intermediul Internetului face posibilă o serie de interacţiuni între cursanţi, care uneori depăşeşte cu mult interactivitatea existentă în cadrul formării prezenţiale.

Totuși, pentru a fi eficient, este important ca platformele și conținuturile de e-learning să fie bine concepute, interactivitatea să fie stimulată, iar suportul instructorului să fie disponibil atunci când este necesar.

Profesorul, organizator și conducător al procesului educațional

Prof. înv. Preșcolar Veștemean Adriana-Maria
Școala Gimnazială ”Mihai Viteazu” Șelimbăr
Grădinița cu Program Prelungit Șelimbăr

Cadrul didactic dă tonul stării de bine din sala de clasă...

Profesorul, ca organizator și conducător al procesului educațional, are rolul esențial de a facilita învățarea și de a ghida elevii în procesul lor de dezvoltare intelectuală, socială și emoțională. Acesta nu doar transmite cunoștințe, ci creează un mediu propice în care elevii să înțeleagă și să aplice informațiile în diferite contexte. Profesorul trebuie să fie adaptabil, empatic și să ofere suport pentru a-i încuraja pe elevi să-și exploreze pasiunile și să-și dezvolte abilitățile.

Profesorul, în contextul temei "Profesorul - organizator și conducător al procesului educațional", poate fi definit ca fiind o figură centrală în cadrul sistemului educațional, având rolul de a organiza și conduce în mod eficient procesul de învățare. Este un profesionist cu pregătire academică solidă, specializat într-un anumit domeniu, care își asumă responsabilitatea de a facilita dezvoltarea cunoștințelor, abilităților și competențelor elevilor.

Procesul educațional este un concept care descrie totalitatea activităților și interacțiunilor care au loc între educatori (profesori, instructori) și elevi într-un mediu de învățare. Acest proces are ca scop facilitarea și susținerea dobândirii cunoștințelor, dezvoltării abilităților și formării atitudinilor și valorilor în rândul elevilor.

Principalele componente ale procesului educational includ:

1. **Planificarea și Organizarea**: Definirea obiectivelor de învățare, structurarea conținutului, identificarea resurselor necesare și crearea unui cadru general pentru predare.
2. **Predarea:** Transmiterea informațiilor și cunoștințelor elevilor de către educatori. Acest lucru poate implica diverse metode de predare, prezentări, discuții, activități practice și utilizarea tehnologiilor educaționale.
3. **Învățarea**: Procesul prin care elevii asimilează și își internalizează cunoștințele și abilitățile. Elevii pot învăța prin ascultare, observare, practică și experimentare.
4. **Evaluarea**: Măsurarea performanțelor elevilor în raport cu obiectivele de învățare stabilite. Evaluarea poate fi formativă (pe parcursul procesului educațional pentru îmbunătățirea performanțelor) sau sumativă (la sfârșitul unei perioade de învățare pentru atribuirea de note sau certificări).
5. **Feedback-ul**: Furnizarea de informații și comentarii cu privire la performanța elevilor. Feedback-ul poate ajuta la îmbunătățirea învățării și la orientarea viitoarelor activități educaționale.
6. **Interacțiunea socială**: Comunicarea și colaborarea între elevi și educatori, precum și între elevi în cadrul grupului de învățare. Interacțiunile sociale pot juca un rol semnificativ în dezvoltarea personală și socială a elevilor.

7. **Dezvoltarea abilităților socio-emoționale**: Educația nu se referă doar la transmiterea cunoștințelor academice, ci și la formarea caracterului și a abilităților socio-emoționale, cum ar fi empatia, rezolvarea problemelor, comunicarea eficientă și colaborarea.

Pentru a fi un conducator si organizator al procesului de învățământ, profesorul trebuie să îndeplinească mai multe roluri:

a. **Mentor**
   - Consiliere academică și profesională
   - Îndrumare în alegerile de carieră

b. **Ghid**
   - Furnizare de resurse și materiale educaționale
   - Orientare în procesul de învățare

c**. Facilitator**
   - Crearea unui mediu de învățare stimulant
   - Promovarea dialogului și colaborării între elevi

d. **Model**
   - Demonstrarea eticii și comportamentului profesional
   - Inspirarea elevilor prin excelența personal

Profesorul servește ca model pentru comportamentul și atitudinile dorite în cadrul sălii de clasă. Prin exemplul personal, încurajează și promovează un mediu de învățare pozitiv.

În activitatea sa didactică, profesorul trebuie să aibă în vedere următorele:

Metode și tehnici de predare:
a. Predare interactivă
b. Utilizarea tehnologiei în predare
c. Stimularea participării active a elevilor

Comunicarea cu elevii și părinții:
a. Deschiderea canalelor de comunicare
b. Implicarea părinților în procesul educațional
c. Soluționarea conflictelor

Adaptarea la diversitatea elevilor:
a. Abordarea nevoilor specifice ale fiecărui elev
b. Incluziunea în clasă
c. Implementarea unor strategii diferentiate

Dezvoltarea profesională continuă:
a. Participarea la training-uri și conferințe
b. Lectură și cercetare constantă
c. Schimbul de experiență cu alți profesori

Etica profesională:
a. Confidențialitatea informațiilor elevilor
b. Imparțialitatea și echitatea în evaluare
c. Respectul față de diversitatea culturală și individualitatea elevilor

9. Implicarea în activități extracurriculare:
a. Coordonarea cluburilor sau activităților suplimentare
b. Participarea la evenimente școlare
c. Crearea unui mediu educațional stimulant

Implicarea în activități extracurriculare:

a. Coordonarea cluburilor și activităților suplimentare
   - Promovarea pasiunilor și intereselor elevilor prin cluburi și proiecte
   - Dezvoltarea abilităților sociale și a spiritului de echipă
b. Participarea la evenimente școlare
   - Organizarea și implicarea în activități precum festivaluri, concursuri și evenimente artistice
   - Sprijinirea formării unei comunități școlare unite

Evaluarea eficienței procesului educațional:

a. Monitorizarea rezultatelor elevilor
   - Analiza performanțelor în mod regulat pentru a identifica tendințe și modele
   - Ajustarea strategiilor de predare în funcție de rezultatele obținute
b. Analiza și ajustarea strategiilor de predare
   - Reflecția asupra metodelor și a abordărilor utilizate
   - Adaptarea la schimbările în nevoile și învățarea elevilor
c. Feedback de la elevi și colegi
   - Colectarea și luarea în considerare a feedback-ului pentru îmbunătățirea practicilor

   - Încurajarea comunicării deschise și a colaborării în echipă

Promovarea gândirii critice și creativității:

a. Integrarea provocărilor și a problemelor deschise în lecții
   - Stimularea gândirii critice și a abilităților de rezolvare a problemelor
   - Encourajarea elevilor să exploreze soluții inovatoare
b. Susținerea proiectelor creative ale elevilor
   - Încurajarea creativității și a exprimării individuale
   - Dezvoltarea unui mediu care să încurajeze inovația și originalitatea

Gestionarea claselor și a comportamentului:

a. Stabilirea regulilor și așteptărilor de comportament
   - Comunicarea clară a normelor clasei și a standardelor de conduită
   - Consistența în aplicarea regulilor pentru a menține un mediu disciplinat
b. Abordarea situațiilor de comportament dificil
   - Utilizarea unor strategii constructive de gestionare a conflictelor
   - Colaborarea cu părinții pentru a îmbunătăți comportamentul elevilor

Furnizarea de suport emoțional:

a. Identificarea și abordarea nevoilor emoționale ale elevilor
   - Crearea unui mediu sigur și sprijinitor pentru exprimarea emoțiilor

- Acordarea atenției nevoilor individuale și a sensibilităților elevilor

b. Consilierea și sprijinirea elevilor în fața dificultăților

- Furnizarea de resurse și orientare pentru a depăși provocările
- Colaborarea cu specialiști în domeniul sănătății mintale pentru suport suplimentar

Caracteristici ale unui profesorului- organizator și conducător al procesului educațional

- pasionat pentru munca educativă;
- animat de dorința de a-i ajuta pe alții;
- Generos;
- capabil de sacrificiu și de dăruire;
- A ști să lupți pentru un scop comun, a ști sa-i atragi și pe alții în această acțiune;
- a ști să perseverezi și să obții ceea ce vrei;
- impune să fii entuziast;

În concluzie, profesorul reprezintă un pilon central în construcția fundației educaționale, având o influență profundă asupra formării caracterului și a competențelor elevilor. Prin angajamentul său continuu în dezvoltarea personală și profesională, profesorul devine un model de excelență și inspirație pentru cei pe care îi ghidează către reușită și autodescoperire.

BIBLIOGRAFIE

Iosifescu,Ş: Managementul educaţional pentru instituţiile de învăţământ, Bucureşti, 2001
Mihăescu, M.: Managementul clasei - Pentru o experienţă de succes, Editura Gimnasium, 2003
Pânișoară, O.: Profesorul de succes, Editura Polirom, 2009
Petty, G.: Profesorul azi , Editura Atelier Didactic, 2007

CUBUL – O METODĂ MODERNĂ DE PREDARE-ÎNVĂȚARE DIFERENȚIATĂ

Prof. Vulturu Gabriela
Școala Gimnazială Segarcea

Metodele moderne, activ-participative acționează asupra modului de gândire și de manifestare a formabilului, iar folosirea lor sub forma unui joc cu reguli atrage elevii într-o învățare activă.

Una dintre metodele moderne folosite cu succes este „Metoda cubului". Structurarea învățării pe baza rezolvării celor șase sarcini provoacă elevii pe întregul parcurs al lecției, de aceea e una dintre metodele consacrate gândirii critice.

Dintre avantajele acestei metode se remarcă:

-diferențierea sarcinilor de lucru;
-stimularea gândirii logice, critice și a creativității;
-activarea și conștientizarea învățării;
-posibilitatea de a-și dezvolta competențele necesare unei abordări complexe;
-formarea atât în plan intelectual, cât și social;
-dezvoltarea capacității de a colabora și de a dialoga constructiv;
-sporirea eficienței învățării în sensul că elevii învață unii de la alții.

Această tehnică se poate utiliza la clasă fie frontal (se prezintă o față a cubului, se citește sarcina și se dezbate cu întreaga clasă), fie individual (întorcând o față a cubului și propunând elevilor rezolvarea ca activitate independentă), fie în echipe de 4-5 elevi, fiecare primind spre rezolvare una dintre sarcinile de lucru sau un rol în interiorul echipei. Din raportarea pe care o face fiecare echipă, se construiește un sens comun al învățării.

Etapa I: Se anunță tema pusă în discuție;

Etapa a II-a: Se împarte clasa în 6 grupuri;

Etapa a III-a: Se prezintă cubul din carton cu fețele divers colorate;

Etapa a IV-a: Pe fețele cubului sunt notate cuvintele:

a) Analizează
b) Asociază
c) Compară
d) Aplică
e) Descrie
f) Argumentează

Ordinea de mai sus nu este fixă. Același conținut poate fi abordat și aleatoriu, după cum apar fețele cubului prin rostogolire.

Etapa a V-a: Se atribuie rolurile membrilor fiecărui grup.

-„cititorul"- rostogolește cubul și anunță grupului cerința înscrisă pe fața de deasupra;
-„cercetașul"- repetă sarcina, o reformulează, adresează întrebări profesorului;
-„curiosul"-solicită idei legate de modul de rezolvare a sarcinii de la membrii grupului;
-„liderul" va fi cel care va trage concluzii în cadrul grupului, le va nota și le va comunica întregii clase;

Etapa a VI-a: elevii vor lucra pe grupe;

Etapa a VII-a: „Raportorul grupului” va prezenta întregii clase modul în care grupul a rezolvat cerința;

Etapa a VIII-a: Se aduc lămuriri, completări de către profesor.

Ca încheiere firească a demersului, se consideră necesară o evaluare rapidă a elevilor printr-un test care să conțină sarcini din cei șase itemi prezenți pe fețele cubului.

Am observat că această metodă este eficientă. Răspunzând sarcinilor de lucru, ei își clarifică nelămuriri și își fixează mai bine noțiunile apelând fie la coordonator, fie la grup. Împreună parcurg gradual, de la simplu la complex cerințele și sunt puși permanent în situația de a analiza situațiile, de a compara, sintetiza informațiile și de a lua deciziile corecte și justificate științific.

Așadar, lucrul în echipă îi bucură pe elevi, le oferă încredere în propriile forțe, determinându-i să-și asume responsabilități, să se sprijine reciproc pentru a duce la bun sfârșit sarcinile, dezvoltând în acest fel și prietenii. Metoda creează un cadru propice pentru exersarea gândirii critice a elevilor, având cu adevărat un caracter activ-participativ și o reală valoare educativ-formativă asupra personalității elevilor.

Un exemplu în acest sens este fișa de lucru concepută pentru lecția: adverbul.

Fișă de lucru - Adverbul

Clasa a VII-a

Cerințele cubului:

1. Analizează adverbele din textul de mai jos:

„Atunci am văzut acolo vreo douăzeci de copii care pot fi martori despre acesta.” (N Iorga- „Oameni cari au fost”)

2. *a*) Asociază fiecărui răspuns, din coloana A, varianta Adevărat - Fals, din coloana B, pe care o consideri corectă:

A	B
Sunt locuțiuni adverbiale de loc: ici și colo, din când în când, pe înserat.	Adevărat
În seria următoare, există doar adverbe de loc: aici, afară, dedesubt.	Fals

b) Asociază fiecare răspuns cu varianta pe care o consideri corectă:

A	B
Vizita de aseară a fost neașteptată.	Circumstanțial de timp
Aseară a bătut un vânt rece.	Atribut adverbial
Chiar m-a bucurat vestea primită.	Fără funcție sintactică

3. Compară cuvintele subliniate din exemplele de mai jos și precizează-le valoarea morfologică:

a. *Vara* este un anotimp frumos.
b. Băiatul frumos e apreciat de echipă.
c. Elevii au vacanță *vara*.
d. Întotdeauna el scrie frumos.
e. A silabisit fără încetare întreaga seară.
f. Seara de spus povești în familie este preferata mea.
g. Vorbește silabisit.
h. Seara ascultăm țârâitul greierilor.

4. a) Aplică sufixul *-eşte* unui cuvânt şi prefixul *ne-* altui cuvânt, formând astfel câte un adverb.

b) Aplică într-un enunț adverbului sus gradul de comparație superlativ relativ de superioritate.

c) Aplică într-un enunț cuvântului covrig valoarea morfologică de adverb de mod.

e) Aplică în câte un enunț adverbului departe, gradul comparativ de inegalitate de inferioritate și funcția sintactică de circumstanțial de loc, respectiv cea de atribut adverbial aceluiași adverb la grad pozitiv.

5. Descrie un lac în 30-70 de cuvinte, precizând prin 2 adverbe indicii spațiali și temporali ai descrierii. Utilizează în descrierea ta semiadverbele *numai* și *decât*.

6. Argumentează, alcătuind câte un enunț, că formele *deloc / de loc; alt fel/ altfel; bine înțeles / bineînțeles* sunt corecte.

Bibliografie:

Lect. Univ. dr. Mihaela, Voinea, *Tehnici de învățare prin cooperare „TRANSVERSAL- INTERACTIVE TRAINING”*, Brașov, 2011

Constantin, Moise, Elena, Seghedin, *Metode de învățământ*, în Constantin Cucoș (coord.) *Psihologie pentru examenele de definitivare și grade didactice*, Iași, Editura Polirom 2009, pag. 380-381

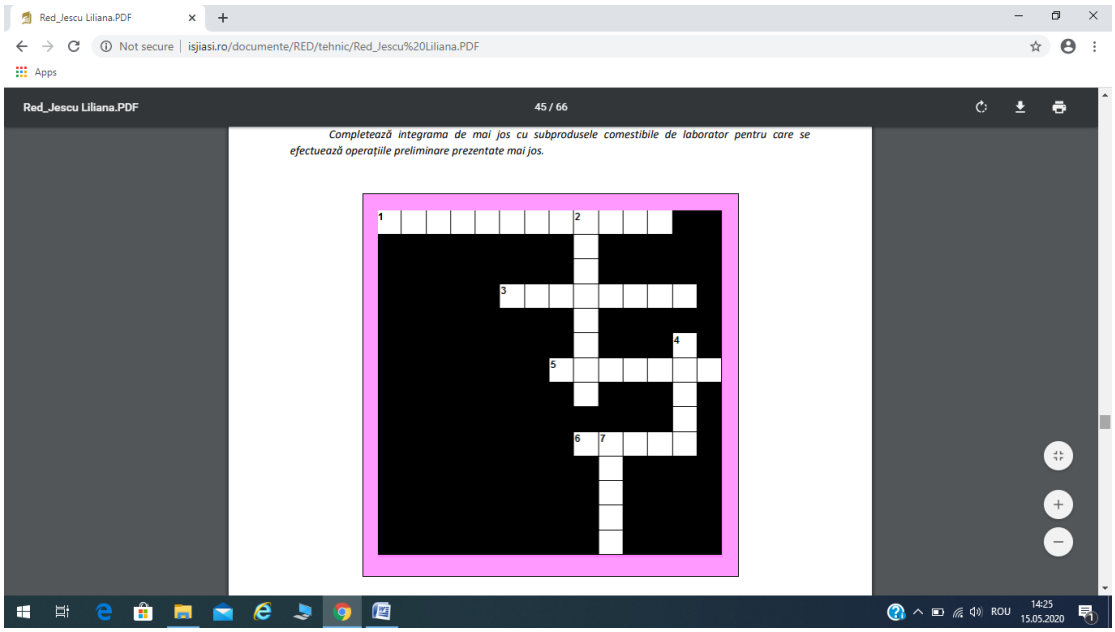
Exemple de bune practici în mediul on line din timpul pandemiei

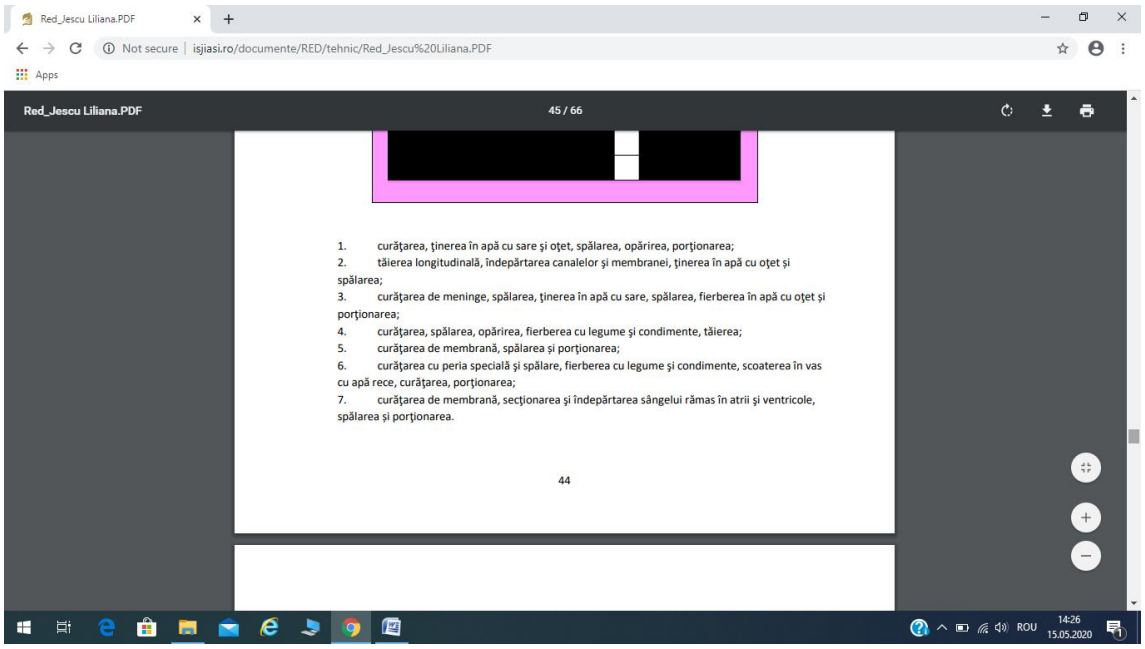
Prof.coordonator Mihalache Corina
Liceul Tehnologic Ion Barbu Giurgiu.

Aproximativ 38% dintre elevi au ţinut legătura cu profesorii sau învăţătorii doar pentru unele materii, iar 8% dintre şcolari nu au avut deloc contact cu cadrele didactice, conform spuselor părinţilor lor, arată un studiu IRES recent prezentat în mass-media, realizat în perioada 27 – 30 aprilie 2020, pe un eşantion de 1.319 respondenţi. Multe date publicate în ultima perioadă indică faptul că sistemul educațional din România nu este tocmai pregătit pentru o abordare online. Pe de altă parte, există și păreri în favoarea unui astfel de sistem modern cu predare de la distanță. Cert este că, în această perioadă, în contextul pandemiei globale, învățământul online pare singura posibilitate responsabilă, iar țara noastră trebuie să-și accelereze investițiile în digitalizarea educației

Avantaje ale sistemului de învățământ online (cel puțin în teorie):
– nu se mai consumă timp și bani pentru drumul spre școală, copiii nu mai fac efort fizic îndelungat și riscant (mai ales în cazul unor copii din mediul rural, din comunități mici, unde se merge la mare distanță la școală, adesea pe jos), nu se mai face naveta nici măcar în interiorul localităților (trafic mai redus în orașele aglomerate precum București);
– se evită condițiile de secol XIX din unele școli (wc afară, săli de clasă neîncălzite); – se evită bullyingul, o problemă tot mai intensă în școli și licee;
– copiii se obișnuiesc mai bine cu tehnologia, descoperă programe utile, totul este mai interactiv (anterior, copiii de vârste mai mici erau obișnuiți mai degrabă cu jocurile pe smartphone și pe tabletă, mai puțin cu programele, browsingul și chiar utilizarea laptopului sau a computerului desktop);
– se pune mai puțin accent pe teorie și mai mult pe practică;
– dacă se folosesc resurse adecvate, totul se poate face mai simplu, completând de exemplu în programe care permit chiar evaluarea instant;
– copiii sunt mai odihniți, pot avea acces la resursele educaționale după un program mai flexibil;
– se evită aglomerația din școli, învățarea în schimburi – o problemă în unele școli urbane în special;
– teoretic, copiii din mediul rural pot avea acces la învățători și profesori mai buni, care altfel nu erau dispuși să facă naveta; de asemenea, au acces în general la resurse mai complexe în mediul online;
– dacă se realizează programe și alte resurse digitale interactive, avizate de sistemul educațional, acestea pot uniformiza modul de predare;
– părinții au acces complet la modul în care acționează copilul, la modul de predare și la teme, pot fi la curent cu adevărat cu situația școlară a copilului (acest lucru ar fi și mai puternic dacă s-ar utiliza sisteme de catalog online);
– copiii nu mai pot lipsi de la ore dacă sunt supravegheați acasă de un adult (însă dacă acest lucru nu se întâmplă, pot lipsi dând vina tocmai pe tehnologie – „mi s-a întrerupt conexiunea”)

– copiii nu mai pot inventa scuze de tip „mi-au uitat tema acasă”, căci lucrând de acasă au toate caietele, cărțile și materialele auxiliare alături de ei;
– se pot utiliza simplu variantele de manuale digitale, nu mai este nevoie de manualele în format fizic (adesea aflate într-o stare avansată de degradare, fiind utilizate de mai multe generații de copii);
Exemple de module profil Alimentatie publica
Platforma Edu24
1.Procese de baza in alimentatie-clasa a IX a

2.Contabilitate generala-clasa a X a
Fișă de lucru – Documente specifice mărfurilor –factura fiscală

❖ Întocmește factura fiscală, cunoscând următoarele date:

În data de 10.04.2015, SC Selena SRL cu sediul în Toplița, Str. Ștefan cel Mare, Nr 15, jud. Harghita, CIF RO24728721, nr de înregistrare la RC : J19/468/10.01.2009, Cont bancar: RO54RNCB 2511 0000 4510 2105, capital social 34.356.890 lei, vinde firmei SC Astoria SRL, cu sediul în Gheorgheni, Str. Mihai Eminescu, nr 28, jud. Harghita, CIF RO4267538, Nr de înregistrare la RC : J19/458/07.11.2008, Cont bancar: RO23RNCB 7854 0240 5430 0300, următoarele mărfuri:

- 100 litri ulei, preț unitar 4 lei+ TVA 24%
- 150 kilograme zahăr, preț unitar 3,5 lei + TVA 24%
- 200 kilograme făină, preț unitar 2 lei +TVA24%.

Numărul alocat Facturii fiscale este: nr. 436, transportul s-a realizat cu mijlocul de transport auto HR-07-CME, prin delegatul Ionescu Daniel, CI seria HR, nr.234870, eliberat de SCLEP Toplița.

Suplimentar

Înregistrați operația economică în contabilitatea SC Selena SRL și SC Astoria SRL.

Exemple de documente

AVIZ DE ÎNSOȚIRE A MĂRFII

Furnizor: ..... Cumpărător: .....
C.I.F.: ..... C.I.F.: .....
Nr. O.R.C. ..... Nr. O.R.C. .....
Domiciliu/sediul: ..... Domiciliu/sediul: .....
Județul: ..... Județul: .....
IBAN: ..... IBAN: .....
Banca: ..... Banca: .....
Capital social: .....

Seria ..... nr. .....
(Data (ziua, luna, anul) .....)

Nr. crt.	Specificația (produse, ambalaje etc.)	U.M.	Cantitatea înscrisă	Prețul unitar (fără T.V.A.) – lei –	Valoarea – lei –
0	1	2	3	4	5=3x4
				Total	

Semnătura și ștampila furnizorului

Date privind expediția:
Numele delegatului .....
B.I./C.I. seria ..... nr. ..... eliberat(ă) .....
Mijlocul de transport ..... nr. .....
Expedierea s-a efectuat în prezența noastră la data de ..... ora .....
Semnăturile .....

Semnătura de primire

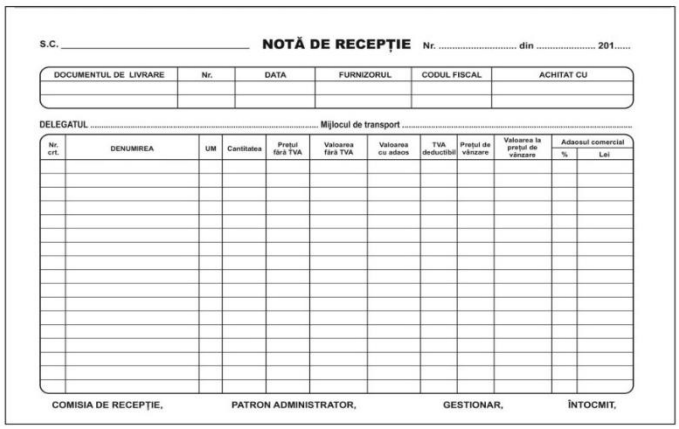

CHITANȚĂ

Unitatea: .....
(numele, prenumele/denumirea asociației)
Nr. Reg.Com./an: .....
Codul de înreg. fiscală: .....
Domiciliu/sediul: .....
(localitatea, strada, numărul)
Județul: .....
Capital social .....

Seria ..... nr. .....
Din data de .....

Am primit de la .....
C.I.F. ..... Nr. R.C. ..... Adresa .....
.....
Suma de ..... adică .....
.....
reprezentând .....

Casier,

S.C. _____ NOTĂ DE RECEPȚIE Nr. ..... din ..... 201.....

DOCUMENTUL DE LIVRARE	Nr.	DATA	FURNIZORUL	CODUL FISCAL	ACHITAT CU

DELEGATUL ..... Mijlocul de transport .....

Nr. crt.	DENUMIREA	UM	Cantitatea	Prețul fără TVA	Valoarea fără TVA	Valoarea cu adaos	TVA deductibil	Prețul de vânzare	Valoarea la prețul de vânzare	Adaosul comercial %	Adaosul comercial Lei

COMISIA DE RECEPȚIE, PATRON ADMINISTRATOR, GESTIONAR, ÎNTOCMIT,

EDUCAȚIE ȘI DISCIPLINĂ

Prof. Înv. Preșcolar: Bițoiu Roze-Marie
Școala Gimnazială Nr. 88

Disciplina și educația în școli joacă un rol crucial în formarea tinerei generații pentru viitorul lor și pentru societatea în ansamblu. Fără o bază solidă de discipline și educație, este dificil ca copiii să ajungă să-și atingă potențialul maxim și să devină cetățeni responsabili și productivi.

Educația nu se referă doar la transmiterea cunoștințelor academice, ci și la dezvoltarea unor atitudini sănătoase și competențe de viață. Prin intermediul educației, copiii învață cum să se comporte în societate, să respecte regulile și să-și asume responsabilitatea pentru propriile acțiuni. Prin urmare, disciplina și educația în școli contribuie la formarea unei persoane echilibrate, empatică și capabilă să facă față provocărilor vieții.

Disciplina în școli este esențială pentru menținerea unui mediu sigur și ordonat, în care elevii se pot concentra asupra învățării. Elevii trebuie să înțeleagă că regulile sunt stabilite pentru a-i proteja pe ei și pe ceilalți și că trebuie să le respecte pentru a asigura un mediu de învățare eficient. În același timp, disciplina îi învață pe elevi consecințele acțiunilor lor și îi ajută să înțeleagă că există limite care trebuie respectate.

Educatorii joacă un rol crucial în promovarea disciplinei și educației în școli. Ei trebuie să fie modele pozitive pentru elevi și să îi îndrume către comportamentul potrivit. De asemenea, educatorii trebuie să fie capabili să identifice problemele de comportament și să găsească soluții eficiente pentru a le rezolva.

Disciplina și educația în școli sunt fundamentale pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor și pentru formarea unei societăți în care oamenii trăiesc în armonie și respect reciproc. Prin promovarea disciplinei și educației în școli, putem contribui la construirea unui viitor mai bun pentru toți.

În concluzie, disciplina și educația în școli sunt pilonii de bază pentru formarea unei societăți responsabile, empate și productivă. Prin promovarea unei discipline sănătoase și a unei educații de calitate, putem contribui la dezvoltarea copiilor în adulți responsabili și conștienți de importanța respectului, responsabilității și colaborării în societate.

Educația nu ar trebui să se oprească doar la cunoștințe academice, ci ar trebui să transmită și valori morale și sociale, precum respectul, integritatea și empatia. Disciplina în școli este necesară pentru a asigura un mediu propice învățării și pentru a învăța elevii să-și gestioneze comportamentul și să-și asume responsabilitatea pentru acțiunile lor.

Educatorii au un rol esențial în promovarea disciplinei și educației în școli și trebuie să fie modele pozitive pentru elevi. Este responsabilitatea lor să ghideze și să încurajeze elevii să adopte un comportament adecvat și să-și dezvolte abilitățile pe deplin.

Prin urmare, este vital ca școlile să acorde o atenție deosebită promovării disciplinei și educației și să colaboreze cu părinții și comunitatea pentru a asigura un mediu armonios și propice învățării. O societate educată și disciplinată este o societate mai echitabilă, mai solidară și mai prosperă.

LOCUL ȘI ROLUL ACTIVITĂȚILOR EXTRACURRICULARE ÎN EDUCAȚIA COPIILOR

DURLA ANDREEA RENATA, GPP NR.1 CĂBEȘTI

MOTTO: "Cei care educa copiii sunt demni de mai multa onoare decat cei care le dau viata; de aceea pe langa viata, daruiti copiilor si arta de a trai bine, educandu-i". Aristotel

Educația extracurriculară (realizată dincolo de procesul de învățământ) își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității copiilor noștri. Educația prin activitățile extracurriculare urmăreste identificarea si cultivarea corespondenței optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viață civilizat, precum și stimularea comportamentului creativ în diferite domenii. Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i in contact direct cu obiectele si fenomenele din natură. Trebuinţa de se juca, de a fi mereu în mişcare, este tocmai ceea ce ne permite să împăcăm scoala cu viaţa.

Pedagogul american Bruner consideră că „oricărui copil, la orice stadiu de dezvoltare i se poate preda cu succes, într-o formă intelectuală adecvată, orice temă", dacă se folosesc metode şi procedee adecvate stadiului respectiv de dezvoltare, dacă materia este prezentată „într-o formă mai simplă, astfel încât copilul să poată progresa cu mai multă uşurinţă şi mai temeinic spre o deplină stăpânire a cunoştinţelor". Oricât ar fi de importantă educaţia curriculară realizată prin procesul de învăţământ, ea nu epuizează sfera influenţelor formative exercitate asupra copilului.

Scopul activităţilor extraşcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activităţi cât mai variate şi bogate în conţinut, cultivarea interesului pentru activităţi socio-culturale, facilitarea integrării în mediul şcolar, oferirea de suport pentru reuşita şcolară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale şi corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Activităţile extraşcolare se desfăşoară într-un cadru informal, ce permite elevilor cu dificultăţi de afirmare în mediul şcolar să reducă nivelul anxietăţii şi să-şi maximizeze potenţialul intelectual.

Scopul activităţilor extraşcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea preşcolarilor în activităţi cât mai variate şi bogate în conţinut, cultivarea interesului pentru activităţi socio-culturale, facilitarea integrării în mediul şcolar, oferirea de suport pentru reuşita şcolară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale şi corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale.

Ca orice demers orientat către o finalitate, activitatea extracurriculară presupune o anume structurare şi organizare, asigurate de corelarea activităţilor de proiectare,implementare şi evaluare. Reuşita activităţilor extracurriculare rezidă deci în gestionarea celor trei procese şi în asigurarea relaţiei ce se stabileşte între acestea. În cadrul activităţilor extracurriculare, cele trei procese nu se constituie în procese originale,diferite cu mult de caracteristicile identificabile în orice situaţie educaţională din şcoală,dar esenţa lor stă în particularizare, prin prisma specificului categoriei de activităţi

extracurriculare pe care le vizează. Există însă nişte repere generale, identificabile în cadrul fiecărui proces, indiferent de tipul de activitate extracurriculară avută în vedere.
Pornind de la criteriul locului desfăşurării activităţilor extracurriculare şi instituţia care le gestionează, le putem clasifica în:
- activităţi extracurriculare desfăşurate în instituţiile de învăţământ, dar în afara clasei şi a lecţiei;
- activităţi extracurriculare desfăşurate în afara instituţiilor de învăţământ, dar sub incidenţa acestora;
- activităţi extracurriculare desfăşurate în instituţiile de învăţământ, de alte instituţii cu funcţii educative;
- activităţi extracurriculare desfăşurate în afara instituţiilor de învăţământ, de alte instituţii cu funcţii educative.
În funcţie de grupul ţintă vizat şi dimensiunea acestuia, activităţile extracurriculare sunt:
- activităţi cu întreaga clasă de elevi;
- activităţi realizate pe grupe de elevi;
- activităţi individualizate;
În funcţie de finalitatea urmărită, activităţile extracurriculare pot fi:
- activităţi cu caracter predominant informativ;
- activităţi cu caracter predominant formativ;
În funcţie de dimensiunea educaţională dominantă, activităţile extracurriculare sunt:
- activităţi de educaţie intelectuală;
- activităţi culturale;
- activităţi sportive;
- activităţi artistice;
- activităţi de educaţie morală.
Există câteva caracteristici de bază ale activităţilor extraşcolare:
1.în funcţie de sursă, înglobează activităţile organizate de către şcoli (înafara mediului şcolar) şi de către alte instituţii extraşcolare specializate (centre de creaţie a copiilor/ centre de creaţie tehnică, centre ale tinerilor turisti/scoli, cluburi sportive, scoli de muzică şi de arte pentru copii)
2. au un rol complementar rolului şcolii, văzută ca sistem puternic formalizat de transmitere de cunoştinţe şi sunt venite din nevoia ca şcolile să „asigure experienţe care să susţină dezvoltarea în ansamblu a elevilor" (Holland şi Andre, 1987).
3.depind de contextul mai larg, sunt parte a sistemului şcoală – familie – comunitate. Dezvoltarea adolescenţilor depinde de un întreg sistem de fenomene şi relaţii, iar activităţile extraşcolare/ extracurriculare reprezintă un element fundamental în reţeaua şcoală – familie – comunitate: „sunt parte din instituţii extraşcolare şi comunităţi şi sunt influenţate de familii şi colegi."
3. oferă posibilitatea de exprimare şi explorare a identităţii, dezvoltă capitalul social al tinerilor.

Funcţiile generale ale activităţilor extracurriculare sunt:
· Funcţia socială a activităţilor extracurriculare este confirmată de asigurarea unui cadru de manifestare optim interrelaţionării, dezvoltării abilităţilor de muncă în echipă, ideii de apartenenţă la un grup, formării educabilului ca cetăţean activ-participativ, abilităţi cerute individului de către societatea contemporană. Se asigură astfel, renunţarea la un şablon al modelului de elev, în favoarea cerinţei prioritare de a-i pune pe elevi „în contact cu realitatea", astfel încât, fiecare dintre ei „să fie liber să-şi dezvolte gândirea proprie şi valorile şi în care, să fie stimulate răspunsurile creative la realitate"

· Funcţia culturală a activităţilor extracurriculare se realizează prin vehicularea unor valori ale educaţiei axiologice, atât la nivel naţional, cât şi internaţional. Diversele tipuri de activităţi extracurriculare sunt centrate pe formarea şi dezvoltarea dimensiunii culturale a personalităţii elevului.

· Funcţia economică a activităţilor extracurriculare se manifestă atât prin pregătirea şi perfecţionarea educabilului, ca viitoare forţă de muncă creatoare, dar şi prin valorificarea potenţialului educabilului, ca o condiţie esenţială pentru asigurarea creşterii economice într-o ţară.

Printre funcţiile specifice ale activităţilor extracurriculare amintim:

· Funcţia de întărire a învăţării realizate în cadru formal, prin diversificarea şi extindere

· Funcţia de suplimentare a curriculumului cu experienţe de învăţare care nu sunt posibil de realizat în clasa de elevi (clubul de dans, consiliile elevilor). Aceste experienţe valorifică principiile învăţării depline şi asigură suport pentru petrecerea timpului liber al elevilor.

· Funcţia de integrare a cunoştinţelor din diferite domenii de activitate ale elevului. Activităţile extracurriculare nu oferă conţinuturi abstracte, izolate, ci se fundamentează pe interconexiunea cu diferite aspecte din viaţa reală, valorificând rezolvarea de probleme reale din diverse perspective.

· Funcţia de democratizare, activităţile extracurriculare asigurând un cadru propice pentru realizarea obiectivelor unei vieţi construite pe principiile democraţiei. Unul dintre scopurile acestor activităţi este eludarea barierelor de comunicare şi interacţiune socială ce pot apărea în educaţia formală.

· Adăugăm acestor funcţii şi pe cea suportiv-compensatorie, de dezvoltare a aptitudinilor, motivaţiei, sensibilităţii umane în general, simţului valorilor, creativităţii, planului atitudinal al personalităţii educabilului.

Activităţile extraşcolare se desfăşoară într-un cadru informal, ce permite copiilor cu dificultăţi de afirmare în mediul şcolar să reducă nivelul anxietăţii şi să-şi maximizeze potenţialul intelectual. Activităţile extracuriculare sunt activităţii complementare, activităţi de învăţare realizate la grupă şi urmăresc îmbogăţirea informaţiilor primite în cadrul activităţii didactice, cultivă interesul pentru desfăşurarea anumitor domenii, atrag copilul la integrarea în viaţa socială, la folosirea timpului liber într-un mod plăcut şi util, contribuind în felul acesta la formarea personalităţii copilului. De aceea grădiniţa trebuie să ofere diverse astfel de activităţi pentru ai atrage pe copii. Dintre activităţile pe care le-am desfăşurat la grupă, pot aminti: serbări desfăşurate cu diferite ocazii: Ziua mamei, in asteptarea lui Mos Craciun, sfârşit de an scolar; am participat la diferite concursuri scolare: Formidabilii, Micul Creştin, Voinicel; activităţi de desene pe asfalt cu ocazia zilei de 1 Iunie, activităţi desfăşurate cu ocazia zilelor de 1 Decembrie, 24 Ianuarie; activităţi desfăşurate în parteneriat cu alte grădiniţe şi alte instituţi; plimbari in natura, in cadrul carora copiii pot reda cu mai multă creativitate şi sensibilitate imaginea realităţii. La vârsta aceasta, copiii sunt foarte receptivi la tot ce li se arata , li se spune sau descopera în legatură cu mediul, fiind dispuşi să acţioneze în acest sens .

BIBLIOGRAFIE:

1. Ciubuc Iuliana, Armonia naturii , EdituraAureo, Oradea, 2011, pagina 110.
2. Mangri, F., Elisei, E., Dorobeti, T., Bucovală, G., Experienţe didactice şi pedagogice de success, PoartaAlbă, 2010, pagina 230.
3. Dumitru, G., Novac, C., Mitracche, A., Ilie, V., Didactica activităţii instructiv-educative pentru învăţământul preprimar, Craiova, Editura Nova
4. Cucoş, C., Pedagogie (ediţia a doua, revăzută şi adăugită), Bucureşti, Polirom, 2002.

Crăciunescu, Nedelea, Forme de activităţi extracurriculare desfăşurate cu elevii ciclului primar, în "Învăţământul primar" nr. 2, 3 / 2000, Ed. Discipol, Bucureşti;
5. Vlăsceanu, Gheorghe, coord., Neculau, Adrian, Şcoala la răscruce. Schimbare şi continuitate în curriculumul învăţământului obligatoriu, Editura Polirom, 2002.

Educația artistică în contextul altor discipline de învățământ

Prof. înv. primar Tuțulescu Raluca-Ioana
Unitatea de învățământ: Școala Gimnazială "Ion Albescu" Boița

Artele, fie că vorbim de arte plastice, abilități practice, muzică, dans, teatru, etc., au fost percepute încă de la începuturi ca o modalitate interdisciplinară și utilă, fiind folosite pentru dezvoltarea procesului de învățare. Încă din Grecia Antica, Platon și Aristotel considerau că arta ar trebui să fie apreciată nu doar pentru valoarea sa estetică ci și ca un element didactic valoros. Ulterior ideea este reluată și în timpul Renașterii, în cadrul Umanismului, o nouă mișcare intelectuală care integrează și globalizează toate disciplinele. În 1900 apar două modalități ideologice curriculare, cea științific-raționalistă (instrumentală) și cea romantic-expresivă (expresie creativă). În actualitate, tendința instrumentalistă este folosită în educația primară din foarte multe țări, unde arta este mijlocul de dezvoltare complementară a altor discipline.

În acest context se poate observa că artele permit asimilarea cunoștințelor și deprinderilor care să constituie o bază pentru procesul de învățare. Momentan, când se reflexionează asupra sensului actual al educației artistice, se ține cont de potențialul său pedagogic și cognitiv, atât pentru socializare ca și funcție subsidiară a altor discipline, cât și instrumentală datorită aportului la dezvoltarea cognitivă. Astfel ne putem referi la interdisciplinaritatea artei și valoarea sa ca și instrument educativ în alte arii de lucru.

Limba și literatura română

Copiii folosesc cel mai mult *desenul, muzica* și *dramatizările* ca și instrument comunicativ, ca și un limbaj particular în care să-și exprime experiențele trăite. Încep să deseneze înainte de a învăța să citească, și dincolo de toate, primele lor impresii asupra lumii în care trăiesc ne sunt transmise prin desen, imagini care la vârste fragede au un component comunicativ mult mai puternic decat cuvântul. Primele nivele de gândire sunt imagini mentale, folosite înaintea limbajului: rațiunea abstractă și gândirea conceptuală. Aceste aspecte (elementele grafice și vizuale) sunt foarte importante în special în primii ani de școală, când cititul/scrisul nu este stăpânit într-o mare măsură.

Pe de alta parte, în măsura în care elevii se desprind de aceste elemente ca și unice transmițătoare de cunoștințe, relația imagine-cuvânt continuă să fie efectivă pentru explicarea și înțelegerea mesajului transmis. Deasemenea, atunci când este vorba de predarea-învățarea unor cunoștințe teoretice de limbă română (părți de vorbire și de propoziție, particularități ale textelor etc.) muzica și versurile, ușurează această muncă prin repetarea într-un mod plăcut a acestora. Versurile pot fi inventate de elevi, ținând cont de noțiunile teoretice, fiind apoi cântate pe o melodie ușoară, aleasă de aceștia.

Referindu-ne acum în mod particular la ceea ce conferă educația artistică învățării limbii și literaturii, este vorba despre schimbul comunicativ al acestor două arii, folosirea normelor după care se ghidează, explicarea proceselor care se dezvoltă și vocabularului specific folosit in fiecare caz. Mecanismele de bază ale limbajului funcționează la fel într-un cod grafic si vizual sau intr-unul scris si vorbit. Trebuie să ținem cont că primul nod de uniune între acestea, se datorează faptului că ele aparțin

categoriei *arta,* așadar au o mulțime de elemente în comun, ambele fiind modalități de comunicare, de transmitere de emoții, gânduri, sentimente, atitudini, forme estetice. Experiența estetică, afectivitatea, sensibilitatea ar trebui să facă parte din procesul de învățare.

Literatura este o experiență inter-subiectivă: chiar dacă textul poate fi reprodus, există o parte care este reconstruită în mod subiectiv de fiecare dintre receptori. Această subiectivitate și modul de recepție al mesajului depinde de experiența anterioară a fiecarui individ, facând astfel aluzie la importanța apropierii către materialul literar încă de la vârste fragede si obținerea dezvoltării dimensiunilor estetice in înlăuntrul fiecăruia.

Copiii identifică literatura ca facând parte din urmatoarele cinci categorii: asociativă, admirativă, corporală, perceptivă si expresivă. Această ultimă categorie se referă la modalitațile de expresie menționate anterior. De aceea este foarte important să se lucreze în paralel la învățarea artelor și a limbii ca fiind concepte inter-relaționate.

Matematica

Matematica face aluzie la un mod de cunoaștere logic și abstract. Se prezintă dificultăți care, pentru a avea sens, sunt transmise elevilor ca noi cunoștințe bazate pe experiențe anterioare. De aceea, pentru a putea implanta cunoștințele acestei științe deductive în mintea copiilor , a căror percepție asupra lumii s-a realizat doar prin interacțiune directă, se utilizează transcrierea figurativă a conceptelor abstracte învățarea prin cântec și dramatizarea (La magazin, În excursie, etc.). Aceasta este principala conexiune între matematică și educația artistică.

Unul dintre cele mai importante obiective ale acestei discipline este deprinderea limbajului simbolic folosit, așa cum este și cunoașterea aspectelor realității și reprezentarea obiectivă a formelor. În această relație între matematică și arte, nucleul comun este geometria, ca și concept spațial. În studiul acestei discipline există o convergență între cunoștințele grafice si matematice, având ca punct de congruență analiza/ deducția logică și reprezentarea vizuală.

Științele naturii

Stiințele naturii pot fi, deasemenea, abordate din perspectiva educației artistice datorită procedeelor relaționale: observarea, experimentul, descoperirea, reflexia și analiza. Conținutul ambelor arii este parțial relaționat prin definirea unor obiective, proprietăți comune: mărime, culoare, formă, structură și compoziție.

Utilizând aceste concepte, se pot explica într-un mod simplu, fenomene fizice naturale sau create de către om, prin asemănarea acestora cu forme grafice simple, prin cântec, dans, joc și dramatizări.

Educația Civică

Aria *Om și societate* este cea care participă cel mai mult în cadrul educației artistice, având ca principale obiective aplicarea unor norme de conduită în viaţa cotidiană, manifestarea unor deprinderi de comportament moral-civic în contexte de viaţă din mediul cunoscut, cooperarea cu ceilalţi pentru rezolvarea unor sarcini simple de lucru, manifestând disponibilitate.

Educația civică studiază mediul uman, folosind mijloace grafice, vizuale și manipulative pentru simplificarea intuitivă si vizuală a elementelor folosite. Caracteristica principală a diferitelor ramuri ale ariei Om și societate, în interdisciplinaritatea lor, și ținând cont că fiecare studiază și tratează o dimensiune umană diferită, este *omul*. Din acest motiv educația artistică nu poate fi abordată ca fiind independentă de această disciplină.

rău.

Orice act de învăţare presupune un grad de motivare faţă de sarcina pe care o are de îndeplinit, care determină şi o stimulare la nivel cerebral. Dacă această stimulare nu se realizează îndeajuns, atunci învăţarea nu se produce. Deci, până la un punct randamentul preşcolarilor (performanţa acestora) creşte paralel cu nivelul activării cerebrale, nivel critic, dincolo de care un plus de activizare antrenează un declin al performanţei, deci supramotivarea prezintă efecte negative.

Ca fortă propulsatoare a energiei şi efortului, motivaţia este alături de aptitudini, cea mai importantă variabilă a succesului preşcolar. Fară motivaţie nu poate avea loc un proces conştient de învăţare, exceptând învăţarea incidentală. De aceea problema motivaţiei este apreciată „a fi cheia" oricarui învăţământ democratic modern.

În învăţare există, pe de-o parte, motivaţia extrinsecă când învăţarea este determinată de un motiv extern învăţării propriu-zise, susţinută de o recompensă din afara acesteia (nota, lauda, pedeapsa) şi motivaţia intrinsecă care este prezentă atunci când copilul desfăşoară activitatea pentru satisfacţia, plăcerea pe care o provoacă aceasta. Ea susţine din interior învăţarea a ceea ce este atât o caracteristică a situaţiei de învăţare cât şi consecinţa trezirii dorinţei copilului de a învăţa, pregătită de familie şi/sau şcoala, rezultat al identificării cu scopurile educationale.

Se ştie că motivaţia pentru învăţare nu este înnăscută, nu se formează de la sine, ci presupune organizarea condiţiilor de învăţare astfel încat acestea să devină motivante pentru copil. În acest sens, cadrele didactice pot: să precizeze foarte clar scopul activităţii să ofere perspectiva aplicării în practică a cunoştinţelor, sa-i îndrume în însuşirea unor tehnici de activitate independentă, să creeze situaţii-problemă, experimente, demonstraţii etc care să întreţină curiozitatea copiilor etc.

Motivaţia poate evolua nu numai progresiv. Sarcinile de învăţare care depăşc nivelul de întelegere al copilului duc la resemnare, indiferenţă, descurajare, chiar opoziţie, mai ales cand intervine şi presiunea celor din jur. Efectul va fi scăderea motivaţiei (demotivarea) şi stingerea interesului.

Întotdeauna trebuie să existe un „de ce" al învăţării, un mobil conştientizat sau cu funcţie declanşatoare şi de susţinere energetică a conduitei de învăţare.

Fiecare motiv se poate găsi în diferite stadii de dezvoltare. Interesul , de pildă, se poate găsi în stadiul de curiozitate, de dorinţa de a cunoaşte.

În scopul sprijinirii copiilor în formarea personalităţii, o importantă contribuţie o are munca educatoarei începând de la vârste mici. Ea poate ajuta copiii să se dezvolte în ritmul propriu, să–şi fixeze scopuri, să realizeze ceea ce şi–au propus pe parcursul activităţilor desfăşurate.

Întrecerile, jocurile, concursurile, sunt câteva dintre modalităţile de lucru cu preşcolarii ce contribuie la formarea comportamentelor adecvate vârstei dar şi la dezvoltarea unei imagini de sine corecte, a încrederii în propriile forţe şi capacităţi, a motivaţiei pentru învăţare.

Prin intermediul întrecerilor sportive, se dezvoltă încrederea în sine şi în forţele proprii. Recompensele oferite au rolul de a dezvolta motivaţia câştigului, deci educatoarea trebuie să le aleagă cu grijă, cunoscând preferinţele majorităţii copiilor.

Jocul, cu toate formele lui, este considerat de preşcolari o recompensă. Dacă acesta se desfăşoară pe echipe, copiii vor dori întotdeauna să facă parte din echipa câştigătoare, să fie primii. Este suficient să fie scoşi în faţa clasei şi să fie felicitaţi pentru succesul obţinut prin aprecieri verbale, aplauze.

Din acest motiv educatoarea are în vedere să sublinieze în finalul jocului că toţi copiii sunt câştigători, dar pe primul loc se află acela care a rezolvat cel mai bine cerinţele date. Orice recompensă, cât de neînsemnată pentru adulţi, este pentru preşcolari un motiv de mândrie, constituind în acelaşi timp o modalitate prin care se dezvoltă motivaţia pentru învăţare. Copiii vor dori să înveţe mai bine, să cunoască mai multe despre temele propuse, pentru a fi recompensaţi, felicitaţi în faţa clasei.

Concursurile între copiii de aceeaşi vârstă, între grupe sau grădiniţe, stimulează în cea mai mare măsură dorinţa de a fi primii, voinţa de a fi câştigători. Atunci când primesc diplomele, aceştia se mândresc în faţa celorlalţi preşcolari, stârnind la aceştia dorinţa de a participa şi ei şi de a câştiga premii în cadrul concursurilor.

Prin urmare, motivaţia pentru învăţare se dezvoltă de la cele mai mici vârste, mai întâi prin aprecieri verbale asupra activităţii la clasă, apoi prin întreceri, jocuri, concursuri, toate acestea organizate cu scopul de a verifica capacităţi şi comportamente dobândite pe parcursul procesului educativ. O condiţie a asigurării reuşitei şcolare ar fi continuitatea autentică între grădiniţă şi şcoală. Totuşi sunt numeroase distorsiuni în ce priveşte funcţionalitatea legăturii, care pot constitui surse de inadaptare a copilului.

Motivația preșcolarilor pentru a învăța într-o grădiniță va avea mai mult succes dacă:

- promovează dezvoltarea condițiilor preliminare pentru activitățile de învățare;
- îmbunătățirea sistemului relațiilor copilului cu semenii, părinții, educatorii;
- crearea condițiilor pentru interacțiunea pozitivă a tuturor subiecților instituțiilor de învățământ preșcolar;

Unele activităţi ce par un lucru firesc pentru copii din grădiniţă, la şcoală îşi modifică aspectul, devenind acţiuni programate, de muncă sistematică ce parcurg paşi specifici asimilării cunoştinţelor. Astfel că pregătirea copilului în scopul adaptării la cerinţele şcolii vizează structurarea întregii sale personalităţi, îndeosebi: dezvoltarea fizică şi senzorială (adecvată cerinţelor activităţii de scriere); intelectual–cognitivă; afectiv motivaţională; psiho–socială; a trăsăturilor de voinţă.

Un rol deosebit de important în sensul îmbunătăţirii rezultatelor preşcolare îl constituie promovarea unei relaţii educator – prescolari, bazată pe încrederea în posibilităţile acestora, stimulare şi cooperare.

În concluzie, succesul are un rol mobilizator, conduce la dorinţa de a învăţa şi de a obţine rezultate bune, pe când insuccesul, dacă este întărit şi de aprecierile cadrelor didactice, poate descuraja, ducând la lipsa de interes faţă de actul educativ.

BIBLIOGRAFIE:

1. Bocoş Muşata, Avram Iftinia, Catalano Horaţiu, Someşan Eugenia, "Pedagogia învăţământului preşcolar. Instrumente didactice",

2. Breben Silvia, Gongea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela, " Metode şi tehnici interactive de grup" Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2009

3. Cerghit, I–*Metode de învăţământ,* 1976, E.D.P., Bucureşti

4. Cerghit, I., Radu,T.I., Popescu, E, Vlăsceanu, I., - *Didactica*, 1998, E.D.P., Bucureşti

5. Tomşa, Gh., (coordonator) – *Psihopedagogie preşcolară şi şcolară*, 2005, Bucureşti

Metode de diferențiere și individualizare a procesului instructiv-educativ din ciclul primar

Prof. Frățilă Andreea-Ionela
Școala Gimnazială Traian, loc. Urleasca, jud. Brăila

Una dintre tendințele generale care privește structura și conținutul procesului de învățământ în condițiile reformei actuale se referă la adaptarea particularităților psiho-fizice de vârstă și individuale ale elevilor în vederea dezvoltării personalității acestora. "Prin diferențierea activității educative se percepe cunoașterea și folosirea particularităților individuale cu scopul de a-l ajuta pe elev să evolueze la nivelul la care ii permit posibilitățile cognitive, afective sau comportamentale ale sale prin eforturi vizibil progresive" (Immanuel Kant, 1992, cit. pag 154). Instruirea diferențiată nu prezintă doar o cerință care privește doar un aspect sau altul al procesului complex de instruire sau educare a elevilor, ci un principiu general care vizează activitatea de învățământ atât că macrosistem, cât și componentele sale, că microsisteme. Ea constituie un imperativ al învățământului din vremea noastă și, că urmare, trebuie concepută o veritabilă strategie de organizare și desfășurare a acesteia.

Principiul individualizării și diferențierii învățării exprimă esențializarea potrivirii dinamice a încărcăturii cognitive și aplicationale a conținuturilor și strategiilor instructiv-educative atât la particularitățile psiho-fizice ale fiecărui elev cât și la particularitățile diferențiate, oarecum comune unor grupe de elevi în vederea dezvoltării lor integrale că personalitate activ, socială și profesională (Iovin Ileana, 1996, cit. pag. 135) .

Este necesar ca învățătorul să cunoască și să stăpânească toate aceste particularități, să identifice și să folosească metode și procedee adecvate lor pentru a asigura dezvoltarea intelectuală și succesul la învățătură al fiecărui elev(Elena Macavei, 1997, cit. pag. 29) . Fiecare copil este o individualitate autentică care cere, automat, un tratament individualizat. Preocuparea institutorului pentru a asigura respectarea particularităților psihice specifice fiecărei vârste și a particularităților individuale specifice fiecărui elev nu implică, nici pe departe, eliminarea dificultăților din activitatea elevilor și a efortului de gândire necesar pentru înlăturarea lor.

Așadar pentru a impulsiona, a stimula dezvoltarea unor capacități intelectuale, cunoștințele transmise – în general, sarcinile activităților de învățare- trebuie să prezinte anumite dificultăți raportate la potențialul copilului care pot fi depășite prin eforturi intelectuale susținute, sub îndrumarea educatorului. (Tinca Crețu, 2016, cit. p. 106). Aceste dificultăți trebuie să fie atent dozate în raport cu posibilitățile intelectuale ale elevilor și cu volulmul de cunoștințe, priceperi și deprinderi însușite de ei. Dozarea dificultății cunoștințelor și transmiterea gradată a acestora necesită respectarea unor reguli în predare și învățare cum ar fi trecerea de la ușor la greu, trecerea de la simplu la complex, trecerea de la cunoscut la necunoscut (adică de la cunoștințe însușite anterior la cunoștințe noi, a căror înțelegere este condiționată de legătură acestora cu cele vechi), regulă unității și alternanței între concret și abstract, între particular și general (această înseamnă că în predare-învățare trebuie să se pornească de la perceperea unor exemple și fapte concrete ce vor fi analizate și interpretate pentru elaborarea generalizarilor și invers, pornindu-se de la prezentarea unor noțiuni, definiții, reguli, principii, teoreme

pentru că elevul să opereze cu ele în analiză și interpretarea unui material concret și să identifice astfel generalul în particular.

“Diferențierea instruirii începe cu programele școlare, sarcini subordonate unui obiectiv pedagogic care indică precis criteriile de reușită sau nivelul performanțelor de atins. Toți elevii trebuie să atingă sau să depășească acest standard al performanțelor școlare. Astfel, grupului cu ritmul cel mai lent, trebuie să-i formulăm sarcini de învățare la nivelul performanțelor acceptabile. Celorlalte grupuri li se va cere un nivel crescut de performanță. Trebuie să se urmărească deci găsirea mijloacelor potrivite pentru că toți elevii să-și formeze capacitățile cerute de programele școlare” (Rizescu I, Filipescu V, Serdean I, 1976, cit. p. 8).

Strategia diferențierii învățământului conduce la o varietate de forme de lucru și modalități de organizare a activității didactice. O lecție modernă, mobilă și activă se poate formă prin" concursul" diferențiat al elevilor, această realizându-se prin solicitările pe care le adresăm elevilor atât în ceea ce privește conținutul învățământului cât și modalitățile de realizare a activității. Solicitările intelectuale precum: reproducere, recunoaștere, interpretare, transfer, evaluare, creație, se concretizează în sarcinile pe care învățătorul le atribuie elevilor pe parcursul lecției și în afară ei și care se raportează la capacitățile fiecăruia, realizând cu toții sarcinile prevăzute de programa. (Nicolae Oprescu, 1983, cit. pag. 92) .

Diferențierea învățământului ca modalitate de sprijinire și ajutare a elevilor în activitatea de învățare la nivel individual se realizează în acea parte a lecției care vizează fixarea, aprofundarea și aplicarea cunoștințelor. Această practică se explică prin faptul că la clasele primare elevii sunt abia introduși în știință și domină preocuparea pentru formarea deprinderilor de baza ale muncii intelectuale cum ar fi citit-scris, calcul etc. (Rizescu I, Filipescu V, Serdean I , cit. pag. 23

Abordând tratarea diferenţiate, clasa devine un mediu dinamic şi mereu în schimbare, în care dascălii pot dovedi că apreciază fiecare dintre elevi şi pe toţi elevii. Tratarea diferenţiată constituie o premisă pentru prevenirea eşecului şcolar şi , totodată, garanţia obţinerii unor rezultate deosebite în munca învățătorului.

IMPORTANȚA STUDIULUI LIMBILOR STRĂINE.LIMBA FRANCEZĂ ÎN CONTEXT EUROPEAN

Prof. Licaciu Maria-Marilena
Școala Gimnazială „Ilie Stoenescu” Boțești

“Orice limbă este o înfăţişare a spiritului omenesc; cu cât mai multe limbi învaţă cineva, cu atât mai multe laturi cunoaşte mintea sa, şi, prin urmare, cu atât mai multilateral devine el însuşi.”Mihail Boiagi în *Gramatica*

Se afirmă adesea că o persoană care cunoaște mai multe limbi străine este mai « bogată » decât celelalte.În zilele noastre , învațarea limbilor străine trebuie să fie văzută în strânsă legatură cu fenomenul complex al mondializării.Putem spune că a cunoaște limbile moderne reprezintă garanția reușitei în lumea întreagă.La nivel european, plurilingvismul facilitează comunicarea și colaborarea între națiuni , promovarea culturilor europene și, bineînteles, elaborarea și realizarea proiectelor cu scopuri comune .Europa devine, prin excelență, un veritabil mozaic al popoarelor și al limbilor.

Astăzi , este esențial să învățăm una sau mai multe limbi străine pentru a cunoaște alte culturi , alte civilizații, alte literaturi și pentru a privi lumea într-un mod diferit. Învațarea limbilor nu este numai un studiu ca oricare altul, ci este o extraordinară conexiune cu lumea care ne înconjoară și în fața căreia suntem ,uneori, indiferenți. Așadar, nu ar trebui să spunem că o limbă este mai mult sau mai puțin importantă decât altele , ci din contră, am putea constata vizavi de o limbă , că aceasta este mai mult sau mai puțin cunoscută sau folosită decât altele.Învățarea limbilor devine o necesitate în contextul european actual iar misiunea profesorilor din această tagmă este fără îndoială, aceea de a încuraja elevii să învețe alte limbi de la vârste destul de fragede și să-i facă conștienți de importanta unui poliglot în lumea întreagă.Învățând limbile străine ,tinerii europeni vor reuși mai ușor să se deschidă mai mult către alte culturi , să își consolideze mobilitatea , mai ales pe plan profesional , către țările străine , să sporească competitivitatea în economia mondializată. Cu alte cuvinte , acești tineri , vor reuși mai bine să se integreze în sânul comunității europene care va rămâne întotdeauna multilingvă , să trăiasca acolo ,să acționeze, să combata xenofobia, rasismul și intoleranța.

Limbile Uniunii Europene sunt limbile folosite de populația din statele membre ale Uniunii Europene. Există 23 de limbi oficiale, plus o serie de alte limbi vorbite pe teritoriul Uniunii. UE își încurajeaza toți cetățenii să vorbească mai multe limbi; în mod special, încurajează ca cetățenii săi să vorbească, în afară de limba maternă, alte doua limbi. Există, în acest sens, chiar o serie de programe de finanțare a învățarii de limbi și de promovare a diversității lingvistice.

Toate limbile UE sunt și limbi de lucru. Documentele pe care un stat membru sau o persoană aflată sub jurisdicția unui stat membru le trimite instituțiilor UE pot fi adresate în oricare din limbile oficiale. Răspunsul trebuie formulat în aceeași limbă. Regulamentele si alte informații generale trebuie exprimate în cele 23 de limbi oficiale. Jurnalul Oficial al Uniunii Europene este și el publicat în cele 23 de limbi oficiale.

După o scurtă argumentare a importanței studiului limbilor străine în general , prefer să mă opresc asupra limbii lui Voltaire pentru a prezenta pe scurt motivele pentru care este necesar să cunoastem limba franceză și rolul major al profesorului în procesul de învațare a acesteia.

În primul rând , limba franceză este o limbă vorbită în lumea întreagă .Se știe foarte bine ca in zilele noastre , există mai mult de 200 de milioane de persoane care vorbesc franceza în 5 continente.După engleză , franceza este limba străină cel mai mult învațată și este a noua limba cel mai mult vorbită în lume.În acelasi timp , ea poate fi învățată în toate tările lumii.

De asemenea , limba franceză are un rol major în găsirea unui loc de muncă.Trebuie să recunoaștem că nu este suficient pentru o persoană să vorbească decât o singură limbă străină.De exemplu, un elev care vorbește mai multe limbi va avea mai multe șanse pe piața muncii, fie în țară sa , fie pe plan internațional :a învata o altă limbă înseamnă practic, a dobandi o bogație suplimentară și a te deschide către noi orizonturi, personale și profesionale.

Pe langă o limbă de cultură, franceza este considerată limba internațională a gastronomiei , a modei , a teatrului , a artelor vizuale , a dansului si a arhitecturii.

Limba franceză este o limbă clară, precisă, poate să traducă cele mai profunde nuanţe ale gândirii şi ale sensibilităţii umane. Ea reprezinită cea de-a treia limbă folosită pe Internet, după engleza şi germana şi în faţa spaniolei.În plus, ea una din cele două limbi oficiale din majoritatea instituţiilor importante, cum ar fi: Organizaţia Naţiunilor Unite, Uniunea Europeană, Consiliul European, Unesco, Crucea Roşie, etc.

Îndreptându-ne puțin către elev, este necesar să menționez că pentru a putea utiliza o limbă străină ca mijloc de comunicare, elevul trebuie să ajungă la generalizare, la concretizarea faptelor de limbă, la a deține reguli pentru acţiuni verbale, pentru crearea enunţurilor noi. Profesorul ar trebui să renunţe la rigiditate, să-şi adapteze mesajul şi stilul la vocabularul şi structurile mentale ale elevului, cu scopul de a construi şi dezvolta structurile mentale ale acestuia. Rolul de profesor şi cel de elev se intersectează atunci când se stabileşte ca obiectiv central, însuşirea unei limbi străine. În căutarea propriei identităţi, cei doi sunt egali.

Conchid această scurtă expunere prin a preciza că limba franceza va rămâne o limbă străina valoroasă ți utilă pentru care profesorul nu trebuie să înceteze să ii promoveze bogația ,să îi transmită elevului întreaga frumusețe și valoare a ei , încurajându-l permanent în procesul de predare –învățare și implicându-se constant în vederea creșterii nivelului de motivație a elevilor , pentru învățarea limbii franceze.

BIBLIOGRAFIA

- *Ghid metodologic-aria curiculară, Limbă şi Comunicare*, (2002), Ed. Aramis;
- Charmian O'Neil (1993) – „*Les enfants et l'enseignements des langues étrangères*" Edition Hatier – Didier, Paris;
- Neacşu I. (1990) – „*Metode şi tehnici de învăţare eficientă*", Bucureşti, Editura Militară;
- „*Le français dans le monde*", numéro spécial 1999, Ed. Clé International;

IMPORTANȚA JOCUL ÎN PREDAREA LIMBII FRANCEZE

Profesor RADU ADRIANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ VRĂNEȘTI

Din Antichitate și până în sec al XVIII-lea, sensul termenului "joc" a fost pus în opoziție cu tot ceea ce este "serios", fiind adesea asociat cu noțiunea de divertisment gatuit. Începând cu Renașterea, jocul este utilizat în scop pedagogic, în școlile religioase și pentru educația micilor prinți. Abia în epoca Romantică, jocul este perceput ca o activitate serioasă, în măsura în care el contribuie la dezvoltarea naturală a copilului.

În ceea ce privește definirea termenilor-cheie, acestia apar frecvent asociați cu ideea de divertisment. Specialiștii din diverse domenii, precum pedagogie, psihologie, au descoperit însă că aceste așa-zise amuzamente pot fi un mijloc de învățare eficient, creând o atmosferă de relaxare și încurajând elevii să se exprime, eliminând stresul și teama de a comite erori.

Pentru a reliefa importanța utilizării jocului la ora de limba franceză, vom prezenta mai jos definiția oferită de către istoricul Johan Huizinga: "o activitate liberă, situată in afara vieții curente, capabilă să absoarbă total jucătorul, o acțiune golită de orice interes material [...], care se săvârșește într-un timp și un spațiu exact și se derulează după reguli."

Putem extrapola și afirma că jocul poate atrage și chiar implica total elevul în activitatea propusă, dar că succesul oricărui joc depinde în mare măsură de stabilirea unor reguli potrivite, de respectarea unor constrângeri spațiale și temporale, dar și de priceperea profesorului de a "stăpâni" jocul.

Jerome Bruner susține și argumentează importanța utilizării jocului de rol în învățarea limbilor străine, acesta făcând apel la creativitate și plasând elevul în situații reale.

De-a lungul activităților pe care le propunem elevilor noștri, aceștia vor putea fi pe rând cititori, receptori, emițători, interlocutori etc. Dacă vom prezenta noțiunile într-o manieră ludică, copiii vor descoperi o altă valență a limbii, detașată de constrângerile școlare.

Jocul didactic este absolut necesar la ora de limba franceză, făcând trecerea la învățământul activ-participativ, dezvoltând spiritul de echipă, atenția și capacitatea de concentrare, provocând de asemenea elevii să utilizeze un vocabular tematic, precum și anumite reguli de gramatică.

Printre avantajele numeroase ale jocului , "una dintre principalele metode active, atrăgătoare și eficiente în lucrul la școală"(Ioan Cerghit), menționăm:

- crează spațiul pentru comunicarea autentică;
- implică activ elevii
- trezește curiozitatea și dorința de a învăța
- crează un climat favorabil învățării
- dezvoltă capacitatea de improvizație și de încredere în sine însuși
- solicită atenția, concentrarea și activitatea
- lasă elevii să încerce roluri diverse (partener, leader, adversar, observator)
- ameliorează abilitățile de înțelegere și exprimare orală și scrisă
- sparge monotonia cursurilor, rigiditatea relației pedagogice tradiționale profesor-elev

- conduce la parler pour agir (a vorbi pentru a acționa), favorizează deci creativitatea și competența de comunicare
- aduce un feed-back atat profesorului, cât și elevului
- favorizează simultan competențele pragmatice, lingvistice și socio-lingvistice
- mobilizează vocabularul, gramatica, pronunția și structurile învățate, într-o manieră nouă și creativă

Jocul didactic este o metodă de învățare bazată pe acțiunea simulată în care elementul ludic este subordonat scopului instructiv-educativ. Prin acest tip de joc se facilitează trecerea de la activitatea ludică la cea de învățare. Jocul didactic combină elementele distractive și recreative cu cele care sunt instructive și educative, fiecare din ele având un procentaj mai mic sau mai mare în funcție de vârsta, de nivelul de limbă și de obiectivul didactic urmărit la ora de franceză. Orice creare de mesaj, oral sau scris, într-o limbă straină, comportă o doză de stres. Elevul se simte pus în pericol atunci când trebuie să se exprime în fața clasei. Jocul oferă acestuia oportunitatea de a-și îndepărta neliniștea. El generează o plăcere în care elevul își poate uita temerile. Nu acesta este scopul pe care îl urmărește profesorul de limbă străină? Pentru ca elevul să se simtă în largul său, în comunicarea naturală, trebuie să i se dea posibilitatea să își exerseze talentele, să se exprime în situații comunicaționale apropiate celei firești, atât în compania profesorului cât și a colegului de alături. Trebuie să i se dea ocazia de a-și testa competențele lingvistice, sociolingvistice și pragmatice, pentru ca să descopere cheia unei comunicări reușite în limba pe care o abordează. Jocul oferă acestă experiență. Activitățile ludice pot face obiectul unei evaluări formative prin care profesorul poate situa nivelul clasei sale sau poate depista anumite lacune și dificultăți observate de-a lungul activităților didactice la clasă. Bineînțeles că există jocuri individuale, dar de ce să nu se profite și de bogăția pe care o oferă activitățile de acet tip, în grup? In acest caz este recomandat să se diversifice formele de manifestare ludică și să se propună activități de două, trei, patru persoane sau chiar colective. Acest mod de abordare poate rupe monotonia și să stabilească întâlniri diverse între persoane diferite. Organizarea în celule mici, fără prezența permanentă a profesorului, îi dezinhibă în general pe cei timizi și le deschide calea spre o mai bună interacțiune socială, îndemnând elevii să experimenteze situații comunicaționale mai naturale și chiar să-i pregătească progresiv pentru întâlnirile cu vorbitorii nativi.

În ceea ce privește locul ocupat de joc în programa școlară, precizăm că acesta câștigă spațiu din ce în ce mai mult, începând cu noua programa aprobată în anul 2017 (Anexa nr. 2 la ordinul ministrului educaţiei naţionale nr. 3393 / 28.02.2017) și cu apariția noilor manuale școlare.

BIBLIOGRAFIE:

1.Silva, Haydée. **2012**. *Tests et jeux /* avec fiche pédagogique en ligne téléchargeable à partir de l'Espace abonnés, *Le Français dans le monde* ;
2.Cadre européen commun de référence pour les langues, Conseil de l'Europe, Editions Didier, Paris, 2001;
3.Huizinga, Johan , *Homo ludens:essai sur la fonction sociale du jeu*, Gallimard, Paris, 1951;
4.Weiss, Francois, *Jeux et activités communicatives dans la classe de langue,* Hachette, Paris,

PROFILULUI PSIHOPEDAGOGIC ŞI FIZIC AL ŞCOLARULUI MIC

Prof. înv. primar: DOBREA MONICA,
Şcoala Gimnazială „Emil Racoviţă" Oneşti, jud. Bacău

Moto: „Omul îşi poate lua cunoştinţele numai de la om. Aşa, bazinul se umple cu apă, focul se aprinde cu foc, iar sufletul omului se modelează datorită sufletului unui alt om."

(Rabindranath Tagore)

Activitate din orice domeniu necesită o cunoaştere a proprietăţilor „materialului prelucrat", pentru a folosi „uneltele" cele mai potrivite şi tehnologia adecvată. Această cerinţă se impune cu atât mai mult în domeniul educaţiei, unde se modelează şi se apreciază „materialul uman", care se caracterizează printr-o multitudine de comportamente cu greu prevăzute, uneori chiar imprevizibile.

Problematica psihopedagogică a copilului aflat la trecerea de la grădiniţă la şcoală este una de importanţă majoră şi cu profunde semnificaţii asupra evoluţiei educaţionale pe termen mediu şi lung. Procesul educaţional accentuează interacţiunile dintre latura cognitivă, afectiv - reglatorie şi fizică, cu rezultate asupra personalităţii şi formării identităţii de sine.

După noile reglementări din educaţie, şcoala debutează la vârsta de 6 ani. La această vârstă copilul se află într-o perioadă de tranziţii pe mai multe planuri: cognitiv, afectiv şi social. Această vârstă devine pentru copil atât un punct de terminus pentru etapele anterioare, dar şi un moment de început spre noi nivele de dezvoltare a proceselor şi mecanismelor psihice.

Văzut de Vîgotski, conceptul de „zonă a proximei dezvoltări" permite anticiparea unor dezvoltări asupra cărora se poate interveni educaţional – activ pentru a se atinge o serie de parametri corespunzători etapei ulterioare de dezvoltare. Din acest punct de vedere, strategiile de acţiune, modul de înţelegere şi activităţile educaţionale pot fi gândite fără constrângerea stadialităţii respective. Anticiparea unor activităţi pe care şcolarul mic le va face în clasele primare este de natură să faciliteze tranziţiile şi să susţină activ adaptarea copilului la mediul şcolar.

Dezvoltarea şcolarului mic presupune conexiunea următoarelor concepte:

- Dezvoltarea psihică – este „un mecanism de formare de noi seturi de procese, însuşiri, funcţii psihice, structuri funcţionale care diferenţiază comportamentul ducând la o mai bună cunoaştere."(P. Golu) şi are un caracter progresiv. Acesta este exprimat prin: modificări cantitative ale dezvoltării psihice (lărgirea câmpului perceptiv, îmbogăţirea vocabularului, creşterea volumului memoriei), schimbări în proporţii (schimbarea raportului între activitatea gândirii concrete şi a gândirii abstracte, între memoria mecanică şi memoria logică), dispariţia unor forme vechi (limbajul infantil, gândirea situaţională) şi apariţia unor noi forme (gândirea abstractă, atenţia voluntară, memoria voluntară, imaginaţia creatoare, sentimente superioare).
- Creşterea – presupune modificări în lungime, greutate a tuturor segmentelor organismului. Ea este influenţată în mod hotărâtor de ereditate, dar nu este neglijată nici influenţa mediului. Se manifestă intens în copilărie şi se diminuează spre finalul adolescenţei.
- Maturizarea – este procesul de modificări calitative, relativ permanente, din punct

de vedere fizic, cognitiv, emoţional, pe care le parcurge o persoană, ca urmare a creşterii normale şi prin care se realizează atingerea gradului de dezvoltare completă şi deplina funcţionalitate a unor funcţii interne şi/sau a unor fenomene psihice.

- Învăţarea – reprezintă orice modificare produsă în structura de personalitate şi/sau în comportamentul unei persoane, care se manifestă ca urmare a unei experienţe personale şi care are drept rezultat o mai bună adaptare la mediu.
- Stadiile dezvoltării psihice – sunt „momente ale dezvoltării caracterizate printr-un ansamblu de trăsături coerente şi structurate care constituie o mentalitate tipică şi consistentă, dar trecătoare.”(P. Osterrieth)

Un stadiu al dezvoltării psihice ne oferă *particularităţile de vârstă*, adică un profil psihologic format din caracteristici psihice comune în anumite perioade de timp, la o anumită categorie de persoane. Acestea au o succesiune în timp, neputând fi inversate între ele, au un caracter integrator, în sensul că structurile anterioare se integrează în cele superioare, devenind o premisă, o condiţie pentru ele, dispun de momente preparatorii, de închegare şi de definitivare, reprezintă o modalitate de echilibrare relativă a proceselor, însuşirilor şi structurilor psihice iar durata stadiilor pateu varia de la un individ la altul, ordinea succesiunii rămâne însă aceeaşi.

Un reper fundamental pentru cadrele didactice din învăţământul primar este eliminarea unor bariere atitudinale cu semnificaţie psihologică puternică asupra desfăşurării ulterioare a activităţii educaţionale.

Iată câteva *strategii de îndepărtare a unor dificultăţi posibile*:

- Continuitatea cadrului didactic atât în pregătirea pentru clasa I, cât şi de la clasele II – IV, favorizând pentru copil schimbări minore privind stilul educaţional al cadrului didactic;
- Familiarizarea din timp cu sala de clasă şi chiar cu clădirea şcolii, ceea ce solicită copilului mai puţine adaptări ulterioare;
- Atitudinea unor adulţi care îi influenţează pe copil prin „lasă că ajungi tu la şcoală” îşi pierde din semnificaţie, deoarece copilul este deja la şcoală, vede cum se petrec lucrurile, iar posibilul „bau-bau” al şcolii nu se mai justifică, continuitatea temporală, fizică şi administrativă între clasa pregătitoare şi clasa I facilitând şi continuitatea psihopedagogică şi educaţională;
- Păstrarea elementelor de joc atât în clasa pregătitoare, cât şi în clasa I pun bazele unei tranziţii facile, este mai mult decât evident că deşi se află în clădirea şcolii, chiar în sala de clasă, copilul se va juca şi va învăţa fundamental prin joc;
- Organizarea fizică a sălii de clasă va trebui să se adapteze, clasa pregătitoare fiind organizată după principiile unei libertăţi în joc şi activitate, solicitând mai multe materiale intuitive şi o mai slabă restricţie a mişcării;
- Eventualele dificultăţi pe care le poate întâmpina copilul în clasa pregătitoare îşi pot regăsi cu mai multă uşurinţă ameliorarea prin observarea directă a evoluţiei şi progresului pe care îl face copilul, asigurând astfel, evidenţierea potenţialului de dezvoltare.

Pentru efortul cadrului didactic de a-şi plia activitatea pe profilul psihopedagogic al elevului să fie încununată de succes, trebuie ca acesta să alterneze, în activitatea sa didactică, diverse *roluri*:

- Stimulator – stimulează dezvoltarea prin expunerea copilului la stimul senzoriali şi cognitivi şi implicarea lor în activităţi fizice;

- Facilitator – facilitează învăţarea copilului prin interacţiune, prin comunicare, prin organizarea mediului fizic şi social, prin oferirea de contexte de învăţare, prin încurajarea curiozităţii şi explorării, prin provocarea unor situaţii problematice pentru aflarea de soluţii;
- Mediator – mediază comunicarea şi raportările sociale dintre copii şi alţi copii şi dintre copii şi adulţi, negocierile, conflictele;
- Partener – cadrul didactic devine partener al copilului în demersul acestuia de construire a propriei învăţări, partener de joc, partener al familiei în asigurarea condiţiilor optime de dezvoltare şi învăţare ale copilului.

Procesul de cunoaştere a personalităţii copilului este una dintre cele mai importante acţiuni în care trebuie să se angajeze, cu toată răspunderea, fiecare cadru didactic. J. Wassermann promova ideea potrivit căreia „nu există nicio fiinţă umană atât de solid fortificată, încât să nu găseşti un loc de pătrundere spre ea, dacă este destul de inteligent şi iscusit".

Bibliografie:

1. Gheorghe Dumitriu, Constanța Dumitriu , - *„Psihopedagogia",* Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 2003;
2. Ioan Holban – *„Cunoaşterea elevului – o sinteză a metodelor",* Editura Didactică şi Pedagogică , Bucureşti, 1978;
3. Marin Manolescu, colaboratori – *„Organizarea interdisciplinară a ofertelor de învăţare pentru formarea competenţelor cheie la şcolarii mici"* – suport de curs, Bucureşti, 2012.

MODALITĂŢI DE CULTIVARE A CREATIVITĂŢII PRIN REZOLVAREA PROBLEMELOR

Prof.înv.primar Marica Elena
Școala Gimnazială Tătărani, jud. Dâmboviţa

Cultivarea gândirii inovatoare a devenit o sarcină importantă a şcolii. Pe lângă efortul tradiţional de educare a gândirii critice, stimularea fanteziei apare şi ea ca un obiectiv major. Aceasta implică schimbări importante în mentalitatea cadrelor didactice şi în metodele de educare şi instruire aordateb

În primul rând, trebuie schimbat climatul şcolar cu relaţii democratice între elevi şi învăţător. Modul de predare trebuie să solicite participarea, iniţiativa elevilor. Fantezia trebuie apreciată corespunzător, alături de temeinicia cunoştinţelor, de raţionamentul riguros şi spiritul critic. Componenta cea mai importantă a creativităţii este imaginaţia,"proces psihic al cărui rezultat este obţinerea unor reacţii, fenomene psihice noi în plan cognitiv, afectiv sau motor"[1].

Orice proces creator implică noi combinări, noi sinteze. Nici matematica nu poate progresa fără fantezie. Suntem obişnuiţi să aplicăm într-o situaţie un anume algoritm şi, deşi nu pare a se potrivi, stăruim în a-l aplica, în loc să încercăm altceva. Este mult mai important să-i punem elevului probleme de gândire, să-l pregătim să-şi pună singur întrebări, decât să-l conducem spre rezolvarea acestora prin modalităţi stereotipice învăţate, să urmărim dezvoltarea gândirii matematice a elevilor, exersând-o în direcţia cultivării creativităţii. E bine să lăsăm copilului mai multă libertate în alegerea tehnicilor şi strategiilor de calcul, pentru a asigura o motivare temeinică a învăţării acestei discipline, pentru a tenta elevii la o învăţare participativă.

Activitatea matematică implică efortul gândirii creatoare. Matematica formează gândirea logică, coerentă, creativă, deprinderi de muncă, de ordine, de punctualitate.Frământarea pentru descifrarea necunoscutului duce la formarea unor priceperi şi capacităţi de a gândi personal şi
activ, de a analiza o problemă şi a o descompune în elementele sale simple.

În cadrul complexului de obiective pe care le implică predarea-învăţarea matematicii în ciclul primar, rezolvarea problemelor reprezintă o activitate de profunzime cu caracter de analiză şi sinteză superioară. Ea îmbină eforturile mintale, de înţelegere a celor învăţate şi de aplicare a algoritmilor, cu structurile conduitei creative, totul pe fondul stăpânirii unui repertoriu de cunoştinţe matematice solide, precum deprinderi de aplicare a acestora.

Noţiunea de problemă are un conţinut larg şi cuprinde o gamă largă de preocupări şi acţiuni din domenii diferite. Pentru a ajunge la o rezolvare rapidă şi obişnuită, apoi la o rezolvare
creativă, originală a problemelor de matematică este necesar să se respecte pe cât posibil următoarele sfaturi:

- Citirea enunţului de mai multe ori pentru a înţelege pe deplin problema.În multe enunţuri sunt formulări complicate a unor fapte matematice simple sau apar date suplimentare neesenţiale. Scopul urmărit este de a învăţa pe rezolvitor să discearnă esenţialul, să aproximeze, să discute posibilitatea existenţei mai multor soluţii sau chiar să demonstreze că problema nu admite nici o soluţie.
- Să se folosească construcţii grafice corecte ori de câte ori se poate."Vedem" mai uşor pe o figură, decât dacă ne imaginăm.

[1] Cosmovici, Andrei, Psihologia şcolară ,(1998) Polirom :Iaşi ,p.148

În predarea problemelor de matematică se poate începe cu enunţarea unei probleme şi formularea de indicaţii de rezolvare a acesteia prin reprezentarea grafică a datelor de intrare. Cadrul didactic va analiza apoi propuneri de rezolvare oferite de elevii ce au reuşit să rezolve complet problema. Elevii au posibilitatea să rezolve, pe cont propriu, în ritm propriu, problema dată. Efortul intelectual depus va determina însuşirea corectă măcar a modului de reprezentare grafică a problemei şi fixarea temeinică a modului de a raţiona. Este momentul în care cadrul didactic trebuie să ghideze gândirea logică a elevilor pentru valorificarea superioară a rezolvării problemei enunţate. El trebuie să formuleze ,cu ajutorul clasei, un enunţ general al categoriei de probleme din care face parte respectiva problemă. În acest fel lecţia se încheie cu achiziţionarea prin efort conjugat (elev-cadru didactic) a unei scheme de rezolvare prin metoda grafică a tuturor problemelor de matematică ce se încadrează în categoria celei enunţate.

Un elev ce izbuteşte să soluţioneze, prin propriul efort, o problemă grea de matematică, dovedeşte oarecare creativitate. Când o situaţie nu se poate realiza imediat pe baza cunoştinţelor acumulate, gândirea implică un minimum de efort imaginativ, în sensul găsirii unei soluţii anterior necunoscute.

Empatia învăţător-elev e un prim pas în rezolvarea problemelor date. Mulţi învăţători creează exerciţii deosebite, jocuri, povestioare pentru elevi. Atâta timp cât datele problemei sunt mai apropiate de interesele lor zilnice, de ceea ce le place- poveşti,animale,desene-rezolvarea va fi făcută cu mai multă plăcere. Iată un exemplu de problemă ce include sarcini pe baza unor fragmente culese din diferite poveşti:

„Era odată o babă şi un moşneag. Baba avea o găină şi moşul un cocoş;găina babei se oua de câte 2 ori pe zi şi baba mânca o mulţime de ouă.

Dacă la fiecare ouat găina face câte un ou, câte ouă face într-o săptămână?”

În activitatea din clasă, conexiunea inversă se poate realiza prin crearea de către copii a unor probleme asemănătoare, completarea problemei prin exerciţiile de calcul mintal propuse sau prin crearea de probleme ritmate :

„La un număr mă gândesc
Tu încearcă să-l găseşti.
Riţa-Veveriţa dându-se huţa
A strâns sărăcuţa, nuci 99
32 ne-a dat nouă.
Socotiţi voi, dragii mei,
Câte i-au mai rămas ei?”

„Găinuşa, de cu zori,
A scos nouă puişori.
Dar spre seară
Încă patru-au să apară!
Dragii mei, gândiţi voi :
Câţi sunt acum puişori?”

Activitatea de compunere a problemelor oferă terenul cel mai fertil din domeniul activităţilor matematice pentru cultivarea şi educarea creativităţii şi a inventivităţii. Creativitatea gândirii, mişcarea ei liberă, nu se poate produce decât pe baza unor deprinderi corect formate, stabilizate şi eficient transferate.

Trecerea de la rezolvarea de probleme la compunerea de probleme se face gradat prin:

- Complicarea unei probleme prin introducerea de noi date sau prin modificarea întrebării;
- Rezolvarea prin mai multe procedee:

- Scrierea rezolvării într-o singură expresie
- Alegerea celei mai economice căi de rezolvare;
- Determinarea schemei generale de rezolvare şi încadrarea problemei în categoria respectivă;

Compunerea problemelor este una dintre modalităţile principale de a dezvolta gândirea independentă şi originală a elevilor, a pasiunii pentru matematică. Se pot compune şi scrie probleme în următoarele forme respectându-se următoarea succesiune gradată:

- ❖ Compunerea de probleme după imagini;
- ❖ Compunerea problemei după modelul celei rezolvate anterior;
- ❖ Compunerea de probleme cu mai multe întrebări posibile;
- ❖ Compunerea de probleme cu expresii noi, folosindu-se date geografice, istorice sau din alte domenii.

Sarcina legată de formularea a cât mai multor întrebări în legătură cu date cunoscute creează o atitudine creativă şi mai ales aptitudinea de a căuta şi găsi probleme.

(*Elena are 6 ani, sora ei este mai mică cu 4 ani, iar fratele lor are vârsta cât cele două surori la un loc*.Adresaţi întrebări colegilor legate de aceste date!)

Deosebit de atractive sunt şi problemele ce se pot încadra în categoria „curiozităţi matematice":

- *Doi taţi şi doi fii au împuşcat fiecare câte un fazan. Când i.au numărat, au văzut că au doar trei fazani. De ce?*
- *Câte capre treceau puntea, dacă una mergea înaintea altor două, alta între două şi alta după două?*

Consider că este foarte important să urmărim o gradare a dificultăţilor propuse spre rezolvare. E important ca elevul să reuşească, până la urmă, să soluţioneze problemele pentru a nu se descuraja. Atunci când realizăm că se află în impas faţă de o problemă grea, trebuie să intervenim cu câte o sugestie, fie în relaţie cu datele la care ar trebui să recurgă, fie cu operaţiile ce ar putea fi utile. Cel mai important lucru este asigurarea variaţiei tipurilor de problemă. Greşim atunci când aglomerăm copiii cu multe probleme de acelaşi fel. Acestea pot duce la creşterea rigidităţii algoritmilor respectivi, ceea ce constituie un mare dezavantaj.

Prin urmare se pot face multe pentru educarea spiritului creativ în şcoală şi este deosebit de important să ne ocupăm de această latură a personalităţii elevului, latură care capătă în zilele noastre o valoare din ce în ce mai însemnată.

Bibliografie

1. Cosmovici, Andrei , Psihologie generală , Polirom, Iaşi,(1998) , cap.Xlll. Imaginaţia şi creativitatea
2. Cosmovici, Andrei , Psihologie şcolară , Polirom, Iaşi, (1998) , cap.Vll. Creativitatea şi cultivarea ei în şcoală
3. Simionică, Elena , Matematica... prin joc ,Polirom, Iaşi, (1998)
4. Dumitru, Viorel-George , Matematica distractivă ,ALL, Bucureşti, (1999)

~Crearea unui climat educațional echilibrat~

„Oamenii vor uita ce ai spus, vor uita ce ai făcut, dar nu vor uita niciodată cum i-ai făcut să se simtă." (Maya Angelou)

Preocupaţi prea mult de conţinutul ce trebuie să fie „probat”, uităm uneori de elevi, de personalitatea lor, de nevoile şi drepturile lor legitime. În fond, este vorba de o repoziţionare a rolului şi statutului elevului în procesul educaţional. A fi şcolar este o meserie dificilă, prima meserie a lumii.

Şcoala este pentru fiecare om primul contact cu lumea; de calitatea şcolii depinde viitorul nostru, este un laborator uriaş în care totul se învaţă, chiar şi viaţa, iar „școala de calitate” se caracterizează prin:

- Finalităţi ce se referă explicit la dezvoltarea elevului şi pregătirea sa pentru viaţă şi pentru succes în cadrul unei societăţi care se schimbă;
- Mediu fizic decent, salubru, funcţional, prietenos, încurajator;
- Circulaţia liberă a informaţiei corecte şi complete;
- Cadre didactice deschise faţă de formare şi autoformare;
- Management şcolar participativ;
- Elevi activi şi implicaţi ca parteneri în cadrul orelor de clasă;
- Activităţi extracurriculare diversificate, desfăşurate în şcoală şi în comunitate;
- Grijă şi efort pentru prestigiu şi imagine.

Consider că un dascăl trebuie să fie în permanenţă orientat spre elev şi spre mediul socio-cultural în care acesta se formează şi se dezvoltă, trebuie să fie informat, comunicativ, flexibil, empatic, sociabil, sigur, receptiv, deschis spre nou, răbdător, să explice și să valorifice greșelile elevilor. El trebuie să asculte părerile tuturor, să se implice, să fie blând și amabil, să răspundă la întrebări și să-și pună în permanență întrebări, să caute soluții alături de elevii săi. Relaţia învăţător-elev trebuie să fie o relaţie democratică. Educatorul este responsabil pentru managementul şi modernizarea modului în care învaţă elevii. El este model pentru elevii săi, inspirând onestitate, cinste faţă de semeni. Angajat în învăţarea continuă, îi încurajează pe elevi să aibă o perspectivă asemănătoare.

Dacă elevii trăiesc ***în încredere***, fiecare învaţă că e bun la ceva, ştie să se aprecieze pe sine, dar şi pe alţii, ştie să aleagă între bine şi rău.

Dacă elevii trăiesc ***în siguranţă***, învaţă să spere, să fie încrezători.

Dacă elevii trăiesc ***în prietenie***, ei învaţă să se respecte, să se ajute reciproc, învaţă că nu sunt singuri, învaţă să dea şi să primească, învaţă să trăiască împreună cu ceilalţi.

Starea de bine a profesorului este în legătură strânsă cu starea de bine a elevului. Dacă creștem copii fericiți, acest lucru nu poate decât să ne facă și pe noi fericiți. Elevii nu pot atinge potențialul lor maxim dacă în școală se simt nesiguri, dacă nu primesc atenția necesară din partea cadrelor didactice sau dacă sunt hărțuiti de colegi.

AȘADAR....

Dacă reușim să ne adaptăm actul didactic la nevoile elevilor, rezultatele vor fi cele așteptate. Acest lucru implică însă cunoașterea elevilor, o atitudine pozitivă în procesul de predare-învățare-evaluare, o implicare mai mare atât din partea cadrului didactic, cât și din partea elevului.

Jocul în grădiniță

Prof. înv. preșc. Popa Gabriela
GPN Disney, Homorâciu, Jud Prahova

Jocurile în grădiniță au un rol extrem de important în dezvoltarea copiilor având numeroase valențe formative în diferite domenii ale vieții lor. Iată câteva dintre valențele formative ale jocului:

Dezvoltarea abilităților motorii. Prin joc, copiii își îmbunătățesc abilitățile motorii fine (mișcări mici, precum scrierea) și abilitățile motorii grosiere (mișcări mari, precum alergatul sau săritul).

Stimularea imaginației și creativității. Jocul oferă copiilor oportunități de a-și folosi imaginația și creativitatea. Ei pot crea povești, personaje și lumi imaginare în timpul jocului, ceea ce contribuie la dezvoltarea gândirii lor creative.

Dezvoltarea abilităților sociale. Jocul în grup îi învață pe copii să interacționeze cu ceilalți, să împartă, să colaboreze și să dezvolte abilități de comunicare. Aceste experiențe sunt esențiale pentru construirea relațiilor sociale sănătoase.

Învățarea de reguli și structuri. Multe jocuri implică respectarea unor reguli și structuri. Copiii învață să asculte, să înțeleagă și să respecte regulile, ceea ce contribuie la dezvoltarea autocontrolului și a abilităților de gestionare a comportamentului.

Dezvoltarea limbajului și comunicării. Jocul oferă oportunități pentru copii să-și dezvolte abilitățile de limbaj, să își extindă vocabularul și să învețe să comunice eficient. Prin dialogurile create în timpul jocului, ei își exersează capacitatea de a exprima idei și sentimente.

Învățarea conceptelor matematice și științifice. Multe jocuri implică elemente matematice și științifice, cum ar fi numărarea, sortarea, clasificarea și rezolvarea problemelor. Aceste activități dezvoltă abilitățile cognitive ale copiilor.

Dezvoltarea abilităților cognitive. Jocul stimulează gândirea critică, rezolvarea problemelor și luarea de decizii. Copiii învață să planifice, să anticipeze rezultatele acțiunilor lor și să dezvolte abilități cognitive superioare.

Autonomia și independența. În timpul jocului, copiii au ocazia să își dezvolte autonomia și independența. Ei învață să ia decizii, să își rezolve problemele și să își gestioneze timpul în mod eficient.

Dezvoltarea emoțională și a empatiei. Jocul oferă o modalitate sigură pentru copii să exploreze și să înțeleagă emoțiile. Prin jocurile de rol, ei pot să-și exerseze empatia, să înțeleagă perspectivele altor persoane și să dezvolte abilități sociale și emoționale.

Învățarea prin experiență directă. Jocul oferă copiilor o modalitate de învățare activă și directă. Ei își dezvoltă abilitățile și cunoștințele prin explorare și interacțiune directă cu mediul înconjurător.

Iată câteva idei de jocuri potrivite pentru grădiniță:

1. Jocuri cu sunete și cuvinte:

- *Pescuitul cu litere.* Se pot crea litere din carton sau plastic și se pot "pescui" dintr-un recipient cu apă folosind un băț cu un magnet la capăt. Copiii pot sorta literele și forma cuvinte simple.
- *Jocul cu rime.* Se pot crea seturi de obiecte care rimează, iar copiii trebuie să găsească perechile de obiecte care au sunete similare.

- *Povestea colectivă*. Fiecare copil spune câte o frază pentru a construi o poveste colectivă. Această activitate dezvoltă abilitățile de comunicare și stimulează imaginația.

2. Jocuri matematice:

- *Jocul cu numere.* Se pot utiliza jetoane sau cartonașe numerotate pentru a învăța și a practica numerele. Copiii pot sorta, grupa sau ordona numerele într-un mod interactiv.
- *Puzzle-uri cu forme geometrice.* Crearea și rezolvarea de puzzle-uri cu forme geometrice contribuie la dezvoltarea abilităților de recunoaștere a formelor și rezolvare a problemelor.
- *Șotronul numărător.* Folosiți un șotron sau o cutie în care copiii să arunce mingi sau jucării numerotate. Ei pot număra împreună și pot învăța concepte matematice de bază.

3. Jocuri de rol:

- *Bucătăria sau Magazinul.* Copiii pot intra în rolul de bucătari sau vânzători, ceea ce stimulează imaginația și dezvoltă abilitățile sociale prin interacțiunea cu ceilalți copii.
- *Biblioteca de povești.* Un colț dedicat lecturii și interpretării poveștilor. Copiii pot juca diferite personaje și pot crea propriile povești.
- *Farmacia pentru jucării.* Amenajați un mic colț ca o farmacie și oferiți copiilor jucării în formă de medicamente și stetoscoape. Ei pot juca rolurile de doctori, asistente sau pacienți, dezvoltând abilități sociale și de comunicare.

4. Jocuri de mișcare:

- *Simon spune.* Un joc clasic care implică ascultarea și urmarea unor instrucțiuni simple. De exemplu, "Simon spune să atingi vârfurile!" Acesta dezvoltă coordonarea și ascultarea atentă.
- *Ștafeta pălăriei.* Copiii formează o linie și trebuie să treacă o pălărie de la un cap la altul, fără să folosească mâinile.
- *Dansul cu baloane.* Copiii pot dansa și să sara pentru a ține baloanele în aer. Acest joc dezvoltă coordonarea și echilibrul.

5. Jocuri creative:

- *Desenul liber*. Oferă copiilor hârtie, creioane colorate și alte materiale de desen. Încurajează creativitatea și exprimarea liberă a ideilor.
- *Colajul de grup.* Fiecare copil aduce diverse materiale (hârtie colorată, nasturi, paiete etc.), iar toți copiii lucrează împreună pentru a crea un colaj mare pe un panou comun.
- *Pictura cu degetele.* Copiii se pot bucura de activități artistice fără a folosi pensule, ci doar degetele. Aceasta dezvoltă simțul tactil și creativitatea.
- *Dansul cu mingea de hârtie*: Puneți muzică și invitați copiii să danseze prin sala de clasă, aruncând și prinzând o minge de hârtie. Acest joc dezvoltă coordonarea și creativitatea.

6. Jocuri de echipă:

- *Căutarea comorii*. Ascundeți diverse obiecte sau jucării într-o zonă restrânsă, iar copiii să le găsească împreună. Acest joc dezvoltă spiritul de echipă și coordonarea.

7. Jocuri de recunoaștere a emoțiilor:

- *Jocul cu măști*. Fiecare copil își face o mască cu o expresie facială, iar ceilalți încearcă să ghicească emoția reprezentată.
- *Picnicul imaginar*. Organizați un picnic în clasă sau în curte. Copiii pot aduce jucării și să se așeze în cerc, simulând un picnic. Această activitate dezvoltă abilitățile sociale și limbajul.

8. Jocuri de construcție:

- *Turnul din cuburi.* Copiii pot construi un turn folosind cuburi sau alte materiale de construcție. Acest joc dezvoltă abilitățile lor motorii fine și creativitatea.

- *Șantierul de construcție*. Copiii pot să joace roluri de muncitori la un șantier de construcții, construind și reconstruind structuri cu nisip sau jucării.

9. Jocuri cu Apă:

- *Ziua de baie în aer liber*. Copiii se pot juca cu apă în zilele călduroase, folosind stropitori, găleți și alte jucării care implică apă. Acest lucru nu numai că-i distrează, ci și îi ajută să învețe despre proprietățile apei.

- *Balooane de apă.* Într-o zi caldă, implicați copiii în jocuri cu baloane de apă. Aceasta nu doar oferă distracție, ci și dezvoltă coordonarea ochi-mână și abilitățile motorii.

Este important ca activitățile să fie ajustate la nivelul de dezvoltare al copiilor și să ofere oportunități diverse de învățare, astfel încât copiii să se poată bucura de procesul de descoperire și să își dezvolte abilitățile în mod natural. Prin integrarea jocurilor în programul de grădiniță, se va crea un mediu plin de învățare, plăcut și stimulativ.

„Jungle book” – A thrilling adventure

Prof. de limba engleză: Alexoiu Vasilica-Rodica
Şcoala Gimnazială nr. 3 Mangalia

Reading Comprehension: ***The Story of Mowgli***

For 6th Grade students

Mowgli is found in a basket as a baby in the deep jungles of India. In the Disney movie there is no mention of what happened to his parents or how he came to be there. Bagheera, the panther who discovers the boy, promptly takes him to a mother wolf that has just had cubs. She raises him along with her own cubs and Mowgli soon become well acquainted to jungle life. When the wolf tribe learns that Shere Khan, a man-eating tiger, has returned to the jungle, they realize that Mowgli must be taken to the man village, to protect him and those around him. Bagheera volunteers to escort him back. They leave that very night, but since Mowgli is determined to stay in the jungle things go a little astray.

He runs away from Bagheera and meets the fun-loving bear Baloo, who shows Mowgli the fun of having a care-free life and promises not to take him to the man village. Now more than ever does Mowgli want to stay in the jungle? Before too long, Mowgli is kidnapped by a gang of monkeys and taken to their leader, King Louie, who demands Mowgli fill him in on the secret of making fire, as he wishes to be just like a man. Mowgli is rescued from King Louie by Bagheera and Baloo, but soon runs away from them after Baloo realizes the man village is best for the boy and breaks his promise.

The girl who lured Mowgli out of the jungle. He encounters a group of solemn vultures, and they say they'll be his friend. Shere Kahn appears shortly after, but when Baloo rushes to the rescue, together they manage to get rid of the ruthless tiger. Bahgeera and Baloo take him to the edge of a man-village, but Mowgli is still hesitant to go in. His mind soon changes when a young girl from the village comes down by the riverside to fetch water. After noticing the boy, she "accidentally" drops her water pot, and Mowgli retrieves it for her and follows her into the man village

Activity: Understanding the text

I. Match the numbers (1–5) with the letters (a–e).

1. Baloo is …
2. Bagheera is …
3. Kaa is …
4. Mowgli has …
5. The young monkeys are …

a. friends everywhere.
b. not so quick but is very strong.
c. afraid of Kaa.
d. a fast panther.
e. quick and quiet.

II. Are these sentences right or wrong?

1. Mowgli is found in the woods by Baloo.
2. Bagheera, black the panther has a long tail.
3. Baloo is Mowgli's teacher.
4. When Baloo is dancing with the monkey he is wearing a banana belt.
5. The elephants have trunks.
6. Shere Khan is Mowgli's best friend.
7. The eagles hate Mowgli.
8. Mowgli is a brave boy.
9. Shanti is a girl from the village.
10. The story has an unhappy ending.

III. Match the letters (a–h) with the numbers (1–8) to complete the sentences:

a. Mowgli …
b. Shere Khan…
c. Raksha**,** Mother Wolf wants…
d. Akela, the great grey wolf, …
e. Baloo, the brown bear, …
f. Bagheera, the black panther, …
g. Kaa…
h. The Banderlogs ....

1 … is the snake which saves Mowgli from the Banderlogs, the monkeys.
2 … teaches the wolf cubs the law of the jungle.
3 … wants vengeance on Mowgli and also desires to be head of the jungle.
4 … is left in the jungle and raised by the animals.
5 … is very dangerous and nobody wants to fight with him.
6 … is the leader of the Pack.
7 ….would also like to control the jungle one day.
8 .... the man cub to stay with her cubs

FUNCȚIA LOGARITMICĂ

Prof. Bulai Valerica
Școala Profesională Adjudeni
Tămășeni -Neamț

Definiție și proprietăți

În cele ce urmează vom formula sub formă de exerciții procedeul lui N. Gheorghiu de definire a funcției logaritmice.

Se vor propune spre rezolvare exercițiile:

Exercițiul 1. Se consideră șirul: $x_n = \frac{1}{n+1} + \frac{1}{n+2} + \cdots + \frac{1}{n+p}$, p $\in \mathbb{N}^*$. Arătați că șirul este convergent.

Rezolvare : Vom arăta că șirul (x_n) este monoton.

$$x_n - x_{n+1} = \frac{1}{n} - \left[\frac{1}{np+1} + \cdots + \frac{1}{(n+1)p}\right] > \frac{1}{n} - \frac{p}{np+1} > 0$$

Șirul (x_n) este șir descrescător de numere positive, deci este mărginit inferior de zero.

Exercițiul 2. Să se arate că: $\lim\limits_{n\to\infty}\left(\frac{1}{n+1} + \frac{1}{n+2} + \cdots + \frac{1}{np}\right) = \ln p$, p $\in \mathbb{N}^*$

Rezolvare: Afirmația rezultă ușor dacă arătăm că șirul:

$$y_{pn} = 1 + \frac{1}{2} + \cdots + \frac{1}{np} - \ln pn = y_n + (\frac{1}{n+1} + \cdots + \frac{1}{pn} - \ln p),\ \text{p} \in \mathbb{N}^*.$$

Observăm că (y_{pn}) și (y_n) au aceași limită și prin trecere la limită avem:

$$\lim_{n\to\infty}(\frac{1}{n+1} + \frac{1}{n+2} + \cdots + \frac{1}{np}) = \ln p,\ \text{p} \in \mathbb{N}^*.$$

Pentru a arăta convergența șirului (y_n) procedăm astfel, plecăm de la relația:

$x - \frac{1}{x} \leq \ln x \leq x - 1$ pentru x > 0. Dacă trecem pe x în $\frac{n+1}{n}$, obținem:

$$0 < ln\frac{n+1}{n} - \frac{1}{n+1} < \frac{1}{n} - \frac{1}{n+1}$$

Făcând n = 1,2,...,n-1 și adunând i9negalitățile obșinute ajungem la $0 < 1 - a_n < 1 - \frac{1}{n} < 1$

Deci (y_n) este mărginit.1

Apoi din $y_{n+1} - y_n = \ln(n+1) - \ln n - \frac{1}{n+1} = ln\frac{n+1}{n} - \frac{1}{n+1} > 0$ rezultă că (y_n) este crescător.

Elevii vor observa că șirul (x_n) ai cărui termeni reprezintă fragmente din seria armonică poate fi considerat ca punct de plecar5e pentru definirea funcției logartimice.

Exercițiul 3. Folosind exercițiile 1 și 2 definiți logaritmul natural al unui număr natural și apoi funcția logaritm natural ca argument rațional.

<u>*Rezolvare*</u>: Elevii vor găsi următoarele definiții:

1) Prin logaritmul natural al numărului natural p $\in \mathbb{N}^*$ se înțelege numărul real notat cu *ln p* și definit prin formula:
   (1) $\ln p = \lim\limits_{n\to\infty} x_n$
2) Prin logaritmul natural al numărului rational $\frac{p}{q}$ cu p,q $\in \mathbb{N}^*$ se înțelege numărul real notat cu $ln\frac{p}{q}$ și definit prin:
   (2) $\ln\frac{p}{q} = \ln p - \ln q$
3) Prin logarithm natural cu argument rational se înțelege funcția ln: $\mathbb{Q}_+^* \to \mathbb{R}$ care asociază fiecărui $r \in \mathbb{Q}_+^*$ numărul real $\ln r$ definit prin formula (2).

Exercițiul 4. Arătați că:

a) $\ln 1 = 0$
b) $\ln pq = \ln p + \ln q$ $(p, q \in \mathbb{N}^*)$
c) $\ln p^n = n \ln p$ ($p \in \mathbb{N}^*, n \in \mathbb{N}$)
d) $\ln\frac{ps}{qs} = \ln\frac{p}{q}$ $(p, q, s \in \mathbb{N}^*)$
e) Dacă $p \geq q$, cu $p, q \in \mathbb{N}^*$ atunci:

$$\ln\frac{p}{q} = \lim_{n\to\infty}\left(\frac{1}{qn} + \frac{1}{qn+1} + \cdots + \frac{1}{pn}\right)$$

<u>*Rezolvare*</u>:

a) Rezultă din definiție: $\ln 1 = \lim\limits_{n\to\infty}\frac{1}{n} = 0$.

b) Presupunem, spre exemplu, că $p \leq q$. Din definiția $\ln pq$ avem:

$$\ln pq = \lim_{n\to\infty}\left(\frac{1}{n} + \frac{1}{n+1} + \cdots + \frac{1}{npq}\right) =$$

$$= \lim_{n\to\infty}\left(\frac{1}{n} + \cdots + \frac{1}{np}\right) + \lim_{n\to\infty}\left[\frac{1}{np+1} + \cdots + \frac{1}{(np)q}\right] = \ln p + \ln q$$

c) $\ln p^n = n \ln p$ $(p \in \mathbb{N}^*, n \in \mathbb{N})$

$$\ln p^n = \ln p \cdot p \cdots p = \ln p + \ln p + \cdots + \ln p = n\, ln\, p$$

d) $\ln\frac{ps}{qs} = \ln ps - \ln qs = \ln p + \ln s - \ln q - \ln s = \ln p - \ln q = \ln\frac{p}{q}$

e) $\frac{1}{qn} + \cdots + \frac{1}{pn} = \left(\frac{1}{n} + \cdots + \frac{1}{pn}\right) - (\frac{1}{n} + \cdots + \frac{1}{qn})$

trecând la limită obținem:

$$\lim_{n\to\infty}\left(\frac{1}{q_n} + \cdots + \frac{1}{p_n}\right) = \ln p - \ln q \overset{\text{def}}{=} \ln\frac{p}{q}$$

Exercițiul 5. Definiți logaritmul natural al unui număr real pozitiv și funcția logaritm natural de argument real utilizând exercițiul 3.

<u>*Rezolvare*</u>: Vom arăta că oentru orice șir de numere raționale strict pozitive (r_n) convergent la un număr real $x > 0$ șirul (r_n) este convergent și limita sa este independentă de alegerea șirului (r_n) care converge la *x*.

Pentru *x = r* afirmația a fost demonstrată.

Presupunem că $x \in \mathbb{R}\backslash\mathbb{Q}$ și $x > 0$. După teorema de caracterizare a limitei cu șiruri monotone, putem presupune că (r_n) este monoton, deci și șirul $(\ln r_n)$ este monoton. De aici, din proprietățile funcției *ln* cu argument rațional și din mărhinirea șirului (r_n) rezultă că șirul $(\ln r_n)$ este convergent.

Arătăm că șirul $(\ln r_n)$ converge la un număr independent de alegerea șirului (r_n).

Fie (r_n') un șir de numere reale strict pozitive convergent la *x*.

Din $r_n \to x$ și $r_n' \to x$ rezultă $\frac{r_n}{r_n'} \to 1$. Dar $\lim_{n\to\infty} ln\frac{r_n}{r_n'} = \ln 1 = 0$ adică $\lim_{n\to\infty} \ln r_n = \lim_{n\to\infty} lnr_n'$

Elevii vor formula definițiile:

1) Prin logaritmul natural al unui număr real *x* > 0 se înțelege numărul real notat cu *ln x* și definit prin formula: $\ln x = \lim_{n\to\infty} ln\, r_n$.
2) Prin funcția logaritm natural se înțelege funcția ln: $(0,\infty) \to \mathbb{R}$ care asociază fiecărui număr real *x* > 0, numărul natural *ln x* definit mai sus.

   $\ln x = \lim_{n\to\infty} \ln r_n$ unde $r_n \in \mathbb{Q}_+^*$ și $r_n \to x$

Exercițiul 6. Să se demonstreze că:

a) Funcția $\ln x$ este continua pe mulțimea sa de definiție.
b) Funcția $\ln x$ este derivabilă pe mulțimea sa de definiție și $(\ln x)' = \frac{1}{x}$

<u>*Rezolvare*</u> :

a) Fie (x_n) un șir de numere reale strict pozitive convergent la numărul real $x > 0$. După inegalitatea $\frac{x-1}{x} \le \ln x \le x - 1$ avem:

$$\frac{\frac{x_n}{x} - 1}{\frac{x_n}{x}} \le ln\frac{x_n}{x} \le \frac{x_n}{x} - 1$$

Făcând aici $n \to \infty$ obținem $\lim_{n\to\infty} ln\frac{x_n}{x} = \ln 1 = 0$. Deci $\lim_{n\to\infty} lnx_n = \ln x$.

b) Avem: $(\ln x)' = \lim\limits_{h\to\infty} \frac{\ln\,(x+h)-\ln x}{h} = \lim\limits_{h\to 0} \frac{1}{h}\ln\frac{x+h}{h}$, adică

$$\frac{1}{x+h} \le \frac{1}{h}\ln\frac{x+h}{h} \le \frac{1}{h}$$

Făcând aici $h \to 0$ obținem afirmația de demonstrat.

Exercițiul 7. Funcția logaritm natural definită mai sus coincide cu funcția logaritm natural pe care voi o cunoașteți?

<u>*Rezolvare*</u>: Coincidența celor două funcții rezultă din faptul că au aceeași derivată și în $x = 1$ au valori egale.

Exercițiul 8. Folosind proprietățile funcției $\ln x$ definiți funcția exponențială e^x și funcția exponențială a^x.

<u>*Rezolvare*</u>: Știm că funcția $\ln x$ este bijectivă, deci inversabilă, inversa sa se numește funcția exponențială.

Definiții:

1) Prin funcția exponențială cu baza *e* se înțelege funcția e^x: $\mathbb{R} \to \mathbb{R}$ definită ca inversa funcțieiln x.

$$y = \ln x \iff x = e^y$$

2) Prin funcția exponențială cu baza a , $a > 0$ şi a $\neq 1$ se înțelege funcția a^x: $\mathbb{R} \to \mathbb{R}$ definită prin formula:

$$a^x = e^{x \ln a}$$

Exercițiul 9. Arătați folosind definiția de mai sus:

a) Mulțimea de definiția a funcției a^x este $\mathbb{R}$.
b) Mulțimea valorilor funcției a^x este intervalul $(0, \infty)$.
c) Funcția a^x este strict crescătoare dacă $a > 1$ și strict descrescătoare dacă $0 < a < 1$.
d) Funcția a^x este continuă pe $\mathbb{R}$.
e) Funcțiile e^x și a^x sunt derivabile pe $\mathbb{R}$ și $(e^x)' = e^x, (a^x)' = a^x \ln a$.

<u>*Rezolvare*</u>:

a),b) rezultă din definiția funcției a^x.
c) rezultă folosind monotonia funcției logaritm.
d) Funcția a^x este continuă deoarece este strict crescătoare și mulțimea valorilor ei este un interval.
e) $(e^x)' = \lim\limits_{h\to 0} \frac{e^{x+h}-e^x}{h} = e^x \lim\limits_{h\to 0} \frac{e^h-1}{h} = e^x$

$$(a^x)' = \left(e^{x \ln a}\right)' = e^{x \ln a} \cdot \ln a = a^x \ln a$$

BIBLIOGRAFIE

1.Macovei E.și Bantaș Gh. *Lecții de analiză matematică*.Partea I.Iași 1987.
2.Gheorghiu N. *Asupra funcției logaritmice*,G.M și Fizică seria A 1958-1959

Verbul: Modul condițional-optativ (Joc kahoot)

Prof. Larisa-Mihaela Baciu, Școala Gimnazială Nr. 2, Picior de Munte, Boboci Dragodana (Dâmboviţa)

Descriere: Resursa se adresează elevilor din clasa a VI-a și conține o succesiune de 10 itemi prin care sunt exersate noțiunile despre modul condițional-optativ.
Activitatea propusă este ludică, dinamică și atractivă.
Tipul resursei: Joc didactic
Limba resursei: Română
Nivelul: Clasa a VI-a
Disciplina: Limba şi literatura română
Competență generală:
4. Utilizarea corectă, adecvată şi eficientă a limbii în procesul comunicării orale și scrise
Competența specifică vizată prioritar:
4.1.. Utilizarea structurilor sintactice şi morfologice de bază ale limbii române standard pentru înţelegerea şi exprimarea corectă şi precisă a intenţiilor comunicative

1. Forma corectă de condițional-optativ este:
a) mi-ar place
b) mi-ar plăcea
c) mi-a plăcut
d) mi-ai plăcut

2. În enunțul *Aș mai vrea o prăjitură,* verbul este la:
a) modul condițional-optativ, timp prezent
a) modul condițional-optativ, timp perfect
b) modul conjunctiv
c) modul indicativ

3. În enunțul Dacă aș fi mers la munte, aș fi putut să mă dau cu sania, există:
a) un verb la condițional-optativ, timp perfect
b) două verbe la condițional-optativ, timp perfect
c) un verb la modul condițional -optativ, timp prezent
d) două verbe la modul conjunctiv

4. Modul condițional-optativ are:
a) două timpuri
b) patru timpuri
c) un timp
d) șase timpuri

5. Forma corectă de condițional-optativ a verbului *a fi*:
a) ați fi
b) a-ți fii
c) a-ți fi
d) ați fost

6. Completează enunțul Mi-.....să călătoresc cu avionul, adăugând forma corectă de condițional-optativ:

a) am dorit
b) aș dori
c) a spus
d) ai spus

7. Completează enunțul *Ți-.....să mă ajuti,* adăugând forma corectă de condițional-optativ, timp perfect:

a) aș cere
b) aș fi cerut
c) am cerut
d) a cerut

8. Forma corectă de condițional-optativ este:

a) ar dispare
b) ar dispărea
c) am dispărut
d) ai dispărut

9. Forma corectă de condițional-optativ este:

a) aș tace
b) aș tăcea
c) am tăcut
d) ai tace

10. Modul condițional-optativ exprimă:

a) acțiune sigură
b) acțiune posibilă
c) poruncă
d) un îndemn

PRIMĂVARA A SOSIT, FIŞĂ NOUĂ - AM PREGĂTIT! EXERCIŢII PENTRU DEZVOLTAREA VOCABULARULUI

Prof. Merila Carmen Elena - Centrul Scolar Pentru Educatie Incluziva Fagaras, BV

1. Alcătuieşte propoziţii folosind cuvintele următoare:
bucătar, primăvara, copil, dimineaţa, fructe, autobuz.

2. Găseşte cuvintele cu înţeles opus celor din listă:

Mic -
Bun -
Curat -
Tulbure -
Curajos -
Bogat -
Supărare -
Tăcut -
Tânăr -
Bolnav –

3. Găseşte cuvintele cu înţeles asemănător celor din listă:

Veselie -
Îmbrăcăminte -
Zăpadă -
Poză -
Supărat -
Creangă -
Cărare -
Pauză -
Ogradă -
Sfios –

4. Ordonează cuvintele pentru a obţine propoziţii:

a) părul, are, Sorin, scurt;
b) mea, este, mare, casă;
c) sălbatic, animal, ursul, un, este;
d) cer, străluceşte, pe, soarele;

5. Completaţi spaţiile punctate cu unul din cuvintele:

piscină, casă, masă, fereastră, soarele;

Bunicii mei au o …… frumoasă.
……. străluceşte.
Bunicul deschide ……..
Bunica ne cheamă la …….

6. Citeşte textul şi răspunde la întrebări pe marginea acestuia:

Bunica are un singur nepot pe nume Ionuţ. Ionuţ învaţă foarte bine. Acesta vorbeşte frumos bunicii întotdeauna. Cu bunica,Ionuţ nu s-a purtat niciodată urât.
Cum învaţă Ionuţ ?

Cum vorbeşte Ionuţ bunicii ?

Cum nu s-a purtat niciodată Ionuţ cu bunica?

CARTONAȘE NUMERE DE LA 1 LA 10

Profesor învățământ preșcolar Vancsa Laura Carmen
GPP. Nr. 1 Aleșd

Cartonașe cu numere de la 1 la 10, puse în asociere cu animalul sau obiectul cu care acestea se aseamănă.

Acest material este realizat pentru ciclul preșcolar, mai cu seamă grupa mare.

Activitățile desfășurate pe baza acestui material privesc activitățile integrate desfășurate la Grădinița pentru copiii cu program prelungit Bratca, Bihor și îndeosebi activitățile oe domenii experiențiale Domeniul Știință- Activități matematice.

De ce și cu ce scop am realizat acest material?

Fiind primul în care mă aflu în învățământ, am descoperit și am aflat pe propria piele că cei mici sunt precum fluturii care zboară în vazduh. Unii se înalță mai sus decât alții, însă fiecare zboară cât de bine poate.

Fiecare copil este diferit!

Fiecare copil este frumos!

Fiecare copil este special!

Astfel, am constatat că printre copiii de grupă mare există trei copii care știau să numere, să aducă corect numărul de obiecte cerut, însă atunci când exercitam diferite jocuri de punere în corespondență a cantității cu cifra corespunzătoare, situația a fost destul de dificilă.

S-a născut întrebarea: Ce pot eu face pentru acești micuți? Cum pot veni în ajutorul lor?

Am creat cartonașe cu numere de la 1 la 10 puse în asociere cu animalele sau obiectele cu care acestea se aseamănă.

Cartonașele acestea le-am realizat cu ajutorul aplicației Canva. https://www.canva.com/

Cum am reușit să realizez aceste cartonașe?

Am căutat imaginile corespunzătoare pentru ceea ce doream să realizez cu ajutorul aplicației Pinterest. Le-am descărcat în calculator sau pe telefon și am început să le prelucrez cu ajutorul aplicației Canva.

Consider că este un material extrem de util și valoros la clasă, deoarece am observat o evoluție din partea preșcolarilor odată ce am lucrat cu acest material. Adeseori în orice activități desfășurăm, apelez cu încredere la aceste cartonașe fiind afișate în sala de grupă, astfel încât cei mici să poată ajunge la ele și să desfășoare jocurile propuse.

Notă* Nu am găsit pe Google astfel de materiale, decât o altă formă a numerelor, însă nu atât de explicită precum aceste materiale.

Cu ajutorul informațiilor dobândite în cadrul cursului coordonat de către doamna Tanc Mirela, am obținut pentru aceste cartonașe un cod QR, cu ajutorul aplicației https://www.qrcode-monkey.com/.

1

one

2

two

3

three

4

four

5

five

6

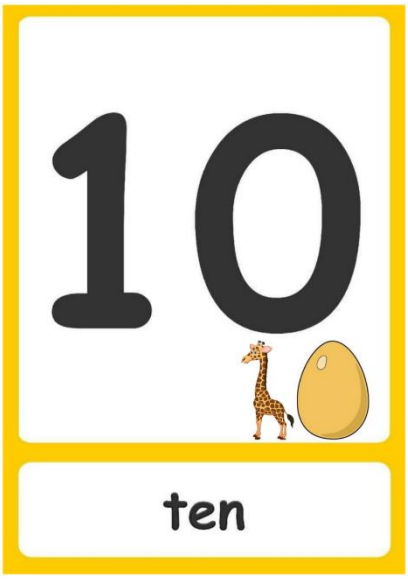

six

7
seven

8
eight

9
nine

10
ten

DOS - ACTIVITATE PRACTICĂ: „FRUNZA“- RUPERE, MOTOTOLIRE, LIPIRE

PROF. ÎNV. PREȘCOLAR: ONCEA MARIA
GRĂDINIȚA P. N. ȘTIUCA

EXEMPLE DE BUNA PRACTICA - ORNAMENTE DE PASTI

Prof. Inv. Primar Barcutean Iulia Georgiana - Scoala Gimnaziala Ovid Densusianu Fagaras

Materiale folosite : oua golite de continut, sarma, panglica, acuarele.
Metode folosite: explicaţia, demonstraţia, munca independentă.
Obiective operaţionale**:**

- să confectioneze produse specifice sarbatorilor , folosind materiale si tehnici variate
- să participe activ şi cu plăcere la desfăşurarea activităţii
- sa stimuleze expresivitatea si creativitatea elevilor in realizarea produselor.
- să realizeze corect operaţiile de lucru, respectând ordinea efectuării lor,
- să lucreze curat şi ordonat, păstrând disciplina în timpul lucrului.

Mod de lucru:
Etapa I**:** -orneaza cu acuarele ouale cu continutul scos, folosind linia si punctul ca element decorativ.

Etapa II: -introdu pe o sarma mai multe oua si prindele in forma de cununa.

Etapa III: -realizeaza dintr-o panglica lunga de 1 metru o fundita si innoad-o pe cununa de oua.

Metode de evaluare: evaluarea continua si orala prin aprecieri verbale, expozitie cu lucrari realizate de elevi cu tema „Sarbatori Pascale”.

MODEL DE BUNĂ PRACTICĂ

Costache Roxana Giorgiana
Școala Gimnazială Crevedia

Disciplina: Învățământ primar
Clasa: a I-a
Categoria de bună practică:
Învățarea prin proiecte
Prezentare:

Această temă a fost abordată și la cursul "Classroom management solutions for Teachers", desfășurat la Florența in perioada 21-26 noiembrie 2022 în cadrul proiectului Erasmus+ , Echitate, diversitate,calitate.

Învățarea prin proiecte reprezintă reprezintă o metodă educațională interactivă și aplicată, care pune accentul pe rezolvarea de probleme, colaborare și aplicarea practică a cunoștințelor. Această abordare își găsește rădăcinile în filosofia educației progresive, care susține că elevii învață cel mai bine atunci când sunt implicați activ în procesul de învățare și când aplică cunoștințele în contexte reale, focalizându-se pe activități practice care să stimuleze imaginația și rezolvarea problemelor.

În proiectul „O căsuță și o poveste”, elevii sunt invitați să-și folosească creativitatea pentru a da viață unei idei. Această metodă are la bază conceptul că învățarea este un proces holistic, în care nu doar cunoștințele teoretice contează, ci și capacitatea de a le aplica într-un context real.

Categoria de bune practici: Învățarea prin proiecte

a) Descriere:

Elevii sunt organizați în echipe, oferindu-le șansa de a-și valorifica abilitățile și de a învăța de la colegii lor. Prima fază a proiectului implică cercetarea și planificarea, unde slevii explorează caracteristicile mediului înconjurător, învață despre design arhitectural și dezvoltă un plan detaliat pentru construcție și poveste.Faza de construcție devine o platformă practică pentru aplicarea cunoștințelor teoretice. Elevii își unesc forțele pentru a construi mediul pentru casuță, învățând nu doar despre arhitectură și inginerie, ci și despre colaborare și rezolvarea problemelor în timp real. Această fază a proiectului devine un laborator de experimentare, unde greșelile devin oportunități de învățare.Simultan cu construcția, elevii sunt implicați în crearea poveștii care să anime mediul creat. Această componentă adaugă un element narativ proiectului, cultivând imaginația și abilitățile de comunicare ale elevilor. Poveștile devin punți între lumea materială și cea imaginară, oferind o experiență holistică de învățare.

Prezentarea finală a proiectelor reprezintă un moment culminant, unde elevii își împărtășesc creațiile cu colegii. Această expoziție celebrează realizările individuale și de grup și stimulează spiritul de comunitate și aprecierea reciprocă.

Impact

Învățarea prin proiecte, exemplificată prin proiectul „O căsuță și o poveste”, se dovedește a fi o metodă captivantă și eficientă. Elevii nu doar asimilează cunoștințe teoretice, ci și le aplică într-un mod creativ și practic. Această abordare nu doar pregătește elevii pentru provocările viitoare, ci și îi înzestrează cu abilitățile necesare pentru a deveni cetățeni activi și creativi în lumea reală.

b) Dovezi (imagini, link-uri, etc)*:

REALIZAREA EDUCAŢIEI ECOLOGICE PRIN ACTIVITĂŢI ŞCOLARE ŞI EXTRAŞCOLARE

Prof.înv.primar: Ivan Ramona-Nicoleta
Școala Gimnaziala " Mircea Eliade", Oltenița, jud.Călărași

Într-o societate în continuă dezvoltare şi modernizare, problemele de mediu trebuie să fie o preocupare permanentă a fiecăruia dintre noi. Trebuie să ne facem timp şi să ascultăm strigătul disperat al Terrei: „Preţuieşte-mă şi iubeşte-mă, omule, fiindcă toate frumuseţile mele, pădurile, văile şi izvoarele, cărările şi crestele, piscurile cu toate vieţuitoarele şi florile ţi le dăruiesc, să te bucuri de ele, să devii mai puternic, mai generos, mai bun!" şi să conştientizăm faptul că viitorul Planetei Albastre depinde doar de noi.

Problemele majore care frământă omenirea în prezent, cu privire la resursele de hrană, explozia demografică, poluare, criza energetică, productivitatea ecosistemelor, protecţia şi amenajarea mediului, reprezintă numai o parte din preocupările contemporane pe care educaţia ecologică trebuie să le abordeze.

Educaţia ecologică trebuie să înceapă încă de la cele mai fragede vârste, în familie, prin exemplul pe care părinţii îl dau copiilor: colectează selectiv deşeurile menajere, reciclează, economisesc apa şi electricitatea, folosesc mijloacele de transport în comun mai mult decât autovehiculul propriu.Acum se formează o conştiinţă ecologică şi o gândire ecologică despre natură, din care rezultă o comportare atentă şi corectă faţă de ea. Astfel, educaţia ecologică îi ajută pe copii să înţeleagă influenţa comportamentului lor asupra calităţii mediului şi formează sentimentul responsabilităţii, valori şi atitudini necesare construirii unei societăţi durabile.

Problemele de mediu pot fi abordate şi la nivelul instituţiei şcolare, atât în cadrul disciplinelor şcolare, cât şi prin intermediul activităţilor extracurriculare şi extraşcolare, prin implementarea unor proiecte şi programe sau prin discipline opţionale transcurriculare. În cadrul lecţiilor, în funcţie de caz, se pot aborda probleme de ecologie care au valenţe informaţionale şi corelative multiple şi devin eficiente dacă au constanţă şi atractivitate.

Obiectivele educaţiei ecologice vizează în egală masură cunoştinţele, achiziţia de atitudini, clarificarea valorilor şi demersul practic. Ele prognozează să dezvolte instrumente de analiză, reflecţie şi acţiune pentru a înţelege, preveni şi corecta neajunsurile provocate mediului.

Obiectivele pe care educaţia ecologică le îndeplineşte se îndreaptă spre cinci direcţii:

- Conştientizarea, înţelegerea problemelor mediului, sensibilizarea faţă de întreg mediul dezvoltarea abilităţilor de a pricepe şi de a deosebi stimulentele, de a procesa, rafina şi extinde aceste percepţii;
- Cunoaşterea, înţelegerea de bază privind funcţionarea mediului, interacţiunea oamenilor cu mediul şi despre cum apar şi cum pot fi rezolvate problemele legate de mediu;
- Atitudinea, achiziţionarea unui set de valori şi sentimente de grijă pentru mediu, motivaţia şi devotamentul de a participa la menţinerea calităţii mediului;

- Deprinderi, abilităţile necesare identificării şi investigării problemelor mediului şi de a contribui la rezolvarea problemelor acestuia;
- Participarea, utilizarea cunoştinţelor şi abilităţilor dobândite, în vederea unor acţiuni pozitive şi bine gândite care vor conduce la rezolvarea problemelor mediului

În perspectiva şcolară, elevul trebuie ajutat:

- să înţeleagă că omul este inseparabil de mediul său şi că acţiunile sale negative au consecinţe asupra mediului ;
- să obţină cunoştinţe de bază necesare soluţionării problemelor mediului său imediat;
- să analizeze responsabilităţile care revin individului şi grupului, să se angajeze în obţinerea cooperării pe linia rezolvării unor probleme.

Iată câteva exemple de modalităţi şi mijloace de includere a problemelor de mediu în cadrul diferitelor activităţi extracurriculare şi extraşcolare şi a proiectelor şi programelor pe teme de educaţie ecologică organizate la nivelul şcolii noastre în cadrul proiectului „ECO-ul NATURII ”,desfășurat în “ SĂPTĂMÂNA VERDE”

- ❖ Acţiuni de ecologizare şi colectare selectivă a deşeurilor;
- ❖ Acţiuni de conştientizare a comunităţii locale privind problemele de mediu, prin împărţirea de fluturaşi, pliante, afişe;
- ❖ Acţiuni de plantare de flori și puieți în grădina din curtea școlii;
- ❖ Confecţionarea şi amplasarea căsuţelor pentru păsări;
- ❖ Expoziţii de fotografie sau desene pe teme ecologice;
- ❖ Concursuri de creaţie literară pe teme ecologice;
- ❖ Expoziţii tablouri confecţionate din materiale ecologice (lână, bumbac, seminţe, paie, frunze, flori, scoarţă de copac, pietre, scoici, nisip,)
- ❖ Carnavalul ECO – prezentarea unor costume confecţionate de copii din materiale reciclabile (plastic, hârtie, pet-uri, doze de aluminiu, etc.);

Prin participarea la Proiectul educaţional “Eco –ul Naturii” şcoala face de fapt un schimb de idei pe teme ecologice, constituind totodată o punte de legătură între grădiniţe şi şcoli din ţară. În cadrul acestui program ne putem promova propriile noastre idei, acţiuni, propriile noastre proiecte, dar şi învăţăm din experienţa altora. Proiectul” Eco –ul Naturii” este de fapt o mare familie în care învăţăm unii de la alţii şi unde se promovează efortul fiecăruia, fie mic sau mare, de a proteja mediul, folosind material reciclabile la construirea unor jucării, tablouri, obiecte de decor sau chiar îmbrăcăminte.

În rândul copiilor s-a dezvoltat capacitatea de a relaţiona cu mediul, de a identifica problemele şi de a enunţa soluţii de intervenţie în vederea protejării mediului înconjurător.

Părinţii trebuie să-şi înveţe copiii să acţioneze cu respect faţă de mediu, iar copiii trebuie să-şi înveţe părinţii să iubească şi să protejeze natura. Cu toţii valorifică deşeurile reciclabile, curăţă şi amenajează spaţiul verde din jur.

Educaţia ecologică cultivă şi un sistem de valori. Copiii se maturizează, sistemul de valori pe care ei îl promovează influenţează opţiunile şi deciziile pe care ei le iau referitor la toate aspectele vieţilor lor, inclusiv problemele de mediu. Valorile aduc de asemenea consistenţă vieţii unei persoane, ceea ce o ajută să realizeze un concept mai bun despre sine. Calitatea mediului se reflectă direct în vieţile elevilor şi a familiilor lor.

De aceea acordăm o atenţie deosebită parteneriatului cu familia. Familia este partenerul tradiţional al şcolii, dar în condiţiile numeroaselor schimbări care au loc în societate, familia contemporană a suferit schimbări de statusuri şi roluri. Părinţii sunt cei care trebuie determinaţi să înţeleagă importanţa formării comportamentului ecologic încă de timpuriu. De aceea ,am solicitat sprijinul părinţilor de a participa la toate activităţile desfăşurate, de a se implica activ la organizarea şi desfăşurarea acestora. Şi nu mică ne-a fost bucuria că am găsit calea de a ajunge la sufletul lor, de a putea să ne bucurăm împreună la toate activităţile desfăşurate.

Interacţiunea copil-mediu oferă mijloacele cele mai eficiente în educarea intelectuală a copiilor, în formarea unei personalităţi armonioase şi creatoare, în formarea comportamentului ecologic a viitorului cetăţean capabil să-şi exercite în mod responsabil rolurile cu care societatea îl va investi.

Dintre multitudinea de mijloace prin care se realizează interacţiunea copil-mediu un loc important îl ocupă excursiile tematice care au ca scop cunoaşterea de către copii a unor arii protejate şi necesitatea protejării acestor arii. Prin excursiile tematice copiii sunt învăţaţi să surprindă frumuseţea naturii şi rolul ei în viaţa omului. Copiii vor învăţa să protejeze şi să păstreze aceste bogăţii oferite de natură, vor învăţa că de ei depinde calitatea vieţii pe Pământ în viitor. Împreună trebuie să sădim în sufletele copiilor o sămânţă de bunătate pentru ca în viitor oamenii să fie mai toleranţi şi mai atenţi la cei din jur, să sădim o sămânţă de credinţă ca peste ani, chiar de este soare sau plouă, să nu uităm că Dumnezeu este scutul nostru de fiecare zi, să semănăm o sămânţă de dragoste şi frumos pentru ca în viitor să trăim în armonie. Sămânţa semănată în sufletele copiilor va rodi peste ani. Datoria noastră, a educatorilor de azi şi de mâine, este de a transmite atât copiilor, cât şi comunităţii în care locuim următorul mesaj: „viitorul omenirii este în mâinile noastre”.

În concluzie, şcoala are menirea de a organiza si desfăşura o vie şi susţinuta activitate privind educaţia ecologică si protecţia mediului, iar elevii sub îndrumarea cadrelor didactice pot şi trebuie să formeze apărătorii naturii. Adevarata educaţie ecologică işi va atinge scopul numai atunci când va reuşi ca elevii –cetăţenii de mâine- să fie convinşi de necesitatea ocrotirii naturii şi să devină factori activi în acţiunea de conciliere a omului cu natura.

Bibliografie:

Breben, S., Niţu A., Tuturugă M., Mascota Eco te învaţă!, Ed. Decesfera, Bucureşti, 2007.
Cucoş, Constantin, Psihopedagogie, Ed. Polirom, Iaşi, 1998
Dumitrescu, F., Stănculescu, C., Natura pe înţelesul copiilor, Editura Carminis, Piteşti, 1998;

SĂPTĂMÂNA VERDE
COLȚUL VERDE ÎN CLASA MEA

ECO-ul NATURII

Școala Gimnazială "Mircea Eliade", Oltenița
ECO-ul NATURII
SĂPTĂMÂNA VERDE
(24-28 aprilie 2023)
Viitorul planetei e în mâinile noastre!
Director,
prof.Coman Lenuța
Coordonator proiecte și programe
prof.Ivan Ramona-Nicoleta

Viitorul planetei e în mâinile noastre

TEST DE EVALUARE SUMATIVĂ

Prof. Pavel Elena
Școala Gimnazială „Miron Costin”, Galați

Unitatea de învățare: *„Rapoarte și proporții. Mărimi direct și invers proporționale”*
Clasa a VI-a

- *Toate subiectele sunt obligatorii. Se acordă 10 puncte din oficiu.*
- *Timpul de lucru este de 50 de minute.*

SUBIECTUL I - Pe foaia de test scrieți numai rezultatele: (20 puncte)

5p **1)** Între mulțimile de numere $\{24, 40\}$ respectiv $\{6, 10\}$ se stabilește o proporționalitate .....

5p **2)** Între mulțimile de numere $\{15, 20\}$ respectiv $\{8, 6\}$ se stabilește o proporționalitate .....

5p **3)** Dacă 6 caiete costă 30 lei, atunci 8 caiete de același tip, vor costa .... lei

5p **4)** Probabilitatea ca, aruncând un zar, să obținem o față pe care este scris un număr impar este .....

SUBIECTUL II - Stabiliți valoarea de adevăr a următoarelor propoziții: (15 puncte)

5p **1)** Dacă o lucrare este terminată de 18 muncitori în 20 de ore, atunci 40 de muncitori vor termina lucrarea în 9 ore. ***Adevărat*** ☐ ***Fals***

5p **2)** Conform tabelului următor, între mărimile din tabel se stabilește o proporționalitate directă.

Distanța (km)	210	350	490	640
Timpul (ore)	3	5	7	8

Adevărat ☐ ***Fals***

5p **3)** Dacă latura unui pătrat se mărește de trei ori, atunci aria sa se va mări de șase ori.

Adevărat ☐ ***Fals***

SUBIECTUL III - Alegeți varianta corespunzătoare rezultatului corect: (15 puncte)

5p **1)** Dacă numerele raționale pozitive a și b sunt invers proporționale cu numerele 4 și 9, atunci:

A. $a > b$ **B.** $a < b$ **C.** $a = b$ **D.** a și b nu pot fi comparate

5p **2)** Suma de 1200 lei este împărțită în parți direct proporționale cu numerele $6, 8, 10$. În urma acestei împărțiri, suma cea mai mare care poate fi obținută este:

A. 600 lei **B.** 500 lei **C.** 400 lei **D.** 300 lei

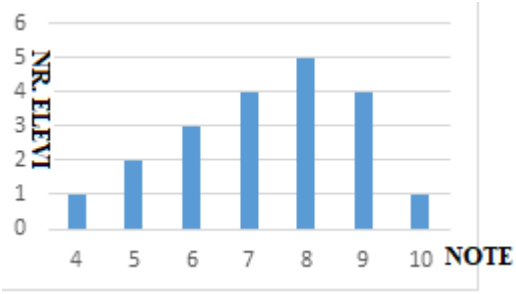
5p **3)** Într-o urnă sunt 12 bile roșii, 8 bile galbene, 16 bile albastre și 4 bile verzi. Raportul $\frac{2}{5}$ reprezintă probabilitatea ca, extrăgând la întâmplare o bilă, aceasta să fie de culoare:

A. roșie **B.** galbenă **C.** albastră **D.** verde

SUBIECTUL IV - Pe foaia de test scrieți rezolvările complete: (40 puncte)

10p **1)** Să se determine toate numerele naturale de forma $\overline{ab}$, știind că a și b sunt direct proporționale cu numerele 3 și 2.

10p **2)** În figura alăturată este o diagramă ce reprezintă repartiția notelor obținute de elevii clasei a VI-a în urma unui test la matematica. Notând cu m media clasei la test, arătați că $7,1 < m < 7,2$

10p **3)** Într-o cutie sunt 40 de bomboane, unele cu ciocolată și altele cu marțipan. Știind că probabilitatea ca alegând o bomboană din cutie, aceasta să fie cu ciocolată este 0,6 să se afle câte bomboane sunt de fiecare fel.

10p **4)** Se consideră numerele naturale nenule x, y, z care sunt direct proporționale cu numerele $0,(3); 0,2; 0,1(6)$. Să se demonstreze că $x + 2z$ este divizibil cu 10.

BAREM DE EVALUARE ŞI DE NOTARE

- **Se acordă 10 puncte din oficiu. Nota finală se calculează prin împărţirea la 10 a punctajului total obținut pentru lucrare.**
- **Pentru orice soluţie corectă, chiar dacă este diferită de cea din barem, se acordă punctajul corespunzător.**
- **Nu se acordă fracţiuni de punct, dar se pot acorda punctaje intermediare pentru rezolvări parţiale, în limitele punctajului indicat în barem.**

I.1	**directă**	**5p**
I.2	**inversă**	**5p**
I.3	**40 lei**	**5p**
I.4	$\frac{1}{2}$	**5p**
II.1	***Adevărat***	**5p**
II.2	***Fals***	**5p**
II.3	***Fals***	**5p**
III.1	**A**	**5p**
III.2	**B**	**5p**
III.3	**C**	**5p**
IV.1	$\frac{a}{3} = \frac{b}{2} = k, \quad k \in \mathbb{N}^* \Rightarrow a = 3k \; ; \; b = 2k$	**5p**
	Cum a, b sunt cifre, sunt posibile doar valorile $k \in \{1,2,3\}$	**3p**
	Obținem $\overline{ab} \in \{32,64,96\}$	**2p**

IV.2	$m=\dfrac{1\cdot 4+2\cdot 5+3\cdot 6+4\cdot 7+5\cdot 8+2\cdot 9+1\cdot 10}{1+2+3+4+5+2+1}$	**4p**
	$m=\dfrac{128}{18}=\dfrac{64}{9}=7,(1)$	**4p**
	$7,1<7,(1)<7,(2)$	**2p**
IV.3	Notăm c nr. de bomboane cu ciocolată și m nr. de bomboane cu marțipan $c+m=40$	**2p**
	$p_c=\dfrac{c}{40}$, unde p_c reprezintă probabilitatea ca, alegând o bomboană din cutie, aceasta să fie cu ciocolată	**3p**
	$\dfrac{c}{40}=0,6=\dfrac{6}{10}\Rightarrow c=\dfrac{6\cdot 40}{10}=24$	**4p**
	$m=40-24=16$	**1p**
IV.4	$0,(3)=\dfrac{3}{9}=\dfrac{1}{3}$ $\dfrac{2}{10}=\dfrac{1}{5}$ $0,1(6)=\dfrac{16-1}{90}=\dfrac{15}{90}=\dfrac{1}{6}$ $\dfrac{x}{\frac{1}{3}}=\dfrac{y}{\frac{1}{5}}=\dfrac{z}{\frac{1}{6}}\Rightarrow 3x=5y=6z$	**3p** **2p**
	$3x=5y\Rightarrow 3x\vdots 5\Rightarrow x\vdots 5\ (1)$	**1p**
	$3x=6z\Rightarrow x=2z\Rightarrow x\vdots 2\ (2)$	**1p**
	Din (1) și (2) rezultă $x\vdots 10\ \ (3)$	**1p**
	$6z=5y\Rightarrow 6z\vdots 5\Rightarrow z\vdots 5\Rightarrow 2z\vdots 10\ (4)$	**1p**
	Din (3) și (4) rezultă $x+2z\vdots 10$	**1p**

Concursul de limba şi literatura română „Cuvinte potrivite”
Clasa a V-a- faza locală

Prof. Glavaschi Romica
Școala Gimnazială Nr.7, Galați

- **Toate subiectele sunt obligatorii.**
- **Timp de lucru: 2 ore**
- **Se acordă 10 puncte din oficiu și 10 puncte pentru redactarea și aspectul întregii lucrări. Total: 100 puncte**

Citește, cu atenție, următorul text și rezolvă cerințele date:

„Băiatul se numea Bănică, iar căţelul, pentru că fusese prins de două ori cu botul într-o cratiţă, primise porecla Tocănel.

Era în februarie, ninsese o zi şi o noapte – acum zăpezile acopereau geamul până la două palme de marginea de sus a cercevelelor – şi ei şedeau în odaie: Bănică în pat, iar Tocănel lângă uşă vârât într-un ciorap de lână, căruia băiatul îi deşirase laba, transformându-l astfel într-un costum, pe care căţelul îl privea cu mândrie ori de câte ori ieşea afară la aer. Soba frigea – ardeau în ea lemne de brad cu miros de cetină – şi undeva, într-o spărtură a peretului, cânta un greier, parcă bătându-şi joc de vântul care gonea pe sub streşini, răsucind zăpada şi aruncând-o peste coama salcâmilor.

- Tocănel, zise Bănică, ţinând ochii închişi, moleşit de căldură, spune-i ticălosului să tacă!

- Eh, dac-aş şti unde e! făcu Tocănel.”

(Fănuş Neagu, ***Târziu, când zăpezile sunt albastre***)

A. Nivelul lexical

1. Identifică în textul dat o pereche de antonime. 4p

2. Scrie un sinonim pentru cuvintele subliniate: ”... şi undeva, într-o spărtură a peretului, cânta un greier, parcă bătându-şi joc de vântul care gonea pe sub streşini, răsucind zăpada şi aruncând-o peste coama salcâmilor.
4p

3. Foloseşte, în două propoziţii alte sensuri ale cuvintelor: *palme, coama* . 4p

4. Alcătuieşte familia lexicală a cuvântului *băiat* (4 termeni). 4p

5. Găseşte cuvinte care aparţin câmpului semantic al

locuinţei.....4p

B. Nivelul fonetic

6. Precizează numărul de litere și de sunete: *frigea, marginea* 4p
7. Precizează vocalele și semivocalele din cuvintele: *băiatul, şedeau*
4p
8. Precizează valoarea fonetică a sunetului *e* în cuvântul *Deleanu.*
4p
9. Transcrie din text un cuvânt monosilabic și unul plurisilabic.
4p
10. Desparte în silabe cuvintele: *februarie, cercevelelor, ieşea, răsucind*
4p

C. Nivelul morfo-sintactic

11. Menţionează modul şi timpul verbelor: *era, deşirase, spune!, făcu.* 4p
12. Identifică funcția sintactică a cuvintelor: *zăpezile, a cercevelelor* 4p
13. Transformă propoziția simplă ”Soba frigea” în propoziție dezvoltată. 4p
14. Alcătuiți două propoziții în care cuvântul *căţel* să fie atribut şi subiect 4p
15. Scoate, din text, câte un substantiv articulat cu articol hotărât și unul articulat cu articol nehotărât.
4p

D. Nivelul de înţelegere şi de interpretare

16. Transcrie două cuvinte care sugerează timpul şi spaţiul unde se desfăşoară acţiunea.
4p
17. Precizează motivul pentru care cățelul se numea Tocănel 4p
18. Scrie o idee principală din textul dat. 4p
19. Explicați, în 2-4 rânduri, înțelesul fragmentului: *undeva, într-o spărtură a peretului, cânta un greier, parcă bătându-şi joc de vântul care gonea pe sub streşini 8p*
20. În minimum 100 de cuvinte, imaginează-ți că ai primit un obiect magic. Scrie un text narativ ficțional în care să povestești ce s-a întâmplat înainte de a primi obiectul magic, după ce l-ai primit și cum s-a încheiat aventura ta.
12p

Concursul de limba şi literatura română „Cuvinte potrivite”
Clasa a V a-faza locală
Barem de corectare

1. De exemplu: *zi, noapte*.....4p
2. De exemplu: gaură, bătea/ vâjâia.....4p
3. De exemplu: Am primit palme de la viaţă. Coama calului este de admirat.....4p
4. De exemplu: băieţel, băietan, băieţesc, băieţoi…….....4p
5. odaie, perete, soba, geam, uşa, pat..... 4p
6 *frigea- 6 litere, 5 sunete;, marginea -8 litere, 8 sunete* 4p
7.băiatul- vocale: ă, a, u; semivocala; i
şedeau- vocale:e,a;
semivocale:e,u.....4p
8. *e - vocală(în prima silaba), semivocală (în silaba a doua)*…….....4p
9. De exemplu: *brad/care; miros/cetina/zăpada*.....4p
10. *fe-bru-a-ri-e, cer-ce-ve-le-lor, ie-şea,ră-su-cind*
.....4p
11 *era- indicativ, imperfect; deşirase-indicativ, mai mult ca perfect; spune!-imperativ; făcu-* indicativ, perfect simplu;.....4p
12 *zăpezile- subiect simplu; a cercevelelor* – atribut substantival.....
.4p
13. De exemplu : Soba frigea tare..... 4p
14. De exemplu: Coada căţelului m-a atins. Căţelul este jucăuş..... 4p
15. De exemplu : căţelul/ băiatul; un greier/ o cratiţă……. 4p
16. Indici temporali: în februarie*;* indici spaţiali: in odaie
…..... 4p
17.. Pentru că fusese prins de două ori cu botul într-o cratiţă, căţelul primise porecla Tocănel.....
. 4p

18 De exemplu: Bănică şi Tocănel şedeau în odaie.....4p
19. Explicarea, în 2-4 rânduri, a înțelesuui fragmentului..... 6p
20. Se acordă 8 puncte pentru conţinut şi 4 puncte pentru redactare …….....12p

MNEMOTEHNICI VIZUALE

Prof. înv. primar Bota Gabriela Alina
Școala Gimnazială Nadeș
Jud. Mureș

Mnemotehnica reprezintă o culegere de strategii și metode care facilitează, potențează și îmbunătățesc procesul de asimilare, învățare și memorare, extinzându-se de la modalitatea în care parcurgi un material informational astfel încât să dobândești o comprehensivitate exhaustivă, până la felul în care structurezi conţinutul vizat într-o manieră cât mai accesibilă. Tehnicile pe care le presupune vin în întâmpinarea nevoilor elevilor care manifestă dificultăți în sedimentarea, ierarhizarea sau clasificarea elementelor pe care vor să le asimileze, profesorul fiind la rândul său dator să le servească cât mai multe tertipuri. Este important totodată ca înainte de a le pune la îndemâna elevilor, aceștia să distingă cu luciditate conceptul de simbol și cel de substanță, fiind accesibil să creezi imagini pentru anumite tipuri de informații, dar dificil în cazul altora. Este ușor să realizezi o reprezentare imagistică conectoare pentru o noțiune faptică sau haptică, însă procesul devine mai anevoios în momentul în care survine o informație de ordin abstract.

Vom descrie și explica cinci metode de antrenament al memoriei:

1. **Metoda sistemului asocierii numerice**

Asocierea cifrelor cu obiecte concrete, ușor de vizualizat și implicit de identificat:

- Un obiect al cărui nume rimează cu cifra: zero – dero, unu – săpunu, doi – pisoi
- Un obiect a cărui formă arată similar cu cifra: zero – gaură, unu – lumânare, doi – lebădă
- Un obiect al cărui înțeles e asociat cu cifra: 3 – o tricicletă, 4 – un trifoi cu patru foi, 5 – degetele de la o mână

2. Metoda poveștii sau a poeziei

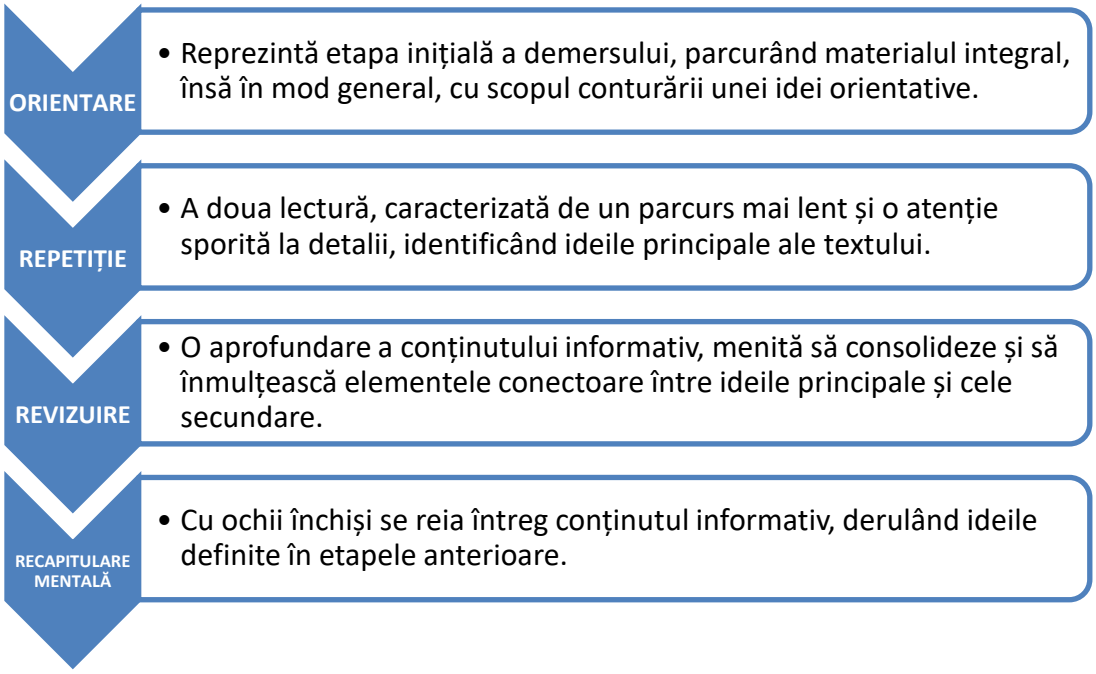
Având în vedere că memoria colectează mult mai repede informațiile care au sens și legături între ele, în cazul unei liste de termeni care urmează a fi asimilați, este benefic procesul de punere în scenă în interiorul unei singure fraze întreaga suită de elemente sau inserate într-o strofă. Astfel, chiar dacă informația este plictisitoare, nuanțele conferite de modul personal în care o asamblăm o pot învălui într-o estetică mult mai interesantă pentru intelect, receptarea fiind de asemenea facilitată.

Exemplu: Memorarea caracteristicilor subtantivului:

FRAZĂ	POEZIE
Substantivul se plimbă pe aleea unui caz la care încercă să-i găsească numărul de pe ușă, având multe de acest gen.	Substantivul e viteaz, Are gen, număr și caz, Este bun de analizat Și ușor de identificat. Dacă e propriu sau comun Imediat am să vă spun.

3. Metoda ORRM

Desemnând un acronim reprezentat de patru secvențe succesive care te ghidează spre a identifica și memora ideile esențiale ale unui text. Concretizând, după patru parcurgeri ale unui conținut informativ retenția substanței este asigurată într-un mod eficient.

4. Metoda Cicero (Palatul memoriei)

Amplasarea elementelor noi într-un cadru familial, proiectat prin intermediul minții (camera personală: pe ușă, pe geam, pe pat; casa: în cameră, în bucătărie, în baie; curtea: în foișor, pe alee, în garaj) este dovedită a fi o metodă eficientă de memorare, conectorii subiectivi fiind cei care asigură succesul întipăririi.

5. Metoda pictogramelor

Presupune identificarea cuvintelor cheie și asocierea fiecăruia cu câte o pictogramă simplă (un măr , o stea , o inimă), iar apoi parcurgerea materialului utilizând simbolurile stabilite. (se pretează cu precădere elevilor de gimnaziu sau liceu)

Antrenamentul pentru memorie cât și identificarea unei metode eficiente ajută elevii atât în registrul randamentului școlar, garantând îmbunătățirea performanțelor, cât și pentru a răspunde solicitării vieții moderne, dobândind buna calitate de a-și aminti liste, zile de naștere, sarcini… contracarând lapsusurile și învingând fenomenul uitării.

Bibliografie:

Michelon Pascale, *Antrenament pentru memorie*, Editura Litera, București, 2017;

Marzano, J. Robert, *Arta și știința predării*, Editura Trei, București, 2015;

Povestea bulbului

Manea Imola Andrea Școala Gimnazială Emil Drăgan Ungheni,
Structura: Grădinița cu Program Normal Morești
Târgu Mureș

A fost odată ca niciodată un bulb micuț, nu prea arătos, care trăia cu alți bulbi într-o ladă de lemn în pivniță.
Bulbul nostru, mai special de felul lui, voia să știe cine este el și de ce există, adică ce menire are el pe lume.

Într-o zi când povesteau bulbii între ei, bulbul nostru mic a auzit un lucru care l-a speriat foarte tare. Un bulb, care era considerat cel mai deștept dintre toți, le povestea că la primăvară o să ajungă cu toți sub pământ, și o să arunce peste ei gunoi de grajd, care miroase îngrozitor.
Bulbul mic, era speriat, nu mai înțelegea nimic. Știa doar un singur lucru: El NU voia să ajungă sub pământ.
-Eu nu vreau să ajung sub pământ! Îmi este frică de întuneric, și ce o să se întâmple cu mine, după ce o să fiu plantat?
- Cu timpul, vei deveni o floare! – spunea bulbul cel deștept.
- Nu, nu , nu! – striga bulbul speriat. Și dacă o să fiu o floare urâtă? Toată lumea o să râdă, de mine! Copiii mă vor rupe, și mă voi ofili! Nu vreau asta!
Și cu asta, bulbul cel mic s-a rostogolit afară din ladă, apoi din pivniță, până când a ajuns în grădină.
În grădină s-a întâlnit cu o păsărică, care aduna niște firmituri de pe jos.
- Salut, tu cine ești?
- Eu sunt o pasăre.
- Și tu o să ajungi sub pământ? –întreba micuțul bulb.
- Nu! – răspundea păsărica.
- Atunci care este rostul tău în viață?
- Nu știu exact! Stau pe copac, și cânt toată ziua, încerc să înveselesc natura și oamenii cu cântecul meu!
- Frumos țel în viață! –spunea bulbul și s-a rostogolit mai departe. Încerca și el să cânte, dar nu prea reușea, până când s-a întâlnit cu o râmă.
- Salut, tu cine ești?
- Eu sunt o râmă.
- Și tu știi să cânți?
- Nu, eu nu știu să cânt.
-Atunci care este scopul tău în viață?

-Noi, râmele, săpăm pământul, ca plantele să crească mai ușor, și noi suntem mâncarea preferată a păsărelor.
- Interesant, spunea bulbul. Și cât de ușor îți accepți soarta, să stai și să sapi toată viața sub pământ, și că oricând poți să fi mâncată de o pasăre.....și se rostogolea mai departe.
La un moment dat, bulbul mic a obosit și s-a oprit la soare să se odihnească. Dintr-o dată se auzea un sunet ciudat: Bzzzzz, Bzzzzzz.....era o albinuță, care s-a așezat chiar pe bulb.
- Salut, tu cine ești?
- Eu sunt o albină.
- Și tu ce scop ai în viață?
- Noi, albinele polenizăm florile, ca acestea să se înmulțească și să facă lumea mai colorată, mai veselă și mai frumoasă! – răspundea albina.
- Interesant, se gândea bulbul: florile fac lumea mai veselă, mai frumoasă. Dar deja era prea obosit, și cum razele soarelui au încălzit pământul, micul nostru bulb a adormit. S-a trezit la glasul vesel al copiilor. A vrut să se rostogolească, să vadă copiii, dar numai le auzea glasul lor: „ *În fiecare zi le vom uda, vom avea o grădină cu flori frumoase!”* – strigau copiii. A vrut să se miște, dar se simțea mai puternic, avea rădăcini puternice în pământ, iar deasupra o tulpină verde, cu un boboc mic.

Și-a dus aminte, de ce i-a spus albinuța. Și-a dat seama care este rostul lui în viață; să fie o floare frumoasă, parfumată care să înveselească și să aducă o pată de culoare în viața oamenilor.

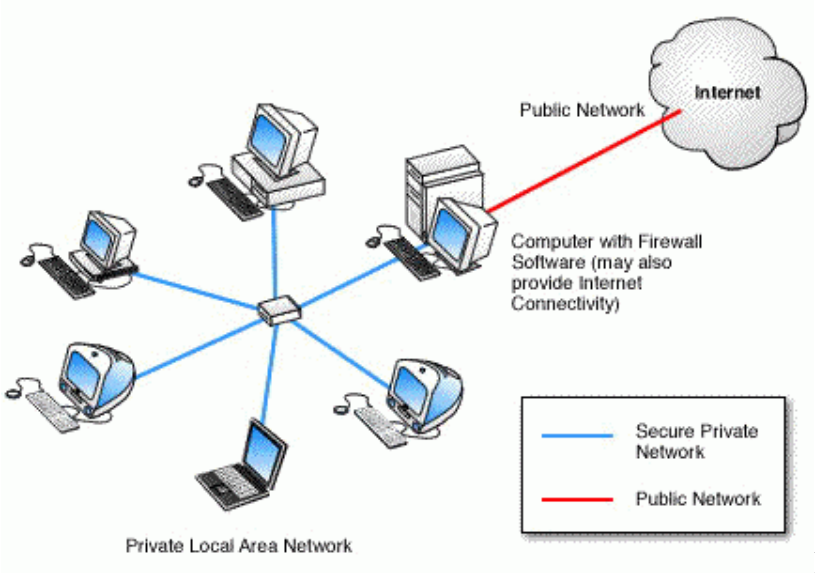
Protecţia reţelelor de calculatoare. Firewall

Prof. Păvălan Anca Felicia
Liceul Tehnologic ”Petre Baniță”-Călărași, Dolj

Un firewall poate ţine la distanţă traficul Internet cu intenţii rele, de exemplu hackerii, viermii şi anumite tipuri de viruşi, înainte ca aceştia să pună probleme sistemului. În plus, un firewall poate evita participarea computerului la un atac împotriva altora, fără cunoştinţa utilizatorului. Utilizarea unui firewall este importantă în special dacă există conexiune permanentă la Internet.

Un firewall este o aplicaţie sau un echipament hardware care monitorizează şi filtrează permanent transmisiile de date realizate între PC sau reţeaua locală şi Internet, în scopul implementării unei "politici" de filtrare. Această politică poate însemna:

- protejarea resurselor reţelei de restul utilizatorilor din alte reţele
- controlul resurselor pe care le vor accesa utilizatorii locali.

Firewall Software

De fapt, un firewall, lucrează îndeaproape cu un program de routare, examinează fiecare pachet de date din reţea (fie cea locală sau cea exterioară) ce va trece prin serverul gateway pentru a determina daca va fi trimis mai departe spre destinaţie. Un firewall include de asemenea sau lucrează împreună cu un server proxy care face cereri de pachete în numele staţiilor de lucru ale utilizatorilor. În cele mai întâlnite cazuri aceste programe de protecţie sunt instalate pe calculatoare ce îndeplinesc numai această funcţie şi sunt instalate în faţa routerelor.

Există doua metode de blocare a traficului folosite de firewall-uri. Astfel, un firewall permite orice fel de trafic atâta timp cât nu este îndeplinită o anumită condiţie sau blochează traficul atâta timp cât nu este îndeplinită o condiţie. Paravanele de protecţie pot să se ocupe de tipul de trafic sau de adresele şi porturile sursei sau destinaţiei. Acestea pot să folosească un set de reguli pentru analizarea datelor aplicaţiilor pentru a determina dacă traficul este permis. Felul în care un firewall determină ce trafic este permis depinde de stratul reţelei (network layer) la care operează..

Soluţiile firewall se împart în două mari categorii: prima este reprezentată de soluţiile profesionale hardware sau software dedicate protecţiei întregului trafic dintre o reţea şi Internet, iar cea de a doua categorie este reprezentată de firewall-urile personale dedicate monitorizării traficului pe calculatorul personal.

Utilizând o aplicaţie din cea de a doua categorie se pot preîntâmpină atacurile venite din partea celor care încearcă să acceseze prin mijloace mai mult sau mai puţin ortodoxe resurse de pe PC-ul utilizatorului. În situaţia în care este disponibilă o conexiune la Internet, un firewall personal va oferi un plus de siguranţă transmisiilor de date. Cum astăzi majoritatea utilizatorilor tind să schimbe clasica conexiune dial-up cu modalităţi de conectare mai eficiente (cablu, ISDN, xDSL sau telefon mobil), pericolul unor atacuri reuşite asupra sistemului conectat la internet creşte. Astfel, mărirea lărgimii de bandă a conexiunii la Internet facilitează posibilitatea de "strecurare" a intruşilor nedoriţi.

Astfel, un firewall este folosit pentru doua scopuri:

- pentru a păstra în afara reţelei utilizatorii rău intenţionaţi (viruşi, viermi cybernetici, hackeri, crackeri)
- pentru a păstra utilizatorii locali (angajaţii, clienţii) în reţea

Tehnologia firewall se bazează pe folosirea porturilor. Porturile nu sunt altceva decât nişte numere plasate într-un anumit loc bine definit în pachetul de date. Fiecare aplicaţie foloseşte anumite porturi deci anumite numere .

BIBLIOGRAFIE

- Dumitru, George *Programe Antivirus* Ed. Teora 1997
- Victor Valeriu Patriciu *Criptorafia şi securitatea reţelelor de calculatoare* Ed. Tehnică 1994 Bucureşti
- Peter Norton *Reţele de calculatoare* Ed. Teora 2002 Bucureşti,
- Terry William Ogletree *Firewalls, protecţia reţelelor conectate la Internet,* Ed. Teora 2001 Bucureşti,
- Tim Parker, Mark Sportack, *TCP/IP*, Ed. Teora 2002 Bucureşti,
- Pagini şi publicaţii online de pe Internet pe tema securităţii:

www.symantec.com
www.microsoft.com

Ursul polar – Fișă de lucru

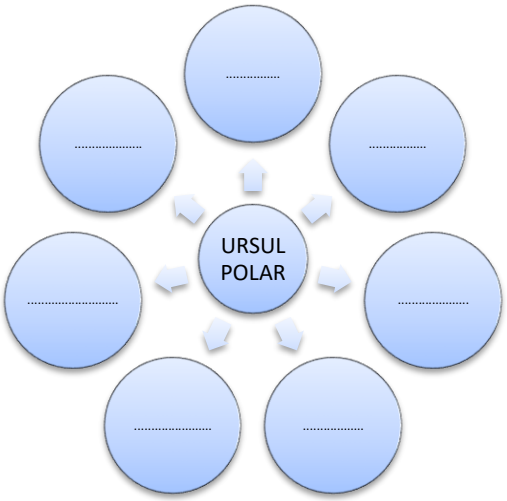
Autor: Páll Klára
Școala Gimnazială ”Bethlen Gábor” Lăzarea

Fișa de lucru este un scenariu didactic pentru ascultare, fiind adaptată la lecția ”**Ursul polar” – descrierea unui animal** din manualul ”Limba și literatura română pentru secțiile cu predare în limba maghiară”- clasa a IV-a, Autori: TANKÓ Veronika-Zita, ZAHU Valeria, pagina 84.

Fișa elevului

I. Preascultare: (activarea cunoștințelor anterioare)

1. ***Completează chiorchinele:*** Ursul polar

I. Preascultare: (activarea vocabularului)

2. ***Alegeţi imaginea potrivită pentru cuvintele de mai jos!***

			
Polul Nord	**blană**	**gheare**	**copcă**

			
înălțime	**lungime**	**greutate**	**pradă**

I. Preascultare: (predicție)

3. ***Ghiciți!***

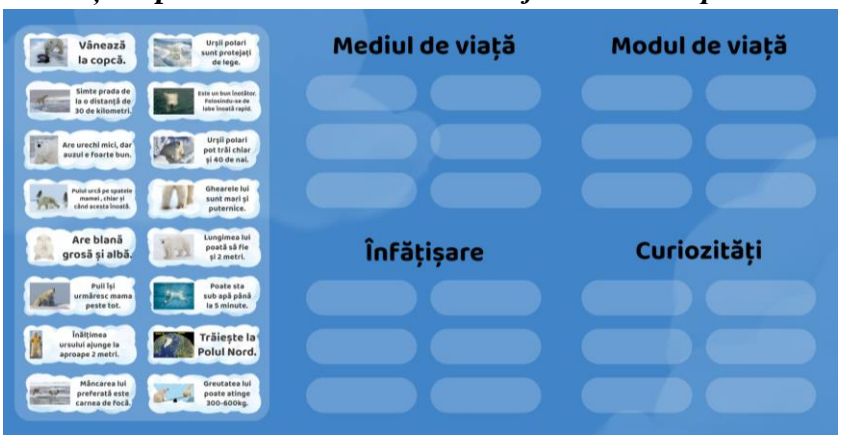
Ce înălțime are ursul polar?
Ce lungime are ?
Ce greutate are?
Cât trăiește?

II. Ascultare:

4. ***Notați numerele pe care le auziți!***
5. Ce s-a dovedit adevărat din predicția voastră?
6. ***Potriviți cartonașele pe baza textului auzit să ai propoziții corecte !***

7. ***Realizați în perechi Harta textului citit cu jocul următor pe tableta voastră!***

https://wordwall.net/hu/resource/54396983

III. Postascultare

1. ***Adevărat sau fals?***

   a. Ursul polar trăieşte la Polul Sud.
   b. Simte prada de la o distanţă de 30 de kilometri.
   c. Ghearele lui sunt mici şi puternice.
   d. Ursul polar nu este un foarte bun înotător.
   e. Urşii polari pot trăi chiar şi 40 de ani.
   f. Ei sunt protejaţi de lege.

2. ***Corectați propozițiile false!***

3. ***Activitate în grupe:***

   Pe baza celor auzite formulați enunțuri corecte despre ursul polar folosind expresiile: *deşi, pot sta, poate ajunge, atinge, uneori, spre deosebire !*

Costache Roxana Giorgiana, Școala Gimnazială „Grigore Gheorghe'' Dârza

NUME _____ DATA_____

ȘTIU ȘI POT!

1.Asociază cuvintele scrise cu litere de tipar cu cele scrise de mână.

gard	steag
steag	grădină
grădină	*gard*

2.Scrie denumirea corespunzătoare a imaginilor:

3.Ordonează silabele în așa fel să obții cuvinte potrivite.

a) gu stru re
b) go șar go
c) gar mă

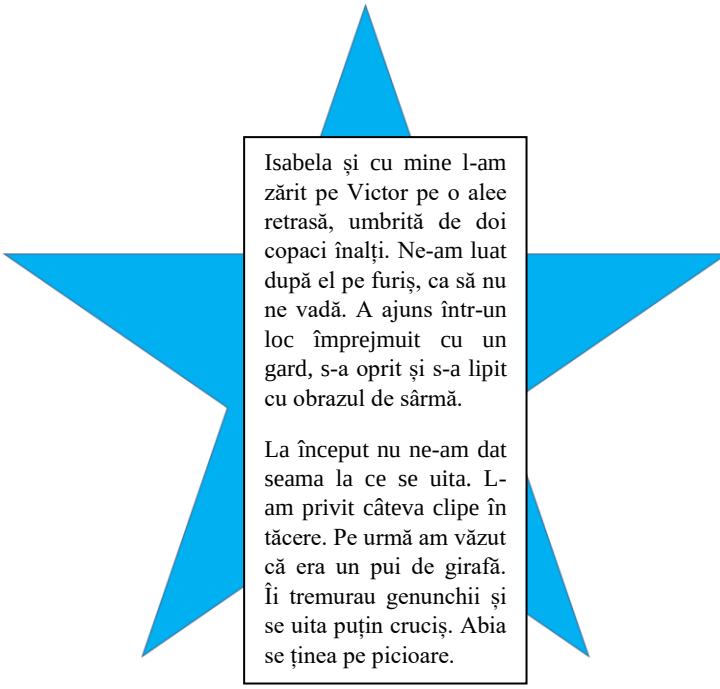
Metode moderne de predare-învățare

Exemple de bune practici

Prof. Înv. Primar Ancuța Denisa-Maria
Școala Gimnazială Tătărani

I. Explozia stelară

Provenit din limba engleză (star= stea, burst= a exploda), termenul desemnează o metodă similară brainstorming-ului, cu care totuși nu se confundă. Practic, se scrie ideea sau problema de dezbătut pe o foaie de hârtie, apoi se înșiră, în jurul conceptului respectiv, cât mai multe întrebări care au legătură cu el. Se recomandă, pentru început, întrebări uzuale, de tipul: Cine?, Ce?, Unde?, Când?, Din ce cauză?, care pot da naștere, ulterior, altor întrebări.

Etape:

1. <u>Propunerea unei probleme</u>

Disciplina: Limba și literatura română
Clasa a III-a
Text suport: Ruxi, după Mattheu Lipman
Tema de lucru în clasă: Pe stelușele galbene sunt scrise cuvinte. Cu ajutorul lor, formulați cât mai multe întrebări despre al doilea fragment al textului.

1. <u>Colectivul se poate organiza în grupuri preferențiale</u>
2. <u>Grupurile lucrează pentru a elabora o listă cu cât mai multe întrebări</u>
3. <u>Comunicarea rezultatelor muncii de grup</u>
4. <u>Se hotărăște în colectiv răspunsul, rezolvarea finală a problemei;</u>

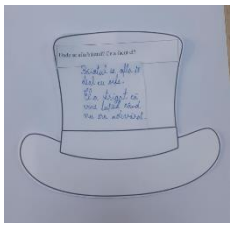

II. Pălăriile gânditoare

Este o tehnică interactivă, de stimulare a creativităţii participanţilor care se bazează pe interpretarea de roluri în funcţie de pălăria aleasă. Sunt şase pălării gânditoare, fiecare având câte o culoare: alb, roşu, galben, verde, albastru şi negru. Membrii grupului îşi aleg pălăriile şi vor interpreta astfel rolul precis, aşa cum consideră mai bine. Rolurile se pot inversa, participanţii sunt liberi să spună ce gândesc, dar să fie în acord cu rolul pe care îl joacă.

Disciplina: Educație civică
Clasa a III-a
Text suport: Băiatul care a strigat „Lupul”, după Esop
Tema de lucru în clasă: Formați grupuri de 2-3 elevi. Fiecare elev își alege o culoare de pălărie. Citiți povestea Băiatul care a strigat „Lupul”, după Esop. Folosiți metoda pălăriile gânditoare pentru a răspunde la întrebări.

- Pălăria albă

- deţine informaţii despre tema pusă în discuţie, face conexiuni, oferă informaţia brută;
- este obiectivă asupra informaţiilor, este neutră

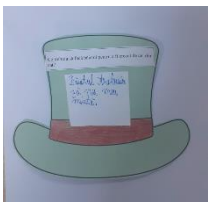
- Pălăria roşie

- dă frâu liber imaginaţiei şi sentimentelor;
- descătuşează stările afective, roşu însemnând şi supărarea sau furia;
- reprezintă o bogată paletă a stărilor afective;

- Pălăria neagră

- exprimă prudenţa, grija, avertismentul, judecata;
- oferă o perspectivă întunecoasă, tristă, sumbră asupra situaţiei în discuţie;
- este perspectiva gândirii negative, pesimiste.

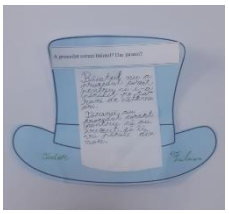

- Pălăria galbenă

- oferă o perspectivă pozitivă şi constructivă asupra situaţiei;
- culoarea galbenă simbolizează lumina soarelui, strălucirea optimismul;

- exprimă speranţa şi are în vedere beneficiile şi valoarea faptelor date.

- <u>Pălăria verde</u>

- exprimă ideile noi, stimulând gândirea creativă;
- este simbolul fertilităţii, al producţiei de idei noi, inovatoare
- cere un efort de creaţie.

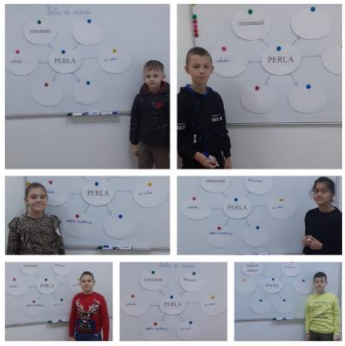

- <u>Pălăria albastră</u>

- exprimă controlul procesului de gândire;
- albastru e rece; este culoarea cerului care este deasupra tuturor, atotvăzător şi atotcunoscător;
- supraveghează şi dirijează bunul mers al activităţii;

Pălăria poate fi purtată individual- și atunci elevul respectiv îi îndeplinește rolul- sau mai mulți elevi pot răspunde sub aceeași pălărie. În acest caz, elevii grupului care interpretează rolul unei pălării gânditoare cooperează pentru asigurarea celei mai bune interpretări.

Metoda ciorchinelui

„Ciorchinele” este o metodă didactică, utilizată individual sau în grup, care constă în evidenţierea de către elevi a legăturilor dintre idei, pe baza găsirii altor sensuri ale acestora şi a relevării unor noi asociaţii. Se scrie un cuvânt sau o propoziție-nucleu în mijocul paginii sau al tablei şi în jurul ei cuvinte sau sintagme care au legătură cu tema respectivă.

Disciplina: Limba și literatura română

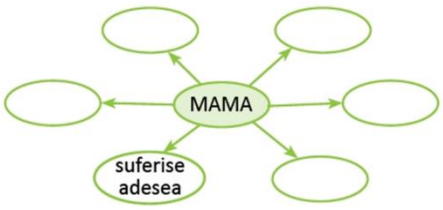
Clasa a III-a

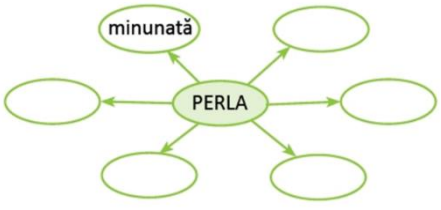
Text suport: Perla de scoică, (din Ghidul Educație pentru caracter)

Tema de lucru în clasă: Completați cercurile libere cu informații din text.

Principalul avantaj este implicarea elevului în procesul de învățare, interiorizând, sintetizând, însuşind noul în mod activ şi dezvoltând gândirea şi capacitatea de sinteză. Ca dezavantaj, putem menționa faptul că necesită mai mult timp decât expunerea lecției în manieră clasică.

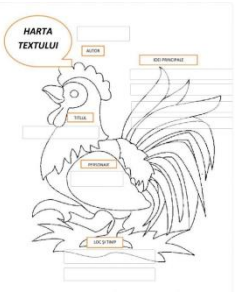

II. Harta textului

Harta textului/povestirii este o formă de organizare şi sintetizare a conţinutului informaţional al unui text. Variantă - „Hartă a povestirii” poate compara, din anumite perspective, două sau mai multe povestiri şi se poate realiza sub forma unui tabel.

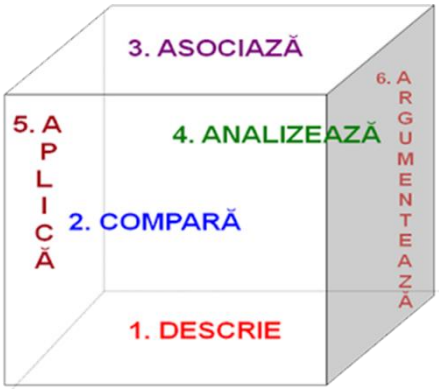
Disciplina: Limba și literatura română
Clasa a III-a

Text suport: Cocoș de munte fotografiat, după Ionel Pop
Tema de lucru în clasă: Completați casetele cu informații desprinse din

textul citit.

III. Metoda cubului

Constă în descrierea, compararea, analizarea, asocierea, aplicarea și argumentarea unor lucruri, fenomene, obiecte, evenimente în cadrul unui subiect, teme noi sau cunoscute participanților. Fiecare fațetă a cubului cuprinde câte un tip de sarcină de lucru: DESCRIE, COMPARĂ, ANALIZEAZĂ, ASOCIAZĂ, APLICĂ, ARGUMENTEAZĂ.

În aplicarea metodei vom parcurge următoarele etape:

a) realizarea unui cub pe ale cărui fețe sunt scrise cuvintele pe care cadrul didactic le va considera potrivite ținând cont de natura și mesajul textului;

b) anunțarea temei, a subiectului pus în discuție;

Disciplina: Matematică

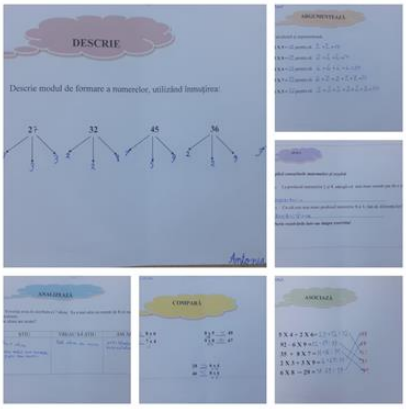
Clasa a III-a

Subiectul lecției: Înmulțirea numerelor naturale

Tema de lucru în clasă: Rostogoliți cubul și rezolvați, în grup, fișa corespunzătoare

c) împărțirea clasei în grupe, fiecare dintre ele examinând tema din perspectiva cerinței de pe una din fețele cubului;

d) redactarea finală și împărtășirea ei celorlalte grupe;

Bibliografie:

1. Cristea, S., „Dicționar de termeni pedagogici”, Editura Didactică și pedagogică, R. A.-București, 1998;
2. Oprea, C.-L., „Strategii didactice interactive”, Editura Didactică și pedagogică, R. A., Ediția a IV-a, București, 2009
3. Cerghit, I., „Metode de învățământ”, Editura Didactică și pedagogică, București, 1998;

PROIECT DE ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ

Prof. Cicsa Cristina Diana
Gradinita cu Program Prelungit nr 54 Oradea

Titlul activităţilor: ”Sania lui Mos Craciun ”
Gradinita cu Program Prelungit Nr.54
Responsabil activitate: Director
Coordonatorii activităţilor: Prof. Cicsa Cristina
Participanți:
Data desfăşurării activitații:
09.12.2022 – Activitate in parteneriat cu Teatru Regina Maria Oradea, Trupa Arcadia

Scopul:

- Exprimarea si exteriorizarea pozitiei fata de aspecte ale realității în care trăiesc(sentimente, idei, trăiri).
- Cultivarea interesului pentru arta dramatic prin stimularea participării la activități culturale.

Obiectivele :

- ❖ Introducerea copiilor în cultura teatrală;
- ❖ Stimularea empatiei prin vizionarea unei piese de teatru;
- ❖ Înțelegerea și respectarea regulilor dintr-o sala de spectacol;
- ❖ Stimularea creativității, imaginației prin intermediul jocurilor de rol;
- ❖ Respectarea regulilor de circulatie pe trotuar și în timpul deplasării mijlocului de transport;
- ❖ Dezvoltarea deprinderilor de a participa la vizite organizate.

Locul desfășurării: Teatru Arcadia Oradea
Participanti: prescolarii grupelor mari din GPP nr 54 Oradea și grupa mijlocie A.

Resursele:

- **a.** Umane : prescolarii grupelor participante, cadrele didactice, actorii;
- **b.** Materiale : mijlocul de transport;
- **c.** Finaciare: părinții

Durata activităţilor: 1 zi

Desfașurarea activităţii:

Activitatea extracurriculară -„Sania lui Moș Crăciun” se va desfășura în data de 09.12.2022, în parteneriat cu Teatru Arcadia Oradea.Prin această vizită, copiii o să vizioneze piesa de teatru „Sania lui Moș Crăciun„ , în sala teatrului Arcadia.

Preșcolarii participanți în primul rânș trebuie să respecte regulile impuse de o sală de spectacol și să empatizeze, să urmărească cu atenție , să înțeleagă și să empatizeze cu personajele piesei de teatru.

Grupele de preșcolari vor participa la activitate, dupa un program stabilit, pentru a crea un flux organizat si aerisit(plecarea din Statia OTL, ora 9:30-vizionarea piesei de teatru, ora 10- ruta întors, ora 11-sosire, ora 11:30).

Modalităţi de evaluare a activităţilor:

- Poze, procese verbale de la grupele participante,proces verbal al coordonatorului, dosarul proiectului;

Concluzii:

Activitatea este gândită pentru stimularea creativității și a empatiei preșcolarilor, pentru lărgirea orizontului personal al copilului, dezvoltarea deprinderil0r de a participa la vizite organizate.

RESPONSABIL:

DIRECTOR

COORDONATOR: Prof. Cicșa Cristina

STUDIU DE CAZ

PROF. JAKAB AURELIA , C.S.E.I. NR.1, BISTRIȚA

Sudiu de caz al unei eleve cu Sindrom Down – planul de acțiune pentru integrarea ei în colectiv, realizat în colaborare cu profesorii de la clasă.

Studiu de caz: Eleva F., clasa a V-a, prezintă următorul tip de dizabilitate:

– dificultăţi de învăţare, de dezvoltare a limbajului

– dizabilităţi asociate –psihice; retard de intelect; Sindrom Down

– dezvoltare senzorial-perceptivă : senzoriale, de vedere- miopie forte

– dezvoltare psihomotrică : modificată de afecţiunile congenitale

– nivel de dezvoltare cognitivă : IQ- 46%(DMU- def. mintală ușoară)

Nivelul achizițiilor școlare

Limbajul şi comunicarea

– nivelul de dezvoltare a vocabularului – comunicare greoaie, slab inteligibilă, cuvinte deformate în exprimarea orală;

– exprimare dislalică, grav alterată, rezistență la terapia psiho-logopedică;

– limbaj receptiv : nivel de comprehensiune slab, redă cu dificultate conţinuturi, în cuvinte, propoziţii;

– limbaj expresiv : prezent limbajul mimico-gestual- imitativ;

– particularităţi fiziologice de limbaj : deformări ale aparatului fono articulator;

– pronunţie : dislalică, dizartrică, slab inteligibilă;

– ritm şi fluenţă a vorbirii : modificat, asociat cu tulburări ale vocii;;

– DISLEXIE CENTRALĂ- citeşte prin repetare automată, după model, fără conştientizarea tuturor grafemelor;

– DISGRAFIE CENTRALĂ : îşi scrie cu litere de tipar numele şi transcrie cu litere de mână și de tipar, după model, cuvinte, propoziţii cu sens, fiind necesară orientare în spațiul grafic;

– afectivitatea : labilitate emoţional afectivă, nevoie de suport afectiv permanent, cu tulburări de reactivitate emoţională, rezistență scăzută la frustrare;

– motivaţia : extrinsecă, având permanent nevoie de suportul familiei/ adultului;

– gândirea: retard de intelect care afectează actului învăţării, al achiziţiei de cunoştinţe şi formării de deprinderi;

– memoria : nivel slab al memoriei de lucru, lacunară, deficitară;

– atenţia: difuză, fluctuantă, alterată pe fond ADHD- slabă concentrare, volum redus;

– imaginaţia: reproductivă- ii place să deseneze, să coloreze – respectă spaţiile, are simţ cromatic dezvoltat;

– voinţa: pasivă în procesul de învățare, încăpăţânată, canalizare negativă a voinţei, nu cooperează constant;

– temperamentul: pasivă, relativ izolată în relaţiile cu anturajul, agitată, în anumite conjuncturi, reacții disproporționate;
– atitudinile: în general disciplinată, dar cu manifestări de încăpăţânare, infantilism, instabilitate comportamentală- însă vine cu plăcere la școală, însoțită de mamă;
– aptitudinile :-să deseneze după contur;
– nivelul maturizării psihosociale : imatură, labilă, vulnerabilă afectiv-emoţional;
– comportamentul în timpul activităţilor şcolare anterioare şi prezente – implicare limitată în activităţile şcolare, nivel achiziţional extrem de redus, se implică doar dacă este solicitată și supravegheată constant, incurajată;
– comportamentul în afara şcolii : sociabilă, orientată spre joc. Joc infantil stereotip. Dependentă social și emoțional de prezența unui adult(un membru al familiei).

Calcul – elemente de matematica aplicată

– DISCALCULIE GRAVĂ –incapacitate de rezolvare exerciții /probleme
– necesită evaluare diferențiată- teste orale/ scrise adaptate/ simplificate
– diferențiază oral și în scris semnele convenționale -adunare, scădere,
– a deprins adunări și scăderi fără TPO, in concentrul 0-1000, utlizând mijloace personale de calcul – pe degete, bețișoare, bile, calculator etc
– recunoaște figuri geometrice plane – cerc- pătrat, triunghi, dreptunghi și le asociază cu elemente din mediul înconjurător;

Relaţiile sociale (cu colegii şi profesorii)

– bine integrată la nivelul clasei, fiind ajutată/protejată de colegi, încurajată de facilitator (mama/sora majoră) şi cadre didactice.
– relaţii în general adecvate cu cadrele didactice. Nu deranjează procesul didactic.

Capacitatea de adaptare la cerinţele şcolare

– din punctul de vedere al achiziţiilor şcolare, inadaptare la cerinţe şcolare;
– din punctul de vedere al adaptării la regulile şcolare, eleva este disciplinată, relativ cooperantă, receptivă dacă este abordată cu calm şi dacă sarcina îi este accesibilă.

Idei de activități: jocuri didactice, activități nonformale, stimularea încrederii/ stimei de sine, consiliere educațională, după caz (Cine sunt eu…., Cel mai mult îmi place să…, Mă simt bine când ….Nu îmi place să….Spune ce calități/ defecte crezi că ai….Persoanele importante din viața mea sunt…

Activități remediale: consolidare activitate grafo-lexică – Să ne jucăm cu literele – jetoane, litere magnetice, utilizare calculator, planșe – activitate remedială de tip recunoașterea și consolidarea alfabetului, utilizare soft educațional- ALFABETUL VESEL https://wordwall.net/ro/resource/10071626/alfabetul
– activități de grup- dezvoltarea vocabularului oral activ;
https://wordwall.net/ro/resource/18652850/alfabetul
– jocul FAZAN- aplicație pe calculator;
https://wordwall.net/ro/resource/1410845/logopedie/fazan

– Metoda Montessori – cartonașe – *Asocieri* (obiectele și întrebuințarea lor, Arbori-frunze, flori, fructe, Animale –hrană și adăpost),
https://wordwall.net/ro/resource/12259654/mama-si-puiul-ei
Noțiuni opuse, Vocabular (Ustensile și unelte, Familii de animale), Clasificări (pământ, aer, apă, cele 5 simțuri) Ghicitori- cărți de joc educative;
– să denumească membri ai familiei, animale, alimente, obiecte imbrăcăminte, mijloace de transport, să imite o acțiune la cerere, să o identifice in imagini, să o denumească, să identifice obiecte după utilitate, să plaseze în categorii animale, ființe, obiecte utile, să facă comparații după diferite criterii (mare-mic, greu-ușor, tare- moale, mai multe- mai puține etc), să folosească cuvinte din sfera socială, adecvate la situație, formule de salut- bună dimineața, la revedere, poftim, mulțumesc, bună seara etc
Exerciții lexico-grafice– citire, scriere sub control- de la simplu la complex- silabe, cuvinte mono, bi, polisilabice, cuvinte, propozitii cu accent pe scrierea conștientă, în ritm propriu, corectă și conștientă a fiecarui cuvânt, cu sens și semnificație pentru elev.
Exemplu: https://wordwall.net/ro/resource/5023915/silabe-%c8%99i-cuvinte-m-a-ma/silabe-%c8%99i-cuvinte-m-a-m-a
Exerciții matematice – consolidarea capacității de a realiza calcule cu nr naturale utilizând mijloace intuitive sau calculator(adunări, scăderi. înmulțiri, împărțiri), distingerea nr pare/ impare într-un șir ordonat dat, recunoașterea vecinilor unui nr în șirul nr. Naturale;
-să asocieze simbolurile geometrice cu obiecte, elemente din viața cotidiană și cu experiența personală(cub, piramida etc.)
Exemplu: https://wordwall.net/ro/resource/6776851/compar%C4%83-cifrele
Metodele de predare – se pot utiliza diverse materiale didactice ilustrate, introduce mai multe exemple practice, planifica activităţi practice, utiliza grupuri de învăţare prin cooperare. Proiectarea de materiale trebuie să respecte:

- Includerea unei informaţii mai reduse pe aceeaşi pagină;
- Alocarea unui timp suplimentar pt. notarea datelor, conţinuturilor, ideilor importante
- Folosirea culorilor contrastante;
- Sublinierea informaţiei cu creioane colorate;
- Utilizarea în pondere mai mare a exerciţiilor de completare cu răspunsurile potrivite;
- Reducerea sau, după caz, mărirea caracterului cu care este scris textul;
- Realizarea unor suporturi audio cu conţinutul textului şi versiuni electronice ale cărţii;
- Reflectarea şi exemplificarea cu extrase din experienţe practice.

Strategii de învățare centrate pe:

- dezvoltarea capacităţii de a comunica cât mai inteligibil și coerent posibil,
- deprinderea capacităţii de a se exprima cât poate inteligibil, in dialogul cu cei din jur,
- consolidarea capacității de recunoaștere și uitilizare a alfabetului lb romane prin asociere cu jetoane, imagini, serii grafice scrise cu caractere mărite

- transcrierea corectă și conștientă, după model, a unor silabe, cuvinte, scurte propozitii pe diferite suporturi grafice, caiete cu format adaptat, tabla magnetică etc
  Resurse: jocuri educative, jetoane, cartonașe Montessori, resurse digitale interactive (table magnetice, interactive, softuri educaţionale etc.), fişe de lucru adaptate cu cerințe simplificate semnificativ.
  Evaluare: observarea sistematică, evaluare orală, evaluări adaptate scrise, stimularea capacității de autoevaluare
  – Teste psihologice – proiective, nonverbale – Omul, copacul, familia, Matrici Progresive Raven color
  – Fişe de evaluare, observaţia directă, discuţii cu cadrele didactice şi părinţii, metoda de apreciere obiectivă a personalităţii.

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT (PIP)

CHIȘ MARIANA, PROFESOR PREȘCOLAR
GRĂDINIȚA CU P.P. VOINICELUL, SATU MARE

Numele şi prenumele beneficiarului: D. J.- D.
Data şi locul naşterii: SATU MARE, 3 OCTOMBRIE 2017
Domiciliul: SATU MARE,STR.UNIVERSULUI,BL.5/15
Şcoala / instituţia: GPP VOINICELUL, SATU MARE
Grupa: MARE
Echipa de lucru: Prof. înv. preșcolar: C. M., Consilier: C.V.
Problemele cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe):
1. Tulburare de dezvoltare motorie
2. Dezvoltare cognitivă de limită
3. Deficit atențional
Priorităţi pentru perioada (se specifică intervalul de timp și anul școlar) :
Anul şcolar: 2021-2022 SEPTEMBRIE 2021 - IUNIE 2022
B***ibliografie:***

• Metode interactive de grup. Ghid metodic pentru invatamantul prescolar (60 de metode si 200 de aplicatii practice pentru invatamantul prescolar), Sivia BREBEN, Elena GONGEA, Georgeta RUIU, Mihaela FULGA, Editura: Arves, 2002.
• Aplicații ale metodei proiectelor, Melania CIUBOTARU, Editura CD PRESS, 2008.

DOMENIUL DE INTERVENŢIE: COGNITIV - DLC (LIMBĂ ȘI COMUNICARE)

OBIECTIVE	MIJLOACE DE REALIZARE	CRITERII MINIMALE PENTRU EVALUAREA PROGRESULUII	METODE/ INSTRUMENTE DE EVALUARE
O1-să manifeste interes pentru a comunica cu ceilalţi; O2-să construiască propoziţii simple după imagini; O3-să pronunţe corect litere, grupuri de litere, silabe, cuvinte, propoziţii; O4-să se exprime în ritm propriu;	Conversaţia, Explicaţia, Demonstraţia, Exerciţiul, Jocul didactic, Fişe de lucru; Activitatea directă; Material intuitiv; Observaţia.	-foloseşte cu ajutor formule de salut, prezentare; -dialoghează cu sprijin, în limita posibilităţilor sale pe teme cunoscute; -formulează răspunsuri simple la întrebările legate de imagini; - pronunţă litere, silabe, cuvinte; -citește cu ajutor imagini; cu ajutor, - respectă intonaţia, citește imaginea cu ajutor; -identifică cu sprijin titlul, autorul, * un personaj din poveste (numele)	-aprecierea; -îndrumarea; -evaluarea orală; -îndrumarea; -valorificare pozitivă, permanentă; -fişe de lucru; -exerciţii de scriere, copiere, transcriere; -autoevalare
O5–să alcătuiască propoziţii simple după imagini	Conversaţia; Explicaţia; Jocul didactic; Material intuitiv;	-alcătuieşte propoziţii după imagini pe bază de întrebări: Cum este? Cine /ce este? Cine/ ce face?	-observarea comportamentului; -aprecieri stimulative.

DOMENIUL DE INTERVENŢIE: COGNITIV – DȘ1 (ACTIVITATE MATEMATICĂ)

OBIECTIVE	METODE ŞI MIJLOACE DE REALIZARE	CRITERII MINIMALE PENTRU EVALUAREA PROGRESULUII	METODE/ INSTRUMENTE DE EVALUARE
O1-să cunoască cifrele în concentrul 1-10 O2-să recunoască sistemul poziţional al cifrelor date;	Explicaţia Conversaţia; Explicaţia; Demonstraţia; Exerciţiul;	-recunoaște cu ajutor cifrele date; -citeşte numere cu ajutor -compară şi numeşte cu	-valorificarea pozitivă permanentă -observaţia şi îndrumarea;

O3-să numere în ordine crescătoare O4-să recunoască locul unui număr într-un şir (vecinii) O5.-să scrie numere dictate	Jocul didactic; Fişe de lucru; Material intuitiv; Observaţia.	sprijin vecinii; -scrie cu ajutor numerele dictate;	-fişe de lucru -îndrumare -evaluarea scrisă
O6-să adune şi să scadă numere naturale de la 0 la 5	Conversaţia, Explicaţia, Demonstraţia, Exerciţiul, Material intuitiv,	corelează semnele **„<, >, = „ cu ajutor** -rezolvă cu sprijin, exerciţii de adunare și scădere pe bază de material intuitiv	-observarea şi aprecierea; -evaluarea scrisă; -valorizarea pozitivă

DOMENIUL DE INTERVENŢIE: SOCIO-EMOȚIONAL

OBIECTIVE	METODE ŞI MIJLOACE DE REALIZARE	CRITERII MINIMALE PENTRU EVALUAREA PROGRESULUII	METODE/ INSTRUMENTE DE EVALUARE
O1- Să-și adapteze comportamentul propriu la cerințele grupului în care trăiește (grădinița) O2- Să trăiasca în relații cu cei din jur/ stări afective pozitive O3- Să participe la activitățile de joc	Conversația Explicația Jocul Îndrumarea comportamentului Jocuri de mișcare Joc de mișcare Dans euritmic Exercițiul	Să respecte normele de comportare în cadrul grupei: - să împartă jucarii/materiale cu alti colegi Participă în cadrul jocurilor de grup, imitând pe ceilalți, - Să-si coordoneze mișcările în ritmul muzicii	Observarea directă Observarea directă Aprecierea comportamentului

DOMENIUL DE INTERVENŢIE: *Domeniul motricitatii generale*

OBIECTIVE	METODE ŞI MIJLOACE DE REALIZARE	CRITERII PENTRU EVALUAREA PROGRESULUII	METODE/ INSTRUMENTE DE EVALUARE

O1-să se ridice în picioare singur; O2-să se ridice în poziție șezândă din culcat; O3-să stea în poziție șezândă cu picioarele încrucșate	Exemplu; Explicația; Conversația;	-se ridică cu dificultate, -se ridică cu ajutor, -stă în poziția șezând cu picioarele încrucișate,	Observarea directă Aprecierea comportamentului
O4-să meargă în diferite ritmuri (normal, lent sau repede) după model; O5-să meargă pe vârfuri; O6-să meargă pe călcăie, O7-să meargă pe un traseu simplu, dat	Exemplu Explicația; Conversația;	-merge în diferite ritmuri, -merge pe vârfuri și pe călcâie doar cu ajutor, -cu ajutor	Observarea directă Aprecierea comportamentului
O8-să sară pe loc pe ambele picioare; O9-să sară pe loc într-un picior.	Exemplu; Explicația; Conversația;	-cu ajutor	Observarea directă Aprecierea comportamentului
O10-să urce scările cu pas adăugat, ținându-se de balustradă; O11-să coboare scările cu pas adăugat, ținându-se de balustradă;	Exemplu; Explicația; Conversația;	-cu ajutor -cu ajutor -cu ajutor	Observarea directă Aprecierea comportamentului
O12-să prindă cu ambele mâini un obiect (minge); O14-să apuce un obiect cu două degete.	Exemplu; Explicația; Conversația	-prinde cu ambele mâini un obiect cu ajutor -reușește să arunce obiecte cu ambele mâini	Observarea directă Aprecierea comportamentului

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

PROF. ÎNV. PREȘCOLAR PĂTRAȘCU CRISTINA, GPN- LPS BUZĂU

- Numele şi prenumele beneficiarului: T.A.M.
- Domiciliul: Buzau
- Unitatea de învățământ: G.P.N.-L.P.S.,Buzau
- Echipa de lucru: psiholog, logoped, educatoare
- Data aplicării: An școlar 2022-2023
- Nivelul de vârstă: 4 ani
- Structura programului de intervenţie personalizat:

Limbă și comunicare

Obiective	**Metode si mijloace de realizare**	**Perioada de timp**	**Criterii de evaluare**	**Metode si instrumente de evaluare**
-să recunoască numele la toți copiii din grupă și al doamnei educatoare.	-joc „Deschide urechea” -exerciții de pronunție și dezvoltare a auzului fonematic	2 săpt. în oct. Periodic	Identifică și numește toți copiii și pe educatoare	Orale Încurajarea și stimularea
-să recunoască vecinătățile sălii de grupă; -să numească grupele vecine (mică, mare, mijlocie)	-vizită în grădiniță și la celelalte grupe vecine -dialogul	2-3 zile în oct.	Identifică și numește cu greu locurile cerute	Deplasare prin grădiniță
-să recunoască anotimpul și câteva caracteristici; -să denumească culorile caracteristice	-exerciții de exprimare corectă a obiectelor și lucrurilor din imaginea dată și identificare a culorilor și obiectelor	4 săpt.	Denumește obiectele și lucrurile cerute, singur sau cu ajutor	Aprecieri verbale
-să recunoască și să denumească părțile componente ale corpului omenesc.	-exerciții de identificare a părților corpului omenesc și de exprimare corectă.	4 săpt.	Exprimă și arată singur sau cu ajutor	Aprecieri stimulatoare.
-să recunoască și să denumească animale și păsări.	-jocurile „Ograda cu păsări”, „Ferma de animale”, „Animalele pădurii”.	Ian. Febr. Periodic	Recunoaște și denumește singur sau cu ajutor	Încurajări, stimulente;

Domeniul cognitiv

-să numere corect în ordine crescătoare în limitele 1-5.	-jocul „Coșul cu jucării”. -exerciții de numărare	Nov. Dec.	Numără cu ajutor jucăriile din coș	Aprecieri verbale, stimulente
-să observe și să recunoască plantele din imagini .	-jocurile „Grădina cu flori”, „Grădina cu zarzavaturi”. -exerciții de identificare și recunoaștere	Oct. Nov.	Observă, recunoaște și numește cu ajutor câteva plante	Încurajări verbale, primește bulină în piept
-să aranjeze figurile geometrice; -să recunoască forma geometrică cerută sau culoarea.	-jocul „Foc și apă”. -exerciții de corecție a pronunției.	Dec. Ian. Periodic	Găsește și numește figura cerută singur sau cu ajutor	Aprecieri verbale
-să învețe o poezie de Moș Crăciun.	-poezia „Moș Crăciun”. -exerciții de memorare.	2 săpt. în dec.	Repetă dupa educatoare	Participarea la serbare
-să asculte și să cânte colinde.	-audiție de colinde de Crăciun	Dec.	Cântă cu ceilalți copii	Încurajări verbale
-să observe și să cunoască unele mijl. de transport.	-jocul „Cu ce călătorim?” -dialogul -explicația	Febr.	Observă, atinge și denumește jucăriile singur sau cu ajutor	Încurajări verbale
-să participe la o activitate în clasă, în mod direct	-jocul „Și eu vreau să fiu lăudat”	Periodic		Aprecieri verbale

Domeniul psihomotric

-să recunoască componentele spațiale și să se orienteze adecvat.	-exerciții și locuri de mișcare ce vizează: a) direcția: înainte / înapoi, sus /j os, stânga / dreapta; b) distanța: aproape / departe; c) pozițiile față de obiecte: lângă, pe sub; -jocuri de căutare a unor obiecte;	4 săpt.	Corectitudinea și rapiditatea reacțiilor la comenzi Recunoașterea și denumirea unor poziții spațiale ale obiectelor din imagini.	Observarea comporta-mentului Chestionarea orală pentru conștientiza-rea pozițiilor spațiale Aprecieri stimulative Întreceri

-să perceapă componentele temporale care vizează ritmul mișcărilor	-exerciții efectuate pe loc și în deplasare cu respectarea duratei, tempoului, intensității. -exerciții și jocuri de mișcare cu utilizarea onomatopeelor și a versurilor ritmate: „Cioc-boc,treci la loc!”, „Unu-doi, unu-doi, / Faceți toți la fel ca noi!”.	4 săpt.	Răspunde corect motric la următoarele comenzi: „Aleargă mai repede!”, „Mergi ușor pe vârfuri”. Execută cu greu mișcări la ritmul indicat.	Analiza respectării duratei, tempoului, intensității în timpul executării mișcărilor Aprecieri verbale Încurajări

- Obiective:
  - dezvoltarea abilităţilor cognitive specifice vârstei preşcolare;
  - dezvoltarea abiliţătilor de comunicare-socializare, relaţionare;
  - însuşirea unor deprinderi elementare;
  - creşterea nivelului de dezvoltare şi coordonare motrică.
- Conţinuturi (pe domenii):
  - cognitiv: recunoașterea și denumirea de obiecte (cu ajutorul CD-urilor), persoane, cunoașterea bine a spaţiului grădiniţei / grupe vecine;
  - comportamental: manifestarea interesului de participare la activităţi, contribuirea în mod spontan la realizarea sarcinilor activităţii;
  - socio-emoțional: CD-uri cu povești terapeutice.
  - psiho-motor: utilizarea și recunoașterea anumitor obiecte, jucării – ușor de manevrat, autoservirea, aşezarea la locul lor a unor obiecte utilizate, oferirea altor copii de jucării pe care le foloseşte, exerciții fizice, de relaxare și de respirație.
- Metode şi mijloace de realizare: observația, conversația, explicația, jocul, percepția și manipularea de obiecte, problematizarea, povestea terapeutică, CD-ul educațional, exerciții fizice, de relaxare și de respirație, muzico-terapia
- Perioada de intervenţie: 1 an școlar
- Criterii minimale de apreciere a progreselor:
  - capacitate slabă de efort, concentrare redusă
  - atenţie puțin mai greu de captat
  - stare ușoară de agitaţie psihomotorie
  - negativist, capricios
  - labilitate emoţională
- Metode şi instrumente de evaluare: observații directe, evaluare orală, discuții libere, produse ale activității copilului (desene, fișe, lucrări practice)

- Evaluarea periodică: Întrucât capacitatea de concentrare a atenției preșcolarului este ușor scazută, a fost necesară folosirea unui număr mare de exerciții-joc diverse, precum și sporirea motivației prin aprecieri verbale.
- Obiective realizate:
    - este cooperant
    - se poate exprima prin vorbire singur sau cu ajutor
    - are un nivel de inteligenţă mediu
    - are formate unele deprinderi practice
    - este atras de obiecte și situaţii diverse
- Dificultăţi întâmpinate: În urma evaluării rezultatelor obținute după derularea programului de intervenție, s-a constatat că preșcolarul reacționează pozitiv la activitățile desfășurate oral și la probele practice, însă are ușoare deficiențe de concentrare în a urmări explicațiile.
- Metode cu impact ridicat:
    - <u>pozitive</u>: activități practice, autoevaluare, CD-uri educaționale
    - <u>negative</u>: fișe de lucru
- Revizuirea programului de intervenţie educaţional-terapeutică (în funcţie de rezultatele evaluărilor periodice):
    - folosirea mai mulor materiale didactice și fișe de lucru mai atractive;
    - identificarea formelor geometrice și a obiectelor din sala de grupă care au forma geometrică studiată.
- Recomandări particulare: Este necesară derularea unui Plan de Intervenție Personalizat (P.I.P.) care va avea ca scop formarea capacității de rezolvare a problemelor, utilizând povești terapeutice și softuri educaționale.
- Rolul şi modul de implicare a părinţilor în program: Discuţiile cu părinţii și implicarea acestora au avut drept scop inducerea de modificări în ceea ce priveşte relaţionarea și au învăţat că dacă sunt alături de ... (inițialele copilului), el poate să fie o mândrie pentru ei, poate să-şi depăşească statutul actual. În concluzie, familia trebuie permanent atrasă către grădiniță, învățătură, educație şi motivată în susţinerea ulterioară a băiatului.

Bibliografie:

1. Băban, A. (1998) Stres si personalitate, Cluj-Napoca, Editura Presa Universitară Clujeană.
2. David, D. (2006). Tratat de Psihoterapii Cognitive şi Comportamentale. Iaşi, Editura Polirom.

FIȘĂ DE LUCRU

Clasa a VII-a

(Formule chimice)

Dan Ramona - Marcela
Școala Gimnazială„Georgiu Popa”, Câmpani

1.Denumiți următoarele formule chimice:

NH_3 =

Al_2O_3 =

KOH =

$CuCO_3$ =

H_2S =

2. Scrieți următoarele formule chimice pe baza valenței:

- azotat de amoniu
- sulfat de plumb
- trioxid de azot
- carbonat de sodiu
-clorură de calciu

3. Corectați greșelile introduse intenționat în scrierea următoarelor formule chimice, apoi denumiți-le:

- Ba_2Cl =
- $CuPO_4$=
- $(NH_4)_2Cl$ =
- HCO_3 =
- Zn_2O =

4. Alegeți din următorul șir de substanțe chimice: metalele, nemetalele, oxizii, acizii, bazele și sărurile**.**

O, N, Fe, Al_2O_3, K_2SO_4, HF, B , Li , $Cu(OH)_2$, HNO_2, $AgNO_3$, H_2S, CO, S, NaOH.

Programa opţionalului

prof. Topolică Anda-Mihaela
Şcoala Gimnazială Tătărani, jud. Dâmbovița

Folclor literar românesc

Denumirea opţionalului: *Folclor literar românesc*
Tipul opţionalului: *Curriculum la decizia şcolii, interdisciplinar*
Aria curriculară: *Limbă şi comunicare*
Clasa: *a VII-a (An şcolar 2023-2024)*
Durata: un an şcolar
Număr ore: o oră pe săptămână
Propunător: prof. Topolică Anda-Mihaela
Şcoala Gimnazială Tătărani, jud. Dâmbovița

NOTĂ DE PREZENTARE

Opţionalul ca disciplină nouă *Folclor literar românesc* corespunde nevoilor şi particularităţilor specifice elevilor de clasa a VII-a. Acesta este proiectat pentru a se desfăşura pe parcursul anului şcolar 2022-2023 și are alocată o oră pe săptămână.

În elaborarea programei şcolare pentru acest opţional, am urmărit formarea şi dezvoltarea competenţelor cheie prevăzute în profilul de formare al absolventului de gimnaziu: *comunicare în limba maternă, sensibilizare şi exprimare culturală, a învăţa să înveţi*, *competenţe sociale şi civice, competenţa digitală*. Opţionalul „Folclor literar românesc" urmăreşte să dezvolte cea de-a cincea competenţă generală din Pprograma de limba și literatura română, ***Exprimarea identității lingvistice și culturale proprii în context național și internațional***, venind în sprijinul orelor de limba română, contribuind la realizarea profilului de formare al absolventului.

Scopul opţionalului *Folclor literar românesc* este acela de a stimula interesul elevilor pentru folclor, de a-le dezvolte creativitatea, de a-le extinde orizontul cu privire cunoștințele despre tradiţiile strămoşeşti, de a le oferi prilejuri unice de reflecţie, de a dezvolta interesul pentru a descifra cu mai multă uşurinţă realitatea înconjurătoare, capacitatea de exprimare a emoţiilor şi a sentimentelor, de a relaţiona armonios cu cei din jur.

Am propus opționalul *Folclor literar românesc* ca disciplina la clasa a VII, în urma nevoilor şi preferinţele pe care elevii și părinţii/ reprezentanţii legali le-au exprimat. Am considerat că acesta este benefic deoarece folclorul (legende, mituri, motive populare) este de multe ori punctul de plecare pentru opera literare valoroase, devenind astfel o cheie de descifrare a acestora. În cadrul acestui opţional se urmăreşte a se

dezvolta gustul estetic, sensibilitatea elevilor, puterea lor de creaţie şi de înţelegere a textelor folclorice, de asimilare a valorilor tradiţionale şi stimularea interesului pentru lectura textului folcloric. Se cultivă dragostea pentru literatură, pentru frumos şi, nu în ultimul rând, dragostea pentru artă, dezvoltându-le elevilor spiritul artisc, interesul pentru tradiție, ceea ce îi ajută în procesul de autocunoaștere și îi îmbogățește cultural, le dezvoltă sentimentul de apartenenţă la un spaţiu cultural. De asemenea se pune accent pe recunoaşterea rolului literaturii populare precum şi cultivarea unei atitudini pozitive faţă de literatura populară a poporului nostru şi a altor popoare şi recunoaşterea rolului acesteia pentru îmbogăţirea orizontului cultural

Programa disciplinei opţionale *Folclor literar românesc* prezintă următoarea structură:
- **Notă de prezentare**
- **Competențe generale**
- **Competențe specifice și exemple de activități de învățare**
- **Conținuturi**
- **Sugestii metodologice**
- **Bibliografie**

COMPETENȚE GENERALE

1. Cultivarea gustului estetic în domeniul folclorului **2. Îmbogăţirea şi perfecţionarea capacităţilor de a recepta, din perspective multiple, textul folcloric**

COMPETENŢE SPECIFICE ŞI EXEMPLE DE ACTIVITĂŢI DE ÎNVĂŢARE

1.Cultivarea gustului estetic în domeniul folclorului

COMPETENŢE SPECIFICE	ACTIVITĂŢI DE ÎNVĂŢARE
1.1.Înţelegerea importanţei studierii folclorului şi conştientizarea apartenenţei noastre la o anumită cultură populară	- discuţii şi dezbateri despre cultura populară şi folclor, despre spiritualitatea românească şi despre tradiţia culturală a poporului român - elaborarea unei pagini we/poster/hartă pentru un grup de vizitatori care provin din altă localitate, regiune sau ţară
1.2.Distingerea între cultura comună, cultura scrisă şi cultura populară.	. discuţii privind diferenţele între cultura comună, cultura scrisă şi cultura populară. -scriere creativă într-o pagină de lectură despre informațiile descoperite
1.3.Cultivarea iubirii pentru arta populară şi	- culegerea de texte folclorice, clasificarea

răspândirea ei către cei din jur.	şi interpretarea lor - scriere creativă într-o pagină de lectură despre informațiile descoperite

2.Îmbogăţirea şi perfecţionarea capacităţilor de a recepta, din perspective multiple, textul folcloric

2.1. Recunoaşterea modurilor în care sunt organizate informaţiile din textele folclorice	- exerciţii de identificare a particularităţilor distinctive ale textelor folclorice. - exerciţii de înţelegere a mesajului textelor folclorice
2.2.Clasificarea textelor folclorice, recunoscând specia literară.	-exerciţii de cunoaştere speciei literare. - exerciţii de interpretare a elementelor definitorii pentru speciile literare
2.3.Exprimarea unor idei şi opinii personale referitoare la mesajul textelor folclorice.	- exerciţii de comparare a textelor folclorice cu texte culte. - exerciţii de identificare a trăsăturilor operelor folclorice şi ale operelor culte
2.4.Compararea textelor folclorice cu texte culte pe aceeaşi teamă.	- conversaţii euristice cu exemple de opere şi autori.

CONŢINUTURI

I. Cultura populară şi folclorul

1. Importanţa studierii folclorului.
2. Concepul de folclor.
3. Conceptul de cultură populară.

II. Disciplinele care studiază domeniile culturii populare

1. Folcloristica.
2. Etnografia.
3. Etnologia.
4. Antropologia culturală.

III. Caracterul general-specific al folclorului

1. Caracterul oral.
2. Caracterul colectiv.
3. Caracterul tradiţional.
4. Caracterul anonim.
5. Caracterul sincretic.

IV. Clasificarea literaturii populare

- Domenii ale folclorului literar

- Specii literare populare.

V. Textul liric

- Ddoina, cântecul, colindele (colinda de gazdă, colinda de zori, colinda de flăcău, colinda de fată, colindele religioase).

- Obiceiurile vieţii de familie/ obiceiurilor de trecere (poezia obiceiurilor de naștere, poezia obiceiurilor de nuntă, poezia obiceiurilor de înmormântare).

- Obiceiurilor de primăvară (Drăgaica, Lăzărelul, Călușarii, Junii Brașovului, Strigatul peste sat).

- Obiceiuri de peste an (Paparuda, Caloianul).

VI. Textul narativ

1. În versuri

- *Pluguşorul, Cântecul de stea*
- Balada

2. În proză (basmul, legenda, snoava)

VII. Textul dramatic

1. Teatrul laic (cu măşti de animale, haiducesc)
2. Teatrul religios (irozii)

VIII. Alte genuri folclorice

- Literatura aforistică și enigmatică: - proverbe
  - zicători
  - ghicitori

SUGESTII METODOLOGICE

Opţionalul „Folclor literar românesc” urmăreşte să dezvolte cea de-a cincea competenţă generală din programa de Limba și literatura română, venind în sprijinul orelor de limba română, contribuind la realizarea profilului de formare al absolventului. Formarea acestei competenţe presupune explorarea unor realităţi lingvistice şi culturale care au modelat şi modelează limba pe care o vorbim şi cultura în care trăim. Explorarea şi înţelegerea acestor realităţi presupune lectura unor grupaje de texte/fragmente de texte literare sau/ şi nonliterare ce reflectă epoci culturale diferite. Finalitatea urmărită de programă vizează formarea unui individ capabil să utilizeze limba română în scopul învăţării, atât în perioada şcolarităţii, cât şi pe toată durata vieţii, capabil să utilizeze limba română în scopul inserţiei sociale, capabil să-şi asume propria identitate lingvistică şi culturală, sensibil la valorile interculturale şi multiculturale.

În toate activităţile desfăşurate în cadrul opţionalului „*Folclor literar românesc*”, se va pune accent pe demersul didactic de tip formativ şi performativ, care presupune implicare şi interacţiune în rezolvarea sarcinilor de lucru. În cadrul acestui opţional se urmăreşte a se dezvolta gustul estetic, sensibilitatea elevilor, puterea lor de creaţie şi de înţelegere a textelor folclorice, de asimilare a valorilor tradiţionale şi stimularea interesului pentru lectura textului folcloric, se cultivă dragostea pentru literatură, pentru

frumos şi, nu în ultimul rând, dragostea pentru artă prin lectură, audiția unor cântece, doine balade, strigături din folclorul românesc, interpretare, joc de rol.

Gândirea critică va fi stimulată prin abordarea unor teme diverse şi de actualitate care să stimuleze interesul pentru înţelegerea şi redactarea textului folcloric. Problemele de limbă vor fi abordate din perspectiva comunicativ-funcţională, a uzului limbii în diverse contexte, în strânsă legătură cu activităţile de comunicare orală şi scrisă.

Metodele şi tehnicile didactice utilizate în cadrul activităţilor desfăşurate vor fi atractive și interactive, vor contribui la dezvoltarea competențelor vizate precum lectura, cvintet, știu/vreau să știu/am învățat, recitarea, jurnalul cu dublă intrare, conversaţia euristică, dezbaterea, brainstormingul, problematizarea, diagrama Venn. Elevul va fi plasat în centrul procesului predare-învățare-evaluare prin aceste strategii interactive.

Dintre mijloacele de învăţământ necesare pentru desfăşurarea activităţilor didactice propuse sunt: culegeri de folclor, cărți, imagini/fotografii,laptopul, videoproiectorul, DVD-uri, CD-uri audio, etc.

Modalități de evaluare

Evaluarea elevilor se va realiza şi prin metode complementare precum proiectul, portofoliul şi prin observarea sistematică.

BIBLIOGRAFIE

Firan F., *Folclor literar românesc,* Reprografia Universității din Craiova

colecţia Alecsandri V., *Poezii populare ale românilor*,Editura Minerva, Bucureşti, 1982

Simion Florea Marin, *Legende istorice din Bucovina,* Junimea, 1981

Culegeri de folclor local

Antologie de Gh. Zarafu, *Baladeşi legende culte în versuri,* Bucureşti

Ed. de stat pentru literatură şi artă, *Flori alese din poezia populară*, Bucureşti, 1960

V. Adăscăliţei, *De la Dragoş la Cuza – Vodă, legende populare româneşti,* Bucureşti, 1966

Coşbuc G., *Elementele literaturii populare*, Ed. Dacia, Cluj Napoca, 1986

Padima O., *Literatura populară română,* Ed. pentru literatură, Bucureşti, 1968

Pop M. si Ruxandoiu P., *Folclor literar românesc,* Editura Didactică și Pedagogică, 1990

Caracostea D., *Poezia tradiţională,*vol. I, Editura pentru literatură, 1969

Planificarea activităţii cursului opţional

Folclor literar românesc

	Unitatea de învăţare	**Competenţe specifice**	**Conţinuturi**	**Nr. de ore**	**Observaţii**
	Cultura	- să înţeleagă importanţa studierii	- importanţa studierii folclorului.		- demonstrarea valorii artistice

	populară şi folclorul	folclorului - să conştientizeze existenţa unei culturi populare ca bază a culturii culte	- conceptul de folclor;cultura comună, cultura scrisă, cultura populară. - conceptul de cultură populară; vechimea şi originea culturii populare româneşti.	4 ore	a textelor folclorice studiate
	Disciplinele care studiază domeniile culturii populare	- să facă deosebirea între cultura comună, cultura scrisă şi cultura populară	- folcloristica. - etnografia. - etnologia. - antropologia culturală.	4 ore	- demonstrarea însuşirii cunoştinţelor teoretice despre cultura populară: folclor, etnografie şi antropologie culturală
	Caracterul general-specific al folclorului	- să cunoască domeniile culturii populare - să înţeleagă conceptul de „folclor literar”	- caracterul oral. - caracterul colectiv. - caracterul tradiţional. - caracterul anonim. - caracterul sincretic.	4 ore	- publicarea unor opere culese sau articole în revista şcolii - organizarea de serbări şcolare
	Clasificarea literaturii populare	- să argumenteze caracterele specifice ale folclorului - să facă aprecieri cu privire la calitatea artistică a operelor folclorice	- domenii ale folclorului literar - tipare textuale în literatura populară.	3 ore	- fişa de lucru
		- să culeagă texte lirice folclorice, să le interpreteze şi să le redea în cadrul unei	- lirica propriu-zisă (doina, cântecul), colindele (colinda de gazdă, colinda de zori,		- aprecieri verbale - redactarea de

	Textul liric	serbări şcolare - să conştientizeze existenţa unei culturi populare şi să sesizeze importanţa acesteia - să argumenteze caracteristicile specifice ale unor texte	colinda de flăcău, colinda de fată, colindele religioase) - lirica legată de obiceiurile vieţii de familie/ obiceiurilor de trecere (poezia obiceiurilor de naștere, poezia obiceiurilor de nuntă, poezia obiceiurilor de înmormântare). -lirica obiceiurilor de primăvară (Drăgaica, Lăzărelul, Călușarii, Junii Brașovului, Strigatul peste sat) -lirica celorlalte obiceiuri de peste an (Paparuda, Caloianul)	7 ore	compuneri - portofoliul - fişa de citate -serbarea şcolară
	Textul narativ	- să facă deosebirea între literatura cultă şi literatura populară - să comenteze caracteristicile textelor literare populare - să facă aprecieri asupra calităţii artistice a textelor literare folclorice - să indice trăsăturile textului narativ	- în versuri - epica de ritual (*pluguşorul,Vasilica, cântecul de stea*) - epica propriu-zisă (*balada*) -în proză (*basmul, legenda, snoava*)	7 ore	- redactarea de compuneri - portofoliul - fişa de citate - test
	Textul dramatic	- să identifice trăsăturile textului dramatic	- teatrul laic (*cu măşti de animale, haiducesc*) - teatrul religios (*irozii*)	3 ore	- fişa de lucru - fişa de citate - autoevaluarea
	Alte genuri folclorice	- să comenteze caracteristicile textelor literare populare	-proverbe - zicători - ghicitori	2 ore	- fişa de lucru - autoevaluarea

EMOȚIILE – PROIECT DE LECȚIE

Prof. Înv. Primar Gheorghe Marina Luiza
Liceul Teoretic "Aurel Vlaicu" – Orașul Breaza
Structura: Școala Gimnazială Nistorești

În cadrul activității „Emoțiile mele" mi-am propus ca scop recunoașterea și exprimarea emoțiilor de bază. Până la sfârșitul orei, elevul trebuia să atingă următoarele obiective : să identifice emoțiile de bază (bucurie, tristețe, furie, fericire, frică și uimire), să precizeze emoțiile proprii sau ale celorlalți trăite în diferite situații, să asocieze fiecărei emoții trăite metode de reglare și optimizare a comportamentului și ca ultim obiectiv să prezinte prin desen emoția identificată în desen.

Timpul efectiv de lucru a fost de 45 de minute pentru a consolida și sistematiza aceste cunoștințe.

Ora a debutat cu pregătirea elevului pentru activitate, asigurarea condițiilor de ordine și disciplină, dar și cu distribuirea materialului,

Elevul a primit cubul emoțiilor, acesta având ca sarcina de lucru să identifice emoțiile de bază prezentate pe fațetele acestuia. Utilizând " Cubul emoțiilor " , elevul a identificat situații și experiențe personale care i-au provocat diferite emoții. Am identificat împreună metode de reglare a comportamentului în cazul diferitelor situații întâlnite în viața cotidiană.

În continuare, elevul primește planșa " Ce simte prietenul meu ?" , având ca sarcină să potrivească emoția corespunzătoare fiecărei situații întâlnite de către prietenul său. Elevului i se explică faptul că ceea ce simte el , simt și perosanele din jurul lui.

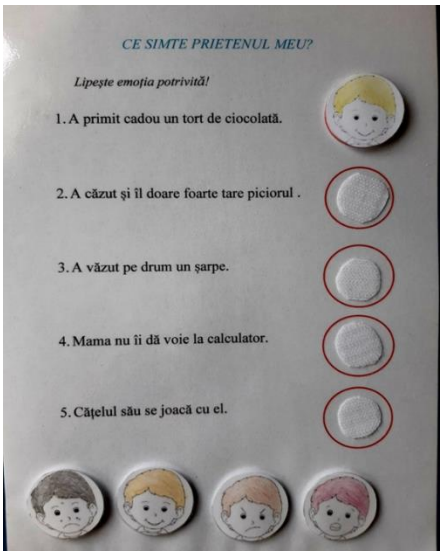
Activitatea continuă cu sarcina elevului de a asculta povestea " Ziua când mi-am luat fricile în brațe". Se pune accent pe emoția creată de frică, conștientizarea acesteia și găsirea soluțiilor în gestionarea unor astfel de situații. Port o discuție cu elevul despre astfel de situații pe care le-a întâmpinat anterior.

Activitatea continuă prin rezolvarea unui joc online numit"Emoții".Jocul constă în învârtirea unei roți și rezolvarea sarcinii de lucru acolo unde săgeata s-a oprit.Elevul va învârti de 6 ori "Roata Emoțiilor".

Pentru asigurarea feed-back-ului, elevul primește 5 plicuri colorate ce conțin jetoane din jocul Popini și Gândărici ne vorbesc despre emoții.Acesta va alege un singur plic,în interiorul căruia se găsește un jeton corespunzător unei emoții,iar el va realiza un desen corespunzător emoției extrase.

Activitatea se încheie cu aprecierea modului de implicare a elevului în activitate și recompensarea acestuia .

BIBLIOGRAFIE:

- Programa scolara Limba și literatura română–Aprobat prin ordin al Ministerului –Nr.3656/29.03.2012, Bucuresti
- Breben, Silvia, 2010, *Jocuri pentru dezvoltarea inteligenţei emoţionale la vârsta preşcolară şi şcolară mică*, editura Reprograph, Craiova.
- V. Ștefan-Cărădeanu, F. Hăhăianu, E. Apopei - Caiet de Dezvoltare personală, Ed. Joy
- Site-ul: Didactic.ro

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

„ O ZI DE IARNĂ ÎN PĂDURE ”

Profesor învățământ preșcolar Nedelcu Ionela - Mihaela
Grădinița cu Program Normal – Liceul cu Program Sportiv „ Iolanda Balaș Soter„ Buzău

PROIECT DE ACTIVITATE

Data:
Grupa/ nivel : mică, nivel I
Prof.înv.preșcolar: Nedelcu Ionela- Mihaela
Unitatea de învățământ:
Tema anuală de studiu: Cum a fost, este și va fi aici pe pământ?
Tema proiectului tematic: „Graiul animalelor„
Tema săptămânii: „Animale din pădure „
Tema activității : „O zi de iarnă în pădure„
Forma de realizare: Activitate integrată
Tipul activității: consolidarea și verificarea cunoștințelor despre animalele sălbatice

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂŢII INTEGRATE:

1. ***Activităţi de dezvoltare personală:*** Întâlnirea de dimineaţă (salutul, prezența, calendarul naturii, activitatea de grup, mesajul zilei, noutatea zilei)

2. Jocuri şi activităţi didactice alese (etapa I):

- Joc de masă :"Animalele și hrana lor" (punere în corespondență)
- Artă :"Animale din pădure" (pictură pe figurine din ipsos)
- Construcții : "Adăposturi pentru animale" (piese magnetice)

3. Activităţi pe domenii experienţiale:

Domeniul Limbă și Comunicare – Educarea limbajului "Mănușa" (poveste ucrainiana) - povestirea educatoarei

Domeniul Om și Societate – Activitate practică "Ursul în bârlog" – lipire, asamblare

4. Jocuri şi activităţi didactice alese (etapa a II-a):

Joc distractiv : "Hrănim veverița/ iepurașul"

Joc de atenție: „Ce animal s-a auzit?"

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viaţă familiare
- Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități)
- Îmbunătățirea limbajului și a comunicării;
- Ascultarea activă a mesajului pentru înțelegerea și receptarea lui (comunicare receptivă)
- Activare și manifestare a potențialului creativ
- Comportamente prosociale de acceptare și de respectare a diversității;
- Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare;

COMPORTAMENTE VIZATE:

- Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei;
- Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate
- Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi;
- Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative;
- Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, că urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor etc. (comunicare expresivă);
- Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc în calitate de auditor;
- Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;
- Integrează ajutorul primit, pentru realizarea sarcinilor de lucru la care întâmpină dificultăți.

Scopul: Familiarizarea și îmbunătățirea cunoștințelor despre animalele din pădure

Obiective operaționale:

O1 : Să asocieze hrana corespunzătoare fiecărui animal ;

O2 : Să picteze animale sălbatice din ipsos, respectând indicațiile date de educatoare;

O3 : Să construiască diferite adăposturi cu ajutorul pieselor magnetice puse la dispoziție;

O4: Să urmărească linia poveștii prezentată de educatoare, concomitent cu imaginea suport;

O5: Să aleagă animalul corespunzător momentului acțiunii, ținând cont de succesiunea corectă a acesteia;

O6: Să lipească bârlogul ursului, cu ajutorul materialelor puse la dispoziție, conform demonstrațiilor și indicațiilor educatoarei, mânuind corect materialele de lucru;

O7: Să respecte regulile jocului

Strategii didactice:

- **metode și procedee:** conversația, povestirea, demonstrația, exercițiul, explicația, munca independent, jocul
- **materiale didactice:** calendarul naturii, piese de puzzle, figurine din ipsos, acuarele, pensule, piese magnetice,planșe cu imagini din poveste, animale de plastic, mănușa, pahare carton, hârtie colorată, lipici, ursuleți decupați, fân, recompense

Forma de organizare: în grupuri mici, frontal, individual;

Locul de desfășurare: Grădinița cu Program Normal Liceul cu Program Sportiv „Iolanda Balaș Soter„ Buzău

Durata:0 zi

Bibliografie:

- M.E.N. “Curriculum pentru educație timpurie (3 – 6/ 7 ani)”, Bucureşti, 2019;
- Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculumul pentru educație timpurie;
- Culea Laurenţia, Angela Sesovici, Filofteia Gramă “Activitatea integrată în grădiniţă”, EDP Publishing House, Bucureşti, 2008;
- Silvia Breben, Eugenia Goncea, Georgeta Ruiu, Mihaela Fulga “Metode interactive de grup”, Ed. Arves, 2002;

SCENARIUL ZILEI

I. ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ

Activitatea debutează cu ***Întâlnirea de dimineaţă*** în care copiii se așază în semicerc, în urma îndemnului sugerat de versurile:

„- Dimineaţa a sosit,
Toţi copiii au venit,
În semicerc să ne-așezăm,
Cu toţii să ne salutăm!”

Salutul se va realiza astfel: Fiecare copil va fi salutat de educatoare, iar ei vor saluta spunând: "Bună dimineața, doamna educatoare!"

Prezența copiii vor sesiza cine este prezent și cine lipsește, întorcând cu fața/spatele poza copilului.

Urmează completarea ***Calendarului naturii***, moment în care se va iniția un dialog cu copiii pentru a afla în ce zi a săptămânii, lună și anotimp ne aflăm, cum este vremea și cum sunt oamenii îmbrăcați.

Pentru crearea coeziunii grupului și a bunei dispoziții întreaga grupă va executa un moment de înviorare (***activitatea de grup***):

„Dacă vreau să cresc voinic,
Fac gimnastica de mic.
Merg în pas alergător,
Săr apoi într-un picior!
Mă opresc, respir ușor,
Întind brațele și zbor.
Toată lumea e a mea,
Când m-așez jos la podea,
Ăsta-i doar un început,
Ia priviți cât am crescut!"

Împărtăşirea cu ceilalţi

Se va purta un scurt dialog cu copiii, ei vor fi întrebați ce observă nou în sala de grupă. Li se vor prezenta copiilor imagini live din cadrul Sanctuarului de urși de la Zărnești . Educatoarea le va spune copiilor că în pădure toate animalele sunt prietene.

Mesajul zilei:

Prieteni buni suntem mereu
Și la bine, și la greu!

Noutatea zilei

Pentru a sesiza prin ce se deosebește această zi de grădiniță de celelalte, educatoarea sprijină copiii în evidențierea noutății zilei, anume o întâmplare a unui bătrân aflat în pădure împreună cu prietenul său, cățelul Azorel.

Copiilor li se prezintă tema și obiectivele activității integrate.

Cu ajutorul educatoarei, copiii vor descoperi materialele puse la dispoziţie în cadrul centrelor de interes deschise şi vor afla sarcinile de lucru.

Joc de masă:"Animalele și hrana lor" - la acest centru sarcina copiilor este să pună în corespondența animalul cu hrana pe care acesta o mănâncă. (O1)

Artă :„Animale din pădure" – la acest centru copiii vor picta diferite animale sălbatice, din ipsos (O2)

Construcții : "Adăposturi pentru animale" (piese magnetice) – la acest centru copiii vor realiza adăposturi pentru animalele sălbatice, din piese magnetice . (O3)

Prin **tranziția**:

La grădiniță când venim
Suntem curioși să descoperim
La care centru ne oprim.

Preşcolarii se vor grupa şi se vor aşeza la centrele de activitate, unde se vor juca cu materialele puse la dispoziţie. În funcţie de timp şi preferinţele copiilor se va realiza rotirea acestora la centrele de activitate. După finalizarea sarcinilor de la centre se va face evaluarea, apoi copiii vor părăsi sala de grupă pentru desfăşurarea rutinelor .

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE

Activități pe Domenii Experiențiale (ADE)

Domeniul Limbă și Comunicare – Educarea Limbajului (DLC)

Se asigură cadrul adecvat desfășurării activității; pregătirea materialului didactic.

Li se specifică copiilor, că trebuie să asculte cu atenție povestea, să rețină titlul, ideile principale ale poveștii pentru a putea răspunde la întrebări, la finalul activității.

Educatoarea *anunță titlul poveștii:* „ Mănușa” .

Expunerea textului povestirii

Conținutul va fi prezentat clar, coerent, corect și expresiv, cu ton și o mimică adecvată. Pe parcursul povestirii, educatoarea explică cuvintele necunoscute.

Textul poveștii va fi expus urmărindu-se succesiunea momentelor principale și expunându-se pe parcurs imagini.

Planul de idei al povestirii

- Un bătrânel se plimba prin pădure în mijlocul iernii împreună cu câinele.
- În timpul plimbării bătrânul și-a pierdut o mănușă.
- Mănușa a fost găsită de un șoricel care a decis că îi va fi casă.
- În mănușă, șoricelului i s-a alăturat iepurașul.
- Cel de-al treilea locuitor al mănușii era vulpea.
- După vulpe la baza mănușii și-a făcut apariția lupul.
- Ultimul ajuns în mănușă a fost ursul.
- Bătrânelul a observat pierderea mănușii și pornește în căutarea ei
- Câinele a început să latre, animalele s-au speriat și au fugit în pădure.

Pentru *fixarea cunoştinţelor şi evaluarea activităţii* voi folosi evaluarea orală.

Se vor adresa copiilor următoarele întrebări:

- ❖ Cum s-a numit povestea pe care am ascultat-o?
- ❖ Despre cine este vorba în poveste? Copiii vor introduce personajele în mănușă, denumindu-le corect și redând replicile corespunzătoare acțiunii povestite.

Cu ajutorul **tranziției:**

,,Povestea a luat sfârșit
Prietenii sunt fericiți!
Despre ei am ascultat
Fapte bune am învățat,

Pe urs îl vom ajuta
În bârlog îl vom culca!”

Domeniul Om și Societate- Activitate practica- "Ursul în bârlog" - lipire, asamblare

Intuirea materialului: Atenţia copiilor va fi îndreptată spre materialele primite: pahar din carton, imagine cu un urs dormind, hârtie colorată, lipici, fân; acestea vor fi denumite de către preșcolari.

Explicarea şi demonstrarea tehnicii de lucru: Se va prezenta și observa modelul educatoarei, apoi se va demonstra tehnica de lucru.

Se vor stabili ***criteriile de apreciere a lucrărilor***: să lipească elementele primite la măsuțe astfel încât să realizeze tema dată, să păstreze curățenia la măsuțe, să finalizeze lucrarea.

Încălzirea muşchilor mici ai mâinii: Se vor efectua cu preşcolarii câteva exerciţii de încălzire a muşchilor mici ai mâinii pe mişcările sugerate de textul jocului muzical: „Mâna este ca o floare”.

Realizarea lucrărilor de către copii: Pe parcursul desfășurării activităţii se urmărește îndeaproape modul de executare a lucrărilor, respectarea criteriilor de apreciere, copiii care întâmpină dificultăţi vor fi îndrumați și vor fi apreciați cei care lucrează corect. Preșcolarii vor lucra pe fundalul sonor al melodiei „ Cântecul animalelor„.

Evaluarea activității: După finalizarea activității, fiecare copil își va așeza lucrarea în decorul de iarnă, astfel încât să poată fi apreciată de colegi.

Apoi, copiii se vor așeza în semicerc, pregătiți fiind, pentru ***momentul de literație:*** „Ursule brun, ursule brun tu ce vezi?„

Copiii vor ieși din sala de grupă pe ***tranziția***: ” V-ați descurcat minunat! Activitatea s-a terminat. Ce-am să spun o să vă placă: Dragi copii, poftiți la joacă!

În continuare, copiii sunt anunţaţi că vor desfăşura **jocul distractiv** “ Hrănim veverița/ iepurașul”.

În sala de grupă sunt așezate figurinele din polistiren: iepuraș și veveriță.

Copiii așezați în rând își vor alege o nucă/ ghindă/ morcov cu care vor hrăni animalul care consumă acel tip de hrană.

Momentul de reflecție: Fiecare copil își exprimă părerea despre activitatea preferată a zilei.

Încheierea activității: Educatoarea va face aprecieri verbale referitoare la comportamentul copiilor și la activitatea desfășurată, oferind recompense tuturor.

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

PROF. ÎNV. PREȘCOLAR ENACHE ADINA COCA, GPN- LPS BUZĂU

Nume şi prenume : C. C
Vârsta : 6 ani
Informaţii confidenţiale (diagnostic)
Întârziere în dezvoltarea limbajului, ADHD
Domeniul de intervenţie: Activităţi cuprinse în ariile curriculare specifice
Specialiştii care intervin în timpul programului : educatoare, psihopedagog
Alte persoane implicate: director, asistent social, kineto, medic, părinţi
Scopul
La sfârşitul activităţii din program, copilul va fi capabil să realizeze obiectivele propuse pentru fiecare tip de activitate din cadrul domeniilor de învățare cuprinse în P.I.P.
Obiective

- pe termen scurt (operaţionale)

atingerea obiectivelor specifice pe nivelele minim, mediu, sau maxim impuse de activităţi şi tema aleasă.

- pe termen mediu (generale)

atingerea obiectivelor generale impuse de activităţi din cadrul tuturor ariilor curriculare, dezvoltarea şi îmbogăţirea cunoştinţelor copiilor.

Nivelul de plecare
Desfăşurarea activităţii
Etape de desfăşurare a activităţii

- tipuri de activitate: predare, consolidare, verificare, evaluare,
- strategii / metode: observaţia, explicaţia, demonstraţia, exerciţiul
- resurse / mijloace: umane, materiale, metodologice

Evaluare

- criterii de evaluare şi apreciere a progresului
  minimale: atingerea în ordine a dificultăţilor şi cel puţin a unui obiectiv
  maximale: atingerea tuturor obiectivelor
- metode şi instrumente de evaluare: inductive, deductive, algoritmice

Ţinta 1. Activităţi de terapie cognitivă. Cunoaşterea mediului
,, Fructe şi legume de toamnă,,
Obiective
generale

- îmbogăţirea cunoştinţelor despre anotimpul toamna

- cunoaşterea schimbărilor la care sunt supuse elemente din natură şi factorii care influenţează schimbarea lor

operaţionale

- să identifice fructele şi legumele de toamnă şi culorile lor
- să recunoască ce caracteristici au fructele şi legumele de toamnă şi la ce folosesc.

Activităţi de învăţare

Observare ,,Roşia şi ardeiul ,,Mărul şi para ,, ,Strugurele,, jocuri didactice ,,Ghiceşte ce ai gustat,, ,,Roata toamnei ,, memorizare ,,Toamna,,

Adaptare personală / socială (relaţia cu adultul / cu copiii ; participare)

Copilul este solicitat să identifice şi să recunoască fructele de toamnă, şi să le asocieze cu imaginile prezentate.

Ţinta 2. Activităţi de expresie. Expresie grafică şi plastică

Exerciţii grafice ,, Punctul,,

Obiective

generale

- formarea unor deprinderi tehnice de mânuire a materialelor
- stimularea spiritului critic în analizarea lucrărilor

operaţionale

- să realizeze punctul în spaţiu nelimitat
- să realizeze punctul în spaţiu limitat, sau pe contur

Activităţi de învăţare

Lucrări tematice ,, Nisip pe plajă,, ,,Muşuroiul de furnici ,,Para,,

Adaptare personală / socială (relaţia cu adultul / copiii ; participare)

Copilul va realiza lucrările conform explicaţiilor primite, va solicita şi primi indicaţii şi ajutor, la nevoie.

Ţinta 3. Activităţi de expresie. Expresie muzicală

,,Cântece pentru copii ,,

Obiective

generale

- dezvoltarea acuităţii auditive prin perceperea timbrului melodiilor
- utilizarea formelor de expresie muzicală în scopuri terapeutice

operaţionale

- să reproducă melodia corect
- să reproducă textul cântecului corect

Activităţi de învăţare

Cântece ,,Cocoşelul ,, ,,Ploaia ,, Greieraşul,, ,,Muzicanţii,,

Adaptare personală /socială (relaţia cu adultul / copiii ; participare)

Copilul este solicitat să reproducă atât textul cântecului, cât şi linia melodică.

Ţinta 4. Activităţi de expresie. Expresie corporală

,, Alergarea,,

Obiective

generale

- învăţarea corectă a formelor naturale ale mişcării - alergarea
- dezvoltarea armonioasă a organismului

operaţionale

- să execute corect alergarea şi variantele ei
- să execute comenzile primite

Activităţi de învăţare

Jocuri ,,Vulpea şi gâştele ,, Păsărica fără cuib ,,Stop la semnal ,,

Adaptare personală / socială (relaţia cu adultul / copiii ; participare

Copilul execută comenzile respectând indicaţiile primite.

Ţinta 5. Activităţi de socioterapie. Autonomie personală

,,Cunoaşterea lateralităţii ,,

Obiective

generale

- cunoaşterea, stăpânirea şi controlul dinamicii generale a corpului
- formarea unui nivel acceptabil de autoîncredere

operaţionale

- să identifice mâna dreaptă şi mâna stângă
- să identifice piciorul drept şi piciorul stâng

Activităţi de învăţare

Jocuri didactice ,,Mâna dreaptă, mâna stângă ,,Piciorul drept, piciorul stâng, ,,Cum ne încălţăm corect,,

Adaptare personală / socială (relaţia cu adultul / copiii ; participare)

Copilul participă atent, identifică şi denumeşte corect lateralitatea

Ţinta 6. Activităţi de socioterapie. Adaptare la viaţa cotidiană

,, Fapte bune, fapte rele,,

Obiective

generale

- familiarizarea cu diferite activităţi din viaţa cotidiană
- formarea deprinderilor de cooperare şi colaborare cu adultul

operaţionale

- să identifice şi să deosebească faptele bune de cele rele
- să-şi formeze deprinderea de a se comporta civilizat în orice împrejurare

Activităţi de învăţare

Jocuri didactice ,,Ce face un copil cuminte, ,,Aşa da, aşa nu ,,Cum trebuie să ne purtăm la grădiniţă,,

Adaptare personală / socială (relaţia cu adultul / copiii ; participare)

Copilul identifică şi denumeşte normele de comportare civilizată în diferite împrejurări.

Ţinta 7. Activităţi de terapie psihomotrică. Abilitare manuală

Modelaj

Obiective

generale

- învăţarea tehnicii de folosire a plastilinei
- dezvoltarea dragostei pentru muncă
- dezvoltarea musculaturii fine a mâinii

operaţionale

- să realizeze modelarea prin mişcări circulatorii
- să realizeze modelarea prin mişcări translatorii

Activităţi de învăţare

Lucrări tematice ,, Fluierul ciobănaşului, Inele colorate, Boabe de struguri, Scăriţa pentru culesul fructelor, Mingi, Mărgelele păpuşii

Adaptare personală / socială (relaţia cu adultul / copiii ; participare)

Copilul realizează tema sub atenta supraveghere a educatoarei.

Ţinta 8. Activităţi de terapie cognitivă. Activitate matematică

,,Gruparea obiectelor după dimensiune,,

Obiective

generale

- formarea unor reprezentări concrete despre obiecte
- recunoaşterea grupelor de obiecte după anumite criterii

operaţionale

- să identifice obiectele după atributul dimensiune
- să grupeze corect obiectele după dimensiune

Activităţi de învăţare

Jocuri didactice ,,Creioane scurte, creioane lungi ,, Spune cum este,, Adaptare personală / socială (relaţia cu adultul / copiii ; participare)

Copilul selectează obiectele după atributul solicitat, realizează sarcinile din fişele de evaluare.

Bibliografie :

Miclea , M. (1997). Psihologie cognitivă. Iaşi, Editura Polirom.

Neacşu , I. (1991). Metode şi tehnici de învăţare eficientă. Iaşi, Editura Polirom.

Lesson plan-William Shakespeare

Teacher: Chiorpac Mihai Adina Valentina
Colegiul Naţional "Nicolae Bălcescu" , Brăila

Level: 12th grade-Advanced
Date:
Teacher: Chiorpac Mihai Adina Valentina
Topic: British Cultural Landmarks: WILLIAM SHAKESPEARE
Textbook: Crossing Cultures, Adriana Chirchidan, Andrew King, Cavallioti Publishing House, 1999, Bucharest
Interaction: T-Ss; Ss-T; Ss-Ss; group work; pair work
Materials: power point presentation, audio videos, blackboard, handouts, notebooks
Bibliography:
1) -Harmer, Jeremy, 1997- The Practice of English Language Teaching, Longman, London and New York
-Lee, W.R, 1964, Language teaching games and contexts, Oxford University Press
Nye,Gertrude Dorry
2) Internet links:
Materials:
1. Shakespeare student worksheet and reading texts
2. Internet links: http://www.bbc.co.uk/history/people/william_shakespeare/ - BBC History page on Shakespeare
http://www.britainexpress.com/History/bio/shakespeare.htm
http://www.william-shakespeare.info/
http://www.teachingenglish.org.uk/article/shakespeare-extracts
http://www.teachingenglish.org.uk/article/much-ado-about-nothing
GENERAL AIMS:
• To learn about Shakespeare
• To practise reading skills
• To practise question formation
• To develop speaking skills
SKILLS: Speaking, Listening, Reading, Writing
TIME: 50 min
ANTICIPATED PROBLEMS: Students may find the topic and vocabulary difficult to understand
Procedure
WARM UP- Introduce the topic – Who am I?

Aims:
-to prepare students for the next activity and raise interest in learning about a British landmark: William Shakespeare
Class management: whole class
Skills: speaking
Material: blackboard
Time: 2 min
Interaction: T-Ss, Ss-T
Procedure:
The teacher tells students to imagine that he/she is a very famous British person. Teachers gets them to ask 'yes/no' questions until they guess who the teacher is. (The teacher is Shakespeare!)
Alternatively, teacher writes an anagram of WILLIAM SHAKESPEARE such as MALILIW RAKESHAPEES on the board and has a race to see which student can find the name first.

ACTIVITY 1 –Shakespeare mind map
Aims:
-to brainstorm some information about William Shakespeare
Class management: whole class
Skills: speaking
Material: blackboard
Time: 2 min
Interaction: T-Ss, Ss-T, group work
Procedure:
Once teacher established that Shakespeare is going to be the topic for the lesson, teacher writes the word Shakespeare inside a bubble on the blackboard.
Teacher asks students what they know about him or what comes to mind when they think about William Shakespeare.
This will help teacher to know how much or how little students already know in order to gauge the level of input for the class.
ACTIVITY 2- Shakespeare Quiz
Aims:
-to revise some previous knowledge about William Shakespeare
Class management: whole class, pairs, groups
Skills: speaking, writing
Materials: handouts
Time: 5 min
Interaction: T-Ss, Ss-T,Ss-Ss
Procedure:

Teacher asks students to do the quiz in pairs or groups, depending on class size.

Answers: 1-b, 2-a, 3-c, 4-a, 5-b, 6-c, 7-b, 8-a

ACTIVITY 3- Information gap reading

Aims:

- to review question forms

Class management: whole class, pair work, group work

Skills: speaking, writing

Materials: handouts

Time: 10 min

Interaction: T-Ss, Ss-T, Ss-Ss, pair work, group work

Procedure:

Teacher puts students into pairs to do this activity, but first puts them in pairs of As with As and Bs with Bs. That way, before students begin speaking they need to read the text carefully and prepare the questions that they are going to ask their partner together.

The first question is given as an example. Teacher may need to help students write the questions and use this as an opportunity to review question forms. Once students have written their questions, teacher can re-group them into pairs of A and B, and then they can ask their questions to complete their texts.

Teacher will give students a text to read. There is some missing information in the text. Students write the questions, teacher will need to ask to find out the missing information. Then students will be prepared to ask his/her partner questions so that student can complete the text.

Here's the complete text for teacher to check the students' answers:

William Shakespeare was a poet and a playwright, and is widely regarded as the greatest writer in the English language. He was born in Stratford-upon-Avon, in central England, in 1564 and he died in 1616. His surviving work consists of 38 plays, 154 sonnets (a special type of poem with 14 lines), and some other poems. He is best known for his plays which have been translated into every major language and are performed more than those of any other playwright in the world.

When William Shakespeare was 18 years old he married Anne Hathaway, and they had three children. Shakespeare went to London to work as an actor and a writer. In 1599 the Globe Theatre was built in London and it was in this theatre, situated on the banks of the River Thames, that some of Shakespeare's plays were first performed. In 1613 the theatre was destroyed by a fire. However, a modern reconstruction of the theatre was built near the original site in 1997 so even today you can go to the Globe Theatre to see one of Shakespeare's plays.

ACTIVITY 4- Find someone who…

Aims:

-to practice speaking to get students talking about the world of theatre

Class management: whole class

Skills: speaking, writing

Materials: handouts

Time: 10 min

Interaction: T-Ss, Ss-T, Ss-Ss, pair work

Procedure:

Students may well be familiar with the classic 'Find Somebody Who..' task.

First teacher gets students to complete the last row with something they'd like to find out about their classmates, then teacher reminds students how important the extra information column is.

Teacher demonstrates a few of the question forms or elicits these from students and if necessary teacher writes the questions on the board to support weak students during the task.

For example, 'Can you name three of Shakespeare's plays?' and 'Have you ever seen a film of a Shakespeare play?'

When students are ready to start, teacher makes sure everyone is standing up and has something to lean on and a pen with them, and off they go.

As students are speaking to each other and completing the table, teacher monitors carefully so he/she can offer some constructive feedback at the end.

ACTIVITY 5- Complete the Shakespeare quotes

Aims:

- to complete the famous Shakespeare quotes after watching some short audio videos from Shakespeare's plays

Class management: whole class

Skills: speaking, listening, writing

Materials: audio videos, handouts

Time: 10 min

Interaction: T-Ss, Ss-T, Ss-Ss,group work

Students listen to short audio videos from Shakespeare's plays.

Teacher puts students into small groups or pairs and gives students time to try and match the quotes.

Teacher cuts up a set of quote halves so students can move them around on a table to experiment with different combinations.

Teacher encourages students to look for words that normally go together.Then teacher checks their answers and asks them what they understand by them.

Answers: 1.d), 2. g), 3. a), 4. h), 5. b), 6. c), 7. f), 8. e)

ACTIVITY 6- Find the situation

Aims:
- to match the quotations to a situation
Class management: whole class; pair work
Skills: speaking, writing
Materials: handouts
Time: 5 min
Interaction: T-Ss, Ss-T, Ss-Ss, pair work
Procedure:
Teacher asks students to work in pairs and to match the quotes with some situations.
Teacher checks their answers.

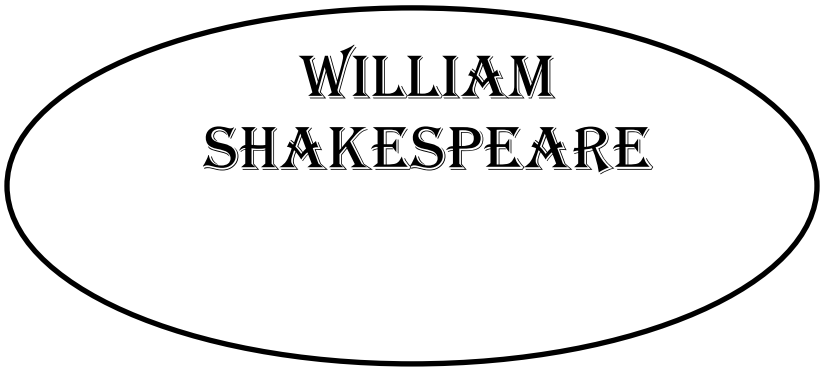
1. All the world's a stage and all the men and women merely players	**A** He wants me to lend him some money, but it's a lot and I'm not happy about it
2. To be or not to be, that is the question	**B** I don't know why I even get out of bed in the morning – life is horrible sometimes
3. All that glisters is not gold	**C** I like him because he only talks when he has something to say
4. Neither a borrower nor a lender be	**D** She's so beautiful and he's ugly and really rude – what does she see in him?
5. Men of few words are the best men	**E** I bought this car because it looked great, but there's lots of problems with the motor. I wish I'd been more careful
6. Love is blind, and lovers cannot see	**F** He never takes anything seriously – it's all a game to him

ACTIVITY 7- Find the play
Aims:
- to match the quotations to summaries of Shakespeare's plays
Class management: whole class; pair work
Skills: speaking, writing
Materials: handouts
Time: 5 min
Interaction: T-Ss, Ss-T, Ss-Ss, pair work
Procedure:

Teacher asks students to work in pairs and to match the quotations with some summaries of Shakespeare's plays.
Teacher checks their answers.
Answers:
Hamlet - To be or not to be, that is the question ***and*** Neither a borrower nor a lender be
The Merchant of Venice - All that glisters is not gold
As You Like It - But love is blind, and lovers cannot see ***and*** All the world's a stage/and all the men and women merely players
Henry V - Men of few words are the best men
ASSIGNING TASK:
Time: 1 min
Interaction: T-Ss, Ss-T
Students are asked to write 10 lines poem or story using the above quotes**.**

WORKSHEET –ACTIVITY 1- Shakespeare Mind Map

What comes to mind when you think of William Shakespeare? Work in groups and write your ideas below:

WORKSHEET –ACTIVITY 2– Shakespeare Quiz

How much do you know about William Shakespeare? Try this quiz to find out:
1) When was William Shakespeare born?
a) 1498
b) 1564
c) 1895
2) In which period of English history was Shakespeare alive?
a) Elizabethan

b) Georgian
c) Victorian
3) Which of these plays was not written by Shakespeare?
a) Hamlet
b) Romeo and Juliet
c) The Taming of the Rat
4) Where was Shakespeare born?
a) Stratford Upon Avon
b) Cambridge
c) Oxford
5) How many plays did Shakespeare write?
a) 8
b) 38
c) 108
6) Which type of plays did Shakespeare not write?
a) Tragedies
b) Comedies
c) Musicals
7) What's the name of the "Shakespeare theatre' in London?
a) The World Theatre
b) The Globe Theatre
c) The Old Shakespeare Theatre
8) Who played Romeo in the 1996 film version of "Romeo and Juliet''?
a) Leonardo DiCaprio
b) Johnny Depp
c) Brad Pitt

WORKSHEET –ACTIVITY 3- Information gap reading

Student A

William Shakespeare was a poet and a playwright, and is widely regarded as the greatest writer in the English language. He was born in 1) _____, in central England, in 1564 and he died in 2)_____. His surviving work consists of 38 plays, 154 sonnets (a special type of poem with 14 lines), and some other poems. He is best known for his 3) _____ which have been translated into every major language and are performed more than those of any other playwright in the world.

When William Shakespeare was 18 years old he married 4) _____, and they had three children. Shakespeare went to 5) _____ to work as an actor and a writer. In 1599 the Globe Theatre was built in London and it was in this theatre, situated on the banks of the River Thames, that some of Shakespeare's plays were first performed. In 6) _____the theatre was destroyed by a fire. However, a modern reconstruction of the theatre was built near the original site in 1997 so even today you can go to the Globe

Theatre to see one of Shakespeare's plays.
(Text adapted from Wikipedia - http://en.wikipedia.org/wiki/William_Shakespeare)

Prepare your questions here (the first one is done for you):

1) Where was Shakespeare born?
2)
3)
4)
5)
6)

Student B

William Shakespeare was a poet and a playwright, and is widely regarded as the greatest writer in the English language. He was born in Stratford-upon-Avon, in central England, in 1) _____ and he died in 1616. His surviving work consists of 2)____ plays, 154 sonnets (a special type of poem with 14 lines), and some other poems. He is best known for his plays which have been translated into every major language and are performed more than those of any other playwright in the world. When William Shakespeare was 3) _____ years old he married Anne Hathaway, and they had 4)_____ children. Shakespeare went to London to work as an actor and a writer. In 5) _____the Globe Theatre was built in London and it was in this theatre, situated on the banks of the River Thames, that some of Shakespeare's plays were first performed. In 1613 the theatre was destroyed by a 6) _____. However, a modern reconstruction of the theatre was built near the original site in 1997 so even today you can go to the Globe Theatre to see one of Shakespeare's plays.
(*Text adapted from Wikipedia - http://en.wikipedia.org/wiki/William_Shakespeare)*

Prepare your questions here (the first one is done for you):

1) When was Shakespeare born?
2)
3)
4)
5)
6)

WORKSHEET-ACTIVITY 4- Find someone who…

Talk to your classmates and try to complete the table. Don't forget to ask a follow-up question

Find someone who…	**Name**	**Extra information?**
…can name three of		

Shakespeare's plays		
…has seen a film of a Shakespeare play		
…likes going to the theatre		
…would like to be a writer		
…would like to be an actor		

WORKSHEET -ACTIVITY 5- Complete the Shakespeare quotes

Here are some famous quotes from Shakespeare. Can you match the two halves to make the quote?
Compare your answers in groups.

1. All the world's a stage	a) nor a lender be.
2. Love is blind	b) that is the question.
3. Neither a borrower	c) what's done is done.
4. Good night! Good night! Parting is such sweet sorrow	d) and all the men and women are merely players.
5. To be, or not to be:	e) wherefore art thou Romeo?
6. Things without remedy should be without regard;	f) never did run smooth
7. The course of true love	g) and lovers cannot see.
8. O Romeo, Romeo!	h) that I shall say good night till it be morrow.

WORKSHEET –ACTIVITY 6-Find the situation

Now match the quotations to a situation.

1. All the world's a stage and all the men and women merely players	**A** He wants me to lend him some money, but it's a lot and I'm not happy about it
2. To be or not to be, that is the question	**B** I don't know why I even get out of bed in the morning – life is horrible sometimes
3. All that glisters is not gold	**C** I like him because he only talks when he has something to say
4. Neither a borrower nor a lender be	**D** She's so beautiful and he's ugly and really rude – what does she see in him?

5. Men of few words are the best men	**E** I bought this car because it looked great, but there's lots of problems with the motor. I wish I'd been more careful
6. Love is blind, and lovers cannot see	**F** He never takes anything seriously – it's all a game to him

WORKSHEET –ACTIVITY 7-Find the play

These quotations are from four of William Shakespeare's plays.
Can you match the quotations to these summaries of the plays?

A. The Merchant of Venice
This play is about the idea that people usually get what they deserve in the end, good or bad. Antonio, a business man, borrows money from Shylock, a money lender. If he doesn't pay back this money in time, Shylock will cut off a piece of his body. Antonio loses all his business and must pay this terrible price… but he is saved by love.

B. Hamlet
This play is about revenge and also about how difficult it is to take action sometimes, even when it is important. Hamlet's father is murdered by another man, who then marries Hamlet's mother. Everybody wants to see Hamlet dead. Hamlet must take revenge, but will he be able to?

C. As You Like It
This play is a comedy about romantic love. There is a battle between two evil brothers and two good brothers. People hide in a beautiful forest. They fall in love, women disguise themselves as men, and there are many jokes, songs and games.

D. Henry V
This is a history play about a famous English king, and a famous battle, Agincourt. We watch the preparations for the battle, the fighting, and the results. There are questions in this play: Why do men fight? What are wars? Are they glorious? Or terrible?

PROIECT DIDACTIC

Prof. înv. Preșc. VODĂ ANA-MARIA
COLEGIUL TEHNOLOGIC „SPIRU HARET”

NIVEL I
TEMA ANUALĂ DE STUDIU: ***Când, cum și de ce se întâmplă?***
TEMA SĂPTĂMÂNII: ***Grădina înflorită***
DOMENIUL DE ACTIVITATE: ***Domeniul Limbă și Comunicare***
CATEGORIA DE ACTIVITATE: ***Educarea limbajului***
TEMA ACTIVITĂȚII: ***Povestea culorilor***
MIJLOC DE REALIZARE: povestirea educatoarei
TIPUL ACTIVITĂȚII: predare - învățare
SCOPUL: Familiarizarea preşcolarilor cu textul poveştii; îmbogăţirea şi activizarea vocabularului cu noi cuvinte şi expresii din text; consolidarea deprinderii de a audia cu atenţie povestirea educatoarei şi de a desprinde mesajul transmis de aceasta.
OBIECTIVE OPERAŢIONALE :

- să precizeze titlul poveștii;
- să denumească personajele din povestirea prezentată;
- să redea conținutul povestirii pe baza imaginilor, în succesiunea desfășurării evenimentelor;
- să desprindă mesajul exprimând prin cuvinte stările emoționale provocate de întâmplările povestite;
- să manifeste interes pentru activitatea desfășurată.

FORMA DE ORGANIZARE: frontal, individual
STRATEGII DIDACTICE:

- METODE ȘI PROCEDEE: covorul povestitor, conversaţia, explicaţia, demonstraţia, problematizarea, piramida
- MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: covorul, imagini din poveste realizate din fetru, siluetele personajelor, scrisoare de la Zâna Culorilor
- RESURSE TEMPORALE: 15-20 minute

BIBLIOGRAFIE:

- *** *Curriculum pentru educaţia timpurie a copilului de la 3 la 6/7 ani*, Ministerul Educaţiei, Cercetării şi Tineretului , Bucuresti;
- *** *Metodica activităților instructiv - educative în grădinița de copii*, Editura Gheorghe-Cârțu Alexandru, Craiova, 2009;
- Ezechil, Liliana, PăișI Lăzărescu, Mihaela - *Laborator preșcolar: ghid metodologic*, Editura V&I Integral, București, 2002

• Glava, Adina – *Piramida cunoaşterii: repere fundamentale în aplicarea curriculumului preşcolar*, Editura Diamant, Piteşti, 2014

EVENIMENT DIDACTIC	CONŢINUTUL ŞTIINŢIFIC AL ACTIVITĂŢII	STRATEGII DIDACTICE		
		Metode și pocedee	**Material didactic**	**Forme de organizare**
Moment organizatoric	Se vor asigura condiţiile necesare pentru buna desfăşurare a activităţii: - aerisirea sălii de grupă; - aşezarea scăunelelor în semicerc; - pregătirea materialelor didactice necesare.			
Captarea atenției	Cu ajutorul unor elemente surpriză se va realiza captarea atenției copiilor. Sosește un pachet, însoţit de o scrisoare din partea Zânei Culorilor. Scrisoarea va fi citită de educatoare.	conversaţia problematizarea	cutia surpriză	frontal
Anunțarea temei și a obiectivelor	Prin intermediul scrisorii surpriză se comunică titlul povestirii și obiectivele activității (ce trebuie să remarce și să rețină după ce vor asculta povestea).	explicația	scrisoare	frontal
Reactualizarea cunoștințelor anterioare	Copiii sunt întrebați despre ce au discutat în zilele trecute și dacă lor le plac culorile.	conversaţia		
Dirijarea învățării	Copiii vor fi anunțați că la activitatea de Educarea limbajului, li se va spune o poveste care se numește „*Povestea culorilor”*. Se va repeta titlul poveştii de două - trei ori pentru fixarea acestuia.	explicaţia conversația	covorul cu siluetele personajelor din poveste	frontal

	Se realizează expunerea poveștii de către educatoare (se utilizează suport intuitiv adecvat - covorul povestitor). Conținutul povestirii va fi expus cu intonația adecvată, tonalitatea potrivită, modularea vocii, pentru a imita personajele, cu marcarea pauzelor determinate de punctuație, mimică și gesturi adecvate situațiilor, urmărindu-se succesiunea momentelor principale. Simultan cu povestirea, se vor prezenta personajele. Pe parcursul povestirii, se vor explica cuvintele necunoscute.	explicația	covorul povestitor saculețul cu siluetele personajelor din poveste	frontal frontal
Obținerea performanței și asigurarea transferului	Copiii expun, la început cu ajutorul educatoarei, conținutul poveștii. Se va urmări conținutul logic al poveștii.	povestirea demonstrația	siluete ale personajelor	frontal
Asigurarea conexiunii inverse și evaluarea	Copiii sunt rugați să răspundă la ghicitori și să completeze treptele castelului cu imaginile sugestive. Se fac aprecieri asupra modului cum s-au comportat şi cum au răspuns copiii în timpul activităţii și se oferă recompense.	jocul piramida problematizarea	imagini din poveste	frontal
Retenția	Se precizează titlul povestirii și ideea principală a acesteia. - *Cum se numeşte povestea pe care aţi ascultat-o?* - *Ce învăţăm din această poveste ?*	conversaţia	stimulente	frontal

PROIECT DIDACTIC DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

Educatoare: Prof. Briceag Irina Elena
Grădinița P.N. Cândești Vale

Tema anuală: *„Când, cum și de ce se-ntâmplă?”*
Proiect tematic: *„Toamna, bogăție și culoare”*
Tema săptămânii: *„Măr gustos și sănătos”*
Tema zilei: *„Prietenele mele, fructele”*

Unitatea de învățământ: Grădinița cu program normal Cândești Vale
Data:
Nivel: II - grupa mare *Buburuzele*
Educatoare: Briceag Irina Elena
Tema anuală de studiu: *Când, cum și de ce se întâmplă?*
Tema proiectului: *„Tomna, bogație si culoare”*
Subtema (tema săptămânii): *„Măr gustos și sănătos”*
Tema zilei: *„Pietenele mele fructele ”*
Tipul de activitate: consolidare
Forma de realizare: Activitate integrata ADP + ADE (DȘ+DEC) +ALA
Scopul:

- Consolidarea cunoștințelor matematice privind numerația în concentrul 1-5 (recunoașterea cifrelor, formare de mulțimi, raportarea numărului la cantitate și invers);
- Consolidarea unor abilități și deprinderi artistice specifice nivelului de dezvoltare motrică;

Componența activității:

<u>Activități de dezvoltare personală</u> (ADP):

Rutine- Primirea copiilor, Salutul, Prezența, Deprinderi igienico- sanitare specifice micului dejun,(„Fructele sunt sanatoase”-deprinderi de igienă și autonomie, deprinderea de a consuma fructe).

Întâlnirea de dimineață: *„*Pritenel mele, fructele!”

Tranziții:

Cântec:„Vine ploaia pic,pic,pic”;

Joc cu text și cânt :„Am o căsuță bine inchisa !” „Bat din palme” - (audiție și coordonarea mișcărilor cu textul cântecului); „ Sus,sus,intr-un măr înfrunzit “

Joc de mișcare:„Ca sa fim copii voinici” – momentul de mișcare (exercitii de gimnastica)

Jocuri si activitați liber alese (pe centre de interes)

Bibliotecă: *„Carticica toamnei ”*- exerciții grafice;

Joc de rol: *„De-a gospodina” ;*

Construcții: *„Livada bunicii”*

Jocuri si activitați liber alese (de recreere și recuperare)

Roata morii - Dans cu betisoare

Joc de atentie -Unde am ascuns marul?

Momentul de lectură: „Marul buclucaș” de Vladimir Suteev – povestirea educatoarei;

Activități pe domenii experiențiale (ADE):

Domeniul Științe (Activitate matematică): *„Ne jucăm, numărăm, pe Zâna Toamna o ajutăm”*

(Mijloc de realizare: joc didactic) – consolidare 1-5;

Domeniul Estetic și Creativ (Educație artistico plastică):

Subiectul plastic: *„Tablou cu fructe de toamnă”;*

Tema plastică: pata de culoare (pentru grupa mijlocie)

: punctul și linia (pentru grupa mare);

Tehnica de lucru: amprentarea (grupa mijlocie)

: tehnica pensulei aplicate (grupa mare)

Obiective operaționale: La sfârșitul activității copiii vor fi capabili:

O1- să formeze grupe de fructe după criteriul formă, mărime, culoare;

O2 - să recunoască cifrele din concentrul 1-5;

O3 -să raporteze corect numărul la cantitate și cantitatea la număr,

O4 - să identifice locul unui număr și vecinii in limitele 1-5;(grupa mare)

O5- să obțină efecte plastice, forme spontane și elaborate prin amprentare;

O6 -să traseze semne grafice cunoscute într-un spațiu dat;

O7 -să redea aspecte din viața cotidiană interpretând rolul de cofetar;

O8 -să construiască din cuburi de lemn si alte materiale livada cu pomi;

Joc didactic matematic: *„Ne jucăm, numărăm, pe Zâna Toamna o ajutăm”*

Sarcina didactică:

- Formarea de mulțimi după diferite criterii (formă , mărime,culoare);
- Asocierea cifrei la cantitate și invers;
- Realizarea șirul numeric crescător și descrescător în limitele 1 - 5;
- Sesizarea unei greșeli și identificarea locului unui număr în șirul numeric, dar și a vecinilor acestuia (complicarea jocului).

Descrierea jocului: Zana Toamna este foarte supărată și are nevoie de ajutorul copiilor pentru a găsi și a sorta fructele. Vântul a bătut cu putere si fructele s-au amestecat , de aceea ii roagă pe copii să o ajute , să le sorteze, să le numere pentru a le

depozita pentru iarnă (elementele mari în coșurile mari, elementele mici în coșurile mici),

Regulile jocului:

Preșcolarii vor învârti roata interactivă în cadrul platformei https://wordwall.net/ și vor rezolva sarcina respectivă.

Preșcolarul care rezolvă corect sarcina va primi o piesă de puzzle magnetic pe care o asază pe tabla magnetică. . **Copilul cu vârstă mai mică sau cu un ritm mai lent care nu poate da răspunsul corect,este ajutat de alt coleg.**

Copiii vor fi aplaudați și apreciați după fiecare răspuns corect.

Prima variantă a jocului: „ Sortăm fructele pentru Zâna Toamna ” (grupa mijlocie)

Copiii vor forma grupe de obiecte după formă, mărime, culoare și le vor așeza la locul corespunzător (gutuile mari în coșul mare, gutuile mici în coșul mic, merele rosii mari în coșul mare, merele galbene mci in cosul mic etc.). **Ca sarcină suplimentară** la această variantă va fi să numere anumite elemente din mulțimea formată și să arate cifra corespunzătoare.

A doua variantă a jocului: „ Printre frunze cautăm, pe Zâna să o ajutăm” (grupa mare)

Copiii vor descoperi cifrele ascunse printre frunze, dar și mulțimile corespunzătoare acestora (jetoanele) și vor avea ca sarcină să realizeze asocierea corectă între ele. Educatoarea va solicita copiii să numere obiectele de pe jetoane și să indice cifra corectă. De asemenea, copiii vor recupera și anumite fructe (nuci,struguri), vor forma mulțimea acestora, le vor număra și vor așeza în dreptul lor cifra corespunzătoare.

A treia variantă a jocului (complicarea jocului): „Șiruri cu fructe”

Prescolarii, vor forma șirul pe tabla magnetică, numărând elementele. Când au fost formate ambele șiruri, educatoarea le va cere copiilor să închidă ochii.

Educatoarea va inversa două cifre și va solicita copiii să recunoască greșeala, să o corecteze iar ca **sarcină diferențiată** să identifice pe rând vecinii cifrelor inversate. Jocul se repetă de două – trei ori.

Elemente de joc: surpriza, descoperirea decorului,bagheta magică, praf de zâna- praf magic, roată interactivă, aplauzele, mânuirea materialului, închiderea și deschiderea ochilor, recompense .

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: conversația, explicația, exercițiul, brainstormingul, „Piramida”, jocul, problematizarea, jocul didactic, învăţarea prin descoperire, învăţarea prin cooperare, demonstraţia, povestirea, Metoda R.A.I

Mijloace de învățare:

ADP: calendarul naturii, coș A3, mere și pere cu fețe vesele și triste, jetoane cu starea vremii și emoții, creioane colorate/carioci, imagini cu fructe, povestire cu Zâna Toamna, jetoane pentru metoda Piramida, magneți;

ALA:

- carticele cu fructe de toamna și semne grafice, carioci;
- aluat dospit , mere razuite,tavă, hârtie de copt, farfurii,sucitoare din lemn, tocatoare, reteta in imagini, șorțulețe, bonete, șervețele;
- cuburi de lemn/plastic pomisori, jucării diferite, casuta de lemn, materiale din natură: conuri de brad, pietre, castane, fructe,;

ADE:

- ștergare tradiționale, coșuri mari, coșuri mici, castroane de lut mari și mici, nuci, mere, pere, gutui,struguri, (toate elementele vor fi de două mărimi: mari și mici) jetoane cu cifrele 1 – 5, jetoane cu: cosuri (5), meri (4), peri (3), gurui (2), nuci (1), roată interactivă, tablă magnetică pentru șirul numeric, jetoane: mere, pere, gutui, nuci, struguri;
- suport din lemn (felii de lemn) tempera, forme din mar, para, gutie tăiate in jumătăți, dopuri de plută, bureți, apă, șervețele.

Forma de organizare: frontal, individual, pe grupe și perechi

MODALITĂŢI DE EVALUARE: Continuă – formativă: prin observarea comportamentelor copiilor, corectarea răspunsurilor unde este cazul, prin întrebări, aprecieri verbale, îndrumări individuale și motivante, prin analiza și aprecierea produselor realizate de preșcolari, recompense.

LOCUL DE DESFĂȘURARE: sala de grupa

DURATA: o zi

BIBLIOGRAFIE:

- Anghelache, V., Bențea, C., Cojocaru, V., Barna, I., Baroni, M., Colomeischi, A., Massari, G.-A., Mâță, L., Alendrache, C., Gherguț, A., Seghedin, E. (2017). *Metodica activităţilor instructiv-educative din grădiniță – ghid pentru examenele de definitivat şi grade didactice.* Bucureşti: Editura Didactică şi Pedagogică.
- Breben S., Goncea E., Ruiu G., Fulga M., (2006), *„Metode interactive de grup”*, Bucureşti: Editura Arves
- Culea L., Sesovici A., Grama F., Pletea M., Ionescu D., Anghel N., (2008). *Activitatea integrată din grădiniţă.* București: Editura Publishing House.
- Ion S., Tomescu, V., Leafu, M., (2016), *Metodica predării activităților matematice în învățământul preşcolar*, Editura D'Art;
- Tomescu V., Dăscălescu T., Fulger E., (2006), *Metodica educaţiei plastice pentru învăţământul preprimar*, Târgovişte: Editura Bibliotheca.
- *** *Curriculum pentru educația timpurie,* 2019, Ministerul Educației Naționale.

SCENARIUL DIDACTIC

Activitatea de astăzi debutează cu intrarea copiilor în sala de grupă, intonând jocul cu text și cânt*: „A,a,a acum e toamana, da"*

Întâlnirea de dimineață: „Prietenele mele, fructele"

Salutul: *„Dimineaţa a sosit*
Toţi copiii au venit,
În cerc să ne adunăm
Şi frumos ne salutăm
- Bună dimineața, copii !
- Bună dimineața, doamna educatoare !
A-nceput o nouă zi".

Salutul pornește de la educatoare și este continuat de toți copiii grupei, fiecare salutându-și colegul din dreapta. Salutul se va realiza utilizând tehnica comunicării rotative.

Prezența: Se verifică prezenții și absenții, un băiat va număra băieții, iar o fetiță va număra fetele și vom compara cele două numere.

Astăzi vom face o călătorie pe tărâmul magic al anotimpului toamna, numit și anotimpul bogatiei și ne vom întâlni cu ZânaToamna, deoarece am aflat că aceasta are nevoie de ajutorul nostru.

Se completează ***Calendarul naturii***, verbalizând acţiunea: ***„Suntem în anotimpul toamna, data de 10 luna noiembrie", „Astăzi este joi, a patra zi a săptămânii", afară este ……*** Se discută despre starea vremii, aspecte caracteristice ale toamnei, modul în care se îmbracă în această perioadă.

Împărtășirea cu ceilalți: In continuare pentru a-si fixa și reactualiza cunostințele despre fructele de toamnă copiii vor completa Piramida fructelor de toamna .Cu ajutorul piramidei, copiii își vor reactualiza nu numai cunoștințele despre fructele de toamnă, dar și număratul conștient 1 -5

După completarea fiecărui rând al piramidei, începând de la bază,se vor număra jetoanele iar copiii vor verifica dacă cifra trecută în dreptul rândului este cea corectă.

Tranziție: "Ca să fim copii voinici, facem sport inca de mici „

Noutatea zilei este realizată printr-o surpriză, apariția Zânei Toamna care le aduce un cos cu fructe , un CD, o baghetă magică în formă de fruct și un săculeț cu praf de zâne. Zâna Toamna este foarte supărată și auzind cât de isteți și cumințisunt ei s-a gândit că o pot ajuta. Ea îi roagă să-i sorteze fructele să le numere , să le așeze în coșul potrivit, deoarece vantul le-a amestecat și ea vrea să le depoziteze pentru iarna corespunzator. Zâna Toamna le-a pregătit copiilor foarte multe surprize,iar dacă o vor ajuta să așeze fructele la locul lor, la final vor da o petrecere.

DOMENIUL ȘTIINȚE (Activitate matematică): Preşcolarii vor fi conduşi spre spaţiul destinat activităţii matematice unde se va desfăşura frontal jocul didactic *„Ne jucăm, numărăm pe Zâna Toamna o ajutăm",* respectându-se sarcina didactică, regulile și

elementele de joc. Preșcolarii vor forma mulţimi după criteriul forma, mărime și culoare,(grupa mijlocie), vor raporta cifra la numărul de elemente și invers, vor forma șirul crescător și descrescător în limitele 1-5, vor preciza vecinii unui număr dat și vor identifica numărul lipsă, precizând cifra corespunzătoare.

Copiii au sarcinile scrie pe roata interactiva din cadrul platformei https://wordwall.net/ , probele vizând:

- Să formeze grupe de obiecte după formă, culoare și mărime;
- Să raporteze corect cifra la numărul de obiecte și invers;
- **Să precizeze vecinii cifrelor;** (grupa mare)
- Să formeze șirul crescător de la 1 la 5;
- Să formeze șirul descrescător de la 5 la 1;
- Să identifice numărul lipsă, așezând cifra corespunzătoare;

Pentru fiecare sarcină rezolvată corect, copiii primesc o piesă de puzzle, reconstituirea acestuia fiind a doua surpriză primită de la Zâna Toamna. După încheierea jocului didactic copiii vor avea pauza de masă.

Rutină: „Mergem toţi în pas voios
Să formăm rândul frumos
Lângă uşă ne-aşezăm
Şi cuminţi toţi aşteptăm ”

Trecerea la centre se realizează prin tranziția *„Mâinile sus, mâinile jos/ Stânga, dreapta dansăm frumos/ Batem din palme, ne răsucim/ Dăm din cap și la centre pornim”.*

La centrul **ARTĂ** se va desfăşura activitatea din cadrul **DOMENIULUI ESTETIC ȘI CREATIV: Educație plastică:** *Subiectul „Tablou cu fructe de toamna” Tema plastică*: pata de culoare (grupa mijlocie),punctul și linia (grupa mare) *Tehnica de lucru*: amprentarea pe felii de lemn cu diferite obiecte (dop de plută, bureței), tehnca pensulei aplicate (grupa mare).

Copiii intuiesc pe măsuțe suportul de lemn (felii) de mărimi diferite, bureți, pensule, tempera , șervețele. Copiii, în funcție de vârstă vor avea șabloane diferite. De asemenea,copiii de vârstă mai mare vor decora marginea tabloului cu diferite linii și puncte dupa dorință și imaginație.

Educatoarea le reamintește copiilor, modul corect de utilizare a tehnicii folosite și se stabilesc împreună cu copiii criteriile de evaluare a produselor realizate. Educatoarea și preșcolarii vor executa exerciţii pentru încălzirea muşchilor mici ai mâinilor: spălam mâinile, spălăm tava, amestecăm aluatul, frământăm coca, întindem coca, tăiem prăjituri, introducem tava în cuptor, scuturăm prosopul.

Se va da startul pentru începerea activității artistico-plastice. Se supraveghează copiii în timp ce lucrează, (poziția corpului în timpul lucrului, modul în care cooperează în realizarea sarcinilor: executarea corectă a tehnicii, folosirea materialelor, finalizarea

lucrarii) se oferă explicații suplimentare și sprijin celor care necesită, se stimulează verbal copiii.

În final, fiecare copil își va prezenta lucrarea, preșcolarii fiind stimulați să exprime sentimente despre aceasta, să emită idei și opinii legate de modul în care s-au simțit în cadrul activității.

Bibliotecă: *„Carticica toamnei ”*

Copiii vor decora cu semne grafice cunoscute, linii și puncte carticica cu fructe. Preșcolarii vor trasa semnele grafice într-un spațiu dat, folosind culorile preferate sau cele care sunt sugerate de educatoare. De asemenea, copiii vor colora, după dorință și imaginație, semnele grafice mai elaborate: flori, forme geometrice etc.(copiii de grupă mare)

Joc de rol: *„De-a gospodina”* pregătim bascuțe cu mere pentru petrecerea Zânei Toamna și interpretăm rolul de cofetar/ patiser. La acest centru, preşcolarii vor realiza bascuțe cu mere din aluat dospit. Copiii vor întinde ușor aluatul cu sucitorul, îl vor umple cu mere razuite, il vor presa usor cu furculița la capete. În final vor așeza bascuțele în tavă, le vor unge cu ou bătut și le vor baga la cuptor.

Copiii vor coace prăjiturile și le vor servi la final, când vor petrece alături de Zâna Toamna. Micii cofetari vor discuta despre regulile de comportare la o petrecere, vor respecta pașii rețetei în imagini și normele de igienă din bucătărie. În final copiii vor număra bascuțele așezate în fiecare tavă, ajutați de educatoare, pentru a se asigura că au copt suficiente.

Construcții: *„Livada bunicii”* – alăturare, suprapunere, îmbinare;

În cadrul acestui centru, copiii vor suprapune, alătura și îmbina diverse cuburi/piese pentru a realiza livada cu pomi fructiferi. Pentru a finaliza construcția, copiii vor folosi crenguțe,pietricele, catane, conuri de brad, coceni de porumb, fructe, pomisori, etc.

Copiii îşi aleg centrul de activitate la care vor să lucreze.

După finalizarea activităţilor în centre toate lucrările vor fi afişate la loc vizibil, pentru ca Zâna Toamna să vadă dacă au îndeplinit toate sarcinile zilei și pot să primească ultima surpriză, să participe la petrecere alături de ea. Se vor face aprecieri pentru activitatea din fiecare centru.

Toate produsele realizate de copii în centre vor fi folosite la petrecerea dată în cinstea Zânei Toamna dar și pentru a sărbători ajutorul pe care l-au dat acesteia .

Pentru că au îndeplinit sarcinile propuse copiii vor participa la (**Jocuri de relaxare, recuperare, recreere** – ALA):

Dans cu linguri de lemn - Roata morii

Joc de atentie -Unde am ascuns marul?

Evaluarea activităţii se va realiza prin jocul *„„Zâna întreabă, fructele răspund”* o adaptare a tehnicii **R.A.I. (Răspunde, Aruncă, Interoghează).** Preşcolarii vor fi aşezaţi în formă de cerc pe covor. Zâna Toamna va alege un copil, cu ajutorul baghetei, iar acesta va trebui să răspundă la o întrebare legată de activitate:*Cum te-ai simţit azi la activitate?, Ce ţi-a plăcut?, Ce ai dori să ne mai jucăm?Ce lucru nou ai reținut azi?, Ce te-a făcut fericit azi la grădiniță?.*

Sunt emise recomandările şi aprecierile individuale şi colective de către educatoare. Educatoarea va emite recomandări, aprecieri colective și individuale. Copiii vor fi recompensați si apreciați pentru munca depusă și vor participa la petrecerea Zânei Toamna, împreună cu aceasta.

Proiect didactic de activitate integrată

Andrei Ramona
Grădinița cu P.N. Cândești-Vale

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Grădinița cu P.N. Cândești-Vale
NIVEL: I - grupa mică
EDUCATOARE: Andrei Ramona
TEMA ANUALĂ DE STUDIU: *„Când, cum și de ce se întâmplă?”*
TEMA PROIECTULUI: “*Toamna, bogăție și culoare!”*
TEMA SĂPTĂMÂNII: *„Măr gustos și sănătos”*
TEMA ACTIVITĂȚII: *„Merele și perele – fructele toamnei”*
CATEGORIA DE ACTIVITATE: Activitate integrată ADP + ADE (DLC + DEC) + ALA
TIPUL DE ACTIVITATE: formare de priceperi și deprinderi
FORMA DE REALIZARE: DLC – joc didactic
SCOPUL ACTIVITĂȚII:

- formarea deprinderii de a formula propoziții corecte din punct de vedere gramatical;
- formarea priceperii de a compune creativ spațiul plastic, prin utilizarea corectă a unor tehnici artistice (amprentarea cu fructe) și a unor elemente de limbaj plastic – pata de culoare și linia (grupa mijlocie)

COMPONENȚA ACTIVITĂȚII:

- **ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTAREA PERSONALĂ (ADP):**

Rutine – Primirea copiilor, Salutul, Deprinderi igienico-sanitare specifice micului dejun,
(„Merele sunt sănătoase” – deprinderea de a consuma mere), Calendarul naturii; Jocul pentru dezvoltarea abilităților socio-emoționale „Fructe vesele”.

Întâlnirea de dimineață: „*Coșul cu fructe al toamnei”*

Tranziții: Joc cu cânt și text – „Bate vântul frunzele”, „Ploaia”, „Sus, sus, sus într-un măr înfrunzit” **https://www.youtube.com/watch?v=c0aFo6fN6b8**

Joc de mișcare: „Așa e toamna” – momentul de mișcare (joc cu mișcări sugerate de onomatopee)

- **JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI DIDACTICE LIBER ALESE (ALA):**

Știință: „În livada cu mere” – labirint, alăturarea de frunze; fișă de muncă individuală

Joc de rol: „De-a gospodina” – pregătim frigărui din fructe (mere, pere și struguri)

Construcții: „Livada bunicului” - (alăturare, suprapunere, îmbinare);

Joc senzorial: „Baba Oarba cu fructe”

Joc de mișcare: „Coșul cu fructe”

Momentul de lectură: „Povestea mărului buclucaș” de Vladimir Suteev

- **ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE (ADE):**

Domeniul Limbă și Comunicare – Educarea limbajului: „În livadă la bunici” – joc didactic (cuvântul, propoziția simplă/ dezvoltată – sarcină suplimentară)

Domeniul Estetic și Creativ – Educație artistico-plastică: Subiectul: „Borcanul cu compot” – tehnica amprentării cu fructe, grupa mică -mere, grupa mijlocie- mere și pere; Tema plastică – pata de culoare, linia (sarcină suplimentară)

Obiective operaționale: La sfârșitul activității copiii vor fi capabili:

O1 - să denumească fructele de toamnă și pomii din livadă;

O2 - să formuleze propoziții simple/dezvoltate corecte din punct de vedere gramatical despre fructele de pe masă;

O3 - să completeze harta conceptuală cu imaginile potrivite, formulând propoziții despre acestea;

O4 - să redea plastic un borcan cu compot de fructe folosind tehnica amprentării;

O5 - să traseze corect drumul în labirint prin așezarea frunzelor;

O6 - să pregătească frigărui din fructe respectând indicațiile și normele de igienă;

O7 - să construiască din jucării și alte materiale o livadă cu pomi fructiferi;;

O8 - să analizeze critic și autocritic lucrările proprii și pe ale celorlalți;

Domeniul limbă și comunicare (DLC) – ***„În livadă la bunici” – joc didactic;***

Sarcina didactică:

- ***Varianta 1***: „Așază fructul în pomul corect”

- denumirea fructului de pe jeton (cuvântul) și așezarea acestuia în pomul potrivit corespunzător;

- ***Varianta 2:*** „Coșul cu fructe”

- formarea de propoziții simple/dezvoltate (sarcină suplimentară) cu fructul ales din coș;

- ***Complicarea jocului:*** „Borcane cu compot”

- completarea hărții conceptuale cu imaginile potrivite (asocierea umbrei cu fructul potrivit) și formularea unor enunțuri despre acestea.

Elemente de joc: surpriza, bagheta merișor, așteptarea, mânuirea materialului, aplauze, stimulente.

Regulile jocului: Preşcolarii, așezați în semicerc, au în față o machetă 3D ce ilustrează o livadă cu pomi fructiferi. Copilul numit de educatoare cu ajutorul baghetei identifică imaginea de pe jeton și o așază la locul corespunzător. Fiecare răspuns corect este recompensat cu aplauze și stimulente.Pentru a doua variantă, educatoarea descoperă coșul cu fructe de pe masă și solicită copiii să formuleze o propoziție simplă/dezvoltată (grupa mijlocie) cu fructul ales.

<u>Complicarea jocului</u>*:*

Sarcină: să identifice borcanele după umbra fructelor. Copiii vor completa Harta conceptuală, urmând indicațiile educatoarei în alegerea imaginilor, asocierea corectă a umbrelor cu imaginile corespunzătoare și formularea de enunțuri cu acestea.

STRATEGII DIDACTICE:

1. Metode și procedee: conversația, explicația, exercițiul, povestirea, brainstormingul, jocul, tehnica Puzzle, jocul didactic, Harta conceptuală, învățarea prin descoperire, învățarea prin cooperare, experimentul, demonstrația, Turul galeriei.

2. Mijloace de învățare: coș cu fructe, colet surpriză: puzzle A2 cu livada, borcan cu compot, CD, mesaj, PPTlaptop, videoproiector, tablă,fișe A3 cu labirint, frunze, creioane colorate; fructe, tocătoare, cuțite de plastic, farfurii, bețe de frigărui, șervețele, bonete, șorțulețe, cuburi lemn, materiale din natură, crengi, frunze, role de la prosopele de hârtie, pietricele, jetoane cu fructe de toamnă, pomi fructiferi confecționați din carton, coș cu fructe, polistiren verde cu metoda Harta conceptuală, siluete din carton, baghetă merișor, șabloane de borcane din carton galben deschis de mărimi diferite, mere și pere tăiate în jumătăți, recipiente cu apă, pensule,bureței, tempera, acuarele, carioci, șervețele;

3. Forma de organizare: frontal, în grupuri mici, individual, în perechi;

MODALITĂȚI DE EVALUARE: Continuă – formativă: prin observarea comportamentelor copiilor și corectarea răspunsurilor, prin întrebări, aprecieri verbale, îndrumări individuale și motivante, prin analiza și aprecierea produselor realizate de preșcolari, acordarea de diplome și alte stimulente - autocolante cu fructe vesele, fructe.

DURATA: o zi

BIBLIOGRAFIE:

a) Breben S., Goncea E., Ruiu G., Fulga M., (2006), *„Metode interactive de grup”*, București: Editura Arves.

b) *Curriculum pentru educația timpurie,* 2019, Ministerul Educației Naționale

PROIECT DIDACTIC

Prof. înv. preșcolar Drosu Alina-Mihaela
Școala Gimnazială Bratovoești, Dolj

Grupa: mare
Tema anuală: „Cum exprimăm ceea ce simțim?”
Tema săptămânii: „Vestitorii primăverii”
Domeniul de activitate: Domeniul științe – DȘ
Categoria de activitate:Activitate matematică
Tema activității: „Numărăm și piticii îi ajutăm”
Tipul de activitate: Consolidare și verificare de cunoștințe
Forma de realizare: Joc didactic
Scopul activității: Consolidarea cunoștințelor referitoare la raportarea numărului la cantitate și a cantității la număr, număratul crescător și descrescător în limitele 1-7, identificarea vecinilor numerelor în limita 1-7, compunerea și descompunerea numerelor.
Obiective operaționale:

O1- Să raporteze numărul și cifra la cantitate și cantitatea la număr și cifră;
O2- Să numere crescător și descrescător în concentrul 1-7;
O3- Să identifice vecinii numerelor în limita 1-7;
O4 - Să compună și să descompună numerele cu ajutorul imaginilor;
O5- Să rezolve sarcinile din fișa de lucru.

Sarcina didactică:

- Raportarea numărului la cantitate și a cantității la număr;
- Număratul crescător și descrescător în concentrul 1-7;
- Identificarea vecinilor numerelor în limita 1-7;
- Compunerea si descompunerea în limitele 1-7

Regulile jocului: Copiii vor raporta numărul la cantitate și cantitatea la număr, vor completa scara numerică, vor preciza vecinii numerelor, vor compune si descompune numerele în limita 1-7 și vor rezolva sarcinile din fișa de lucru. Copilul care răspunde corect va așeza o piesă din puzzle.
Elemente de joc:

- Aplauze
- Ecusoane cu cifre
- Surpriza
- Recompense

Strategii didactice:

– ***Metode și procedee:*** conversația, explicația, problematizarea, exercițiul, observarea.

- ***Resurse materiale:*** jetoane cu diferite obiecte, cifre, puzzle în formă de inimă, piese de puzzle, scrisoarea piticilor, cadoul, fișe de lucru, etichete pentru cifre, tablă magnetică, marker, flori.
- ***Forme de organizare:*** frontal, individual.

Locul desfășurării activității: sala de grupă
Durata: 30 minute

Jocul didactic

Se va desfăşura jocul didactic din cadrul Domeniului Știintă – Activitate matematică: *„Numărăm și piticii ajutăm.”* Încă de la începutul zilei copiii poartă în piept un ecuson cu un număr în limitele 1-7.

Le este prezentată copiilor scrisoarea primită de la pitici, precum și puzzle-ul care nu este completat. Pentru a face din nou „inima” Albei-ca-Zăpada copiii trebuie să răspundă tuturor provocărilor. După ce s-au așezat pe scăunele sunt explicate regulile jocului și acesta poate începe.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Etapele activității	*Conținutul instructiv-educativ*	*Strategii didactice*			*Evaluare*
		Metode și procedee	*Mijloace didactice*	*Forme de organizare*	
1. Momentul organizatoric	Se asigură condițiile necesare bunei desfășurări a activității: - aerisirea sălii de clasă; - pregătirea materialelor necesare; - așezarea scăunelelor în semicerc.	Conversația Explicația		Frontal	Evaluarea deprinderilor de disciplină.
2. Captarea atenției	Captarea atenției se va realiza prin intermediul unui cadou trimis de cei șapte pitici. Educatoarea deschide cadoul și citește scrisoarea din interiorul acestuia. Copiii trebuie să le demonstreze piticilor că sunt isteți și că știu să răspundă tuturor provocărilor.	Conversația	Cadoul Scrisoarea piticilor Inima din puzzle	Frontal	
3. Reactualizarea cunoștințelor	Reactualizarea cunoștințelor se va face prin intermediul unui set de întrebări. „În jocul de astăzi vom alcătui scara numerică, vom număra crescător și descrescător, vom identifica vecinii	Conversația		Frontal	Orală

	numerelor și vom compune și descompune numere în limita 1-7 , dar să vedem dacă vă amintiți. - Vă rog să dați exemple de mulțimi de obiecte din sala de grupă cu un element! - Dați exemple de mulțimi formate din părți ale corpului care sunt în număr de două! - Dați exemple de povești în care întâlnim o mulțime cu 3 frățiori! - Dați exemple de ființe/ obiecte care au patru picioare! - Câte degete aveți la o mână? - Bateți din palme de 6 ori! - Câți pitici sunt în povestea Albei-ca-Zăpada? -Numiți vecinii lui 6! - Știți să numărați crescător până la 7? Dar descrescător?”			Individual	
4. Anunțarea temei și a obiectivelor	La activitatea matematică, copiii îi vor ajuta pe pitici să facă din nou puzzle-ul sub formă de inimă, dovedindu-le acestora că sunt cu adevărat isteți și că știu să alcătuiască scara numerică, să numere crescător și descrescător, să identifice vecinii numerelor, să compună și să descompună numerele și să rezolve	Conversația Explicația		Frontal	

	sarcinile din fișa de lucru.				
5. Desfășurarea jocului	***Varianta I - „Spune ce lipsește”*** Educatoarea a alcătuit la tabla magnetică, scara numerică, dar acesta nu este corect completată. Câte un copil spune ce este greșit și completează corect. Aceștia vor trebui: - să așeze jetonul cu numărul 2 sub mulțimea cu 2 elemente; - să completeze mulțimea numărului 4 astfel încât să fie tot atâtea elemente câte indică cifra; - să așeze jetonul cu numărul 5 sub mulțimea cu 5 elemente; - să completeze mulțimea numărului 6 astfel încât să fie tot atâtea elemente câte indică cifra. După alcătuirea corectă a scării numerice se vor pune întrebări copiilor. Copiii sunt solicitați să numere crescător, apoi descrescător. Răspunsurile corecte vor fi aplaudate și se va asambla câte o piesă de puzzle. Se va demonstra jocul de către educatoare. Se va realiza un joc de probă înaintea începerii propriu-zise a	Conversația Explicația Exercițiul Problematizarea Conversația Explicația Problematizarea Conversația Explicația	Scara numerică Jetoane Tabla magnetică Piese puzzle Tabla magnetică Piese puzzle Jetoane Tabla magnetică Ecusoane	Frontal	Orală Orală

	variantei. ***Varianta II - „Cine este vecinul meu?”*** Copiii au în piept câte un ecuson cu câte o cifră, de la 1-7. Educatoarea numește un copil care va spune ce cifră are în piept. Copilul cu cifra respectivă va face un pas în față. Copiii care au în piept jetoanele cu vecinii cifrei alese vor face un pas în față și vor spune care este vecinul mai mic și care este vecinul mai mare al cifrei. Dacă identifică corect vecinii, copiii sunt recompensați cu câte o piesă de puzzle. ***Varianta III - Compune și descompune corect*** Se vor descompune cifrele 5 și 7 cu ajutorul jetoanelor cu obiecte și al florilor naturale. 1. <u>Compunerea numărului 7:</u> Albă-ca-Zăpada le aranjează masa piticilor pentru cină. Ea a pregătit 6 farfurii galbene și o farfurie roșie. Câte farfurii a așezat Albă-ca-Zăpada pe masa piticilor? 2. <u>Descompunerea numărului 7:</u> Din cei 7 pitici ai Albei-ca-Zăpada 2	Problematizarea Explicația	Piese puzzle		Orală

	au plecat să se joace în pădure. Câți pitici au mai rămas cu Albă-ca-Zăpada? 3. <u>Compunerea numărului 5:</u> Mutulică îi aduce Albei-ca-Zăpada 4 flori, iar Bucurosul îi aduce o floare. Câte flori a primit Albă-ca-Zăpada de la cei 2 pitici? 4. <u>Descompunerea numărului 5:</u> Cele 5 flori primite de la cei doi pitici Albă-ca-Zăpada vrea să le așeze în două vaze. În prima vază pune 3 flori, iar în cea de-a doua vază câte flori așează? Răspunsurile corecte vor primi câte o piesă de puzzle. Se va demonstra jocul de către educatoare. Se va realiza un joc de probă înaintea începerii propriu-zise a variantei.				
6. Obținerea performanței	Li se aduce aminte acestora că mai au o ultimă provocare de îndeplinit, și anume completarea fișelor de lucru trimise de pitici.	Conversația	Tabla	Frontal	Orală
7. Asigurarea retnției și a transferului	Fiecare copil va primi câte o fișă de lucru pe care trebuie să o completeze. Educatoarea va citi sarcinile, iar împreună cu copiii le va rezolva. Copiii vor trebui:	Conversația Explicația	Fișele de lucru		

	I_1 - Să completeze scara numerică. I_2 - Să completeze căsuțele libere cu vecinii numerelor. I_3 - Să o ajute pe Albă-ca-Zăpada să strângă ciupercuțele.				
8. Încheierea activității	Se va aprecia modul în care copiii au participat la activitate. Educatoarea, împreună cu copiii rostesc cuvintele magice *Abra-cadabra inima să fie gata!* Educatoarea le prezintă inima de diamant Albei-ca-Zăpada. Se vor oferi recompense.	Conversația	Recompensa		Oral

PROIECT DE ACTIVITATE

Patru Adina Camelia
Gradinita P.P. Casuta cu povesti, Craiova

DATA: 12.03.2024
UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Gradinita P.P. Casuta cu povesti, Craiova
CADRU DIDACTIC: Patru Adina Camelia
GRUPA: Mare
TEMA ANUALĂ: „CÂND, CUM ȘI DE CE SE ÎNTÂMPLĂ?”
TEMA PROIECTULUI: „Zâna Primăvară, bine ai venit la noi în țară!”
TEMA SĂPTĂMÂNII:„Mireasmă și culoare”
TEMA ZILEI: „Valsul florilor de Primăvară!”
TIPUL ACTIVITĂȚII: consolidarea şi sistematizarea cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor
ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂŢII INTEGRATE:
ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ (ADP):

- Rutine:

  Jocul liber
  Întâlnirea de dimineaţă.
  - Salutul:„Bună dimineața, dragii copii!”
  - Prezenţa
  - Calendarul naturii
  - Împărtăşirea cu ceilalţi:„Ce floare de primăvară mi-as dori să primesc?”
  - Gimnastica de înviorare
  - Noutatea zilei: „Coșul cu flori de primăvară!”
- Tranziții:
  - „ Mirosim florile din grădină„
  - „ În poiana din vâlcele”
- **ACTIVITĂȚI LIBER ALESE (ALA 1)**:

- **Știință**: „ Ajută fluturele să ajungă la floare”- labirint
- **Artă**: „Laleaua”- Unește punctele și apoi colorează!”
- **Construcții**: „Lădițe pentru florile de Primăvară!”

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE (ADE):

- Domeniul Ştiinţe – Activitate matematică (DŞ)- „Floricele colorate pentru Zâna Florilor grupate!”
- Domeniul Om şi Societate – Activitate practică (DOS) – „ Coșuleț cu flori pentru Zâna Florilor!”

ACTIVITĂȚI LIBER ALESE (ALA2):

„ Florile dansatoare” - (La pornirea muzicii , ”florile” - copiii vor dansa, iar la oprirea muzicii de către educatoare ”florile” se opresc – rămân nemișcate în poziţia în care se afla exact atunci când se opreşte muzica. Dacă muzica începe, încep şi ”florile” să se mişte pe ritmul muzicii.
Ca reguli de joc copiii nu au voie să se împingă, iar în momentul în care muzica se va opri ,copilul care se va mișca va lua loc pe scaun. Şi tot aşa până când se va termina melodia.)
Momentul poveștilor*: „ Legenda Ghiocelului”*

DOMENII ALE DEZVOLTARII :

E. DEZVOLTARE COGNITIVĂ ŞI CUNOAŞTEREA LUMII;
C. CAPACITĂŢI ŞI ATITUDINI ÎN ÎNVĂŢARE;
A. DEZVOLTARE FIZICĂ, A SĂNĂTĂŢII ŞI IGIENEI PERSONALE.

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

A.1. Motricitate grosieră şi motricitate fină în contexte de viată familiare.
E. 2. Cunoştinţe şi deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme şi cunoaşterea mediului apropiat.
C.3. Activare şi manifestare a potenţialului creativ.

COMPORTAMENTE SPECIFICE:

- 2.2. Demonstrează familiarizarea cu informații despre mărime, formă, greutate, înălţime, lungime, volum,
- 2.4. Efectuează operaţii de seriere, grupare, clasificare, măsurare a obiectelor,
- 2.5. Rezolvă situații-problemă, pornind de la sortarea şi reprezentarea unor date,
- 1.3. Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activităţi variate,
- 3.1 Manifestă creativitate în activități diverse.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- să identifice florile de primăvară, din cutia cu surprise primită de la Zâna Primăvara;
- să facă asocieri flori – coșuleț după culoare;
- să facă asocieri flori- cercuri după mărime;
- să asocieze corect cantitatea la număr;
- să rezolve corect fișa de lucru respectând, cerințele date;
- să folosească corect instrumentele de lucru;
- să aplice tehnici şi procedee de lucru învăţate în activităţile anterioare;
- să respecte pozitia corecta a corpului fata de suportul de lucru pentru o buna coordonare oculo-motorie,
- să aprecieze obiectiv lucrările realizate;
- să lucreze cu plăcere în vederea realizării unor lucrări originale;

SARCINA DIDACTICĂ: Recunoașterea, denumirea și încadrarea florilor în locul potrivit.

REGULILE DE JOC:

- Jocul se desfășoară pe două echipe;
- Fiecare echipă va rezolva corect sarcinile didactice, enunțate de către eductoare;
- Dacă a rezolvat corect sarcina, va primi o floare;

- Câştigă echipa care adună cele mai multe flori .

ELEMENTE DE JOC: aplauze, surpriza, întrecerea, recompense.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode şi procedee: exercițiul, conversația, explicația, demonstrația.
Mijloace didactice: scrisoarea de la Zâna Florilor,jetoane cu flori, coșuri colorate, fișa de lucru, creioane colorate, coșulețe cu flori, flori decupate, lipici, recompense- flori,
Forme de organizare a activității: frontal, individual, pe grupe

DURATA: 15- 20 MIN.

BIBLIOGRAFIE:

- „Activități matematice în grădiniță", Mihaela Neagu, Georgeta Beraru, Editura AS"S 1995
- „Activitățile matematice în grădiniță" , Magdalena Dumitrana, Editura Compania, 2002
- M.Cristea, V.Nitescu, D.H.Panait, E.Surdu-Stanescu „Ghid metodic de educatie plastica" editura Petrion, Bucuresti, 1997.
- „Caietul profesional al educatoarei" editura Omfal Esential, Bucuresti, 2006

SCENARIUL ZILEI

Activitatea zilei debutează cu primirea copiilor la grădiniţă şi iniţierea jocului liber**,** se continuă cu jocurile şi activitățile didactice alese (ALA1). Copiii vorobserva la centrul tematic coșul cu flori de primăvară, după care le voiprezenta centrele la care vor lucra:

- **Știință**: „ Ajută fluturele să ajungă la floare"- labirint
  Artă: „Laleaua"- Unește punctele și apoi colorează!"-Copiii vor unii punctele și vor forma conturul lalelei după care o vor colora în culori corespunzătoare
- **Construcții**: „Lădițe pentru florile de Primăvară!"- Cu ajutorul cuburilor din plastic, copiii vor fi solicitați să confecționeze lădițe pentru flori.

După încheierea activităţii de la centre, copiii trec pe la fiecare centru, apreciază activitatea proprie şi pe cea a colegilor, apoi lucrările vor fi așezate la centrul tematic.
Tranziția între jocurile și activitățile alese și întâlnirea de dimineață se realizează prin intermediul jocului distractiv: „ Mirosim florile din grădină"

Ziua continuă cu întâlnirea de dimineață (**ADP**).În timpul acestei activități, copiii stau in semicerc, în spațiul delimitat, pentru a vedea mai bine și a relaționa lejer.

Salutul porneşte de la educatoare şi este continuat de toţi membrii grupei. În această dimineaţă ne vom saluta de la stânga spre dreapta bătând palmele cu colegul ce urmează, zicând „Bună Dimineaţa" şi prezentându-ne. Ex: „Bună dimineaţa,eu sunt Ionuț"

PrezenţaVoi solicita pe rând copiii prezenți să vină să așeze pe copăcel floarea cu numele lui.

Calendarul naturii. După ce terminăm prezenţa vom purta o conversaţie în legătură cu schimbările care au loc în mediul înconjurător. Vom stabili: ziua săptămânii, luna curentă, starea

vremii, anotimpul, aspecte ale anotimpului curent, îmbrăcămintea pe care trebuie să o purtam, adecvată vremii de afară.

Înviorarea de dimineața. Vom desfășura diferite exerciții de mișcare și câteva jocuri. Ex: (Bat din palme clap, clap, clap, Mișcăm degețelele, Ploua, plouă, plouă etc, Exerciții de gimnastică, sărim ca mingea)

Noutatea zilei: Coșul cu flori de primăvară la centrul tematic

Noutatea zileio voi prezenta sub formă de surpriză. Atenţia copiilor este îndreptată spre coşul cu flori de primăvară. Vom recunoaște florile si le voi transmite copiilor căZâna Florilor dorește să o ajuăm, deoarece florile din grădina ei s-au amestecat.

În perioada de **tranziţie,** dintre activitatea de dezvoltare personală şi activitatea integrată, le voi propune jocul muzical ,,În poiana din vâlcele" .

În cadrul ADE, la activitatea matematică (Domeniul Științe) se vadesfășura jocul didactic matematic-,,Floricele colorate pentru Zâna Florilor grupate,,.Copiii vor fi împărțiți în două echipe: *Echipa zambilelor și echipa laleleor.*

<u>În prima variantă a jocului,</u> copilul solicitat de către educatoare, vine și alege din coșuleț un jeton. El va spune ce floare a ales, ce culoare are, și o așează la locul potrivit (în coșulețul de aceeași culoare).

<u>În cea de-a doua variantă a jocului</u>, educatoarea îi va solicita copilului să numere atâtea flori câte îi indică cifra de pe jeton.

(de exemplu 5 flori mici, galbene).

<u>La complicarea jocului</u>, câte un copil de la fiecare echipă va fi solicitat de către educatoare să vină și să aleagă un jeton. Dacă va alege o floare mică, va trebui să o așeze pe cercul mic, iar dacă va alege o floare mare, va trebui să o așeze pe cercul mare.

Răspunsurile corecte vor fi notate la tablă cu o floare colorată și va câștiga echipa care la final va avea cele mai multe flori.

Între rutină (gustarea) și activitatea practică, le voi propune copiilor jocul distractiv ,,Trenulețul vesel!"

- La activitatea practică, ,,*Coșulețulcu flori pentru Zâna Florilor!"*- Copiii vor primi coșulețe, lipici și flori de hârtie și vor fi solicitați să lipească florile pe frunze, conform instrucțiunilor primite.

Pe tot parcursul **activității integrate** voi insista pe colaborare între preșcolari, pe corectitudinea răspunsurilor, pe exprimarea în propoziții corect construite din punct de vedere gramatical, pe stârnirea interesului copiilor de a afla cât mai multe lucruri despre florile de primăvară, dar şi pe implicarea acestora în realizarea unor lucrări originale.

La ALA 2 le voi propune copiilor jocul de miscare ,,Florile dansatoare!"

Momentul poveștilor :,,Legenda ghiocelului"-(povestirea educatoarei)

Se va realiza **Sinteza zilei** în spațiul dedicat Întâlnirii de dimineață. Copiii vor fi întrebaţi ce au învăţat în cadrul activităţii desfăşurate şi ce le-a plăcut cel mai mult.

Voi face aprecieri generale și individuale referitoare la implicarea copiilor în activitate și la comportamentul acestora. Preșcolarii vor primi ștampiluțe drept recompensă.

Evenimentele didactice	Conţinutul stiinţific	Strategii didactice			Evaluare
		Metode și Procedee	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
1.Momentul organizatoric	Voi asigura un climat psiho-afectiv adecvat desfășurării activității: aerisirea sălii de grupă, aranjarea materialelor didactice. Se urmărește intrarea ordonata a copiilor și așezarea corectă pe scăunele.	Conversația		Frontal	
2.Captarea atenţiei	Se va realiza cu ajutorul scrisorii primite de la Zâna Florilor. *Dragi copii,* *Am auzit despre voi că sunteți cuminți și inteligenți. Am nevoie de ajutorul vostru pentru că floricelele din grădina mea s-au amestecat. Vă rog să mă ajutați să le grupez. Haideți să așezăm fiecare floare la locul potrivit, cu ajutorul doamnei educatoare. O să fiți recompensați pentru asta.* *Cu drag, Zâna Florilor!*	Conversația	Scrisoare de la Zana Primăvara	Frontal	Se urmărește interesul pentru activitate
3.Reactualizarea cunoștințelor	Se va realiza printr-un șir de întrebări: - În ce anotimp ne aflăm, copii? - De unde știm noi, că a venit Primăvara? - Vă mai amintiți despre ce am vorbit ieri? - Ce flori de primăvară știți voi?	Exercițiul		Frontal	Observarea comportamentului copiilor

4.Anunţarea temei şi precizarea obiectivelor	Pentru că ieri am vorbit despre flori, astăzi ne vom juca cu ele și în același timp, le vom grupa pentru Zâna- Florilor după mărime și după culoare, vom face asocieri flori- coșuleț după culori, flori- cercuri după mărime, vom păstra o poziție corespunzătoare a corpului pe parcursul desfășurării activității, vom avea de rezolvat și o fișă de lucru și vom participa cu interes la activitate.	Conversația Explicația		Frontal	Observarea comportamentului copiilor
5.Dirijarea învățării **a)Explicarea jocului**	Pentru ca jocul nostru să fie mai frumos va trebui să ne împărţim în 2 echipe: *Echipa zambilelor și echipa laleleor* Se intuiește materialul didactic: jetoane cu flori: narcise galbene, lalelele roșii , zambile roz , mari și mici, cușulețe, jetoane cu cifre și panoul cu cercuri (mic și mare). În prima variantă a jocului, copilul solicitat de către educatoare, vine și alege din coșuleț un jeton. El va spune ce floare a ales, ce culoare are, și o așează la locul potrivit (în coșulețul de aceeași culoare). În cea de-a doua variantă a jocului, educatoarea îi va solicita copilului să numere atâtea flori câte îi indică cifra de pe jeton.	Conversația Explicația Explicația Conversația	Ecusoane: zambile și lalele jetoane cu flori: narcise galbene, lalele roșii, zambile roz coșulețe Panou jetoane cu flori: narcise galbene, lalele roșii, zambile roz.	Pe grupe Pe grupe	Observarea comportamentului copiilor

	(de exemplu 5 flori mici, galbene). <u>La complicarea jocului</u>, câte un copil de la fiecare echipă va fi solicitat de către educatoare să vină și să aleagă un jeton. Dacă va alege o floare mică, va trebui să o așeze pe cercul mic, iar dacă va alege o floare mare, va trebui să o așeze pe cercul mare. Câte un copil de la fiecare echipă va primi de la doamna educatoare o sarcina ce trebuie rezolvată. Răspunsurile corecte vor fi notate la tablă cu o floare colorată și va câștiga echipa care la final va avea cele mai multe flori.	Explicația Explicația	Jetoane cu flori: narcise galbene, lalele roșii, zambile roz, mari și mici, panoul cu cercul mic si cercul mare	Pe grupe Pe grupe Pe grupe	Analiza răspunsurilor copiilor Analiza răspunsurilor copiilor
b) Joc de probă	Se va desfășura un joc de probă, pentru verificarea înțelegerii regulilor jocului de către copii.	Exercițiul			
c) Desfășurarea propriu-zisă a jocului	**Varianta I** Se dă semnalul începerii jocului. Educatoarea va alege pe rând câte un copil de la fiecare echipă. El va alege din coșuleț o floare, va spune ce floare a ales, ce culoare are, și o așează la locul potrivit(într-unul din cele trei coșuri.) **Varianta II**	Explicația Conversația Exercițiul			

	Educatoarea arată copilului solicitat un jeton cu cifre: 1, 2 sau 3,4,5,6. Copilul va număra tot atâtea flori și le va așeza la locul potrivit. Se va desfășura și în a doua variantă de joc, **jocul de probă.** După care se trece la desfășurarea propriu-zisă a jocului. **Complicarea jocului** Pentru că m-ați convins că știți să grupați florile după culoare, vom lucra și în alt mod, iar de data aceasta vom grupa florile după mărime. Pe un panou, avem un cerc mare și un cerc mic. Câte un copil de la fiecare echipă va fi solicitat de către educatoare să vină și să aleagă un jeton. Dacă va alege o floare mică, va trebui să o așeze pe cercul mic, iar dacă va alege o floare mare, va trebui să o așeze pe cercul mare.				Analiza răspunsurilor copiilor
6.Obţinerea performanţei (complicarea jocului)	Li se oferă copiilor o fișă de lucru în care li se cere să încercuiască ghiocelul mare și să coloreze ghiocelul mic.	Conversația Explicatia	Fisa de lucru Creioane colorate	Individual	Scris
7. Asigurarea retenţiei şi a transferului	- Se fixează denumirea jocului care a fost jucat şi sarcinile didactice	Conversația		Frontal	Oral
8. Evaluarea	Voi alege câte un jeton, îl voi ridica, întrebându-i pe copii: - Ce floare este? - Ce culoare are floare? - Cum este floarea mică sau mare?	Conversația Explicația	Jetoane cu flori: ghiocel, lalea, zambilă, mari și mici	Frontal	Oral

9.Încheierea activităţii	La finalul activității se vor face aprecieri asupra felului în care s-a desfășurat activitatea, iar copiii vor fi recompensați.	Conversația	Aplauze	Frontală	Aprecierea globală

R- Gustarea (deprinderi specifice)
T- „Trenulețul vesel”- joc distractive
(DOS)- „ Coșuleț cu flori pentru Zîna Florilor!”

EVENIMENT DIDACTIC	**CONȚINUTUL ȘTIINȚIFIC AL ACTIVITĂȚII**	**METODE ȘI PROCEDEE**	**MATERIALE DIDACTCE**	**FORME DE ORGANIZARE**	**EVALUARE**
1.MOMENTUL ORGANIZATORIC	Voi asigura condiţiile necesare pentru buna desfăşurare a activităţii. Voi pregăti materialul didactic necesar pentru activitate.				
2.CAPTAREA ATENŢIEI	Captarea atenţiei o voi realiza printr-o scurtă discuție despre primăvară. - În ce anotimp am zis că suntem? - Ce schimbări sunt în natură? - Care este prima floare care vestește venirea primăverii.	Conversaţia		Frontal	Orală
3.ANUNŢAREA TEMEI	Azi la activitatea practică vom avea de realizat un coșuleț cu flori pentru Zâna Florilor. Fiecare dintre voi va trebui să realizaţi cât mai	Explicația		Frontal	Observarea comportamentului copiilor

	frumos și îngrijit acest coșuleț. Voi va trebui să fiți foarte atenți la ceea ce vă voi explica pentru a putea rezolva tema dată.				
4.PREZENTAREA ŞI INTUIREA MODELULUI	Prezint coșulețul model. Port cu copiii o discuţie pe marginea coșulețului model şi anume despre modul de realizare al acestuia şi culorile folosite. Intuim materialele de pe măsuţe.	Conversaţia	Coșuleț model	Frontal	Observarea comportamentului copiilor
5. EXPLICAREA ŞI DEMONSTRAREA PROCEDEULUI DE LUCRU	Mai întâi luăm floricelele, aplicăm lipici pe acestea, după care le lipim pe frunzele din coșuleț. Apăsam ușor pentru a o fixa.	Explicaţia Demonstraţia	Coșuleț Floricele decupate Lipici	Frontal	Observarea comportamentului copiilor
6. EXERCIŢII PENTRU FLEXIBILITATEA MUŞCHILOR MICI AI MÂINII	• Spălăm mâinile; • Cântăm la pian; • Batem tare palmele; • Scuturăm mâinile. • Ne jucăm cu degețelele • Ne jucăm cu pumnii • Rotim mînuțele	Conversaţia		Frontal	

7. EXECUTATREA INDEPENDENTĂ A LUCRĂRILOR DE CĂTRE COPII	Înainte de începerea lucrului, li se va aminti copiilor tehnica de lucru. Copiii lucrează independent, iar eu îi voi urmări îndeaproape si-i voi îndruma individual pe cei care întâmpină greutăţi.	Explicaţia Munca independentă	Coșuleț Floricele decupate Lipici	Individual	Observarea corectitudinii realizării sarcinii de lucru
8.ASIGURAREA RETENȚIEI ȘI A TRANSFERULUI	Se face prin întrebări: - Ce am realizat noi astăzi la activitatea practică? - Prin ce procedee am realizat tema ?	Conversaţia		Frontal	Orală
9. EVALUAREA	Voi scoate în față copii, atât cu lucrările frumoase cât și cu cele mai puțin reușite. Le voi cere copiilor să se autoevalueze și să evalueze și lucrările colegilor. Lucrările se vor expune pe măsuță.	Turul galeriei	Lucrările executate de copii		Orală

10. ÎNCHEIEREA ACTIVITĂŢII	Copiii vor face curat la măsuţe. Sunt felicitați pentru modul cum au realizat tema propusă și pentru felul cum s-au comportat pe parcursul activității. Educatoarea împarte recompense.	Conversația	Recompense	Frontal	Orală

ANEXA 1

Dragi copii,

Am auzit despre voi că sunteți cuminți și inteligenți. Am nevoie de ajutorul vostru pentru că floricelele din grădina mea s-au amestecat. Vă rog să mă ajutați să le grupez. Haideți să așezăm fiecare floare la locul potrivit, cu ajutorul doamnei educatoare. O să fiți recompensați pentru asta.

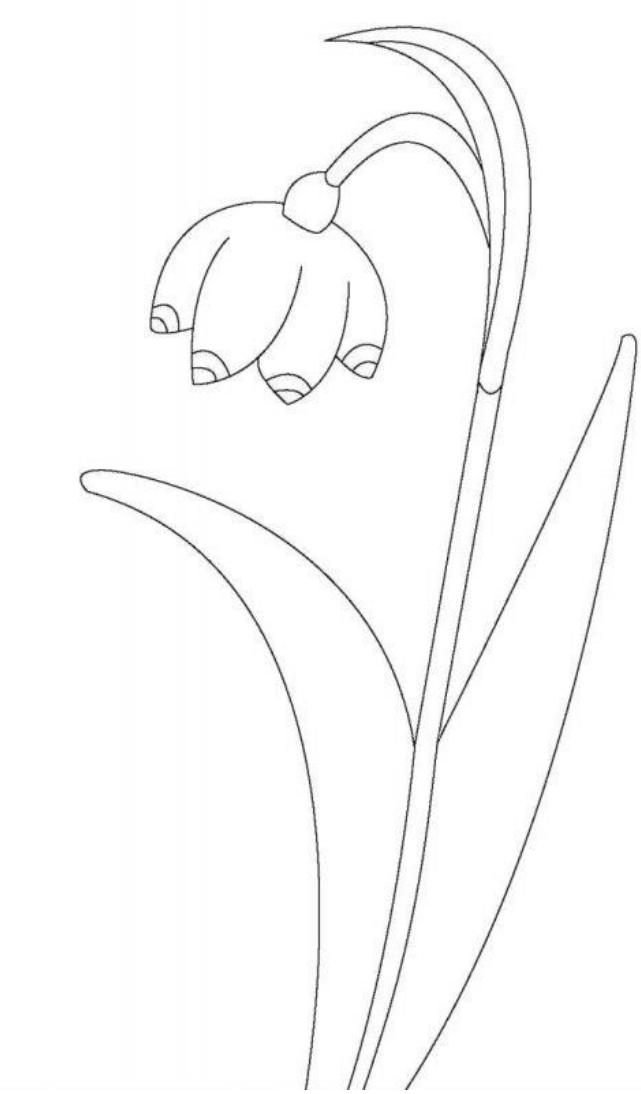
Cu drag, Zâna Florilor!

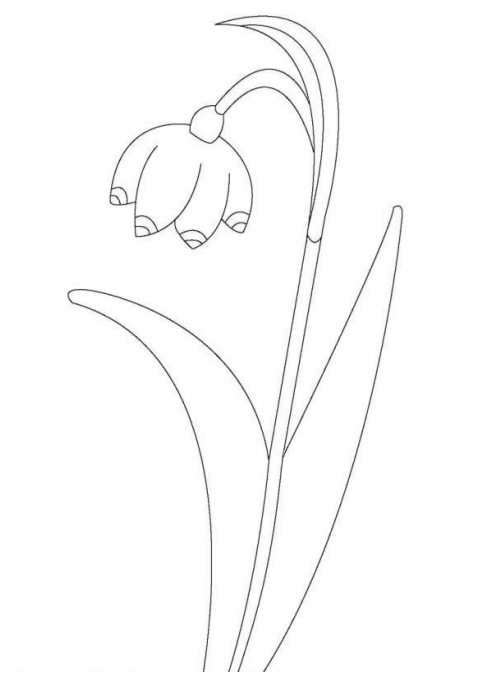
ANEXA 2

NUME PREȘCOLAR: DATA:

FIȘĂ DE LUCRU

Încercuiețte ghiocelul cel mare, după care colorează ghiocelul cel mic!

Proiect didactic

Ancuța Denisa-Maria
Şcoala Gimnazială Tătărani

Unitatea de învăţământ: Şcoala Gimnazială Tătărani
Clasa : a II-a
Profesor pentru învăţământul primar: Ancuța Denisa-Maria
Aria curriculară: Om și societate
Disciplina de învățământ: Dezvoltare personală
Unitatea de învăţare: *Învățăm să ne comportăm*
Subiectul: Abilităţi necesare şi comportamente acceptate în relaţiile cu ceilalţi. Prietenia și conflictele
Tipul lecţiei: mixtă
SCOPUL: formarea unor abilităţi/ comportamente necesare pentru păstrarea unor relaţii pozitive cu cei din jur

COMPETENŢE SPECIFICE:	OBIECTIVE OPERAŢIONALE:
2.1. Exprimarea emoţiilor de bază în situaţii variate	2.1.1. să identifice emoțiile proprii/ trăite de personaje în diverse situaţii; obiectivul se consideră realizat dacă toți elevii identifică la cel puţin trei emoţii; 2.1.2. să formuleze întrebări/răspunsuri (dezbatere) referitoare la filmul vizionat (despre legătura dintre emoţii şi comportamente); obiectivul se consideră realizat dacă toți elevii formulează cel puţin trei întrebări/răspunsuri.
2.3. Explorarea abilităţilor de relaţionare cu ceilalţi	2.3.1. - să exprime păreri, opinii, gânduri, emoţii în legătură cu faptele şi acţiunile personajelor din filmul vizionat; obiectivul se consideră realizat dacă toți elevii își exprimă părerea de cel puţin două ori. 2.3.2. să identifice abilităţi/ comportamente necesare unei bune relaţii cu ceilalţi; obiectivul se consideră realizat dacă toți elevii identifică la cel puţin trei abilităţi/comportamente; 2.3.3. să realizeze mesaje de iertare/mulţumire adresate colegilor; obiectivul se consideră realizat dacă toți elevii realizează cu ajutor un mesaj.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode şi procedee:

- explicaţia, conversaţia, jocul didactic, exerciţiul, problematizarea, brainstorming,

Mijloace de învăţământ:

- videoproiector, laptop, inimioare, markere, fișe de lucru.

Moduri de organizare:

- frontal, în grup, în perechi, individual

RESURSE:
Bibliografice:

- ✓ Mihăescu, M., Măncescu, M., Robu, M., Cenac, O., Metode activ-participative aplicate în învăţământul primar, Ed. Didactica Publishing House, Bucureşti, 2010;
- ✓ ***Programa şcolară pentru disciplina DEZVOLTARE PERSONALĂ- Clasa pregătitoare, clasa I şi clasa a II-a, aprobată prin ordin al ministrului Nr. 3418/19.03.2013;

Temporale: 45 minute

Desfășurarea activității

MOMENTELE LECȚIEI	OB. OP.	CONȚINUTUL ACTIVITĂȚII	STRATEGII DIDACTICE			Evaluare
			Metode şi procedee	Forme de organizare	Mijloace	
1.MOMENTUL ORGANIZATORIC 1 min.		Asigur condițiile necesare desfășurării optime a lecției.				
2. REACTUALIZAREA CUNOȘTINȚELOR ȘI DEPRINDERILOR 4 min.		Elevii vor spune ce emoții ar simți în anumite situații date– Random wheel-wordwall	Exercițiul Conversația	Frontal	https://wordwall.net/resource/10987359/ce-emo%c5%a3ie-sim%c5%a3i-atunci-c%c3%a2nd	
3.ANUNŢAREA TEMEI ŞI A OBIECTIVELOR 2 min.		Elevii sunt informaţi referitor la subiectul lecţiei şi activităţile ce urmează să le desfăşoare. Se scrie data și titlul în caiete – Prietenia și conflictele. Vom discuta lucuri noi despre modul în care trebuie să ne comportăm cu cei din jur, cum se rezolvă conflictele, care sunt emoțiile simțite în anumite situații, veți colabora pentru rezolvarea sarcinilor date.	Conversaţia	Frontal	Caietele elevilor	

4. PREZENTAREA OPTIMĂ A CONȚINUTULUI ȘI DIRIJAREA ÎNVĂȚĂRII **20** min	2.1.1. 2.3.1 2.1.2. 2.3.1	Se solicită elevilor să vizioneze filmul JENNY CEA SINCERĂ. Se adresează întrebări referitoare la filmul vizionat. A procedat corect Jenny? Ce ai fi făcut tu în locul lui Jenny? Dar în locul Monicăi? Elevii vor fi împărţiţi în trei grupe care vor colabora în scopul elaborării întrebărilor. După expirarea timpului fiecare grupă expune întrebările elaborate – fiecare membru al echipei contribuie la prezentare. Membrii celorlalte grupe răspund la întrebări sau formulează altele, activitatea transformându-se într-o dezbatere. În urma dezbaterii elevii vor concluziona faptul că toţi avem momente nenumărate în care ne simţim veseli, trişti, furioşi, speriaţi! **Toate emoţiile noastre sunt naturale şi fireşti. În relaţia cu ceilalţi trebuie să existe comunicare pentru a putea rezolva problemele. Comportamente/abilităţi care contribuie la menţinerea unei relaţii pozitive cu ceilalţi: cinste, ajutor, altruism, comunicare, iertare, autocontrol, înţelegere, echilibru, prietenie.**	Conversația Exercițiul Explozia stelară	Frontal Grupal Frontal	https://www.youtube.com/watch?v=fX59Z3Y335k laptop videoproiector	Aprecieri verbale Interevaluare Autoevaluare **Observarea sistematică** a comportamentului interacțional
5. FIXAREA CUNOȘTINȚELOR 10 min.	2.1.1. 2.3.3.	Bilet - **Inimioarele iertării/mulţumirii**. (ANEXA 2) Elevii vor scrie pe inimioară un mesaj de iertare unui coleg pe care l-a întristat printr-un comportament necorespunzător într-o situaţie reală, sau un mesaj de mulţumire pentru un coleg care l-a ajutat într-o situaţie reală, apoi sunt încurajaţi să dea inimioara acelui coleg. Se citesc câteva mesaje.	Exercițiul Conversatia	Individual	Inimioare	Aprecieri verbale interevaluare

6.EVALUARE 5 min	2.1.1. 2.3.1	Propun elevilor rezolvarea unei fișe de evaluare. ANEXA 3 Explic elevilor ce au de făcut. Precizez timpul de lucru. Propun verificarea exerciţiilor propuse - wordwall	Muncă independentă Explicația	Individual Frontal	fișe de evaluare https://wordwall.net/play/10985/706/427	autoevaluare
7. ASIGURAREA RETENȚIEI ȘI A TRANSFERULUI 2 min.		Propun elevilor tema pentru acasă. Elevii vor primi ca temă : nivel superior - de vizionat POVESTEA CREIOANELOR COLORATE (Din Arhiva radioului National "https://www.youtube.com/watch?v=7mCswNTCd9Y"https://www.youtube.com/watch?v=7mCswNTCd9Y.Ascultă povestea şi spune părerea ta despre comportamentul celor doi prieteni. Argumentează răspunsul. Nivel mediu - Enumeră trei cuvinte care denumesc comportamente/abilităţi care contribuie la menţinerea unei relaţii pozitive cu ceilalţi. Nivel minim - Realizează un desen în care să sugerezi o relaţie pozitivă cu cei din jur.	Conversația		Frontal	
8.APRECIERI ŞI RECOMANDĀRI 1 min		Se fac aprecieri individuale şi de grup asupra activităţii desfăşurate. Se vor face unele recomandări pentru activitatea viitoare.	Conversația		Frontal	

Anexa 1

Numele echipei:_____

Cine _____

Ce _____

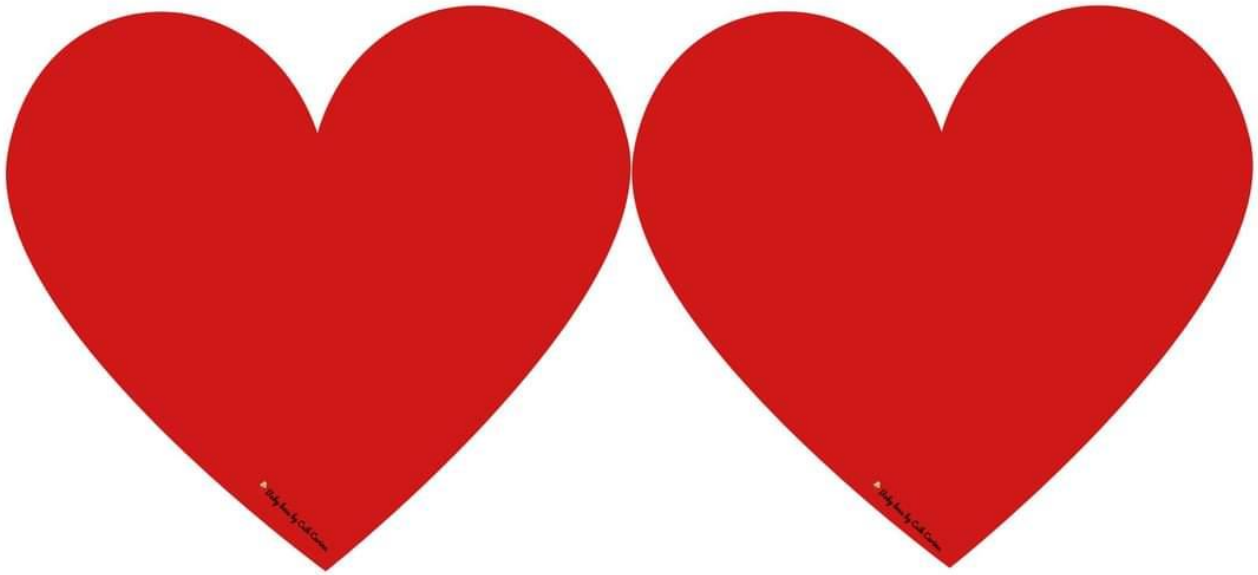
Unde _____

JENNY
CEA
SINCERĂ

Când _____

De ce _____

Anexa 2

Anexa 3

Nume și prenume: ..... Data: .....

Fișă de evaluare

Calificativ

Realizează corespondența între emoție și situația care a determinat-o.

EMOȚIA		SITUAȚIA
TRISTEȚE		Ce a simțit Jenny când a spus întregii clase ce a făcut?
BUCURIE		Ce a simțit Monica atunci când a primit creionul-păpușă?
FURIE		Ce a simțit doamna învățătoare atunci când Jenny a recunoscut adevărul?
MÂNDRIE		Ce a simțit Jenny când i-a spus mamei ce a făcut?
FRICĂ		Ce a simțit Gloria atunci când Monica nu a lăsat-o să atingă creionul-păpușă?
MIRARE		

FOARTE BINE	BINE	SUFICIENT
5 corespondențe	3-4 corespondențe	2 corespondențe

:

Disciplina: Dezvoltare personală

Observarea sistematică a comportamentului interacțional
Listă de control/ verificare

2.3. Explorarea abilităţilor de relaţionare cu ceilalţi

Nr. crt.	**Numele şi prenumele elevilor**	cooperarea cu membrii grupului		contribuția la găsireaa soluțiilor		participarea activă la realizarea sarcinilor de grup	
		DA	NU	DA	NU	DA	NU
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							

Proiect didactic

Costache Roxana Giorgiana
Școala Gimnazială „Grigore Gheorghe'' Dârza

- ***Data:*** *11.03.2024*
- ***Învățător:*** *Costache Roxana Giorgiana*
- ***Unitatea de învățământ:*** *Școala Gimnazială ,,Grigore Gheorghe'' Dârza*
- ***Clasa:*** *a I-a B*
- ***Disciplina de învăţământ:*** *Comunicare în limba română*
- ***Unitatea de învățare:*** *Cine suntem noi?*
- ***Subiectul/Tema lecţiei:*** *Sunetul şi litera ,,F'' de tipar*
- ***Tipul lecţiei:*** *însuşire de cunoştinţe*
- ***Scopul lecției****: formarea deprinderii de scriere corectă a literei ,,F" mare de mână; formarea deprinderilor de scriere corectă a literei ,,F"mare de mână în silabe şi cuvinte*
- ***Competenţe specifice vizate:***
  - ***Comunicare în limba română***
    - 1.2. Recunoașterea unor detalii dintr-un mesaj rostit cu claritate

➢ 4.2. Redactarea de mesaje scurte formate din cuvinte scrise cu litere de mână şi de tipar, folosind materiale diverse

- ***Arte vizuale și abilități practice***
  - ➢ 1.3. Manifestarea curiozităţii faţă de explorarea de mesaje artistice simple, exprimate vizual

- ***Obiective operaţionale:***

O1.2.1 – *să asocieze imagini care ilustreaza diferite persoane cu informaţiile desprinse din descrierile colegilor.Obiectivul se consideră realizat dacă fiecare elev asociază cel putin o imagine cu informaţiile desprinse din descrierile colegilor*

O4.2.2 – *să scrie, folosind litere de mână, cuvintele potrivite în enunțuri eliptice. Obiectivul se consideră realizat dacă fiecare copil scrie cel puțin două cuvinte la itemul 2.*

O4.2.3 – *să ordoneze cuvintele, pentru a forma propoziţii Obiectivul se consideă realizat dacă fiecare copil formează cel puțin o propoziție corectă , la itemul 3.*

O1.3.1 *– să coloreze după descriere*

- ***Metode, procedee și tehnici didactice:*** *conversația, explicația, jocul – exercițiu, dialogul, demonstrația, exercițiul,Bingo, Explozia stelară*
- ***Mijloace de învăţământ:*** *laptop, videoproiector, manual, tablă, marker, caiete, instrumente de scris, fișă de lucru, Wordwall, Plickers*

- ***Forme de organizare:*** *frontal, individual, în perechi*
- ***Durata:*** *45 minute*

- ***Bibliografie:***
  - v *Programa școlară pentru disciplina Comunicare în Limba Română -Clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a, Aprobată prin Ordin al Ministrului Nr. 3418/19.03.2013;*
  - v *Manual Comunicare în Limba Româna, clasa I (Mirela Mihăescu, Ştefan Pacearcă, Anița Dulman, Crenguța Alexe, Otilia Brebenel), Editura INTUITEXT*

Desfășurarea activității

Nr. crt.	Etapele lecţiei / Timp	Ob. Op.	Eşalonarea conţinutului	Strategia didactică			Evaluare
			Activitatea propunătoarei	**Metode, procedee şi tehnici did.**	**Mijloace de înv.**	**Forme de organizare**	
1.	**Momentul organizatoric** **1 minut**		Asigur condițiile optime desfășurării activității: aerisesc clasa, pregătesc materialul didactic, asigur liniştea şi solicit copiilor să pregătească cele necesare orei.	Conversația		Frontal	
2.	**Reactualizarea cunoştinţelor şi deprinderilor*** **3 minute**		Îi invit pe copii să completeze un Bingo. Prin clasă vor găsi imagini, a căror descriere o voi face si ei o vor ghici, apoi vor scrie denumirea corespunzătoare.	Conversația Bingo	*Fișă*	Frontal	Aprecieri verbale
3.	**Activitate/discuți e introductivă** **3 minute**		Le propun să mergem pe o insulă, în vacanță, însă îi pot lua cu mine doar pe Florin și Florina.Dacă vor propune și ei pe cineva care se potrivește cu noi, vor putea să meargă și ei. Cine va spune nume cu F, va merge în vacanță!	Conversația Explicația	Videoproiecto	Frontal	Aprecieri verbale
4.	**Anunţarea temei şi a obiectivelor** **2 minute**		Anunț tema și obiectivele lecției în termeni accesibili elevilor. În cadrul orei de astăzi vom asocia imagini corespunzătoare descrierii, vom scrie cuvintel potrivite în propoziții lacunare și vom aranja cuvintele astfel încăt să formăm propoziții.	Conversația		Frontal	

5.	**Prezentarea optimă a conţinutului şi dirijarea învăţării** **25 minute**		Solicit elevi să deschidă manualul la pagina 93, la textul ,,O zi specială", după care pornesc o discuție pe baza imaginii suport. Propun elevilor să alcătuiască câte o propoziție . Folosind metoda fonetică analitico-sintetică analizez una dintre propoziții împreună cu elevii, identificând fiecare cuvânt care o compune și numărul de cuvinte. Se identifică numărul de litere și numărul de silabe , apoi se analizează fiecare silabă stabilind poziția sunetelor din care este compusă și marcăm noul sunet. Repet cu elevii cuvântul analizat și propoziția inițială. Propunț noul sunet elevilor. Ulterior, elevii repetă. Propun copiilor să dea exemple de cuvinte care conțin sunetul „F" în poziție inițială și să alcătuiescă câte o propoziție cu unele cuvinte exemplificate. Prezint elevilor o planșă cu litera corespunzătoare noului sunet învățat și explic cum s-a format după care rog să încercuiască noua literă în cuvintele afișate la tablă. Solicit elevilor să citească coloanele de cuvinte în gând, apoi selectiv, după care școlarii citesc în gând textul din manual. Realizez citirea model cu o pronunţia impusă de semnele de punctuație, după care are loc citirea în lanț a textului de către elevi. Numesc elevi care vor citi câte un alineat din text și explic eleviilor cuvintele și expresiile noi din text. Pentru a verifica înțelegerea textului, folosesc explozia stelară. Afișez la tablă o stea cu o imagine sugestivă textului	Conversația Explicația Metoda fonetică analitico-sintetică Conversația Explicația Explozia stelară Conversația	Manual Tablă Marker Planșă cu litera F mare de tipar Laptop Videoproiector Cutie Steluțe Tablă Manual Tablă	Frontal Frontal Frontal	Aprecieri verbale Aprecieri verbale

			suport. Într-o cutie pun restul steluțelor cu întrebările corespunzătoare. Solicit câțiva elevi să extragă din cutie câte o steluță, să răspundă la întrebare și să o lipească la tablă. Joc – Cuvinte fluturaș Individual vor completa propozițiile eliptice cu cuvintele potrivite. În pereche vor iesi la tablă și vor ordona cuvintele astfel încât să iasă câte o propozitie.	Conversația Explicația Exercițiul	Marker Fișă Instrument de scris *https://wordwall.net/resource/69446282/completeaz%c4%83-cu-cuvintele-potrivite*	Pereche	Observare sistematică Aprecieri verbale
6.	**Fixarea cunoștințelor**		Distribui elevilor codurile QR şi solicit acestora să rezolve, individual, sarcinile, în urma explicațiilor. Vizualizând rezolvarea corectă a fișei la tablă, copiii corectează eventualele greșeli. La exercițiul 1 au de asociat imaginea cu descrierea corectă. Exercițiul 2 constă în completarea propozițiilor eleptice, iar exercițiul 3 în ordonarea cuvintelor pentru a forma o propoziție. * Elevii care termină evaluarea formativă înaintea timpului alocat vor primi sarcini suplimentare.	Explicația Exercițiul	Fișă de lucru Instrument de scris Laptop Videoproiector	Individual	Evaluare digitală Plickers
7.	**Asigurarea retenției și a transferului**		ALA – Elevii au de desenat litera F mare de tipar folosind tehnica ștampilării. Explic că folosind dopul de plută înmuiat în acuarele vor realiza pe coala primită litera învățată.	Conversația Explicația	Dop de plută Acuarele Coală	Individual	Aprecieri verbale
8.	**Aprecieri şi recomandări**		Fac aprecieri și recomandări referitoare la modul de desfășurare al lecției și la gradul de implicare al fiecărui elev.	Conversația		Frontal	Aprecieri verbale

PROIECT DIDACTIC

Prof. Liliana Ciobanu
Liceul Tehnologic de Mecatronică și Automatizări Iași

Disciplina Consiliere şi Orientare
Clasa a X-a A profesională
Tema Autoevaluarea stilului de învăţare
Modulul A învăţa să înveţi
Durata 50 min
Data 17.04.2024

Scopul lecţiei: Identificarea de către elevi a stilului de învăţare dominant

Competenţe generale

- Utilizarea instrumentelor necesare pentru învăţare şi muncă

Valori şi atitudini:

- adaptare la noile tipuri şi tehnologii de învăţare;
- valorizarea critică și selectivă a informațiilor;
- optimism în abordarea învăţării permanente într-o lume a schimbării;

Competenţe specifice

- Explorarea inteligenţei emoţionale ca abilitate semnificativă pentru învăţare şi muncă
- Folosirea unor instrumente şi aplicaţii TIC în vederea eficientizării învăţării, planificării şi dezvoltării carierei

Competenţe derivate:
C1 - identificarea propriul stil de învăţare;
C2 - identificarea stilul de învăţare mai puţin dezvoltat;
C3 – precizarea diferitele caracteristici ale stilurilor de învăţare;

C4 - înțelegerea diferențelor dintre diferitele stiluri de învăţare

Forme de organizare a activităţii

- frontală
- individuală
- în grup

Metode didactice

- conversaţia
- dialogul dirijat
- lucrul individual
- studiul de caz
- explicaţia

Resurse materiale

- chestionarul, pliante, videoproiector, calculator, prezentare PPT.

Bibliografie

1. A. Baban, Ghid metodologic pentru orele de dirigenţie şi consiliere, Ed. SC Psinet, Cluj-Napoca, 2001;
2. Andrei Cosmovici, Luminiţa Iacob - Psihologia socială - Editura Polirom Iasi 1998;
3. Adrian Neculau (coordonator) - Manual de psihologie socială - Editura Polirom 2003;
4. Daniela Sălăgean, Steliana Eliade (colectiv de autori) – „ Consiliere şi orientare pentru profesori diriginţi şi învăţători ” (auxiliar didactic destinat ciclurilor primar, gimnazial şi liceal), Editura Eurodidact, Cluj Napoca 2007.

SCENARIUL DESFĂȘURĂRII ACTIVITĂȚII DIDACTICE:

Nr.	Etapele lecţiei (timp)	Competența derivată	CONŢINUTUL INFORMAŢIONAL AL LECŢIEI	STRATEGIA DIDACTICĂ
1	Moment organizatoric (2 minute)		Profesorul salută clasa, se consemnează absențele, se verifică existența resurselor materiale și se pregătește clasa pentru oră. Elevii răspund la salut și se pregătesc pentru începere orei. Elevul de serviciu comunică lista celor absenți.	Conversația
2.	Captarea atenției (Energizer)		Pentru energizare, elevii sunt rugaţi să participe la jocul „Copacul dorinţelor mele”. Fiecare elev va primi un post-it pe	Lucrul individual

	(5 minute)		care va scrie o dorinţă importantă legată de carieră, familie, relaţii (o calitate, ceva care îl definește ca persoană). După completare, fiecare elev va lipi post-it-ul pe copacul desenat pe tablă	
3.	Anunțarea temei și comunicarea competențelor (2 minute)		Profesorul anunță tema: **Autoevaluarea stilului de învăţare** Elevii sunt informaţi că activitatea îi va ajuta să-şi identifice şi să-şi descrie propriul stil de învăţare. Elevii se pregătesc pentru activitate.	Conversația
4.	Dirijarea învățării (desfășurarea lecției) (35 minute)	C1 C2 C3 C4	**Desfăşurarea activităţii, propriu-zis**: 1.Elevii vor fi informaţi că activitatea pe care o vom desfăşura împreună îi va ajuta să-şi descopere şi să-şi descrie propriul stil de învăţare. 2.Elevii vor urmări o prezentare PPT în care vor face cunoştinţă cu noţiuni generale despre stiluri de învăţare şi modalităţi de identificare al acestui stil de învăţare. 3.În continuare vor urmări un filmuleţ care îi va introduce în aceeaşi problematică. 4. Elevii vor primi fişa de lucru si explicaţii referitor la modul de completare al chestionarului. Astfel le voi cere să noteze un "X" în căsuţa corespunzătoare descrierii stilului propriu de învăţare şi le explic cum trebuie să-şi calculeze scorul obţinut. Astfel: a) să încercuiască, în fiecare domeniu, numărul întrebărilor la care răspunsul a fost "Da"; b) să calculeze totalul întrebărilor încercuite în fiecare domeniu; c) să identifice stilul de învăţare preferat, astfel: • punctajul cel mai ridicat indică stilul de învăţare preferat; • punctajul cel mai scăzut indică stilul de învăţare cel mai puţin dezvoltat;	Conversația Dialogul dirijat Explicația Metoda studiului de caz Conversația Explicația

			• două punctaje ridicate sau foarte asemănătoare arată că ambele stiluri pot fi preferate; • trei scoruri identice înseamnă că pot integra toate cele trei modalităţi de învăţare, lucrând la fel de bine cu oricare stil de învăţare; • scorurile de 10 sau mai mari indică faptul că stilul respectiv este frecvent utilizat; • scorurile mai mici de 10 indică faptul că stilul respectiv nu este frecvent utilizat. **Întrebările care corespund stilurilor de învăţare:** Vizual: 4, 6, 8, 12, 13, 17, 22, 24, 25, 29, 33, 35, 37 Auditiv: 1, 3, 9, 11, 14, 16, 18, 21, 26, 28, 32, 36, 38 Kinestezic: 2, 5, 7, 10, 15, 19, 20, 23, 27, 30, 31, 34, 39 5. Voi analiza împreună cu elevii rezultatele obţinute, voi caracteriza stilurile de învăţare şi voi cere elevilor să-şi descrie propriul stil de învăţare pe baza răspunsurilor la chestionar.	
5.	Obținerea feed-backului (5 minute)	C1 C2 C3 C4	Voi purta cu elevii o conversaţie: • De ce este important să identificăm stilul de învăţare dominant? • Care este stilul de învăţare cu care vă simţiţi cel mai confortabil pentru a învăţa un material nou? • Gândiţi-vă la ultima experienţă de învăţare a unui conţinut nou. Ce stil de învăţare v-a ajutat cel mai mult?	Conversația Dialogul
6.	Anunțarea temei pentru ora următoare (1 minut)		Profesorul anunță tema pentru ora următoare **Vreau să ştiu!** și invită elevii să reflecteze asupra acesteia și să se gândească la sugestii și resurse pentru realizarea acesteia.	

Stilurile de învăţare - chestionar

Nume: .....

Acest chestionar te va ajuta să găseşti modul în care poţi învăţa cel mai bine.

- Nu există răspunsuri corecte sau greşite.
- Pentru completarea chestionarului ai la dispoziţie atât timp cât ai nevoie.
- În mod normal, completarea chestionarului durează între 20 şi 30 minute, dar nu este NICI O PROBLEMĂ dacă durează mai mult.
- Răspunde la întrebări prin DA sau NU.
- Încercuieşte doar un singur răspuns la fiecare întrebare.
- Pentru a obţine cele mai bune rezultate, sinceritatea este foarte importantă pentru completarea acetui chestioanar.
- Completează chestionarul pe cont propriu.

1.	Când descrii o vacanţă/o petrecere unui prieten, vorbeşti în detaliu despre muzica, sunetele şi zgomotele pe care le-ai ascultat acolo?	DA	NU
2.	Te foloseşti de gestica mâinii când scrii?	DA	NU
3.	În locul ziarelor, preferi radioul sau televizorul pentru a te ţine la curent cu ultimele noutăţi sau ştiri sportive?	DA	NU
4.	La utilizarea unui calculator consideri că imaginile vizuale sunt utile, de exemplu: icoanele, imaginile din bara de meniuri, sublinierile colorate etc?	DA	NU
5.	Când notezi anumite informaţii preferi să nu iei notiţe, ci să desenezi diagrame, imagini reprezentative?	DA	NU
6.	Când joci ***X şi O*** poţi să-ţi imaginezi semnele **X** sau **O** în diferite poziţii?	DA	NU
7.	Îţi place să desfaci în elemente componente anumite obiecte şi să repari diferite lucruri (ex. bicicleta)?	DA	NU
8.	Când încerci să-ţi aminteşti ortografia unui cuvânt ai tendinţa de a scrie cuvântul respectiv de câteva ori pe o bucată de hârtie până găseşti o ortografie care arată corect?	DA	NU
9.	Când înveţi ceva nou, îţi plac instrucţiunile citite cu voce tare, discuţiile sau/şi cursurile orale?	DA	NU
10.	Îţi place să asamblezi diferite lucruri?	DA	NU
11.	La utilizarea calculatorului consideri că este util ca sunetele emise să avertizeze utilizatorul asupra unei greşeli făcute sau asupra terminării unui moment de lucru?	DA	NU
12.	Când recapitulezi/studiezi sau înveţi ceva nou, îţi place să utilizezi diagrame şi/sau imagini?	DA	NU
13.	Ai rapiditate şi eficienţă la copierea pe hârtie a unor informaţii?	DA	NU
14.	Dacă ţi se spune ceva, îţi aminteşti ce ţi s-a spus, fără repetarea acelei informaţii?	DA	NU
15.	Îţi place să efectuezi activităţi fizice în timpul liber (ex. sport, grădinărit, plimbări etc.)?	DA	NU
16.	Îţi place să asculţi muzică în timpul liber?	DA	NU

17.	Când vizitezi o galerie sau o expoziţie, sau când te uiţi la vitrinele magazinelor, îţi place să priveşti singur, în linişte?	DA	NU
18.	Găseşti că este mai uşor să îţi aminteşti numele oamenilor decât feţele lor?	DA	NU
19.	Când ortografiezi un cuvânt, scrii cuvântul pe hârtie înainte?	DA	NU
20.	Îţi place să te mişti în voie când lucrezi?	DA	NU
21.	Înveţi să ortografiezi un cuvânt prin pronunţarea acestuia?	DA	NU
22.	Când descrii o vacanţă/o petrecere unui prieten, vorbeşti despre cum arătau oamenii, despre hainele lor şi despre culorile acestora?	DA	NU
23.	Când începi o sarcină nouă, îţi place să începi imediat şi să rezolvi ceva atunci, pe loc?	DA	NU
24.	Înveţi mai bine dacă asişti la demonstrarea practică a unei abilităţi?	DA	NU
25.	Găseşti mai uşor să îţi aminteşti feţele oamenilor decât numele lor?	DA	NU
26.	Pronunţarea cu voce tare a unor lucruri te ajută să înveţi mai bine?	DA	NU
27.	Îţi place să demonstrezi şi să araţi altora diverse lucruri?	DA	NU
28.	Îţi plac discuţiile şi îţi place să asculţi opiniile celorlalţi?	DA	NU
29.	La îndeplinirea unei sarcini urmaţi anumite diagrame?	DA	NU
30.	Îţi place să joci diverse roluri?	DA	NU
31.	Preferi să mergi „pe teren” şi să afli singur informaţii, decât să îţi petreci timpul singur într-o bibliotecă?	DA	NU
32.	Când vizitezi o galerie sau o expoziţie, sau când te uiţi la vitrinele magazinelor, îţi place să vorbeşti despre articolele expuse şi să asculţi comentariile celorlaţi?	DA	NU
33.	Urmăreşti uşor un drum pe hartă?	DA	NU
34.	Crezi că unul din cele mai bune moduri de apreciere a unui exponat sau a unei sculpturi este să o atingi?	DA	NU
35.	Când citeşti o poveste sau un articol dintr-o revistă, îţi imaginezi scenele descrise în text?	DA	NU
36.	Când îndeplineşti diferite sarcini, ai tendinţa de a fredona în surdină un cântec sau de a vorbi cu tine însuţi?	DA	NU
37.	Te uiţi la imaginile dintr-o revistă înainte de a decide ce să îmbraci?	DA	NU
38.	Când planifici o călătorie nouă, îţi place să te sfătuieşti cu cineva în legătură cu locul destinaţiei?	DA	NU
39.	Ţi-a fost întotdeauna dificil să stai liniştit mult timp şi preferi să stai liniştit puţin timp, şi preferi să fii activ aproape tot timpul?	DA	NU

PROIECT DIDACTIC

Diaconu Valeria
Liceul Tehnologic ”Alexe Marin” Slatina, jud. Olt

Aria curriculară: Tehnologii
Catedra: Mecanică
Profesor: Diaconu Valeria
Specialitatea: Tehnologia Construcțiilor de Mașini
Data: 14 dec. 2023
Disciplina/Modulul: M3 - Organe de mașini
Clasa: 9 A - Învăţământ liceal zi
Profilul: Tehnic – Învăţământ liceal zi
Domeniul de pregătire profesional: Mecanică
Calificarea profesională: Tehnician mecatronist
Plan de învăţământ aprobat: Anexa nr.4 la OMENCŞ nr. 4457 din 05.07.2016
Programa aprobata prin Anexa nr.3 la OMENCŞ nr. 4457 din 05.07.2016
Nr. elevi înscriși în catalog: 20
Unitatea de învățare: Organe de mașini simple
Titlul lecției: Organe de asamblare - pene
Scopul lecției: Însuşirea de noi cunoştinţe referitoare la pene și consolidarea acestora
Tipul lecţiei: mixtă
Locul desfăşurării lecţiei: sala de clasă nr. 25
Durata lecţiei: 50 min
Unitatea rezultatelor învățării:
URÎ 3. Montarea organelor de mașini în subansambluri mecanice
Rezultatele învățării:
Cunoștințe:
3.1.2. Organe de asamblare simple
- nituri (elementele și dimensiunile nitului, clasificare, tipuri de nituri, materiale de execuție);
- șuruburi (clasificarea șuruburilor după rolul funcțional și din punct de vedere constructiv, forme constructive de șuruburi, materiale de execuție);
- piulițe (rol, forme constructive, materiale de execuție);
- șaibe (rol, tipuri de șaibe, materiale de execuție);
- pene (clasificarea penelor după rolul funcțional și după poziția penei în raport cu piesele asamblate, materiale de execuție);
- arcuri (clasificare, tipuri de arcuri, materiale și elemente de tehnologie).

Abilități:
3.2.4. Alegerea penelor, conform documentației tehnice, în vederea executării asamblărilor prin pene

Atitudini:

3.3.1. Preocuparea pentru documentare folosind tehnologia informației

3.3.2. Colaborarea cu membrii echipei de lucru, în scopul îndeplinirii sarcinilor de la locul de muncă

Obiectivele operaționale ale lecției:

O_1 – Să definească penele

O_2 – Să clasifice penele după rolul funcțional

O_3 – Să clasifice penele după poziția penei în raport cu piesele asamblate

O_4 – Să identifice rolul penelor într-o asamblare

O_5 – Să stabilească materialele utilizate pentru confecționarea penelor

O_6 – Să prezinte avantajele și dezavantajele

Metode şi procedee de instruire:

- conversaţia euristică; explicaţia; expunerea; descrierea după model
- demonstrația; obsevaţia dirijată; problematizarea; organizatorul grafic, învățarea prin descoperire
- exercițiul, lucrul cu fișele.

Mijloace de învăţământ (complexul multimedia)

Fișă de documentare

Prezentare Power Point

Film didactic

Forme de organizare a clasei: frontală; pe perechi și individual (evaluarea).

Conținutul științific al lecției:

Definiția penelor

Clasificarea penelor după rolul funcțional

Clasificarea penelor după poziția penei în raport cu piesele asamblate

Identificarea rolul penelor într-o asamblare

Materiale utilizate pentru confecționarea penelor

Avantajele și dezavantajele utilizării penelor într-o asamblare demontabilă

Bibliografie:

- Mariana Constantin, Aurel Ciocîrlea-Vasilescu, *Organe de maşini* – manual pentru clasa a X-a, Editura CD Press, București, 2010;

Proiect didactic

Enache Adelina Florentina
Școala Gimnazială Nr. 2 Buftea

Clasa: a II-a A
Aria curriculară: Limbă şi comunicare
Disciplina: Comunicare în limba română
Discipline integrate: Matematică şi explorarea mediului
Dezvoltare personală
Subiectul: Scrierea corectă a cuvintelor care conțin litera ”m” înainte de ”p”și ”b”;
Tipul lecţie: Transmitere și însușire de noi cunoștințe
Scopul: Însușirea cunoștințelor referitoare la scrierea corectă a cuvintelor care conțin litera ”m” înainte de ”p”și ”b”;
Competenţe specifice:
Comunicare în limba română
1.3 Identificarea sunetelor și silabelor în cuvinte și a cuvintelor în enunțuri rostite cu claritate;
4.2 Redactarea unor mesaje simple,respectând convențiile de bază;
Matematică şi explorarea mediului
1.5 Efectuarea de înmpărțiri și împărțiri în concentrul 0-1000 prin adunări/scăderi repetate;
3.1 rezolvarea de probleme în cadrul unor investigații, prin observare și generalizarea unor modele sau regularități din mediul apropiat.
Dezvoltare personală
2.1 Exprimarea emoțiilor de bază în situații variate;
Obiective operaţionale:
Comunicare în limba română
1.3.1 Să aplice corect regulile de despărțire în silabe, observând scrierea cuvintelor care conțin litera ”m” înainte de ”p”și ”b”; ”; *(obiectivul se consideră realizat dacă cel puțin fiecare elev desparte în silabe un cuvânt corect)*
1.3.2 Să formeze cuvinte prin derivare cu prefixe, scriind corect litera ”m” înainte de ”p”și ”b”; *(obiectivul se consideră realizat dacă cel puțin fiecare elev formează un cuvânt corect)*
4.2.1 Să completeze cu litera potrivită, cuvintele care conțin literele ”p” și ”b”; *(obiectivul se consideră realizat dacă cel puțin fiecare elev completează corect câte un cuvânt utilizând corect literele ”m”sau ”n”)*
4.2.2 Să transcrie doar cuvintele scrise corect,din variantele date*(obiectivul se consideră realizat dacă cel puțin fiecare elev transcrie un cuvânt corect,din variantele date)*
Strategii didactice:
Metode şi procedee:,conversaţia, observarea, explicaţia, demonstraţia , exerciţiul, Ciorchinele
Mijloace de învăţământ: video-proiector,laptop,manual digital,auxiliar,flipchart, marker, coli de flipchart,fișe
Forme de organizare: frontal, pe grupe , individual
Forme şi tehnci de evaluare: observarea sistematică a comportamentului de ascultător şi vorbitor , aprecieri verbale individuale şi globale;
Resurse temporale: 45 min
Bibliografie:
Ministerul Eduacaţie Naţionale, “Programa şcolară pentru clasa pregătitoare,clasa I și clasa a II-a”, Bucureşti 2013
Didactica limbii și literaturii române, Vasile Molan și Maria Bizdună, 2006

Desfăşurarea activităţii

Momentele lecţiei	Ob. Op.	Conţinutul ştiinţific	Strategii didactice			Evaluare (instrumente şi indicatori)
			Metode şi procedee	Mijloace de învăţământ	Forme de organizare	
1.Momentul organizatoric		Se vor asigură condiţiile necesare pentru desfăşurarea optimă a orei: - aerisirea sălii de clasă; - distribuirea mijloacelor de învăţământ;				
2. Reactualizarea cunoștințelor		Se verifică efectuarea temei (cantitativ și calitativ).	Conversația		Frontal	observarea sistematică a comportamentului de ascultător
3. Captarea atenţiei	MEM	Se va realiza prin completarea enunțului lacunar cu cele două cuvinte. Acestea se obțin prin ordonarea crescătoare a rezultatelor obținute. (Anexa 1) Se observă scrierea celor două cuvinte.	Explicația Exercițiul	P.C Video-proiector	Frontal	observarea sistematică a comportamentului de ascultător
4. Anunţarea temei şi a obiectivelor		Se prezintă şcolarilor tema şi obiectivele orei:”Astăzi, la comunicare în limba română vom discuta despre scrierea corectă a cuvintelor care conțin litera ”m” înainte de ”p”și ”b”;	Explicația		Frontal	
5. Prezentarea optimă a noului conținut și dirijarea învățării		Solicit elevilor să deschidă manualele la pagina 69. Elevii vor citi în șoaptă text, subliniind cuvintele	Explicația Exercițiul	Fișe Video-proiector Laptop	Perechi Frontal	observarea sistematică a comportamentului interacţional

	1.3.1 4.2.2 4.2.1	care conțin litera ”m” înainte de ”p”și ”b”. Adresez întrebări referitoare la conținutul textului și la scrierea cuvintelor subliniate. Pentru confirmarea observațiilor făcute, școlarii vor viziona fimulețul din manual. Elevii deschid caietele. Scriu data și titlul. Soliciti elevilor să rezolve individual, exercițiul 2 de la pagina 69. Colegii de bancă fac schimb de caiete si se interevaluază. Verific frontal rezultatele obținute,prin sondaj. Exercițiul 3 de la pagina 69 se rezolvă digital. Elevii rezolvă exercițiul 4 de la pagina 69.(Anexa 2)	Exercițiul Exercițiul Conversația Exercitiul	Manual digital	Frontal Perechi Frontal	
6.Fixarea cunoștințelor	**1.3.2**	Elevii vor forma echipe. Fiecare echipă primește ca sarcină să formeze cuvinte prin derivare cu prefixe, scriind corect litera ”m” înainte de ”p”și ”b” (Anexa 3)	Explicația Exercițiul Ciorchinele	Coli de flipchart Creioane Culori	Grup	observarea sistematică a comportamentului interacțional

7.Evaluarea	**1.3.1** **1.3.2** **4.2.1** **4.2.2**	Distribuie fiecărui copil fișă de muncă independentă.(*Anexa 4)*	Explicaţia Exercițiul	Fişe de muncă individuală Creioane	Individual	Proba scrisă
8. Conexiunea inversă	DP	Se vor evalua fișele de muncă independentă. Se deșfășoară un joc-concurs digital, discuta despre scrierea corectă a cuvintelor care conțin litera ”m” înainte de ”p”și ”b”. Fiecare elev va desena câte un emoticon care să ilustreze emotia pe care o resimt la finalul orei Elevii primesc tema pentru acasă.	Conversația		Frontal Grup	
9. Aprecieri şi recomadări		Sunt emise aprecieri asupra modului de participare la oră şi asupra comportamentului colectiv al şcolarilor.	Conversaţia		Frontal	aprecieri verbale global

PROIECT DIDACTIC

Zotea Sofia

Data:
Clasa: *a III-a*
Obiect: **Științe**
Unitatea de învăţare: mediul înconjurător şi protejarea lui
Subiectul lecţiei: Să ajutăm natura!
Tipul lecţiei: lecție de însușire a cunoștințelor de aplicare a capacităților
Competențe specifice:
4.6. Aprecierea importanţei protejării mediului înconjurător
Obiective operaţionale:

O 1– să numească factorii care influenţează viaţa;
O 2- să definească noţiunea de poluare;
O 3– să stabilească relaţii de tip cauză-efect;
O4 – să distingă măsuri de protejare a mediului înconjurător;
O5 - să recunoască noţiuni după definiţii date;
O6 – să alcătuiască propoziţii după anumite criterii impuse;
O7 – să rezolve probleme cu conţinut ecologic;
O8 - să execute lucrări cu materialele prezentate;
O9 – să aprecieze valoarea proprie şi pe cea a celorlalţi colegi.

Strategii de predare şi învăţare:
A). Metode şi procedee:

- conversaţia examinatoare,
- conversaţia euristică,
- problematizarea,
- expunerea,
- rezolvarea de probleme.

B). Mijloace de învăţământ:

- embleme pentru fiecare grupă ,
- fişe de lucru,
- jetoane cu punctele obţinute în timpul concursului,
- diplomă.

C). Forme de organizare:

- frontal,
- pe grupe

Etapele lecției	Activitate învățător-elev	Metode și procedee	Mijloace de învăţământ	Moduri de organizare	Evaluare
Evocare	Asigurarea unui climat favorabil desfăşurării lecţiei. Pregătirea materialelor necesare. Reactualizarea cunoştinţelor însuşite în lecţiile anterioare: Terra face parte din sistemul solar. Este singura planetă care are viaţă. Factorii care influenţează viaţa sunt. Apa, aerul, solul, lumina şi căldura. Lumea vie de pe Terra este formată din: plante, animale şi oameni. Mediul înconjurător în care trăiesc aceste vieţuitoare este în pericol datorită poluării. Poluarea reprezintă murdărirea mediului şi transformarea acestuia într-un mediu nesănătos. Poluarea afectează toţi factorii care influenţează viaţa pe Terra. Factorii poluanţi sunt: gazele de eşapament, gazele eliminate de fabrici şi uzine, resturile materiale provenite din industrie, agricultură, folosirea îngrăşămintelor chimice, etc. Poluarea duce la	Conversaţia Examinatoare Conversaţia euristică Explicaţia Problematizarea Expunerea Conversaţia explicaţia explicaţia		Frontal Frontal	- capacitatea de a explica condiţiile care fac posibilă viaţa pe Terra -capacitatea de a distinge lumea vie de cea neînsufleţită -capacitatea de a defini termeni specifici ecologici -capacitatea de a recunoaşte cauzele poluării - capacitatea de a prezenta efectele poluării -capacitatea de a distinge modalităţi de protejarea a mediului înconjurător

	distrugerea stratului de ozon, încălzirea aerului, topirea gheţarilor, invadarea uscăturilor de către ape, formarea de ploi acide , distrugerea vieţii. Măsuri de protejare a mediului. Prezentarea unei lecturi prin care se evidenţiază importanţa oamenilor pentru a salva Terra. (anexa 1) Anunţarea temei: „ Protejarea Terrei”. Precizarea obiectivelor urmărite. Concurs între echipe (echipele sunt deja formate concursul desfăşurându-se în mai multe etape; membrii echipelor îşi au clar stabilite rolurile în grupă). Reactualizarea unor reguli de concurs importante: - implicarea fiecărui membru în activitatea copiilor; - răspunsurile vor fi date de fiecare dată de liderul echipei care se va consulta cu coechipierii; - după un răspuns greşit se va mai da o şansă care se punctează la jumătate; - răspunsul corect se va puncta cu 10 puncte, iar un răspuns pe jumătate cu 5 puncte; Rezolvarea sarcinilor de concurs: 1. Rebus ecologic (anexa 2) – rezolvarea corectă a unui rebus care cuprinde definiţii	Problematizarea	Emblemă cu numele fiecărei echipe	În grup	-capacitatea de acceptare cu demnitate a unei înfrângeri/ victorii;

	ale unor termeni specifici ecologiei şi descoperirea unui cuvânt ascuns în rezolvare. Explicarea cuvântului descoperit (ecologie). 2. Ecologie încrucişată (anexa 3)-descoperirea într-o grilă de litere a unor cuvinte date. 3. Propoziţii ecologice (anexa 4) –alcătuirea unor propoziţii care încep cu o literă dată şi prin care elevii să transmită mesaje ecologice. 4. Ecologie matematică (anexa 5)- rezolvarea unei probleme de matematică. Îndrumarea elevilor pentru găsirea unor soluţii de a realiza lucrări practice privind protejarea şi salvarea naturii. Grupa I Va realiza un acvariu pentru peşti: lipirea peştilor, scoicilor , a plantelor şi a steluţelor de mare din hârtie colorată pe o cutie de carton. Grupa II Va planta flori în ghivece din sticle de plastic. Grupa III Va realiza flori din pahare de plastic, paie şi cutii	Rezolvare de problemă	Fişe de lucru Fişe de lucru	În grup	Capacitatea de a descoperi unele cuvinte pe baza unor definiţii date Capacitatea de a descoperi cuvinte încrucişate într-o grilă de litere amestecate Capacitatea de a alcătui propoziţii după criterii date Capacitatea de a rezolva probleme Capacitatea de a realiza lucrări practice din deşeuri Capacitatea de a aprecia

	de la brânză. Grupa IV Va realiza un peisaj (colaj) pe o cutie cu bomboane. Calcularea punctajului obţinut de fiecare echipă. Alegerea câştigătorilor concursului. Oferirea diplomei. Intonarea „ Imnului ecologiştilor”.		diplome		propria valoare şi valoarea „adversari-lor”

ANEXA 1

Peştişorul Faty a auzit că voi sunteţi prietenii naturii, că vă place să îngrijiţi plantele şi animalele. El a fost plecat într-o călători lungă în apa râurilor unde s-a întâlnit cu vieţuitoarele care trăiesc în apă dar şi cu animalele pădurii. S-a întors foarte supărat pentru că plantele şi animalele i-au povestit de neglijenţa oamenilor care poluează aerul şi apa. De aceea el v-a adus unele materiale pe care oamenii le aruncă în apă şi prin păduri. Voi ştiţi că gunoaiele nu trebuie aruncate în apă şi prin păduri. Ele trebuie puse în containere speciale pentru a putea fi refolosite. Azi vom arata ca noi ştim să salvăm Pământul şi vom găsi modalităţi de refolosire a acestor materiale.

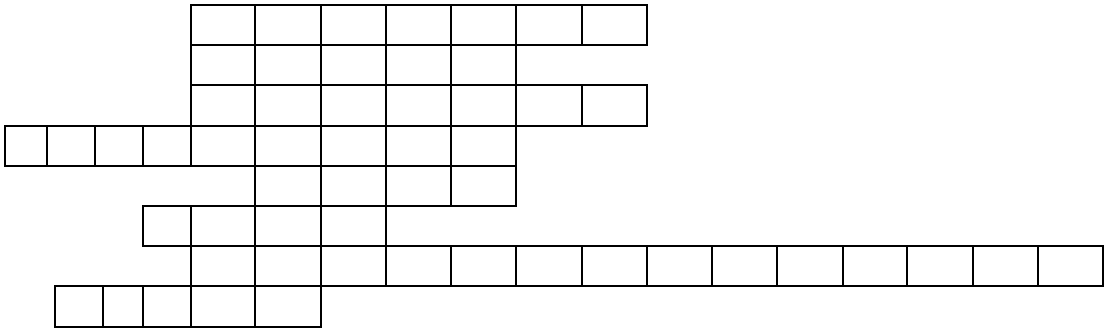

ANEXA 2

GRUPA:----------

REBUS ECOLOGIC

Rezolvaţi corect şi descoperiţi cuvântul de pe verticala A-B:

1. ***Resturi nefolositoare care rezultă din industrie, agricultură, gospodării***
2. ***Ploaie care spală substanţele toxice din aer, distrugând plantele***
3. ***Material sau substanţă introdusă în mediu care provoacă înrăutăţire calităţii mediului***
4. ***Prelucrarea unor deşeuri sau resturi provenite de la unele obiecte pentru a obţine lucruri folositoare omului***
5. ***Aer curat, care apără pământul de razele soarelui şi întreţine viaţa***
6. ***Reguli ce trebuie respectate cu stricteţe***
7. ***Se sărbătoreşte pe 24 mai***
8. ***Al doilea nume al planetei Pământ***

Cuvântul descoperit este……

ANEXA 3

GRUPA: ……..

ECOLOGIE ÎNCRUCIŞATĂ

W	***Q***	***K***	***H***	***J***	***Q***	***R***	***E***	***Z***	***E***	***R***	***V***	***A***	***T***	***I***	***E***
S	***N***	***S***	***N***	***W***	***T***	***E***	***H***	***D***	***S***	***N***	***K***	***J***	***S***	***W***	***M***
J	***H***	***Z***	***J***	***N***	***E***	***C***	***O***	***L***	***O***	***G***	***I***	***S***	***T***	***Q***	***K***
Z	***T***	***M***	***D***	***Q***	***B***	***I***	***D***	***J***	***Z***	***H***	***S***	***W***	***M***	***J***	***D***
N	***J***	***W***	***M***	***H***	***N***	***C***	***B***	***K***	***O***	***D***	***K***	***J***	***Q***	***N***	***H***
Q	***K***	***S***	***N***	***K***	***U***	***L***	***N***	***E***	***N***	***A***	***T***	***U***	***R***	***A***	***Z***
S	***J***	***Q***	***H***	***J***	***S***	***A***	***Z***	***M***	***S***	***Q***	***M***	***S***	***D***	***P***	***S***
Z	***H***	***K***	***Q***	***A***	***E***	***R***	***T***	***J***	***Z***	***H***	***P***	***K***	***J***	***A***	***J***
P	***O***	***L***	***U***	***A***	***R***	***E***	***M***	***K***	***D***	***W***	***S***	***H***	***M***	***K***	***N***

Găsiţi în tabel următoarele cuvinte:

RECICLARE	**REZERVAŢIE**	**ECOLOGIST**	**OZON**
NATURA	**APA**	**AER**	**POLUARE**

ANEXA 4
GRUPA: ……..
PROPOZIŢII „ECOLOGICE”

Alcătuiţi propoziţii care să înceapă cu litera dată prin care să transmiteţi propoziţii ecologice.

S ……

O ……

S ……..

ANEXA 5
GRUPA: ……..
ECOLOGIE MATEMATICĂ

Rezolvaţi problema şi notaţi numele câştigătorului:

Pentru un concurs de colectare a deşeurilor, Maria a reciclat 85 de sticle de plastic, Mihai cu 12 mai multe, iar Anca cu 37 mai puţine decât Mihai.

Câştigătorul concursului este ……. cu …….sticle.

PROIECT DIDACTIC

Enache Cătălin Adrian
Școala Gimnazială Crevedia

CLASA: a VII-a A
DISCIPLINA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Educație pentru cetățenie democratică
UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: Raportul cetățeni-autorități. Drepturi și responsabilități cetățenești în societatea democratică
SUBIECTUL: Drepturi și libertăți cetățenești. Respectarea legilor. Limite ale libertății
TIPUL LECȚIEI: Lecție de comunicare-însușire de cunoștințe
SCOPUL LECȚIEI: Dobândirea unor noi cunoștințe referitoare la drepturile și libertățile cetățenești în România
COMPETENȚE SPECIFICE VIZATE:
C.S. 1.1. Utilizarea corectă a termenilor specifici educației pentru cetățenie democratică;
C.S. 1.3. Argumentarea în favoarea respectării valorilor, principiilor, normelor și practicilor specifice unei societăți democratice și statului de drept;
OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O_1 – să menționeze drepturi cetățenești înscrise în Constituția României, analizând situațiile date. Obiectivul se consideră realizat dacă fiecare elev menționează cel puțin două drepturi din situațiile prezentate.

O_2 – să descrie cele trei tipuri de libertate, utilizând informațiile din sursele analizate. Obiectivul se consideră realizat dacă fiecare elev recunoaște cel puțin un tip de libertate.

O_3 – să descopere îndatoririle fundamentale ale cetățenilor români, studiind articolele 54-57 din Constituția României. Obiectivul se consideră realizat dacă fiecare elev descoperă cel puțin o îndatorire fundamentale.

METODE, PROCEDEE ȘI TEHNICI DIDACTICE: conversația euristică, studiul de caz, explicația, învățarea prin descoperire, ciorchinele, brainstorming, eseul de 5 minute
MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: laptop, videoproiector, prezentare PowerPoint, filmuleț educativ, fișe de lucru și de evaluare, joculeț learningapps

FORME DE ORGANIZARE: individual, frontal
DURATA: 50 DE MINUTE
BIBLIOGRAFIE:

- Programa școlară pentru disciplina Educație socială, Clasele a V-a – a VIII-a, București, 2017
- Manual Educație sociala, clasa a VII-a, Editura Cd Press, Autori Daniela Barbu, Ancuța Bondor, Cătălina Neagu, Stan Stoica, București, 2019

SECVENȚELE INSTRUIRII	CREAREA SITUAȚIILOR DE ÎNVĂȚARE		STRATEGIA DIDACTICĂ	FORME ȘI INSTRUMENTE DE EVALUARE
	ACTIVITATEA PROFESORULUI	ACTIVITATEA ELEVILOR		
I. Momentul organizatoric	-Consemnarea absențelor. -Crearea climatului socio-afectiv necesar actului învățării.	- Elevul de serviciu comunică elevii absenți.		
II. Reactualizarea cunoștințelor și deprinderilor	-Profesorul va adresa câteva întrebări frontalereferitoare la Constituția României și la principiile constituționale.	Elevii răspund la întrebările profesorului.	Conversatia euristica	Evaluare predictiva
III. Activitate introductivă	-Pentru că a fost menționat principiul respectării drepturilor și libertăților cetățenești profesorul propune analiza unei situații de încălcare a unor drepturi. -Solicită elevilor să citească situația prezentată și să precizeze ce drepturi au fost încălcate.	-Elevii citesc studiul prezentat și răspund întrebărilor profesorului.	Studiul de caz	
IV. Anunțarea temei și a obiectivelor	-Pornind de la cazul prezentat profesorul menționează titlul lecției “Drepturi și libertăți cetățenești. Respectarea legilor. Limite ale libertății” și îii roagă pe elevi să noteze titlul în caiete. -Transpune obiectivele lecției pe înțelesul elevilor.	-Elevii urmăresc explicațiile profesorului, notează titlul lecției în caiete. -Elevii ascultă explicațiile profesorului.	Explicația	

V. Prezentarea optimă a conținutului și dirijarea învățării	-În desfășurarea demersului didactic se pleacă de la precizarea că în România prin Constituție sunt garantate drepturile și libertățile cetățenești. -Solicită elevilor să urmărească o prezentare PowerPoint ce include o serie de imagini indicând drepturi garantate de Constituție și să precizeze aceste drepturi. -Solicită elevilor să noteze în caiete drepturile identificate. -Drepturile asigură libertăți. Pentru a descrie tipurile de libertate elevii sunt rugați să urmărească un filmuleț. Pe parcursul vizionării clipului elevii sunt rugați să definească în cuvinte proprii cele 3 tipuri de libertate și apoi să compare definiția lor cu cea din prezentare. -Solicită elevilor să noteze în caiete cele trei tipuri de libertate sub forma unui ciorchine. -Profesorul le reamintește elevilor că în clasa a V-a au învățat despre drepturile copilului și că atunci au înțeles că drepturile lor presupun și anumite îndatoriri. De asemenea pe lângă drepturi și libertăți, cetățenii au îndatoriri. Roagă elevii să ofere câteva sinonime pentru îndatoriri. -Oferă elevilor un extras din Constituția României referitor la îndatoririle cetățenești. Roagă elevii să citească aceste articole și să descopere principalele îndatoriri cetățenești.	-Elevii urmăresc explicațiile profesorului, adresează întrebări dacă nu înțeleg. -Elevii identifică aceste drepturi (dreptul la educație, la vot, dreptul de a fi ales, etc). -Notează informațiile în caiete. -Ascultă indicațiile profesorului și rezolvă sarcinile primite. -Notează informațiile în caiete. -Elevii urmăresc explicațiile profesorului. -Elevii propun ca sinonime pentru îndatoriri=responsabilități, obligații, atribuții, angajamente, etc. -Citesc articolele din Constituție și descoperă: fidelitatea față de țară, depunerea jurământului de către presoanele publice, apărarea României, plata taxelor	Explicatia Conversatia euristica Invatarea prin descoperire Conversatia euristica Ciorchinele Conversatia euristica Învățarea prin descoperire Conversatia euristica	Evaluare formativa

	-Solicită elevilor să noteze în caiete cele descoperite. -Dacă oamenii nu ar respecta drepturile celorlalți?! Solicită elevilor să răspundă fulger la următoarea situație – Ce s-ar întâmpla în școala lor dacă nu ar mai fi reguli pentru o zi? -Pentru respectarea drepturilor în societate este nevoie de impunerea unor norme (legi) cu caracter obligatoriu. De asemenea este nevoie și de un control social care se manifestă prin: 1.constrângere și presiune socială 2.recompensare și recunoaștere -Solicită elevilor să dea exemple de astfel de forme de control social. -În art. 53 din Constituție este precizată restrângerea exercițiilor anumitor drepturi sau al unor libertăți. Solicită elevilor să citească acest articol și apoi să răspundă la 4 întrebări. Prin verificarea răspunsurilor elevii sunt rugați să se autoevalueze.	și impozitelor, respectarea drepturilor și libertăților celorlalți. -Notează în caiete îndatoririle fundamentale. -Urmăresc explicațiile profesorului și spun foarte repede tot ceea ce le vine în minte în situația propusă: conflicte, absenteism, nerespectarea profesorilor de către elevi, haos, etc. -Urmăresc explicațiile profesorului. -Elevii menționează sancționarea, amenda, închisoarea, etc în cazul constrângerilor, și premiile, diplomele, aprecierile, etc. în cazul recompenselor. -Urmăresc explicațiile profesorului și ulterior răspund celor 4 întrebări. Ulterior își corectează răspunsurile și se evaluează.	Brainstorming Conversatia euristica	Autoevaluarea

VI. Fixarea cunoștințelor	-Pentru a realiza conexiunea inversa profesorul acorda fiecarei elev o fișă de evaluare. Utilizând săgeți, elevii vor lega informațiile prezentate în coloana centrală de drepturi sau de responsabilități. - Solicită unul elev să ajute la rezolvarea fișei în cadrul aplicației learningapps (https://learningapps.org/display?v=pa4bzowet24) Fiecare elev având astfel ocazia să se autoevalueze. -Solicită elevilor să noteze pe post-ituri ceea ce au înțeles, ce le-a plăcut la lecție, precum și ceea ce nu au înțeles sau ar mai trebuit explicat,	-Elevii rezolva fișa de evaluare și se autoevaluează. -Notează pe post-ituri aprecierile lor.	Fișa de evaluare Eseul de 5 minute	Evaluare sumativa Autoevaluarea
VII. Asigurarea retenției și a transferului	- Elevii vor avea de realizat exercițiul 5 de la pagina 53 din manualul CD PRESS. De asemenea, vor avea de pregătit tema „Drepturi și libertăți cetățenești. Respectarea legilor. Limite ale libertății”.	-Elevii notează în caiete tema pentru acasă.		
VIII. Aprecieri și recomandări	În finalul lecției se fac aprecieri asupra prestației elevilor.			

PROIECT DE LECŢIE

Stănculescu Sidia Nicuța, Liceul Teoretic „David Voniga” Giroc

Unitatea de învăţământ: Liceul Teortic „David Voniga” Giroc
Propunător: Stănculescu Sidia Nicuța
Data:
Durata orei: 50`
Clasa: a VI-a
Aria curriculară: Arte
Obiectul/Disciplina: Educație Muzicală
Subiectul/Tema: Consolidarea tonalităților cu o alterație
Tipul de lecţie: de Consolidare
Competențe specifice:
1.1. Interpretarea vocală a unor piese monodice și pe 2 voci
1.2. Interpretarea unor piese simple instrumentale
1.3. Asocierea structurii și mesajului muzical cu gesturi și imagini adecvate
2.2. Utilizarea unor tonalități și a unor moduri
3.1. Perceperea unor noțiuni muzicale prin audiție direcționată

Obiectivele operaţionale:

O1 să sesizeze modul minor sau major în audiție.
O2 să cânte la pian game majore sau minore cu o alterație;
O3 să interpreteze cântecul *Valurile Dunării,* muzica Iosif Ivanovici;
O4 să descopere toanliatatea în audiție, pe baza partiturii
O5 să definească caracteristicile gamelor majore și minore

Strategia didactică:

Metode şi procedee didactice:

- Conversaţia;
- Expunerea
- Explicaţia;
- Audiția;
- Exercițiul;

- Exemplificarea
- Descoperirea.

Mijloace şi materiale didactice:

- Manual
- caiete de muzică;
- pian virtual https://www.onlinepianist.com/virtual-piano
- laptop;
- material power point https://docs.google.com/presentation/d/1uEKzhjNKYGHWnCTcAARa9HTbBWsz2Axh2j8TuyBY5mk/edit?usp=share_link
- diagrama Venn
- aplicații web: youtube , kahoot https://create.kahoot.it/share/evaluare-tonalitati-cu-o-alteratie-a-vi-a/ce47339f-a12d-487a-9a43-2e106d247e8a

Forme de organizare a clasei:

- individual dirijat;
- colectiv dirijat;
- colectiv independent
- individual independent.

Evaluare:

Observația sistematică, aprecieri verbale, prin aplicații web Kahoot

Bibliografie:

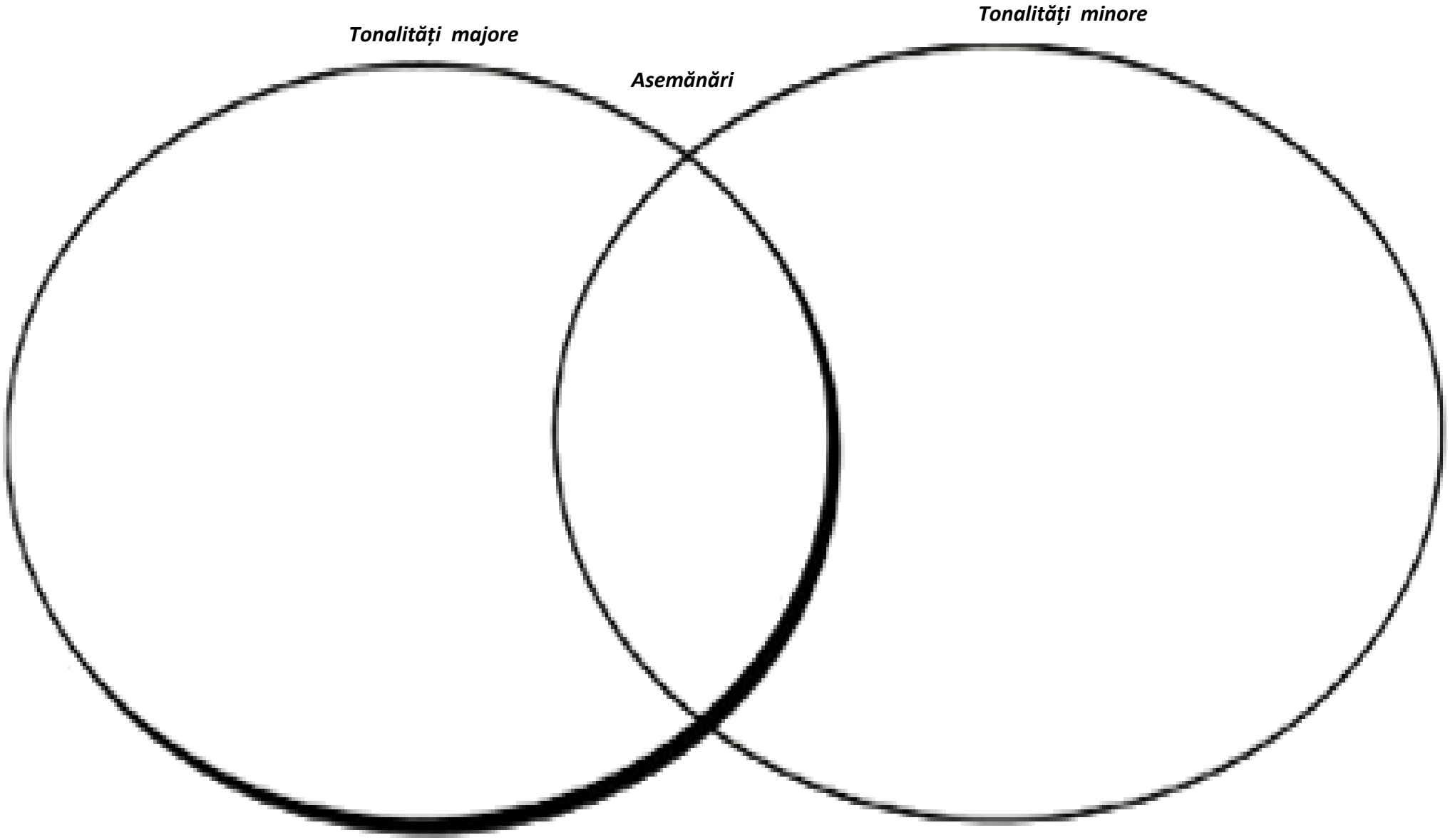
1. Florea, Avram – *Didactică Muzicală,* Editura Waldpress, Timișoara, 2018;
2. Florentina Chifu – Manual de Educație Muzicală pentru clasa a VI-a, Editura Litera, București, 2019;
3. Gabriela Munteanu - *Didactica Educaţiei muzical, Ediţia a II-a,* EDITURA FUNDAŢIEI ROMÂNIA DE MÂINE, București, 2007
4. *Vasile Vasile – Metodica Educației Muzicale, Editura Muzicală, București 2004.*
5. Programa școlară pentru disciplina EDUCAȚIE MUZICALĂ Clasele a V-a – a VIII-a, Anexa nr. 2 la ordinul ministrului educaţiei naţionale nr. 3393 /28.02.2017.

Secvenţa lecţiei	Timp/ Dozare	Ob. op	Conţinutul învăţării	Strategia didactică			Evaluare
				Metode didactice	Mijloace didactice	Modul de organizare	
I. Organizarea învățării	2`		Se crează condițiile optime pentru desfășurarea lecției: verificarea prezenței elevilor. Pregătirea mijloacelor și materialelor didactice.	Conversația	Laptop Aplicații web	Individual Colectiv dirijat	

II. Dirijarea învățării II.1 Captarea atenției	3`		prezentare powerpoint https://docs.google.com/presentation/d/1uEKzhjNKYGHWnCTcAARa9HTbBWsz2Axh2j8TuyBY5mk/edit?usp=share_link Profesorul propune spre audiere piesa *Prima durere* de R. Schumann https://www.youtube.com/watch?v=D3NHm9OeHUY și le cere elevilor ca după audiere să precizeze în ce mod a fost piesa (major sau minor), cu ce notă se termină piesa și în ce tonalitate cred ei că este piesa.	Conversația	Laptop Prezentare power point Video proiector	Individual Colectiv dirijat	Observația sistematică Aprecieri verbale
II.2 Anunțarea obiectivelor și a subiectului lecției	3`		Profesorul va anunța titlul lecției : ***Consolidarea Gamelor majore și minore cu o alterație*** și obiectivele: O1 să sesizeze modul minor sau major în audiție. O2 să cânte la pian game majore sau minore cu o alterație; O3 să interpreteze cântecul *Valurile Dunării,* muzica Iosif Ivanovici; O4 să descopere toanliatatea în audiție, pe baza partiturii O5 să definească caracteristicile gamelor majore și minore	Expunerea	Laptop Prezentare power point Video proiector	Colectiv dirijat	
II.3 Reactualizarea / aprofundarea cunoștințelor anteriore	10`	O1	Profesorul le va solicita elevilor să cânte la pianul virtual https://www.onlinepianist.com/virtual-piano , gamele învățate.	Conversația Exercițiul	Laptop Video proiector Prezentare powerpoint virtual piano	Colectiv dirijat Individual independent	Observația sistematică Aprecieri verbale
II.4 Intensificarea retenției	20`	O1	Profesorul le va pune spre audiție piesa *Valurile Dunării* de Iosif Ivanovici, iar elevii vor descoperi tanalitatea piesei, pe baza partiturii. După stabilirea tonalității mi minor, profesorul va cânta piesa o data ca si model, apoi *se va cânta cu*	Conversația Audiția Exercițiul	Laptop Video proiector Powerpoint Manual	colectiv dirijat	Observația sistematică Aprecieri verbale

			elevii pe secvențe melodice, până îl vor învăța. Profesorul va insista asupra sincronizării tuturor *elevilor în timpul cântului şi va corecta eventualele greşeli de intonație sau ritmice.* Cu ajutorul anexei 1, Diagrama Venn, elevii vor stabili asemăările și deosebirile dintre Tonalitățile Majore și cele minore	Conversația	Anexa 1	Colectiv dirijat	Aprezieri verbale
IV.5. Intensificarea transferlui	10`		Cu ajutorul aplicației Kahoot, https://create.kahoot.it/share/evaluare-tonalitati-cu-o-alteratie-a-vi-a/ce47339f-a12d-487a-9a43-2e106d247e8a elevii vor rezolva exercițiile.	Audiția Explicația Explicația	Aplicația kahoot	Colectiv dirijat independent	Evaluare prin aplicații web kahoot Aprecieri verbale
VI.Încheierea lecţiei. Diagnoza	2`		Expunerea punctelor forte şi a deprinderilor ce mai trebuie studiate, în urma lecţiei curente. Concluzii. Sugestii pentru studiul individual.	Conversația		Individual Colectiv	Aprecieri verbale

Diagrama Venn Anexa 1

PROIECT EDUCAȚIONAL

„SĂ FIM MAI BUNI”

Școala Gimnazială Pârteștii de Sus – structură Școala Gimnazială Cacica
Loc. Pârteștii de Sus, Com. Cacica, Jud. Suceava
Nr..... din .....

ȘCOALA GIMNAZIALĂ CACICA, COM. CACICA
(Școală structură)

Prof. Andronic Gheorghe Nelu
ȘCOALA GIMNAZIALĂ CACICA
Com. Cacica, Jud. Suceava

ARGUMENT

Motto: ”***FII SCHIMBAREA PE CARE VREI SĂ O VEZI ÎN LUME***”
GANDHI

Implicarea în activităţile de voluntariat dezvoltă celor implicaţi abilităţi şi competenţe sociale, cum ar fi spiritul civic, solidaritatea şi toleranţa, încrederea în sine şi în ceilalţi. Voluntariatul te transformă într-o persoană conştientă de aspectele lumii în care trăieşti şi care presupui că nu au nicio legătură directă cu tine. Implicându-ne în activităţi de voluntariat ne va face să vedem lucrurile prin ochii celor aflaţi într-o dificultate.

Școala , prin acțiunile ei, urmărește susținerea educației prin ajutorarea elevilor nevoiași și sprijinirea activităților de prevenire a abandonului școlar.

ȘCOALA GIMNAZIALĂ CACICA
Com. Cacica, Jud. Suceava

I. Scopul proiectului: Participarea elevilor la activităţile de voluntariat contribuie la dezvoltarea competenţelor sociale şi a abilităţilor elevilor, la dezvoltarea armonioasă a personalităţii acestora.

II. Obiective:

- Dezvoltarea la elevi a spiritului civic, al toleranţei şi solidarităţii faţă de semenii noştri
- Implicarea elevilor în viaţa comunităţii locale
- Educarea unor virtuți creștine și cultivarea comportamentului moral-religios (să-ți iubești aproapele, să faci fapte bune, să fii cinstit, modest, generos, să nu urăști, să-i ajuți pe sărmani, să-l iubești pe Dumnezeu);
- Implicarea în acțiuni comune cu prieteni și colegi aparținând altor confesiuni.
- Dezvoltarea unor atitudini sănătoase în comunitate, de incluziune și deschidere față de toate persoanele indiferent de statutul social

III. Perioada de desfășurare a proiectului:

An școlar 2023-2024

IV. Inițiatorii și coordonatorii proiectului educațional:

1.Prof. Coordonator: Andronic Gheorghe Nelu
2. Director prof. Ucraineț Crețu Maria Natalia
3. Prof. înv. primar Andronic Rodica
4. Prof. înv. primar Nichitoi Iulia
5. Prof. Cehaniuc Robert

V. Grupul țintă:

Elevii Școlii Gimnaziale Cacica, Cacica

VI. Resurse umane:

1.Prof. Coordonator: Andronic Gheorghe Nelu
2. Director prof. Ucraineț Crețu Maria Natalia
3. Prof. înv. primar Andronic Rodica
4. Prof. înv. primar Nichitoi Iulia
5. Prof. Cehaniuc Robert
6. Cadrele didactice din Școala Gimnazială Cacica, Cacica
7. Elevii Școlii Gimnaziale Cacica, Cacica
8. Părinții elevilor Școlii Gimnaziale Cacica, Cacica

VII. Loc de desfășurare;

- Școala Gimnazială Cacica, Cacica
- Casele persoanelor vârstnice și singure
- Copii cu nevoi speciale

ȘCOALA GIMNAZIALĂ CACICA
Com. Cacica, Jud. Suceava

VIII. Activitățile proiectului:

Nr. Crt	Denumirea activității	Locul desfășurării	Participanți	Data
1.	**Voluntariatul, un mod de dezvoltare a personalităţii -** Let's Do It, Romania!	Localitatea Cacica	-Cadre didactice -Elevii Școlii Gimn. Cacica; -Părinții elevilor;	16. 09.2023
2.	**Bucuria de a dărui**	-Copii cu nevoi speciale – Casa Elisabeta;	-Elevii Școlii Gimnaziale Cacica -Cadrele didactice; -Părinții elevilor;	17.11.2023
3.	**Iubește-ți aproapele**	-Școala Gimnazială Cacica; -Copii cu nevoi speciale – Casa Elisabeta;	-Elevii Școlii Gimnaziale Cacica; -Cadrele didactice; -Părinții elevilor;	18.12. 2023
			-Preotul comunității	

4.	**Un mărțișor dătător de speranță**	-Școala Gimnazială Cacica;	-Elevii Școlii Gimnaziale Cacica; -Cadrele didactice;	04-08.03.2024
5.	**Să fim mai buni de Paște**	-Școala Gimnazială Solonețu-Nou; - Copii cu nevoi speciale – Casa Elisabeta	-Elevii Școlii Gimnaziale Cacica -Cadrele didactice;	01.05.2024
6.	**Pe aripile copilăriei - *1 Iunie Ziua copilului***	-Școala Gimnazială Solonețu-Nou; -Biserica ”Coborârea Duhului Sfânt”;	Elevii Școlii Gimnaziale Solonețu-Nou; -Cadrele didactice; -Părinții elevilor;	1 .06. 2024

ȘCOALA GIMNAZIALĂ CACICA
Com. Cacica, Jud. Suceava

IX. Rezultate așteptate:
- Creșterea stimei de sine în rândul elevilor;
- Înțelegerea misiunii de voluntar;
- Întărirea parteneriatului școală-comunitate;
- Bucuria de a dărui.

X. Diseminarea proiectului:
- invitații și pliante pentru părinți și pentru reprezentanți ai comunității locale;
- expoziții de fotografii realizate pe timpul derulării proiectului;
- prezentare de programe artistice;
- publicarea proiectului pe facebook-ul școlii.

XI. Evaluarea proiectului:
- observarea sistematică a activității și a comportamentului elevilor;
- portofoliul proiectului – fotografii, fișe, procese verbale;
- autoevaluarea

Director,	Responsabil Proiect	Consilier educativ,
Prof.Ucrainеț Crețu Maria-Natalia	Prof. Andronic Gheorghe Nelu	Prof. înv. primar Andronic Rodica

PROIECT DE ACTIVITATE EDUCAȚIE MUZICALĂ

Educatoare: Barbăsură Oana
Grădinița cu Program Prelungit "Alice" Galați

DATA: 15.11.2023
NIVELUL I – Grupa mijlocie E - Inimoșii
TEMA ANUALĂ: „Cine sunt/suntem?"
TEMA PROIECTULUI: „Eu și lumea mea"
TEMA SĂPTĂMÂNII: „Corpul uman"
TEMA ACTIVITĂȚII: „Ecoul"
MIJLOC DE REALIZARE:
A. Cântec
B. Joc muzical: "Spune cum am cantat!"
TIPUL ACTIVITĂȚII: Însușire de noi cunoștințe
DURATA ACTIVITĂŢII: 25-30 min
LOCUL DE DESFĂȘURARE: sala de grupă
SCOP: - Dezvoltarea deprinderii de a cânta vocal, în grup, sincronizat și fără forțarea vocii;
- Diferentierea și reproducerea nuanțelor tare-încet

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:
3. Activare și manifestare a potențialului creativ

COMPORTAMENTE:
3.3. Demonstrează simț muzical ritmic, armonic prin cântec, joc cu text și cânt, dans etc.
OBIECTIVE OPERAȚIONALE:
O1 – Să redea corect linia ritmico-melodică a noului cântec, cu ajutor și în absența lui;
O2 – Să pronunțe clar cuvintele ce compun textul cântecului;
O3 – Să interpreteze textul cântecului respectand nuanțele tare-încet;
O4 – Să adopte o ținută corectă a corpului, necesară cântării vocale;
O5 – Să interpreteze expresiv cântecul.
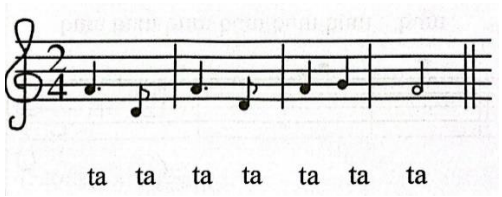
STRATEGIA DIDACTICĂ:
Metode şi procedee: observatia, conversația, explicaţia, demonstrația, instructajul verbal, aprecierea verbala;
Forme de organizare: frontal, pe grupe, individual;
Mijloace de învățământ: unicorn plus, plansă tip poster, pietre în două nuanțe (roșu îmchis – roșu deschis.

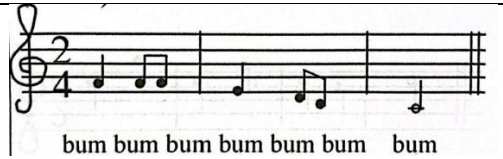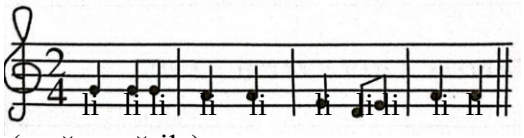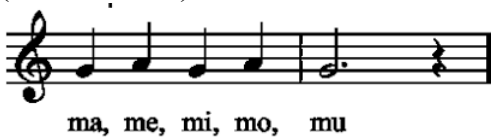
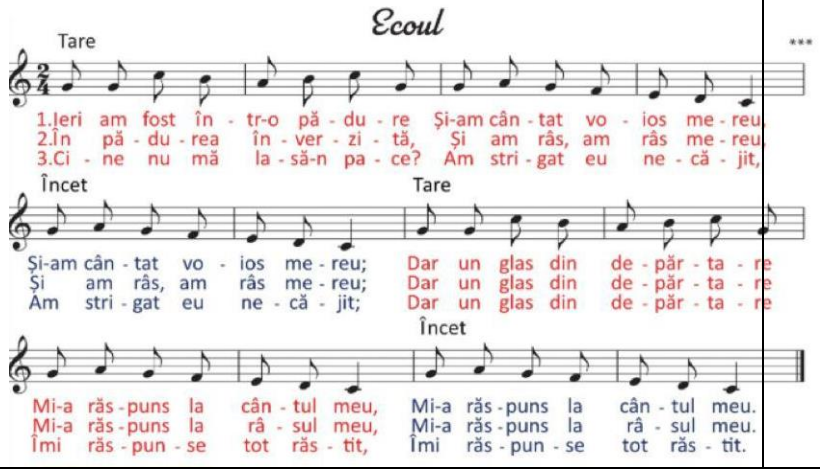
BIBLIOGRAFIE

1. CURRICULUM PENTRU EDUCAŢIA TIMPURIE1 - 2019 -

2. PIRAMIDA CUNOAŞTERII - Repere metodice în aplicarea curriculumului preşcolar, coord.: Adina Glava, Lolica Tătaru, Olga Chiş; referent ştiinţific: prof. univ. dr. Vasile Chiş. – Piteşti, Editura Diamant, 2014.
3. ORIENTĂRI METODICE PRIVIND APLICAREA CURRICULUMULUI PENTRU ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR, Ediția a III- a revizuită, Editura Delta Cart Educațional.
4. METODICA EDUCAȚIEI MUZICALE ÎN GRĂDINIȚA DE COPII - Manual pentru liceele pedagogice de educatoare, Maria Dolgoșev și Elisabeta Marinescu , Editura Didactica și pedagogică București, 1977.

ETAPELE ACTIVITĂȚII/ DURATA	CONȚINUTUL ESENȚIALIZAT AL ACTIVITĂȚII DIDACTICE		STRATEGIA DIDACTICĂ		
	ACTIVITATEA EDUCATOAREI	ACTIVITATEA PREȘCOLARILOR	METODE ȘI PROCEDEE	MIJLOACE DIDACTICE	FORME DE ORGANIZARE
1.MOMENTUL ORGANIZATORIC	Se asigură condițiile optime desfășurării activității: - sala de grupă aerisită; - așezarea scăunelelor în semicerc; - pregătirea materialelor; - verificarea poziției corecte a copiilor pe scaun (corpul drept, puțin inclinat în față, capul drept privire înainte)	- intră și ocupă locurile	- instructaj verbal		Frontal
2. PREZENTAREA MATERIALULUI STIMUL 4 min	În clasă este expus un poster mare cu un peisaj. Ce vedeți în imagine? În clasa își face apariția Curcubeu, unicornul căruia îi plăcea foarte mult să cânte. El le-a povestit că a fost într-o expediție la munte, în pădure unde a început să cânte așa cum ii plăcea lui mai mult. Însă, deodată, cum canta el tare și melodios, din depărtare, se auzi o voce care repeta cântul lui. Unicornul le exemplifică felul în care a cântat și ceea ce s-a auzit din depărtare. Le precizează că de fiecare dată când canta tare, din depărtare de auzea o voce mai înceată, care semăna cu vocea lui. Cine credeți că se auzea din depărtare?	- Eu văd în imagine o padure/ un cort/ munți. - Copiii ascultă întamplarea lui Curcubeu – unicornul. - Posibile răspunsuri: Ursul,	Observația Conversația Explicația Conversatia	Plansă – poster Unicorn	Frontal

	Educatoarea explică preșcolarilor cuvântul ecou. Pentru a se produce efectul de ecou, noi trebuie sa fim la o distanta destul de mare fata de munte. Ne imaginam că sunetele pe care le emitem sunt reprezentate de această piatră. Cand cântăm tare sau când strigăm, piatra (adica sunetele emise) se lovește de un obstacol, în cazul nostru, muntele, apoi se întoarce la urechile noastre într-o fracțiune de secunda. In felul acesta reusim sa ne auzim ecoul. Ecoul este un răsunet al cuvintelor emise de noi, de la o anumită distanta fata de un obstacol.	vulpea, un copil, ecoul.	Explicatia Demonstrat ia	Piatra roșie	Frontal
3. PREGĂTIREA MUZICALĂ 4-5 min	Unicornul Curcubeu vrea să îi învețe pe copii un cântec, însă, înainte de învățarea cântecului, îi învață cum să-și încălzească vocea. Activități muzicale: Se execută jocuri cu pretext pentru reglarea respirației și a mobilității corzilor vocale. Se demonstrează fiecare exercițiu, apoi se solicită copiii la executarea acestora: 1. Exerciții de respirație “Mirosim floarea” “Suflăm în lumânările de pe tort” “Umflăm balonul” 2. Exerciții de încălzire a vocii Se vor imita câteva instrumente muzicale, folosindu-ne de urmatoarele structuri: (trompeta) (tobă)	- Copiii executa exercițiile de respirație Copiii executa exerciții de încălzire a vocii Copiii executa	Exercitiul Explicatia Demonstrat ia Exercitiul Explicatia Demonstrat ia Exercitiul		Frontal Frontal Frontal

	 (Vioara) (urcăm scările) 	exerciții de încălzire a vocii	Explicatia Demonstrat ia		Frontal
4.ANUNȚAREA TEMEI SI A OBIECTIVELOR 1 min	Dragi copii, astăzi vom învăța un cântec care se numește ECOUL. Cum se numește cântecul pe care îl vom învăța astăzi?	- Ecoul	Conversatia		Frontal
5. DIRIJAREA ÎNVĂȚĂRII 12 -15 min	a. INTERPRETAREA MODEL Se realizează interpretarea model de către educatoare a cântecului Ecoul. 	Ascultă cântecul interpretat de educatoare	Demonstrați ia		Frontal Frontal

	Pauza psihologică – copiii vor fi lăsați un moment pentru a-și exprima plăcerea ce le-a produs-o audierea cântecului Se analizează, pe scurt, conținutul cântecului, prin scurte comentarii legate de caracterul piesei: - Cum am cântat? Tare sau incet? - Unde se desfășoara acțiunea? Se realizează interpretarea model încă o dată de către educatoare a cântecului Ecoul. b. ÎNVĂȚAREA TEXTULUI - Învățarea cântecului se realizează pe fragmente logice. Se repetă fiecare fragment muzical de 2-3 ori. - Se repetă textul în intregime de două ori.	- Ati cântat și tare și încet. - In pădure - Copiii repetă fragmentele muzicale - Copiii intonează cântecul	Conversația Demonstrația Exercițiul		Frontal
6. OBȚINEREA PERFORMANȚEI 2 min	- Se realizeaza doua grupe. O grupa care va cânta tare și o grupă care va fi ecoul și care va cânta încet. Fiecare copil va primi o piatră. Cei care vor avea piatra roșu închis, vor cânta tare, cei care vor avea în mână piatra roșu deschis, vor cânta încet.	- Copiii intonează cântecul în două subgrupe.	Demonstrația Exercițiul		Pe grupe
7. EVALUAREA PERFORMANȚEI – realizarea jocului muzical “Spune cum am	Se va desfășura jocul muzical: Spune cum am cântat! Se vor crea în clasă doua zone. Zona în care copiii anunță că educatoarea a cântat tare și o zonă în care copiii anuntă că educatoarea a cântat încet. Educatoarea prezintă copiilor niște plicuri în care se află fragmente	Copiii respectă regulile jocului indicate de	Explicatia	Piatra rosu inchis – canta tare Piatra rosu	Frontal

cântat!” 3-4 min	din cântece învățate anterior. Unul dintr copii alege un plic, educatoarea intonează fragmentul cântecului din plic TARE. Copiii trebuie să sesizeze nuanța folosită de educatoare (TARE sau ÎNCET). Dacă educatoarea a cântat TARE, copiii se deplasează în zona în care se afla piatra roșu închis. Daca a cântat INCET, copiii se deplasează în zona care este destinată cântatului încet, piatra rosu deschis.	educatoare	Demonstrat ia	deschis – canta incet Plicuri cu fragmente muzicale	
8. ÎNCHEIEREA ACTIVITĂȚII 1 min	Se fac aprecieri generale și pe subgrupe, evidențiindu-se respectarea cerințelor: începerea la semnal, cântarea tuturor odata respectând nuanta (tare-încet), cântarea clară a textului	Ascultă aprecierea educatoarei	Aprecierea verbală		Frontal

PROIECT DE ACTIVITATE DIDACTICĂ

PROF. STIRBU ANCA MIHAELA – CENTRUL SCOLAR PENTRU EDUCATIE INCLUZIVA FAGARAS, JUD. BRASOV

Unitatea de învățământ: Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă - Făgăraș, jud. Brașov
Data: 15.04.2024
Logopat: H. L. I
Clasa: a IX-a A DMS
Tulburarea de limbaj : Dislalie polimorfă gravă, ecolalie, deficiență dezvoltare limbaj
Disciplina: Terapia tulburărilor de limbaj
Tipul lecţiei: corectiv-terapeutică (stimularea/dezvoltarea comunicării/limbajului, exersarea şi consolidarea sunetelor emise și structurii perceptiv- motrice, cunoașterea schemei corporale)
Tema lecţiei: „Exersăm și învățăm” (jocuri logopedice)
Propunător: profesor logoped Stirbu Anca Mihaela
Competențe generale:

- Stimulare polizenzorială și dezvoltarea motricității (generale / aparat fono-articulator / fine - degete)
- Formarea/exersarea abilității de receptare/structurare a mesajului verbal și nonverbal
- Dezvoltarea comunicării în context social-integrator și educarea personalității elevilor aflați în terapie logopedică

Competențe specifice:

- Dezvoltarea motricității și educarea respirației
- Exersarea abilităţii de receptare a mesajului verbal şi nonverbal;
- Formarea și dezvoltarea capacității de diferențiere peceptivă/de orientare și a înțelegerii relațiilor spațiale;
- Dezvoltarea auzului fonematic și a capacității de analiză și sinteză fonetică
- Discriminarea auditivă a literelor/ combinaţiilor simple de litere din etapa de lucru
- Exersarea și fixarea sunetelor emise în silabe / logatomi / cuvinte;
- Consolidarea sunetelor corectate în vorbire curentă
- Îmbogățirea vocabularului
- Educarea capacității vorbirii libere / corecte în relații interpersonale și întărirea încrederii în sine
- Stimularea cooperării elevilor în activitățile de terapie

Obiective operaţionale:

-cognitive:

O1 – să recunoască exercițiile pentru respirație și motricitate, în funcție de materialele primite

O2 - să identifice / reproducă onomatopeele corect, folosindu-se de materialele primite

O3 - să repete după terapeut sunetele/silabele/logatomii/ cuvintele spuse de acesta ,exersând în vederea pronunției cât mai corecte

O4 - să îşi prelungească atenţia în explorarea şi manipularea unui obiect sau în realizarea unei acţiuni și să verbalizeze acţiunile realizate

O5 - să facă diferențieri și să recunoască/asocieze/realizeze îmbinări după criteriul culoare, formă și mărime

O6 - să arate la cerere segmente ale corpului şi să le denumească

O7 – să răspundă verbal/ nonverbal la întrebări simple, privind acțiuni la care participă

-afectiv-atitudinale:

O8 - să participe cu plăcere și interes la activitate

-psihomotorii:

O9 - să îşi exerseze capacitatea de discriminare vizuală şi orientarea spaţială, pus fiind în situațiile create de activitate

O10 - să efectueze corect activitățile practice-aplicative din cadrul activității

Strategii didactice

(stategia centrată pe elev - mixtă, combinație de stategii; interactivă; inductivă;din punct de vedere al dirijării gândirii este algoritmică imitativă)

Metode, şi procedee didactice: conversaţia, explicaţia, demonstraţia , exercițiul, jocul didactic, munca individuală;

Mijloace de învățământ, material didactic: jucărie iepuras, trusă *educarea respirației*, trusă *dezvoltarea mobilității aparatului fono-articulator , a motricității fine* și *onomatopee*, planșe și jetoane cu scai pentru exersare sunete/silabe/logatomi, fișă de lucru (anexa) și lipici , jocul *Maxicoloredo*

Resurse temporale: 45 minute

Resurse umane: un elev

Resurse spațiale: cabinetul logopedic

Forma de organizare: individual

Forme și tehnici de evaluare : orală / prin probă practică, formativă și sumativă, observația sistematică, apreciere verbală

Bibliografie

Hărdălău, L.(2010), *Logopedie prin jocuri și exerciții,* Editura Primus, Oradea

Hărdălău, L.(2013), *Gimnastica fonoarticulatorie în imagini,* Editura Primus, Oradea

Hărdălău, L.(2020), *Exercitii de respiratie. Program educational distractiv, kit logopedic* - jucarii-vorbarete.ro

Manual Impart, ghid de muzică, artă, mişcare şi joc pentru copii şi adulţi cu nevoi speciale, (2004), Relief Fund for Romania, UK, Ed. Activ, Bacău
Logopedie distractivă -fișe de logopedie, mămicacreativă.com
Vrășmaș Ecaterina coord. și col. - *Ghid de predare-învăţare pentru copii cu C.E.S*, Asociația RENINCO- UNICEF, București, 2000;

DESFĂȘURAREA LECȚIEI

Secvențele instruirii	**Ob. op.**	**Conținutul instructiv-educativ**		**Metode și procedee**	**Mijloace de învățământ, material didactic**	**Forma de organiz.**	**Timp**	**Evaluare**
		Activitatea profesorului	**Activitatea elevului**					
Moment organizatoric		Asigură climatul optim desfășurării activității : în cabinetul logopedic pregătit déjà.	Salută și se așează la locul său, pentru lecție	- conversaţia		individ.	1 min.	
Captarea atenţiei	O8	Se prezintă copilului jucăria *Iepurasul hărnicuț*, nou sosită în cabinetul de logopedie.	- ascultă, privește	Explicația Jocul didactic	Jucărie iepuras	individ.	1 min.	-sesizarea atenţiei elevului
Anunţarea temei și a obiectivelor	O8	Prin intermediul jucăriilor și materialelor din cabinet se prezintă tema lecției și obiectivele propuse, într-un limbaj accesibil elevului.	- ascultă explicațiile	Explicația Jocul didactic	Jucării, truse de lucru	individ.	2 min.	observarea comportam. nonverbal elev

Reactualiz. elementelor însușite anterior	O1÷ O5, O7÷ O10	Cere și execută împreună (sub formă de joc) cu elevul ajutând când este cazul : ex. de respirație/ex. pentru mobilitatea aparatului fonoarticulator, și pentru motricitatea fină/onomatopee[27].	-se antrenează la joc**,** executând exercițiile și răspunde la întrebări	conversaţia, demonstraţia, exercițiul, jocul didactic	truse pentru educarea respirației/ gimnastica articulatorie/ onomatopee/ dezv. motricit. fine	individ.	20 min.	-observarea sistematică -evaluarea orală -evaluarea prin proba practică
Dirijarea învățării și obtinerea performanței	O3÷ O5, O7÷ O10	Inițiază jocuri pentru exersarea emiterii corecte/ fixării în silabe și logatomi a sunetului L și explică cerința. Va ajuta elevul când este cazul.	Ascultă cu atenție, apoi poziționează jetoanele pe planșă, pronunțând de fiecare dată, după logoped, sunetul/silabele/logatomii	explicația, conversaţia, demonstraţia, exercițiul, jocul didactic, munca individuală;	planșe și jetoane cu scai	individ.	7 min.	-observarea sistematică -evaluarea orală
	O3 O6÷ O10	Prezintă fișa de lucru explicând cerințele : - să arate la cerere segmente ale corpului şi să le denumească -să le lipească, în spațiile indicate. Logopedul ajută când este cazul și corectează pronunția elevului la nevoie. În cazul în care activitățile propuse	Ascultă cu atenție, și execută cerințele.	explicația, conversaţia, exercițiul, jocul didactic, munca individuală;	fișă de lucru și jetoane cu imagini (anexa), lipici jocul	individ.	10 min.	-observarea sistematică -evaluarea orală -evaluarea prin probă practică

[27] exercițiile de respirație, apoi cele pentru mobilitatea aparatului fono-articulator (umflarea obrajilor, limba în obraz, limba "săgeata"iese și intră în gură, limba"lopată", şanţul lingual, limba"cănuţă", spălarea dinţilor, vibrarea buzelor şi a limbii , etc.), apoi exercițiile pentru motricitatea fină a degetelor /onomatopee

		au fost finalizate mai devreme decât în timpul propus, ora de logopedie va continua cu jocul *Maxicoloredo*			*Maxicoloredo*			
Asigurarea de feed-back și retenție	O7 O8	Pune întrebări - ajutând pentru verbalizare când e cazul ("ce am exersat astăzi?", "cum te-ai simțit azi la logopedie ?")	- răspunde la întrebări	-conversația -jocul didactic		individ.	2 min.	-evaluarea orală
Aprecierea rezultatelor şi încheierea activității	O8	Se fac aprecieri, recomandări și încurajări de către profesor atât în numele său cât și în rolul noii jucării din cabinet *Iepurasul hărnicuț*.	Ascultă aprecierile, rezultat al muncii sale.	-explicația -jocul didactic	Jucărie iepuras	individ.	2 min.	-aprecierea verbală

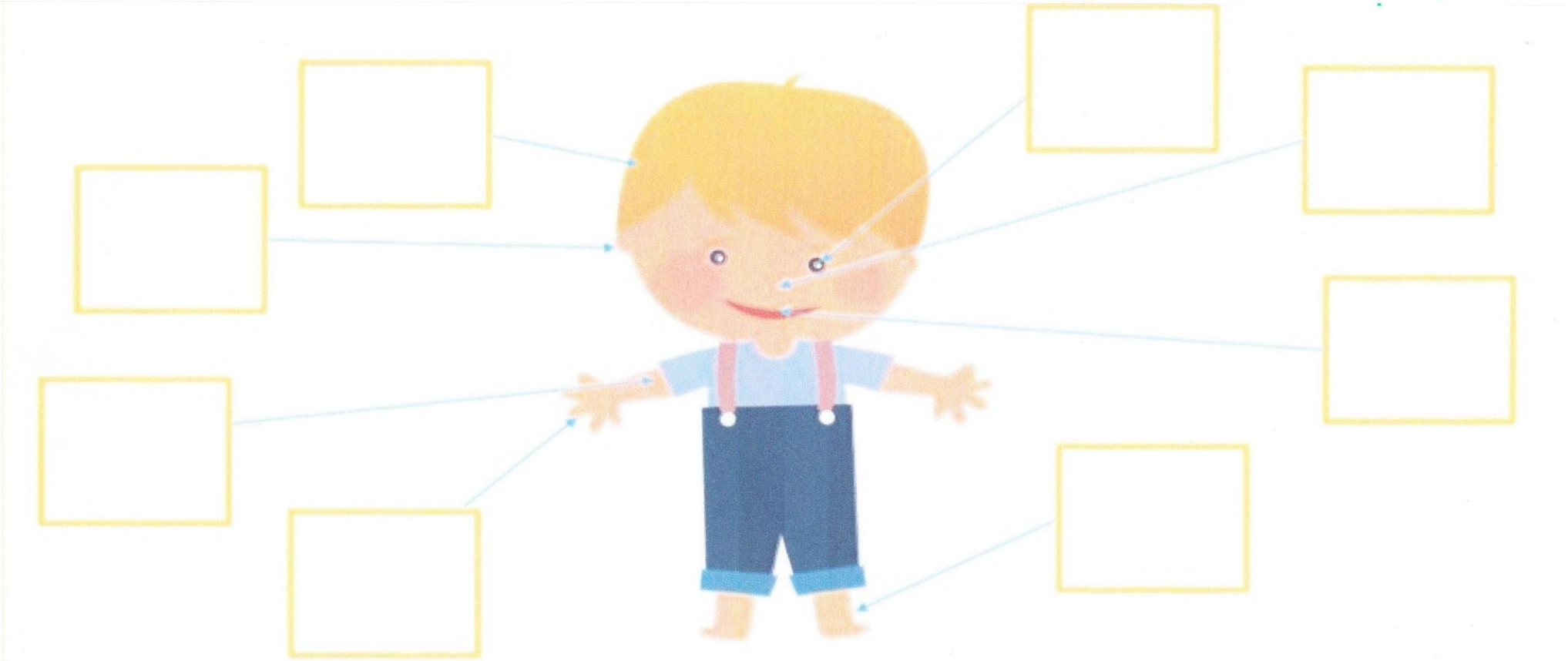
ANEXA **Exerciţii de morticitate facială, labială, lingvală, mandibulară și velopalatină**:

 Pisica bea lapte! Linge buzele şi dinţii!	 *Piticul (limba) curios iese din casa şi intră, fuge sus-jos şi la stânga- dreapta.*	 *Hornul pufăie.*	 *Mişcări spre stânga şi spre dreapta ca şi acele de la ceas*

 Faţă de iepuraş	 *Zâmbet!*	 *Pupic!*	 *Umflăm balonul!* (obrajii)
 Fă linguriţă din limbă!	 *Limba în formă de săgeată!*	 *Iepuraşul mănâncă morcov!*	 *Spală dinţii în interior cu limba!*
 Suflăm lumânarea!	 *Mirosim florile!*	 *Suflăm baloane de săpun!*	

Anexa

Fișa de lucru

1/2

Anexa

Fișa de lucru

PROIECT DIDACTIC

ARIA CURRICULARĂ: Matematică şi Ştiinţe ale naturii
OBIECTUL: Fizică
CLASA: a VI-a B
PROPUNĂTOR: **Roşculeasa Verginica, Școala Gimnazială Segarcea**
TEMA: **Densitatea - exerciții și probleme**
TIPUL LECŢIEI: Fixarea cunoştinţelor prin rezolvare de probleme

SCOPUL: a) informativ - formarea deprinderii de a rezolva probleme cu caracter teoretic sau aplicativ
b) formativ - formarea deprinderilor de a utiliza manualul , fise de lucru
c) educativ - cultivarea interesului pentru lecţiile de fizică şi pentru aplicarea cunoştinţelor învăţate în viaţa de zi cu zi.

COMPETENTE GENERALE

1. Investigarea ştiinţifică structurată, în principal experimentală, a unor fenomene fizice simple, perceptibile
2. Explicarea ştiinţifică a unor fenomene fizice simple şi a unor aplicaţii tehnice ale acestora
3. Interpretarea unor date şi informaţii, obţinute experimental sau din alte surse, privind fenomene fizice simple şi aplicaţii tehnice ale acestora
4. Rezolvarea de probleme/situaţii problemă prin metode specifice fizici

COMPETENTE SPECIFICE

1.2. Folosirea unor metode de înregistrare şi reprezentare a datelor experimentale
1.3. Formularea unor concluzii simple pe baza datelor experimentale obţinute în cadrul investigaţiilor ştiinţifice
2.1. Identificarea în natură și în aplicații tehnice uzuale a fenomenelor fizice studiate
3.1. Extragerea de date şi informaţii ştiinţifice relevante din observaţii proprii
3.3. Formularea unor concluzii simple cu privire la datele obţinute şi la evoluţia propriei experienţe de învăţare
4.2. Folosirea unor modele simple în rezolvarea de probleme simple / situaţii problemă experimentale

COMPETENTE DERIVATE:

C_1 : să definească densitatea corpurilor
C_2 : să precizeze unitatea de măsură şi instrumentul pentru măsurarea densităţii;
C_3 : să recunoască formula de calcul a densităţii;

C_4 : să definească inertia corpurilor;
C5: să să aplice algoritmul de rezolvare al problemelor de fizică;
C6 : să rezolve probleme simple în care să aplice noţiunile învăţate;

STRATEGIA DIDACTICĂ **a) Metode şi procedee:** explicaţia, conversaţia, observaţia, problematizarea, rezolvarea de probleme, descoperirea dirijată,
b) Mijloace de învăţământ: tabla Smart, manualul, culegere de probleme pentru clasele VI-VIII fișe de lucru,
c) Forme de organizare: frontală **,** pe grupe.
d) Forme de evaluare: iniţială, continuă, sumativă.

DURATA: 50 minute

LOCUL DE DESFĂŞURARE: Laboratorul de fizică

BIBLIOGRAFIE:
- Ghid metodic pentru profesorul de fizică, colecţia ,,Metodica”
- Manual pentru clasa a VI-a, Ed. Didactică şi Pedagogică Bucureşti, 1993
- Budan Constanţa ,Metodica predării fizicii

N crt	EVENI-MENTE DIDAC-TICE	COMPE TENȚE	ACTIVITATEA PROFESORULUI	ACTIVITATEA ELEVILOR	Metode şi proc.	Mijl. de învăţ.	Forme de org.	EVALU-ARE
1 2	Organizarea clasei Captarea atenţiei		Pregăteşte clasa pentru lecţie, face prezenţa Ce este mai greu 1kg de fier sau 1kg de pene?”	Se liniştesc, comunică absenţii dacă sunt şi îşi pregătesc creionul şi caietul de fizică.	Conversaţia Povestea		Fron-tală	Aprecieri verbale
3	Reactuali zarea cunoștințe lor anterioare	C1 C2 C3	În continuare împarte clasa in grupe de câte patru elevi și le distribuie câte o fișă de lucru ,,Ciorchinele,, care are scris în centrul ei, într-un cerc cuvântul – ,,Inertie”. Ei vor nota toate ideile care le vin în minte în legatura cu subiectul respectiv și vor trasa linii între acestea și cuvântul inițial. Activitatea se opreşte când se epuizează toate ideile. După ce au finalizat, se discută fişele reactualizand unele cunoştinţe dobândite anterior prin intrebarile : Ce este inerția? Ce este masa unui corp? Care este unitatea de măsură și instrumentul de măsură pentru masă? Ce este densitatea, Care este unitatea de măsură pentru densitate? Ce este volumul? Precizaţi unitatea de măsură şi instrumentul de măsură pentru volum? Se notează fiecare echipă.	Completează fișa trasând săgeţi din acel cerc spre alte cercuri, în care vor nota tipuri de forțe.În continuare se trasează săgeţi spre alte cercuri în care notează expresii matematice ale forțelor respective, apoi unități de masură.	Conversaţie de fixare a cunoştinţelor Ciorchinele	Plansa cu ciorchinele	grupe	Corectarea fişei Evaluare orală
4	Enunţarea temei şi a		După ce am recapitulat noțiunile teoretice legate de inertie se trece la	Ascultă explicaţiile profesorului.	Explicaţia	Creta,		

	competentelor		rezolvarea de probleme în care se aplică noțiunile însușite. Anunţă titlul **„ Densitatea-exerciții și probleme**„ şi enunţă competențele derivate .					
5	Dirijarea fixării cunoștințe lor	C3 C5 C6	Prezintă elevilor o fișă de lucru cu problemele ce urmează a fi rezolvate. Se pune accent pe exercițiile cu variația densității in functie de masă și volum. 1. Densitatea unui corp depinde direct proporțional cu masa corpului 2. Densitatea unui corp depinde invers proporțional cu volumul corpului. Citește și rezolva împreună cu elevii probleme din fișă. 1. Cubul din lemn de mesteacăn are masa de 220g și volumul de 400cm^3 .Calculeaza densitatea lemnului de mesteacăn. Exprimă rezultatul în Kg/m^3 2. Cât cântărește un patent din fier cu densitatea de 7,8 g/cm^3 care are volumul V=0,05 dm^3 ? Citește și rezolva împreună cu elevii și alte probleme din fișă.	1.Citesc exercițile și dau răspunsurile. Citesc problemele și le rezolvă impreună cu profesorul.	Exerciţiul Rezolvarea de pro- Conversaţia	Fișa de lucru	frontal Frontală	Verificare orală Observarea activităţii elevilor Observarea curentă
6	Evaluarea performanţei	C5	Profesorul notează elevii care au răspuns foarte bine, şi aduce cuvinte de laudă pentru felul cum au răspuns şi au activat în clasă ceilalți .		Conversaţia bleme			Aprecierea verbală
7	Asigurarea transferului		Dictează tema: să termine de rezolvat problemele pe care le conţine fişa primită în clasă.	Notează tema pentru acasă.	Expunere		Independent	

Unitatea de învățare: Inerția
Clasa a VI -a

Fisa de lucru

3. Răspunde cu adevărat sau fals.

A F 1. Densitatea unui lichid nu depinde de masa sa.

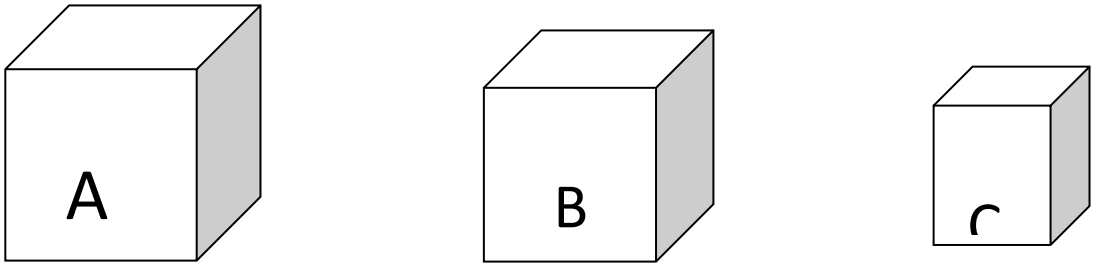
A F 2. Dublând masa unui lichid se dublează masa sa.

A F 3. Densitatea unui lichid nu depinde de volumul său.

A F 4. Smântâna are densitatea mai mică dacât apa. Din acest motiv, 1kg de smântână are volumul mai mic decât 1kg de apă.

A F 5. Mierea de albine are densitatea mai mare decăt apa. Din acest motiv, 1L de miere este mai greu decăt 1 L de apă.

4. Elevii au studiat caracteristicile unor esențe de lemn. Au avut la dispoziție trei cuburi pline A, B și C, de mase egale $m_{A=} m_{B=} m_C$. Un cub este din lemn de mesteacăn, altul din lemn de frasin și al treilea din lemn de pin. Ei au aflat că densitatea lemnului de frasin este mai mare decât a celui de mesteacăn, care este mai mare decât densitatea lemnului de pin. Cele trei cuburi au volume diferite $V_A > V_B > V_C$ și sunt reprezentate în figura de mai jos. Scrie în spațiul punctat de sub fiecare cub materialul din care este confecționat.

lemn de ..... lemn de ..... lemn de .....

Rezolvă problemele

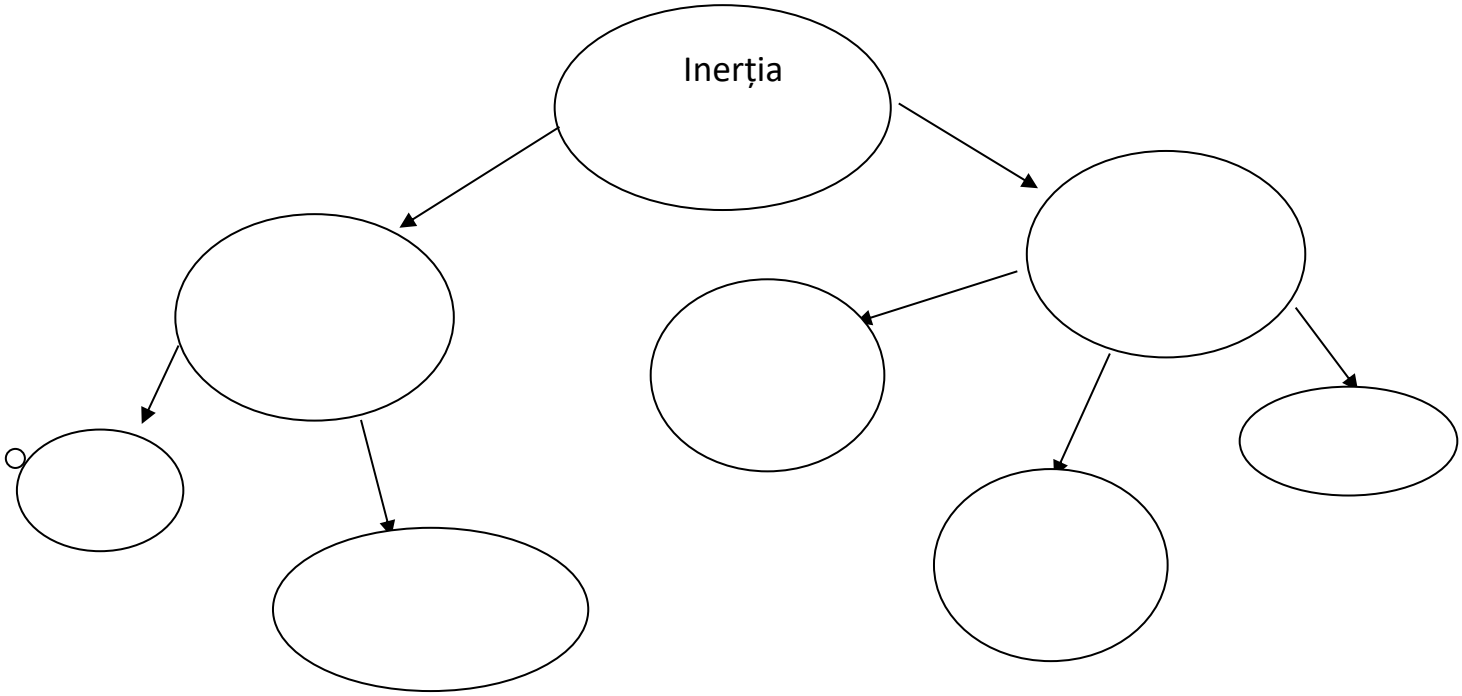
5. Cubul din lemn de mesteacăn are masa de 220g și volumul de 400cm^3 .Calculeaza densitatea lemnului de mesteacăn. Exprimă rezultatul în Kg/m^3 .

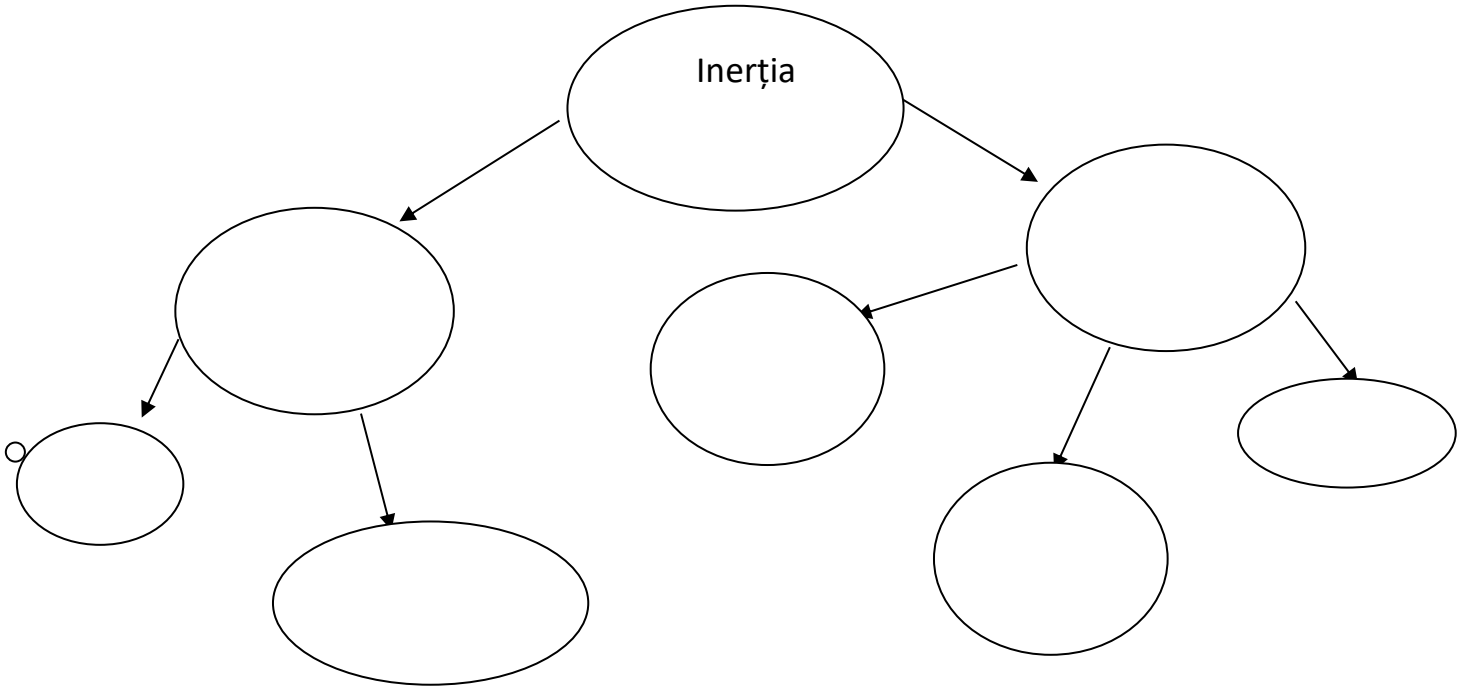
6. Densitatea sângelui uman este de 1060 kg/ m^3 . Calculați masa a 5 litri de sânge (volumul de sânge din corpul unui adult obișnuit). Exprimă rezultatul în kilograme.

7. Masivul Piatra Craiului este un lanț,, muntos format din roci calcaroase. O bucată de calcar are masa de 84g și volumul de 35 cm^3 . Calculează densitatea calcarului. Exprimă rezultatul în kg/m^3.

8. Cât cântărește un patent din fier cu densitatea de 7,8 g/cm^3 care are volumul V=0,05 dm^3 ?

9. Aflați volumul unui șurub din fier cu densitatea 7,8 g/cm^3 care cântărește 15,6g.

PROIECT DE ACTIVITATE-„SUPA DE ZARZAVAT”

Prof. Înv. Preșcolar Manda Marilena,
Grădinița cu p.p. Nord 1, Rm. Vâlcea

NIVEL/GRUPA: I/Mică C
TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Când, cum și de ce se întâmplă?”
TEMA PROIECTULUI: „Toamnă darnică„
TEMA SĂPTĂMÂNII: „Hora legumelor”
TEMA ACTIVITĂȚII: „Supa de zarzavat”
DOMENIUL EXPERIENȚIAL: Domeniul limbă și comunicare
CATEGORIA DE ACTIVITATE: Educarea limbajului
FORMA DE REALIZARE: Memorizare
TIPUL ACTIVITĂȚII: Predare/învățare
SCOPUL: Memorarea textului liric
DOMENIU DE DEZVOLTARE:
C. CAPACITĂȚI ȘI ATITUDINI ÎN ÎNVĂȚARE
D. DEZVOLTAREA LIMBAJULUI, A COMUNICĂRII ȘI A PREMISELOR CITIRII ȘI SCRIERII

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:
C.1. Curiozitate, interes și inițiativă în învățare
D.1. Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute

COMPORTAMENTE VIZATE:
C.1.1. Manifestă curiozitate şi interes pentru experimentarea și învăţarea în situații noi
D.1.1. Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă)
D.1.2. Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor etc. (comunicare expresivă)

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:
COGNITIVE:
- Să audieze cu atenție poezia.
- Să recite clar și expresiv poezia.
- Să realizeze supa de zarzavat din legumele de hârtie.

PSIHOMOTORII:
- Să păstreze locul pe scăunel, adoptând o poziție corectă.

AFECTIVE:
- Să dezvolte o atitudine deschisă față de activitatea propusă.

STRATEGII DIDACTICE:
- METODE ȘI PROCEDEE: Conversația, expunerea, explicația, observația, exercițiul, memorizarea

- RESURSE MATERIALE: Coșul cu legume: morcov, varză, cartof, pătrunjel, sfeclă, ceapă, poezia „Supa de zarzavat” de Otilia Cazimir, veverița și ariciul, legume și oala din hârtie, decupate, praf de zâne, lipici
- RESURSE UMANE: Educatoarea, copiii prezenți la activitate
- RESURSE SPAȚIALE: Sala de grupă
- FORME DE ORGANIZARE: Frontal, individual, pe grupe

DURATA: 15-20 de minute

MODALITĂȚI DE EVALUARE: OBSERVAREA COMPORTAMENTULUI COPIILOR, APRECIERI VERBALE

BIBLIOGRAFIE:

- https://www.edu.ro/sites/default/files/Curriculum%20ET_2019_aug.pdf
- SUPORT pentru explicitare si intelegere curriculumului pentru educatie timpurie

DEMERSUL DIDACTIC

Eveniment didactic	Conținut științific	Strategii Didactice		Evaluare
		Metode și procedee	Mijloace didactice	
1. Moment organizatoric	Pentru desfășurarea activității se va folosi sala de grupă unde se aranjează scăunelele sub formă de semicerc. Se pregăteşte materialul didactic necesar activităţii.			Observarea comportamentu-lui copiilor Corectarea ţinutei
2. Captarea atenției	Se vor aduce în fața copiilor pe Aricel și Veverel, prietenii grupei, care cu greu aduc coșul cu legume în clasă. Cei doi prieteni le cer ajutorul copiilor pentru a descoperi ce legume le-a pus Zâna Toamnă în coș.	Conversaţia	Aricel, Veverel Coș cu legume	Observarea comportamentu-lui copiilor
3.Reactualizarea cunostinţelor	Se face printr-o scurtă conversaţie: ➢ În ce anotimp suntem? (Suntem în anotimpul toamna.) ➢ Ce se întâmplă toamna? (Exemple de fenomene care se întâmplă toamna: frunzele se usucă, se coc legumele și fructele.)	Conversația Observația		

	➢ Ce se află în coșul adus de micii prieteni? (legume) ➢ Ce legume se află în coș? (Scot câte o legumă, iar copiii trebuie să o denumească: varză, pătrunjel, etc.)			
4. Anunțarea temei și a obiectivelor	Aricel și Veverel își doresc să învețe o poezie cu legumele din coșul primit de la Zâna Toamnă. Astfel, se va comunica copiilor, pe înțelesul lor, faptul că astăzi vor învăța o poezie, numită *"Supa de zarzavat" de Otilia Cazimir,* iar la sfârșitul activității Aricel și Veverel vor fi bucuroși de poezia învățată.	Conversația		
5. Dirijarea învățării	Voi prezenta conținutul poeziei, clar, coerent, expresiv folosind mimica adecvată. Pentru a spori interesul copiilor, prezentându-le coșul de legume. Apoi, vom discuta despre poezie, voi pune întrebări simple despre conținut, pentru a o înțelege mult mai bine înainte de a o memora : Ce face gospodina cu legumele ? (Gospodina face o supă de zarzavat.) Din ce legume face gospodina supă ? (Gospodina face supă din morcovi, varză, cartofi, pătrunjel, sfeclă, ceapă.) Ce face gospodina cu legumele până să le bage în oală ? (Le spală și le taie.) Se trece la învățarea propriu-zisă a poeziei, astfel: voi recita prima strofă, apoi va fi repetată de două-trei ori în grup, pentru a fi memorată. Se recită prima și a doua strofă! Se repetă de două-trei ori, apoi se procedează la fel și cu următoarele strofe.	Expunerea Conversația Explicația Memorizarea	Poezia „Supa de zarzavat" de Otilia Cazimir	
6. Obţinerea performanţei	Un grup de 3 copii vor fi aleși de Veverel să vină în fața clasei să recite poezia. Dar și Aricel își dorește să facă echipă cu alți 3 copii și să recite	Exercițiul		

	poezia învățată.			
7.Asigurarea retenției și a transferului	Cu ajutorul refrenului „Sunt 4 la număr fetițe/ Se schimbă între ele mereu,/ Ele se numesc anotimpuri/ Hai cântă și tu că nu-i greu : Vara, Toamna, Iarna și apoi Primavara! (bis.) Copiii se vor așeza la măsuțe să pregătească „supa de zarzavat”. Vor avea de lipit pe o „oală” din carton, legumele din poezie.	Explicația Exercițiul	Legume din hârtie, decupate Oala din hârtie Lipici	
8. Evaluarea	Se va purta o discuție referitoare la activitatea desfășurată: Cum s-a numit poezia? Sunt „verificate” oalele cu supă dacă au legumele toate pentru a fi „strașnic de bune”!!!	Conversația		
9. Încheierea activităţii	Se vor face aprecieri generale și individuale asupra desfășurării activității. Preşcolarii vor fi recompensaţi cu praf de zâne.	Conversația	Praf de zâne	Aprecieri individuale și colective

ANEXE:
SUPA DE ZARZAVAT
de Otilia Cazimir
S-a dus gospodina să ia zarzavat,
Și vine acasă cu coșu-ncărcat
Cu morcovi,
Cu varză,
Cartofi,
Pătrunjel,
Cu sfeclă,
Cu ceapă,
Că toate-s la fel!
Și toate încep să se certe pe masă:
-Ba, eu sunt mai dulce! - Ba, eu mai frumoasă!
Dar morcov
Sau varză,
Cartof,
Pătrunjel,

Ori sfeclă,
Ori ceapă,
Nu-s toate la fel?
Le ia gospodina pe rând să le spele,
Pe urmă le taie bucăți - bucățele:
Și morcov,
Și varză,
Cartof, Pătrunjel,
Și sfeclă,
Și ceapă, -
Pe toate la fel!
Pe oala în clocot capacul tresaltă,
Și fierb sărăcuțele, fierb laolaltă:
Și morcov,
Și varză,
Cartof, Pătrunjel,
Și sfeclă,
Și ceapă, -
Fierb, toate la fel!
Pe urmă, tac toate …Ce vreți să mai spună?
Căci supa-i pe masa, și-i strașnic de bună!

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

BRĂDĂU LIANA MIHAELA, L.T. NR. 1 BRATCA/G.P.N. NR. 6 DAMIȘ

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: L.T. NR. 1 BRATCA/G.P.N. NR. 6 DAMIȘ
PROPUNĂTOR: Prof.înv.preșc Brădău Liana Mihaela
GRUPA:combinată
TEMA ANUALĂ: Cum este,a fost și va fi aici,pe pământ?
TEMA PROIECTULUI:„Zâna Primăvară”
TEMA SĂPTĂMÂNII: „Bucurii de primăvară”
TEMA ACTIVIȚĂȚII: „Ne jucăm cu Primăvara”
TIPUL ACTIVITĂȚII: Consolidare și sistematizare de cunoștințe, priceperi și deprinderi
FORMA DE ORGANIZARE: Activitate integrată: DLC+DOS
LOCUL DE DESFĂȘURARE: sala de grupă
SCOPUL ACTIVITĂŢII INTEGRATE: Consolidarea cunoștințelor referitoare la anotimpul primăvara și a deprinderilor specific activităților practice.

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII INTEGRATE:
Activități pe domenii experiențiale (ADE):

- Domeniul Limbă și Comunicare-Activitate de educare a limbajului:„Ne jucăm cu Primăvara”-joc didactic
- Domeniul Om și Societate-Activitate practică:„Peisaj de primăvară”

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- Mesaje orale în diverse situaţii de comunicare.
- Motricitate grosieră şi motricitate fină în contexte de viaţă familiare;
- Interacțiuni cu adulții și cu copii de vârste apropiate;
- Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități);
- Activare și manifestare a potențialului creativ;

COMPORTAMENTE VIZATE:

- Respectă regulile de exprimare corectă,în diferite contexte de comunicare;
- Demonstrează extinderea progresivă a vocabularului;
- Utilizează structuri orale simple;
- Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specific vârstei;
- Utilizează mâinile şi degetele pentru realizare de activităţi variate;
- Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;
- Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative;

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- să răspundă corect la întrebări;
- să alcătuiască enunțuri cu cuvintele date;
- să despartă în silabe cuvintele date;

- să se exprime clar și corect din punct de vedere gramatical;
- să respecte regulile jocului didactic;
- să lipească elementele date în vederea realizării lucrării practice;
- să-și exprime opinia față de lucrările celorlalți colegi și să o motiveze.

STRATEGII DIDACTICE:

- Metode şi procedee: conversaţia, expunerea, explicaţia, observația, demonstraţia, jocul didactic, exerciţiul, munca independentă, problematizarea, turul galeriei,brainstorming-ul.

- Materiale didactice: scrisoarea de la Zâna Primăvară ,săculeţul cu surpriza,bilețele cu întrebări, lipici, carioci, creioane colorate, foi albe și colorate,figurine pentru lipit,modelul educatoarei,panoul de expunere,panoul pentru consemnarea rezultatelor.

- Forme de organizare: individual, frontal.

BIBLIOGRAFIE:

- Curriculum pentru educaţia timpurie 2019;
- Repere fundamentale în învăţarea şi dezvoltarea timpurie a copilului de la naştere la 7 ani;
- Suport pentru explicitarea şi înţelegerea unor concepte şi instrumente cu care operează curriculumul pentru educaţie timpurie;
- Scrisoarea metodică pentru anul şcolar 2023-2024;
- Laurenţia Culea, Filofteia Grama, Mioara Pletea – „Activitatea integrată în grădiniță”, Editura Didactică Publishing House, București, 2008;
- Silvia Breben, Georgeta Ruiu, Elena Gongea,Georgeta Ruiu, Mihaela Fulga -„Metode interactive de grup”, Ed.Arves, 2002

Etapele activității	Conținutul științific	Strategii didactice		Evaluarea
		Metode si procedee	Mijloace de invatamant	
Moment organizatoric	Asigurarea condițiilor necesare pentru desfășurarea activităților, aerisirea sălii de grupă ,aranjarea mobilierului.	Conversația		
Captarea atenției	O voi realiza printr-o surpriză de la Zâna Primăvară .La centrul tematic,copiii vor găsi un săculeț unde vor fi mai multe bilețele cu întrebări despre	Conversația	Săculeț Bilețele Scrisoare de	Aprecieri verbale

	primăvară,despărțirea în silabe și alcătuirea de enunțuri. Zâna Primăvară le va lăsa o scrisoare în care îi va ruga să fie foarte atenți la realizarea sarcinilor de lucru.		la Zâna Primăvară	
Anunțarea temei	Pentru că este anotimpul Primăvara,astăzi ne vom juca un joc foarte frumos împreună .Jocul nostru se numește,,Ne jucăm cu Primăvara”.Vă rog să fiți atenți pentru a putea răspunde corect la intrebări,să formulați enunțuri și să despărțiți corect în silabe,iar după terminarea jocului vom realiza împreună un peisaj de primăvară.	Conversația Exercițiul		Observarea sistematica a comportamentelo r copiilor
Reactualizare a cunoștințelor și deprinderilor învățate anterior	Se realizează printr-o scurtă convorbire referitoare la anotimpul frumos în care ne aflăm.	Conversația Problematizare a		Aprecieri verbale
Prezentarea noului conținut și dirijarea învățării	*Introducerea în joc* Le voi explica copiilor că acest joc didactic este foarte important deoarece Zâna Primăvară trebuie să fie foarte mândră de rezultatele lor și astfel ei vor fi răsplătiți. *Explicarea jocului si demonstrarea lui.* Fiecare copilaș va veni în fața grupei pentru a extrage un bilețel cu o	Conversația Explicația	Bilețele Coșuleț	Observarea comportamentulu i copiilor

	sarcină de lucru.Vom avea pe bilețele întrebări referitoare la anotimpul Primăvara,vom despărți în slabe și vom formula enunțuri cu cuvintele date.Vom avea un panou unde vor fi consemnate rezultatele tuturor copilașilor.Fiecare copilaș va fi reprezentat de către o imagine specifică anotimpului Primăvara. Voi demonstra jocul în fața copiilor. După ce voi observa că regulile jocului au fost înțelese de către toți copilașii se va *executa jocul* de către copii. Supraveghez îndeaproape rezolvarea corectă a sarcinilor de lucru,corectez acolo unde este cazul. Se va complica jocul prin numirea a doi copilași care să vină în fața grupei și să cânte sau să recite o poezie/cântec în întregime. Încheierea jocului se face prin desemnarea câștigătorului/câștigătorilor după numărarea răspunsurilor corecte.	Demonstrația Exercițiul Brainstorming-ul	Panoul pentru consemnarea rezultatelor	Aprecieri verbale
Obținerea performanței	- Pentru a se adânci sensul jocului didactic vom realiza „Tabloul de primăvară”. Vom realiza tranziția spre următoarea activitate prin cântecul „Vine,vine primăvara”.	Conversația Observația	Modelul educatoarei	Aprecieri verbale

	În partea a doua a activității se va desfășura o activitate practică cu tema „Tablou de primăvară” a)Intuirea materialelor Solicit copiilor să descopere materialele de pe masă,să le numească,să observe modelul prezentat b)Instructajul verbal si demonstrația Voi explica si voi demonstra copiilor etapele realizării tabloului. c)Exerciții de încălzire a musculaturii mici a mâinii Inainte de începerea lucrului vom executa exerciții de încălzire a mâinilor:închidem și deschidem pumnii,cântăm la pian,răsucim mâinile,etc. d)Desfășurarea activității Copiii realizează tabloul conform cerințelor educatoarei. Copiii verbalizează acțiunea facută.Copiii care întampină dificultăți sunt ajutați și indrumați de către educatoare pentru a realiza lucrarea practică intr-un mod frumos.	Demonstrația Exercițiul Problematizare a	Lipici Cartoane colorate Panoul de expunere al modelului Elementele de lipit	Observarea comportamentului copiilor Aprecieri verbale
Asigurarea retenției și a transferului	Se realizeaza prin jocul Adevărat sau fals! - Astăzi am vorbit despre animale? (Fals)	Conversația		Aprecieri verbale

	- Nu, nu este adevărat că... - Astăzi am făcut împreună un joc didactic? (Adevărat) - Da, este adevărat că astăzi...	Problematizare a		
Evaluarea activității	Prin metoda turul galeriei,câte un copil va analiza lucrările celorlalți,va alege pe cea care îi place mai mult și va explica de ce a ales respectiva lucrare.La finalul activității toate lucrările vor fi expuse la panoul grupei.	Turul galeriei Observația Conversația	Panoul grupei de expunere a lucrărilor	Aprecieri verbale
Încheierea activității	Voi face aprecieri colective și individuale asupra întregii activități,a modului de participare a copiilor la activitate și a comportamentului acestora. Se va cânta împreună cu copiii jocul muzical,,Bat din palme” Voi oferi copiilor recompense.	Conversația		Apreciei verbale

PROIECT DIDACTIC

Prof logoped,Goga Delia,
Şcoala Gimnazială Stroe S. Belloescu-Bârlad

Data : martie
Clasa: a IV- a
Propunător: Goga Delia
Aria curriculară : Terapii specifice şi de compensare
Disciplina : Terapia tulburărilor de limbaj
Diagnostic : Tulburări ale limbajului scris-citit
Subiectul lecţiei : Scrierea corectă a ortogramelor ,,Ia si i-a ''
Tipul lecţiei : lecţie de evaluare

Obiectiv de referintă :
Formarea câmpului de citire şi realizarea unei scrieri corecte
Obiective operaţionale:
Pe parcursul activităţii terapeutice elevii vor fi capabili:
O1 Să execute o serie de exerciţii de psihomotricitate
O2 Să diferenţieze grafic cuvintele ,, Ia şi i-a ''
O3 Să utilizeze corect cuvintele ,, Ia şi i-a ''
O4 Să completeze enunţurile lacunare cu forma corectă ,, ia ori i-a ''
O5 Sa identifice corect situaţiile într-un text când se foloseşte ,, ia''şi când se foloseşte ,, i-a ''
O6 Să alcătuiasca propoziţii în mod corect cu fiecare dintre cele doua forme ,,Ia şi i-a '',

Obiectiv formativ terapeutic :
Pe parcursul activităţii terapeutice se va urmări:
- Dezvoltarea gândirii şi a limbajului.

Metode si procedee : exerciţiul, explicaţia, demonstraţia, imitaţia, verbalizarea, observaţia, descoperirea dirijată, repetiţia, comparaţia, analiza fonetică- analitico- sintetică.
Mijloace de învăţământ : oglinda logopedică, tabla, marker, jetoane cu imagini, roata grupurilor de litere, jetoane cuvinte, fişe de lucru, instrumente de scris
Forme de organizare: frontal şi individual.
Locul desfăşurării activităţii: cabinetul de logopedie
Resurse umane: 2 copii
Resurse temporale: 40 minute
Material bibliografic :
Iolanda Mititiuc-,, Ghid practic pentru identificarea şi terapia tulburărilor de limbaj, editura Cantes 1999 Iaşi
Verza Emil, „Tratat de logopedie", Editura Fundaţiei Humanitas, Bucureşti, 2003
Vrăsmaş Ecaterina, Stănică Cornelia, „Terapia tulburărilor de limbaj – Intervenţii logopedice", Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1997
Webografie: www.corectarealimbajului.ro
http://proedukat.wordpress.com
www.didactic.ro

apele activităţii	**Activitatea profesorului**	Activitatea elevului	Metode	Mijloace
Moment organizatoric 2 min	Pregăteşte materialele necesare şi grupa pentru activitate. Creează o atmosferă prielnică desfăşurării activităţii.	Işi controlează şi coordonează comportamentul potrivit situaţiei.	Conversaţia	
Anunţarea subiectului lecţiei 3 min	Elevii sunt anunţati că vor da un scurt test de evaluare	Elevii se pregătesc pt lucrarea scrisă	conversaţia	
Reactualizarea cunoştinţelor învăţate anterior 5 min	Elevilor li se va citi câte 2 propoziţii - una în care vor regăsi « ia » şi una în care vor regăsi « i-a « Vom explica din nou regulile cand se scrie legat si când ortogramele sunt util a fi întrebuinţate	Elevii vor răspunde asculta cu atenţie	Observaţia Exerciţiul	Jetoane cu ghicitori Jetoane cu imagini
Evaluarea propriu zisă 20 min	Li se oferă elevilor explicaţii suplimentare pt întelegerea corectă a itemilor formulaţi pe fişa de evaluare Se dau indicaţii necesare rezolvării probei scrise	Elevii sunt atenţi la explicaţii şi apoi trec la rezolvarea testului de evaluare	Conversaţia explicaţia	Fişa de evaluare

Analiza rezultatelor activității și elaborarea concluziilor 7 min	Discutăm rezolvarea testului de evaluare la tablă	Elevii se verifică unde au greşit	Exerciţiul autoevaluare	Planşa Instrumente de scris Fişa de evaluare
Incheierea activităţii 3 min	Face aprecieri asupra performanţei fiecarui elev in parte	Ascultă aprecierile	Conversația	

Numele si prenumele_____

Data_____

Test de evaluare

Toate subiectele sunt obligatorii
Se acordă 10 puncte din oficiu
Timp de lucru :20 min

1. Completaţi enunţurile cu una dintre formele corecte "i-a" ori "ia"
(30puncte)

Fluturele îşi ____ zborul. El zboară printre crengile copacilor. Păianjenul _____ întins o plasă. Fluturele a căzut în ea. Degeaba se zbate acum. Păianjenul a venit la el şi _____ spus:

- ____ nu te mai zbate atâta! Oricum nu vei reuşi să pleci!

Dar licuriciul i-a venit fluturelui în ajutor . El _____ multumit din suflet licuriciului.

2. Alegeţi forma corectă:
(30puncte)

Monica **i-a / ia** strigat pe fraţiorii ei.
Papagalul **i-a / ia** recunoscut pe stăpânii săi imediat.
Floarea **ia/ i-a** impresionat şi au decis să o dăruiască mamei lor.
A vrut să meargă şi el la **s**pectacol, dar organizatorul ia/ i-a zis că nu mai erau bilete.
Mama **i-a/ia** dăruit fiicei sale un colier.

3. Transformaţi propoziţiile dupa model:
(30 puncte)

AZI	**IERI**
CĂTALIN ÎI CAUTĂ PE ION ŞI PE MARIA	CĂTALIN L-A CĂUTAT PE ION

Profesoara îi strigă pe elevi.
Pictorul îi desenează într-un mod vesel.
Ii doare maseaua şi merg la doctor.

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ -ADP+ ALA1+ ADE(DȘ 2+ DPM)+ ALA2-Grupa mare

Prof.înv. Preșc. Lică Marilena
Grădinița cu Program Prelungit -Dumbrava minunată- Drăgănești-Olt

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Cu ce şi cum exprimăm ceea ce simtim?”
TITLUL PROIECTULUI: TEMA SĂPTĂMÂNII: „Întâlnire cu Zâna Primăvară!”
TEMA ZILEI: „NU TE SUPĂRA, FRATE! FORMA DE REALIZARE: AI: DȘ 2+ DPM
TIPUL ACTIVITĂŢII: Verificare şi consolidare de cunoştinţe şi deprinderi;
MIJLOC DE REALIZARE: jocuri şi activităţi didactice matematice și sportive, colaj, dans tematic;
SCOPUL ACTIVITĂŢII :
Sistematizarea, consolidarea şi evaluarea cunoştinţelor prematematice;
Verificarea cunoştinţelor matematice prin rezolvarea de exerciţii în concentrul 0-9;
Coordonarea muşchilor în desfăşurarea unor activităţi sportive învăţate (săritura, sărit într-un picior, stat în echilibru, rostogolire).
Consolidarea priceperii şi deprinderii de a lipi şi asambla diferite materiale pentru a realiza o lucrare practică;
Exersarea unor mişcări ritmice specifice dansului coordonate cu muzica.
Întâlnirea de dimineaţă: Salutul; Prezenţa; Calendarul naturii; „Noutatea zilei: „Bun venit, Zânei Primăvara!”; Înviorarea de dimineaţă; Anunţarea temei.
Rutine: : „Îmi aștept rândul”- deprinderea de a anunţa prin ridicarea mâinii când solicită un anumit lucru; „Suntem harnici!”- exersarea unor deprinderi de a face ordine/de a pă
stra lucrurile în ordine;
Tranziţie: „Noi suntem piticii”- joc de mişcare, „Bat din palme”- joc de mişcare, „Iepuraşul poznaş”- cântec
II. ACTIVITĂŢI LIBER ALESE (ALA I) – CENTRE DE INTERES
ARTĂ: -Tema activităţii: “Coiful pionului”,
Mijloc de realizare: lipire forme geometrice.
Obiective operaţionale:
-O1: să lipească formele geometrice pentru a obţine o lucrare artistică;
-O2: să recunoască formelor geometrice și culorile lor;
-O3: să utilizeze adecvat uneltele şi materialele necesare lucrării;
-O4: să finalizeze lucrarea practică propusă.
Metode şi procedee: explicaţia, demonstraţia, exerciţiul, conversaţia;
Material didactic: coifuri, forme geometrice colorate din hârtie, lipici.
ŞTIINŢE: -Tema activităţii: „Cine ştie?”
-Mijloc de realizare: sortarea formelor geometrice după formă şi culoare.

Obiective operaţionale:

-O3: să recunoască formele geometrice şi să le sorteze conform cerințelor (formă, mărime și culoare);
-O5: să colaboreze în realizarea sarcinilor;

Metode si procedee : observaţia, conversaţia, instructajul verbal, demonstraţia, exerciţiul;

Materiale didactice: forme geometrice colorate;

CONSTRUCŢII: -Tema activităţii „Zarul meu”
Obiective operaţionale:
-O1: să aplice feţele zarului pe cubul din hârtie;
-O2: să realizeze o lucrare practică prin tehnici cunoscute;
-O3: să utilizeze adecvat uneltele şi materialele necesare lucrării;
-O4: să finalizeze lucrarea practică propusă.

Metode și procedee : observația, conversația, instructajul verbal, demonstrația, exercițiul;

Mijloace si materiale didactice: cuburi din hârtie şi feţele zarului, lipici;

ACTIVITĂŢI PE DOMENII EXPERIENŢIALE (ADE)- ACTIVITATE INTEGRATĂ „Nu te supăra, frate!"(Joc didactic) DȘ2– Activitate matematică; DPM- Activitate sportivă
DȘ 2: OBIECTIVE OPERAŢIONALE:
-O1: să recunoască cifrele în intervalul 1-9;
-O2: să raporteze numărul la cantitate și injucător;
-O3: să utilizeze un vocabular specific activităţii de matematică;
-O4: să rezolve exerciţii în concentrul 1-9;
DPM: OBIECTIVE OPERAŢIONALE:
-O1 – să acţioneze respectând cerințele jocului (sărit, sărit într-un picior, stat în echilibru, rostogolit); -O2 – să dorească realizarea sarcinilor trasate, să manifeste interes în participarea activă la activitate; -O3 – să participe la activitate respectând regulile jocului.
SARCINA DIDACTICĂ: Raportarea numărului şi cifrei la cantitate şi invers. Formarea şi dezvoltarea deprinderilor motrice de bază şi utilitar aplicative;
REGULI DE JOC: Jocul se desfășoară sub formă de concurs pe echipe de câte doi, fiecare echipă având un „pion” și un „jucător” și coiful de altă culoare. Fiecare echipă are de rezolvat anumite sarcini matematice și sportive. Alegerea echipelor se va face cu ajutorul unor jetoane colorate. Câștigă echipa care a ajuns prima la final dar jocul nu se termină până când nu ajung toți copiii la final. Când o echipă a ajuns la final va primi o diplomă pe care să o coloreze după plăcere. Grupa va fi împărțită în două grupe Jucători și Pioni, Jucătorii vor arunca cu zarul și vor rezolva sarcinile matematice înscrise pe zar, iar Pionii vor executa sarcinile sportive care sunt lipite pe zar, sarcina sportivă se va repeta de atâtea ori cât indica zarul.
ELEMENTE DE JOC: momentul surpriză, zarul, coifurile, aplauzele, săculeţul fermecat pt alegerea echipelor, mişcarea, competiţia, recompensa Diploma.
METODE, PROCEDEE ȘI MIJLOACE DIDACTICE: Metode și procedee: conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, jocul didactic, tehnica mâinii oarbe, săculețul fermecat.
Mijloace didactice: fișă de lucru, culori, forme geometrice de colori și mărimi diferite, calendarul naturii, zaruri, jetoane, plicuri cu probe, coifuri, elemente decupate, lipici, saltea, recompense-diplome, măști. Forme de organizare: pe grupe, frontală, individuală.
METODE DE EVALUARE: evaluare orală, evaluare practic-aplicativă, observarea sistematică a comportamentului copiilor.

ACTIVITĂŢI LIBER ALESE (ALA II) Dans tematic: „Florile şi fluturaşii”- euritmie pe melodia ,,Dansul florilor,,
OBIECTIVE OPERAŢIONALE
-O1 - să execute mişcări ritmice specifice dansului;
-O2 - să-şi coordoneze mişcările cu muzica.
DURATA: 1 zi LOC DE DESFĂŞURARE: Sala de grupă.
BIBLIOGRAFIE: Curriculumul pentru învățământul preșcolar, (2008), București; Revista învățământul preșcolar (vol. 1 – 2/ 2011), Editura Arlequin, București; Andreescu, F. (coordonator) et al. Îndrumător pentru aplicarea programei activității instructiv educative din gradinița de copii. Editura Didactică și pedagogică București. „Metodica activitatilor instructiv educative in gradinita de copii”-Editura Sitech Craiova 2010; „Metodica activitatilor instructiv educative in invatamantul preprimar”, Editura Didactica Nova, Craiova 2007 https://noriel.ro/joc-noriel-nu-te-supara-frate-2017-clasic

PROIECT DIDACTIC

Prof.înv.preşc. Mihălică Oana Nicoleta
G.P.P. Nr. 45 Constanța

Data:
Unitatea de învăţământ:
Nivelul/Grupa: 5-6 ani/ Mare
Domeniul experenţial: Estetic şi creativ (D.E.C.)
Denumirea activităţii: *Educaţie muzicală*
Tema*: Ritmul: combinatii ritmice "Reproducerea vocala, cu jucarii muzicale, cu batai din palme si onomatopee a unor combinatii ritmice simple (2 masuri)"*
Forme de realizare :*Joc muzical „Bate cum cânt”(predare)*
Joc cu text şi cânt „Săniuța fuge”(repetare)
Dimensiuni ale dezvoltării:Activare și manifestare a potențialului creativ;
Competențe vizate: demonstrează simț muzical ritmic armonic prin cântec, joc cu text și cânt, dans etc.
Scop: Formarea deprinderilor de a reproducere vocal și cu jucării muzicale a unor combinații rimice simple
Obiective operaţionale:
- să execute exerciţii de respiraţie şi cultură vocală;
- să mențină poziția corectă întimpul cântării în vederea realizării respirației costo-diaframagtice și a emisiei corespunzătoare a sunetelor;
- să interpreteze expresiv și corect cântarea alternativă sesizând timpii de intrare;
- să se acompanieze corect câtecul „Săniuța fuge”;
Strategii didactice*:*

a) ***Metode şi procedee:*** *- M1-conversaţia*
M2- explicaţia
M3-demonstraţia
M4-exerciţiul;
M5-jocul.
b) ***Elemente de joc:****Zâna Iarnă, Mişcarea, aplauze, stimulente*
c) **Resurse materiale: m1- Zâna Iarnă**
m2- Cântec „Săniuta fuge”
m3- intrumente muzicale
m4–Joc muzical „Bate cum cânt”
m5-Stimulente
d) ***Forme de organizare:*** *frontal, individual, pe grupuri mici;*

Durata: *30 minute*
Bibliografie:
*1. ***Curriculum pentru educație timpurie- 2019*
2. Cântece pentru preșcolari” editat de S.C. Tribuna învățământului S.A. București
3. https://www.youtube.com/watch?v=8aE9JYDN1V0
4. https://www.youtube.com/watch?v=mWPM2TYMXvM
5.https://www.youtube.com/watch?v=LAFJ3EXorAE

Nr. Crt.	*Etapele activităţii*	*Conţinutul ştiinţific*	*Strategii didactice*		*Evaluare*
			Metode şi procedee	*Mijloace de învăţământ*	
1.	***Moment organizatonic***	Se pregătește sala de grupă pentru deșfășurarea activității: aerisirea, sălii, aranjarea copiilor în semicerc,pregătirea materialelor didactice necesare pentru buna desfășurare a activității, stabilirea poziției adecvate pentru cânt.(spatele drept, picioarele pe podea, mâinile pe genunchi).	*M1*		Observarea comportamentului copiilor
2.	***Captarea şi orientarea atenţie***	Se prezintă mascota orei care este Zâna Iernii. Le spunem copiilor că este un invitat special ce vrea să îi cunoască mai bine și vrea să vă audă cât de bine cântați, dar și să cânte impreuna cu ei.	*M1*	*m1*	Observarea comportamentului copiilor Proba orală
3.	***Anunţarea temei şi a obiectivelor***	Se comunică tema şi obiectivele ce urmează a fi atinse pe parcursul activităţii sub forma unor formulări accesibile care să le trezească interesul copiilor pentru activitate.	*M1*		Observarea comportamentului și a capacităţii de atenţie a copiilor
4.	***Exerciţii de cultură vocal auditivă***	Pregătirea corzilor vocale se realizează prin exerciţii: **a)Exerciţii prevocale:**(respiraţie şi dicţie) ***exerciţii de respiraţie**:" - „Suflăm fulgul de nea" - „Stingem lumânările de pe tort" -„ Ne încălzim mâinile înghețate de ger!" ***de dicţie**: - „Dragă domnule Dudaru," - „Dă-mi două dude" - „din dudul dumitale"	*M1* *M2* *M3* *M4*		Observarea comportamentului copiilor Observarea dicției și a intonației Apreciezi verbale

		-„de dincolo de Dunăre” Se va pronunța corect cu articularea clară a silabelor se rostesc versurile mai precise, mai tare. ***exercițiu de intonație** -se intonează pe diferite tonalități „ma, me, mi, mo,mu” , „ta, te, ti, to, tu” Se demonstrează și apoi se execută concomitent cu copii de 2-3 ori, urmărind corectitudinea executării.			
5.	***Dirijarea învățării***	Joc muzical Bate cum cant: Ii anuntati ca Zana Iarna doreste ca ei sa joace un joc muzical unde vor acompania cantecul pentru a se auzi mai frumos cu instrumente muzicale (tamburina, zurgalai, maracas). Se explica reguluile jocului: la acest joc trebuie să interpretați cântecul ales corect și să acompaniați cântecul cu jucării muzicale. Grupa se împarte în două echipe (le numiti cum doriti voi). Prima echipa noastre va fi una dintre studenteinterpretează prima strofa din cântecul „Săniuța fuge”, iar echipa a doua interpretează refrenul și acompaniază cu zurgălăi. Dirijorul orchestrei este educatoarea. Cântecul se repetă de 2 ori, a doua oară, echipele schimbându-și rolurile. Apoi, toti copiii vor interpreta câteva fragmente din colinde cunoscute, , de exemplu - „Astăzi s-a născut Hristos” și „Deschide usa, crestine” , unde copiii vor acompania cu instrumente	*M1* *M2* *M3* *M4* *M5*	*m1* *m2* *m3*	*Capacitatea copiilor de a cânta și de a intona corect versurile date.* Observarea comportamentului copiilor *Capacitatea copiilor de a recunoaște cantece dupa structura ritmica de inceput.* Observarea comportamentului copiilor și a

		muzicale. Urmeaza "obtinerea performantei": ne vom juca un joc intitulat ,,Ghicește colindul”. Copiii vor identifica auditiv 3 colinde învățate, după structura ritmică de început.			capacității de a recunoaște vocea colegilor. Aprecieri verbale
6.	***Asigurare feed-back***	Se fixează tema și reprospectiva întregii activități (Ce joc am jucat? Ce colinde am recunoscut după audierea secvenței de început?	*M1*		
7.	***Încheierea activitatii***	Aprecieri verbale individuale şi generale asupra desfăşurării activităţii. Drept răsplată, pentru că au lucrat atât de frumos, copiii sunt răsplătiți cu stimulente.	*M1*	*m1*	Aprecieri verbale

PROIECT DIDACTIC

Prof. înv. Preşc. Gagniuc Viorica Georgiana
Grădinița cu Program Prelungit nr. 45 Constanța

Data:
Unitatea de învăţământ:
Grupa: Mijlocie
Tema anuală de studiu:Când, cum și de ce se întâmplă?
Tema proiectului: Poveste de toamnă
Tema săptămânii: Coșul cu vitamine
Domeniul experenţial: Estetic şi creativ (D.E.C.)
Denumirea activităţii: Educaţie muzicală
Tema activității:Timbrul:Sunete produse de mișcări corporale-„Interpretare vocală cu mișcări corporale sugerate de text“
Forme de realizare :
Cântec „Toamna”- predare
Joc muzical „Bate vânttul”- repetare
Tipul lecţiei:mixtă
Durata: 20-25 minute

Dimensiuni ale dezvoltării: Activare și manifestare a potențialului creativ
Comportamente vizate: demonstrează simț muzical ritmic armonic prin cântec, joc cu text și cânt, dans etc.

Scop: Formarea deprinderilor de interpretare vocală cu mișcări corporale sugerate de text

Obiective operaţionale:
- să execute corect exerciţiilede respiraţie şi cultură vocală
- să mențină poziția corectă întimpul cântării
- să interpreteze expresiv și corect cântecele Toamna și Bate vântul
- să producă sunete prin mișcări corporale
- să recunoască mișcările corporale care produc sunetele audiate

Strategii didactice:
Metode şi procedee:M1conversaţia
M2explicaţia
M3demonstraţia
M4exerciţiul
M5 jocul muzical

Elemente de joc:surpriza(Zâna Toamnă, coșul cu legume și fructe),mişcarea, aplauzele, recompense

Resurse materiale: m1 Zâna Toamnă
m2 cântec „Toamna”
m3 imagine cu anotimpul toamna
m4joc muzical „Bate vântul”
m5stimulente

Forme de organizare:frontal, individual, pe grupuri

Bibliografie:

***Curriculum pentru educație timpurie- 2019
Țipordei, P., Culegere de cântece și jocuri pentru preșcolari, Ed. Didactică și Pedagogica, București, 1976
Ghergina, D., Modoran, M., Moroianu, M., Simiciuc, E.,Novac, C., Bangă, J., Ionescu, I., ”Metodica activităților instructiv-educative în învățământul (pre)primar”, Vol. II, editura Didactica Nova, Craiova, 2008

Nr. Crt.	Etapele activităţii	Conţinutul ştiinţific	Strategii didactice		Evaluare
			Metode şi procedee	Mijloace de învăţământ	
1.	Moment organizatonic	Se pregătește sala de grupă pentru deșfășurarea activității: aerisirea sălii, aranjarea copiilor în semicerc, pregătirea materialelor didactice necesare pentru buna desfășurare a activității, stabilirea poziției adecvate pentru cânt (spatele drept, picioarele pe podea, mâinile pe genunchi).			Observarea comportamentului copiilor
2.	Captarea şi orientarea atenţiei	Copiilor le este prezentată Zâna Toamnă. Ea a venit în vizită la noi în clasă pentru a ne arăta câteva dintre bogățiile de care noi ne bucurăm an de an. Se vor prezenta câteva aspecte generale ale anotimpului toamna.	M1	m1	Observarea comportamentului copiilor Copiii manifestă interes
3.	Anunţarea temei şi a obiectivelor	Se comunică tema şi obiectivele ce urmează a fi atinse pe parcursul activităţii sub forma unor formulări accesibile care să le trezească interesul copiilor pentru activitate.Astăzi vom învăța cântecul “Toamna” și vom repeta jocul muzical “Bate vântul” în care trebuie să reproducem sunete prin mișcări corporale.	M1 M2		Observarea comportamentului și a capacităţii de atenţie a copiilor
4.	Exerciţii de cultură vocal auditivă	Copiii sunt anunțați că pentru a cânta corect trebuie să ne pregătim vocea, să ne jucăm câteva jocuri muzicale.Pregătirea corzilor vocale se			Observarea comportamentului

		realizează prin exerciţii: a)Exerciţii prevocale:(respiraţie şi dicţie) *exerciţii de respiraţie: - „Mirosim floarea” - „Umflam balonul” *de dicţie: Se repetă silabisit câteva versuri din cântecul „Toamna”: „Toam-nă, toam-nă har-ni-că, Și de toa-te dar-ni-că” “ma-me-mi-mo-mu” “be-he-he” *exercițiu de intonație Se intonează un scurt fragment melodic din cântecul„Toamna”. Se urmărește realizarea unei intonațiicorecte la înălțimea reală a sunetelor: „La-la-la, la-la-la, la-la-la” „Ta-ta-ta, ta-ta-ta, ta-ta-ta” Se demonstrează şi apoi se execută concomitent cu copiii de 2-3 ori, urmărind corectitudinea executării.	M1 M2 M3 M4 M2 M3 M4		copiilor Observarea dicției și a intonației

5.	Dirijarea învățării	A.Predarea cântecului: „Toamnă harnică” Se anunță titlul cântecului. Familiarizarea copiilor cu cântecul și conținutul lui se va realiza pe baza unor imagini unde sunt redate toate caracteristice anotimpului toamna enumerate în cântec (bogățiile, roadele aduse de acest anotimp, plecarea pasărilor, vântul, ploaia). Se explică cuvintele nou întâlnite. A clămpani=a produce prin lovirea a două obiecte dure zgomotul redat prin onomatopeea «clamp». Darnică=bogată, roditoare, mănoasă. Se reamintește copiilor poziția corectă de cânt. Se interpretează cântecul model cât mai clar și expresiv. Se cântă model mai întâi prima strofă. Împreună cu toți copiii se învață prima strofă. Apoi se cântă model a doua strofă și se învață cu copiii. Se intonează cântecul în întregime cu toată grupa de copii. Copiii sunt împărțiți în două grupe. Se cântă cântecul pe grupe și apoi se reia cu întreaga grupă, urmărindu-se omogenizarea vocilor și redarea în mod unit și cât mai corect a cântecului. B. Trasmiterea cunoștințelor teoretice Se va juca jocul ”Ghicește ce se aude”. Copiii sunt rugați să închidă ochii, Iar educatoarea	M2 M3 M2 M3 M4 M5	m2 m3 m4	Observarea comportamentului copiilor Capacitatea copiilor de a cânta și de a intona corect versurile date. Aprecierea corectitudinii în intonare Aprecieri verbale

		produce sunete prin mișcări corporale. Copiii trebuie să ghicească sunetele. Joc munzical “Bate vântul” (repetare) Copiii sunt așezați în cerc. Se reamintește modul de joc.La cuvintele: -bate vântul- copiii mișcă brațele - se învârtesc moriștile-copiii fac morișca - rândunica așa zboară- copiii imită zborul păsărilor - trag zmeul de sfoară- copiii imită joaca cu zmeul - mama la plăcinte coace- copiii întind placinte - bunicuța lână toarce- copiii torc lâna - tata trage la rindea- copiii imită trasul la rindea - iar eu bat din palme așa- se bate din palme -moșul taie lemnele- copiii imită spartul lemnelor -eu adun surcelele-copiii aduna surcele -fetița dă la pui-copiii imită hrănitul puilor -în copac ma sui-copiii imită cățăratul în copac Se interpretează cântecul cu toți copiii. Se urmărește executarea corectă a mișcărilor indicate de text. Copiii se împart în două echipe. Se repetă jocul muzical cu fiecare echipă în parte.			Aplauze Aprecieli verbale

6.	Asigurare feed-back	Se fixează tema, predarea cântecului ”Toamnă harnică” și repetarea jocului muzical “Bate vântul”, realizând retrospectiva întregii activităţi.	M1	m5	Aprecieri globale și individuale
7.	Încheierea activitătii	Se fac aprecieri verbale individuale şi generale asupra desfăşurării activităţii. Drept răsplată pentru întreaga activitate de astăzi și pentru că au fost foarte atenți și comunicativi, copiii vor primi surprize sub formă de stimulente.	M1	m5	Aprecieri globale și individuale

PROIECT DE LECȚIE

Homescu Melisa Cristina
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Târgu-Jiu

ARIA CURRICULARĂ: Limbă și comunicare
DISCIPLINA: Abilități de comunicare și limbaj
SUBIECTUL LECȚIEI: ” Învățăm, ne jucăm, cu Zâna Primăvara ne distrăm!”
TIPUL LECȚIEI: Consolidare și sistematizare de cunoștințe, priceperi și deprinderi
COMPETENȚĂ GENERALĂ: Participarea activă la comunicare în contexte diferite

COMPETENȚE SPECIFICE:

- Formularea de mesaje constituite din mai multe unități semantice, în diverse situații de comunicare, inclusiv prin utilizarea metodelor alternative și augmentative de comunicare;
- Participarea activă la o discuție pe o temă dată, emițând păreri personale și solicitând informații şi precizări

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:
O1: să identifice litera indicată;
O2 : să enumere cuvinte cu sunetele date;
O3: să descrie anotimpul primăvara – după imagine;
O4: să despartă în silabe cuvintele date;
O5: să argumenteze răspunsurile oferite la întrebări;
O6: să alcătuiască enunțuri cu anumite cuvinte;
O7: să identifice valoarea de adevăr a enunțurilor date;
O8: să enumere caracteristici ale anotimpului primăvara;
O9: să descrie transformarea unui copac pe tot parcursul anului – după imagini;
O10: să lipească jetonul ales în dreptul anotimpului corespunzător.

STRATEGIA DIDACTICĂ:

a). Metode si procedee: Conversația, Explicația, Demonstrația, Exercițiul, Munca independentă, Jocul didactic.
b). Mijloace de invățământ: Machetă Poștaș, scrisoare, plic, siluete, baloane, litere, imagini, bilețele colorate, jetoane, planșe.

Evaluare: formativă-pe tot parcursul orei, orală – prin întrebările adresate.

Forme de organizare: frontal, individual.
Locul de desfășurare: sala de clasă
Durata: 45 minute

BIBLIOGRAFIE:

1. **Gherguţ, A. (2013) – „*Sinteze de psihopedagogie specială”*, Editura POLIROM Iaşi**
2. **Ilie, M. (2009) – „*Teoria şi metodologia instruirii*”, Editura MIRTON Timişoara**
3. **Programa școlară pentru disciplina ”Abilități de comunicare și limbaj” din Învățământul special - clasele a V-a – a X-a - Dizabilități intelectuale grave, severe sau asociate.**

PROIECT DE ACTIVITATE

.

ETAPELE LECȚIEI	**CONȚINUTUL INSTRUCTIV-EDUCATIV**	**STRATEGII DIDACTICE**		**EVALUARE**
		Metode şi procedee	**Mijloace didactice**	
1.Moment organizatoric	Asigurarea unui ambient (material şi psihic) optim pentru elevi: -se aerisește sala de clasă; -se aranjează mobilierul; -se pregătesc materialele necesare pentru activitate; -se organizează colectivul de elevi prin asigurarea liniștii și disciplinei în sala de clasă.			
2.Captarea atenției	Se realizează cu ajutorul unei scrisori: „Sunt Zâna Primăverii. Îmi doream tare mult să ajung la voi, dar pentru că Moș Viscol m-a prins și m-a încuiat în castelul său de gheață nu am mai putut. Am nevoie de ajutorul vostru! Vă rog să ma ajutați pentru că altfel Moș Viscol o sa înghețe tot pământul. Asta înseamnă că nu va mai fi nici primăvară, nici	Conversaţia Explicaţia	Machetă poștaș Plic Scrisoare Siluete	Observarea comportamentului verbal și nonverbal al copiilor

	vară, nici toamnă ci doar împărăția ghețurilor. Nu cred că vă doriți mereu să fie frig și cu fiecare răspuns corect sunt mai aproape de voi. Ce spuneți, vreți să mă ajutați și să fim prietenii primăverii?"			
3.Anunţarea temei şi a obiectivelor	Se anunță tema activității – "Învățăm, ne jucăm, cu Zâna Primăvara ne distrăm" și obiectivele lecției, într-o manieră accesibilă eleviilor.	Conversaţia Explicaţia		Observarea capacității de concentrare, a atenției și a interesului pentru activitate
4. Dirijarea învățării	Zâna Primăverii le-a trimis elevilor mai multe baloane. Fiecare balon are înauntrul său o sarcină și pe exterior o literă. Pe rând, câte un elev va ieși în fața clasei: • va identifica litera de pe balon; • va menționa un cuvânt ce începe cu sunetul identificat; • va sparge balonul și, ulterior, va rezolva sarcina primită. Cu fiecare răspuns corect, Zâna Primăverii va fi mai aproape de ieșirea din castel. **BALONUL 1** o Descrie anotimpul Primăvara! – după imagine **BALONUL 2** o Desparte în silabe următoarele cuvinte: veselie, mărțișor, floare, anotimp, buburuză.	Conversația Explicația Exercițiul Demonstrația Munca independentă	Baloane Litere Imagini Bilețele colorate	Observarea sistematică Aprecieri verbale Evaluarea capacităţii de respectare/ aplicare corectă a sarcinilor de lucru Observarea capacității de concentrare a eleviilor

	BALONUL 3 o Dacă ai putea să fii un anotimp....Ce anotimp ai fi? De ce? Argumentează răspunsul în câteva cuvinte. **BALONUL 4** o Alcătuiește câte o propoziție cu următoarele cuvinte: VERDE; GHIOCEL; FELICITARE. Crezi că ai putea să alcătuiești o propoziție care să conțină toate cele trei cuvinte? **BALONUL 5** o Identifică valoarea de adevăr a enunțurilor: 1. GHIOCELUL ESTE VESTITORUL PRIMĂVERII. 2. MOȘ CRĂCIUN VINE ÎN PRIMA LUNĂ DIN ANOTIMPUL PRIMĂVARA. 3. DE PAȘTE MERGEM LA BISERICĂ. 4. PRIMĂVARA PLEACĂ PĂSĂRILE ÎN ȚĂRILE CALDE. Pe toată perioada lecției se vor adresa întrebări ajutătoare și se vor oferi explicațiile necesare de care elevii au nevoie pentru a-și fixa cunoștințele dobândite și pentru a reuși să îndeplinească cu succes sarcinile primite.	Explicația		
5. Fixarea cunoștințelor/	”Jocul Anotimpurilor” se va realiza pentru obținerea	Demonstrația	Planșe	Evaluarea deprinderilor de

Obținerea performanțelor	perfomanțelor. Voi așeza, pe tablă, patru copăcei reprezentativi pentru fiecare anotimp.Elevii trebuie să menționeze anotimpul în care se află copăcelul (fiind atenți la detaliile din imagine) și evoluția/transformarea acestuia. Dintr-un plic se vor exatrge jetoane cu imagini/simboluri/acțiuni reprezentative pentru un anotimp. Fiecare elev va fi solicitat să așeze jetonul în dreptul copacului reprezentativ pentru anotimpul în care se petrece acțiunea/sărbătoarea.	Explicația Joc didactic Conversația	Plic Jetoane	exprimare/ comunicare verbală şi a capacităţii de transfer a cunoştinţelor
6. Încheierea activităţii	Se vor face aprecieri referitoare la modul de desfăşurare a activităţii, la gradul de implicare al elevilor și o scurtă analiză a răspunsurilor primite - elevii sunt încurajați și felicitați.	Conversaţia		Aprecieri verbale asupra desfăşurării lecţiei

România interbelică. Economie și societate- lumea urbană și lumea rurală-proiect de lecție

Prof. Panait Ionuț-Ciprian, Școala Gimnazială Breaza, com. Breaza, jud. Buzău

Clasa: a VIII-a
Unitatea de învățare: România secolelor XX-XXI
Lecția: România interbelică
Tipul lecției: mixtă
Timp: 50 minute
Strategia didactică:
Metode, procedee: conversația euristică, expunerea, învățarea prin descoperire, izvoare istorice, problematizarea, diagrama Venn;
Mijloace de învățare: manualul, harta României, fișe de lucru, izvoare istorice, fotografii, videoproiector, laptop;

Forma de organizare: individuală, frontal, perechi;

Competențe specifice:
1.1.Utilizarea coordonatelor de timp și spațiu în rezolvarea unor situații-problemă;
1.2.Analizarea faptelor istorice utilizând coordinate spațio-temporale în contexte diferite;
2.2. Argumentarea unei opinii referitoare la un fapt istoric prin utilizarea informațiilor provenite din diferite surse;
3.1. Valorificarea experiențelor istorice oferite de acțiunea personalităților/grupurilor în context istorice variate.

Bibliografie:
Adăscăliței Felicia, Borcea Marilena, Dumitrescu Doru, Lazăr Liviu, Mihai Manea, Mirela Popescu, *Elemente de didactica a istoriei*, Editura Nomina, București, 2010.
Mariana Pintilie, *Dicționar istoric școlar,* Editura Eurodidactic, Cluj-Napoca, 2006.
Constantiniu Florin, *O istorie sinceră a poporului român,* Editura Univers Enciclopedic, București, 2002.
Cucoș Constantin, *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2006.
Roaită Alice Ionela, *Didactica istoriei Un manual pentru profesorul de istorie,* Editura Paralela 45, Pitești, 2012.

Momentele Lecției	Activitatea profesorului	Activitatea elevului	Strategia didactică
1.Moment organizatoric (1 min.)	Notează absențele Pregătește materialele didactice		Conversația

2. Evaluarea. Reactualizarea cunoștințelor anterioare (10 min)	-Realizează reactualizarea cunoștințelor anterioare pe baza unui rebus istoric. Distribuie rebusul istoric ,,Marea Unire din 1918“ (https://www.didactic.ro/r/c9ppng)	Rezolvă rebusul.	Conversația Expunerea Activitate frontal Activitate individual
3. Pregătirea noilor cunoștințe. Anunțarea lecției noi (1 min.)	Scrie pe tablă titlul lecției ,,România interbelică“.	Notează titlul lecției	Expunerea
4. Dobândirea noilor cunoștințe (30 min)	Explică rolul reformei agrare și notează numărul țăranilor împroprietăriți. Agricultura: Baza economiei românești; 1921- reforma agrară- cea mai amplă din Europa:1,4 milioane țărani sunt împroprietăriți; Consecința reformei: predomină proprietatea mică și mijlocie; Reforma nu a dus la dezvoltarea agriculturii din cauza lipsei de fonduri. -Ce partid politic va avea de suferit în urma reformei agrare? Industria S-a dezvoltat sub impulsul dat de liberali; 1928 național-țărăniștii au încurajat investițiile străine, conducându-se după deviza ,,Porți deschise capitalului străin“; 1938- punctul maxim al dezvoltării; Creșterea a fost frânată temporar de criza economică din 1929-1933. -Care sunt efectele crizei economice din 1929-1933?	Elevii primesc fișele de lucru. Rezolvă fișa de lucru. -Partidul Conservator.	Activitate pe perechi. Învățarea prin descoperire. Fișa de lucru 1 Activitate frontală

	1934- apar trusturile și concernele: Trustul metalurgic „Titan-Nădrag-Călari“, Concernul aurifer „Mica“, Sindicatul petrolifer „Distribuția“ Viața cotidiană Prezintă elevilor fotografii de arhivă din mediul rural și urban interbelic.	Oferă variante de răspuns Pe baza imaginilor caracterizează cele două medii de viață	Brainstorming Expunerea Conversația Activitate frontală Conversația Fotografii arhivă Activitate frontal
5. Fixarea cunoștințelor	Distribuie elevilor fișa de lucru Sunt aduse aprecieri elevilor pentru activitatea din cadrul lecției.	Rezolvă fișa de lucru.	Activitate individual Conversația

Lectură după imagini – proiect didactic

Prof. Dăncău Ionela Simona, G.P.P. nr. 5, Slatina

Nivel de vârstă/ grupa: I/ Mijlocie A
Domeniul experiențial: DȘ – Cunoașterea mediului
Unitatea de învățare: „Zâna Vara a sosit!”
Tema activității: „Bun venit, Zâna Vara!”
Tipul activității: consolidare și sistematizare de cunoștințe
Mijloc de realizare: lectură după imagini
Scopul activității:

- Consolidarea și sistematizarea cunoștințelor copiilor despre anotimpul vara
- Exersarea capacității de observație, analiză, sinteză, dezvoltarea gândirii divergente a atenției, a creativității, a limbajului

Domeniul de dezvoltare: Dezvoltarea cognitivă și cunoașterea lumii
Dimensiuni ale dezvoltării:

1. Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat
2. Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare

Comportamente vizate:

1.1 Realizează, în mod dirijat, activități simple de investigare a mediului, folosind instrumente și metode specifice
2.1 Descrie unele caracteristici ale lumii vii, ale Pământului

Obiective operaționale:

O1 - Să sistematizeze şi să consolideze cunoştinţele despre anotimpul vara printr-o vorbire clară, corectă, coerentă;
O2 - Să exerseze capacitatea de a alcătui propoziţii afirmative pe baza conţinutului unui tablou;
O3 – Să-și dezvolte vocabularul şi capacitatea de a observa, a analiza, a generaliza, dezvoltând atenţia şi creativitatea

STRATEGII DIDACTICE:

- **Metode și procedee**: audiția, conversația euristică, descrierea, explicația, jocul
- **Mijloace didactice**: planșe specifice anotimpului vara, coș cu cireșe, ecusoane fluturași, fețe zâmbitoare, calculator
- **Forma de organizare**: frontală, individuală
- **Metode de evaluare**: orală
- **Resurse temporale**: 25 de minute
- **Resurse spațiale**: sala de grupă

Bibliografie:

Curriculum pentru educație timpurie, 2019
„Metode interactive de grup” – Ghid metodic pentru învăţământul preşcolar Editura Arves

https://www.youtube.com/watch?v=TGlmRMZyrwg

Demers didactic

Momentele activităţii	**Conţinutul activității**	**Strategii didactice**		**Evaluare – instrumente și indicatori**
		Metode şi procedee	**Mijloace de învăţământ**	
1. Moment organizatoric	Asigurarea condițiilor necesare unei bune desfășurări a activităţii: aerisirea sălii de grupă, pregătirea materialului didactic. Voi scrie numele copiilor pe jetoane cu fluturași și le voi lipi pe tricouri.		-jetoane cu fluturași	
2. Captarea atenţiei	Se realizează printr-o ghicitoare: *„De pe cer bătrânul soare* *Arde fără încetare.* *Grâul este aurit* *Și macul a înflorit.* *Spune repede, ghicește* *Care-i zâna ce domnește?”* *(Zâna Vara)* Le voi spune copiilor că m-am întâlnit cu Zâna Vara și mi-a oferit pentru ei un coș cu cireșe, pe care le vom mânca după activitate, dacă vor fi cuminți și ascultători.	Convorbirea	Planșă ilustrată cu Zâna Vara	-interesul copiilor pentru activitate -observarea comportamentului verbal și nonverbal
3. Reactualizarea cunoștințelor	Se realizează prin prezentarea filmulețului de pe YouTube „Anotimpul Vara” – lectură după imagini https://www.youtube.com/watch?v=TGlmRMZyrwg	Expunerea	Calculator	-observarea comportamentului copiilor
4. Anunţarea temei	Voi anunţă copiii că am expus tabloul cu tema „Bun venit, zâna Vara” pe care va trebui să-l analizeze bine, să descrie elementele componente şi tot ce ştiu despre anotimpul vara.	Explicaţia		-stimularea verbală

5. Dirijarea învăţării	Se prezintă tabloul care ilustrează anotimpul vara. Copiii vor enumera elementele compoziționale observate în mod spontan. - *Ce vedeți în această imagine?* Se dirijează percepția copiilor către planul central al tabloului, copiii fiind îndrumați să identifice elementele tabloului, comportamentele sugerate de imagini și să interpreteze imaginile pentru a ajunge la concluzii. După ce un copil formulează o propoziție corectă la întrebarea ajutătoare legată de imagine, îl voi recompensa cu un stiker cu față zâmbitoare, iar ceilalți copii îl vor aplauda. Se realizează sinteza parțială a activității, împreună cu copiii și se fixează cunoștințele dobândite până în acel moment. Se realizează sinteza finală prin care se vor evidenția caracteristicile anotimpului vara: - *Ce străluceşte pe cer?* - *Cum sunt copacii și iarba?* - *Ce flori ne aduce Zâna Vara?* - *Ce fructe savurăm?* - *Unde mergem noi în acest anotimp?* - *Cum ne îmbrăcăm?*	Explicaţia Observarea Conversaţia Demonstraţia Exerciţiul Conversaţia	Imagine cu anotimpul vara Stikere fețe zâmbitoare	Frontală Continuă Orală -implicarea copiilor în activitate -aprecierea răspunsurilor copiilor -capacitatea de a se exprima corect -observarea comportamentului verbal și nonverbal
6. Fixarea cunoștințelor și asigurarea feedback-ului	Se realizează prin jocul *Adevărat sau fals*! - Astăzi am vorbit despre anotimpul iarna? (Fals) - *Nu, nu este adevărat că...* - Astăzi am vorbit despre zâna Vara? (Adevărat) - *Da, este adevărat că astăzi...* - Zâna Vara vine cu zăpadă? (Fals)	Jocul Convorbirea		- receptivitatea înțelegerii noțiunilor discutate

	- Vara vine cu soare arzător? (Adevărat) - Vara ne îmbrăcăm gros? (Fals) - Vara construim castele de nisip? (Adevărat)			-implicarea copiilor în joc
7. Evaluarea activității	Se fac aprecieri individuale și generale referitoare la participarea copiilor la activitate și se recompensează cu cireșe. În timp ce copiii savurează cireșele, ei vor asculta un cântec specific anotimpului vara.		Recompense - buline	-implicarea copiilor în activitate

Projet didactique

Autor: Iancu Lenuţa
Colegiul Naţional „Teodor Neş'' Salonta

Professeur: IANCU LENUŢA
Date : le 13 décembre 2023
École: Colegiul Naţional „Teodor Neş'' Salonta
Class: la VIIIème A, L2
Niveau : A2
Unité : « Hyper connectés »
Titre de la leçon: Les moyens de communication
Type : leçon mixte
Temps : 50 minutes

Compétences visées : compréhension de l'oral, compréhension de l'écrit, production orale, production écrite.

Compétences opérationnelles:

À la fin de la leçon, les élèves seront capables de:

- **Cognitifs :**

a) associer les mots de la technologie à leurs définitions;
b) poser des questions/ répondre;
c) nommer les dispositifs nécessaires dans différentes situations;
d) faire la correspondance entre les dispositifs;
e) saisir le sens global d'une chanson;
f) cocher les mots entendus dans la chanson;
g) définir la NOMOPHOBIE.

- **Motrices :**

a) écrire correctement au tableau noir et dans leurs cahiers
b) utiliser correctement le manuel et les fiches de travail

- **Affectifs:**

a) les élèves doivent participer activement à la leçon
b) les élèves vont collaborer avec le professeur pour réaliser les objectifs proposés.

Méthodes et procédés :

a) la conversation
b) l'explication
c) l'exercice
d) l'observation
e) l'écoute d'une chanson

Moyens:

- le manuel
- le dictionnaire
- les fiches de travail
- les sites Internet
- le document audio

Formes d'organisation:

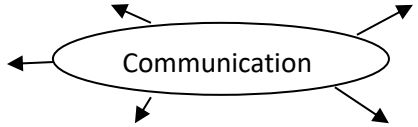
- frontale
- individuelle
- en binômes

Ressources bibliographiques :

- Mureşanu, Marina: Didactique du français, langue étrangère, B.C.U., Iaşi, 1987.
- Programa şcolara pentru limba franceză clasele V –VIII, Bucureşti, 2017.
- Belabed Gina, Dobre Claudia, Ionescu Diana, Limba moderna franceza, clasa a VIII-a, ed.Booklet, 2020.
- https://enseigner.tv5monde.com/fiches-pedagogiques-fle/mon-precieux
- https://www.youtube.com/watch?v=OVmfGb8XKSg

Scénario didactique

Nr. Crt	Le moment de la classe/Durée	L'activité du professeur	L'activité des élèves	Méthodes/ organisation du travail	Obs.
1.	**Mise en train** 2 min.	Le professeur salue les élèves et enregistre les absents. Le professeur éveille l'attention des élèves et crée en classe une atmosphère propice au travail.	Les élèves se préparent pour la classe ; - répondent aux questions du professeur.	Conversation	Le professeur veille à ce que tout cet échange se passe en français.
2.	**Le contrôle des connaissances acquises au cours de la leçon précédente** **Le contrôle du devoir** **5 min**	Je corrige oralement ou au tableau noir le devoir des élèves en veillant que chaque élève corrige.	Les élèves lisent leur devoir, ils écoutent les corrections du professeur et ils corrigent leurs fautes	Conversation	
3.	**L'éveil de l'attention 3'**	Le professeur écrit au tableau noir le mot **communication.** Il demande aux élèves de dire des mots qui sont liés au ce mot et écrit les mots donnés par ses	Ils disent quelques mots.	Tableau noir, craie, cahiers brainstorming	

		élèves. Le professeur écrit le titre :		Conversation	
4.	**Transition à la nouvelle leçon et la communication des objectifs** 2 min.	*Les moyens de communication* On annonce les objectifs.	Les élèves écrivent le titre		
5.	**Le sujet de la nouvelle leçon** 10 min.	Le professeur propose aux élèves d'écouter le dialogue et d'observer les images à la page 82. Il demande aux élèves d'écouter encore une fois le document et de faire l'exercice numéro 1 et l'exercice numéro 2 à la page 83	Ils écoutent le document audio puis ils résolvent l'exercice 1 et 2 à la page 83.	L'écoute L'exercice	
5.	**Fixation des connaissances acquises** 10 min	Le professeur propose aux élèves de résoudre l'exercice 1, 2, et 3 à la page 85	Ils résolvent les exercices.	-La conversation -L'exercice	Je corrige chaque faute d'intonation et de prononciation

6.	**La mise en œuvre de la performance** 10 -15min	Le professeur propose aux enfants de regarder quelques images d'un clip https://enseigner.tv5monde.com/fiches-pedagogiques-fle/mon-precieux **Annexe 1** et de répondre aux questions : -Quel est le thème du clip ? -Le personnage principal est un homme, une femme, un enfant ? -Est-ce qu'il a une obsession ? -Laquelle ? On regarde encore une fois la vidéo pour noter les actions que le chanteur fait avec son téléphone. **Annexe 2-en binômes** Le professeur corrige les fautes des enfants On demande aux élèves qu'est-ce que c'est **la nomophobie** ? - ***La nomophobie est la peur d'être séparé de son portable.***	Les élèvent regardent la vidéo et répondent aux questions Les enfants identifient les actions en binômes Les élèves résolvent les exercices ils utiliseent le dictionnaire en ligne	-La conversation La chanson - L'explication -La conversation - L'explication	On dirige l'activité des élèves.
7.	**L'évaluation de la performance** 1min.	Des remarques sur le travail des élèves, des notes qui récompensent les meilleures réponses.			
8.	**Le devoir à la maison** 2 min	L'exercice no.5, page 85	-Les élevés notent leur devoir	-La conversation	

Annexe 2

SOPRANO – « MON PRECIEUX »

1 : Entoure les actions que le chanteur fait avec son téléphone.

Il le réveille 	 On part au petit coin	 Son café, on le partage aux amis	Il court
Il joue au football 	 Au travail	Au diner, toute sa famille … 	 Il dort

2 : Coche les mots entendus dans la chanson

1. une mélodie	2. un écran	3.des touches	4.partager	5.des amis
6. des applis	7. un smartphone	8.sonner	9. vibrer	10. un message
11. des notifications	12. des photos	13. un tweet	14. une batterie	15. MDR

*MDR-mort de rire

Annexe 1

« MON PRECIEUX »

Ta douce mélodie me réveille chaque matin
Avant même d'embrasser ma femme je te prends par la main
Puis je te caresse le visage pour voir si tout va bien
Tellement inséparables qu'on part ensemble au petit coin
Mon café, mon jus d'orange on le partage aux amis
En voiture mes yeux sont dans les tiens donc quelques feux je grille
Au boulot on parle tellement ensemble que des dossiers j'oublie
Au dîner vu le silence tout le monde t'aime dans ma famille, baby
Je te partage ma vie, au lieu de la vivre
Tu me partages la vie des autres pour me divertir
Je ne regarde plus le ciel depuis que tu m'as pris mes yeux dans tes applis, baby
Je ne sais plus vivre sans toi à mes côtés
Ton regard pixélisé m'a envoûté,
Toi mon précieux, mon précieux, mon précieux
Mon précieux, mon précieux, mon précieux
Quand tu sonnes ou quand tu commences à vibrer
Je perds la tête, comment pourrais-je te quitter,
Toi mon précieux, mon précieux, mon précieux
Mon précieux, mon précieux, mon précieux
[Vous avez un nouveau message]
Tu es ma secrétaire, tu gères mon organisation
Tu allèges mes neurones grâce à tes notifications
Plus besoin d'aller voir la famille vu que tu me les *followes*
Pour leur prouver que je les aime, je n'ai qu'à *liker* leur photos
Pourquoi aller en concert, tu m'as tout mis sur YouTube
Tu m'aides à consommer car tu ne me parles qu'avec des pubs
Je fais plus gaffe à l'orthographe depuis que je te parle avec mes doigts
Mes gosses font plus de toboggan, ils préfèrent jouer avec toi, baby
Refrain
Mais là je deviens fou
J'ai l'impression que mon pouls ralentit
J'ai plus de repères, je suis perdu
Depuis que tu n'as plus de batterie

Mon précieux, mon précieux, mon précieux
Mon précieux, mon précieux, mon précieux

Mon précieux, mon précieux, mon précieux
Mon précieux, mon précieux, mon précieux

[Vous avez 39 nouvelles demandes d'amis
Vous avez 120 nouveaux *likes*
Vous n'avez pas vu vos amis depuis deux mois
Votre vie est digitale, LOL]

Proiect Didactic

Prof. înv. primar Petre Valica
Centrul Şcolar pentru Educaţie Incluzivă
Localitatea Mihălceni, judeţul Vrancea

Data : 04. IV. 2024
Clasa : a IV-a

Aria curriculară: Tehnologii

Disciplina: Abilităţi practice

Subiectul: ***TABLOU DE PRIMĂVARĂ- LALELE***

Tipul lecţiei: Formare de priceperi și deprinderi

Competenţe specifice:

- Realizarea și aprecierea unor produse simple/ complexe și utile folosind materiale, instrumente și tehnici diverse specifice abilităţilor practice.

Obiective operaţionale:

Cognitive:

OC1- să realizeze o compoziţie plastică, folosind acuarelele;
OC2- să identifice culorile primare și secundare, nonculorile;
OC3- să numească materialele care sunt folosite în realizarea produsului ;
OC4- să lucreze estetic și creativ pentru a obţine un produs finit;
OC5- să descrie produsul activităţii personale, cât și a colegelor, după criterii bine stabilite.

Afective:

OA1- să lucreze ordonat și curat cu materialele necesare;
OA2- să participe cu interes la lecţia propusă.

Psiho-motorii:

OM1- să utilizeze corect instrumentele de lucru ;
OM2- să adopte o poziţie corespunzătoare a corpului, în bancă.

Strategii didactice:

- **Metode si procedee:** conversaţia, explicaţia, exerciţiul, observaţia, demonstraţia, munca independentă, turul galeriei, aprecierea verbală;

- **Material didactic:** imagini cu anotimpul primăvara, planșa model, poezie, acuarele, pensule, pahare cu apă, planșe cu flori de primăvară- lalele (pentru pictat), planșe cu diferite flori de primăvară, planșa cu *Amestecuri de culori*, laptop, CD.

- **Forma de organizare:** frontală, individuală
- **Resurse:** - umane: clasa de eleve
  -temporale : 45 min.

Bibliografie:

- D. Stoica, Abilităţi practice - clasele I-IV, Editura Carminis, 2004, Pitești;
- L. Stan, Abilităţi practice- Ghid metodologic, clasele I-IV, Editura Aramis, 2002, București;
- E. Botezatu, L. Stan, I. Stan- Educaţie plastică, Ghid metodic, clasele I-IV, Editura Aramis, București, 2003;
- Programa scolară pentru disciplina Abilităţi practice , învăţământ special, clasele pregătitoare- a IV-a, Dizabilităţi intelectuale ușoare și moderate, 2019.

SCENARIUL DIDACTIC

Etapele lecţiei	Conţinutul ştiinţific Activitatea propunătoarei	Activitatea elevelor	Strategii didactice		
			metode	mijloace	Forme de organizare
Moment organizatoric	Se creează condiţiile optime pentru buna desfășurare a lecţiei. Se pregătesc materialele necesare desfășurării acesteia.	Elevele se pregătesc pentru lecţie.	Explicaţia		Frontală
Captarea atenţiei	Prezint câteva ghicitori: „ De cum vine ea încoace Ne dezbracă de cojoace. Pomii îi îmbracă-n floare Ca în zi de sărbătoare. Eu o știu, și tu o știi! Cine este, dragi copii? „Ghioceii sunt pe câmpuri, Rândunelele în crânguri, Copacii înmuguresc, Pe cine ele vestesc?” „Cine-aduce iar în ţară	Răspund la ghicitori: ...primăvara ...primăvara		Ghicitori	Frontală

	Mândre pasări călătoare, Îmbracă grădina-n floare Şi- ncălzește vremea- afară?”	...primăvara	Conversaţia		
	Prezint câteva planșe cu anotimpul primăvara.	Privesc planșele.		Planșe cu anotimpul primăvara	
	Urmează o convorbire: ➢ Când auzim aceste ghicitori, la ce anotimp ne gândim?	...primăvara			
	➢ Cum este acest anotimp?	...frumos			
	➢ Cum este vremea?	...începe să se încălzească			
	➢ Cum sunt copacii?	...plini de flori			
	➢ Care sunt vestitorii primăverii?	...ghioceii			
	➢ Care sunt lunile de primăvară?	...martie, aprilie, mai			
	➢ Ce flori de primăvară cunoașteţi?	...ghiocei, zambile, lalele			
	➢ Ce culoare are laleaua?	...albă, galbenă, roz, roșie, mov			frontală
	Prezint planșe cu imagini cu diferite flori de primăvară.	Privesc imaginile.		Imagini cu diferite flori, planșe	
	Spun o ghicitoare:				
	Cupa ei e colorată **Pe un lujer așezată.** **Zici că este o făclie,** **Cum se cheamă, cine știe?**	...laleaua			
	Citesc elevelor o poezie:	Ascultă			

	LALEAUA Vai, cât sunt de minunată Parcă-s cupă colorată! Picurată fin cu ceară, Sau cu roșie cerneală Cum apar eu dimineaţa, Florile-și arată faţa. Cupele-și deschid ușor, Salutând pe trecător. Dar așteaptă cu drag seara, Ca să vină iar răcoarea. Şi se culcă împăcate C-au fost de toţi admirate.	poezia prezentată.		poezie	
Anunţarea temei și a obiectivelor propuse	Astăzi vom realiza o compoziţie plastică care înfăţișează flori caracteristice anotimpului primăvara- **TABLOU DE PRIMĂVARĂ- LALELE** Vom picta acest tablou, repectând unele instrucţiuni. Prezint și criteriile de evaluare.	Ascultă cu atenţie.			frontală
Dirijarea activităţii	Se prezintă lucrarea model. Se antrenează elevele în discuţii pe marginea lucrării prezentate: ➢ Ce materiale sunt pe băncuţe pentru a picta? ➢ Ce materiale am folosit pentru realizarea lucrării? ➢ Care sunt culorile calde? ➢ Ce senzaţie vă dau culorile calde? ➢ Dar culorile reci? ➢ Ce senzaţie vă dau culorile	Identifică materialele. ...R,O,G ...de căldură ...VE,AL,VI ...de frig, de	Demonstraţia Explicaţia conversaţia	Planșa model Planșa cu *Amestecu-ri de culori*	Frontală

	reci? ➢ Care sunt nonculorile? Le voi împărţi copiilor fișa cu lalele pe care ei vor trebui să o picteze. Le explic că trebuie să înceapă să picteze de sus în jos, astfel încât să nu se murdărească pe mâini, pe degete și pe haine. Degetele se murdăresc repede și astfel riscă să murdărească lucrarea. Se fac exerciţii de încălzire a musculaturii degetelor. **Mâinile eu le rotesc,** **Ploaia bate neîncetat,** **Vârful degetelor bat.** **Iar apoi le răsfirăm,** **Şi la un pian cântăm!** Urez elevelor **Spor la lucru!** Copiii vor începe sa lucreze conform sarcinilor primite. Supraveghez activitatea independentă a elevelor și intervin acolo unde este cazul. Ofer explicaţii suplimentare celor care întâmpină dificultăţi în realizarea produsului finit. Ofer sprijin acolo unde este nevoie. Voi îndruma copiii, în timpul executării temei și voi trece pe la fiecare, stimulându-le încrederea în forţele proprii și	depărtare ...Alb, negru Ascultă cu atenţie. Execută exerciţiile. Lucrează respectând instrucţiuni-le date.	Exerciţiul Munca independentă Observaţia Exerciţiul Aprecierea verbală	Acuarele, pensule, pahare cu apă, planșa pentru pictat laptop CD	Individua-lă

	încurajându-i permanent. Se va realiza o expoziţie cu lucrările elevelor. Se realizează Turul galeriei, fiecare elevă va analiza lucrările celorlalte colege, alegând lucrarea care îndeplinește toate criteriile menţionate. Se va ţine cont de originalitatea lucrării, acurateţea acesteia și gradul de finalizare al lucrării propuse. **Criterii de evaluare:** *Aspectul îngrijit al lucrării; *Finalizarea acesteia; *Respectarea temei date; *Respectarea conturului, a corectitudinii execuţiei; *Folosirea corectă a culorilor.		observaţia conversaţia Turul galeriei explicaţia	Panou cu lucrările copiilor	frontală
Încheierea lecţiei	Fac aprecieri generale și individuale asupra modului de lucru și a modului de participare la lecţie. Elevele primesc stimulente.	Se pregătesc pentru încheierea lecţiei.			

PROIECT DIDACTIC

Profesor-educator Dumitrescu Claudia-Magda
Centrul Şcolar pentru Educaţe Incluzivă
Localitatea Mihălceni, judeţul Vrancea

Data: 08.IV.2024
Clasa: a III-a
Aria curriculară: Terapie educaţională complexă și integrată
Disciplina: Terapie ocupaţională
Subiectul lecţiei*: „Coşuleţul de Paşte”*
Tipul activităţii: formare de priceperi şi deprinderi
Competenţe specifice:
2.1. Utilizarea în contexte variate a materialelor în funcţie de proprietăţi ale acestora şi de tehnici de lucru adecvate;
2.3. Valorificarea elementelor de limbaj plastic în compoziţii tematice;
2.5. Participarea la activităţi integrate adaptate nivelului de vârstă, în care se asociază elemente de exprimare vizuală, muzicală, verbală, kinestezică.
Obiective operaţionale:
O 1- să realizeze o lucrare după o temă dată;
O 2- să mânuiască în mod corect instrumentele şi materialele adecvate;
O 3- să respecte etapele de lucru în confecţionarea lucrării;
O 4 -să asambleze corect, estetic şi creativ în spaţiul de lucru elementele componente respectând modelul.
Strategii didactice:
•**Metode şi procedee:** jocul didactic**,** exerciţiul, explicaţia, conversaţia, demonstraţia, observaţia, munca independentă, turul galeriei.
•**Resurse materiale**: coşuleţ model, cartoane colorate cu şabloane, cartoane ondulate, lipici, foarfece, elemente decorative, videoproiector, calculator, CD.
•**Forme de organizare**: frontală, individuală.
Resurse: -umane: clasa de eleve
-temporale:45 min.
Bibliografie:

- Programa şcolară pentru disciplina Abilităţi practice, învăţamânt special, clasele pregătitoare- a IV-a, Dizabilităţi intelectuale ușoare și moderate, 2019;
- Mihăescu, Mirela şi colectivul, „*Metode activ-participative aplicate în învăţământul primar”*, Editura Didactica Publishing House, Bucureşti, 2010;
- Cristina Rizea, Daniela Stoicescu, Ioana Stoicescu, *„Arte vizuale şi abilităţi practice”* , Clasa a III-A, Ed. Litera, Bucureşti, 2015;
- www.didactic.ro.

Nr. crt.	Momentele activităţii	Obiective	Conţinutul învăţării	Strategii didactice			Evaluare
				Metode şi procedee	Resurse materiale	Forme de organizare	
1.	**Momentul organizatoric**		Elevii îşi pregătesc cele necesare desfăşurării în bune condiţii a activităţii. Se asigură ordinea şi liniştea în clasă.	conversaţia		colectiv dirijat cu sarcini frontale	
2.	**Captarea atenţiei**		Se face cu ajutorul unor ghicitori: *a) Cu sprâncene de poiene,* *Cu codiţe de mlădiţe* *Şi cu flori la cingătoare,* *A venit în tara, cine oare?* *(**Primăvara**)* *b) Zăpada s-a topit,* *Ghiocelul a răsărit,* *Pomul a înmugurit* *Ce anotimp a sosit?* *(**Primăvara**)* Port o scurtă discuţie	conversaţia		colectiv dirijat cu sarcini frontale	

			cu elevii legată de anotimpul în care ne aflăm . ❖ În ce anotimp ne aflăm? ❖ Care este prima zi de primăvara? ❖ Care este vestitorul primăverii? ❖ Care sunt lunile de primăvară? ❖ Ce schimbări observăm în natură? ❖ Ce flori de primăvară cunoaştem? ❖ Cine sunt vestitorii primăverii? ❖ Ce mari sărbători sunt în acest anotimp?				
3.	**Anunţarea temei şi a obiectivelor**		Astăzi vom realiza lucrarea ***„Coşuleţul de Paște”*** îmbinând diferite materiale și tehnici de lucru. Vom decupa după contur şi vom asambla prin lipire, după model şi propria imaginaţie,	conversaţia		colectiv dirijat cu sarcini frontale	

			utilizând toate elementele primite.				
4.	**Desfășurarea activităţii** ***A)Intuirea materialului şi prezentarea lucrării model*** ***B)Explicarea etapelor şi modului de lucru***	**O 1** **O 2** **O 3**	Prezint lucrarea model: ***”Coșulețul de Paște”.*** Prezint materialele de lucru folosite (carton colorat, carton ondulat, panglică, ornamente pentru decorare: flori, fluturaşi, albinuţe, puişori, iarbă ornamentală, ouă decorative) . Orientez atenţia elevilor spre etapele de realizare ale lucrării, la fiecare componentă a ei: ➢ Se decupează cartonul suport al coșulețului; ➢ Se lipesc marginile coșulețului pe cartonul suport; ➢ Împrejurul cartonului se fixează panglica; ➢ Se decorează coşuleţul cu elemente decorative (fluturaşi, flori,	conversaţia explicaţia explicaţia demonstraţia	coşuleţ model cartoane şablon lipici foarfece elemente decorative	colectiv dirijat cu sarcini frontale	

	C)Executarea lucrării de către elevi	**O 4**	buburuze, albinuţe) ➢ Se lipeşte mânerul coşuleţului; ➢ Se decupează după contur şi se asamblează puişorul; ➢ Se lipeşte puişorul pe coşuleţ; ➢ În interiorul coşuleţului se pune iarba ornamentală şi ouă decorative. Elevii repetă etapele de realizare ale lucrării practice şi numesc materialele folosite. Se execută exerciţii de încălzire a musculaturii degetelor. Elevii vor lucra pe fond muzical (cântece de primăvară). Voi supraveghea elevii în realizarea lucrării şi voi acorda îndrumări şi	exerciţiul explicaţia	calculator videoproiector CD	individual independent	

	Obţinerea performanţei		explicaţii necesare atât individual cât şi colectiv (atunci când va fi cazul). Se urmăreşte capacitatea elevilor de a folosi corect materialele necesare, de a respecta etapele de lucru . Se va insista pe stabilirea criteriilor după care va fi realizată evaluarea şi autoevaluarea lucrărilor: • folosirea materialelor indicate în realizarea lucrării; • respectarea etapelor de lucru; • finalizarea lucrării; • aspectul estetic al lucrării.				
5.	**Asigurarea feed-back-ului**	**O3**	Cer elevilor să descrie lucrările altor colegi, precizând câteva elemente folosite. Îndemn elevii rămaşi în bănci să urmărească	conversaţia		individual independent	

			creativitatea şi îndemânarea realizatorilor.				
6.	**Evaluarea**	**O1** **O4**	Pe măsură ce lucrările sunt gata le vor aşeza în faţa clasei şi le vom evalua printr-un tur al galeriei, apreciind obiectiv produsele confecţionate. Sugerez elevilor să compare lucrările executate de ei cu ale celorlalţi. Discut aspectele care trebuie retuşate şi modul de intervenţie.	conversaţia turul galeriei explicaţia	planşele elevilor	colectiv dirijat cu sarcini frontale	aprecieri verbale autoevaluare evaluarea colegilor
7.	**Încheierea activităţii**		Fac aprecieri generale şi individuale asupra modului de participare la activitate. Elevii vor fi recompensaţi prin calificative şi o surpriză “dulce”.	conversaţia			recompense

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

„Aventuri din Marea Neagră”

Autor: Pasc Andreea
Unitatea de învățământ: Liceul Tehnologic „Electromureș”, Structura Grădinița „Paradisul Copilăriei” Târgu Mureș

GRUPA: mică „Piticii”, nivelul I
DATA: 14.02.2024

Liceul Tehnologic „Electromureș”
Structură Grădinița cu Program Prelungit „Paradisul Copilariei” Târgu Mureș
Tema anuală de studiu: „*Cum este, a fost și va fi aici pe Pământ ?”*
Tema săptămânii: „*Viața în adâncuri”*
Tema integratoare*: ,,Aventuri din Marea Neagră”*
Durata: o zi
Tipul activității: consolidarea și sistematizarea cunoștințelor,priceperilor și deprinderilor
Forma de organizare a activității: frontal, individual, pe grupe
Tipologia activității: activitate integrată
Categorii de activități de învățare implicate: ADP+ADE+ALA

Domenii experienţiale vizate: Domeniul Limbă și comunicare+ Domeniul Estetic și Creativ

Scopul activităţii:

Dezvoltarea capacităților de comunicare orală și stimularea expresivității plastice a preșcolarilor de grupă mică.

Obiective operationale:

- O1 – să numească caracteristicile a cel puțin 2 personaje din poveste, folosindu-se de Cubul magic;
- O2 – să picteze original și creativ prietenii Peștișorului Alb, utilizând tehnicile plastice învățate;
- O3- să descopere viețuitoarele marine ascunse în „Marea înghețată”, cu ajutorul pulverizatoarelor cu apă;
- O4- să realizeze acvariul peștișorului, așezând în borcan nisip, scoici și bile hidrofile;
- O5- să prindă în „ cârlig” cât mai mulți peștișori, salvându-i astfel din „ lacul poluat”.

Domenii de dezoltare personală vizate:

Dezvoltarea limbajului, a comunicării și a premiselor citirii și scrierii:

- Dimensiuni ale dezvoltării: Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute;
- Comportamente vizate: -Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor, etc.

-Exersează cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj în vederea înțelegerii și receptării lui.

Dezvoltare cognitivă și cunoașterea lumii:

- Dimensiuni ale dezvoltării: Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat;
- Comportamente vizate: -Realizază, în mod dirijat, activități simple de investigare a mediului, folosind instrumente și metode specifice.

Dezvoltare socio- emoțională:

- Dimensiuni ale dezvoltării: Comportamente prosociale, de acceptare și respectarea diversității;
- Comportamente vizate:- Își însușește și respectă reguli, înțelege efectele acestora în planul relațiilor sociale, în contexte familiare;

- Demonstrează acceptare și înțelegere față de celelalte persoane din mediul apropiat.

Capacităţi și atitudini de învățare:

- Dimensiuni ale dezvoltării: Curiozitate, interes și inițiativă în învățare
- Comportamente vizate:- Manifestă curiozitate pentru activități, persoane și obiecte noi.

STRATEGIA DIDACTICĂ:

1. **Tipurile de experienţe de învăţare vizate:** activă, creativă
2. **Sistemul metodologic:** conversația, povestirea, elemente din Pedagogia Kett, metoda Graficul,explicația, demonstrația, exercițiul, „Turul galeriei”
3. **Sistemul resurselor curriculare:**
   ADP: calendarul naturii

ADE: bolul cu Peștele Alb, Cartea Magică, peștele din material alb, eșarfe colorate, cubul cu personajele din poveste, pești din carton, tempera;

ALA:

- **Știință:** gheată, apă, sare, peștișori, pulverizatoare
- **Construcții:** borcan, nisip, scoici, bile hidrofile, peștișori
- **Joc de rol**: masa luminoasă, peștișori, undițe, deșeuri

Resurse:

- **Umane:** preșcolarii grupei mici „ Piticii”
- **Spațiale:** sala de grupă
- **Temporale**: o zi
- **Bibliografice:**

Albulescu I, Catalano H. (2019), *Sinteze de Pedagogia Invățământului Preşcolar,* București, Editura Publishing House

Muşata Bocoş, Vasile Chiş, (2012), *Abordarea integrată a conţinuturilor curriculare*, Casa cărţii de Ştiinţă, Cluj-Napoca

Breben, S., Gongea, E., Ruiu, G., Fulga, M., (2007), *Metode interactive de grup, Ghid metodic,* Editura Arves, Craiova

Chiș, O., Jucan, D., (2013), *Ghid de practică pedagogică în învățământul primar și preșcolar,* Editura Eikon, Cluj-Napoca

Curriculum pentru Educația Timpurie, 2019, Anexa la ordinul ministrului Educației Naționale nr. 4.694/2.08.2019

Reperele fundamentale în învăţarea şi dezvoltarea timpurie a copilului de la naştere la 7 ani (RFÎDTC - aprobat prin OM nr. 3851/2010)

STRATEGII, METODE ȘI INSTRUMENTE DE EVALUARE:

- Evaluativ- stimulative**:** aprecierea, încurajarea verbală.
- Frontală: realizată pe tot parcursul activității.
- Finală: prin analiza produselor activității și a deprinderilor formate, prin exprimarea părerilor personale ale fiecărui copil cu privire la tot ceea ce s-a întâmplat astăzi

Inventar de activităţi:
Activitate integrată de o zi: *„ Aventuri în Marea Neagră”*

Etapa I:
Activități de dezvoltare personală (ADP)

- **Calendarul naturii**
- **Întâlnirea de dimineață**:„Un prieten special”
- **Rutine**: „Îmi ajut prietenul”- deprinderi de întrajutorare
- **Tranziții***:* „Peștișorul năzdrăvan”- cântec; „7 peștișori”- cântec; „Din Oceanul Pacific”- recitativ ritmic; „Peștișorul drăguț”-cântec, „Baby shark’’- joc muzical

Etapa II:

- **Activități pe domenii experiențiale (ADE)**

Domeniul Limbă și Comunicare **+** *Domeniul Estetic și Creativ:*„Aventuri în Marea Neagră” *(povestirea educatoarei+ pictură)*

- **Activități liber alese (centre partea I)**

Știință: „ Marea înghețată”
Mijloc de realizare: experiment
Sarcina de lucru: „ Folosește ingredientele potrivite pentru a topi gheața și descoperă viețuitoarele din mare”

Construcții: „ Acvariul peștișorului”
Mijloc de realizare:îmbinarea materialelor din natură
Sarcina de lucru: „Așază în borcan straturi de nisip, scoici și bile pentru a construi acvariul peștișorului”

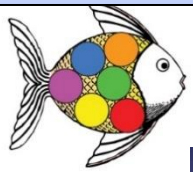
Joc de rol: „De-a pescarii amatori ”
Mijloc de realizare: mânuirea undițelor
Sarcina de lucru: .. Mânuiește cu atenție undița, astfel încă să prinzi cât mai mulți peștișori”

Etapa III:

- **Activități liber alese (partea a II-a):** „Valurile mării”- joc ritmic

Centrul 1

Știință:
„Descoperă peștișorii”

Harta activității

Centrul 2

Construcții:
„Acvariul peștișorului”

„Aventuri în Marea Neagră”

Centrul 3

Joc de rol:

„De-a pescarii amatori”

Domeniul experiențial 1

Domeniul Limbă și Comunicare

ALA 2

Joc ritmic

Domeniul experiențial 2

Domeniul Estetic și Creativ

„Prietenii peștișorului”- pictură

Scenariul zilei

Copiii intră în sala de grupă intonând cântecul *„Peștișorul năzdrăvan”* și se așază pe covor pentru **Întâlnirea de dimineață**.

Activitatea debutează cu **salutul** care se va realiza cu ajutorul versurilor: „*Dimineața a sosit…”* și a cântecului *” Bună dimineața”,* urmând apoi, **gimnastica de înviorare**.

Se va completa **calendarul naturii** notând în jurnal ziua, data, anotimpul şi caracteristicile vremii.

Noutatea zilei și împărtășirea cu ceilalți, constă în descoperirea unui acvariu în care se află un peștișor alb.

Pentru a-i afla povestea, copiii sunt îndrumați să se așeze pe scăunele și să asculte cu atenție povestirea educatoarei, ilustrată în Cartea Uriașă a Peștișorului alb, pe care acesta le-o oferă în dar, la activitatea din cadrul **Domeniului Limbă și Comunicare.**

Fixarea conținutului povestirii se va realiza prin intermediul întrebărilor adresate de educatoare și completarea tabloului narativ cu elemente din metoda Kett și metoda interactivă Graficul. La finalul activității Peștișorul alb va fi așezat în mediul său natural, marea, iar cu ajutorul **tranziției „ Peștișorul drăguț"** se trece la activitatea din cadrul **Domeniului Estetic și Creativ**. Din dorința de a-și înveseli noul prieten, copiii vor picta alți peștișori cu ajutorul materialelor puse la dispoziție și a tehnicilor de lucru învățate.

Jocul muzical „Baby Shark" va face tranziția către **Activitățile Liber Alese** și totodată repartizarea copiilor pe centrele de interes: **ȘTIINȚĂ - „ Marea înghețată"**, **CONSTRUCȚII - „ Acvariul peștișorului" și JOC DE ROL - „ Pescarii amatori ".** Pentru a salva viețuitoarele marine, copiii vor trebui să dezghețe marea cu ajutorul pulverizatoarelor cu apă caldă, să construiască acvarii și să pescuiască peștișorii din lacul poluat pentru a-i transfera în mare.

Mulțumiți de faptele bune săvârșite pe parcursul întregii zile, preșcolarii alături de educatoare vor desfășura **jocul ritmic „Valurile mării"** (ALA 2), urmând a fi apreciați și recompensați pentru implicarea în activitățile propuse.

DESCRIEREA DIDACTICĂ A SCENARIULUI ACTIVITĂȚII INTEGRATE

Secvenţele activităţii didactice integrate	Conţinutul ştiinţific	Strategii didactice	Evaluare
Moment organizatoric	Educatoarea creează condiţiile psihopedagogice optime necesare desfăşurării activităţii. Copiii intră în sala de grupă intonând cântecul „Peștișorul năzdrăvan” și se așază pe covor. **Întâlnirea de dimineață** debutează cu **salutul** prin intermediul recitativului „Dimineața a sosit*”* și a cântecului „Bună dimineața!”, urmând apoi, **gimnastica de înviorare** pe versurile poeziei „Dacă vreau să cresc voinic” și ritmul cântecului „ Să facem sport cu Puf”. Educatoarea le propune copilașilor o călătorie imaginară spre Marea Neagră. Fiind o zi memorabilă se recomandă notarea acesteia în jurnalul grupei, stabilind ziua, data și anotimpul completându-se astfel **Calendarul naturii.** **Noutatea zilei și împărtășirea cu ceilalți,** constă în descoperirea decorului marin amenajat în sala de grupă.	Conversația	
Captarea atenției	Ajunși la mare copiii execută câteva exerciții, propuse de educatoare, premergătoare „scufundării în apă”. Sub îndrumarea cadrului didactic, „piticii” grupei mici vor observa lipsa peștișorilor din adâncuri. Descoperirea Peștișorului alb din acvariu le va capta atenția acestora, stârnindu-le curiozitatea de a-i afla povestea.	Conversația	

Anunțarea temei şi a obiectivelor	Cu înotătoarea dreaptă, peștișorul le indică direcția în care se află Cartea Uriașă, pe care le-a adus-o în dar și le transmite celor mici, prin intermediul educatoarei, că s-ar simți onorat dacă, după aflarea poveștii sale l-ar și ajuta la îndeplinirea visului de a-și găsi prieteni.	Conversația	
Dirijarea învățării prin abodarea integrată a conținuturilor	**ACTIVITATE INTEGRATĂ: DLC + DEC „ Aventuri în Marea Neagră”** Activitatea din cadrul **Domeniului Limbă și Comunicare** debutează cu povestirea educatoarei „ Peștișorul alb’’, prezenând la momentul potrivit imaginile din Cartea Uriașă, respectând modularea vocii, schimbarea ritmului vorbirii, pauzele logice, psihologice și gramaticale. La final peștișorul o găsește pe mamica lui, care are toate culorile curcubeului, la fel ca și el. **Plan de idei:** Peștișorul alb plânge fiindcă nu o găsește pe mămica lui. În timp ce o caută, el întâlnește fel de fel de viețuitoare marine care îl ajută să-și găsească mama La finalul povestirii voi explica cuvintele necunoscute (viețuitoare, violet), urmând o scurtă conversație pe baza acesteia: E: „- Cum se numește povestea noastră?” C: „- Povestea se numește „Peștișorul alb”.	Povestirea Convorbirea	Evaluare frontală

	E: ,,- Despre cine este vorba în poveste?” C: ,,- În poveste este vorba despre Peștișorul Alb” E: ,,- Ce făcea peștișorul singur în mare?” C: ,,- Peștișorul o căuta pe mamica lui.” Pentru fixarea cunoștințelor referitoare la povestea ,,Peștișorul alb”, voi folosi un material alb, aranjat pe covor în formă de pește, pe care copiii vor așeza eșarfe colorate în funcție de personajele și culorile întâlnite în poveste, încurajându-i să verbalizeze acțiunile făcute. Fiind mulțumit de implicarea copiilor, peștișorul le propune jocul ,, Cubul personajelor”. Cei numiți vor trebui să rostogolească cubul, să denumească și să descrie personajul indicat (crab roșu,stea portocalie, melc galben, broască țestoasă verde, balenă albastră, caracatiță violet), apoi cu ajutorul cariocilor să coloreze, pe tabla magnetică, pătrățelul corespunzător, realizând în acest mod, graficul poveștii. Personajul în dreptul căruia sunt colorate cele mai multe pătrățele va fi declarat câștigător urmând a fi recompensat cu aplauze. Cu ajutorul cântecului **,, Peștișor drăguț”** copiii vor ,, elibera” în mare peștișorul realizat din eșarfe, realizându-se astfel tranziția către activitatea din cadrul **Domeniului Estetic și Creativ**. Fiind singur și plictisit în apa mării, copiii consideră că Peștișorul alb are nevoie de prieteni cu care să se joace asemeni lor la grădiniță, drept pentru care își manifestă dorința de a realiza alți peștișori care să-i țină companie. Astfel îi voi invita să se așeze relaxați pe covor unde cu materialele puse la dispoziție, vor picta peștișori. Tehnica aleasă este pata de culoare, adaptată nivelului de vârstă I. **Etape de lucru:** **1.** Intuirea materialelor: peștișori albi înfoliați, tempera; **2.** Încălzirea mâinilor cu ajutorul versurilor,, Bate palmele	Elemente din Pedagogia Kett Metoda Graficul Explicația Conversația	Aprecierea răspunsurilor corecte

	uşor”(Anexa); **3.** Demonstrarea modului de realizare ai ,,peștișorilor multicolori”; **4.** Munca individuală. În timp ce copiii lucrează îi voi încuraja apreciind creativitatea fiecăruia. La finalul activității fiecare preșcolar își va așeza peștișorul în mare și vor admira lucrările celorlalți colegi.	Explicația Demonstrația Turul galeriei	 Evaluare frontală Aprecieri verbale
Obţinerea performanţei	Peștișorul alb și marea au o ultimă rugăminte pentru copii: salvarea viețuitoarelor marine care se află în pericol. **Jocul muzical „Baby Shark”** va face tranziția către **Activitățile Liber Alese** și totodată repartizarea pe centrele de interes după cum urmează: copiii vor executa mișcările sugerate de text, pe ritmul melodiei, iar când aceasta se va opri, fiecare va ocupa loc pe scăunelul cel mai apropiat. Voi prezenta cele trei centre deschise: **ȘTIINȚĂ:** „Marea înghețată” **Mijloc de realizare:** experiment **Sarcina de lucru:** ,,Folosește ingredientele potrivite pentru a topi gheața și descoperă peștișorii din interior.” **Materiale didactice:** gheată, apă, sare, peștișori, pulverizatoare La acest centru, copiii vor salva viețuitoarele marine din ,,Marea înghețată” pe care le vor elibera apoi în Marea Neagră, topind gheața cu ajutorul pulverizatoarelor cu apă caldă și sare.	Conversația Explicația	

	CONSTRUCȚII:,, Acvariul peștișorului” **Mijloc de realizare:** îmbinarea materialelor din natură **Sarcina de lucru:** ,,Așază în borcan straturi de nisip, scoici și bile pentru a construi acvariul peștișorului” **Materiale didactice:** borcane, nisip, scoici de diferite forme și dimensiuni, bile hidrofile, peștișori. Micii constructori vor îmbina în mod corespunzător materialele din natură puse la dispoziție pentru a realiza câte un acvariu pentru fiecare peștișor rătăcit. **JOC DE ROL:** ,,De-a pescarii amatori” **Mijloc de realizare:** mânuirea undițelor **Sarcina de lucru:**,,Mânuiește cu atenție undița, astfel încă să prinzi cât mai mulți peștișori” **Materiale didactice:** masa luminoasă, viețuitoare marine, apă, deșeuri Cu ajutorul undițelor, copiii vor prinde peștișorii aflați în lacul poluat, eliberându-i în mare. După explicarea modului de lucru și efectuarea exercițiilor de încălzire a mâinilor le voi ura ,,Spor la lucru!”, continuând să ofer indicații suplimentare copiilor care întâmpină dificultăți.	Exercițiul	Observarea comportamentului verbal şi nonverbal al copiilor
6.Asigurarea retenţiei şi a transferului	Pentru că peștișorul nostru este fericit alături de prietenii lui, marea le mulțumește copiilor, oferind o parte din ea, drept recompensă, pentru toate faptele bune săvârșite și îi invită la jocul ritmic „ **Valurile mării ”**.	Conversația Jocul	

	Așezați pe covor în formă de cerc, copiii vor mânui un material albastru, reprezentând valurile mării, repectând ritmul impus de melodie.		
7.Evaluarea activității	Copiii sunt felicitați și aplaudați pentru participarea activă la activitate.	Conversația	Evaluare frontală și individuală
7.Încheierea activității	În încheierea zilei voi face aprecieri verbale asupra modului de implicare al copiilor în activități și îi voi recompensa cu ecusoane.	Conversația	

ANEXA 1

Cântece

Peștișorul năzdrăvan

Un', doi, trei-patru, cinci,
Eu am prins un peşte-n clinci,
Şase, şapte-opt, nouă, zece,
L-am lăsat, din nou, să plece.

Dar de ce drumul i-ai dat?
Căci el tare m-a mușcat!
Te-a mușcat de degețel?
Da! Chiar de cel mititel!

7 Peștișori

Un peștișor înoată în Marea albastră
Un peștisor înoată ușor,
Un prieten nou I s-a alăturat
Și împreuna au continuat.

Peștișor drăguț

Uite un peștișor ce inoată intr-un lac.
Oare-o fi drăguț să-mi facă pe plac
Dragă peștișor nu ai vrea să vii
Să te joci cu mine și cu alți copii?

ANEXA 2

Bună dimineața

Dimineața a sosit,
Toţi copiii au venit.
Pe covor ne așezăm,
Cu toţii să ne salutăm

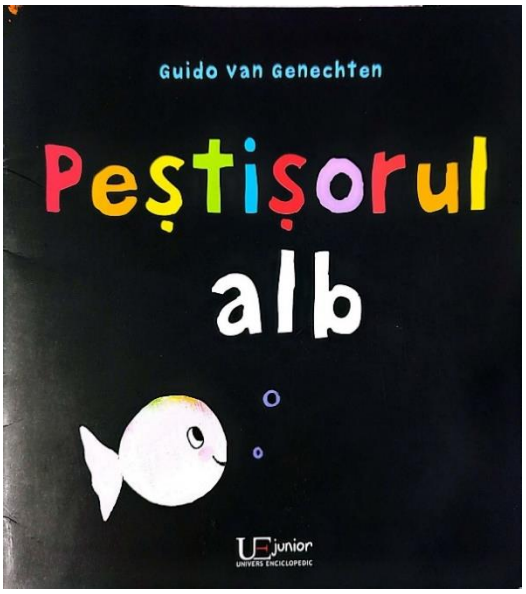
Recitativ ritmic

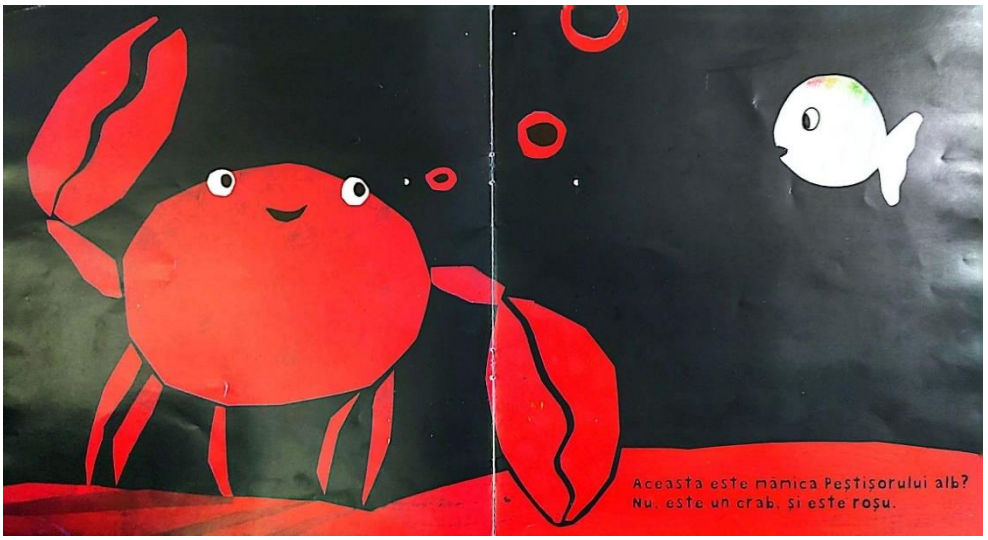
Din Oceanul Pacific
A ieșit un pește mic
Si pe coada lui scria
Ieși afară dumneata!

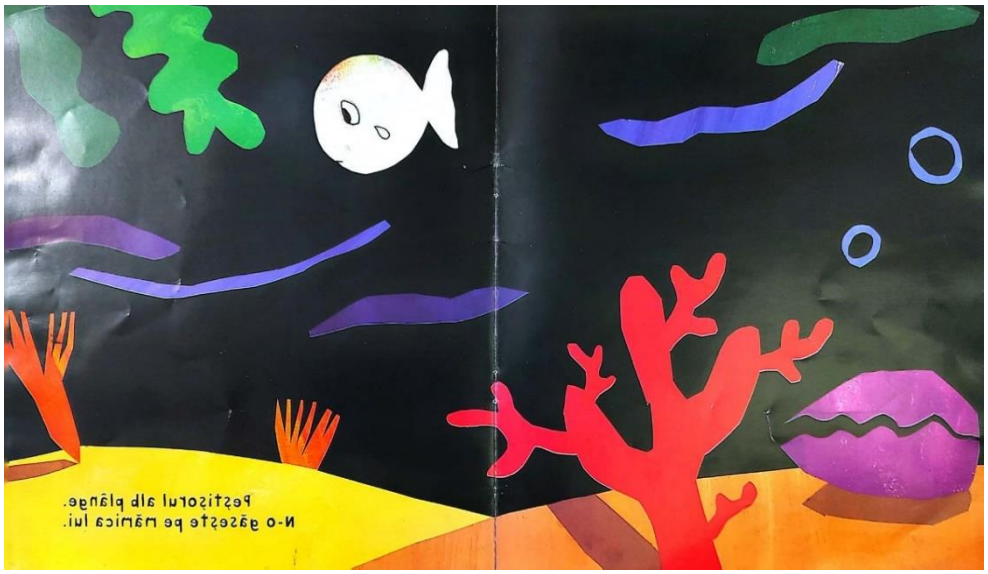
Gimnastica de înviorare

Dacă vreau să fiu voinic
Fac gimnastică de mic:
Merg în pas alergător,
Apoi sar într-un picior...
Ma opresc, respir ușor,
Întind brațele și zbor!
Toată lumea e a mea,
Când m-așez jos pe podea

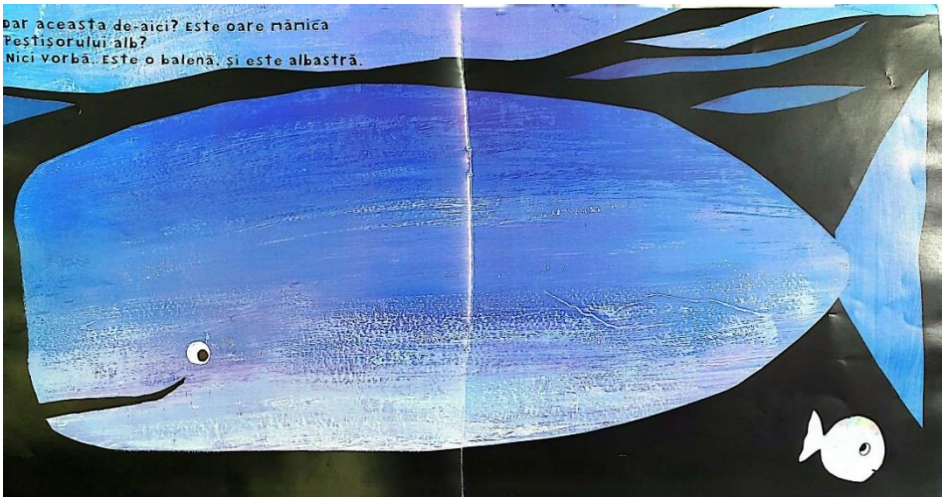
ANEXA 3

Guido van Genechten
Peștișorul alb
UE junior
UNIVERS ENCICLOPEDIC

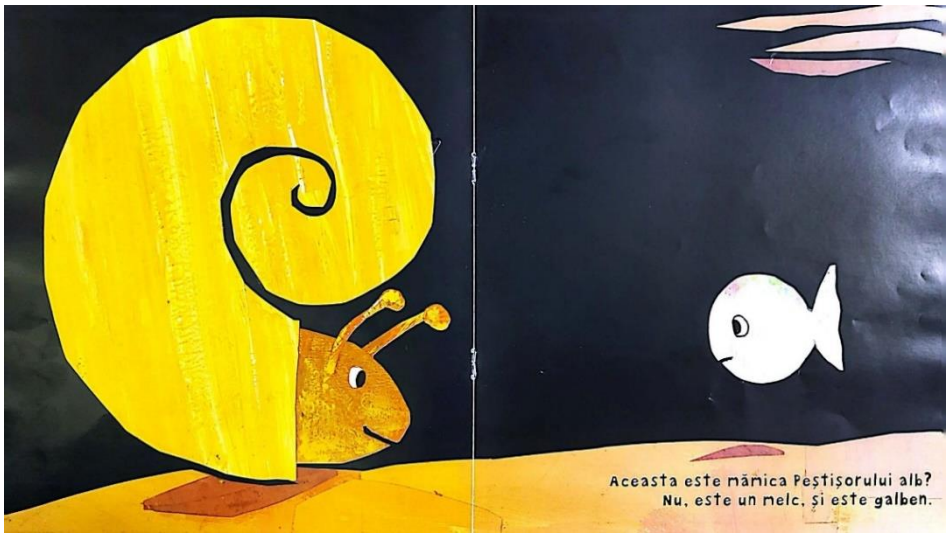

Aceasta este mămica Peștișorului alb?
Nu, este un crab. Și este roșu.

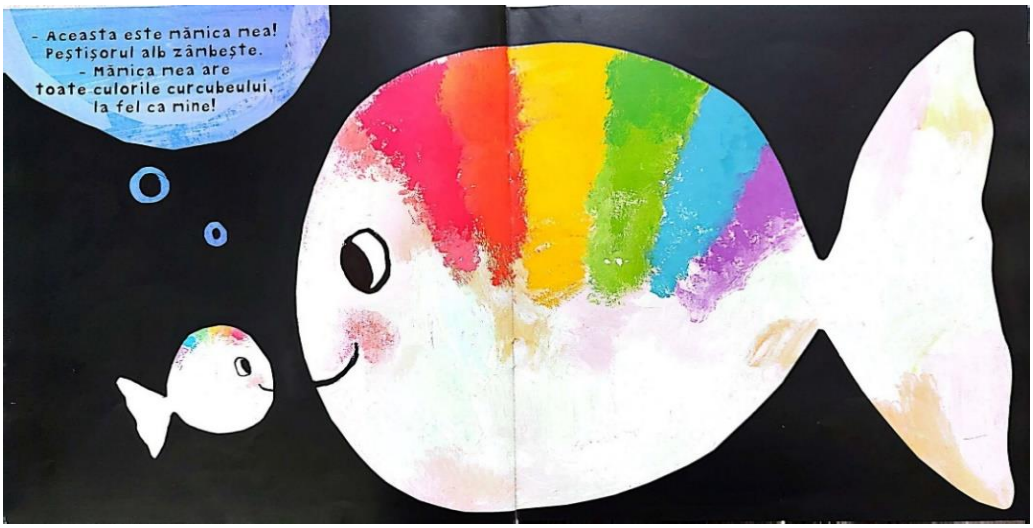

Peștișorul alb plânge.
N-o găsește pe mămica lui.

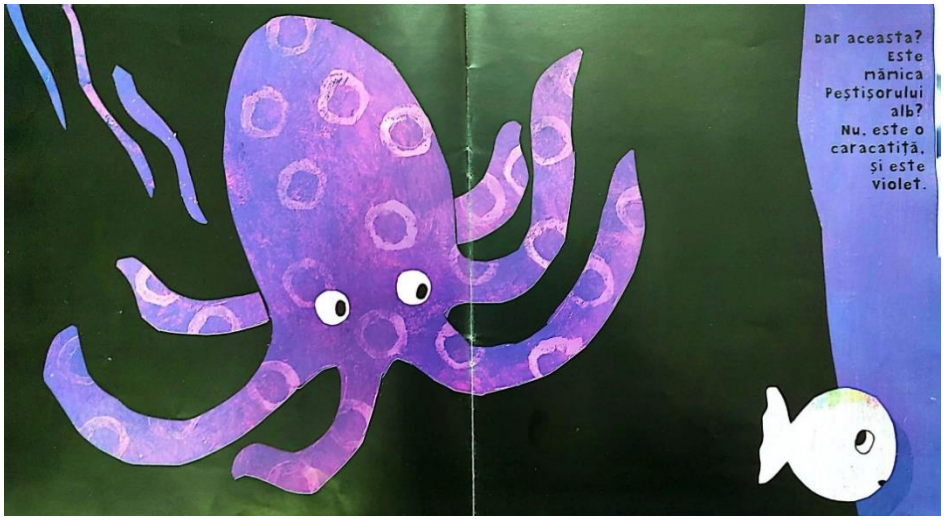

Dar aceasta?
Nu este cumva mămica Peștișorului alb?
Nu, nici ea nu este.
Este o broască țestoasă. Și este verde.

Dar aceasta de-aici? Este oare mănica
Peștișorului alb?
Nici vorbă. Este o balenă, și este albastră.

Aceasta este mănica Peștișorului alb?
Nu, este o stea de mare, și este portocalie.

Aceasta este mănica Peștișorului alb?
Nu, este un melc, și este galben.

- Aceasta este mămica mea!
Peștișorul alb zâmbește.
- Mămica mea are
toate culorile curcubeului,
la fel ca mine!

Dar aceasta?
Este
mămica
Peștișorului
alb?
Nu, este o
caracatiță,
și este
violet.

PPROIECT DE ACTIVITATE

Prof. înv. preşc.: Pop Cosmina / Coroiu Alina
G.P.P. Voinicelul, Satu Mare

GRUPA: Grupa mică B
TEMA ANUALĂ DE STUDIU: "Cu ce și cum exprimăm ceea ce simtim?"
TEMA SĂPTĂMÂNALĂ : "Ghiocei şi mărţişoare să-mpărţim la fiecare!"
TEMA ACTIVITĂȚII : „Buchete de ghiocei''
DOMENIUL EXPERIENȚIAL : Domeniul Știință
CATEGORIA DE ACTIVITATE : Activitate matematică
TIPUL ACTIVITĂȚII : Fixarea și consolidarea cunoștințelor
MIJLOC DE REALIZARE : Joc didactic
DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII :
E2 Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat,
COMPORTAMENTE VIZATE:
E2.1. Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și cu numerația.
E2.4. Efectuează operații de seriere, grupare, clasificare, măsurare a obiectelor.
SCOPUL ACTIVITĂȚII :
-Fixarea și consolidarea cunoștințelor referitoare la numerația în limitele 1-3;
-Utilizarea unui limbaj matematic adecvat .
OBIECTIVE OPERAȚIONALE :
Cognitive :

- Să formeze mulțimi de obiecte cu un număr dat;
- Să numere corect în limitele 1-3, recunoscând cifrele corespunzătoare;
- Să raporteze numărul la cantitate și cantitatea la număr ;
- Să verbalizeze acțiunile întreprinse și constatările efectuate, utilizând un limbaj adecvat ;

Afective :

- ❖ să participe activ, cu interes la desfășurarea activității;
- ❖ să exprime trăiri afective proprii specifice activității;

Psihomotorii :

- ☺ să adopte o poziție corectă pe tot parcursul activității;
- ☺ să mânuiască cu grijă materialul didactic.

SARCINA DIDACTICĂ :

- Să recunoască și să denumească cifrele în limitele 1-3 ;
- Să formeze mulțimi ținând cont de numărul atașat pe tabla magnetică ;
- Să realizeze corespondența număr-cantitate.

REGULILE JOCULUI :

1. Copiii numiți cu ajutorul baghetei magice vor rezolva sarcinile în funcție de cerința din plic ;

2. Trebuie să răspundă numai la solicitare ;
3. Copiii se vor transforma în ajutoarele Zânei Primăvara și vor trebui să recunoască cifrele prezentate, să lucreze corespunzător ;
4. Să respecte sarcinile jocului.

ELEMENTE DE JOC : Surpriza, aplauze, închiderea și deschiderea ochilor.

STRATEGIA DIDACTICĂ :

a) **Metode și procedee :** Conversația, expunerea, explicația, demonstrația, observația, exercițiul, jocul, conversația euristică, problematizarea ;
b) **Resurse materiale :** Scrisoare, coșuleț cu sarcini, bagheta magică, jetoane cu ghiocei, siluete, cifre 1-3, recompense ;
c) **Forme de organizare :** Frontal, individual.

DURATA : 15 minute

EFECTIVUL GRUPEI : 23 copii

LOCUL DE DESFĂȘURARE : Sala de grupă

BIBLIOGRAFIE :

- Cârjan F., „Didactica matematicii”, Ed. Paralela 45, Pitești, 2002;
- Dinuța N., „Metodica activităților matematice în grădiniță”, Ed. Universității, Pitești, 2007;
- Păduraru V., „Activitățile matematice în învățământul preșcolar”, Ed. Polirom, Iași, 1999;
- Antonovici, Ştefania, Jalbă, Cornelia, Nicu, Gabriela „Jocuri didactice pentru activităţile matematice din grădiniţă – culegere”, Editura Aramis. Bucureşti, 2005,
- Beraru, Georgeta, Neagu, Mihaela „Activităţi matematice în grădiniţă”, Editura Polirom, Iaşi, 1997.

WEBOGRAFIE:

- www.didactic.ro
- www.twinkl.ro
- www.google.com

I. ORGANIZAREA ACTIVITĂŢII

Creez condiții necesare pentru o bună desfășurare a activității:

- aerisirea sălii de grupă;
- aranjarea mobilierului;
- pregătirea materialelor didactice necesare activității de „Matematică”.

II. DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII

Eveniment didactic	Conținut științific	Strategii didactice			Evaluare
		Metode și procedee	Mijloace didactice	Forme de organizare	
1.Moment organizatoric	Se asigură condițiile optime desfășurării activității: aerisirea sălii de grupă; aranjarea mobilierului; aranjarea materialului didactic necesar desfășurării activității.				
2.Captarea atenției	Introducerea în joc, sub formă de surpriză, prin intermediul unei scrisori de la Zâna Primăvară: ,, Dragi copii din grupa mică, Sunt Zâna Primăvară și mă bucur să vă cunosc! Am aflat cu bucurie de la doamna educatoare că sunteți politicoși, tare isteți și cuminți, că ați învățat cifrele de la 1-3 foarte bine și că le recunoașteți. De aceea, v-am trimis câteva materiale frumoase cu care voi o să mă ajutați să desfășurăm jocul de astăzi. Vă rog să nu uitați de regulile grupei: să vorbiți cu voce de interior, să îi ajutăm pe cei care au nevoie, să-i ascultăm pe cei care vorbesc! Vă doresc spor la lucru și să vă bucurați de această zi! ’’	Conversația Povestirea	Scrisoare	Frontal	Observarea comportamentului copiilor
3. Reactualizarea cunoștințelor	Se vor adresa câteva întrebări referitoare la cifrele pe care copiii	Conversația			Analiza răspunsurilor copiilor

anterioare	le-au învățat, dar și la aspecte ale primăverii. „Ce cifre cunoșteti? ’’ „În ce anotimp suntem? Dați exemplu de o floare care înflorește primăvara.’’				
4. Anunțarea temei și a obiectivelor	Se anunţă tema activităţii : „Buchete de ghiocei’’ - joc didactic. Vom forma mulțimi de ghiocei, buchetele, după un număr dat și vom număra corect până la 3.	Conversația Expunerea		Frontal	Observarea comportamentului copiilor
5. Dirijarea învățării	<u>1.Explicarea regulilor și demonstrarea jocului :</u> Se vor anunța regulile și sarcinile jocului: recunoașterea și denumirea cifrelor în limitele 1-3, formarea de mulțimi cu ajutorul numerelor de pe tabla magnetică; realizarea corespondenței număr-cantitate. La deschiderea fiecărui plic, se va citi sarcina didactică și vor fi scoase materiale cu care copiii vor lucra. Întrucât fiecare sarcină va fi introdusă printr-o scrisoare surpriză, fiecare dintre cele trei sarcini va fi explicată pe parcursul desfășurării jocului. Cu ajutorul unei baghete magice va fi numit un copil care va	Expunerea Conversația Explicația	Bagheta magică	Frontal Individual	Observarea sistematică a comportamentului copiilor Observarea sistematică a comportamentului copiilor

	rezolva sarcina didactică. Pentru a demonstra jocul, voi scoate din coșuleț prima sarcină și o voi rezolva. <u>2.Desfășurarea jocului de probă:</u> Voi alege un copil cu ajutorul baghetei magice și va rezolva sarcina următoare din coșuleț: formarea unei mulțimi, ținând cont de cifra de pe tabla magnetică. <u>3.Desfășurarea jocului propriu-zis:</u> Copiii o vor ajuta pe Zâna Primăvară să rezolve sarcinile didactice aflate în plicuri: <u>Sarcina nr. 1</u>- „Recunoaște și denumește cifrele prezentate.„ <u>Sarcina nr. 2</u>- „Formează mulțimi de ghiocei (buchete), ținând cont de cifra de pe tabla magnetică.„ Copiii solicitați vor veni pe rând pentru a rezolva sarcina didactică.	Demonstrația Observația Jocul Exercițiul Conversația	Jetoane cu ghiocei Siluete cifre 1-3 Jetoane cu ghiocei Siluete cifre 1-3 Jetoane cu ghiocei		Observarea sistematică a comportamentului copiilor Observarea capacității de a recunoaște cifrele prezentate Observarea capacității de a forma mulțimi Observarea capacității de verbalizare a acţiunilor efectuate prin folosirea unui limbaj matematic adecvat

		Jocul Exercițiul			
6. Obținerea performanței și asigurarea transferului	Sarcina nr.3- „Realizează corespondența număr-cantitate cu ajutorul săgeților.„ Copiii vor veni pe rând să realizeze corespondența de la cifre, la buchetele de ghiocei.	Conversația Exercițiul Jocul	Plicuri cu sarcini Jetoane cu ghiocei cifre; Săgeți	Individual	Analiza răspunsurilor copiilor
7. Asigurarea conexiunii inverse(a feedback-ului) și evaluarea performanței	4. Complicarea jocului: Copiii închid ochii, iar educatoarea va modifica mulțimile de pe tabla magnetică. Copiii trebuie să depisteze ce a fost schimbat.	Conversația Problematizarea Exercițiul		Individual	Analiza răspunsurilor copiilor
8. Retenția/ Încheierea activității	Se fac aprecieri generale privind modul de participare la activitate - răspunsurile și activitatea copiilor. Copiii vor fi recompensați pentru buna desfășurare a activității.	Conversația euristică	Recompense	Frontal	Aprecieri verbale

PROIECT DE ACTIVITATEA INTEGRATĂ

Prof. înv. primar și preșcolar Mihăeș Ioana Loredana
Școala Gimnazială ”Alexandru Odobescu” Chiajna

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: CÂND, CUM ȘI DE CE SE ÎNTÂMPLĂ?
TEMA SĂPTĂMÂNII: POVEȘTI LA GURA SOBEI
TEMA ZILEI: CĂSUȚA DIN OALĂ

PROF. ÎNV. PREȘC. MIHĂEȘ IOANA LOREDANA

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT:
PROPUNĂTOR: Mihăeș Ioana Loredana
NIVEL I: Grupa mijlocie
TEMA ANUALĂ DE STUDIU: ”CUM ESTE, A FOST ȘI VA FI AICI, PE PĂMÂNT?”
TEMA SĂPTĂMÂNII:” Povești la gura sobei”
TEMA ACTIVITĂȚII:“ Căsuța din oală”
FORMA DE REALIZARE: activitate integrată pe o zi ADP+ ALA1+ ADE(DLC + DOS2) + ALA2
TIPUL ACTIVITĂȚII: activitate mixtă
DATA:

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII DIDACTICE:
ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ (ADP):
Întâlnirea de dimineață:” În lumea poveștilor?”
Rutine:” Personaje ordonate”(deprinderea de a fi ordonat)
Momentul de mișcare:” Plimbare prin pădure”-exerciții de înviorare, forme de mers

Tranziții:
- ”Unu, doi, unu, doi/ Mergeți toți la fel ca noi”(forme de mers)
- ”Dacă vesel se trăiește bate așa!”(joc cu text și cânt)
- ”Sus mâinile, batem palmele”

ACTIVITĂȚI LIBER-ALESE (ALA1):
- **Artă:** ”Căsuța magică”- semne grafice, lipire semințe
- **Știință:**” Personaje asortate”- fișă de lucru
- **Joc de masă:**” Personaje din povești”- puzzle

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERENȚIALE(ADE):
Activitate integrată : "Căsuța din oală"
DLC(educarea limbajului)- Povestirea educatoarei + **DOS2**(activitate practică)- lipire- îmbinare

JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI DIDACTICE LIBER ALESE(ALA2):
- "Ascultă și mișcă-te"- joc de mișcare
- „Iepurașii somnoroși"- joc liniștitor

SCOPUL ACTIVITĂȚII:
Dezvoltarea capacității de a audiere și de exprimare orală, de înţelegere şi utilizare corectă a semnificaţiilor structurilor verbale orale, prin îmbogățirea și activizarea vocabularului, precum și stimularea expresivităţii şi a creativităţii prin formarea unor deprinderi de lucru specifice activității practice, pentru realizarea unei compoziții artistice care redă conținutul studiat.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:
Pe parcursul și la sfârșitul activității, copiii grupei mijlocii vor fi capabili:
- să numească personajele din poveste(şoarece, broască, iepure, vulpe, lup, urs), făcând apel la imaginile prezentate anterior de către educatoare; obiectivul se consideră realizat dacă majoritatea copiilor recunosc cel puțin trei dintre cele șase personaje din poveste.
- să redea în succesiune logică momentele principale ale povestirii, pe baza cunoștințelor dobândite în timpul activității; obiectivul se consideră realizat dacă preșcolarii redau cel puțin jumătate din momentele povestirii în succesiune logică.
- să lipească corespunzător siluetele animalelor pe suportul de lucru în ordinea sosirii animalelor la căsuța din poveste; obiectivul se consideră realizat dacă preșcolarul lipește cel puțin trei dintre cele șase personaje în ordinea corespunzătoare.
- să formuleze întrebări referitoare la conținutul și morala poveștii; obiectivul se consideră realizat dacă preșcolarii formulează cel puțin o întrebare

STRATEGII DIDACTICE:
Metode si procedee: povestirea educatoarei(șorțul povestitor), conversația, explicația, demonstrația, jocul, piramida, explozia stelară, turul galeriei
Mijloace didactice: calendarul naturii, șorțul povestitor, planșe pentru explozia stelară, mascotă de pluș iepure, hârtie colorată cartonată, lipici, puzzle, semințe, fișe de lucru, creioane colorate, tablă, magneți, laptop, boxă
Forma de organizare: frontal, în grupuri și individual
DURATA: o zi
LOCUL DE DESFĂȘURARE: sala de grupă

BIBLIOGRAFIE:
Preda, Viorica(coord.) – Metodica activităţilor instructiv-educative în grădiniţa de copii, Ed. Sitech, Craiova, 2010

Toma, G., Ristoiu, M., Nicolae, I., Anghel, M., Petre, D. - Suport pentru aplicarea noului curriculum pentru învăţământul preşcolar.
Nivel 3-5 ani, Ed. Delta Cart Educaţional, Piteşti, 2010
xxx – Curriculum pentru educaţia timpurie a copiilor de la 3 la 6/7 ani, 2019

SCENARIUL ACTIVITĂȚII

Activitatea debutează cu **momentul organizatoric** în care se asigură condițiile necesare unei bune desfășurări a activității – aerisirea sălii de grupă, pregătirea materialului didactic și aranjarea mobilierului, asigurarea unui climat educațional favorabil, în concordanță cu tema zilei.

Întâlnirea de dimneață se realizează cu ajutorul unui prieten drag al copiilor și anume Iepurașul de pluș. Copiii așezați în semicerc, pe scăunele, realizează **salutul** prin tehnica comunicării rotative. Iepurașul va fi dat din mână în mână însoțit de salutul de dimineață, începând de la educatoare și fiind continuat de toți copiii grupei.

În continuare are loc **prezența** și **calendarul naturii.**
Educatoare înseamnează în catalog copii prezenți și cei absenți iar mai apoi invită copiii să completeze împreună **calendarul naturii.**
Se precizează zilele săptămânii, ziua curentă, ziua care a fost ieri și cea care va fi mâine.
Se lucrează calendarul naturii- întrebări pe care educatoarea le adresează copiilor:
"- Cum este vremea afară?/ În ce anotimp suntem? Cum ne dăm seama că este iarnă?/ Ce fenomene specifice anotimpului cunoșteți?/ Care este îmbrăcămintea potrivită pentru astăzi?/ Vouă vă place anotimpul iarna?/ În ce an suntem?"

Împărtășirea cu ceilați
Se realizează cu ajutorul întrebărilor care vizează starea emoțională a copiilor.
"Dragii mei, cum vă simțiți astăzi?"
Copiii sunt rugați să exprime starea lor emoțională, să o identifice și să o motiveze.

Momentul de mișcare
Copiii așezați în semicerc, în picioare fac gimnastica de înviorare, dirijați de educatoare:" Plimbare prin pădure".
Copiii vor executa diferite forme de mers ca și când ar merge pe o cărare, prin pădure.

Captarea atenției
Se realizează cu ajutorul șorțului care se va folosi mai apoi la activitatea de povestire.
Șorțul este scos de educatoare și arătat copiilor. Șorțul are pe el o ilustrație cu pădurea.
Momentul de surpiză este când educatoarea le dezvăluie copiilor că vor vorbi despre acestă pădure și provocările pe care ea le va aduce astăzi.
"Haideți să descoperim ce surprize ne aduce pădurea astăzi!"

Reactualizarea cunoștințelor
Se realizează reactualizarea cunoștințelor legate de poveștile anterior studiate și de animalele care trăiesc în pădure, cu ajutorul metodei ”Piramida”.
Pentru aceasta, educatoarea va avea pregătite imagini sub formă de dreptunghiuri cu răspunsurile la cele 3 întrebări ale exercițiului.
Piramida se va construi la tablă, după îndrumări verbale formulate:
1. Denumește 3 animale care trăiesc în pădure.(baza piramidei)
2. Spune care sunt animalele sălbatice din povestea ”Ursul păcălit de vulpe”.(al doilea rând al piramidei)
3. Denumește animalul care a vorbit cu Scufița Roșie în pădure.(vârful piramidei)
Copiii vor răspunde la întrebări și vor fi invitați în față pentru a căuta cartonașul cu răspunsul dat și pentru a-l așeza pe tablă, pentru a construi piramida.
Se anunță **tema și obiectivele zilei:**
”Dragii mei, pădurea ne invită să descoperim o poveste despre prietenie care s-a întâmplat exact în această pădure!
Vom afla astăzi lucruri inedite despre animalele care trăiesc în pădure, ne vom juca și vom învăța multe lucruri noi și interesante! Sunteți pregătiți? Să începem!”
Se realizează trecerea către activitățile liber alese folosind **tranziția** ”Unu, doi, unu, doi/ Mergeți toți la fel ca noi”(forme de mers)

Acrivități libere alese
Celor mici le sunt prezentate centrele de interes pregătite și sunt invitați să aleagă la ce centru își doresc să lucreze cu mențiunea că pe parcursul zilei/ săptămânii toți copii pot participa la toate centrele de interes la care își doresc.
Artă:” Căsuța magică”- semne grafice, lipire semințe
Copiii vor așeza semințele (de floarea soarelui, dovleac, boabe de fasole) după cum arată semnele grafice de pe cartonasele special pregătite.
Știință:” Personaje asortate”- fișă de lucru
Pe măsuțe sunt așezate fișe de lucru și creioane colorate. Fișele au ca sarcină de lucru identificarea personajelor din imagini care sunt la fel și trasarea unei linii între acestea, pentru a le uni.(formare de perechi de același fel)
Joc de masă:” Personaje din povești”- puzzle
La acest centru copiii vor rezolva puzzle-urile care ilustrează diferite personaje/ secvențe din poveștile studiate. Puzzle- urile sunt de diferite dificultăți, unele cu 2, 3, 4 și 5 piese.
După finalizarea lucrului la centrele de interes copiii sunt invitați să povestească cum s-au descurcat. Lucrările copiilor de la centre sunt așezate pe panou/ tablă.
Se fac aprecieri verbale asupra modului în care copiii au realizat sarcinile de la centrele de interes.
Rutină: ” Să mâncăm sănătos!”(deprinderea de a adopta un stil de viață sănătos, consumând fructe și legume)
Se servește gustarea(fructul).

Tranziție:
”Unu, doi, unu, doi/ Mergeți toți la fel ca noi”(forme de mers)

Prin această tranziție se realizează trecerea către **activitatea de educarea limbajului.**

”Căsuța din oală”- povestire basm popular

Copiii se vor așeza pe scăunele, în semicerc.

Captarea atenției se va realiza cu ajutorul șorțului povestitor.

Educatoarea va utiliza șorțul povestitor și va începe cu **expunerea poveștii** cât mai sugestiv, respectând: intonaţia, pauzele, ritmul vorbirii, modificările vocii în funcţie de personajul care vorbeşte sau situaţia prezentată, în succesiunea logică a faptelor. Explicarea cuvintelor noi(necunoscute de copii) se va realiza în context, folosind sinonime și expresii echivalente cunoscute, fără a întrerupe firul poveștii. În expunerea poveștii se va respecta următorul plan de idei:

1. Şoricelul găseşte oala şi îşi face casă în ea.
2. Broscuţa îl roagă pe şoricel să o primească şi pe ea în căsuţa din oală.
3. Iepuraşul se alătură şi el celor doi în căsuţă.
4. Vulpea doreşte să locuiască şi ea lângă celelalte animale în oală.
5. Deşi animalele erau înghesuite, lupul este primit şi el în căsuţă.
6. Din neatenţie, ursul se aşează pe oală şi o sparge, alungând animalele din căsuţă.

După finalizarea povestirii utilizând **șorțul povestitor** se desprinde **mesajul povestirii** și anume: animalele au fost bune unnele cu altele și deși era puțin loc în oală, acestea au împărțit-o până când, din greșeală Ursul a dărâmat căsuța.

Mai apoi se realizează **fixarea conținutului poveștii** cu ajutorul metodei explozia stelară.

Această etapă se realizează cu ajutorul metodei explozia stelară.

” Dragi copii, haideți să vedem ce am reținut din această poveste frumoasă, în care animalele din pădure s-au împrietenit!”

Astfel, se va va fixa conținutul poveștii pe fragmente, prin formularea de întrebări specifice exploziei stelare. Copiii se vor grupa în 5 echipe(utilizând bilețele colorate) iar fiecare echipă va alege câte o steluță(întrebare). Fiecare grup se așează în locul stabilit de educatoare și cooperează în elaborarea întrebărilor, încadrându-se în timp. Educatoarea ajută fiecare grup în parte în înțelegerea sarcinii de lucru iar mai apoi fiecare grup este rugat să exprime întrebările formulate iar colegii din grupele celelalte sunt rugați să răspundă.

Întrebări pentru explozia stelară:

UNDE?

- Unde se afla oala?
- Unde erau animalele când ursul s-a așezat pe oală?
- Unde a avut loc acțiunea din poveste?

CE?

- Ce insecte veniseră după mâncare?
- Ce titlu are povestea pe care am ascultat-o astăzi?

CÂND?

- Când s-a spart oala?
- Când a ajuns ursul la căsuța din oală?

DE CE?

- De ce s-a spart oala?

- De ce s-a așezat ursul pe oală?
CINE?
- Cine a ajuns primul la oală?
- Cine a spart oala?
- Cine a intrat ultimul în oală?
- Cine este personajul care are blana maro?
Pentru a face trecerea către **activitatea practică** cei mici vor face **tranziția** ”Dacă vesel se trăiește bate așa!”(joc cu text și cânt).

Obținerea performanței: DOS2- ”Căsuța din oală”(lipire, îmbinare)

Copii sunt așezați la mese, orientați cu fața către educatoare.
Se anunță **tema activității:**
”Dragii mei, acum o să ne amintim povestea și vom reface firul povestirii acesteia realizând o lucrare în care vom așeza în căsuța din oală personajele, în ordine sosirii lor la căsuță.””

Prezentarea și analizarea modelului

Educatoarea prezintă planșa model cu animalele lipite în ordinea sosirii la căsuță. Copiii vor fi întrebați ce conține planșa model.
Se **realizează intuirea materialului didactic** pe care îl vor folosi.
”Copii, ce puteți observa pe mesele din fața voastră? Ce aveți pe mese? Ce se află în coșulețe?”

Explicarea și demonstrarea modului de lucru:

”Fiecare dintre voi are pe masă, așa acum ați spus mai devreme, următoarele: o planșă cu oala căsuță, lipici, creioane colorate și siluetele animalelor din poveste: șoarecele, broasca, iepurele, vulpea, lupul și ursul.”
Educatoarea așează pe tablă modelul lucrării.
Educatoarea explică modul de lucru și îl demonstrează:
1. Pentru început fiecare dintre voi va colora oala căsuță utilizând un creion de culoare maro.
2. Din bolul cu personaje se vor alege și lipi siluetele în ordinea în care aceastea au ajuns la oala căsuță.
4. La final lucrările copiilor sunt așezate la panou.
Se vor efectua cu preșcolarii câteva **exerciții pentru încălzirea musculaturii mâinilor:** ploaia, tunetul, cântăm la pian, morișca, închidem și deschidem pumnii.
Educatoarea arată la tablă fiecare pas în parte și se asigură că preșcolarii au înțeles pașii enumerați.

Executarea temei de către copii.

Educatoarea dă semnalul pentru începerea modului de lucru iar mai apoi supraveghează și ajută fiecare copil care întâmpină dificultăți.
La finalul activității se realizează expunerea lucrărilor și turul galeriei. Se apreciază modul de realizare al lucrării practice, corectitudinea colorării oalei și asamblării animalelor în ordinea corectă, menționată în poveste.

Asigurarea feed-back- ului

Educatoarea le comunică celor mici că este mândră de ei, de cum s-au descurcat astăzi, de modul în care au participat la activitate și îi
Încurajează pe copii să își exprime părerea și emoțiile în legătura cu activitatea de astăzi. Copiii răspund la întrebări și își exprimă părerea în
legătura cu activitatea.

Tranziție-” Sus mâinile, batem palmele”

Asigurarea retenției și a transferului

Educatoarea le va adresa câteva întrebări legate de activitatea desfășurată pe parcursul zilei, de exemplu:

„Cum s-a numit povestea de astăzi?”

”Care sunt perosnajele din poveste?”

”Despre ce povești alte povești am discutat azi?”

”Ce am învățat din povestea de astăzi(morala)?”

Se realizează trecerea către ultimele secvențe ale zilei și anume **evaluarea activității copiilor** și **ALA2** cu ajutorul **tranziției:** ”Unu, doi, unu,

doi/ mergeți toți la fel ca noi”(forme de mers).

Evaluarea activității se realizează colectiv: educatoarea face aprecieri asupra participării copiilor la activitate și le mulțumește pentru implicare.

Educatoarea face aprecieri generale și individuale asupra modului în care copiii au răspuns și s-au comportat pe parcursul activității.

Educatoarea apreciază verbal capacitatea preșcolarilor de a realiza sarcinile fiecărui centru și atitudinile/ comportamentele pozitive de pe

parcursul activității și îi invite pe cei mici să se distreze împreună la cele două jocuri distractive și de relaxare. Dacă vremea permite jocurile

liber alese se vor defășura afară, în curtea grădiniței.

“Ascultă și mișcă-te”- Joc de mișcare

Regulile jocului:

Copiii sunt așezați în cerc și vor executa mișcări specifice melodiei pe care o ascultă.

Jocul de probă: Melodia pornește și pentru fiecare parte a acesteia este menționat un anumit tip de mișcare: mers obișnuit, alergat, mergem ca niște căluți, mergem pe vârfuri, în șoaptă și patinăm.

După realizarea jocului de probă copiii vor executa **jocul propriu- zis**: aceștia vor reda mișcările specifice cântecului audiat. Educatoarea urmărește participarea copiilor la joc și va interveni acolo unde este necesar.

”Plimbă iepurașul”- Joc liniștitor

Regulile jocului:

Copiii se întind pe covor, comod, mimând a fi iepurași cuprinși de somn. ”Conducătorul” de joc trece printre ”iepurași”, pășind ușor, vorbind blând, mângâindu-i delicat. Cine se mișcă iese din rol și devine la rândul său ”stăpânul iepurașilor”. Sunt considerați câștigători toți copiii care au stat în rolul de iepuraș somnoros.

Se realizează **jocul de probă** cu ajutorul copiilor și mai apoi **jocul propriu- zis.**

Educatoarea urmărește participarea copiilor la joc și va interveni acolo unde este necesar.

Copiii finalizează jocurile și împreună cu educatoare ”țopăie ca niște iepurași” către baie în vederea pregătirii pentru următoarea etapă a zilei și anume servirea mesei.

DEMERS DIDACTIC – ACTIVITATEA INTEGRATĂ PE O ZI
”Căsuța din oală”

MOMENTUL ORGANIZATORIC

Asigurarea condițiilor optime pentru desfășurarea activității: aerisirea sălii de grupă, aranjarea materialului didactic și a mobilierului.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Nr. Crt.	Secvențele activității	Conținutul instructiv- educative	Strategia didactică			Evaluare
			Metode și procedee didactice	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
1.	**Introducerea în activitate**	Activitatea debutează cu întânirea de grup dintre educatoare și copii prin intermediul **salutului de dimineață**, realizat cu ajutorul tehnicii de comunicare rotative. Se va utiliza un animăluț de pluș:” Iepurilă”. Are loc **întâlnirea de dimineață: prezența, calendarul naturii, activitatea de grup, împărtășirea cu ceilalți și gimnastica de dimineață.**	Conversația Explicația	Iepurașul ”Iepurilă” Calendarul naturii	Frontal	
2.	**Captarea atenției**	Se realizează **captarea atenției** cu ajutorul șorțului care se va folosi mai apoi la activitatea de povestire. Șorțul este scos de educatoare și arătat copiilor. Șorțul are pe el o ilustrație cu pădurea. Momentul de surpiză este când educatoarea le dezvăluie copiilor că vor vorbi despre acestă pădure și provocările	Conversația	Șorțul povestitor	Frontal	

		pe care ea le va aduce astăzi. ”Haideți să descoperim ce surprize ne aduce pădurea astăzi!”				
3.	**Reactualizarea cunoștințelor**	Se realizează reactualizarea cunoștințelor legate de poveștile anterior studiate și de animalele care trăiesc în pădure, cu ajutorul metodei ”Piramida”. Pentru aceasta, educatoarea va avea pregătite imagini sub formă de dreptunghiuri cu răspunsurile la cele 3 întrebări ale exercițiului. Piramida se va construi la tablă, după îndrumări verbale formulate: 1. Denumește 3 animale care trăiesc în pădure.(baza piramidei) 2. Spune care sunt animalele sălbatice din povestea ”Ursul păcălit de vulpe”.(al doilea rând al piramidei) 3. Denumește animalul care a vorbit cu Scufița Roșie în pădure.(vârful piramidei) Copiii vor răspunde la întrebări și vor fi invitați în față pentru a căuta cartonașul cu răspunsul lor și pentru a-l așeza pe tablă, pentru a construi piramida.	Metoda ”Piramida” Conversația Explicația	Jetoane în formă dreptunghiulară cu răspunsurile întrebărilor Magneți Tablă	Frontal	Analiza răspunsurilor copiilor
4.	**Anunțarea temei și precizarea obiectivelor**	Se anunță **tema și obiectivele zilei:** ”Dragii mei, pădurea ne invită să descoperim o poveste despre prietenie care s-a întâmplat exact în această pădure! Vom afla astăzi lucruri inedite despre animalele care trăiesc în pădure, ne vom juca și vom învăța multe lucruri noi și interesante! Sunteți pregătiți? Să	Conversația	Șorțul	Frontal	

		începem!" Se realizează tranziția către centrele d einteres cu ajutorul tranziției" Unu, doi/ Unu, doi/ Mergeți toți la fel ca noi!"				
5.	**Dirijarea învățării**	Activitatea la centre este anunțată de către educatoare iar copiii își aleg centrele la care vor să lucreze. **Artă:**" Căsuța magică"- semne grafice, lipire semințe Copiii vor așeza semințele (de floarea soarelui, dovleac, boabe de fasole) după cum arată semnele grafice de pe cartonasele special pregătite. **Știință:**" Personaje asortate"- fișă de lucru Pe măsuțe sunt așezate fișe de lucru și creioane colorate. Fișele au ca sarcină de lucru identificarea personajelor din imagini care sunt la fel și trasarea unei linii între acestea, pentru a le uni.(formare de perechi de același fel) **Joc de masă**:" Personaje din povești"- puzzle La acest centru copiii vor rezolva puzzle-urile care ilustrează diferite personaje/ secvențe din poveștile studiate. Puzzle-urile sunt de diferite dificultăți, unele cu 2, 3, 4 și 5 piese. După finalizarea lucrului la centrele de interes copiii sunt invitați să povestească cum s-au descurcat. Lucrările copiilor de la centre sunt așezate pe panou/ tablă. Se fac aprecieri verbale asupra modului în	Conversația Explicația Explicația	Cartonașe cu semne grafice Lipici Semințe Bețișoare pentru lipici Fișe de lucru Puzzle-uri cu animale care trăiesc în pădure Șorțul	Frontal În grupuri Individual	Se fac aprecieri verbale asupra modului în care copiii au realizat sarcinile de la centrele de interes.

		care copiii au realizat sarcinile de la centrele de interes. În continuare copiii vor servi fructul. La revenirea acestora în clasă, prin **tranziția** ”Unu, doi, unu, doi/ Mergeți toți la fel ca noi”(forme de mers) se face trecerea către activitatea de educarea limbajului și anume povestirea. Copiii se vor așeza pe scăunele, în semicerc. Educatoarea va utiliza șorțul povestitor și va începe cu **expunerea poveștii** cât mai sugestiv, respectând: intonaţia, pauzele, ritmul vorbirii, modificările vocii în funcţie de personajul care vorbeşte sau situaţia prezentată, în succesiunea logică a faptelor. Explicarea cuvintelor noi(necunoscute de copii) se va realiza în context, folosind sinonime și expresii echivalente cunoscute, fără a întrerupe firul poveștii. În expunerea poveștii se va respecta următorul plan de idei: 1. Şoricelul găseşte oala şi îşi face casă în ea. 2. Broscuţa îl roagă pe şoricel să o primească şi pe ea în căsuţa din oală. 3. Iepuraşul se alătură şi el celor doi în căsuţă. 4. Vulpea doreşte să locuiască şi ea lângă celelalte animale în oală. 5. Deşi animalele erau înghesuite, lupul este primit şi el în căsuţă.	Conversația Povestirea educatoarei	povestitor Șorțul povestitor	Frontal Frontal	Se urmărește nivelul de implicare al preșcolarilor și capacitatea de a fi atenți la conținutul prezentat.

		6. Din neatenţie, ursul se aşează pe oală şi o sparge, alungând animalele din căsuţă. După finalizarea povestirii utilizând **șorțul povestitor** se desprinde **mesajul povestirii** și anume: animalele au fost bune unele cu altele și desi era puțin loc în oală, acestea au împărțit-o până când, din greșeală Ursul a dărâmat căsuța. Mai apoi se realizează **fixarea conținutului poveștii** cu ajutorul metodei explozia stelară. Această etapă se realizează cu ajutorul metodei explozia stelară. ” Dragi copii, haideți să vedem ce am reținut din această poveste frumoasă, în care animalele din pădure s-au împrietenit!” Astfel, se va va fixa conținutul poveștii pe fragmente, prin formularea de întrebări specifice exploziei stelare. Copiii se vor grupa în 5 echipe(utilizând bilețele colorate) iar fiecare echipă va alege câte o steluță(întrebare). Fiecare grup se așează în locul stabilit de educatoare și cooperează în elaborarea întrebărilor, încadrându-se în timp. Educatoarea ajută fiecare grup în parte în înțelegerea sarcinii de lucru iar mai apoi fiecare grup este rugat să exprime întrebările formulate iar colegii din grupele celelalte sunt rugați să răspundă. Educatoarea felicită copiii pentru lucrul în	Conversația Explicația Explozia stelară	Decupaje cu stelele pe care sunt scrise întrebările specific metodei stelare Bilețele colorate	Frontal În grupuri	Se urmărește implicarea preșcolarilor în activitatea de grup și formularea întrebărilor.

		echipă și implicare.				
6.	**Obținerea performanței**	Pentru a face trecerea către activitatea practică cei mici vor face **tranziția** ”Dacă vesel se trăiește bate așa!”(joc cu text și cânt). Copii sunt așezați la mese, orientați cu fața către educatoare. Se anunță **tema activității:** ”Dragii mei, acum o să ne amintim povestea și vom reface firul povestirii acesteia realizând o lucrare în care vom așeza în căsuța din oală personajele, în ordine sosirii lor la căsuță.” **Prezentarea și analizarea modelului** Educatoarea prezintă planșa model cu animalele lipite în ordinea sosirii la căsuță. Copiii vor fi întrebați ce conține planșa model. Se **realizează intuirea materialului didactic** pe care îl vor folosi. ”Copii, ce puteți observa pe mesele din fața voastră? Ce aveți pe mese? Ce se află în coșulețe?” **Explicarea și demonstrarea modului de lucru:** ”Fiecare dintre voi are pe masă, așa acum ați spus mai devreme, următoarele: o planșă cu oala căsuță, lipici, creioane colorate și siluetele animalelor din poveste: șoarecele, broasca, iepurele, vulpea, lupul și ursul.” Educatoarea așează pe tablă modelul	Conversația Explicația Demonstrația	Planșe A4 cu imaginea oalei din poveste Siluete cu personajele din poveste Lipici Creioane colorate	Frontal	Se urmărește corectitudinea utilizării tehnicii de lucru și a lipirii personajelor din poveste în ordinea corespunzătoare

		lucrării. Educatoarea explică modul de lucru și îl demonstrează: 1. Pentru început fiecare dintre voi va colora oala căsuță utilizând un creion de culoare maro. 2. Din bolul cu personaje se vor alege și lipi siluetele în ordinea în care aceastea au ajuns la oala căsuță. 4. La final lucrările copiilor sunt așezate la panou. Se vor efectua cu preșcolarii câteva **exerciții pentru încălzirea musculaturii mâinilor:** ploaia, tunetul, cântăm la pian, morisca, închidem și deschidem pumnii. Educatoarea arată la tablă fiecare pas în parte și se asigură că preșcolarii au înțeles pașii enumerați. **Executarea temei de către copii.** Educatoarea dă semnalul pentru începerea modului de lucru iar mai apoi supraveghează și ajută fiecare copil care întâmpină dificultăți. La finalul activității se realizează expunerea lucrărilor și turul galeriei. Se apreciază modul de realizare al lucrării practice, corectitudinea colorării oalei și asamblării animalelor în ordinea corectă, menționată în poveste.	Explicația Conversația Turul galeriei		Frontal Frontal Individual Frontal	
7.	**Asigurarea feed-back-ului**	Educatoarea le comunică celor mici că este mândră de ei, de cum s-au descurcat astăzi, de modul în care au participat la	Conversația		Frontal	

		activitate și îi încurajează pe copii să își exprime părerea și emoțiile în legătura cu activitatea de astăzi. Copiii răspund la întrebări și își exprimă părerea în legătura cu activitatea. **Tranziție-**” Sus mâinile, batem palmele”				
8.	**Asigurarea retenției și a transferului**	Educatoarea le va adresa câteva întrebări legate de activitatea desfășurată pe parcursul zilei, de exemplu: „Cum s-a numit povestea de astăzi?” ”Care sunt perosnajele din poveste?” ”Despre ce povești alte povești am discutat azi?” ”Ce am învățat din povestea de astăzi(morala)?”	Explicația		Frontal	Se analizează răspunsurile preșcolarilor la întrebările adresate.
9.	**Evaluarea activității**	Educatoarea face aprecieri generale și individuale asupra modului în care copiii au răspuns și s-au comportat pe parcursul activității. Educatoarea apreciază verbal capacitatea preșcolarilor de a realiza sarcinile fiecărui centru și atitudinile/ comportamentele pozitive de pe parcursul activității. Se realizează trecerea către **ALA2** cu ajutorul **tranziției:** ”Unu, doi, unu, doi/ mergeți toți la fel ca noi”(forme de mers).	Conversația			
10	**Încheierea activității**	Activitatea se încheie cu cele doua jocuri de la ALA2. **“Ascultă și mișcă-te”- Joc de mișcare** **Regulile jocului:**	Conversația Explicația Jocul	Laptop	Frontal	

		Copiii sunt așezați în cerc și vor executa mișcări specifice melodiei pe care o ascultă. **Jocul de probă:** Melodia pornește și pentru fiecare parte a acesteia este menționat un anumit tip de mișcare: mers obișnuit, alergat, mergem ca niște căluți, mergem pe vârfuri, în șoaptă și patinăm. După realizarea jocului de probă copiii vor executa **jocul propriu- zis**: aceștia vor reda mișcările specifice cântecului audiat. Educatoarea urmărește participarea copiilor la joc și va interveni acolo unde este necesar. **”Iepurașii somnoroși”- joc liniștitor** **Regulile jocului:** Copiii se întind pe covor, comod, mimând a fi iepurași cuprinși de somn. ”Conducătorul” de joc trece printer ”iepurași”, pășind ușor, vorbind blând, mângâindu-le delicat. Cine se mișcă iese din rol și devine la rândul său ”stăpânul iepurașilor”. Sunt considerați câștigători toți copiii care au stat în rolul de iepuraș somnoros. Se realizează **jocul de probă** cu ajutorul copiilor și mai apoi **jocul propriu- zis.** Copiii finalizează jocurile și împreună cu educatoarea ”țopăie ca niște iepurași” către baie în vederea pregătirii pentru următoarea etapă a zilei și anume servirea mesei.	Conversația Explicația Jocul		Frontal	

ANEXE

Anexa 1

”Căsuța din oală”- Basm popular

”În mijlocul câmpului ședea o oală răsturnată și era oala aceea mare-mare, cât un butoi.

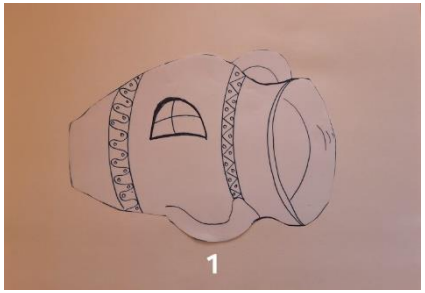
Iaca trece pe acolo un șoarece și vede oala aceea goală.
" Bună casa e asta", își zise el. "A cui o fi?".
- Casa-căsuță, cine stă aici?
Dar nimeni nu răspunde. Se uita șoarecele în toate părțile, însă nu vede pe nimeni. Numai doua muște, care veniseră și ele după mâncare acolo, se ridicară în doua picioruțe; dar șoarecele nici nu le-a luat în seama.
" Ia să mă mut eu aici și să stau singur!". Și s-a așezat șoarecele în oală.
Trece pe acolo o broscuță.
- Casa-căsuță, cine locuiește aici?
-Eu,șoarecele! Dar tu cine ești?, răspunde șoarecele din fundul oalei.
-Eu sunt broasca! Dacă vrei vino înăuntru și-om trăi împreună.
-Bun de tot! Iaca ca vin și eu.
Și a sărit broasca în oala și a stat cu șoarecele la un loc.
Trece pe câmp un iepure. Și văzând namila aceea de oală răsturnată, s-a oprit și a întrebat:
-Căsuță căsuță, cine locuiește aici?
-Suntem noi: broasca-broscuța, și șoarecele-șoricelul. Dar tu cine ești?
-Eu sunt fugarul de peste câmpuri și vai, iepurele. Nu mă lăsați și pe mine sa stau cu voi înăuntru?
-Iaca aici nu plouă și nici soarele, nici vântul nu intră. Bucuros, frate! Vino înăuntru și-om trăi împreună că e loc.
Și s-a mutat și iepurele cu culcușul în oală.
Trece într-o zi pe lângă oala-căsuță jupâneasa vulpe și întreabă și ea:
-Casă căsuță, cine stă aici?
-Noi trăim: iepurele-iepurașul cu broasca-broscuța, și șoarecele-șoricelul. Dar tu cine ești?
-Eu sunt surioara voastră mai mare, vulpea. Pentru mine n-o fi loc? A vai de capul meu, am rămas fără casă!
-Da, este: intră și-i vedea, că pentru oameni buni e loc.
-Mulțumesc! Asta am așteptat și eu. Și s-a așezat vulpea în oală și au trăit împreună multe zile.
Vine lupul nu știu de unde. Vede oala mare: și-a închipuit c-o fi cineva înăuntru.

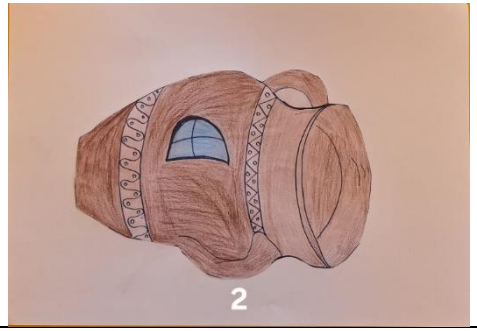
-Căsuță căsuță, cine locuiește aici?
-Eu, sora vulpe, cu iepurele-iepurașul cu broasca-broscuța și șoarecele-șoricelul. Dar tu cine ești?
-Eu sunt un biet lup fără adăpost. Oare n-o fi chip să stau și eu cu voi? Că bună casă mai aveți!
-Se poate, cum să nu! Ne-om mai înghesui cu toții și ți-om face loc și dumitale.
Și-a intrat lupul în căsuța, și-au trăit împreună.

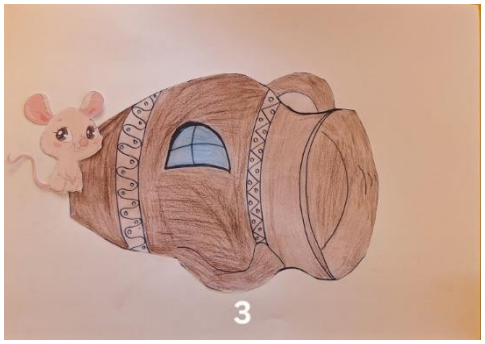
Nu știu de unde a venit și ursul. Și era mânios Moș Martin și ostenit, că umblase toată ziua după mâncare. Și cum a văzut oala aceea, nu și-a închipuit că e o căsuță cu oaspeți înăuntru; și s-a așezat pe ea, ca să se odihnească puțin.
Dar cum s-a așezat, oala: Pârr! Trosc! S-a sfărmat în bucăți și ursul... ce-a făcut ursul? S-a ales cu o sperietura buna, iar ceilalți au fugit care încotro au văzut cu ochii.”

(text preluat)

Anexa 2- **Proces tehnic- Activitate practică**

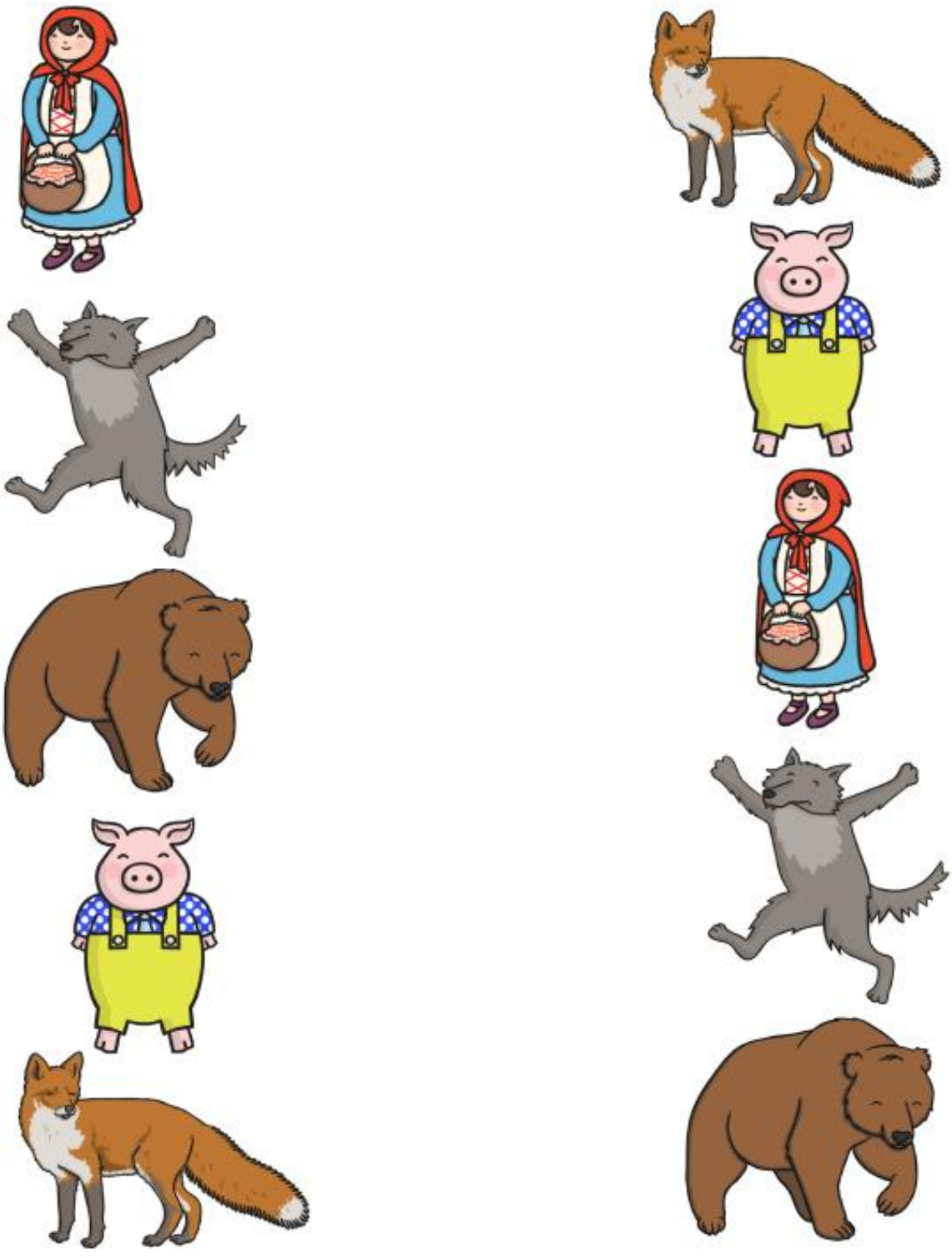

Anexa 3

FIȘĂ DE LUCRU

Identifică și unește cu o linie personajele de același fel.

PROIECT DIDACTIC DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

ÎN GRĂDINĂ

Popescu Doina Gabriela, prof. inv. primar, Liceul Teoretic " Aurel Vlaicu,' oras Breaza

Activităţi integrate:

DP: „ Cum îngrijim plantele?” - dobândire de noi cunoștințe

CLR: „ În grădină. Sunetul și litera G” - consolidare

MEM: „ Rolul apei în natură. Adunarea și scăderea cu 5 unități (0-20) fără și cu trecere peste ordin.- consolidare”

AVAP „ Margarete” (lucrări din hârtie, decupaj – lipire) – formare priceperi și deprinderi

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT:

DATA: CLASA: Pregătitoare

PROPUNĂTOR:

UNITATEA TEMATICĂ: ***În grădină***

TEMA ZILEI: *Grija față de plante*

DISCIPLINE IMPLICATE:

DP – *Cum îngrijim plantele- dobândire de noi cunoştinţe*

CLR - *Sunetul şi litera G- consolidare*

MEM – *Adunarea şi scăderea cu 5 unităţi (0-20) fără şi cu trecere peste ordin*

AVAP - *Flori*

FORMA DE REALIZARE : activitate integrată

TIPUL ACTIVITATII : formare si dezvoltare de competente - consolidare

COMPETENTE SPECIFICE

COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

1.1 Identificarea semnificației unui mesaj scurt, pe teme familiare, rostit clar și rar

1.2 Identificarea unor informații variate dintr-un mesaj scurt, rostit clar și rar

1.3 Identificarea sunetului inițial și/sau final dintr-un cuvânt, a silabelor și a cuvintelor din propoziții rostite clar și rar

2.1 Pronunțarea clară a sunetelor și a cuvintelor în enunțuri simple

3.1 Recunoașterea unor cuvinte uzuale, din universul apropiat, scrise cu litere mari și mici de tipar

MATEMATICĂ ŞI EXPLORAREA MEDIULUI

1.1. Recunoaşterea şi scrierea numerelor în concentrul 0-20

1.4. Efectuarea de adunări şi scăderi în concentrul 0-20, prin adăugarea /extragerea a 1-5 elemente dintr-o mulţime dată

1.6. Utilizarea unor denumiri și simboluri matematice (=, +, -) în rezolvarea și/sau compunerea de probleme

5.2. Rezolvarea de probleme în care intervin operaţii de adunare sau scădere cu 1-5 unităţi în concentrul 0-31, cu ajutorul obiectelor

DP

2.2 Identificarea regulilor de comunicare în activitatea școlară

AVAP

1.1 Sesizarea semnificației unui mesaj vizual simplu, exprimat prin desen/pictură/modelaj/colaj/film/desn animat, care reflectă un context familiar

2.1 Observarea unor caracteristici simple ale materialelor întâlnite în mediul familiar

2.2 Exprimarea ideilor și trăirilor personale, în aplicații simple, specific artelor vizuale

2.3 Realizarea de aplicații/compoziții/construcții simple, pe baza interesului dire

OBIECTIVE OPERAȚIONALE

DP

O1 Să precizeze care sunt nevoile unei plante pentru a crește și a se dezvolta. *Obiectivul va fi considerat atins dacă fiecare elev numește corect cel puțin 3 dintre nevoile plantei.*

O2 Să enumere acțiuni prin care copiii pot avea grijă de plante. *Obiectivul va fi considerat atins dacă fiecare elev precizează corect cel puțin 3 astfel de acțiuni.*

O3 Să exprime acordul sau dezacordul în legătură cu anumite comportamente și atitudini față de plante și de mediu. *Obiectivul va fi considerat atins dacă fiecare elev apreciază corect în cel puțin 3 situații din cele prezentate.*

O4 Să colaboreze pentru rezolvarea sarcinilor de grup, manifestând respect și înțelegere în relațiile cu colegii.

CLR

O1 Să pronunțe corect sunetul g izolat și în cuvinte date. *Obiectivul va fi considerat atins dacă toți elevii pronunță corect.*

O2 Să despartă cuvinte în silabe, precizând corect numărul silabelor. *Obiectivul va fi considerat atins dacă fiecare elev desparte corect cel puțin 3 cuvinte din cele 5 date.*

O3 Să realizeze schema fonetică a unor cuvinte, precizând poziția inițială, mediană sau finală a sunetului g. *Obiectivul va fi considerat atins dacă fiecare elev realizează realizează schema corect pentru cel puțin două cuvinte din cele 3 date.*

O4 Să ordoneze litere date, astfel încât să obțină cuvinte. *Obiectivul va fi considerat atins dacă fiecare elev identifică cel puțin 2 cuvinte din cele 6 date.*

O5 Să ordoneze cuvinte date pentru a alcătui enunțuri logice și corect exprimate. *Obiectivul va fi considerat atins dacă fiecare elev ordonează cel puțin 3 cuvinte din cele 5 date.*

MEM

O1 Să ordoneze crescător și descrescător numere naturale din concentrul 0 - 31. *Obiectivul va fi considerat atins dacă fiecare elev ordonează corect cel puțin 3 numere din cele 5 date.*

O2 Să efectueze adunări cu cel mult 5 unități, în concentrul 0-20, cu suport intuitiv. *Obiectivul va fi considerat atins dacă fiecare elev efectuează corect cel puțin 3 din cele 4 adunări date.*

O3 Să efectueze scăderi cu cel mult 5 unități, în concentrul 0-20, cu suport intuitiv. *Obiectivul va fi considerat atins dacă fiecare elev efectuează corect cel puțin 3 din cele 4 scăderi date.*
O4 Să explice rolul apei și al factorilor de mediu în creșterea și dezvoltarea plantelor. *Obiectivul va fi considerat atins dacă fiecare elev efectuează corect cel puțin 3 din cele 4 scăderi date.*

AVAP
O1 Să coloreze elementele date.*Obiectivul va fi considerat atins dacă fiecare elev colorează cele 4 elemente date.*
O2 Să decupeze după contur elementele . *Obiectivul va fi considerat atins dacă fiecare elev decupează 3 dintre cele 5 elemnte date.*
O3 Să asambleze prin lipire elementele decupate, respectând etapele procesului tehnologic. *Obiectivul va fi considerat atins dacă fiecare elev lipește 4 dintre cele 5 elemente date.*

STRATEGII DIDACTICE:
RESURSE PROCEDURALE: conversația, explicația, observația, demonstrația, exercițiul, jocul didactic
RESURSE MATERIALE: pictură polistiren, ghivece cu flori, ppt *Creșterea plantelor*, fișe de lucru, lipici, foarfecă, creioane colorate, hârtie colorată cartonată, hârtie colorată, cartonașe cu imagini, suport pentru lucrările copiilor, laptop, videoproiector.
FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual, pe grupe
RESURSE TEMPORALE: 30-35 minute + 10 -15 minute activități recreative pentru fiecare lecție
RESURSE UMANE: 22 elevi
BIBLIOGRAFIE:
-Programa școlară pentru clasa pregătitoare, MEN, 2013
-Suport de curs „ Organizarea interdisciplinară a ofertelor de învățare pentru formarea competențelor cheie la școlarii mici
https://www.twinkl.ro/
https://wordwall.net/

Nr crt	Etapele lecției	DEZVOLTARE PERSONALĂ				
		Conținut informațional și demers didactic	Strategii didactice			Evaluare
			Metode și procedee	Mijloace și materiale	Forme de organizare	
1.	**Moment organizatoric**	Întâlnirea de dimineață - salutul, prezența, calendarul naturii. https://wordwall.net/ro/resource/70213672/intalnirea-de-dimineata	Conversația	Calendarul naturii *Wordwall*	Activitate frontală	Observarea sistematică
2.	**Captarea atenției**	Se va realiza cu ajutorul unui material video bazat pe dialogul dintre două flori. https://www.youtube.com/watch?v=BRPVwPEQ-M0 (interval 5:00 – 5:38) Dirijez conversația astfel încât elevii să evidențieze atât fenomenele observate în film, cât și stările sufletești pe care le au după vizionare. (Cum se simțea fiecare floare? Voi ce ați simțit când a vorbit prima floare? Dar când a vorbit a doua floare? De ce?)	Conversația Observația	Videproiector Laptop	Activitate frontală	Observarea sistematică
3.	**Reactualizarea cunoștințelor**	Discutăm despre transformările care au loc în natură primăvara. Oamenii plantează în grădini diverse plante, copacii suferă transformări (apar frunzele, florile etc). Se amintesc părțile componente ale unei plante.	Conversația Explicația	Videoproiector, Laptop	Activitate frontală	Observarea sistematică

4.	**Anunțarea temei și a obiectivelor**	Astăzi vom învăța cât de important este să avem grijă de tot ce este viu și frumos în jurul nostru și cum să îngrijim plantele.	Conversația			
5.	**Dirijarea învățării**	Elevilor le vor fi prezentate două flori în ghiveci. Se vor discuta diferențele dintre ele. Elevii vor observa că una dintre flori este ofilită, iar cealaltă, nu. *Ce credeți că s-a întâmplat cu planta din al doilea ghiveci?* Elevii identifică posibile cauze pentru care planta din al doilea ghiveci s-a ofilit (nu a avut destulă apă, nu a avut destulă lumină, sau nu a fost plantată în pământul potrivit etc.). Se discută care sunt nevoile unei plante (pământ, soare, apă, căldură, îngrijire) pentru a crește și a se dezvolta. Accentuez ideea de responsabilitate față de alte ființe care depind de grija noastră. Se face corelația între grija pentru plante și grija pentru relațiile dintre noi și stabilim care sunt consecințele neglijării acestora (așa cum florile neîngrijite se ofilesc, tot așa se ofilesc și relațiile dintre oameni. Elevilor le este prezentat un material PPT despre creșterea și dezvoltarea unei plante de la stadiul de sămânță până la planta adultă	Problematizarea Conversația Explicația Explicația	Ghivece cu flori Imagine *Nevoile plantei* **(Anexa 1.a)** *Creșterea și dezvoltarea plantei*	Activitate frontală	Observare sistematică

		Se va face diferența între plantele de interior și cele de exterior. Se dau exemple. Elevii vor primi fișa de lucru– ***Activitate de ordonare „Creșterea plantelor”*** (decupare, ordonare, lipire) Pe fond muzical, elevii sunt invitați să formeze trenulețul muzical, primind înainte o inimioară verde, simbolul prietenilor plantelor https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=6CTy7jppXDQ	Exercițiul	**(Anexa 1.b)** Fișa de lucru expusă la tablă **(Anexa 2)**	În perechi	Frontală
6.	**Obținerea performanței**	Elevii vor completa în echipă o fișă în care își vor exprima acordul/dezacordul în legătură cu anumite comportamente și atitudini față de plante , lipind simbolul potrivit. Fiecare echipă își va expune lucrarea, analizându-se corectitudinea completării. Vor cânta cântecul „ Îmi plac florile” https://www.youtube.com/watch?v=nPtzgffMI0c	Conversația Explicația Exercițiul	Fișa de lucru **(Anexa 3)**	În echipe	frontală
7.	**Evaluare**	Se va realiza printr-un joc wordwall „Ce știm despre plante?” https://wordwall.net/ro/resource/70781615/copie-a-ce-%c8%99tim-despre-plante	Conversația	Videoproiector Wordwall	Frontal	

8.	**Încheierea activității**	Solicit elevilor feedback privind lecția desfășurată, ofer feedback constructiv, apreciez activitatea elevilor	Conversația		Frontal	
COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ						
Nr crt	**Etapele lecției**	**Conținut informațional și demers didactic**	**Strategii didactice**			**Evaluare**
			Metode și procedee	**Mijloace și materiale**	**Forme de organizare**	
1.	**Moment organizatoric**	Se asigură climatul necesar unei bune desfășurări a lecției.	Conversația		Frontal	Observare sistematică
2.	**Captarea atenției**	Se realizează prin prezentarea unei grădini pictate pe polistiren, ce conține imagini ale căror denumiri au în componență sunetul și litera G (grădină, gard, gărgăriță, gândac, greier, garoafă, gladiole, margarete) și al unui copac, care cu ajutorul vostru, până la sfârșitul orei, va fi plin cu flori.	Conversația Observația	Tabloul pictat **(Anexa 4)** Copacul de primăvară **(Anexa 4)**	Frontal	Observare sistematică
3.	**Reactualizarea cunoștințelor**	Elevii vor da exemple de cuvinte ce conțin sunetul [g] în diferite poziții.	Conversația	Tabloul pictat **(Anexa 4)**	Frontal	Observare sistematică
4.	**Anunțarea temei și a**	Astăzi vom identifica cuvinte ce conțin sunetul [g], vom despărți în silabe, vom alcătui enunțuri, vom scrie cuvinte ce	Conversația	Copacul expus	Frontal	Observare sistematică

	obiectivelor	conțin sunetul și litera G. Pe măsură ce vom rezolva sarcinile de lucru, vom completa copacul din grădină, cu flori.	Explicația	Flori din hârtie		
5.	**Dirijarea învățării**	Citesc textul „Grădina Grațielei”. *„ Grațiela are o grădină minunată.Acolo găsești tot felul de flori: garoafe, margarete, magnolii și gura-leului. Fetița vrea să planteze lalele galbene. Printre flori se aude un sunet plăcut.* - *Am găsit un greieraș!* *În grădină, Grațiela avea un gutui care făcea gutui gustoase.”* Elevii identifică elementele din text care apar și în imaginea cu grădina. Elevii răspund la întrebări pe baza textului. Ce flori are Grațiela în grădină?(Garoafe, margarete, gladiole) Ce flori dorește să mai aibă? (Lalele galbene) Ce aude Grațiela în grădină? (Grațiela aude sunetul unui greier.) Cum face greierașul? Elevii identifică în tablou și alte cuvinte ce conțin sunetul G (GRĂDINĂ, GARD) Elevii primesc fișa de lucru. Pentru fiecare exercițiu rezolvat, vor adăuga în copacul de primăvară o floare. 1. Colorează imaginile în ale căror denumiri se aude	Problematizarea Tehnici ascultare activă Exercițiul	**Anexa 5** (textul) Fișe de lucru **(Anexa 6)**	Frontal Individual	

		sunetul [g]. 2. Desparte cuvintele în silabe și scrie numărul acestora în casete. 3. Realizează schema completă a cuvintelor. 4. Găsește cuvintele ascunse în fiecare floare! (ordonare litere, silabe).				
6.	**Fixarea și consolidarea cunoștințelor**	Elevii vor ordona cuvintele date pentru a forma o propoziție, vor despărți cuvintele în silabe și vor afla numărul acestora. **GRAȚIELA ARE O GRĂDINĂ MINUNATĂ.**	Problematizarea Exercițiul	Fișe de lucru **(Anexa 6)** Planșe cuvinte **(Anexa 7)**	Pe gupe	
7.	**Activitate recreativă** **Încheierea lecției**	Activitate în completare *Colorăm florile din grădina Grațielei*. Cântec „Cele mai frumoase flori” https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=fV7IwTme-kI	Observația Conversația	Fișa de colorat **(Anexa 6)**	Individual	Observarea sistematică

MATEMATICĂ ȘI EXPLORAREA MEDIULUI				
	Etapele lecției	**Conținutul științific**	**Strategii didactice**	**Evaluare**

Nr. Crt.			Metode și procedee	Mijloace și materiale	Forme de organizare	
1.	**Moment organizatoric**	Se asigură climatul necesar unei bune desfășurări a orei.	Conversația		frontală	Observare sistematică
2.	**Captarea atenției**	Se prezintă elevilor un norișor cu picături de ploaie pe a căror suprafață sunt scrise numere. Elevii vor viziona ” Povestea picăturii de polaie”. https://www.youtube.com/watch?v=C561wmjgeu0	Conversația	Nor din polistiren **(Anexa 8)**	frontală	Observare sistematică
3.	**Reactualizarea cunoștințelor**	Elevii își vor aminti ce au învățat la ora de dezvoltare personală despre una dintre nevoile plantelor și anume, apa.	Conversația		frontală	Observare sistematică
4.	**Anunțarea temei și a obiectivelor**	Astăzi vom număra crescător, descrescător, vom efectua adunări și scăderi cu 5 unități, vom ajuta floricele pe măsură ce rezolvăm aceste exerciții să ajungă la picăturile de ploaie pentru a fi udate.	Conversația		frontală	Observarea sistematică
5.	**Dirijarea învățării**	Elevii vor lucra pe fișa de lucru exercițiile propuse. - Ordonează crescător și descrecător numere date. - Efectuează adunări și scăderi cu 5 unități. Pe măsură ce vor rezolva sarcinile din fișă, sub	Conversația Explicația exercițiul	Fișa de lucru **(Anexa 9)** Flori din hârtie Norișor din	frontală	Observarea sistematică

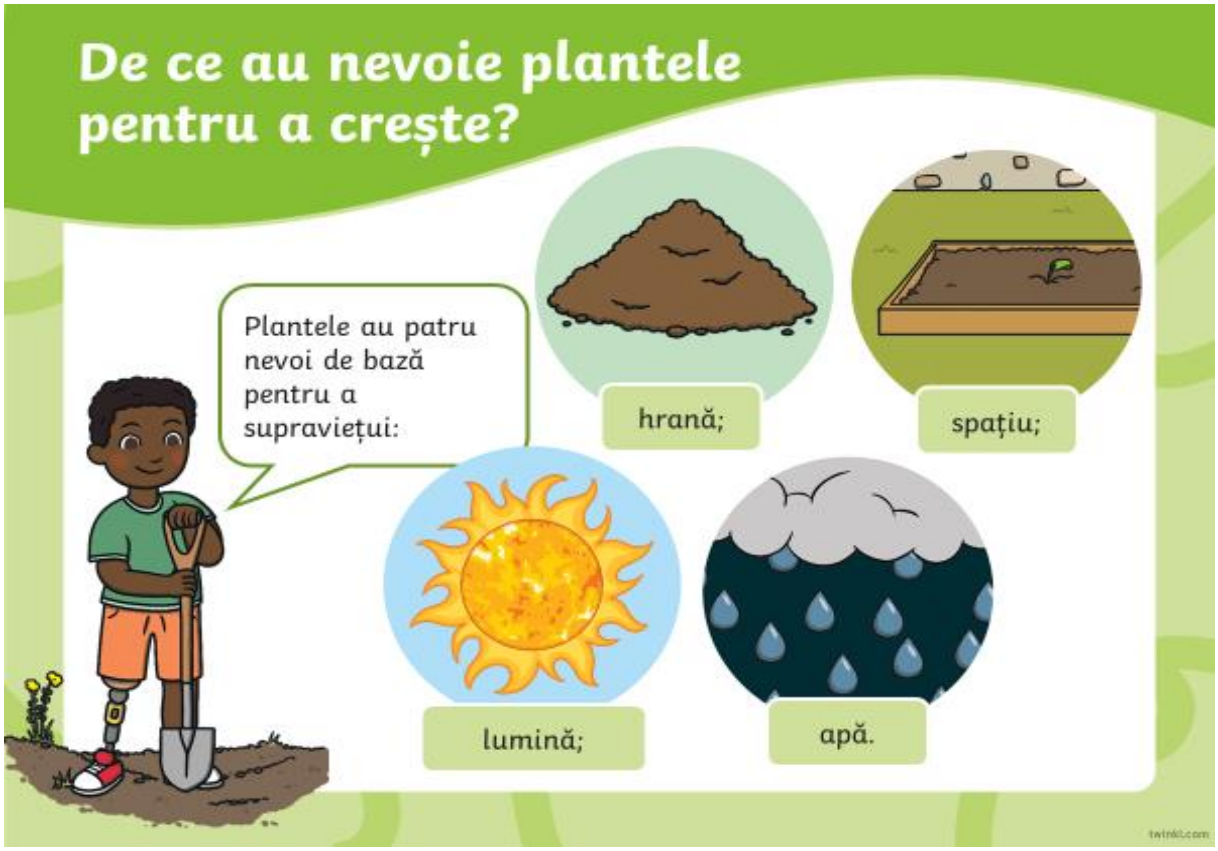
		picăturile de ploaie pe care sunt scrise numere, elevii vor duce florile potrivite.		polistiren		
6.	**Fixarea și consolidarea cunoștințelor**	Elevii vor lucra în perechi, ultima sarcină de lucru de pe fișă - rezolvarea unei probleme ilustrate.	Conversația Explicația Exercițiul	Fișa de lucru **(Anexa 9)**	În perechi	frontală
7.	**Activitate recreativă** **Încheierea lecției**	Realizarea unei picături de ploaie din hârtie colorată Cântec https://www.youtube.com/watch?v=GDo6OZ4Q9Gw	Conversația demonstația	Imagini etape de lucru **(Anexa 10)** Hârtie colorată Foarfecă Lipici Panou pentru expunerea lucrărilor	Individual	Observarea sistematică

ARTE VIZUALE ȘI ABILITĂȚI PRACTICE						
Nr. Crt	**Etapele lecției**	**Conținutul științific**	**Strategii didactice**			**Evaluare**
			Metode și procedee	**Mijloace și materiale**	**Forme de organizare**	
1.	**Moment organizatoric**	Pregătirea materialelor necesare desfășurării în bune condiții a lecției.	Conversația			Observare sistematică

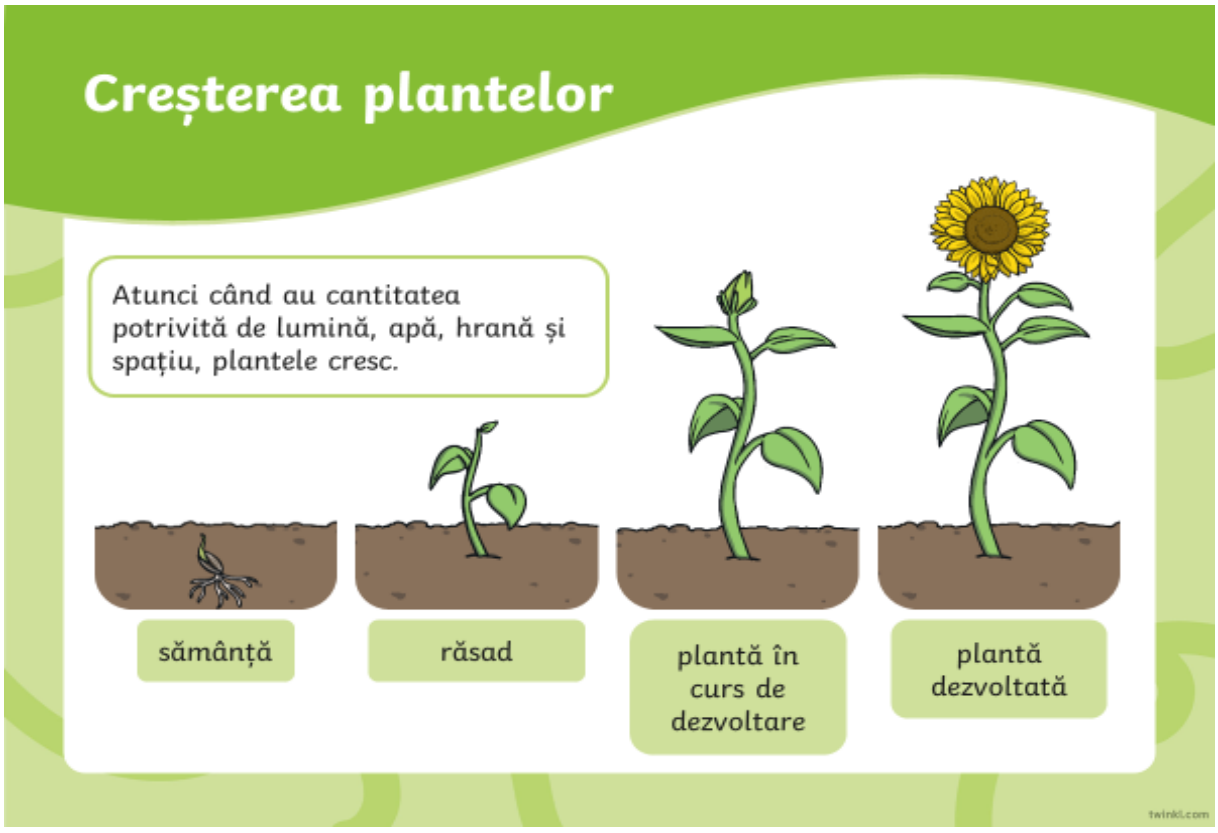
2.	**Captarea atenției**	Prezentarea unei flori în ghiveci	Conversația	Ghiveci cu floare	frontală	
3.	**Anunțarea temei**	Realizarea unei flori in ghiveci	Conversația		frontală	
4.	**Dirijarea învățării**	Prezentarea lucrării model și a materialelor necesare. Procesul tehnologic este ilustrat în imagini. -decuperare florii pe ale cărei petale sunt desenate simboluri ale nevoile de bază ale plantelor. Elevii vor colora corespunzător fiecare simbol. -decuperarea tulpinii și a frunzelor -decuparea ghiveciului -lipirea tuturor elementelor pe hârtie colorată cartonată Profesorul urmărește modul în care elevii lucrează, intervine cu explicații suplimentare, asigură implicarea tuturor elevilor. Elevii lucrează pe acordurile muzicale -	Conversația Explicația Observația Demonstrația Exercițiul	Lucrarea model **(Anexa 11)** PPT proces tehnologic **(Anexa 12)** Foarfecă Lipici Creioane colorate	individual	Observarea sistematică

		„Zâmbetul primăverii” - Victor Huynh https://www.youtube.com/watch?v=r6lXo7WSrG4				
5.	**Obținerea performanței**	Fiecare elev își prezintă lucrarea	conversația	Lucrările elevilor	frontală	Observarea sistematică
6.	**Evaluare**	Analiza lucrărilor Aprecieri generale și individuale	conversația		frontală	
7.	**Încheierea activității**	Mesajul zilei Ca și plantele care au nevoie de îngrijirea oamenilor pentru a se dezvolta, așa și relațiile dintre oameni au nevoi care trebuie împlinite (dragoste, respect) Recompense: un săculeț cu seminte de flori pentru a fi plantat acasă.	conversația		frontală	

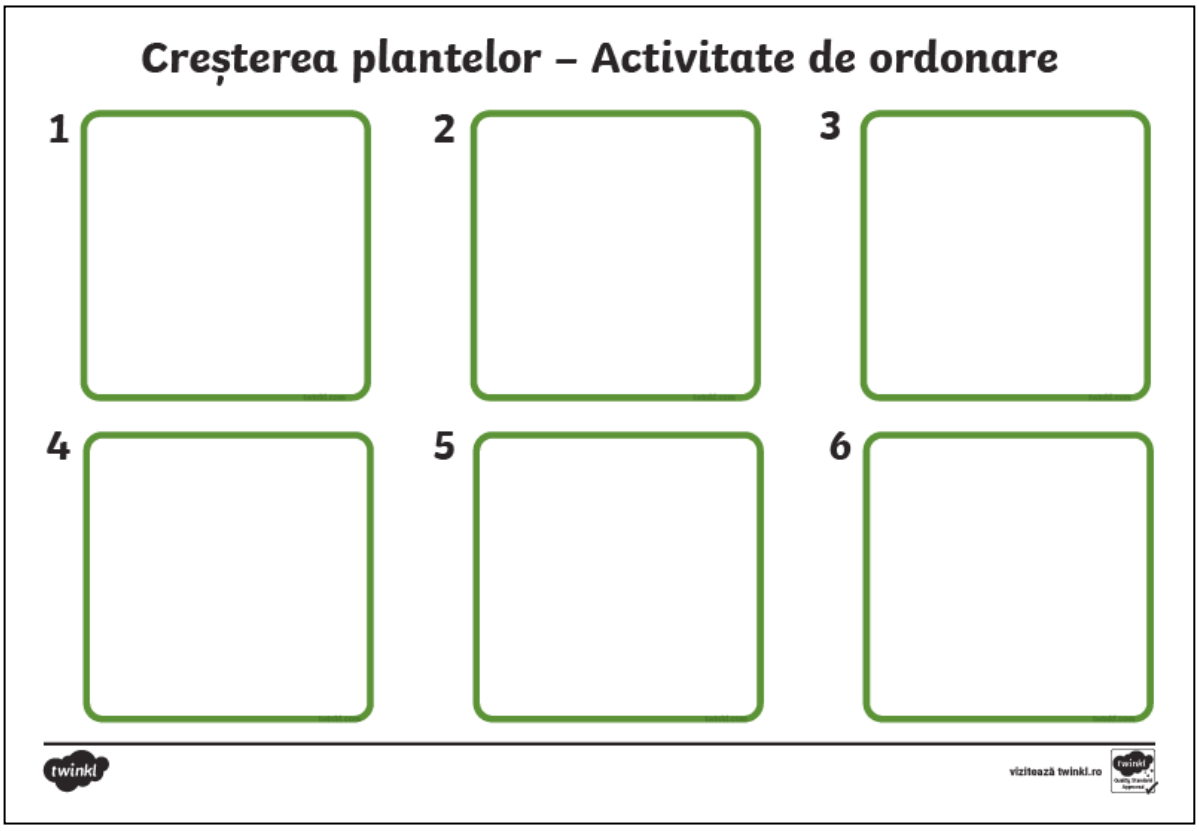
Anexa 1.a

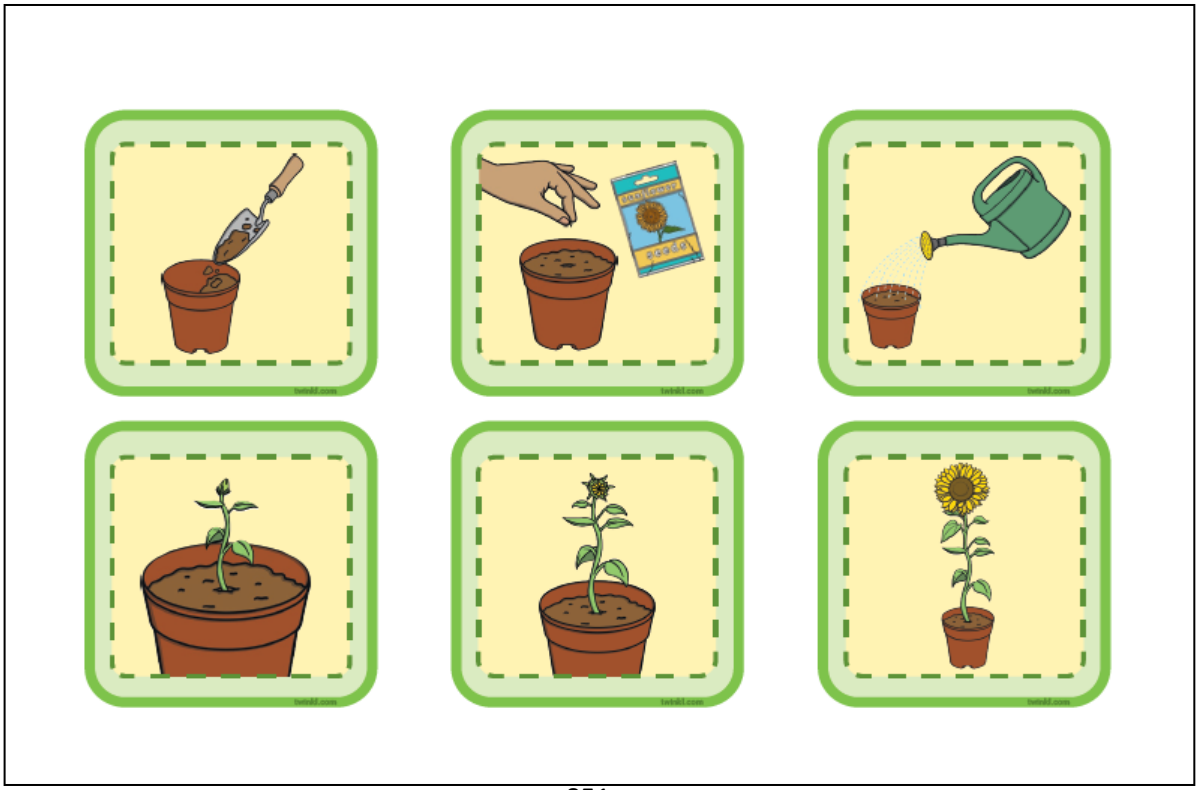

Anexa 1.b

Anexa 2

Creșterea plantelor – Activitate de ordonare
1
2
3
4
5
6
twinkl
vizitează twinkl.ro

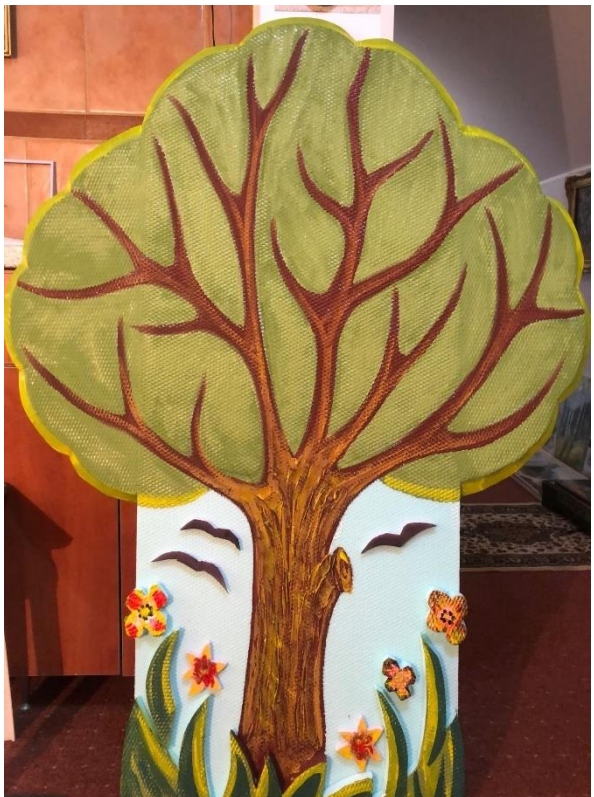
Anexa 3

Anexa 4

Anexa 5

GRĂDINA GRAȚIELEI

GRAȚIELA ARE O GRĂDINĂ MINUNATĂ. ACOLO GĂSEȘTI TOT FELUL DE FLORI: GAROAFE, MARGARETE, MAGNOLII ȘI GURA-LEULUI. FETIȚA VREA SĂ PLANTEZE LALELE GALBENE. PRINTRE FLORI SE AUDE UN SUNET PLĂCUT.

- AM GĂSIT UN GREIERAȘ!

ÎN GRĂDINĂ, GRAȚIELA AVEA UN GUTUI CARE FĂCEA GUTUI GUSTOASE.

Anexa 6

GRĂDINA GRAȚIELEI

1.COLOREAZĂ IMAGINILE ÎN ALE CĂROR DENUMIRI SE AUDE SUNETUL G.

2.DESPARTE CUVINTELE ÎN SILABE ȘI SCRIE NUMĂRUL ACESTORA ÎN CASETE.

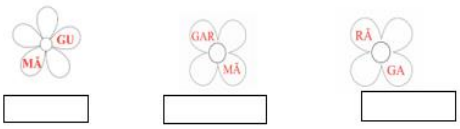

3.REALIZEAZĂ SCHEMA COMPLETĂ A CUVINTELOR.

4.GĂSEȘTE CUVINTELE ASCUNSE ÎN FIECARE FLOARE

5.ORDONEAZĂ CUVINTELE PENTRU A FORMA PROPOZIȚIA

GRĂDINĂ GRAȚIELA O MINUNATĂ ARE.

6.COLOREAZĂ GRĂDINA GRAȚIELEI

Anexa 7

 GRAȚIELA	 ARE
 O	 GRĂDINĂ
 MINUNATĂ.	

Anexa 8

Anexa 9

FIȘĂ DE LUCRU

1.Ordonați crescător numerele de pe picăturile de ploaie.

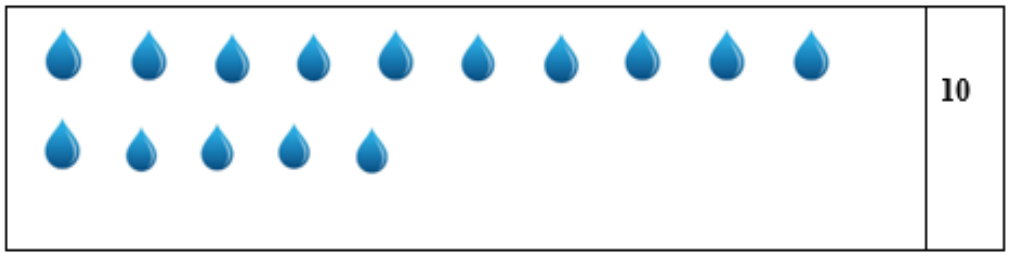
2. Ordonați descrescător numerele de pe flori.

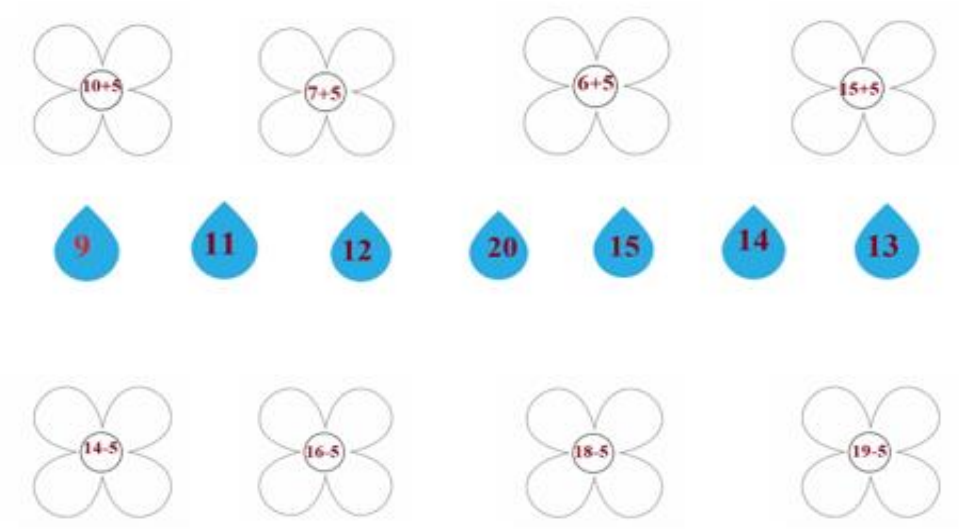
3. Colorați cu 5 flori mai mult decât numărul picăturilor de ploaie

4. Barați cu o linie elemente, astfel încât să rămână atâtea picături cât vă arată numărul.

5.Uniți fiecare floare cu rezultatul potrivit de pe picăturile de ploaie.

6. Erau:

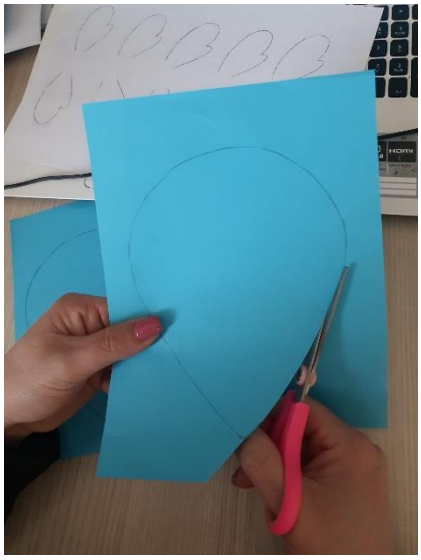

A mai cules :

Are :

Anexa 10

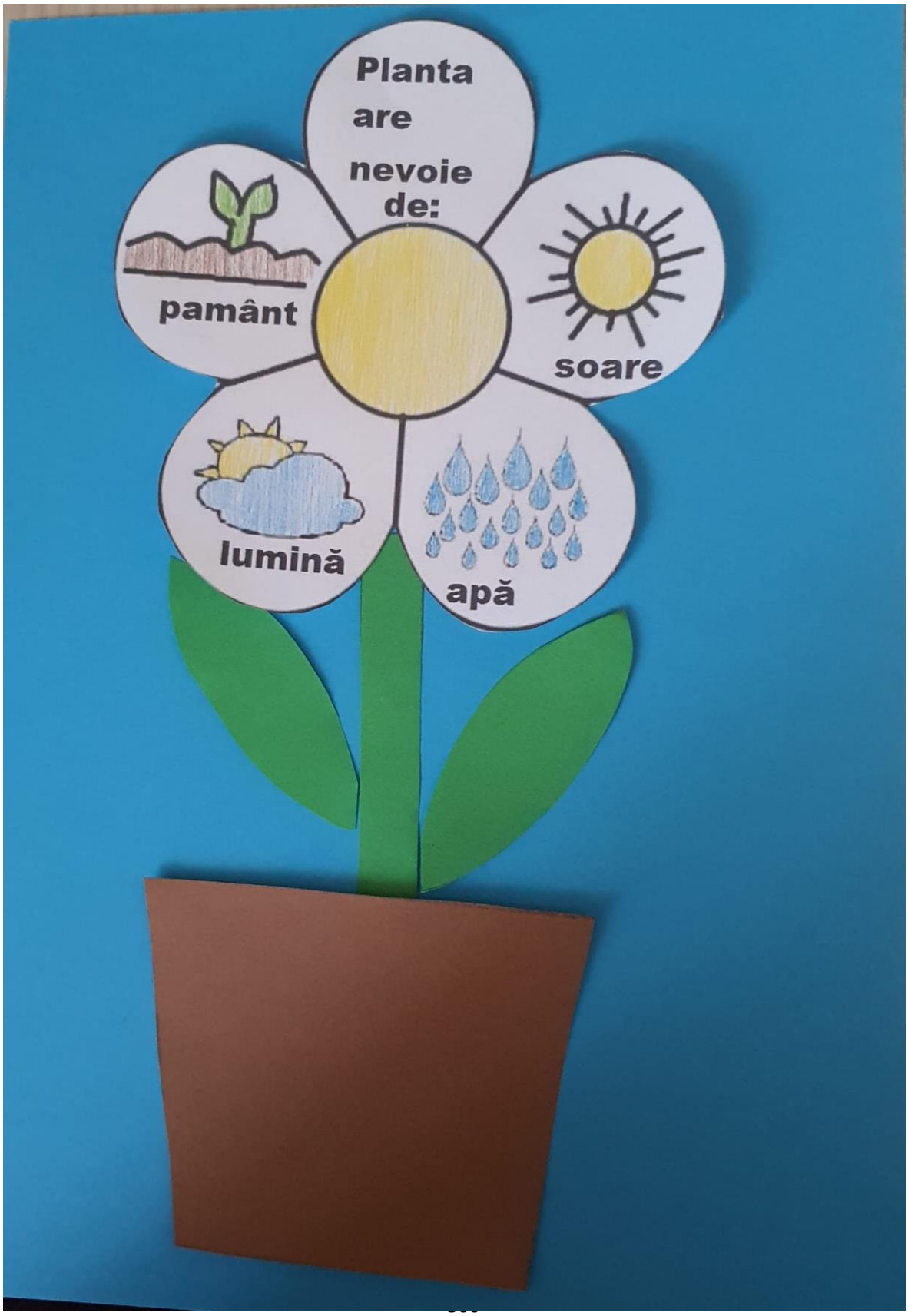

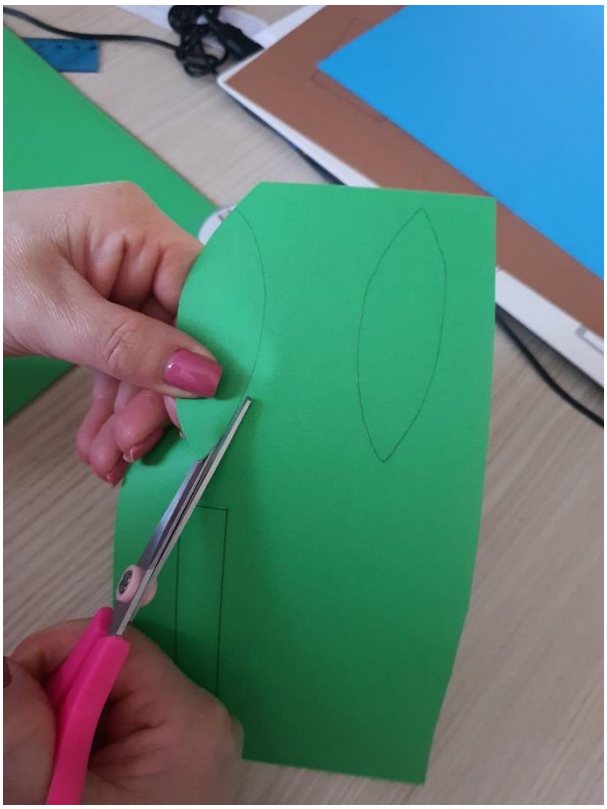

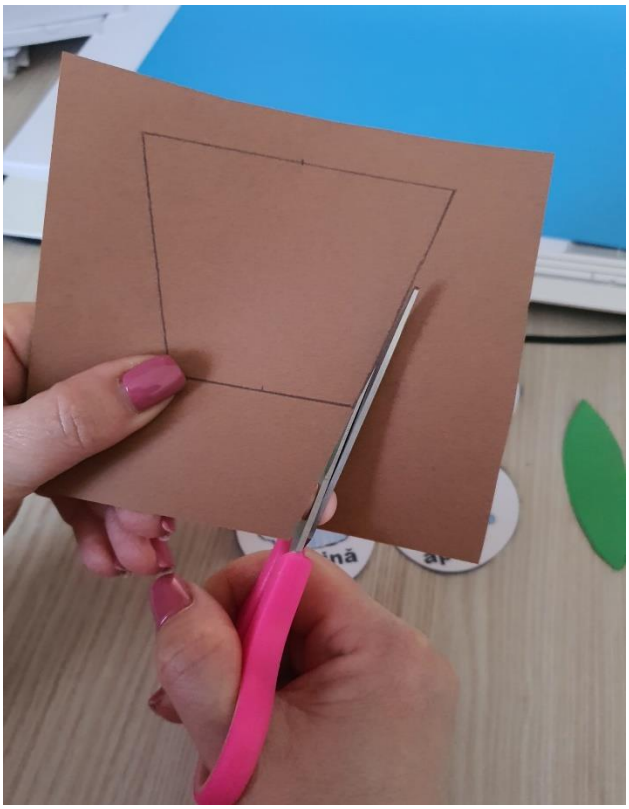

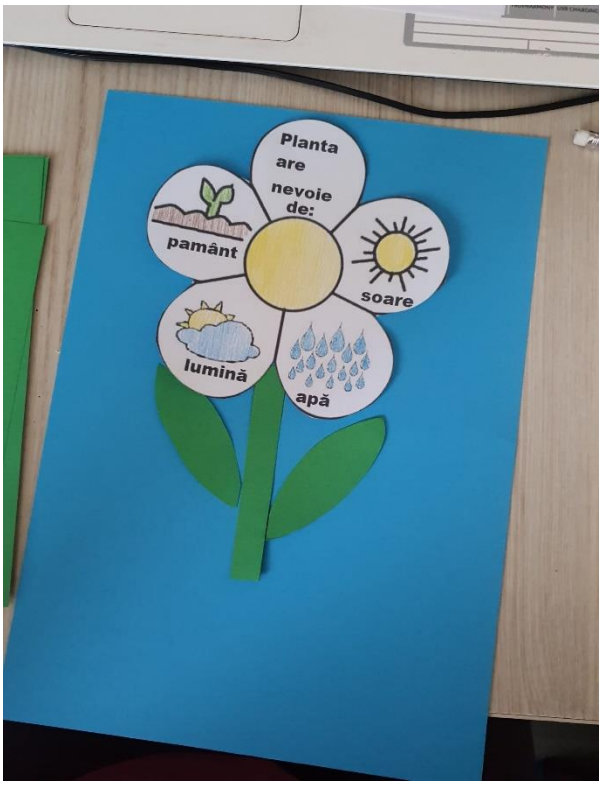
Anexa 11

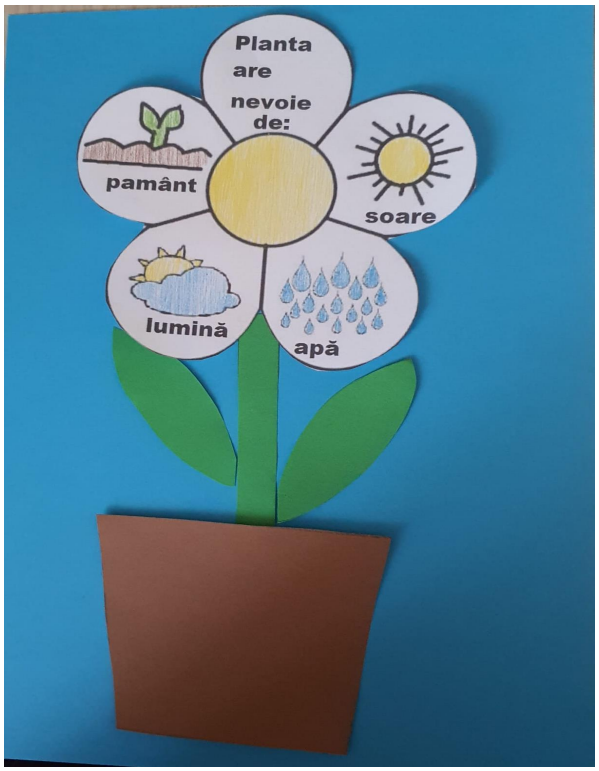

AVAP – etape de lucru **Anexa 13**

LESSON PLAN

Bobeică Roxana Luiziana
Școala Gimnazială ”Spirea Sorescu”, Zamfira

TEACHER'S NAME: ***Roxana Luiziana Bobeică***
SCHOOL: Școala Gimnazială „SPIREA SORESCU”, Zamfira
DATE: 23rd January 2023
LEVEL: Preparatory grade
STAGE OF COURSE: Lesson 14 ('VEGETABLES')
NO. OF STUDENTS: 17
TIME: 45 minutes

AIMS OF LESSON:

- ✓ To review the fruit;
- ✓ To give SS practice in speaking skills;
- ✓ To give SS practice in listening skills;
- ✓ To recycle vocabulary related to colours and plural of nouns;
- ✓ To play games for SS to practise the vegetables.

ANTICIPATED PROBLEMS:

If SS do not understand the oral commands or the tasks, they will be translated into Romanian.

TEACHING TECHNIQUES:

- ➢ Presentation;
- ➢ Individual work;
- ➢ Pair work;
- ➢ Game;

SKILLS:

- ✓ Drawing;
- ✓ Colouring;
- ✓ Listening;
- ✓ Speaking.

AIDS / MATERIALS:

- ✓ Whiteboard;

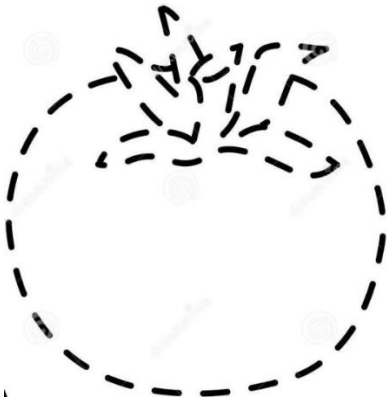
- ✓ Real vegetables;
- ✓ Projector;
- ✓ Laptop;
- ✓ Flashcards;
- ✓ Worksheets.

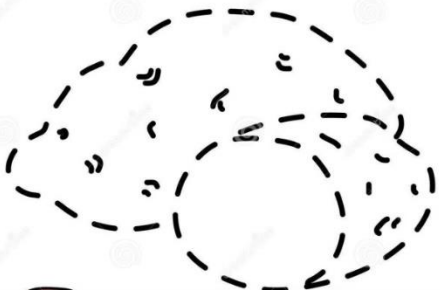
STAGES OF LESSON	ACTIVITIES – STUDENTS AND TEACHER	REASONS FOR ACTIVITIES	MATERIALS	TIMING
1. WARMER	- T says "Good morning" to SS and SS greet the T; - the SS sing "The Greeting Song"; - T makes a short revision of the fruit (The Fruit song) and of the colours, asking simple questions.	- to create a pleasant atmosphere; - to review the fruit and the colours.	- flashcards - projector	- 5 minutes
2. INTRODUCING THE TOPIC	- T asks the SS the vegetables they know; - the SS give examples in Romanian and this is why they are going to learn the English names of some vegetables.	- to focus interest in the new topic.	-	- 3 minutes
3. PRESENTATION (LISTENING AND REPEATING AFTER THE TEACHER)	- T presents some vegetables (potato, tomato, carrot, mushroom, cucumber and onion); - after every vegetable they hear, SS have to repeat it and answer the T's questions related to the colour of each vegetable; - SS do the repeating activity several times.	- to present the vegetables; - to practise the colours.	- flashcards.	- 5 minutes
4. GAME (GUESS THE VEGETABLE)	- T shows the SS a tray on which there are the vegetables she has taught them and she tells them	- to practise the vegetables. - to have fun.	- real vegetables on a tray.	- 7 minutes

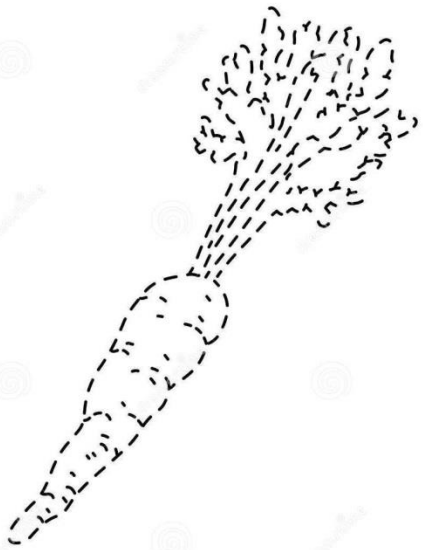
	they are going to play the game ***Guess the vegetable***; - the SS have to close their eyes, pick one vegetable, touch it, smell it and name it.			
5. PRACTICE – (LISTENING + SPEAKING ACTIVITY)	- T tells the SS they are going to watch a video; in the video someone is saying some vegetables and they have to follow the instructions: after they hear the vegetable, they have to repeat the name of the vegetable. (twice)	- to practise the vegetables.	- projector - CD	- 4 minutes
6. PRACTICE (SPEAKING ACTIVITY)	- T asks the SS to look at the flashcards and say whether there is, for example one cucumber or more in the picture and exactly how many cucumbers there are in the picture.	- to practise the vegetables. - to practise the colours and numbers.	- flashcards.	- 3 minutes
7. PRACTICE (LISTENING ACTIVITY + SINGING)	- T tells the SS they are going to listen to a song about vegetables; after they listen to the song, the T explains what the song is about and translates it; - the SS sing along for the second and third time and after that they try alone.	- to practise the vegetables. - to have fun.	- projector; - CD; - laptop.	- 5 minutes
8. PRACTICE ("WRITING" ACTIVITY)	- The T shows the SS a board with vegetables cut in halves and she asks the SS to match the halves and name the whole vegetable.	- to practise the vegetables.	- vegetables board; - markers.	- 3 minutes

9. PRACTICE ("WRITING" ACTIVITY)	- The T shows the SS a board with the vegetables they have studied and asks them to count the vegetables in the pictures.	- to practise the vegetables.	- vegetables board; - markers.	- 3 minutes
10. PRACTICE (MATCHING ACTIVITY)	- The T shows the SS two pictures of two shopping bags: FRUIT and VEGETABLES. The SS have to take pictures out of an envelope and put them in the correct bag.	- to practise the vegetables and fruit.	- envelope; - board; - small flashcards.	- 3 minutes
11. COLOURING ACTIVITY	**- the T gives the SS worksheets with vegetables;** **- the SS have to join the dots in order to draw the vegetables and after that they have to colour them.**	- to practise the vegetables they have learnt.	- worksheets.	- 4 minutes

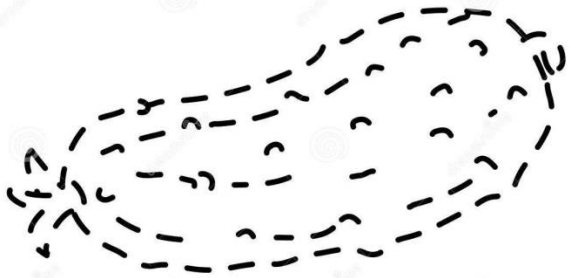
VEGETABLES - worksheet

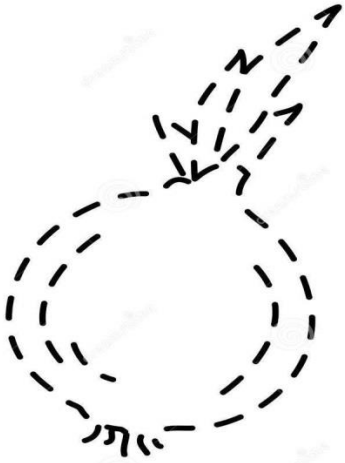

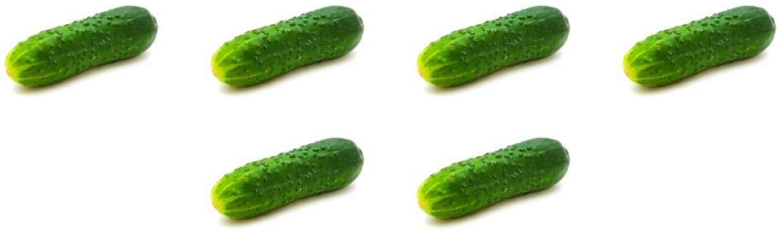

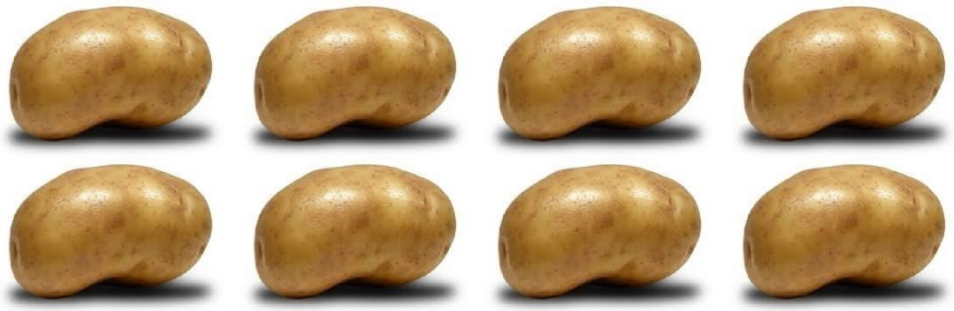
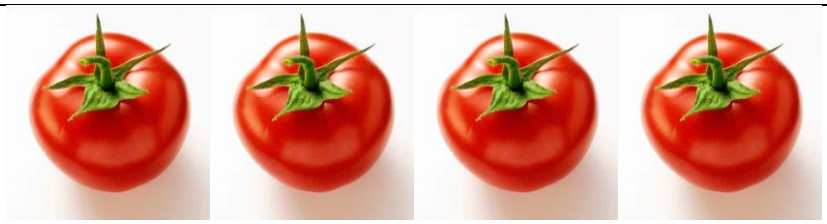
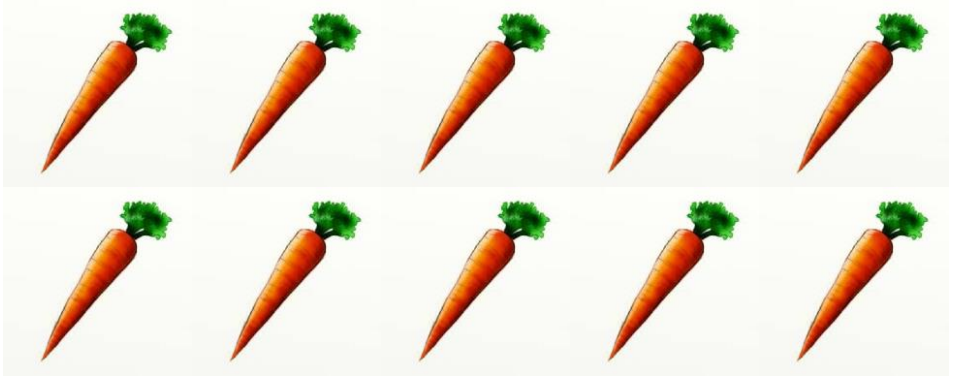

COUNTING VEGETABLES

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ
„ Ridichea uriașă”

UNITATEA DE ÎNVĂŢĂMÂNT: Grădiniţa „Căsuţa Fermecată” Luduş
AUTORUL: prof. Înv. Preşcolar Cozma Adelina Lidia

GRUPA: Mică
TEMA ANUALĂ: „Când, cum şi de ce se întamplă?”
TEMA SĂPTĂMÂNALĂ: „Legume timpurii”
TEMA ZILEI: „Ridichea uriașă”
TIPUL ACTIVITĂŢII: mixtă (transmitere de noi cunoştinţe, consolidare de priceperi şi deprinderi)
FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată ALA+ ADE (DS +DEC) +ALA
DURATA: 1 zi
ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂŢII INTEGRATE:

1. **ADP:**
   Întâlnirea de dimineaţă: „Buna dimineata, dragi legumicultori!”
   Tranziţii: Sus manutele ; Bat din palme clap, clap, clap; Unu doi, unu doi, ca-sa-i ordinea la noi, Primavara a sosit, Luati seama bine ;
   Rutine: Cuvinte frumoase, noi folosim! (deprindere de a folosi cuvinte potrivite)
2. **ALA: Joc de rol:** „De-a bucătarii”- salată de ridichi si salata verde
   Bibliotecă: Puzzle: „Reconstituire imagini din poveste”
   Artă: „Coşuleţe pentru ridichi” - modelaj
3. **ADE: AI:** „Povestea Ridichea Uriasa” **– Domeniul Stiinta: Activitate de cunoastere a mediului: - Povestire + Domeniul estetic si creativ: - Activitate artistico-practica:** pictura
4. **ALA:** „Gruparea personajelor povestii!”- joc distractiv de atentie

SCOPURILE ACTIVITĂŢII: Familiarizarea copiilor cu textul poveştii “Ridichea uriaşă”, îmbogăţirea vocabularului cu cuvinte noi si formarea deprinderii de a realiza o compoziţie artistico-plastică după o tema dată.
DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

1. Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute.
2. Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare.
3. Activare și manifestare a potențialului creativ.

COMPORTAMENTE VIZATE :

1.1 Exersează cu sprijin ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă) ;
1.2 Demonstrează înțelegerea unui text oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor;
2.1 Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei.
OBIECTIVE OPERAȚIONALE : La sfârșitul activității copiii vor fi capabili să:
O1. Să audieze cu atenție textul povestii, cu ajutorul indicaţiilor date de către educatoare.
O2. Să expună cu ajutorul imaginilor şi al întrebărilor principalele momente ale povesti.
O3. Să demonstreze înțelegerea mesajului textului, ca urmare a audierii acestuia.
O4. Să folosească corect tehnicile de lucru însușite anterior. (pictura cu buretelul)
O5. Să dezvolte abilități de interrelaționare adecvate.

STRATEGII DIDACTICE:
Sistemul resurselor metododologice :povestirea, expunerea, conversaţia, demonstrația, exerciţiul, observaţia, explicaţia, joc de rol.
Sistemul resurselor curriculare: marioneta batranel, calendarul naturii, plastilina, suport pentru plastilina, ridichi, salata verde, cutite plastic, farfurii de plactic, suport pentru legume, puzzle cu episoadele povestii, imagini poveste, buretel, clema pentru buretel, acuarela, fise de lucru cu ridichea uriasa, insigne cu legumele timpurii.

Forme de organizare: frontal, individual, pe echipe.

RESURSE :

- **Umane :** educatoarea și grupa de copii,
- **Temporale** : întreaga zi
- **Bibliografie:**

- Curriculum pentru educație timpurie 2019
- ”Laborator preșcolar-ghid metodologic”-ediția a IV-a revizuită
- ”Împreună putem schimba lumea” Crina Clapou, 2005, Bistrița
- „ Revista națională de profil psihopedagogic pentru cadrele didactice din învățământul primar și preșcolar’’3-4/2013 , editura Arlequin
- „ Revista națională de profil psihopedagogic pentru cadrele didactice din învățământul primar și preșcolar’’3-4/2016 , editura Arlequin

SCENARIUL ACTIVITĂŢII

Activitatea debutează cu **Întâlnirea de dimineaţă**, în care copiii au posibilitatea de a-și împărtăși opiniile, de a-și manifesta starea de spirit, de bună dispoziție. **Salutul** între copii se va realiza prin tehnica comunicării rotative. Copiii sunt aşezaţi în semicerc. Salutul porneşte de la educatoare şi este continuat de toţi preşcolarii, fiecare salutându-şi colegul din dreapta. **Prezenţa** -la panou se va realiza cu siluete cu pitici, pe care se regăsesc numele copiilor; educatoarea va

pune silueta cu numele copiilor care lipsesc în afara casutei de pitici . **Momentul de înviorare** se va realiza printr-un scurt moment de gimnastică. **Calendarul naturii** : Se va stabili ziua, data, luna, anotimpul, vremea. Educatoare va mai întreba odată ce zi este azi. Moment in care odata cu Noutatea zilei și totodată cu captarea atenției va sosi un personaj surpriza la usa grupei noastre, care se bucura enorma de mult sa ii vada si care spera el ca il vor ajuta in realizarea unui puzzle, care se dovedeste a fi o ridiche, acesta fiind mesajul zilei. Continuand mai apoi cu redarea povestirii « Ridichea uriasa »

- **Tranziţie**

« *Primavara a sosit »*

ADE –AI: DS (Activitati de cunoasterea mediului) + DEC (Activitate artistico- plastică)

Copiii se vor așeza în semicerc. Li se va reaminti faptul că trebuie să îi aratam bunicutului ce legumicultori desavarsiti suntem noi si cate lucruri stim despre legume timpurii. Astfel, în cadrul activității de cunoastere a mediului, copiilor li se prezintă conținutul *Poveștii Ridichea Uriasa,* cu ajutorul imaginilor. Conținutul este redat într-un mod accesibil copiilor, clar, coerent și expresiv.

Fixarea conținutului povestirii se va realiza prin formularea de întrebări- răspunsuri pe baza textului audiat si pe baza imaginilor repovestirea de catre prescolarii grupei mici.

- **Tranziţie:** Sus manutele

După tranziție, copiii se vor așeza la mese . Pe măsuțe vor avea pregătite materialele pentru a picta ridichea uriasa. Le voi explica copiilor ce au de facut, le voi reaminti tehnica de lucru. Copiii încălzesc mânuțele cu ajutorul indicaţiilor date de către cadrul didactic, după care execută lucrările pe fond muzical (cantece de primavara). Se trece pe la fiecare masă pentru a-i îndruma, stimulându-le încrederea în forțele proprii, încurajându-i.

- **Tranziţie:** ,, Bat din palme clap, clap, clap/Din picioare trap, trap, trap/ Ne invârtim, ne răsucim şi spre centre noi pornim!”

ALA

Copiii vor fi împărţiţi pe trei centre.

Copiii sunt invitați la centrele de interes unde vor intui materialul didactic pus la dispoziție. Se prezintă centrele și se oferă explicații referitoare la sarcinile și tehnicile de lucru.

a) La centrul *Joc de rol,* copiii vor face salata de ridichi si salata verde si le vor aşeza pe farfurie;

b) La centrul *Artă,* copiii vor avea de realizat cu ajutorul plastilinei cosulete pentru ridiche

c) La centrul *Biblioteca*, copiii vor avea de asamblat piesele de puzzle, conform episoadelor povestii .

După terminarea activităţilor de la centre se va face evaluarea şi aprecierea rezultatelor.

- **Tranzitie** : Luati seama bine, dupa cum v-am spus !

În continuare vom derula un joc numit „Salata de legume timpurii”- joc distractiv de atentie. Copiilor le vor fi prezentate sarcinile și regulile de joc. Fiecare va primi cate o insigna cu o leguma timpurie. La comanda Salata de legume, copiii vor ridica in sus insignele cu toate cele trei legume timpurii (ceapa verde, salata, ridichea), iar la comanda Salata de ridichi, doar copiii care corespund acestei legume, la fel procedandu-se cu restul legumelor.

La finalul zilei, vor primi recompense și vor fi apreciați referitor la implicarea acestora în activitățile desfășurate.

Proiect didactic

ADE : Domeniul Stiinta: Cunoasterea mediului: - Povestire: „Ridichea uriaşă”

TIPUL DE ACTIVITATE: Transmitere de cunoştinţe, deprinderi şi capacităţi.

SCOPURILE ACTIVITĂŢII: Formarea deprinderii de a audia cu atenţie un text şi a deprinderii de exprimare corectă sub aspect lexical şi gramatical; stimulând vorbirea coerentă şi expresivă.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE : La sfârșitul activității copiii vor fi capabili să:

O1. Să asculte cu atenţie lectura educatoarei pentru a sesiza succesiunea momentelor actiunii si mesajul transmis prin textul literar;

O2. Să expună cu ajutorul imaginilor şi al întrebărilor principalele momente ale povestirii;

O3. Să răspundă la întrebările adresate de către educatoare utilizând propoziţii clare şi corecte din punct de vedere gramatical;

O4. Să cunoască succesiunea momentelor poveştirii şi să redea povestea în ordinea logică cerută de firul narativ;

STRATEGII DIDACTICE :

Sistemul resurselor metododologice : povestirea, expunerea, conversaţia, demonstrația, observaţia, explicaţia.

Sistemul resurselor curriculare: imagini cu aspecte din poveste, bunicutul marioneta.

Forme de organizare: frontal, individual.

EVENIMENTUL DIDACTIC	CONȚINUT ȘTIINȚIFIC	STRATEGII DIDACTICE	EVALUARE
Moment organizatoric	Pentru o desfășurare bună a activității se aerisește sala de grupă, se aranjează covorasele în semicerc, se pregătește materialul necesar și se introduc copiii în liniște în sală. Copiii se așază pe scăunele.		Observarea comportamentului copiilor
Captarea atenției	In coltul clasei este amenajat centrul tematic, imagini cu scene din povestea “Ridichea uriasa” si cosulet cu legumele timpurii . Captarea atentiei se realizeaza printr-un dialog: Voi purta o discutie cu ei : -În ce anotimp ne aflam? -Ce haine folosim in anotimpul primavara? -Cine este primul vestitor al primaverii? -Cine s-a intors din tarile calde? - Ce observati aici? (Pe aceasta masuta observam multe legume.) - Ce legume recunoasteti? (usturoi verde, ceapa verde, salata, spanac, ridichile, etc.)	Conversația Frontal	Observarea comportamentului copiilor
Anunțarea temei	- Dragi copii, eu ştiu povestea acestei ridichi şi azi o să v-o spun si vouă. Povestea se numeşte chiar „Ridichea uriaşă”. Voi repeta titlul poveştii cu 2-3 copii pentru fixare. - Trebuie să ascultaţi cu mare atenţie aceasta poveste ca să o povestiţi şi voi părinţilor, bunicilor sau fraţilor voştri.	Conversația Frontal	Observarea comportamentului copiilor

Dirijarea învățării	Educatoarea va prezenta iamginile povestii, timp in care copiii vor viziona povestea, coerent si expresiv folosind mimica adecvata. Explic cuvintele si expresiile noi. Cu ajutorul intrebarilor copiii vor expune continutul povestirii conform planului principal de idei redate prin imagini: 1. primavara mosul sadeste legume; 2.mosul vede ridichea uriasa si vrea sa o aduca in casa dar nu poate sa o scoata din pamant; 3.mosul o cheama pe baba, dar nu reusesc; 4.baba cheama fata in ajutor, dar tot nu reusesc; 5.fata cheama catelul, dar nici asa nu reusesc sa scoata ridichea; 6. catelul cheama pisica in ajutor; 7. pisica cheama soricelul in ajutor si, ca prin minune reusesc sa o scoata din pamant. Copiii vor identifica personajele cu ajutorul imaginilor. Voi insista pe mesajul educativ al povestirii: “Unde-s multi, puterea creste!”	Povestirea Imagini cu aspecte din poveste Explicația Observatia	Se urmărește comportamentul copiilor pe parcusul expunerii poveștii Se urmărește gradul de exprimare al copiilor, păstrarea firului poveștii.
Obținerea performanței și asigurarea feed-back-ului	Copiii vor fi solicitaţi să precizeze titlul poveştii, primind mai apoi cate o imagine cu episoadele povestii, fiecare fiind nevoit sa deruleze firul povestii in functie de imagine pe care au primit-o.	Exercițiul Frontal	Aprecieri verbale individuale
Încheierea activității	Educatoarea va face aprecieri generale și individuale asupra modului de participare la activitate.	Frontal	Aprecieri generale și individuale

Proiect didactic

ADE : Domeniul estetic si creativ: - Activitate artistico-plastică: pictură: „Ridichea uriaşă”

TIPUL DE ACTIVITATE: Formare de priceperi şi deprinderi.

SCOPUL ACTIVITĂŢII: Formarea unor abilităţi practice specifice nivelului de dezvoltare motrică, fină.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE : La sfârșitul activității copiii vor fi capabili să:

O1. Să execute corect exerciţiile de încălzire a muşchilor mâinilor, conform indicaţiilor educatoarei.

O2. Să denumească materialele de lucru, cu ajutorul educatoarei.

O3. Să folosească în mod corect materialele pentru realizarea activităţii practice, cu ajutorul indicaţiilor primite de către educatoare.

STRATEGII DIDACTICE :

Sistemul resurselor metododologice : conversaţia, demonstrația, exerciţiul, explicaţia.

Sistemul resurselor curriculare: fişă ridichea uriasa, buretel cu clema, acuarela.

Forme de organizare: frontal, individual.

Durata: 15 minute

EVENIMENTUL DIDACTIC	CONȚINUT ȘTIINȚIFIC	STRATEGII DIDACTICE	EVALUARE
Moment organizatoric	Pentru o desfășurare bună a activității se aerisește sala de grupă, se aranjează măsuţele şi scăunelele, se pregătește materialul necesar pe măsuţe și se introduc copiii în liniște în sală.		Observarea comportamentului copiilor
Captarea atenției	Se realizează printr-o mică convorbire cu privire la faptul că am descoperit de ce ridichea a fost elementul surpriza in povestea redata anterior.	Conversația Frontal	Observarea comportamentului copiilor
Anunțarea temei	Educatoarea le spune copiiilor că astăzi îl vom ajuta pe bunicutul nostru sa vada cele mai frumoase lucrari, pictate de manutele noastre iscusite si pline de creativitate.	Conversația Frontal	Observarea comportamentului copiilor
Dirijarea învățării	Prin tranziţia: “Primavara a sosit”, copiii se pregătesc pentru începerea activităţii practice, aşezându-se la măsuţe. Se intuiesc materialele de lucru: fise cu ridichea, acuarela, buretel cu clema.	Exerciţiul Frontal Individual Fişe cu ridichea	Observarea comportamentului copiilor

	Înainte de efectuarea lucrărilor se vor realiza câteva exerciţii pentru încălzirea muşchilor mâinilor: “Palmele eu le-am deschis, Pumnişorii i-am închis, Iar apoi îi răsucesc Şi pe masă ciocănesc: CIOC CIOC CIOC Degetele le întind Cu ele la pian eu cant.” Copiii execută lucrările fiind supravegheaţi şi dirijaţi de educatoare cu informaţii suplimentare.	Acuarela Buretel cu clema Explicaţia Demonstraţia Exerciţiul Individual	Aprecierea rezolvării corecte a sarcinilor date

Evaluarea	Lucările se evaluează oral antrenându-se şi copiii în evaluarea produsului personal, dar şi a celorlalţi colegi.	Conversaţia Frontal	Aprecieri pozitive asupra activităţii copiilor Stimulare
Încheierea **activității**	Educatoarea va face aprecieri generale şi individuale asupra modului de participare la activitate.	Frontal	Aprecieri generale și individuale

Proiect didactic

ALA: Activităţi liber-alese: **Joc de rol:** „De-a bucătarii”- salată de ridichi si salata verde

Bibliotecă: Puzzle: „Reconstituire imagini din poveste”

Artă: „Coşuleţe pentru ridichi” - modelaj

TIPUL DE ACTIVITATE: Exersare de priceperi şi deprinderi.

SCOPURILE ACTIVITĂŢII: Exersarea priceperilor și deprinderilor de muncă și joc, în diferite contexte de învățare, prin valorificarea cunoștințelor despre legumele timpurii.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE : La sfârşitul activității copiii vor fi capabili să:

O1. Să utilizeze corect instrumentele de bucatarie puse la dispozitie, după indicaţiile educatoarei;

O2. Să îmbite piesele de puzzle reconstituind imaginile din povestea redata de catre cadul didactic.

O3. Să modeleze prin miscarea translatorie a palmelor fata de planseta, apasare, adancire, miscare circulara.

STRATEGII DIDACTICE :

Sistemul resurselor metododologice : explicaţia, demonstraţia, exerciţiul, conversaţia, jocul de rol.

Sistemul resurselor curriculare: furculite, cutite, farfurii de unica folosinte, plansa pentru modelaj, plastilina, puzzle, sorturi pentru bucatari.

Forme de organizare: frontal, individual, pe grupe.

Durata: 15 minute

EVENIMENTUL DIDATIC	CONŢINUT ŞTIINŢIFIC	STRATEGII DIDACTICE	EVALUARE
Moment organizatoric	Se pregătește sala de grupă, cât și materialele și se formează centrele de interes pentru copii, respectiv centrul joc de rol, biblioteca şi artă.	Conversaţia	Observarea comportamentului copiilor
Captarea atenţiei	Se realizează prin aparitia mascotei bunicului, care le va da indicatii impreuna cu cadrul didactic despre activitatea pe centre.	Conversaţia Frontal Individual	Observarea comportamentului copiilor
Anunţarea temei	Se reactualizează mesajul zilei stabilit la Întâlnirea de dimineață : Legumicultorii din noi! Se anunță tema activității şi obiectivele operaționale într-o manieră accesibilă copiilor.	Conversaţia	Observarea comportamentului copiilor
Dirijarea învăţării	Prin tranziție – *Bat din palme clap clap clap, din picioare trap trap trap/ Ne-nvârtim, ne răsucim şi spre centre noi pornim* Se intuiesc materialele și se transmite sarcina de lucru ; se dau câteva explicații pentru realizarea activităților la fiecare	Conversaţia Explicaţia Joc de rol Exerciţiul Demonstraţia Linguriţe	Aprecierea rezolvării corecte a sarcinilor date Observarea comportamentului copiilor

	grup de copii, pe rând: **Joc de rol**- se costumează în gospodine și pregătesc o salata plina de vitamine. **Artă-** realizează cosulete din plastilina, pentru ridichi. **Biblioteca-** asambleaza piesele de puzzle, in functie de episoadele prezentate din poveste. Se încurajează jocul în grup, colaborarea, schimbul de impresii în timpul jocului. Se urmărește finalizarea lucrărilor de către copii, prin mânuirea corectă a materialelor primite și valorificarea creatoare a deprinderilor și priceperilor de muncă în contextul jocului de grup.	Farfurii Puzzle Sorturi Plastilina Suport plastilina	
Evaluarea	Prezentarea rezultatelor obținute de fiecare grup și analizarea acestora ca premisă motivațională a muncii și jocului.	Conversatia Explicaţia	Aprecieri generale și individuale

Proiect didactic

ALA: Jocuri şi activităţi liber alese: „Salata de legume timpurii!”- joc distractiv de grupare

TIPUL DE ACTIVITATE: Exersare de priceperi şi deprinderi.

SCOPURILE ACTIVITĂŢII: Dezvoltarea atenției, a vitezei de reacție, de grupare, a spiritului de competiție şi recreerea, destinderea copiilor;

OBIECTIVE OPERAȚIONALE : La sfârșitul activității copiii vor fi capabili să:

O1. Să execute acțiunile solicitate de regulile jocului, conform indicaţiilor primite de către educatoare**.**

O2. Să se grupeze in functie de legume careia ii poarta rolul.

O3. Să participe activ, in spiritul regulilor jocului aducand contributie la reusita propriu-zisa.

STRATEGII DIDACTICE :

Sistemul resurselor metododologice : conversația, explicația, demonstrația, exercițiul , jocul.

Sistemul resurselor curriculare: insigne pe betisor cu legume.

Forme de organizare: frontal, individual, pe grupe.

Durata: 15 minute

EVENIMENTUL DIDATIC	CONŢINUT ŞTIINŢIFIC	STRATEGII DIDACTICE	EVALUARE
Moment organizatoric	Se pregătește sala de grupă, cât și materialele. Se asigură condițiilor necesare pentru desfășurarea optimă a activității;	Conversaţia	Observarea comportamentului copiilor
Captarea atenţiei	Se realizează printr-o provocare la joc. Educatoarea pune la dispoziția copiilor insignele cu legumele timpurii, reamintindu-le impreuna cu prescolarii acestea.	Conversaţia Frontal	Observarea comportamentului copiilor
Anunţarea temei	Se anunță titlul jocului: **„Salata de legume timpurii!”** Se prezintă scopul jocurilor;	Conversaţia	Evaluarea capacității de a asculta informațiile transmise

	Se anunță obiectivele pe înțelesul copiilor;		
Dirijarea învăţării	**Explicarea regulilor jocului și desfășurarea jocului :** Se precizează regulile jocului; Jocul de probă se demonstrează cu ajutorul copiilor, după explicațiile primite de către cadrul didactic; **„Salata de legume timpurii!”- joc distractiv de grupare cu caracter sportiv** Fiecare va primi cate o insigna pe betisor cu unul din legumele timpurii. La comanda salata de legume vor ridica cu totii insignele sus, iar la comanda salata de ridichi vor ridica insignele doar copiii carora le corespunde ridichea, la fel procedansu-se si cu celelalte doua legume (ceapa verde, salata) **JOCUL PROPRIU-ZIS:** Copiii execută jocul propus. Se va urmări participarea activă și afectivă a copiilor, stimulându-i pe cei mai	Conversaţia Explicaţia Insigne pe betisor cu legume timpurii Exerciţiul Demonstraţia	Aprecierea rezolvării corecte a sarcinilor date Observarea comportamentului copiilor Observarea comportamentului copiilor în timpul jocului

	neîncrezători. Se dau explicații individuale sau în colectiv după caz, punându-se accent pe respectarea regulilor de joc.		
Evaluarea	În finalul activității, copiii vor fi felicitați pentru felul în care au participat la această activitate, asigurându-i pe aceștia că se vor mai juca și altădată.	Conversaţia	Aprecieri generale și individuale

PROIECT DIDACTIC

Dând culoare viselor

G.P.N.Dichiseni/Călărași
Prof.inv.presc. Voinea Luciana

DATA: 05.04.2024
GRĂDINIȚA: G.P.N.DICHISENI
EDUCATOARE: prof.inv. presc. Voinea Luciana
GRUPA: mică
TEMA ANUALĂ: Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim?
TEMA SĂPTĂMÂNALĂ: Culori înaripate
DOMENIUL EXPERIENŢIAL: DEC1 (Estetic şi creativ**) CATEGORIA DE ACTIVITATE:** ADE
TEMA ACTIVITĂŢII: Dând culoare viselor
MIJLOC DE REALIZARE: Pictură (tehnica de lucru: aruncarea culorii cu catapulta)
TIPUL ACTIVITĂŢII: consolidare de priceperi şi deprinderi
SCOPUL ACTIVITĂŢII: Obținerea unor efecte plastice, forme spontane și elaborate prin tehnici specifice picturii; consolidarea deprinderilor de aplicare a culorii pe un spațiu dat şi educarea simțului estetic.
OBIECTIVE OPERAŢIONALE: -să denumească materialele necesare realizării lucrării, exprimându-se într-un limbaj adecvat; obiectivul se consideră realizat dacă toți copiii denumesc materialele necesare activității.

-să utilizeze culoarea în spațiul dat, folosind materialele puse la dispoziție; obiectivul se consideră realizat dacă toți copiii utilizează culoarea folosind materialele aflate la dispoziție.

-să obțină forme spontane prin tehnica specifică de lucru (folosirea catapultei); obiectivul se consideră realizat dacă toți copiii obțin forme spontane prin tehnica specifică de lucru.

-să compună în mod original spațiul plastic, folosind tehnica de lucru prezentată de educatoare; obiectivul

se consideră realizat dacă toți copiii compun în mod original spațiul plastic.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode şi procedee: expunerea, exercițiul, conversaţia,observarea,explicaţia, demonstraţia;

Mijloace didactice:panou alb, rame tablouri, recipiente cu acuarele, pompom, catapulte, şervețele; tricouri albe, aripi fluture

Forme de organizare a activităţii: frontal, individual

Locul de desfășurare:

curtea grădiniței **Resurse**

temporale: 15-20 minute;

Resurse bibliografice:

***, Curriculum pentru educația timpurie, 2019;

***, Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani;

***, Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concept și instrumente cu care operează Curriculum pentru educația timpurie, 2019;

COMPORTAMENTE VIZATE

DOMENII DE DEZVOLTARE	DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII	COMPORTAMENTE
A. Dezvoltare fizică, a sănătății și igienei orale	1. Motricitate grosieră și motricitatea fină în context de viață familiare	1.1 Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specific vârstei
B. Dezvoltarea socio-emoțională	1. Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate	1.2 Demonstreaza abilități de solicitare și de primire a ajutorului în situații problematice specifice 1.3 Inițiază / participă la interacțiuni positive cu preșcolarii de vârstă apropiată.
C. Capacități și atitudini în învățare	2. Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistența în activități)	2.1 Realizează sarcinile de lucru cu consecvență

D. Dezvoltarea limbajului, a comunicării și premiselor citirii și scrierii	3. Mesaje orale în diferite situații de comunicare	2.1 Demonstrează capacitatea de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă)

Desfăşurarea activităţii

ETAPELE ACTIVITĂȚII	CONȚINUT ȘTIINȚIFIC	STRATEGII DIDACTICE		EVALUARE
		Metode și procedee	Mijloace de învățământ	
1. Moment organizatoric	Se amenajează spațiul de lucru în exterior: montarea panoului pe care se realizeaza lucrarea, aranjarea materialelor de lucru astfel încât să fie la îndemâna preșcolarilor. Preșcolarii vor fi introduși în activitate în trenuleț, unul în spatele celuilalt			

2. Captarea atenţiei	Captarea atenției se realizează prin prezentarea spatiului amenajat și catapultelor pe care le vor folosi în activitatea artistico-plastică și prin jocul *„Suntem gata! „* cu numărătoare inversă, folosind degetele. *„Sunteți gata?* *Suntem gata!* *5: batem din palme* *4: fluturași* *3: ok, ok* *2: iepurași* *1: Șșș, facem liniște.. „*	Conversația Explicația	Panou alb cu rame de tablouri Recipiente cu acuarelă Pompom Catapulte	Aprecieri verbale Observarea comportamentu-lui copiilor
3. Enunţarea temei şi a obiectivelor	Educatoarea prezintă tema activității și obiectivele: *„Astăzi, copii, vom fi artiști și vom picta aceste tablouri de pe panou . Voi veți fi atenți la folosirea materialelor de lucru și la explicațiile mele.*	Conversația Explicația		Observarea comportamentu-lui copiilor

4. Prezentarea noului conținut și dirijarea învăţării	**Denumirea materialelor de lucru:** Se denumesc materialele necesare pentru realizare temei plastice: Panoul cu tablouri pentru lucrarea colectivă, recipiente cu acuarelă, catapulte, pompom **Prezentarea și analiza modelului:**	Explicația Conversația	Panou alb cu rame de tablouri Recipiente cu acuarelă Pompom Catapulte	Aprecieri verbale
	Educatoarea analizeaza impreună cu preșcolarii modelul de lucru cu ajutorul următorelor întrebări: - *Ce este acesta? (Se prezintă copiilor un tablou realizat cu tehnica picturii cu catapulta)* - *Ce credeți că am folosit pentru a picta?* - *Ce culori am folosit?* **Explicarea și demonstrarea modului de lucru:** Educatoarea explică preșcolarilor modul de lucru și apoi demonstrează practic: *Vom lua un pompom și îl vom inmuia în acuarelă. Apoi vom pune pompom-ul în recipientul catapultei, tragem în jos de brațul de lansare al catapultei și apoi lansăm pompom-ul astfel încât acesta să ajungă pe spațiul panoului. În urma*	Explicația Demonstrația Exercițiul	Tablou model Recipiente cu acuarelă Pompom Catapulte	Observarea comportamentu-lui copiilor

	impactului, culoarea se va împrăştia pe spaţiul de lucru. Putem schimba poziția catapultei pentru a obține un alt unghi de lansare. Vom folosi cât mai multe culori pentru a realiza tablouri frumos colorate. **Exerciții pentru încălzirea mâinilor:** Educatoarea executa împreună cu copiii exerciții pentru încălzirea mușchilor mici ai mâinii: mișcăm degetele, închidem și deschidem pumnii, rotim pumnii, spălăm mâinile, clătim, scuturăm ușor mâinile, ne ștergem pe prosop. Se urează copiilor "*Spor la lucru*!			
5.Obținerea performanțelor	**Executarea propriu-zisă a temei:** În timp ce copiii lucrează, educatoarea trece pe la fiecare, va da indicaţii individuale și colective, dacă este cazul, amintindu-le să folosească culorile puse la dispoziție în recipiente, să fie atenți la mânuirea catapultelor și să le utilizeze corespunzător, să aplice forță pentru lansare, să poziționeze catapultele pentru a obține unghiuri diferite de lansare, etc. De asemenea, va urmări ca în timpul lucrului, copiii să fie în siguranță, să-și aștepte rândul și îi va ajuta dacă și când este cazul.	Conversația Explicația Exercițiul	Panou alb cu rame de tablouri Recipiente cu acuarelă Pompom Catapulte	Aprecieri verbale Observarea comportamentu-lui copiilor

5. Asigurarea feed-back-ului	Înainte cu câteva minute de expirarea timpului de lucru, educatoarea atenţionează copiii să se apropie de final. Asigurarea feed-back-ului se realizează prin metoda Turul galeriei; copiii vor fi solicitați să aplice amprentele mâinilor pe tablourile alese, explicând alegerea făcută.	Conversația Explicația Turul galeriei		Aprecieri verbale Observarea comportamentu-lui copiilor Evaluare orală
6. Evaluarea performațelor	Se realizează evaluarea și analiza lucrărilor de către educatoare și de către copii. Se vor face aprecieri argumentate referitoare la modul în care lucrarea a fost realizată. Lucrarea va fi evaluată după următoarele criterii: - corectitudinea folosirii materialelor de lucru - lucrul în echipă - finalitatea lucrării Se fac aprecieri individuale și colective asupra modului de desfășurarea a activității Educatoarea îi recompensează pe copii pentru munca depusă.	Conversația Explicația	Panoul cu tablourile realizate	Aprecieri verbale Observarea comportamentu-lui copiilor Evaluare orală
7. Încheierea activităţii	La finalul activității copiii vor dansa pe cântecelul ”Copiii colorează viața”	Conversația		Aprecieri verbale

Proiect de activitate

Profesor Damian Iuliana Liceul Special „Moldova”, Târgu Frumos, județul Iași

Unitatea de învățământ: Liceul Special „Moldova”, Tg. Frumos
Cadru didactic: prof. Damian Iuliana
Data:
Clasa: a IX-a A DSM
Descrierea colectivului: Colectiv format din patru elevi cu deficiență senzorială de vedere: doi sunt ambliopi și prezintă deficiență mintală ușoară, iar ceilalți doi sunt nevăzători, unul dintre ei caracterizat cu deficiență mintală moderată, epilepsie generalizată; celălalt elev nevăzător prezintă deficiență mintală severă și este școlarizat după un program individualizat, adaptat nevoilor și particularităților psiho-individuale. Unul dintre elevii ambliopi frecventează cursurile online, din cauza problemelor de sănătate.
Aria curriculară: Matematică și științe ale naturii
Disciplina: Cunoștințe despre mediu
Unitatea de învățare: Transformări ale naturii
Subiectul lecției: Anotimpurile anului
Tipul lecției: Consolidare și sistematizare

Scopul lecției: consolidarea capacității de identificare a principalelor caracteristici ale celor patru anotimpuri prin raportare la denumirea anotimpurilor, a lunilor fiecărui anotimp, a schimbărilor ce se produc în natură sau a evenimentelor importante; îmbogățirea vocabularului activ și pasiv.

Obiectivele operaționale:

Cognitive:

- ✓ **O1:** să numească anotimpurile unui an apelând la bagajul propriu de cunoștințe. Obiectivul este realizat la nivel minim dacă elevul va numi cel puțin două anotimpuri, în ordine firească, din cele patru anotimpuri ale unui an.
- ✓ **O2:** să identifice fiecare anotimp pe baza planșelor de pe perete și a indiciilor tactile existente. Obiectivul este realizat la nivel minim dacă elevul va identifica cel puțin două anotimpuri vizual sau tactil din cele patru.
- ✓ **O3:** să numească lunile unui an apelând la bagajul propriu de cunoștințe. Obiectivul este realizat la nivel minim dacă elevul va numi cel puțin cinci luni ale anului, în ordine firească, din cele doisprezece, și cu ajutorul a cel puțin două indicații verbale din partea cadrului didactic.
- ✓ **O4:** să numească lunile fiecărui anotimp în parte apelând la bagajul propriu de cunoștințe. Obiectivul este realizat la nivel minim dacă elevul va indica cele trei luni pentru cel puțin un anotimp din cele patru ale unui an.

- ✓ **O5:** să își cunoască luna și anotimpul în care este născut apelând la bagajul propriu de cunoștințe. Obiectivul este realizat la nivel minim dacă elevul va indica cel puțin luna în care este născut, și cu ajutorul a cel puțin două indicații verbale din partea cadrului didactic.
- ✓ **O6:** să descrie ce reprezintă imaginile jetoanelor primite în tăviță. Obiectivul este realizat la nivel minim dacă elevul va descrie ce reprezintă imaginile a cel puțin patru jetoane din cele șapte (brumă, ceață, zăpadă, rouă, struguri, copii la plajă, pomi înfloriți), și cu ajutorul a cel puțin trei indicații verbale din partea cadrului didactic.
- ✓ **O7** (obiectiv diferențiat): să recunoască fenomene ale naturii pe baza audierii unor sunete. Obiectivul este realizat la nivel minim dacă elevul va recunoaște cel puțin două fenomene ale naturii din patru (ploaia, fulgerul, vânt, viscol), și cu ajutorul a cel puțin două indicații verbale din partea cadrului didactic.
- ✓ **O8** (obiectiv diferențiat): să descrie ce reprezintă jetoanele din fetru primite în tăviță. Obiectivul este realizat la nivel minim dacă elevul descrie cele două jetoane din fetru (ghiocel, brad) cu ajutorul a cel puțin unei indicații din partea cadrului didactic.
- ✓ **O9:** să identifice anotimpul căruia îi corespunde descrierea imaginii jetonului. Obiectivul este realizat la nivel minim dacă elevul va identifica anotimpul corespunzător pentru cel puțin trei jetoane cu imagini (zăpadă, pomi înfloriți, struguri) din cele șapte.
- ✓ **O10** (obiectiv diferențiat): să identifice anotimpul căruia îi corespunde fenomenul naturii audiat. Obiectivul este realizat la nivel minim dacă elevul va identifica anotimpurile pentru cel puțin două fenomene ale naturii (ploaie, viscol) din cele patru.
- ✓ **O11:** să stabilească valoarea de adevăr pentru enunțurile date, pe baza informațiilor reactualizate în cadrul lecției. Obiectivul este realizat la nivel minim dacă elevul va stabili valoarea de adevăr pentru două enunțuri din cele patru pentru fiecare, apelând la bagajul propriu de cunoștințe, și cu ajutorul a cel puțin două indicații verbale din partea cadrului didactic.

Psihomotorii:

- ✓ **O12** (obiectiv diferențiat)**:** să lipească jetoanele din fetru în zona delimitată tactil pe jurnalul personal, încadrând jetonul în interiorul spațiului delimitat lipirii. Obiectivul este realizat la nivel minim dacă elevul va lipi jetoanele din fetru (clopoțel, frunză de culoare maro) cu sprijin, în interiorul spațiului destinat lipirii.
- ✓ **O13:** să lipească jetoanele cu denumirile lunilor unui an pe planșa corespunzătoare fiecărui anotimp, respectând încadrarea în spațiul delimitat cu scai dublu. Obiectivul este realizat la nivel minim dacă elevul va lipi jetoanele cu denumirile lunilor pentru cel puțin două anotimpuri în spațiul corespunzător, și cu ajutorul a cel puțin două indicații verbale din partea cadrului didactic.
- ✓ **O14:** să lipească jetoanele din fetru pe coroniță în ordinea succesiunii celor patru anotimpuri, în ordinea rotirii acelor de ceasornic. Obiectivul este realizat la nivel minim dacă elevul va lipi cel puțin trei jetoane din cele patru (floare de culoare roz, soare, măr roșu, fulg de zăpadă), cel puțin o singură dată, în mod independent.

Afective:

- ✓ **O15:** să participe activ la rezolvarea sarcinilor individuale, implicându-se la solicitarea cadrului didactic. Obiectivul este realizat la nivel minim dacă climatul clasei este lucrativ.

Metode și procedee: conversația, explicația, observația, exercițiul, expunerea
Mijloace didactice: fișă A4 care redă textul *Împăratul An și cele patru fiice,* patru planșe color, format A3, cu imaginea reprezentativă a fiecărui anotimp, indicii tactile pentru cele patru anotimpuri (șnur de mărțișor, soare, copac fără frunze, fulg de zăpadă), doisprezece jetoane color din carton cu denumirile lunilor anului, două jetoane din fetru pentru indicarea lunii și anotimpului toamna, două cartoane de culoare galbenă pentru jurnalele personale, fotografii proprii ale elevilor, instrumente de scris, lipici, tăvițe, opt jetoane cu imagini color ce denumesc fenomene ale naturii (brumă, ceață, rouă, zăpadă, ploaie, fulger, vânt, viscol), material audio care redă sunete specifice fenomenelor naturii (ploaie, fulger, vânt, viscol), două jetoane din fetru ce indică evenimente specifice anotimpurilor (ghiocel, brad), jetoane din fetru pentru realizarea unei coronițe (floare de culoare roz, soarele, măr roșu, fulg de zăpadă), laptop, fișe de lucru, resurse digitale wordwall (*https://wordwall.net/ro/resource/3720008/anotimpuri*)
Forme de organizare: individuală
Evaluare: *observarea sistematică* – capacitatea de înțelegere a mesajului verbal, capacitatea de concentrare a atenției, capacitatea de a numi cele patru anotimpuri ale unui an, capacitatea de a indica planșa corespunzătoare fiecărui anotimp, vizual sau tactil, capacitatea de a numi lunile unui an, capacitatea de a numi lunile corespunzătoare fiecărui anotimp, capacitatea de a de a lipi jetoanele cu denumirea lunilor pe planșa corespunzătoare anotimpului indicat, capacitatea de a indica luna și anotimpul în care este născut, capacitatea de a completa spațiile punctate cu datele cerute, capacitatea de a lipi jetoanele în cadranele indicate, capacitatea de a descrie fiecare jeton extras din tăviță, capacitatea de a recunoaște fenomenele naturii pe baza sunetele audiate, capacitatea de a identifica anotimpul corespunzător jetonului extras, capacitatea de a lipi jetonul în spațiul indicat, capacitatea de a respecta ordinea lipirii jetoanelor din fetru pe coroniță în funcție de anotimpuri, capacitatea de a stabili valoarea de adevăr a unor enunțuri
Timp: 40 minute
Locul desfășurării: sala de clasă

Bibliografie:

- ✓ Cucoș, C., 2002, *Pedagogie,* Editura Polirom, Iași.
- ✓ Ploscariu, N. , 2021, *Științe ale naturii. Manual pentru clasa a III-a,* Editura Art Klett, București

Desfășurarea activității

Momentele activității	Timp	Ob. op.	Demersul instructiv-educativ	Metode	Mijloace	Evaluare
Moment organizatoric	1 min		Se asigură un climat optim pentru desfășurarea activității.	Conversația		
Captarea atenției	2 min	O15	Se citește elevilor un scurt text *Împăratul An și cele patru fiice:* *Trăia demult, tare demult, un împărat care avea patru fiice, frumoase ca nişte zâne. Împăratul An, căci așa se numea împăratul, îşi iubea tare mult fiicele, dar nu știa în ce pericol se aflau.* *Într-o zi, un vrăjitor rău care trăia la marginea împărăției, le răpise pe cele patru fiice și le închise într-un turn, transformându-le în anotimpuri. Mulți viteji au încercat să le salveze, dar nici unul nu a reușit. De atunci bietul împărat e tot timpul trist pentru că nu îşi mai aduce aminte nici de numele fiicelor sale, nici de frumusețea lor* (Anexa 1).	Conversația Observația	Fișă text format A4	Capacitatea de înțelegere a mesajului verbal
Anunțarea temei și a obiectivelor urmărite	1 min		Li se aduce la cunoștință subiectul care va fi abordat în cadrul acestei ore, și anume *Anotimpurile anului*, precum și faptul că vor întocmi jurnale personale pe baza cunoștințelor referitoare la anotimpurile unui an; la finalul activității vor trebui să stabilească valoarea de adevăr a unor enunțuri date în cadrul unui joc din resurse digitale wordwall.	Expunerea		Capacitatea de concentrare a atenției
Dirijarea învățării (consolidării)			*În vederea întocmirii jurnalelor personale, e nevoie să ne reamintim împreună, ajutând în felul acesta și pe Împăratul An, următoarele noțiuni: denumirea celor patru anotimpuri, denumirea lunilor anului și denumirea lunilor fiecărui anotimp în parte, să vorbim despre schimbările care se petrec în natură în fiecare*	Explicația		Capacitatea de înțelegere a mesajului verbal

	9 min	O1 O2 O3 O4 O15 O13 O15	*anotimp, precum și despre cele mai importante evenimente care au loc pe parcursul unui an.* Se inițiază o conversație: 1. *Care sunt cele patru anotimpuri ale unui an?* Fiecare elev va numi anotimpurile anului, apoi va indica planșa corespunzătoare fiecărui anotimp în parte, vizual sau tactil cu ajutorul indiciilor aflate în colțul din stânga sus, pe fiecare planșă în parte *(Primăvara – șnurul de mărțișor, Vara – soarele, Toamna – copac fără frunze, Iarna - fulg de zăpadă).* 2. *Care sunt lunile unui an?* Fiecare elev va numi lunile unui an, fiind atenți unul la celălalt pentru a sesiza eventualele greșeli, dar și pentru a-și oferi ajutor reciproc. 3. *Care sunt lunile anului corespunzătoare fiecărui anotimp?* După ce fiecare elev identifică planșa corespunzătoare fiecărui anotimp în parte, sunt rugați să numească cele trei luni pentru fiecare anotimp în parte, apoi să lipească jetoanele cu denumirile lunilor respective, în spațiul destinat anotimpului pentru care vor oferi răspuns (*Spațiul destinat pentru lipirea jetoanelor va fi delimitat, acesta fiind în partea de jos a planșei, unde vor fi lipite părți de scai dublu, celelalte părți fiind lipite pe jetoane).* Elevul nevăzător va răspunde întrebărilor adresate, apoi pe baza răspunsului, elevul ambliop va lua din tăviță jetoanele care indică răspunsul oferit, respectiv jetoanele cu lunile corespunzătoare anotimpului indicat, și i le va da acestuia pentru a le lipi pe planșă.	Conversația Exercițiul Observația Conversația Conversația Exercițiul Observația	Planșe cu anotimpurile format A_3, cu indiciile: șnur de mărțișor, soare, copac fără frunze, fulg de zăpadă Cutie cu jetoane ce indică lunile anului	Capacitatea de a numi cele patru anotimpuri ale unui an Capacitatea de a indica planșa corespunzătoare fiecărui anotimp, vizual și tactil pe baza indiciilor Capacitatea de a numi lunile unui an Capacitatea de a numi lunile corespunzătoare fiecărui anotimp Capacitatea de a lipi jetoanele cu denumirea lunilor pe planșa

	3 min	O5 O12 O15 O12 O15	După ce fiecare elev numește cele patru anotimpuri ale anului și lunile specifice fiecărui anotimp în parte, sunt rugați să-și completeze prima parte a jurnalului personal. Elevul ambliop va primi un jurnal personal sub forma unei coli de carton colorat, format A4, de culoare galbenă, îndoită în două părți, având lipită în interior fotografia proprie. Acesta va completa spațiile punctate cu datele cerute: nume și prenume, luna și anotimpul în care s-a născut. Elevul nevăzător va primi același tip de jurnalul cu fotografia proprie lipită în interior, numele și prenumele scris în braille și cadranele delimitate cu pastă tactilă pentru o orientare mai bună în spațiul foii. Acesta va trebui să adauge anumite elemente în cadranele rămase necompletate și îi va fi menționat următorul aspect: *Am asociat anotimpul toamna cu o frunză de culoare maro și un clopoțel, iar anotimpul vara cu o vișină și o frunză de culoare verde. Ce jetoane crezi că ți se potrivesc în funcție de anotimpul și luna în care te-ai născut?* Elevul nevăzător va preciza luna și anotimpul în care s-a născut și va alege jetoanele specifice, apoi le va lipi în cadranele indicate. *4. Ce schimbări se produc în natură pe perioada unui an? Care sunt cele mai importante evenimente întâlnite?* Fiecare elev va primi câte o tăviță cu diferite jetoane care ilustrează atât fenomene ale naturii, cât și jetoane ce indică importante evenimente din perioada unui an. Sarcina elevului va fi aceea de a descrie ce reprezintă jetonul respectiv și cărui anotimp îi corespunde. Fiecare jeton va fi lipit pe planșa a	Explicația Observația Conversația Explicația Observația Conversația Explicația	Jurnal din carton colorat, culoare galbenă, format A4 Pozele elevilor Instrument de scris Clopoțel, frunză de culoare maro Tăviță Jetoane cu imagini: brumă, ceață, rouă, zăpadă, struguri, copii la plajă, pomi înfloriți	corespunzătoare anotimpului indicat Capacitatea de a completa spațiile punctate cu datele cerute Capacitatea de a indica luna și anotimpul în care este născut Capacitatea de a lipi jetoanele în cadranele indicate Capacitatea de a descrie fiecare jeton extras din cutie

	9 min 5 min	O6 O7 O8 O9 O10 O15 O14 O15	cărui descriere i se potrivește cu scai dublu, în orice loc de pe planșă unde se află cealaltă parte a scaiului. *Elevul ambliop* va primi în tăviță următoarele jetoane cu imagini: brumă, ceață, rouă, zăpadă, struguri, copii la plajă, pomi înfloriți. *Elevul nevăzător* va audia sunete specifice următoarelor fenomene ale naturii: ploaie, fulger, vânt, viscol; în tăviță va primi jetoane cu imagini ale acestor fenomene, dar și jetoane din fetru: ghiocel și brad. În momentul în care recunoaște sunetul audiat specific unui fenomen al naturii, este ajutat de colegul ambliop pentru identificarea jetonului, apoi îl va lipi pe planșa corespunzătoare anotimpului indicat, ghidat de indiciile tactile existente pe fiecare planșă în parte. Pentru completarea ultimei părți a jurnalului propriu, elevii vor avea de lipit, pe o coroniță din carton, următoarele jetoane din fetru, în ordinea succesivă celor patru anotimpuri. Jetoanele din fetru sunt: floare de culoare roz – anotimpul primăvara, soarele de culoare galbenă – anotimpul vara, măr roșu – anotimpul toamna și fulgul de zăpadă – anotimpul iarna. Jetoanele se lipesc în ordinea indicată, în sensul rotirii acelor de ceasornic, respectându-se criteriul dat până la finalizarea coroniței. Aceasta va fi lipită pe partea rămasă necompletată, în interiorul jurnalului fiecărui elev. În cazul în care elevii necesită sprijin, clarificări suplimentare, vor fi oferite.	Explicația Observația Exercițiul Conversația Explicația Observația Exercițiul	Tăviță Jetoane cu imagini: ploaie, vânt, fulger, viscol Jetoane fetru: ghiocel, brad Laptop Material audio care redă sunete specifice fenomenelor naturii (ploaie, fulger, vânt, viscol) Flori de culoare roz, soarele de culoare galbenă, măr roșu, fulgul de zăpadă,	Capacitatea de a identifica anotimpul corespunzător jetonului descris Capacitatea de a lipi jetonul în spațiul indicat Capacitatea de a recunoaște fenomene ale naturii pe baza audierii unor sunete Capacitatea de a respecta ordinea lipirii jetoanelor din fetru pe coroniță în funcție de anotimpuri

					coroniță din carton Lipici	
Asigurarea retenției și a transferului	6 min	O11 O15	Cu ajutorul laptopului și a resurselor digitale wordwall, se va iniția un scurt joc intitulat *Adevărat sau fals.* *(https://wordwall.net/ro/resource/3720008/anotimpuri)* *Cadrul didactic va anunța regulile jocului, și anume: fiecare elev va răspunde pe rând la câte o întrebare adresată și citită de către cadrul didactic, în urma rotirii unei rulete magice. În momentul în care elevul va răspunde corect, întrebarea va fi anulată și se va roti în continuare de ruletă pentru a obține o altă întrebare. Dacă răspunsul este greșit, se va continua cu rotirea ruletei, dar întrebarea va fi reluată.* *Jocul va cuprinde opt întrebări, câte patru pentru fiecare elev, referitoare la schimbările produse în natură și evenimentele specifice celor patru anotimpuri.* *Se va oferi sprijin pe tot parcursul desfășurării jocului.*	Conversația Explicația Observația Exercițiul	Laptop	Capacitatea de concentrare a atenției Capacitatea de a indica răspunsul corect la întrebările adresate
Explicații pentru efectuarea temei	2 min		*Temă:* Să completeze spațiile punctate cu cuvintele corecte pentru a obține propoziții adevărate din fișa de lucru *(Anexa 2).* a) Lunile anotimpului primăvara sunt..... . b) De obicei vara cad ploi însoțite de ..... . c) În unele dimineți ale anotimpului toamna apare....., iar pe sol se formează ..... . d) Caracteristicile anotimpului iarna sunt	Conversația Explicația	Fișă de lucru	Nivelul receptivității

			Temă diferențiată: *Să prezinte domnului profesor-educator jurnalul personal și să explice semnificația jetoanelor aflate pe coronița din interiorul* *acestuia.*			
Evaluare	2 min		Se vor face aprecieri asupra modului în care au participat elevii la activitate. Se apreciază elevii și se scoate în evidență efortul fiecăruia și implicarea de care au dat dovadă. Elevi sunt rugați să se exprime cum se simt la sfârșitul activității.	Conversația		Capacitatea de evaluare Capacitatea de autoevaluare

**NB: durata și complexitatea activității se pot modifica în funcție de nevoile elevilor*

PROIECT DIDACTIC

Profesor învățământ preșcolar: Adam Rebeles Marcela
Grădinița cu Program Prelungit „Otilia Cazimir „ Baia Mare”

Grupa:mijlocie Step by Step
Tema anuală de studiu: „Când , cum si de ce se intampla?”
Tema săptămânii: „Fenomene meteo ”
Tema activității: „Soarele, ploaia și curcubeul”
Tipul de activitate:Consolidare de cunoștințe, priceperi și deprinderi
Forma de realizare : Activitate integrată (ADP,ALA1, Activități pe domenii experiențiale (ADE): DȘ (Cunoașterea mediului înconjurător – povestirea educatoarei+DOS (activitate practică -îmbinare+lipire), ALA 2
Tipul de activitate:Consolidare de cunoștințe, priceperi și deprinderi
Elemente componente ale activității integrate: Activități pentru dezvoltare personală (ADP) :
Întâlnirea de dimineață: (Salutul, împărtășirea, activitatea de grup, noutatea zilei „Soarele, ploaia și curcubeul”!)
Tranziții:„Haide sub umbrelă, umbrelă, umbrelă !”
„Vine ploaia pic,pic, pic (joc cu text și cânt)!
Rutină: „Iubim vremea oricum e ea!”
Activități pe domenii experiențiale (ADE):
DȘ: Cunoașterea mediului înconjurător „ Ploaia, soarele și curcubeul”- povestirea educatoarei
DOS: : Activitate practică „Curcubeul ” -(îmbinare și lipire)
Jocuri și activități liber - alese (ALA 1)
Materiale de construcție: „Soarele cu razele lui”-pietre,discuri lemn
„ Nori și ploaie ”-pietre, discuri lemn
și bețe de lemn
Științe: fixarea conținutului poveștii:„Soarele, ploaia și curcubeul” cu ajutorul imaginilor din poveste
„Ploaia ”-experiment
„Curcubeul ”-experiment
Matematică/manipulative: „Fenomene meteo”-asocierea îmbrăcămintei potrivită vremii
„Curcubeul”- suprapunerea jetoanelor pentru a forma curcubeul
„Nori cu ploaie”- înșirare prin alternarea picăturilor mari și mici pe jenila
Alfabetizare: „Ploaia”, „Curcubeul”- antrenament grafic
Jocuri și activități liber -alese (ALA 2)
Joc distractiv: „Nimerește Norul ”
DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII
A.1. Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare
B.2. Comportamente prosociale, de acceptare și de respectare a diversității
Curiozitate, interes și inițiativă în învățare
D.1.a Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute

D.1.b.Ascultarea activă a mesajului pentru înțelegerea și receptarea lui (comunicare receptivă);
D.2.b.Exprimarea orală a mesajului, a emoțiilor etc.(exprimare expresivă)
Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat; E.3.Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare.

COMPORTAMENTE:

A.1.3. Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate
B.2.3. Exersează, cu sprijin, asumarea unor responsabilități specifice vârstei, în contexte variate
Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi
C.3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative
D1.2. Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor etc. (comunicare expresivă)
D.b.1.1. 3. Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc în calitate de auditor;
D.b.2.2. Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc, în situații uzuale, în calitate de vorbitor;
Identifică elementele caracteristice ale unor fenomene/relații din mediul apropiat;
E.1.5. Realizează,, în mod dirijat activități simple de investigare a mediului, folosind instrumente și metode specifice;
E.3.2. Identifică și valorifică unele caracteristici ale lumii vii, ale Pământului și Spațiului;
E.3.3. Descrie unele caracteristici ale lumii vii, ale Pământului și Spațiului.
Scopul: Consolidarea cunoștințelor copiilor referitoare la fenomene meteo(ploaie, soare, nori,curcubeu) prin observare, cercetare, descoperire și activităţi practice, având ca punct de sprijin un text literar potrivit vârstei.

Obiective operaţionale:

să identifice fenomene meteo (ploaie, nori, soare, curcubeu)
Să descrie pe baza poveștii ascultate transformările care au loc în natură datorită fenomenelor meteo
Să prezinte succesiunea evenimentelor povestirii, pe baza imaginilor prezentate
Să experimenteze formarea ploii și a curcubeului
să aplice tehnici de lucru cunoscute pentru a realiza fenomene meteo
să creeze cu ajutorul elementelor componente curcubeul utilizând lipirea și asamblarea

Strategii didactice:

Metode și procedee Conversaţia, explicaţia, problematizarea, brainstorming-ul, povestirea, demonstraţia, exerciţiul, experimentul, jocul.
Mijloace și materiale didactice : Flip-chart, umbrelă cu soare/ploaie, carte de povești(de dimensiune mare) imagini din poveste, fâșii hârtie colorată în culorile curcubeului, lipici, carton sub formă de nori, carioci negre și roșii, pietre natur și colorate, discuri lemn, crengi scurte, albastru de metilen, cutie transparentă, pipete, spumă, apă, lanternă, cd-uri, hârtie albă, vas sticlă cu apă, imagini cu fenomene meteo, jetoane cu îmbrăcăminte diferită, nori , jenila, mărgele, bucăți paie plastic, jetoane multicolore, imagini curcubeu, calculator.
Forma de organizare: frontal, individual, în echipe
Durata: 1 zi/o tură
Bibliografie: Curriculum pentru educața timpurie , Ministerul Educației Naționale,Anexă la ordinul ministrului Educației Naționale nr. 4694/2.08.2019;
Suport pentru explicitare și înțelegerea unor concepte și instrumente cu careoperează Curriculumul pentru educație timpurie – 2019;

Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de lanaștere la 7 ani,UNICEF , Editura VANEMONDE 2010;
Metode interactive de Silvia Breben, Elena Gongea, Georgeta Ruiu și MihaelaFulga , Editura ARVES 2008;

Scenariul zilei

Activitatea debutează cu Întâlnirea de dimineață: educatoarea va stabili un contact vizual cu toți copiii zâmbind, privindu-i cu atenție transmițându-le căldură și încurajare prin comunicare verbală și nonverbală. Se crează condițiile psiho-pedagogice necesare desfășurării activității: pregătirea materialelor didactice, aerisirea sălii de grupă. așezarea ordonată a copiilor în semicerc pe pernuțe- moment organizatoric.
Salutul: Educatoare le transmite un salut, însoțit de o apreciere ,,Bună dimineața, mă bucur că ați venit azi la grădiniță! Aceștia vor răspunde salutului adresat de aducatoare.Apoi copiii se salută reciproc cu expresia „Bună dimineaţa Mara ,
folosind atingerea palmelor colegului pe care îl salută", salutul decurgând firesc, într-o atmosferă de relaxare şi bună dispoziţie. Educatoarea va fi cea care va da startul acestui salut!
Se poartă o scurtă discuție despre tema săptămânii și 1-2 copii vor împărtăși experiențe semnificative legate sau nu de tema zilei- împărtășirea.
Activitatea de grup: se desfășoară printr-un joc – „Eu cu urechile mele aud. , cu ochii mei văd....."(ploaia, vântul, tunetul.....etc). Copiii sunt rugați să închidă ochii și să asculte , vor auzi anumite sunete făcute de fenomenele meteo, redate cu ajutorul mijloacelor tehnice , vor trebui să recunoască fenomenul meteo al cărui sunet l-au auzit și vor continua jocul cu ajutorul calculatorului, ,,Eu cu ochii mei văd ...." https://wordwall.net/ro/resource/30878461 ,
câțiva copii vor veni pe rand la calculator pentru a identifica fenomenele meteo .
Noutățile zilei încep prin completarea calendarului naturii - pentru că tot ne-am jucat cu fenomenele meteo, haideți să privim afară să vedem cum este vremea azi.Meteorologul de serviciu ales dintre copii care doresc, completează calendarul naturii răspunzând la întrebările : Ce zi este azi?cCe zi a fost ieri? Dar mâine ce zi va fi?În ce lună ne aflăm? Ce anotimp este?
Noutățile zilei continuă prin captarea atenției, care se realizează prin descoperirea în sala de grupă a unei umbrele. Umbrela este acoperită cu picături de ploaie, pe jumatate și pe cealaltă jumatate cu raze de soare,de sub ea rasare un curcubeu . Educatoarea îi va întreba :- Ce observați pe umbrelă?
-Ce știți voi despre ploaie? (brainstorming)
-Dar despre soare?, despre curcubeu?
Vreți să aflați mai multe lucruri despre fenomenele meteo, îi anunță că azi le va spune o poveste despre ploaie, soare și transformările care au loc în natură datorită fenomenelor meteo și veți afla cum se produc acestea, iar apoi vor continua să descopere mai multe informații în centrele de activitate unde au pregătite diverse activități printrecare și activitatea practică -care este obligatorie pentru toți, cei care vor trece pe la centrul arte vor primi o brățară cu curcubeu.
Titlul poveștii este: „Povestea soarelui, ploii și curcubeului"-anunțarea temei și a obiectivelor, 2-3 copii vor repeta titlul poveștii.

Prezentarea conținutului și dirijarea învățării-(ADE) DȘ.(Cunoașterea mediului înconjurător) -povestirea educatoarei .

Se va reda expresiv conținutul poveștii utilizând un ton, mimică şi gestică adecvate

înţelegerii textului. Expresivitatea expunerii se va realiza prin modelarea vocii, schimbarea ritmului vorbirii pe parcursul expunerii, pauze logice, mimică și gestică. Conținutul povestirii va fi expus urmărindu-se succesiunea momentelor principale. Simultan cu povestirea se vor prezenta imaginile ilustrate dintr-o carte de dimensiuni mari

În timpul povestirii se **explică cuvintele** noi și expresiile noi întâlnite în text răstit = strigăt, mama natura= tot ce ne înconjoară.

Obținerea performanței se va realiza prin **valorificarea conținutului poveștii**:

După ce întreaga poveste este prezentată copii vor expune sumar conținutul povestirii cu ajutorul întrebărilor:

-Cum se numește povestea pe care ați ascultat-o ?

-Despre cine este vorba în această poveste?(fenomene meteo)

-De ce s-a certat soarele cu ploaia?

-Unde i-a trimis mama natură pe soare și ploaie?

-Ce s-a întamplat pe partea globului unde era ploaia?

- Dar unde era doar soare ?

-De ce au nevoie plantele să crească?(apă, lumină și căldură)

-Când plouă și apare soarele ce fenomen se produce?(apare curcubeul)

Se transmite mesajul poveștii : apa este foarte importantă pentru noi, fără ea nu putem exista (oameni, animale și plante) dar la fel avem nevoie și de soare, pentru că ne dă căldură și lumină, ajută plantele să crească. Dacă ele se produc în execes au loc inundații sau uscarea plantelor.

Când se produc împreună apare un nou fenomen -curcubeul.

Asigurarea retenției și a transferului de cunoștințe . Prin jocul muzical ,,Vine ploaia pic, pic ,pic !" educatoarea urmată de copii, trece pe la fiecare centru și le explică sarcinile pe care le au de realizat.

În **centrul științe** se va fixa conținutul poveștii cu ajutorul imaginilor care vor fi așezate în ordinea cronologică din poveste și repovestirea pe baza acestora **,** după care vor experimenta formarea curcubeului. Într-un vas de sticlă transparent plin cu apa vor pune Cd-ul iar cu o lanternă îndreptată spre el prin diferite mișcări vor observa formarea curcubeului pe o coală de hartie din jurul vasului și pe tavan.

Centrul alfabetizare: *,,Curcubeul "*, *,,Ploaia*"**-** exerciții grafice**.**. Fiecare copil își va alege o fișă pe care va reda linii sau combinații de linii cu creionul grafic, realizând fenomenul meteo ales.

Centrul materiale de construcție: *„Soarele cu razele lui*", **,,** *Curcubeul"*

Aici vor reda imaginea soarelui și a ploii prin alăturarea,suprapunerea pietrelor de diferite dimensiuni și culori, a discurilor și a bețelor din lemn.

Centrul matematică/manipulative: În acest centru la prima opțiune vor asocia „Îmbrăcămintea potrivită vremii" pe care o vor așeza în dreptul fenomenului meteo potrivit;

„Curcubeul ”cu ajutorul jetoanelor pe care le vor suparapune peste culorile potrivite;„Ploaia” vor înșira picăturile de ploaie mari și mici prin alternare pe jenila .

Toate aceste activități îi vor ajuta pe copii să-și îmbogățească cunoștințele despre fenomenele meteo. Activitatea practică „Curcubeul”(Domeniul om și societate)se desfășoară în **centrul arte creative**, unde sunt puse la dispoziția copiilor următoarele materiale: hârtie cartonată sub formă de nor, fâșii de hârtie colorată(roșu,portocaliu,galben,verde, albastru, indigo și violet), lipici, carioci neagre și roșii. Se va realiza din fâșii subțiri de hârtie colorată care se îmbină una cu alta și apoi se lipesc, formând un lanț de culori diferite care se lipesc de un nor.

Copiii intuiesc materialele și instrumentele de lucru, li se explică și demonstrează modul de lucru precum și etapele de realizare: se va lua câte o fâșie de hârtie colorată care se îmbină una în alta formând un inel,se aplică lipici doar pe marginea fâșiei, apoi prin suprapunerea marginilor se lipește, astfel formandu-se un lanț a câte trei inele din fiecare culoare.Astefl lanțul format slipește la final de nor. Cu carioca se personalizează norul cu ochi și gură . Cei care termină îi ajută și pe copii care întâmpină dificultăți.

După prezentarea centrelor invit copiii să aleagă centrul la care doresc să înceapă lucrul ținându-se cont de numărul scăunelelor dispuse la fiecare centru, fiecare copil își alege centrul dorit și își pune pe panou, magnetul de culoare roșie la primul centru ales, iar la următoarele magneți de alte culori. Inainte de începerea lucrului se execută câteva exerciţii de încălzire a musculaturii mici a mâinilor cu ajutorul versurilor

„Freacă, freacă palmele, mișcăm degețelele!

Atingem unul câte unul, închidem -deschidem pumnul. Două

ciocănele bat așa, uite- așa

Două cuișoare se răsucesc ușor: uite -așa, tot așa!

Două scândurele se rânduiesc ușor: uite-așa, tot așa!”

Anunț copiii în permanență timpul rămas pentru efectuarea lucrului la centre precum și finalul acestuia Educatoarea trece pe la fiecare centru și dă explicații suplimentare acolo unde este nevoie.După ce toți copiii au realizat sarcina de la centrul pe care și l-au ales se reunește grupul și are loc evaluarea intermediară. Copilul care dorește să ia cuvântul prezintă produsul activității pe care a realizat-o în centrul ales, apoi copii își aleg alte centre în care să lucreze.

La finalul zilei lucrările realizate sunt expuse în grupă , copii împreună cu educatoarea trec din nou pe la centre, discută despre activitățile zilei, ce le-a plăcut mai mult, are loc **evaluarea activității** apoi se revine la povestea „ Ploaia, soarele și curcubeul” prin metoda trierea aserțiunilor, unde copiii vor trebui să-și spună părerea (dacă este bine sau nu) atunci când au loc fenomene meteo în execes -când plouă continuu; când e doar soare și căldură, când plouă dar apare și soarele după. Se revine asupra mesajului desprins din poveste :avem nevoie atât de ploaie cât și de soare pentru a putea supraviețui, plantele au nevoie de lumină și căldură pentru a se dezvolta, fiecare fenomen meteo este important pentru a ne bucura de un mediu înconjurător minunat. Vom continua să ne jucăm cu norul jocul distractiv „**Nimerește Norul** ”.Desfasurarea jocului**:** Copiii sunt împărțiți în două grupe , vor trebui sa meargă pe un traseu din baltă în baltă, la finalul căruia vor găsi mici mingi colorate cu care trebuie să țintească norul .

În încheierea activității se fac aprecieri generale și individuale asupra copiilor.

Proiect didactic

Data: *3.04.2024*
Unitatea de învățământ : Grădinița cu Program Prelungit Nr. 5 Slatina, Olt
Prof. Înv. Preșcolar : Nedelcu Diana Ruxandra
Grupa : Mare
Nivel: II
Tema anuală de studiu: Când, cum și de ce se întâmplă ?
Tema proiectului:„Primăvara''
Tema săptămânii: „Insecte și flori de primăvară''
Tema activității:„Buburuza"
Domeniul experiențial: Domeniul Om și Societate
Activitatea de învățare: Activitate practică
Tipul activităţii: Formare de priceperi și deprinderi
Mijloc de realizare: Lipire
Scopul activităţii:

- Consolidarea unor abilități specifice nivelului de dezvoltare motrică;
- Îmbogățirea cunoștințelor despre materiale și caracteristicile lor, precum și despre tehnici de lucru necesare prelucrării acestora în scopul realizării unor produse simple.

Domenii ale dezvoltării *:*

- Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare ;
- Conceptul de sine ;
- Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități);
- Activare și manifestare a potențialului creativ;
- Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute;
- Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat;
- Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare

Comportamente vizate :

- Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activităţi variate;
- Realizează sarcinile de lucru cu consecvență ;
- Integrează ajutorul primit, pentru realizarea sarcinilor de lucru la care întâmplină dificultăți.
- Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creativ;
- Identifică elementele caracterisice ale unor fenomene/relaţii din mediul apropiat;

Obiective operaţionale:

- să denumească materialele puse la dispozitie pentru confectionarea buburuzei ;
- să folosească și să lipească elementele primite, pe un spațiu dat pentru a realiza buburuza, exersând diferite abilități manuale;
- Să -și analizeze lucrarea proprie, dar și lucrările colegilor, utilizând criteriile de evaluare.

Strategii didactice:

- **Metode şi procedee*:*** conversația, explicația, observația, exercițiul, algoritmizarea, munca independentă, turul galeriei.
- **Mijloace de învăţământ *:*** jucărie-buburuză**,** panou reprezentând o grădină primăvară , coșulețe, hârtie colorată, ochi mobili, fâșii de hârtie pentru antene, lipici, recipiente pentru lipici, beţișoare, șervețele umede, jetoane-recompensă .
- **Forma de organizare*:*** frontală, individuală;

Locul desfășurării: sala de grupă
Durata: 30-35 minute
Bibliografie:

- *„Curriculum pentru educație timpurie”**, București, 2019;***
- ***Lespezaru, M., „****Tradițional și modern în învățământul preşcolar”**, Editura Omfal Esențial, București, 2007.***
- ***Petricică M., Petre M.,*** *- „Metodica predării activităților manuale în grădinița de copii”**, Ed. Didactică și pedagogică, București.***

Desfăşurarea activităţii

Evenimentul didactic	***Conţinutul activităţii***	***Strategii didactice***		***Evaluare***
		Metode și procedee	***Mijloace de învăță mânt***	
1. Moment organizatoric	*Se creează condițiile optime pentru buna desfășurare a activității:* *-pregătirea sălii de grupă;* *-pregătirea materialului didactic necesar desfășurării activității;* *- introducerea copiilor în sala de grupă și crearea atmosferei de lucru.*	*Conversația*		*Observarea comportamentului copiilor*
2. Captarea atenţiei	*Se realizează cu ajutorul unei jucării-buburuză și al unui panou ce reprezintă un colț de grădină , în anotimpul primăvara.*	*Conversaţia*	*Buburuză de pluş* *Tablou de primăvară*	*Frontal*
3. Reactualizarea cunoștințelor	*Se realizează prin întrebări referitoare la anotimpul primăvara.*	*Conversația*		*Analiza răspunsurilor copiilor*
	Se anunță tema activităţii			

4. *Anunțarea temei și a obiectivelor*	*,,Buburuza''.* *Se prezintă obiectivele într-o formă accesibilă copiilor, precum și modul de desfășurare al activității propuse.*	*Conversația*		*Observarea comportamentului copiilor*
5. *Prezentarea conținutului*	✸ *Se intuieşte materialul ce va fi folosit în desfăşurarea activităţii;* ✸ *Se prezintă lucrarea model şi se analizează împreună cu copiii;* ✸ *Se explică şi demonstrează în faţa copiilor modul de lucru, insistând asupra tehnicilor de lucru şi asupra ordinii efectuării lor:* ✓ *Poziţionarea corectă a corpului, capului şi aripilor buburuzei;* ✓ *Lipirea corpului buburuzei pe frunză, apoi a capului ;* ✓ *Îndoirea aripilor și lipirea lor pe corp;* ✓ *Lipirea ochișorilor mobili pe cap și a bulinelor pe aripi;* ✓ *Răsucirea antenelor și lipirea lor pe cap;* ***Se prezintă copiilor criteriile de evaluare:*** ○ *respectarea temei* ○ *originalitate;* ○ *creativitate;* ○ *acurateţe;* ○ *finalizarea lucrării.* ***-Exerciții pentru încălzirea mușchilor mâinii:*** *,,Degetele-mi sunt petale,* *Le deschid precum o floare:* *Boboc, floare,* *Boboc, floare.* *Ploaia cade ne-ncetat,* *Vârful degetelor bat.* *Pic, pic, ploaia cade,* *Pic, pic și pentru roade.* *Pic, pic, bobul crește,* *Pic, pic, înflorește''*	*Conversația* *Explicaţia* *Demonstraţia* *Algoritmizarea* *Exerciţiul*	*Coşuleţe* *Lucrarea model* *Jetoane din hârtie colorată* *Lipici* *Beţişoare* *Ochişori mobili*	*Observarea comportamentului copiilor* *Observarea comportamentului copiilor*
6. *Dirijarea*				*Observarea şi*

învăţării	***Realizarea temei de către copii:*** *Rog copiii să înceapă lucrul, urmând etapele prezentate.* *Se va supraveghea îndeaproape activitatea copiilor, insistând asupra realizării corecte a sarcinilor de lucru şi a aspectului estetic al lucrărilor.* *Se va trece pe rând pe la fiecare copil şi se vor da explicaţii suplimentare acolo unde cazul.*	*Exerciţiul* *Algoritmizarea*		*îndrumarea acţiunilor* *Aprecieri stimultative*
7. Obtinerea performanţei	*Se solicită copiilor să aşeze buburuzele realizate pe panoul ce reprezintă un colt din grădină primăverii.*	*Explicaţia* *Conversaţia*		
8. Evaluarea activităţii	*Se face analiza lucrărilor prin raportare la criteriile estetice precizate la începutul activităţii.* *Se realizează o expoziţie cu lucrările copiilor care se analizează după criteriile transmise înainte de a începe activitatea propriu-zisă:* ○ *respectarea temei* ○ *originalitate;* ○ *creativitate;* ○ *acurateţe;* ○ *finalizarea lucrării.*	*Conversaţia* *Turul galeriei*	*Lucrările copiilor*	*Aprecieri stimulative, calitative şi cantitative* *Analiza produselor activităţii* *Autoevaluarea*
9. Asigurarea feed-back-ului	*Se adresează întrebări despre tipul lecţiei şi tema activităţii desfăşurate.*	*Conversaţia*		*Analiza răspunsurilor copiilor*
10. Încheierea activităţii	*Se vor face aprecieri generale și individuale asupra desfășurării activității în ansamblu.* *Se oferă jetoane-recompense.*	*Conversaţia*	*Jetoane*	*Observarea comportamentului copiilor* *Aprecieri pozitive*

Model proiect de parteneriat cu fabrica de pâine

Prof.înv.preşc. Lică Marilena
Grădiniță cu Program Normal-G.P.P. Dumbrava minunată- Drăgănești-Olt

UNITATEA DE ÎNVĂŢĂMÂNT

Nr...../..... **Avizat,**

Director, **Inspector şcolar pentru activităţi**
Educative formale şi nonformale

Prof. înv.preşc.

FABRICA DE PAINE „OLT PAN S.R.L.”

Director,

Preșcolarii la brutărie

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL

Coordonator:

Prof.înv.preșc. LICĂ MARILENA

PROIECT DE ACTIVITATE PE O ZI

Martie 2024

MOTTO:

„Te-ai întrebat vreodată câte mâini au făcut pâinea pe care cu o singură mână, o duci la gură?„

Tudor Muşatescu

Instituțiile implicate în proiect:

Coordonatori proiect :

Prof .înv. preșc. Lică Marilena

Preșcolarii implicați în proiect: Preșcolarii grupei mari: 24 de copii

Cuprins

ARGUMENT

Într-o societate care îşi pierde încet, încet din valorile morale, în care din „lipsa timpului" părinţii nu mai acordă suficientă atenţie copiilor şi nevoilor lor, ne întâlnim tot mai des cu cazuri de copii care aruncă pur şi simplu mâncarea, doar pentru a atrage atenţia asupra lor. Tot mai puţini părinţi găsesc timp sau cred că este util să le explice copiilor că pentru orice lucru, cineva depune efort și muncește.

Copiilor li se pare firesc să împrăștie şi să strice jucăriile, dar nu înţeleg de ce trebuie să le adune sau să le păstreze. La fel se întâmplă şi cu cărţile şi mai ales cu mâncarea. Dacă nu le place ceva, copiii pur şi simplu aruncă neîncercând să valorifice sau să păstreze pentru mai târziu ceea ce acum nu li se pare folositor, plăcut sau important.

Grădiniţa este cea care are puterea de a corecta acest comportament nepotrivit, deoarece părinţii îl ignoră în numele dragostei pe care le-o poartă copiilor .

Numai punându-i pe copii în situaţia de a muncii pentru o pâine îi putem determina să o prețuiască la adevărata ei valoare şi să prețuiască munca depusă pentru obţinerea ei. Numai experimentând vor putea măsura valoare unei felii de pâine. Vor înțelege astfel cât de importantă poate fi o bucată de pâine pentru un om şi de ce pâinea este un element esenţial în rugăciunea de căpătâi a creștinilor. În fiecare casă de român, pe masa te aşteaptă pâinea, atunci când vrem să binecuvântăm venirea cuiva pe meleagurile noastre întâmpinăm acea persoana cu pâine şi sare, rugăciunea noastră către divinitate spune „ Pâinea noastră cea de toate zilele...". Copiii trebuie să ştie de unde vine pâinea, cum este ea produsă, din ce este produsa, cine muncește cu ea, câte mâini muncesc pentru pâinea sau cornurile pe care ei le mănâncă în fiecare zi. Ne propunem să descoperim toate acestea prin vizite, întâlniri cu oameni care ne dau pâine, ne propunem să frământăm aluatul, să-l vedem cum creşte, cum se coace şi să ne bucurăm de prospeţimea şi frăgezimea pâinii proaspete.

SCOPUL PROIECTULUI :

-Observarea directă şi însuşirea de cunoștințe despre modul de preparare a produselor de panificație

-Familiarizarea copiilor cu conceptul de muncă şi efort constructiv, cu procesul complex ce duce la obţinerea unui produs finit.

-Formarea unei conduite morale corecte, în conformitate cu cerinţele şi nevoile societăţii.

- Însuşirea noţiunilor despre panificaţie: aluat, dospit, frământat, copt, cuptor.

OBIECTIVE :

- Dezvoltarea abilităţii de recunoaştere, acceptare şi respect al diversităţii;
- Cunoaşterea unor elemente care definesc portretul spiritual al poporului roman.
- Să exploreze şi să descrie pe baza observaţiilor directe transformările bobului de grâu în etape succesive până la obţinerea pâinii: aratul pământului, semănatul grâului, întreţinerea culturii, secerat, treierat, măcinat, frământat, copt – *pâine*;
- Să descopere elementele componente ale pâinii: făină, drojdie, apă, sare;

OBIECTIVE CADRU

- 1. Completarea, sistematizarea şi aprofundarea cunoştinţelor însuşite în clasă
- 2. Legarea cunoştinţelor teoretice cu exemple practice, dobândite în observarea și manevrarea practică.

OBIECTIVE DE REFERINŢĂ

- Analizarea aspectelor legate de modul de preparare a pâinii
- Formarea unor noţiuni şi reprezentări despre procedeele pentru obținerea pâinii
- Formarea spiritului antreprenorial.
- Dezvoltarea simţului ecologic şi a atitudinii faţă de mediul înconjurător.

OBIECTIVE OPERAŢIONALE

1. - să observe etapele principale in prepararea painii si a produselor de panificație;
2. -să descrie obiectivul vizitat şi să argumenteze importanţa acestuia;
3. - să precizeze utilitatea produselor finite;
4. - să aprecieze efortul depus în realizarea produselor.

DESCRIEREA ACTIVITĂŢII:

Desfăşurarea acestui proiect tematic cu puternice accente de cultură naţională şi tradiţii populare presupune un cadru corespunzător. Dis de dimineaţă copiii împreună cu doamnele educatoare au plecat în vizită la fabrica de pâine care se găseşte situată nu departe de sediul grădiniţei. Ajunşi acolo ei au fost întâmpinaţi de un lucrător al fabricii care le-a explicat întreg procesul de panificaţie începând de la bobul de grâu şi pâna la produsul finit- pâinea noastră cea de toate zilele.

Activitatea a constat într-o vizită la fabrica de pâine. A fost o experiență inedită în care elevii au văzut un proces tehnologic complex de producere a pâinii. Beneficiind de explicațiile date, acestia au aflat ce materiale și ce utilaje se folosesc pentru fabricarea pâinii, precum și etapele parcurse până în momentul felierii și ambalării acesteia. Elevii au putut vedea unde se prepară maiaua și cum se frământă aluatul, cuptoarele de capacitate mare unde este coapta pâinea, la temperaturi foarte mari. De asemenea, copiii au mai văzut și cum se obțin și alte produse de panificație, precum cornurile, covrigii,etc.

Preșcolarii au primit bucăți de cocă pe care au frământat-o, au modelat mici pâinici pe care apoi le-au primit acasă.

Vizita s-a încheiat cu degustarea unor specialități de pâine și a altor produse de panificație.

Copiii au fost foarte încântaţi de ceea ce au văzut ,curioşi şi entuziasmaţi iar la final au primit bucăți de cocă pentru a face ei singuri câte o pâinică, la plecare au primit pâinica bună, caldă și rumenă .

REZULTATE OBȚINUTE

Vizita a fost extrem de utilă și antrenantă,elevii preșcolari înțelegând că aluatul se face natural, fără conservanți.

EVALUAREA PROIECTULUI :

- Fotografii;
- Expoziţie cu desene realizate de preşcolari ilustrând impresii trăite cu prilejul vizitei la fabrica de pâine;
- În clasă au ascultat Povestea „Turtița fermecată”.
- Au realizat o Dramatizare după Povestea „Turtița fermecată ”
- Portofoliul activităţii.

GRUPUL ŢINTĂ:

- preşcolarii de la “Gradiniţa ”- grupa mare- IEPURAȘII
- cadrele didactice

DURATA PROIECTULUI : o zi

LOCUL DESFĂŞURĂRII : Fabrica de pâine și sala de grupă

DATA ŞI DURATA VIZITEI : .03.2024 -30 min

TEMA VIZITEI: „ DRUMUL PÂINII „

OBIECTIVUL VIZITAT: Fabrica de pâine „OLT PAN S.R.L.

TIPUL VIZITEI : vizită cu caracter intuitiv

GRUPA MARE: Iepurașii

ORGANIZATOR: Prof. înv. preșc. Lică Marilena

Storybook

Drăgan Antonia Alexandra
Școala Gimnazială Nr. 117 București, Sectorul 6

Can you think of a new adventure for Percy, Annabeth and Grover?

Step 1. Start with an idea for your story.

- Where would you like Percy, Annabeth and Grover to go?
- Who would you like them to meet?

Step 2. Plan the details of your story by writing down ideas and key words.
Every story has a beginning, a middle and an end.

- Beginning → Where does your story start?
  → Which children will go on the adventure?
  → How will they get to the magic adventure?
- Middle → Where has the magic taken the children?
  → Who do they meet?
  → Who do they help?
  → What happens? What do they do?
- End → Have the children helped someone or solved a problem?
  → How do they get home again?
  → Do they bring anything back with them?

Step 3. It is time to start writing your story. Remember to write in full sentences.
Do not forget to think about exciting words you can use, spelling and punctuation.
For example, instead of writing “she jumped,” you could say “she leaped,” and instead of, “he ran fast”, “he sprinted,” might sound more dynamic.
Things you might need before getting started: some pencils, a pen, a rubber… and some ideas

Step 4. Read the story aloud to your classmates.

Outline. Write your story first and then draw the pictures.

- page 1
    - Cover.
- page 2
    - Describe your main characters here, e.g. strengths and weaknesses, likes anddislikes, appearance and personality.
    - And do not forget about possible powers, e.g. the ability to fly, invisibility, theability to control the weather, invulnerability[1], telepathy[2], telekinesis[3].
- page 3
    - Describe your setting here, e.g. castle, deep forest, long ago, desert island, sports stadium, future city, king's palace, little cottage, boarding school, beachresort, underground maze, land made of cake, pirate ship, museum.
- page 4 (One day…)
    - Something happens to get the story started, e.g. sets out on a journey, finds a treasure map, discovers s/he can fly, puts on a show, goes shopping, enters a contest, arrives in a strange land, receives an invitation, moves house, decides to have a party, discovers a secret door, becomes invisible.
- page 5 (And so…)
    - What does your character do next and what does s/he hope might happen?
    - Add a few magical objects, e.g. flying carpet, magic ring, glass shoe, enchanted mirror, crystal ball, spinning wheel, wand.
- page 6 (However…)
    - Something goes wrong, e.g. a mystery, a dramatic event or a disagreement, such as: the characters are taken prisoners / fall under a spell / get lost / are turned into animals / are injured / meet an enemy.
- pages 7-8 (Then…)
    - How do your characters try to solve the problem?
- page 9 (Eventually…)
    - Do your characters succeed?
- page 10 (In the end…)
    - Bring your story to a close here.

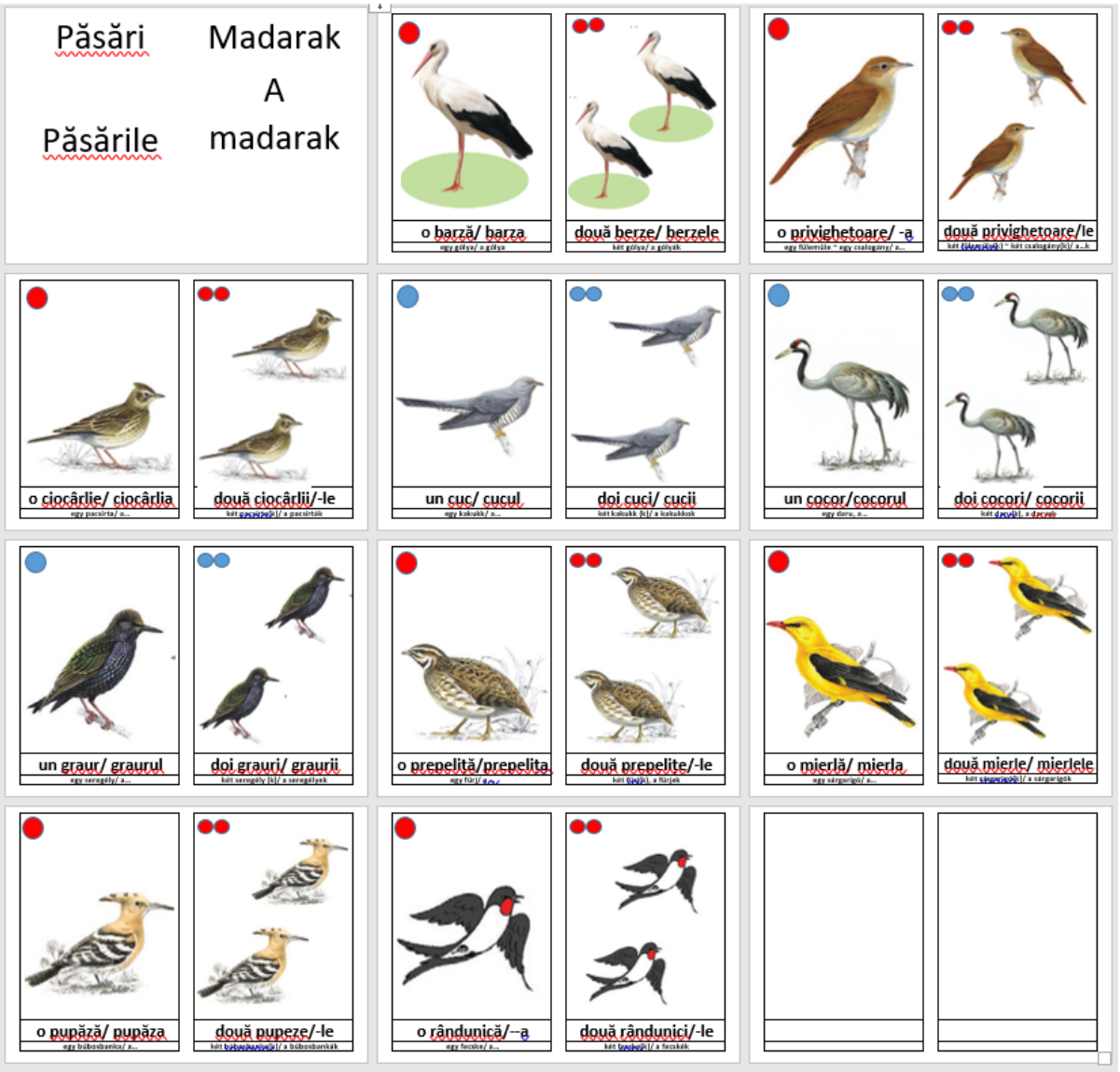
[1] cannot be hurt;
[2] can read minds;
[3] can move objects without touching them.

Sosesc păsările călătoare- carduri de memorie
Exemplar bilingv român-maghiar

Autor: MOLNAR Csilla
Școala Gimnazială ”BETHLEN Gabor” Lăzarea

Cardurile de memorie sunt adaptate la lecția ”Sosesc păsările călătoare” din manualul ”Limba și literatura română pentru secțiile cu predare în limba maghiară”- clasa a IV-a, Autori: TANKÓ Veronika-Zita, ZAHU Valeria, paginile 94-95.

Cardurile de memorie se printează în format mare pentru profesor și în format mic pentru elevi. Se poate lamina.

Din documentul Pdf:

- Size 100% pentru profesor, Multiple, 16 pages per sheet pentru elevi.

Rilă-Iepurilă și banii

Autor. Prof înv primar.Pușcaș Miclăuș Mirela Ioana
Școala Gimnazială Bârsău de Sus, Bârsău de Sus

Rilă- Iepurilă a ieșit din cuib. Era curios să cercetezelucrurile din jur. Dorea să alerge jucăuș printre copacii din poiană și să-și urmărească umbra, care în lumina soarelui părea din ce în ce mai mică. Culegea frăguțe aromate și zmeură delicioasă, când în apropiere a zărit o umbră atât de mare, care părea că nu se mai termină. Era vecinul său,ursul Martin.

- Micuțule Rilă, ce fructe ai cules?
- Zmeură și frăguțe. Sunt atât de gustoase!
- Ai vrea să mi le vinzi? Sunt hotărât să le cumpăr!
- Ceînseamnă să vinzi? Dar să cumperi?

A vinde înseamnă a oferi unei persoane un lucru sau un obiect. În schimbul său vei primi bani. Cel care vinde se numește vânzător, cel care cumpără senumește cumpărător sau client.

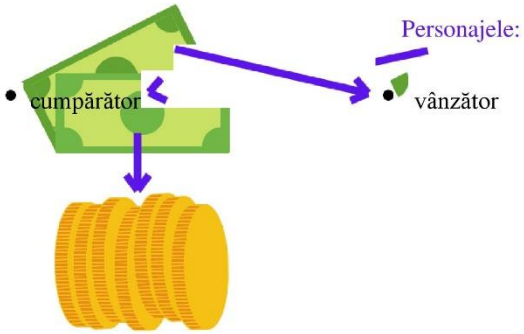
- Cesunt banii?

- Banii sunt monede din metal sau bancnote din hârtie, care au o valoare și sunt folosite în comerț. Trebuie să muncești pentru a câștiga bani și de asemenea trebuie să știi să îi economisești. Îți pot oferi din pușculița mea suma de zece lei pentru fructele culese.

- Sunt de acord. Îți voi vinde fructele, iar banii primiți îi voi folosi pentru a cumpăra morcovi

1. Completează corespunzător.

Ce se vinde?

Ce sumă se va încasa?

2. Pune în corespondență.

vânzător

client

bani

economisire

pușculița

vas cu o deschizătură îngustă, în care se colectează monede și bancnote

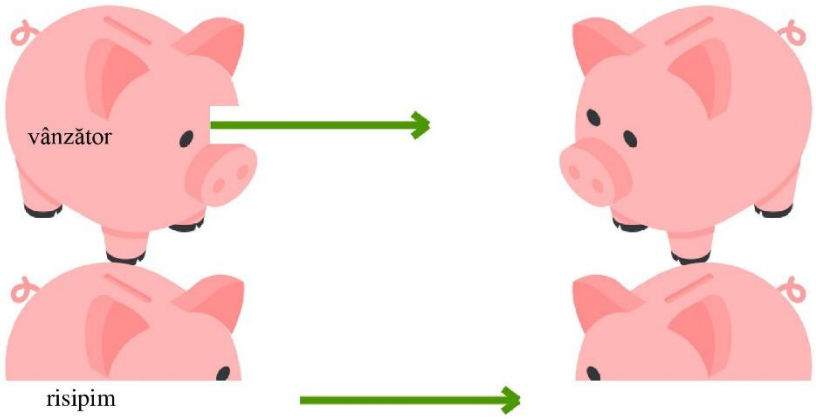
persoana care cumpără un produs

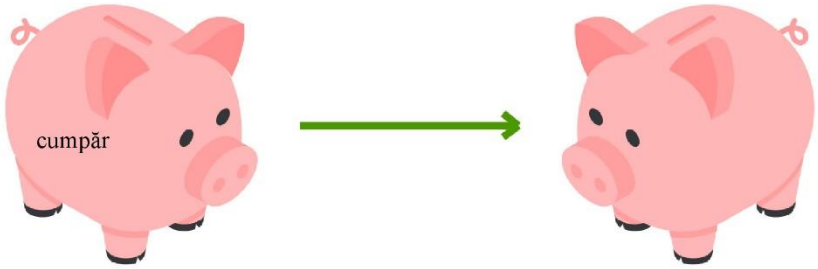
monede sau bancnote care au o valoare

persoana care vinde un produs

a strânge bani

3. Scrie cuvinte cu sens opus.

4. Calculează sumele de bani.

50
BANI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
5 LEI CINCI
BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
1 LEU
UN LEU
BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
10 LEI ZECE

5. Ce bancnote sau monede ar folosi Martin pentru a- i plăti lui Rilă cei 10lei? Decupează și lipește!

6. Împarte următoarele cuvinte în două categorii: obiecte vândute sau servicii.

caiet, cursuri de înot, bicicletă, curățare haine, pantofi, analize medicale, cursuri de pictură, acuarele

Obiecte vândute	Servicii vândute

PETRICĂ ȘI LUPUL

Pușcaș Miclăuș Mirela Ioana
Școala Gimnazială Bârsău de Sus

A fost odată un baiat păstor care, plictisit să stea de mereu veghe asupra oilor din sat ce păşteau pe paşunea de pe deal, şi-a spus că se poate distra pe seama sătenilor. El a tras adânc aer in piept şi a strigat, "Lupul! Lupul! Lupul ne atacă oile!"

La auzul acestor zbierete, oamenii din sat au alergat cât au putut de repede pe deal pentru a-l ajuta pe băiat să alunge lupul. Atunci, însă, când au ajuns pe păşune nu au zărit nici urmă de lup, iar baiatul a râs văzându-le feţele buimăcite.

"Nu striga "Lupul!", băiatule, atunci când nu iti sare în ochi nici o astfel de jivina," i-au atras atenţia ţăranii. Apoi, s-au întors cu toţii, supăraţi, în aşezarea lor.

Ceva mai tarziu, băiatul a urlat iaraşi din toti rărunchii, "Lupul! Lupul! Lupul se repede asupra oilor!" Spre marea şi răutăcioasa lui plăcere, el i-a urmărit pe sătenii ce se repezeau încă o dată spre deal pentru a-l ajuta să alunge fiara.

Ţăranii i-au atras atenţia iarăşi, zicându-i, "Nu mai urla fără rost decât atunci când se întâmplă cu adevărat ceva rău! Nu striga "Lupul" atunci când nu este nici un lup prin preajmă."

Băiatul nu a făcut însă decât să râdă iarăşi în sinea lui privindu-i pe sătenii scoşi din sărite ce reveneau la casele lor.

Dupa o vreme, el a băgat de seamă că se apropia de turma de oi un adevarat lup, aşa că a sărit în picioare şi a strigat din toate puterile, "Lupul! Lupul!"Ţăranii, gândind că este din nou o

păcăleală, nu s-au mai deranjat sa iasă din locuinţele lor.

La apusul soarelui, toată lumea se întreba de ce micul păstor nu s-a întors în sat cu oile. Vrând-nevrând, sătenii au urcat dealul si l-au gasit pe baiat plângând amarnic. Printre sughiţuri, el a exclamat: "De data asta a fost cu adevărat un lup. Oile s-au risipit la vederea jivinei, iar eu v-am chemat iarăşi şi iarăşi. De ce nu aţi venit?"

Un bătrân l-a alinat pe băieţel în vreme ce se intorceau spre sat..."Te vom ajuta sa găseşti oile, câte au rămas, mâine dimineaţă," i-a spus el, în timp ce ii punea un braţ protector după umăr. "Învaţă-te minte”

- **Cum se numește basmul vizionat?**
- **Cum îl cheamă pe băiatul din videoclipul prezentat la începutul orei?**
- **Și ce făcea Petrică?**
- **Cum se simțea el?**
- **Ce a făcut el pentru a se amuza?**
- **De câte ori a strigat după ajutor, deși nu avea nevoie?**
- **Ce s-a întâmplat când a venit lupul întradevăr și Petrică a strigat după ajutor?**
- **Din ce cauză nu l-au mai ajutat fermierii?**
- **Mai cunoaștem și alte personaje mincinoase din poveștile pe care le-am citit sau ascultat?**

PROIECT DIDACTIC- PREVENIREA ŞI COMBATEREA BULLYINGULUI ÎN GRĂDINIŢĂ

Prof.înv.preşcolar Neagu Mădălina Elena, Grădiniţa P.P. Tătărani

Data:9.02.2024
Grupa mare: Grădiniţa P.P. Tătărani
Propunător: Neagu Madalina Elena
Domeniul :Educatie pentru societate **(DOS)-Poveste terapeutica„Broscuta Tobias a invatat sa isi controloze furia”**
Tema : „Stima si respectul fata de sine”

SCOPUL ACTIVITĂȚII: prevenirea și gestionarea furiei prin promovarea gândurilor raționale .
Cuvinte cheie : Aotocunoastere,perceptia propriei persoane
Obiective specifice :
-să recunoască emoţiile
-să explice apariția emoției de “furie”, relaționând-o cu gândurile iraționale
-să identifice gânduri iraționale care pot genera furie
-să identifice gânduri raționale alternative prin care se poate evita furia
-reglarea emoţională
MATERIALE NECESARE: jetoane și carduri cu emoții, marionete
Metode :conversatia ;explicatia;demonstratia;exercitiu de spargerea a ghetii;
exercitiu: schimbam ganduri,schimbam emotii,schimbam comportamente; exercitii de respiratie
Forma de organizare: frontal,individual,pe grupe

PROIECT DIDACTIC- PREVENIREA ŞI COMBATEREA BULLYINGULUI ÎN GRĂDINIŢĂ

Prof.înv.preşcolar Neagu Mădălina Elena, Grădiniţa P.P. Tătărani

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII:

Activitatea 1 – exercițiu de spargere a gheții:

Azi..mă simt…(expresie facială) si Cum este el? (expresie corporală). Preșcolarii vor recunoaște manifestările exterioare ale unor trăiri afective și le vor exprima personal.

Activitatea 2 –povestea Broscuței Tobias

Li se prezintă povestea cu ajutorul marionetelor. Pe parcurs se identifică împreună, cu copiii, reacțiile emoționale ale personajelor. („Cum s-a simțit — atunci când...?").

Se solicită copiilor să identifice emoțiile si gândurile avute de Tobias. -Cum s-a simțit Tobias atunci când prietenii lui i-au refuzat propunerea de a se juca "De-a Super-eroii"? (Furios, avea respirația accelerată)

-Voi ați experimentat această emoție? Ce ați fost in stare să faceți într-un astfel de moment? (Când sunt furios îmi vine să… vorbesc urât, lovesc, împing..) -Ce credeți că a gândit Tobias când ceilalți nu au vrut să se joace jocul propus de ei?(Tobias s-a gândit că, dacă prietenii lui nu vor să se joace "De-a Supereroii" înseamnă că nu mai sunt prietenii lui).

-Cum a reacționat el față de prietenii săi ? (Tobias i-a pedepsit, murdărindu-i cu noroi).

-Cum au reacționat prietenii lui, deși Tobias le-a refuzat și el propunerea făcută, de a se juca cu ei, cu mingea ? (Prietenii lui nu s-au supărat, s-au comportat frumos, nu s-au răzbunat pe Tobias).

-Ce credeți că au gândit ei și ce i-a determinat să nu se supere ? (Ei s-au gândit că Tobias este în continuare prietenul lor , chiar dacă nu a acceptat să se joace cu mingea).

-Ce înțelegem din aceasta poveste?(Noi înțelegem că, suntem diferiți și că putem gândi și simți diferit).

-Ce l-a influențat pe Tobias să se comporte așa ? (furia, emoțiile negative)

-Și ce anume a declanșat furia lui? (Furia a fost declanșată de refuzul prietenilor lui, de faptul că s-a gândit ca nu vor să mai fie prieteni)

Așadar emoțiile pe care le avem, în diferite situații, sunt declanșate de gânduri, care influențează ceea ce simțim și ne determină comportamentul.

-Ce putem face să ne simțim mai bine atunci când trăim o situație neplăcută? (
Să încercăm să nu dăm vina pe prietenii noștri, să căutăm o soluție de rezolvare)

Revenind acum la broscuța Tobias, cum s-a simțit atunci când și-a schimbat gândurile cu unele mai bune? (S- a simțit mai puțin furioasă.) Se oferă soluții pentru Tobias în situația când este furios:

-să tragă adânc aer în piept și să expire încet, de trei ori;
-să numere, încet, până la zece;
-să strângă la piept jucăria preferată;
-să deseneze furia pe o foaie de hârtie, apoi să o mototolească și să o arunce;
-să facă sărituri ca mingea;
-să întreprindă o activitate care îl face să râdă.

Activitatea 3 - exercițiul „Schimbăm gânduri, schimbăm emoții, schimbăm comportamente”

Se prezintă carduri cu situațiile din poveste, reprezentând gândurile iraționale ale lui Tobias, iar sarcina copiilor este de să identifica gândurile raționale.

Card 1

Dacă prietenii mei nu vor să se joace ceea ce doresc eu, mă supăr pe ei și înseamnă că nu mai sunt prietenii mei.

Soluția

Dacă prietenii mei nu vor să se joace ceea ce doresc eu, nu mă supăr, pot să le propun să ne jucăm pe rând jocurile pe care le dorim.

Dacă prietenii mei nu vor să se joace ceea ce doresc eu, nu mă supăr, pot să îmi caut alți parteneri de joc.

Dacă prietenii mei nu vor să se joace ceea ce doresc eu, nu mă supăr, ei sunt în continuare prietenii mei.

Card 2

Prietenii mei trebuie să accepte întotdeauna ceea ce propun eu.

Soluția

Suntem diferiți, avem preferințe diferite. Încerc să negociez cu ei.

Activitatea 4 -exercițiu de respirație

Ne imaginăm că în mână, pe un carton, avem o felie fierbinte de pizza. Așa că o mirosim (tragem aer în piept) și apoi suflăm ca să o răcim (expirăm).

Se repetă exercițiul de trei ori .

GHID METODOLOGIC

Prof. Rizescu Oana
Școala Gimnazială Nr. 2 Picior de Munte

Nivel educaţional:	Învăţământ gimnazial
Clasa:	a VIII-a
Disciplina de studiu:	BIOLOGIE
Subiect/Tema:	**Apa-miracolul vieţii** **„Dacă dispare apa, dispare viaţa?”**
Tip de activitate:	Frontal, individual, lucrul în grup
Timpul alocat:	4 ore
Competenţe generale: **(din programa)**	2.1 Utilizarea de mijloace și metode adecvate explorării/investigării ecosistemelor 2.2 Realizarea activităţilor experimentale şi interpretarea rezultatelor 3.1Reprezentarea structurii şi funcţiilor sistemelor biologice pe baza modelelor; 3.2 Elaborarea şi aplicarea unor algoritmi de identificare, investigare, experimentare şi rezolvare a unor situaţii problemă; 4.1Formareadeprinderilor de documentare și de comunicare 4.2Prelucrarea datelorșielaborareaconcluziilor 5.1 Demonstrareaunuimod de gândireecologicînluareauneidecizii.
Competenţe specifice:	2.1.1 analiza proprietăţilor fizice şi chimice ale apei; 2.2.1. colectarea unor date statistice despre apă ca resursă de mediu disponibilă omului; 3.1.1. modelarea structurii apei; 3.2.1. Să argumenteze contradicţia dintre volumul global al apei pe Terra şi criza reală a acestei resurse de mediu pentru omenire; 3.2.2. identificarea cauzelor care generează criza actuală a apei pe Glob; 4.1.1. Utilizarea adecvată a limbajul ştiinţific la prezentarea unor fenomene fizice, chimice, biologice 5.1.1. propună soluţii viabile ce ar ameliora criza apei;
Rezumat:	Apa, ca şiaerul, este un factor de mediuindispensabilvieţii. Apa se găseşteîntotdeaunaacoloundeexistăviaţăşiformeazăsubstanţacea mai răspândităpepământ. De-a lungul timpului, pretutindeni pe glob setea de apă a crescut,

	lipsa apei şi degradarea continuă a calităţii acesteia au devenit două din marile probleme ale omenirii. Prin activităţile sale complexe de amenajare şi folosire a resurselor de apă omul intervine în mecanismele ciclului hidrologic influenţând calitatea, cantitatea şi regimul acestor resurse. Întrucât apa condiţionează dezvoltarea socială şi economică, fiind adesea un factor limitativ, societatea şi economia se vor putea dezvolta numai în măsura în care va exista solidaritate între generaţii, cu alte cuvinte obligaţia morală a generaţiei actuale este de a lăsa pentru o noua generaţie resurse suficiente şi un mediu sănătos. Problemele propuse spre soluţionare sunt: „Omenirea se confruntă cu o criză a apei?”, „Care ar fi consecinţele crizei de apă?”, „ Având în vedere că pe Terra există peste 1400 Km^3 de apă, că apa acoperă peste două treimi din suprafaţa uscatului, putem spune că omenirea se confruntă cu o criză a apei?” Tema propusă are ca obiectiv general identificarea problemelor globale legate de apă ca sursă de mediu ce condiţionează viaţa şi poate fi abordată interdisciplinar(fizică, chimie, biologie, ecologie) prin organizarea de activităţi atât frontale cât şi pe grupe. Pentru realizarea obiectivelor propun utilizarea fişelor de lucru pe grupe cu sarcini diferite (fizicieni, chimişti, biologi, ecologi), iar ca metode cheie problematizarea brainstormingul, turul galeriei. Pentru rezolvarea acestor probleme elevii îşi împart responsabilităţi în cadrul grupului, rezolvă sarcinile de lucru apelând la unele surse de informare indicate de profesor, fac schimb de fişe, analizează informaţiile şi notează observaţii pentru fiecare fişă.
Prerechizite (achiziţii anterior dobândite necesare):	Elevii posedă cunoştinţe despre proprietăţile fizice şi chimice ale apei.

Conţinut curricular (structura modulului)	**Poluarea apei -2h**
	Apa- sursa vieţii -1h
	Efectele poluării -1h

Secţiuni

A. Ghidul profesorului – descrie modul de abordare a activităţii de predare.

Tema propusă are ca obiectiv general identificarea problemelor globale legate de apă ca sursă de mediu ce condiţionează viaţa şi poate fi abordată interdisciplinar (fizică, chimie, biologie, ecologie) prin organizarea de activităţi atât frontale cât şi pe grupe.

Scopul modulului: este acela de a oferi fiecărui elev posibilitatea de a manifesta o

atitudine personală, responsabilă, faţă de mediul în care trăieşte, de integrare a cunoştinţelor legate de poluare şi protecţia mediului în experienţa de viaţă a elevilor şi folosirea acesteia pentru formarea de convingeri şi comportamente ecologice adecvate.

Ideea de bază în jurul căruia se pot grupa cunoştinţele este aceea că omul trebuie să fie conştient de efectele acţiunilor lui asupra mediului şi a echilibrului dintre acestea şi organismele vii.

Acest modul de predare / învăţare permite elevilor să dobândească cunoştinţe despre:

a) Importanţa apei pentru natură;
b) Circuitul apei în natură;
c) Poluarea fizică, chimică şi biologică a apei;
d) Efectele poluării apei

Obiective:

- ✓ Să colecteze date statistice despre apă ca resursă de mediu disponibilă omului;
- ✓ Să argumenteze contradicţia dintre volumul global al apei pe Terra şi criza reală a acestei resurse de mediu pentru omenire;
- ✓ Să identifice cauzele care generează criza actuală a apei pe Glob;
- ✓ Să propună soluţii viabile ce ar ameliora criza apei.

B. Ghidul elevului – descrie rezultatele învăţării, activităţile de învăţare şi sarcinile pe care elevii le au de îndeplinit.

C. Ghidul de evaluare – descrie demersul evaluativ (instrumentele şi criteriile de evaluare).

1.Instrumente de evaluare:investigația,observația sistematică a activității și comportamentul elevilor,lucrări de laborator.

2.Criterii de evaluare: Realizarea de eseuri,referate;
Completarea tabelelor și a graficelor;
Utilizarea experimentului și a investigației pentru determinarea calităților apei nepoluate ;
Prelucrarea rezultatelor obținute din investigații și experimente
Și formularea concluziilor.

Proiect didactic de activitate integrată

Andrei Ramona
Grădinița cu P.N. Cândești-Vale

DATA: 08.11.2022
UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Grădinița cu P.N. Cândești-Vale
NIVEL: I - grupa mică Fluturasii
EDUCATOARE: Andrei Ramona
TEMA ANUALĂ DE STUDIU: *„Când, cum și de ce se întâmplă?”*
TEMA PROIECTULUI: “*Toamna, bogăție și culoare!”*
TEMA SĂPTĂMÂNII: *„Măr gustos și sănătos”*
TEMA ACTIVITĂȚII: *„Merele și perele – fructele toamnei”*
CATEGORIA DE ACTIVITATE: Activitate integrată ADP + ADE (DLC + DEC) + ALA
TIPUL DE ACTIVITATE: formare de priceperi și deprinderi
FORMA DE REALIZARE: DLC – joc didactic
SCOPUL ACTIVITĂȚII:

- formarea deprinderii de a formula propoziții corecte din punct de vedere gramatical;
- formarea priceperii de a compune creativ spațiul plastic, prin utilizarea corectă a unor tehnici artistice (amprentarea cu fructe) și a unor elemente de limbaj plastic – pata de culoare și linia (grupa mijlocie)

COMPONENȚA ACTIVITĂȚII:

- **ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTAREA PERSONALĂ (ADP):**

Rutine – Primirea copiilor, Salutul, Deprinderi igienico-sanitare specifice micului dejun, („Merele sunt sănătoase” – deprinderi de igienă și autonomie, deprinderea de a consuma mere), Calendarul naturii; Jocul pentru dezvoltarea abilităților socio-emoționale „Fructe vesele”.

Întâlnirea de dimineață: „*Coșul cu fructe al toamnei”*- discuții despre anotimpul toamna, fructele de toamnă, modul de consum și păstrare a acestora, importanța acestora pentru a ne păstra sănătatea;

Tranziții: Joc cu cânt și text – „Bate vântul frunzele”, „Ploaia”, „Sus, sus, sus într-un măr înfrunzit” https://www.youtube.com/watch?v=c0aFo6fN6b8

Joc de mișcare:

„Așa e toamna” – momentul de mișcare (joc cu mișcări sugerate de onomatopee)

- **JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI DIDACTICE LIBER ALESE (ALA):**

Știință: „În livada cu mere” – labirint, alăturarea de frunze; fișă de muncă individuală sarcină suplimentară;

Joc de rol: „De-a gospodina” – pregătim frigărui din fructe (mere, pere și struguri)

Construcții: „Livada bunicului” - (alăturare, suprapunere, îmbinare);

Joc senzorial: „Baba Oarba cu fructe”

Joc de mișcare: „Coșul cu fructe”

Momentul de lectură: „Povestea mărului buclucaș” de Vladimir Suteev

- **ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE (ADE):**

Domeniul Limbă și Comunicare – Educarea limbajului: „În livadă la bunici” – joc didactic (cuvântul, propoziția simplă/ dezvoltată – sarcină suplimentară)

Domeniul Estetic și Creativ – Educație artistico-plastică: Subiectul: „Borcanul cu compot” – tehnica amprentării cu fructe, grupa mică -mere, grupa mijlocie- mere și pere;

Tema plastică – pata de culoare, linia (sarcină suplimentară)

Obiective operaționale: La sfârșitul activității copiii vor fi capabili:

O1 - să denumească fructele de toamnă și pomii din livadă;

O2 - să formuleze propoziții simple/dezvoltate corecte din punct de vedere gramatical despre fructele de pe masă;

O3 - să completeze harta conceptuală cu imaginile potrivite, formulând propoziții despre acestea;

(sarcină suplimentară – copilul va așeza și jetonul corespunzător pe planșa pregătită de educatoare);

O4 - să redea plastic un borcan cu compot de fructe folosind tehnica amprentării;

O5 - să traseze corect drumul în labirint prin așezarea frunzelor;

O6 - să pregătească frigărui din fructe respectând indicațiile și normele de igienă;

O7 - să construiască din jucării și alte materiale o livadă cu pomi fructiferi;;

O8 - să analizeze critic și autocritic lucrările proprii și pe ale celorlalți;

Domeniul limbă și comunicare (DLC) – ***„În livadă la bunici” – joc didactic;***

Sarcina didactică:

- ***Varianta 1***: „Așază fructul în pomul corect”

- denumirea fructului de pe jeton (cuvântul) și așezarea acestuia în pomul potrivit corespunzător;

- ***Varianta 2:*** „Coșul cu fructe”

- formarea de propoziții simple/dezvoltate (sarcină suplimentară) cu fructul ales din coș;

- ***Complicarea jocului:*** „Borcane cu compot”

- completarea hărții conceptuale cu imaginile potrivite (asocierea umbrei cu fructul potrivit) și formularea unor enunțuri despre acestea.

Elemente de joc: surpriza, bagheta merișor, așteptarea, mânuirea materialului, aplauze, stimulente.

Regulile jocului: Preşcolarii vor fi aşezaţi în semicerc. În faţa copiilor se află o machetă 3D ce ilustrează o livadă cu pomi fructiferi (mere roșii, galbene și verzi, pere galbene și verzi – grupa mijlocie). Copilul numit de educatoare cu ajutorul baghetei răspunde la întrebare, identifică imaginea de pe jeton și o așază la locul corespunzător. Fiecare răspuns corect este recompensat cu aplauze și stimulente.

Pentru a doua variantă, educatoarea descoperă coșul cu fructe de pe masă și solicită copiii să formuleze o propoziție simplă/dezvoltată (grupa mijlocie) cu fructul ales.

Complicarea jocului*:*

Educatoarea va începe să povestească o întâmplare cu bunica Ioana. Aceasta își dorește să eticheteze borcanele cu compot, pentru a le așeza în cămară. Deoarece nu-și găsește ochelarii, copiii o vor ajuta să identifice borcanele după umbra fructelor.

Copiii vor trebui să completeze Harta conceptuală, urmând indicațiile educatoarei în alegerea imaginilor, asocierea corectă a umbrelor cu imaginile corespunzătoare și formularea de enunțuri cu acestea.

STRATEGII DIDACTICE:

1. Metode și procedee: conversația, explicația, exercițiul, povestirea, brainstormingul, jocul, tehnica Puzzle, jocul didactic, Harta conceptuală, învățarea prin descoperire, învățarea prin cooperare, experimentul, demonstrația, Turul galeriei.

2. Mijloace de învățare:

ADP: calendarul naturii, coș A3, mere și pere cu fețe vesele și triste, coș cu fructe, colet surpriză: puzzle A2 cu livada, borcan cu compot, CD, mesaj, PPT, coș cu materialele necesare desfășurării jocului didactic; laptop, videoproiector, tablă.

ALA:

- fișe A3 cu labirint, frunze, fișe de muncă individuală, creioane colorate;
- mere, pere, boabe de struguri, tocătoare, cuțite de plastic, farfurii, bețe de frigărui, șervețele, bonete, șorțulețe,
- jucării diferite, cuburi lemn, materiale din natură, crengi, frunze, role de la prosopele de hârtie, pietricele, fructe de toamnă;
- farfurii carton, fructe tăiate în bucățele, eșarfă, coș, jetoane cu diferite fructe (fiecare având o însușire distinctă – aceste jetoane au fost puse în piept copiilor după ce au terminat de realizat sarcina în cadrul centrului Artă);

ADE: - jetoane cu fructe de toamnă, pomi fructiferi confecționați din carton, coș cu fructe, polistiren verde cu metoda Harta conceptuală, siluete din cartonc- borcane de compot cu umbre de fructe și jetoanele-fructe corespunzătoare, baghetă merișor;

- șabloane de borcane din carton galben deschis de mărimi diferite, mere și pere tăiate în jumătăți, , recipiente cu apă, pensule,bureței, tempera, acuarele, carioci sau creioane colorate, șervețele;

3. Forma de organizare: frontal, în grupuri mici, individual, în perechi;

MODALITĂȚI DE EVALUARE:

Continuă – formativă: prin observarea comportamentelor copiilor și corectarea răspunsurilor, prin întrebări, aprecieri verbale, îndrumări individuale și motivante, prin analiza și aprecierea produselor realizate de preșcolari, acordarea de diplome și alte stimulente - autocolante cu fructe vesele, salată de fructe.

DURATA: o zi

BIBLIOGRAFIE:

c) Breben S., Goncea E., Ruiu G., Fulga M., (2006), *„Metode interactive de grup”*, București: Editura Arves.

d) Mitu F., Antonovici Ș., (2005) „*Metodica activităţilor de derulare a limbajului în învăţământul preşcolar*”, Editura Humanitas, București.
e) *Curriculum pentru educația timpurie,* 2019, Ministerul Educației Naționale

SCENARIUL DIDACTIC

Întâlnirea de dimineață: „*Coșul cu fructe al toamnei”*

Activitatea debutează cu salutul (educatoarea le va transmite un salut copiilor, urmat de o apreciere: „Buna dimineața, pici!

Mă bucur că sunt aici
A început o nouă zi
Bună dimineața, copii!”, apoi urmează salutul între copii prin pasarea unei jucării (un fruct de pluș) și tehnica comunicării rotative.

Copiii vor intona jocul cu text și cântec *„Bate vântul frunzele”,* apoi se vor așeza pe scaunele așezate în formă de semicerc.

Pentru a crea o atmosferă relaxantă și plină de bună dispoziție și relaxare educatoarea recită împreună cu preșcolarii versurile: „Soarele de dimineață/ S-a spălat frumos pe față/ Și-a ieșit în lumea mare/ Să ne zică: Salutare!/ Toamna dragă a sosit/ Bucurii ne-a pregătit,/ Mere dulci, moi și zemoase/ Colorate și gustoase./ Pere galben-aurii/ Ca puful de păpădii”.

Prezența: Se verifică prezenții și absenții, apoi se completează ***Calendarul naturii***, verbalizând acțiunea: ***„Suntem în anotimpul ....., data de..... luna .....”, „Astăzi este ..., afară este***

Urmează jocul pentru dezvoltarea abilităților socio-emoționale „Fructe vesele”. Educatoarea ia un jeton ce exprimă emoția pe care o simte, argumentează alegerea făcută și o așază în coșul pregătit pe panou. Toți copiii sunt solicitați să-și exprime emoțiile prin alegerea jetonului și așezarea lui pe panou.

Educatoarea solicită copiii să descopere imaginile de la centrul tematic și coșul cu fructe de pe masă, apoi inițiază o scurtă discuție cu preșcolarii despre importanța acestora în alimentație și regulile de igienă care trebuie respectate atunci când le consumăm. Această deprindere va fi urmărită pe toată durata desfășurării activității („Merele și perele sunt sănătoase” – deprinderi de igienă și autonomie ce vizează consumul fructelor proaspete ca și gustare zilnică).

Împărtășirea cu ceilalți: Educatoarea solicită copiii să descopere surpriza de la centrul tematic: un colet- surpriză cu un borcan cu compot, un cd, un plic și o lădiță cu materialele pentru jocul didactic.

Se citește copiilor mesajul primit de la bunica Ioana. Aceasta a auzit că ei sunt niște copii foarte isteți și o pot ajuta să adune fructele din livadă și să eticheteze borcanele cu compot pentru iarnă.

Pentru a o putea ajuta pe bunica Ioana, copiii își vor reaminti tot ceea ce știu despre fructele anotimpului toamna cu ajutorul PPT-lui primit. Copiii vor răspunde la întrebările educatoarei, având ca suport intuitiv fiecare slide.

Noutatea zilei este realizată prin jocul puzzle „Livada bunicilor”, iar după reconstituirea imaginii se identifică fructele, se stabilește locul unde cresc acestea, cine le îngrijește și importanța lor în alimentație.

În cadrul *Domeniului Limbă și Comunicare – Educarea limbajului,* copiii, coordonați de educatoare, vor rezolva sarcinile jocului didactic „În livadă la bunici”.

Activitatea este prezentată sub forma unui joc, copiii o ajută pe bunica Ioana să culeagă fructele. Deoarece aceasta și-a pierdut ochelarii, copiii vor identifica fructele, înainte de a le culege.

Complicarea jocului vizează completarea unei hărți conceptuale ce vizează produsele obținute prin conservarea fructelor. Preșcolarii vor fi solicitați să identifice umbra fructelor de pe borcane, eticheta, să o asocieze cu imaginea corectă și să formuleze diferite enunțuri despre acestea.

Totul se fi prezentat sub formă de poveste: Bunica Ioana intră în cămară cu un coș cu mere; ultimele mere din acest an. Bunica își dorește să eticheteze borcanele cu compot, însă nu vede foarte bine. Pentru a o putea ajuta pe bunica Ioana, copiii sunt solicitați să asocieze umbra cu imaginea corespunzătoare și să formuleze propoziții dezvoltate despre aceasta.

În centrul imaginii se află umbra bunicii și a coșului cu mere. Preșcolarii identifică imaginile și sunt solicitați să le descrie: „Cum o cheamă pe bunica?", „Ce are bunica în mână?", „Cum sunt merele?", „De ce așază bunica merele în cămară?".

În jurul imaginii centrale sunt așezate șase borcane cu compot, ce au în loc de etichetă câte o umbră. Dragii mei, primul borcan are un pom și știu de ce. Este un compot cu primele mere ale toamnei, de aceea bunica îl va consuma primul. „Cum este coroana mărului?", „Ce culoare au merele?"

Pe rând vor fi identificate toate imaginile iar copiii vor forma enunțuri simple/dezvoltate despre fiecare.

Copiii sunt felicitați pentru modul în care au răspuns în cadrul jocului, pentru efortul pe care l-au depus în realizarea sarcinilor și progresul făcut.

Cu ajutorul tranziției „Sus, sus, sus, într-un măr înfrunzit" (joc cu text și cânt), copiii se pregătesc pentru partea doua a activității.

Educatoarea, cu ajutorul jocului, „Trenulețul merelor vesele,, va solicita copiilor să intuiască materialele pregătite pentru activitățile și jocurile liber alese în centrele de interes.

ARTĂ: ADE – DEC: Educație artistico - plastică):

Subiectul: „Borcanul cu compot" – pictură prin tehnica amprentării cu fructe;

Tema plastică: pata de culoare și linia (sarcină suplimentară pentru grupa mijlocie)

Copiii intuiesc pe măsuțe materialul: șabloane de borcane din carton galben deschis de mărimi diferite, mere și pere tăiate în jumătăți, tempera, acuarele, șervețele

Pentru a realiza borcanul cu compot, copiii de grupă mică vor picta uniform fiecare jumătate de măr apoi o vor amprenta în interiorul borcanului prin presare. Copiii de grupă mijlocie vor folosi două fructe: mere și pere. De asemenea, șabloanele de borcan vor fi de mărimi diferite, iar, pentru a finaliza lucrarea, copiii de vârstă mijlocie vor decora capacul borcanului cu diferite linii, după dorință și imaginație.

Înainte de a începe activitatea propriu-zisă, se stabilesc împreună cu copiii criteriile de evaluare a produselor utilizate: să utilizeze corespunzător tehnica amprentării, să lucreze îngrijit, să colaboreze cu colegii pentru a finaliza produsele.

Educatoarea și preșcolarii vor executa exerciții pentru încălzirea mușchilor mici ai mâinilor:

Mișcăm degețelele
Ne lipim pălmuțele
Pumnișorii răsucim
Și apoi îi învârtim
1-2, 1-2, strângeți pumnii amândoi

1-2, 1-2, faceți toți la fel ca noi
Spor la lucru s-avem noi!”

Știință: „În livada cu mere” – labirint, alăturarea de frunze ; fișă de muncă individuală sarcină suplimentară;

Pentru a o ajuta pe bunica Ioana să ajungă mai repede în grădină, copiii vor trasa drumul corect în labirint prin alăturarea de frunze. În final preșcolarii vor rezolva sarcinile din fișa de lucru individuală (fișele au sarcini diferențiate).

Joc de rol: „De-a gospodina” – pregătim frigărui din fructe

Copiii vor pregăti frigăruile din fructe respectând indicațiile, dar și normele de igienă și siguranță personală. Preșcolarii vor tăia fructele în bucăți potrivite și le vor așeza pe farfurie, apoi le vor așeza prin alternanță pe bețele de frigărui.

Copiii vor discuta despre importanța și rolul fructelor în alimentație, dar și felul în care acestea vor fi consumate.

Construcții: „Livada bunicului” - (alăturare, suprapunere, îmbinare);

În acest centru, preșcolarii vor suprapune, alătura și îmbina diverse cuburi/piese și materiale din natură pentru a realiza o livadă cu fructe, asemănătoare ce cea pe care au văzut-o la bunicii lor.

Copiii vor trece la realizarea sarcinilor din cadrul unui centru, fiind coordonați în permanență de educatoare. Se supraveghează copiii în timp ce lucrează, (poziția corpului în timpul lucrului, modul în care cooperează în realizarea sarcinilor aplicarea uniformă a culorii pe fructe, amprentarea integrală a jumătății de măr în interiorul borcanului) se oferă explicații suplimentare și sprijin celor care necesită, se stimulează verbal copiii.

După finalizarea lucrărilor, copiii își vor prezenta și evalua produsele. Preșcolarii vor fi stimulați să evalueze propriile produse, dar și produsele colegilor, dar mai ales să verbalizeze modul în care au rezolvat sarcinile activității.

***Tranziție*:** Copiii vor interpreta jocul cu text și cânt „Sus, sus, sus, într-un măr înfrunzit”, apoi se pregătesc pentru ultima parte a activității, unde vor participa la **jocul distractiv:** „Baba Oarba cu fructe” și **jocul de mișcare:** „Coșul cu fructe”.

Joc distractiv: „Baba oarba cu fructe”

Copiii au în față o farfurie cu fructe tăiate în bucăți mici. La semnalul educatoarei, copilul numit va închide ochii și va gusta un fruct. Acesta va trebui să identifice fructul după gust și miros. Dacă răspunsul va fi corect, va primi aplauze și va numi următorul coleg ce va participa la joc Dacă răspunsul va fi greșit, copilul va formula o propoziție despre fructul greșit, iar educatoarea îl va desemna pe următorul copil ce va participa la joc.

Se vor respecta condițiile de igienă specifice jocurilor senzoriale, ce implică alimente.

Se realizează un joc de probă apoi se trece la realizarea propriu-zisă a jocului.

Joc de mișcare: „Coșul cu fructe”

Copiii sunt așezați în semicerc și au în piept diferite jetoane cu fructe de toamnă. Educatoarea le povestește copiilor că bunica Ioana plecat să culeagă fructe din livadă și nu a luat un coș foarte mare. Aceasta se plimbă prin mijlocul copiilor și anunță câte un fruct. Atunci când educatoare pronunță un fruct ce este ilustrat pe jeton, copilul ce are în piept jetonul respectiv, se ridică de pe scaun si se prinde de educatoare. Următorul copil se prinde de cel din fața lui. Educatoarea va alege astfel toți preșcolarii din grupă.

Copiii dansează pe piesa „A sosit pe dealuri toamna”, apoi se pregătesc de încheierea activității.

Evaluarea activității se va realiza prin jocul „Fructul fermecat”. Copiii își vor pasa unul altuia un fruct de pluș. Educatoarea va spune: Stop!, iar preșcolarul care are fructul în mână este solicitat să răspundă la întrebări referitoare la activitatea de azi: Cum te-ai simțit azi la activitate?, Ce ai dori să ne mai jucăm? Ce joc te-a făcut fericit? etc.

Sunt emise recomandările și aprecierile individuale și colective de către educatoare, iar preșcolarii sunt recompensați cu emoticoane vesele și fructe.

Eveniment didactic	Timp	Ob. Op.	Conținutul activității	Strategii didactice			Evaluare
				Metode/ procedee/ Tehnici	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
1. **Moment organizatoric**	10 min		Se vor asigura condițiile necesare pentru desfășurarea optimă a activității: - aerisirea sălii de grupă și a camerei în care își desfășoară copilul activitatea; - mijloacele de învățământ vor fi distribuite în fiecare sector; - coordonarea copiilor pentru o bună desfășurare a activității se realizează prin intonarea cântecului „Bate vântul frunzele”; și recitarea poeziei „Salutare!” Prezența. Calendarul naturii. Se desfășoară jocul pentru dezvoltarea abilităților socio-emoționale „Fructele vesele”. Toți copiii vor argumenta emoția aleasă, iar educatoarea o va așeza în coșul A2 pregătit pe panou. Pornind de la coșul cu fructe de la centrul tematic se inițiază cu copiii o scurtă discuție despre fructe, modul de consum și păstrare a acestora, importanța lor în alimentație. („Merele și perele sunt sănătoase” – deprinderi de igienă și autonomie ce vizează consumul fructelor proaspete ca și gustare zilnică).	Observația Conversația Explicația Jocul	calendarul naturii fructe cu fețe vesele și triste, șablon coș A2 coș cu fructe	frontal individual	Evaluarea capacității de cunoaștere și recunoaștere a emoțiilor
2. **Captarea atenției**	10 min		Se realizează printr-o surpriză, un colet ce conține: un borcan cu compot, un cd, un plic și materialele pentru jocul didactic. Educatoarea citește mesajul bunicii Ioana prin care copiii sunt solicitați să o ajute să adune fructele din livadă și să eticheteze borcanele cu compot pentru iarnă. Pentru aceasta copiii trebuie să cunoască cât mai multe lucruri	Conversația Observația Explicația	colet surpriză: puzzle A2 cu livada, borcan cu compot, CD, mesaj, PPT, laptop, materialele	Frontal	Evaluarea capacității de atenție voluntară

Eveniment didactic	Timp	Ob. Op.	Conținutul activității	Strategii didactice			Evaluare
				Metode/ procedee/ Tehnici	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
			despre fructele de toamnă.		pentru DLC		
3. **Reactualizarea cunoștințelor**			Copiii urmăresc PPT-ul primit, apoi cu ajutorul imaginilor, copiii vor realiza asocierea acestora cu realitatea. De asemenea, reactualizarea cunoștințelor este realizată prin jocul puzzle „Livada bunicilor”, iar după reconstituirea imaginii se identifică fructele, se stabilește locul unde cresc acestea, cine le îngrijește și importanța lor în alimentație.	Conversația Explicația Brainstor-mingul Tehnica Puzzle	PPT cu fructe de toamnă, laptop, monitor imagini A4 cu jocul	frontal individual în grup	Abilitatea de înțelegere a mesajului verbal Formularea de enunțuri corecte din punct de vedere gramatical
3. **Anunțarea temei și a obiectivelor activității**	3 min		Se anunță preșcolarilor tema zilei și obiectivele: „Merele și perele- fructele toamnei ” - să rezolve sarcinile din cadrul jocului didactic ,,În livadă la bunici”, unde vor descoperi multe lucruri noi și interesante despre fructele de toamnă, să picteze, folosind tehnica amprentării, borcane cu compot. să traseze corect labirintul în grădină prin alăturarea de frunze, să pregătească frigărui din fructe, să construiască livada bunicului.	Explicația Conversația Observația		frontal	Evaluarea capacității de atenție voluntară Abilitatea de înțelegere a mesajului verbal
4. **Dirijarea învățării**	35 min	O1	***DLC*** – *Educarea limbajului* Se prezintă copiilor jocul didactic: „În livadă la bunici” **Sarcina didactică:** **-** denumirea fructului de pe jeton (cuvântul) și așezarea acestuia în pomul corespunzător; - formarea de propoziții simple/dezvoltate (sarcină	Jocul didactic Demonstra-ția Explicația		frontal Observarea preșcolarilor și

Eveniment didactic	Timp	Ob. Op.	Conținutul activității	Strategii didactice			Evaluare
				Metode/ procedee/ Tehnici	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
		O2 O3 O1 O2	suplimentară) cu fructul ales din coș; - completarea hărții conceptuale cu imaginile potrivite (asocierea umbrei cu fructul potrivit) și formularea unor enunțuri despre acestea (complicarea jocului); **Elemente de joc**: surpriza, bagheta merișor, așteptarea, mânuirea materialului, aplauze, stimulente. **Regulile jocului**: Preşcolarii vor fi așezați în semicerc. În fața copiilor se află o machetă 3D ce ilustrează o livadă cu pomi fructiferi (mere roșii, galbene și verzi, pere galbene și verzi – grupa mijlocie) • ***Varianta 1***: „Așază fructul în pomul corect” Copilul numit de educatoare cu ajutorul baghetei merișor răspunde la întrebare, identifică imaginea de pe jeton și o așază la locul corespunzător. Fiecare răspuns corect este recompensat cu aplauze și stimulente. Acesta este un măr. Mărul crește în măr. Eu am ales o pară. Para crește în păr. • ***Varianta 2:*** „Coșul cu fructe” Pentru a doua variantă, educatoarea descoperă coșul cu fructe de pe masă și solicită copiii să formuleze o propoziție simplă/dezvoltată (grupa mijlocie) cu fructul ales. Această variantă a jocului se va desfășura în perechi (un copil de la grupa mică și un copil de la grupa mijlocie). Mărul este roșu. Mărul are multe vitamine. • ***<u>Complicarea jocului</u>:*** „Borcane cu compot”	Conversația Problematiz area Explicația Demonstra-ția Exercițiul Explicația Demonstra-ția Exercițiul	Baghetă merișor jetoane cu fructe de toamnă, pomi fructiferi confecționați din carton, coș cu fructe	frontal ăn perechi	evaluarea deprinderii de a percepe mesajul verbal Fotografii Aprecieri verbale Observarea copiilor Abilitatea de înțelegere a mesajului verbal Formularea de enunțuri corecte din punct de vedere gramatical,

Eveniment didactic	Timp	Ob. Op.	Conținutul activității	Strategii didactice			Evaluare
				Metode/ procedee/ Tehnici	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
	35 min	O3	Bunica Ioana intră în cămară cu un coș cu mere; ultimele mere din acest an. Bunica își dorește să eticheteze borcanele cu compot, însă nu vede foarte bine. Pentru a o putea ajuta pe bunica Ioana, copiii sunt solicitați să asocieze umbra cu imaginea corespunzătoare și să formuleze propoziții dezvoltate despre aceasta. În centrul imaginii se află umbra bunicii și a coșului cu mere. Preșcolarii identifică imaginile și sunt solicitați să le descrie: „Cum o cheamă pe bunica?”, „Ce are bunica în mână?”, „Cum sunt merele?”, „De ce așază bunica merele în cămară?”, „Cum consumăm merele?”. Dragii mei, primul borcan are un pom și știu de ce. Este un compot cu primele mere ale toamnei, de aceea bunica îl va consuma primul. „Cum este coroana mărului?”, „Unde cresc merele?” „Ce culoare au merele?” Pe rând vor fi identificate toate imaginile iar copiii vor forma enunțuri simple/dezvoltate despre fiecare. „Eu văd o umbră a unei pere.” „Para este verde.” „Para este gustoasă.” „Mama pregătește compot de pere.” „Compotul de pere este dulce.” „Noi așezăm borcanele cu compot de pere în cămară.” Copiii sunt felicitați pentru modul în care au răspuns în cadrul jocului, pentru efortul pe care l-au depus în realizarea sarcinilor și progresul făcut.	Povestirea Harta conceptuală Exercițiul Demonstra-ția	polisstiren metoda Harta conceptuală, siluete-borcane de compot cu umbre de fructe și fructele corespunzătoare	individual individual frontal individual	corectarea răspunsurilor copiilor Observare directă, aprecieri verbale Formularea de enunțuri corecte din punct de vedere gramatical, corectarea răspunsurilor

Eveniment didactic	Timp	Ob. Op.	Conținutul activității	Strategii didactice			Evaluare
				Metode/ procedee/ Tehnici	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
5. **Obținerea performanței**	60 min	O4	După realizarea ***jocului de probă*** se va trece la ***desfășurarea propriu-zisă a jocului***. ***Tranziție:*** „Sus,sus, sus, într-un măr înfrunzit”– joc cu text și cânt Copiii ies din sala de grupă și se pregătesc să servească gustarea. Educatoarea va desfășura cu preșcolarii jocul de mișcare „Așa e toamna” – momentul de mișcare „Așa e toamna” joc de mișcare cu mișcări sugerate de onomatopee Toamna a sosit, uuuuu..., frigul a venit – tremurăm și ne mișcăm Ploaia cade, pic, pic, pic – batem din degețele Stropii, bâr ...., ne-au răcorit – ducem mâinile la ochi, scuturăm mânuțele Crengile pe ram, vâj, vâj..., bate vântul în geam mișcăm brațele mai încet, apoi tot mai repede Ceața tot mai deasă, huuuu .... peste noi se lasă – copiii se așază în ghemuit Coordonați de educatoare, preșcolarii sunt solicitați să descopere materialele pregătite în centrele de interes și să asculte sarcinile pe care le au de realizat. **1. ARTĂ: ADE – DEC: Educație artistico - plastică):** **Subiectul:** „Borcanul cu compot” – pictură prin tehnica amprentării cu fructe; **Tema plastică**: pata de culoare și linia (sarcină suplimentară pentru grupa mijlocie)	Jocul Jocul Învățarea prin cooperare Explicația Conversația		frontal în grupuri mici	copiilor Coordonarea mișcărilor cu textul cântecului Abilitatea de înțelegere a mesajului verbal

Eveniment didactic	Timp	Ob. Op.	Conținutul activității	Strategii didactice			Evaluare
				Metode/ procedee/ Tehnici	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
		O4	Copiii de grupă mică vor utiliza doar mere pentru amprentare, iar preșcolarii de la grupa mijlocie vor utiliza mere și pere. ***Intuirea materialului didactic:*** Copiii intuiesc materialele aflate pe măsuțe. ***Explicarea si demonstrarea procedeului de lucru*** se face de către educatoare folosind cuvinte accesibile și asigurând vizibilitatea pentru toți copiii. Se explică fiecare etapă pentru confecționarea borcanului de compot: - copiii vor picta uniform jumătățile de fructe, apoi le vor amprenta în interiorul borcanului - pentru a finaliza lucrarea, copiii de vârstă mijlocie vor decora capacul borcanului cu diferite linii, după dorință și imaginație. ***Enunțarea criteriilor de evaluare***: să respecte etapele realizării borcanului de compot, să lucreze îngrijit, să colaboreze și să finalizeze lucrările . ***Exerciții pentru încălzirea mușchilor mici ai mâinilor.*** Se vor executa câteva exerciții pentru încălzirea mușchilor fini ai mâinii: ***Realizarea lucrărilor de către copii*** Toate borcanele de compot vor fi așezate în cămara pregătită pentru iarnă. **2. ȘTIINȚĂ:** „În livada cu mere – labirint, alăturarea de frunze ; fișă de muncă individuală- sarcină suplimentară; Pentru a o ajuta pe bunica Ioana să ajungă mai repede în grădină, copiii vor trasa drumul corect în labirint prin alăturarea de frunze. În final preșcolarii vor rezolva	Învățarea prin descoperire Experimen-tul Demonstra-ția Conversația Explicația	- șabloane de borcane din carton galben deschis de mărimi diferite, mere și pere tăiate în jumătăți, , recipiente cu apă, pensule, tempera, acuarele, carioci sau creioane colorate, șervețele; fișe A3 cu	frontal individual	Observare directă, aprecieri verbale Observare directă, aprecieri verbale Rezolvarea sarcinilor de lucru

Eveniment didactic	Timp	Ob. Op.	Conținutul activității	Strategii didactice			Evaluare
				Metode/ procedee/ Tehnici	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
			sarcinile din fișa de lucru individuală (fișele au sarcini diferențiate).	Conversația Explicația Demonstra-ția Jocul	labirint, frunze , fișe de muncă individuală, creioane colorate;	în gruuri mici individual	Aprecieri verbale ce vizează modul în care au participat copiii la activitate, efortul depus, progresul realizat de aceștia.
		O5	**3. JOC DE ROL:** „De-a gospodina” – pregătim frigărui din fructe Copiii vor pregăti frigărui din fructe respectând indicațiile , dar și normele de igienă și siguranță personală. Preșcolarii vor tăia fructele în bucăți potrivite și le vor așeza pe farfurie, apoi le vor așeza prin alternanță pe bețele de frigărui.		mere, pere, boabe de struguri,		
		O6	**Construcții**: „Livada bunicului” - (alăturare, suprapunere, îmbinare); În acest centru preșcolarii vor suprapune, alătura și îmbina diverse cuburi/piese și materiale din natură pentru a realiza o livadă cu fructe, asemănătoare ce cea pe care au văzut-o la bunicii lor.	Conversația Exercițiul Conversația Explicația Demonstra-ția Jocul	tocătoare, cuțite, farfurii, bețe de frigărui, șervețele, bonete, șorțulețe, jucării diferite, materiale din		
		O7	Copiii vor trece la realizarea sarcinilor din cadrul centrelor, fiind coordonați în permanență de educatoare. Se supraveghează copiii în timp ce lucrează, (poziția corpului în timpul lucrului, modul în care cooperează în realizarea sarcinilor aplicarea uniformă a culorii pe fructe, amprentarea integrală a jumătății de măr sau pară în interiorul borcanului) se oferă explicații suplimentare și sprijin celor care necesită, se stimulează verbal copiii. După terminarea lucrului la măsuțe toate lucrările realizate de preșcolari vor fi afișate și evaluate cu ajutorul metodei Turul galeriei.	Conversația Explicația Demonstra-ția Învățarea prin cooperare	natură, frunze, role de la prosopele de hârtie, pietricele, fructe de toamnă;	în gruuri mici în perechi	

Eveniment didactic	Timp	Ob. Op.	Conținutul activității	Strategii didactice			Evaluare
				Metode/ procedee/ Tehnici	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
		O8	***Tranziție*:** Copiii vor interpreta jocul cu text și cânt „Sus, sus, sus într-un măr înfrunzit”, apoi se vor pregăti pentru jocurile de mișcare și distractive	Turul galeriei Jocul	toate produsele realizate de preșcolari în cadrul activității	frontal individual	Evaluarea produselor realizate de preșcolari. Aprecieri verbale Fotografii
6. Asigurarea retenției și a transferului	10 min		***Joc distractiv „Baba oarba cu legume”*** Copiii au în față o farfurie cu fructe tăiate în bucăți mici. La semnalul educatoarei, copilul numit va închide ochii și va gusta o bucată. Acesta va trebui să identifice fructul după gust și miros. Dacă răspunsul va fi corect va primi aplauze și va numi următorul coleg ce va participa la joc Dacă răspunsul va fi greșit, copilul va forma o propoziție despre fructul greșit. ***Joc de mișcare „Coșul cu fructe”*** Bunica Ioana merge în livadă să culeagă fructe pentru compot. Atunci când anunță ce fruct dorește să adune, copilul care are aceste însușiri pe jetonul din piept, vine și se prinde de mijlocul bunicii. Copiii vor merge în cerc până când au fost adunate toate fructele din livadă. Se realizează câte un joc de probă apoi se trece la realizarea propriu-zisă a jocurilor.	Conversația Explicația Demonstrația Jocul Jocul Explicația Demonstrația	farfurii de plastic, fructe, eșarfă jetoane laptop cântece despre fructele de toamnă	frontal individual frontal	Observarea comportamentului copiilor privind participarea la joc

Eveniment didactic	Timp	Ob. Op.	Conținutul activității	Strategii didactice			Evaluare
				Metode/ procedee/ Tehnici	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
7. Aprecieri și recomandări	5 min		Evaluarea activității se va realiza prin jocul „Cine ghicește, răspunde!” Preșcolarii vor fi solicitați să răspundă la câteva ghicitori despre fructele pe care le găsim în anotimpul toamna. Copilul care va descoperi răspunsul corect la ghicitoare va fi solicitat să răspundă la întrebări referitoare la activitatea de azi: *Cum te-ai simțit azi la activitate?, Ce ai dori să ne mai jucăm? Ce ai învățat nou astăzi?, „Unde te-ai simțit fericit?” etc.* În continuare sunt emise recomandările și aprecierile individuale și colective de către educatoare, iar preșcolarii sunt recompensați cu emoticoane vesele și fructe.	Exercițiul Jocul Brainstor-mingul	ghicitori emoticoane fructe	Frontal	Aprecieri verbale Recomandări

COLECTIVUL DE REDACȚIE

COORDONATORI:

Perianu Marilena Ramona
Negrea Ariadna
Topolică Anda
Țîncu Ionela
Chivu Marius
Alecsandrescu Nicoleta Aura

COLABORATORI

Abrudan Maria Rodica, Școala Gimnazială Bârsău De Sus, Jud.Satu Mare
Achilăriței Maria, Școala Profesională Specială "Sfântul Stelian" Botoșani
Achim Andra-Simona, Școala Gimnazială Petru Rareș
Achim Monica, Școala Gimnazială Nr 1 Orbeasca/Structura Gpn Nr. 2 Orbeasca De Jos, Teleorman
Adam Rebeles Marcela, Grădinița Cu Program Prelungit „Otilia Cazimir„ Baia Mare
Adriana Apostol, Liceul Teoretic "Miron Costin" Pașcani, Jud. Iași
Aldea Liana-Mihaela, Gpp „Micul Prinț", Pitești
Alexoiu Vasilica-Rodica, Școala Gimnazială Nr. 3 Mangalia
Ancuța Denisa-Maria, Școala Gimnazială Tătărani
Andrei Ramona, Grădinița Cu P.N. Cândești-Vale
Marica Elena, Școala Gimnazială Tătărani, Jud. Dâmboviţa
Andronic Gheorghe Nelu, Școala Gimnazială Cacica, Com. Cacica, Jud. Suceava
Anton Gabriela, Centrul Școlar De Educație Incluzivă Nr. 2, Municipiul Ploiești
Avram Loredana, Gradinita Cu P.P. Nr. 18, Focșani
Baban Diana, Școala Gimnazială Nr. 18 Baia Mare
Babin Cristina – Ionela, G.P.P. „Rița-Gărgărița" Agigea, Jud.Constanța
Badea Mariana-Mirela, Şcoala Gimnazială „Spiru Haret", Braniştea
Băncilă Corina, Palatul Copiilor Brașov
Barbăsură Oana, Grădinița Cu Program Prelungit "Alice" Galați
Barbu Felicia-Mariana, Școala Gimnazială Ioan Bădescu, Popești-Leordeni, Ilfov
Barcutean Iulia Georgiana, Scoala Gimnaziala Ovid Densusianu Fagaras
Bîndac Marlena, G.P.P."Letea", Bacău
Bîrsan Mariana, Grădinița Cu Program Prelungit „Pinocchio" Craiova
Bițoiu Roze-Marie, Școala Gimnazială Nr. 88
Bobeică Roxana Luiziana, Școala Gimnazială "Spirea Sorescu", Zamfira
Bota Gabriela Alina, Școala Gimnazială Nadeș, Jud. Mureș
Bozîntan Lucia, Școala Gimnazială Bârsău De Sus,Jud Satu Mare
Brădău Liana Mihaela, L.T. Nr. 1 Bratca/G.P.N. Nr. 6 Damiș
Brăilă Camelia- Daniela, Școala Gimnazială Chiscani
Bratu Ana-Maria, Grădinița Cu Program Prelungit„ Voinicelul„ Slobozia
Brie Camelia, Centrul Școlar Pentru Educație Incluzivă „Miron Ionescu", Cluj-

Napoca
Brînzac Ana, Liceul Tehnologic ,,Felix,, Sânmartin, Jud. Bihor
Bulai Valerica, Școala Profesională Adjudeni, Tămășeni -Neamț
Burs Adriana, Școala Gimnazială „Dimitrie Gusti" Nereju
Bușescu Larisa Andreea, Școala Gimnazială Slănic Aninoasa, Argeș
Buzaș Diana Ileana, Grădinița Voinicelul Satu Mare
Călin Adriana Raluca, Școala Gimnazială „Grigore Alexandrescu" Târgoviște, Școala Gimnazială „Smaranda Gheorghiu" Târgoviște
Călinescu Amalia, Colegiul Naţional „Tudor Vladimirescu", București
Caragață Roxana Georgiana, Grădinița Cu P.P. Nr.6, Brăila
Chebeși Marinela, Grădinița Cu Program Prelungit "Mihai Eminescu", Târgu Jiu, Gorj
Chindea Claudia, Școala Gimnazială Teremia Mare, Gr. Pn Nerău
Chiorpac Mihai Adina Valentina, Colegiul Naţional "Nicolae Bălcescu" , Brăila
Chiper Ionica, Școala Gimnazială "Dan Barbilian" Galaţi
Chiper Ionica, Școala Gimnazială "Dan Barbilian", Galaţi
Chircioagă Elena Marilena, Liceul Tehnologic Nr.1 Mărăcineni
Chirilă Genoveva, Școala Gimnazială Pufeşti, Vrancea
Chiș Mariana, Grădinița Cu P.P. Voinicelul, Satu Mare
Cicsa Cristina Diana, Gradinita Cu Program Prelungit Nr 54 Oradea
Ciobanu Doiniţa Daniela, Școala Gimnazială "Ion Creangă", Craiova
Cîrstea Alexandrina Adelina, Școala Gimnazială ,,Șerban Vodă Cantacuzino", Călimănești
Cîrstea Mihăiță Petre, Școala Gimnazială Nr2 Oraș Boldești-Scăeni
Cocea Nicoleta, Prof. Liceul De Coregrafie Floria Capsali, București
Codroiu Diana, Școala Gimnazială "Vasile Alecsandri" Baia Mare
Condopol Andreea-Gabriela, Școala Gimnazială Chetriș, Bacău
Coroiu Alina, G.P.P. Voinicelul, Satu Mare
Costache Carmen, Școala Gimnazială,,Ștefan Cel Mare,,Alexandria
Costache Roxana Giorgiana, Școala Gimnazială Crevedia
Cozma Adelina Lidia, Grădiniţa „Căsuţa Fermecată" Luduș
Cumpănașu Maria Alina, G.P.P. Ostroveni 1, Rm. Vâlcea
Dămean Ileana – Carmen, Școala Gimnazială "Sava Popovici Barcianu" Rășinari, Jud. Sibiu
Damian Aurelia-Liliana, Școala Gimnazială Vădeni, Județul Brăila
Damian Iuliana, Liceul Special „Moldova", Târgu Frumos, Județul Iași
Dan Ramona – Marcela, Școala Gimnazială,,Georgiu Popa", Câmpani
Dana Platona, Liceul Teoretic German ,, Friedrich Schiller", Oradea
Dăncău Ionela Simona, G.P.P. Nr. 5, Slatina
Dascăl Ramona-Maria, Centrul Școlar Pentru Educație Incluzivă ,,Miron Ionescu'', Cluj-Napoca
Diaconu Valeria, Liceul Tehnologic "Alexe Marin" Slatina, Jud. Olt
Dimitrașco Natalia, Școala De Arte Criuleni
Dobre Magdalena, Școala Gimnazială nr. 2 Picior de Munte Boboci, Dâmbovița
Dobrea Monica, Școala Gimnazială „Emil Racoviţă" Onești, Jud. Bacău
Dorca Mircea Ciprian, Liceul Teoretic "Constantin Noica" Sibiu
Drăgan Antonia Alexandra, Școala Gimnazială Nr. 117București, Sectorul 6

Drosu Alina-Mihaela, Școala Gimnazială Bratovoești, Dolj
Dudau Monica, Scoala Gimnaziala Gheorghe Vernescu –G.P.P.Nr2 Ramnicu Sarat
Dumitrescu Claudia-Magda, Centrul Şcolar Pentru Educaţe Incluzivă, Localitatea Mihălceni, Judeţul Vrancea
Dumitru Alina, Școala Gimnazială Nr. 3 Mangalia
Dumitru Maria Simona, Scoala Gimnaziala "Ion Țuculescu", Craiova
Dumitriu Mihaela, Școala Gimnazială Specială Nr. 14 Tulcea
Durla Andreea Renata, Gpp Nr.1 Căbești
Duțan Elena Mihaela, Colegiul Național ,,Spiru Haret " Tg-Jiu
Enache Mirela, Școala Gimnazială ,, Dimitrie Gusti ", Nereju, Jud.Vrancea
Enache Adelina Florentina, Școala Gimnazială Nr. 2 Buftea
Enache Adina Coca, Gpn- Lps Buzău
Enache Andreea Oana, Liceul Cu Program Sportiv Câmpulung
Enache Cătălin Adrian, Școala Gimnazială Crevedia
Epure Mădălina-Nicoleta, Grădinița Cu Program Normal Numărul 1 Balș
Erofei Claudia-Aurelia, Grădinița Cu Pp Nr. 3, Tulcea
Filimon Costinela – Erica, C.Ș.E.I. "Dumitru Ciumăgeanu" Timișoara
Floarea Bâlc, Școala Gimnazială ,,Axente Sever" Aiud
Flori Cristina Camelia, Grădinița Cu Program Prelungit "Pinocchio" Craiova
Floroiu Cristina Maria, Școala Gimnazială Săulești,, Gorj
Frățilă Andreea-Ionela, Școala Gimnazială Traian, Loc. Urleasca, Jud. Brăila
Fugaciu Mihaela, Grădinița Cu P. P. ,,Mihai Eminescu", Târgu Jiu
Gagniuc Viorica Georgiana, Grădinița Cu Program Prelungit Nr. 45 Constanța
Gârd Alina Claudia, Gârd Liviu Mihai, Școala Gimnazială Dăneasa
Gheorghe Florina Iolanda, Grădinița Cu Program Normal Dârza, Jud. Dâmbovița
Gheorghe Marina Luiza, Liceul Teoretic "Aurel Vlaicu" – Orașul Breaza, Școala Gimnazială Nistorești
Ghilencia Mirela Elena, Școala Gimnazială "Petre Tudose" Mălureni
Ghinea Irina Anamaria, Liceul De Agricultură Și Industrie Alimentară -Odobești Jud.Vrancea
Gianny-Adrian Bâlc, Școala Gimnazială ,,Axente Sever" Aiud
Glatchevici Alexandrina, Școala Gimnazială Specială Nr. 14 Tulcea
Glavaschi Romica, Școala Gimnazială Nr.7, Galați
Goga Delia, Şcoala Gimnazială Stroe S. Belloescu-Bârlad
Grigore Diana, Şcoala Gimnazială Mărginenii De Jos
Grigore Manuela, Școala Gimnazială ,,Matei Basarab" Târgoviște
Gurău Mirela Liliana, Liceul Tehnologic Costache Conachi Pechea, Galați
Hagiu Violeta Alina, Liceul Tehnologic ,,Anghel Saligny"**,** Roșiorii De Vede, Teleorman
Handro Denisa Larisa, Şcoala Gimnazială Doba- Şcoala Primară Boghiş, Satu Mare
Homescu Melisa Cristina, Centrul Școlar Pentru Educație Incluzivă Târgu-Jiu
Hopârtean Monika, Centrul Școlar Pentru Educație Incluzivă "Miron Ionescu" Cluj-Napoca
Hrihorciuc Otilia, Colegiul Andronic Motrescu Rădăuți
Husariu Andreea, Grădinița Cu Program Prelungit Nr. 25, Iași
Huțu Ioana, Structura Grădinița Cu Program Normal Nicani, Suceava
Iacob Ancuța, Școala Gimnazială Nr. 3 Mangalia

Iacob Venera-Roxana, Colegiul Național „Alexandru Odobescu”, Pitești
Iancu Lenuţa, Colegiul Naţional „Teodor Neş’’ Salonta
Ianin Mădălina, Colegiul Tehnic „Emanuil Ungureanu”, Timişoara
Ion Gabriela Sanda, Grădinița Cu P. P. Nr. 3, Tulcea
Iordache Ana Maria Carmen, Lic. Tehnologic Virgil Madgearu Roşiorii De Vede
Isailă Natalia, Școala Gimnazială „ Simion Bărnuțiu” Blaj
Ispas Săndița, Școala Gimnazială Chiscani- Grădinița Chiscani, Brăila
Ivan Ramona-Nicoleta, Școala Gimnaziala “ Mircea Eliade”, Oltenița, Jud.Călărași
Jakab Aurelia , C.S.E.I. Nr.1, Bistrița
Knecht Andrea Erzsebet, Școala Gimnazială Nr.1, Carei
Lăpădat Ana-Maria Cristina, Școala Gimnazială Vâlcele
Larisa-Mihaela Baciu, Școala Gimnazială Nr. 2, Picior De Munte, Boboci Dragodana
Lazaric Anca, Şcoala Gimnazială Ştefan Cel Mare, Bistriţa
Lazaric Ştefan, Şcoala Gimnazială Avram Iancu, Bistriţa
Lepciuc Gabriela, Școala Gimnazială Rădeni, Iași
Lică Marilena, Grădiniță Cu Program Normal-G.P.P. Dumbrava Minunată-Drăgănești-Olt
Lică Marilena, Grădinița Cu Program Prelungit -Dumbrava Minunată- Drăgănești-Olt
Licaciu Maria-Marilena, Școala Gimnazială „Ilie Stoenescu” Botești
Liliana Ciobanu, Liceul Tehnologic De Mecatronică Și Automatizări Iași
Limbașan Ilona, Școala Gimnazială Nr.88, București, Sector3
Mălăeru Raluca Ioana, Liceul De Coregrafie “Floria Capsali”
Manda Marilena, Grădinița Cu P.P. Nord 1, Rm. Vâlcea
Manea Imola Andrea, Școala Gimnazială Emil Drăgan Ungheni, Grădinița Cu Program Normal Morești, Târgu Mureș
Manuela Cătălina Ghiuță, Școala Gimnazială Nr.1 Pildești-Cordun
Marasoiu Silvia, Liceul Tehnologic Topoloveni
Maria- Ștefana Lup
Mariana Manole, Liceul Tehnologic Nr 1 Prundu Jud. Giurgiu
Maroiu Manuela, Centrul Școlar De Educație Incluzivă ”Aurora” Reșița
Marusac Simona Oana, Școala Gimnazială Ștefan Cel Mare, Bistrița
Melencu Elena-Denisa, Liceul Tehnologic Baia De Fier
Mercurean Ioana Otilia, Grădinița Cu Program Prelungit „Mihai Eminescu” Târgu Jiu, Gorj
Merila Carmen Elena, Centrul Scolar Pentru Educatie Incluziva Fagara
Mészáros Gabriela-Tünde, Grădinița Cu Program Prelungit Voinicelul
Mihaela-Ramona Căpușan, Centrul Școlar Pentru Educație Incluzivă ”Miron Ionescu”. Cluj Napoca
Mihăeș Ioana Loredana, Școala Gimnazială ”Alexandru Odobescu” Chiajna
Mihalache Corina, Liceul Tehnologic Ion Barbu Giurgiu
Mihălică Oana Nicoleta, G.P.P. Nr. 45 Constanța
Mirela Filip, Centrul Județean De Resurse Și Asistență Educațională Tulcea (Școala Profesională „Danubius” Tulcea)
Moisil Valerica-Emanuela, Școala Gimnazială „Gavril Istrate”- Nepos
Moldovan Maria Roxana, Grădiniţa Cu Program Normal Herghelia, Jud Mureş
Molnar Csilla, Școala Gimnazială ”Bethlen Gabor” Lăzarea
Monica Boros, Grădinița Nr. 280 București
Morar Cristina-Adriana, G.P.N Cionești-Liceul Tehnologic”Tara Moților”- Albac,

Ab
Moroşanu Livia-Ricuţa, Şcoala Gimnazială ,,Anastasie Panu" Huşi, Jud. Vaslui
Musat Viorica, Scoala Gimnaziala ,,Mihail Sadoveanu'' Medgidia, Jud. Constanta
Nagy Ramona, Cșei Miron Ionescu, Cluj-Napoca, Cluj
Narcisa Soare, Şcoala Profesională Specială ,,Sf. Nicolae", Bucureşti
Neacșu Iuliana, Grădinița Nr.1 Cornetu, Jud Ilfov
Neacşu Cătălina Ioana , Școala Gimnazială „Matei Basarab" Târgoviște
Neagu Mădălina Elena, Grădinița P.P. Tătărani
Nedelcu Diana Ruxandra, Grădinița Cu Program Prelungit Nr. 5 Slatina, Olt
Nedelcu Ionela, Mihaela, Grădinița Cu Program Normal – LPS „ Iolanda Balaș Soter„ Buzău
Negrea Ariadna, Școala Gimnazială Tătărani
Nicolcea Elena, Grădinița Cu Pp Nr 1, Brăila
Oglice Atena, Gradiniţa Cu Pp."Floare Albastră "-Craiova, Dolj
Olteanu Ionica, Scoala Gimnaziala Gheorghe Vernescu –G.P.P. Nr.2 Ramnicu Sarat
Oncea Maria, Grădinița P. N. Știuca
Onofrei Mădălina, Grădinița Electromagnetica
Onofreiciuc Ionela, Școala Primară Piatra-Stoenești, Județ Argeș
Onofreiciuc Ionela, Școala Primară Piatra-Stoenești, Județ Argeș
Orbu Roxana-Mădălina, Școala Gimnazială Valea Măcrișului, Jud.Ialomița
Pădurean Gabriela Elena, Şcoala Gimnazială „Constantin Ioan Motaş" Mediaş
Pădurean Gabriela Elena, Şcoala Gimnazială „Constantin Ioan Motaş" Mediaş
Páll Klára, Școala Gimnazială "Bethlen Gábor" Lăzarea
Panait Ionuț-Ciprian, Școala Gimnazială Breaza, Com. Breaza, Jud. Buzău
Paraschiv Mădălina Gabriela, Grădiniţa ,,Albina"- Structură Arondată Liceului Teoretic ,,Marin Preda", Bucureşti, Sector 6
Pasc Andreea, Liceul Tehnologic ,,Electromureș", Structura Grădinița ,,Paradisul Copilăriei" Târgu Mureș
Pătrașcu Cristina, Gpn- Lps Buzău
Patru Adina Camelia, Grădiniţa Căsuța Cu Povești Craiova
Păvălan Anca Felicia, Liceul Tehnologic "Petre Baniță"-Călărași, Dolj
Pavel Elena, Școala Gimnazială „Miron Costin", Galați
Peche Alina – Marieta, Școala Gimnazială Nr. 13/Grădinița Cu P.P. Nr. 14, Rm. Vâlcea, Jud. Vâlcea
Peptea Ileana, Școala Gimnazială Mănești
Perianu Marilena Ramona, Școala Gimnazială Tătărani
Petcu Lavinia, Şcoala Militară De Maiştri Militari Şi Subofiteri A Forţelor Aeriene " Traian Vuia", Boboc
Petrache Cristina Nicoleta, Școala Gimnazială Nr. 3 Mangalia
Petre Valica, Centrul Şcolar Pentru Educaţie Incluzivă, Localitatea Mihălceni, Judeţul Vrancea
Pică Costel, Școala Gimnazială Nr. 3, Mangalia, Județul Constanța
Pop Andreea, Grădinița Cu P.N. Sânbotin, Localitatea Dăești, Județul Vâlcea
Pop Cosmina, G.P.P. Voinicelul, Satu Mare
Popa Gabriela, Gpn Disney, Homorâciu, Jud Prahova
Popescu Doina Gabriela, Liceul Teoretic " Aurel Vlaicu,' Oras Breaza
Pradatu Sorina, Grădiniţa Cu Program Prelungit Nr. 29 Iaşi
Preda Georgeta, Scoala Gimnazială, Comuna Puchenii Mari, Jud Prahova

Prof. Stirbu Anca Mihaela, Centrul Scolar Pentru Educatie Incluziva Fagaras, Jud. Brasov
Purluca Daniela, Școala Gimnazială „Principele Radu” Adjud, Vrancea
Pușcaș Miclăuș Mirela Ioana, Școala Gimnazială Bârsău De Sus, Bârsău De Sus
Rădoi Liliana-Ramona, Școala Gimnazială Oprea Iorgulescu
Radu Adriana, Școala Gimnazială Vrănești
Radulescu Delia, Scoala Gimnaziala “Ion Țuculescu”, Craiova
Ristea Elena Georgiana, Scoala Gimnaziala “Ion Țuculescu”, Craiova
Rizea Cristina-Andreea, Grădinița Cu Program Prelungit ”Rază De Soare”
Rizescu Oana, Școala Gimnazială Nr. 2 Picior de Munte Boboci
Rodica Tătar, Școala Gimnazială Ștefan Cel Mare/ Csei Nr. 1, Bistrița
Roşculeasa Verginica, Școala Gimnazială Segarcea
Rus Georgeta Daniela, Școala Gimnazială,,Ion Agârbiceanu”, Cluj-Napoca,Cluj
Rusu Cristina, Colegiul Tehnic Infoel Bistrița
Rusu Maria Constanța, Liceul Tehnlogic “Henri Coandă”Târgu-Jiu, Gorj
Salajean Loredana Ana, Gradinita Cu Program Prelungit Voinicelul Satu Mare
Sandu Adriana Mariana, Grădinița Cu P.P. Nr.6, Brăila
Silter Andreea, Liceul Tehnologic Sf. Antim Ivireanu, București
Simina Olga, Centrul Școlar Pentru Educație Incluzivă ,, Miron Ionescu”, Cluj-Napoca
Simion Anca-Mihaela, Școala Gimnazială Chetriș, Tamași, Județul Bacău
Simona Paraschivu, Liceul De Coregrafie Floria Capsali București
Sitariu Mihaela-Corina, Grădinița Cu Pp Floarea Soarelui, Reșița
Socol Violeta, Gpp Nr 7 Alexandria, Teleorman
Șorodoc Simona Rica, Liceul Tehnologic „Mihai Eminescu” Dumbrăveni, Suceava
Sorop Livia-Maria, Colegiul National Mihai Eminescu, Petrosani
Stan Ala, Școala Gimnazială “Otilia Cazimir”, Iaşi
Stanciu Andreea-Marina, Școala Gimnazială Specială Nr.9, București
Stanciu Mariana-Alina, Grădinița Cu Program Normal Numărul 8, Ploiești
Stancu Marilena, Școala Gimnazială Nr. 39 - „Nicolae Tonitza”, Constanța
Stancu Mioara Adriana, Colegiul Naţional „Tudor Vladimirescu”, București
Stănculescu Sidia Nicuța, Liceul Teoretic „David Voniga” Giroc
Stănoniu Elena Cătălina, Școala Gimnazială Tătărani
Stroe Ilona, Școala Gimnazială Odobești, Structura Crovu, Județul Dâmbovița
Tanasă Ana Maria, Școala Profesională „Sf.Ap.Andrei” Smârdan
Tanasă Ana Maria, Școala Profesională „Sf.Ap.Andrei” Smârdan
Tătar Rodica, Școala Gimnazială Ștefan Cel Mare/ Csei Nr. 1- Bistrița
Tăutu Silvia, Școala Gimnazială Nr.13 Timișoara
Toma Elena-Claudia, Grădinița Specială Sfânta Elena, Pitești
Topolică Anda-Mihaela, Școala Gimnazială Tătărani, Jud. Dâmbovița
Trandafir Casandra, Gpp Prichindel Suceava
Trica Nicoleta, Gradinita P.P. “Casuta Cu Povesti”, Craiova
Tuţulescu Raluca-Ioana, Unitatea De Învățământ: Școala Gimnazială “Ion Albescu” Boița
Ungurean Delia-Elena, Școala Gimnazială ’’Mihai Viteazu’’ Șelimbăr
Ungureanu Amalia, Școala Gimnazială, Comuna Măgureni
Văduva Luiza Adela, Școala Gimnazială Padeș, Jud Gorj
Vancsa Laura Carmen, Gpp. Nr. 1 Aleșd

Vătău Elena Cătălina, Școala Gimnazială Crevedia, Jud. Dâmbovița
Vesa Marinela, Școala Gimnazială Nr. 1 Uileacu De Beiuș, Județul Bihor
Veștemean Adriana-Maria, Școala Gimnazială ”Mihai Viteazu” Șelimbăr
Virlan Daniela, Colegiul Economic Virgil Madgearu , Iasi
Vlăsceanu Lorena Erika, Școală Gimnazială „Șerban Vodă Cantacuzino"
Vodă Ana-Maria, Colegiul Tehnologic „Spiru Haret”
Voinea Luciana, G.P.N.Dichiseni/Călărași
Voinic Florica, Grădinița Cu Pp Nr.3, Tulcea
Vulturu Gabriela, Școala Gimnazială Segarcea
Zotea Sofia

Şcoala Gimnazială Tătărani
Com. Tătărani, Judeţul Dâmboviţa
Strada Principală, Nr. 115
Tel/Fax 0245238098
E-mail: scoalatatarani@yahoo.com
Adresa Web: www.scoalatatarani.ro
Nr. 2 / aprilie 2024
Tătărani, 2024
ISSN 3008-6302
ISSN-L 3008-6302

